

Załącznik do obwieszczenia Ministra
Zdrowia z dnia2014 r.
(poz.)

**WYKAZ WZORCOWYCH PROCEDUR RADIOLOGICZNYCH Z ZAKRESU
RADIOLOGII – DIAGNOSTYKI OBRAZOWEJ I RADIOLOGII ZABIEGOWEJ**

I. Badania radiologiczne.

- 1. Radiografia, zębowe**
- 2. Radiografia, pantomogram**
- 3. Radiografia, czaszka, część twarzowa, rzut półosiowy, PA i boczny**
- 4. Radiografia, oczodoły, rzut PA lub AP i boczny**
- 5. TK, szyja, tkanki miękkie, z dożylnym podaniem środka kontrastującego**
- 6. TK, kość skroniowa, z dożylnym podaniem środka kontrastującego**
- 7. TK, oczodoły, bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego, oraz kolejne przekroje**
- 8. Radiografia, jama brzuszna, AP**
- 9. Fluoroskopia, przewód pokarmowy, górny odcinek –jednokontrastujące**
- 10. Radiografia, urografia**
- 11. TK, jama brzuszna**
- 12. TK wielu obszarów anatomicznych po urazie wielomiejscowym (jama brzuszna)**
- 13. TK, miednica mniejsza**
- 14. TK, jama brzuszna i miednica, bez środka kontrastującego**
- 15. TK, urografia**
- 16. TK nadnercza, bez środka kontrastującego**
- 17. TK, trzustka, bez środka kontrastującego**
- 18. TK, nadnercza bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego, wielofazowe**
- 19. TK wątroba i drogi żółciowe bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego, wielofazowe**
- 20. TK, trzustka ze środkiem kontrastującym, wielofazowe**
- 21. Angio-TK, tętnice wieńcowe, zwapnienia**

22. Angio-TK, tętnice wieńcowe, ocena funkcji serca, zastawek i żył serca
23. Angio-TK, serce i naczynia klatki piersiowej, różnicowanie przyczyn bólu w klatce piersiowej (tzw. potrójne wykluczenie)
24. TK, klatka piersiowa, wysoka rozdzielczość
25. TK, klatka piersiowa, bez środka kontrastującego
26. TK, klatka piersiowa z dożylnym podaniem środka kontrastującego
27. Angio-TK, aorta piersiowa
28. Radiografia, kręgosłup szyjny, AP, bok
29. Radiografia, kręgosłup szyjny, skosy
30. Radiografia, kręgosłup szyjny, czynnościowe
31. Radiografia, kręgosłup piersiowy, AP, bok
32. Radiografia, kręgosłup lędźwiowo-krzyżowy, AP, bok
33. Radiografia, kręgosłup piersiowo-lędźwiowy, w pozycji stojącej (skolioza)
34. Radiografia, stawy biodrowe, AP
35. Radiografia, staw biodrowy, AP
36. Radiografia, staw biodrowy, osiowe
37. Radiografia, kość udowa, AP, bok
38. Radiografia, stawy kolanowe, AP, boczne
39. Radiografia, stawy kolanowe, dodatkowe projekcje
40. Radiografia, staw kolanowy, AP, bok
41. Radiografia, rzepka, osiowe
42. Radiografia, staw skokowy, AP, bok
43. Radiografia, kość piętowa, bok
44. Radiografia, kość piętowa, osiowe
45. Radiografia do oceny kości kończyn dolnych (ortorentgenogram, skanogram)
46. TK, kończyna dolna, określona okolica anatomiczna, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
47. TK, głowa, bez środka kontrastującego

48. TK, głowa, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
49. Angio-TK, głowa
50. TK, perfuzja mózgowia
51. TK, siodło lub tylna jama, bez środka kontrastującego
52. TK siodło lub tylna jama, bez i z następowym podaniem środka kontrastującego
53. Radiografia, zgryzowe-ocena szczęki lub żuchwy
54. Radiografia, skrzydłowo-zgryzowe
55. Radiografia, żuchwa w rzucie PA i obu skośnych
56. Radiografia, bródka, AP (rentgenogram spojenia żuchwy)
57. Radiografia, okolica jarzmowo-szczękowa, osiowe (na łuki jarzmowe)
58. Radiografia, zatoki przynosowe, PA
59. Radiografia, zatoki czołowe, PA wg Caldwell
60. Radiografia, nos
61. Radiografia, boczne czaszki do analizy kefalometrycznej
62. TK, okolica szczękowo-twarzowa
63. TK, stawy skroniowo-żuchwowe
64. Wolumetryczne części twarzowej czaszki
65. Fluoroskopia, jelito grube- jednokontrastujące
66. Fluoroskopia, jelito grube, ze środkiem kontrastującym do przetoki
67. Fluoroskopia, jelito grube- dwukontrastujące
68. Fluoroskopia, cholangiografia lub pankreatografia; badanie śródoperacyjne
69. Fluoroskopia, przewód pokarmowy, górny odcinek, dwukontrastujące
70. Enterokliza
71. Radiografia, cystografia
72. Radiografia, ureterocystografia wsteczna
73. Radiografia, ureterocystografia fikcyjna
74. Radiografia, ureteropielografia wstępująca jednostronna

75. Radiografia, ureteropielografia wstępująca obustronna
76. Radiografia, ureteropielografia zstępująca jednostronna
77. Kawernozografia
78. TK, jama brzuszna i miednica mniejsza, bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego, wielofazowe
79. TK, jama brzuszna po badaniu angio-TK
80. TK, jama brzuszna, ze środkiem kontrastującym, wielofazowe
81. TK, cystografia/pętlografia
82. TK, wirtualna kolonoskopia
83. Angio-TK, jama brzuszna, miednica mniejsza
84. Angio-TK, dwufazowa
85. TK, perfuzja narządowa
86. TK, pomiar objętości (wolumetria)
87. Angio-TK, tętnice wieńcowe z oceną ewentualnych zespołów omijających CABG
88. Radiografia, klatka piersiowa, 2 projekcje (PA i boczne)
89. Radiografia, klatka piersiowa, w pozycji leżącej, 1 projekcja
90. Radiografia, klatka piersiowa, celowane na szczyty płuc, 1 projekcja
91. Fluoroskopia, klatka piersiowa, z zastosowaniem prześwietlenia ze zdjęciami celowanymi
92. Radiografia, klatka piersiowa, projekcje specjalne
93. Radiografia, żebra, jednostronne, dwie projekcje (AP i skośne)
94. Radiografia, mostek, dwie projekcje
95. Radiografia, stawy mostkowo obojczykowe, trzy projekcje
96. Radiografia, kręgosłup, celowane TH7-L5
97. Radiografia, kręgosłup lędźwiowo-krzyżowy, skosy
98. Radiografia, kręgosłup, celowane L5-S1
99. Radiografia, kość krzyżowa i ogonowa AP, bok
100. Radiografia, stawy krzyżowo-biodrowe, 3 projekcje AP, skosy

101. Radiografia, miednica, AP
102. Radiografia, miednica, projekcje dodatkowe
103. Radiografia, spojenie lonowe
104. Radiografia, palec stopy, AP, bok
105. Radiografia, łopatką, AP i styczne
106. Radiografia, obojczyk, PA
107. Radiografia, obojczyk, projekcje dodatkowe
108. Radiografia, staw ramienny, AP
109. Radiografia, staw ramienny, projekcje dodatkowe
110. Radiografia, kość ramienna, AP, bok
111. Radiografia, staw łokciowy, AP, bok
112. Radiografia, staw łokciowy, projekcje dodatkowe
113. Radiografia, kości przedramienia AP, bok
114. Radiografia, kości nadgarstka, PA, bok
115. Radiografia, kości nadgarstka, projekcje dodatkowe
116. Radiografia, ręce, porównawcza
117. Radiografia, ręka, grzbietowo-dłoniowe, skos
118. Radiografia, ręka, bok
119. Radiografia, palce ręki, grzbietowo-dłoniowe, bok
120. Radiografia, przyłózkowe, układ kostno-stawowy
121. TK, określona okolica anatomiczna kończyny dolnej, bez podania środka kontrastującego
122. TK, określona okolica anatomiczna kończyny dolnej, bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
123. TK, określona okolica anatomiczna kończyny górnej, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
124. TK, określona okolica anatomiczna kończyny górnej, bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
125. Angio-TK, kończyna dolna

126. TK, flebografia, kończyna dolna
127. TK, głowa bez i z następowym podaniem środka kontrastującego
128. TK, podstawa czaszki, bez podania środka kontrastującego
129. TK, podstawa czaszki, bez i z następowym podaniem środka kontrastującego
130. Radiografia, siodło tureckie
131. TK, kręgosłup szyjny, bez podania środka kontrastującego
132. TK, kręgosłup szyjny, bez i z następowym podaniem środka kontrastującego
133. Angio-TK, tętnice szyjne, bez i z następowym podaniem środka kontrastującego
134. Angio-TK, łuk aorty i tętnice dogłowe
135. TK, odcinek lędźwiowy kręgosłupa bez podania środka kontrastującego
136. TK, odcinek lędźwiowy kręgosłupa bez i z następowym podaniem środka kontrastującego
137. Mielografia/radikulografia z podaniem środka kontrastującego dokanalowo drogą nakłucia lędźwiowego lub szyjnego
138. TK, mielografia z podaniem środka kontrastującego dokanalowo drogą nakłucia lędźwiowego lub szyjnego (podpotylicznego albo bocznego C1/C2)
139. TK, badanie więcej niż jednego odcinka kręgosłupa bez podania środka kontrastującego
140. TK, badanie więcej niż jednego odcinka kręgosłupa bez i z następowym podaniem środka kontrastującego
141. Kontrola z zastosowaniem TK celem lokalizacji stereotaktycznej
142. TK, mielografia, wybranego odcinka kręgosłupa lub cysternografia
143. Radiografia, ślinianki, w poszukiwaniu złogów
144. Radiografia szyja, tkanki miękkie
145. Radiografia, gardło lub odcinek szyjny przelyku
146. Radiografia gardło lub krtań, obejmuje fluoroskopię lub techniki powiększające
147. Planigrafia/tomosynteza krtani
148. Radiografia, oko celem wykrycia ciała obcego

149. Radiografia, woreczek żółty, kontrastujące (dakryocystografia), przewód nosowo-żółty
150. Radiografia, kanały wzrokowe
151. Radiografia, oczodoły, całkowite, co najmniej 4 projekcje
152. Radiografia, czaszka, mniej niż 4 projekcje
153. Radiografia, czaszka, całkowite co najmniej 4 projekcje
154. Radiografia, podstawa czaszki
155. TK, kość skroniowa
156. Fluoroscopia
157. Fluoroscopia, pasaż jelitowy
158. Fluoroscopia, duodenografia hipotoniczna
159. Fluoroscopia, przetoka okołojelitowa i okołodbytnicza wewnętrzna zewnętrzna, ze środkiem kontrastującym
160. Radiografia, drogi nasienne (wazografia) obustronna
161. TK miednica mniejsza bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
162. TK, wielu obszarów anatomicznych-po urazie wielomiejscowym, z dożylnym podaniem środka kontrastującego-wielofazowe
163. Radiografia, kręgosłup szyjny, celowane na ząb obrotnika
164. Radiografia, kręgosłup lędźwiowo-krzyżowy, czynnościowe
165. Radiografia, stawy kolanowe, AP, bok na stojąco
166. Radiografia, kości podudzia, AP, bok
167. Radiografia, stawy skokowe, dodatkowe projekcje
168. Radiografia, stopa, grzbietowo-podeszwowe, skosy
169. Radiografia, stopa, grzbietowo-podeszwowe, skos
170. Radiografia, stawy stopy, AP, bok na stojąco
171. Radiografia, śródstopie, AP, skos
172. TK, stawy
173. Angio-TK, kończyna górna

174. TK, flebografia, kończyna górna
175. TK całego ciała (uraz wielonarządowy, osoba dorosła)
176. DXA, kręgosłup lędźwiowy: ocena gęstości kości i minerału kostnego
177. DXA, bliższy koniec kości udowej: ocena gęstości kości i minerału kostnego
178. DXA, przedramię: ocena gęstości kości i minerału kostnego
179. DXA, cały kościec: ocena gęstości kości i minerału kostnego
180. DXA, całe ciało, tkanki miękkie: ocena ilości tkanki tłuszczowej i mięśniowej oraz składu procentowego ciała
181. DXA, morfometria trzonów kręgowych: ocena stopnia deformacji trzonów kręgów piersiowych i lędźwiowych
182. Radiografia, ślinianki (sialografia)
183. Radiografia, stawy skroniowo – żuchwowe
184. Radiografia, artrografia, stawy skroniowo – żuchwowe
185. TK, tkanki miękkie szyi, bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego -
186. Radiografia, część twarzowa czaszki, potyliczno – czołowe wg Clementschitscha (na stawy skroniowo-żuchwowe)
187. Radiografia, transsektalne wyrostków zębodołowych
188. Radiografia, warstwowe stawów skroniowo-żuchwowych, w zwarcu i rozwarciu w aparacie pan tomograficznym
189. Radiografia, warstwowe zatok szczękowych, w aparacie pan tomograficznym
190. Radiografia, jama brzuszna poziomym promieniem
191. TK, enterokliza
192. TK, odcinek piersiowy kręgosłupa, bez podania środka kontrastującego
193. TK, odcinek piersiowy kręgosłupa, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
194. Angio -TK, tętnice płucne
195. Fluoroscopia, przelyk ze środkiem kontrastującym podanym doustnie
196. Radiografia, mammografia rtg, diagnostyczne
197. Radiografia, mammografia rtg, przesiewowe
198. Galaktografia
199. Radiografia, mammografia rtg, preparat usunięty w czasie zabiegu chirurgicznego

200. Radiografia, klatka piersiowa, 3 projekcje (PA i L oraz P boczne)
201. Radiografia, żebra, obustronne, trzy projekcje (PA i obie skośne)
202. Radiografia, klatka piersiowa, jedna projekcja (PA)
203. Radiografia, klatka piersiowa, 1 projekcja (boczne) ze środkiem kontrastującym podawanym doustnie
204. Radiografia, klatka piersiowa, przyłózkowe, jedna projekcja (AP)
205. Radiografia, tchawica
206. Radiografia, planigrafia/tomosynteza, klatka piersiowa
207. TK, perfuzja, narządy klatki piersiowej
208. TK, serce, z oceną ujść żylnych przed ablacją
209. TK, klatka piersiowa, bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
210. TK, bronchoskopia wirtualna
211. TK, odcinek piersiowy kręgosłupa, bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
212. Radiografia, klatka piersiowa, zdjęcie płuc techniką miękką
213. Radiografia, kręgosłup celowane C7-TH1
214. TK, określona okolica anatomiczna kończyny górnej, bez podania środka kontrastującego

II. Pediatria badania radiologiczne

1. Radiografia, czaszka, projekcja AP/PA
2. Radiografia, czaszka, projekcja boczna
3. Radiografia, kość potyliczna, projekcja Towna
4. Radiografia, zatoki, projekcja PA/AP
5. Radiografia, oczodoły, dwie projekcje, poszukiwanie ciała obcego
6. Radiografia, twarzoczaszka jedna projekcja
7. Radiografia, twarzoczaszka, dwie projekcj
8. Radiografia, żuchwa, jedna projekcja
9. Radiografia, żuchwa, dwie projekcje
10. Radiografia, stawy skroniowo-żuchwowe, jedna projekcja
11. Radiografia, stawy skroniowo-żuchwowe, dwie projekcje

12. Radiografia, twarzoczaszka, osiowe
13. Radiografia, kręgosłup szyjny, dwie projekcje
14. Radiografia, ząb obrotnika, projekcja AP
15. Radiografia, kręgosłup szyjny, projekcja boczna neutralna
16. Radiografia, kręgosłup szyjny projekcja boczna czynnościowa w przygięciu i odgięciu
17. Radiografia, kręgosłup szyjny, celowana na otwory międzykręgowe, projekcja skośna PA
18. Radiografia, kręgosłup szyjny, celowana na otwory międzykręgowe, projekcja skośna AP
19. Radiografia pogranicze czaszkowo-szyjne, projekcja boczna
20. Radiografia, miednica i stawy biodrowe, projekcja AP
21. Radiografia, stawy biodrowe niemowląt, pozycja
22. Radiografia, ręce, porównawcze
23. Radiografia, staw łokciowy, jedna projekcja
24. Radiografia, staw łokciowy, dwie projekcje
25. Radiografia, stawy łokciowe, porównawcze, projekcja AP
26. Radiografia, staw ramienny, jedna projekcja
27. Radiografia, staw ramienny, dwie projekcje
28. Radiografia, bark, jedna projekcja
29. Radiografia, barki, jedna projekcja
30. Radiografia, staw kolanowy, jedna projekcja
31. Radiografia, stawy kolanowe, projekcja AP
32. Radiografia, staw skokowy, projekcja AP
33. Radiografia, staw skokowy, projekcja boczna
34. Radiografia, rzepka, jedna projekcja
35. Radiografia, kości przedramienia, jedna projekcja
36. Radiografia, kości przedramienia, dwie projekcje

37. Radiografia, ręka, projekcja PA
38. Radiografia, ręka, projekcja boczna
39. Radiografia, układ kostny noworodka-babygram
40. Radiografia, jama brzuszna, przeglądowe w pozycji leżącej, projekcja AP/PA
41. Radiografia, jama brzuszna, przeglądowe w pozycji stojącej, projekcja PA/AP
42. Radiografia, jama brzuszna, poziomym promieniem w ułożeniu na plecach
43. Radiografia, jama brzuszna, poziomym promieniem w ułożeniu na boku
44. Radiografia, kręgosłup, noworodek-niemowlę, projekcja PA/AP
45. Radiografia, kręgosłup, jeden lub kilka odcinków: piersiowy/lędźwiowy/krzyżowy/guziczny, projekcja PA/AP
46. Radiografia, kręgosłup, jeden lub kilka odcinków: piersiowy/lędźwiowy/krzyżowy/guziczny, projekcja boczna
47. Radiografia, kręgosłup, jeden lub kilka odcinków: piersiowy/lędźwiowy/krzyżowy/guziczny, projekcja skośna
48. Radiografia, miednica, projekcja AP, dzieci starsze
49. Radiografia miednica, projekcja AP, noworodki
50. Radiografia, stawy krzyżowo-biodrowe, projekcja AP
51. Radiografia, stawy krzyżowo-biodrowe, projekcja skośna
52. TK, głowa (mózgowie), bez środka kontrastującego
53. TK, głowa (mózgowie), z dożylnym podaniem środka kontrastującego
54. TK, głowa (mózgowie), bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
55. TK, głowa (mózgowie), perfuzyjne
56. TK, głowa, okolica siodła tureckiego, bez środka kontrastującego
57. TK, głowa, okolica siodła tureckiego, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
58. TK, głowa, okolica siodła tureckiego, bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
59. TK, głowa, podstawa czaszki, bez środka kontrastującego

60. TK, głowa, -podstawa czaszki z dożylnym podaniem środka kontrastującego
61. TK, głowa, -podstawa czaszki bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
62. TK głowy-piramidy kości skroniowych bez środka kontrastującego
63. TK głowa, piramidy kości skroniowych, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
64. TK głowa, piramidy kości skroniowych, bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
65. TK, twarzoczaszka, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
66. TK, twarzoczaszka, bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
67. TK, zatoki oboczne nosa, bez środka kontrastującego
68. TK, zatoki oboczne nosa, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
69. TK, zatoki oboczne nosa, bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
70. TK, oczodoły, bez środka kontrastującego
71. TK oczodoły, bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
72. TK, ślinianki, bez środka kontrastującego
73. TK ślinianki, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
74. TK, ślinianki, bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
75. TK, dna jamy ustnej, bez środka kontrastującego
76. TK, dna jamy ustnej, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
77. TK, dna jamy ustnej, bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
78. TK, kręgosłup szyjny, bez środka kontrastującego
79. TK, kręgosłup szyjny, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
80. TK, kręgosłup szyjny, bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
81. TK, szyja (tkanki miękkie) bez środka kontrastującego
82. TK, szyja (tkanki miękkie) z dożylnym podaniem środka kontrastującego

83. TK, szyja (tkanki miękkie) bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
84. TK, gardło, bez środka kontrastującego
85. TK, gardło, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
86. TK, gardło, bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
87. TK, krtań, bez środka kontrastującego
88. TK, krtań, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
89. TK, krtań, bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego
90. Radiografia, czaszka noworodka, projekcja AP
91. Radiografia, czaszka noworodka, projekcja boczna
92. Radiografia, zatoki, projekcja boczna
93. Radiografia, nos, projekcja boczna
94. Radiografia, nosogardło, projekcja boczna
95. Radiografia, celowana, siodło tureckie
96. Radiografia, oczodoły, projekcja PA
97. Radiografia, kręgosłup szyjno-piersiowy projekcja boczna
98. Radiografia, stawy łokciowe, porównawcze, projekcja boczna
99. Radiografia, staw kolanowy, dwie projekcje
100. Radiografia, rzepka, dwie projekcje
101. Radiografia, rzepka, trzy projekcje
102. Radiografia, kończyna górna, jedna projekcja
103. Radiografia, kończyna górna, dwie projekcje
104. Radiografia, obojczyk, jedna projekcja
105. Radiografia, obojczyki, porównawcze, projekcja AP
106. Radiografia, kości kończyny dolnej, jedna projekcja
107. Radiografia, kości kończyny dolnej, dwie projekcje
108. Radiografia, stopa, projekcja AP

109. Radiografia, stopy, projekcja boczna
110. Radiografia, osiowa kości piętowej
111. Radiografia, ocena długości kończyn dolnych, projekcja AP
112. Radiografia, ocena długości kości kończyn górnych
113. Radiografia, kości w opatrunku gipsowym
114. TK, kości, bez podania środka kontrastującego
115. TK, kości, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
116. TK, kości, bez i z dożylnym podaniem środka kontrastującego
117. TK, staw, bez podania środka kontrastującego
118. TK, staw, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
119. TK, staw, bez i z dożylnym podaniem środka kontrastującego
120. TK, artrografia
121. TK, jama brzuszna, bez podania środka kontrastującego
122. TK, jama brzuszna z dożylnym podaniem środka kontrastującego
123. TK, jama brzuszna, bez i z dożylnym podaniem środka kontrastującego
124. TK, jama brzuszna, wielofazowe
125. TK, urografia
126. TK, wirtualna kolonoskopia
127. TK, miednica, bez podania środka kontrastującego
128. TK, miednica, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
129. TK, miednica, bez i po dożylnym podaniu środka kontrastującego
130. TK miednica, wielofazowe
131. TK, nadnercza, wielofazowe
132. TK, nadnercza, bez podania środka kontrastującego
133. TK, nadnercza, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
134. TK, nadnercza, bez i z dożylnym podaniem środka kontrastującego

135. TK, piramidy kości skroniowych z oceną struktur ucha przed założeniem implantamów
136. TK, twarzoczaszka, bez podania środka kontrastującego
137. TK, oczodoły, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
138. TK, czaszka – cefalometria 3D
139. Radiografia, klatka piersiowa, projekcja PA/AP
140. Radiografia, klatka piersiowa, projekcja boczna
141. Radiografia, celowane na szczyty płuc
142. Radiografia, klatka piersiowa z podaniem środka kontrastującego do przelyku, projekcja AP i boczna
143. Radiografia, klatka piersiowa noworodka, projekcja AP
144. Radiografia, celowane na pojedyncze kości noworodka
145. Radiografia, mostek, dwie projekcje
146. Radiografia, stawy mostkowo-obojczykowe, projekcja AP
147. Radiografia, żebra jednostronnie, dwie projekcje AP i skos
148. Radiografia, żebra, dwustronnie, trzy projekcje AP i dwa skosy
149. Radiografia, obojczyk, dwie projekcje
150. Radiografia, projekcje dodatkowe
151. Radiografia przyłózkowa
152. Fluoroskopia + radiografia, klatka piersiowa
153. Angio-TK, tętnice mózgowia
154. Angio-TK, tętnice szyjne
155. Angio-TK, aorta piersiowa
156. Angio-TK, aorta brzuszna
157. Angio-TK, tętnice nerkowe
158. Angio-TK, tętnice nerkowe z fazą neurograficzną
159. TK, tętnice płucne
160. Angio-TK, naczynia płucne

161. Angio-TK, żyła wrotna
162. Angio-TK, żyła główna górna
163. Angio-TK, żyła główna dolna
164. Angio-TK, tętnice kończyny dolnej
165. Angio-TK, tętnice kończyny górnej
166. Angio-TK, serce
167. Angio-TK tętnic wieńcowych
168. Angio-TK, żyły kończyny dolnej
169. Angio-TK, żyły kończyny górnej
170. Angio-TK serce i wielkie naczynia
171. TK, klatka piersiowa, bez podania środka kontrastującego
172. TK, klatka piersiowa, z dożylnym podaniem środka kontrastującego
173. TK, klatka piersiowa, bez i z dożylnym podaniem środka kontrastującego
174. TK, wysokiej rozdzielczości, płuca, bez podania środka kontrastującego
175. Fluoroscopia, radiografia, bronchografia
176. Fluoroscopia + radiografia, badanie kontrastujące przelyku
177. Fluoroscopia + radiografia, badanie kontrastujące, górny odcinek przewodu pokarmowego
178. Fluoroscopia + radiografia, badanie dwukontrastujące, żołądek i dwunastnica
179. Fluoroscopia + radiografia, badanie kontrastujące - pasaż jelitowy
180. Fluoroscopia + radiografia, badanie dwukontrastujące, jelito cienkie – enterokliza
181. Fluoroscopia + radiografia, badanie kontrastujące, jelito grube
182. Fluoroscopia + radiografia, badanie dwukontrastujące, jelito grube
183. Fluoroscopia + radiografia, niski wlew doodbytniczy
184. Radiografia, jama brzuszna noworodka, w pozycji odwróconej w projekcji bocznej w przypadku niedrożności odbytu
185. Fluoroscopia + radiografia, defekografia

186. Fluoroscopia + radiografia, cystouretrografia fikcyjna
187. Uretrografia
188. Genitocystouretrografia
189. Urografia
190. TK, wirtualna tracheobronchografia
191. TK, enterokliza
192. TK, całe ciało (uraz wielonarządowy, pediatria)
193. TK, celowane na guz – pomiar gęstości zmiany, ocena lokalizacji i rozległości oraz stopnia wzmocnienia po kontraście
194. Radiografia, zębowe
195. Radiografia, skrzydłowo – zgryzowe
196. Radiografia, zgryzowe
197. Radiografia ręki, projekcja AP w cefalostacie, do oceny wieku kostnego
198. Fluoroscopia + radiografia celowana
199. TK, jama brzuszna i miednica, bez podania środka kontrastującego
200. TK, jama brzuszna i miednica z dożylnym podaniem środka kontrastującego
201. TK, jama brzuszna i miednica bez i z dożylnym podaniem środka kontrastującego
202. Fluoroscopia + radiografia, zabieg odglabiania metodą wlewu powietrznego
203. TK stereotaksja

III. Zabiegi radiologiczne

1. Arteriografia mózgowa
2. Arteriografia szyjna, szyjna, obustronna, z obrazowaniem ich odejść
3. Arteriografia, tętnica szyjna, szyjna zewnętrzna
4. Aortografia, odcinek piersiowy
5. Arteriografia, płucna, obustronna, selektywna
6. Arteriografia selektywna i superselektywna naczyń odchodzących od aorty piersiowej i brzusznej
7. Flebografia żyła główna górna

8. Przeznaczeniowa implantacja stentu do żyły (użycie jednego stentu)
9. Przeznaczeniowa implantacja stentu do żyły (użycie dwóch lub więcej stentów)
10. Aortografia, odcinek brzuszny
11. Aortografia, odcinek brzuszny + arteriografia kończynowa
12. Portografia pośrednia
13. Flebografia żyła główna dolna
14. Drenaż żółci przezskórny przezwątrobowy/wewnętrzny lub wewnątrzno-zewnętrzny
15. Plastyka balonowa przezskórna dróg żółciowych
16. Stentowanie przezskórne dróg żółciowych (stent metalowy lub plastikowy)
17. Stentowanie przezskórne dróg żółciowych (stent metalowy pokrywany)
18. Plastyka balonowa moczowodu
19. Plastyka moczowodu ze stentem metalowym
20. Embolizacja przezcewnikowa żyłaków powrózka nasiennego/żyłaków miednicy mniejszej
21. Embolizacja przezcewnikowa mięśniaków macicy
22. Flebografia kończyny dolnej
23. Arteriografia, kończyna dolna, jednostronna
24. Arteriografia, kończyny dolne, obustronna
25. Angiografia przetoka tętniczo-żylna (np. u chorego dializowanego)
26. Flebografia-inne
27. Embolizacja przezcewnikowa krwawień/urazów naczyń/tętniaków
28. Przeznaczeniowa implantacja stentu do tętnicy obwodowej-innej niż wieńcowa i domózgowa (użycie jednego stentu)
29. Przeznaczeniowa implantacja stentu pokrywanego do naczynia obwodowego (użycie jednego stentu)
30. Przeznaczeniowa implantacja stentu pokrywanego do naczynia obwodowego (użycie dwóch lub więcej stentów)

- 31. Przewodnicząca implantacja stentu uwalniającego lek do naczynia obwodowego (użycie jednego stentu)**
- 32. Przewodnicząca implantacja stentu uwalniającego lek do naczynia obwodowego (użycie dwóch stentów)**
- 33. Przewodnicząca angioplastyka balonowa naczyń obwodowych (użycie jednego cewnika z balonem)**
- 34. Przewodnicząca angioplastyka balonowa naczyń obwodowych (użycie dwóch lub więcej cewników z balonem)**
- 35. Ultrasonografia wewnątrznaczyniowa pod kontrolą fluoroskopii**
- 36. Przewodnicząca angioplastyka naczyń obwodowych z użyciem balonu tnącego**
- 37. Plastyka balonowa przelyku lub tchawicy**
- 38. Plastyka balonowa przelyku lub tchawicy ze stentem**
- 39. Wewnątrznaczyniowa implantacja stentgraftu do tętniaka aorty piersiowej**
- 40. Leczenie tętniaków aorty stentgraftem rozgałęzionym**
- 41. Likwidacja przecieków po implantacji stentgraftu z wyłączeniem leczenia stentem krytym**
- 42. Flebografia nerkowa**
- 43. Flebografia nadnerczowa**
- 44. Flebografia żył gonadalnych**
- 45. Przewodniczące wprowadzenie filtra do żyły głównej**
- 46. Przewodniczące usunięcie filtra z żyły głównej**
- 47. Leczenie tętniaków aorty stentgraftem fenestrowanym lub techniką kominową**
- 48. Śródniczyńowe zespolenie wrotno – systemowe (TIPSS)**
- 49. Arteriografia metodą Dos Santosa**
- 50. Embolizacja przezwątrobowa rozgałęzień żyły wrotnej**
- 51. Limfografia, miednica/jama brzuszna**
- 52. Limfografia, ograniczona do kończyny, jednostronna, obustronna**
- 53. Flebografia kończyny górnej**
- 54. Skleroterapia i embolizacja żył kończyn dolnych**

55. Przeznaczeniowa angioplastyka balonowa wielonaczyniowa (np. stopa cukrzycowa)
56. Biopsja przeziębna narządów powierzchniowych pod kontrolą badania obrazowego (cienkoigłowa)
57. Biopsja przeziębna narządów głębokich pod kontrolą badania obrazowego (cienkoigłowa)
58. Biopsja przeziębna narządów głębokich pod kontrolą badania obrazowego (gruboigłowa)
59. Embolizacja przeziębniowa nowotworów złośliwych
60. Chemoembolizacja przeziębniowa nowotworów złośliwych
61. Embolizacja przeziębniowa obwodowych malformacji tętniczo-żylnych
62. Embolizacja przeziębniowa obwodowych malformacji tętniczo-żylnych olbrzymich
63. Pobranie krwi żylniej poprzez cewnik, z lub bez jednoczesnej angiografii
64. Farmakoterapia przeziębniowa celowana – inna niż wieńcowa i śródmózgowa
65. Wymiana cewnika farmakoterapii przeziębniowej celowanej
66. Wprowadzenie proksymalnej lub dystalnej części stentgraftu (jednej dodatkowej)
67. Wprowadzenie proksymalnej lub dystalnej części stentgraftu (dwóch dodatkowych)
68. Usunięcie przeziębne ciała obcego z układu naczyniowego tętniczego i żylnego
69. Przeziębny drenaż ropnia
70. Przeziębny drenaż ropnia z podaniem leku
71. Wymiana drenażu przez skórnego
72. Przeziębny drenaż torbieli lub innej przestrzeni płynowej
73. Przeziębny drenaż inne
74. Flebografia głowy/szyi
75. Embolizacja przeziębniowa tętniaka mózgu-użycie 1-5 spiral
76. Embolizacja przeziębniowa tętniaka mózgu olbrzymiego-użycie powyżej 5 spiral
77. Embolizacja przeziębniowa tętniaka mózgu z protekcją- z remodelingiem balonowym

78. Embolizacja przezcewnikowa tętniaka mózgu z protekcją- z remodelingiem z użyciem stentu
79. Embolizacja przezcewnikowa malformacji tętniczo-żylny mózgu lub rdzenia kręgowego
80. Embolizacja malformacji żyły wielkiej mózgu
81. Embolizacja przezcewnikowa przetoki szyjno-jamistej
82. Angioplastyka balonowa tętnic śródmózgowych
83. Angioplastyka balonowa tętnic śródmózgowych z zastosowaniem stentu
84. Przezcewnikowa tromboliza farmakologiczna/tromboliza mechaniczna
85. Embolizacja naczyń mózgu płynnym lub stałym materiałem embolizacyjnym
86. Leczenie tętniaków mózgu stentem modyfikującym przepływ
87. Usunięcie przezskórne ciała obcego z naczynia śródmózgowego
88. Przezcewnikowa trombektomia mechaniczna naczyń mózgowych
89. Przeznaczyniowa implantacja stentu do tętnicy domózgowej z neuroprotekcją
90. Koronarografia
91. Bypassografia
92. Cewnikowanie prawego serca
93. Usuwanie przezskórne złożeń z dróg żółciowych
94. Udrożnienie jajowodów
95. Embolizacja przezcewnikowa tętniaków/malformacji naczyniowych w narządach ważnych życiowo z wykorzystaniem mikroprzewodników, mikrocewników i stentów niskoprofilowych z odpowiednim materiałem embolizacyjnym
96. Trombektomia/tromboaspiracja przezskórna przezcewnikowa, inna, niż mózgowa
97. Embolizacja obwodowa przy użyciu spiral z protekcją stentem
98. Przezcewnikowa trombektomia mechaniczna
99. Zabiegi monitorowane badaniem TK-biopsje diagnostyczne
100. Zabiegi monitorowane badaniem TK-punkcje przestrzeni płynowej
101. Zabiegi monitorowane badaniem TK-drenaż przestrzeni płynowych w obrębie jamy brzusznej i przestrzeni zaotrzewnowej

102. Zabiegi monitorowane badaniem TK-drenaż przestrzeni płynowych w obrębie miednicy mniejszej
103. Ablacja splotu trzewnego i inne neurolizy wykonywane pod kontrolą badania TK
104. Implantacja cewnika permanentnego do hemodializy
105. Założenie dostępu naczyniowego-inne
106. Implantacja stentów do dróg łzowych
107. Plastyka balonowa dróg łzowych
108. Przetoki, fistulografia
109. Implantacja stentu dedykowanego do rozwidlenia tętnicy obwodowej
110. Celowana embolizacja przez tętniczą chemioterapeutyką na stałym nośniku
111. Leczenie naczyń obwodowych stentem modyfikującym przepływ
112. Przeznaczyniowa angioplastyka balonowa naczyń obwodowych z balonem uwalniającym lek-użycie jednego cewnika z balonem
113. Przeznaczyniowa angioplastyka balonowa naczyń obwodowych z balonem uwalniającym lek-użycie dwóch lub więcej cewników z balonem
114. Leczenie aorty stentem modyfikującym przepływ
115. Przeskórne mechaniczne udrożnienie tętnicy subintymalne lub wewnątrznaczyniowe z odzyskaniem światła tętnicy w odcinku obwodowym
116. Przeskórna terapia przepukliny krążka międzykręgowego pod kontrolą fluoroskopii
117. Przeskórna terapia przepukliny krążka międzykręgowego pod kontrolą TK
118. Blokada nerwów/korzeni nerwowych/stawów międzykręgowych pod kontrolą fluoroskopii
119. Blokada nerwów/korzeni nerwowych/stawów międzykręgowych pod kontrolą TK
120. Blokada stawów krzyżowo-biodrowych pod kontrolą TK
121. Termoablacja przepukliny krążka międzykręgowego
122. Przezcewnikowa implantacja zastawki aortalnej z bezpośredniego dostępu od aorty wstępującej
123. Stereotaktyczna biopsja gruboigłowa pod kontrolą mammografii rtg
124. Przedoperacyjna lokalizacja zmiany pod kontrolą mammografii rtg

125. Stereotaktyczna przedoperacyjna lokalizacja zmiany pod kontrolą mammografii rtg
126. Stereotaktyczna biopsja gruboigłowa pod kontrolą mammografii rtg wspomagana próżnią
127. Przechskórna termoablacja guzów pierwotnych i przerzutowych kości
128. Przechskórne iniekcje przeciwbólowe okołokorzeniowe i do stawów międzywyrostkowych kręgosłupa pod kontrolą rentgenowską przy użyciu ramienia C
129. Wertenbroplastyka pod kontrolą rentgenowską przy użyciu ramienia C
130. Wertenbroplastyka pod kontrolą TK
131. Sakroplastyka pod kontrolą rentgenowską przy użyciu ramienia C
132. Sakroplastyka pod kontrolą TK
133. Przechskórne iniekcje przeciwbólowe okołokorzeniowe i do stawów międzywyrostkowych kręgosłupa pod kontrolą TK
134. Kyfoplastyka pod kontrolą rentgenowską przy użyciu ramienia C
135. Wentrykulografia
136. Cewnikowanie lewego serca
137. Pomiar gradientu przewężeniowego i cząstkowej rezerwy przepływu w tętnicach wieńcowych/obwodowych (FFR)
138. Koherentna tomografia optyczna tętnic wieńcowych/obwodowych (OCT)
139. Biopsja endomiokardialna
140. Koronaroplastyka tętnic wieńcowych z użyciem balonu
141. Koronaroplastyka tętnic wieńcowych z użyciem balonu uwalniającego lek
142. Koronaroplastyka tętnic wieńcowych ze stentem metalowym
143. Koronaroplastyka tętnic wieńcowych z użyciem stentu lub stentów uwalniających lek (DES)
144. Koronaroplastyka żylnego(ych) pomostu(ów) aortalno – wieńcowego(ych) z użyciem stentu(ów) konwencjonalnego lub (DES) i systemu protekcji dystalnej lub proksymalnej
145. Walwuloplastyka balonowa zastawki mitralnej
146. Mechaniczne usunięcie skrzepliny z tętnicy wieńcowej (trombektomia) w zawale serca
147. Udrożnienie przewlekle zamkniętej tętnicy wieńcowej metodą klasyczną
148. Udrożnienie przewlekle zamkniętej tętnicy wieńcowej metodą wsteczną
149. Implantacja stentu dedykowanego do bifurkacji (rozwidlenia) tętnicy wieńcowej

150. Przeszkórna angioplastyka wieńcowa z wykorzystaniem urządzeń ablacyjnych (rotablacja, laser)
151. Przeszkórna angioplastyka wieńcowa z zastosowaniem balonu tnącego
152. Zabieg radiologiczny – podanie leku do tętnicy wieńcowej przez cewnik perfuzyjny
153. Wprowadzenie balonu do aorty i kontrapulsacja wewnątrzaoortalna (IABP)
154. Wprowadzenie urządzenia do przeszskórnego wspomaganie pracy lewej komory (LVAD)
155. Przeszkórna implantacja sztucznej zastawki płucnej
156. Zamknięcie przetrwałego otworu owalnego (PFO) przy pomocy zapinki typu Amplatz
157. Usuwanie ciał obcych z jam serca i naczyń wieńcowych
158. Ablacja alkoholowa przegrody międzykomorowej w kardiomiopatii przerostowej
159. Ablacja przegrody międzykomorowej przy pomocy spiral w kardiomiopatii przerostowej
160. Zamknięcie uszka lewego przedsionka
161. Wprowadzenie elektrody do jamy prawej komory i stymulacja czasowa serca
162. Przewodnikowa przezkoniuszkowa implantacja zastawki aortalnej
163. Przewodnikowa przezobojczykowa implantacja zastawki aortalnej (Przewodnikowa, przezpodobojczykowa implantacja samorozprężalnej sztucznej bioprotezy zastawki aortalnej)
164. Przewodnikowa przezudowa implantacja zastawki aortalnej (Przewodnikowa, przezudowa implantacja samorozprężalnej sztucznej bioprotezy zastawki aortalnej)
165. Walwuloplastyka balonowa nabytego zwężenia zastawki aortalnej
166. Przeszkórna, przezwątrobowa portografia z jednoczasową oceną hemodynamiki
167. Flebografia wątrobowa, techniką zaklinowania lub wolną, z jednoczasową oceną hemodynamiki
168. Wewnątrznaczyniowa implantacja stentgraftu do tętniaka aorty brzusznej
169. Pankreatocholangiografia wsteczna (ERCP)
170. Pankreatocholangiografia wsteczna (ERCP)
171. Pankreatocholangiografia wsteczna (ERCP) z usunięciem złożeń lub ciała obcego
172. Pankreatocholangiografia wsteczna (ERCP) z protezowaniem dróg żółciowych
173. Jednoczasowe przeszskórne i oddwunastnicze protezowanie dróg żółciowych

174. Biopsja wątroby z dostępu przez żyłę szyjną z pomiarem ciśnienia w żyłach wątrobowych
175. Nefrostomia przezskórna, cewnikowanie miedniczki nerkowej
176. Nefrostomia przezskórna z szynowaniem moczowodu
177. Przeznaczyniowa implantacja stentu do tętnicy obwodowej – innej niż wieńcowa i domózgowa (użycie dwóch lub więcej stentów)
178. Ablacja przezskórna nowotworów (termiczna, ultradźwiękowa) pod kontrolą TK
179. Przezskórna przezudowa implantacja zastawki aortalnej Edwards – Sapien
180. Atriografia
181. Cystografia, mikcyjna ze środkiem kontrastującym przez cewkę
182. Cystoureterografia, mikcyjna ze środkiem kontrastującym przez nakłucie nadłonowe pęcherza
183. Cystoureterografia, mikcyjna ze środkiem kontrastującym przez istniejącą przetokę nadłonową
184. Histerosalpingografia (HSG)
185. Przetoka, ze środkiem kontrastującym (fistulografia)

IV. Pediatriczne zabiegi radiologiczne

1. Pielografia wstępująca
2. Pielografia zstępująca
3. Fistulografia
4. Biopsje guzów pod kontrolą fluoro-TK
5. Biopsja pod kontrolą TK
6. Biopsja pod kontrolą fluoroskopii rentgenowskiej
7. Zabiegi chirurgiczno - ortopedyczne pod kontrolą fluoroskopii
8. Angiografia, mózg, z nakłucia tętnicy szyjnej
9. Angiografia, tętnice szyjne
10. Angiografia, twarzoczaszka
11. Aortografia
12. Przezskórna angioplastyka balonowa aorty
13. Przezskórna implantacja stentu do aorty
14. Angiografia tętnic międzyżebrowych
15. Angiografia obu tętnic nerkowych
16. Angiografia tętnicy nerkowej– jednostronna
17. Angiografia nerki przeszczepionej

18. Przeskórna plastyka balonowa tętnic nerkowych
19. Przeskórna implantacja stentu do tętnicy nerkowej
20. Arteriografia naczyń trzewnych
21. Przeskórna plastyka balonowa tętnic obwodowych
22. Angiografia tętnic kończyn górnych
23. Angiografia tętnic kończyn dolnych
24. Angiografia żyły głównej górnej
25. Angiografia żyły głównej dolnej
26. Angiografia żył kończyny górnej
27. Angiografia żył kończyny dolnej
28. Cewnikowanie zatok skalistych mózgu
29. Przeskórna angioplastyka balonowa lub stentowanie zwężonych
pochirurgicznych zespoleń
30. Embolizacja tętniaka mózgu
31. Embolizacja malformacji naczyniowej mózgowia
32. Embolizacja malformacji naczyń obwodowych
33. Fibrynoliza celowana
34. Embolizacja tętnic
35. Balonowa plastyka zwężeń przełyku
36. Angiografia, mózg, z nakłucia tętnicy udowej

I. Badania radiologiczne.

1. Radiografia, zębowa - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 23.0304

ICD 9: 87.123.101

Kod ICD-9-CM: 23.0301

2. Cel procedury.

Badanie zębów i wyrostka zębodołowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, prof. dr n. med. Grażyna Wilk, dr n. med. Anna Michalska, dr Anna Olejniczak, dr Anna Góźdź, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) brak współpracy ze strony pacjenta:

– dziecko,

– osoba w podeszłym wieku,

– pacjent nieprzytomny,

– pacjent z zaburzeniami neurologicznymi uniemożliwiającymi utrzymanie bezruchu podczas badania.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U ciężarnych konieczne jest zastosowanie osłon na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartucha osłonnego z kołnierzem. Wskazane przeniesienie wykonania badania na okres po rozwiązaniu, jeżeli nie stanowi to zagrożenia dla ciężarnej i płodu. Nie wymaga szczególnego postępowania u kobiet karmiących piersią. Badania nie wykonuje się u niemowląt. U osób poniżej 30 roku życia zastosowanie osłony na tarczycę.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	3			

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) odpowiedzialny:

- a) lekarz dentysta,
- b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki;

2) wykonujący:

- a) technik elektroradiologii,
- b) lekarz dentysta,
- c) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowe ustawienie detektora promieniowania w jamie ustnej; nieprawidłowo dobrane parametry ekspozycji; nieusunięcie metalowych elementów z okolicy głowy i szyi generujących artefakty; niezachowanie bezruchu podczas badania; nieprawidłowe przytrzymanie detektora promieniowania przez pacjenta w technice izometrii Cieszyńskiego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zdjęcie metalowych elementów z okolicy głowy i szyi (np. ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne). Założenie osłony na tarczycę lub fartucha osłonnego z kołnierzem. Konieczność zachowania bezruchu podczas ekspozycji oraz prawidłowego przytrzymania detektora promieniowania w technice izometrii Cieszyńskiego.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W opisie badania należy podać zalecenia co do ewentualnych kolejnych badań np. zdjęcie pantomograficzne, zdjęcie zgryzowe, badanie TK części twarzowej czaszki.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) ACR – Guidelines; ACR – Practice Guidelines for Digital Radiography;
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 21 sierpnia 2006 r. w sprawie szczegółowych warunków bezpiecznej pracy z urządzeniami radiologicznymi (Dz. U. Nr 180, poz. 1325);
- 3) Pod red. Pruszyńskiego B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa, 2000;
- 4) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., *Współczesna radiologia stomatologiczna*. Wyd. Czelej, Lublin, 2012.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: w przypadku wykonywania zdjęć techniką kąta prostego odpowiednie złożenie elementów pozycjonera w zależności od badania – w odcinku przednim czy bocznym, szczęki czy żuchwy. W badaniach z użyciem cyfrowych detektorów promieniowania – założenie odpowiedniej osłony (gumowej lub foliowej) na detektor promieniowania – szczelnie zamkniętej w przypadku systemów SPP lub z osłoną na kabel w systemach z detektorem CCD lub CMOS;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Pacjent bez elementów metalowych w okolicy głowy i szyi (ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne). Założona osłona na tarczykę lub fartuch osłonny z kołnierzem. Poinformowanie pacjenta o konieczności zachowania bezruchu podczas badania. Prawidłowe przytrzymanie detektora promieniowania przez pacjenta przy wykonywaniu zdjęć techniką izometrii Cieszyńskiego;
- 3) personelu: bez szczególnych wymagań.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie zębowe zleconej okolicy w jednej projekcji;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-70
ognisko	$\leq 0,7$ mm
filtracja [mm Al]	≥ 2 ;długi tubus; kolimacja okrągła lub prostokątna.
FFD [cm]	20-30
komora AEC	nie dotyczy
czułość błona/folia	błona o czułości E lub F, preferowana cyfrowa rejestracja obrazu
czas [ms]	$< 0,4$ s

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczykę lub fartuch ołowiowy z kołnierzem.

3.Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów/dentystów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) zdjęcie zębowe: prawidłowa długość obrazu zębów (niewydłużone, nieskrócone). Cień połączenia szkliwno-kostniwnego rzutuje się powyżej prawidłowego szczytu wyrostka zębodołowego. Dobrze widoczna szpara ozębnej i blaszka zbita zębodołu. Dobrze widoczna komora i kanał korzeniowy. Wyraźnie widoczne beleczki istoty gąbczastej kości. Wysycenie szkliwa wyższe niż zębiny – wyraźna granica między ich cieniami;
- 2) opis zdjęcia wykonany przez lekarza radiologa lub lekarza dentystę z odpowiednim przeszkoleniem w zakresie radiologii stomatologicznej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych zdjęć (np. pantomograficznych, zgryzowych) lub badania TK lub CBCT części twarzowej czaszki;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

2. Radiografia, pantomogram - część ogólna

1.Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.004

ICD 9: 87.110.101

Kod ICD-9-CM: 23.0304

2. Cel procedury.

Badanie przeglądowe układu stomatognatycznego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, prof. dr n. med. Grażyna Wilk, dr n. med. Anna Michalska, dr Anna Olejniczak, dr Anna Gózdź, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) brak współpracy ze strony pacjenta:
 - dziecko,
 - osoba w podeszłym wieku,
 - pacjent nieprzytomny,
 - pacjent z zaburzeniami neurologicznymi uniemożliwiającymi utrzymanie bezruchu podczas badania.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Konieczne jest zastosowanie osłon na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartucha osłonnego bez kołnierza. Wskazane przeniesienie wykonania badania na okres po rozwiązaniu. Nie wymaga szczególnego postępowania u kobiet karmiących piersią. Badania nie wykonuje się u niemowląt.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	4			

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny:
 - a) lekarz dentysta,
 - b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) technik elektroradiologii,
 - b) lekarz dentysta,

- c) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowe ustawienie pacjenta; nieprawidłowy wybór obrazowanej warstwy; nieprawidłowo ustawiona przesłona w aparacie pantomograficznym; nieusunięcie metalowych elementów z okolicy głowy i szyi generujących artefakty; zastosowanie fartucha z kołnierzem, który daje cień w przedniej dolnej części zdjęcia.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjenci bezzębni są pozycjonowani na specjalnej podpórcie zamiast zagryzaka. W zależności od dostępnego wyposażenia aparat pantomograficzny może służyć do wykonywania zdjęć transsektalnych szczęk, warstwowych stawów skroniowo-żuchwowych, warstwowych zatok szczękowych lub wybranych odcinków łuku zębowego w zależności od wskazań

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zdjęcie metalowych elementów z okolicy głowy i szyi (np. ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne). Założenie fartucha osłonnego bez kołnierza. Konieczność zachowania bezruchu podczas ekspozycji oraz przytknięcia grzbietu języka do podniebienia.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W opisie badania należy podać zalecenia co do ewentualnych kolejnych badań, np. zdjęcie zębowe, zdjęcie zgryzowe, badanie TK części twarzowej czaszki.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) ACR – Guidelines; ACR – Practice Guidelines for Digital Radiography;
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 21 sierpnia 2006 r. w sprawie szczególnych warunków bezpiecznej pracy z urządzeniami radiologicznymi (Dz. U. Nr 180, poz. 1325);
- 3) Pod red. Pruszyńskiego B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa, 2000;
- 4) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., *Współczesna radiologia stomatologiczna*. Wyd. Czelej, Lublin, 2012.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: dezynfekcja elementów aparatu stykających się z głową pacjenta. Założenie jednorazowej osłonki (gumowej lub foliowej) na zagryzak. Ustawienie przesłony w pozycji zalecanej przez producenta do wykonywania zdjęć pantomograficznych;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent bez elementów metalowych w okolicy głowy i szyi (ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne). Założony fartuch osłonny bez kołnierza. Zamknięcie oczu. Przytknięcie grzbietu języka do podniebienia w celu usunięcia powietrza z przestrzeni pomiędzy językiem a podniebieniem;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie pantomograficzne – jedna projekcja;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr:	Wartość:
napięcie [kV]	60-100
ognisko	≤0,5mm
filtracja [mm Al]	≥2,5
FFD [cm]	zależne od urządzenia
komora AEC	nie dotyczy
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<zależne od urządzenia

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowe: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny bez kołnierza.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów/dentystów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) pantomogram: zęby są ostro widoczne w obrazowanej warstwie – ich cienie nie są wydłużone, skrócone ani rozmazane. Płaszczyzna zgryzu w linii poziomej lub delikatnie uniesiona ku górze. Dobrze widoczne obrysy kości zuchwy. Brak

przejaśnienia pod cieniem podniebienia twardego. Brak cienia wtórnego kręgosłupa szyjnego w linii pośrodkowej. Cienie kości gnykowej rzutują się poniżej brzegu dolnego żuchwy;

- 2) opis zdjęcia wykonany przez lekarza radiologa lub lekarza dentystę z odpowiednim przeszkoleniem w zakresie radiologii stomatologicznej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych zdjęć (np. zębowych, zgryzowych) lub badania TK lub CBCT części twarzowej czaszki;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

3. Radiografia, czaszka, część twarzowa, rzut półosiowy, PA i boczny - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny:1.007

ICD 9: 87.160.101

2 Cel procedury.

Uwidocznienie kości twarzowej części czaszki – kształtu, budowy kości jarzmowej, kości szczęk (szczęki i żuchwy), oczodołów, kości nosa, zatok szczękowych, czołowych, sitowych, klinowych. Ocena pneumatyzacji przestrzeni powietrznych, uwidocznienie gazu, zwapnień, ciał obcych. Wizualizacja stanów patologicznych oraz anomalii rozwojowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. Grażyna Wilk, st. technik elektroradiologii Anna Olejniczak, mgr Anna Góźdź, prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się ze wskazań życiowych, po uprzednim uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka. Konieczne jest zastosowanie osłon na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartuchów osłonnych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	4	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) odpowiedzialny:

- a) lekarz dentyista,
- b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki;

2) wykonujący:

- a) technik elektroradiologii,
- b) lekarz dentyista,
- c) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony – wymagane zastosowanie pasów mocujących oraz unieruchomienia chorego, u dzieci zastosowanie sedacji. Pacjent bez przytomności – na oddechu wspomaganym – wykonanie zdjęcia w czasie między stosowanym sztucznym oddechem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być poinformowany o rodzaju badania rentgenowskiego oraz sposobie jego przeprowadzenia. Do badania twarzowej części czaszki pacjent może pozostać w ubraniu – poza nakryciem wierzchnim i nakryciem głowy.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) ACR – Guidelines;
- 2) ACR – Practice Guideline for Digital Radiography;
- 3) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., Współczesna radiologia stomatologiczna. Wyd. Czelej, Lublin, 2012
- 4) Pod red. Pruszyńskiego B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa 2000.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: bez szczególnych wymagań;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent może pozostać w ubraniu, ale bez nakrycia wierzchniego i nakrycia głowy. Pacjent ułożony jest na brzuchu lub w pozycji siedzącej przodem do statywu. Zdjęcie tylnie – przednie (półosiowe) wykonuje się z brodą i nosem przylegającymi do stołu (statywu), z zamkniętymi ustami. Promień centralny skierowany jest na punkt lambda (szczyt głowy);
- 3) personelu: bez szczególnych wymagań.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie twarzoczaszki w rzucie PA i bocznym. Pacjent ułożony jest na brzuchu lub w pozycji siedzącej przodem do statywu. Zdjęcie tylnie-przednie (półosiowe) wykonuje się z brodą i nosem przylegającymi do stołu (statywu), z zamkniętymi ustami. Promień centralny skierowany jest na punkt lambda (szczyt głowy);
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
ognisko	≤0,6

filtracja [mm Al.]	≥2,5
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	tak
czułość błona/folia	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięcie fartuchem klatki piersiowej i jamy brzusznej, a przy statywie zastosowanie umocowanej osłony na miednicę. Prawidłowa kolimacja wiązki promieniowania.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów i dentystów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Na obrazie widoczne muszą być: fragment łuski kości czołowej i zatoki czołowe, oczodoły, jama nosowa, kości jarzmowe, łuki jarzmowe, zatoki szczękowe, szczęka, żuchwa z wyrostkiem dziobiastym i kłykciowym. W projekcji bocznej na zdjęciu musi być widoczna szczęka, żuchwa, wyrostek kłykciowy, staw skroniowo – żuchwowy, otwór słuchowy zewnętrzny, siodło tureckie, łuska kości czołowej, zatoka czołowa, szew czołowo-jarzmowy. Elementy parzyste powinny nakładać się na siebie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zdjęcia łuków jarzmowych; ocena oczodołów na zdjęciu celowanym; ocena kości nosa na zdjęciu celowanym; ocena żuchwy, stawów skroniowo-żuchwowych oraz szczęki – pantomogram, TK; ocena zatoki czołowej – zdjęcie celowane tej okolicy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u pacjenta bez kontaktu, nieprzytomnego, można wykonać badanie w rzucie przednio-tylnym, w ułożeniu na plecach, z ustawieniem lampy pod kątem 30–37 stopni w kierunku doogonowym, a zdjęcie boczne w ułożeniu na plecach promieniem poziomym z kratką umieszczoną przy kasecie ustawionej do badanej strony twarzoczaszki;
- 3) przerwanie badania: w przypadku pogorszenia stanu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

4. Radiografia, oczodoły, rzut PA lub AP i boczny - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 1.011

ICD 9: 87.166.101

2. Cel procedury.

Uwidocznienie kości twarzowej części czaszki – kształtu, budowy kości jarzmowej, kości szczęk (szczęki i żuchwy), oczodołów, kości nosa, zatok szczękowych, czołowych, sitowych, klinowych. Ocena pneumatyzacji przestrzeni powietrznych, uwidocznienie gazu, zwapnień, ciał obcych. Wizualizacja stanów patologicznych oraz anomalii rozwojowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury

prof. dr hab. Grażyna Wilk, st. technik elektroradiologii Anna Olejniczak, mgr Anna Góźdz, prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, dr n. med. Anna Michalska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się ze wskazań życiowych, po uprzednim uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka. Konieczne jest zastosowanie osłon na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartuchów ołowianych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	4	0	2	4
0	5	0	2	4

0	6	0	8	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny:
 - a) lekarz dentysta,
 - b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) technik elektroradiologii,
 - b) lekarz dentysta,
 - c) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony – wymagane zastosowanie pasów mocujących oraz unieruchomienia chorego, u dzieci zastosowanie sedacji. Pacjent bez przytomności – na oddechu wspomagany – wykonanie zdjęcia w czasie między stosowanym sztucznym oddechem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być poinformowany o rodzaju badania rentgenowskiego oraz sposobie jego przeprowadzenia.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) ACR – Guidelines;
- 2) ACR – Practice Guideline for Digital Radiography;

- 3) Różyło T.K., Różyło-Kalinowska I., Radiologia Stomatologiczna, PZWL, Warszawa 2007;
- 4) Pod red. Pruszyńskiego B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcia oczodołów najczęściej 1 projekcja w rzucie PA, rzut boczny jako uzupełniający. Pacjent ustawiony jest w pozycji leżącej na brzuchu lub siedzącej, nos i broda są oparte o stół (statyw), linia oczodołowo-uszna jest lekko odchylna ku tyłowi i tworzy z kasetą kąt 60 stopni. Promień centralny prostopadły jest do kasety i biegnie między środkami oczodołów. Do rzutu bocznego pacjent leży na stole lub siedzi, głowa zwrócona jest do kasety stroną badaną z płaszczyzną strzałkową, równoległą do niej. Promień centralny jest prostopadły do kasety i pada na środek bocznego brzegu oczodołu strony przeciwnej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
ognisko	≤ 0.6
filtracja [mmAl]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	tak
czułość błona/folia	400
czas [ms]	20-25

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłaniający na plecy i jamę brzuszną lub przy statywie zastosowanie umocowanej osłony na miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.
Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonane zdjęcie musi być symetryczne i ostre, górne zarysy piramid powinny rzutować się na zatoki szczękowe. Na zdjęciu bocznym parzyste struktury powinny nakładać się na siebie, zdjęcie obejmuje przestrzeń od nasady nosa do siodła tureckiego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku poszukiwania ciała obcego w oczodole należy wykonać dwa jednakowe zdjęcia p-a w celu uniknięcia mylnego rozpoznania artefaktu (uszkodzenie folii, zanieczyszczenie wnętrza kasety) lub zdjęcia lokalizacyjne;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: wykonanie badania TK;
- 3) przerwanie badania: w przypadku pogorszenia stanu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury

5. TK, szyja, tkanki miękkie, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.033

ICD 9: 87.037.501

2. Cel procedury.

Ocena zmian w tkankach miękkich szyi (zapalnych, pozabiegowych, rozrostowych, rozwojowych i nowotworowych). Ocena wzmocnienia struktur patologicznych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Agnieszka Trojanowska, dr n. med. Barbara Hendrich, prof. dr hab. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) kobiety w wieku rozrodczym po 10 dniu cyklu miesięcznego,
 - c) dzieci i młodzież,
 - d) osoby z uczuleniem na środek kontrastujący w wywiadzie,
 - e) niewydolność nerek (poziom kreatyniny powyżej 1,5 mg%),
 - f) planowana terapia jodem promieniotwórczym;
- 2) bezwzględne:
 - a) udokumentowany wstrząs anafilaktyczny po podaniu środka kontrastującego,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży jedynie ze wskazań życiowych, przy braku możliwości wykonania rezonansu magnetycznego. Konieczne zastosowanie odpowiednich osłon. U kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane. U osób poniżej 16 roku życia tylko przy braku możliwości wykonania badania rezonansu magnetycznego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: technik elektroradiologii, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjenci z podejrzeniem urazu powinni być przemieszczani z zachowaniem zasad postępowania w tych przypadkach. Pacjenci niestabilni w ciężkim stanie – konieczne monitorowanie stanu podczas badania. Pacjenci z reakcjami uczuleniowymi w wywiadzie – baczna obserwacja pacjenta, ewentualna farmakoterapia antyanafilaktyczna.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniające zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie dostępu dożylnego.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Adnotacja w opisie badania o reakcji uczuleniowej na środek kontrastujący. Osoby poniżej 16 roku życia wpis do książeczki zdrowia dziecka.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań*, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) Mathias Prokop, Michael Galanski, Medipage, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Warszawa 2007, wyd. 1.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w projekcji przednio tylnej i bocznej. Dwukrotne skanowanie (przed i po podaniu środka kontrastującego) w zakresie koniecznym klinicznie;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	zakres od podstawy czaszki z objęciem wyrostków sutkowatych do śródpiersia górnego
grubość warstwy	zalecana poniżej 1 mm, maksymalna 1,25 mm
odległość między warstwami	taka, aby warstwy nie nakładały się

	krawędziowo
FoV	takie, by zapewnić uwidocznienie całej szyi
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia.
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	rekonstrukcja obrazów w algorytmie standardowym i kostnym. konieczne wtórne rekonstrukcje wielopłaszczyznowe (MPR) w płaszczyznach czołowych ewentualnie również w płaszczyznach bocznych

Skanowanie przed i po (100 s po dożylnym podaniu środka kontrastującego, ilość środka kontrastującego 80-100 ml, przepływ 1 ml/s) w technice spiralnej.

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony lateksowo-bizmutowe na tarczyce.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta poza pracownią TK przez min 30 minut.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Podanie dożylne w bolusie. Obserwacja ze sterowni w czasie badania i nadzór po badaniu przez minimum 30 minut.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) zapis wyniku: przekroje osiowe obejmujące zakres badania (przed i podaniem środka kontrastującego) i dodatkowe wybrane wielopłaszczyznowe rekonstrukcje (obligatoryjne czołowe);
- 2) opis badania: ocena struktur kostnych: podstawy czaszki, twarzoczaszki, w szczególności żuchwy i kości gnykowej, ocena krtani i tchawicy. Ocena tkanek miękkich: wszystkich przestrzeni szyi nadgnykowej i podgnykowej wraz z ich zawartością. Ocena węzłów chłonnych wg poszczególnych grup. Ocena wzmocnienia kontrastującego prawidłowych i patologicznych struktur. Ocena ewentualnych wszczepów, płatów chirurgicznych rekonstrukcyjnych i ich położenia w stosunku do otaczających struktur i pęczków naczyniowych.

Prawidłowe badanie: cała szyja z podstawą czaszki mieszczą się w zakresie badania. Struktury kostne i miękkotkankowe są dobrze uwidocznione. Nie stwierdza się artefaktów ruchowych i innych. Naczynia i tkanki są prawidłowo zakontrastowane na skanach po podaniu środka kontrastującego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie skanowania w wypadku braku możliwości oceny badania (z powodu artefaktów lub innych istotnych przyczyn), powtórzenie skanowania po podaniu środka kontrastującego tylko w wypadku nieprawidłowego podania środka kontrastującego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: ograniczenia zakresu badania do obszaru istotnego klinicznie;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy pacjenta w stanie pobudzenia;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie więcej niż 3ml/kg wagi ciała. Dzieci i noworodki tylko w wybranych przypadkach, zgodnie z ogólnymi zasadami podawania środka kontrastującego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

6. TK, kość skroniowa, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.035

ICD 9: 87.035.501

2. Cel procedury.

Ocena zmian struktur kostnych piramid kości skroniowych i okolicy kąta mostowo-mózdzkowego (zapalnych, pozabiegowych, rozwojowych i nowotworowych). Ocena wzmocnienia struktur patologicznych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, dr n. med. Barbara Hendrich, dr hab. n. med. Agnieszka Trojanowska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) kobiety w wieku rozrodczym po 10 dniu cyklu miesięcznego,
 - c) dzieci i młodzież,
 - d) osoby z uczuleniem na środek kontrastujący w wywiadzie,
 - e) niewydolność nerek (poziom kreatyniny powyżej 1,5mg%),
 - f) planowana terapia jodem promieniotwórczym;
- 2) bezwzględne:
 - a) udokumentowany wstrząs anafilaktyczny po podaniu środka kontrastującego.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży jedynie ze wskazań życiowych, przy braku możliwości wykonania rezonansu magnetycznego. Konieczne zastosowanie odpowiednich osłon. U kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane. U osób poniżej 16 roku życia tylko przy braku możliwości wykonania badania rezonansu magnetycznego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: technik elektroradiologii, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011. Interakcje ze względu na podanie środka kontrastującego (dane z ulotki producenta środka kontrastującego).

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjenci z podejrzeniem urazu powinni być przemieszczani z zachowaniem zasad postępowania w tych przypadkach. Pacjenci niestabilni w ciężkim stanie – konieczne monitorowanie stanu podczas badania. Pacjenci z reakcjami uczuleniowymi w wywiadzie – baczna obserwacja pacjenta, ewentualna farmakoterapia antyanafilaktyczna.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie dostępu dożylnego.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Adnotacja w opisie badania o reakcji uczuleniowej na środek kontrastujący. Osoby poniżej 16 roku życia wpis do książeczki zdrowia dziecka.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań*, HYPERLINK, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) Mathias Prokop, Michael Galanski, Medipage, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Warszawa 2007, wyd. 1.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno-technicznych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w projekcjach przednio tylnej i bocznej. Dwukrotne skanowanie (przed i po podaniu środka kontrastującego) w zakresie koniecznym klinicznie;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	w przypadku obrazowania piramid kości skroniowych zakres od podstawy czaszki z objęciem wyrostków sutkowatych, piramid oraz małżowin usznych
grubość warstwy [mm]	≤1,5

odległość między warstwami	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	dopasowane do pacjenta
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	rekonstrukcja obrazów w algorytmie standardowym i kostnym. konieczne wtórne rekonstrukcje wielopłaszczyznowe (MPR) w płaszczyznach czołowych ewentualnie również w płaszczyznach bocznych

Skanowanie przed i po kontraście (minimum 1 minuta po podaniu środka kontrastującego) w technice spiralnej, preferowana wielowarstwowa. W przypadku obrazowania piramid kości skroniowych zakres od podstawy czaszki z objęciem wyrostków sutkowatych, piramid oraz małżowin usznych.

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony lateksowo-bizmutowe na tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta poza pracownią TK przez minimum 30 minut.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Podanie dożylnie w bolusie. Obserwacja ze sterowni w czasie badania i nadzór po badaniu przez min. 30 minut.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) zapis wyniku: przekroje osiowe obejmujące zakres badania (przed i podaniu środka kontrastującego) i dodatkowe wybrane wielopłaszczyznowe rekonstrukcje (obligatoryjne czołowe);
- 2) opis badania: ocena struktur kostnych: przewody słuchowe wewnętrzne i część kostna przewodu słuchowego zewnętrznego, struktury ucha środkowego, łańcucha kosteczek słuchowych, ucho wewnętrzne i wierzchołki piramid, wyrostki sutkowate. Ocena tkanek miękkich: małżowin usznych, przewodów słuchowych zewnętrznych, obszaru kąta mostowo-mózdkowego. Ocena wzmocnienia kontrastującego prawidłowych i patologicznych struktur. Ocena ewentualnych wstępców ich położenia w stosunku do struktur ucha.

Prawidłowe badanie: Obie piramidy kości skroniowych mieszczą się w zakresie badania. Struktury kostne i miękkotkankowe uszu są dobrze uwidocznione. Nie stwierdza się artefaktów ruchowych i innych. Naczynia i tkanki są prawidłowo zakontrastowane na skanach po podaniu środka kontrastującego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie skanowania w wypadku braku możliwości oceny badania (z powodu artefaktów lub innych istotnych przyczyn), powtórzenie skanowania po podaniu środka kontrastującego tylko w wypadku nieprawidłowego podania środka kontrastującego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: ograniczenia zakresu badania do obszaru istotnego klinicznie;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy pacjenta w stanie pobudzenia;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie więcej niż 3ml/kg wagi ciała. Dzieci i noworodki tylko w wybranych przypadkach, zgodnie z ogólnymi zasadami podawania środków kontrastujących;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: wpisanie do raportu i do opisu badania.

7. TK, oczodoły, bez i z wzmocnieniem kontrastowym, oraz kolejne przekroje - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 1.036

ICD 9: 87.037.502

2. Cel procedury.

Ocena zmian w oczodołach i bezpośredniej okolicy (zapalnych, pozabiegowych, rozrostowych, rozwojowych i nowotworowych). Ocena wzmocnienia struktur patologicznych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, dr n. med. Barbara Hendrich, dr hab. n. med. Agnieszka Trojanowska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) kobiety w wieku rozrodczym po 10 dniu cyklu miesięcznego,
 - c) dzieci i młodzież,
 - d) osoby z uczuleniem na środek kontrastujący w wywiadzie,
 - e) niewydolność nerek (poziom kreatyniny powyżej 1,5 mg%),
 - f) planowana terapia jodem promieniotwórczym;
- 2) bezwzględne:
 - a) udokumentowany wstrząs anafilaktyczny po podaniu środka kontrastującego.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży jedynie ze wskazań życiowych, przy braku możliwości wykonania rezonansu magnetycznego. Konieczne zastosowanie odpowiednich osłon. U kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane. U osób poniżej 16 roku życia tylko przy braku możliwości wykonania badania rezonansu magnetycznego

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lekarz neurochirurg;
- 2) wykonujący: technik elektroradiologii, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502. Interakcje wg ze względu na podanie środka kontrastującego (dane z ulotki producenta środka kontrastującego).

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjenci z podejrzeniem urazu powinni być przemieszczani z zachowaniem zasad postępowania w tych przypadkach. Pacjenci niestabilni w ciężkim stanie – konieczne monitorowanie stanu podczas badania. Pacjenci z reakcjami uczuleniowymi w wywiadzie – baczna obserwacja pacjenta, ewentualna farmakoterapia antyanafilaktyczna.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie dostępu dożylnego. Usunięcie metalicznych przedmiotów z pola badania. Odpowiednie ułożenie pacjenta i zastosowanie odpowiednich osłon.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Adnotacja w opisie badania o reakcji uczuleniowej na środek kontrastujący. Osoby poniżej 16 roku życia wpis do książeczki zdrowia dziecka.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań*, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) Mathias Prokop, Michael Galanski, Medipage, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Warszawa 2007, wyd. 1.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno-technicznych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury;

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w projekcjach przednio tylnej i bocznej. Dwukrotne skanowanie (przed i po podaniu środka kontrastującego) w zakresie koniecznym klinicznie;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	zakres od podstawy czaszki z objęciem szczytów piramid kości skroniowych do zatok szczękowych z ich objęciem
grubość warstwy [mm]	1 do 1,5
odległość między warstwami	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo

FoV	dopasowane do warunków anatomicznych
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	rekonstrukcja obrazów w algorytmie standardowym i kostnym. konieczne wtórne rekonstrukcje wielopłaszczyznowe (MPR) w płaszczyznach czołowych ewentualnie również w płaszczyznach bocznych

Skanowanie przed i po kontraście (100s po podaniu środka kontrastującego, ilość środka kontrastującego 80–100ml, przepływ 1ml/s) w technice spiralnej.

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony lateksowo-bizmutowe na tarczyce.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta poza pracownią TK przez minimum 30 minut

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Podanie dożylnie w bolusie. Obserwacja ze sterowni w czasie badania i nadzór po badaniu przez min. 30 min.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) zapis wyniku: przekroje osiowe obejmujące zakres badania (przed i podaniu środka kontrastującego) i dodatkowe wybrane wielopłaszczyznowe rekonstrukcje (obligatoryjne czołowe);
- 2) opis badania: Ocena struktur kostnych: podstawy czaszki, przedniego dołu czaszki, oczodołów, twarzoczaszki. Ocena tkanek miękkich: całej zawartości oczodołu oraz przyległych tkanek szyi i mózgowia. Ocena wzmocnienia kontrastującego prawidłowych i patologicznych struktur. Ocena ewentualnych wszczepów, płytek rekonstrukcyjnych i ich położenia. Prawidłowe badanie: podstawa czaszki, oczodoły, zatoki szczękowe mieszczą się w zakresie badania. Struktury kostne i miękkotkankowe są dobrze uwidocznione. Nie stwierdza się artefaktów ruchowych i innych. Naczynia i tkanki są prawidłowo zakontrastowane na skanach po podaniu środka kontrastującego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie skanowania w wypadku braku możliwości oceny badania (z powodu artefaktów lub innych istotnych przyczyn), powtórzenie skanowania po podaniu środka kontrastującego tylko w wypadku nieprawidłowego podania środka kontrastującego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: ograniczenia zakresu badania do obszaru istotnego klinicznie;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy pacjenta w stanie pobudzenia;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie więcej niż 3ml/kg wagi ciała. Dzieci i noworodki tylko w wybranych przypadkach, zgodnie z ogólnymi zasadami podawania środka kontrastującego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

8. Radiografia, jama brzuszna, AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.038

ICD 9: 88.190.101

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Ryszard Wagner, lek. Monika Kalinowska, dr hab. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	4	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej; technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowy zakres badania: niewidoczne kopuły przepony, spojenie łonowe.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań*, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: 1 projekcja w ułożeniu na plecach lub 1 w pozycji stojącej; obszar istotny klinicznie od kopuł przepony od dołu z ujęciem spojenia łonowego;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	≤1,3
filtracja [mm Al]	≥3
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	obie boczne
kratka	tak
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady dla mężczyzn.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: obecność wolnego gazu pod kopułami przepony – w pozycji stojącej. Poziomy płynu w pętlach jelitowych – w pozycji stojącej. Obecność cieni wapnistych,

ciał obcych. Przemieszczenie pętli jelitowych. Zatarcie zarysów mięśni biodrowo-
lędźwiowych;

- 2) opis: wymienić nieprawidłowości, w przypadku prawidłowego obrazu narządów wymienić je i potwierdzić ich prawidłową strukturę.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku gdy stan kliniczny nie pozwala na wykonanie zdjęcia w pozycji stojącej – zdjęcie półleżące;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

9. Fluoroscopia, przewód pokarmowy, górny odcinek – jednokontrastowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.040

ICD 9: 87.620.301

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Izabela Sackiewicz, lek. Paweł Michalak, dr hab. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłony na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	2	2
0	5	0	2	2
0	6	0	2	2
0	7	0	2	2
0	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej; technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Trudności w połykaniu (konieczne dobranie odpowiedniego środka kontrastującego), odruchy wymiotne utrudniające lub uniemożliwiające zakontrastowanie żołądka. Uczulenie na środek kontrastujący.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, bez metalowych elementów, osłony na tarczycę, gonady, poinformowanie o przebiegu badania, wykluczenie uczulenia na środek kontrastujący.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Wątpliwy wynik badania, poszerzenie diagnostyki.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań*, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: zawiesina barytowa – ok. 50ml, środek wodny niejonowy ok. 50 ml lub więcej w zależności od potrzeby;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie celowane skośne, boczne, AP, PA badanej okolicy;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
Napięcie [kV]	75-95
ognisko	≤1,3
filtracja [mm Al]	≥3,0
FFD [cm]	bez szczególnych wymagań
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<1000

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy,

nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Zawiesina barytowa – ok. 50 ml, środek wodny ok. – 50 ml (w przypadku trudności w połykaniu) podawane doustnie, stały nadzór lekarza radiologa wykonującego badanie.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie:
 - a) przełyku,
 - b) żołądka,
 - c) dwunastnicy;
- 2) opis: wymienić nieprawidłowości, w przypadku prawidłowego obrazu narządów wymienić je i potwierdzić ich prawidłową strukturę.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: pacjent niewspółpracujący, ograniczone możliwości ruchowe pacjenta;
- 3) przerwanie badania: w przypadku wystąpienia reakcji uczuleniowej na środek kontrastujący, zasłabnięcie pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wagi pacjenta;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

10. Radiografia, urografia

Część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.050

ICD 9: 87.730.103

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Izabela Sackiewicz, lek. Paweł Michalak, doc dr hab. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży jedynie ze wskazań życiowych, przy braku możliwości wykonania rezonansu magnetycznego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	4	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Zdjęcie poruszone, bez zależności oddechowej.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjenci uczuleni, nadmiernie pobudzeni, w ciężkim stanie ogólnym - badanie wykonane w odpowiednim zaopatrzeniu anestezyjologicznym.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W dniu poprzedzającym badanie należy przyjmować płyny obojętne (ok. 1½ l, woda mineralna niegazowana, lekka gorzka herbata; kawa nie jest zalecana). Zastosować preparat ułatwiający odgazowanie i oczyszczenie jelit z mas kałowych. W dniu badania należy pozostawać na czczo, nie ograniczając spożycia wody niegazowanej, nie wolno natomiast palić papierosów. Należy zażyć wszystkie leki przyjmowane na stałe. Pacjenci leczeni preparatami Metforminy powinni poinformować o tym fakcie lekarza kierującego. Na nie mniej niż 10 dni przed badaniem wykona badanie poziomu kreatyniny we krwi (pacjenci z niewydolnością nerek), badanie hormonów tarczycy (pacjenci z chorobami tarczycy).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta po zakończeniu badania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury,

w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań*, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: wodny kontrast niejonowy, strzykawki, igły, wenflon;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno-technicznych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie – przeglądowe jamy brzusznej, kolejne zdjęcia po podaniu środka kontrastującego; zdjęcia opóźnione w zależności od przebiegu badania; obszar istotny klinicznie od kopolu przepony, od dołu z ujęciem spojenia łonowego;
- 2) zgodnie z tabela 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	115 (100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	obie boczne
czułość błona/folia	400
czas [ms]	< 200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady dla mężczyzn.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta – 30 min..

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców

- 1) zespół techników elektroradiologii: 30 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Wymaga stałego monitorowania stanu pacjenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich

- 1) uwidocznienie:
 - a) obie nerki,
 - b) moczowody,
 - c) pęcherz moczowy;
- 2) opis: wymienić nieprawidłowości, w przypadku prawidłowego obrazu narządów wymienić je i potwierdzić ich prawidłową strukturę.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zdjęcia opóźnione - ilość projekcji w zależności od przebiegu badania;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: uczulenie na środek kontrastujący;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania, reakcja na środek kontrastujący;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury

11. TK, jama brzuszna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.064

ICD 9: 88.010.501

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Ryszard Wagner, lek. Monika Kalinowska, dr hab. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży jedynie ze wskazań życiowych, przy braku możliwości wykonania rezonansu magnetycznego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, krótkotrwale znieczulenie dożylnie u pacjentów niewspółpracujących – małe dzieci, pacjenci pobudzeni.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Na czczo;

3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od kopuł przepony do talerzy biodrowych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	leżąca na plecach, kończyny górne wzdłuż klatki piersiowej lub na poziomie głowy
grubość warstwy [mm]	7–10, 4–5 dla konkretnych wskazań narządowych
odległość między warstwami [mm]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo, w obszarze zmian ≤ 10
FoV	dostosowany do największej średnicy brzucha
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanki miękkiej

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: przepona, cała wątroba, śledziona, zaotrzewnowe narządy mięsiste (trzustka, nerki), aorta brzuszna oraz bliższe odcinki tętnic biodrowych wspólnych, ściany brzucha, węzły chłonne wielkości poniżej 15 mm. Struktury krytyczne: ostre odwzorowanie narządów w badanym obszarze. Opis: zmiany patologiczne, a w przypadku prawidłowego obrazu należy wymienić oceniane narządy i tkanki i potwierdzić ich prawidłową morfologię w opisie;
- 2) szerokość okna:
 - a) 150-600 j. H,
 - b) 2.000-3.000 j. H (ocena kości);
- 3) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H,
 - b) 400-600 j. H (ocena kości).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zagęszczenie skanów do 1-4mm w przypadku zmian na poziomie narządu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

12. TK wielu obszarów anatomicznych po urazie wielomiejscowym (jama brzuszna) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.065

ICD 9: 88.011.501

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Izabela Sackiewicz, dr n. med. Adam Łukasiewicz, prof. dr hab. med. Jerzy Walecki, dr hab. med. Marek Gołębiowski, dr n. med. Mariusz Furmanek, dr hab. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży jedynie ze wskazań życiowych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez szczególnych wymagań.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, osłona na gonady u mężczyzn, krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów niewspółpracujących – małe dzieci, pacjenci pobudzeni.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: kontrast jonowy lub niejonowy w zależności od wskazań, gęstość minimum 300mg/ml ok. 1ml/kg masy ciała, prędkość podawania 3–4ml/s;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno-technicznych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od kopyt przepony do przepony miednicznej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	leżąca na plecach, ramiona wzdłuż klatki piersiowej lub na poziomie głowy
grubość warstwy [mm]	7–10, 4–5 dla konkretnych wskazań narządowych
odległość między warstwami	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo, w obszarze zmian ≤ 10 mm
FoV	dostosowany do największej średnicy brzucha
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta po badaniu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media

(<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dożylnie, wymaga stałego monitorowania stanu pacjenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: przepona, cała wątroba, śledziona, zaotrzewnowe narządy mięsiste (trzustka, nerki), aorta brzuszna oraz bliższe odcinki tętnic biodrowych wspólnych, ściany brzucha, węzły chłonne wielkości poniżej 15 mm, pęcherz moczowy, moczowody, układ kostny (kręgosłup, miednica), odbytnica, przestrzeń okołoodbytnicza. Struktury krytyczne: ostre odwzorowanie narządów w badanym obszarze. opis: zmiany patologiczne, a w przypadku prawidłowego obrazu należy wymienić oceniane narządy i tkanki i potwierdzić ich prawidłową morfologię w opisie;
- 2) szerokość okna:
 - a) 150-600 j. H.,
 - b) 2.000-3.000 j. H (ocena kości);
- 3) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H,
 - b) 400-600 j. H (ocena kości).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zagęszczenie skanów do 1-4mm w przypadku zmian na poziomie narządu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Załącznik do procedury ICD 3.065 88.011.502 Badanie radiologiczne – TK wielu obszarów anatomicznych po urazie wielomiejscowym (jama brzuszna).

Część szczegółowa, punkt 5.

Standardy bezpieczeństwa parenteralnej aplikacji wodnych jodowych środków kontrastujących.

- 1) Podanie parenteralne wodnego jodowego środka cieniującego obciążone jest ryzykiem powikłań. Stosowanie bezpieczniejszych, niejonowych niskoosmolalnych środków kontrastujących jest obligatoryjne.
- 2) W celu zmniejszenia ryzyka wystąpienia **wczesnych ostrych reakcji** oraz ułatwienia ich sprawnego leczenia należy przez ok. 30 minut poddać bacznej obserwacji wszystkich pacjentów po podaniu środka cieniującego. Wskazane jest wówczas zachowanie cewnika w naczyniu. Ponadto należy mieć łatwy dostęp do leków i sprzętu resuscytacyjnego (tlen, adrenalina 1:1000, lek przeciwhistaminowy H1 do iniekcji, atropina, agonista β_2 w formie inhalatora z dozownikiem, sól fizjologiczna lub roztwór Ringera i.v., leki przeciwdrgawkowe (diazepam), ciśnieniomierz, maska do wentylacji).

- 3) Ponadto badanie winna poprzedzać identyfikacja pacjentów obarczonych ryzykiem wystąpienia **ostrych objawów niepożądanych**. Należą do nich osoby z następującymi chorobami w wywiadzie:
 - a) *umiarkowana lub ciężka reakcja na środek jodowy,*
 - b) *astma oskrzelowa,*
 - c) *uczulenie wymagające leczenia.*
- 4) U tych chorych należy rozważyć zastosowanie alternatywnych metod obrazowania, bez podania preparatów jodowych. Mimo iż dowody na skuteczność premedykacji są ograniczone, iniekcję preparatu cieniującego można poprzedzić podaniem 30 mg prednizolonu (lub 32mg metyloprednizolonu) w schemacie czasowym 12 i 2 godzin. Jeśli w przeszłości wystąpiły reakcje niepożądane w badaniu kolejnym należy zastosować inny środek jodowy.
- 5) Podobne środki ostrożności dotyczą pozanaczyniowego podania jodowych środków kontrastujących w razie możliwości ich absorpcji lub przedostania się do krwiobiegu.

Wytyczne postępowania doraźnego przy ostrych niepożądanych reakcjach na wodne jodowe środki cieniujące.

- 1) **Nudności/wymioty:**
 - a) *przemijające:* obserwacja,
 - b) *przedłużające się/ciężkie:* leki przeciwwymiotne.
- 2) **Pokrzywka:**
 - a) *przemijająca:* obserwacja,
 - b) *utrzymująca się, uogólniona:* leki przeciwhistaminowe H1 i.m lub i.v.,
 - c) *ciężka:* do rozważenia adrenalina 1:1000, 0,1–0,3ml i.m (100% dawki – dorośli, 50% dzieci 6–12 rok życia, 25% dzieci poniżej 6.roku życia).
- 3) **Skurcz oskrzeli:**
 - a) tlen przez maskę (6–10ml),
 - b) agonista β -2 z inhalatora z dozownikiem (2–3 głębokie wdechy),
 - c) adrenalina
 - *prawidłowe ciśnienie tętnicze krwi:*
dorośli: i.m 1:1000, 0,1–0,3 ml (0,1–0,3 mg), mniejsza dawka zalecana w razie choroby wieńcowej lub w podeszłym wieku,
u dzieci i młodzieży: 0,01ml/kg (mg/kg) nie więcej niż 0,3 ml (0,3 mg),
 - *obniżone tętnicze krwi:*
dorośli i. m 1:1000 0,5ml(0,5 mg),
dzieci 6–12 r.ż: i.m 0,3ml(0,3 mg),
poniżej 6 r.ż: i.m 0,15ml(0,15 mg).
- 4) **Obrzęk krtani:**
 - a) tlen przez maskę (6–10 ml),
 - b) adrenalina:
 - dorośli:* i.m.1:1000, 0,5 ml (0,5 mg), powtórzyć w razie potrzeby,
 - dzieci 6–12 r.ż: i.m 0,3 ml(0,3 mg),*
 - dzieci poniżej 6 r.ż: i.m 0,15 ml(0,15 mg),*
- 5) **Niedociśnienie tętnicze:**
 - a) prawidłowy rytm zatokowy/tachykardia:
 - unieść kończyny dolne,
 - tlen przez maskę (6–10 l/min),
 - płyny i.v.; szybko, sól fizjologiczna, roztwór Ringera z mleczanami– w razie braku reakcji adrenalina,

dorośli: i.m.1:1000, 0,5 ml (0,5 mg), powtórzyć w razie potrzeby
dzieci 6–12 r.ż.: i.m. 0,3 ml(0,3 mg),
poniżej 6 r.ż.: i.m. 0,15 ml(0,15 mg),

b) bradykardia:

- unieść kończyny dolne,
- tlen przez maskę (6–10 l/min),
- płyny i.v.: szybko, sól fizjologiczna, roztwór Ringera z mleczanami,
- atropina:

dorośli: 0,6–1,0 mg i.v., powtórzyć w razie potrzeby po 3–5 min., całkowita dawka maks. 3 mg (0,04 mg/kg),

dzieci i młodzież: 0,02 mg/kg i.v. (max 0.6 mg na dawkę), powtórzyć w razie potrzeby do całkowitej dawki maks. 2 mg.

6) **Uogólniona reakcja anafilaktoidalna:**

- a) wezwać zespół reanimacyjny,
- b) udrożnić drogi oddechowe z wydzieliny (ssak),
- c) unieść kończyny dolne w razie hipotonii,
- d) adrenalina:

dorośli: i.m.1:1000, 0,5 ml (0,5 mg), powtórzyć w razie potrzeby,

dzieci 6–12 r.ż.: i.m. 0,3 ml(0,3 mg),

poniżej 6 r.ż.: i.m. 0,15 ml(0,15 mg),

- e) płyny i.v.: sól fizjologiczna, roztwór Ringera z mleczanami,
- f) blocker receptora H1 i.v np. difenhydramina 25–50mg i.v.

7) **Późne działania niepożądane:**

- a) po donaczyniowym podaniu wodnego jodowego środka cieniującego występujące w czasie od 1 godziny do 1 tygodnia po podaniu, to zazwyczaj sporadyczne lekkie lub umiarkowane reakcje skórne niewymagające aktywnego leczenia,
- b) czynnikami ryzyka są reakcje niepożądane w wywiadzie oraz leczenie interleukiną 2. Profilaktyka u tych chorych nie jest obligatoryjna, można rozważyć zapobiegawcze podania sterydów,
- c) inne raportowane późne reakcje (nudności, wymioty, bóle głowy, gorączka) zazwyczaj jednak niepowodowane podaniem preparatu jodowego należy leczyć objawowo.

8) **Bardzo późne działania niepożądane:**

- a) występujące zazwyczaj w okresie powyżej 1 tygodnia po donaczyniowym podaniu preparatu jodowego to tyreotoksykoza. Zagrożeni są chorzy z nieleczoną chorobą Gravesa-Basedowa lub z autonomicznym wolem wieloguzkowym zwłaszcza w podeszłym wieku lub z obszarów o niedoborach jodu. Niezagrożeni są chorzy z prawidłową czynnością tarczycy. Wodnych jodowych środków kontrastujących nie należy podawać chorym z jawną nadczynnością tarczycy. Innym pacjentom z tej grupy ryzyka należy zalecić ewentualne leczenie zapobiegawcze i kontrolę po badaniu w poradni endokrynologicznej.

9) **Neurotoksyczność:**

- a) wodnych jodowych środków kontrastujących objawia się zaburzeniem czynności nerek (wzrost stężenia kreatyniny w surowicy o więcej niż 25% lub 44 $\mu\text{mol/l}$ (0,5 mg/dl) w ciągu 3 dni po wstrzyknięciu; przy jednoczesnym braku innej przyczyny.

Czynniki zagrożenia nefropatią przez wodny jodowy środek kontrastujący.

1) Dotyczące pacjenta:

- a) eGFR poniżej 60ml min/1,73m² (lub podwyższony poziom kreatyniny w surowicy), szczególnie gdy zaburzenia te mają charakter wtórny względem nefropatii cukrzycowej,
- b) odwodnienie,
- c) zastoinowa niewydolność serca,
- d) dna,
- e) wiek powyżej 70 lat,
- f) równoczesne podawanie leków nefrotoksycznych, np. niesteroidowych leków przeciwzapalnych.

2) Dotyczące środka cieniującego

- a) środek kontrastujący o wysokiej osmolalności,
- b) wysokie dawki środka cieniującego.

Ryzyko związane z podaniem jodowych środków kontrastujących pacjentom przyjmujących metforminę.

1) Kwasica mleczanowa:

- a) Metformina jest wydalana w moczu w postaci niezmienionej. W przypadku niewydolności nerek zarówno występującej wcześniej, jak i wywołanej podaniem jodowego środka cieniującego, metformina może ulegać kumulacji w ilości wystarczającej do spowodowania kwasicy mleczanowej.

Zapobieganie nefropatii pokontrastującej

Preselekcja narażonych chorych.

1) Badania planowe:

Identyfikacja pacjentów z niewydolnością nerek i eGFR poniżej 60 ml/min/1,73m² (lub podwyższonym poziomem kreatyniny w surowicy)– oznaczenie eGFR (lub poziomu kreatyniny w surowicy) w okresie 7 dni od podania środka kontrastującego:

- a) pacjenci z eGFR poniżej 60 ml/min/1,73m² (lub podwyższonym poziomem kreatyniny w surowicy),
- b) pacjenci z cukrzycą przyjmujący metforminę,
- c) pacjenci otrzymujący środek kontrastujący dotętniczo,
- d) pacjenci z wywiadem sugerującym możliwość obniżenia GFR:
 - choroby nerek,
 - operacje nerek,
 - białkomocz,
 - cukrzyca,
 - nadciśnienie tętnicze,
 - dna,
 - niedawne przyjmowanie leków neurotoksycznych.

W zależności od eGFR/poziomu kreatyniny w surowicy metforminę należy odstawić przed podaniem środka cieniującego lub w chwili jego podawania (patrz punkt 29.3.1.2).

2) Badania w trybie pilnym:

- a) w miarę możliwości zidentyfikować pacjentów z eGFR poniżej 60 ml/ min/1,73 m² (lub podwyższonym poziomem kreatyniny w surowicy),
- b) zidentyfikować pacjentów z cukrzycą przyjmujących metforminę.
 - oznaczyć eGFR (lub poziom kreatyniny w surowicy), jeżeli badanie można opóźnić do czasu, aż dostępny będzie wynik bez szkody dla pacjenta,
 - w sytuacjach nagłych, gdy nie można uzyskać wyniku oznaczenia eGFR (lub poziomu kreatyniny w surowicy), należy postępować

zgodnie z zasadami dotyczącymi pacjentów z eGFR poniżej 60 ml/min/1,73m² (lub podwyższonym poziomem kreatyniny w surowicy), stosując się do nich tak ściśle, jak na to pozwolą okoliczności kliniczne.

W pracowni diagnostycznej przed badaniem

1) Badania planowe:

- a) pacjenci z eGFR poniżej 60ml/min/1,73m² (lub podwyższonym poziomem kreatyniny w surowicy) oraz pacjenci z grupy podwyższonego ryzyka nefrotoksyczności (patrz czynniki zagrożenia powyżej):
 - rozważyć inną metodę badania obrazowego, bez stosowania wodnych jodowych środków kontrastujących,
 - odstawić leki nefrotoksyczne, mannitol i diuretyki pętlowe na co najmniej 24 godziny przed podaniem preparatu cieniującego,
 - rozpocząć nawadnianie wg schematu: 1ml/kg m. c. na godzinę soli fizjologicznej przez co najmniej 6 godzin przed i po badaniu.

2) Pacjenci z cukrzycą przyjmujący metforminę:

- a) jeżeli eGFR wynosi powyżej 60 ml/min/1,73m², wówczas pacjent może nadal przyjmować metforminę,
- b) jeżeli eGFR wynosi od 30 do 60 ml/min/1,73m² (lub poziom kreatyniny w surowicy jest podwyższony), wówczas należy odstawić metforminę na 48 godzin przed podaniem środka cieniującego i nie należy stosować metforminy przez 48 godzin po podaniu środka cieniującego. Ponowne podawanie metforminy można rozpocząć jedynie wówczas, jeżeli poziom kreatyniny w surowicy pozostaje niezmienny 48 godzin po podaniu środka cieniującego,
- c) jeżeli eGFR wynosi poniżej 30 ml/min/1,73m², wówczas metformina nie jest zalecana i należy w miarę możliwości unikać podawania jodowych środków kontrastujących.

3) Badania w trybie pilnym:

- a) pacjenci z grup podwyższonego ryzyka neurotoksyczności:
 - rozważyć inną metodę badania obrazowego, bez stosowania jodowanych środków kontrastujących,
 - rozpocząć nawadnianie dożylnie możliwie jak najwcześniej przed podaniem środka cieniującego (jak przy badaniu planowym).
- b) pacjenci z cukrzycą przyjmujący metforminę:
 - jeżeli eGFR wynosi powyżej 60 ml/min/1,73m² (lub poziom kreatyniny w surowicy jest prawidłowy), należy postępować zgodnie z instrukcjami dotyczącymi pacjentów badanych w trybie planowym,
 - jeżeli eGFR wynosi od 30 do 60ml/min/1,73m² (lub poziom kreatyniny w surowicy jest podwyższony) lub jest nieznan, należy przeanalizować zagrożenia i korzyści związane z podaniem środka cieniującego oraz rozważyć zastosowanie innej metody badania obrazowego,
 - jeśli zastosowanie środka cieniującego uzna się za konieczne, należy przestrzegać następujących środków ostrożności:
 - należy przerwać leczenie metforminą,
 - pacjenta należy nawodnić (np. co najmniej 1ml na godzinę na kg m.c. dożylnie roztworu fizjologicznego do 6 godzin po podaniu środka cieniującego),

- należy monitorować czynność nerek (eGFR/poziom kreatyniny w surowicy), poziom kwasu mlekowego w surowicy oraz pH krwi,
- należy obserwować pacjenta pod kątem objawów kwasicy mleczanowej (wymioty, senność, nudności, ból w nadbrzuszu, utrata apetytu, przyspieszona częstość oddechów, senność, biegunka i pragnienie). Wyniki badań krwi wskazujące na kwasicę mleczanową: to $\text{pH} \leq 7,25$ przy poziomie mleczanów w osoczu $\geq 5 \text{ mmol/l}$.

c) w czasie badania:

- u pacjentów z podwyższonym ryzykiem nefropatii wywołanej przez jodowy środek kontrastujący:
 - stosować preparaty nisko- lub izosmolalne,
 - stosować najmniejszą dawkę środka cieniującego pozwalającą uzyskać wynik diagnostyczny,
- u pacjentów bez podwyższonego ryzyka nefropatii wywołanej przez jodowy środek kontrastujący:
 - stosować najmniejszą dawkę środka cieniującego konieczną do uzyskania wyniku diagnostycznego.

d) po badaniu:

- u pacjentów z eGFR poniżej $60 \text{ ml/min/1,73m}^2$ (lub podwyższonym poziomem kreatyniny w surowicy):
 - nawadnianie należy kontynuować przez co najmniej 6 godzin,
- u pacjentów z cukrzycą przyjmujących metforminę, u których eGFR wynosi poniżej $60 \text{ ml/min/1,73m}^2$
 - oznaczyć eGFR (lub poziom kreatyniny w surowicy) 48 godzin po podaniu środka cieniującego. Jeżeli parametr ten nie uległ pogorszeniu, podawanie metforminy można rozpocząć ponownie.
- zasadniczo jednak **nie jest dozwolone** stosowanie metforminy u pacjentów z zaburzeniami czynności nerek.

4) Pacjenci dializowani otrzymujące wodne jodowe środki cieniujące:

- należy unikać przeładowania osmotycznego lub płynami,
- nie jest konieczna korelacja pomiędzy czasem podania środka cieniującego a sesją dializy,
- dializa w celu usunięcia preparatu nie jest konieczna,

Inne powikłania

-> **Wynacznienie środka cieniującego.**

1) Rodzaj uszkodzeń:

- większość uszkodzeń ma łagodny charakter;
- ciężkie uszkodzenia obejmują owrzodzenia skóry, martwicę tkanek miękkich i zespół przedziałów powięziowych.

2) Czynniki zagrożenia:

- dotyczące techniki:*
 - użycie pompy mechanicznej,
 - nieoptymalne miejsca wstrzyknięcia, m.in. na kończynie dolnej i do niewielkich żył obwodowych,
 - duża objętość środka cieniującego,
 - środek kontrastujący o wysokiej osmolalności.

b) *dotyczące pacjenta:*

- brak możliwości porozumienia,
- delikatne lub uszkodzone żyły,
- niewydolność tętnic,
- zaburzenia drenażu limfatycznego i(lub) żylnego,
- otyłość.

3) **Działania zmniejszające ryzyko:**

- a) należy zawsze skrupulatnie przestrzegać optymalnej techniki podania dożylnego, stosując odpowiedniego rozmiaru kaniulę z tworzywa sztucznego umieszczoną we właściwej żyły w celu zapewnienia wymaganej szybkości przepływu podczas wstrzykiwania;
- b) dostęp dożylny należy sprawdzić przy pomocy roztworu fizjologicznego;
- c) należy stosować niejonowy jodowy środek kontrastujący.

4) **Leczenie:**

- a) w większości przypadków wystarczające jest postępowanie zachowawcze:
 - uniesienie kończyny,
 - obłożenie lodem,
 - uważne monitorowanie,
- b) w razie podejrzenia ciężkiego uszkodzenia należy zasięgnąć porady chirurga.

-> **Wpływ wodnych jodowych środków kontrastujących na płuca**

1) **Działania niepożądane dotyczące płuc:**

- a) skurcz oskrzeli,
- b) wzrost oporu naczyniowego w płucach,
- c) obrzęk płuc,

2) **Pacjenci z grup podwyższonego ryzyka:**

- a) astma w wywiadzie,
- b) nadciśnienie płucne w wywiadzie,
- c) niewydolność serca w stadium początkowym,

3) **Metody zmniejszenia ryzyka wystąpienia działań niepożądanych dotyczących płuc:**

- a) zastosować środek niskoosmolalny lub izoosmolalny,
- b) unikać wysokich dawek środków kontrastujących.

4) **Podanie wodnych jodowych środków kontrastujących chorym z wydzielającymi katecholaminy guzami chromochłonnymi lub przyzwojakami:**

- a) zalecana jest lokalizacja guza, gdy guz wytwarzający katecholaminy wykryto w badaniach biochemicznych. Ponadto:
 - przed podaniem dożylnym środka jodowego środka cieniującego zaleca się blokadę receptorów α - i β -adrenergicznych poprzez podanie doustne leków pod nadzorem lekarza kierującego. Dodatkowa blokada receptorów α przez podanie dożylnie fenoksybenzaminy nie jest konieczna,
 - przed podaniem dotętnicznym jodowego środka cieniującego: zaleca się blokadę receptorów α - i β -adrenergicznych poprzez podanie doustne leków oraz blokadę receptorów α przez podanie dożylnie fenoksybenzaminy pod nadzorem lekarza kierującego.
- b) badanie przypadkowo wykrytej masy w nadnerczach nie wymaga szczególnego przygotowania.

5) **Ciąża i laktacja:**

- a) w wyjątkowych sytuacjach gdy badanie jest konieczne możliwe jest podanie wodnego jodowego środka cieniującego kobiecie w ciąży. Następnie w pierwszym tygodniu życia noworodka należy ocenić czynność tarczycy,
 - b) karmienie piersią można kontynuować w przypadku podania środków kontrastujących matce.
- 6) **Wpływ na badania laboratoryjne oraz leczenie lub testy izotopowe:**
- a) w sytuacjach innych niż nagle nie wykonywać biochemicznej analizy krwi i moczu pobranych w ciągu doby od wstrzyknięcia preparatu cieniującego,
 - b) pacjentom leczonym jodem radioaktywnym nie należy podawać jodowych środków kontrastujących co najmniej 2 miesiące przed leczeniem,
 - c) należy unikać izotopowych badań obrazowych tarczycy przez 2 miesiące od wstrzyknięcia preparatu cieniującego,
 - d) należy unikać podawania jodowego środka cieniującego co najmniej dobę przed badaniem izotopowym kości lub znakowaniem czerwonych krwinek.

13. TK, miednica mniejsza - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.068

ICD 9: 88.010.505

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Ryszard Wagner, lek. Monika Kalinowska, dr hab. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna pacjenta niepełnoletniego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, osłona na gonady u mężczyzn, krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów niewspółpracujących – małe dzieci, pacjenci pobudzeni.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Warszawa 2007, wyd. 1,
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Na czczo;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od talerzy biodrowych do przepony miedniczej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy,
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	leżąca na plecach, ramiona wzdłuż klatki piersiowej lub na poziomie głowy
grubość warstwy [mm]	7–10, 4–5 dla konkretnych wskazań narządowych
odległość między warstwami [mm]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo, w obszarze zmian ≤ 10 mm
FoV [cm]	dostosowany do największej średnicy brzucha
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: kość biodrowa, kość kulszowa, spojenie łonowe, pęcherz moczowy, mięśnie, naczynia. struktury krytyczne: ostre odwzorowania narządów, dystalne części moczowodu, odbytnica, ściany pęcherz moczowego, przestrzeń okołoodbytnicza, macica/gruczoł krokowy, pęcherzyki nasienne. opis: zmiany patologiczne,

a w przypadku prawidłowego obrazu należy wymienić oceniane narządy i tkanki i potwierdzić ich prawidłową morfologię w opisie;

- 2) szerokość okna:
 - a) 150-600 j. H.,
 - b) 2.000-3.000 j. H (ocena kości);
- 3) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H,
 - b) 400-600 j. H (ocena kości).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zagęszczenie skanów do 1–4mm w przypadku zmian na poziomie narządu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

14. TK, jama brzuszna i miednica, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.070

ICD 9: 88.010.504

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Izabela Sackiewicz, lek. Paweł Michalak, dr hab. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży jedynie ze wskazań życiowych, przy braku możliwości wykonania rezonansu magnetycznego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak współpracy ze strony pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, osłona na gonady, ewentualne krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Na czczo;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od kopuł przepony do przepony miednicznej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	leżąca na plecach, kończyny górne wzdłuż klatki piersiowej lub na poziomie głowy
grubość warstwy [mm]	7–10 mm, 4–5 dla konkretnych wskazań narządowych
odległość między warstwami [mm]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo w obszarze zmian ≤ 10 mm
FoV [cm]	dostosowany do największej średnicy brzucha
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: przepona, cała wątroba, śledziona, zaotrzewnowe narządy mięsiste (trzustka, nerki), aorta brzuszna oraz bliższe odcinki tętnic biodrowych wspólnych, ściany brzucha, węzły chłonne wielkości poniżej 15 mm, pęcherz moczowy, moczowody, gruczoł krokowy, pęcherzyki nasienne, odbytница, przestrzeń okołoodbytnicza. struktury krytyczne: ostre odwzorowanie narządów w badanym obszarze. opis: wymienić nieprawidłowości, w przypadku prawidłowego obrazu narządów wymienić je i potwierdzić ich prawidłową strukturę;
- 2) szerokość okna:
 - a) 150-600 j. H.,
 - b) 2.000-3.000 j. H (ocena kości);
- 3) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H,
 - b) 400-600 j. H (ocena kości).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zagęszczenie skanów do 1–4 mm w przypadku zmian na poziomie narządu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

15. TK, urografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.072

ICD 9: 87.710.501

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Izabela Sackiewicz, lek. Paweł Michalak, dr hab. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży jedynie ze wskazań życiowych, przy braku możliwości wykonania rezonansu magnetycznego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Oznaczenie poziomu kreatyniny przed badaniem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, osłona na gonady, ewentualne krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno-technicznych. Na czczo;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: obie nerki, moczowody, pęcherz moczowy naczynia po podaniu środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	leżąca na plecach, ramiona wzdłuż klatki piersiowej lub na poziomie głowy
grubość warstwy [mm]	7–10, 4–5 dla konkretnych wskazań narządowych
odległość między warstwami [mm]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo lub skok=1,0
FoV [cm]	dostosowany do największej średnicy brzucha
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta – 30 min.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców

- 1) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dożylnie.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: obie nerki, kielichy i miedniczki nerkowe, moczowody, przestrzeń zaotrzewnowa, aorta brzuszna i żyła główna dolna, tętnice nerkowe, żyły nerkowe, pęcherz moczowy. struktury krytyczne: ostre odwzorowanie narządów w badanym obszarze. opis: wymienić nieprawidłowości, w przypadku prawidłowego obrazu narządów wymienić je i potwierdzić ich prawidłową strukturę;
- 2) szerokość okna:
 - a) 200-400 j. H.;
- 3) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H,
 - b) 30-150 j. H (po wzmocnieniu).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zagęszczenie skanów do 1-4 mm w przypadku zmian na poziomie narządu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: reakcja uczuleniowa na środek kontrastujący;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

16. TK nadnercza, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.073

ICD 9: 88.010.503

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Izabela Sackiewicz, lek. Paweł Michalak, dr hab. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży jedynie ze wskazań życiowych, przy braku możliwości wykonania rezonansu magnetycznego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak współpracy ze strony pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, osłona na gonady, ewentualne krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Na czczo;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: trzon i odnogi obu nadnerczy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	leżąca na plecach, kończyny górne wzdłuż klatki piersiowej lub na poziomie głowy.
grubość warstwy [mm]	2–5
odległość między warstwami [mm]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo lub skok=1,0
FoV [cm]	dostosowany do największej średnicy brzucha

kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanki miękkiej

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: prawe nadnercze, prawa odnoga przepony, narządy przylegające do prawego nadnercza, lewe nadnercze, lewa odnoga przepony, narządy sąsiadujące z lewym nadnerczem, kopuły przepony, aorta, żyła główna dolna. Struktury krytyczne: ostre odwzorowanie narządów w badanym obszarze. opis: wymienić nieprawidłowości, w przypadku prawidłowego obrazu narządów wymienić je i potwierdzić ich prawidłową strukturę;
- 2) szerokość okna:
 - a) 150-400 j. H.;
- 3) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zagęszczenie skanów do 1-4 mm w przypadku zmian na poziomie narządu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

17. TK, trzustka, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.074

ICD 9: 88.010.502

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Izabela Sackiewicz, lek. Paweł Michalak, dr hab. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży jedynie ze wskazań życiowych, przy braku możliwości wykonania rezonansu magnetycznego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak współpracy ze strony pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, osłona na gonady, ewentualne krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Na czczo;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od kopuły przepony do talerzy biodrowych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	leżąca na plecach, kończyny górne wzdłuż klatki piersiowej lub na poziomie głowy
grubość warstwy [mm]	3–5; 7–10
odległość między warstwami [mm]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo lub 5–10mm lub skok 1,2–2,0

FoV [cm]	dostosowany do największej średnicy brzucha
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: głowa, trzon, ogon trzustki, przylegające części wątroby, śledziony, żołądka, przewód trzustkowy, żyła i tętnica krezkowa, żyła i tętnica śledzionowa, żyła wrotna, pień trzewny, aorta i żyła główna dolna, odnoga przepony, naczynia nerkowe, dwunastnica. Struktury krytyczne: ostre odwzorowanie narządów w badanym obszarze. Opis: wymienić nieprawidłowości, w przypadku prawidłowego obrazu narządów wymienić je i potwierdzić ich prawidłową strukturę;
- 2) szerokość okna:
 - a) 150-400 j. H.;
- 3) poziom okna:
 - a) 30-50 j. H,
 - b) 0-30 j. H.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zagęszczenie skanów do 1-4 mm w przypadku zmian na poziomie narządu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

18. TK, nadnercza bez i z wzmocnieniem kontrastowym, wielofazowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.075

ICD 9: 88.012.506

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Izabela Sackiewicz, lek. Paweł Michalak, dr hab. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży jedynie ze wskazań życiowych, przy braku możliwości wykonania rezonansu magnetycznego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	16	16

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii

lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Uczulenie na środek kontrastujący.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, ewentualne krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Na czczo;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: oba nadnercza, przestrzeń zaotrzewnowa, naczynia po podaniu środka kontrastującego;

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	leżąca na plecach, ramiona wzdłuż klatki piersiowej lub na poziomie głowy
grubość warstwy [mm]	2–5
odległość między warstwami	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo lub skok=1,0, przy mniejszych zmianach
FoV	dostosowany do największej średnicy brzucha
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: prawe nadnercze, prawa odnoga przepony, narządy sąsiadujące z prawym nadnerczem, lewe nadnercze, lewa odnoga przepony, narządy sąsiadujące z lewym nadnerczem, kopuły przepony, aorta, żyła główna dolna. Struktury krytyczne: ostre odwzorowanie narządów w badanym obszarze;
- 2) opis: wymienić nieprawidłowości, w przypadku prawidłowego obrazu narządów wymienić je i potwierdzić ich prawidłową strukturę;
- 3) szerokość okna:
 - a) 150-400 j. H.;
- 4) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H.,
 - b) 30-50 j. H (po wzmocnieniu).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zagęszczenie skanów do 1-4 mm w przypadku zmian na poziomie narządu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

19. TK wątroba i drogi żółciowe bez i z wzmocnieniem kontrastowym wielofazowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.076

ICD 9: 88.012.504

2. Cel procedury.

Diagnostyka

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Izabela Sackiewicz, lek. Paweł Michalak, dr hab. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży jedynie ze wskazań życiowych, przy braku możliwości wykonania rezonansu magnetycznego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
---	---	---	----	----

2	0	2	1	6
---	---	---	---	---

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Uczulenie na środek kontrastujący.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, ewentualne krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie

wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Na czczo;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od kopuł przepony do 1 cm poniżej brzegu wątroby;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	leżąca na plecach, kończyny górne wzdłuż klatki piersiowej lub na poziomie głowy
grubość warstwy [mm]	7–10, 4–5 dla konkretnych wskazań narządowych
odległość między warstwami [mm]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo lub skok=1,0 w obrębie zmian ≤ 10
FoV [cm]	dostosowany do największej średnicy brzucha
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dożylnie.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: mięszs wątroby, żyły wątrobowe, wnęka wątroby, aorta brzuszna oraz bliższe odcinki tętnic biodrowych wspólnych, przewód wątrobowy wspólny, przewód

żółciowy wspólny, pęcherzyk żółciowy, system żyły wrotnej, aorta brzuszna i żyła główna dolna. struktury krytyczne: ostre odwzorowanie narządów w badanym obszarze;

- 2) opis: wymienić nieprawidłowości; w przypadku prawidłowego obrazu narządów wymienić je i potwierdzić ich prawidłową strukturę;
- 3) szerokość okna:
 - a) 150-300 j. H.,
- 4) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H,
 - b) 40-80 j. H (po wzmocnieniu).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zagęszczenie skanów do 1-4 mm w przypadku zmian na poziomie narządu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

20. TK, trzustka z wzmocnieniem kontrastowym, wielofazowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.077

ICD 9: 88.012.505

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Izabela Sackiewicz, lek. Paweł Michalak, dr hab. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży jedynie ze wskazań życiowych, przy braku możliwości wykonania rezonansu magnetycznego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Uczulenie na środek kontrastujący.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, ewentualne krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, *Spiralna i wielorządowa tomografia komputerowa człowieka*, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno-technicznych. Na czczo;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od kopuły przepony do śródbrzusza, naczynia po podaniu środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	leżąca na plecach, ramiona wzdłuż klatki piersiowej lub na poziomie głowy
grubość warstwy [mm]	3–5; 7–10
odległość między warstwami [mm]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo lub 5–10 lub skok 1,2–2,0
FoV	dostosowany do największej średnicy brzucha
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: dwunastnica, ostre odwzorowanie narządów w badanym obszarze, przewód trzustkowy, żyła i tętnica krezkowa, żyła i tętnica śledzionowa, żyła wrotna, pień trzewny, aorta i żyła główna dolna, odnogi przepony, naczynia nerkowe, dwunastnica. struktury krytyczne: ostre odwzorowanie narządów w badanym obszarze. opis: wymienić nieprawidłowości, w przypadku prawidłowego obrazu narządów wymienić je i potwierdzić ich prawidłową strukturę;
- 2) szerokość okna:
 - a) 150-400 j. H.;
- 3) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H,
 - b) 30-50 j. H (po wzmocnieniu).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zagęszczenie skanów do 1-4 mm w przypadku zmian na poziomie narządu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

21. Angio-TK, tętnice wieńcowe, zwapnienia - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.085

ICD 9: 88.380.701

2. Cel procedury.

Oznaczenie stopnia uwapnienia tętnic wieńcowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Katarzyna Gruszczyńska, dr n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) niemiaraowa akcja serca,
- c) brak współpracy chorego,
- d) niemożność zatrzymania oddechu na ok. 10–15 s.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	64	64

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Tomograf komputerowy z oprogramowaniem do badania serca, bramkowanie akwizycji sygnałem EKG, stacja graficzna z oprogramowaniem do oceny zwapnień tętnic wieńcowych.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz specjalista w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub w zakresie radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niemiaraowa akcja serca, brak współpracy pacjenta, brak zatrzymania oddechu. Nieprawidłowe bramkowanie EKG, nieprawidłowe wyznaczenie pola badania, zbyt mały stosunek sygnału do szumu (SNR). Błędne opracowanie na stacji roboczej: wliczenie

zwapnień zlokalizowanych poza tętnicami wieńcowymi, nieprawidłowy próg gęstości do automatycznego zliczania zwapnień, nieprawidłowa kalibracja aparatu TK.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Powstrzymanie się od picia kawy i palenia tytoniu w dniu badania. Ewentualna premedykacja przy pomocy B – blokerów przy wysokiej akcji serca (powyżej 65 uderzeń/min).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Oudkerk M., Stillman AE, Halliburton SS et al.: Coronary artery calcium screening: current status and recommendations from The European Society of Cardiac Radiology and North American Society for Cardiovascular Imaging. *Int. J Cardiovasc Imaging* 2008, 24:645–671;
- 2) Budoff MJ, Achenbach S, Blumenthal RS et al: Assessment of coronary artery disease by cardiac computed tomography. A scientific statement from AHA... *Circulation* 2006, 114, 1761–91;
- 3) Schroeder S, Achenbach S, Bengel F et al.: Cardiac Computed tomography: Indications, applications, limitations, and training requirements. *European Heart Journal* 2008,29:531–556;
- 4) McCollough et al: Special report: Cardiac CT Quantification of Coronary Artery Calcium. *Radiology* 2007, 243,2;
- 5) Ohnesorge B: Clinical Protocols for 4–to 64–slice CT. W: Ohnesorge B: Multi–slice and Dual–source CT in cardiac imaging. 2nd edition, Springer–Verlag 2007;
- 6) Hoff JA et al: Age and gender distribution of coronary artery calcium detected by EBT... *Am J Cardiol* 2001, 87;1335–1339.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: tomograf komputerowy (minimum 4–warstwowy) z programem do obliczania zwapnień w tętnicach wieńcowych, bramkowanie akwizycji sygnałem EKG, stacja robocza z programem obliczania zwapnień w tętnicach wieńcowych;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent powstrzymuje się od picia kawy i palenia papierosów w dniu badania;

- 3) personelu: personel przed badaniem wykonuje pomiar tętna pacjentowi.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od rozdwojenia tchawicy do koniuszka serca, optymalnie ustalany wg skanów;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach, ramiona uniesione
kierunek skanowania	kranio – kaudalny
grubość warstwy [mm]	2,4-3
odległość między warstwami [mm]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo, 4-40
FoV	dopasowane do wymiarów anatomicznych
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	wysokiej rozdzielczości lub zależny od urządzenia

Protokół dedykowany do obliczania zwapnień w tętnicach wieńcowych: badanie serca bez podania środka kontrastującego. Bramkowanie akwizycji sygnałem EKG (prospektywne lub retrospektywne). Czas rotacji lampy: 0,33-0,6s. Rozdzielczość czasowa: 83-300 ms.

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 5 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynik badania: w skali Agatstona, objętość Ca (ml), masa (g), jako wartości całkowite i dla poszczególnych tętnic wieńcowych. Porównanie wyniku do wartości u osób bezobjawowych (w percentylach).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;

- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: brak specyficznych dla tej procedury.

22. Angio-TK, tętnice wieńcowe, ocena funkcji serca, zastawek i żył serca - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.087

ICD 9: 88.380.703

2. Cel procedury.

Ocena zwężeń tętnic wieńcowych i/lub ocena funkcji komór serca i /lub zastawek i/lub żył serca lewego przedsionka (mapowanie lewego przedsionka przed zabiegiem radioabłacji).

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Katarzyna Gruszczyńska, dr n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) przeciwwskazania medyczne:
 - a) brak zgody chorego,
 - b) brak współpracy chorego,
 - c) niemiarowa akcja serca,
 - d) niemożność zatrzymania oddechu na ok. 10–15s,
 - e) poważne reakcje alergiczne na jodowy środek kontrastujący,
 - f) niewydolność nerek (poziom kreatyniny >120 $\mu\text{mol/l}$).
- 2) przeciwwskazania do podania leków B– adrenolitycznych (przy konieczności ich użycia):
 - a) akcja serca poniżej 60 uderzeń/min,
 - b) ciśnienie skurczowe poniżej 100 mmHg,
 - c) zdekompensowana niewydolność krążenia,
 - d) alergia na beta – blokery,
 - e) astma lub COPD leczone wziewnymi agonistami receptorów B2,
 - f) aktywny bronchospazm,
 - g) blok przedsionkowo – komorowy II lub III stopnia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Badanie przeciwwskazane w ciąży, z wyjątkiem wskazań życiowych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	6	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia TK wyposażona w zestaw p/wstrząsowy; tomograf komputerowy z oprogramowaniem do badania serca, bramkowanie akwizycji sygnałem EKG, dwugłowicowa strzykawka automatyczna, stacja graficzna z oprogramowaniem do oceny tętnic wieńcowych i oceny zwąpnień tętnic wieńcowych, oceny funkcji serca i oceny lewego przedsionka i żył płucnych.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

- 1) zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.;
- 2) reakcje na podane beta – blokery:
 - a) spadek akcji serca,
 - b) skurcz oskrzeli;
- 3) reakcje na podany jodowy środek kontrastujący.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niemiarowa akcja serca, brak współpracy pacjenta, niemożność zatrzymania oddechu, inne artefakty ruchowe; nieprawidłowe bramkowanie EKG, nieprawidłowe wyznaczenie pola badania, zbyt mały stosunek sygnału do szumu (SNR); nieprawidłowe obliczenie czasu opóźnienia po podaniu środka kontrastującego = niedostateczne zakontrastowanie jam serca i/lub tętnic wieńcowych; nieprawidłowe dojście żyłne, wynacznienie środka kontrastującego poza żyłę; nieprawidłowa praca strzykawki automatycznej lub aparatu TK. Błędne opracowanie na stacji roboczej: wybór nieodpowiedniej fazy cyklu pracy serca do opracowania, nieprawidłowe określenie stopnia stenozы tętnic wieńcowych, nieprawidłowe

obliczenie zawartości wapnia w tętnicach wieńcowych, błędne obliczenie parametrów funkcji serca, niewłaściwa ocena zastawek lub żył serca.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Podanie beta – blokerów u pacjentów z akcją serca powyżej 65 uderzeń /min.

Podanie jodowego środka kontrastującego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pomiar tętna, ciśnienia, sprawdzenie aktualnego zapisu EKG, sprawdzenie poziomu kreatyniny w surowicy. Podanie beta – blokerów. Przy akcji serca powyżej 65/min Metoprolol 50 mg p.o. 1 h przed badaniem; jeżeli akcja serca pozostaje za wysoka: 2,5mg Metoprololu i.v. w ciągu 1 min; maksymalnie: 2 x 5mg Metoprololu co 15 min; ewentualnie inne dożylnie postaci B– blokerów.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Reakcje alergiczne na podany jodowy środek kontrastujący.

Reakcje na podane B–blokery.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Bluemke DA, Achenbach S et al.; No–invasive coronary artery imaging: MRA and MCTA: a scientific state–ment from the AHA Committee on cardiovascular imaging... Circulation 2008, 118:586–606;
- 2) Oudkerk M., Stillman AE, Halliburton SS: Coronary artery calcium screen–ing: current status and recommenda–tions from The European Society of Cardiac Radiology and North Ameri–can Society for Cardiovascular Imag–ing. Int. J Cardiovasc Imaging 2008, 24:645–671;
- 3) Hendel MC et al.: ACCF/ACR... Appropriateness criteria for computed tomography and cardiac magnetic re–sonance imaging. J Am Coll Cardiol. 2006, 48(7):1475–97;
- 4) Pannu HK et al.: B–Blockers for car–diac CT – A primer for the radiolo–gists. AJR 2006, 186:341–356;
- 5) Sundaram BS et al: Anatomy and ter–minology for the interpretation and reporting of cardiac CT. Part 1 & 2 AJR 2009, 192: 574–583; 584–598;
- 6) Budoff MJ, Achenbach S, Blumenthal RS et al: Assessment of coronary artery disease by cardiac computed tomography. A scientific statement from AHA.... Circula–tion 2006, 114, 1761–91;
- 7) Schroeder S, Achenbach S, Bengel F et al.: Cardiac Computed tomography: Indica–tions, applications, limitations, and training requirements. European Heart Journal 2008,29:531–556;
- 8) Ohnesorge B: Clinical Protocols for 4–to 64–slice CT. W: Ohnesorge B: Multi–slice and Dual–source CT in cardiac imaging. 2nd edition, Springer–Verlag 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie pracowni TK, aparatu do bramkowania EKG, strzykawki automatycznej, założenie dojścia żylnego (maksymalne możliwe), przygotowanie środka kontrastującego, B – blokerów;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno-technicznych. Pacjent pozostaje na czczo 4 godziny przed badaniem, powstrzymuje się od picia kawy i palenia tytoniu w dniu badania;
- 3) personelu: pomiar ciśnienia i tętna chorego, przygotowanie środka kontrastującego, podłączenie elektrod EKG i strzykawki automatycznej – pielęgniarka. Zebranie wywiadu dotyczącego choroby zasadniczej, przebytych zabiegów tętnic wieńcowych, zażywanych leków, alergii, ewentualnych p/wskazań do podania B – blokerów, sprawdzenie poziomu kreatyniny i aktualnego EKG – lekarz. Podanie B – blokerów (jeżeli to konieczne) przy akcji serca powyżej 65 uderzeń na min: Metoprolol 50mg p.o. 1 h przed badaniem; jeżeli akcja serca pozostaje za wysoka: 2,5mg Metoprololu i.v. w ciągu 1 min; maksymalnie: 2 x 5mg Metoprololu co 15 min; ewentualnie inne dożylnie postaci B– blokerów – lekarz.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od rozdwojenia tchawicy do koniuszka serca, optymalnie ustalany wg skanów;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	pozycja leżąca na plecach, uniesione ramiona
kierunek skanowania	kranio – kaudalny
grubość warstwy [mm]	0,6-1
odległość między warstwami [mm]	0,4-0,7
FoV [cm]	dopasowane do wymiarów anatomicznych
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanki miękkiej lub zależny od urządzenia

- technika spiralna,
 - czas rotacji; $\leq 0,5s.$,
 - retrospektywne bramkowanie EKG: rekonstrukcja 10-90% RR,
 - modulacja EKG – tak;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja chorego minimum 30 minut po wykonaniu badania, usunięcie dojścia żylnego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

- 1) typ środka kontrastującego: rozpuszczalny w wodzie, jodowy (zalecane stężenie 350–400 mgI/ml), niejonowy;
- 2) objętość środka kontrastującego: 60-120 ml (objętość środka kontrastującego = czas badania + 7s x przepływ), iniekcja trzyfazowa: I faza: kontrast, druga faza: 50% roztwór środka kontrastującego i NaCl, III faza: NaCl 40 ml;
- 3) przepływ: 3,5-5,5 ml/s;
- 4) opóźnienie: 18-25 s, obliczane techniką test bolus lub jedną z technik: bolus track, smart prep, sure start, care bolus, w zależności od rodzaju aparatu.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) opis i raport:
 - a) calcium score wg odpowiedniej procedury,
 - b) tętnice wieńcowe: opis anatomii, lokalizacja ewentualnych zwężeń w odpowiednich segmentach wg schematu AHA, % stenozy, długość zwężenia, typ blaszki miażdżycowej. W przypadku niedrożności długość i lokalizacja niedrożnego odcinka, ewentualne drogi krążenia obocznego;
 - c) ocena parametrów funkcji serca: frakcja wyrzutowa: EF, objętość końcowo skurczowa i końcoworozkurczowa: EDV, ESV, masa LK, ocena regionalnej funkcji lewej komory: grubość ściany lewej komory skurczowa i rozkurczowa, EDWT, ESWT, SWT, SWTH,
 - d) ocena morfologii zastawek serca: obliczanie zwapnień zastawek w calcium score, ocena wymiaru pierścieni,
 - e) patologie pozasercowe widoczne w zakresie badania.
- 2) uwidocznienie anatomii żył płucnych, wariantów anatomicznych, topografii, wymiarów i pola powierzchni żył płucnych i ujść żylnych do lewego przedsionka.

7. Warunki odstąpienia od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku wysokiego calcium score >1000 – nie wykonuje się angiografii tętnic wieńcowych. U chorych z założonymi stentami nie wykonuje się calcium score. U chorych z zespoleniami omijającymi nie wykonuje się calcium score;

- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wystąpienie reakcji ubocznych po podaniu środka kontrastującego lub lekach, niemiarowa akcja serca;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

23. Angio-TK, serce i naczynia klatki piersiowej, różnicowanie przyczyn bólu w klatce piersiowej (tzw. potrójne wykluczenie) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.088

ICD 9: 87.420.701

2. Cel procedury.

Różnicowanie przyczyn ostrych dolegliwości bólowych w klatce piersiowej: wykluczenie zwożeń tętnic wieńcowych, zatorowości płucnej i tętniaka aorty.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Katarzyna Gruszczyńska, dr n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) przeciwwskazania medyczne:
 - a) brak zgody chorego,
 - b) brak współpracy chorego,
 - c) niemiarowa akcja serca, niemożność zatrzymania oddechu na ok. 10-20 s;
 - d) poważne reakcje alergiczne na jodowy środek środka kontrastujący,
 - e) niewydolność nerek (poziom kreatyniny $>120 \mu\text{mol/l}$);
- 2) przeciwwskazania do podania leków B- adrenolitycznych: (przy konieczności ich użycia):
 - a) akcja serca poniżej 60 uderzeń/min,
 - b) ciśnienie skurczowe poniżej 100 mmHg,
 - c) zdekompensowana niewydolność krążenia,
 - d) alergia na β – blokery,
 - e) astma lub COPD leczone wziewnymi agonistami receptorów B2,
 - f) aktywny bronchospazm,

g) blok przedsionkowo – komorowy II lub III stopnia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury z wyjątkiem wskazań życiowych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia TK wyposażona w zestaw p/wstrząsowy; tomograf komputerowy z oprogramowaniem do badania serca, bramkowanie akwizycji sygnałem EKG, dwugłowicowa strzykawka automatyczna, stacja graficzna z oprogramowaniem do oceny tętnic wieńcowych i innych naczyń.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

- 1) zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.;
- 2) reakcje na podane beta – blokery:
 - a) spadek akcji serca,
 - b) skurcz oskrzeli;
- 3) reakcje na podany jodowy środek kontrastujący.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niemiarowa akcja serca, brak współpracy pacjenta, niemożność zatrzymania oddechu, inne artefakty ruchowe; nieprawidłowe bramkowanie EKG, nieprawidłowe wyznaczenie pola badania, zbyt mały stosunek sygnału do szumu (SNR); nieprawidłowe obliczenie czasu opóźnienia po podaniu środka kontrastującego = niedostateczne zakontrastowanie jam serca i/lub tętnic wieńcowych; nieprawidłowe dojście żyłne, wynacznienie środka kontrastującego poza żyłę; nieprawidłowa praca strzykawki automatycznej lub aparatu TK. Błędne opracowanie na stacji roboczej: wybór nieodpowiedniej fazy cyklu pracy serca do

opracowania, nieprawidłowe określenie stopnia stenozы tętnic wieńcowych, niewłaściwa ocena aorty lub tętnic płucnych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Podanie beta – blokerów u pacjentów z akcją serca powyżej 65 uderzeń /min.

Podanie jodowego środka kontrastującego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pomiar tętna, ciśnienia, sprawdzenie aktualnego zapisu EKG, sprawdzenie poziomu kreatyniny w surowicy. Podanie beta – blokerów. Przy akcji serca powyżej 65/min metoprolol 50 mg p.o. 1 h przed badaniem; jeżeli akcja serca pozostaje za wysoka: 2,5 mg metoprololu i.v. w ciągu 1min; maksymalnie: 2 x 5 mg Metoprololu co 15 min; ewentualnie inne dożylne postaci B– blokerów.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Reakcje alergiczne na podany jodowy środek kontrastujący. Reakcje na podane B – blokery.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Bluemke DA, Achenbach S et al.; Noninvasive coronary artery imaging: MRA and MCTA: a scientific statement from the AHA Committee on cardiovascular imaging... Circulation 2008, 118:586–606;
- 2) Oudkerk M., Stillman AE, Halliburton SS: Coronary artery calcium screen–ing: current status and recommenda–tions from The European Society of Cardiac Radiology and North Ameri–can Society for Cardiovascular Imag–ing. Int. J Cardiovasc Imaging 2008, 24:645–671;
- 3) Hendel MC et al.: ACCF/ACR... Ap–propriateness criteria for computed tomography and cardiac magnetic re–sonance imaging. J Am Coll Cardiol. 2006, 48(7):1475–97;
- 4) Pannu HK et al.: B–Blockers for car–diac CT – A primer for the radiolo–gists. AJR 2006, 186:341–356;
- 5) Sundaram BS et al: Anatomy and ter–minology for the interpretation and reporting of cardiac CT. Part 1 & 2 AJR 2009, 192: 574–583; 584–598;
- 6) Budoff MJ, Achenbach S, Blumenthal RS et al: Assessment of coronary artery disease by cardiac computed tomography. A scientific statement from AHA.... Circula–tion 2006, 114, 1761–91;
- 7) Schroeder S, Achenbach S, Bengel F et al.: Cardiac Computed tomography: Indica–tions, applications, limitations, and training requirements. European Heart Journal 2008,29:531–556;
- 8) Ohnesorge B: Clinical Protocols for 4–to 64–slice CT. W: Ohnesorge B: Multi–slice and Dual–source CT in cardiac imaging. 2nd edition, Springer–Verlag 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie pracowni TK, aparatu do bramkowania EKG, strzykawki automatycznej, założenie dojścia żylnego (maksymalne możliwe), przygotowanie środka kontrastującego, B–blokerów;

- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno-technicznych. Pacjent pozostaje na czczo 4 godziny przed badaniem, powstrzymuje się od picia kawy i palenia tytoniu w dniu badania;
- 3) personelu: pomiar ciśnienia i tętna chorego, przygotowanie środka kontrastującego – pielęgniarka. Zebranie wywiadu dotyczącego choroby zasadniczej, przebytych zabiegów tętnic wieńcowych, zażywanych leków, alergii, ewentualnych p/wskazań do podania B – blokerów, sprawdzenie poziomu kreatyniny i aktualnego EKG – lekarz. Podanie B – blokerów (jeżeli to konieczne) przy akcji serca powyżej 65 uderzeń na min: metoprolol 50 mg p.o. 1 h przed badaniem; jeżeli akcja serca pozostaje za wysoka: 2,5 mg metoprololu i.v. w ciągu 1 min; maksymalnie: 2 x 5 mg Metoprololu co 15 min; ewentualnie inne dożylnie postaci B– brokerów. Ułożenie pacjenta – technik. Podłączenie elektrod EKG, podłączenie strzykawki automatycznej – pielęgniarka.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych. Obszar od wcięcia mostka do koniuszka serca, retrospektywne bramkowanie EKG;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	pozycja leżąca na plecach, uniesione ramiona, badanie na wdechu
kierunek skanowania	kranio-kaudalny.
grubość warstwy [mm]	0,6-2
odległość między warstwami [mm]	0,4-1,3
FoV [cm]	dopasowane do wymiarów anatomicznych
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	zależny od urządzenia

Czas rotacji: $\leq 0,5$ s.

Rekonstrukcja: 10-90% RR,

Modulacja EKG – tak.

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja chorego minimum 30 minut po wykonaniu badania.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 60 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

- 1) typ środka kontrastującego: rozpuszczalny w wodzie, jodowy (stężenie 350-400 mgI/ml), niejonowy;
- 2) objętość środka kontrastującego: 120-150 ml, iniekcja trzyfazowa:
 - a) I faza: kontrast (w zależności od rodzaju aparatu. Poniżej proponowany protokół dla 64-warstwowego aparatu TK: I faza: objętość środka kontrastującego = czas badania serca x przepływ,
 - b) II faza: kontrast: objętość = (całkowity czas badania – czas badania serca + opóźnienie 15 s – czas przepływu przez tętnice płucne) x przepływ: ok. 60 ml,
 - c) III faza: NaCl 40 ml x 5 ml/s.
- 3) przepływ: 5 ml/s;
- 4) opóźnienie: 18–20 s, obliczane techniką zależną od rodzaju aparatu.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Tętnice wieńcowe: opis anatomii. Lokalizacja ewentualnych zwężeń w odpowiednich segmentach wg schematu AHA, % stenozy, długość zwężenia, typ blaszki miażdżycowej. W przypadku niedrożności długość i lokalizacja niedrożnego odcinka, ewentualne drogi krążenia obocznego. Ocena: ocena pnia płucnego i tętnic płucnych, lokalizacja materiału zatorowego, ocena wielkości prawej komory i prawego przedsionka, prawej komory. Ocena osierdzia i ewentualnych innych nieprawidłowości serca. Patologie pozasercowe widoczne w zakresie badania: ocena płuc, opłucnej, układu mięśniowo-szkieletowego klatki piersiowej, widocznego odcinka przewodu pokarmowego. Ocena aorty: wymiar aorty wstępującej i zstępującej, morfologia, topografia gałęzi aorty, obecność rozwarstwień, skrzeplin, owrzodzeń błony wewnętrznej i tętniaków.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wystąpienie reakcji ubocznych po podaniu środka kontrastującego lub leków, niemiarowa akcja serca;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

24. TK, klatka piersiowa, wysoka rozdzielczość - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.089

ICD 9: 87.410.502

2. Cel procedury.

Ocena narządów klatki piersiowej – mięszu płucnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Joanna Gibińska, lek. med. Dorota Sojka, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej,
- c) brak współpracy z pacjentem;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;

- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Artefakty ruchowe – istotnie pogarszają jakość obrazu, zapobiega im technika skanowania na szczycie wdechu, lub jeśli nie jest to możliwe w trakcie płytkiego oddychania. Nieprawidłowo dobrane parametry badania np. efektywna grubość obrazowanego przekroju (SW– section width) rekonstruowanych obrazów wpływa na najważniejsze parametry rekonstrukcji. Np. efekt uśredniania objętości– przy zastosowaniu względnie grubych, nie nakładających się na siebie warstw efekt ten może zredukować kontrastowość małych zmian w płucach powodując ich przeoczenie. Nieprawidłowo dobrane ustawienia okna prowadzą do zmian kontrastowości i wzrostu szumu obrazu np. grubość ściany oskrzela jest przeszacowana jeżeli używane jest zbyt wąskie okno, w tym przypadku wymagana jest szerokość okna >1000 j. H. (najlepiej 1500 j.H.).Artefakty związane z utwardzaniem wiązki promieniowania–ramiona położone wzdłuż ciała pacjenta (w obszarze skanowania), metalowe implanty, metalowe części garderoby nie usunięte ze skanowanego obszaru.

15. Okoliczności wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent niewspółpracujący i nieprzytomny. Pacjenci niewspółpracujący, pobudzeni, w szoku mogą wymagać uprzedniej sedacji do badania. Za sedację pacjenta odpowiedzialny jest lekarz anestezjolog. Pacjent nieprzytomny, w stanie ciężkim– brak możliwości wykonania badania na wdechu, pozycja wymuszona – często brak możliwości uniesienia ramion powyżej głowy. Pacjent z klaustrofobią – może wymagać premedykacji.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zasady ochrony radiologicznej pacjenta. Główne punkty przygotowania pacjenta do badania HRCT klatki piersiowej:

- 1) po przybyciu pacjenta na badanie lekarz radiolog powinien ocenić przeciwwskazania do wykonania procedury i poinformować pacjenta o przebiegu badania;

- 2) do badania TK HRCT klatki piersiowej żadne restrykcje odnośnie posiłków nie są wymagane;
- 3) uzyskanie świadomej zgody pacjenta na badanie;
- 4) dokładne zapoznanie się z dokumentacją medyczną pacjenta, wcześniejsze zabiegi chirurgiczne, radioterapia itp. Wcześniejsze badanie TK powinno być dołączone jeżeli jest to możliwe.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Mathias Prokop; Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007;
- 2) Matthias Hofer „Podręcznik tomografii komputerowej” Medipage 2007;
- 3) W. Richard Webb; William E. Brant; Nancy M. Major „Tomografia komputerowa–zastosowanie kliniczne” Elsevier 2007;
- 4) ustawa z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2014 r. poz. 1512);
- 5) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie warunków bezpiecznego stosowania promieniowania jonizującego dla wszystkich rodzajów ekspozycji medycznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1015);
- 6) Radiology work–load measurements reflecting variables specific to hospital, patient, and examination: results of a collaborative study. MG Trisolini, SB Boswell, SK Johnson and BJ McNeil Department of Radiology, Harvard Medical School, Boston, MA 02115;
- 7) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 21 sierpnia 2006 r. w sprawie szczegółowych warunków bezpiecznej pracy z urządzeniami radiologicznymi (Dz. U. Nr 180, poz. 1325);
- 8) European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0;
- 9) Contrast media–induced nephrotoxicity: identification of patients at risk and algorithms for prevention. Waybill MN, Waybill PN, Division of Nephrology, Pennsylvania State University Hospital, Hershey 17033, USA. JVascInterRadiol.2001, Jan;12(1):3–9;
- 10) European Guidelines on quality criteria for computed tomography EUR 16262.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent ułożony na plecach z uniesionymi ramionami powyżej głowy;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w płaszczyznach czołowej i bocznej – służący do określenia obszaru skanowania, i automatycznego dobrania parametrów badania. Obszar istotny klinicznie – od szczytów płuc do tylnego zachyłka opłucnej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	pozycja na placach z uniesionymi ramionami
kierunek skanowania	ogonowo-główny
grubość warstwy [mm]	1-2
odległość między warstwami [mm]	10-20
FoV [cm]	dopasowane do wymiarów anatomicznych
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	wysokiej rozdzielczości

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) etap pierwszy - wykonanie badania:
przeciętny czas wykonywania badań dotyczy: przygotowania pacjenta do badania (identyfikacja pacjenta, poinformowanie go o celu badania, uzyskanie zgody na badanie, obnażenie badanej części ciała itp.), przygotowanie aparatu do badania (wybranie właściwych warunków ekspozycji, ułożenie pacjenta itp.) oraz wykonanie badania.
Średnio: 15-20 minut.
Wykonują technik RTG pod nadzorem lekarza radiologa;
- 2) etap drugi – opracowanie wyników:
przeciętny czas opracowania badania obejmuje: ocenę jakości uzyskanych obrazów, ocenę przekrojów poprzecznych, opis badania, wykonanie dokumentacji badania – płytką CD, lub klisze/wydruk papierowy, wydanie opisu.
Średnio: 20-25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo przedstawiony wynik badania TK powinien zawierać:

- 1) opis badania:

- a) ocena struktur mięszu płucnego w szczególności ocena zrębu okołonaczyniowego i okołoskrzelowego, śródzrazikowego, przegród międzyzrazikowych, lini podopłucnowych,
- b) zmiany patologiczne jak rozsiane zmiany guzkowe, zagęszczenia śródmiąższowe, obraz matowej szyby, zmiany siateczkowate, obraz plastra miodu itp.,
- c) inne stwierdzone patologie.

W opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne (dodatkowe szczeliny, anomalie oskrzeli itp.), wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych klatki piersiowej.

W badaniu HRCT ocena struktur śródpiersia oraz wnęk płucnych jest ograniczona ze względu na brak wzmocnienia kontrastującego naczyń oraz nieciągłą akwizycję obrazu.

- 2) okna, w jakich należy interpretować obrazy:
 - a) szerokość okna: 1000 do 1600 j. H,
 - b) poziom okna: 400 do 700 j. H.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania:
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,
 - b) badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, niebędący w stanie zatrzymać oddechu,
 - c) badanie w pozycji wymuszonej – pacjent z dusznością, niebędący w stanie leżeć w pozycji naznak np. ułożenie pacjenta na boku, pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru,
 - d) badanie w pozycji na plecach i na brzuchu – dla odróżnienia niewielkich obszarów niedodmy (w warunkach prawidłowych pomiar gęstości tkanki płucnej wykazuje gradient przednio – tylny),
 - e) badanie na pełnym wdechu i wydechu – dla oceny pułapki powietrznej, dla zróżnicowania obrazu mlecznej szyby,
 - f) skanowanie w kierunku głowowo – ogonowym, z 25°-30° odchyleniem gantry (tilt) – dla lepszej oceny rozstrzeni oskrzeli;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem – pacjent niewykonujący poleceń personelu, pobudzony. Nagłe zatrzymanie krążenia;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

25. TK, klatka piersiowa, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.090

ICD 9: 87.411.501

2. Cel procedury.

Ocena narządów klatki piersiowej– mięszu płucnego, opłucnej i ścian klatki piersiowej oraz śródpiersia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Joanna Gibińska, lek. med. Dorota Sojka, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej,
- c) brak współpracy z pacjentem;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista

anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki);

- 4) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Przy stosowaniu tylko procedury bez wzmocnienia kontrastującego żadne specjalne środki ostrożności nie są wymagane – oprócz przyjętych zasad ochrony radiologicznej pacjenta.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Artefakty ruchowe – istotnie pogarszają jakość obrazu, zapobiega im technika skanowania na szczycie wdechu, lub jeśli nie jest to możliwe w trakcie płytkiego oddychania. Nieprawidłowo dobrane parametry badania np. efektywna grubość obrazowanego przekroju (SW– section width) rekonstruowanych obrazów wpływa na najważniejsze parametry rekonstrukcji. Np. efekt uśredniania objętości– przy zastosowaniu względnie grubych, nie nakładających się na siebie warstw efekt ten może zredukować kontrastowość małych zmian w płucach powodując ich przeoczenie. Nieprawidłowo dobrane ustawienia okna prowadzą do zmian kontrastowości i wzrostu szumu obrazu np. grubość ściany oskrzela jest przeszacowana jeżeli używane jest zbyt wąskie okno, w tym przypadku wymagana jest szerokość okna >1000 j.H. (najlepiej 1500 j.H.). Artefakty związane z utwardzaniem wiązki promieniowania – ramiona położone wzdłuż ciała pacjenta (w obszarze skanowania), metalowe implanty, metalowe części garderoby nie usunięte ze skanowanego obszaru.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

- 1) pacjent niewspółpracujący i nieprzytomny;
- 2) pacjenci niewspółpracujący, pobudzeni, w szoku mogą wymagać uprzedniej sedacji do badania. Za sedację pacjenta odpowiedzialny jest lekarz anestezjolog;
- 3) pacjent nieprzytomny, w stanie ciężkim – brak możliwości wykonania badania na wdechu, pozycja wymuszona – często brak możliwości uniesienia ramion powyżej głowy;
- 4) pacjent z klaustrofobią – może wymagać premedykacji.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Główne punkty przygotowania pacjenta do badania TK klatki piersiowej:

- 1) po przybyciu pacjenta na badanie lekarz radiolog powinien ocenić przeciwwskazania do wykonania procedury i poinformować pacjenta o przebiegu badania;
- 2) uzyskanie świadomej zgody pacjenta na badanie;

- 3) dokładne zapoznanie się z dokumentacją medyczną pacjenta, wcześniejsze zabiegi chirurgiczne, radioterapia itp. Wynik wcześniejszego badania TK powinien być dołączony jeżeli jest to możliwe.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych

- 1) Mathias Prokop; Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007;
- 2) Matthias Hofer „Podręcznik tomografii komputerowej” Medipage 2007;
- 3) W. Richard Webb; William E. Brant; Nancy M. Major „Tomografia komputerowa–zastosowanie kliniczne” Elsevier 2007;
- 4) ustawa z dnia 29 listopada 2000 r. Prawo atomowe (Dz. U. z 2014 r. poz. 1512);
- 5) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie warunków bezpiecznego stosowania promieniowania jonizującego dla wszystkich rodzajów ekspozycji medycznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1015);
- 6) Radiology work–load measurements reflecting variables specific to hospital, patient, and examination: results of a collaborative study. MG Trisolini, SB Boswell, SK Johnson and BJ McNeil. Department of Radiology, Harvard Medical School, Boston, MA 02115;
- 7) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 21 sierpnia 2006 r. w sprawie szczegółowych warunków bezpiecznej pracy z urządzeniami radiologicznymi (Dz. U. Nr 180, poz. 1325);
- 8) European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0;
- 9) Contrast media–induced nephrotoxicity: identification of patients at risk and algorithms for prevention. Waybill MN, Waybill PN, Division of Nephrology, Pennsylvania State University Hospital, Hershey 17033, USA. JVascInterRadiol.2001, Jan;12(1):3–9;
- 10) European Guidelines on quality criteria for computed tomography EUR 16262.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent ułożony na plecach z uniesionymi ramionami powyżej głowy. Wcześniejsze poinformowanie pacjenta o przebiegu badania i konieczności zatrzymanie oddechu zapobiega artefaktom oddechowym;
- 3) personelu: pomiar ciśnienia i tętna chorego – pielęgniarka. Zebranie wywiadu dotyczącego choroby zasadniczej, przebytych zabiegów, zażywanych leków – lekarz.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach czołowej i bocznej – służący do określenia obszaru skanowania, i automatycznego dobrania parametrów badania. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od szczytów płuc do tylnego zachyłka opłucnej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	pozycja na placach z uniesionymi ramionami (standard)
kierunek skanowania	ogonowo-głowy
grubość warstwy [mm]	7-10 mm
odległość między warstwami [mm] (skok)	skok 1.0 do 1.5 może być użyty do oceny dużych zmian, lub limfadenopatii. U pacjentów w stanie krytycznym (niezdolnych do zatrzymania oddechu) można zastosować nawet większy skok
FoV [cm]	dostosowane do najszerszego wymiaru klatki piersiowej pacjenta
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanek miękkich

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) etap pierwszy – wykonanie badania:
przeciętny czas wykonywania badań dotyczy: przygotowania pacjenta do badania (identyfikacja pacjenta, poinformowanie go o celu badania, uzyskanie zgody na badanie, obnażenie badanej części ciała itp.), przygotowanie aparatu do badania (wybranie właściwych warunków ekspozycji, ułożenie pacjenta itp.) oraz wykonanie badania.
Średnio: 15-20 minut;
- 2) etap drugi – opracowanie wyników:
Przeciętny czas opracowania badania obejmuje: ocenę jakości uzyskanych obrazów, ocenę przekrojów poprzecznych, opis badania, wykonanie dokumentacji badania – płytki CD, lub klisze/wydruk papierowy, wydanie opisu.
Średnio: 20-25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) opis:
 - a) mięsz płuc wraz z opłucną,
 - b) wnęki płucne,
 - c) struktury śródpiersia,
 - d) struktury kostne klatki piersiowej: kręgi, łopatki, żebra,
 - e) tkanki miękkie zwłaszcza węzły chłonne pachowe, gruczoły piersiowe,
 - f) pozostałe patologie uwidocznione w badaniu;

Komentarz – w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych klatki piersiowej.

W przypadku stwierdzenia obecności zmiany ogniskowej należy podać jej wymiary w trzech płaszczyznach (poprzecznej, czołowej i strzałkowej) lub objętość, lokalizację uwzględniającą segment płuca oraz stosunek do otaczających struktur, ewentualne charakter wzmocnienia.

Podobnie w przypadku mnogich przerzutów do płuc – w miarę możliwości należy opisać ich ilość i lokalizację co umożliwi ocenę porównawczą i ewentualne monitorowanie leczenia.

Integralną częścią opisu badania, szczególnie u pacjentów ze stwierdzoną zmianą ogniskową w mięszu płuca, jest ocena węzłów chłonnych – średnica na skanach poprzecznych lub stosunek osi długiej do krótkiej. Gdy uwidocznione węzły chłonne są niepowiększone należy umieścić stosowną adnotację w opisie.

- 2) okna, w jakich należy interpretować obrazy:
 - a) szerokość okna: 300 do 600 j. H. do oceny tkanek miękkich,
800 do 1600 j. H. do oceny tkanki płucnej,
 - b) poziom okna: 0 do 30 j. H. do oceny tkanki miękkiej,
500 do 700 j. H. do oceny tkanki płucnej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania:
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,
 - b) badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, niebędący w stanie zatrzymać oddechu,
 - c) badanie w pozycji wymuszonej-pacjent z dusznością, niebędący w stanie leżeć w pozycji na wznak np. ułożenie pacjenta na boku,
 - d) pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru,
 - e) badanie w pozycji na plecach i na brzuchu – dla odróżnienia niewielkich obszarów niedodmy (w warunkach prawidłowych pomiar gęstości tkanki płucnej wykazuje gradient przednio – tylny),
 - f) badanie na pełnym wdechu i wydechu – dla oceny pułapki powietrznej,
 - g) skanowanie w kierunku głowowo – ogonowym, z 25°–30° odchyleniem gantry (tilt) – dla lepszej oceny rozstrzeni oskrzeli.
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem – pacjent niewykonujący poleceń personelu, pobudzony. Nagłe zatrzymanie krążenia;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: badanie bez wzmocnienia kontrastującego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

26. TK, klatka piersiowa z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.091

ICD 9: 88.385.501

2. Cel procedury.

Ocena narządów klatki piersiowej– mięszu płucnego, opłucnej i ścian klatki piersiowej oraz śródpiersia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Joanna Gibińska, lek. med. Dorota Sojka, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
- b) ciąża,
- c) niewydolność nerek (kreatynina >1,5mg/dl),
- d) jawna nadczynność tarczycy, planowane leczenie radiojodem,
- e) szpiczak mnogi,
- f) policytomia,
- g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej,
- h) brak współpracy z pacjentem.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży nie powinny być poddawane rutynowym badaniom z użyciem promieniowania rentgenowskiego. Wyjątki stanowią stany zagrożenia życia, których korzyść dla pacjentki przewyższa potencjalne ryzyko dla płodu. Wg European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0 Dożylne podanie jodowego środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej, jeśli jest niezbędne, jest możliwe. Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia.

Pacjentki karmiące piersią mogą być badane z dożylnym podaniem jodowego środka kontrastującego– żadne ograniczenia w karmieniu nie są wymagane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502. Do badań TK rutynowo stosuje się jodowe, niejonowe, niskoosmolalne środki kontrastujące. Są one lepiej tolerowane niż środki jonowe, jednak mogą spowodować objawy niepożądane.

- 1) stosowanie metforminy, doustnego leku hipoglikemizującego niesie za sobą ryzyko rozwoju kwasicy mleczanowej u pacjentów z cukrzycą i zaburzeniami czynności nerek. Obecne wytyczne (European Society of Urogenital Radiology) mówią– jeżeli badania wykonuje się w trybie planowym, a czynność nerek jest prawidłowa, metforminy nie należy podawać 24 godziny po badaniu. Można ją podać ponownie gdy czynność nerek (stężenie kreatyniny) jest w normie. Jeśli czynność nerek jest zaburzona metformina powinna zostać odstawiona na 48 godzin przed badaniem, i ponownie włączona 48 godzin po badaniu, jeśli nie doszło do pogorszenia czynności nerek;
- 2) planowane leczenie radiojodem lub scyntygrafia są niediagnostyczne po dożylnym podaniu jodowych środków kontrastujących– scyntygrafia przez 2–3 tygodnie, leczenie radiojodem jest nieskuteczne przez 2–3 miesiące;

- 3) u pacjentów z nadczynnością tarczycy (choroba Gravesa, autonomiczne guzki czynnościowe, rak brodawczakowaty lub pęcherzykowaty tarczycy) może dojść do przełomu tarczycowego po zastosowaniu jodowych środków kontrastujących;
- 4) u pacjentów z zaburzoną czynnością nerek (kreatynina >1,5mg/dl) może dojść do nefropatii po zastosowaniu jodowego środka cieniującego.
- 5) Leki wymagające specjalnej uwagi:
Wg European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0:
 - a) Metformina,
 - b) Leki nefrotoksyczne–,
 - c) Cisplatyna,
 - d) Cyklosporyna,
 - e) Aminoglikozydy,
 - f) Niesterydowe leki przeciwzapalne,
 - g) B–blokery,
 - h) Interleukina 2.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Artefakty ruchowe – istotnie pogarszają jakość obrazu, zapobiega im technika skanowania na szczycie wdechu, lub jeśli nie jest to możliwe w trakcie płytkiego oddychania. Zjawisko napływu (artefakt rzekomej skrzepliny)–pozorny ubytek zakontrastowania żyły głównie dolnej, efekt wynikający z napływu zakontrastowanej i niezakontrastowanej krwi do VCI–zbyt krótki okres pomiędzy podaniem środka kontrastującego a czasem skanowania. Nieprawidłowo dobrane parametry badania np. efektywna grubość obrazowanego przekroju rekonstruowanych obrazów wpływa na najważniejsze parametry rekonstrukcji. Np. efekt uśredniania objętości–przy zastosowaniu względnie grubych, nie nakładających się na siebie warstw efekt ten może zredukować kontrastowość małych zmian w płucach powodując ich przeoczenie. Nieprawidłowo dobrane ustawienia okna prowadzą do zmian kontrastowości i wzrostu szumu obrazu np. grubość ściany oskrzela jest przeszacowana jeżeli używane jest zbyt wąskie okno, w tym przypadku wymagana jest szerokość okna >1000 HU (najlepiej 1500 HU). Artefakty związane z utwardzaniem wiązki promieniowania– ramiona położone wzdłuż ciała pacjenta (w obszarze skanowania), metalowe implanty, metalowe części garderoby nie usunięte ze skanowanego obszaru.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjenci z grup ryzyka:

- 1) pacjenci z alergią na środek kontrastujący:
 - a) wcześniejsze średnie lub ciężkie reakcje alergiczne na podany jodowy środek kontrastujący.
 - astma,
 - alergia wymagająca stałego podawania leków;
 - b) postępowanie:
 - rozważyć możliwość badania alternatywnego, nie wymagającego podania jodowych środków kontrastujących,
 - farmakologiczne zmniejszenie ryzyka reakcji alergicznej (działanie udowodnione jedynie w przypadku jonowych środków kontrastujących),

- c) dawkowanie: 30mg prednizolonu (35mg metyloprednizolonu) doustnie 12 godzin oraz powtórna dawka na 2 godziny przed badaniem,
 - d) komentarz: jeśli do badań TK stosuje się niejonowe, niskoosmolalne środki kontrastujące to stasowanie leków zapobiegających reakcjom alergicznym jest wskazane tylko u pacjentów z udowodnionymi, ciężkimi reakcjami po takich środkach, gdy nie można zastosować innych, alternatywnych technik obrazowania (ultrasonografia, rezonans magnetyczny). Wg European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0.
- 2) pacjenci z niewydolnością nerek:
- a) dla pacjentów z prawidłową czynnością nerek (kreatynina <1,5 mg/dl lub <130 μmol/l) nie ma żadnych nerkowych przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) u pacjentów z grup ryzyka jako wskaźnik czynności nerek przyjmuje się poziom kreatyniny. Lepszym parametrem oceny przesączania kłębuszkowego to klirens kreatyniny obliczany za pomocą formuły Cockrofta – Gaulta:
 - $Cr \text{ (ml/min)} = (140 - \text{wiek w latach}) \times \text{masa ciała (kg)} / \text{stężenie kreatyniny w surowicy (}\mu\text{mol/l)} \times 0.81$ (u kobiet współczynnik korygujący wynosi 0.85);
- 3) identyfikacja pacjentów z grup ryzyka nefropatii po dożylnym zastosowaniu środków kontrastujących:
- a) grupa dużego ryzyka:
 - pacjenci z klirensem kreatyniny < 25 ml/min,
 - pacjenci z klirensem kreatyniny 25–50 ml/min oraz czynnikami ryzyka;
 - b) grupa miernego ryzyka:
 - pacjenci z klirensem kreatyniny 25–50 ml/min,
 - pacjenci z klirensem kreatyniny 50–75 ml/min oraz czynnikami ryzyka;
 - c) czynniki ryzyka:
 - nefropatia cukrzycowa,
 - zastoinowa niewydolność serca,
 - niedawne podanie środków kontrastujących,
 - wymagane podanie dużej ilości środka cieniującego;
 - d) postępowanie przygotowawcze u pacjentów z grup dużego i umiarkowanego ryzyka:
 - wybór alternatywnej techniki obrazowania jeśli to możliwe,
 - odstawienie NLPZ oraz dipirydamolu na 48–72 h przed badaniem,
 - odstawienie diuretyków i inhibitorów konwertazy angiotensyny na 24 h przed badaniem,
 - nawodnienie pacjentów;
 - e) pacjenci z grupy umiarkowanego ryzyka:
 - sól fizjologiczna 1.0–1.5 ml/kg/godzinę (zależnie od stanu) na 4 h przed badaniem i 8–12 h po badaniu;
 - f) pacjenci z grupy dużego ryzyka:
 - sól fizjologiczna 1.0–1.5 ml/kg/godzinę (zależnie od stanu) na 12 h przed badaniem i 12–24 h po badaniu;
 - g) postępowanie w trakcie badania:
 - zastosowanie niskoosmolalnego środka kontrastującego,

- użycie możliwie najmniejszej ilości środka kontrastującego;
- h) postępowanie po badaniu:
 - ścisłe monitorowanie diurezy,
 - oznaczenie stężenia mocznika i kreatyniny na 24 h po badaniu;
- i) komentarz: Za prawidłowe przygotowanie pacjenta do badania, oraz postępowanie po badaniu odpowiedzialny jest lekarz kierujący pacjentem. Pacjenci poddawani dializom mogą otrzymać normalną dawkę środka kontrastującego, żadne inne specjalne zalecenia, oprócz przestrzegania rytmu dializ nie są wymagane;
- 4) pacjent z cukrzycą – patrz pkt. 13;
- 5) pacjent z nadczynnością tarczycy – patrz pkt. 13;
- 6) pacjent niewspółpracujący i nieprzytomny:
 - a) pacjenci niewspółpracujący, pobudzeni, w szoku mogą wymagać uprzedniej sedacji do badania. Za sedację pacjenta odpowiedzialny jest lekarz anestezjolog,
 - b) pacjent nieprzytomny, w stanie ciężkim – brak możliwości wykonania badania na wdechu, pozycja wymuszona – często brak możliwości uniesienia ramion powyżej głowy,
 - c) pacjent z klaustrofobią – może wymagać premedykacji.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

- 1) główne punkty przygotowania pacjenta do badania TK klatki piersiowej z dożylnym podaniem środka kontrastującego:
 - a) po przybyciu pacjenta na badanie lekarz radiolog powinien ocenić przeciwwskazania do wykonania procedury i poinformować pacjenta o ewentualnych skutkach ubocznych – parametry istotne przed dożylnym podaniem środka kontrastującego:
 - czynność nerek (kreatynina 0,7–1,3 mg/dl = 60–130 μ mol/l),
 - wcześniejsze reakcje niepożądane na środek kontrastujący,
 - nadczynność tarczycy, brodawkowaty lub pęcherzykowy rak tarczycy,
 - leczenie metforminą u chorych z cukrzycą;
 - b) do badania TK z dożylnym podaniem środka cieniującego pacjent zgłasza się na czczo – 5–6 h bez jedzenia. Pacjenci przyjmujący leki stałe powinni je przyjąć jak zwykle,
 - c) uzyskanie świadomej zgody pacjenta na badanie,
 - d) założenie dostępu żylnego w celu podania środka cieniującego,
 - e) dokładne zapoznanie się z dokumentacją medyczną pacjenta, wcześniejsze zabiegi chirurgiczne, radioterapia itp. Wcześniejsze badanie TK powinno być dołączone jeżeli jest to możliwe.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Mathias Prokop; Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007;
- 2) Matthias Hofer „Podręcznik tomografii komputerowej” Medipage 2007;
- 3) W. Richard Webb; William E.Brant; Nancy M.Major „Tomografia komputerowa – zastosowanie kliniczne” Elsevier 2007;
- 4) ustawa Prawo atomowe (Dz. U. z 2014 r. poz. 1512);
- 5) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie warunków bezpiecznego stosowania promieniowania jonizującego dla wszystkich rodzajów ekspozycji medycznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1015);
- 6) Radiology work–load measurements reflecting variables specific to hospital, patient, and examination: results of a collaborative study. MG Trisolini, SB Boswell, SK Johnson and BJ McNeil, Department of Radiology, Harvard Medical School, Boston, MA 02115;
- 7) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 21 sierpnia 2006 r. w sprawie szczegółowych warunków bezpiecznej pracy z urządzeniami radiologicznymi (Dz. U. Nr 180, poz. 1325);
- 8) European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0.;
- 9) Contrast media–induced nephrotoxicity: identification of patients at risk and algorithms for prevention. Waybill MN, Waybill PN, Division of Nephrology, Pennsylvania State University Hospital, Hershey 17033, USA. JVascInterRadiol.2001, Jan;12(1):3–9;
- 10) European Guidelines on quality criteria for computed tomography EUR 16262.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: strzykawka automatyczna uzbrojona, wypełniona środkiem kontrastującym lub przygotowana odpowiednia dawka środka kontrastującego w strzykawce do podania ręcznego;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent ułożony na plecach z uniesionymi ramionami powyżej głowy. Założone wkłucie po żyły łokciowej–średnica wenflonu co najmniej 1.0 mm (20 G) lub lepiej 1.2 mm–1.4 mm (18–17 G), standardowo do prawej żyły łokciowej. Istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu– przed podaniem środka cieniującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością. Wcześniejsze poinformowanie pacjenta o przebiegu badania i konieczności zatrzymania oddechu zapobiega artefaktom oddechowym.
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach czołowej i bocznej – służących do określenia obszaru skanowania, i automatycznego dobrania parametrów badania. Obszar istotny

klinicznie (obszar skanowania) – od szczytów płuc do tylnego zachyłka opłucnej; kierunek ogonowo-głowy;

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na płacach z uniesionymi ramionami
grubość warstwy [mm]	7–10, technika spiralna
odległość między warstwami [mm] (skok)	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo; skok 1,0; skok do 1,5 może być użyty do oceny dużych zmian, lub limfadenopatii. U pacjentów w stanie krytycznym (niezdolnych do zatrzymania oddechu) można zastosować nawet większy skok
FoV [cm]	dostosowane do najszerszego wymiaru klatki piersiowej pacjenta
kąt pochylenia gantry	0 lub równoległe do płytek granicznych
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanki miękkiej

Badanie przed i po dożylnym podaniu środka kontrastującego.

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania

Pacjent po badaniu pozostaje pod nadzorem lekarza wykonującego badanie na terenie pracowni (w poczekalni–rejestracji) przez 30 min.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) etap pierwszy – wykonanie badania.

Przeciętny czas wykonywania badań dotyczy: przygotowania pacjenta do badania (identyfikacja pacjenta, poinformowanie go o celu badania, uzyskanie zgody na badanie, obnażenie badanej części ciała itp.), przygotowanie aparatu do badania (wybranie właściwych warunków ekspozycji, ułożenie pacjenta itp.) oraz wykonanie badania.

Średnio: 15-20 min.

- 2) etap drugi– opracowanie wyników.

Przeciętny czas opracowania badania obejmuje: ocenę jakości uzyskanych obrazów, opracowanie przestrzenne – tworzenie rekonstrukcji najczęściej w płaszczyznach czołowej lub strzałkowej, projekcji MIP lub technik objętościowych –VR, opis badania, opracowanie dokumentacji badania wydanie opisu.

Średnio: 20-25 min.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

- 1) podanie dożylnie środka kontrastującego:
 - a) przykładowe dane dla aparatu 1-warstwowego:
 - objętość: 120 ml śr. kontr.,
 - przepływ: 2 ml/sek.,
 - opóźnienie: 80 sek.;
 - b) aparat 4-warstwowo:
 - objętość: 120 ml śr. kontr.+ 50 ml soli fizjolog.,
 - przepływ: 2 ml/sek.,
 - opóźnienie: 80 sek.;
 - c) aparat 16-warstwowo:
 - objętość: 120 ml śr. kontr.+ 50 ml soli fizjolog.,
 - przepływ: 2 ml/sek.,
 - opóźnienie: 90 sek.;

Uwagi – przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia – zalecany cewnik 18 G do prawej żyły łokciowej.

W pracowniach nie wyposażonych w strzykawkę automatyczną środek środka kontrastującego podaje się „z ręki” w szybkim wstrzyknięciu dożylnym.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) szerokość okna:
 - a) 300-600 j. H. – tkanki miękkie,
 - b) 800-1600 j. H. – tkanki płucne,
- 2) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H. – tkanki miękkie przed podaniem środka kontrastującego,
 - b) 30-60 j. H. – tkanki miękkie po podaniu środka kontrastującego,
 - c) 500-700 j. H. – tkanki płucne,
- 3) opis badania:
 - a) miąższ płucny wraz z opłucną,
 - b) wnęki płucne,
 - c) struktury śródpiersia,
 - d) struktury kostne klatki piersiowej (kręgi, łopatki, żebra),
 - e) tkanki miękkie, zwłaszcza węzły chłonne pach, gruczoły piersiowe,
 - f) pozostałe patologie uwidocznione w badaniu,

Komentarz – w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych klatki piersiowej. W przypadku stwierdzenia obecności zmiany ogniskowej należy podać jej wymiary w trzech płaszczyznach (poprzecznej, czołowej i strzałkowej) lub objętość, lokalizację uwzględniającą segment płuca oraz stosunek do otaczających struktur, ewentualne charakter wzmocnienia. Postępowanie takie ułatwi ocenę porównawczą. Podobnie w przypadku mnogich przerzutów do płuc - w miarę możliwości należy opisać ich ilość i lokalizację, co umożliwi ocenę porównawczą i ewentualne monitorowanie leczenia. Integralną częścią opisu badania, szczególnie u pacjentów ze stwierdzoną zmianą ogniskową w miąższu płuca, jest ocena węzłów chłonnych - średnica na skanach poprzecznych lub stosunek osi długiej do krótkiej. Gdy uwidocznione węzły chłonne są niepowiększone należy umieścić stosowną adnotację w opisie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: rozszerzenie skanowanego obszaru - w przypadku pacjentów z podejrzeniem lub wcześniej rozpoznaną zmianą ogniskową w płucach należy objąć badaniem nadnercza!
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania:
 - a) **badanie KLP z doustnym podaniem środka kontrastującego:** ocena drożności przełyku (pacjent z podejrzeniem nowotworu przełyku, zwężenie przełyku, pęknięcie przełyku). Badanie przełyku stanowi integralną część badania KLP. Stosuje się takie same protokoły jak przy ocenie struktur śródpiersia, z dożylnym podaniem środka kontrastującego. Zalecany kierunek akwizycji: ogonowo-główny (jak przy badaniu KLP). Zakres akwizycji może zostać poszerzony w zależności od lokalizacji spodziewanych zmian patologicznych. Przed samym badaniem, pacjent leżący na stole dostaje środek kontrastujący doustnie, uprzednio proszony jest o niepołykanie go. Dopiero przy rozpoczęciu akwizycji technik wydaje polecenie przełknięcia i zatrzymania oddechu na czas badania,
 - b) **badanie bez zatrzymania oddechu:** pacjent w stanie ciężkim,
 - c) **badanie na płytkim oddechu:** pacjent z nasiloną dusznością, niebędący w stanie zatrzymać oddechu,
 - d) **badanie w pozycji wymuszonej:** pacjent z dusznością, niebędący w stanie leżeć w pozycji na wznak np. ułożenie pacjenta na boku, pacjent w stanie ciężkim - brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru,
 - e) **badanie w pozycji na plecach i na brzuchu:** dla odróżnienia niewielkich obszarów niedodmy (w warunkach prawidłowych pomiar gęstości tkanki płucnej wykazuje gradient przednio-tylny),
 - f) **badanie na pełnym wdechu i wydechu:** dla oceny pułapki powietrznej,
 - g) **skanowanie w kierunku głównowo-ogonowym:** z 25°-30° pochyleniem gantry - dla lepszej oceny rozstrzeni oskrzeli;
- 3) przerwanie badania:
 - a) brak współpracy z pacjentem: pacjent nie wykonujący poleceń personelu, pobudzony,
 - b) wystąpienie jednego z poniższych powikłań po dożylnym podaniu środków kontrastujących:
 - duszność,
 - kurcz krtani, oskrzeli - nagła duszność,
 - utrata przytomności,
 - napady drgawkowe,
 - gwałtowne wymioty,
 - nagłe zatrzymanie krążenia;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: od dożylnego podania środka kontrastującego można odstąpić wykonując procedurę badania klatki piersiowej bez dożylnego podania środka kontrastującego, jeśli pacjent podaje wcześniejsze średnie lub ciężkie powikłania po zastosowanym środku. Stosowną adnotację o odstąpieniu od podania środka kontrastującego należy umieścić w karcie badania oraz na opisie. Odstąpienie od procedury z dożylnym podaniem środka kontrastującego dotyczy także pacjentów z planowanym leczeniem radiojodem lub scyntyografią. Stosowną adnotację o odstąpieniu od podania środka kontrastującego należy umieścić w karcie badania oraz na opisie;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

27. Angio-TK, aorta piersiowa - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.094

ICD 9: 87.415.701

2. Cel procedury.

Ocena aorty piersiowej oraz odchodzących naczyń.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Joanna Gibińska, lek. med. Dorota Sojka, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie.:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
- b) ciąża,
- c) niewydolność nerek (kreatynina >1,5 mg/dl),
- d) jawna nadczynność tarczycy, planowane leczenie radiojodem,
- e) szpiczak mnogi, policytemia,
- f) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej,
- g) brak współpracy z pacjentem;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży nie powinny być poddawane rutynowym badaniom z użyciem promieniowania rentgenowskiego. Wyjątki stanowią stany zagrożenia życia, których korzyść dla pacjentki przewyższa potencjalne ryzyko dla płodu. Wg European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0. Dożylne podanie jodowego środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej, jeśli jest niezbędne, jest możliwe. Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia.

Pacjentki karmiące piersią mogą być badane z dożylnym podaniem jodowego środka kontrastującego – żadne ograniczenia w karmieniu nie są wymagane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki);
- 4) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502. Do badań TK rutynowo stosuje się jodowe, niejonowe, niskoosmolalne środki kontrastujące. Są one lepiej tolerowane niż środki jonowe, jednak mogą spowodować objawy niepożądane.

- 1) stosowanie metforminy, doustnego leku hipoglikemizującego niesie za sobą ryzyko rozwoju kwasicy mleczanowej u pacjentów z cukrzycą i zaburzeniami czynności nerek. Obecne wytyczne (European Society of Urogenital Radiology) mówią – jeżeli badanie wykonuje się w trybie planowym, a czynność nerek jest prawidłowa, metforminy nie należy podawać na 24 h po badaniu. Można ją podać ponownie gdy czynność nerek (stężenie kreatyniny) jest w normie. Jeśli czynność nerek jest zaburzona metformina powinna zostać odstawiona na 48 h przed badaniem, i ponownie włączona 48h po badaniu, jeśli nie doszło do pogorszenia czynności nerek;

- 2) planowane leczenie radiojodem lub scyntygrafia są niediagnostyczne po dożylnym podaniu jodowych środków kontrastujących – scyntygrafia przez 2–3 tygodnie, leczenie radiojodem jest nieskuteczne przez 2–3 miesiące;
- 3) u pacjentów z nadczynnością tarczycy (choroba Gravesa, autonomiczne guzki czynnościowe, rak brodawkowaty lub pęcherzykowaty tarczycy) może dojść do przełomu tarczycowego po zastosowaniu jodowych środków kontrastujących;
- 4) u pacjentów z zaburzoną czynnością nerek (kreatynina >1,5 mg/dl) może dojść do nefropatii po zastosowaniu jodowego środka cieniującego. Leki wymagające specjalnej uwagi: Wg European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0.:
 - a) Metformina,
 - b) Leki nefrotoksyczne,
 - c) Cisplatyna,
 - d) Cyklosporyna,
 - e) Aminoglikozydy,
 - f) Niesterydowe leki przeciwzapalne,
 - g) B–blokery,
 - h) Interleukina 2.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

- 1) artefakty ruchowe – istotnie pogarszają jakość obrazu, zapobiega im technika skanowania na szczycie wdechu, lub jeśli nie jest to możliwe w trakcie płytkiego oddychania.
Zjawisko napływu (artefakt rzekomej skrzepliny) – pozorny ubytek zakontrastowania żyły głównej dolnej, efekt wynikający z napływu zakontrastowanej i niezakontrastowanej krwi do VCI–zbyt krótki okres pomiędzy podaniem środka kontrastującego a czasem skanowania;
- 2) artefakty pulsacyjne – występujące głównie w jęczyczku i dolnym płacie prawego płuca – mogą symulować obecność skrzepliny.
Nieprawidłowo dobrane parametry badania np. efektywna grubość obrazowanego przekroju rekonstruowanych obrazów wpływa na najważniejsze parametry rekonstrukcji. Np. efekt uśredniania objętości – przy zastosowaniu względnie grubych, nie nakładających się na siebie warstw efekt ten może zredukować kontrastowość małych zmian w płucach powodując ich przeoczenie. Nieprawidłowo dobrane ustawienia okna prowadzą do zmian kontrastowości i wzrostu szumu obrazu np. grubość ściany oskrzela jest przeszacowana jeżeli używane jest zbyt wąskie okno, w tym przypadku wymagana jest szerokość okna >1000 j. H. (najlepiej 1500 j. H.).
Słabe wzmocnienie naczyniowe–spowodowane zbyt małą szybkością wstrzyknięcia lub zbyt niską ilością środka kontrastującego, lub złymi parametrami czasowymi bolusa.
- 3) artefakty związane z utwardzaniem wiązki promieniowania – ramiona położone wzdłuż ciała pacjenta (w obszarze skanowania), metalowe implanty, metalowe części garderoby nie usunięte ze skanowanego obszaru;
- 4) artefakty zależne od aparatu:
 - a) niewłaściwa kalibracja aparatu prowadzi do niedokładnych pomiarów współczynników osłabienia,
 - b) nieprawidłowe działanie lampy – brak danych uzyskanych z ekspozycji z danego kąta,
 - c) nieprawidłowości pracy detektora – linie na obrazie, artefakty pierścieniowe,

- d) artefakty spoza pola.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

- 1) pacjenci z alergią na środek kontrastujący:
 - wcześniejsze średnie lub ciężkie reakcje alergiczne na podany jodowy środek kontrastujący,
 - astma,
 - alergią wymagająca stałego podawania leków
- a) postępowanie:
 - rozważyć możliwość badania alternatywnego, nie wymagającego podania jodowych środków kontrastujących,
 - farmakologiczne zmniejszenie ryzyka reakcji alergicznej (działanie udowodnione jedynie w przypadku jonowych środków kontrastujących),
 - dawkowanie: 30 mg prednizolonu (35 mg metyloprednizolonu) na doustnie 12h oraz powtórna dawka na 2h przed badaniem;
- a) komentarz: jeśli do badań TK stosuje się niejonowe, niskoosmolalne środki kontrastujące to stasowanie leków zapobiegających reakcjom alergicznym jest wskazane tylko u pacjentów z udowodnionymi, ciężkimi reakcjami po takich środkach, gdy nie można zastosować innych, alternatywnych technik obrazowania (ultrasonografia, rezonans magnetyczny). Wg European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0.
- 2) pacjenci z niewydolnością nerek:
 - a) dla pacjentów z prawidłową czynnością nerek (kreatynina <1,5 mg/dl lub <130 μ mol/l) nie ma żadnych nerkowych przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) u pacjentów z grup ryzyka jako wskaźnik czynności nerek przyjmuje się poziom kreatyniny. Lepszym parametrem oceny przesączania kłębuszkowego to klirens kreatyniny obliczany za pomocą formuły Cockrofta – Gaulta:
 - $Cr \text{ (ml/min)} = (140 - \text{wiek w latach}) \times \text{masa ciała (kg)} / \text{stężenie kreatyniny w surowicy (}\mu\text{mol/l)} \times 0.81$ (u kobiet współczynnik korygujący wynosi 0.85);
 - c) identyfikacja pacjentów z grup ryzyka nefropatii po dożylnym zastosowaniu środków kontrastujących:
 - grupa dużego ryzyka:
 - pacjenci z klirensem kreatyniny <25 ml/min,
 - pacjenci z klirensem kreatyniny 25–50 ml/min oraz czynnikami ryzyka;
 - grupa miernego ryzyka:
 - pacjenci z klirensem kreatyniny 25–50 ml/min,
 - pacjenci z klirensem kreatyniny 50–75 ml/min oraz czynnikami ryzyka;
 - czynniki ryzyka:
 - nefropatia cukrzycowa,
 - zastoinowa niewydolność serca,
 - niedawne podanie środków kontrastujących,
 - wymagane podanie dużej ilości środka cieniującego;

- postępowanie przygotowawcze u pacjentów z grup dużego i umiarkowanego ryzyka:
 - wybór alternatywnej techniki obrazowania jeśli to możliwe,
 - odstawienie NLPZ oraz dipirydamolu na 48–72 h przed badaniem,
 - odstawienie diuretyków i inhibitorów konwertazy angiotensyny na 24 h przed badaniem;
- nawodnienie pacjentów:
 - pacjenci z grupy umiarkowanego ryzyka: sól fizjologiczna 1.0–1.5 ml/kg/godzinę (zależnie od stanu) na 4 h przed badaniem i 8–12 h po badaniu,
 - pacjenci z grupy dużego ryzyka: sól fizjologiczna 1.0–1.5 ml/kg/godzinę (zależnie od stanu) na 12 h przed badaniem i 12–24 h po badaniu;
- postępowanie w trakcie badania:
 - zastosowanie niskoosmolalnego środka kontrastującego,
 - użycie możliwie najmniejszej ilości środka kontrastującego;
- postępowanie po badaniu:
 - ścisłe monitorowanie diurezy,
 - oznaczenie stężenia mocznika i kreatyniny na 24 h po badaniu;

Komentarz: Za prawidłowe przygotowanie pacjenta do badania, oraz postępowanie po badaniu odpowiedzialny jest lekarz kierujący pacjenta.

Pacjenci poddawani dializom mogą otrzymać normalną dawkę środka kontrastującego, żadne inne specjalne zalecenia, oprócz przestrzegania rytmu dializ nie są wymagane. Wg Mathias Prokop; Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

- 3) pacjent z cukrzycą – patrz pkt. 13;
- 4) pacjent z nadczynnością tarczycy – patrz pkt. 13;
- 5) pacjent niewspółpracujący i nieprzytomny:
 - a) pacjenci niewspółpracujący, pobudzeni, w szoku mogą wymagać uprzedniej sedacji do badania. Za sedację pacjenta odpowiedzialny jest lekarz anestezjolog,
 - b) pacjent nieprzytomny, w stanie ciężkim – brak możliwości wykonania badania na wdechu,
 - c) pozycja wymuszona – często brak możliwości uniesienia ramion powyżej głowy,
 - d) pacjent z klaustrofobią – może wymagać premedykacji.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Główne punkty przygotowania pacjenta do badania Angio-TK aorty piersiowej z dożylnym podaniem środka kontrastującego:

- 1) po przybyciu pacjenta na badanie lekarz radiolog powinien ocenić przeciwwskazania do wykonania procedury i poinformować pacjenta o ewentualnych skutkach ubocznych– parametry istotne przed dożylnym podaniem środka kontrastującego:
 - a) czynność nerek (kreatynina 0,7–1,3 mg/dl = 60–130 μ mol/l),
 - b) wcześniejsze reakcje niepożądane na środek kontrastujący,
 - c) nadczynność tarczycy, brodawkowaty lub pęcherzykowy rak tarczycy,
 - d) leczenie metforminą u chorych z cukrzycą;

- 2) do badania TK z dożylnym podaniem środka cieniującego pacjent zgłasza się na czczo – 5-6 h bez jedzenia. Pacjenci przyjmujący leki stale powinni je przyjąć jak zwykle;
- 3) uzyskanie świadomej zgody pacjenta na badanie;
- 4) założenie dostępu żylnego w celu podania środka cieniującego;
- 5) dokładne zapoznanie się z dokumentacją medyczną pacjenta, wcześniejsze zabiegi chirurgiczne, radioterapia itp. Wcześniejsze badanie TK powinno być dołączone jeżeli jest to możliwe.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Reakcje alergiczne na podany jodowy środek kontrastujący.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Mathias Prokop; Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007;
- 2) Matthias Hofer „Podręcznik tomografii komputerowej” Medipage 2007;
- 3) W.Richard Webb; William E.Brant; Nancy M.Major „Tomografia komputerowa – zastosowanie kliniczne” Elsevier 2007;
- 4) ustawa z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe (Dz. U. z 2014 r. poz. 1512);
- 5) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie warunków bezpiecznego stosowania promieniowania jonizującego dla wszystkich rodzajów ekspozycji medycznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1015), określające zasady wykonywania badań radiologicznych (z użyciem promieniowania jonizującego);
- 6) Radiology work-load measurements reflecting variables specific to hospital, patient, and examination: results of a collaborative study. MG Trisolini, SB Boswell, SK Johnson and BJ McNeil Department of Radiology, Harvard Medical School, Boston, MA 02115;
- 7) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 21 sierpnia 2006 r. w sprawie szczegółowych warunków bezpiecznej pracy z urządzeniami radiologicznymi (Dz. U. Nr 180, poz. 1325);
- 8) European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0.;
- 9) Contrast media-induced nephrotoxicity: identification of patients at risk and algorithms for prevention. Waybill MN, Waybill PN, Division of Nephrology, Pennsylvania State University Hospital, Hershey 17033, USA. JVascInterRadiol.2001, Jan;12(1):3-9;
- 10) European Guidelines on quality criteria for computed tomography EUR 16262.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: strzykawka automatyczna uzbrojona, wypełniona środkiem środka kontrastującym;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać

na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno-technicznych. Założone wkłucie po żyły łokciowej – średnica wenflonu co najmniej 1.0 mm (20 G) lub lepiej 1.2 mm–1.4 mm (18-17 G), standardowo do prawej żyły łokciowej. Istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością;

- 3) personelu: pomiar ciśnienia i tętna chorego, przygotowanie środka kontrastującego – pielęgniarka. Zebranie wywiadu dotyczącego choroby zasadniczej, przebytych zabiegów, zażywanych leków, alergii, sprawdzenie poziomu kreatyniny – lekarz. Podłączenie strzykawki automatycznej – pielęgniarka.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach czołowej i bocznej – służących do określenia obszaru skanowania, i automatycznego dobrania parametrów badania. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od górnego otworu klatki piersiowej do rozworu aortowego; początek badania poniżej dolnego zarysu sylwetki serca koniec ponad łukiem aorty (badanie powinno obejmować pień ramienno-główny); kierunek skanowania – ogonowo – główny.↑ ;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	pozycja na placach z uniesionymi ramionami
grubość warstwy [mm]	4-5; spirala
odległość między warstwami [mm] (skok)	1.0, skok do 1.5 może być użyty do oceny dużych zmian. U pacjentów w stanie krytycznym (niezdolnych do zatrzymania oddechu) można zastosować nawet większy skok
FoV [cm]	ograniczone do obszaru śródpiersia i dużych naczyń
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanek miękkich / standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent po badaniu pozostaje pod nadzorem lekarza wykonującego badanie na terenie pracowni (w poczekalni– rejestracji) przez 30min. Po tym czasie można wyjąć wenflon i pacjent zostaje zwolniony.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) etap pierwszy – wykonanie badania.

Przeciętny czas wykonywania badań dotyczy: przygotowania pacjenta do badania (identyfikacja pacjenta, poinformowanie go o celu badania, uzyskanie zgody na badanie, obnażenie badanej części ciała itp.), przygotowanie aparatu do badania (wybranie właściwych warunków ekspozycji, ułożenie pacjenta itp.) oraz wykonanie badania.

Średnio: 15-20 min.

Wykonują technik RTG + pielęgniarka pod nadzorem lekarza radiologa;

2) etap drugi – opracowanie wyników.

Przeciętny czas opracowania badania obejmuje: ocenę jakości uzyskanych obrazów, opracowanie przestrzenne–tworzenie rekonstrukcji najczęściej w płaszczyznach czołowej lub strzałkowej, projekcji MIP lub technik objętościowych –VR, opis badania, opracowanie dokumentacji badania–płytki CD, lub klisze/wydruk papierowy, wydanie opisu.

Średnio: 30-40 min.

Wykonuje: lekarz.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop; Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007;

1) zależne od czasu akwizycji obrazów:

- a) 10 sek–70 ml środka kontrastującego + optymalnie bolus soli fizjologicznej 50 ml,
 - przepływ: 6 ml/sek.,
 - opóźnienie: 10s od osiągnięcia wzmocnienia 50 HU w aorcie;
- b) 20 sek–100 ml środka kontrastującego+ optymalnie bolus soli fizjologicznej 50 ml,
 - przepływ 5 ml/sek.,
 - opóźnienie– 8 s od osiągnięcia wzmocnienia 50 HU w aorcie;
- c) 30 sek–150 ml środka cieniującego + optymalnie bolus soli fizjologicznej 50 ml,
 - przepływ 5 ml/sek.,
 - opóźnienie – 5 s od osiągnięcia wzmocnienia 50 HU w aorcie.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego – przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia– zalecany cewnik 18 G do prawej żyły łokciowej. Ilość środka kontrastującego – ilość podanego środka kontrastującego zależna jest od czasu skanowania. Ilość wstrzykiwanego preparatu powinna być w przybliżeniu równa ilorazowi czasu trwania akwizycji i szybkości wstrzyknięcia.

Uwaga: ilość podanego środka kontrastującego jest zależna od pacjenta (masa ciała, pojemność minutowa serca, zaburzenia przepływu krwi), rodzaju tomografu determinującymi szybkość akwizycji oraz od rodzaju i miejsca wkłucia (prawe zagięcie łokciowe– cewnik centralny). Podane powyżej wartości są przykładami, a o ilości podanego środka kontrastującego i szybkości przepływu każdorazowo decyduje lekarz radiolog nadzorujący badanie.

Opóźnienie akwizycji obrazów – opóźnienie zależne jest od szybkości przepływu oraz parametrów hemodynamicznych pacjenta.

Najlepsze wyniki osiąga się przy zastosowaniu techniki śledzenia bolusa (wyzwalanie bolusem – bolus tracking). Obszar referencyjny (ROI) ustawiany na poziomie aorty wstępującej lub lewej komory serca – akwizycja obrazów rozpoczyna się 5-10 sek po zwiększeniu współczynnika osłabienia promieniowania o 50 HU. Jeśli ta opcja jest niedostępna badanie należy wykonać z użyciem bolusa próbnego. Dla uniknięcia artefaktów, zmniejszenia ilości podanego środka kontrastującego oraz poprawy zakontrastowania naczyń optymalne jest użycie bolusa soli fizjologicznej (tzw. saline flush), najlepiej z użyciem strzykawki automatycznej dwutłokowej.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) wynik: parametry wykonanego badania, ilość podanego środka kontrastującego, ewentualna dalsza obróbka przestrzenna obrazu;
- 2) opis powinien obejmować ocenę aorty piersiowej– odmian anatomicznych, wad rozwojowych, patologicznego poszerzenia światła aorty, rozwarstwienia światła aorty, skrzeplin czy zmian miażdżycowych. Dodatkowo ocenić należy gałęzie aorty, naczynia krążenia obocznego, i inne patologie stwierdzane w badaniu; Komentarz – w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych klatki piersiowej. W przypadku stwierdzenia tętniakowatego poszerzenia światła aorty należy zmierzyć światło naczynia w najszerszym miejscu (w płaszczyźnie poprzecznej do przebiegu naczynia) oraz zasięg tętniaka;
- 3) okna do interpretacji obrazów:
 - a) szerokość okna (W): 100-400 j. H. (bez wzmocnienia),
150-500 j. H (z wzmocnieniem);
 - b) poziom okna (L): 0-50 j. H. (bez wzmocnienia),
20-150 j. H. (z wzmocnieniem).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: rozszerzenie skanowanego obszaru – w przypadku pacjentów z podejrzeniem przejścia tętniaka na dalsze odcinki aorty brzusznej. Badanie przed i po dożylnym podaniu środka kontrastującego– przy podejrzeniu krwiaka śródściennego, krwotoku do śródpiersia (pacjent pourazowy), krwisty wysięk w osierdziu lub opłucnej, ocena zwapnień aorty;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania:
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu - pacjent w stanie ciężkim,
 - b) badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, nie będący w stanie zatrzymać oddechu,
 - c) badanie w pozycji wymuszonej – pacjent z dusznością, nie będący w stanie leżeć w pozycji na wznak np. ułożenie pacjenta na boku,
 - d) pacjent w stanie ciężkim– brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru;
- 3) przerwanie badania:
 - a) brak współpracy z pacjentem – pacjent nie wykonujący poleceń personelu, pobudzony,
 - b) wystąpienie jednego z poniższych powikłań po dożylnym podaniu środków kontrastujących:

- duszność,
 - kurcz krtani, oskrzeli – nagła duszność,
 - utrata przytomności,
 - napady drgawkowe,
 - gwałtowne wymioty,
 - nagłe zatrzymanie krążenia;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w przypadku badań spiralnymi tomografami, gdy wymagane jest zobrazowanie fazy tętniczej wzmocnienia użyteczne jest podanie roztworu soli fizjologicznej z bolusie (wyplukiwanie środka kontrastującego roztworem soli fizjologicznej – saline flush). Służy to wydłużeniu czasu trwania wzmocnienia kontrastującego przy zmniejszeniu ilości podanego środka. Ponadto możliwe jest zastosowanie większej szybkości podawania przy tym samym czasie trwania fazy wzmocnienia. Ogólne zalecane jest podawanie 40–60ml roztworu środka kontrastującego (wg Prokop & Galantki – Tomografia komputerowa człowieka). Ilość podanego środka kontrastującego jest zmienna, zależna od wielu parametrów – patrz punkt 5. W przypadku pacjentów z przeciwwskazaniami do dożylnego podania środka kontrastującego od badania należy odstąpić, do czasu prawidłowego przygotowania pacjenta. Stosowną adnotację o odstąpieniu od podania środka kontrastującego należy umieścić w karcie badania oraz na opisie;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

28. Radiografia, kręgosłup szyjny, AP, bok - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.129

ICD 9: 87.220.101

2. Cel procedury.

Diagnostyka

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, gdy nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania;
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	4	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ustawienie (brak uwidocznienia kręgów C6, szczególnie C7) – w projekcji bocznej, zwłaszcza na leżąco u osób tęgich, przymuszone ustawienie kręgosłupa szyjnego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Stan po urazie kręgosłupa szyjnego, zdjęcia RTG wykonywane w kołnierzu unieruchamiającym.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie ozdób metalowych z okolicy badanej, protez zębowych, kolczyków; osłona z gumy osłonowej na tułów i miednicę mniejszą.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obraz ze zdjęć przeglądowych może wymagać poszerzenia diagnostyki o badanie TK lub MR.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań.*, PZWL Warszawa 2000r;
- 2) Greenspan A., Wydanie polskie pod red. Marka Sąsiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii.*, Medipage Warszawa, 2007r.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. pacjent z odsłoniętą szyją, bez ozdób na szyi, kolczyków w tkankach miękkich okolicy badanej, usunięte protezy zębowe;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja AP – w pozycji leżącej na plecach lub siedzącej lub stojącej przy statywie, promień centralny odchylony o 10°–15° dogłowo pada na chrząstkę tarczową. Płaszczyzna strzałkowa prostopadła do rejestratora obrazu, usta zamknięte głowa odchylona do tyłu. Projekcja boczna – pozycja stojąca, siedząca lub leżąca na plecach bokiem do statywu. Płaszczyzna strzałkowa równoległa do rejestratora obrazu. Promień centralny prostopadły do rejestratora obrazu pada na boczną powierzchnię szyi w połowie jej długości. Głowa nieco cofnięta. Ramiona i barki opuszczone możliwie najniżej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-85
ognisko	≤0,6

filtracja [mm Al]	≥2,5
FFD [cm]	AP- 100-115 , boczne 115-150
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	tak
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<100

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tułów i gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zdjęcie AP: wyraźne odwzorowanie kręgów odcinka C3-C7 z obrazem symetrycznym i pionowym ustawieniem wyrostków kolczystych, zdjęcie boczne: uwidoczniony cały odcinek szyjny w projekcji bocznej, okolica podpotyliczna z tylną krawędzią podniebienia twardego i kręgi Th1, zaznaczone tkanki miękkie przedkręgosłupowe. Ocena kręgów, przestrzeni międzykręgowych, otworów międzykręgowych i tkanek miękkich przykręgosłupowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: u pacjentów z unieruchomioną szyją w stanie ciężkim lub nieprzytomnych rozpoczynamy badanie od zdjęcia bocznego poziomym promieniem przy statywie i po jego ocenie dopiero AP;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: przy podejrzeniu urazu dwóch pierwszych kręgów wykonać zdjęcie celowane C1-C2 przez otwarte usta lub zalecić TK, względnie MR;
- 3) przerwanie badania: przy pogorszeniu stanu zdrowia pacjenta w trakcie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

29. Radiografia, kręgosłup szyjny, skosy - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.131

ICD 9: 87.220.103

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża.

b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR;

badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

1) wybór właściwej techniki badania,

2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki,
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ustawienie (brak uwidocznienia kręgów C6, szczególnie C7) – w projekcji bocznej, zwłaszcza na leżąco u osób tęgich, przymuszone ustawienie kręgosłupa szyjnego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Stan po urazie kręgosłupa szyjnego, zdjęcia RTG wykonywane w kołnierzu unieruchamiającym.

16. Przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie ozdób metalowych z okolicy badanej, protezy zębowe, kolczyki; osłona z gumy ołowianej na tułów i miednicę mniejszą.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obraz ze zdjęć przeglądowych może wymagać poszerzenia diagnostyki o badanie TK lub MR.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań.*, PZWL Warszawa 2000r;
- 2) Greenspan A., Wydanie polskie pod red. Marka Sasiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii.*, Medipage Warszawa, 2007r.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie

informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent z odsłoniętą szyją, bez ozdób na szyi, kolczyków w tkankach miękkich okolicy badanej, usunięte protezy zębowe;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pozycja: stojąca przy statywie, wykonujemy zdjęcie prawo – i lewo – skośne; promień centralny prostopadły do rejestratora obrazu lub odchylony dogłowo o 10° pada na przednio – boczną powierzchnię szyi, w połowie długości; ułożenie; tułów i głowa pacjenta w skosie tylnym – strony przeciwnej do badanej; płaszczyzna czołowa odchylona pod kątem 45° do rejestratora obrazu płaszczyzna przechodząca przez kolec nosowy przedni i otwory słuchowe zewnętrzne ustawiona poziomo;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-80
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm Al]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	115-150
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	tak
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tułów i gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Na zdjęciu prawoskośnym widoczny kręgosłup szyjny w rzucie skośnym i otwory międzykręgowie strony oddalonej od kaset (lewe), a na zdjęciu lewoskośnym, otwory międzykręgowie prawe. Zwracamy uwagę na wielkość otworów międzykręgowych na poszczególnych poziomach i ich kształt.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: u pacjentów w pozycji leżącej ze względu na stan, wykonujemy zdjęcia skośne kręgosłupa szyjnego używając pewnych podpórek pod barki i tułów poziomym promieniem przy statywie; – niedokładnie ustawiony kąt w tej pozycji, bywa przyczyną błędów w ocenie;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: przy pogorszeniu stanu zdrowia pacjenta w trakcie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

30. Radiografia, kręgosłup szyjny, czynnościowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.132

ICD 9: 87.220.104

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania;
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Stan po urazie kręgosłupa szyjnego, zdjęcia RTG wykonywane w kołnierzu unieruchamiającym; możliwość wystąpienia zawrotów głowy.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonić szyję, uwolnić opatrunek usztywniający, usunięcie ozdób metalowych z okolicy badanej, protezy zębowe, kolczyki; osłona z gumy ołowianej na tułów i miednicę mniejszą.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Stwierdzana niestabilność może wymagać poszerzenia diagnostyki o badanie TK lub MR.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury,

w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań.*, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greenspan A., Wydanie polskie pod red. Marka Sasiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii.*, Medipage Warszawa 2007r.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent z odsłoniętą szyją, bez ozdób na szyi, kolczyków w tkankach miękkich okolicy badanej, usunięte protezy zębowe;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: dwie projekcje boczne w maksymalnym zgięciu przednim i odgięciu tylnym, w pozycji siedzącej lub stojącej. Promień centralny prostopadły do rejestratora obrazu, pada na boczną powierzchnie szyi w połowie jej długości; płaszczyzna strzałkowa równoległa do rejestratora obrazu; pacjent siedzi lub stoi z głową mocno pochyloną do przodu lub odgiętą ku tyłowi;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-80
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm Al]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	115-150
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tułów i gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Wrócić do pozycji swobodnej kręgosłupa szyjnego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Uwidoczniony cały odcinek kręgosłupa szyjnego w projekcji bocznej od podstawy czaszki do górnej krawędzi Th1 z objęciem tkanek miękkich przykręgosłupowo i całych wyrostków kolczystych; zwrócenie uwagi na czynność ruchową poszczególnych segmentów ruchowych zarówno w zgięciu, jak i odgięciu; czy nie ma niestabilności, na jakim poziomie, w jakim zakresie (pomiar), czy występuje sztywność segmentu ruchowego; oceniamy szerokość szpary stawu szczytowo – obrotowego pośrodkowego przedniego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: niemożność wykonywania zdjęć czynnościowych w przypadku sztywnego kołnierza unieruchamiającego szyję, także przy zwichnięciu kręgosłupa szyjnego;
- 3) przerwanie badania: przy pogorszeniu stanu zdrowia pacjenta w trakcie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

31. Radiografia, kręgosłup piersiowy, AP, bok - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.134

ICD 9: 87.230.101

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania;
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	4	0
0	2	0	4	0
0	3	0	4	0
0	4	0	4	0
0	5	0	4	0
0	6	0	4	0
0	7	0	4	0
0	8	0	4	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonić okolicę badaną; osłona z gumy ołowianej na brzuch i miednicę mniejszą.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uzyskane obrazy mogą wymagać rozszerzenia diagnostyki o badanie TK lub MR.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury,

w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań.*, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greenspan A., Wydanie polskie pod red. Marka Sasiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii.*, Medipage Warszawa, 2007r.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. pacjent rozebrany do pasa, bez butów, elementów metalowych, pozycja: stoi tyłem do stojaka lub ścianki, względnie leży na plecach na stole, kończyny górne ułożone swobodnie wzdłuż tułowia;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: AP–promień centralny pada na środek mostka prostopadle do rejestratora obrazu; górna brzeg rejestratora obrazu na wysokości chrząstki tarczowatej; bok – promień centralny na wysokości Th6–Th7 ok. 3 palce od tylnego zarysu pleców, pada na boczną powierzchnie klatki piersiowej, płaszczyzna strzałkowa tułowia i szyi równoległa do płaszczyzny stołu, czy statywu; kończyny górne wyciągnięte ku przodowi, w pozycji leżącej w celu stabilizacji ułożenia kończyny dolne zgięte w stawach biodrowych i kolanowych; projekcję boczną wykonujemy przy głębokim wdechu lub w trakcie płytkiego oddychania;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-85
ognisko	≤1,3
filtracja [mm Al]	≥3,0
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	tak
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<200

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na brzuch i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;

2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

AP – dokładne odwzorowanie kręgosłupa piersiowego oraz granicznych kręgów sąsiednich odcinków, przestrzeni międzykręgowych; nasad łuków, wyrostków kolczystych, poprzecznych, tylnych części żeber i stawów żebrowo–kręgowych i żebrowo–poprzecznych; bok – obraz struktur kręgosłupa piersiowego w rzucie bocznym z wyjątkiem pierwszych kręgów, zwrócić należy uwagę na wysokość trzonów kręgowych i przestrzeni międzykręgowych, zarysy kanału kręgowego, krzywizny kręgosłupa Th.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;

2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: przy urazach z porażeniami i w ciężkich stanach wykonywać zdjęcie boczne przy stojaku poziomym promieniem w pozycji leżącej na plecach, tak, aby płaszczyzna strzałkowa tułowia była równoległa do płaszczyzny stojaka – przy głębokiej kyfozie projekcję AP należy wykonywać w dwóch odcinkach, pod odpowiednim kątem;

3) przerwanie badania: nie dotyczy;

4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;

5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

32. Radiografia, kręgosłup lędźwiowo-krzyżowy, AP, bok - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.136

ICD 9: 87.240.101

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

1) wybór właściwej techniki badania;

2) osłony na gonady męskie.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	4	0
0	2	0	4	0
0	3	0	4	0
0	5	0	4	0

0	6	0	4	0
0	7	0	4	0
0	8	0	4	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie pacjenta środkami przeczyszczającymi lub lewatywą za wyjątkiem przypadków urazowych, odsłonić okolicę brzucha i miednicy.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obraz ze zdjęć przeglądowych może wymagać poszerzenia diagnostyki o badanie TK lub MR.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań.*, PZWL Warszawa, 2000r.;
- 2) Greenspan A., Wydanie polskie pod red. Marka Sasiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii.*, Medipage, Warszawa, 2007r.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent rozebrany z odsłoniętą środkową i dolną częścią tułowia od Th11 do spojenia łonowego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: możliwe wykonanie projekcji AP, bocznej zarówno w pozycji leżącej, jak i stojącej przy statywie, pozycja stojąca umożliwia badanie czynnościowe, w obciążeniu. Pozycja leżąca AP na plecach, kończyny dolne ugięte w stawach biodrowych i kolanowych, aby zmniejszyć lordozę lędźwiową. Promień centralny pada na środek rejestratora obrazu na przednią ścianę brzucha w linii pośrodkowej 2 palce powyżej górnego zarysu grzebieni biodrowych. Zdjęcia wykonujemy w fazie głębokiego wdechu. Pozycja leżąca na boku: płaszczyzna strzałkowa równoległa do rejestratora obrazu; kończyny dolne pacjenta lekko podgięte w stawach biodrowych i kolanowych; Promień centralny pada na boczną powierzchnię ciała 4 palce powyżej górnego zarysu talerza biodrowego i o szerokość dłoni od tylnego zarysu pleców, pozycja stojąca AP: tyłem do statywu, płaszczyzna czołowa równoległa do rejestratora obrazu, pacjent stoi bez butów, aby ocenić ustawienie miednicy w rzucie AP; dolny brzeg rejestratora obrazu na wysokości kolców biodrowych górnych przednich, górny 3 palce powyżej wyrostka mieczykowatego mostka. Pozycja stojąca boczna: bokiem do statywu, pacjent bez butów wyprostowany, płaszczyzna strzałkowa równoległa do rejestratora obrazu, kończyny górne wyciągnięte do przodu, oparte na podpórce;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-95
ognisko	≤1,3
filtracja [mm Al]	≥3,0
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	tak
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<400

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady męskie.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 12 minut;

2) zespół lekarzy radiologów: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy..

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

AP–odwzorowanie struktur kostnych trzonów kręgow ędźwiowych wraz z grzebieniami kości biodrowych i kością krzyżową z nakładającymi się na trzony kręgowe struktur tylnych kręgow; zwrócenie uwagi na zarysy blaszek granicznych trzonów, nasad łuków, pośrodkowo wyrostków kolczystych, stawów międzykręgowych; obustronne zarysy wyrostków poprzecznych i ocena wysokości przestrzeni międzykręgowych; bok – obraz struktur kostnych trzonów kręgow ędźwiowych i kości krzyżowej oraz przestrzeni międzykręgowych, otworów międzykręgowych, zarysów kanału kręgowego, pogranicza ędźwiowo–krzyżowego ze zwróceniem uwagi na głębokość lordozy ędźwiowej

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: u pacjentów w stanie ciężkim można wykonać zdjęcie boczne poziomym promieniem przy statywie; możliwa też pozycja leżąca PA na brzuchu: kończyny dolne wyprostowane, kończyny górne wyciągnięte wzdłuż ciała; w tej pozycji łuk lordozy skierowany jest ku kasecie, co wpływa na lepsze zobrazowanie przestrzeni międzykręgowych; dodatkowo u pacjentów otyłych zmniejsza grubość obiektu badanego i ilość promieniowania rozproszonego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

33. Radiografia, kręgosłup piersiowo-ędźwiowy, w pozycji stojącej (skolioza) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.140

ICD 9: 87.230.103

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR;

badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania;
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na miednicę mniejszą.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonięta badana okolica kręgosłupa, bez elementów metalowych, osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obraz ze zdjęć przeglądowych może wymagać poszerzenie diagnostyki o badanie TK lub MR.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań.*, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greenspan A., Wydanie polskie pod red. Marka Sasiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii.*, Medipage Warszawa, 2007r.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: kasety gradientowe;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Odsłonięta badana okolica kręgosłupa, bez elementów metalowych, bez butów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: AP–pacjent z rękami opuszczonymi wzdłuż ciała i lekko odwiedzionymi, stoi tyłem do statywu, dolny brzeg rejestratora obrazu 2,5cm poniżej fałdów pośladkowych, promień centralny pada na środek rejestratora obrazu; bok – pacjent stoi bokiem przy statywie; kończyny górne uniesione do przodu; promień centralny pada na środek rejestratora obrazu – może być konieczne wykonanie oddzielnie zdjęć poszczególnych odcinków kręgosłupa;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-85
ognisko	≤1,3
filtracja [mm Al]	≥3,0
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	tak
czułość błona/folia	400
czas [ms]	nie dotyczy

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;

2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

AP – odzwierciedlenie struktur trzonów kręgów piersiowych i lędźwiowych wraz z grzebieniami kości biodrowych z nakładającymi się na trzony struktur tylnych kręgów. Zwrócenie uwagi na ostre zarysy blaszek granicznych trzonów, nasad łuków, pośrodkowo wyrostków kolczystych, stawów międzykręgowych i stawów żebrowo– kręgowych w odcinku piersiowym. Obustronne zarysy wyrostków poprzecznych i ocena szerokości przestrzeni międzykręgowych, zwłaszcza na poziomie; bok – obraz struktur kręgów piersiowych i lędźwiowych, wysokości przestrzeni międzykręgowych. Ze zwróceniem uwagi na głębokość lordozy lędźwiowej i kyfozy piersiowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku braku długiej kasety (90cm), należy badanie wykonać 2–odcinkowo; zdjęcia w pozycji leżącej, zdjęcia celowane, poziomym promieniem;

2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;

3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;

4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;

5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

34. Radiografia, stawy biodrowe, AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.146

ICD 9: 88.260.104

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR;

badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

1) wybór właściwej techniki badania,

2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonić okolicę stawów biodrowych, osłona na gonady i fartuch ołowiany na tułów.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obraz ze zdjęć przeglądowych może wymagać poszerzenia diagnostyki o badanie TK lub MR.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań.*, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greenspan A., Wydanie polskie pod red. Marka Sasiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii.*, Medipage Warszawa, 2007r.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie

informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent rozebrany z odsłoniętą miednicą w pozycji leżącej AP na plecach lub stojącej przy statywie, kończyny dolne wyprostowane i lekko nawrócone o kąt 12–15°. Paluchy stykają się, a pięty lekko rozsunęte. promień centralny pada na górny brzeg spojenia łonowego, na środek kasety z objęciem stawów biodrowych i okolicznych struktur (spojenie łonowe, krętarze, kąty szyjkowo-trzonowe kości udowych);
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-85
ognisko	≤1,3
filtracja [mm Al]	≥3,0
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	obie boczne (środkowa)
kratka	tak
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<400

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady, fartuch osłonny na brzuch i klatkę piersiową.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Symetryczne odwzorowanie struktur stawów biodrowych, krętarzy, spojenia łonowego z wyraźną architektoniką beleczek kostnych; ocena kątów szyjkowo-trzonowych kości udowych; ostre odwzorowanie panewek stawów biodrowych z ich krawędziami; ostre, strukturalne uwidocznienie głów i szyjek kości udowych, szerokości szpar stawowych. Pozycja stojąca uwzględnia obraz stawów w obciążeniu – czynnościowe.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku opatrunku gipsowego obejmującego miednicę zmiana parametrów ekspozycji;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

35. Radiografia, staw biodrowy, AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.147

ICD 9: 87.220.103

2. Cel procedury

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania,
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej z wyjątkiem samych stawów biodrowych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz specjalista w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub w zakresie radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonić okolicę badanego stawu biodrowego, osłony na gonady, fartuch ołowiany na tułów.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obraz ze zdjęć przeglądowych może wymagać poszerzenia diagnostyki o badanie TK lub MR.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury,

w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań.*, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greenspan A., Wydanie polskie pod red. Marka Sasiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii*, Medipage Warszawa, 2007r.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: kasetka ułożona podłużnie, promień centralny pada na staw, w miejscu, w którym wyczuwa się tętnicę udową w pachwinie, na środek kasety z objęciem stawu biodrowego i okolicznych struktur;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-85
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	$\geq 3,0$
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	tak
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<400

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tułów i gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Jednostronne odwzorowanie struktur stawu biodrowego, z ostrym zobrazowaniem głowy i szyjki kości udowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: ze względu na opatrunek gipsowy należy uwzględnić zmianę parametrów;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: przy pogorszeniu stanu zdrowia pacjenta w trakcie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

36. Radiografia, staw biodrowy, osiowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.148

ICD 9: 88.260.106

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania;
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej z wyjątkiem samych stawów biodrowych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonić okolicę badanego stawu biodrowego, osłony na gonady, fartuch osłonny na tułów.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obraz ze zdjęć przeglądowych może wymagać poszerzenia diagnostyki o badanie TK lub MR.

18. Piśmiennictwa naukowe mające zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań*, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greenspan A., wydanie polskie pod red. Marka Sasiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii*, Medipage Warszawa, 2007r.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent rozebrany z odsłoniętym badanym stawem biodrowym w pozycji leżącej na plecach, badany staw biodrowy jest zgięty do kąta 90°, a udo odwiedzone o kąt 35°, podudzie na podpórce. rejestrator obrazu ułożony poprzecznie, promień centralny pada na głowę i szyjkę badanej kości udowej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-85
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	$\geq 3,0$
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	tak
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<400

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady męskie lub żeńskie, fartuch ołowiany na brzuch i klatkę piersiową.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Jednostronne odwzorowanie struktur stawu biodrowego, z ostrym zobrazowaniem głowy i szyjki kości udowej w rzucie prostopadłym do projekcji AP, obraz pozwala ocenić kąt przodo – skręcenia głowy i szyjki kości udowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku opatrunku gipsowego obejmującego staw badany unosimy kończynę zdrową i podpieramy tak, aby nie zasłaniała okolicy badanej. Promień centralny biegnie poziomo około 10cm nad blatem stołu tworząc z osią stołu kąt ok. 35°, pada na pachwinę od strony przyśrodkowej i przebiega przez środek szyjki kości udowej, prostopadle do jej osi. Kasetę ustawioną prostopadle do stołu i równoległą do osi szyjki kości udowej, opiera się dogłową krawędzią o bok pacjenta. Ze względu na opatrunek gipsowy należy uwzględnić zmianę parametrów;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

37. Radiografia, kość udowa, AP, bok - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.149

ICD 9: 88.270.101

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR;

badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania,
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej lub fartuch ołowiowy.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	4	0
0	2	0	4	0
0	3	0	4	0
0	5	0	4	0
0	6	0	4	0
0	7	0	4	0
0	8	0	4	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Tułów wraz z miednicą mniejszą okryć fartuchem osłonowym; odsłonić badane udo.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań*, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greenspan A., wydanie polskie pod red. Marka Sasiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii*, Medipage Warszawa 2007r.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Odsłonięta badana część ciała;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: AP–zdjęcie w pozycji leżącej, ze swobodnie wyciągniętą badaną kończyną dolną; rejestrator obrazu ułożony podłużnie w zależności od umiejscowienia zmiany klinicznej – górna krawędź powyżej krętarza większego, lub dolna ok. 4 cm poniżej wierzchołka rzepki, promień centralny pada na środek rejestratora obrazu. Bok–zdjęcie w projekcji przyśrodkowo-bocznej, pacjent w pozycji leżącej w skosie tylnym strony badanej 45%, kończyna zgięta w stawach: biodrowym

i kolanowym o około 30° przylega stroną boczną do stołu – dolna krawędź rejestratora obrazu ok. 4cm poniżej wierzchołka rzepki; promień centralny pada na środek kasety;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-80
ognisko	≤0,6
filtracja [mm Al]	≥3,0
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa.
kratka	tak
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<200

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów i osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;

2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

1) zdjęcie AP: widoczny trzon kości udowej i jedna z nasad w zależności od umiejscowienia zmiany klinicznej. Niekiedy obrazujemy całą kość udową z obu nasadami z dokładnym odzwierciedleniem ich struktury kostnej;

a) z nasadą bliższą – odwzorowanie struktur stawu biodrowego lub kolanowego z trzonem kości udowej, jamą szpikową, krętarzami, linią międzykrętarzową, szyjką oraz głową kości udowej z panewką stawową.

b) z nasadą dalszą – struktury stawu kolanowego z nasadą dalszą kości udowej i bliższych nasad kości podudzia, szpary stawu kolanowego i trzonu kości udowej;

2) zdjęcie boczne: odwzorowanie struktur kostnych uda w projekcji bocznej z widocznym krętarzem mniejszym, skróconą projekcyjnie szyjką kości udowej, trzonem kości udowej i zarysami obu kłykci kości udowej, szpary stawu udowo-piszczelowego i udowo-rzepakowego, nakładające się nadkłykcie i kłykcie nasady dalszej kości udowej, wynikające z projekcji bocznej z odzwierciedleniem ich struktury kostnej; (promień przechodzi w okolicy środka trzonu kości udowej).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

38. Radiografia, stawy kolanowe, AP, boczne - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.150

ICD 9: 88.270.102

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania;
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolice brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	4	0
0	2	0	4	0
0	3	0	4	0
0	5	0	4	0
0	6	0	4	0
0	7	0	4	0
0	8	0	4	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonić stawy kolanowe, tułów okryć fartuchem osłonowym wraz z gonadami.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury,

w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań*, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greenspan A., wydanie polskie pod red. Marka Sasiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii*, Medipage Warszawa, 2007r.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Odsłonięcie okolicy stawów kolanowych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:

a) AP:

- pozycja: leżąca lub siedząca na stole,
- rejestrator obrazu: 30x40 ułożony poprzecznie,
- projekcja obejmuje dalszą część trzonu kości udowej do bliższej części trzonu kości podudzia,
- promień centralny pada tuż poniżej linii łączącej wierzchołki rzepiek, w połowie odległości między kolanami na środek rejestratora obrazu,
- ułożenie: kończyny badane wyprostowane i lekko zrotowane do zewnątrz;

b) Bok:

- pozycja: leżąca na boku badanym,
- rejestrator obrazu: 18x24 lub 24x30 ułożony podłużnie,
- promień centralny pada na szparę stawu w połowie odległości między wierzchołkiem rzepki a tylnym zarystem kolana,
- ułożenie: kolano w zgięciu 30 stopni przylega powierzchnią boczną do rejestratora obrazu; pod staw skokowy podkładka w celu ustawienie osi podudzia równoległe do płaszczyzny rejestratora obrazu kończyna nie badana odsunięta ku tyłowi,
- projekcja obejmuje od dalszej części trzonu kości udowej do bliższej części trzonu kości podudzia;

- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75 z kratką przeciwrozproszeniową; 50-60 bez kratki
ognisko	≤0.6
filtracja [mm Al]	≥2.5

FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	w zależności od grubości badanego obszaru
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) AP: dokładne odwzorowanie szpar stawów kolanowych i struktur nasad kości tworzących stawy z ostrym obrazem warstwy korowej kości i beleczkowej (gąbczastej kości) z wyróżnieniem kłykci i nadkłykci udowych, kłykci piszczelowych i wyniosłości międzykłykciowej z obrazem rzepki i głowy kości strzałkowej;
- 2) projekcja boczna: ocena zdjęcia: dobrze widoczne zarysy obu kłykci kości udowej nakładają się na siebie, szpary stawów udowo-piszczelowego i udowo-rzepkowego. Na przedniej powierzchni nasady bliższej kości piszczelowej widoczna guzowatość piszczelowa, podobnie nakładające się kłykcie kości piszczelowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w zależności od potrzeb diagnostycznych: zdjęcie porównawcze, zdjęcia porównawcze w obciążeniu, PA;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana parametrów w przypadku opatrunku gipsowego;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

39. Radiografia, stawy kolanowe, dodatkowe projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.151

ICD 9: 88.270.103

2. Cel procedury.

Ze względu, na duże masy kostne największego stawu organizmu w diagnostyce wymagane mogą być dodatkowe projekcje zdjęciowe.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania,
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	4	0
0	2	0	4	0
0	3	0	4	0
0	5	0	4	0
0	6	0	4	0
0	7	0	4	0
0	8	0	4	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonić stawy kolanowe, tułów wraz z gonadami okryć fartuchem osłonowym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań*, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greenspan A., wydanie polskie pod red. Marka Sąsiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii*, Medipage Warszawa, 2007r.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Odsłonięcie okolicy stawów kolanowych;

3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:

a) projekcja PA kolana:

- pozycja: leżąca na brzuchu,
- kasetę ułożoną podłużnie,
- promień centralny pada prostopadle do rejestratora obrazu, w dół podkolanowy, na środek rzepki i rejestratora obrazu,
- ułożenie: kończyna badana wyprostowana, wyciągnięta ku tyłowi, staw skokowy zgięty podszwowo, kolano opiera się przednią powierzchnią na rejestratorze obrazu. Z przyleganiem rzepki,
- możliwe wykonanie zdjęć porównawczych obu kolan: rejestrator obrazu ustawiony poprzecznie, promień centralny pada w połowie odległości między kolanami, w linii łączącej wierzchołki rzepek.

b) projekcja PA, osiowa kolana (tunelowa, wg Homblada):

- pozycja: pacjent klęczy w pozycji "startowej"; kończyna badana wysunięta do tyłu; udo tworzy z podłożem kąt 60st.; staw skokowy zgięty podszwowo,
- rejestrator obrazu ułożony podłużnie,
- promień centralny pada prostopadle do rejestratora obrazu w dół podkolanowy, nieco ku tyłowi od linii łączącej nadkłykcie i przechodzi przez środek stawu, na środek rejestratora obrazu,

c) projekcja skośna boczna i skośna przyśrodkowa kolana:

- pozycja: leżąca na plecach lub siedząca; ewentualnie stojąca przy statywie; kończyna badana (kolano) wyprostowana, zrotowana do boku lub przyśrodkowo o kąt 45°,
- rejestrator obrazu ułożony podłużnie,
- promień centralny: pada prostopadle do rejestratora obrazu, na środek badanego kolana;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75 z kratką przeciwrozproszeniową; 50-60 bez kratki
ognisko	≤0.6
filtracja [mm Al]	≥2.5
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa
kratka	w zależności od grubości badanego obszaru
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<100

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów i miednicę mniejszą. W projekcji PA: fartuch osłonny na tułów i miednicę mniejszą od tyłu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) PA: dokładne odwzorowanie przede wszystkim struktury rzepki i nasad tworzących staw kolanowy w rzucie PA;
- 2) tunelowe: projekcja ta służy lepszej ocenie szpary stawu kolanowego zwłaszcza, gdy pacjent nie może dobrze wyprostować stawu, dołu międzykłykciowego i struktury rzepki;
- 3) skośne: ze względu na duże masy kostne, zwłaszcza kłykci kości udowej projekcje skośne pozwalają na bardziej wnikliwą ocenę struktur kostnych kłykci, szczególnie w części tylnej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

40. Radiografia, staw kolanowy, AP, bok - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.153

ICD 9: 88.270.105

2. Cel procedury.

Diagnostyka

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR; badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania;
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej z wyjątkiem samych stawów biodrowych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii

lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Odslonięcie okolicy badanej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: AP i boczne;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75 z kratką przeciwrozproszeniową 50-60 bez kratki
ognisko	≤0,6
filtracja [mm Al]	≥2,5

FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	w zależności od grubości badanego obszaru
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch ołowiowy na tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zdjęcie AP uwidocznienie rzepki, kłykci kości udowej, powierzchni stawowej oraz końca bliższego kości piszczelowej, głowy kości strzałkowej i ich struktury kostnej, szpary stawu udowo piszczelowego. Uwidocznienie ostrego obrazu struktury korowej oraz beleczkowej kości. Możliwe rozróżnienie ważnych elementów w obrazie: wielkości 0.3–0.5 mm. Zdjęcie boczne – uwidocznienie rzepki, stawu rzepekowo udowego, dalszego końca kości udowej, bliższego końca kości piszczelowej oraz strzałkowej i nakładających się na siebie nadkłykci kości udowej. Uwidocznienie ostrego obrazu struktury korowej i beleczkowej kości. Możliwe rozróżnienie ważnych elementów w obrazie: wielkości 0.3–0.5 mm.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

41. Radiografia, rzepka, osiowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.154

ICD 9: 88.270.106

2. Cel procedury.

Diagnostyka

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

1) wybór właściwej techniki badania;

2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonić staw kolanowy, tułów i miednicę mniejszą okryć fartuchem ołowianym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań*, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greenspan A., wydanie polskie pod red. Marka Sąsiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii*, Medipage Warszawa, 2007r.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Odsłonięta okolica badana;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: metoda Merchanta: pacjent leży na plecach z kolanem ugiętym pod kątem 45°, promień centralny skierowany doogonowo przez rzepkę z odchyleniem około 60°;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60
ognisko	≤0.6
filtracja [mm Al]	≥2,5
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: Met. 1. Osłona na brzuch z miednicą; Met. 2. Osłona na tułów z objęciem tarczycy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Rzepka wyrzutowana poza staw kolanowy, leży powyżej kłykci kości udowej oraz bruzdy rzepkowo-udowej, wyraźnie widoczna szpara stawu rzepkowo-udowego i tylna powierzchnia rzepki, widoczna ostro odwzorowana struktura kostna rzepki. Należy zwrócić uwagę na dokładne położenie rzepki w stosunku do powierzchni stawowej rzepkowej uda – czy nie ma bocznego przyparcia.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: niekiedy może wystąpić konieczność wykonania zdjęć porównawczych rzepki;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

42. Radiografia, staw skokowy, AP, bok - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.156

ICD 9: 88.280.101

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

1) wybór właściwej techniki badania;

2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz specjalista w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub w zakresie radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obraz ze zdjęć przeglądowych może wymagać poszerzenia diagnostyki o dodatkowe projekcje, ewentualnie badanie: USG, TK lub MR.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań*, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greenspan A., wydanie polskie pod red. Marka Sasiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii*, Medipage Warszawa, 2007r.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego.

Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Odsłonięta okolica badana;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) projekcja AP: pozycja leżąca lub siedząca na stole; kasetę ułożoną podłużnie, kończyna badana wyprostowana, podudzie i pięta przylega do stołu, powierzchnia podeszwy prostopadła do stołu, stopa nawrócona i zgięta grzbietowo, tak aby powierzchnia stopy oraz boczna krawędź stopy tworzyły kąt prosty z powierzchnią stołu; promień centralny pada między kostki,
 - b) projekcja boczna: pozycja leżąca na boku badanym; kasetę ułożoną podłużnie; kończyna zgięta w stawie biodrowym i kolanowym, powierzchnia boczna okolicą kostki przylega do kasety; promień centralny pada na kostkę przyśrodkową;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
kratka	nie
czułość błona/folia	200
czas [ms]	<100 400

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny, na klatkę piersiową i miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) zdjęcie AP: dokładne odwzorowanie struktur kostnych tworzących staw skokowy oraz szpary stawu skokowo-goleniowego;

- 2) zdjęcie bok: dokładne odwzorowanie struktur kostnych tworzących staw skokowy oraz szpary stawu skokowo-goleniowego w projekcji bocznej; kostka boczna nakłada się na kostkę przyśrodkową, z nieznacznym jej przesunięciem ku tyłowi.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: możliwe wykonanie badania w projekcji AP na stojąco, jako zdjęcia z obciążeniem czynnościowe;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku opatrunku gipsowego należy uwzględnić zmianę parametrów ekspozycji;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

43. Radiografia, kość piętowa, bok - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.158

ICD 9: 88.280.103

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR;

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania,
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Okoliczności wymagające wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonięcie stopy, fartuch ołowiany na tułów.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od stwierdzanej patologii może zaistnieć potrzeba rozszerzenia diagnostyki o inne procedury KT lub MR.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań*, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greenspan A., wydanie polskie pod red. Marka Sąsiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii*, Medipage Warszawa, 2007r.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Odsłonięcie okolicy badanej, pozycja leżąca na boku strony badanej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie boczne kości piętowej – promień centralny pada prostopadle do rejestratora obrazu, od strony przysiódkowej na okolice środka kości piętowej ułożonej bocznie na rejestratorze obrazu poprzecznie położonym;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm Al]	$\geq 3,0$
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
kratka	nie
czułość błona/folii	200
czas [ms]	≤ 30

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;

2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Ostre odwzorowanie struktury kości piętowej, stawu piszczelowo-skokowego, zatoki stępu, kości skokowej i stawu skokowo-łódkowatego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: modyfikacja parametrów ekspozycji w przypadku opatrunku gipsowego;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

44. Radiografia, kość piętowa, osiowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.159

ICD 9: 88.280.104

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania;
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Możliwe interakcje lekowe.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonięcie stopy, fartuch ołowiany na tułów.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od stwierdzonej patologii może zaistnieć potrzeba rozszerzenia diagnostyki o inne procedury KT lub MR.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań*, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greenspan A., wydanie polskie pod red. Marka Sasiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii*, Medipage Warszawa, 2007r.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Odsłonięcie okolicy badanej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie osiowe podszwowo-grzbietowe kości piętowej – pacjent leży lub siedzi na stole, stopa zgięta maksymalnie grzbietowo, pięta na środku rejestratora obrazu promień centralny odchylony o 40° dogłowo, przechodzi przez podstawę trzeciej kości śródstopia lub zdjęcie grzbietowo-podeszwowe kości grzbietowej – pacjent w pozycji stojącej z wysuniętą stopą badaną ku tyłowi, opiera się o stół lub krzesło, pięta dociśnięta do rejestratora obrazu, kończyzna nie badana wysunięta do przodu; tylny brzeg rejestratora obrazu wystaje poza zarys pięty o 3 palce do tyłu od zarysu pięty. Promień centralny odchylony od pionu o 15° do przodu, pada na okolicę zakostkową 2 palce powyżej guza piętowego;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60
ognisko	≤0,6
filtracja [mm Al]	≥3,0
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
kratka	nie
czułość błona/folia	200
czas [ms]	≤100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Odwzorowanie kości piętowej, szczególnie jej guza i trzonu, wyrostka przyśrodkowego guza kości piętowej oraz podpórki skokowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: modyfikacja parametrów ekspozycji w przypadku opatrunku gipsowego;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

45. Radiografia do oceny kości kończyn dolnych (ortorentgenogram, skanogram) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.165

ICD 9: 88.290.101

2. Cel procedury.

Diagnostyka pomiarowa długości kości kończyn dolnych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr Antoni Samojedny, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania;
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Badanie wykonać tak, by zminimalizować zniekształcenia geometryczne. W wypadku składania obrazów należy użyć fantomów umożliwiających kalibrację.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłonić fartuchem ołowianym okolice tułowia i gonady – nie będące przedmiotem badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań*, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greenspan A., wydanie polskie pod red. Marka Sasiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii*, Medipage Warszawa, 2007r.;
- 3) Wydanie pod red. nauk. Jerzego Waleckiego i Andrzeja Ziemiańskiego *Rezonans Magnetyczny i Tomografia Komputerowa w praktyce klinicznej*, PWN Warszawa 1998.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: z uwagi na wykonywanie zdjęć z dużej odległości przy rejestracji analogowej kaset gradientowych lub z wbudowaną kratką przeciwrozproszeniową, o nietypowej, dużej długości. Przy rejestracji cyfrowej można użyć oprogramowania do składania obrazów;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: AP, pacjent w pozycji stojącej z wyprostowanymi nogami. Obszar zdjęcia od stawów skokowych do kolanowych tylko w pozycji stojącej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75 z kratką przeciwozproszeniową; 50-60 bez kratki;
ognisko	≤0,6
filtracja [mm Al]	≥3,0
FFD [cm]	100-300
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
kratka	w zależności od stosowanego wyposażenia
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<300

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczę, tułów i gonady.

3.Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Ocena długości i odchylenia w osi kończyn dolnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zdjęcia celowane;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

46. TK, kończyna dolna, określona okolica anatomiczna, z wzmocnieniem kontrastowym

- część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.183

ICD 9: 88.304.501

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr Antoni Samojedny, dr Radosław Ramotowski, dr Jan Świątkowski, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) niewydolność nerek,
- c) ostre reakcje uczuleniowe na jodowe środki kontrastowe w przeszłości,
- d) astma oskrzelowa,
- e) nadczynność tarczycy;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania,
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;

- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłona na gonady – jeśli pozwala na to zakres badania, krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów nie współpracujących – małe dzieci, pacjenci pobudzeni.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Poszerzenie zakresu/uzupełnienie badania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Greenspan A., wydanie polskie pod red. nauk. Marka Sasiadka *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii*, Medipage Warszawa, 2007r.;
- 2) Wydanie pod red. nauk. Jerzego Waleckiego i Andrzeja Ziemiańskiego *Rezonans Magnetyczny i Tomografia Komputerowa w praktyce klinicznej*, PWN Warszawa 1998r.;
- 3) Mathias Prokop, Michael Galantki *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, wydanie pod red. nauk. Marka Gołębiowskiego, Medipage Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać

na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wklucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych;

3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: nie dotyczy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	leżąca na plecach
grubość warstwy [mm]	≤1,5
odległość między warstwami [mm]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	zależne od wymiarów badanego obszaru
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanki miękkiej i do tkanki kostnej

Wykonanie skanu pilotażowego w projekcji A–P, skanów pilotażowych w projekcji A–P i bocznej; opóźnienie skanu po podaniu środka kontrastującego 60s.; czas skanu – 0,8s; parametry akwizycji danych mogą ulegać zmianie w zależności od wieku, konstytucji pacjenta; zakres objętych badaniem tkanek w zależności od problemu klinicznego, ograniczony do niezbędnego minimum.

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tułów – fartuch lub koc osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut;
- 3) pielęgniarka: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Ilość uzależniona od wagi pacjenta (przeliczeniowo ok. 300mg jodu tj. średnio 1ml/kg wagi ciała droga podania: żyła obwodowa (rutynowo żyła łokciowa); sposób podania – „bolus” 0,5–1ml/sek. (strzykawka automatyczna lub podanie „z ręki”); monitorowanie wystąpienia ewentualnych powikłań – reakcji na podanie środka kontrastującego w trakcie badania i bezpośrednio po nim; w przypadku pacjentów ambulatoryjnych pozostawienie pacjenta po badaniu w pracowni i obserwacja przez okres co najmniej 30 minut.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Ocenie podlegają wszystkie rodzaje tkanek w obszarze badanym w tym elementy kostne, mięśniowe jak i pozostałe tkanki miękkie w zakresie ich odchyłeń od normy, zaburzeń rozwojowych i zmian patologicznych, a w przypadku prawidłowego ich obrazu należy wymienić oceniane narządy i tkanki oraz potwierdzić ich prawidłową morfologię w opisie. Wynik i zapis badania z uwzględnieniem obrazów istotnych odchyłeń od normy i zmian patologicznych oraz wykonanych rekonstrukcji i pomiarów zawartych w opisie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od problemu klinicznego i uzyskanych danych z badania – poszerzenie zakresu badania, wykonanie dodatkowej fazy – dodatkowego skanu opóźnionego; modyfikacja opóźnienia skanowania po podaniu środka kontrastującego (fazy tętnicza, żylna, miąższowa);
- 3) przerwanie badania: możliwe w przypadku braku współpracy ze strony pacjenta; pogorszeniu jego stanu ogólnego (zagrożenia życia);
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: ilość środka kontrastującego uzależniona od wagi pacjenta – przeliczeniowo 300mg jodu tj. średnio 1ml/1kg wagi ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

47. TK, głowa, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 6.209

ICD 9: 87.030.501

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. med. Jerzy Walecki, dr hab. med. Anna Walecka, lek med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: w stanach zagrożenia życia – brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylnie pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on quality criteria for computer tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent poinformowany o przebiegu badania, zaopatrzony w osłony, odpowiednio ułożony;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od podstawy czaszki (od otworu wielkiego) do szczytu głowy, przy urazach wielonarządowych od górnego otworu klatki piersiowej do szczytu głowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	2-5 tylny dół czaszki, 5-10 obszar półkul mózgu.
skok spirali	1,0
FoV [cm]	wielkość głowy (około 24)
kąt pochylenia gantry	10-12st do linii oczodołowo-usznej (minimalizacja dawki na gałki oczne)
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu.
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej.

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: lateksowo – bizmutowe na gałki oczne, szczególnie przy braku pochylenia gantry.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie:
 - a) całe półkule mózgu,
 - b) cały mózdzek,
 - c) cała podstawa czaszki;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie granic między istotą szarą a białą,
 - b) ostre odwzorowanie przestrzeni płynowej wokół śródmózgowia,
 - c) ostre odwzorowanie jąder podstawnych,
 - d) ostre odwzorowanie układu komorowego,
 - e) ostre odwzorowanie zbiorników płynu mózgowo-rdzeniowego;
- 3) parametry okna:
 - a) szerokość okna:
 - 0-90 j.H. ocena obszaru nadnamiotowego,
 - 140-160 j.H. ocena mózgowia w tylnym dole czaszki,
 - 2000-3000 j.H. kości;
 - b) poziom okna:
 - 30-40 j.H. tylna jama czaszki,
 - 200-400 j.H. kości;
- 4) opis wyniku: wynik powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: obciążenie [mAs] można zwiększyć przy słabej jakości obrazu tylnej jamy spowodowanej artefaktami;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

48. TK, głowa, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 6.210

ICD 9: 87.031.501

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. med. Jerzy Walecki, dr hab. med. Anna Walecka, lek med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego,
- c) ciężka niewydolność nerek i wątroby,
- d) astma,
- e) alergia;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

- 1) ciąża,
- 2) uraz,
- 3) udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego,
- 4) astma,
- 5) reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylnie pacjentów niewspółpracujących, nawodnienie pacjenta.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury,

w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on quality criteria for computer tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych;
- 3) personelu: pielęgniarka przygotowuje środek kontrastujący, i podaje, a następnie opuszcza pomieszczenie.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od podstawy czaszki (od otworu wielkiego) do szczytu głowy, przy urazach wielonarządowych od górnego otworu klatki piersiowej do szczytu głowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na wznak
---------	----------

grubość warstwy [mm]	2-5 tylny dół czaszki, 5-10 obszar półkul mózgu
odległość między warstwami [mm]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
skok spirali	1,0
FoV [cm]	wielkość głowy (około 24)
kąt pochylenia gantry	10-12 st do linii oczodołowo-usznej (minimalizacja dawki na gałki oczne)
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: lateksowo – bizmutowe na gałki oczne, szczególnie przy braku pochylenia gantry.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie:
 - a) całe półkule mózgu,
 - b) cały mózdzek,
 - c) cała podstawa czaszki,
 - d) naczynia po podaniu środka kontrastującego;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie granic między istotą szarą a białą,
 - b) ostre odwzorowanie układu komorowego,
 - c) ostre odwzorowanie splotów podstawnych,
 - d) ostre odwzorowanie sieci naczyniowej,
 - e) ostre odwzorowanie przestrzeni płynowej wokół śródmózgowia,
 - f) ostre odwzorowanie zbiorników płynu mózgowo – rdzeniowego;
- 3) parametry okna:
 - a) szerokość okna:
 - 0-90 j.H. obszar nadnamiotowy,
 - 140-160 j.H. tylny dół czaszki,

- 2000-3000 j.H. kości;
- b) poziom okna:
 - 40-45 j.H. obszar nadnamiotowy,
 - 30-40 j.H. tylny dół czaszki,
 - 200-400 j.H. kości;
- 4) opis wyniku: opis powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znaczących artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: obciążenie [mAs] można zwiększyć przy słabej jakości obrazu tylnej jamy spowodowanej artefaktami;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwykle podaje się 50 ml, ale u bardzo otyłych pacjentów można 60 ml;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

49. Angio-TK, głowa - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 6.212

ICD 9: 87.040.701

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. med. Jerzy Walecki, dr hab. med. Anna Walecka, lek med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego,

- c) ciężka niewydolność nerek i wątroby,
- d) astma,
- e) alergia;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	16	16

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylnie pacjentów niewspółpracujących, nawodnienie pacjenta.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on quality criteria for computer tomography.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno-technicznych;
- 3) personelu: pielęgniarka przygotowuje środek kontrastujący, włącza strzykawkę automatyczną, a następnie opuszcza pomieszczenie.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od C2 do szczytu głowy, po podaniu środka kontrastującego w górę, a czasem również w dół, według decyzji radiologa;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	nominalna grubość warstwy-1 mm
odległość między warstwami [mm]	1,0
FoV [cm]	wielkość głowy (około 24)
kąt pochylenia gantry	10-12st do linii oczodołowo-usznej (minimalizacja dawki na gałki oczne)
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: lateksowo-bizmutowe na gałki oczne, szczególnie przy braku pochylenia gantry (detektory matrycowe, akwizycja objętościowa).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Bez uwag.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;

3) zespół pielęgniarek: 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie:
 - a) naczynia półkul mózgu,
 - b) naczynia tylnej jamy,
 - c) naczynia podstawy mózgu;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie naczyń wewnątrzczaszkowych;
- 3) rekonstrukcje:
 - a) MPR, MIP, VR;
- 4) opis wyniku: opis powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zwykle wykonuje się badanie w kierunku ogonowo-głowym po podaniu środka kontrastującego (dopuszcza się także odwrotny kierunek badania), możliwe wykonanie dodatkowej fazy w celu uwidocznienia fazy żylniej;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwykle podaje się 90-100ml z opóźnieniem 18s, przy niewydolności krążenia można wydłużyć opóźnienie;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

50. TK, perfuzja mózgowia - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 6.213

ICD 9: 87.395.501

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. med. Jerzy Walecki, dr hab. med. Anna Walecka, lek med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego,
- c) ciężka niewydolność nerek i wątroby,
- d) astma,
- e) alergia;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	16	16

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylnie pacjentów niewspółpracujących, nawodnienie pacjenta.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury,

w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on quality criteria for computer tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno-technicznych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) badanie dwuetapowe:
 - I – TK głowy bez środka kontrastującego w płaszczyznach analogicznych do standardowego badania,
 - II – TK głowy z wykorzystaniem środka kontrastującego podanego do perfuzji: poziom badania – zwykle poziom szyszynki i wykonanie kilku skanów badania w górę z objęciem jąder podstawy – największe prawdopodobieństwo lokalizacji zmian w dorzeczu wszystkich 3 tętnic mózgowych. Typ skanu i liczba projekcji zależy od warunków badania;

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na wznak, głowa unieruchomiona na podpórce
grubość warstwy [mm]	2-5 tylny dół czaszki, 5-10 obszar półkul mózgu
odległość między warstwami [mm]	możliwie najmniejsza, taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	wielkość głowy (około 24)
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: lateksowo – bizmutowe na gałki oczne, szczególnie przy braku pochylenia gantry (detektory matrycowe, akwizycja objętościowa).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

- 1) badanie jest dwuetapowe:
 - a) pierwszy etap to TK głowy bez wzmocnienia kontrastującego,
 - b) drugi etap: badanie dynamiczne po podaniu i.v. 50 ml do żyły powierzchownej okolicy prawego dołu łokciowego,
 - prędkość przepływu 4 – 5 ml/sek.,
 - opóźnienie skanowania 5 sek.,
 - całkowity czas akwizycji 45 sek.,
 - nadzór nad pacjentem przed w trakcie i po badaniu (w tym przed badaniem wywiad dotyczący uczulenia, wcześniejszych badań, ciśnienia).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: obszar odpowiadający objawom klinicznym,

- 2) rekonstrukcja: objętość krwi, przepływ, średni czas przejścia w obszarach zainteresowania,
- 3) opis wyniku: opis powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: obciążenie [mAs] można zwiększyć przy słabej jakości obrazu tylnej jamy spowodowanej artefaktami;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: używając wyższego stężenia środka kontrastującego i/lub większej prędkości iniekcji, można podwyższyć jakość wyników. Po iniekcji środka kontrastującego można zastosować 20–30 ml roztworu soli fizjologicznej. Jeśli stosowana jest sól fizjologiczna, można zredukować objętość środka kontrastującego o 5 ml;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

51. TK, siodło lub tylna jama, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 6.214

ICD 9: 87.030.502

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. med. Jerzy Walecki, dr hab. med. Anna Walecka, lek med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: w stanach zagrożenia – brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylna pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on quality criteria for computer tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent poinformowany o przebiegu badania, zaopatrzony w osłony, odpowiednio ułożony;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: siódło tureckie: 0,5 cm poniżej i 0,5 cm powyżej obszaru przysadki. Tylna jama czaszki: od podstawy czaszki (od otworu wielkiego) do okolicy nadsiodłowej – 0,5 cm powyżej obszaru przysadki;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	siódło i przysadka 2-3; tylna jama czaszki 2-5;
skok spirali	1,0
FoV [cm]	wielkość głowy (około 24)
kąt pochylenia gantry	10-12 st do linii oczodołowo-usznej (minimalizacja dawki na gałki oczne)
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	wysokiej rozdzielczości lub dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: lateksowo – bizmutowe na gałki oczne, szczególnie przy braku pochylenia gantry (detektory matrycowe, akwizycja objętościowa).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie:
 - a) siodło tureckie i przysadka:
 - całość okolicy przysadkowej włącznie z kośćmi siodła,
 - b) tylna jama czaszki:
 - cała podstawa czaszki,
 - cały mózdzek,
 - podstawne części płatów czołowych,
- 2) struktury krytyczne:
 - a) siodło tureckie i przysadka:
 - ostre odwzorowanie kostnych ograniczeń siodła tureckiego,
 - ostre odwzorowanie przysadki i jej szypuły,
 - odwzorowanie różnic gęstości struktur nadsiodłowych,
 - ostre odwzorowanie skrzyżowania nerwów wzrokowych i zbiorników nadsiodłowych,
 - ostre odwzorowanie zatok jamistych i okolic położonych bocznie do siodła;
 - b) tylna jama czaszki:
 - ostre odwzorowanie korowej i beleczkowej struktury kości,
 - ostre odwzorowanie siodła tureckiego,
 - ostre odwzorowanie zarysów mózdzku,
 - odwzorowanie granicy między istotą szarą a białą mózdzku,
 - ostre odwzorowanie zbiorników płynu mózgowo-rdzeniowego wokół pnia mózgu, śródmózgowia oraz przestrzeni płynowych przymózgowych;
- 3) parametry okna:
 - a) szerokość okna:
 - 140-300 j.H. – przysadka,
 - 2000-3000 j.H. – kości;
 - b) poziom okna:
 - 30-40 j.H. – tylna jama czaszki,
 - 200-400 j.H. – kości;
- 4) opis wyniku: opis powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: obciążenie [mAs] można zwiększyć przy słabej jakości obrazu tylnej jamy spowodowanej artefaktami;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

52. TK siodło lub tylna jama, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 6.215

ICD 9: 87.031.503

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. med. Jerzy Walecki, dr hab. med. Anna Walecka, lek med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego,
- c) ciężka niewydolność nerek i wątroby,
- d) astma,
- e) alergia;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502. Możliwe z preparatami zawierającymi metforminę, cyklosporynę, cisplatinę, aminoglikozydy, niesterydowe leki przeciwzapalne, beta-blokery, interleukinę 2, hydralazynę (zgodnie z wytycznymi i zaleceniami EURS dotyczącymi stosowania środków kontrastujących).

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłona na gonady, znieczulenia dożylnie pacjentów niewspółpracujących, nawodnienie pacjenta.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on quality criteria for computer tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać

na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wklucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: siodło tureckie: 0,5cm poniżej i 0,5cm powyżej obszaru przysadki. Tylne jama czaszki: od podstawy czaszki (od otworu wielkiego) do okolicy nadsiodłowej – 0,5cm powyżej obszaru przysadki;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	siodło i przysadka 2-3; tylna jama czaszki 2-5;
skok spirali	1,0
FoV [cm]	wielkość głowy (około 24)
kąt pochylenia gantry	10-12st od linii oczodołowo-usznej (minimalizacja dawki na gałki oczne)
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	wysokiej rozdzielczości lub dla tkanki miękkiej.

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: lateksowo – bizmutowe na gałki oczne.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Nadzór nad pacjentem przed, w trakcie i po badaniu (w tym przed badaniem wywiad dotyczący uczulenia, wcześniejszych badań, ciśnienia); w razie wystąpienia reakcji alergicznej decyzję o postępowaniu podejmuje lekarz radiolog.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie:

- a) siodło tureckie i przysadka:
 - całej okolicy przysadkowej włącznie z kośćmi siodła,
 - sieć naczyniowa,
 - zatoka jamista;
 - b) tylna jama czaszki:
 - podstawa czaszki,
 - cały mózdzek,
 - podstawne części płatów czołowych,
 - sieć naczyniowa,
 - zatoki opony twardej;
- 2) struktury krytyczne:
- a) siodło tureckie i przysadka:
 - ostre odwzorowanie kostnych ograniczeń siodła tureckiego,
 - ostre odwzorowanie przysadki i jej szypuły,
 - odwzorowanie różnic gęstości struktur nadsiodłowych,
 - ostre odwzorowanie skrzyżowania nerwów wzrokowych i zbiorników nadsiodłowych,
 - ostre odwzorowanie zatok jamistych i okolic położonych bocznie do siodła;
 - b) tylna jama czaszki:
 - ostre odwzorowanie korowej i beleczkowej struktury kości,
 - ostre odwzorowanie siodła tureckiego,
 - ostre odwzorowanie zarysów mózdzku,
 - odwzorowanie granicy między istotą szarą a białą mózdzku,
 - ostre odwzorowanie struktur naczyniowych,
 - ostre odwzorowanie zbiorników płynu mózgowo-rdzeniowego wokół pnia mózgu, śródmózgowia oraz przestrzeni płynowych przymózgowych,
 - ostre odwzorowanie przedziałów powietrznych;
- 3) parametry okna:
- a) szerokość okna:
 - 100-160 j.H. – tkanki miękkie w tylnej jamie czaszki,
 - 2000-3000 j.H. – kości;
 - b) poziom okna:
 - 30-40 j.H. – tkanki miękkie,
 - 200-400 j.H. – kości;
- 4) opis wyniku: opis powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: obciążenie [mAs] można zwiększyć przy słabej jakości obrazu tylnej jamy spowodowanej artefaktami;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwykle podaje się 50 ml środka kontrastującego manualnie;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

53. Radiografia, zgryzowe-ocena szczęki lub żuchwy - część ogólna

1. Identyfikator procedur:

Kod główny: 1.002

ICD 9: 87.120.102

2. Cel procedury.

Badanie zębów, wyrostka zębodołowego oraz podniebienia twardego lub dna jamy ustnej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, dr n. med. Anna Michalska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr. inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Wady rozwojowe, choroby, urazy zębów oraz wyrostka zębodołowego szczęki i części zębodołowej żuchwy - zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem jonizującym badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) brak współpracy ze strony pacjenta:

– dziecko,

– osoba w podeszłym wieku,

– pacjent nieprzytomny,

– pacjent z zaburzeniami neurologicznymi uniemożliwiającymi utrzymanie bezruchu podczas badania.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U ciężarnych konieczne jest zastosowanie osłon na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartucha ołowianego z kołnierzem, wskazane przeniesienie wykonania badania na okres po rozwiązaniu, jeżeli nie stanowi to zagrożenia dla ciężarnej i płodu, nie wymaga szczególnego postępowania u kobiet karmiących piersią, badania nie wykonuje się u niemowląt, u osób poniżej 30 roku życia zastosowanie osłony na tarczycę.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	3			

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie, zapewnione środki odkażające, rękawice jednorazowego użytku, osłony radiologiczne.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny:
 - a) lekarz dentysta,
 - b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) technik elektroradiologii,
 - b) lekarz dentysta,
 - c) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowe ustawienie rejestratora obrazu w jamie ustnej; niezachowanie bezruchu podczas badania; nieprawidłowe przytrzymanie rejestratora obrazu przez pacjenta w płaszczyźnie zgryzu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być poinformowany o rodzaju badania rentgenowskiego oraz sposobie jego przeprowadzenia, muszą być zdjęte wszystkie rzeczy i ozdoby metalowe, a także ruchome protezy zębowe i epitezy, konieczność zachowania bezruchu podczas ekspozycji oraz prawidłowego przytrzymania detektora promieniowania w płaszczyźnie zgryzu.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W opisie badania należy podać zalecenia co do ewentualnych kolejnych badań np. zdjęcie pantomograficzne, zdjęcie zębowe, badanie CBCT lub TK części twarzowej czaszki.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Torsten B., Moeller E., Pocket Atlas of Radiographic Positioning, Reif, Thieme;
- 2) Practice Guidelines for Digital Radiography, ACR;
- 3) Pod red. Pruszyńskiego B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000;
- 4) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., Współczesna radiologia stomatologiczna. Wyd. Czelej, Lublin, 2012.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu, założona osłona na tarczycę lub fartuch ołowiowy z kołnierzem, prawidłowe przytrzymanie detektora promieniowania przez pacjenta w płaszczyźnie zgryzu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie zgryzowe zleconej okolicy w jednej projekcji;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-70
ognisko	$\leq 0,7$
filtracja [mm Al]	$\geq 1,5$, długi tubus; kolimacja okrągła lub prostokątna
FFD [cm]	20-30
komora AEC	nie dotyczy
kratka	nie dotyczy
czułość rejestratora obrazu	blona o czułości E lub F, preferowana cyfrowa rejestracja obrazu
czas [ms]	<400

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę lub fartuch osłonny z kołnierzem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów/dentystów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: bez szczególnych wymagań;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: bez szczególnych wymagań.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych zdjęć (np. pantomograficznych, zębowych lub badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza radiologa lub lekarza dentysty w dokumentacji.

54. Radiografia, skrzydłowo-zgrzyzowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.003

ICD 9: 87.120.103

2. Cel procedury.

Jednoczesne badanie koron górnych i dolnych zębów oraz ich przyzębia brzeżnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, dr n. med. Anna Michalska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) brak współpracy ze strony pacjenta:
 - dziecko,
 - osoba w podeszłym wieku,
 - pacjent nieprzytomny,
 - pacjent z zaburzeniami neurologicznymi uniemożliwiającymi utrzymanie bezruchu podczas badania.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U ciężarnych konieczne jest zastosowanie osłon na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartucha ołowianego z kołnierzem, wskazane przeniesienie wykonania badania na okres po rozwiązaniu, jeżeli nie stanowi to zagrożenia dla ciężarnej i płodu, nie wymaga szczególnego postępowania u kobiet karmiących piersią, badania nie wykonuje się u niemowląt, u osób poniżej 30. roku życia zastosowanie osłony na tarczycę.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	3			

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie: zapewnione środki odkażające, rękawice jednorazowego użytku, osłony radiologiczne.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny:
 - a) lekarz dentysta,
 - b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) technik elektroradiologii,
 - b) lekarz dentysta,
 - c) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowe ustawienie rejestratora obrazu w jamie ustnej, niezachowanie bezruchu podczas badania, nieprawidłowe przytrzymanie przez pacjenta rejestratora obrazu lub pozycjonera do rejestratora obrazu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być poinformowany o rodzaju badania rentgenowskiego oraz sposobie jego przeprowadzenia, muszą być zdjęte wszystkie rzeczy i ozdoby metalowe, a także ruchome protezy zębowe i epitezy, założenie osłony na tarczycę lub fartucha ołowiowego z kołnierzem, konieczność zachowania bezruchu podczas ekspozycji oraz prawidłowego przytrzymania detektora promieniowania w płaszczyźnie zgryzu.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W opisie badania należy podać zalecenia co do ewentualnych kolejnych badań np. zdjęcie pantomograficzne, zdjęcie zębowe, badanie CBCT lub TK części twarzowej czaszki.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Torsten B. Moeller, E.Pocket Atlas of Radiographic Positioning, Reif, Thieme;
- 2) Practice Guidelines for Digital Radiography ACR;
- 3) pod red. B. Pruszyńskiego Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000;
- 4) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., Współczesna radiologia stomatologiczna. Wyd. Czelej, Lublin, 2012.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjenta, sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, (na zdjęcia wewnątrzustne nie jest konieczne posiadanie skierowania przez pacjenta), ogólne poinformowanie pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu, pacjent bez elementów metalowych w okolicy głowy i szyi (ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne), założona osłona na tarczycę lub fartuch ołowiowy z kołnierzem, prawidłowe przytrzymanie rejestratora obrazu przez pacjenta w jamie ustnej - zagryzienie plastikowej wypustki na konwencjonalnej błonie do zdjęć skrzydłowo-zgryzowych lub specjalnego pozycjonera z uchwytem do cyfrowego rejestratora obrazu;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie zgryzowe zlecone okolicy w jednej projekcji;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-70
Ognisko	≤0,7
filtracja [mm Al]	≥1,5, długi tubus; kolimacja okrągła lub prostokątna
FFD [cm]	20-30
komora AEC	nie dotyczy
kratka	nie dotyczy
czułość rejestratora obrazu	blona o czułości E lub F, preferowana cyfrowa rejestracja obrazu
czas [ms]	<400

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę lub fartuch ołowiowy z kołnierzem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów/dentystów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: jednocześnie korony górnych i dolnych zębów, przyzębie brzeżne w jednej trzeciej od strony grzbietu wyrostka zębodołowego szczęki i części zębodołowej żuchwy.
- 2) struktury krytyczne: brak nakładania się cieni powierzchni stycznych koron (przy założeniu prawidłowego ustawienia koron w łukach zębowych).
- 3) opis wyniku: ocena występowania próchnicy na powierzchniach stycznych, ocena jakości wypełnień stomatologicznych na powierzchniach stycznych (jeśli występują), ocena stanu kości przegrody międzyzębowej w uwidocznionym odcinku.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych zdjęć (np. pantomograficznych, zębowych lub badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza radiologa lub lekarza dentystry w dokumentacji.

55. Radiografia, zuchwa w rzucie PA i obu skośnych - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.005

ICD 9: 87.162.101

2. Cel procedury.

Uwidocznienie kości twarzowej części czaszki - kształtu, budowy kości jarzmowej, kości szczęk (szczęki i zuchwy), oczodołów, kości nosa, zatok szczękowych, czołowych, sitowych, klinowych, ocena pneumatyzacji przestrzeni powietrznych, uwidocznienie gazu, zwapnień, ciał obcych, wizualizacja stanów patologicznych oraz anomalii rozwojowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. Grażyna Wilk, st. technik elektroradiologii Anna Olejniczak, mgr Anna Góźdz, prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: wynikają z zasad ochrony radiologicznej i ochrony przed wtórną traumatyzacją.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się ze wskazań życiowych, po uprzednim uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka, konieczne jest zastosowanie osłonek na jamę

brzuszną i gonady za pomocą fartuchów osłonnych, wskazane jest wybranie innej dostępnej nieinwazyjnej techniki badania.

9. Zalecane rodzaje urządzeń rad:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	3	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
2	4	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: technik elektroradiologii, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony - wymagane zastosowanie pasów mocujących oraz unieruchomienia chorego, u dzieci zastosowanie sedacji, pacjent bez przytomności - na oddechu wspomaganym - wykonanie zdjęcia w czasie między stosowanym sztucznym oddechem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być poinformowany o rodzaju badania rentgenowskiego oraz sposobie jego przeprowadzenia, muszą być zdjęte wszystkie rzeczy i ozdoby metalowe, a także ruchome protezy zębowe i epitezy.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Torsten B. Moeller, E. Pocket Atlas of Radiographic Positioning, Reif, Thieme;
- 2) Practice Guidelines for Digital Radiography, ACR; pod red. B. Pruszyńskiego, Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000;
- 3) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., Współczesna radiologia stomatologiczna. Wyd. Czelej, Lublin, 2012..

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu, pacjent ustawiony jest w pozycji leżącej na brzuchu lub siedzącej, przodem do statywu, opierając się czołem i nosem, promień centralny jest prostopadły do rejestratora obrazu, biegnie w okolicy podpotylicznej w linii pośrodkowej tylnej, do rzutu skośnego pacjent leży na stole na brzuchu, pod klatką piersiową ma wałek, głowę zwróconą w stronę przeciwną do badanej, przylega stroną badaną do rejestratora obrazu, dolny brzeg żuchwy po stronie badanej jest równoległy do dłuższego brzegu rejestratora obrazu, promień centralny pada pod kątem 15 do 25 stopni dogłowowo do rejestratora obrazu w okolicy kąta żuchwy strony przeciwnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie żuchwy w projekcji PA, rzuty skośne boczne jako uzupełniające;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-65
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm Al]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	90-115
komora AEC	środkowa
kratka	nie dotyczy
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<400

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięcie fartuchem klatki piersiowej i jamy brzusznej, a przy statywie zastosowanie umocowanej osłony na miednicę, prawidłowa kolimacja wiązki promieniowania.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: (PA) żuchwy ze stawami skroniowo-żuchwowymi, (skos) trzon, gałąź żuchwy i staw skroniowo-żuchwowy skrócona okolica bródkowa;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: bez szczególnych wymagań.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych projekcji: zdjęcia zębowe, zdjęcia pantomograficzne: ocena stawów skroniowo-żuchwowych lub badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki, przy konieczności oceny okolicy bródkowej wskazane jest zdjęcie celowane na tą okolice, niekiedy można wykonać tylko 2 zdjęcia żuchwy: PA i skośne strony chorej, jeżeli na innych zdjęciach widoczne były zmiany jednostronne lub gdy badanie jest kontrolne w trakcie leczenia;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta, przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

56. Radiografia, bródka, AP (rentgenogram spojenia żuchwy) - część ogólna

1. Identyfikator procedury

Kod główny: 1.006

ICD 9: 87.168.101

2. Cel procedury.

Uwidocznienie okolicy spojenia żuchwy, wizualizacja stanów patologicznych oraz anomalii rozwojowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. Grażyna Wilk, st. technik elektroradiologii Anna Olejniczak, mgr Anna Gózdź, prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: wynikające z zasad ochrony radiologicznej i ochrony przed wtórną traumatyzacją

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się po uprzednim uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka, konieczne jest zastosowanie osłonek na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartuchów ołowianych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	3	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
2	4	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: technik elektroradiologii, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być poinformowany o rodzaju badania rentgenowskiego oraz sposobie jego przeprowadzenia, muszą być zdjęte wszystkie rzeczy i ozdoby metalowe, a także ruchome protezy zębowe i epitezy, technik asystuje podczas układania pacjenta do badania oraz stosuje odpowiednie osłony radiologiczne, następnie technik informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji - oddychanie, wstrzymanie oddechu, nie poruszanie się itp.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Torsten B. Moeller, E. Pocket Atlas of Radiographic Positioning, Reif, Thieme;
- 2) Practice Guidelines for Digital Radiography, ACR;
- 3) Pod red. B. Pruszyńskiego, Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000;
- 4) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., Współczesna radiologia stomatologiczna. Wyd. Czelej, Lublin, 2012.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja w rzucie AP - projekcja skośna pod kątem 45 stopni, nie stosuje się kratki

przeciwwrozproszeniowej, pacjent ustawiony jest w pozycji siedzącej, przodem do stołu, opierając się trzonem żuchwy na dolnym brzegu rejestratora obrazu, promień centralny pada na bródkę;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	40-45
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm Al]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	100 (90-115)
komora AEC	nie dotyczy
kratka	nie dotyczy
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<400

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięcie fartuchem klatki piersiowej, prawidłowa kolimacja wiązki promieniowania.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;

2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

1) uwidocznienie całej okolicy bródkowa wraz z uzębieniem (o ile pacjent posiada);

2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;

3) opis wyniku: bez szczególnych wymagań.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

1) wykonanie dodatkowych projekcji: w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych projekcji: zdjęcia zgryzowe, zdjęcia pantomograficzne, zdjęcia PA i boczne żuchwy lub badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki;

2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta, odstąpienie u osób leżących na plecach;

3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta;

4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;

5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

57. Radiografia, okolica jarzmowo-szczękowa, osiowe (na łuki jarzmowe) - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.008

ICD 9: 87.169.101

2. Cel procedury.

Uwidocznienie kości twarzowej części czaszki - kształtu, budowy kości jarzmowej, kości szczęk (szczęki i żuchwy), oczodołów, kości nosa, zatok szczękowych, czołowych, sitowych, klinowych, ocena pneumatyzacji przestrzeni powietrznych, uwidocznienie gazu, zwapnień, ciał obcych, wizualizacja stanów patologicznych oraz anomalii rozwojowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. Grażyna Wilk, st. technik elektroradiologii Anna Olejniczak, mgr Anna Góźdz, prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Względne: wynikające z zasad ochrony radiologicznej i ochrony przed wtórną traumatyzacją.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się po uprzednim uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka, konieczne jest zastosowanie osłonek na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartuchów osłonnych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	3	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
2	4	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: technik elektroradiologii, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony - wymagane zastosowanie pasów mocujących oraz unieruchomienia chorego, u dzieci zastosowanie sedacji, pacjent bez przytomności - na oddechu wspomaganym - wykonanie zdjęcia w czasie między stosowanym sztucznym oddechem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być poinformowany o rodzaju badania rentgenowskiego oraz sposobie jego przeprowadzenia, muszą być zdjęte wszystkie rzeczy i ozdoby metalowe, a także ruchome protezy zębowe i epitezy, do badania twarzowej części czaszki pacjent może pozostać w ubraniu - poza nakryciem wierzchnim i nakryciem głowy, technik asystuje podczas układania pacjenta do badania oraz stosuje odpowiednie osłony radiologiczne, następnie technik informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji - oddychanie, wstrzymanie oddechu, nie poruszanie się itp.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Torsten B. Moeller, E. Pocket Atlas of Radiographic Positioning, Reif, Thieme;
- 2) Practice Guidelines for Digital Radiography, ACR;

- 3) Pod red. B. Pruszyńskiego, Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000;
- 4) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., Współczesna radiologia stomatologiczna. Wyd. Czelej, Lublin, 2012.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu, pacjent ułożony jest na plecach lub w pozycji siedzącej, tyłem do statywu, z otwartymi ustami, promień centralny skierowany jest na środek łuku jarzmowego i biegnie prostopadle do płaszczyzny rejestratora obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, zdjęcie osiowe okolicy jarzmowo-skroniowej promieniem stycznym do łuku jarzmowego, zdjęcie każdej ze stron wykonujemy oddzielnie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-55
ognisko	≤0,6
filtracja [mm Al]	≥2,5
FFD [cm]	100
komora AEC	nie dotyczy
kratka	nie dotyczy
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<400

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięcie fartuchem klatki piersiowej i jamy brzusznej, a przy statywie zastosowanie umocowanej osłony na miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: bez szczególnych wymagań;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: bez szczególnych wymagań.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych projekcji: badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki zależnie od rodzaju zmian patologicznych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta. W przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta, nie można wykonać badania u pacjenta, który nie odchylił ku tyłowi głowy;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: zaznaczenie w opisie badania zmiany w projekcji ze względu na stan pacjenta.

58. Radiografia, zatoki przynosowe, PA - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.009

ICD: 87.164.101

2. Cel procedury.

Uwidocznienie kości twarzowej części czaszki - kształtu, budowy kości jarzmowej, kości szczęk (szczęki i żuchwy), oczodołów, kości nosa, zatok szczękowych, czołowych, sitowych, klinowych, ocena pneumatyzacji przestrzeni powietrznych, uwidocznienie gazu, zwapnień, ciał obcych, wizualizacja stanów patologicznych oraz anomalii rozwojowych.

3 Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. Grażyna Wilk, st. technik elektroradiologii Anna Olejniczak, mgr Anna Gózdź, prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: wynikające z zasad ochrony radiologicznej i ochrony przed wtórną traumatyzacją.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się po uprzednim uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka, konieczne jest zastosowanie osłonek na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartuchów ołowianych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	4
0	3	0	4	4
0	6	0	4	4
0	7	0	4	4
2	4	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: technik elektroradiologii, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony - wymagane zastosowanie pasów mocujących oraz unieruchomienia chorego, u dzieci zastosowanie sedacji, pacjent bez przytomności - na oddechu wspomaganym - wykonanie zdjęcia w czasie między stosowanym sztucznym oddechem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być poinformowany o rodzaju badania rentgenowskiego oraz sposobie jego przeprowadzenia, muszą być zdjęte wszystkie rzeczy i ozdoby metalowe, a także ruchome protezy zębowe i epitezy.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Torsten B. Moeller, E. Pocket Atlas of Radiographic Positioning, Reif, Thieme;
- 2) Practice Guidelines for Digital Radiography, ACR;
- 3) Pod red. B. Pruszyńskiego „Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000;
- 4) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., Współczesna radiologia stomatologiczna. Wyd. Czelej, Lublin, 2012.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) zdjęcie zatok przynosowych w rzucie PA, jedna projekcja, pacjent ustawiony jest w pozycji siedzącej lub stojącej przodem do statywu,
 - b) zdjęcie tylnoprzodnie wykonywane jest z szeroko otwartymi ustami i brodą przylegającą do statywu, promień centralny skierowany jest prostopadle do rejestratora obrazu na sklepienie czaszki, dolny brzeg rejestratora obrazu znajduje się na wysokości przejścia guzowatości bródkowej w wyrostek zębodołowy żuchwy;
- 2) zgodnie tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-80
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm Al]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa

kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięcie fartuchem klatki piersiowej i jamy brzusznej.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: bez szczególnych wymagań;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: bez szczególnych wymagań.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: ocena zatok czołowych na zdjęciu celowanym, w rzucie PA według Caldwellella lub bocznym twarzoczaszki, w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych projekcji: badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki zależnie od rodzaju zmian patologicznych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta, w wyjątkowych sytuacjach badanie wykonuje się w pozycji leżącej, ale bez możliwości wykazania obecności poziomu płynu;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

59. Radiografia, zatoki czołowe, PA wg Caldwellella - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.010

ICD 9: 87.164.102

2. Cel procedury.

Uwidocznienie kości twarzowej części czaszki - kształtu, budowy kości jarzmowej, kości szczęk (szczęki i żuchwy), oczodołów, kości nosa, zatok szczękowych, czołowych, sitowych, klinowych, ocena pneumatyzacji przestrzeni powietrznych, uwidocznienie gazu, zwapnień, ciał obcych, wizualizacja stanów patologicznych oraz anomalii rozwojowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. Grażyna Wilk, st. technik elektroradiologii Anna Olejniczak, mgr Anna Gózdź, prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: wynikające z zasad ochrony radiologicznej i ochrony przed wtórną traumatyzacją

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się po uprzednim uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka, konieczne jest zastosowanie osłonek na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartuchów ołowianych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	3	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
2	4	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: technik elektroradiologii, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony - wymagane zastosowanie pasów mocujących oraz unieruchomienia chorego, u dzieci zastosowanie sedacji, pacjent bez przytomności - na oddechu wspomaganym - wykonanie zdjęcia w czasie między stosowanym sztucznym oddechem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być poinformowany o rodzaju badania rentgenowskiego oraz sposobie jego przeprowadzenia, muszą być zdjęte wszystkie rzeczy i ozdoby metalowe, a także ruchome protezy zębowe i epitezy.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Torsten B. Moeller, E.Pocket Atlas of Radiographic Positioning, Reif, Thieme;
- 2) Practice Guidelines for Digital Radiography, ACR;
- 3) Pod red. B. Pruszyńskiego, Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000;
- 4) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., Współczesna radiologia stomatologiczna. Wyd. Czelej, Lublin, 2012

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie

informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie zatok czołowych w rzucie PA wg Caldwell, pacjent ustawiony jest w pozycji siedzącej, łuska kości czołowej i nos oparte są o statyw, linia oczodołowo-uszna i promień centralny prostopadłe do rejestratora obrazu, celowany na kość potyliczną, dolny brzeg rejestratora obrazu znajduje się na wysokości guzowatości bródowej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-75
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm Al]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Technik dokonuje wstępnej oceny zdjęcia, a w razie wątpliwości konsultuje się z lekarzem radiologiem.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów - 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii- 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: bez szczególnych wymagań;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: bez szczególnych wymagań.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w rzucie bocznym jak przy twarzoczaszce z ograniczeniem pola do zatok czołowych, ocena przedniej ściany zatok czołowych, w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych projekcji: badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki zależnie od rodzaju zmian patologicznych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta. W przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta, w wyjątkowych sytuacjach badanie wykonuje się w pozycji leżącej, ale bez możliwości wykazania obecności poziomego płynu;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

60. Radiografia, nos - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.012

ICD 9 : 87.165.101

2. Cel procedury.

Uwidocznienie kości nosa, wizualizacja stanów patologicznych oraz anomalii rozwojowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. Grażyna Wilk, st. technik elektroradiologii Anna Olejniczak, mgr Anna Gózdź, prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: wynikające z zasad ochrony radiologicznej i ochrony przed wtórną traumatyzacją.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się po uprzednim uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka, konieczne jest zastosowanie osłonek na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartuchów ołowianych, wskazane jest wybranie innej dostępnej nieinwazyjnej techniki badania.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	3	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
2	3	0		

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: technik elektroradiologii, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony - wymagane zastosowanie pasów mocujących oraz unieruchomienia chorego, u dzieci zastosowanie sedacji, pacjent bez przytomności - na oddechu wspomagany - wykonanie zdjęcia w czasie między stosowanym sztucznym oddechem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być poinformowany o rodzaju badania rentgenowskiego oraz sposobie jego przeprowadzenia, muszą być zdjęte wszystkie rzeczy i ozdoby metalowe, a także ruchome protezy zębowe i epitezy.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Torsten B. Moeller, E. Pocket Atlas of Radiographic Positioning, Reif, Thieme;
- 2) Practice Guidelines for Digital Radiography, ACR;
- 3) Pod red. B. Pruszyńskiego „Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań”, PZWL, Warszawa, 2000;
- 4) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., Współczesna radiologia stomatologiczna. Wyd. Czelej, Lublin, 2012

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: badanie wykonuje się w rzucie prawo lub lewobocznym, bez kratki przeciwwrozproszeniowej, pacjent ułożony jest na brzuchu lub w pozycji siedzącej, głową zwróconą bokiem do rejestratora obrazu strony badanej, promień centralny pada na nasadę nosa, płaszczyzna strzałkowa głowy jest równoległa do rejestratora obrazu, możliwe jest wykonanie zdjęcia kości nosa na filmie zgryzowym aparatem do zdjęć zewnątrzustnych;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	40-45
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm Al]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	bez szczególnych wymagań
kratka	bez
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięcie fartuchem klatki piersiowej i jamy brzusznej.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: chrząstki nosa oraz kości nosowej;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: bez szczególnych wymagań.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: ocena twarzoczaszki na zdjęciu bocznym i/lub półosiowym, w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych projekcji: badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki zależnie od rodzaju zmian patologicznych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u pacjenta bez kontaktu, nieprzytomnego, można wykonać badanie w ułożeniu na plecach promieniem bocznym z kasetą ustawioną do badanej strony kości nosa;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

61. Radiografia, boczne czaszki do analizy cefalometrycznej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.017

ICD 9: 87.121.101

2. Cel procedury.

Uwidocznienie kości twarzowej części czaszki i profilu tkanek miękkich celem przeprowadzenia analizy cefalometrycznej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło–Kalinowska, dr n. med. Anna Michalska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) brak współpracy ze strony pacjenta:

– dziecko,

– osoba w podeszłym wieku,

– pacjent nieprzytomny,

– pacjent z zaburzeniami neurologicznymi uniemożliwiającymi utrzymanie bezruchu podczas badania

2) bezwzględne: brak

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się po uprzednim uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka, konieczne jest zastosowanie osłonek na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartuchów ołowianych, wskazane jest wybranie innej dostępnej nieinwazyjnej techniki badania.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Cefalostat.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	4	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) odpowiedzialny:

a) lekarz dentysta,

b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki;

2) wykonujący:

a) technik elektroradiologii,

b) lekarz dentysta,

- c) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Niektóre wady zgryzu uniemożliwiają pełne zaguzkowanie, w wadach rozwojowych z agenezją lub hipoplazją przewodów słuchowych zewnętrznych może być utrudnione pozycjonowanie z użyciem bolców cefalostatu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być poinformowany o rodzaju badania rentgenowskiego oraz sposobie jego przeprowadzenia, muszą być zdjęte wszystkie rzeczy i ozdoby metalowe, a także ruchome protezy zębowe i epitezy.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Torsten B. Moeller, E. Pocket Atlas of Radiographic Positioning, Reif, Thieme;
- 2) Practice Guidelines for Digital Radiography, ACR;
- 3) Pod red. B. Pruszyńskiego, Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000;
- 4) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., Współczesna radiologia stomatologiczna. Wyd. Czelej, Lublin, 2012.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu,
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie części twarzowej czaszki w projekcji bocznej, w wybranych przypadkach może być konieczne wykonanie zdjęcia cefalometrycznego w projekcji PA lub w projekcji osiowej (SMV);
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: Zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-100
ognisko	$\leq 0,5$
filtracja [mm Al]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	120-200
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	bez szczególnych wymagań
kratka	bez kratki
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięcie fartuchem klatki piersiowej i jamy brzusznej.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów lub lekarzy dentyków: 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: pełne zaguzkowanie, wyraźnie widoczny cień profilu tkanek miękkich twarzy;
- 2) struktury krytyczne: wyraźnie uwidocznione punkty kraniometryczne i konstrukcyjne konieczne do analizy kefalometrycznej, na zdjęciu pokrywają się cienie bolców cefalostatu zakładanych do przewodów słuchowych zewnętrznych, co świadczy o prawidłowości (symetrii) pozycjonowania;
- 3) opis wyniku: przeprowadzenie analizy cefalometrycznej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych projekcji: zdjęcia zębowe, zdjęcia pantomograficzne: ocena stawów skroniowo–żuchwowych lub badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta;

- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

62. TK, okolica szczękowo-twarzowa - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.018

ICD 9: 87.034.502

2. Cel procedury.

Ocena zmian w tkankach miękkich okolicy szczękowo-twarzowej (zapalnych, rozrostowych, pozabiegowych, rozwojowych i nowotworowych). Ocena zmian w szkielecie części twarzowej czaszki (rozwojowych, pourazowych, innych patologicznych). Ocena układu stomatognatycznego przed planowaną implantacją wszczepów stomatologicznych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Konrad Krzyżanowski, prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło – Kalinowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) kobiety w ciąży,
- b) kobiety w wieku rozrodczym po 10 dniu cyklu miesięcznego,
- c) dzieci i młodzież,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży jedynie ze wskazań życiowych, przy braku możliwości wykonania tomografii rezonansu magnetycznego, konieczne zastosowanie odpowiednich osłon, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia tylko przy braku możliwości wykonania badania metodą tomografii rezonansu magnetycznego (ocena tkanek miękkich) lub tomografii wolumetrycznej (ocena struktur twardych).

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: technik elektroradiologii, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Możliwe źródła błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjenci po urazie powinni być przemieszczani z zachowaniem zasad postępowania w tych przypadkach, pacjenci niestabilni w ciężkim stanie – konieczne monitorowanie stanu podczas badania, pacjenci z reakcjami uczuleniowymi w wywiadzie – obserwacja pacjenta, ewentualna farmakoterapia anafilaktyczna.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być poinformowany o rodzaju badania rentgenowskiego oraz sposobie jego przeprowadzenia, muszą być zdjęte wszystkie rzeczy i ozdoby metalowe, a także ruchome protezy zębowe i epitezy, założone wkłucie do żyły powierzchownej - preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Adnotacja w opisie badania o wystąpieniu reakcji uczuleniowej na środek kontrastujący.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Torsten B. Moeller, E. Pocket Atlas of Radiographic Positioning, Reif, Thieme;
- 2) Pod red. B. Pruszyńskiego, *Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa, 2000;
- 3) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., *Współczesna radiologia stomatologiczna*. Wyd. Czelej, Lublin, 2012;
- 4) Prokop M., Galanski M., *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Medipage, Warszawa, 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem kontrastu, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu, sprawdzenie, czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego, założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno-technicznych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: w zależności od wskazań zakres od poziomu kraniusza do szczytu zatok czołowych, bez podania środka kontrastującego lub przed i po dożylnym podaniu środka kontrastującego, ułożenie pacjenta symetryczne na wznak na stole tomograficznym (ręce wzdłuż tułowia), dożylne podanie środka kontrastującego w zależności od wskazań;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	ułożenie symetryczne na wznak (ręce wzdłuż tułowia) w zależności od celu badania żuchwa prostopadle do szyi (płaszczyzna zgryzu prostopadła do płaszczyzny stołu tomograficznego)
grubość warstwy [mm]	1,0-2,0
Odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	w zależności od wielkości głowy pacjenta (około 24)
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	w zależności od urządzenia

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na tarczycę, gonady i piersi oraz tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

W przypadku zastosowania środka kontrastującego obserwacja pacjenta poza pracownią TK przez minimum 30 minut, usunięcie wenflonu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 20 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Obserwacja w czasie badania i nadzór po badaniu przez minimum 30 minut.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	bez szczególnych wymagań
struktury krytyczne	bez szczególnych wymagań
szerokość okna	bez szczególnych wymagań
poziom okna	bez szczególnych wymagań
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie skanowania w przypadku braku możliwości oceny badania (z powodu artefaktów lub innych istotnych przyczyn), powtórzenie skanowania po podaniu środka kontrastującego tylko w wypadku nieprawidłowego podania środka kontrastującego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta: w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

63. TK, stawy skroniowo-żuchwowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.019

ICD 9:87.034.503

2. Cel procedury.

Ocena zmian w kościach tworzących stawy skroniowo-żuchwowe, ocena zmian w tkankach miękkich okolicy stawów skroniowo-żuchwowych (zapalnych, rozrostowych, pozabiegowych, rozwojowych i nowotworowych).

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Konrad Krzyżanowski, prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło – Kalinowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) kobiety w ciąży,
- b) kobiety w wieku rozrodczym po 10 dniu cyklu miesięcznego,
- c) dzieci i młodzież,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży jedynie ze wskazań życiowych, przy braku możliwości wykonania tomografii rezonansu magnetycznego, konieczne zastosowanie odpowiednich osłon, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia tylko przy braku możliwości wykonania badania metodą tomografii rezonansu magnetycznego (ocena tkanek miękkich) lub tomografii wolumetrycznej (ocena struktur twardych).

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie, pomieszczenie TK i gabinet przygotowawczy spełniające wymogi ustawowe, zabezpieczenie medyczne na wypadek reakcji wstrząsowej.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: technik elektroradiologii, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjenci po urazie powinni być przemieszczani z zachowaniem zasad postępowania w tych przypadkach, pacjenci niestabilni w ciężkim stanie – konieczne monitorowanie stanu podczas badania, pacjenci z reakcjami uczuleniowymi w wywiadzie – baczna obserwacja pacjenta, ewentualna farmakoterapia anafilaktyczna.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być poinformowany o rodzaju badania rentgenowskiego oraz sposobie jego przeprowadzenia, muszą być zdjęte wszystkie rzeczy i ozdoby metalowe, a także ruchome protezy zębowe i epitezy, technik asystuje podczas ustawiania pacjenta do badania oraz stosuje odpowiednie osłony radiologiczne, następnie technik informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – oddychanie, wstrzymanie oddechu, nie poruszanie się itp., w zależności od wskazań – przygotowanie dostępu żylnego, zastosowanie pneumatycznych rozwieraczy do szczęk lub innych elementów utrzymujących rozwarcie w drugiej fazie badania, w przypadku badania w zwarciu konstrukcyjnym – przygotowanie szyny zgryzowej.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Adnotacja w opisie badania o wystąpieniu reakcji uczuleniowej na środek kontrastujący, osoby poniżej 16 roku życia – wpis do książeczki zdrowia dziecka, badanie TK umożliwia bardzo dobrą ocenę struktur kostnych i zaburzenia czynności stawów, ale słabo obrazuje śródstawowe struktury miękdotkankowe, bardzo ważne dla mechaniki stawu – może być konieczne wykonanie badania tomografii rezonansu magnetycznego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Torsten B. Moeller, E. Pocket Atlas of Radiographic Positioning, Reif, Thieme;
- 2) Pod red. B. Pruszyńskiego, *Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa, 2000;
- 3) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., *Współczesna radiologia stomatologiczna*. Wyd. Czelej, Lublin, 2012;
- 4) Prokop M., Galanski M., *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Medipage, Warszawa, 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: w przypadku badania w rozwarcie – przygotowanie pneumatycznych rozwieraczy do szczęk lub innych elementów utrzymujących rozwarcie w drugiej fazie badania, w przypadku badania w zwarcie konstrukcyjnym – przygotowanie szyny zgryzowej;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danego badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem kontrastu, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu, ułożenie pacjenta symetrycznie na wznak na stole tomograficznym (ręce wzdłuż tułowia), w przypadku wskazań do podania środka kontrastującego sprawdzenie, czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego, założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych, skanowanie stawów przy zamkniętych ustach oraz w drugiej fazie przy otwartych ustach lub w zwarcie konstrukcyjnym – w zależności od wskazań;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zakres skanowania od kąta żuchwy do szczytów piramid kości skroniowych z objęciem stawów skroniowo – żuchwowych, podanie dożylnie środka kontrastującego w zależności od wskazań;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	ułożenie symetryczne na wznak (ręce wzdłuż tułowia)
grubość warstwy [mm]	1,0-2,0
Odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	W zależności od wielkości głowy pacjenta (około 24)
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu

algorytm rekonstrukcyjny	MPR i VR
--------------------------	----------

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na tarczycę, gonady i piersi oraz tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

W przypadku podania środka kontrastującego – obserwacja pacjenta poza pracownią TK przez minimum 30 minut, usunięcie wenflonu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 20 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Obserwacja w czasie badania i nadzór po badaniu przez minimum 30 minut.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	bez szczególnych wymagań
struktury krytyczne	bez szczególnych wymagań
szerokość okna	bez szczególnych wymagań
poziom okna	bez szczególnych wymagań
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie skanowania w przypadku braku możliwości oceny badania (z powodu artefaktów lub innych istotnych przyczyn), powtórzenie skanowania po podaniu kontrastu tylko w wypadku nieprawidłowego podania kontrastu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

64. Wolumetryczne części twarzowej czaszki - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.020

ICD 9: 87.034.504

2. Cel procedury.

Uwidocznienie zębów i kości części twarzowej czaszki w stanach patologicznych i w ocenie przedimplantacyjnej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, dr n. med. Anna Michalska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) brak współpracy ze strony pacjenta:

– dziecko,

– osoba w podeszłym wieku,

– pacjent nieprzytomny,

– pacjent z zaburzeniami neurologicznymi uniemożliwiającymi utrzymanie bezruchu podczas badania.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się po uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka, konieczne jest zastosowanie osłony na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartuchów ołowianych, wskazane jest wybranie innej dostępnej nieinwazyjnej techniki badania.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

CBCT

1	2	8	14	15
2	5	0	0	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, a w przypadku badań o małym polu obrazowania (do 8 cm średnicy) również lekarz dentysta;
- 2) wykonujący: technik elektroradiologii, lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej; w przypadku badań o małym polu obrazowania (do 8cm średnicy), również lekarz dentysta;

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieostrość ruchowa – brak umocowania pacjenta pobudzonego, niewłaściwie dobrane warunki ekspozycji, artefakty pochodzące od nieusuniętych przed badaniem protez ruchomych i/lub metalowych ozdób z okolic głowy i szyi.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak współpracy ze strony pacjenta (małe dziecko, osoba w podeszłym wieku, pacjent nieprzytomny, pacjent z zaburzeniami neurologicznymi uniemożliwiającymi utrzymanie bezruchu podczas badania).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być poinformowany o rodzaju badania rentgenowskiego oraz sposobie jego przeprowadzenia, muszą być zdjęte wszystkie rzeczy i ozdoby metalowe, a także ruchome protezy zębowe i epitezy.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Torsten B. Moeller, E. Pocket Atlas of Radiographic Positioning, Reif, Thieme;
- 2) Pod red. B. Pruszyńskiego, *Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa, 2000;
- 3) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., *Współczesna radiologia stomatologiczna*. Wyd. Czelej, Lublin, 2012;

- 4) Różyło T.K., Różyło-Kalinowska I.: Tomografia wolumetryczna w praktyce klinicznej. Wyd. Czelej, Lublin, 2011.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: ogólne poinformowanie pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu, badanie w częściowym rozwarciu – pacjent zagryza siekaczami zagłębienie w specjalnym uchwycie, badanie w zwarciu – pacjent opiera podbródek na specjalnej podpórce dla osób bezzębnych, w przypadku badania ze zgryzem konstrukcyjnym (szyna zwarciowa) lub szablonem radiograficznym przed badaniem pacjent wkłada szynę lub szablon do jamy ustnej, głowa pacjenta jest unieruchomiona wspornikami, np. skroniowymi lub czołowymi;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: w badanym obszarze widoczne są zęby, kości części twarzowej czaszki oraz cienie tkanek miękkich i przestrzenie powietrzne;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgonie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej;

Parametr	Wartość
pozycja	w zależności od typu aparatu CBCT stojąca, siedząca lub leżąca
grubość warstwy [mm]	0,076-0,3
odległość między warstwami [mm]	nie dotyczy
FoV [cm]	małe FoV – poniżej 8 średnie FoV – 8 do 15 duże FoV – powyżej 15
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mas]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	bez szczególnych wymagań

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięcie fartuchem klatki piersiowej i jamy brzusznej, prawidłowa kolimacja wiązki promieniowania.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 20 minut;

3) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.
Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: bez szczególnych wymagań;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) szerokość okna: bez szczególnych wymagań;
- 4) poziom okna: bez szczególnych wymagań;
- 5) opis wyniku: bez szczególnych wymagań;

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta, zatrzymanie się ramienia C podczas ekspozycji;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

65. Fluoroscopia, jelito grube- jednokontrastowe - część ogólna:

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.041.

ICD 9: 87.640.301.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Anna Czczuga, lek. med. Izabela Sackiewicz , dr hab. n.med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) niedrożność,
- c) podejrzenie ostrego stanu zapalnego uchyłków,
- d) planowana w przeciągu najbliższych kilku dni operacja przewodu pokarmowego (badanie można wykonać przy użyciu wodnego środka kontrastującego),
- e) stan zapalny jelit o ciężkim przebiegu;

2) bezwzględne:

- a) perforacja przewodu pokarmowego,
- b) zapalenie otrzewnej,
- c) megacolon toxicum,
- d) pełnościenna biopsja jelita z zastosowaniem sztywnego sigmoidoskopu wykonana w okresie krótszym niż 7 dni od daty procedury,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Przeciwwskazanie bezwzględne: ciąża; dzieci poniżej 16 roku życia – przeciwwskazanie względne.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Reakcja alergiczna na roztwór siarczanu baru występuje niezmiernie rzadko, w przypadku stosowania w trakcie badania środków spazmolitycznych: -glukagonu – przeciwwskazanie pheochromocytoma, insulinoma, bardzo rzadko możliwość wystąpienia reakcji anafilaktycznej (na obce białko leku), minimalna możliwość działań ubocznych przy dawce poniżej 0,5 miligrama - butylobromku hioscyny – przeciwwskazanie u pacjentów przyjmujących beta-blokery, z jaskrą, przerostem gruczołu krokowego, reakcja alergiczna na lateks w przypadku zestawu z balonikiem.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Złe przygotowanie pacjenta do badania (zalegające resztki kałowe), brak dokumentacji medycznej pacjenta i prawidłowo wypełnionego skierowania (patrz pkt12), zła ocena stanu klinicznego – perforacja jelita z przeciekiem siarczanu baru do jamy otrzewnej, rozpoczęcie badania u pacjenta z perforacją przewodu pokarmowego, brak podpisanej zgody pacjenta (patrz pkt.12) na wykonanie procedury, przeoczenie pytania o biopsję jelita w przeciągu ostatnich 7 dni- możliwość perforacji, wykonanie badania u kobiety w ciąży, pacjent niewspółpracujący, nietrzymanie, kontrastu przez pacjenta – konieczność przerwania badania, niewidocznienie całej kątnicy, wsteczne przechodzenie środka kontrastującego przez zastawkę Bauchina-jelito cienkie, maskuje, obraz jelita grubego, rurka od zestawu w odbytnicy maskuje zmianę patologiczną – konieczność oceny odbytu po usunięciu rurki, włożenie rurki dopochwowo- możliwość pęknięcia pochwy i aspiracji siarczanu barytu do łożyska naczyniowego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Średniociężki stan kliniczny pacjenta, silne dolegliwości bólowe, stany zapalne jelit, źle współpracujący, z utrudnionym kontaktem pacjent, pacjent z upośledzoną mobilnością, zabiegi chirurgiczne przewodu pokarmowego w wywiadzie, pacjent z zaparciami (obstrukcja może być spowodowana zwężeniem nowotworowym) .

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

2 dni przed badaniem pacjent powinien spożywać jedynie klarowne pokarmy płynne (klarowną zupę, kawę, herbatę, soki). Nie wolno jeść sałatek, pełnoziarnistych produktów, warzyw, owoców, ryżu, mięsa, mleka. Jeśli to możliwe 2 dni przed badaniem odstawić leki zawierające żelazo. 1 dzień przed badaniem zażyć dodatkowo środki przeczyszczające dostępne na rynku– decyduje lekarz prowadzący w zależności od stanu klinicznego pacjenta i choroby zasadniczej (dotyczy szczególnie cukrzyków, pacjentów z chorobami zapalnymi jelit).

Od godz.22.00 w dniu poprzedzającym badanie należy zostać na czczo.

W dniu badania (ok. 2 godzin – 3 godzin) przed badaniem wykonać lewatywę oczyszczającą z ciepłej wody, poza tym pozostać na czczo, nie palić papierosów i nie myć zębów.

Jeśli to możliwe leki doustne zażyć dopiero po zakończeniu badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uprzedzić pacjenta o możliwości wystąpienia zaparcia po badaniu – zalecenie spożywania dużej ilości płynów oraz ewentualnie, przy braku przeciwwskazań, łagodnych środków przeczyszczających.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: technik elektroradiologii przygotowuje zestaw z barytem (sprawdzenie daty ważności produktu), stojak ewentualnie pompkę i gumowy balonik, worek z kontrastem umieszcza na stojaku na odpowiedniej wysokości i następnie informuje pacjenta o przygotowaniu do badania: pacjent rozebrany od pasa w dół, bez elementów metalowych mogących „rzutować” się na jamę brzuszną;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu, odsłonięty brzuch, bez elementów metalowych. Wykonanie zdjęcia przeglądowego jamy brzusznej w pozycji stojącej lub „krótkiej”, fluoroskopii - wykluczenie perforacji przewodu pokarmowego, niedrożności, pośrednia ocena przygotowania do badania - decyzja o wykonaniu czynności należy do przeprowadzającego badanie lekarza radiologa (zależy od wstępnego rozpoznania i stanu klinicznego pacjenta);
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym.

Przed włożeniem rurki doodbytniczej zbadanie palpacyjne odbytu, pacjenta układamy na lewym boku, wkładamy rurkę od zestawu, w przypadku pacjenta z hipotonią zwieracza odbytu, możliwością nietrzymania kontrastu dodatkowo posiłkujemy się balonikiem wypełnionym powietrzem, działającym jako zaporę przed wyciekami kontrastu (ilość powietrza w baloniku nie powinna przekraczać 50 mililitrów) pacjent układa się na plecach, rozpoczynamy powolne podawanie środka kontrastującego pod kontrolą fluoroskopii, jeśli wstępne rozpoznanie sugeruje zmiany patologiczne w odbytnicy podawanie kontrastu rozpoczynamy w ułożeniu pacjenta na lewym boku, w trakcie podawania kontrastu układamy pacjenta w różnych pozycjach ułatwiających przechodzenie środka kontrastującego, zazwyczaj przerywamy podawanie środka gdy kontrast osiągnie 1/3 górną wstępnicy, zauważoną w trakcie podawania kontrastu patologię dokumentujemy radiografią, następnie układamy worek na ziemi, pacjent wydalą kontrast do worka, celem lepszego wydalania kontrastu możemy „spionizować,, stół –ściankę do prześwietleń, dopuszczalne jest (w zależności od stanu klinicznego pacjenta) szybkie wypróżnienie się w toalecie, następnie wypełniamy jelito powietrzem z worka lub dodatkowo przy pomocy specjalnej pompki pod kontrolą fluoroskopii. U części pacjentów należy rozważyć ewentualne podanie środków rozkurczowych: dożylnie glukagonu lub domięśniowo buskopanu (wcześniej konsultacja z lekarzem prowadzącym) przeciwwskazania patrz pkt. 13.

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, o liczbie i okolicy wykonywanych projekcji decyduje lekarz radiolog, zalecane:

esicy w 2-ch projekcjach skośnych, uwidocznienie zagięcia śledzionowego, wątrobowego, kątnicy, przynajmniej 1-projekcja poziomym promieniem, boczne odbytu, udokumentowanie stwierdzonych patologii;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: Zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	115 (100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<200

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Kreślenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) radiolog i technik elektroradiologii: 30 minut, oraz

2) dodatkowo radiolog 20 minut: opis badania.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

1) uwidocznienie: zdjęcia rentgenowskie powinny przedstawiać błonę śluzową jelita pokrytą doskonale cienką warstwą barytu widoczną w postaci cienkiej linii, uzyskać należy radiograficzny dwukontrastujący obrazu każdego segmentu jelita w 2 projekcjach. W opisie wyniku poza standartowymi danymi :pacjenta, zakładu w którym wykonane było badanie, lekarza i technika elektroradiologii wykonujących procedurę, daty badania, należy uwzględnić nazwę środka kontrastującego użytego w badaniu, sposób przechodzenia środka przez jelito (bez przeszkód, z trudnościami, itp.), opis ułożenia pętli jelitowych, ocenę haustracji i światła jelita, ocenę szerokości przestrzeni pozaodbytniczej, opisać wszystkie stwierdzone patologie wraz z ich rozpoznaniem oraz ewentualnymi jednostkami różnicowymi, wskazać należy metody diagnostyczne celem ewentualnego pogłębienia rozpoznani;

2) struktury krytyczne: brak specyficznych dla tej procedury;

- 3) opis wyniku: odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: o liczbie i rodzaju projekcji decyduje lekarz radiolog;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: pacjent niewspółpracujący, źle przygotowany- wykonanie wlewu doodbytniczego jednokontrastującego a nie dwukontrastującego – silne dolegliwości bólowe- wykonujemy badanie środkiem kontrastującym rozpuszczalnym w wodzie;
- 3) przerwanie badania: perforacja jelita, stop kontrastu, bardzo silne dolegliwości bólowe, reakcja alergiczna na środek kontrastujący;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: o ilości podawanego środka kontrastującego decyduje lekarz radiolog w trakcie wykonywania procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

66. Fluoroskopia, jelito grube, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna:

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.042.

ICD 9: 87.640.310.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. med. Jarosław Szymański, lek. med. Izabela Sackiewicz, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane nasilone objawy nietolerancji kontrastu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- a) wybór właściwej techniki badania,
- b) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Ośłona na gonady - jeśli pozwala na to zakres badania, krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów nie współpracujących - małe dzieci, pacjenci pobudzeni (eliminacja artefaktów ruchowych i konieczności powtarzania badania).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic image.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie zestawu do kolonografii;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta, sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, projekcje celowane dokumentujące obraz jelita grubego;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	115(100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
kratka	z
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz radiolog: 30 minut;

2) technik elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący podawany do przetoki.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: ocenie podlega jelito grube zakontrastowane przez przetokę;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w zależności problemu klinicznego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności problemu klinicznego;
- 3) przerwanie badania: możliwe w razie nasilonych objawów ubocznych po podaniu środka kontrastującego lub w przypadku braku współpracy pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: o ilości podawanego środka kontrastującego decyduje lekarz radiolog w trakcie wykonywania procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

67. Fluoroskopia, jelito grube- dwukontrastowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.044.

ICD 9: 87.640.305.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Anna Czczuga, lek. med. Izabela Sackiewicz, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskiego badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) niedrożność,
- c) podejrzenie ostrego stanu zapalnego uchyłków,
- d) planowana w przeciągu najbliższych kilku dni operacja przewodu pokarmowego (badanie można wykonać przy użyciu wodnego środka cieniującego),
- e) podejrzenie przetoki,
- f) stan zapalny jelit o ciężkim przebiegu.;

2) bezwzględne:

- a) perforacja przewodu pokarmowego,
- b) zapalenia otrzewnej,
- c) megacolon toxicum,
- d) pełnościenna biopsja jelita z zastosowaniem sztywnego sigmoidoskopu wykonana w okresie krótszym niż 7 dni od daty procedury ,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Przeciwwskazanie bezwzględne- ciąża, dzieci poniżej 16 roku życia – przeciwwskazanie względne.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	2	2
0	5	0	2	2
0	6	0	2	2
0	7	0	2	2
0	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz

w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Możliwe interakcje lekowe.

Reakcja alergiczna na roztwór siarczanu baru występuje niezmiernie rzadko, w przypadku stosowania w trakcie badania środków spazmolytycznych: -glukagonu – przeciwwskazanie pheochromocytoma, insulinoma, bardzo rzadko możliwość wystąpienia reakcji anafilaktycznej (na obce białko leku), minimalna możliwość działań ubocznych przy dawce poniżej 0,5 miligrama - butylobromku hioscyny –przeciwwskazanie u pacjentów przyjmujących beta-blokery, z jaskrą, przerostem gruczołu krokowego, reakcja alergiczna na lateks w przypadku zestawu z balonikiem.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Złe przygotowanie pacjenta do badania (zalegające resztki kałowe), brak dokumentacji medycznej pacjenta i prawidłowo wypełnionego skierowania (patrz punkt 12), zła ocena stanu klinicznego – perforacja jelita z przeciekiem siarczanu baru do jamy otrzewnej, rozpoczęcie badania u pacjenta z perforacją przewodu pokarmowego, brak podpisanej zgody pacjenta (patrz punkt 12) na wykonanie procedury, przeoczenie pytania o biopsję jelita w przeciągu ostatnich 7 dni- możliwość perforacji, wykonanie badania u kobiety w ciąży, pacjent niewspółpracujący, „nietrzymanie,, kontrastu przez pacjenta – konieczność przerwania badania, niewidoczność całej kątnicy, wsteczne przechodzenie środka kontrastującego przez zastawkę Bauchina - jelito cienkie maskuje obraz jelita grubego, rurka od zestawu w odbytnicy maskuje zmianę patologiczną - konieczność oceny odbytu po usunięciu rurki, włożenie rurki dopochwowo - możliwość pęknięcia pochwy i aspiracji siarczanu barytu do łożyska naczyniowego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Średniociężki stan kliniczny pacjenta, silne dolegliwości bólowe, stany zapalne jelit ,złe współpracujący, z utrudnionym kontaktem pacjent, pacjent z upośledzoną mobilnością, zabiegi chirurgiczne przewodu pokarmowego w wywiadzie, pacjent z zaparciami (obstrukcja może być spowodowana zwężeniem nowotworowym).

16. Opis przygotowanie pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

2 dni przed badaniem pacjent powinien spożywać jedynie klarowne pokarmy płynne (klarowną zupę, kawę, herbatę, soki). Nie wolno jeść sałatek, pełnoziarnistych produktów, warzyw, owoców, ryżu, mięsa, mleka. Jeśli to możliwe 2 dni przed badaniem odstawić leki zawierające żelazo, 1 dzień przed badaniem zażyć dodatkowo środki przeczyszczające dostępne na rynku – decyduje lekarz prowadzący w zależności od stanu klinicznego pacjenta i choroby zasadniczej (dotyczy szczególnie cukrzyków, pacjentów z chorobami zapalnymi jelit),

Od godz.22.00 w dniu poprzedzającym badanie należy zostać na czczo.

W dniu badania (ok.2-3 godz.) przed badaniem wykonać lewatywę oczyszczającą z ciepłej wody , poza tym pozostać na czczo, nie palić papierosów i nie myć zębów.

Jeśli to możliwe leki doustne zażyć dopiero po zakończeniu badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uprzedzić pacjenta o możliwości wystąpienia zaparcia po badaniu –zalecenie spożywania dużej ilości płynów oraz ewentualnie, przy braku przeciwwskazań, łagodnych środków przeczyszczających.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. odsłonięty brzuch, bez elementów metalowych. Wykonanie zdjęcia przeglądowego jamy brzusznej w pozycji stojącej lub „krótkiej” fluoroskopii- wykluczenie perforacji przewodu pokarmowego, niedrożności, pośrednia ocena przygotowania do badania- decyzja o wykonaniu ww. czynności należy do przeprowadzającego badanie lekarza radiologa(zależy od wstępnego rozpoznania i stanu klinicznego pacjenta);
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym.

Przed włożeniem rurki doodbytniczej zbadanie palpacyjne odbytu, pacjenta układamy na lewym boku, wkładamy rurkę od zestawu, w przypadku pacjenta z hipotonią zwieracza odbytu, możliwością nietrzymania kontrastu dodatkowo posiłkujemy się balonikiem wypełnionym powietrzem, działającym jako zaporą przed wyciekami kontrastu (ilość powietrza w baloniku nie powinna przekraczać 50 mililitrów)pacjent układa się na plecach, rozpoczynamy powolne podawanie środka kontrastującego pod kontrolą fluoroskopii, jeśli wstępne rozpoznanie sugeruje zmiany patologiczne w odbytnicy podawanie kontrastu rozpoczynamy w ułożeniu pacjenta na lewym boku, w trakcie podawania kontrastu układamy pacjenta w różnych pozycjach ułatwiających przechodzenie środka kontrastującego, zazwyczaj przerywamy podawanie środka gdy kontrast osiągnie 1/3 górną wstępnicy, zauważoną w trakcie podawania kontrastu patologię dokumentujemy radiografią, następnie układamy worek na ziemi, pacjent „wydala” kontrast do worka, celem lepszego wydalania kontrastu możemy „spionizować,, stół –ściankę do prześwietleń, dopuszczalne jest (w zależności od stanu klinicznego pacjenta) szybkie wypróżnienie się w toalecie, następnie wypełniamy jelito powietrzem z worka lub dodatkowo przy pomocy specjalnej pompki pod kontrolą fluoroskopii. U części pacjentów należy rozważyć ewentualne podanie środków rozkurczowych: dożylnie glukagonu lub domięśniowo buskopanu (wcześniej konsultacja z lekarzem prowadzącym) przeciwwskazania patrz pkt. 13

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: o liczbie i okolicy wykonywanych projekcji decyduje lekarz radiolog, zalecane: esicy w 2-ch projekcjach skośnych, uwidocznienie zagięcia śledzionowego, wątrobowego, kątnicy, przynajmniej 1-projekcja poziomym promieniem, boczne odbytu, udokumentowanie stwierdzonych patologii;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	≤1,3
filtracja [mm Al]	≥3
FFD [cm]	115 (100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
kratka	z
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) radiolog i technik elektroradiologii 30 minut – 60 minut, oraz
- 2) dodatkowo radiolog 20 minut: opis badania.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: zdjęcia rentgenowskie powinny przedstawiać błonę śluzową jelita pokrytą doskonale cienką warstwą barytu widoczną w postaci cienkiej linii, uzyskać należy radiograficzny dwukontrastujący obrazu każdego segmentu jelita w 2 projekcjach;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii; uwzględnić nazwę środka kontrastującego użytego w badaniu, sposób przechodzenia środka przez jelito (bez przeszkód, z trudnościami, itp.), opis ułożenia pętli jelitowych, ocenę haustracji i światła jelita, ocenę szerokości przestrzeni pozaodbytniczej, opisać wszystkie stwierdzone patologie wraz z ich rozpoznaniem oraz ewentualnymi jednostkami różnicowymi,

wskazać należy metody diagnostyczne celem ewentualnego pogłębienia rozpoznania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: o liczbie i rodzaju projekcji decyduje lekarz radiolog;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: pacjent niewspółpracujący, źle przygotowany- wykonanie wlewu doodbytniczego jednokontrastującego a nie dwukontrastującego -silne dolegliwości bólowe- wykonujemy badanie środkiem kontrastującym rozpuszczalnym w wodzie;
- 3) przerwanie badania: perforacja jelita, stop kontrastu, bardzo silne dolegliwości bólowe, reakcja alergiczna na środek kontrastujący;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: o ilości podawanego środka kontrastującego decyduje lekarz radiolog w trakcie wykonywania procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

68. Fluoroskopia, cholangiografia lub pankreatografia; badanie śródoperacyjne - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.046.

ICD 9: 87.630.300.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. med. Jarosław Szymański, lek. Med. Izabela Sackiewicz, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5 Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskiego badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane, nasilone objawy nietolerancji kontrastu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- a) wybór właściwej techniki badania,
- b) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela1: Pole

1	2	8	14	15
1	4	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Możliwe interakcje lekowe.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja kontrastu w przeszłości, astma oskrzelowa, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Ośłona na gonady - jeśli pozwala na to zakres badania, krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów nie współpracujących - małe dzieci, pacjenci pobudzeni (eliminacja artefaktów ruchowych i konieczności powtarzania badania).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic image.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta, sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcje celowane dokumentujące obraz dróg żółciowych i/lub przewodu trzustkowego, AP oraz w razie potrzeby skośne;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	115 (100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
kratka	Z
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent pozostaje pod kontrolą personelu przez 30 minut po badaniu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz radiolog: 30 minut;
- 2) lekarz chirurg: 30 minut;
- 3) technik elektroradiologii: 15 minut;
- 4) pielęgniarka: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: ocenie podlegają drogi żółciowe i /lub przewód trzustkowy;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii.

7 Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w zależności problemu klinicznego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności problemu klinicznego;
- 3) przerwanie badania: możliwe w razie nasilonych objawów ubocznych po podaniu środka kontrastującego lub w przypadku braku współpracy pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: o ilości podawanego środka kontrastującego decyduje lekarz radiolog w trakcie wykonywania procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedur: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

69. Fluoroscopia, przewód pokarmowy, górny odcinek, dwukontrastowe - część ogólna

1 Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.047.

ICD 9: 87.610.302.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. Anna Czeczuga, lek. med. Izabela Sackiewicz, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) prawdopodobieństwo aspiracji środka kontrastującego do drzewa oskrzelowego;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bezwzględne: ciąża.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	2	2
0	5	0	2	2
0	6	0	2	2
0	7	0	2	2
0	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Reakcja alergiczna na roztwór siarczanu baru występuje niezmiernie rzadko, w przypadku stosowania w trakcie badania środków spazmolytycznych: -glukagonu – przeciwwskazanie pheochromocytoma, insulinoma, bardzo rzadko możliwość wystąpienia reakcji

anafilaktycznej (na obce białko leku), minimalna możliwość działań ubocznych przy dawce poniżej 0,5 miligramów – butylobromku hioscyny – przeciwwskazanie u pacjentów przyjmujących beta-blokery, z jaskrą, przerostem gruczołu krokowego, reakcja alergiczna na lateks w przypadku zestawu z balonikiem.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Złe przygotowanie pacjenta do badania (żołądek wypełniony treścią pokarmową), brak dokumentacji medycznej pacjenta i prawidłowo wypełnionego skierowania (patrz punkt 12), zła ocena stanu klinicznego rozpoczęcie badania u pacjenta z perforacją przewodu pokarmowego, brak podpisanej zgody pacjenta (patrz punkt 12) na wykonanie procedury, przeoczenie pytania o biopsję, przebyte zabiegi chirurgiczne w obrębie górnego odcinka przewodu pokarmowego -trudności diagnostyczne w trakcie wykonywania procedury, możliwość perforacji wykonanie badania u kobiety w ciąży pacjent niewspółpracujący – konieczność przerwania badania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Podejrzenie przetoki przełykowo-oskrzelowej i możliwość aspiracji środka kontrastującego do drzewa oskrzelowego silne dolegliwości bólowe - możliwość perforacji.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Od 8 godzin do 6 godzin przed badaniem pacjent powinien pozostać na czczo, nie palić papierosów, nie żuć gumy i nie myć zębów. Leki doustne zażyć dopiero po zakończeniu badania. U pacjentów z zaleganiem w obrębie żołądka należy rozważyć aspirację za pomocą sondy żołądkowej – o wykonaniu ww. czynności decyduje lekarz kierujący na badanie, procedura do wykonania przed przybyciem do zakładu radiologii.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uprzedzić pacjenta o możliwości wystąpienia zaparcia po badaniu – zalecenie spożywania dużej ilości płynów.

18. Wykaz piśmiennictwo naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic image.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: technik elektroradiologii przygotowuje zestaw ze środkiem cieniującym, stojak ewentualnie pompkę i gumowy balonik, worek z kontrastem umieszcza na stojaku na odpowiedniej wysokości i następnie informuje pacjenta o przygotowaniu do badania: pacjent rozebrany od pasa w dół, bez elementów metalowych, mogących rzutować się na jamę brzuszną;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie

informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent rozebrany do wysokości spojenia łonowego, bez elementów metalowych, mogących rzutować się na klatkę piersiową lub jamę brzuszną, pacjent powinien wyjąć protezę zębową, zdjąć okulary, następnie wykonanie „krótkiej”, fluoroskopii przed podaniem kontrastu - wykluczenie perforacji przewodu pokarmowego, niedrożności;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania w tym:

U części pacjentów należy rozważyć ewentualne podanie środków rozkurczowych, dożylnie glukagonu lub domięśniowo buskopanu (wcześniej konsultacja z lekarzem prowadzącym).

Pacjent połyka środek gazotwórczy popijając go ok.10 mililitrów wody (pacjenta prosi się, aby starał się zatrzymać powietrze) następnie połyka ok. 120 mililitrów zawiesiny barytovej.

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, o ustawieniu stołu/ścianki do prześwietleń (w pozycji pionowej, horyzontalnej, pośredniej), liczbie i okolicy wykonywanych projekcji decyduje lekarz radiolog, zalecane: 2-3 projekcje skośne tylne lewe obrazujące przelyk, 2 projekcje w pozycji na plecach (skos przedni prawy i lewy) obrazujące trzon żołądka i część przedodźwiernikową, projekcja skośna tylna prawa (stół uniesiony do kąta 60 stopni) obrazująca górną część trzonu, projekcja skośna przednia prawa obrazująca dwunastnicę, projekcja skośna przednia prawa (stół w pozycji stojącej) obrazująca trzon, dno i wpust żołądka;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	≤1,3
filtracja [mm Al]	≥3
FFD [cm]	115 (100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
kratka	z
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej, nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane; fartuch osłonny.

3 Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) radiolog: 20 minut – 30 minut;
- 2) technik elektroradiologii: 15 minut oraz dodatkowo radiolog 15 minut: opis badania.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: w badaniu dąży się do takiego rozciągnięcia fałdów błony śluzowej, aby uzyskać jednolitą, gładką powierzchnię. Zdjęcia rentgenowskie powinny przedstawiać błonę śluzową pokrytą doskonale cienką warstwą barytu widoczną w postaci cienkiej linii, uzyskać należy radiograficzny dwukontrastujący obraz każdego miejsca błony śluzowej (szczególnie zauważonych patologii);
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii; uwzględnić nazwę środka kontrastującego użytego w badaniu, sposób przechodzenia kontrastu przez przełyk, żołądek i XII-cę, opisać wszystkie stwierdzone patologie wraz z ich rozpoznaniem oraz ewentualnymi jednostkami różnicowymi, wskazać należy metody diagnostyczne celem ewentualnego pogłębienia rozpoznania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji, nie dotyczy: o liczbie i rodzaju projekcji decyduje lekarz radiolog;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: pacjent niewspółpracujący, źle przygotowany – odstępujemy od badania, w szczególnych wypadkach wykonujemy badanie metodą pojedynczego kontrastu;
- 3) przerwanie badania: perforacja w obrębie przewodu pokarmowego, bardzo silne dolegliwości bólowe, reakcja alergiczna na środek kontrastujący;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego, nie dotyczy – o ilości podawanego środka kontrastującego decyduje lekarz radiolog w trakcie wykonywania procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

70. Enterokliza - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.049.

ICD 9: 88.012.519.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, dr n. med. Maria Jolanta Niedźwiecka, lek. Izabela Sackiewicz, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) niedrożność;
- 2) bezwzględne:
 - a) perforacja.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	2	0	2	2
0	3	0	2	2
0	5	0	2	2
0	6	0	2	2
0	7	0	2	2
0	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;

- 3) współwykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie gastroenterologii;
- 4) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Złe przygotowanie pacjenta (pacjent po posiłku, duża ilość gazów jelitowych, zalegające resztki pokarmowe), nieprawidłowe ułożenie pacjenta, brak współpracy ze strony pacjenta, niewłaściwie dobrane warunki ekspozycji.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Nadmierna perystaltyka jelit utrudniająca identyfikację poszczególnych pętli, reakcje alergiczne w przeszłości, zwężenie jelita, rozległe zapalenia jelit, podejrzenie lub rozpoznanie perforacji przewodu pokarmowego, niedrożność jelit, zapalenie otrzewnej, wstrząs septyczny, przetoka tchawiczo-przelykowa.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, jelita oczyszczone z mas kałowych.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Należy uprzedzić pacjenta że po badaniu może wystąpić krótkotrwała biegunka.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: odsłonięty brzuch, bez elementów metalowych, wprowadzenie drenu do jelita cienkiego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury,

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: Zdjęcie skośne lewe, skośne prawe pętli dwunastnicy, kolejne zdjęcia pętli jelitowej w zależności od szybkości pasażu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	≤1,3
filtracja [mm Al]	≥3
FFD [cm]	115 (100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
kratka	z
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady dla mężczyzn.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół lekarzy gastroenterologów: 30 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 4) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

Rozcieńczona zawiesina barytowa lub roztwór wodny jodowy środka kontrastującego; w zależności od wskazań, podane przez sondę dodwunastniczą.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) ocena dwunastnicy, ocena szybkości pasażu środka kontrastowego przez jelito cienkie, zmiany anatomiczne jelita cienkiego, możliwość kompresji ściany jelita z zewnątrz;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od stanu zdrowia pacjenta;
- 3) przerwanie badania, w zależności od stanu zdrowia pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

71. Radiografia, cystografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.051.

ICD 9: 87.770.104.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, lek. med. Jarosław Szymański, lek. med. Izabela Sackiewicz, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak

4 Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5 Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6 Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) udokumentowane, nasilone objawy nietolerancji środka kontrastującego.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np.:

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

a) wybór właściwej techniki badania,

b) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	5	0	3	5

0	6	0	3	5
0	7	0	3	5
0	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.
- 3) współwykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie urologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego w przeszłości, astma oskrzelowa, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłona na gonady – jeśli pozwala na to zakres badania, krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów nie współpracujących – małe dzieci, pacjenci pobudzeni (eliminacja artefaktów ruchowych i konieczności powtarzania badania).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Poszerzenie zakresu badania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury,

w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic image.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przed wykonaniem zdjęcia technik elektroradiologii zapewnia aseptyczne warunki wykonania procedury. Przygotowanie zestawu do cewnikowania pęcherza moczowego. Przygotowanie zestawu do podania 20% środka cieniującego;
- 2) pacjenta: Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od przepon do spojenia łonowego AP przed mikcją, skośna lewa i skośna prawa w trakcie mikcji, AP po mikcji;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	115 (100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
Kratka	z
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent pozostaje pod kontrolą personelu przez 30 minut po badaniu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: ocenie podlegają wykontrastowane elementy układu moczowego pęcherz moczowy i cewka moczowa. W przypadku obecności odpływów pęcherzowo-moczowodowych należy ocenić moczowody i układy kielichowo-miedniczkowe z uwzględnieniem stopnia odpływu, należy ocenić zaleganie środka kontrastującego w pęcherzu moczowym po mikcji;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii,

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: o liczbie i rodzaju projekcji decyduje lekarz radiolog;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od problemu klinicznego;
- 3) przerwanie badania: możliwe w razie nasilonych objawów ubocznych po podaniu środka kontrastującego lub w przypadku braku współpracy pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wagi pacjenta i problemu klinicznego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

72. Radiografia, ureterocystografia wsteczna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.052

ICD 9: 87.760.105

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3 Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, lek. med. Jarosław Szymański, lek. med. Izabela Sackiewicz, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane, nasilone objawy nietolerancji kontrastu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- a) wybór właściwej techniki badania,
- b) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolice brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	5	0	3	5
0	6	0	3	5
0	7	0	3	5
0	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) współwykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie urologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego w przeszłości, astma oskrzelowa, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłona na gonady – jeśli pozwala na to zakres badania, krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów nie współpracujących – małe dzieci, pacjenci pobudzeni (eliminacja artefaktów ruchowych i konieczności powtarzania badania).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Poszerzenie zakresu badania

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przed wykonaniem zdjęcia technik elektroradiologii zapewnia aseptyczne warunki wykonania procedury. Przygotowanie cewnika do założenia do cewki moczowej. Przygotowanie zestawu do podania 20% środka kontrastującego;
- 2) pacjent: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Pacjent rozebrany w obszarze jamy brzusznej, zaopatrzone w osłony przed promieniowaniem rtg na niebadane części ciała;
- 3) personelu: rękawiczki jednorazowe, jałowe.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, od pępka do spojenia łonowego AP przed mikcją, skośna lewa i skośna prawa w trakcie mikcji, AP po mikcji;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	115 (100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
kratka	z kratką

czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent pozostaje pod kontrolą personelu przez 30 minut po badaniu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 5.065.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: ocenie podlegają wykontrastowane elementy układu moczowego pęcherz moczowy i cewka moczowa. W przypadku obecności odpływów pęcherzowo-moczowodowych należy ocenić moczowody i układy kielichowo-miedniczkowe z uwzględnieniem stopnia odpływu, należy ocenić zaleganie środka kontrastującego w pęcherzu moczowym po mikcji;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: ocenie podlega cewka moczowa (biernie oraz w trakcie mikcji), pęcherz moczowy. Należy ocenić zaleganie kontrastu w pęcherzu moczowym po mikcji. odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: o liczbie i rodzaju projekcji decyduje lekarz radiolog;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności problemu klinicznego;
- 3) przerwanie badania: możliwe w razie nasilonych objawów ubocznych po podaniu środka kontrastującego lub w przypadku braku współpracy pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego, w zależności od wagi pacjenta i problemu klinicznego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

73. Radiografia, ureterocystografia fikcyjna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.053.

ICD 9: 87.760.106.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. med. Jarosław Szymański, lek. med. Izabela Sackiewicz, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowane, nasilone objawy nietolerancji środka kontrastującego.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- a) wybór właściwej techniki badania,
- b) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	5	0	3	5
0	6	0	3	5
0	7	0	3	5
0	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) współwykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie urologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego w przeszłości, astma oskrzelowa, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłona na gonady – jeśli pozwala na to zakres badania, krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów nie współpracujących – małe dzieci, pacjenci pobudzeni (eliminacja artefaktów ruchowych i konieczności powtarzania badania).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Poszerzenie zakresu badania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przed wykonaniem zdjęcia technik elektroradiologii zapewnia aseptyczne warunki wykonania procedury: przygotowanie cewnika do założenia do cewki moczowej. Przygotowanie zestawu do podania 20% środka kontrastującego;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta, sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas

jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Pacjent rozebrany w obszarze jamy brzusznej, zaopatrzone w osłony przed promieniowaniem rtg na niebadane części ciała;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, od pępka do spojenia łonowego AP przed mikcją, skośna lewa i skośna prawa w trakcie mikcji, AP po mikcji;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	≤1,3
filtracja [mm Al]	≥3
FFD [cm]	115 (100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent pozostaje pod kontrolą personelu przez 30 minut po badaniu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz radiolog: 30 minut;
- 2) technik elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: ocenie podlegają wykontrastowane elementy układu moczowego pęcherz moczowy i cewka moczowa. W przypadku obecności odpływów pęcherzowo-moczowodowych należy ocenić moczowody i układy kielichowo-miedniczkowe z uwzględnieniem stopnia odpływu, należy ocenić zaleganie środka kontrastującego w pęcherzu moczowym po mikcji;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: ocenie podlega cewka moczowa (biernie oraz w trakcie mikcji), pęcherz moczowy. Należy ocenić zaleganie środka kontrastującego w pęcherzu

moczowym po mikcji. odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji, o liczbie i rodzaju projekcji decyduje lekarz radiolog;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, w zależności problemu klinicznego;
- 3) przerwanie badania: możliwe w razie nasilonych objawów ubocznych po podaniu środka kontrastującego lub w przypadku braku współpracy pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego, w zależności od wagi pacjenta i problemu klinicznego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

74. Radiografia, ureteropieliografia wstępująca jednostronna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.054

ICD 9: 87.760.107

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, lek. med. Jarosław Szymański, lek. med. Izabela Sackiewicz, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane, nasilone objawy nietolerancji środka kontrastującego.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- a) wybór właściwej techniki badania,
- b) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	5	0	3	5
0	6	0	3	5
0	7	0	3	5
0	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) współwykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie urologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego w przeszłości, astma oskrzelowa, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłona na gonady – jeśli pozwala na to zakres badania, krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów nie współpracujących – małe dzieci, pacjenci pobudzeni (eliminacja artefaktów ruchowych i konieczności powtarzania badania).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Poszerzenie zakresu badania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przed wykonaniem zdjęcia technik przygotowanie cewnika do założenia do cewki moczowej. Przygotowanie zestawu do podania 20% środka kontrastującego;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. W trakcie badania urolog zakłada do jednego moczowodu cewnik moczowodowy. Pacjent rozebrany w obszarze jamy brzusznej, zaopatrzony w osłonę przed promieniowaniem rtg na niebadane części ciała;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcje celowane dokumentujące obraz układu kielichowo-miedniczkowego oraz moczowodu a-p oraz w razie potrzeby skośne;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	≤1,3
filtracja [mm Al]	≥3
FFD [cm]	115(100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent pozostaje pod kontrolą personelu przez 30 minut po badaniu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie-ocenie podlegają układy kielichowo-miedniczkowe i moczowód;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: o liczbie i rodzaju projekcji decyduje lekarz radiolog;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności problemu klinicznego;
- 3) przerwanie badania: możliwe w razie nasilonych objawów ubocznych po podaniu środka kontrastującego lub w przypadku braku współpracy pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wagi pacjenta i problemu klinicznego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

75. Radiografia, ureteropielografia wstępująca obustronna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.055.

ICD 9: 87.768.108.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, lek. med. Jarosław Szymański, lek. med. Izabela Sackiewicz, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowane, nasilone objawy nietolerancji kontrastu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- a) wybór właściwej techniki badania,
- b) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolice brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	5	0	3	5
0	6	0	3	5
0	7	0	3	5
0	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) współwykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie urologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja kontrastu w przeszłości, astma oskrzelowa, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłona na gonady – jeśli pozwala na to zakres badania, krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów nie współpracujących – małe dzieci, pacjenci pobudzeni (eliminacja artefaktów ruchowych i konieczności powtarzania badania).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Poszerzenie zakresu badania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic image.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przed wykonaniem zdjęcia technik elektroradiologii zapewnia aseptyczne warunki wykonania procedury. Przygotowanie cewnika do założenia do cewki moczowej. Przygotowanie zestawu do podania 20% środka kontrastującego;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Pacjent rozebrany w obszarze jamy brzusznej, zaopatrzony w osłony przed promieniowaniem rtg na niebadane części ciała. W trakcie badania urolog zakłada do moczowodów cewniki moczowodowe;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: Projekcje celowane dokumentujące obraz układów kielichowo-miedniczkowych oraz moczowodów a-p oraz w razie potrzeby skośne;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	115(100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	< 200

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent pozostaje pod kontrolą personelu przez 30 minut po badaniu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;

2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

1) uwidocznienie: ocenie podlegają wykontrastowane elementy układu moczowego: układy kielichowo-miedniczkowe oraz moczowody;

2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;

3) opis wyniku: odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

1) wykonanie dodatkowych projekcji: o liczbie i rodzaju projekcji decyduje lekarz radiolog;

2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności problemu klinicznego;

3) przerwanie badania: możliwe w razie nasilonych objawów ubocznych po podaniu środka kontrastującego lub w przypadku braku współpracy pacjenta;

4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wagi pacjenta i problemu klinicznego;

5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

76. Radiografia, ureteropiolografia zstępująca jednostronna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny : 3.056.

ICD 9: 87.768.109.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, lek. med. Jarosław Szymański, lek. med. Izabela Sackiewicz, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) udokumentowane, nasilone objawy nietolerancji kontrastu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

a) wybór właściwej techniki badania,

b) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	5	0	3	5
0	6	0	3	5
0	7	0	3	5

0	8	0	3	5
---	---	---	---	---

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) współwykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie urologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja kontrastu w przeszłości, astma oskrzelowa, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłona na gonady – jeśli pozwala na to zakres badania, krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów nie współpracujących – małe dzieci, pacjenci pobudzeni (eliminacja artefaktów ruchowych i konieczności powtarzania badania).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Poszerzenie zakresu badania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic image.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przed wykonaniem zdjęcia technik elektroradiologii zapewnia aseptyczne warunki wykonania procedury. Przygotowanie cewnika do założenia do cewki moczowej. Przygotowanie zestawu do podania 20% środka kontrastującego;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Pacjent rozebrany w obszarze jamy brzusznej, zaopatrzony w osłony przed promieniowaniem rtg na niebadane części ciała. W trakcie badania urolog zakłada do moczowodów cewniki moczowodowe,
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: Projekcje celowane dokumentujące obraz układów kielichowo-miedniczkowych oraz moczowodów a-p oraz w razie potrzeby skośne;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	≤1,3
filtracja [mm Al]	≥3
FFD [cm]	115(100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent pozostaje pod kontrolą personelu przez 30 minut po badaniu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarz radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: ocenie podlegają wykontrastowane elementy układu moczowego: układy kielichowo-miedniczkowe oraz moczowody;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: o liczbie i rodzaju projekcji decyduje lekarz radiolog;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności problemu klinicznego;
- 3) przerwanie badania: możliwe w razie nasilonych objawów ubocznych po podaniu środka kontrastującego lub w przypadku braku współpracy pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wagi pacjenta i problemu klinicznego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

77. Kawernozografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.062.

ICD 9: 87.910.114.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. med. Dorota Żukowska-Franciszkiewicz, lek. Izabela Sackiewicz, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Piotr Woźniak., mgr inż. Ryszard Kowski.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Oslony na gonady, jeśli nie przesłonią obszarów istotnych klinicznie.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Personel i jego kwalifikacje.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) współwykonujący lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie urologii;
- 4) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Uczulenie na środek kontrastujący, papawerynę.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta.

15. Okoliczności wymagając specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Uczulenie na środek kontrastujący.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Bez szczególnych wymagań.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Wątpliwy wynik badania, poszerzenie diagnostyki.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: odpowiednie zaopatrzenie urologiczne;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, zdjęcia celowane na badaną okolicę, o ilości wykonanych zdjęć decyduje lekarz w trakcie badania;
- 2) zgodnie z tabelą 1;

Tabela 1: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	115(100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<400

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady, jeśli nie przesłonią obszarów istotnych klinicznie.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) pielęgniarka: 15 minut;
- 2) technik elektroradiologii: 10 minut;
- 3) urolog: 15 minut;
- 4) radiolog: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Badanie poprzedzone testem papawerynowym. Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: ciała jamiste, ewentualne malformacje naczyniowe;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: bez szczególnych wymagań.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, w zależności od stanu pacjenta: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania, w przypadku wystąpienia reakcji uczuleniowej na środek kontrastujący, papawerynę;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego, w zależności od stopnia zakontrastujacania badanej okolicy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

78. TK, jama brzuszna i miednica mniejsza, bez i z wzmocnieniem kontrastowym, wielofazowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.066.
ICD 9: 88.012.507.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. med. Wojciech Olkowski, lek. med. Krzysztof Bujnowski, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5 Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża (w przypadku zagrożenia życia dopuszcza się badanie kobiety w ciąży),
- b) uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
- c) niewydolność nerek (kreatynina > 1,5 miligramów na decylitr),
- d) niewyrównana nadczynność tarczycy,
- e) planowane leczenie radiomodem,
- f) brak współpracy pacjenta,
- g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej,
- h) astma,
- i) cukrzyca (pacjenci przyjmujący metforminę);

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku zagrożenia życia dopuszcza się badanie kobiety w ciąży.

Wymagana pisemna zgoda prawnego opiekuna pacjenta niepełnoletniego.

Pacjentkom karmiącym piersią zaleca się przerwę w karmieniu - 24 godziny po podaniu środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	16	16

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. Wyposażenie pomocnicze - strzykawką automatyczną.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa

anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Możliwe źródła błędów: brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie pacjenta: pacjent na czczo, poinformowanie pacjenta o ewentualnych skutkach ubocznych, wyrażenie i udokumentowanie świadomej zgody pacjenta na badanie, założenie dostępu żylnego, usunięcie metalicznych przedmiotów z pola badania, ułożenie pacjenta i zastosowanie odpowiednich osłon, krótkotrwałe znieczulenie u pacjentów niewspółpracujących.

17. Zagadnienia wymagające dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedur.

Obserwacja pacjenta przez ok. 30 minut po badaniu. W przypadku wystąpienia reakcji alergicznej użycie środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku podania środka kontrastującego poza naczynie- leczenie objawowe.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem kontrastu. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów

mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno-technicznych;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, od kopuł przepony do przepony miednicznej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii, nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach, kończyny górne wzdłuż klatki piersiowej lub na poziomie głowy
grubość warstwy [mm]	7-10, 4-5 dla konkretnych wskazań narządowych
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	dostosowany do największej średnicy brzucha
kąt pochylenia gantry	0 stopni
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45 kg, >45 kg – większe niż 80
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	standard/tkanka miękka lub wysokiej gęstości przy ocenie struktur kostnych

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta przez ok. 30 minut, na terenie pracowni (w poczekalni lub rejestracji). Następnie usunięcie wenflonu i zwolnienie pacjenta. W wypadku konieczności znieczulenia pacjenta do badania postępowanie zgodnie z zaleceniami lekarza anestezjologa.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) technik elektroradiologii: przygotowanie pacjenta i wykonanie badania: 20 minut; 10 minut w wypadku konieczności wykonania fazy opóźnionej;
- 2) lekarz radiolog: opracowanie wyników: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
-----------	------

uwidocznienie	wątroba, śledziona, trzustka, nerki, nadnercza, przewód pokarmowy (żołądek, dwunastnica, jelito cienkie, jelito grube), aorta brzuszna i odchodzące główne naczynia tętnicze, tętnice biodrowe wspólne, kopuły przepony, mięśnie w zakresie badania, moczowody, pęcherz, powiększone węzły chłonne, kręgosłup lędźwiowy, kości miednicy, kość krzyżowa
struktury krytyczne	bez szczególnych wymagań
szerokość okna [j. H.]	150-600 (tkanki miękkie), 2.000-3.000 (ocena kości)
poziom okna [j. H.]	30-60; 0-30 (tkanki miękkie), 400-600 (ocena kości)
opis wyniku	należy opisać wszystkie widoczne zmiany patologiczne; wymienić oceniane narządy i tkanki oraz ich prawidłowy obraz w wykonanym badaniu

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie gęstszych skanów celem oceny mniejszych zmian patologicznych, wykonanie dodatkowych faz badania (ocena wzmocnienia kontrastującego ocenianych zmian patologicznych), ocena UKM-ów, moczowodów i pęcherza w opóźnionej fazie badania (ok. 10 minut po podaniu środka kontrastującego);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: w wypadku poważnych reakcji uczuleniowych na środek kontrastujący;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: ilość środka kontrastującego obliczona względem wagi ciała: średnio 1 mililitr na 1 kilogram;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja radiologa na skierowaniu, w wypadku wystąpienia reakcji uczuleniowych na kontrast adnotacja w opisie badania.

79. TK, jama brzuszna po badaniu angio-TK - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.067.

ICD 9: 88.011.504.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Dorota Werel, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) choroby nerek,
- c) choroby tarczycy,
- d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego nieletniego pacjenta, zgoda ginekologa na badanie pacjentki w ciąży w stanach zagrożenia życia, przerwa w karmieniu piersią po podaniu środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz specjalista w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub w zakresie radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej

opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Szczególne ostrożność w przypadku pacjentów uczulonych: opieka anestezjologiczna pacjentów z wywiadem wcześniejszych działań niepożądanych po zastosowaniu środka cieniującego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta o przebiegu badania, wywiad dotyczący stanu zdrowia-szczególnie ważne choroby nerek, oraz przeciwwskazań do podania środka cieniującego, prawidłowe ułożenie, brak części metalowych - np. sprzączki od paska w polu badania, pacjent na czczo, może pić przed badaniem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta ok. pół godziny po przeprowadzonym badaniu.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent na czczo. Podkłucie wenflonu do żyły pacjenta najlepiej w zgięciu łokciowym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, od sklepienia wątroby do rozwidlenia aorty; faza żylna, faza opóźniona; faza oddechowa - wdech (standard) lub możliwie płytkie oddychanie (pacjenci niezdolni do zatrzymania oddechu);
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach z uniesionymi ramionami
grubość warstwy [mm]	7-10, 4-5 dla konkretnych wskazań narządowych
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	dostosowany do największej średnicy brzucha
kąt pochylenia gantry	0 stopni
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45kg, >45kg – większe niż 80
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	standard lub tkanka miękka

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: bez szczególnych wymagań.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Odłączenie strzykawki automatycznej, obserwacja pacjenta pół godziny po badaniu, usunięcie wenflonu po upływie czasu obserwacji.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) technik elektroradiologii: 15 minut;
- 2) lekarz radiolog: 45 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3.

Kryterium	Opis
uwidocznienie	wątroby, pęcherzyka żółciowego, śledziony, trzustki, nadnerczy, nerek, przestrzeni zaotrzewnowej, ścian jamy brzusznej
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie naczyń w badanym obszarze
szerokość okna [j. H.]	150-600 (tkanki miękkie), 2.000-3.000 (ocena kości)
poziom okna [j. H.]	30-60; 0-30 (tkanki miękkie), 400-600 (ocena kości)

opis wyniku	odmiany rozwojowe i zmiany patologiczne narządów jamy brzusznej, w przypadku wyniku prawidłowego należy wymienić wszystkie oceniane narządy i potwierdzić brak zmian patologicznych w opisie
-------------	--

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji, stwierdzenie obecności zmian patologicznych wymagających dodatkowych faz badania;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, pacjent ekstremalnie szczupły lub otyły, brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania, brak współpracy ze strony pacjenta, stan zdrowia nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego, niestandardowa waga pacjenta;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

80. TK, jama brzuszna, z wzmocnieniem kontrastowym, wielofazowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.071.

ICD 9: 88.012.501.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. med. Wojciech Olkowski, lek. med. Krzysztof Bujnowski, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący,
 - c) niewydolność nerek (kreatynina > 1,5 [mg (dl)]⁻¹),
 - d) planowane leczenie radiojodem,
 - e) brak współpracy pacjenta,

- f) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej,
- g) astma,
- h) cukrzyca (pacjenci przyjmujący metforminę);

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku zagrożenia życia dopuszcza się badanie kobiety w ciąży.

Wymagana pisemna zgoda prawnego opiekuna pacjenta niepełnoletniego.

Pacjentkom karmiącym piersią zaleca się przerwę w karmieniu – 24 godziny po podaniu środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	16	16

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

Wyposażenie pomocnicze – wstrzykiwacz automatyczny.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalnej uwagi i środków ostrożności wymaga konieczność przeprowadzenia procedury z grup ryzyka i z przeciwwskazaniami względnymi, np. ciąża, udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego, astma, niewydolność nerek.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie pacjenta: pacjent na czczo, poinformowanie pacjenta o ewentualnych skutkach ubocznych, wyrażenie i udokumentowanie świadomej zgody pacjenta na badanie: założenie dostępu żylnego, usunięcie metalicznych przedmiotów z pola badania, ułożenie pacjenta i zastosowanie odpowiednich osłon, krótkotrwałe znieczulenie u pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta przez ok. 30 min po badaniu. W przypadku wystąpienia reakcji alergicznej użycie środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku podania środka kontrastującego poza naczynie – leczenie objawowe.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta, sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego, ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem kontrastu, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu, założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno-technicznych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, od kopuł przepony do rozwidlenia aorty;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;

3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach, kończyny górne wzdłuż klatki piersiowej lub na poziomie głowy
grubość warstwy [mm]	7-10, 4-5 dla konkretnych wskazań narządowych
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	dostosowany do największej średnicy brzucha
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45kg, >45kg – większe niż 80
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	standard/tkanka miękka lub wysokiej gęstości przy ocenie struktur kostnych

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta prze ok. 30 minut, na terenie pracowni (w poczekalni lub rejestracji), następnie usunięcie wenflonu i zwolnienie pacjenta. W wypadku konieczności znieczulenia pacjenta do badania postępowanie zgodnie z zaleceniami lekarza anestezjologa.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) technik elektroradiologii: przygotowanie pacjenta i wykonanie badania: 20 minut; w wypadku konieczności wykonania faz opóźnionych: 30 minut;
- 2) lekarz radiolog: opracowanie wyników: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	wątroba, śledziona, nadnercza, nerki i bliższe odcinki moczowodów, kopuły przepony, trzustka, powiększone węzły chłonne, aorta brzuszna i odchodzące główne naczynia tętnicze, do poziomu rozwidlenia na tętnice biodrowe wspólne
struktury krytyczne	brak szczególnych wymagań
szerokość okna [j. H.]	50-600. (tkanki miękkie), 2000-3000 (ocena kości)
poziom okna [j. H.]	30-60, 0-30 (tkanki miękkie),

	400-600 (ocena kości)
opis wyniku	należy opisać wszystkie widoczne zmiany patologiczne; wymienić oceniane narządy i tkanki oraz ich prawidłowy obraz w wykonanym badaniu

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie gęstszych skanów celem oceny mniejszych zmian patologicznych, wykonanie dodatkowych faz badania (ocena wzmocnienia kontrastującego ocenianych zmian patologicznych), ocena UKM – ów, moczowodów w opóźnionej fazie badania (ok. 10 minut po podaniu środka kontrastującego);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania: w wypadku poważnych reakcji uczuleniowych na środek kontrastujący;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: ilość środka kontrastującego obliczona względem wagi ciała: średnio 1 mililitr na kilogram masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja radiologa na skierowaniu, w wypadku wystąpienia reakcji uczuleniowych na kontrast adnotacja w opisie badania.

81. TK, cystografia/pętlografia

Część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.078.

ICD 9: 87.710.502.

2. Cel procedury.

Badanie radiologiczne – TK cystografia/pętlografia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n med. Adam Łukasiewicz, lek. med. Izabela Sackiewicz, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący,
 - c) niewydolność nerek,
 - d) niewyrównana nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) brak współpracy pacjenta,
 - g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej,
 - h) astma,
 - i) cukrzyca (pacjenci przyjmujący metforminę);

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku zagrożenia życia dopuszcza się badanie kobiety w ciąży.

Wymagana pisemna zgoda prawnego opiekuna pacjenta niepełnoletniego.

Pacjentkom karmiącym piersią zaleca się przerwę w karmieniu – 24 godziny po podaniu środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. Wyposażenie pomocnicze – wstrzykiwacz automatyczny.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalnej uwagi i środków ostrożności wymaga konieczność przeprowadzenia procedury z grup ryzyka i z przeciwwskazaniami względnymi, np. ciąża, udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego, astma, niewydolność nerek.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Założenie dostępu żylnego, usunięcie metalicznych przedmiotów z pola badania; ułożenie pacjenta i zastosowanie odpowiednich osłon, krótkotrwałe znieczulenie u pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta przez ok. 30 minut po badaniu.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem kontrastu. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno-technicznych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, od górnej krawędzi talerzy biodrowych do przepony miednicznej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach, kończyny górne wzdłuż klatki piersiowej lub na poziomie głowy
grubość warstwy [mm]	7-10, 4-5 dla konkretnych wskazań narządowych
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	dostosowany do największej średnicy brzucha
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45 kg, >45 kg – większe niż 80
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	standard/tkanka miękka lub wysokiej gęstości przy ocenie struktur kostnych

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę.

3.Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta przez ok. 30 minut, na terenie pracowni (w poczekalni lub rejestracji). Następnie usunięcie wenflonu i zwolnienie pacjenta. W wypadku konieczności znieczulenia pacjenta do badania postępowanie zgodnie z zaleceniami lekarza anestezjologa.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) technik elektroradiologii: przygotowanie pacjenta i wykonanie badania: 20 minut + 10 minut w wypadku konieczności wykonania fazy opóźnionej;
- 2) lekarz radiolog: opracowanie wyników: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6.Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3.

Kryterium	Opis
uwidocznienie	pęcherz moczowy, mięśnie i naczynia w zakresie badania dystalne części moczowodów i pęcherz, odbytnica i przestrzeń okołoodbytnicza
struktury krytyczne	bez szczególnych wymagań
szerokość okna [j.	200-600 (tkanki miękkie),

H.]	2.000-3.000 (ocena kości)
poziom okna [j. H.]	30-60, 0-30 (tkanki miękkie), 400-600 (ocena kości)
opis wyniku	należy opisać wszystkie widoczne zmiany patologiczne, wymienić oceniane narządy i tkanki oraz ich prawidłowy obraz w wykonanym badaniu

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie gęstszych skanów celem oceny mniejszych zmian patologicznych, wykonanie dodatkowych faz badania (ocena wzmocnienia kontrastującego ocenianych zmian patologicznych), ocena pęcherza i dystalnych odcinków moczowodów w opóźnionej fazie badania ok. 15 minut po podaniu środka kontrastującego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: w wypadku poważnych reakcji uczuleniowych na środek kontrastujący;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: ilość środka kontrastującego obliczona względem wagi ciała: średnio 1 mililitr na kilogram masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja radiologa na skierowaniu, w wypadku wystąpienia reakcji uczuleniowych na kontrast adnotacja w opisie badania.

82. TK, wirtualna kolonoskopia - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.079.

ICD 9: 88.305.501.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Bożena Kubas, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski. mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowane, nasilone objawy nietolerancji środka kontrastującego,
- c) ciężka niewydolność nerek;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	16	16

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Możliwe z preparatami zawierającymi metforminę, cyklosporynę, cisplatynę, aminoglikozydy, niesterydowe leki przeciwzapalne, beta – blokery, interleukinę2, hydralazyne.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niedostateczne wypełnienie jelita powietrzem.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego w przeszłości, astma oskrzelowa, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, po przygotowaniu jak do kolonoskopii tradycyjnej. W przeddzień badania od godzin popołudniowych wstrzymanie się od przyjmowania posiłków oraz przyjęcie środka przeczyszczającego, który należy przyjmować aż do dnia następnego do momentu kiedy wydalana będzie tylko woda.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Poszerzenie zakresu badania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent rozebrany w obszarze klatki piersiowej, jamy brzusznej, miednicy z założonym wkłuciem dożylnym, zaopatrzony w osłony przed promieniowaniem rtg na niebadane części ciała;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od kopuł przepony do spojenia łonowego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	4-10
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	stosownie do wymiarów jamy brzusznej
kąt pochylenia gantry	0 stopni
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanek miękkich, dla kości

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: bez szczególnych wymagań.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent z pozostawionym wkłuciem dożylnym pozostaje pod kontrolą personelu przez 30 minut po badaniu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz radiolog: 45 minut;
- 2) technik elektroradiologii: 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3.

Kryterium	Opis
uwidocznienie	od kopuł przepony do spojenia łonowego, uwidocznienie narządów i tkanek w obszarze objętym badaniem
struktury krytyczne	dokładne uwidocznienie: jelita grubego, odbytnicy, przestrzeni około odbytniczej
szerokość okna [j. H.]	150-600 (tkanki miękkie), 2000-3000 (kości)
poziom okna [j. H.]	0-60 (tkanki miękkie), 400-600 (kości)
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, w zależności od problemu klinicznego i uzyskanych danych z badania w fazie natywnej rozszerzenie zakresu badania i/lub uzupełnienie o fazę opóźnioną;
- 3) przerwanie badania, możliwe w razie nasilonych objawów ubocznych po podaniu środka kontrastującego lub w przypadku braku współpracy pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wagi pacjenta i problemu klinicznego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: w opisie badania i adnotacja radiologa na skierowaniu.

83. Angio-TK, jama brzuszna, miednica mniejsza - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.080

ICD 9: 88.127.701

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Dorota Werel, doc, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) choroby nerek,
- c) choroby tarczycy,
- d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego nieletniego pacjenta, zgoda ginekologa na badanie pacjentki w ciąży w stanach zagrożenia życia, przerwa w karmieniu piersią po podaniu kontrastu.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz specjalista w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub w zakresie radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Możliwe z preparatami zawierającymi metforminę, cyklosporynę, cisplatynę, aminoglikozydy, niesterydowe leki przeciwzapalne, beta – blokery, interleukinę 2, hydralazynę.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Szczególne ostrożność w przypadku pacjentów uczulonych; opieka anestezjologiczna pacjentów z wywiadem wcześniejszych działań niepożądanych po zastosowaniu środka cieniującego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta o przebiegu badania, wywiad dotyczący stanu zdrowia – szczególnie ważne choroby nerek oraz przeciwwskazań do podania środka cieniującego, prawidłowe ułożenie, brak części metalowych – np. sprzączki od paska w polu badania, pacjent na czczo – może pić przed badaniem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta ok. pół godziny po przeprowadzonym badaniu.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent na czczo. Podkłucie wenflonu do żyły pacjenta najlepiej w zgięciu łokciowym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, faza przed podaniem środka cieniującego oraz w fazie naczyniowej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach z uniesionymi ramionami.
grubość warstwy [mm]	7-10, 4-5 dla konkretnych wskazań narządowych
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	dostosowany do największej średnicy brzucha
kąt pochylenia gantry	0 stopni
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	standard lub tkanka miękka

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Odlączenie wstrzykiwacza automatycznego, obserwacja pacjenta pół godziny po badaniu, usunięcie wenflonu po upływie czasu obserwacji.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	aorty brzusznej pnia trzewnego, tętnic biodrowych wspólnych, zewnętrznych i wewnętrznych tętnic udowych wspólnych, projekcje podstawowe, rekonstrukcje MPR i MIP oraz rekonstrukcje 3D, tętnicy kręzkowej górnej i dolnej, tętnic nerkowych i ich rozgałęzień
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie naczyń w badanym obszarze
szerokość okna [j. H.]	150-600, 2000-3000 (ocena kości)
poziom okna [j. H.]	0-30, 400-600 (ocena kości)
opis wyniku	odmiany anatomiczne i zmiany patologiczne naczyń jamy brzusznej i miednicy małej, zmiany patologiczne w tkankach sąsiadujących

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji, stwierdzenie nieprawidłowej jakości uwidocznienia naczyń w trakcie badania np. przy wstrząsie krwotocznym opóźnienie napływu środka cieniującego; stwierdzenie obecności zmian patologicznych wymagających dodatkowych faz badania;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, pacjent ekstremalnie szczupły lub otyły, brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania, brak współpracy ze strony pacjenta, stan zdrowia nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: niestandardowa waga pacjenta;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

84. Angio-TK, dwufazowa - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.081.

ICD 9: 88.012.702.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Adam Łukasiewicz, dr n. med. Agnieszka Orzechowska-Bobkiewicz, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) brak współpracy ze strony pacjenta:

– małe dziecko,

– stany uniemożliwiające utrzymanie bezruchu podczas badania: pacjent nieprzytomny, pacjent z zaburzeniami neurologicznymi, podeszły wiek),

– konieczne uwzględnienie przeciwwskazań do środków kontrastujących.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego nieletniego pacjenta, zgoda ginekologa na badanie pacjentki w ciąży w stanach zagrożenia życia, przerwa w karmieniu piersią po podaniu kontrastu.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela : Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;

2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;

3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający

specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Możliwe z preparatami zawierającymi metforminę, cyklosporynę, cisplatynę, aminoglikozydy, niesterydowe leki przeciwzapalne, beta – blokery, interleukinę2, hydralazyne.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Szczególne ostrożność w przypadku pacjentów uczulonych; opieka anestezjologiczna pacjentów z wywiadem wcześniejszych działań niepożądanych po zastosowaniu środka cieniującego.

16 Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, osłona na gonady u mężczyzn, krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów niewspółpracujących – małe dzieci, pacjenci pobudzeni. Zdjęcie metalowych elementów z okolicy jamy brzusznej (np. ozdoby, ubranie). Konieczność zachowania bezruchu podczas ekspozycji.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W opisie badania należy podać zalecenia co do ewentualnych kolejnych badań.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie

informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu na czczo. Podklucie wenflonu do żyły pacjenta najlepiej w zgięciu łokciowym. Pacjent na czczo lub minimum 3 godziny bez jedzenia i picia;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, od kopuł przepony do dolnego brzegu spojenia łonowego (modyfikacja zakresu pola badania w zależności od wskazań) wtórne rekonstrukcje wielopłaszczyznowe MPR (czołowe, strzałkowe, po krzywej), trójwymiarowe; faza I – przed podaniem środka kontrastującego i faza II – tętnicza po podaniu kontrastu (rozpoczęcie fazy tętniczej ustalone na podstawie bolusa testowego lub automatyczny start badania po napływie środka cieniującego do zadanej warstwy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach, ramiona wyciągnięte wzdłuż głowy
grubość warstwy [mm]	1-1,5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	dostosowany do największej średnicy brzucha
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	standard lub tkanka miękka

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Odlączenie wstrzykiwacza automatycznego, obserwacja pacjenta pół godziny po badaniu, usunięcie wenflonu po upływie czasu obserwacji.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół technik elektroradiologii: 20 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3.

Kryterium	Opis
uwidocznienie	ocena jakościowa ilościowa struktur naczyniowych i ich patologii z uwzględnieniem pomiarów (dokumentacja zdjęciowa obrazów rekonstrukcyjnych z pomiarami); ocena w możliwym zakresie narządów mięsaszowych
struktury krytyczne	bez szczególnych wymagań
szerokość okna [j. H.]	150-600 (tkanki miękkie), 2000-3000 (ocena kości)
poziom okna [j. H.]	30-60, 0-30 (tkanki miękkie), 400-600 (ocena kości)
opis wyniku	zmiany patologiczne a w przypadku prawidłowego obrazu należy wymienić oceniane narządy i tkanki i potwierdzić ich prawidłową morfologię w opisie

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku wykrycia zmian w narządach mięsaszowych celowe może być wykonanie dodatkowych faz (wrotna, równowagi śródmięszowej);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania;
- 3) przerwanie badania, stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od masy ciała pacjenta;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedur: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury

85. TK, perfuzja narządowa - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.082.

ICD 9: 88.012.503.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. med. Eugeniusz Tarasów. dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) niewydolność nerek,
 - c) hipertyreozą,
 - d) nietolerancja środka kontrastującego,
 - e) brak współpracy pacjenta;
- 2) bezwzględne:
 - a) brak zgody pacjenta.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży zastąpienie inną procedurą np. perfuzja MR.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Możliwe z: preparatami zawierającymi metforminę, cyklosporynę, cisplatynę, aminoglikozydy, niesterydowe leki przeciwzapalne, beta – blokery, interleukinę 2, hydralazyne.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Udokumentowana nietolerancja na środki kontrastujące w przeszłości, astma oskrzelowa, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta o przebiegu badania, wywiad dotyczący stanu zdrowia – szczególnie ważne choroby nerek oraz przeciwwskazań do podania środka cieniującego, prawidłowe ułożenie, brak części metalowych – np. sprzączki od paska w polu badania, pacjent na czczo – może pić przed badaniem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta ok. pół godziny po przeprowadzonym badaniu.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent na czczo. Podklucie wenflonu do żyły pacjenta najlepiej w zgięciu łokciowym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, skan bez podania środka kontrastującego – wyznaczenie zakresu badania, spiralny ciągły w badanym zakresie (na poziomie zmiany) w czasie 20 sekund-60 sekund, z opóźnieniem skanowania dobranym zależnie od protokołu podania środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografi: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	pozycja leżąca na plecach (ramiona uniesione nad głową w badaniach klatki piersiowej, jamy brzusznej). Zatrzymanie oddechu (wdech) w badaniach klatki piersiowej, jamy

	brzuszej
grubość warstwy [mm]	3-10
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	w zależności od obszaru anatomicznego
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	w zależności od urządzenia

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Odłączenie wstrzykiwacza automatycznego, obserwacja pacjenta pół godziny po badaniu, usunięcie wenflonu po upływie czasu obserwacji.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut
- 2) zespół lekarzy radiologów: 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 5.065.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3.

Kryterium	Opis
uwidocznienie i wybór prawidłowych naczyń referencyjnych	tętnicze, żylnie (wrotne); Określenie obszarów zainteresowania (ROI); Wyznaczenie wskaźników perfuzji w ROI's: BV – objętość krwi, BF – przepływ krwi, MTT – średni czas przejścia, TTP – czas osiągnięcia amplitudy, PS – współczynnik przepuszczalności; W badaniach wątroby dodatkowo wyznaczenie: HPI – wskaźnik perfuzji tętniczej, PPI – wskaźnik perfuzji wrotnej, Fa – przepływ tętniczy, Fp – przepływ wrotny; Wytworzenie odpowiednich map parametrycznych
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie struktur w badanym obszarze
szerokość okna [j. H.]	zależnie od obszaru objętego badaniem
poziom okna [j. H.]	zależnie od obszaru objętego badaniem
opis wyniku	odmiany anatomiczne i zmiany patologiczne naczyń jamy brzusznej i miednicy małej, zmiany patologiczne w tkankach sąsiadujących

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia udaru niedokrwiennego mózgu, badanie angio TK tt. szyjnych lub

- wewnątrzczaszkowych, analiza danych na konsoli z oprogramowaniem dedykowanym badaniom perfuzyjnym;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
 - 3) przerwanie badania: w razie wystąpienia objawów ubocznych po podaniu środka kontrastującego lub w przypadku braku współpracy pacjenta;
 - 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od rodzaju i stężenia środka kontrastującego, typu wstrzykiwacza automatycznego;
 - 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

86. TK, pomiar objętości (wolumetria) - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.083.

ICD 9: 88.011.502.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr nauk med. W. Dzieńis, dr n. med.. A. Orzechowska-Bobkiewicz, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) choroby nerek,
- c) choroby tarczycy,
- d) uczulenie na środek kontrastujący (jeśli bez względnie konieczny w badaniu);

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego nieletniego pacjenta, zgoda ginekologa na badanie pacjentki w ciąży w stanach zagrożenia życia, przerwa w karmieniu piersią po podaniu kontrastu.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2		

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Szczególne ostrożności w przypadku pacjentów uczulonych; opieka anestezjologiczna pacjentów z wywiadem wcześniejszych działań niepożądanych po zastosowaniu środka cieniującego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, osłona na gonady u mężczyzn, krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów niewspółpracujących – małe dzieci, pacjenci pobudzeni. Zdjęcie metalowych elementów z okolicy jamy brzusznej (np. ozdoby, ubranie). Konieczność zachowania bezruchu podczas ekspozycji.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W opisie badania należy podać zalecenia co do ewentualnych kolejnych badań.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Mahias Prokop, Michael Galanski, Medipage, Warszawa 2007, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for computed tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu na czczo. Podklucie wenflonu do żyły pacjenta najlepiej w zgięciu łokciowym. Pacjent na czczo minimum 3 godziny bez jedzenia i picia;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od sklepienia czaszki do zakresu objętego badaniem (modyfikacja zakresu pola badania w zależności od wskazań) wtórne rekonstrukcje wielopłaszczyznowe MPR (czołowe, strzałkowe, po krzywej), trójwymiarowe; faza I – przed podaniem środka kontrastującego i faza II – tętnicza po podaniu kontrastu (rozpoczęcie fazy tętniczej ustalone na podstawie bolusa testowego lub automatyczny start badania po napływie środka cieniującego do zadanej warstwy);
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach z uniesionymi ramionami/brak danych co do badanego narządu, grubość warstwy w zależności od obszaru badania, odległość między warstwami w zależności od obszaru badania
grubość warstwy [mm]	4-10
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	stosownie do wymiarów jamy brzusznej

kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	standard lub tkanka miękka

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta pół godziny po badaniu, usunięcie wenflonu po upływie czasu obserwacji.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 45 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 5.065.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3.

Kryterium	Opis
uwidocznienie	narządu badanego
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie narządu w badanym obszarze
szerokość okna [j. H.]	w zależności od rodzaju badania i od rodzaju badanej tkanki
poziom okna [j. H.]	w zależności od rodzaju badania i od rodzaju badanej tkanki
opis wyniku	zmiany patologiczne a w przypadku prawidłowego obrazu należy wymienić oceniane narządy i tkanki i potwierdzić ich prawidłową morfologię w opisie

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: stwierdzenie obecności zmian patologicznych wymagających dodatkowych faz badania;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: pacjent ekstremalnie szczupły lub otyły, brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od masy ciała pacjenta;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

87. Angio-TK, tętnice wieńcowe z oceną ewentualnych zespołów omijających CABG - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 4.086.

ICD 9: 88.380.702.

2. Cel procedury.

Ocena tętnic wieńcowych z oznaczeniem stopnia uwapnienia tętnic wieńcowych (calcium score) z oceną ewentualnych zespołów omijających CABG.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Katarzyna Gruszczyńska, dr n.med. Joanna Gibińska, mgr inż. Ryszard Kowski,

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) niemiarowa akcja serca,
- c) niemożność zatrzymania oddechu na ok. 10–20 s,
- d) niewydolność nerek,
- e) przeciwwskazania do podania leków beta – adrenolitycznych (ciśnienie skurczowe krwi poniżej 100mm Hg, zdekompensowana niewydolność krążenia, alergia na preparat, astma lub COPD leczone wziewnymi agonistami receptorów B2, aktywny bronchospazm, blok przedsionkowo–komorowy II lub III stopnia);
- f) brak współpracy chorego,
- g) udokumentowana ciężka reakcja alergiczna na jodowy środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Badanie wykonuje się wyłącznie w stanach zagrożenia życia po uzyskaniu zgody pacjentki.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	6	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia TK wyposażona w zestaw p/wstrząsowy, tomograf komputerowy z oprogramowaniem do badania serca, bramkowanie akwizycji sygnałem EKG, dwugłowicowy wstrzykiwacz automatyczny, stacja graficzna z oprogramowaniem do oceny tętnic wieńcowych i oceny zwąpień tętnic wieńcowych.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub zespół składający się z lekarza posiadającego tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki i lekarza specjalisty w zakresie kardiologii;
- 2) wykonujący: j. w., lub 1 lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Zgodność rozpoznania z aktualnymi wskazaniami, brak przeciwwskazań do badania.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Reakcje na podany lek beta – adrenolityczny: bradykardia, skurcz oskrzeli. Reakcje na podany jodowy środek kontrastujący.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niemiarowa akcja serca, brak współpracy pacjenta, niemożność zatrzymania oddechu, inne artefakty ruchowe; nieprawidłowe bramkowanie EKG, nieprawidłowe wyznaczenie pola badania, zbyt mały stosunek sygnału do szumu (SNR); nieprawidłowe obliczenie czasu opóźnienia po podaniu środka kontrastującego – niedostateczne zakontrastowanie tętnic wieńcowych; nieprawidłowe dojście żyłne, wynacznienie środka kontrastującego poza żyłę; nieprawidłowa praca wstrzykiwacza automatycznego lub aparatu TK. Błędne opracowanie badania: wybór nieodpowiedniej fazy cyklu pracy serca do opracowania, nieprawidłowe

określenie stopnia stenozы tętnic wieńcowych, nieprawidłowe obliczenie zawartości wapnia w tętnicach wieńcowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Podanie leku beta - adrenolitycznego u pacjentów z akcją serca powyżej 65 uderzeń/min. Podanie jodowego środka kontrastującego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pomiar tętna, ciśnienia, sprawdzenie aktualnego zapisu EKG, weryfikacja poziomu kreatyniny w surowicy. Podanie leków beta - adrenolitycznych przy akcji serca powyżej 65/min.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Bluemke D. A, Achenbach S. et al, No–invasive coronary artery imaging: MRA and MCTA: a scientific statement from the AHA Committee on cardiovascular imaging, *Circulation* 2008, 118:586-606;
- 2) Oudkerk M., Stillman A. E, Halliburton S. S, Coronary artery calcium screen–ing: current status and recommendations from The European Society of Cardiac Radiology and North American Society for Cardiovascular Imaging. *Int. J Cardiovasc Imaging* 2008, 24:645-671;
- 3) Hendel M. C. et al., ACCF/ACR. Appropriateness criteria for computed tomography and cardiac magnetic resonance imaging. *J Am Coll Cardiol.* 2006, 48(7):1475-97;
- 4) Pannu H. K. et al.: B–Blockers for cardiac CT – A primer for the radiologists. *AJR* 2006, 186:341–356;
- 5) Sundaram B. S. et al.: Anatomy and terminology for the interpretation and reporting of cardiac CT. Part 1 & 2 *AJR* 2009, 192: 574–583; 584–598;
- 6) Budoff M. J., Achenbach S., Blumenthal R.S., et al.: Assessment of coronary artery disease by cardiac computed tomography. A scientific statement from AHA *Circulation* 2006, 114, 1761–91;
- 7) Schroeder S, Achenbach S, Bengel F et al.: Cardiac Computed tomography: Indications, applications, limitations, and training requirements. *European Heart Journal* 2008,29:531–556;
- 8) Ohnesorge B.: *Clinical Protocols for 4–to 64–slice CT*. W: Ohnesorge B: *Multislice and Dualsource CT in cardiac imaging*, 2nd edition, Springer–Verlag 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie środka kontrastującego, beta – blokerów;
- 2) pacjenta: pacjent pozostaje na czczo 4 godziny przed badaniem, powstrzymuje się od picia kawy i palenia papierosów w dniu badania;

- 3) personelu: zebranie wywiadu dotyczącego choroby zasadniczej, przebytych zabiegów tętnic wieńcowych, zażywanych leków, alergii, ewentualnych przeciwwskazań do podania leków beta – adrenolitycznych, sprawdzenie poziomu kreatyniny i aktualnego EKG. Podanie beta – blokerów (jeżeli to konieczne) przy akcji serca powyżej 65 uderzeń na minutę – na zlecenie lekarza radiologa.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od rozdwojenia tchawicy do koniuszka serca, optymalnie ustalany wg skanów bez kontrastu (calcium score); dla oceny zespołów omijających modyfikacja zakresu badania – od wcięcia mostka do koniuszka serca;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii; zalecany protokół badania w tomografii komputerowej

Parametr	Wartość
pozycja	pozycja leżąca na plecach, uniesione ramiona kierunek skanowania kranio-kaudalny
grubość warstwy [mm]	0,4-1 (2-3 przy calcium score)
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	ograniczony do istotnych anatomicznie obszarów
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	w zależności od urządzenia

- 3) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja chorego min 30 min po wykonaniu badania, usunięcie dojścia żylnego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 30 min;
- 2) zespół pielęgniarek: 30 min;
- 3) zespół lekarzy: 45 min.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

Zalecane stężenie 350-400 mgI/ml), niejonowy środek kontrastujący w objętości 60-120 ml, iniekcja jedno- lub wielofazowa, z bolusem co najmniej 30 ml NaCl, podczas iniekcji przepływ: 3,5-6,0 ml/s, opóźnienie: obliczane techniką bolusa testowego lub techniką śledzenia napływu środka kontrastującego w zależności od rodzaju aparatu.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3.

Kryterium	Opis
uwidocznienie	bez szczególnych wymagań
struktury krytyczne	bez szczególnych wymagań
szerokość okna	bez szczególnych wymagań
poziom okna	bez szczególnych wymagań
opis wyniku	Calcium score wg odpowiedniej procedury tętnice wieńcowe - opis anatomii: - lokalizacja ewentualnych zwężeń w odpowiednich segmentach wg schematu AHA, % stenozy, długość zwężenia, typ blaszki miażdżycowej. W przypadku niedrożności długość i lokalizacja niedrożnego odcinka, ewentualne drogi krążenia obocznego, - ocena ilości i lokalizacji stentów w tętnicach wieńcowych, restenozy, krążenie oboczne, - ocena typu i ilości zespołów omijających, (zespolenia żyłne i tętnicze), początek, sposób przebiegu zespolenia, anastomozy drożność by-passu, zakrzepica, zwężenia, drożność miejsca zespolenia z naczyniem natywnym, anatomia graftu (by-passy T lub Y), obecność tętniaków, - opis ewentualnych nieprawidłowości jam serca i osierdza, - patologie pozasercowe widoczne w zakresie badania,

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku wysokiego calcium score >1000 – nie zaleca się wykonywania angiografii tętnic wieńcowych. U chorych z założonymi stentami nie zaleca się wykonywania calcium score. U chorych z zespoleniami omijającymi nie zaleca się wykonywania calcium score;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wystąpienie reakcji ubocznych po podaniu kontrastu lub lekach, niemiarowa akcja serca;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w przypadku zespołów omijających, zależnie od czasu badania;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

88. Radiografia, klatka piersiowa, 2 projekcie (PA i boczne) - część ogólna

1. Identyfikator procedury

Kod główny: 4.106.

ICD 9: 87.440.101.

2. Cel procedury.

Diagnostyka zmian naciekowych, ogniskowych i rysunku naczyniowego płuc, śródpiersia i ścian klatki piersiowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. Andrzej Urbanik, lek. Dorota Szlezynger Marcinek, lek. Bartłomiej Łasocha, lek. Michał Gorczyca, tech. elektroradiologii Grażyna Sendor, dr hab. n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) zaburzenia równowagi;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona na jamę brzuszną.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w

trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Uzyskanie świadomej zgody pacjenta na badanie.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, PA – dolna krawędź zgodna z najniższym żebrzem, górna krawędź na wysokości 5cm powyżej barków; bok – ten sam zakres. Wymagane objęcie badaniem szczytów płuc i kątów przeponowo żebrzowych oraz zachyłków przykręgosłupowych opłucnej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: Zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	125
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3

FFD [cm]	180 (140-200)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	PA-boczna prawa; bok-środkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<20 dla AP, <40 dla boku

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: bez szczególnych wymagań.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Bez szczególnych wymagań.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

W zależności od stosowanej techniki:

- 1) metoda analogowa:
 - a) technik elektroradiologii: 10 minut,
 - b) zdjęcia narządów klatki piersiowej, lekarz: 15 minut.

Kontrola zdjęcia pod względem technicznym po wykonaniu badania przez technika, ewentualna decyzja o zdjęciach dodatkowych, zebranie dodatkowych informacji od pacjenta, konsultacja z klinicystą w przypadkach wątpliwych, porównanie zdjęć z badaniami poprzednio wykonywanymi, sformułowanie rozpoznania, podyktowanie lub napisanie wyniku badania, archiwizacja badania, demonstracja wyników badań na zebraniach radiologicznych klinicznych;

- 2) metoda cyfrowa – dłuższy czas pracy lekarza. Nie uwzględniono rejestracji ani żadnych innych czynności administracyjnych zależnych od jednostki wykonującej procedurę.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) radiogram PA:

pełny wdech (uwidocznienie 6 przednich lub 10 tylnych żeber nad przeponą), zatrzymany oddech, symetryczne odwzorowanie płuc (wyrstek kolczysty między mostkowymi końcami obojczyków), zobrazowanie całych krawędzi bocznych płuc oraz cieni żeber ponad przeponą, odwzorowanie rysunku naczyniowego całych płuc, szczególnie naczyń obwodowych, ostre odwzorowanie tchawicy i oskrzeli płatowych, zarysów serca i aorty, przepony i kątów przeponowo-żebrowych, uwidocznienie pozasercowego obszaru płuc oraz śródpiersia, kręgosłupa przez cień śródpiersia, małych kolistych struktur, z przestrzenią pozasercową włącznie, wysokokontrastujących 0,7 mm średnicy, niskokontrastujących: 2 mm średnicy, liniowych i siateczkowatych struktur dochodzących do obrzeży płuc, wysokokontrastujących: 0,3 mm, niskokontrastujących: 2 mm;
- 2) radiogram bok:
 - a) pełny wdech, zatrzymany oddech,

- b) ramiona poza polami płuc,
- c) nałożenie tylnych granic płuc;
- 3) ostre odwzorowanie:
 - a) tylnych krawędzi serca i aorty,
 - b) śródpiersia,
 - c) przepony,
 - d) mostka,
 - e) kręgosłupa piersiowego;
- 4) uwidocznienie:
 - a) tchawicy,
 - b) kątów,
 - c) małych kolistych struktur, z przestrzenią pozasercową włącznie,
 - wysokokontrastujących 0,7mm średnicy,
 - niskokontrastujących: 2mm średnicy;
 - d) liniowych i siateczkowatych struktur dochodzących do obrzeży płuc,
 - wysokokontrastujących: 0,3mm,
 - niskokontrastujących: 2mm;
- 5) opis: ocena pól płucnych, krążenia małego, wnęk, sylwetki sercowo naczyniowej, obrysów przepony, struktur kostnych i tkanek miękkich klatki piersiowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: typ budowy anatomicznej i nieprawidłowa postawa ciała (skolioza, kifoza), brak współpracy z pacjentem – niemożność prawidłowego ułożenia do badania (np. pacjent nieprzytomny);
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego, nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: wpis badającego technika na skierowaniu, adnotacja lekarza opisującego w wyniku badania, z uzasadnieniem.

89. Radiografia, klatka piersiowa, w pozycji leżącej, 1 projekcja - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 4.108.

ICD 9: 87. 440. 103.

2. Cel procedury.

Diagnostyka zmian naciekowych, ogniskowych i rysunku naczyniowego płuc, śródpiersia i ścian klatki piersiowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

Joanna Gibińska, prof. Andrzej Urbanik, lek. Dorota Szlezzynger Marcinek, lek. Bartłomiej Łasocha, tech. el–rad. Grażyna Sendor, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona na jamę brzuszną.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	5
0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	5	0	3	5
0	6	0	3	5
0	7	0	3	5
0	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ustawienie, wdech, brak współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Uzyskanie świadomej zgody pacjenta na badanie.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Podejrzanie odmy opłucnej – radiogram w pozycji leżącej na zdrowym boku poziomym promieniem lub w pozycji leżącej w wydechu. W przypadku podejrzenia płynu w jamie opłucnej radiogram w pozycji leżącej na chorym boku poziomym promieniem.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, AP – dolna krawędź zgodna z najniższym zębem, górna krawędź na wysokości 5 cm powyżej barków: Wymagane objęcie badaniem szczytów płuc i kątów przeponowo żebrowych;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	125
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	130 (100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	PA-boczna prawa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<40

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na brzuch i miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

W zależności od stosowanej techniki:

- 1) metoda analogowa:
 - a) technik elektroradiologii: 10 minut,
 - b) zdjęcia narządów klatki piersiowej, lekarz: 10 minut,kontrola zdjęcia pod względem technicznym po wykonaniu badania przez technika, ewentualna decyzja o zdjęciach dodatkowych, zebranie dodatkowych informacji od pacjenta, konsultacja z klinicystą w przypadkach wątpliwych, porównanie zdjęć z badaniami poprzednio wykonywanymi, sformułowanie rozpoznania, podyktowanie lub napisanie wyniku badania, archiwizacja badania, demonstracja wyników badań na zebraniach radiologicznych klinicznych;
- 2) metoda cyfrowa – dłuższy czas pracy lekarza. Nie uwzględniono rejestracji ani żadnych innych czynności administracyjnych zależnych od jednostki wykonującej procedurę.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) radiogram AP: pełny wdech (uwidocznienie 5 przednich lub 8 tylnych żeber nad przeponą), zatrzymany oddech, symetryczne odwzorowanie płuc (wyrastek kolczysty między mostkowymi końcami obojczyków), zobrazowanie całych krawędzi bocznych płuc oraz cieni żeber ponad przeponą, odwzorowanie rysunku naczyniowego całych płuc, szczególnie naczyń obwodowych, ostre odwzorowanie tchawicy i oskrzeli płatowych, zarysów serca i aorty, przepony i kątów przeponowo-żebrowych, uwidocznienie pozasercowego obszaru płuc oraz śródpiersia, kręgosłupa przez cień śródpiersia, uwidocznienie małych kolistych struktur, z przestrzenią pozasercową włącznie, wysokokontrastujących 1 mm średnicy, niskokontrastujących: 3 mm średnicy, uwidocznienie liniowych i siateczkowatych struktur dochodzących do obrzeży płuc, wysokokontrastujących: 0,5mm, niskokontrastujących: 3 mm;
- 2) opis: ocena pól płucnych, krążenia małego, wnek, sylwetki sercowo naczyniowej, obrysów przepony, struktur kostnych i tkanek miękkich klatki piersiowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: typ budowy anatomicznej i nieprawidłowa postawa ciała (skolioza, kifoza), brak współpracy z pacjentem – niemożność prawidłowego ułożenia do badania (np. pacjent nieprzytomny);
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem;

- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego, nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury – wpis badającego technika na skierowania – adnotacja lekarza opisującego w wyniku badania, z uzasadnieniem.

90. Radiografia, klatka piersiowa, celowane na szczyty płuc, 1 projekcja - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 4.109.

ICD 9: 87.440.104

2. Cel procedury.

Diagnostyka zmian w szczytach płuc i górnych żebrach.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

Joanna Gibińska, prof. Andrzej Urbanik, lek. Dorota Szlezynger Marcinek, lek. Bartłomiej Łasocha, lek. Michał Gorczyca, tech. el-rad. Grażyna Sendor, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) zaburzenia równowagi,
- b) ciąża;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona na jamę brzuszną.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	5
0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	5	0	3	5

0	6	0	3	5
0	7	0	3	5
0	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz specjalista w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub w zakresie radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Wady postawy, brak współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Uzyskanie świadomej zgody pacjenta na badanie.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie,
 1. Górna krawędź kasety na wysokości 5 cm powyżej barków: Objęty obszar do Th4 i bocznie do łuków 2 żeber
 2. Pacjent stoi około 3 cm od ścianki, nogi ugięte, barkami opiera się o ściankę. Ręce splecione z przodu, barki wysunięte do przodu i góry.
 3. promień środkowy wchodzi w okolicy trzonu mostka;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: Zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	125
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	200 (140-200)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	obie boczne
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	< 30

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej, nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na brzuch i miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

W zależności od stosowanej techniki:

- 1) metoda analogowa:
 - a) technik elektroradiologii: 10 minut,
 - b) zdjęcia narządów klatki piersiowej, lekarz: 10 minut,kontrola zdjęcia pod względem technicznym po wykonaniu badania przez technikę, ewentualna decyzja o zdjęciach dodatkowych, zebranie dodatkowych informacji od pacjenta, konsultacja z klinicystą w przypadkach wątpliwych, porównanie zdjęć z badaniami poprzednio wykonywanymi, sformułowanie rozpoznania, podyktowanie lub napisanie wyniku badania, archiwizacja badania, demonstracja wyników badań na zebraniach radiologicznych klinicznych;
- 2) metoda cyfrowa: dłuższy czas pracy lekarza. Nie uwzględniono rejestracji ani żadnych innych czynności administracyjnych zależnych od jednostki wykonującej procedurę.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) radiogram AP: pełny wdech, zatrzymany oddech, symetryczne odwzorowanie płuc (wyrostek kolczysty między mostkowymi końcami obojczyków), zobrazowanie całych krawędzi bocznych szczytów płuc, uwidocznienie małych kolistych struktur, z przestrzenią pozasercową włącznie, wysokokontrastujących 0,7 mm średnicy, niskokontrastujących: 2 mm średnicy, uwidocznienie liniowych i siateczkowatych struktur dochodzących do obrzeży płuc, wysokokontrastujących: 0,3 mm, niskokontrastujących: 2 mm;
- 2) opis: ocena pól tkanki płucnej szczytów, struktur kostnych i tkanek miękkich klatki piersiowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: typ budowy anatomicznej i nieprawidłowa postawa ciała (skolioza, kifoza) -niemożność prawidłowego ułożenia do badania (np. pacjent nieprzytomny) - możliwe wykonanie radiogramów w pozycji leżącej;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: wpis badającego technika na skierowania - adnotacja lekarza opisującego w wyniku badania, z uzasadnieniem.

91. Fluoroscopia, klatka piersiowa, z zastosowaniem prześwietlenia ze zdjęciami celowanymi - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 4.110.

ICD 9: 87.440.301.

2. Cel procedury.

Ocena dynamiczna zmian w obrębie klatki piersiowej, z następowym utrwaleniem na błonie RTG. Nie jest stosowana jako samodzielna metoda diagnostyczna; stanowi uzupełnienie badań rentgenowskich w przypadkach wymagających oceny czynnościowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. Andrzej Urbanik, lek. Dorota Szlezynger Marcinek, lek. Magdalena Grzybek, lek. Michał Gorczyca, tech. el – rad. Grażyna Sendor, dr hab. n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona na jamę brzuszną.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	2	3
0	5	0	2	3
0	6	0	2	3
0	7	0	2	3
0	8	0	2	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ustawienie, brak współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - AP – dolna krawędź zgodna z najniższym żebrzem, górna krawędź na wysokości 5 cm powyżej barków; Wymagane objęcie badaniem szczytów płuc i kątów przeponowo żebrowych;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	$\geq 3,0$
FFD [cm]	180 (140-200)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	PA-prawa boczna
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej, nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane; osłona na brzuch i miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół technik elektroradiologii: 20 minut. Zdjęcia narządów klatki piersiowej;
- 2) zespół lekarz radiologów: 20 minut;

kontrola pól płucnych, wykonanie dokumentacji zdjęciowej oraz kontrola zdjęcia pod względem technicznym po wykonaniu badania, ewentualna decyzja o zdjęciach dodatkowych, zebranie dodatkowych informacji od pacjenta, konsultacja z klinicystą w przypadkach wątpliwych, porównanie zdjęć z badaniami poprzednio wykonywanymi, sformułowanie rozpoznania, podyktowanie lub napisanie wyniku badania, archiwizacja badania, demonstracja wyników badań na zebraniach radiologicznych klinicznych. Nie uwzględniono rejestracji ani żadnych innych czynności administracyjnych zależnych od jednostki wykonującej procedurę.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie małych kolistych struktur, z przestrzenią poza sercową włącznie, wysokokontrastujących 1mm średnicy, niskokontrastujących: 3mm średnicy, uwidocznienie liniowych i siateczkowatych struktur dochodzących do obrzeży płuc, wysokokontrastujących: 0,5mm, niskokontrastujących: 3mm;
- 2) opis: ocena pól płucnych, wnęk, sylwetki sercowo naczyniowej, obrysów przepony, struktur kostnych i tkanek miękkich klatki piersiowej w badanym obszarze.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: typ budowy anatomicznej i nieprawidłowa postawa ciała (skolioza, kifoza), brak współpracy z pacjentem – niemożność prawidłowego ułożenia do badania (np. pacjent nieprzytomny);
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: wpis badającego technika na skierowania, adnotacja lekarza opisującego w wyniku badania, z uzasadnieniem.

92. Radiografia, klatka piersiowa, projekcje specjalne - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 4.111.

ICD 9: 87.440.105.

2. Cel procedury.

Uzupełnienie wyjściowego badania RTG klp, np. w celu ilościowej oceny płynu w jamach opłucnowych, odmy opłucnowej (jeśli pacjent nie może przyjąć pozycji pionowej), obecności wolnego gazu pod przeponą.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. Andrzej Urbanik, lek. Dorota Szlezzynger Marcinek, lek. Magdalena Grzybek, technik elektroradiologii Grażyna Sendor, dr hab. n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona na jamę brzuszną.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury;

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Dane z badań wyjściowych.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nie zatrzymany oddech.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Bez szczególnych wymagań.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) zdjęcie PA klatki piersiowej w pozycji leżącej na boku wiązką poziomą,
 - b) zdjęcie boczne klatki piersiowej w pozycji leżącej wiązką poziomą,
 - c) zdjęcie PA klatki piersiowej na wydechu,
 - d) skośne klatki piersiowej AP,
 - e) skośne klatki piersiowej PA,
 - f) celowane na wybrany obszar klatki piersiowej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	125
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	1). 180 (140-200) 2). 180 (140-200) 3). 180 (140-200)

	4). 180 (140-200) 5). 180 (140-200) 6). 100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	PA – prawa boczna; AP – lewa boczna; bok, skośne, celowane – środkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	PA, AP, celowane <20; bok, skośne <40

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: bez szczególnych wymagań.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) technik elektroradiologii: 10 minut;
- 2) lekarz radiolog: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

Opis: ocena pól płucnych, ocena sylwetki serca, aorty oraz naczyń, stwierdzenie/wykluczenie odmy/płynu opłucnowego, wolnego gazu pod przeponą, kryteria zgodnie z EuropeanGuidelines.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: typ budowy anatomicznej i nieprawidłowa postawa ciała (skolioza, kifoza), brak współpracy z pacjentem – niemożność prawidłowego ułożenia do badania (np. pacjent nieprzytomny);
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego, nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury. – wpis badającego technika na skierowania – adnotacja lekarza opisującego w wyniku badania, z uzasadnieniem.

93. Radiografia, żebra, jednostronne, dwie projekcje (AP i skośne) - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 4.112.

ICD 9: 87.430.101.

2. Cel procedury.

Ocena zmian pourazowych, oraz ogniskowej destrukcji utkania kostnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. Andrzej Urbanik, lek. Dorota Szlezynger Marcinek, lek. Bartłomiej Łasocha, tech. el–rad. Grażyna Sendor, dr hab. n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań. Pod redakcją Bogdana Pruszyńskiego. PZWL 2000.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona na jamę brzuszną.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	5
0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	5	0	3	5
0	6	0	3	5
0	7	0	3	5
0	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz

w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ustawienie, brak współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Złamania górnych żeber, wykluczenie odmy opłucnowej złamania dolnych żeber, wykluczenie krwawienia z narządów jamy brzusznej.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) żebra górne:
 - AP: kasetka 35x43 cm górny brzeg 5cm powyżej barków, objęty obszar od stawów żebrowo kręgowych do łuków żebrowych. Pacjent tyłem do kasetki, promień środkowy na wysokości Th7,
 - skośne: kasetka 35x43 cm, górny brzeg 5cm powyżej barków, Pacjent przylega chorym bokiem do kasetki, tułów pod kątem 45 st. Objęty obszar od kręgosłupa do bocznej ściany klatki piersiowej. Obie ekspozycje na pełnym wdechu;
 - b) żebra dolne:

- AP: kasetka 35x43 cm poprzecznie, dolny brzeg 2 cm poniżej grzebienia biodrowego, objęty obszar od stawów żebrowych do łuków żebrowych. Pacjent tyłem do kasetki, promień środkowy 4cm poniżej wyrostka mieczykowatego,
- skośne: kasetka 35x43 cm poprzecznie, dolny brzeg 2 cm poniżej grzebienia biodrowego. Pacjent przylega chorym bokiem do kasetki, tułów pod kątem 45 st. Objęty obszar od kręgosłupa do bocznej ściany KLP. Obie ekspozycje na wydechu.

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-80
ognisko	≤1,3
filtracja [mm Al]	≥3,0
FFD [cm]	100
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<40

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowe: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

Nie uwzględniono rejestracji ani żadnych innych czynności administracyjnych zależnych od jednostki wykonującej procedurę.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) radiogram PA: zatrzymany oddech, zobrazowanie całych krawędzi bocznych płuc oraz cieni żeber ponad przeponą, ostre odwzorowanie żeber, uwidocznienie kręgosłupa przez cień śródpiersia;
- 2) radiogram bok: zatrzymany oddech, ramiona poza polami płuc, nałożenie tylnych granic płuc, ostre odwzorowanie żeber, mostka, kręgosłupa piersiowego;
- 3) opis wyniku: ocena ciągłości warstwy korowej żeber.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: typ budowy anatomicznej i nieprawidłowa postawa ciała (skolioza, kifoza), brak współpracy z pacjentem, niemożność prawidłowego ułożenia do badania (np. pacjent nieprzytomny);
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: wpis badającego technika na skierowania, adnotacja lekarza opisującego w wyniku badania, z uzasadnieniem.

94. Radiografia, mostek, dwie projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 4.114.

ICD 9: 87.430.103.

2. Cel procedury.

Diagnostyka: ocena zmian struktury kostnej, ciągłości obrysów kości, ocena powierzchni stawowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. Andrzej Urbanik, lek. Dorota Szlezynger Marcinek, tech. rtg Grażyna Sendor, dr hab. n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) zaburzenia stosunków anatomicznych,
- b) ciąża;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona na jamę brzuszną.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
---	---	---	----	----

0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Wady postawy, brak współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Podjęcie ciężkiego urazu mostka.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Bez szczególnych wymagań.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: radiogram skośny, radiogram boczny;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	< 60

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej, nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane; osłona na brzuch i miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) technik elektroradiologii: 12 minut;
- 2) lekarz: zdjęcia narządów klatki piersiowej: 15 minut.

Nie uwzględniono rejestracji ani żadnych innych czynności administracyjnych zależnych od jednostki wykonującej procedurę.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) radiogram skośny: ostre odwzorowanie krawędzi mostka, stawów mostkowo obojczykowych, uwidocznienie końców mostkowych obojczyków,
- 2) radiogram boczny: ostre odwzorowanie krawędzi przedniej i tylnej mostka, odwzorowanie tkanek miękkich przylegających do mostka od przodu i tyłu,
- 3) opis: ocena ciągłości obrysów struktury korowej kości mostka, powierzchni stawowych, ewentualnie tkanek miękkich klatki piersiowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, – typ budowy anatomicznej i nieprawidłowa postawa ciała (skolioza, kifoza) – niemożność prawidłowego ułożenia do badania (np. pacjent nieprzytomny) – możliwe wykonanie radiogramów w pozycji leżącej;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego, nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury – wpis badającego technika na skierowania – adnotacja lekarza opisującego w wyniku badania, z uzasadnieniem.

95. Radiografia, stawy mostkowo obojczykowe, trzy projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 4.115.

ICD 9: 87.430.104.

2. Cel procedury.

Diagnostyka: ocena zmian struktury kostnej, ciągłości obrysów kości, ocena powierzchni stawowych i urazów stawu mostkowo obojczykowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. Andrzej Urbanik, lek. Dorota Szlezynger Marcinek, tech. rtg Grażyna Sendor, dr hab. n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) zaburzenia stosunków anatomicznych,
 - b) ciąża;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona na jamę brzuszną.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	0
0	2	0	4	0
0	3	0	4	0
0	5	0	4	0
0	6	0	4	0
0	7	0	4	0
0	8	0	4	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Wady postawy, brak współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Podejrzenie ciężkiego urazu mostka.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Bez szczególnych wymagań.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent rozebrany do pasa, bez elementów metalowych, bez paska od spodni;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcje: skośna-kontaktowa, skośna, kontaktowa – porównawcza;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	110
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115, dla kontaktowych nie mniej, niż 45
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<40

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej, nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na brzuch i miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) technik elektroradiologii: 15 minut;
- 2) lekarz: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) radiogram kontaktowy porównawczy: ostre odwzorowanie stawów mostkowo, obojczykowych, uwidocznienie krawędzi ręki mostka, końców mostkowych obojczyków;
- 2) radiogram kontaktowy skośny: ostre odwzorowanie stawu mostkowo obojczykowego, jednej z krawędzi ręki mostka, uwidocznienie końców mostkowych obojczyków;
- 3) radiogram skośny: ostre odwzorowanie jednego stawu mostkowo obojczykowego;

- 4) uwidocznienie krawędzi rękojeści mostka, końców mostkowych obojczyków;
- 5) opis: ocena ciągłości obrysów struktury korowej kości mostka, powierzchni stawowych, ewentualnie tkanek miękkich klatki piersiowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, – typ budowy anatomicznej i nieprawidłowa postawa ciała (skolioza, kifoza) – niemożność prawidłowego ułożenia do badania (np. pacjent nieprzytomny) – możliwe wykonanie radiogramów w pozycji leżącej;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury – wpis badającego technika na skierowania – adnotacja lekarza opisującego w wyniku badania, z uzasadnieniem.

96. Radiografia, kręgosłup, celowane TH7-L5 - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.135.

ICD 9: 87.230.102.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi, podejrzenie zmian na pograniczu piersiowo-lędźwiowym.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona dodatkowa na poziomie miednicy małej w formie płatów gumy ołowiowej, fartuchów ochronnych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	0
0	2	0	4	0
0	3	0	4	0
0	5	0	4	0
0	6	0	4	0
0	7	0	4	0
0	8	0	4	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze), niewłaściwe parametry ekspozycji, brak współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Wskazane eliminacja gazów z jelit.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uściślenie rodzaju zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badań, PZWL Warszawa 2000 r.;
- 2) Greenspan A., Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) AP-ułożenie na plecach z podkurczeniem w stawach kolanowych do 90 stopni, celowanie na wyrostek mieczykowaty mostka,
 - b) bok-ułożenie na boku z podkurczeniem kończyn w stawach kolanowych, celowanie jak w projekcji AP;

obie projekcje w wydechu.

- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-85
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na miednicę mniejszą w wieku rozrodczym.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Dezynfekcja stołu i kaset.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 8 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 6 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie AP - pełny wydech, zatrzymany oddech, symetria ułożenia kręgosłupa w osi podłużnej kasety, ograniczenie pola badanego w wymiarze dwubocznym ok. 20 cm, widoczność wszystkich struktur kostnych z zachowaniem pełnej przejrzystości trzonów kręgowych, ostrość wszystkich krawędzi kostnych, rysunek naczyniowy płuc w postaci półcieni nie utrudniających odczytu elementów kostnych, ostre uwidocznienie przepony i zarysu gazów jelitowych, uwidocznienie obszaru płuc oraz śródpiersia na tle sylwetki serca, uwidocznienie kręgosłupa przez cień śródpiersia;
- 2) zdjęcie boczne pełny wydech, zatrzymany oddech ramiona poza polem kręgosłupa (ułożone do przodu) pole obrazowania z wymiarem dwubocznym ok. 20 cm, ostre uwidocznienie wszystkich krawędzi kostnych, ostre uwidocznienie przepony, widoczność wszystkich elementów kostnych na tle trzonów i łuków, widoczność cienia więzadła podłużnego tylnego;
- 3) opis wyniku: ocena stanu anatomicznego struktur kostnych oraz przestrzeni i otworów międzykręgowych. Określenie uwapnienia kości zbitej i gąbczastej. Wykluczenie ognisk osteolizy i rozrostu rozprężającego. Ocena tkanek miękkich okolicy kręgosłupowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zdjęcia skośne pod kątem 45 stopni;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: badanie z zastosowaniem autotomografii lub badanie w pozycji stojącej;
- 3) przerwanie badania: w przypadku obecności cieniującej treści pokarmowej w jelitach;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

97. Radiografia, kręgosłup lędźwiowo-krzyżowy, skosy - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.137.

ICD 9: 87.240.102.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Badanie uzupełniające dla badania podstawowego kręgosłupa lędźwiowego w 2 rzutach.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;
- 2) wybór właściwej techniki badania;
- 3) stosować odpowiednie osłony na gonady u płci męskiej;
- 4) fartuch ołowiany na klatkę piersiową powyżej wyrostka mieczykowatego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	0
0	2	0	4	0
0	3	0	4	0
0	5	0	4	0
0	6	0	4	0
0	7	0	4	0
0	8	0	4	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze), niewłaściwe parametry ekspozycji, brak współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Wskazane eliminacja mas kałowych i gazów z jelit.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uściślenie rodzaju zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury,

w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greensepan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; pacjent rozebrany do poziomu stawów biodrowych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: dwie projekcje skośne – prawa i lewa, ułożenie w pozycji leżącej pod kątem 45 stopni do powierzchni stołu, zgięcie kończyn dolnych w stawach biodrowych i kolanowych pod kątem 90 stopni. Promień centralny pada prostopadłe ok. 4 cm do boku od pępka, w kierunku uniesionego boku;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: Zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
-----------------	----------------

napięcie [kV]	85-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: stosować odpowiednie osłony na gonady u płci męskiej, fartuch osłonny na klatkę piersiową powyżej wyrostka mieczykowatego.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 8 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 6 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: pełny wydech, oddech zatrzymany, ułożenie kręgosłupa pod kątem 45 stopni, podparcie pleców workiem z piaskiem, kończyny zgięte w stawach biodrowych i kolanowych pod kątem 90 stopni, górna granica pola naświetlenia na poziomie wyrostka mieczykowatego, widoczne są stawy międzykręgowe, leżące bliżej kasety, pomiędzy stawami międzywyrostkowymi są widoczne części międzywyrostkowe łuków kręgowych, nasady łuków strony badanej rzutują się osiowo na tle trzonów kręgowych, wyrostki poprzeczne strony badanej rzutują się na przednią część łuków, powierzchnie stawów międzywyrostkowych leżą w osi promienia centralnego, posiadają intensywne wysycenie kostne;
- 2) opis wyniku: ocena anatomiczna struktur kostnych kręgosłupa, głównie stawów międzywyrostkowych i cieśni łuków celem wykluczenia podwichnięcia stawów i ubytków kostnych wrodzonych lub nabytych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: celowane badanie określonej grupy segmentów;
- 3) przerwanie badania: w przypadku obecności cieniującej treści pokarmowej w jelitach;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: uwagi dotyczące modyfikacji rzutów w przypadku istniejącego skrzywienia kręgosłupa w badanym odcinku; adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

98. Radiografia, kręgosłup, celowane L5-S1 - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.138.

ICD 9: 87.240.103.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Badanie uzupełniające dla badania podstawowego kręgosłupa lędźwiowego w 2 rzutach.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;
- 2) wybór właściwej techniki badania;
- 3) stosować odpowiednie osłony na gonady u płci męskiej;
- 4) fartuch osłonny na klatkę piersiową powyżej wyrostka mieczykowatego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0

0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Rozpoznanie lub podejrzenie kliniczne, dane z przebytych chorób, zabiegów, jeśli dotyczą badanej okolicy anatomicznej.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Wskazana eliminacja mas kałowych i gazów z jelit.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uściślenie rodzaju zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka Obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greensepán A., Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; pacjent z odsłoniętą okolicą lędźwiową;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: dwie projekcje:
 - a) AP-ułożenie na plecach, nogi zgięte w stawach biodrowych i kolanowych, uda nieco rozchylone, celowanie promienia centralnego w połowie odległości pomiędzy pępkiem i spojeniem łonowym, promień centralny odchylony dogłowowo o kąt 20-30 stopni;
 - b) bok-ułożenie ściśle na boku z podkładką pod kręgosłup lędźwiowy celem uzyskania równoległości osi kręgosłupa w stosunku do stołu, promień centralny prostopadły;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	85-100
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: stosować odpowiednie osłony na gonady u płci męskiej, fartuch ołowiany na klatkę piersiową powyżej wyrostka mieczykowatego.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 8 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 6 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie AP przestrzeni międzykręgowa L5/S1 w rzutowaniu osiowym płytki nośne trzonów L5 i S1 stanowią jednolite płaszczyzny i są w stosunku do siebie równoległe, wyrostki kolczyste rzutują się na jednoimienne trzony, na tle przestrzeni międzykręgowej L5/S1 mogą rzutować się stawy międzywyrostkowe segmentu L5/S1 stawy krzyżowo –biodrowe rzutują się symetrycznie nasady łuku kręgu L5 symetryczne, kształtu owalnego;
- 2) zdjęcie boczne płytki nośne trzonów L5 i S1 stanowią jednolite płaszczyzny, o wysokim stopniu wysycenia, przednie i tylne krawędzie trzonów L5 i S1 są ostro konturowane, posiadają charakter cieni linijnych, stawy międzywyrostkowe badanego segmentu nakładają się na siebie, wyrostek kolczysty kręgu L5 ujęty w całości;
- 3) opis wyniku: ocena stosunków anatomicznych pogranicza lędźwiowo-krzyżowego oraz wzajemnej relacji pomiędzy sąsiadującymi kręgami. Ocena pogranicza lędźwiowo – krzyżowego pod kątem objawów niestabilności segmentu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji, nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, zmiana wartości kąta padania promienia centralnego w rzucie AP w przypadku nadmiernej lordozy lub jej braku;
- 3) przerwanie badania, nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego, nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: informacja zawarta w opisie badania; adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

99. Radiografia, kość krzyżowa i ogonowa AP, bok - część ogólna

1 Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.141.

ICD 9: 87.240.105.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Urazy i bóle okolicy krzyżowej, schorzenia reumatoidalne, zmiany rozsiane w kośćcu.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

- 1) wybór odpowiedniej techniki badania zapewniając maksymalną ochronę płodu w przypadku ciąży;
- 2) osłony osobiste na gonady męskie oraz fartuch osłonny na tułów powyżej grzebieni biodrowych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Możliwe źródła błędów.

Nieprawidłowe ułożenie lub celowanie.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Wskazane eliminacja mas kałowych i gazów z jelit.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Dodatkowy rzut AP z korekcją kąta zagięcia kości ogonowej, uściślenie charakteru zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka Obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greenspan A., Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; pacjent z odsłoniętą okolicą biodrową;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: dwie projekcje:
 - a) AP-ułożenie na plecach, nogi zgięte w stawach biodrowych i kolanowych, pr. centralny odchylony dogłowo o kąt 20-30 stopni pada 7 cm powyżej spojenia łonowego,
 - b) bok-ułożenie ściśle na boku z podkładką pod kręgosłup lędźwiowy, promień centralny prostopadły pada 7 cm poniżej grzebienia kości biodrowej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: Zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	z kratką

czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów powyżej grzebieni biodrowych i na gonady u płci męskiej.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 8 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 6 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie AP: zdjęcie obejmuje od góry krąg L5 od dołu spójnię łonowe, od boków zdjęcie obejmuje stawy krzyżowo-biodrowe ułożone symetrycznie, płaszczyzny stawów krzyżowo-biodrowych widoczne na całej długości, otwory krzyżowe ostro konturowane, w przedłużeniu kości krzyżowej widoczny pierwszy segment kości ogonowej, duża gradacja zacielenia pomiędzy S1 i kością ogonową jest cechą naturalną, w przypadku braku czytelnego obrazu kości ogonowej wskazane wykonanie zdjęcia celowanego kości ogonowej odpowiednio niższą ekspozycją;
- 2) zdjęcie boczne: zdjęcie obejmuje od góry krąg L5, od dołu obejmuje kość ogonową, ściśle boczne ułożenie miednicy określa rzutowanie na siebie części uchowatych kości biodrowych, trzy krawędzie kostne są wyraźnie identyfikowane – przednia ściana kości krzyżowej, przednie ograniczenie kanału krzyżowego oraz ograniczenie tylne, kość ogonowa stanowi przedłużenie kości krzyżowej, kąt zagięcia przedniego lub tylnego kości ogonowej jest różny osobniczo, uwaga! badanie rozpoczynać od projekcji bocznej, co umożliwia korektę odchylenia kąta padania promienia centralnego w projekcji AP;
- 3) opis wyniku: ocena anatomiczna kości krzyżowej i ogonowej oraz struktury kostnej pod kątem zmian ogniskowych. Ocena kanału kręgowego w odcinku krzyżowym, głównie pod kątem rozrostu rozprężającego. Różnicowanie odmienności osobniczych kości ogonowej ze zmianami pourazowymi. Zagięcie kości ogonowej określić wartością kątową.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zdjęcie AP kości ogonowej w przypadku jej nadmiernego zagięcia uniemożliwiającego ocenę na podstawie przedstawionego rzutowanie promienia centralnego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana wartości kąta padania promienia centralnego w przypadku zniekształcenia miednicy lub nadmiernej lordozy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;

- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: stosowna informacja podana w opisie badania; adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

100. Radiografia, stawy krzyżowo-biodrowe, 3 projekcje AP, skosy - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.142.

ICD 9: 87.240.106.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Schorzenia reumatoidalne, dolegliwości bólowe okolicy krzyżowej, zmiany rozsiane w kośćcu, urazy.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;
- 2) wybór właściwej techniki badania;
- 3) stosować odpowiednie osłony na gonady u płci męskiej;
- 4) fartuch ołowiany na klatkę piersiową powyżej grzebieni biodrowych

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0

0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Wskazane eliminacja mas kałowych i gazów z jelit.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uściślenie charakteru zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka Obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL Warszawa 2000r.;
- 2) Greensepán A., Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007 r.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; pacjent z odsłoniętą okolicą biodrową;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2 Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: dwie projekcje:
 - a) AP-ułożenie na plecach, nogi zgięte w stawach biodrowych i kolanowych, promień centralny odchyłony dogłównie o kąt 20-30 stopni pada 7 cm powyżej spojenia łonowego,
 - b) skośna-uniesienie boku badanego o kąt 25-30 stopni, promień centralny prostopadły w połowie odległości pomiędzy kresą białą a kolcem biodrowym górnym;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady, fartuch osłonny na tułów powyżej grzebieni biodrowych.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 8 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 6 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie AP zdjęcie obejmuje od góry krąg L5 od dołu 3-4 cm poniżej dolnych krawędzi stawów krzyżowo-biodrowych, od boków zdjęcie obejmuje stawy

krzyżowo-biodrowe ułożone oraz obustronnie kość biodrową na szerokość 5 cm-6cm, płaszczyzny stawów krzyżowo-biodrowych widoczne na całej długości, widoczna struktura beleczkowa kości krzyżowej jak i biodrowej sąsiadującej ze stawami, otwory krzyżowe ostro konturowane;

- 2) zdjęcie skośne zdjęcie obejmuje od góry krąg L5, od dołu obejmuje pole ok 5 cm-6cm poniżej krawędzi stawu krzyżowo-biodrowego, promień środkowy biegnie w płaszczyźnie szpary stawowej, jest możliwość pomiaru szerokości szpary stawowej, w przypadku obecności ubytków na powierzchniach stawowych możliwy pomiar ich głębokości;
- 3) opis wyniku: ocena anatomiczna stawów krzyżowo-biodrowych oraz struktury kostnej w ich otoczeniu. Ocena zwłaszcza stopnia uwapnienia tkanki kostnej przystawowej oraz regularność i ciągłość powierzchni stawowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: możliwość uzupełnienia zdjęciem osiowym stawów;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana kąta nachylenia miednicy w ułożeniach skośnych w przypadku zniekształcenia miednicy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

101. Radiografia, miednica, AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.143.

ICD 9: 88.260.101.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Urazy, bóle podbrzusza, utrudnienia w oddawaniu moczu, bóle i ograniczenie ruchomości stawów, rozsiane zmiany w kośćcu.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;
- 2) wybór właściwej techniki badania;
- 3) stosować odpowiednie osłony na gonady u płci męskiej;
- 4) fartuch ołowiany na klatkę piersiową powyżej grzebieni biodrowych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Wskazane eliminacja mas kałowych i gazów z jelit.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Dodatkowe rzuty skośne na tylną krawędź panewki, rzuty osiowe lub półosiowe na szyjkę kości udowej, uściślenie charakteru zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka Obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL Warszawa 2000 r.;
- 2) Greensepan A., Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przed wykonaniem zdjęcia technik elektroradiologii zapewnia aseptyczne warunki wykonania procedury;
- 2) pacjenta: pacjent z odsłoniętą okolicą biodrową;
- 3) personelu: bez szczególnych wymagań.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, jedna projekcja: AP-ułożenie na plecach, kolana na krawędzi stołu, podudzia zwisają swobodnie poza stołem, lub kończyny dolne ułożone swobodnie na stole, stopy złączone; ułożenie rejestratora obrazu poprzeczne;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: Zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów powyżej grzebieni biodrowych i osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Dezynfekcja stołu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 5 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 5 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie zdjęcie obejmuje od góry grzebień kości biodrowych, od dołu nasady bliższe kości udowych wraz z krętarzami, od boków zdjęcie obejmuje talerze kości biodrowych w całości, symetryczny kształt otworów zasłonowych, symetryczne ułożenie nasad bliższych kości udowych z symetrycznym kształtem krętarzy kości udowych, warunki ekspozycyjne pozwalają ocenić przednią i tylną krawędź panewek;
- 2) opis wyniku: ocena wszystkich elementów anatomicznych miednicy, kostnych i stawowych. określenie przyczyn asymetrii budowy i dolegliwości bólowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dla oceny tylnych krawędzi panewek wykonanie zdjęć w ułożeniach skośnych, zdjęcie osiowe miednicy dla potrzeb położniczych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana ułożenia w przypadku skrzywień kręgosłupa o dużej wartości kątowej;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury

102. Radiografia, miednica, projekcje dodatkowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.144.

ICD 9: 88.262.101.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Uraz; wykluczenie konfliktu porodowego; zniekształcenia miednicy pourazowe.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

- 1) wybór odpowiedniej techniki badania zapewniając maksymalną ochronę płodu w przypadku ciąży;
- 2) osłony osobiste na gonady męskie, jeśli stan pacjenta na to pozwala, fartuch osłonny na tułów powyżej grzebieni biodrowych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wiek rozrodczy w drugiej fazie cyklu, ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Wskazana eliminacja mas kałowych i gazów z jelit.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Greenspan A., Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: jedna projekcja miednicy – osiowa - chory siedzi na stole pochylony ku tyłowi oparty rękoma o stół, maksymalna lordoza, rejestrator obrazu ułożony poprzecznie, promień pionowy pada na linię międzykolcową górną;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: Zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	z kratką

czułość rejestratoraobrazu	400
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady męskie, jeśli stan pacjenta na to pozwala; fartuch osłonny na tułów powyżej grzebieni biodrowych.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Dezynfekcja stołu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 7 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 6 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie osiowe - zdjęcie obejmuje całą miednicę od wysokości kości krzyżowej do spojenia łonowego, od boków ujęte są talerze biodrowe, ale bez konieczności ujęcia w całości, stawy krzyżowo-biodrowe w rzucie półosiowym lub osiowym (zależnie od głębokości lordozy), miednica mała posiada kształt owalny, w tle miednicy małej widoczne od boku guzy kulszowe, spojenie łonowe widoczne w rzucie osiowym;
- 2) opis wyniku: ocena kształtu, symetrii i wymiarów miednicy mniejszej; zmiany w otoczeniu stawów krzyżowo-biodrowych od strony wewnętrznej; zwartości spojenia łonowego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: z korektą kąta padania promienia centralnego w przypadku znacznego zniekształcenia miednicy małej;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie wykonanie badań w przypadku niemożności uzyskania odpowiedniej lordozy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: informacja o odstępstwie od typowej procedury zawarta w opisie badania.

103. Radiografia, spojenie łonowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.145.

ICD 9: 88.260.103.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Urazy miednicy, niestabilność spojenia łonowego, choroba zwyrodnieniowa.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) wybór odpowiedniej techniki badania zapewniając maksymalną ochronę płodu w przypadku ciąży;
- 2) osłony osobiste na gonady męskie, jeśli stan pacjenta na to pozwala, fartuch osłonny na tułów powyżej spojenia łonowego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;

- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Możliwe źródła błędów.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wiek rozrodczy w drugiej fazie cyklu, ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Wskazana eliminacja mas kałowych i gazów jelitowych.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Badanie czynnościowe spojenia łonowego: uściślenie charakteru zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Greenspan A., Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, dwie projekcje:
 - a) PA-w ułożeniu na brzuchu, promień centralny odchyłony donożnie o 10 stopni,

b) osiowe-ułożenie jak przy zdjęciu osiowym miednicy, promień centralny pada prostopadłe na spojenie łonowe;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: Zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii;

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady męskie, jeśli stan pacjenta na to pozwala, fartuch osłonny na tułów powyżej spojenia łonowego.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 8 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 6 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie PA wysoka ostrość elementów kostnych co zapewnia ułożenie na brzuchu, zdjęcie obejmuje kości łonowe i kulszowe oraz otwory zasłonowe, kość krzyżowa i ogonowa wyrzutowane poza kadr zdjęciowy, spojenie łonowe rzutuje się w centralnej części obrazu;
- 2) zdjęcie osiowe obraz spojenia łonowego w projekcji prostopadłej do rzuty PA, spojenie łonowe rzutuje się w centralnej części obrazu, nie ma żadnych innych elementów kostnych rzutujących się na spojenie łonowe przy zastosowaniu techniki twardej, kości łonowe i kulszowe transparentne na całej głębokości;
- 3) opis wyniku: ustawienie gałęzi kości łonowych – symetria i proporcjonalność; wysycenie tkanki kostnej w bezpośrednim sąsiedztwie spojenia oraz w odcinku dalszym; wartość szerokości spojenia łonowego w mm.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji, nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: konieczność zmiany kąta nachylenia promienia centralnego w rzucie osiowym w przypadku ograniczonej lordozy;

- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: informacja zawarta w opisie badania.

104. Radiografia, palec stopy, AP, bok - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.164

ICD 9: 88.280.109

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania;
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4

0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przebyte uraz, ciąża.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zdjąć obuwie, odsłonić przodostopie, fartuch osłonny na tułów i miednicę mniejszą.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od stwierdzonej patologii może zaistnieć potrzeba rozszerzenia diagnostyki o inne procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Greenspan A., *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii*, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;

- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; zdjęcie obuwia i odsłonięcie przodostopia;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2 Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcje:

- a) grzbietowo-podeszwowa badanego palca - stopa oparta płasko na rejestratorze obrazu, promień centralny prostopadły do rejestratora obrazu, przechodzi przez staw śródstopno-paliczkowy badanego palca,
- b) boczna: dla palców I – III strona przyśrodkowa bliżej rejestratora obrazu, dla palców IV i V strona boczna bliżej rejestratora obrazu, palce nie poddawane badaniu odciągnięte taśmą, stopa ustawiona prostopadle do rejestratora obrazu, promień centralny prostopadły do rejestratora obrazu, przechodzi przez szparę stawu międzypaliczkowego bliższego badanego palca od strony bocznej;

- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	45-50
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	nie
kratka	bez kratki
czułość rejestratora obrazu	200-400, zalecane 200
czas [ms]	≤ 30

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów poniżej kątów łopatek i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 8 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 8 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie grzbietowo-podeszwowe: ostre odwzorowanie struktur kostnych paliczków badanego palca, stawów międzypaliczkowych, stawu śródstopno-paliczkowego;
- 2) zdjęcie boczne: ostre odwzorowanie struktur kostnych paliczków badanego palca, stawów międzypaliczkowych, stawu śródstopno-paliczkowego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: możliwe wykonanie zdjęcia w projekcji podeszwowo-grzbietowej;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: modyfikacja parametrów ekspozycji, ułożenia;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza radiologa na skierowaniu.

105. Radiografia, łopatką, AP i styczne - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.166

ICD 9: 88.211.101

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Urazy i bóle tylnej okolicy barku; zmiana ustawienia łopatką.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;

- 2) wybór odpowiedniej techniki badania;
- 3) fartuch osłonny na tułów poniżej kątów łopatek i miednicę mniejszą.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.
Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wiek rozrodzcy w drugiej fazie cyklu, ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie miękkiego unieruchomienia.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W przypadku podejrzenia uszkodzeń tkanek miękkich badanie MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Greenspan A., *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii*, wydanie polskie pod red.M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; pacjent odsłonięty do pasa;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: dwie projekcje:
 - a) AP – ułożenie na plecach lub w pozycji stojącej, łopatka przylega do rejestratora obrazu, promień centralny pada 4cm poniżej trzonu obojczyka i 2 cm do boku od linii środkowo-obojczykowej,
 - b) styczne – w pozycji leżącej na boku badanym lub w pozycji stojącej bokiem badanym do rejestratora obrazu, promień centralny pada w połowie wysokości krawędzi przyśrodkowej, stycznie do łopatki;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów poniżej kątów łopatek i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 8 minut;

2) zespół lekarzy radiologów: 6 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie AP zdjęcie obejmuje łopatkę w całości od zewnątrz obejmuje staw ramienny; od strony przyśrodkowej obszar szerokości ok 3cm wzdłuż krawędzi wewnętrznej łopatki, od góry obejmuje obojczyk i staw obojczykowo-barkowy, od dołu obszar ok 3cm poniżej kąta łopatki, krawędź przednia i tylna panewki łopatki nakładają się, wyrostek kruczy łopatki sięga do obrysu panewki;
- 2) zdjęcie styczne zdjęcie obejmuje łopatkę w całości, od zewnątrz obejmuje staw ramienny; od strony przyśrodkowej obszar szerokości ok 3cm wzdłuż krawędzi wewnętrznej łopatki, od góry obejmuje obojczyk i staw obojczykowo-barkowy, od dołu obszar ok 3cm poniżej kąta łopatki, krawędź przednia i tylna panewki łopatki nakładają się, wyrostek kruczy łopatki sięga do obrysu panewki;
- 3) opis wyniku ocena struktury kostnej łopatki pod kątem beleczkowania i poziomu uwapnienia; ocena ustawienie łopatki oraz prawidłowość połączeń z sąsiednimi elementami anatomicznymi, zwłaszcza na poziomie stawu obojczykowo-barkowego i ramiennego; w projekcji stycznej określenie dystansu pomiędzy ścianą klatki piersiowej a powierzchnią wewnętrzną łopatki.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana wartości kąta padania promienia centralnego w przypadku zdjęcia stycznego przy skoliozie o dużej wartości kątowej;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: informacja w opisie badania.

106. Radiografia, obojczyk, PA - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.167

ICD 9: 87.431.101

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n.med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Urazy i bóle w rzucie obojczyka; zniekształcenia okolicy obojczykowej i połączeń stawowych z mostkiem oraz łopatką.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) zastąpienie metodą MR.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;
- 2) wybór właściwej techniki badania;
- 3) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolice brzucha i miednicę mniejszą.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nietypowe ułożenie kończyny (przykurcz).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Bez przygotowania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uściślenie charakteru zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL W-wa 2000 r.;
- 2) Greensepán A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; pacjent z odsłoniętym tułowiem;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: jedna projekcja:
 - a) PA- w pozycji leżącej – na brzuchu, kończyny górne ułożone wzdłuż tułowia, głowa zwrócona w stronę zdrową, rejestrator obrazu ułożony poprzecznie,
 - b) w pozycji stojącej – okolica obojczykowa przylega do statywu, kończyny górne zwisają, obie projekcje w wydechu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
----------	---------

napięcie [kV]	60-75
ognisko	≤1,3
filtracja [mm Al]	≥3
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	z lub bez kratki
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów poniżej obojczyków i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) technik elektroradiologii: 5 minut;

2) radiolog: 5 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

1) zdjęcie PA: zdjęcie obejmuje obojczyk w całości, staw obojczykowo-barkowy oraz obojczykowo-mostkowy ujęte na zdjęciu w sposób umożliwiający ich ocenę, ostre okonturowanie obojczyka, ostrzejsze niż pozostałe elementy kostne ujęte na zdjęciu;

2) opis wyniku: ocena kształtu i struktury kostnej obojczyka, ocena stawu obojczykowo-barkowego i stawu obojczykowo-mostkowego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

1) wykonanie dodatkowych projekcji, dodatkowe projekcje: zdjęcie styczne obojczyka (ujęcie w rzucie prostopadłym do zdjęcia PA);

2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, zdjęcie przy odchyleniu promienia centralnego dogłównowo lub kaudalnie w przypadku narzucania się innych cieni kostnych;

3) przerwanie badania: nie dotyczy;

4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;

5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: informacja w opisie badania.

107. Radiografia, obojczyk, projekcje dodatkowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.168.

ICD 9: 87.432.101.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n.med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Urazy i bóle okolicy obojczykowej, zmiana kształtu okolicy obojczykowej.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) zastąpienie metodą MR.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolice brzucha i miednicę mniejszą

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Nietypowe ułożenie kończyny (przykurcz), ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Bez przygotowania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uściślenie charakteru zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury,

w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL W-wa 2000r;
- 2) Greensepán A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; pacjent z odsłoniętym tułowiem;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: jedna projekcja:
 - a) styczna – ułożenie na plecach, kończyny ułożone wzdłuż tułowia, rejestrator obrazu ułożony pionowo w stosunku do stołu, podparty klinem, przylega do barku i głowy, promień centralny biegnie stycznie do przedniej ściany klatki piersiowej, celuje na środkowy odcinek obojczyka;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	z lub bez kratki
czułość rejestratoraobrazu	400
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów poniżej obojczyków i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) technik elektroradiologii: 5 minut;
- 2) radiolog: 5 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie styczne: zdjęcie obejmuje obojczyk w całości, zdjęcie obejmuje także staw obojczykowo-barkowy i staw obojczykowo-mostkowy, narzucanie się cienia żeber na obojczyk jedynie w odcinku przyśrodkowym, ostrość konturów obojczyka nieco gorsza niż w projekcji PA;
- 2) opis wyniku: ocena kształtu i struktury kostnej obojczyka: ocena stawu obojczykowo-barkowego i stawu obojczykowo-mostkowego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana kąta padania promienia centralnego w przypadku zniekształcenia klatki piersiowej;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: zawarte w opisie badania.

108. Radiografia, staw ramienny, AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.169.

ICD 9: 88.210.102.

2. Cel procedury

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n.med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Urazy i bóle barku, ograniczenie ruchomości stawu ramiennego, zwichnięcie nawykowe.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) zastąpienie metodą MR.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;
- 2) wybór właściwej techniki badania;
- 3) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicę mniejszą

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0

0	8	0	3	0
---	---	---	---	---

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wiek rozrodczy w drugiej fazie cyklu, ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie miękkiego unieruchomienia.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Dodatkowe rzuty uzupełniające dla oceny wybranych elementów stawu; uściślenie charakteru zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL W-wa 2000r;
- 2) Greensepan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;

- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; pacjent z odsłoniętą okolicą barkową;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: jedna projekcja:
 - a) AP – ułożenie na plecach z lekkim uniesieniem barku zdrowego; ramię ułożone wzdłuż tułowia, odwrócone stroną dłoniową ku przodowi (rejestrator obrazu ułożony podłużnie) lub w pozycji stojącej z zachowaniem pozostałych warunków projekcji;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	z lub bez kratki
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów poniżej badanego stawu ramiennego i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) technik elektroradiologii: 5 minuty;
- 2) radiolog: 5 minuty.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie AP: staw ramienny rzutuje się w centralno-górnej części zdjęcia, panewka łopatki w rzutowaniu stycznym do promienia centralnego, przedstawia się jako jedna linia, na głowę kości ramiennej nie rzutuje się inna struktura kostna, koniec barkowy obojczyka i wyrostek barkowy łopatki rzutują się na siebie, szpara stawu ramiennego na całej długości tej samej szerokości;

- 2) opis wyniku: ocena wszystkich elementów anatomicznych stawu; wzajemna zależność powierzchni stawowych; ocena struktury kostnej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: rzuty AP w rotacji wewnętrznej lub zewnętrznej ramienia dla oceny nasady bliższej kości ramieniowej;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, badanie w pozycji stojącej zalecane w przypadku nasilonych dolegliwości bólowych;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: informacja w opisie badania.

109. Radiografia, staw ramienny, projekcje dodatkowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.170.

ICD 9: 88.213.101.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n.med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Urazy i bóle barku; ograniczenie ruchomości stawu ramiennego; zwichnięcie nawykowe.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) zastąpienie metodą MR.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;
- 2) wybór właściwej techniki badania;

3) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolice brzucha i miednicę mniejszą.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wiek rozrodczy w drugiej fazie cyklu, ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie miękkiego unieruchomienia.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uściślenie charakteru zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL W-wa 2000r;
- 2) Greensepán A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; pacjent z odsłoniętą okolicą barkową;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: dwie projekcje:
 - a) osiowa – pozycja stojąca lub leżąca, ramię odwiedzone o 90 stopni, rejestrator obrazu na powierzchni górnej barku, promień centralny pada na środek pachy,
 - b) zdjęcie bruzdy międzyguzkowej – pozycja stojąca lub leżąca, ramię ułożone wzdłuż tułowia, rejestrator obrazu na powierzchni górnej barku, promień centralny stychny do bocznej powierzchni ramienia;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	z lub bez kratki
czułość rejestratoraobrazu	400
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na jamę brzuszną do 16 roku życia, fartuch osłonny na tułów poniżej badanego barku.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) technik elektroradiologii: 5 minut;
- 2) radiolog: 5 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie osiowe: staw ramienny w centralnej części zdjęcia, widoczny staw obojczykowo-barkowy w rzucie pionowym, wyrostek barkowy łopatki narzutowuje się na głowę kości ramiennej, wyrostek kruczy łopatki rzutuje się poza głowę kości ramiennej, widoczność guzków kości ramiennej zależna od rotacji kości ramiennej;
- 2) zdjęcie bruzdy: widoczny grzebień guzka większego i mniejszego, bruzda międzyguzkowa jest ograniczona grzebieniami guzków kości ramiennej, posiada kształt krągły, regularny, otwarty na 1/3 obwodu;
- 3) opis wyniku: ocena ułożenia elementów stawu ramiennego w projekcji prostopadłej do rzutu AP. Szczególne znaczenie w diagnostyce barku zamrożonego. Ocena bruzdy międzyguzkowej przydatna w procesie zwyrodnieniowym barku.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: jedynie z odmienną rotacją ramienia;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: tylko w przypadku niemożności odwiedzenia ramienia;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: informacja zawarta w opisie.

110. Radiografia, kość ramienna, AP, bok - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.171.

ICD 9: 88.210.104.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n.med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Urazy i bóle ramienia; ograniczenie ruchomości stawu ramiennego; zwichnięcie nawykowe: zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) zastąpienie metodą MR.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;
- 2) wybór właściwej techniki badania;
- 3) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicę mniejszą.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie miękkiego unieruchomienia.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uściślenie charakteru zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red.M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; pacjent z odsłoniętym tułowiem, do pasa;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: dwie projekcje:
 - a) AP – pozycja leżąca, przedramię powierzchnią dłoniową zwrócone ku przodowi, promień centralny prostopadły w połowie długości ramienia,
 - b) boczna – pozycja leżąca z ręką odwiedzioną o 90 stopni, rejestrator obrazu ustawiony pionowo, oparty o boczną powierzchnię ramienia i górną powierzchnię barku;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez

kratka	z kratką
czułość rejestratoraobrazu	400
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na jamę brzuszną i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) technik elektroradiologii: 10 minut;
- 2) lekarz: 7 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie AP: kość ramienna widoczna na całej długości, zdjęcie obejmuje staw ramienny i staw łokciowy, ostrość struktury beleczkowej zachowana w zakresie obu nasad i przynasad kości ramiennej, nasada obwodowa kości ramiennej w projekcji AP z wyrzutowanym nadkłykiem przyśrodkowym;
- 2) zdjęcie boczne: kość ramienna objęta w całości, rzut prostopadły do AP, zdjęcie obejmuje staw ramienny z dobrze widoczną głową kości ramiennej i staw łokciowy, nadkłykcie kości ramiennej narzutowują się, wyrostek łokciowy kości łokciowej w rzucie profilowym;
- 3) opis wyniku: ocena struktury kostnej oraz jamy szpikowej kości ramieniowej i otoczenia tkanek miękkich. Ocena okolicy guzków kości ramiennej. Ustawienie nasad kości ramieniowej w zakresie obu stawów.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zdjęcia celowane stawów w przypadku patologii zlokalizowanej przystawowo;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, niemożność odwiedzenia ramienia – rzut boczny wykonuje się z kasetą zlokalizowaną pomiędzy ramieniem i tułowiem;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: informacja w opisie badania.

111. Radiografia, staw łokciowy, AP, bok - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.172.

ICD 9: 88.220.101.

2. Cel procedury.

Diagnostyka

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Urazy, bóle stawu łokciowego, ograniczenie ruchomości i blokada stawu, zmiana kształtu okolicy stawowej.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Fizyka promieniowania jonizującego, prawo osłabienia promieniowania. Zasady i prawa rządzące powstawaniem obrazu rtg po przejściu promieni rentgenowskich przez badaną okolicę anatomiczną.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) zastąpienie metodą MR.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;
- 2) wybór właściwej techniki badania;
- 3) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicę mniejszą.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	1	8
0	2	0	1	8
0	3	0	1	8
0	5	0	1	8
0	6	0	1	8
0	7	0	1	8
0	8	0	1	8

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki,
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Konieczne: rodzaj i cel badania, informacje kliniczne dotyczące chorego.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowe ułożenie lub celowanie.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie miękkiego unieruchomienia.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uściślenie charakteru zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red.M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; pacjent z odsłoniętym stawem łokciowym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: dwie projekcje:
 - a) AP – staw w wyproście przylega do rejestratora obrazu ułożonego podłużnie; celowanie promienia centralnego na szparę stawową,
 - b) boczna – staw zgięty pod kątem 90 stopni ; ułożenie na rejestratorze obrazu stroną przyśrodkową ramienia i przedramienia; celowanie promienia centralnego na szparę stawową, (badanie można przeprowadzić w pozycji stojącej);
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	AP - 65 kV; boczne – 70 kV
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100
komora AEC	bez
kratka	z kratką
czułość rejestratoraobrazu	400
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony osobiste na tułów i miednicę mniejszą

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) technik elektroradiologii: 7 minut;
- 2) lekarz: 7 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie AP staw w ułożeniu przednio-tylnym z wyrzutowanym nadkłykiem przyśrodkowym: szpara stawowa rzutuje się w środkowym polu zdjęcia, widoczny wyraźnie staw promieniowo-łokciowy bliższy, widoczna struktura beleczkowa obu nasad i przynasad;
- 2) zdjęcie boczne: rzut ściśle boczny z nakładającym się cieniem nadkłycki kości ramieniowej, nasada dalsza kości promieniowej z widoczną strukturą wewnętrzną (co świadczy o prawidłowości doboru ekspozycji), widoczność struktur wewnętrznych nasady bliższej kości łokciowej i promieniowej, widoczna struktura beleczkowa obu nasad i przynasad;
- 3) opis wyniku: ocena powierzchni stawowych wszystkich stawów łokcia, z wzajemną ich zależnością (pod kątem podwichnięcia). Ocena kształtu krawędzi

stawowych i tkanek miękkich okołostawowych, zwłaszcza na poziomie nadkłykci kości ramieniowej. Ocena obecności ciał wolnych wewnątrzstawowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zdjęcia skośne celem wyrzutowania zmian zlokalizowanych zwłaszcza na poziomie nasad i przynasad bliższych kości przedramienia;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: przykurcz w stawie łokciowym wymaga celowania promienia środkowego w osi dwusiecznej;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: informacja w opisie badania.

112. Radiografia, staw łokciowy, projekcje dodatkowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.173.

ICD 9: 88.222.101.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Urazy łokcia; bóle okolicy łokciowej; ograniczenie ruchomości i blokada w stawie łokciowym.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;
- 2) wybór właściwej techniki badania;
- 3) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolice brzucha i miednicę mniejszą

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wiek rozrodczy w drugiej fazie cyklu, ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie miękkiego unieruchomienia.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W przypadku podejrzenia uszkodzeń tkanek miękkich badanie USG lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL Warszawa 2000 r;
- 2) Greensepán A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; odsłonięty łokieć; usunięte unieruchomienie miękkie;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) półosiowa wyrostka łokciowego – pozycja siedząca pacjenta, łokieć zgięty maksymalnie, ramię ułożone na rejestratorze obrazu, promień centralny pada pionowo 5cm powyżej szczytu wyrostka łokciowego,
 - b) skośna głowy kości promieniowej – łokieć wyprostowany spoczywa na rejestratorze obrazu ułożonym podłużnie, promień centralny pada na głowę kości promieniowej pod kątem 45st. od strony wewnętrznej,
 - c) skośna wyrostka dziobiastego kości łokciowej – ułożenie łokcia i rejestratora obrazu jak wyżej, promień centralny pada na wyrostek dziobiasty pod kątem 45st. od strony zewnętrznej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: Zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na miednicę mniejszą i tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 5 minut;

2) zespół lekarzy radiologów: 5 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie pólsoiowe: widoczny w całości wyrzutowany wyrostek łokciowy, w części widoczny nadkłykieć przyśrodkowy kości ramiennej, wysoka ostrość obrazu elementów kostnych;
- 2) zdjęcie skośne: szpara stawu łokciowego rzutuje się w polu środkowym zdjęcie, zależnie od kierunku przebiegu promienia centralnego wyrzutowany wyrostek dziobiasty kości łokciowej lub głowa kości promieniowej;
- 3) opis wyniku: ocena uwarunkowana głównie wykluczeniem zmian pourazowych i określenia zaawansowania gojenia.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana wartości kąta padania promienia centralnego w przypadku przemieszczenia elementów badania;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: informacja w opisie badania.

113. Radiografia, kości przedramienia AP, bok - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.174.

ICD 9: 88.223.101.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Urazy i bóle przedramienia, obrzęk przedramienia, ograniczenie ruchomości stawu łokciowego i nadgarstka.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) zastąpienie metodą MR.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;
- 2) wybór właściwej techniki badania;
- 3) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicę mniejszą.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	0
0	2	0	4	0
0	3	0	4	0
0	5	0	4	0
0	6	0	4	0
0	7	0	4	0
0	8	0	4	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze).

15. Okoliczności wymagające specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.
Wiek rozrodczy w drugiej fazie cyklu, ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie unieruchomienia i usunięcie ze skóry cieniujących środków farmakologicznych.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uściślenie charakteru zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red.M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; pacjent z odsłoniętym przedramieniem;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: dwie projekcje:
 - a) AP-pozycja siedząca, przedramię ułożone na rejestratorze obrazu powierzchnią grzbietową, promień centralny prostopadły do rejestratora obrazu w połowie długości przedramienia,
 - b) boczna-pozycja siedząca, zgięcie w stawie łokciowym 90st, ramię i przedramię na jednym poziomie, ułożenie na rejestratorze obrazu powierzchnią łokciową;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki
czułość rejestratoraobrazu	400
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na miednicę mniejszą i tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) technik elektroradiologii: 6 minut;
- 2) lekarz radiolog: 7 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie PA: przedramię ujęte w całości wraz z sąsiadującymi stawami, widoczność elementów stawu promieniowo-łokciowego bliższego i obwodowego świadczy o ścisłym rzucie AP przedramienia, obie kości przedramienia ułożone są do siebie równolegle, kości przedramienia rzutują się na siebie tylko w zakresie nasad;
- 2) zdjęcie boczne: przedramię ujęte w całości wraz z sąsiadującymi stawami, obie kości przedramienia nakładają się na siebie na całej długości, staw łokciowy i nadgarstek rzutują się w ściśle bocznej projekcji;
- 3) opis wyniku: ocena struktury kostnej obu kości przedramienia oraz powierzchni stawowych. Ocena wszystkich stawów pod kątem ewentualnej niestabilności i podwichnięć w stawach. Analiza okostnej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje skośne wykonuje się w przypadku przymusowego, rotacyjnego ustawienia przedramienia;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana warunków ekspozycyjnych w przypadku masywnych opatrunków unieruchamiających;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

114. Radiografia, kości nadgarstka, PA, bok - część ogólna

1 .Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.175.

ICD 9: 88.231.101.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n.med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Urazy, schorzenia reumatoidalne, choroba zwyrodnieniowa, ograniczenie ruchomości, obrzęk.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 2) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;
- 3) wybór właściwej techniki badania;
- 4) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicę mniejszą.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia

w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej; technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Okoliczności wymagające specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wiek rozrodczy w drugiej fazie cyklu, ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie miękkiego unieruchomienia.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uściślenie charakteru zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury,

w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL Warszawa 2000 r;
- 2) Greensepan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; pacjent z odsłoniętym nadgarstkiem;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: dwie projekcje:
 - a) AP – pozycja siedząca pacjenta; przedramię i ręka powierzchnią dłoniową ułożone na rejestratorze obrazu,
 - b) boczna – pozycja siedząca pacjenta; przedramię i ręka ułożone na rejestratorze obrazu powierzchnią łokciową;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	45-55
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki
czułość rejestratoraobrazu	200-400, zalecane 200
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na miednicę mniejszą i tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) technik elektroradiologii: 5 minut;
- 2) radiolog: 5 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury. Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie PA: nadgarstek rzutuje się w środkowym polu zdjęciowym możliwe do prześledzenia wszystkie stawy w obrębie nadgarstka, możliwość odróżnienia konturów nakładających się kości nadgarstka, widoczna struktura beleczkowa poszczególnych kości przedramienia, nadgarstka i kości śródreżca;
- 2) zdjęcie boczne: nadgarstek w środkowym polu zdjęciowym, miernikiem prawidłowego rzutu boczego jest kształt kości półksiężycowatej stanowiący jednolitą linię, w cieniu nakładających się nasad obwodowych kości promieniowej i łokciowej można prześledzić ich zarysy oraz strukturę wewnętrzną;
- 3) opis wyniku: ocena wszystkich szpar stawowych i wykluczenie podwichnięć jako pośredni objaw uszkodzeń więzadłowych. Określenie stopnia uwapnienia poszczególnych kości. Ocena ustawienia kości nadgarstka w rzucie bocznym i określenie kąta nachylenia powierzchni stawowej kości promieniowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zdjęcia celowane na: kość półksiężycowatą, kość grochowatą, kanał nadgarstka;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, ułożenie inne niż typowe zależnie od zniekształcenia nadgarstka;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;

5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: informacja w opisie badania.

115. Radiografia, kości nadgarstka, projekcje dodatkowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.176.

ICD 9: 88.232.101.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n.med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Urazy, schorzenia reumatoidalne, choroba zwyrodnieniowa, ograniczenie ruchomości, obrzęk.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża, zastąpienie metodą USG lub MRI.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;
- 2) wybór właściwej techniki badania;
- 3) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicę mniejszą.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wiek rozrodczy w drugiej fazie cyklu, ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie miękkiego unieruchomienia.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uściślenie charakteru zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL W-wa 2000r;
- 2) Greensepan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie

informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; pacjent z odsłoniętym nadgarstkiem;

3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcje:
 - a) PA celowana na kość łódeczkową - pozycja siedząca, ręka powierzchnią dłoniową na rejestratorze obrazu, ręka odwiedzona w kierunku łokciowym, kciuk wyprostowany,
 - b) skośna na kość łódeczkową – pozycja siedząca, ułożenie ręki w „pozycji do pisania”, promień centralny pada pionowo na kość łódeczkową,
 - c) porównawcza kości łódeczkowatych – obie ręce ułożone obok siebie w pozycji do pisania, promień centralny pada prostopadłe na wysokości kości łódeczkowatej na styku rąk;
 - d) celowana na kość grochową – ręka ułożona na rejestratorze obrazu powierzchnią łokciową z odchyleniem na zewnątrz pod kątem 60 stopni, promień centralny pada pionowo na kość grochową,
 - e) zdjęcie kanału nadgarstka – przedramię ułożone na rejestratorze obrazu powierzchnią dłoniową, maksymalne zgięcie grzbietowe ręki za pomocą taśmy pociąganej przez drugą rękę, promień centralny przebiega stycznie do dłoniowej powierzchni ręki (kątowe odchylenie dogłowowe);
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	40-55
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki
czułość rejestratora obrazu	200-400, zalecane 200
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na miednicę mniejszą i tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) technik elektroradiologii: 5 minuty;
- 2) lekarz radiolog: 5 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcia celowane: zdjęcia celowane przedstawiają kość łódeczkowatą i grochowatą w osi równoległej do płaszczyzny rejestratora obrazu, w postaci zdjęcia porównawczego ułatwia określenie ewentualnych zmian anatomicznych i strukturalnych, zdjęcia celowane przedstawiają pozostałe kości nadgarstka w rzucie skośnym, jako uzupełniający obraz w stosunku do projekcji PA; struktury kostnej;
- 2) zdjęcie kanału przedstawia kostne ograniczenie kanału nadgarstka, pozwala na ocenę łuku kości nadgarstka – wzajemne ułożenie kości nadgarstka pierwszego i drugiego szeregu stanowi projekcję celowaną kości grochowatej i haczyka kości haczykowatej;
- 3) opis wyniku: interpretacja zdjęć celowanych powinna opierać się także na zdjęciach przeglądowych nadgarstka PA i bocznym. Zdjęcia celowane stanowią uzupełnienie rzutów podstawowych. Rzut na kanał nadgarstka jest badaniem oddzielnym, wykonywanym jedynie dla wykluczenia przyczyn kostnych zespołu kanału nadgarstka.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie dodatkowych rzutów skośnych w przypadku niejednoznacznej patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana wartości kąta padania promienia centralnego w przypadku zniekształceń pourazowych lub pozapalnych;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: informacja w opisie badania.

116. Radiografia, ręce, porównawcza - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.177.

ICD 9: 88.230.103.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr. inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Schorzenia reumatoidalne; choroba zwyrodnieniowa; odmrożenie kończyn; ocena zakresu odwapnienia, w tym zespół Sudecka.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;
- 2) wybór właściwej techniki badania;
- 3) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicę mniejszą.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	0
0	2	0	4	0
0	3	0	4	0
0	5	0	4	0
0	6	0	4	0
0	7	0	4	0
0	8	0	4	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wiek rozrodczy w drugiej fazie cyklu, ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie miękkiego unieruchomienia i cieniujących środków farmakologicznych.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uściślenie charakteru zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka Obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL Warszawa 2000 r.;
- 2) Greenespan A., Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; odsłonięcie rąk; usunięcie opatrunku; usunięcie cieniujących środków farmakologicznych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcje:
 - a) PA – pozycja siedząca, ręce ułożone na rejestratorze obrazu powierzchnią dłoniową, palce w wyproście, promień centralny prostopadły na wysokości główki kości śródreczą,
 - b) boczna – pozycja siedząca, ręce ułożone prostopadle do rejestratora obrazu krawędzią łokciową, palce w wyproście, kciuk równoległy do rejestratora obrazu, promień centralny prostopadły na wysokości główki kości śródreczą;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	PA 45-55, bok 50-60
ognisko	≤0,6
filtracja [mm Al]	≥3,0
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki

czułość rejestratora obrazu	200-400, zalecane 200
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na miednicę mniejszą i tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 7 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie PA: obraz obejmuje w całości kości obu rąk, łącznie z nadgarstkami oraz nasady obwodowe kości przedramienia, zachowana obustronnie symetria ułożenia rąk, palce w pełnym wyproście, dobra widoczność zarówno stawów międzypaliczkowych, jak i stawów nadgarstka;
- 2) struktury krytyczne: obraz obejmuje kości obu rąk, nadgarstki i nasady obwodowe kości przedramienia, zachowana obustronnie symetria ułożenia rąk, kości palców, śródreżca i nadgarstków w ściśle bocznej projekcji, nakładają się, palec pierwszy i pierwsza kość śródreżca w projekcji PA;
- 3) opis wyniku: ocena porównawcza uwapnienia kości rąk. Ocena stawów międzypaliczkowych dalszych i bliższych, zwłaszcza w różnicowaniu zmian reumatoidalnych i zwyrodnieniowych. W ocenie stawów należy brać pod uwagę powierzchnie stawowe oraz strukturę kostną na poziomie przyczepu torebki stawowej. W rzucie bocznym ocena ustawienia w stawach zwłaszcza nadgarstków i kości przedramion.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zdjęcia celowane określonych kości lub stawów wykazujących zmiany strukturalne;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, zmiana wartości kąta padania promienia centralnego w przypadku przykurczu palców;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: informacja w opisie badania.

117. Radiografia, ręka, grzbietowo-dłoniowe, skos - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.178.
ICD 9: 88.234.101.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Urazy, schorzenia reumatoidalne, choroba zwyrodnieniowa.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży dodatkowa osłona na jamę brzuszną, fartuch osłonny na tułów.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wiek rozrodczy w drugiej fazie cyklu, ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie miękkiego unieruchomienia i cieniujących środków farmakologicznych.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uściślenie charakteru zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; pacjent z odsłoniętą ręką;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pozycja siedząca pacjenta, ręka ustawiona skośnie powierzchnią dłoniową do rejestratora obrazu (ustawienie grającego na cytrze), kłęb kciuka uniesiony o ok. 1 cm powyżej powierzchni rejestratora obrazu, palce lekko zgięte i rozstawione, opierają się opuszkami o rejestrator obrazu; promień centralny pada pionowo między głowy II i III kości śródreżca;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-55
ognisko	≤0,6
filtracja [mm Al]	≥3,0
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki
czułość rejestratoraobrazu	200-400, zalecane 200
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na jamę brzuszną do 16 roku życia, fartuch osłonny na miednicę mniejszą i tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego wykonywania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 5 minut,
- 2) zespół lekarzy radiologów: 5 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) zdjęcie skośne jest rzutem uzupełniającym dla projekcji podstawowych PA i bocznych: kości śródreżca, palców i stawy śródreżczo-paliczkowe i międzypaliczkowe w rzucie skośnym, możliwość oceny odcinków powierzchni stawowych nie widocznych w rzutach podstawowych, uwidocznienie złamań skośnych paliczek nierozpoznawalnych w rzutach podstawowych, możliwość oceny kości łódeczkowatej w jej osi długiej;
- 2) opis wyniku: dodatkowe informacje o rozległości i charakterze zmian stawowych. Uzupełniające elementy oceny zmian zlokalizowanych wewnątrzkości. Określenie kierunku i zakresu podwichnięć stawowych. Uściślenie lokalizacji ciał obcych widocznych jedynie w rzucie PA. Ocena struktury kości łódeczkowatej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, zmiana kąta ułożenia ręki w przypadku przykurczów i innego rodzaju zniekształceń;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: informacja w opisie badania.

118. Radiografia, ręka, bok - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.179.

ICD 9: 88.235.101.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Antoni Samojedny, dr n.med. Janusz Dębski, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Urazy; choroby reumatoidalne; zmiany zwyrodnieniowe; zaburzenia ruchomości stawów ręki.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża, zastąpienie metodą MR.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;
- 2) wybór właściwej techniki badania;
- 3) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicę mniejszą.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4

0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.
Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.
Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.
Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.
Nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.
Wiek rozrodczy w drugiej fazie cyklu, ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.
Usunięcie miękkiego unieruchomienia i cieniujących środków farmakologicznych.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.
W przypadku podejrzenia uszkodzeń tkanek miękkich badanie MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL Warszawa 2000 r.;
- 2) Greensepán A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; pacjent z odsłoniętą ręką;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pozycja siedząca, płaszczyzna czołowa ręki ustawiona pionowo, ułożenie na rejestratorze obrazu powierzchnią łokciową, palce wyprostowane, promień centralny pada na głowę II kości śródreczą;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm Al]	$\geq 3,0$
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki
czułość rejestratora obrazu	200-400, zalecane 200
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 4 minuty;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 4 minuty.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: zdjęcie obejmuje rękę na całej długości, łącznie z nasadami obwodowymi kości przedramienia, kości śródreczą nakładają się na siebie, kości palców od 2. do 5. także nakładają się na siebie, pierwsza kość śródreczą i kciuk ułożone w projekcji grzbietowo – dłoniowej;
- 2) opis wyniku: ocena ustawienia i struktury wszystkich kości nadgarstka i ręki, ocena pierwszej kości śródreczą i pierwszego palca w rzucie grzbietowo –

dłoniowym, ustawienie nasad obwodowych kości przedramienia w stosunku do kości nadgarstka.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku opatrunku gipsowego;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: informacja w opisie badania.

119. Radiografia, palce ręki, grzbietowo-dłoniowe, bok - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.180.

ICD 9: 88.236.101.

2. Cel procedury.

Diagnostyka

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Urazy, bóle miejscowe, obrzęk; przykurcz.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względnie: ciąża, zastąpienie metodą USG lub MRI.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

- 1) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu;
- 2) wybór właściwej techniki badania;
- 3) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicę mniejszą.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	1	8
0	2	0	1	8
0	3	0	1	8
0	5	0	1	8
0	6	0	1	8
0	7	0	1	8
0	8	0	1	8

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wiek rozrodczy w drugiej fazie cyklu, ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie miękkiego unieruchomienia i cieniujących środków farmakologicznych.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uściślenie charakteru zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL W – wa 2000 r.;

- 2) Greensepan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; pacjent z odsłoniętą ręką;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcje:
 - a) grzbietowo-dłoniowa (PA) – dla palców II – V, palce złączone, ułożone na rejestratorze obrazu powierzchnią dłoniową; promień centralny pada na staw międzypaliczkowy bliższy,
 - b) dłoniowo-grzbietowe pierwszego palca (AP) – ręka ułożona na powierzchni promieniowej, kciuk przylega do rejestratora obrazu powierzchnią grzbietową; promień centralny pada na staw śródrečno – palcowy,
 - c) boczna palców – dla palców od II – V, palec badany w wyproście, pozostałe odchylone grzbietowo lub dłoniowo; promień centralny pada na staw międzypaliczkowy bliższy,
 - d) boczna pierwszego palca – kciuk i pierwsza kość śródrečna przylegają stroną promieniową do rejestratora obrazu, pozostałe palce opierają się na opuszkach; promień centralny pada na staw śródrečno – palcowy;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	45-50
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm Al]	$\geq 3,0$
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki
czułość rejestratora obrazu	200-400, zalecane 200
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch ołowiowy na jamę brzuszną do 16 roku życia, fartuch osłonny na miednicę mniejszą i tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Dezynfekcja stołu i kasety.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 4 minuty;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 4 minuty.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcia PA i AP: wiernie odwzorowane powierzchnie stawowe: widoczna struktura budowy guzowatości paznokciowych paliczków obwodowych, często widoczny cień torebki stawowej, zdjęcia boczne ścisły rzut boczny dotyczy I – go i V – go palca, rzut boczny pozostałych palców posiada ślad rzutowania skośnego, niepełny rzut boczny pozwala na ocenę stawu śródrečno – palcowego;
- 2) opis wyniku: przedstawienie uszkodzeń kostnych pourazowych, często dotyczących krawędzi powierzchni stawowych. Ocena złamań podłużnych często widocznych w paliczkach dystalnych. Dokładność odwzorowania beleczek kostnych umożliwia zróżnicować zmiany reumatoidalne od zwyrodnieniowych i określić fazę rozwojową choroby.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: projekcją uzupełniającą jest rzut skośny;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana warunków badania występuje w przypadku zniekształceń pourazowych lub zapalnych;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: informacja w opisie badania.

120. Radiografia, przyłózkowe, układ kostno-stawowy - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.181.

ICD 9: 88.330.101.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Głównie urazy układu kostno-stawowego; unieruchomienie wyciągowe; stany pooperacyjne narządu ruchu.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży i pacjentów do 16 roku życia dodatkowa osłona na jamę brzuszną, osłony na miednicę mniejszą i części anatomiczne nie objęte badaniem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	2	0		

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wiek rozrodczy w drugiej fazie cyklu, ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie miękkiego unieruchomienia.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Uściślenie charakteru zmian w badaniu TK lub MRI.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sądka, Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: wysunięcie łóżka wraz z chorym na korytarz lub do pomieszczenia bez chorych; w przypadku konieczności wykonania badania na sali chorych, usunięcie z sali chorych chodzących, a leżących odsunięcie jak najdalej od miejsca badania; usunąć z pola badania zbędne materiały i urządzenia cieniujące;
- 3) personelu: w przypadku konieczności pomocy ze strony personelu oddziału podczas wykonania badania, konieczna pełna ochrona przeciwpromienna.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: może zaistnieć potrzeba wykonania badań z pełnego zakresu stosowanych procedur;
- 2) zgodnie tabela 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	zależne od rodzaju badania
ognisko	≤ 2
filtracja [mm Al]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	80-120
komora AEC	nie dotyczy
kratka	bez szczególnych wymagań
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony osobiste na tułów i miednicę mniejszą nie objętych badaniem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 40 minut;

2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.
Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich: problemy:

- 1) często nietypowy rzut z powodu przeszkód spowodowanych oprzyrządowaniem łóżek ortopedycznych;
- 2) ewentualność korzystania z kratki przeciwrozproszeniowych;
- 3) każdorazowe sprawdzenie jakości obrazów przed demontażem stanowiska badania,
uwaga! należy liczyć się z wyraźnie gorszą jakością obrazów niż w wypadku użycia aparatu stacjonarnego;
- 4) opis wyniku: zgodnie z treścią zaleceń odpowiadającą konkretnej procedurze badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: często występujące wykonywanie rzutów uzupełniających;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: badanie może być niewykonalne z przyczyn obiektywnych (mała moc aparatu, otyłość chorego, brak dostępu);
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: informacja w opisie badania.

121. TK, określona okolica anatomiczna kończyny dolnej, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.182

ICD 9: 88.303.501

2. Cel procedury.

Diagnostyka

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr Radosław Ramotowski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Piotr Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania;
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak pełnej współpracy pacjenta, nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze), niedostateczne parametry ekspozycji.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłona na jamą brzuszną i miednicę mniejszą, jeśli pozwala na to zakres badania; krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów nie współpracujących, pacjenci pobudzeni.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Poszerzenie zakresu/uzupełnienie badania, np. badanie z zastosowaniem wzmocnienia kontrastującego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red.M. Sasiadka, Medipage, Warszawa, 2007;
- 2) Walecki J., Ziemiański A. Rezonans magnetyczny i tomografia komputerowa w praktyce klinicznej, PWN, Warszawa, 1998;
- 3) Prokop M., Galansky M. Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa Człowieka, MediPage, 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent (jeżeli tego wymaga) zabezpieczony, co do czynności życiowych, rozebrany w obszarze badanej okolicy anatomicznej kończyny, bez elementów metalowych, które mogłyby być źródłem artefaktów, zaopatrzone w osłony na niebadane części ciała;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: nie dotyczy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca
grubość warstwy	≤1,25 mm
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	w zależności od obszaru anatomicznego
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	kosny i do tkanki miękkiej

Wykonanie skanu pilotażowego w projekcji AP, jeżeli skaner TK pozwala to także i bocznej/porofilowej; parametry akwizycji danych mogą ulegać zmianie w zależności od wieku, konstytucji pacjenta; zakres objętych badaniem tkanek

w zależności od postawionego problemu klinicznego, ograniczony do niezbędnego minimum;

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tułów – fartuch lub koc osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Ocenie podlegają wszystkie rodzaje tkanek w obszarze badanym w tym elementy kostne, mięśniowe, jak i pozostałe tkanki miękkie w zakresie ich odchyień od normy, zaburzeń rozwojowych i zmian patologicznych, a w przypadku prawidłowego ich obrazu należy wymienić oceniane narządy i tkanki i potwierdzić ich prawidłową morfologię w opisie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, w zależności od problemu klinicznego i uzyskanych danych z badania – poszerzenie zakresu badania, badanie po podaniu środka kontrastującego;
- 3) przerwanie badania, możliwe w przypadku braku współpracy ze strony pacjenta; pogorszenia jego stanu ogólnego (zagrożenia życia);
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: w opisie badania, adnotacja lekarza radiologa na skierowaniu.

122. TK, określona okolica anatomiczna kończyny dolnej, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury

Kod główny: 5.184

ICD 9: 88.304.503

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr Radosław Ramotowski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Piotr Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) niewydolność nerek,
 - c) reakcje uczuleniowe na jodowe środki kontrastujące w przeszłości,
 - d) astma oskrzelowa,
 - e) nadczynność tarczycy;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania;
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Dane dotyczące przebytych zabiegów operacyjnych (zwłaszcza dotyczących naczyń, założonych stentów).

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak pełnej współpracy pacjenta, nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze), niedostateczne parametry ekspozycji.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłona na jamę brzuszną i miednicę mniejszą – jeśli pozwala na to zakres badania, krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów nie współpracujących, pacjenci pobudzeni.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Poszerzenie zakresu/uzupełnienie badania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Greenspan A., Wydanie polskie pod red. nauk. M. Sasiadka, Diagnostyka obrazowa w ortopedii, Medipage Warszawa, 2007r;
- 2) Wydanie pod red. nauk. J. Waleckiego i A. Ziemiańskiego, Rezonans magnetyczny i tomografia komputerowa w praktyce klinicznej, PWN Warszawa 1998;
- 3) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Wydanie pod red. nauk. M. Gołębiowskiego, Medipage Warszawa 2007;
- 4) Wytyczne ESUR dotyczące środków kontrastujących, wersja 7.0; Komisja ds. Bezpieczeństwa Stosowania Środków Kontrastujących ESUR, wrzesień 2010

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent (jeżeli tego wymaga) zabezpieczony, co do czynności życiowych; rozebrany w obszarze badanej okolicy anatomicznej kończyny; bez elementów metalowych, które mogłyby być źródłem artefaktów; zaopatrzony w osłony na niebadane części ciała; Założone wklucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: nie dotyczy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca
grubość warstwy	≤1,25mm
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	w zależności od obszaru anatomicznego
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	kostny i tkanki miękkiej

skanogram/topogram w projekcji A-P, jeżeli skaner TK pozwala to także i bocznej/profilowej; opóźnienie skanu po podaniu środka kontrastującego 25 s-90 s. parametry akwizycji danych mogą ulegać zmianie w zależności od wieku, konstytucji pacjenta; zakres objętych badaniem tkanek w zależności od postawionego problemu klinicznego, ograniczony do niezbędnego minimum;

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tułów – fartuch lub koc osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Obserwacja przez okres 30 minut.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Ocenie podlegają wszystkie rodzaje tkanek w obszarze badanym, w tym: elementy kostne, mięśniowe, jak i pozostałe tkanki miękkie w zakresie ich odchyień od normy, zaburzeń rozwojowych i zmian patologicznych, a w przypadku prawidłowego ich obrazu należy wymienić oceniane narządy i tkanki oraz potwierdzić ich prawidłową morfologię w opisie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, w zależności od problemu klinicznego i uzyskanych danych z badania – poszerzenie zakresu badania, wykonanie dodatkowej fazy – dodatkowego skanu opóźnionego; modyfikacja opóźnienia skanowania po podaniu środka kontrastującego (fazy tętnicza, żylna, miąższowa);
- 3) przerwanie badania, możliwe w przypadku braku współpracy ze strony pacjenta; pogorszeniu jego stanu ogólnego (zagrożenia życia);
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: możliwa modyfikacja ilości środka kontrastującego w zależności od wskazań;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: w opisie badania; adnotacja lekarza radiologa na skierowaniu.

123. TK, określona okolica anatomiczna kończyny górnej, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.186.

ICD 9: 88.302.501.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) ciężka niewydolność nerek,
 - c) ostre reakcje uczuleniowe na jodowe środki kontrastujące w przeszłości,
 - d) astma oskrzelowa,
 - e) nadczynność tarczycy;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu: wybór właściwej techniki badania, stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę tułowia i miednicy mniejszej zastosować na okolicę tułowia nieobjętego badaniem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Dane dotyczące przebytych zabiegów operacyjnych (zwłaszcza dotyczących naczyń, założonych stentów).

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Badanie pacjentów z grupy podwyższonego ryzyka dla zastosowania jodowych środków kontrastujących.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W przypadkach badań planowych pacjent powinien być 4 godziny na czczo, ważne jest dobre nawodnienie pacjenta. W przypadkach nagłych – bez przygotowania. Usunięcie z obszaru badania wszelkich przedmiotów metalowych (szyn unieruchamiających, zacisków chirurgicznych, rzeczy osobistych pacjenta).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Powikłania po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Greenspan A., Diagnostyka orazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007;
- 2) Prokop M., Galansky M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa Człowieka MediPage, 2007;
- 3) Walecki J., Ziemiański A., Rezonans magnetyczny i tomografia komputerowa w praktyce klinicznej PWN, Warszawa, 1998;
- 4) Wytyczne ESUR dotyczące środków kontrastujących, wersja 7.0; Komisja ds. Bezpieczeństwa Stosowania Środków kontrastujących ESUR, wrzesień 2010.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; założone wklucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej i wyjaśnienie pacjentowi podstaw metodyki badania;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: ułożenie zależne od obszaru skanowania;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca
grubość warstwy	1,0-2,5
odległośćmiędzywarstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	w zależności od obszaru anatomicznego
kąt pochylenia gantry	0 stopni
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	kostny i do tkanki miękkiej

uwaga! parametry akwizycji danych mogą ulegać zmianie w zależności od wieku, konstytucji pacjenta; zakres objętych badaniem tkanek w zależności od postawionego problemu klinicznego, ograniczony do niezbędnego minimum;

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tułów – fartuch lub koc osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Obserwacja przez okres 30 minut.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	w zależności od wskazań
struktury krytyczne	bez szczególnych wymagań
szerokość okna	bez szczególnych wymagań
poziom okna	bez szczególnych wymagań
opis wyniku	ocenie podlegają wszystkie rodzaje tkanek w obszarze badanym, w tym: elementy kostne, mięśniowe, jak i pozostałe tkanki miękkie w zakresie ich odchyłeń od normy, zaburzeń rozwojowych i zmian patologicznych, a w przypadku prawidłowego ich obrazu należy wymienić oceniane narządy i tkanki i potwierdzić ich prawidłową morfologię w opisie. Opis wyniku z uwzględnieniem obrazów istotnych odchyłeń od normy i zmian patologicznych oraz wykonanych rekonstrukcji i pomiarów zawartych w opisie

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od problemu klinicznego i uzyskanych danych z badania – poszerzenie zakresu badania;
- 3) przerwanie badania: możliwe w przypadku braku współpracy pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: możliwa modyfikacja ilości środka kontrastującego w zależności od wskazań i stanu klinicznego chorego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: w opisie badania; adnotacja radiologa na skierowaniu.

124. TK, określona okolica anatomiczna kończyny górnej, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.187.
ICD 9: 88.302.502.

2. Cel procedury.

Diagnostyka

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) ciężka niewydolność nerek,
- c) ostre reakcje uczuleniowe na jodowe środki kontrastujące w przeszłości,
- d) astma oskrzelowa,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu przez wybór właściwej techniki badania, stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę tułowia i miednicy mniejszej nie objętych badaniem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Dane przeciwwskazań do podania środka kontrastującego, dane dotyczące przebytych zabiegów operacyjnych (zwłaszcza dotyczących naczyń, założonych stentów).

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Badanie pacjentów z grupy podwyższonego ryzyka dla zastosowania jodowych środków kontrastujących.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W przypadkach badań planowych pacjent powinien być 4 godziny na czczo, ważne jest dobre nawodnienie pacjenta. W przypadkach nagłych – bez przygotowania. Usunięcie z obszaru badania wszelkich przedmiotów metalowych (szyn unieruchamiających, zacisków chirurgicznych, rzeczy osobistych pacjenta).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Powikłania po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Greenspan A., Diagnostyka Obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007;
- 2) Prokop M., Galansky M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa Człowieka MediPage, 2007;
- 3) Walecki J., Ziemiański A., Rezonans magnetyczny i tomografia komputerowa w praktyce klinicznej PWN, Warszawa, 1998;
- 4) Wytyczne ESUR dotyczące środków kontrastujących, wersja 7.0; Komisja ds. Bezpieczeństwa Stosowania Środków kontrastujących ESUR, wrzesień 2010.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: zabezpieczenie dostępu do żyły obwodowej (w zgięciu łokciowym) i wyjaśnienie pacjentowi podstaw metodyki badania;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: ułożenie zależne od obszaru skanowania, skanogram, akwizycja przed i po podaniu środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca
grubość warstwy	1,0-2,5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	w zależności od obszaru anatomicznego
kąt pochylenia gantry	0 stopni
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	kostny i do tkanki miękkiej

uwaga! parametry akwizycji danych mogą ulegać zmianie w zależności od wieku, konstytucji pacjenta; zakres objętych badaniem tkanek w zależności od postawionego problemu klinicznego, ograniczony do niezbędnego minimum

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch lub koc osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Obserwacja przez okres 30 minut.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
-----------	------

uwidocznienie	okolicy anatomicznej w zależności od wskazań
struktury krytyczne	bez szczególnych wymagań
szerokość okna	bez szczególnych wymagań
poziom okna	bez szczególnych wymagań
opis wyniku	ocenie podlegają wszystkie rodzaje tkanek w obszarze badanym, w tym elementy kostne, mięśniowe, jak i pozostałe tkanki miękkie w zakresie ich odchyżeń od normy, zaburzeń rozwojowych i zmian patologicznych, a w przypadku prawidłowego ich obrazu należy wymienić oceniane narządy i tkanki i potwierdzić ich prawidłową morfologię w opisie. Opis wyniku z uwzględnieniem obrazów istotnych odchyżeń od normy i zmian patologicznych oraz wykonanych rekonstrukcji i pomiarów zawartych w opisie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od problemu klinicznego i uzyskanych danych z badania – poszerzenie zakresu badania;
- 3) przerwanie badania: możliwe w przypadku braku współpracy pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: możliwa modyfikacja ilości środka kontrastującego w zależności od wskazań i stanu klinicznego chorego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: w opisie badania; adnotacja radiologa na skierowaniu.

125. Angio-TK, kończyna dolna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.189.

ICD 9: 88.381.701.

2. Cel procedury.

Diagnostyka

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Radosław Ramotowski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) ciężka niewydolność nerek,
 - c) ostre reakcje uczuleniowe na jodowe środki kontrastujące w przeszłości,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu przez wybór właściwej techniki badania. Stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę tułowia i miednicy mniejszej nie objętych badaniem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Dane dotyczące przeciwwskazań do podania środka kontrastującego, dane dotyczące przebytych zabiegów operacyjnych (zwłaszcza dotyczących naczyń, założonych stentów).

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Badanie pacjentów z grupy podwyższonego ryzyka dla zastosowania jodowych środków kontrastujących.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W przypadkach badań planowych pacjent powinien być 4 godzin na czczo, ważne jest dobre nawodnienie pacjenta. W przypadkach nagłych – bez przygotowania. Usunięcie z obszaru badania wszelkich przedmiotów metalowych (szyn unieruchamiających, zacisków chirurgicznych, rzeczy osobistych pacjenta).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Powikłania po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa – podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000;
- 2) Greenspan A., Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii, wydanie polskie pod red. M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007;
- 3) Prokop M., Galansky M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa Człowieka MediPage, 2007;
- 4) Walecki J., Ziemiański A., Rezonans magnetyczny i tomografia komputerowa w praktyce klinicznej, PWN, Warszawa, 1998;
- 5) *Wytyczne ESUR dotyczące środków kontrastujących*, wersja 7.0; Komisja ds. Bezpieczeństwa Stosowania Środków Kontrastujących ESUR, wrzesień 2010.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; założone wkłucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej i wyjaśnienie pacjentowi podstaw metodyki badania;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan referencyjny, badanie po podaniu środka kontrastującego lub dwufazowe;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca
grubość warstwy [mm]	0,5-1,25
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	w zależności od obszaru anatomicznego

kąt pochylenia gantry	0 stopni
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	kostny i do tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: jama brzuszna, miednica mniejsza.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta w czasie do 30 minut po badaniu, następnie usunięcie wkłucia dożylnego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	uwidocznienie naczyń kończyny dolnej w zakresie uzależnionym od wskazań
struktury krytyczne	bez szczególnych wymagań
szerokość okna	bez szczególnych wymagań
poziom okna	bez szczególnych wymagań
opis wyniku	opis wyniku: badania powinien zawierać dane na temat metodyki badania i wykonanych rekonstrukcji, ocenie podlegają wszystkie objęte badaniem struktury (naczyniowe, kostne i miękkotkankowe).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: pozanacyniowe podanie kontrastu gwałtowna reakcja uczuleniowa na podany kontrast;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zgodnie z procedurą 3.065;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

126. TK, flebografia, kończyna dolna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.191.

ICD 9: 88.304.502.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Radosław Ramotowski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Wynikające z aktualnej wiedzy medycznej.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) ciężka niewydolność nerek,
- c) astma oskrzelowa,
- d) ostre reakcje uczuleniowe na jodowe środki kontrastujące w przeszłości, nadczynność tarczycy;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu przez wybór właściwej dawki, techniki badania.

Stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę tułowia i miednicy mniejszej nieobjętych badaniem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	8

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Rozpoznanie lub podejrzenie kliniczne, określona okolica zainteresowania, dane dotyczące istotnych chorób współistniejących i przeciwwskazań do podania środka kontrastującego, dane dotyczące przebytych zabiegów operacyjnych (zwłaszcza dotyczących naczyń, założonych stentów).

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nietypowe ułożenia kończyny (przykurcze).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Badanie pacjentów z grupy podwyższonego ryzyka dla zastosowania jodowych środków kontrastujących

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W przypadkach badań planowych pacjent powinien być 6 godzin na czczo. Ważne jest dobre nawodnienie pacjenta. W przypadkach nagłych - bez przygotowania. Usunięcie z obszaru badania wszelkich przedmiotów metalowych (szyn unieruchamiających, zacisków chirurgicznych, rzeczy osobistych pacjenta).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Powikłania po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B. Diagnostyka obrazowa- podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa,2000;
- 2) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red.M. Sasiadka, Medipage, Warszawa 2007;
- 3) Prokop M., Galansky M. Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa Człowieka MediPage, 2007;

- 4) Walecki J., Ziemiański A. Rezonans magnetyczny i tomografia komputerowa w praktyce klinicznej ,PWN, Warszawa, 1998;
- 5) Wytyczne ESUR dotyczące środków kontrastujących, wersja 7.0; Komisja ds. Bezpieczeństwa Stosowania Środków Kontrastujących ESUR, wrzesień 2010.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; założone wkłucie do żyły powierzchownej - preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej i wyjaśnienie pacjentowi podstaw metodyki badania;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan referencyjny, badanie po podaniu środka kontrastującego lub dwufazowe;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca
grubość warstwy [mm]	0,5-1,25
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	w zależności od obszaru anatomicznego
kąt pochylenia gantry	0 stopni
napiecie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: jama brzuszna, miednica mniejsza.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta w czasie do 30 minut po badaniu, następnie usunięcie wkłucia dożylnego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media

(<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	naczyń kończyny dolnej w zakresie uzależnionym od wskazań,
struktury krytyczne	bez szczególnych wymagań
szerokość okna	bez szczególnych wymagań
poziom okna	bez szczególnych wymagań
opis wyniku	dane na temat metodyki badania i wykonanych rekonstrukcji, ocenie podlegają wszystkie objęte badaniem struktury (naczyniowe, kostne i miękkotkankowe).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: pozanaczyniowe podanie kontrastu, gwałtowna reakcja uczuleniowa na podany kontrast;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zgodnie z procedurą 3.065;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

127. TK, głowa bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 6.211.

ICD 9: 87.031.502.

2. Cel procedury.

Diagnostyka

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. med. Jerzy Walecki, prof. dr hab. med. Anna Walecka, lek med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniem klinicznymi, diagnostyka różnicowa zmian obserwowanych w badaniu bez podania środka kontrastującego.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego,
 - c) ciężka niewydolność nerek i wątroby,
 - d) astma,
 - e) alergia

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Możliwe z preparatami zawierającymi metforminę, cyklosporynę, cisplatynę, aminoglikozydy, niesterydowe leki przeciwzapalne, beta-blokery, interleukinę 2, hydralazyne (zgodnie z wytycznymi i zaleceniami EURS dotyczącymi stosowania środków kontrastujących)

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego, astma, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylna pacjentów niewspółpracujących

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) European Guidelines on quality criteria for computer tomography.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od podstawy czaszki (od otworu wielkiego) do szczytu głowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	wielkość głowy (około 24)
kąt pochylecia gantry	kąt pochylecia gantry w zależności od aparatu – minimalizacja dawki na gałki oczne
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecane lateksowo – bizmutowe osłony na gałki oczne, szczególnie przy braku pochylecia gantry (detektory matrycowe, akwizycja objętościowa).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całych półkul mózgu, całego mózdzku, całej podstawy czaszki, naczyń po podaniu środka kontrastującego
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie: granic między istotą szarą a białą, przestrzeni płynowej wokół śródmózgowia, jąder podstawnych, układu komorowego, zbiorników płynu mózgowo-rdzeniowego
szerokość okna [j. H.]	ok. 0-90 ocena obszaru nadnamiotowego, ok. 140-160 – ocena mózgowia w tylnym dole czaszki, ok. 2000-3000 – kości
poziom okna [j. H.]	ok. 30-40 – tylna jama czaszki, ok. 200-400 – kości
opis wyniku	powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: obciążenie [mAs] można zwiększyć przy słabej jakości obrazu tylnej jamy spowodowanej artefaktami,
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

128. TK, podstawa czaszki, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 6.216.

ICD 9: 87.030.503.

2. Cel procedury.

Diagnostyka

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. med. Jerzy Walecki, prof. dr hab. med. Anna Walecka, lek med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża;
- 2) bezwzględne:
 - a) nie ma w stanach zagrożenia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz

w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylnie pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Rozszerzenie zakresu badania: brak specyficznych dla tej procedury

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *European Guidelines on quality criteria for computer tomography.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od podstawy czaszki (od otworu wielkiego) do obszaru nadsiodłowego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej, pozycja:

Parametr	Wartość
pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	wielkość głowy (około 24)
kąt pochylenia gantry	kąt pochylenia gantry w zależności od aparatu –

	minimalizacja dawki na gałki oczne
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	wysokiej rozdzielczości lub dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecane lateksowo – bizmutowe osłony na gałki oczne, szczególnie przy braku pochylenia gantry (detektory matrycowe, akwizycja objętościowa).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całej podstawy czaszki od C1 do obszaru nadsiodłowego, całego mózdzku, przypodstawnej części płatów czołowych
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie: korowej i beleczkowej struktury kości, przestrzeni powietrznych, zarysów mózdzku, granicy między istotą szarą i białą mózdzku, zbiorników płynu mózgowo – rdzeniowego wokół pnia mózgu
szerokość okna [j. H.]	ok. 70-90 ocena obszaru nadnamiotowego, ok. 140-160 – ocena mózgowia w tylnym dole czaszki, ok. 2000-3000 – kości
poziom okna [j. H.]	ok. 40-45 – tylna jama czaszki, ok. 200-400 – kości
opis wyniku	wynik powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: obciążenie [mAs] można zwiększyć przy słabej jakości obrazu tylnej jamy spowodowanej artefaktami;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

129. TK, podstawa czaszki, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 6.217.

ICD 9: 87.031.504.

2. Cel procedury.

Diagnostyka

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. med. Jerzy Walecki, prof. dr hab. med. Anna Walecka, lek med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi, diagnostyka różnicowa zmian obserwowanych w badaniu bez podania środka kontrastującego.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowana nietolerancja kontrastu,
 - c) ciężka niewydolność nerek i wątroby,
 - d) astma,
 - e) alergia;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Możliwe z preparatami zawierającymi metforminę, cyklosporynę, cisplatynę, aminoglikozydy, niesterydowe leki przeciwzapalne, beta-blokery, interleukinę 2, hydralazynę (zgodnie z wytycznymi i zaleceniami ESUR dotyczącymi stosowania środków kontrastujących).

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja kontrastu, astma, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylnie pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Rozszerzenie zakresu badania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European Guidelines on quality criteria for computer tomograph.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;

- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od podstawy czaszki (od otworu wielkiego) do obszaru nadsiodłowego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii, nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	wielkość głowy (około 24)
kąt pochylenia gantry	kąt pochylenia gantry w zależności od aparatu – minimalizacja dawki na gałki oczne
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	wysokiej rozdzielczości lub dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecane lateksowo-bizmutowe na gałki oczne, szczególnie przy braku pochylenia gantry (detektory matrycowe, akwizycja objętościowa).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całej podstawy czaszki od C1 do obszaru nadsiodłowego, całego mózdzku, przypodstawnej części płatów czołowych,

	naczyń po podaniu środka kontrastującego
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie: korowej i beleczkowej struktury kości, przestrzeni powietrznych, zarysów mózdzku, granicy między istotą szarą i białą mózdzku, zbiorników płynu mózgowo-rdzeniowego wokół pnia mózgu
szerokość okna [j. H.]	ok. 70-90 ocena obszaru nadnamiotowego. ok. 140-160 – ocena mózgowia w tylnym dole czaszki, ok. 2000-3000 – kości
poziom okna [j. H.]	ok. 40-45 – tylna jama czaszki, ok. 200-400 – kości
opis wyniku	powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: obciążenie [mAs] można zwiększyć przy słabej jakości obrazu tylnej jamy spowodowanej artefaktami;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

130. Radiografia, siodło tureckie - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 6.218

ICD 9: 87.171.101

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. med. Jerzy Walecki, prof. dr hab. med. Anna Walecka, lek med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: nie ma w stanach zagrożenia życia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie RTG inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	5
0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	5	0	3	5
0	6	0	3	5
0	7	0	3	5
0	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury,

w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja boczna czaszki, pacjent w pozycji leżącej na boku, linia oczu prostopadła do stołu, promień centralny przechodzi 2cm powyżej otworu słuchowego zewnętrznego;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: Zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-5
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm Al]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	95-15
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	bez szczególnych wymagań
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczyce.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: opis 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: całego obszaru spodziewanej patologii, siodła tureckiego, podstawy czaszki;
- 2) struktury krytyczne: ostre odwzorowanie całego obszaru spodziewanej patologii, ostre odwzorowanie granic siodła tureckiego, ostre odwzorowanie kości podstawy czaszki;
- 3) opis wyniku: wynik powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

131. TK, kregosłup szyjny, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 6.219

ICD 9: 88.383.501

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. med. Jerzy Walecki, prof. dr hab. med. Anna Walecka, lek med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: nie ma w stanach zagrożenia życia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylnie pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *European Guidelines on quality criteria for computer tomography.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: cały obszar, w obrębie którego spodziewamy się patologii, najczęściej od poziomu nieco powyżej otworu wielkiego do rękocyfki mostka;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	wielkość głowy (około 24)
kąt pochylenia gantry	kąt pochylenia gantry w zależności od aparatu – minimalizacja dawki na gałki oczne
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	wysokiej rozdzielczości lub dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecane lateksowo-bizmutowe na gałki oczne, szczególnie przy braku pochylenia gantry (detektory matrycowe, akwizycja objętościowa).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całego kręgosłupa szyjnego lub obszaru określonego na skierowaniu, okolicy złącza czaszkowo – kręgowego
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie: struktury korowej i beleczkowej kości, stawów międzykręgowych , jąder podstawnych, krążków międzykręgowych, otworów międzykręgowych, worka oponowego i rdzenia kręgowego, mięśni przykręgosłupowych
szerokość okna [j. H.]	ok. 2000-3000 – kości, ok. 250-300 – rdzeń kręgowy, ok. 30-40 – tkanki miękkie
poziom okna [j. H.]	ok. 25-35 – rdzeń kręgowy, ok. 200-400 – kości
opis wyniku	wynik powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: obciążenie [mAs] można zwiększyć przy słabej jakości obrazu tylnej jamy spowodowanej artefaktami;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

132. TK, kręgosłup szyjny, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 6.220

ICD 9: 88.384.501

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. med. Jerzy Walecki, prof. dr hab. med. Anna Walecka, lek med. Marta Biegaj ,
mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniem klinicznymi, diagnostyka różnicowa zmian obserwowanych w badaniu bez podania środka kontrastującego

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego,
- c) ciężka niewydolność nerek i wątroby,
- d) astma,
- e) alergia;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Możliwe z preparatami zawierającymi metforminę, cyklosporynę, cisplatynę, aminoglikozydy, niesterydowe leki przeciwzapalne, beta – blokery, interleukinę 2, hydralazynę (zgodnie z wytycznymi i zaleceniami EURS dotyczącymi stosowania środków kontrastujących).

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego, astma, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylnie pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *European Guidelines on quality criteria for computer tomography.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: cały obszar, w obrębie którego spodziewamy się patologii, najczęściej od poziomu nieco powyżej otworu wielkiego do rękocyfry mostka;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	1-5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	kręgosłupa
kąt pochylenia gantry	kąt pochylenia gantry w zależności od aparatu – minimalizacja dawki na gałki oczne
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia

obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	wysokiej rozdzielczości lub dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecane lateksowo-bizmutowe na gałki oczne, szczególnie przy braku pochylenia gantry (detektory matrycowe, akwizycja objętościowa).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	cały kręgosłup szyjny, okolica złącza czaszkowo-kręgowego, naczynia po podaniu środka kontrastującego, więzadeł kręgosłupa
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie stawów międzykręgowych, krążków międzykręgowych, otworów międzykręgowych, mięśni przykręgosłupowych, worka oponowego i rdzenia kręgowego, naczyń po podaniu środka kontrastującego
szerokość okna [j. H.]	ok. 2000-3000 – kości, ok. 30-40 – tkanki miękkie, ok. 250-300 – rdzeń kręgowy
poziom okna [j. H.]	ok. 25-35 – rdzeń kręgowy, ok. 200-400 – kości struktury korowej i beleczkowej kości
opis wyniku	wynik powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;

- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwykle podaje się 1ml na każdy kilogram masy ciała pacjenta z opóźnieniem 60 sekund – 70 sekund. Przepływ we wstrzykiwaczu automatycznym 2,5 [ml (s)-1] – 3 [ml (s)-1];
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

133. Angio-TK, tętnice szyjne, bez i z wzmocnieniem kontrastowym
- część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 6.221

ICD 9: 87.040.702

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. n. med. Jerzy Walecki, prof. dr hab. n. med. Anna Walecka,
lek med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego,
- c) ciężka niewydolność wielonarządowa,
- d) astma,
- e) alergia;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	16	16

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Możliwe z preparatami zawierającymi metforminę, cyklosporynę, cisplatynę, aminoglikozydy, niesterydowe leki przeciwzapalne, beta-blokery, interleukinę 2, hydralazynę (zgodnie z wytycznymi i zaleceniami ESUR dotyczącymi stosowania środków kontrastujących).

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego, astma, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylnie pacjentów niewspółpracujących, nawodnienie pacjenta.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *European Guidelines on quality criteria for computer tomography.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od poziomu łuku aorty do koła Willisa;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	0,5-1
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	wielkość badanego obszaru
kąt pochylenia gantry	kąt pochylenia gantry w zależności od aparatu – minimalizacja dawki na gałki oczne
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecane lateksowo-bizmutowe na gałki oczne, szczególnie przy braku pochylenia gantry (detektory matrycowe, akwizycja objętościowa).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii-15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów-25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	naczyń po podaniu środka kontrastującego

struktury krytyczne	naczynia od łuku aorty do wewnątrzczaszkowych
szerokość okna	wymagania nie określone
poziom okna	wymagania nie określone
opis wyniku	powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zwykle wykonuje się badanie w kierunku ogonowo – dogłównym, a po podaniu środka kontrastującego w kierunku przeciwnym; czasem i przed, i po podaniu środka kontrastującego w tym samym (dogłównym) kierunku. Czasem wykonuje się również badanie bez środka kontrastującego,
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwykle podaje się około 100ml za pomocą wstrzykiwacza automatycznego, z sure starta w łuku aorty. Przepływ 3–[ml (s)-1];
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

134. Angio-TK, łuk aorty i tętnice dogłównowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 6.222

ICD 987.040.703

2. Cel procedury.

Diagnostyka

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. n. med. Jerzy Walecki, prof. dr hab. n. med. Anna Walecka, lek. med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego,
- c) ciężka niewydolność wielonarządowa,
- d) astma,
- e) alergia;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	16	16

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Możliwe z preparatami zawierającymi metforminę, cyklosporynę, cisplatynę, aminoglikozydy, niesterydowe leki przeciwzapalne, beta-blokery, interleukinę 2, hydralazyne (zgodnie z wytycznymi i zaleceniami ESUR dotyczącymi stosowania środków kontrastujących).

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Srodek kontrastujący poza naczyniem.

15. Okolicznościach wymagające specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego, astma, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylna pacjentów niewspółpracujących, nawodnienie pacjenta.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury,

w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *European Guidelines on quality criteria for computer tomography.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od połowy serca do koła Willisa;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	0,5-1
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	wielkość badanego obszaru
kąt pochylenia gantry	kąt pochylenia gantry w zależności od aparatu – minimalizacja dawki na gałki oczne
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecane lateksowo-bizmutowe na gałki oczne, szczególnie przy braku pochylenia gantry (detektory matrycowe, akwizycja objętościowa).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3: kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	naczyń po podaniu środka kontrastującego
struktury krytyczne	naczynia od łuku aorty do wewnątrzczaszkowych
szerokość okna	wymagania nie określone
poziom okna	wymagania nie określone
opis wyniku	powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwykle podaje się około 100ml środka kontrastującego za pomocą wstrzykiwacza automatycznego. W zależności od rodzaju aparatu można stosować opóźnienie skanowania obliczane techniką bolusa testowego lub techniką śledzenia napływu środka kontrastującego. Czasem wykonuje się również fazę powrotną;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury

135. TK, odcinek lędźwiowy kręgosłupa bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 6.223

ICD 9: 88.387.501

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. n. med. Jerzy Walecki, prof. dr hab. n. med. Anna Walecka, lek. med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: nie ma w stanach zagrożenia życia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylnie pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *European Guidelines on quality criteria for computer tomography.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: cały obszar, w obrębie którego spodziewamy się patologii;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na wznak, nogi ugięte
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	wymiar kręgosłupa
kąt pochylenia gantry	kąt pochylenia gantry w zależności od aparatu – minimalizacja dawki na gałki oczne
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	wysokiej rozdzielczości lub dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecane lateksowo-bizmutowe na gonady u mężczyzn jeśli zakres badania jest w odległości mniejszej niż 10cm-15cm.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie całego obszaru spodziewanej patologii:

Tabela 3

Kryterium	Opis
uwidocznienie	więzadeł kręgosłupa
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie: krążków międzykręgowych, worka oponowego, tłuszczu oponowego, stawów międzykręgowych, otworów międzykręgowych, korzeni nerwowych, struktury korowej i beleczkowej kości
szerokość okna [j. H.]	ok. 2000-3000 – kości, ok. 250-300 – rdzeń kręgowy, ok. 30-40 – tkanki miękkie
poziom okna [j. H.]	ok. 25-35 – rdzeń kręgowy, ok. 200-400 – kości
opis wyniku	wynik powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

136. TK, odcinek lędźwiowy kręgosłupa bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 6.224

ICD 9: 88.388.501

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. n. med. Jerzy Walecki, prof. dr hab. n. med. Anna Walecka, lek. med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi, diagnostyka różnicowa zmian obserwowanych w badaniu bez podania środka kontrastującego.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego,
 - c) ciężka niewydolność nerek i wątroby,
 - d) astma,
 - e) alergia;
- 2) bezwzględne:
 - a) nieleczona nadczynność tarczycy,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia

w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;

- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Możliwe z preparatami zawierającymi metforminę, cyklosporynę, cisplatynę, aminoglikozydy, niesterydowe leki przeciwzapalne, beta-blokery, interleukinę 2, hydralazyne (zgodnie z wytycznymi i zaleceniami EURS dotyczącymi stosowania środków kontrastujących).

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego, astma, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylnie pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *European Guidelines on quality criteria for computer tomography.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: cały obszar, w obrębie którego spodziewamy się patologii;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na wznak, nogi ugięte
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	wymiar kręgosłupa
kąt pochylenia gantry	kąt pochylenia gantry w zależności od aparatu – minimalizacja dawki na gałki oczne
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	wysokiej rozdzielczości lub dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecane lateksowo-bizmutowe na gonady u mężczyzn jeśli zakres badania jest w odległości mniejszej niż 10cm-15cm.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3: kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całego obszaru spodziewanej patologii, naczyń po podaniu środka kontrastującego, więzadeł kręgosłupa
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie: worka oponowego, tłuszczu oponowego, otworów międzykręgowych, korzeni nerwowych, struktury korowej i beleczkowej kości, stawów międzykręgowych, krążków międzykręgowych
szerokość okna [j. H.]	ok. 2000-3000 – kości, ok. 30-40 – tkanki miękkie, ok. 250-300 – rdzeń kręgowy

poziom okna [j. H.]	ok. 25-35 – rdzeń kręgowy, ok. 200-400 – kości
opis wyniku	powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwykle podaje się około 1ml środka kontrastującego na 1kilogram masy ciała pacjenta za pomocą wstrzykiwacza automatycznego, przepływ 2,5[ml (s)-1]-3[ml (s)-1]. Opóźnienie 60s.-70s.
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja na skierowaniu dokonana przez technika elektroradiologii i zawarta w opisie przez lekarza.

137. Mielografia/radikulografia z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 6.225

ICD 9: 87.023.101

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. n. med. Jerzy Walecki, prof. dr hab. n. med. Anna Walecka, lek. med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: nie ma w stanach zagrożenia życia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie RTG inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	4	0	3	5
0	6	0	3	5
0	7	0	3	5
0	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylnie pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *European Guidelines on quality criteria for computer tomography.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Zabezpieczenie dostępu żylnego i dokanałowego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: cały obszar, w obrębie którego spodziewamy się patologii, zdjęcie wykonuje się w różnych projekcjach po podaniu środka kontrastującego do przestrzeni podpajęczynówkowej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	bez szczególnych wymagań
ognisko	bez szczególnych wymagań
filtracja [mm Al]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	bez szczególnych wymagań
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	bez szczególnych wymagań
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	bez szczególnych wymagań
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecane lateksowo-bizmutowe na gonady u mężczyzn jeśli zakres badania jest w odległości mniejszej niż 10 -15 cm.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 30 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 45 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Podanie środka kontrastującego dokanałowo drogą nakłucia lędźwiowego lub szyjnego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: cały obszar spodziewanej patologii, rdzeń kręgowy, korzenie nerwowe;
- 2) struktury krytyczne: ostre odwzorowanie worka oponowego, korzeni nerwowych;
- 3) opis wyniku powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: podanie środka kontrastującego ręcznie, dokanałowo, w ilości zależnej od obszaru, który ma zostać objęty badaniem, wzrostu pacjenta oraz wymiarów worka oponowego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja na skierowaniu dokonana przez technika elektroradiologii i zawarta w opisie przez lekarza.

138. TK, mielografia z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 6.226

ICD 9: 88.389.502

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. n. med. Jerzy Walecki, prof. dr hab. n. med. Anna Walecka, lek med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego,
 - c) ciężka niewydolność nerek i wątroby,
 - d) astma,
 - e) alergia;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Możliwe z preparatami zawierającymi metforminę, cyklosporynę, cisplatynę, aminoglikozydy, niesterydowe leki przeciwzapalne, beta-blokery, interleukinę 2, hydrałazynę (zgodnie z wytycznymi i zaleceniami EURS dotyczącymi stosowania środków kontrastujących).

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego, astma, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylnie pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury,

w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *European Guidelines on quality criteria for computer tomography.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Pacjent odpowiednio ułożony, z zabezpieczonym dostępem żylnym i dokanałowym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: cały obszar, w obrębie którego spodziewamy się patologii;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	wymiar kręgosłupa
kąt pochylenia gantry	kąt pochylenia gantry w zależności od aparatu – minimalizacja dawki na gałki oczne
napiecie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecane lateksowo-bizmutowe na gonady u mężczyzn jeśli zakres badania jest w odległości mniejszej niż 10cm-15cm.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 45 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Podanie środka kontrastującego dokanałowo drogą nakłucia lędźwiowego lub szyjnego (podpotylicznego albo bocznego C1/C2).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	cały obszar spodziewanej patologii, rdzeń kręgowy, korzenie nerwowe
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie: worka oponowego, korzeni nerwowych
szerokość okna [j. H.]	ok. 2000-3000 – kości, ok. 30-40 – tkanki miękkie, ok. 250-300 – rdzeń kręgowy
poziom okna [j. H.]	ok. 25-35 – rdzeń kręgowy, ok. 200-400 – kości
opis wyniku	powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: podanie środka kontrastującego ręcznie, dokanałowo, w ilości zależnej od obszaru, który ma zostać objęty badaniem, wzrostu pacjenta oraz wymiarów worka oponowego;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja na skierowaniu dokonana przez technika i zawarta w opisie przez lekarza.

139. TK, badanie więcej niż jednego odcinka kręgosłupa, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 6.227

ICD 9: 88.383.502

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. n. med. Jerzy Walecki, prof. dr hab. n. med. Anna Walecka, lek. med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża;

2) bezwzględne: nie ma w stanach zagrożenia życia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylnie pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury,

w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *European Guidelines on quality criteria for computer tomography.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: cały obszar, w obrębie którego spodziewamy się patologii;

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	wielkość głowy (około 24)
kąt pochylenia gantry	kąt pochylenia gantry w zależności od aparatu – minimalizacja dawki na gałki oczne
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	wysokiej rozdzielczości lub dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecane lateksowo-bizmutowe na gonady u mężczyzn jeśli zakres badania jest w odległości mniejszej niż 10cm-15cm.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całego obszaru spodziewanej patologii odwzorowanie: korzeni nerwowych więzadeł kręgosłupa
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie: krążków międzykręgowych, worka oponowego, struktury korowej i beleczkowej kości, stawów międzykręgowych, tłuszczu oponowego, otworów międzykręgowych, mięśni przykręgosłupowych
szerokość okna [j. H.]	ok. 2000-3000 – kości, ok. 250-300 – rdzeń kręgowy, ok. 30-40 – tkanki miękkie
poziom okna [j. H.]	ok. 25-35 – rdzeń kręgowy,

	ok. 200-400 – kości
opis wyniku	powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania, życzenie pacjenta: wskazania życiowe;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja na skierowaniu dokonana przez technika elektroradiologii i zawarta w opisie przez lekarza.

140. TK, badanie więcej niż jednego odcinka kręgosłupa bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 6.228

ICD 9: 88.384.502

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. n. med. Jerzy Walecki, prof. dr hab. n. med. Anna Walecka, lek med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi, diagnostyka różnicowa zmian obserwowanych w badaniu bez podania środka kontrastującego.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego,
 - c) ciężka niewydolność nerek i wątroby,
 - d) astma,
 - e) alergia;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Możliwe z preparatami zawierającymi metforminę, cyklosporynę, cisplatynę, aminoglikozydy, niesterydowe leki przeciwzapalne, beta-blokery, interleukinę 2, hydralazynę (zgodnie z wytycznymi i zaleceniami EURL dotyczącymi stosowania środków kontrastujących).

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego, astma, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylnie pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *European Guidelines on quality criteria for computer tomography.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: cały obszar, w obrębie którego spodziewamy się patologii;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	odpowiednia dla wielkości kręgosłupa
kąt pochylenia gantry	kąt pochylenia gantry w zależności od aparatu
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	wysokiej rozdzielczości lub dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecane lateksowo-bizmutowe na gonady u mężczyzn jeśli zakres badania jest w odległości mniejszej niż 10cm-15cm.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media

(<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całego obszaru spodziewanej patologii odwzorowanie więzadeł kręgosłupa
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie: krążków międzykręgowych, tłuszczu oponowego, otworów międzykręgowych, struktury korowej i beleczkowej kości, stawów międzykręgowych
szerokość okna [j. H.]	ok. 2000-3000 – kości, ok. 30-40 – tkanki miękkie, ok. 250-300 – rdzeń kręgowy
poziom okna [j. H.]	ok 25-35 – rdzeń kręgowy, ok. 200-400 – kości
opis wyniku	powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwykle podaje się 1ml środka kontrastującego na 1 kilogram masy ciała pacjenta za pomocą wstrzykiwacza automatycznego, przepływ 2,5 [ml (s)-1] – 3 [ml (s)-1]. Opóźnienie 60s-70s;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja na skierowaniu dokonana przez technika elektroradiologii i zawarta w opisie przez lekarza.

141. Kontrola z zastosowaniem TK celem lokalizacji stereotaktycznej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 6.229

ICD 9: 88.382.501

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. n. med. Jerzy Walecki, prof. dr hab. n. med. Anna Walecka, lek med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: nie ma w stanach zagrożenia życia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie dożylnie pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *European Guidelines on quality criteria for computer tomography.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: cały obszar, w obrębie którego spodziewamy się patologii;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii, nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	odpowiednio do badanego obszaru anatomicznego
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	wymiar badanego obszaru
kąt pochylenia gantry	kąt pochylenia gantry w zależności od aparatu – minimalizacja dawki na gałki oczne
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecane lateksowo-bizmutowe na gałki oczne lub gonady u mężczyzn jeśli zakres badania jest w odległości mniejszej niż 10cm-15cm.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 25 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 35 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całego obszaru spodziewanej patologii
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie całego obszaru spodziewanej patologii
szerokość okna [j. H]	bez szczególnych wymagań
poziom okna [j. H.]	bez szczególnych wymagań
opis wyniku	powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: wykonanie badania podejrzanego obszaru z przymocowaną np. do głowy ramą stereotaktyczną;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja na skierowaniu dokonana przez technika elektroradiologii i zawarta w opisie przez lekarza.

142. TK, mielografia, wybranego odcinka kręgosłupa lub cysternografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 6.230

ICD 9: 88.389.503

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. n. med. Jerzy Walecki, prof. dr hab. n. med. Anna Walecka, lek. med. Marta Biegaj, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego,
 - c) ciężka niewydolność nerek i wątroby,
 - d) astma,
 - e) alergia;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Jeśli jest to możliwe zastąpienie TK inną metodą diagnostyczną np. MR, jeżeli niemożliwe to stosowanie osłon.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Możliwe z preparatami zawierającymi metforminę, cyklosporynę, cisplatynę, aminoglikozydy, niesterydowe leki przeciwzapalne, beta-blokery, interleukinę 2, hydrałazynę (zgodnie z wytycznymi i zaleceniami EURS dotyczącymi stosowania środków kontrastujących).

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego, astma, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenia dożylna pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury,

w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *European Guidelines on quality criteria for computer tomography.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: cały obszar, w obrębie którego spodziewamy się patologii;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	odpowiednio do badanego obszaru anatomicznego
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	wymiar badanego obszaru
kąt pochylenia gantry	kąt pochylenia gantry w zależności od aparatu – minimalizacja dawki na gałki oczne
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu

algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej
--------------------------	---------------------

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: lateksowo-bizmutowe na gonady u mężczyzn jeśli zakres badania jest w odległości mniejszej niż 10 -15 cm.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Bak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 30 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 45 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Do mielografii z nakłucia lędźwiowego stosujemy środki o stężeniu $180[\text{mgJ}(\text{ml})^{-1}]$ - $240[\text{mgJ}(\text{ml})^{-1}]$ (w ilości około 12ml-17ml). W mielografii z nakłucia podpotylicznego stosuje się środki o stężeniu $200[\text{mgJ}(\text{ml})^{-1}]$ - $300[\text{mgJ}(\text{ml})^{-1}]$ (około 10 ml). Nadzór nad pacjentem przed w trakcie i po badaniu (obserwacja co najmniej 30 min.).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3: kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	cały obszar spodziewanej patologii, rdzeń kręgowy – pośrednio, struktury płynowe wewnątrzczaszkowe – bezpośrednio, korzenie nerwowe
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie worka oponowego lub struktur płynowych wewnątrzczaszkowych
szerokość okna [j. H.]	ok. 2000-3000 – kości, ok. 30-40 –tkanki miękkie, ok. 250-300 – rdzeń kręgowy
poziom okna [j. H.]	ok. 25-35 – rdzeń kręgowy, ok. 200-400 – kości
opis wyniku	powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie pewnych warstw przy znacznych artefaktach ruchowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: życzenie pacjenta, wskazania życiowe;

- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: podaje się zwykle 10 ml-17 ml środka kontrastującego dokanałowo w ilości zależnej od obszaru badanego, wzrostu pacjenta i miejsca nakłucia przestrzeni podpajęczynówkowej. Skanowanie wykonuje się zwykle dwukrotnie pierwsze badanie wykonuje się zwykle w czasie 0,5 godziny-1 godziny od wstrzyknięcia środka kontrastującego, a następnie powtarza się badanie po około 3 godziny-4 godziny;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja na skierowaniu dokonana przez technika elektroradiologii i zawarta w opisie przez lekarza.

143. Radiografia, ślinianki, w poszukiwaniu złożeń - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.013

ICD 9: 87.095.101

2. Cel procedury.

Uwidocznienie cieniujących złożeń w gruczołach ślinowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, dr n. med. Anna Michalska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: wynikają z ochrony przed wtórną traumatyzacją;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się po uprzednim uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka. Konieczne jest zastosowanie osłony na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartuchów osłonnych. Wskazane jest wybranie innej dostępnej nieinwazyjnej techniki badania.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: technik elektroradiologii, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony – wymagane zastosowanie pasów mocujących oraz unieruchomienia chorego, u dzieci zastosowanie sedacji. Pacjent bez przytomności – na oddechu wspomaganym – wykonanie zdjęcia w czasie między stosowanym sztucznym oddechem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być poinformowany o rodzaju badania rentgenowskiego oraz sposobie jego przeprowadzenia. Do badania twarzowej części czaszki pacjent może pozostać w ubraniu – poza nakryciem wierzchnim i nakryciem głowy. Z obszaru badanego muszą być zdjęte wszystkie rzeczy i ozdoby metalowe, a także ruchome epitezy i protezy zębowe. Technik elektroradiologii asystuje podczas układania pacjenta do badania oraz stosuje odpowiednie osłony radiologiczne. Następnie technik elektroradiologii informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – oddychanie, wstrzymanie oddechu, nieporuszanie się i tym podobne.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Lekarz radiolog ma obowiązek opisanie wykonanego badania oraz podanie ewentualnych dalszych procedur medycznych, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania. W przypadku nieceniujących złogów w dalszej diagnostyce obrazowej stosuje się badania USG lub sialografię.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) ACR – Guidelines; ACR – Practice Guidelines for Digital Radiography;
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 21 sierpnia 2006 r. w sprawie szczegółowych warunków bezpiecznej pracy z urządzeniami radiologicznymi (Dz. U. Nr 180, poz. 1325, z późn. zm.);
- 3) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 18 lutego 2011 r. w sprawie warunków bezpiecznego stosowania promieniowania jonizującego dla wszystkich rodzajów ekspozycji medycznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1015);
- 4) Pruszyńskiego B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa, 2000;
- 5) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., *Współczesna radiologia stomatologiczna*. Wyd. Czelej, Lublin, 2012.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent bez elementów metalowych w badanej okolicy (ozdoby, ruchome epitezy); poinformowanie pacjenta o konieczności zachowania bezruchu podczas badania;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, badanie ślinianki przyusznej:
 - a) zdjęcie pantomograficzne – jak w procedurze 1.004,
 - b) zdjęcie skośne boczne żuchwy – jak w procedurze 1.005,
 - c) zmodyfikowane zdjęcie PA – jak w procedurze 1.005,
 - d) zdjęcie wewnątrzustne policzka – tkanki miękkie policzka w rzucie przewodu wyprowadzającego ślinianki przyusznej;
- 2) badanie ślinianki podżuchwowej lub podjęzykowej:
 - a) zdjęcia pantomograficzne – jak w procedurze 1.004,
 - b) zdjęcia skośne boczne żuchwy – jak w procedurze 1.005,
 - c) zdjęcie boczne czaszki – jak w procedurze 1.017, niekoniecznie z użyciem cefalostatu;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: Zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii

Parametr	Wartość
dla zdjęcia wewnątrzustnego policzka aparatem do zdjęć wewnątrzustnych:	
napięcie [kV]	60-70
ognisko	≤0,7
filtracja [mm]	bez dodatkowej filtracji

FFD [cm]	zależna od projekcji
komora AEC	nie dotyczy
czułość	E lub F
kratka	jak w procedurach przywoływanych w pkt. 2a
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

4) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

5) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięcie fartuchem osłonny klatki piersiowej i jamy brzusznej.

3. Opis czynności po wykonaniu badania:

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: od 10 do 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: zgodnie z zapisami w punkcie 2a i 2b;
- 2) struktury krytyczne: zgodnie z zapisami w punkcie 2a i 2b;
- 3) opis wyniku: musi zawierać, informacje w jakim rzucie wykonano badanie, jakie stwierdzono zmiany patologiczne i w jakim obszarze anatomicznym, jakie jest rozpoznanie radiologiczne i czy proponowane są inne badania uzupełniające celem dokładnego wyjaśnienia procesu chorobowego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w uzasadnionych przypadkach wykonanie badania CBCT lub TK;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u pacjenta bez kontaktu, nieprzytomnego, można wykonać badanie w ułożeniu na plecach promieniem bocznym z rejestratorem obrazu ustawionym do badanej strony kości nosa;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta. W przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

144. Radiografia szyja, tkanki miękkie - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.021

ICD 9: 87.090.100

2. Cel procedury.

Diagnostyka, celem uwidocznienia zmian morfologicznych w zakresie tkanek miękkich szyi.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Artur Maliborski, prof. dr hab. n. med. Romana Bogusławska-Walecka, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi i aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona gonad za pomocą fartucha osłonnego. Nie wymaga szczególnego postępowania u kobiet karmiących piersią. U kobiet w ciąży należy wybrać inną dostępną nieinwazyjną technikę badania np. MR.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1 : Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	1	8
0	3	0	1	8
0	6	0	1	8
0	7	0	1	8
0	8	0	1	8

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;

- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak interakcji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie przeprowadzane ambulatoryjnie lub w warunkach szpitalnych, w pozycji siedzącej przy statywie. Pacjent powinien zostać poinformowany o celu i rodzaju badania rentgenowskiego, sposobie jego przeprowadzenia oraz o obciążeniu radiacyjnym. Należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe. Technik elektroradiologii asystuje podczas pozycjonowania pacjenta do badania oraz stosuje odpowiednie osłony radiologiczne. Technik elektroradiologii informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – wstrzymanie oddechu, pozostawanie w bezruchu, fonacja.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W przypadku wątpliwego wyniku badania lekarz radiolog powinien zaproponować dalsze procedury diagnostyczne, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania (MR, TK).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Leszczyński S., *Radiologia t. III*, PZWL, Warszawa 1993;
- 3) Pruszyński B., *Radiologia, diagnostyka obrazowa*, PZWL, Warszawa 2005;
- 4) Sutton D., *Radiology and Imaging V2*, Elsevier Science Ltd., 2003;
- 5) Trzetrzeviński W., Zarembowski W., *Metodyka i technika badania rentgenowskiego*, PZWL, Warszawa, 1965.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;

- 2) pacjenta: technik elektroradiologii jest zobowiązany do poinformowania pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; należy usunąć z obszaru głowy i szyi wszystkie ozdoby a także okulary;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, badanie obejmuje projekcję boczną szyi. Pacjent pozostaje w pozycji siedzącej przy statywie, płaszczyzna strzałkowa równoległa do rejestratora obrazu. Rejestrator obrazu 13x18 ustawiony podłużnie. Górny brzeg rejestratora obrazu na wysokości górnego brzegu oczodołu. Promień centralny pada na kąt żuchwy i przebiega prostopadłe do rejestratora obrazu. Ekspozycji dokonuje się przy wstrzymanym oddechu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: Zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55-65
ognisko	≤0,6
filtracja [mm]	≥2,5
FFD [cm]	80-100
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość	400
kratka	brak
czas [ms]	≤25

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona gonad za pomocą fartucha osłonnego.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: do 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: do 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: w otoczeniu wyraźnie niedoświetlonych struktur kostnych kręgosłupa szyjnego widoczne są jednolicie szare cienie tkanek miękkich;
- 2) struktury krytyczne: brak specyficznych dla tej procedury;

- 3) opis wyniku: opis badania powinien zawierać, charakterystykę obecnych zmian z opisem możliwie dokładnego położenia anatomicznego, ewentualne propozycje dalszych badań diagnostycznych, informację o obecności cieni dodatkowych, obecności powietrza w tkankach miękkich (odma podskórna), obecności ciał obcych cieniujących, zwapnień. W opisie należy zaznaczyć błędy w wykonaniu zdjęć (nieobjęcie całego pola badania, zdjęcie nieostre, z cieniami niepożądanymi np. kolczyki).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w sytuacjach wątpliwych fluoroskopia celowana. W przypadku dalszych wątpliwości rozważyć badanie TK lub MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla procedury;
- 3) przerwanie badania: w przypadku pogorszenia stanu pacjenta, brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

145. Radiografia, gardło lub odcinek szyjny przetyku - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.022

ICD 9: 87.092.100

2. Cel procedury.

Diagnostyka, celem uwidocznienia zmian morfologicznych w zakresie struktur gardła, przestrzeni zagardłowej lub szyjnego odcinka przetyku.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Artur Maliborski, prof. dr hab. n. med. Romana Bogusławska-Walecka, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona gonad za pomocą fartucha osłonnego. Nie wymaga szczególnego postępowania u kobiet karmiących piersią. U kobiet w ciąży należy wybrać inną dostępną nieinwazyjną technikę badania np. MR.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	1	8
0	3	0	1	8
0	6	0	1	8
0	7	0	1	8
0	8	0	1	8

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak interakcji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie przeprowadzane ambulatoryjnie lub w warunkach szpitalnych, w pozycji siedzącej przy statywie. Pacjent powinien zostać poinformowany o celu i rodzaju badania

rentgenowskiego, sposobie jego przeprowadzenia oraz o obciążeniu radiacyjnym. Należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe. Technik elektroradiologii asystuje podczas układania pacjenta do badania oraz stosuje odpowiednie osłony radiologiczne. Technik elektroradiologii informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – wstrzymanie oddechu, pozostawanie w bezruchu, fonacja.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W przypadku wątpliwego wyniku badania lekarz radiolog powinien zaproponować dalsze procedury diagnostyczne, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania (MR, TK).

18. Piśmiennictwo naukowe mające zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Leszczyński S., *Radiologia t. III*, PZWL, Warszawa 1993;
- 3) Pruszyński B., *Radiologia, diagnostyka obrazowa*, PZWL, Warszawa 2005;
- 4) Sutton D., *Radiology and Imaging V2*, Elsevier Science Ltd, 2003;
- 5) Trzetrzewiński W., Zarembowski W., *Metodyka i technika badania rentgenowskiego*, PZWL, Warszawa, 1965.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: technik elektroradiologii jest zobowiązany do poinformowania pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Należy usunąć z obszaru głowy i szyi wszystkie ozdoby a także okulary;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, badanie obejmuje projekcję boczną szyi. Pacjent pozostaje w pozycji siedzącej przy statywie, płaszczyzna strzałkowa równoległa do rejestratora obrazu. Rejestrator obrazu 13x18 ustawiony podłużnie. Górny brzeg rejestratora obrazu na wysokości górnego brzegu oczodołu. Promień centralny pada na kąt żuchwy i przebiega prostopadle do rejestratora obrazu. Ekspozycji dokonuje się przy wstrzymanym oddechu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55-65
ognisko	≤0,6
filtracja [mm]	≥2,5
FFD [cm]	80-100
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa
czułość	400
kratka	bez kratki

czas [ms]	≤25
-----------	-----

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona gonad za pomocą fartucha osłonnego.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: do 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: do 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: na tle bocznego rzutu tylnej części żuchwy widoczne jest wyraźne przejaśnienie odpowiadające bocznemu rzutowi jamy gardła oraz tylnej części jamy nosa;
- 2) struktury krytyczne: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) opis wyniku: opis badania powinien zawierać, charakterystykę obecnych zmian z opisem możliwie dokładnego położenia anatomicznego, ewentualne propozycje dalszych badań diagnostycznych, informację o zarysach ścian jamy nosowo – gardłowej, obecności cieni dodatkowych, zwężeniach lub poszerzeniach światła, uchyłkach, obecności powietrza w przestrzeni zagardłowej, obecności ciał obcych cieniujących. W opisie należy zaznaczyć błędy w wykonaniu zdjęć (nie objęcie całego pola badania, zdjęcie nieostre, z cieniami niepożądanymi np. kolczyki).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji, w przypadku podejrzenia uchyłków, nieregularnego zarysu ścian można wykonać badanie z środkiem kontrastującym. W sytuacjach wątpliwych nie wykonywać dodatkowych projekcji – rozważyć badanie TK lub MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla procedury;
- 3) przerwanie badania: w przypadku pogorszenia stanu pacjenta, brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

146. Radiografia gardła lub krtań, obejmuje fluoroskopię lub techniki powiększające - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.023
ICD 9: 87.092.101

2. Cel procedury.

Diagnostyka, celem uwidocznienia zmian morfologicznych w zakresie struktur krtani, wyznaczenie warstw w badaniu tomosyntezy krtani.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Artur Maliborski, prof. dr hab. n. med. Romana Bogusławska-Walecka, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia i gonad za pomocą fartucha osłonnego. Nie wymaga szczególnego postępowania u kobiet karmiących piersią. U kobiet w ciąży należy wybrać inną dostępną nieinwazyjną technikę badania np. MR.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1. Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	1	8
0	3	0	1	8
0	6	0	1	8
0	7	0	1	8
0	8	0	1	8

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak interakcji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Okolicznościach wymagające specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie przeprowadzane ambulatoryjnie lub w warunkach szpitalnych, w pozycji siedzącej przy statywie. Pacjent powinien zostać poinformowany o celu i rodzaju badania rentgenowskiego, sposobie jego przeprowadzenia oraz o obciążeniu radiacyjnym. Należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe. Technik elektroradiologii asystuje podczas układania pacjenta do badania oraz stosuje odpowiednie osłony radiologiczne. Technik elektroradiologii informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – wstrzymanie oddechu, pozostawanie w bezruchu, fonacja.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W przypadku wątpliwego wyniku badania lekarz radiolog powinien zaproponować dalsze procedury diagnostyczne, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania (MR, TK).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Leszczyński S., Radiologia t. III, PZWL, Warszawa 1993;
- 3) Pruszyński B., Radiologia, diagnostyka obrazowa, PZWL, Warszawa 2005;
- 4) Sutton D., Radiology and Imaging V2, Elsevier Science Ltd, 2003;
- 5) Trzetrzeviński W., Zarembowski W., Metodyka i technika badania rentgenowskiego, PZWL, Warszawa, 1965.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;

- 2) pacjenta: technik elektroradiologii jest zobowiązany do poinformowania pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Należy usunąć z obszaru głowy i szyi wszystkie ozdoby a także okulary;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, badanie obejmuje projekcję boczna oraz PA szyi;
 - a) projekcja PA: pacjent w pozycji siedzącej z głową obróconą w lewą stronę i nieco pochyloną do przodu. W badaniu stosuje się błonę dentystyczną, trzymaną pomiędzy palcem wskazującym a kciukiem prawej ręki przed krtanią lub rejestrator obrazu 9cmx13cm ułożoną poprzecznie. Kciukiem ręki trzymającej błonę pacjent przesuwa krtani w płaszczyźnie czołowej maksymalnie w lewo. Płaszczyzna błony lub rejestratora obrazu równoległa do płaszczyzny czołowej. Środek rejestratora obrazu ustawiony na poziomie wyniosłości krtaniowej. Promień centralny przebiega poziomo od tyłu ku przodowi, prostopadle do błony na poziomie wyniosłości krtaniowej. Obrócenie głowy w lewo konieczne dla dyskretnego przesunięcia krtani w lewo,
 - b) projekcja boczna: pacjent w pozycji siedzącej przy statywie, płaszczyzna strzałkowa równoległa do płaszczyzny rejestratora obrazu. Rejestrator obrazu 13x18 ustawiony podłużnie. Wyniosłość krtaniowa umieszczona na poziomie środka rejestratora obrazu. Promień centralny pada 1 centymetr ku tyłowi od wyniosłości. Obydwie projekcje wykonuje się przy wstrzymanym oddechu,
 - c) fluoroskopia: stosuje się ustawienie wzmacniacza obrazu na małe pole;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55-65
ognisko	≤0,6
filtracja [mm]	2,5
FFD [cm]	80-100
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość	400
kratka	bez kratki
czas [ms]	≤25

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona tułowia i gonad za pomocą fartucha osłonnego.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: do 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: do 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.
Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: PA – obok niedoświetlonego zdjęcia kręgosłupa szyjnego widać wyraźnie cieniujące chrząstki krtani, nieco lewobocznie od cienia kręgosłupa, bok – chrząstki krtani na tle niedoświetlonego, jednolicie szarego cienia kręgosłupa szyjnego, bez widocznej dokładnej struktury kręgów;
- 2) struktury krytyczne: PA – wyrzutowanie słabo cieniujących chrząstek krtani obok dobrze wysyconych cienie kręgosłupa szyjnego w linii pośrodkowej ciała;
- 3) opis wyniku: opis badania powinien zawierać, informację o rodzaju badania i wykonanych projekcjach, charakterystykę obecnych zmian z opisem możliwie dokładnego położenia anatomicznego, ewentualne propozycje dalszych badań diagnostycznych, ocenę budowy uwidocznionych chrząstek krtani.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w sytuacjach wątpliwych nie wykonywać dodatkowych projekcji – rozważyć badanie TK lub MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla procedury;
- 3) przerwanie badania: w przypadku pogorszenia stanu pacjenta, brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

147. Planigrafia/tomosynteza krtani - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.024
ICD 9:87.092.102

2. Cel procedury.

Diagnostyka, celem uwidocznienia zmian morfologicznych w zakresie struktur krtani.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Artur Maliborski, prof. dr hab. n. med. Romana Bogusławska-Walecka, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia i gonad za pomocą fartucha osłonnego. Nie wymaga szczególnego postępowania u kobiet karmiących piersią. U kobiet w ciąży należy wybrać inną dostępną nieinwazyjną technikę badania np. MR.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Aparat rentgenowski do badań warstwowych (tomograf konwencjonalny) lub przystawka tomograficzna do aparatu rentgenowskiego ze stołem diagnostycznym lub aparat cyfrowy z możliwością tomosyntezy.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	2	1	1	8
0	3	1	1	8
0	5	1	1	8
0	6	1	1	8
0	7	1	1	8
0	8	1	1	8

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak interakcji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe ustawienie warstw badania lub kąta rozmycia.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie przeprowadzane ambulatoryjnie lub w warunkach szpitalnych, w pozycji leżącej na plecach. Pacjent powinien zostać poinformowany o celu i rodzaju badania rentgenowskiego, sposobie jego przeprowadzenia oraz o obciążeniu radiacyjnym. Należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe. Technik elektroradiologii asystuje podczas układania pacjenta do badania oraz stosuje odpowiednie osłony radiologiczne. Technik elektroradiologii informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – wstrzymanie oddechu, pozostawanie w bezruchu, fonacja.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury

W przypadku wątpliwego wyniku badania lekarz radiolog powinien zaproponować dalsze procedury diagnostyczne, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania (MR, TK).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Leszczyński S., Radiologia t. III, PZWL, Warszawa 1993;
- 3) Pruszyński B., Radiologia, diagnostyka obrazowa, PZWL, Warszawa 2005;
- 4) Sutton D., Radiology and Imaging V2, Elsevier Science Ltd, 2003;
- 5) Trzetrzeviński W., Zarembowski W., Metodyka i technika badania rentgenowskiego, PZWL, Warszawa, 1965.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: technik elektroradiologii jest zobowiązany do poinformowania pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; należy usunąć z obszaru głowy i szyi wszystkie ozdoby a także okulary;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, badanie obejmuje projekcję boczną oraz PA szyi (zdjęcia sumacyjne, służące do ustalenia zakresu zdjęć warstwowych). Warstwy badania wyznacza lekarz radiolog

w oparciu o zdjęcia przeglądowe, wykonane w rzucie prostopadłym do zamierzonej projekcji badań warstwowych. Do badania planigrafii płaszczyzna strzałkowa prostopadła do stołu. Głowa odchylona do tyłu, tak aby broda rzutowała się na dolny zarys potylicy, wskazane unieruchomienie głowy. Stosuje się kąt rozmycia od 30 do 45 stopni. Promień centralny pada na wyniosłość krtaniową chrząstki tarczowatej. Zdjęcia wykonywane warstwami co 5 mm, warstwa środkowa znajduje się 2-2,5 cm poniżej wyniosłości krtaniowej, 11 cm-12cm od poziomu stołu. Ekspozycje wykonuje się w trakcie otwartej głośni – w czasie długotrwałego wydechu przez nos lub przy fonacji samogłosek (najczęściej "i" lub "e"). Wysokość tonu i siła głosu powinny być przy wszystkich ekspozycjach jednakowe. Stosuje się rejestrator obrazu 13 cmx18 cm ułożony podłużnie;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: Zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-70
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	w zależności od typu urządzenia
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	bez komór
czułość	400
kratka	w zależności od typu urządzenia
czas [ms]	w zależności od typu urządzenia

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona tułowia i gonad za pomocą fartucha osłonnego.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: do 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: do 45 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: powietrzne struktury krtani, tkanki miękkie, chrząstki krtani;
- 2) struktury krytyczne: głośnia, zachyłki gruszkowate, jama podgłośniowa, nagłośniowa;
- 3) opis wyniku: opis badania powinien zawierać, informację o rodzaju badania i wykonanych projekcjach, charakterystykę obecnych zmian z opisem możliwie dokładnego położenia anatomicznego, ewentualne propozycje dalszych badań diagnostycznych, ocenę symetrii przestrzeni powietrznej jamy głośni

(ograniczonej od góry przez fałdy kieszonki krtaniowej). Prawidłowo wykonane zdjęcia powinny być symetryczne. Warstwy badania powinny obejmować całą krtani. Na zdjęciach fonacyjnych zdrowy fałd głosowy uwypukla się przyśrodkowo zwięzając szparę głośni, porażona jest spłaszczona, bez wyraźnej granicy przechodzi w okolicę podgłośniową. Guz zniekształca i redukuje przestrzeń powietrzną krtani. Chrząstki krtani widoczne są jedynie w przypadku ich uwapnienia.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym.

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w sytuacjach wątpliwych nie wykonywać dodatkowych projekcji – rozważyć badanie TK lub MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla procedury;
- 3) przerwanie badania: w przypadku pogorszenia stanu pacjenta, brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

148. Radiografia, oko celem wykrycia ciała obcego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.025

ICD 9: 87.166.100

2. Cel procedury.

Diagnostyka, celem wykluczenie obecności ciała obcego cieniującego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Artur Maliborski, prof. dr hab. n. med. Romana Bogusławska-Walecka, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej. Zjawisko osłabienia promieniowania rentgenowskiego jest odpowiedzialne za powstawanie różnic w stopniu zacierzenia poszczególnych pól obrazu radiologicznego. Wielkość osłabienia promieniowania zależy między innymi od efektywnej liczby atomowej oraz względnej gęstości obrazowanych związków i tkanek. Ciała obce o wysokiej liczbie atomowej i wysokiej względnej gęstości (np. metale) osłabiają wiązkę promieniowania rentgenowskiego

znacznie silniej niż struktury kostne oczodołu, tworząc wystarczająco dobry kontrast w obrazie radiologicznym dla oceny ich obecności.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona szyi, tułowia i gonad za pomocą fartucha osłonnego z kołnierzem. Nie wymaga szczególnego postępowania u kobiet karmiących piersią. W przypadku osób niewspółpracujących (dzieci) – sedacja. U kobiet w ciąży należy rozważyć wybranie innej dostępnej nieinwazyjnej techniki badania np. USG lub MR.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak interakcji.

W przypadku stosowania sedacji wszystkie specyficzne dla zastosowanego leku.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Wszelkie artefakty na rejestratorze obrazu mogą być przyczyną nieprawidłowej interpretacji uzyskanego obrazu. Szczególne znaczenie ma czystość zarówno nośników obrazu (rejestratory obrazu, błony, płyty pamięciowe, panele), jak i urządzenia wywołujące lub czytające obraz radiologiczny. Brak ruchu pacjenta przy ekspozycji ma podstawowe znaczenie.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony, dzieci – zastosowanie sedacji.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie przeprowadzane ambulatoryjnie lub w warunkach szpitalnych, w pozycji leżącej, lub stojącej. Pacjent powinien zostać poinformowany celu i rodzaju badania rentgenowskiego, sposobie jego przeprowadzenia oraz o obciążeniu radiacyjnym. Do badania pacjent może pozostać w ubraniu – poza nakryciem wierzchnim i nakryciem głowy. Należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe. Technik elektroradiologii asystuje podczas układania pacjenta do badania oraz stosuje odpowiednie osłony radiologiczne. Technik elektroradiologii informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – wstrzymanie oddechu, pozostawanie w bezruchu.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W przypadku wątpliwego wyniku badania lekarz radiolog powinien zaproponować dalsze procedury diagnostyczne, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania (USG, MR, TK).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Leszczyński S., Radiologia t. III, PZWL, Warszawa 1993;
- 3) Pruszyński B., Radiologia, diagnostyka obrazowa, PZWL, Warszawa 2005;
- 4) Sutton D., Radiology and Imaging V2, Elsevier Science Ltd, 2003;
- 5) Trzetrzewiński W., Zarembowski W., Metodyka i technika badania rentgenowskiego, PZWL, Warszawa, 1965.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: technik elektroradiologii przeprowadza identyfikację pacjenta, sprawdza zgodność danych badanego ze skierowaniem i uzyskuje zgodę pacjenta na wykonanie badania. Technik elektroradiologii jest zobowiązany do poinformowania pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego; należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, w przypadku poszukiwania ciała obcego w oczodołach należy wykonać projekcję PA oczodołów oraz projekcję boczną oczodołów. W projekcji PA stosuje się rejestrator obrazu 18cmx24cm, ułożony poprzecznie. Pacjent ustawiony jest w pozycji leżącej na brzuchu lub stojącej. W projekcji PA nos i broda są oparte o stół (statyw), płaszczyzna strzałkowa prostopadła do rejestratora obrazu, linia kątowo-uszna tworzy z płaszczyzną rejestratora obrazu kąt 60 stopni (głowa lekko odchylna ku tyłowi). Promień centralny prostopadły do rejestratora obrazu, biegnie w płaszczyźnie strzałkowej pomiędzy środkami oczodołów. W projekcji bocznej głowa pacjenta ułożona równolegle do stołu, promień centralny prostopadły do rejestratora obrazu, pada na środek bocznego brzegu oczodołu po stronie przeciwnej do badanej. W projekcji bocznej stosuje się rejestrator obrazu 13cmx18cm ułożony poprzecznie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: Zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
ognisko	≤0,6
filtracja [mm]	≥2,5
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	komora środkowa; przy projekcji bocznej nie zaleca się stosowania komór,
czułość	400
kratka	tak
czas [ms]	≤25

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona szyi, tułowia i gonad za pomocą fartucha osłonnego z kołnierzem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: górne zarysy piramid powinny rzutować się na zatoki szczękowe;
- 2) struktury krytyczne: brak specyficznych dla tej procedury;

- 3) opis wyniku: opis badania powinien zawierać, informację o rodzaju badania i wykonanych projekcjach, charakterystykę obecnych zmian z opisem możliwie dokładnego położenia anatomicznego, ewentualne propozycje dalszych badań diagnostycznych. Prawidłowo wykonane zdjęcie powinno być symetryczne i ostre. Zdjęcia wyjściowe: wskazanie ciała obcego i wstępna ocena lokalizacji (powierzchnowa, wewnątrzgałkowa, wewnątrzoczodołowa, wewnątrzczaszkowa) oraz porównawcza ocena ścian oczodołów. Zdjęcia na kliszach zębowych mają zastosowanie do lokalizacji słabocieniodajnych ciał obcych na powierzchni lub w obrębie rogówki. Zastosowanie soczewek kontaktowych z markerami pozwala na określenie położenia (w płaszczyźnie czołowej oraz głębokości) cienioudajnego ciała obcego w obrębie gałki ocznej lub oczodołu posługując się standardowymi siatkami lokalizacyjnymi (wchodzą w skład zestawu).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w celu uniknięcia mylnego rozpoznania wynikającego z artefaktu spowodowanego uszkodzeniem emulsji błony, zanieczyszczenia rejestratora obrazu, uszkodzeniem folii wzmacniającej w przypadku stwierdzenia cienia w rzucie oczodołu nie widocznego na zdjęciu bocznym powtórzyć projekcję PA. W innych przypadkach nie wykonywać dodatkowych projekcji – zlecić badanie TK oczodołów;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla procedury;
- 3) przerwanie badania: w przypadku pogorszenia stanu pacjenta, brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

149. Radiografia, woreczek łzowy, z wzmocnieniem kontrastowym (dakryocystografia), przewód nosowo-łzowy - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.026

ICD 9: 87.050.100

2. Cel procedury.

Diagnostyka dróg łzowych, celem uwidocznienia zmian morfologicznych w zakresie dróg łzowych, ich niedrożności lub upośledzonej drożności, obecności ciał obcych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Artur Maliborski, prof. dr hab. n. med. Romana Bogusławska-Walecka, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej. Dakriocystografia (ang. dacryocystography) – badanie kontrastujące dróg łzowych. Podanie środka kontrastującego do światła dróg łzowych umożliwia diagnozę niedrożności lub zwężenia dróg łzowych, uwidacznia przetoki dróg łzowych, uchyłki, pozwala na zobrazowanie i określenie rodzaju patologii oraz jej dokładnej lokalizacji. Przeprowadzenie procedury diagnostycznej konieczne przed oraz po wykonaniu procedur zabiegowych na drogach łzowych. Metoda z intubacją kanalików łzowych stosowana na świecie od lat 70. XX wieku.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący,
 - c) nadczynność tarczycy;
- 2) bezwzględne:
 - a) ostre stany zapalne dróg łzowych.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona szyi, tułowia i gonad za pomocą fartucha osłonnego z kołnierzem. Nie wymaga szczególnego postępowania u kobiet karmiących piersią. W przypadku osób niewspółpracujących (dzieci) – sedacja. U kobiet w ciąży należy rozważyć wybranie innej dostępnej nieinwazyjnej techniki badania np. MR z środkiem kontrastującym (solą fizjologiczną) do dróg łzowych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	2	2
0	5	0	2	2
0	6	0	2	2
0	7	0	2	2
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2

Angiograf lub aparat rentgenowski dla skopii cyfrowej i radiografii ze stołem pacjenta oraz rozdzielczością matrycy min 512x1024 (zalecane 1024x1024) dla cyfrowej fluoroskopii pulsacyjnej.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Wszystkie specyficzne dla zastosowanego środka kontrastującego i środka znieczulającego miejscowo. W przypadku stosowania znieczulenia miejscowego oraz sedacji wszystkie specyficzne dla zastosowanego leku.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony, dzieci – zastosowanie sedacji. Specjalna uwaga przy wyborze średnicy instrumentarium (kaniuli do podania środka kontrastującego).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta

Badanie przeprowadzane ambulatoryjnie lub w warunkach szpitalnych, w pozycji leżącej. Pacjent powinien zostać poinformowany celu i rodzaju badania rentgenowskiego, sposobie jego przeprowadzenia oraz o obciążeniu radiacyjnym. Do badania pacjent może pozostać w ubraniu – poza nakryciem wierzchnim i nakryciem głowy. Należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe. Technik elektroradiologii asystuje podczas układania pacjenta do badania oraz stosuje osłony radiologiczne na szyję, tułów i gonady. Technik informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – wstrzymanie oddechu, pozostawanie w bezruchu.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W przypadku wątpliwego wyniku badania lekarz radiolog powinien zaproponować dalsze procedury diagnostyczne, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania (MR, TK).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Bink A., Lüchtenberg M., Berkefeld J., Die Bedeutung bildgebender Diagnostik und interventioneller Therapie bei Erkrankungen der ableitenden Tränenwege, Radiologe, 48/2008, s. 1155 – 1160;

- 2) Saleh G. M., Gauba V., Tsangaris P., Digital Subtraction Dacryocystography and Syringing in the Management of Epiphora, Orbit, 26/2007, s. 249 – 253;
- 3) Francisco F.C., Carvalho A.C.P., Neto G. T., Evaluation of the lacrimal system by radiological methods, Radiol Bras, 40/2007, s. 273 – 278;
- 4) Montecalvo R.M., Zegel H.G., Barnett F.J., Evaluation of the lacrimal apparatus with digital subtraction macrodacryocystography, Radiographics, 10/1990, s. 483–90;
- 5) Hurwitz J.J., Welham R.A.N., Radiography in functional lacrimal testing, Brit. J. Ophthal, 59/1975, s. 323 – 331.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: kaniule irygacyjne 24G-26G, rękawiczki. Przygotowanie rozszerzadła Nettleship'a;
- 2) pacjenta: lekarz radiolog jest zobowiązany do poinformowania pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, wymaganych sposobach współpracy i konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, o ryzyku związanym z podaniem środka kontrastującego oraz ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Lekarz radiolog uzyskuje zgodę pacjenta na wykonanie badania. Następnie technik elektroradiologii przygotowuje pacjenta do badania: należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, środek kontrastujący do dróg łzowych podaje się ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej pod kontrolą fluoroskopii. Jodowy środek kontrastujący niejonowy jest podawany do wybranego systemu dróg łzowych, lub jednocześnie obustronnie przez założoną do punktów łzowych kaniulę. Ilość i szybkość podania dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru i drożności dróg łzowych (najczęściej 1 ml). Po podaniu środka kontrastującego należy obserwować reakcje chorego. Zwrócić uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Podstawowa projekcja AP (4 ekspozycje), projekcja skośna od 40 do 60 stopni (po jednej ekspozycji z każdej strony). Po 5 do 8 minutach dodatkowa ekspozycja w projekcji AP (w pozycji stojącej). W przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania dróg łzowych projekcje dodatkowe (skośne lub AP). Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości ekspozycji oraz pola obrazowania. Korzystanie z funkcji zapamiętania obrazu zatrzymanego dla skopii. Akwizycja od 7 do 8 radiogramów (5 projekcji AP oraz 2 projekcje skośne), czas fluoroskopii zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Zalecane stosowanie fluoroskopii pulsacyjnej od 10 do 20 impulsów na sekundę. Wzmacniacz obrazu – małe pole, kolimacja zazwyczaj 70 mmx80 mm;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: Zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-80, dla skopii 60-70
ognisko	≤0,6

filtracja [mm]	≥2,5
FFD [cm]	80-100
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	komora środkowa
czułość	400
kratka	tak
czas [ms]	20-50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona szyi i tułowia za pomocą fartucha osłonowego z kołnierzem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Płukanie dróg łzowych 0,9% NaCl. Usunięcie sprzętu jednorazowego użytku.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: 30 minut (wykonanie badania 20 min, wykonanie opisu 10 min);
- 2) zespół techników elektroradiologii: 30 minut (przygotowanie do badania 5 minut, obsługa panelu sterującego podczas zbiegu 15 minut, wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut).

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: cieniujące się stopniowo drogi łzowe aż do w pełni zakontrastowanych, wpływ środka kontrastującego do jamy nosa lub do worka spojówkowego w przypadku niedrożności;
- 2) struktury krytyczne: brak;
- 3) opis wyniku: opis badania powinien zawierać, informację o rodzaju badania i wykonanych projekcjach, charakterystykę obecnych zmian z opisem dokładnego położenia anatomicznego, ewentualne propozycje dalszych badań diagnostycznych. W wyniku musi być umieszczony sposób wykonania badania (miejsce założenia kaniuli), zdiagnozowane patologie oraz konkluzja w aspekcie drożności systemu łzowego. W przypadku niedrożności należy podać poziom na jakim niedrożność występuje.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Powinny być dostosowane do anatomii dróg łzowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: anatomia dróg łzowych, który uniemożliwia skuteczne i bezpieczne wykonanie procedury, np. zarośnięcie punktów łzowych;
- 3) przerwanie badania: w przypadku pogorszenia stanu pacjenta, brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: ilość środka kontrastującego jest zależna od warunków badania, najczęściej nie przekracza 1-2 ml;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

150. Radiografia, kanały wzrokowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.027

ICD 9: 87.166.103

2. Cel procedury.

Diagnostyka, celem uwidocznienia zmian morfologicznych w zakresie kanału wzrokowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Artur Maliborski, prof. dr hab. n. med. Romana Bogusławska -Walecka,
mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt

Osłona szyi, tułowia i gonad za pomocą fartucha osłonnego z kołnierzem. Nie wymaga szczególnego postępowania u kobiet karmiących piersią. W przypadku osób niewspółpracujących (dzieci) – sedacja. U kobiet w ciąży należy rozważyć wybranie innej dostępnej nieinwazyjnej techniki badania np. MR.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	1	8
0	2	0	1	8
0	3	0	1	8
0	5	0	1	8
0	6	0	1	8
0	7	0	1	8
0	8	0	1	8

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak interakcji.

W przypadku stosowania sedacji wszystkie specyficzne dla zastosowanego leku.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Okoliczności wymagające specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury

Pacjent pobudzony, dzieci – zastosowanie sedacji.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie przeprowadzane ambulatoryjnie lub w warunkach szpitalnych, w pozycji leżącej, lub stojącej. Pacjent powinien zostać poinformowany celu i rodzaju badania rentgenowskiego, sposobie jego przeprowadzenia oraz o obciążeniu radiacyjnym. Do badania pacjent może pozostać w ubraniu – poza nakryciem wierzchnim i nakryciem głowy. Należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe. Technik elektroradiologii asystuje podczas układania pacjenta do badania oraz stosuje odpowiednie osłony radiologiczne. Technik elektroradiologii informuje pacjenta

jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – wstrzymanie oddechu, pozostawanie w bezruchu.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W przypadku wątpliwego wyniku badania lekarz radiolog powinien zaproponować dalsze procedury diagnostyczne, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania (MR, TK).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Leszczyński S., Radiologia t. III, PZWL, Warszawa 1993;
- 3) Pruszyński B., Radiologia, diagnostyka obrazowa, PZWL, Warszawa 2005;
- 4) Sutton D., Radiology and Imaging V2, Elsevier Science Ltd, 2003;
- 5) Trzetrzewiński W., Zarembowski W., Metodyka i technika badania rentgenowskiego, PZWL, Warszawa, 1965.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: technik elektroradiologii jest zobowiązany do poinformowania pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) badanie kanału wzrokowego w projekcji PA: pacjent ustawiony w pozycji leżącej na brzuchu lub pozycji stojącej; głowa opiera się nosem, okolicą jarzmową i brzegiem badanego oczodołu na rejestratorze obrazu (płaszczyzna poprzeczna, prostopadła do rejestratora obrazu). Płaszczyzna strzałkowa tworzy z rejestratorem obrazu kąt 40 do 50 stopni. Promień środkowy odchylony doogonowo od 12 do 20 stopni pada na środek trójkąta równobocznego podstawie bazującej na guzowatości potylicznej zewnętrznej i wierzchołku wyrostka sutkowatego po stronie przeciwnej do obrazowanego kanału,
 - b) badanie kanału wzrokowego w projekcji AP według Klumaira: pacjent ustawiony w pozycji leżącej na plecach z głową odchyloną nieznacznie ku tyłowi; płaszczyzna poprzeczna tworzy z rejestratorem obrazu kąt 78 stopni (płaszczyzna utworzona przez otwory słuchowe i kolec nosowy przedni prostopadła do rejestratora obrazu). Płaszczyzna strzałkowa odchylona w stronę przeciwną do badanej od 40 do 50 stopni. Promień centralny ustawiony prostopadle do rejestratora obrazu pada na boczno – dolny kwadrant oczodołu. W projekcji PA oraz AP według Klumaira stosuje się rejestrator obrazu o wymiarach 13cmx18cm, ułożony poprzecznie;
- 2) Zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-80
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	komora środkowa
czułość	400
kratka	tak
czas [ms]	≤ 25

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona szyi, tułowia i gonad za pomocą fartucha osłonnego z kołnierzem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: cały oczodół, kanał wzrokowy rzutuje się w bocznej części oczodołu, nieco poniżej lub na granicy linii dzielącej oczodół poziomo na pół;
- 2) struktury krytyczne: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) opis wyniku: opis badania powinien zawierać, informację o rodzaju badania i wykonanych projekcjach, charakterystykę obecnych zmian z opisem możliwie dokładnego położenia anatomicznego, propozycje dalszych badań diagnostycznych. W warunkach prawidłowych szerokość kanału wzrokowego u dorosłych wynosi średnio 4,6 mm a wysokość 4,3 mm.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w sytuacjach wątpliwych nie wykonywać dodatkowych projekcji – rozważyć badanie TK lub MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla procedury;
- 3) przerwanie badania: w przypadku pogorszenia stanu pacjenta, brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

151. Radiografia, oczodoły, całkowite, co najmniej 4 projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.028

ICD 9: 87.166.102

2. Cel procedury.

Diagnostyka, celem uwidocznienia patologii w zakresie oczodołów.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Artur Maliborski, prof. dr hab. n. med. Romana Bogusławska-Walecka, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona szyi, tułowia i gonad za pomocą fartucha osłonnego z kołnierzem. Nie wymaga szczególnego postępowania u kobiet karmiących piersią. W przypadku osób niewspółpracujących (dzieci) – sedacja. U kobiet w ciąży należy rozważyć wybranie innej dostępnej nieinwazyjnej techniki badania np. MR.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	1	8
0	2	0	1	8
0	3	0	1	8
0	5	0	1	8
0	6	0	1	8
0	7	0	1	8
0	8	0	1	8

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak interakcji.

W przypadku stosowania sedacji wszystkie specyficzne dla zastosowanego leku.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony, dzieci – zastosowanie sedacji.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie przeprowadzane ambulatoryjnie lub w warunkach szpitalnych, w pozycji leżącej, lub stojącej. Pacjent powinien zostać poinformowany celu i rodzaju badania rentgenowskiego, sposobie jego przeprowadzenia oraz o obciążeniu radiacyjnym. Do badania pacjent może pozostać w ubraniu – poza nakryciem wierzchnim i nakryciem głowy. Należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe. Technik elektroradiologii asystuje podczas układania pacjenta do badania oraz stosuje odpowiednie osłony radiologiczne. Technik elektroradiologii informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – wstrzymanie oddechu, pozostawanie w bezruchu.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W przypadku wątpliwego wyniku badania lekarz radiolog powinien zaproponować dalsze procedury diagnostyczne, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania (MR, TK).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Leszczyński S., Radiologia t. III, PZWL, Warszawa 1993;
- 3) Pruszyński B., Radiologia, diagnostyka obrazowa, PZWL, Warszawa 2005;
- 4) Sutton D., Radiology and Imaging V2, Elsevier Science Ltd, 2003;
- 5) Trzetrzewiński W., Zarembowski W., Metodyka i technika badania rentgenowskiego, PZWL, Warszawa, 1965.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: technik elektroradiologii jest zobowiązany do poinformowania pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) badanie kanału wzrokowego w projekcji PA: pacjent ustawiony w pozycji leżącej na brzuchu lub stojącej, głowa opiera się nosem, okolicą jarzmową i brzegiem badanego oczodołu na rejestratorze obrazu (płaszczyzna poprzeczna, prostopadła do rejestratora obrazu), płaszczyzna strzałkowa tworzy z rejestratorem obrazu kąt 40 do 50 stopni. Promień środkowy odchylony doogonowo o 12 do 20 stopni pada na środek trójkąta równobocznego o podstawie bazującej na guzowatości potylicznej zewnętrznej i wierzchołku wyrostka sutkowatego po stronie przeciwnej do obrazowanego kanału,
 - b) badanie kanału wzrokowego w projekcji AP według Klumaira: pacjent ustawiony w pozycji leżącej na plecach z głową odchyloną nieznacznie ku tyłowi. Płaszczyzna poprzeczna tworzy z rejestratorem obrazu kąt 78 stopni (płaszczyzna utworzona przez otwory słuchowe i kolec nosowy przedni prostopadła do kasety). Płaszczyzna strzałkowa odchylona w stronę przeciwną do badanej od 40 do 50 stopni. Promień centralny ustawiony prostopadle do rejestratora obrazu pada na boczno – dolny kwadrant oczodołu,
 - c) badanie oczodołów w projekcji PA: pacjent ustawiony w pozycji leżącej na brzuchu lub stojącej. W projekcji PA nos i broda są oparte o stół (statyw), płaszczyzna strzałkowa prostopadła do rejestratora obrazu, linia kątowno – uszna tworzy z płaszczyzną rejestratora obrazu kąt 60 stopni (głowa lekko odchylona ku tyłowi). Promień centralny prostopadły do rejestratora obrazu, biegnie w płaszczyźnie strzałkowej pomiędzy środkami oczodołów,
 - d) w projekcji bocznej głowa pacjenta ułożona równolegle do stołu, promień centralny prostopadły do rejestratora obrazu, pada na środek bocznego brzegu oczodołu po stronie przeciwnej do badanej;

W projekcji PA oraz AP według Klumaira stosuje się rejestrator obrazu 13cmx18cm, ułożony poprzecznie.

- 2) Zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	komora środkowa, nie zaleca się stosowania komór w projekcji bocznej
czułość	400
kratka	tak
czas [ms]	≤ 25

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona szyi i tułowia za pomocą fartucha osłonnego z kołnierzem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: cały oczodoł, kanał wzrokowy rzutuje się w bocznej części oczodołu, nieco poniżej lub na granicy linii dzielącej oczodoł poziomo na pół;
- 2) struktury krytyczne: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) opis wyniku: opis badania powinien zawierać, informację o rodzaju badania i wykonanych projekcjach, charakterystykę obecnych zmian z opisem możliwie dokładnego położenia anatomicznego, ewentualne propozycje dalszych badań diagnostycznych. Porównawcza ocena ścian oczodołów, kanałów wzrokowych i szczelin oczodołowych górnych, należy zaznaczyć jeżeli zdjęcia nie są symetryczne,

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w sytuacjach wątpliwych nie wykonywać dodatkowych projekcji – rozważyć badanie TK lub MR;
- 2) graniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla procedury;
- 3) przerwanie badania: w przypadku pogorszenia stanu pacjenta, brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

152. Radiografia, czaszka, mniej niż 4 projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.029

ICD 9: 87.170.100

2. Cel procedury.

Diagnostyka, celem uwidocznienia zmian morfologicznych w zakresie struktur kostnych czaszki.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Artur Maliborski, prof. dr hab. n. med. Romana Bogusławska-Walecka, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia i gonad za pomocą fartucha osłonnego. Nie wymaga szczególnego postępowania u kobiet karmiących piersią. W przypadku osób niewspółpracujących (dzieci) – sedacja. U kobiet w ciąży należy rozważyć wybranie innej dostępnej nieinwazyjnej techniki badania np. MR.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0

0	7	0	3	0
0	8	0	3	0
1	2	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak interakcji.

W przypadku stosowania sedacji wszystkie specyficzne dla zastosowanego leku.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony, dzieci – zastosowanie sedacji.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie przeprowadzane ambulatoryjnie lub w warunkach szpitalnych, w pozycji leżącej, lub stojącej. Pacjent powinien zostać poinformowany celu i rodzaju badania rentgenowskiego, sposobie jego przeprowadzenia oraz o obciążeniu radiacyjnym. Do badania pacjent może pozostać w ubraniu – poza nakryciem wierzchnim i nakryciem głowy. Należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe. Technik elektroradiologii asystuje podczas układania pacjenta do badania oraz stosuje odpowiednie osłony radiologiczne. Technik elektroradiologii informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – wstrzymanie oddechu, pozostawanie w bezruchu.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W przypadku wątpliwego wyniku badania lekarz radiolog powinien zaproponować dalsze procedury diagnostyczne, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania (MR, TK).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Leszczyński S., Radiologia t. III, PZWL, Warszawa 1993;
- 3) Pruszyński B., Radiologia, diagnostyka obrazowa, PZWL, Warszawa 2005;
- 4) Sutton D., Radiology and Imaging V2, Elsevier Science Ltd, 2003;
- 5) Trzetrzewiński W., Zarembowski W., Metodyka i technika badania rentgenowskiego, PZWL, Warszawa, 1965.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: technik elektroradiologii jest zobowiązany do poinformowania pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, badanie obejmuje dwie projekcje PA i boczną:
 - a) badanie czaszki w projekcji PA: pacjent ustawiony w pozycji leżącej na brzuchu (ręce oparte o blat na wysokości barków) lub siedzącej przodem do stojaka. Pacjent dotyka nosem do blatu stołu lub stojaka, płaszczyzny strzałkowa i poprzeczna prostopadłe do rejestratora obrazu. Promień centralny prostopadły do rejestratora obrazu, pada w linii środkowej tylnej nieco powyżej guzowatości potylicznej zewnętrznej. Gdy pacjent dotyka czołem i nosem do blatu konieczne jest odchylenie promienia centralnego od 10 do 15 stopni doogonowo,
 - b) badanie czaszki w projekcji bocznej: pacjent ustawiony w pozycji leżącej na brzuchu lub siedzącej przodem do stojaka z głową przylegającą badanym bokiem do rejestratora obrazu. Płaszczyzna strzałkowa równoległa do rejestratora obrazu. Promień środkowy prostopadły do rejestratora obrazu pada na siodło tureckie – 2,5cm do przodu i powyżej otworu słuchowego zewnętrznego. Rejestrator obrazu 24cmx30cm w projekcji PA ułożony podłużnie, w projekcji bocznej ułożony poprzecznie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
ognisko	≤0,6
filtracja [mm]	≥2,5
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość	400
kratka	tak

czas [ms]	≤25
-----------	-----

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona tułowia i gonad za pomocą fartucha osłonnego z kołnierzem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: sklepienia, PA: górne zarysy piramid w 1/3 wysokości oczodołów, bok: parzyste struktury czaszki rzutujące się w miejscu padania promienia centralnego nakładają się na siebie;
- 2) struktury krytyczne; brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) opis wyniku: opis badania powinien zawierać, informację o rodzaju badania i wykonanych projekcjach, charakterystykę obecnych zmian z opisem możliwie dokładnego położenia anatomicznego, ewentualne propozycje dalszych badań diagnostycznych. W przypadku urazu opis winien zawierać informację o szczelinach złamań, wgłobieniach odłamów, upowietrzeniu zatok przynosowych i wyrostków sutkowatych, obecności powietrza w jamach czaszki, przemieszczeniu struktur uwapnionych względem linii pośrodkowej (sierpa, szyszynki, splotów naczyniówkowych), obecności cieniodajnych ciał obcych, w innych przypadkach: ocenę symetrii czaszki, ognisk destrukcji kostnej lub patologicznej przebudowy, w tym ocenę kształtu i struktury siodła tureckiego i kąta podstawy czaszki. W opisie należy zaznaczyć błędy w wykonaniu zdjęć (asymetryczne, nie obejmujące całego pola badania, nieostre, z cieniami niepożądanymi np. kolczyki).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w sytuacjach wątpliwych nie wykonywać dodatkowych projekcji – rozważyć badanie TK lub MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla procedury;
- 3) przerwanie badania: w przypadku pogorszenia stanu pacjenta, brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

153. Radiografia, czaszka, całkowite co najmniej 4 projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury

Kod główny: 1.030

ICD 9: 87.170.102

2. Cel procedury.

Diagnostyka, celem uwidocznienia zmian morfologicznych w zakresie struktur kostnych czaszki.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Artur Maliborski, prof. dr hab. n. med. Romana Bogusławska-Walecka, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia i gonad za pomocą fartucha osłonnego. Nie wymaga szczególnego postępowania u kobiet karmiących piersią. W przypadku osób niewspółpracujących (dzieci) – sedacja. U kobiet w ciąży należy rozważyć wybranie innej dostępnej nieinwazyjnej techniki badania np. MR.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0

0	8	0	3	0
---	---	---	---	---

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak interakcji.

W przypadku stosowania sedacji wszystkie specyficzne dla zastosowanego leku.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony, dzieci – zastosowanie sedacji.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie przeprowadzane ambulatoryjnie lub w warunkach szpitalnych, w pozycji leżącej, lub stojącej. Pacjent powinien zostać poinformowany o celu i rodzaju badania rentgenowskiego, sposobie jego przeprowadzenia oraz o obciążeniu radiacyjnym. Do badania pacjent może pozostać w ubraniu – poza nakryciem wierzchnim i nakryciem głowy. Należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe. Technik elektroradiologii asystuje podczas układania pacjenta do badania oraz stosuje odpowiednie osłony radiologiczne. Technik elektroradiologii informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – wstrzymanie oddechu, pozostawanie w bezruchu.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W przypadku wątpliwego wyniku badania lekarz radiolog powinien zaproponować dalsze procedury diagnostyczne, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania (MR, TK).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Leszczyński S., Radiologia t. III, PZWL, Warszawa 1993;
- 3) Pruszyński B., Radiologia, diagnostyka obrazowa, PZWL, Warszawa 2005;
- 4) Sutton D., Radiology and Imaging V2, Elsevier Science Ltd, 2003;
- 5) Trzetrzewiński W., Zarembowski W., Metodyka i technika badania rentgenowskiego, PZWL, Warszawa, 1965.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału, sprawdzenie przez technika elektroradiologii sprawności aparatury RTG;
- 2) pacjenta, technik elektroradiologii przeprowadza identyfikację pacjenta, sprawdza zgodność danych badanego ze skierowaniem i uzyskuje zgodę pacjenta na wykonanie badania. Technik elektroradiologii jest zobowiązany do poinformowania pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe. Pacjent może pozostać w ubraniu, ale bez nakrycia wierzchniego i nakrycia głowy;
- 3) personelu: technik elektroradiologii weryfikuje dane umieszczone na skierowaniu do pracowni RTG, w razie wątpliwości, uzgadnia sposób i rodzaj badania z lekarzem radiologiem. Następnie technik elektroradiologii przygotowuje i pozycjonuje pacjenta do badania. W trakcie trwania badania między technikiem elektroradiologii a pacjentem musi być zachowany kontakt werbalno – wzrokowy.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, badanie obejmuje dwie projekcje PA i boczną, projekcję czołowo-potyliczną według Orley'a lub projekcję potyliczną według Towna oraz projekcję osiową bródkowo-ciemieniową.
 - a) badanie czaszki w projekcji PA: pacjent ustawiony w pozycji leżącej na brzuchu (ręce oparte o blat na wysokości barków) lub siedzącej przodem do stojaka. Pacjent dotyka nosem do blatu stołu lub stojaka, płaszczyzny strzałkowa i poprzeczna prostopadłe do rejestratora obrazu. Promień centralny prostopadły do rejestratora obrazu, pada w linii pośrodkowej tylnej nieco powyżej guzowatości potylicznej zewnętrznej. Gdy pacjent dotyka czołem i nosem do blatu konieczne jest odchylenie promienia centralnego od 10 do 15 stopni doogonowo,
 - b) badanie czaszki w projekcji bocznej: pacjent ustawiony w pozycji leżącej na brzuchu lub siedzącej przodem do stojaka z głową przylegającą badanym bokiem do rejestratora obrazu, płaszczyzna strzałkowa równoległa do rejestratora obrazu. Promień środkowy prostopadły do rejestratora obrazu pada na siodło tureckie – 2,5 cm do przodu i powyżej otworu słuchowego zewnętrznego. Rejestrator obrazu 24 cmx30 cm w projekcji PA ułożony podłużnie, w projekcji bocznej ułożony poprzecznie,
 - c) badanie czaszki w projekcji czołowo-potylicznej: pacjent ustawiony w pozycji leżącej na plecach z przywiedzioną do szyi brodą. Promień centralny

odchylony doogonowo o 30 stopni, pada na łuskę kości czołowej w linii pośrodkowej przedniej,

- d) badanie czaszki w projekcji na kość potyliczną według Towna: pacjent ułożony w pozycji leżącej na plecach z bródką maksymalnie przygiętą do szyi. Linia łącząca środek oczodołu i otwór słuchowy zewnętrzny prostopadła do stołu, górny brzeg rejestratora obrazu 3cm poniżej sklepienia czaszki: projekcja skośna, promień centralny odchylony kaudalnie pod kątem od 30 do 40 stopni pada na nasadę włosów w płaszczyźnie strzałkowej. W projekcji czołowo – potylicznej oraz według Towna stosuje się rejestratora obrazu 24cm x 30cm ułożony podłużnie,
- e) badanie czaszki w projekcji osiowej podbródkowo – szczytowej: pacjent ułożony w pozycji leżącej na plecach z głową zwieszoną, odchyloną ku tyłowi. Płaszczyzna strzałkowa prostopadła do rejestratora obrazu, płaszczyzna poprzeczna równoległa, bródka wysunięta do przodu. Promień centralny prostopadły do rejestratora obrazu pada w linii pośrodkowej pomiędzy wyniosłością krtaniową a bródką, przechodząc w połowie wymiaru przednio – tylnego czaszki, pomiędzy kątem żuchwy a otworem słuchowym zewnętrznym. W projekcji osiowej podbródkowo-szczytowej stosuje się rejestrator obrazu 24 cmx30 cm ułożony podłużnie;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-80, dla projekcji osiowej 75-85
ognisko	≤0,6
filtracja [mm]	≥2,5
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość	400
kratka	tak
czas [ms]	≤25

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona tułowia za pomocą fartucha osłonnego.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent oczekuje na wstępną ocenę poprawności technicznej wykonanego zdjęcia. Oceny tej dokonuje technik elektroradiologii. W przypadku wątpliwości technik elektroradiologii kontaktuje się z lekarzem radiologiem. Badanie uznaje się za zakończone po stwierdzeniu poprawności technicznej wykonanego zdjęcia. W przypadku zdjęć technicznie wadliwych lekarz radiolog decyduje o powtórzeniu badania.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: do 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: do 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: sklepienie, projekcja bródkowo-potylicznej: broda, PA: symetryczne, PA: górne zarysy piramid w 1/3 wysokości oczodołów, boczne: parzyste struktury czaszki rzutujące się w miejscu padania promienia centralnego nakładają się na siebie, projekcja czołowo-potyliczna: grzbiet siodła tureckiego;
- 2) struktury krytyczne: projekcja bródkowo-potylicznej: bródka nie może zasłaniać kości sitowej ani zatok czołowych;
- 3) opis wyniku: opis badania powinien zawierać, charakterystykę obecnych zmian z opisem możliwie dokładnego położenia anatomicznego, ewentualne propozycje dalszych badań diagnostycznych. W przypadku urazu opis winien zawierać informację o szczelinach złamań, wgłobieniach odłamów, upowietrzeniu zatok przynosowych i wyrostków sutkowatych, obecności powietrza w jamach czaszki, przemieszczeniu struktur uwapnionych względem linii pośrodkowej (sierpa, szyszynki, splotów naczyniówkowych), obecności cieniodalnych ciał obcych; w innych przypadkach: ocenę symetrii czaszki, ognisk destrukcji kostnej lub patologicznej przebudowy, w tym ocenę kształtu i struktury siodła tureckiego i kąta podstawy czaszki. W przypadku urazu ocena uszkodzeń w obrębie otworu wielkiego i szczelin złamania z uwzględnieniem pozostałych otworów podstawy czaszki, żuchwy i powietrzności zatoki klinowej, lokalizacji cieniodajnych ciał obcych; w przypadkach onkologicznych ocena zmian osteolitycznych/oskeosklerotycznych i zajęcia zatoki klinowej. Nie należy oceniać zdjęć nieczytelnych (niesymetryczne, poruszone). W opisie należy zaznaczyć błędy w wykonaniu zdjęć (asymetryczne, nie obejmujące całego pola badania, nieostre, z cieniami niepożądanymi np. kolczyki).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w sytuacjach wątpliwych nie wykonywać dodatkowych projekcji – rozważyć badanie TK lub MR;
- 2) graniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla procedury;
- 3) przerwanie badania: w przypadku pogorszenia stanu pacjenta, brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

154. Radiografia, podstawa czaszki - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.031

ICD 9: 87.170.101

2. Cel procedury.

Diagnostyka, celem uwidocznienia zmian morfologicznych w zakresie struktur kostnych podstawy czaszki.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Artur Maliborski, prof. dr hab. n. med. Romana Bogusławska – Walecka,
mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia i gonad za pomocą fartucha ołowianego. Nie wymaga szczególnego postępowania u kobiet karmiących piersią. W przypadku osób niewspółpracujących (dzieci) – sedacja. U kobiet w ciąży należy rozważyć wybranie innej dostępnej nieinwazyjnej techniki badania np. MR.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak interakcji.

W przypadku stosowania sedacji wszystkie specyficzne dla zastosowanego leku.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony, dzieci – zastosowanie sedacji.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie przeprowadzane ambulatoryjnie lub w warunkach szpitalnych, w pozycji leżącej. Pacjent powinien zostać poinformowany o celu i rodzaju badania rentgenowskiego, sposobie jego przeprowadzenia oraz o obciążeniu radiacyjnym. Należy usunąć z obszaru głowy i szyi wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe. Technik elektroradiologii asystuje podczas układania pacjenta do badania oraz stosuje odpowiednie osłony radiologiczne. Technik elektroradiologii informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – wstrzymanie oddechu, pozostawanie w bezruchu.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W przypadku wątpliwego wyniku badania lekarz radiolog powinien zaproponować dalsze procedury diagnostyczne, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania (MR, TK).

18. Wylaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Leszczyński S., Radiologia t. III, PZWL, Warszawa 1993;
- 3) Pruszyński B., Radiologia, diagnostyka obrazowa, PZWL, Warszawa 2005;
- 4) Sutton D., Radiology and Imaging V2, Elsevier Science Ltd, 2003;
- 5) Trzetrzeviński W., Zarembowski W., Metodyka i technika badania rentgenowskiego, PZWL, Warszawa, 1965.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: technik elektroradiologii jest zobowiązany do poinformowania pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, badanie obejmuje projekcję osiową podbródkowo-szczytową lub szczytowo-podbródkową według Schullera. Pacjent ułożony w pozycji leżącej na plecach z głową zwieszoną, odchyloną ku tyłowi. Płaszczyzna strzałkowa prostopadła do rejestratora obrazu, płaszczyzna poprzeczna równoległa, bródka wysunięta do przodu. Promień centralny prostopadły do rejestratora obrazu pada w linii pośrodkowej pomiędzy wyniosłością kraniową a bródką, przechodząc w połowie wymiaru przednio – tylnego czaszki, pomiędzy kątem żuchwy a otworem słuchowym zewnętrznym. W projekcji osiowej podbródkowo – szczytowej stosuje się rejestrator obrazu 24cmx30cm ułożony podłużnie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-85
ognisko	≤0,6
filtracja [mm]	≥2,5
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość	400
kratka	tak
czas [ms]	≤25

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona tułowia i gonad za pomocą fartucha osłonnego.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent oczekuje na wstępną ocenę poprawności technicznej wykonanego zdjęcia. Oceny tej dokonuje technik elektroradiologii. W przypadku wątpliwości technik elektroradiologii kontaktuje się z lekarzem radiologiem. Badanie uznaje się za zakończone po stwierdzeniu poprawności technicznej wykonanego zdjęcia. W przypadku zdjęć technicznie wadliwych lekarz radiolog decyduje o powtórzeniu badania.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: do 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: do 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: otwór potyliczny wielki, kość potyliczna;
- 2) struktury krytyczne: bródka nie może zasłaniać kości sitowej ani zatok czołowych;
- 3) opis wyniku: opis badania powinien zawierać, informację o rodzaju badania i wykonanych projekcjach, charakterystykę obecnych zmian z opisem możliwie dokładnego położenia anatomicznego, ewentualne propozycje dalszych badań diagnostycznych. W przypadku urazu ocena uszkodzeń w obrębie otworu wielkiego i szczelin złamania z uwzględnieniem pozostałych otworów podstawy czaszki, żuchwy i powietrzności zatoki klinowej, lokalizacji cieniodajnych ciał obcych: przypadkach onkologicznych ocena zmian osteolitycznych/oskeosklerotycznych i zajęcia zatoki klinowej. Nie należy oceniać zdjęć nieczytelnych (niesymetryczne, poruszone).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w sytuacjach wątpliwych nie wykonywać dodatkowych projekcji – rozważyć badanie TK lub MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla procedury;
- 3) przerwanie badania: w przypadku pogorszenia stanu pacjenta, brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

155. TK, kość skroniowa - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.034

ICD 9: 87.034.501

2. Cel procedury.

Diagnostyka zmian morfologicznych w zakresie struktur kostnych piramid kości skroniowych oraz okolicy kąta mostowo – mózdkowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Artur Maliborski, prof. dr hab. n. med. Romana Bogusławska - Walecka, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża – badanie jedynie ze wskazań życiowych;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży jedynie ze wskazań życiowych. U kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane. U kobiet w ciąży i osób poniżej 16 lat należy rozważyć badanie MR.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak interakcji.

W przypadku stosowania sedacji wszystkie specyficzne dla zastosowanego leku.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony, dzieci – zastosowanie sedacji.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie przeprowadzane ambulatoryjnie lub w warunkach szpitalnych, w pozycji leżącej. Pacjent powinien zostać poinformowany celu i rodzaju badania rentgenowskiego, sposobie jego przeprowadzenia oraz o obciążeniu radiacyjnym. Należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe. Technik elektroradiologii asystuje podczas układania pacjenta do badania oraz stosuje osłony radiologiczne na tułów i gonady. Technik elektroradiologii informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – wstrzymanie oddechu, pozostawanie w bezruchu.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W przypadku wątpliwego wyniku badania lekarz radiolog powinien zaproponować dalsze procedury diagnostyczne, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania (MR, TK z środkiem kontrastującym).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Prokop M., Galanski M., *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Medipage, Warszawa 2007;
- 2) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa 2000.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: technik elektroradiologii jest zobowiązany do poinformowania pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Należy usunąć z obszaru głowy wszystkie ozdoby a także okulary, ruchome protezy zębowe, zewnętrzne aparaty słuchowe i stosować osłony przed promieniowaniem;
- 3) personelu: należy lekko odchylić głowę pacjenta ku tyłowi w taki sposób, aby soczewki nie były narażone na bezpośrednie działanie wiązki promieniowania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, wykonanie skanów pilotażowych AP i bocznego dla zaplanowania obszaru badania, następnie pojedyncza akwizycja spiralna. Zakres badania 5 mm powyżej wierzchołka kości skroniowej oraz 5 mm poniżej wyrostka sutkowatego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach

grubość warstwy [mm]	poniżej 1,5 (wskazana 0,6)
odległość między warstwami [mm]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	22-25
kąt pochylenia gantry [°]	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	rekonstrukcja w oknie kostnym i miękotkankowym, oddzielnie na każdą kość skroniową, grubość warstwy 0,3mm, DFoV 10cm

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona szyi, tułowia i gonad za pomocą fartucha osłonnego z kołnierzem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: struktury kostne i miękotkankowe, obie piramidy kości skroniowych;
- 2) struktury krytyczne: brak;
- 3) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3: ocena obrazu:

szerokość okna [j. H.]	120-140 tylny dół
	70-100 część mózgowa
	2000 kości
poziom okna [j. H.]	40-50 tylny dół
	35-40 część mózgowa
	400 kości

- 4) opis wyniku: opis badania powinien zawierać informację o rodzaju badania, charakterystykę obecnych zmian z opisem możliwie dokładnego położenia anatomicznego, propozycje dalszych badań diagnostycznych. Prawidłowo wykonane badanie powinno być ostre, pozbawione artefaktów ruchowych i powinno obrazować przekroje osiowe i rekonstrukcje czołowe, obejmujące zakresem badania obie piramidy kości skroniowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie skanowania w sytuacji, gdy badanie nie nadaje się do oceny;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla procedury;
- 3) przerwanie badania: w przypadku pogorszenia stanu pacjenta, brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

156. Fluoroscopia - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.037

ICD 9: 87.620.300

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Maria Jolanta Niedźwiecka, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Względne: brak współpracy ze strony pacjenta.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
---	---	---	----	----

0	4	0	2	2
0	5	0	2	2
0	6	0	2	2
0	7	0	2	2
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nie dotyczy.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: środek kontrastujący barytowy lub wodny niejonowy;

- 2) pacjenta: ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent na czczo;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: obszar istotny klinicznie od kopuł przepony od dołu spojenia łonowego;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm]	≥ 3
FFD [cm]	115 (100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
czułość	400
kratka	tak
czas [ms]	<200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady dla mężczyzn.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 5 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Środek kontrastujący barytowy lub wodny niejonowy doustnie.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: w zależności od badanego obszaru;
- 2) struktury krytyczne: w zależności od badanego obszaru;
- 3) opis wyniku: odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii, a w przypadku prawidłowego obrazu należy wymienić oceniane narządy i tkanki i potwierdzić ich prawidłową morfologię.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w zależności od przebiegu badania;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku gdy stan kliniczny nie pozwala na wykonanie zdjęcia w pozycji stojącej – zdjęcie w pozycji leżącej;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

157. Fluoroscopia, pasaż jelitowy - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.043

ICD 9: 87.650.300

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Ryszard Wagner, lek. Julia Rutkowska, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) podejrzenie perforacji.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt:

Względne: brak.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	2	2

0	5	0	2	2
0	6	0	2	2
0	7	0	2	2
0	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ustawienie, brak współpracy ze strony pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent rozebrany do pasa, bez elementów metalowych, bez paska od spodni, na czczo;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od przelyku do bańki odbytnej, ilość zdjęć pasażowych w zależności od szybkości pasażu jelitowego;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm]	≥ 3
FFD [cm]	115 (100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
czułość	400
kratka	tak
czas [ms]	<200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych wymagań dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Po wykonaniu badania standardowe zdjęcie jamy brzusznej w pozycji leżącej, od kopuł przepony do przepony miednicznej w ilości zależnej od prędkości pasażu jelitowego barytu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 30 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury. Środek kontrastujący barytowy lub wodny niejonowy doustnie.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) ocena: szybkości pasażu środka kontrastującego przez j. cienkie i grube, zmian anatomicznych jelita cienkiego i grubego, ściany jelit, możliwości kompresji ściany jelita z zewnątrz;
- 2) opis wyniku: odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: pacjent niewspółpracujący;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania;

- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od przebiegu badania;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

158. Fluoroscopia, duodenografia hipotoniczna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.045

ICD 9: 87.620.303

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n med. Maria Jolanta Niedźwiecka, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomiczne.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

- 1) u kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną;
- 2) badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:
 - a) wybór właściwej techniki badania;
 - b) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
---	---	---	----	----

0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego w przeszłości, astma oskrzelowa, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłona na gonady – jeśli pozwala na to zakres badania, krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów niewspółpracujących – małe dzieci, pacjenci pobudzeni eliminacja artefaktów ruchowych i konieczności powtarzania badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od przebiegu badania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie zestawu do podania środka kontrastującego;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent na czczo, przed badaniem powinien wypić 700-1000 ml płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: w zależności od wyniku badania;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm]	≥ 3
FFD [cm]	115 (100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
czułość	400
kratka	tak
czas [ms]	<200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent pozostaje pod kontrolą personelu przez 30 minut po badaniu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: dwunastnicy (od opuszki do zagięcia dwunastniczo-jelitowego);
- 2) struktury krytyczne: brak;

- 3) opis wyniku: ocena ścian dwunastnicy, odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w zależności problemu klinicznego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności problemu klinicznego;
- 3) przerwanie badania: możliwe w razie nasilonych objawów ubocznych po podaniu środka kontrastującego lub w przypadku braku współpracy pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: o ilości podawanego środka kontrastującego decyduje lekarz radiolog w trakcie wykonywania procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

159. Fluoroskopia, przetoka okołojelitowa i okołodbytnicza wewnętrzna zewnętrzna, ze wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.048

ICD 9: 88.110.311

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Maria Jolanta Niedźwiecka, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony na tarczycę.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	2	2
0	5	0	2	2
0	6	0	2	2
0	7	0	2	2
0	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Uczulenie na środek kontrastujący, papawerynę.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Uczulenie na środek kontrastujący.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Wątpliwy wynik badania, poszerzenie diagnostyki.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent rozebrany od pasa w dół, bez elementów metalowych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcia celowane na badaną okolice, o ilości wykonanych zdjęć decyduje lekarz w trakcie badania;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm]	≥ 3
FFD [cm]	115 (100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
czułość	400
kratka	tak
czas [ms]	<200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczyce.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół chirurgów: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: obszaru wskazanego przez chirurga – ewentualnej przetoki, miejsca przerwania ciągłości ściany jelita, momentu przedostawania się środka kontrastującego poza światło jelita;
- 2) struktury krytyczne: brak;
- 3) opis wyniku: opis sytuacji klinicznej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od stanu pacjenta;
- 3) przerwanie badania: w przypadku wystąpienia reakcji uczuleniowej na środek kontrastujący;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od stopnia zakontrastowania badanej okolicy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

160. Radiografia, drogi nasienne (wazografia) obustronna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.057

ICD 9: 87.768.115

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Maria Jolanta Niedźwiecka, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłony na tarczycę.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	0
0	2	0	2	0
0	3	0	2	0
0	5	0	2	0
0	6	0	2	0
0	7	0	2	0
0	8	0	2	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Uczulenie na środek kontrastujący.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Uczulenie na środek kontrastujący.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Wątpliwy wynik badania, poszerzenie diagnostyki.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: odpowiednie zaopatrzenie urologiczne;
- 2) pacjenta: pacjent rozebrany od pasa w dół, bez elementów metalowych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcia celowane na badaną okolicę, o ilości wykonanych zdjęć decyduje lekarz w trakcie badania;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm]	≥ 3
FFD [cm]	115 (100-150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
czułość	400
kratka	tak
czas [ms]	< 400

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczyce.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 2) zespół lekarzy urologów: 20 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: naczyń po zakontrastowaniu, nasieniowodów;
- 2) struktury krytyczne: brak;
- 3) opis wyniku: opis sytuacji klinicznej ze szczególnym uwzględnieniem stopnia drożności nasieniowodów.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od stanu pacjenta;

- 3) przerwanie badania: w przypadku wystąpienia reakcji uczuleniowej na środek kontrastujący;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od stopnia zakontrastowania badanej okolicy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

161. TK miednica mniejsza bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.069

ICD 9: 88.011.503

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Adam Łukasiewicz, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża (w przypadku zagrożenia życia dopuszcza się badanie kobiety w ciąży),
- b) uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
- c) niewydolność nerek (kreatynina >1,5 mg/dl),
- d) niewyrównana nadczynność tarczycy,
- e) planowane leczenie radiojodem,
- f) brak współpracy pacjenta,
- g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej,
- h) astma,
- i) cukrzyca (pacjenci przyjmujący metforminę);

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku zagrożenia życia dopuszcza się badanie kobiety w ciąży. Wymagana pisemna zgoda prawnego opiekuna pacjenta niepełnoletniego. Pacjentkom karmiącym piersią zaleca się przerwę w karmieniu – 24 godziny po podaniu środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Wstrzykiwacz automatyczny.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do Procedury ICD 3 065 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalnej uwagi i środków ostrożności wymaga konieczność przeprowadzenia procedury z grup ryzyka i z przeciwwskazaniami względnymi, np. ciąża, udokumentowana nietolerancja środka kontrastującego, astma, niewydolność nerek.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie pacjenta – pacjent na czczo, poinformowanie pacjenta o ewentualnych skutkach ubocznych, wyrażenie i udokumentowanie świadomej zgody pacjenta na badanie, założenie dostępu żylnego, usunięcie metalicznych przedmiotów z pola badania, ułożenie pacjenta i zastosowanie odpowiednich osłon, krótkotrwale znieczulenie u pacjentów niewspółpracujących.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta przez około 30 minut po badaniu. W przypadku wystąpienia reakcji alergicznej użycie środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku podania środka kontrastującego poza naczynie – leczenie objawowe.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno-technicznych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od górnej krawędzi talerzy biodrowych do przepony miednicznej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach, kończyny górne wzdłuż klatki piersiowej lub na poziomie głowy
grubość warstwy [mm]	7-10, 4-5 dla konkretnych wskazań narządowych
odległość między warstwami [mm]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	dostosowany do największej średnicy brzucha
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu

algorytm	standard lub tkanka miękka lub wysokiej gęstości przy ocenie struktur kostnych
----------	--

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta przez około 30 minut, na terenie pracowni (w poczekalni lub rejestracji). Następnie usunięcie wenflonu i zwolnienie pacjenta. W wypadku konieczności znieczulenia pacjenta do badania postępowanie zgodnie z zaleceniami lekarza anestezyjologa.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektoradiologii: 20 minut + 10 minut w wypadku konieczności wykonania fazy opóźnionej;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	kości miednicy, kość krzyżowa, pęcherz moczowy, mięśnie i naczynia w zakresie badania, dystalne części moczowodów i pęcherz, odbytnica i przestrzeń okołoodbytnicza, macica z przydatkami u kobiet, gruczoł krokowy i pęcherzyki nasienne u mężczyzn, powiększone węzły chłonne
struktury krytyczne	brak
szerokość okna [j. H.]	200-600 (tkanki miękkie), 2.000-3.000 (kości)
poziom okna [j. H.]	30-60; 0-30 (tkanki miękkie), 400-600 (ocena kości)
opis wyniku	należy opisać wszystkie widoczne zmiany; wymienić oceniane narządy i tkanki oraz ich prawidłowy obraz w wykonanym badaniu

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie gęstszych skanów celem oceny mniejszych zmian patologicznych; wykonanie dodatkowych faz badania (ocena wzmocnienia kontrastującego ocenianych zmian patologicznych); ocena pęcherza

- i dystalnych odcinków moczowodów w opóźnionej fazie badania (około 15 minut po podaniu środka kontrastującego);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
 - 3) przerwanie badania: w przypadku wystąpienia reakcji uczuleniowej na środek kontrastujący;
 - 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: ilość środka kontrastującego obliczona względem wagi ciała: średnio 1ml na 1kg;
 - 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

162. TK, wielu obszarów anatomicznych-po urazie wielomiejscowym, z wzmocnieniem kontrastowym – wielofazowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.084

ICD 9: 88.012.502

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Adam Łukasiewicz, dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
---	---	---	----	----

2	0	2	0	1
---	---	---	---	---

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, osłona na gonady u mężczyzn, krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów niewspółpracujących – pacjenci pobudzeni.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent bez metalowych elementów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od kopuł przepony do przepony miedniczej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach, kończyny górne wzdłuż klatki piersiowej lub na poziomie głowy
grubość warstwy [mm]	7-10, 4-5 dla konkretnych wskazań narządowych
odległość między warstwami [mm]	skok = 1,0 jeśli spodziewane zmiany ≤ 10 mm lub skok = 1,2-2,0 w badaniach przeglądowych
FoV	dostosowany do największej średnicy brzucha
kąt pochylenia gantry	przekroje prostopadłe do płaszczyzny stołu
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm	standard lub tkanka miękka lub wysokiej gęstości przy ocenie struktur kostnych

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak szczególnych wymagań dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologii: 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3.

Kryterium	Opis
uwidocznienie	przepona, cała wątroba, śledziona, zaotrzewnowe narządy mięsiste (trzustka, nerki), ściany brzucha, pęcherz moczowy, moczowody, układ kostny (kręgosłup, miednica), odbytnica, przestrzeń okołoodbytnicza, węzły chłonne wielkości poniżej 15mm, aorta brzuszna oraz bliższe odcinki tętnic biodrowych wspólnych

struktury krytyczne	ostre odwzorowanie narządów w badanym obszarze
szerokość okna [j. H.]	150-600 (tkanki miękkie), 2.000-3.000 (kości)
poziom okna [j. H.]	0-30 (tkanki miękkie), 400-600 (ocena kości)
opis wyniku	zmiany, a w przypadku prawidłowego obrazu należy wymienić oceniane narządy i tkanki i potwierdzić ich prawidłową strukturę w opisie

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zagęszczenie skanów do 1mm–4mm w przypadku zmian na poziomie narządu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

163. Radiografia, kręgosłup szyjny, celowane na ząb obrotnika - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.130

ICD 9: 87.220.102

2. Cel procedury.

Określenie stosunków anatomicznych zęba obrotnika w stosunku do otoczenia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Głównie diagnostyka wad rozwojowych pogranicza czaszkowo–szyjnego, zmian pourazowych oraz w przebiegu chorób reumatoidalnych.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Przeciwwskazań nie ma.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłony dodatkowe w zakresie tułowia i miednicy.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak dodatkowych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowe rzutowanie promienia centralnego, pozostawienie protezy zębowej.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pozycja siedząca badanego daje korzyść ergonomiczną wykonującemu i komfort badanemu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nałożenie fartucha osłonnego.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Możliwym badaniem uzupełniającym jest badanie czynnościowe pogranicza czaszkowo – kręgosłupowego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Greenspan A., *Diagnostyka obrazowa w ortopedii*, Medipage, 2011.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: bez przygotowania;
- 2) pacjenta: usunięcie ubrania oraz innych przedmiotów cieniujących;
- 3) personelu: bez przygotowania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja przednio-tylna z celowaniem na C2 przez otwarte usta, projekcja boczna z celowaniem na C2;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	110 dla techniki twardej; 65-75 dla techniki klasycznej
ognisko	1,3
filtracja [mm]	technika twarda 0,2 Cu + 0,5 Al, technika klasyczna 3 Al
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość	400
kratka	tak
czas [ms]	<500

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: do lat 16 – tu i kobiet w wieku rozrodczym ubrany fartuch osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Dezynfekcja statywu lub stołu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.
Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: AP – krąg C2 w środkowym polu, widoczny w całości, widoczny w rzucie, symetrycznie ułożone powierzchnie stawowe kręgu C1 i C2, na tle zęba widoczny łuk przedni C1, w rzucie B masy boczne C1 nakładają się, podobnie jak części boczne trzonu C2, AP – szczęka i żuchwa w rozwarcie, B – krąg C2 w środkowym polu;
- 2) struktury krytyczne: AP – ząb C2 ułożony symetrycznie pomiędzy masami bocznymi C1, AP – symetrycznie ułożone powierzchnie stawowe kręgu C1 i C2, AP – na tle zęba widoczny łuk przedni C1, bok – masy boczne C1 nakładają się, podobnie jak części boczne trzonu C2;
- 3) opis wyniku: opis badania dokładnie określa symetrię wszystkich elementów anatomicznych, w przypadku asymetrii należy podać wartości metryczne. Ocenie podlega także staw pomiędzy łukiem przednim C1 i zębem C2.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: czynnościowe jeśli istnieje podejrzenie niestabilności lub uszkodzenia więzadła poprzecznego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku niemożności dostatecznego otwarcia ust w rzucie AP należy zastosować manewr Oliera;
- 3) przerwanie badania: zasłabnięcie w przypadku badania w pozycji siedzącej;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

164. Radiografia, kręgosłup lędźwiowo-krzyżowy, czynnościowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.139

ICD 9: 87.240.104

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Niestabilność segmentów lędźwiowych, ograniczenie ruchomości kręgosłupa lędźwiowego, ocena skuteczności spondylodezy.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR, badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu: wybór właściwej techniki badania, stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę tułowia i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bólowe ograniczenie ruchomości kręgosłupa.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000;
- 2) Trzetrzeviński W., Zazrębowski W., Metodyka i technika badania rentgenowskiego, PZWL, Warszawa 1965.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent z odsłoniętą okolicą lędźwiową i krzyżową;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: dwie projekcje boczne w pozycji: 1 – stojącej w maksymalnym zgięciu kręgosłupa, 2 – w maksymalnym przeproście, podczas ekspozycji wydech lub dwie projekcje w rzucie AP w pozycji: 1 – stojącej z maksymalnym skłonem w prawo, 2 – w maksymalnym skłonem w lewo;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	85-95
ognisko	≤1,3
filtracja [mm]	3 Al
FFD [cm]	100
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość	400

kratka	tak
czas [ms]	<500

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zdjęcie w zgięciu: pozycja stojąca boczna, ręce ułożone nad głową, maksymalne zgięcie tułowia, pełny wydech, zdjęcie obejmuje odcinek kręgosłupa Th 12 – S1, maksymalne zgięcie kręgosłupa lędźwiowego, ułożenie ściśle boczne, stawy międzywyrostkowe prawe i lewe nakładają się, * celowanie promienia centralnego na poziomie L3, ostrość obrysu wszystkich elementów kostnych na poziomie wszystkich segmentów lędźwiowych, możliwość przeprowadzenia linii pomiarowych stycznych do blaszek granicznych trzonów lub pozycja przednio – tylna ze skłonem w prawo – wszystkie parametry jak wyżej, z wyjątkiem oznakowanego *;
- 2) zdjęcie w przeproście: pozycja stojąca, ręce ułożone nad głową, maksymalny przeprost tułowia – zgięcie do tyłu, pełny wydech, zdjęcie obejmuje odcinek kręgosłupa Th12–S1, maksymalny przeprost kręgosłupa lędźwiowego, ułożenie ściśle boczne, stawy międzywyrostkowe prawe i lewe nakładają się, * celowanie promienia centralnego na poziomie L3, ostrość obrysu wszystkich elementów kostnych na poziomie wszystkich segmentów lędźwiowych, możliwość przeprowadzenia linii pomiarowych stycznych do blaszek granicznych trzonów lub pozycja przednio–tylna ze skłonem w lewo – wszystkie parametry jak wyżej, z wyjątkiem oznakowanego *;
- 3) opis wyniku: ocena ruchomości wszystkich segmentów lędźwiowych i porównanie z modelem ruchomości prawidłowej. Podstawą pomiaru ruchomości segmentów jest metoda Begg'a i Falconera. Potwierdzenie lub wykluczenie stabilizacji segmentów. Ocena skuteczności spondylodezy. Wpływ przebytych zabiegów operacyjnych na czynność ruchową segmentów lędźwiowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: ból ograniczający zakres ruchu tułowia wymaga podania skutecznych środków przeciwbólowych;
- 3) przerwanie badania: niemożność przyjęcia określonych pozycji czynnościowych;

- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

165. Radiografia, stawy kolanowe, AP, bok na stojąco - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.152

ICD 9: 88.270.104

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr Antoni Samojedny, lek. Mariusz Miązek, mgr inż. Ryszard Kowski,
mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną i wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR. Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu: wybór właściwej techniki badania, stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę miednicy mniejszej oraz tułowia.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0

0	2	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonić okolicę badaną, tułów i miednicę mniejszą okryć fartuchem osłonnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od stwierdzanej patologii może zaistnieć potrzeba rozszerzenia diagnostyki o inne procedury np.: USG, TK, MR.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Greenspan A., *Diagnostyka obrazowa w ortopedii*, wydanie polskie pod red. Sąsiadka M., Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: odsłonięta okolica badana, bez elementów metalowych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: AP pacjent stoi oparty plecami o statyw do zdjęć, tylna powierzchnia ud i podudzi przylega do powierzchni statywu, stopy lekko zrotowane do wewnątrz; promień centralny pada prostopadłe do rejestratora obrazu 1cm poniżej linii łączącej dolne krawędzie rzepek, na środek rejestratora, bok – wykonywany oddzielnie dla kolana prawego i kolana lewego, pacjent stoi bocznie, przenosząc obciążenie na stronę badaną; kończyna badana stroną boczną przylega do statywu, szpara stawu na środku rejestratora obrazu; promień centralny pada prostopadłe do rejestratora na szparę stawu udowo-piszczelowego;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-55 (bez kratki); 60-75 (z kratką)
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm]	3 Al
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa, tak/nie (w zależności od zastosowania kratki przeciwrozproszeniowej)
czułość	200-400
kratka	w zależności od wielkości pola i grubości tkanek
czas [ms]	< 50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 18 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: zdjęcie AP: uwidocznienie w badaniu porównawczym nasad i przynasad udowych i piszczelowych tworzących stawy udowo-piszczelowe z ostrym odwzorowaniem struktury kostnej kłykci, ich powierzchni stawowych,

- ustawienia pod naturalnym obciążeniem, szerokości szpar stawowych, widoczne także struktury rzepek, główi przynasad bliższych kości strzałkowych, struktury kostnej rzepek, uwidocznienie szpary stawu rzepekowo-udowego;
- 2) struktury krytyczne: ostre obrazy struktury korowej i beleczkowej kości pozwalają rozróżnić ważne elementy w obrazie wielkości 0,3-0,5 mm, ostry obraz struktury korowej i beleczkowej dalszego końca kości udowej, ostry obraz struktury korowej i beleczkowej bliższego końca kości piszczelowej, ostrego obrazu struktury korowej i beleczkowej bliższego końca kości strzałkowej w projekcji bocznej;
 - 3) opis wyniku: zawiera istotne odchylenia od normy i zmiany patologiczne z uwzględnieniem pomiarów, względnie potwierdza prawidłowy obraz morfologiczny.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku opatrunku gipsowego należy uwzględnić zmianę parametrów ekspozycji;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

166. Radiografia, kości podudzia, AP, bok - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.155

ICD 9: 88.270.107

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR. Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu: wybór właściwej techniki badania, stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Podpórka pod stopę 90°, taśma unieruchamiająca.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonić okolicę badaną, tułów i miednicę mniejszą okryć fartuchem osłonnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000;
- 2) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. Sasiadka M., Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: odsłonięcie badanej kończyny dolnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: AP – górna krawędź: 4cm powyżej nadkłykci kości udowej, dolna krawędź: 4 cm poniżej wierzchołka kostki bocznej. Promień centralny pada na środek rejestratora obrazu; bok –górna krawędź: 4 cm powyżej wierzchołka rzepki, dolna krawędź: 4cm poniżej, wierzchołka kostki bocznej. Promień centralny pada na środek rejestratora obrazu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-55 (bez kratki); 60-75 (z kratką)
ognisko	≤0,6
filtracja [mm]	3 Al
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	tak/nie (w zależności od zastosowania kratki przeciwrozproszeniowej)
czułość	200-400
kratka	w zależności od wielkości pola i grubości tkanek
czas [ms]	<50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 12 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 12 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidoczenie i struktury krytyczne: ostre odwzorowanie struktur kostnych kości piszczelowej i strzałkowej wraz z nasadą dalszą kości udowej i strukturami stawu skokowego;
- 2) opis wyniku: zawiera istotne odchylenia od normy i zmiany patologiczne z uwzględnieniem pomiarów, względnie potwierdza prawidłowy obraz morfologiczny.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

167. Radiografia, stawy skokowe, dodatkowe projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.157

ICD 9: 88.280.102

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr Antoni Samojedny, lek. Joanna Stopa, mgr inż. Ryszard Piotr Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR. Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu: wybór właściwej techniki badania, stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę tułowia i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Okoliczności wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonić okolicę badaną, tułów i miednicę mniejszą okryć fartuchem osłonnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od stwierdzanej patologii może zaistnieć potrzeba rozszerzenia diagnostyki o inne procedury np.: USG, TK, MR.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa – Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. Sąsiadka M., Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: odsłonięta okolica badana, bez obuwia, bez elementów metalowych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie w projekcji przednio-tylnej na widelki stawu skokowego: pozycja siedząca na stole lub leżąca, promień centralny pada między kostki, kończyna badana wyprostowana, podudzie i pięta przylegają do stołu, stopa nawrócona o 20°, podeszwa stopy oparta o pionową podkładkę. Zdjęcie w projekcji skośnej stawu skokowego celowane na kostkę boczną: pozycja siedząca na stole diagnostycznym lub leżąca, promień centralny pada na kostkę boczną, kończyna badana wyprostowana, podudzie i pięta przylegają do stołu, stopa nawrócona o kąt 45°. Zdjęcie w projekcji skośnej wewnętrznej stawu skokowego: promień centralny skierowany prostopadłe do kostki bocznej, pacjent leży na plecach, z nogą i stopą zrotowanymi przyśrodkowo o około 35°, stopa jest ułożona w pozycji neutralnej, tworząc z dystalnym odcinkiem podudzia kąt 90°. Zdjęcie w projekcji skośnej zewnętrznej stawu skokowego: promień centralny skierowany prostopadłe do kostki przyśrodkowej, pacjent leży na plecach, z nogą i stopą zrotowanymi na zewnątrz o około 40°–45°, stopa jest ułożona w pozycji neutralnej, tworząc z dystalnym odcinkiem podudzia kąt 90°;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60
ognisko	≤0,6
filtracja [mm]	3 Al
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie
czułość	200-400
kratka	nie
czas [ms]	<20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na klatkę piersiową i brzuch.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich: uwidocznienie.

Projekcja AP na widelki: umożliwia ocenę więzozrostu piszczelowo-strzałkowego, stawu skokowego i kości, które go tworzą, projekcja skośna celowana na kostkę boczną: dobrze widać kości tworzące staw skokowy, głównie kostkę boczną, projekcja skośna wewnętrzna: umożliwia ocenę kostki przyśrodkowej i bocznej, dolnej powierzchni kości piszczelowej, sklepienia bloczka kości skokowej, stawu piszczelowo-skokowego oraz więzozrostu piszczelowo-strzałkowego, projekcja skośna zewnętrzna: umożliwia ocenę kostki bocznej oraz przedniego guzka kości piszczelowej.

Opis wyniku: zawiera istotne odchylenia od normy i zmiany patologiczne z uwzględnieniem pomiarów, względnie potwierdza prawidłowy obraz morfologiczny.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie dodatkowych projekcji dodatkowych: projekcji zdjęć porównawczych drugiego stawu skokowego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku opatrunku gipsowego należy uwzględnić zmianę parametrów ekspozycji;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

168. Radiografia, stopa, grzbietowo-podeszwowe, skosy - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.160

ICD 9: 88.280.105

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną i wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR. Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu: wybór właściwej techniki badania, stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę tułowia i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonić stopy, okryć tułów z miednicą mniejszą fartuchem osłonnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od stwierdzanej patologii może zaistnieć potrzeba rozszerzenia diagnostyki o inne procedury np. USG, TK, RM.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa – Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. Sąsiadka M., Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: odsłonięta okolica badana, bez obuwia, bez elementów metalowych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury,

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie AP – pacjent w pozycji siedzącej na krześle (lub na stole), rejestrator ułożony podłużnie na podłodze (lub blacie stołu), promień centralny biegnie prostopadle do rejestratora obrazu i pada na punkt leżący między stopami, w połowie odległości między stawami skokowo-goleniowymi a palcami stóp, stopy z osiami ustawionymi równolegle wysunięte ku przodowi i oparte podszwami na rejestratorze obrazu. Zdjęcie skośne (skos grzbietowo-strzałkowy) – ze względu na ułożenie pacjenta wykonujemy oddzielnie: jednej, a następnie drugiej stopy naprzemiennie na obu połowach rejestratora obrazu (uwaga: podział rejestratora obrazu jedynie w przypadku rejestracji analogowej), pacjent w pozycji leżącej na boku badanym, z kończyną badaną odwróconą, zgiętą w stawie biodrowym i kolanowym, stopa przylega powierzchnią grzbietową – strzałkową do rejestratora obrazu, promień centralny pada na środek stopy;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm]	3 Al
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie
czułość	200-400
kratka	Nie
czas [ms]	<20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zdjęcie AP – oceniamy porównawczo obrazy obu stóp, głównie przodostopia, lecz także z przedniej części kości stępu, ich ustawienia, ostrość obrazu struktury korowej i beleczkowej, powierzchni stawowych i szerokości szpar stawowych, zdjęcia skośne – oceniamy porównawczo struktury kostne stóp w projekcji skośnej z widoczną też kością piętową i skokową w rzucie zbliżonym do bocznego (tylko podstawy kości śródstopia nakładają się na siebie).

Opis wyniku: zawiera istotne odchylenia od normy i zmiany patologiczne z uwzględnieniem pomiarów, względnie potwierdza prawidłowy obraz morfologiczny.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: modyfikacja parametrów ekspozycji, ułożenia;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

169. Radiografia, stopa, grzbietowo-podeszwowe, skos - część ogólna:

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.161

ICD 9: 88.280.106

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR. Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu: wybór

właściwej techniki badania, stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę tułowia i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonić stopę, okryć tułów z miednicą mniejszą fartuchem osłonnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od stwierdzanej patologii może zaistnieć potrzeba rozszerzenia diagnostyki o inne procedury np. USG, TK, RM.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka Obrazowa – Podstawy teoretyczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Greenspan A., *Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii*, wydanie polskie pod red. Sasiadka M., Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: odkryta stopa, bez obuwia, bez elementów metalowych;
- 3) personelu: nie dotyczy.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie AP – pacjent w pozycji siedzącej na krześle (lub na stole), rejestrator obrazu ułożony podłużnie na podłodze (lub blacie stołu), promień centralny biegnie prostopadłe do rejestratora i pada na grzbiet śródstopia w połowie odległości między stawem skokowo-goleniowym a palcami stopy, stopa wysunięta ku przodowi i oparta podszwą na rejestratorze obrazu (przy użyciu małego rejestratora pięta ma prawo wystawać poza jego obszar). Zdjęcie skośne (skos grzbietowo-strzałkowy) – pacjent w pozycji leżącej na boku badanym, z kończyną badaną odwróconą, zgiętą w stawie biodrowym i kolanowym, stopa przylega powierzchnią grzbietowo-strzałkową do rejestratora obrazu, promień centralny pada na środek stopy;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm]	3 Al
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie
czułość	200-400
kratka	nie
czas [ms]	<20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 8 minut;

2) zespół lekarzy radiologów: 12 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: AP – kości stępu, AP – stawy, skos – kość skokowa, skos – kość piętowa;
- 2) struktury krytyczne: AP – ostre odwzorowanie struktury korowej i beleczkowej, AP – szpary stawowe, skos – tylko podstawy kości śródstopia nakładają się na siebie;
- 3) opis wyniku: zdjęcie AP – oceniamy obrazy stopy, głównie przodostopia, lecz także z przedniej części kości stępu, ich ustawienie, ostrość obrazu struktury korowej i beleczkowej, powierzchni stawowych i szerokości szpar stawowych. Zdjęcia skośne – oceniamy struktury kostne stopy w projekcji skośnej z widoczną też kością piętową i skokową w rzucie zbliżonym do bocznego (tylko podstawy kości śródstopia nakładają się na siebie).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: modyfikacja parametrów ekspozycji, ułożenia;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

170. Radiografia, stawy stopy, AP, bok na stojąco - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.162

ICD 9: 88.280.107

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr Antoni Samojedny, lek. Agnieszka Kostkiewicz, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR. Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu: wybór właściwej techniki badania, stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę tułowia i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Okoliczności wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonić okolicę badaną, tułów i miednicę mniejszą okryć fartuchem osłonnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od stwierdzanej patologii może zaistnieć potrzeba rozszerzenia diagnostyki o inne procedury np. USG, TK, RM.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa – Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000;
- 2) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. Sasiadka M., Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: odkryta stopa, bez obuwia, bez elementów metalowych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: AP – pacjent stoi na rejestratorze obrazu, podłużnie ustawionym, promień centralny odchylony od pionu o około 15°, pada na brzeg śródstopia w połowie odległości między stawem skokowo-goleniowym, a palcami stopy. Bok – pacjent stoi na podwyższeniu, stopy na podkładkach jednakowej grubości około 3 cm, rejestrator obrazu ustawiony pionowo, przylega dłuższym wymiarem do podłoża między podkładkami przytrzymywany przez zestawione razem kończyny dolne, promień centralny biegnie poziomo i prostopadle do powierzchni rejestratora, pada na środek badanej stopy;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60
ognisko	≤0,6
filtracja [mm]	3 Al
FFD [cm]	100-115

komora AEC	nie
czułość	400
kratka	nie
czas [ms]	<20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: AP – kości stępu, AP – powierzchnie stawowe, bok – kości stopy od paliczków dalszych po kość piętową;
- 2) struktury krytyczne: AP – ostre odwzorowanie powierzchni stawowych, AP – uwidocznienie szpar stawowych;
- 3) opis wyniku: zdjęcie AP – oceniamy głównie przodostopie, lecz także w części przedniej kości stępu, ich ustawienia pod naturalnym obciążeniem, ostrość obrysów powierzchni stawowych i szerokości szpar stawowych; zdjęcie boczne – widoczne ostro zarysowane struktury kości stopy w projekcji bocznej pod naturalnym obciążeniem od kości piętowej po paliczki dalsze.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: modyfikacja parametrów ekspozycji, ułożenia;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

171. Radiografia, śródstopie, AP, skos - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.163

ICD 9: 88.280.108

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr Antoni Samojedny, lek. Monika Zając-Mnich, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) kobiety w wieku rozrodczym w drugiej fazie cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR. Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu: wybór właściwej techniki badania, stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę tułowia i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Okoliczności wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Odsłonić okolicę badaną, tułów i miednicę mniejszą okryć fartuchem osłonnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od stwierdzanej patologii może zaistnieć potrzeba rozszerzenia diagnostyki o inne procedury np. USG, TK, RM.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka Obrazowa – Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWŁ, Warszawa 2000;
- 2) Greenspan A., Diagnostyka Obrazowa w Ortopedii, wydanie polskie pod red. Sasiadka M., Medipage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: odkryta stopa pacjenta, bez obuwia, bez elementów metalowych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
AP – pacjent w pozycji siedzącej na krześle (lub na stole), rejestrator obrazu ułożony na podłodze (lub na blacie stołu), promień centralny biegnie prostopadłe do

rejestratora i pada na grzbiet śródstopia w połowie odległości między stawem skokowo-goleniowym, a palcami stopy; ułożenie: stopa badana wysunięta ku przodowi i oparta stroną podeszwową na rejestratorze obrazu; przy użyciu małego rejestratora pięta ma prawo wystawać poza jego obszar. Zdjęcia skośne: skos grzbietowo-strzałkowy – pacjent w pozycji leżącej na boku badanym; rejestrator ułożony podłużnie, promień centralny pada na środek stopy, ułożenie – kończyna badana odwrócona, zgięta w stawie biodrowym i kolanowym, stopa przylega powierzchnią grzbietowo-strzałkową do rejestratora, skos podeszwowo-piszczelowy – pozycja: siedząca na stole, rejestrator obrazu ułożony podłużnie, kratka przeciwrozproszeniowa nie jest stosowana, promień centralny pada na środek stopy, ułożenie pierwotnie jak do zdjęcia AP, następnie kończyna jest rotowana o około 45° do wewnątrz (kolano odchylone w stronę przyśrodkową) tak aby grzbietowo – strzałkowa powierzchnia stopy ustawiła się równolegle do rejestratora;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60
ognisko	≤0,6
filtracja [mm]	3 Al
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie
czułość	200-400
kratka	nie
czas [ms]	<20

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na tułów i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;

2) zespół lekarzy radiologów: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

AP – struktury kostne przedniej części stopy dobrze widoczne, od kości śródstopia po paliczki dalsze palców z ostrym odwzorowaniem struktury korowej i beleczkowej, skos grzbietowo-strzałkowy – ostre odwzorowanie struktur kostnych kości śródstopia i palców, tylko podstawy kości śródstopia nakładają się na siebie; kość piętowa i skokowa w rzucie zbliżonym do bocznego, skos podeszwowo-piszczelowy – wszystkie kości stępu widoczne w rzucie skośnym.

Opis wyniku: zawiera istotne odchylenia od normy i zmiany patologiczne z uwzględnieniem pomiarów, względnie potwierdza prawidłowy obraz morfologiczny.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: może zaistnieć potrzeba badania porównawczego drugiej stopy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: przypadku opatrunku gipsowego obejmującego stopę – zmiana parametrów ekspozycji, modyfikacja parametrów ekspozycji/ułożenia;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

172. TK, stawy - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.188

ICD 9: 88.300.501

2. Cel procedury.

Ocena struktur anatomicznych wewnątrzstawowych oraz szczelność torebki stawowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr. n.med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną wszystkie jednostki chorobowe przebiegające ze zmiany wewnątrzstawowymi – urazy, zmiany zapalne, nowotwory stawów i nasad kostnych, zwyrodnienie, zmiany o charakterze wrodzonym.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) nietolerancja na środek kontrastujący; można zastosować środek kontrastujący ujemny.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku kobiet w ciąży – odłożyć badanie w czasie lub zastosować artroMR. Osoby poniżej 16-go roku życia – artroMR. U niemowląt – zastosować USG o wysokich częstotliwościach (zależnie od wymiarów obiektu).

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Dodatkowe wyposażenie w postaci aparatu USG ułatwiające podanie środka kontrastującego.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii ortopedycznej lub chirurgii urazowo-ortopedycznej, lub ortopedii i traumatologii, lub ortopedii i traumatologii narządu ruchu albo lekarz ze specjalizacją I stopnia w dziedzinie chirurgii ortopedycznej lub chirurgii urazowo-ortopedycznej, lub ortopedii i traumatologii, albo lekarz w trakcie specjalizacji w dziedzinie ortopedii i traumatologii narządu ruchu, albo lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii ortopedycznej lub chirurgii urazowo-ortopedycznej, lub ortopedii i traumatologii, lub ortopedii i traumatologii narządu ruchu oraz lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii, lub chirurgii ogólnej z co najmniej 5-letnim doświadczeniem w pracy w oddziale zgodnym z profilem świadczenia gwarantowanego;
- 4) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Podanie środka kontrastującego poza jamę stawową.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wykonać odpowiednią liczbę ruchów wielopłaszczyznowych celem rozprowadzenia kontrastu w jamie stawowej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zastosowanie dodatkowych osłon u osobników poniżej 16 roku życia i u kobiet w wieku rozrodczym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Nie dotyczy.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Greenspan A., *Diagnostyka obrazowa w ortopedii*, Medipage, 2011.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: zestaw do podania środka kontrastującego;
- 2) pacjenta: podanie dostawowe środka kontrastującego pod kontrolą ultrasonografii;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanu pilotażowego, sekwencja po podaniu środka kontrastującego, sekwencje dodatkowe w innym ustawieniu stawu, po analizie sekwencji 2;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	zależnie od badanego obszaru anatomicznego
grubość warstwy [mm]	zależnie od badanego obszaru anatomicznego
odległość między warstwami [mm]	
FoV	dostosowany do badanego obszaru anatomicznego
kąt pochylenia gantry [°]	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm	rekonstrukcja 3D

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony dodatkowe do 16 roku życia i u kobiet w wieku rozrodczym.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Założenie trwałego opatrunku w rejonie namięcia stawu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 40 minut;
- 2) zespół lekarzy ortopedów: 20 minut;

- 3) zespół techników elektroradiologii: 25 minut;
- 4) zespół pielęgniarek: 25 minut;
- 5) zespół rejestratorek: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Podanie do jamy stawowej w ilości zależnej od pojemności stawu od 1 ml do 20 ml.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
szerokość okna [j. H.]	200-400 (tkanki miękkie), 1400-1800 (kości)
poziom okna [j. H.]	30-50 (tkanki miękkie), 200-400 (ocena kości)
opis wyniku	ocena jamy stawowej pod względem jej pojemności, kształtu i szczelności. Określenie istnienia uszkodzenia torebki stawowej i jego rozległości. Analiza elementów anatomicznych wewnątrzstawowych, a także płaszczyzn stawowych i obróbka stawowego. Ocena stawu w obrazach 3D w ułożeniu pośrednim i ułożeniach dodatkowych

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: po obejrzeniu sekwencji wyjściowej, wykonanie sekwencji celowanych w pozycjach „czynnościowych”;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: tylko na podstawie decyzji lekarza radiologa lub za sugestią lekarza ortopedy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: tylko w przypadku zmniejszenia pojemności jamy stawowej (decyzja podczas podawania);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

173. Angio-TK, kończyna górna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.190

ICD 9: 88.381.702

2. Cel procedury.

Obrazowanie tętnic i żył kończyny górnej z zastosowaniem środka kontrastującego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury
dr n.med. Janusz Dębski, dr n.med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski,
mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:
.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Ocena drożności naczyń w stanach pourazowych, rozległość i rodzaj malformacji naczyniowej, zaburzenia drożności naczyń z różnych przyczyn, kontrola przetok dializacyjnych.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.
Względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ze wskazań życiowych, z zastosowaniem dodatkowych osłon, po uprzednim wykorzystaniu techniki dopplerowskiej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	16	16

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ułożenie kończyny umożliwiające skanowanie z pominięciem głowy, zwiększony poziom kreatyniny w surowicy.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Do 16-go roku życia dodatkowa osłona głowy.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Przez dwie kolejne doby po wykonanym badaniu przyjmowanie zwiększonej ilości płynu. W przypadku podwyższonego poziomu kreatyniny w surowicy, rozważenie potrzeby wykonania dializy.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Thoeni R. F., Helical CT: answer., AJR 166: s. 457 – 459, 1966;
- 2) Annex Table 2, World Health Organization, 2008;
- 3) Pruszyński B., Radiologia, diagnostyka obrazowa RTG, TK, USG, MR i radioizotopy, PZWL, Warszawa, wydanie II.;
- 4) Leksykon Radiologii.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: usunięcie ubrania i elementów cieniujących z pola skanowania, założenie wenflonu do jednej z żył kończyny nie badanej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanu pilotażowego – od podstawy szyi do szczytu palców. Sekwencja nr 1 – bez podania środka kontrastującego. Sekwencja nr 2 – po podaniu środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
-----------------	----------------

pozycja	ułożenie kończyny na grzbiecie dłoni
grubość warstwy [mm]	6,0
odległość między warstwami [mm]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo, czas rotacji $\leq 0,8$ sekundy
FoV	dobrana do największej średnicy badanego obszaru
kąt pochylenia gantry [°]	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm	miękkie, kostne, rekonstrukcja 3D

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja badanego przez okres 15 minut pod względem reakcji na środek kontrastujący.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół technik elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 10 minut;
- 3) zespół lekarzy radiolog: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta:

- 1) ilość środka kontrastującego: do 120 ml;
- 2) prędkość podania: 3,5 ml/s-4,0 ml/s;
- 3) opóźnienie: 20 s-25 s;
- 4) celem zakontrastujacania tętnic i żył: opóźnienie 30 s-35 s.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3

Kryterium	Opis
uwidocznienie	naczynia na całej długości kończyny
struktury krytyczne	lite wypełnienie środkiem kontrastującym tętnic lub tętnic i żył na całej długości kończyny,
opis wyniku	ocena drożności naczyń i rodzaju malformacji naczyniowej; stwierdzenie unaczynienia patologicznego; wskazanie kierunków krążenia obocznego

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku badania celowanego dotyczącego tylko części kończyny;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zależnie od potrzeb obrazowania konkretnej zmiany lokalnej, inne ułożenie kończyny np. powyżej głowy;
- 3) przerwanie badania: pojawienie się objawów zagrażających życiu badanego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zależnie od wagi badanego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

174. TK, flebografia, kończyna górna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.192

ICD 9: 88.302.503

2. Cel procedury.

Obrazowanie żył kończyny górnej z zastosowaniem środka kontrastującego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Ocena drożności w stanach pourazowych niezależnie od przyczyn; rozległość zmian pourazowych, typ malformacji naczyniowej, kontrola przetok dializacyjnych.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ze wskazań życiowych, z zastosowaniem dodatkowych osłon, po uprzednim wykorzystaniu techniki dopplerowskiej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Wypływ środka kontrastującego poza światło żyły (podanie do żyły obwodowej), rozpoczęcie skanowania w nieprawidłowym czasie, pęknięcie naczynia z powodu zbyt dużej objętości lub zbyt dużej prędkości podawanego środka kontrastującego, zawężenie pola skanowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Podanie środka kontrastującego do żyły położonej najbardziej obwodowo (o małej średnicy).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Ostra zakrzepica, urazowe uszkodzenie żyły i formujący się krwiatek.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *Annex Table 2*, World Health Organization, 2008.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: założenie wenflonu do żyły dostępnej najbardziej obwodowo;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanu pilotażowego od podstawy szyi do szczytu palców, ułożenie kończyny na grzbiecie dłoni, Sekwencja 1 – po podaniu środka kontrastującego, skanowanie w kierunku dłoń – bark, podczas wdechu. Polecenie nabrania powietrza do płuc następuje po podaniu 40 ml środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	pozycja leżąca na plecach, kończyna możliwie najbliżej osi stołu
grubość warstwy [mm]	$\leq 2,5$
odległość między warstwami [mm]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	dopasowany do największej średnicy badanego obszaru
kąt pochylenia gantry [°]	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm	do tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja badanego przez okres 15 minut pod względem reakcji na środek kontrastujący. Wykonanie rekonstrukcji 3D.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 10 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

- 1) ilość środka kontrastującego do 60ml,
- 2) prędkość podania 2,0ml/s-2,5ml/s.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3

Kryterium	Opis
uwidocznienie	kryterium poprawnego wykonania badania jest zakontraktowanie w całości układu żylnego kończyny

szerokość okna [j. H.]	bez szczególnych wymagań
poziom okna [j. H.]	bez szczególnych wymagań
opis wyniku	rozległość niedrożności i kierunki krążenia obocznego, a w przypadkach pourazowych wskazuje poziom i rozległość uszkodzenia oraz aktywność krwiaka

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku badania celowanego ograniczenie odcinka skanowania;
- 3) przerwanie badania: pojawienie się objawów zagrażających życiu badanego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zależnie od wagi wzrostu badanego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

175. TK całego ciała (uraz wielonarządowy, osoba dorosła) - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.193

ICD 9: 88.389.501

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Agnieszka Grudzińska-Raczek, dr Antoni Samojedny, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi, uraz wielonarządowy.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury. bezwzględne.

- 1) względne:
 - a) C15 ciężka niewydolność nerek lub krążenia,

- b) hipertyreozą,
- c) nietolerancją jodowych środków kontrastujących w wywiadzie;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, np. w stanie zagrożenia życia.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, ciężki stan pacjenta wymagający np. wspomaganie oddechu, krążenia, zachowania zasad bezpieczeństwa przy ułożeniu pacjenta, w związku z potrzebą pilnej diagnostyki narządowej (bez badań laboratoryjnych), należy wykonać badanie klatki piersiowej i jamy brzusznej ze wzmocnieniem kontrastującym środkiem nieskoosmolalnym z pełnym zabezpieczeniem dostępu do leków, sprzętu resuscytacyjnego i zespołu reanimacyjnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłony na gonady, jeśli pozwala na to zakres badania, krótkotrwałe znieczulenie dożylnie u pacjentów nie współpracujących – pobudzonych.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Decyzja o leczeniu operacyjnym w zależności od stwierdzanych obrazów, uzupełniająca diagnostyka RTG części ciała nie objętych badaniem (np. dystalne części kończyn) lub obarczonych artefaktami ruchowymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii, wydanie polskie pod red. Sasiadka M., Medipage, Warszawa 2007;
- 2) Prokop M., Galansky M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa Człowieka, MediPage 2007;
- 3) Walecki J., Ziemiański A., Rezonans Magnetyczny i tomografia komputerowa w praktyce klinicznej, PWN, Warszawa 1998;
- 4) Wytyczne ESUR dotyczące środków kontrastujących, wersja 7.0, Komisja ds. Bezpieczeństwa Stosowania Środków Kontrastujących ESUR, wrzesień 2010.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent zabezpieczony, co do czynności życiowych, jeśli jego stan na to pozwala, rozebrany lub przynajmniej bez elementów metalowych, które mogłyby być źródłem artefaktów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: nie dotyczy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach
grubość warstwy [mm]	2,0 do 5,0
odległość między warstwami [mm]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	zależna od wymiarów ciała
kąt pochylenia gantry [°]	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm	do tkanki miękkiej, kostny,

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 do 90 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: od 20 do 25 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Podany ze strzykawki automatycznej (jeśli stan kliniczny pacjenta na to pozwala) z szybkością w ilości 2,5 ml/s–3 ml/s (opcjonalnie 5 ml/s): – faza tętnicza, żylna, mięższowa; lub w zależności od postawionego problemu i stanu klinicznego pacjenta – tylko jedna z faz, względnie podanie środka kontrastującego „z ręki”.

Uwaga! W wybranych przypadkach (ze względu na stan pacjenta, lub bezwzględne przeciwwskazania do podania jodowego środka kontrastującego) dopuszcza się badanie bez środka kontrastującego dożylnie, w porozumieniu z lekarzem kierującym – badanie orientacyjne.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) Zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3

Kryterium	Opis
uwidocznienie	jak w procedurach odpowiadających badanym obszarom
struktury krytyczne	jak w procedurach odpowiadających badanym obszarom
szerokość okna [j. H.]	jak w procedurach odpowiadających badanym obszarom
poziom okna [j. H.]	jak w procedurach odpowiadających badanym obszarom
opis wyniku	wynik i zapis badania z uwzględnieniem istotnych odchyień od normy i zmian patologicznych, a także wykonanych rekonstrukcji i pomiarów

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od problemu klinicznego, stanu pacjenta i uzyskanych danych z badania – możliwość rozszerzenia, czy też ograniczenia zakresu badania, np. tylko do fazy natywnej;
- 3) przerwanie badania: możliwe, w przypadku braku współpracy pacjenta lub pogorszenia jego funkcji życiowych;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: jest dopuszczalna, przy zachowaniu pewnych uwarunkowań, nie przekraczając 150 ml;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

176. DXA, kręgosłup lędźwiowy: ocena gęstości kości i minerału kostnego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.194

ICD 9: 88.981.901

2. Cel procedury.

Pomiar gęstości kości i masy minerału kostnego w odcinku lędźwiowym kręgosłupa.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. farm. Maciej Jaworski, prof. dr n. med. Roman Lorenc, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: aburzenia stosunków anatomicznych.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osoby poniżej 16 roku życia – wymagane zastosowanie pediatrycznego trybu pomiaru i wymagane posiadanie pediatrycznych norm wg wieku i płci; niemowlęta – wymagane zastosowanie trybu pomiarowego dla niemowląt.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
4	1	0	0	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) technik elektroradiologii;

- 2) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub operator densytometru posiadający udokumentowane umiejętności w tym zakresie.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Zły dobór modu pomiarowego, niewłaściwe pozycjonowanie pacjenta, wady postawy, nieprawidłowe położenie pola pomiaru lub jego rozmiar, niewłaściwe oznaczenie kręgów, nieprawidłowo wyznaczone obrysy kręgów, nieprawidłowy podział na kręgi, artefakty w polu pomiaru, powietrze w polu pomiaru – dotyczy niektórych starszych densytometrów, poruszenie się pacjenta, stan po podaniu środka kontrastującego lub izotopu, niewłaściwy dobór danych normatywnych, błędne wpisanie danych pacjenta takich jak data urodzenia, płeć, rasa i masa ciała.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Utrudniony kontakt z pacjentem, dzieci poniżej 5 roku życia.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie artefaktów z pola pomiarowego: metal, gruby plastik, elementy z masą kościaną, itp. materiały o dużym pochłanianiu promieniowania rentgenowskiego.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) zalecenia International Society for Clinical Densitometry (ISCD) i zalecenia International Osteoporosis Foundation (IOF), aktualne zalecenia są publikowane na stronach internetowych w/w organizacji.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: kalibracja densytometru: zalecane wykonywanie codzienne lub co najmniej z częstotliwością zalecaną przez producenta densytometru, pomiar fantomu dodatkowego dotyczącego gęstości kości: wykonywać co najmniej 2 razy na tydzień, pomiar po niezwłocznym przeanalizowaniu należy nanieść na kartę kontrolną Shewart'a, jeśli wynik pomiaru nie mieści się w dopuszczalnych granicach, pomiar powtórzyć, w przypadku ponownego przekroczenia dopuszczalnych wartości densytometr zgłosić do kontroli serwisowej, do czasu

naprawy zaniechać pomiarów u pacjentów. Uwaga: dla aparatów z ciągłą kalibracją wewnętrzną kalibracji codziennej nie wykonuje się;

- 2) pacjenta: zdjąć wierzchnie ubranie, pacjent może pozostać w cienkim ubraniu, najlepiej bawełnianym, z obszaru badanego usunąć przedmioty metalowe, metalizowane, kościane i z grubego plastiku, upewnić się, że u pacjenta nie wykonano uprzednio badania z podaniem środka kontrastującego lub izotopu, jeżeli u pacjenta wykonano uprzednio badanie z podaniem środka kontrastującego lub izotopu przed wykonaniem badania densytometrycznego należy odczekać co najmniej 10 okresów ich połowicznego biologicznego zaniku, w przypadku braku informacji jaki środek kontrastujący/izotop podano pacjentowi, przed wykonaniem badania densytometrycznego należy odczekać co najmniej 2 tygodnie, w przypadku densytometrów, dla których obszar pomiaru nie może zawierać powietrza, w razie potrzeby, pacjenta obłożyć woreczkami z ryżem (lub innym ekwiwalentem tkanki miękkiej), dotyczy to szczególnie pacjentów szczupłych i małych dzieci;
- 3) personelu: brak szczególnych wymagań.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent leży na plecach, kręgosłup pokrywa się z osią długą stołu, nogi uniesione, zgięte w kolanach, zastosować pozycjoner dostarczony przez producenta densytometru, u dzieci młodszych stosować odpowiednio mniejszy pozycjoner, początek i koniec pola pomiarowego wyznaczyć zgodnie z zaleceniami producenta, pole pomiarowe powinno zawierać wierzchołki grzebieni biodrowych i część kręgu L5, kręgi lędźwiowe od L1 do L4 w całości oraz część kręgu Th12 z widocznymi żebrami, jeżeli skan nie zawiera w/w elementów badanie przerwać, po wprowadzeniu odpowiednich poprawek badanie rozpocząć ponownie, w przypadku starszych densytometrów zwrócić uwagę na szerokość pola pomiarowego, aby pomiarem nie objąć powietrza.

Uwaga: w przypadku niektórych starszych densytometrów objęcie pomiarem powietrza skutkuje znacznym zafałszowaniem wyników,

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak szczególnych wymagań.

3. Opis czynności po wykonaniu badania: analiza pomiaru z ustawieniem poszczególnych pól obliczeniowych (ROI) w razie potrzeby.

Zebranie dodatkowych informacji od pacjenta, konsultacja z klinicystą, porównanie bieżącego badania z badaniami wcześniejszymi, wydruk wyniku, w razie potrzeby archiwizacja badania.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

Czas minimalny wynosi od 10 do 40 minut, w zależności od rodzaju densytometru i rozmiarów pacjenta.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: uzyskany obraz musi zawierać od dołu co najmniej część L5 i wierzchołki grzebieni biodrowych, od góry co najmniej część ostatniego kręgu piersiowego z żebrami, obszar analizy (ROI) nie może zawierać mniej niż 2 kręgi lędźwiowe;
- 2) struktury krytyczne: nie dotyczy;
- 3) opis wyniku zawiera: rodzaj densytometru, obraz zmierzonego obszaru wraz z położeniem pól analizowanych (ROI), parametry wykonanego badania, opis badania z wyszczególnieniem, czy wyniki są w normie.

Uwaga: U dzieci i młodzieży poniżej 20 roku życia NIE WOLNO stosować norm dla osób dorosłych!

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: artefakty, poruszenie się pacjenta;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nieprawidłowa budowa ciała, bardzo duże zniekształcenia kośćca, słaba komunikacja z pacjentem;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem, ruchy mimowolne o znacznym nasileniu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

177. DXA, bliższy koniec kości udowej: ocena gęstości kości i minerału kostnego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.195

ICD 9: 88.981.902

2. Cel procedury.

Pomiar gęstości kości i masy minerału kostnego w bliższej części kości udowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. farm. Maciej Jaworski, prof. dr n. med. Roman Lorenc, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) zaburzenia stosunków anatomicznych,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Karmienie piersią – brak dodatkowych wymagań; osoby poniżej 16 roku życia – wymagane zastosowanie pediatrycznego trybu pomiaru i wymagane posiadanie pediatrycznych norm wg wieku i płci.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
4	1	0	0	0

densytometr kostny typu DXA.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) technik elektroradiologii;
- 2) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub operator densytometru posiadający udokumentowane umiejętności w tym zakresie.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Zły dobór modu pomiarowego, niewłaściwe pozycjonowanie pacjenta, wady postawy, nieprawidłowa rotacja i/lub odwiedzenie kończyny, nieprawidłowe położenie pola pomiaru lub jego rozmiar, artefakty w polu pomiaru, powietrze w polu pomiaru – dotyczy niektórych starszych densytometrów, poruszenie się pacjenta, stan po podaniu środka kontrastującego lub izotopu, niewłaściwy dobór danych normatywnych, błędne wpisanie danych pacjenta takich jak data urodzenia, płeć, rasa i masa ciała.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Utrudniony kontakt z pacjentem, dzieci poniżej 5 roku życia.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie artefaktów z pola pomiarowego: metal, gruby plastik, elementy z masą kościaną, itp. materiały o dużym pochłanianiu promieniowania rentgenowskiego.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) zalecenia International Society for Clinical Densitometry (ISCD) i zalecenia International Osteoporosis Foundation (IOF), aktualne zalecenia są publikowane na stronach internetowych w/w organizacji.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: kalibracja densytometru: kalibracja densytometru: zalecane wykonywanie codzienne lub co najmniej z częstotliwością zalecaną przez producenta densytometru, pomiar fantomu dodatkowego dotyczącego gęstości kości: wykonywać co najmniej 2 razy na tydzień, pomiar po niezwłocznym przeanalizowaniu należy nanieść na kartę kontrolną Shewart'a, jeśli wynik pomiaru nie mieści się w dopuszczalnych granicach – pomiar powtórzyć, w przypadku ponownego przekroczenia dopuszczalnych wartości densytometr zgłosić do kontroli serwisowej, do czasu naprawy zaniechać pomiarów u pacjentów. Uwaga: dla aparatów z ciągłą kalibracją wewnętrzną kalibracji codziennej nie wykonuje się;
- 2) pacjenta: zdjąć wierzchnie ubranie, pacjent może pozostać w cienkim ubraniu, najlepiej bawełnianym, z obszaru badanego usunąć przedmioty metalowe, metalizowane, kościane i z grubego plastiku, upewnić się, że u pacjenta nie wykonano uprzednio badania z podaniem środka kontrastującego lub izotopu, jeżeli u pacjenta wykonano uprzednio badanie z podaniem środka kontrastującego lub izotopu przed wykonaniem badania densytometrycznego należy odczekać co najmniej 10 okresów ich połowicznego biologicznego zaniku, w przypadku braku informacji jaki środek kontrastujący/izotop podano pacjentowi, przed wykonaniem badania densytometrycznego należy odczekać co najmniej 2 tygodnie, w przypadku densytometrów, dla których obszar pomiaru nie może zawierać powietrza, w razie potrzeby, pacjenta obłożyć woreczkami z ryżem (lub innym ekwiwalentem tkanki miękkiej), dotyczy to szczególnie pacjentów szczupłych i małych dzieci;
- 3) personelu: brak szczególnych wymagań.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent leży na plecach wzdłuż osi długiej stołu, nogi ułożone wg zaleceń producenta densytometru, zastosować pozycjoner dostarczony przez producenta densytometru, początek i koniec pola pomiarowego wyznaczyć zgodnie z zaleceniami

producenta, w przypadku starszych densytometrów zwrócić uwagę na szerokość pola pomiarowego, aby pomiarem nie objąć powietrza.

Uwaga: w przypadku niektórych starszych densytometrów objęcie pomiarem powietrza skutkuje znacznym zafałszowaniem wyników.

Uwaga: w przypadku niektórych starszych densytometrów objęcie pomiarem powietrza skutkuje znacznym zafałszowaniem wyników,

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak szczególnych wymagań.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Analiza pomiaru z ustawieniem poszczególnych pól obliczeniowych (ROI) w razie potrzeby: zebranie dodatkowych informacji od pacjenta, konsultacja z klinicystą, porównanie bieżącego badania z badaniami wcześniejszymi, wydruk wyniku, w razie potrzeby archiwizacja badania.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

Czas minimalny wynosi od 10 do 40 minut, w zależności od rodzaju densytometru i rozmiarów pacjenta.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: uzyskany obraz musi zawierać co najmniej od dołu krętarz mniejszy, od góry krętarz większy a także główkę kości udowej, obszar analizy (ROI) nie może zawierać innych kości niż kość udowa;
- 2) struktury krytyczne: nie dotyczy;
- 3) opis wyniku znajdują się: rodzaj densytometru, obraz zmierzonego obszaru wraz z położeniem pól analizowanych (ROI), parametry wykonanego badania, opis badania z wyszczególnieniem, czy wyniki są w normie.

Uwaga: U dzieci i młodzieży poniżej 20 roku życia NIE WOLNO stosować norm dla osób dorosłych!

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: artefakty, poruszenie się pacjenta;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nieprawidłowa budowa ciała, bardzo duże zniekształcenia kośćca, słaba komunikacja z pacjentem;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem, ruchy mimowolne o znacznym nasileniu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

178. DXA, przedramię: ocena gęstości kości i minerału kostnego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.196

ICD 9: 88.981.903

2. Cel procedury.

Pomiar gęstości kości i masy minerału kostnego w przedramieniu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. farm. Maciej Jaworski, prof. dr n. med. Roman Lorenc, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) zaburzenia stosunków anatomicznych,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osoby poniżej 16 roku życia – wymagane posiadanie pediatrycznych norm wg wieku i płci.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
4	1	0	0	0

densytometr kostny typu DXA.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) technik elektroradiologii;

- 2) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub operator densytometru posiadający udokumentowane umiejętności w tym zakresie.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Zły dobór modu pomiarowego, niewłaściwe pozycjonowanie pacjenta, wady postawy, nieprawidłowa rotacja i/lub odwiedzenie kończyny, nieprawidłowe położenie pola pomiaru lub jego rozmiar, artefakty w polu pomiaru, powietrze w polu pomiaru – dotyczy niektórych starszych densytometrów, poruszenie się pacjenta, stan po podaniu środka kontrastującego lub izotopu, niewłaściwy dobór danych normatywnych, błędne wpisanie danych pacjenta takich jak data urodzenia, płeć, rasa i masa ciała.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Utrudniony kontakt z pacjentem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta: usunięcie artefaktów z pola pomiarowego.

Metal, gruby plastik, elementy z masą kościaną, itp. materiały o dużym pochłanianiu promieniowania rentgenowskiego.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) zalecenia International Society for Clinical Densitometry (ISCD) i zalecenia International Osteoporosis Foundation (IOF), aktualne zalecenia są publikowane na stronach internetowych w/w organizacji.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: kalibracja densytometru: kalibracja densytometru: zalecane wykonywanie codzienne lub co najmniej z częstotliwością zalecaną przez producenta densytometru, pomiar fantomu dodatkowego dotyczącego gęstości kości: wykonywać co najmniej 2 razy na tydzień, pomiar po niezwłocznym przeanalizowaniu należy nanieść na kartę kontrolną Shewart'a, jeśli wynik pomiaru nie mieści się w dopuszczalnych granicach – pomiar powtórzyć, w przypadku ponownego przekroczenia dopuszczalnych wartości densytometr zgłosić do kontroli serwisowej, do czasu naprawy zaniechać pomiarów u pacjentów. Uwaga!

dla aparatów z ciągłą kalibracją wewnętrzną kalibracji codziennej nie wykonuje się;

- 2) pacjenta: zdjąć wierzchnie ubranie, pacjent może pozostać w cienkim ubraniu, najlepiej bawełnianym, z obszaru badanego usunąć przedmioty metalowe, metalizowane, kościane i z grubego plastiku, upewnić się, że u pacjenta nie wykonano uprzednio badania z podaniem środka kontrastującego lub izotopu, jeżeli u pacjenta wykonano uprzednio badanie z podaniem środka kontrastującego lub izotopu przed wykonaniem badania densytometrycznego należy odczekać co najmniej 10 okresów ich połowicznego biologicznego zaniku, w przypadku braku informacji jaki środek kontrastujący/izotop podano pacjentowi, przed wykonaniem badania densytometrycznego należy odczekać co najmniej 2 tygodnie, w przypadku densytometrów, dla których obszar pomiaru nie może zawierać powietrza, w razie potrzeby, pacjenta obłożyć woreczkami z ryżem (lub innym ekwiwalentem tkanki miękkiej), dotyczy to szczególnie pacjentów szczupłych i małych dzieci;
- 3) personelu: brak szczególnych wymagań.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent pozostaje w pozycji przewidzianej instrukcją obsługi, zastosować pozycjoner (jeśli wymagany) dostarczony przez producenta densytometru, początek i koniec pola pomiarowego wyznaczyć zgodnie z zaleceniami producenta, jeżeli skan nie zawiera elementów anatomicznych wyznaczających początek i koniec pola pomiarowego badanie należy przerwać, po wprowadzeniu odpowiednich poprawek badanie wystartować ponownie;
- 2) nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak szczególnych wymagań.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Analiza pomiaru z ustawieniem poszczególnych pól obliczeniowych (ROI) w razie potrzeby: zebranie dodatkowych informacji od pacjenta, konsultacja z klinicystą, porównanie bieżącego badania z badaniami wcześniejszymi, wydruk wyniku, w razie potrzeby archiwizacja badania.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

Czas minimalny wynosi od 7 do 20 minut, w zależności od rodzaju densytometru.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: uzyskany obraz musi zawierać w całości dystalną część kości przedramienia;
- 2) struktury krytyczne: nie dotyczy;

- 3) opis wyniku znajdują się: rodzaj densytometru, obraz zmierzonego obszaru wraz z położeniem pól analizowanych (ROI), parametry wykonanego badania, opis badania z wyszczególnieniem, czy wyniki są w normie.

Uwaga: U dzieci i młodzieży poniżej 20 roku życia NIE WOLNO stosować norm dla osób dorosłych!

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: artefakty, poruszenie się pacjenta;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nieprawidłowa budowa ciała, bardzo duże zniekształcenia kośćca, słaba komunikacja z pacjentem;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem, ruchy mimowolne o znacznym nasileniu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

179. DXA, cały kościec: ocena gęstości kości i minerału kostnego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.197

ICD 9: 88.981.904

2. Cel procedury.

Pomiar gęstości kości i masy minerału kostnego w całym szkielecie.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. farm. Maciej Jaworski, prof. dr n. med. Roman Lorenc, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) zaburzenia stosunków anatomicznych,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osoby poniżej 16 roku życia – wymagane zastosowanie pediatrycznego trybu pomiaru i wymagane posiadanie pediatrycznych norm wg wieku i płci; niemowlęta – wymagane zastosowanie trybu pomiarowego dla niemowląt.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
4	1	0	0	0

densytometr kostny typu DXA

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) technik elektroradiologii;
- 2) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub operator densytometru posiadający udokumentowane umiejętności w tym zakresie.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Zły dobór modu pomiarowego, niewłaściwe pozycjonowanie pacjenta, wady postawy, nieprawidłowe położenie pola pomiaru lub jego rozmiar, artefakty w polu pomiaru, poruszenie się pacjenta, stan po podaniu środka kontrastującego lub izotopu, niewłaściwy dobór danych normatywnych, błędne wpisanie danych pacjenta takich jak data urodzenia, płeć, rasa i masa ciała.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Utrudniony kontakt z pacjentem, dzieci poniżej 5. roku życia.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie artefaktów z pola pomiarowego: metal, gruby plastik, elementy z masą kościaną, itp. materiały o dużym pochłanianiu promieniowania rentgenowskiego.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) zalecenia International Society for Clinical Densitometry (ISCD) i zalecenia International Osteoporosis Foundation (IOF), aktualne zalecenia są publikowane na stronach internetowych w/w organizacji.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: kalibracja densytometru: kalibracja densytometru: zalecane wykonywanie codzienne lub co najmniej z częstotliwością zalecaną przez producenta densytometru, pomiar fantomu dodatkowego dotyczącego gęstości kości: wykonywać co najmniej 2 razy na tydzień, pomiar po niezwłocznym przeanalizowaniu należy nanieść na kartę kontrolną Shewart'a, jeśli wynik pomiaru nie mieści się w dopuszczalnych granicach – pomiar powtórzyć, w przypadku ponownego przekroczenia dopuszczalnych wartości densytometr zgłosić do kontroli serwisowej, do czasu naprawy zaniechać pomiarów u pacjentów. Uwaga: dla aparatów z ciągłą kalibracją wewnętrzną kalibracji codziennej nie wykonuje się;
- 2) pacjenta: zdjąć wierzchnie ubranie, pacjent może pozostać w cienkim ubraniu, najlepiej bawełnianym, z obszaru badanego usunąć przedmioty metalowe, metalizowane, kościane i z grubego plastiku, upewnić się, że u pacjenta nie wykonano uprzednio badania z podaniem środka kontrastującego lub izotopu, jeżeli u pacjenta wykonano uprzednio badanie z podaniem środka kontrastującego lub izotopu przed wykonaniem badania densytometrycznego należy odczekać co najmniej 10 okresów ich połowicznego biologicznego zaniku, w przypadku braku informacji jaki środek kontrastujący/izotop podano pacjentowi, przed wykonaniem badania densytometrycznego należy odczekać co najmniej 2 tygodnie, w przypadku densytometrów, dla których obszar pomiaru nie może zawierać powietrza, w razie potrzeby, pacjenta obłożyć workami z ryżem (lub innym ekwiwalentem tkanki miękkiej), dotyczy to szczególnie pacjentów szczupłych i małych dzieci;
- 3) personelu: brak szczególnych wymagań.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent leży na plecach, wzdłuż osi długiej stołu, pomiar obejmuje cały kościec;
- 2) nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak szczególnych wymagań.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Analiza pomiaru z ustawieniem poszczególnych pól obliczeniowych (ROI) w razie potrzeby: zebranie dodatkowych informacji od pacjenta, konsultacja z klinicystą, porównanie bieżącego badania z badaniami wcześniejszymi, wydruk wyniku, w razie potrzeby archiwizacja badania.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury

w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

Czas minimalny wynosi od 15 do 60 minut, w zależności od rodzaju densytometru i rozmiarów pacjenta.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: uzyskany obraz powinien zawierać cały kościec jeżeli oprogramowanie na to pozwala, można skanować w całości tylko prawą (lewą) połowę ciała – dotyczy to osób z otyłością znacznego stopnia;
- 2) struktury krytyczne: nie dotyczy;
- 3) opis wyniku znajdują się: rodzaj densytometru, obraz zmierzonego obszaru wraz z położeniem pól analizowanych (ROI), parametry wykonanego badania, opis badania z wyszczególnieniem, czy wyniki są w normie.

Uwaga: U dzieci i młodzieży poniżej 20 roku życia NIE WOLNO stosować norm dla osób dorosłych!

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: artefakty, poruszenie się pacjenta;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nieprawidłowa budowa ciała, bardzo duże zniekształcenia kośćca, słaba komunikacja z pacjentem;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem, ruchy mimowolne o znacznym nasileniu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

180. DXA, całe ciało, tkanki miękkie: ocena ilości tkanki tłuszczowej i mięśniowej oraz składu procentowego ciała - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.198

ICD 9: 88.981.905

2. Cel procedury.

Pomiar gęstości kości i masy minerału kostnego w całym szkielecie oraz ilościowy pomiar tkanki tłuszczowej i mięśniowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. farm. Maciej Jaworski, prof. dr n. med. Roman Lorenc, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Względne: zaburzenia stosunków anatomicznych.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osoby poniżej 16 roku życia – wymagane zastosowanie pediatrycznego trybu pomiaru i wymagane posiadanie pediatrycznych norm wg wieku i płci, niemowlęta – wymagane zastosowanie trybu pomiarowego dla niemowląt.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
4	1	0	0	0

densytometr kostny typu DXA.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) technik elektroradiologii;
- 2) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub operator densytometru posiadający udokumentowane umiejętności w tym zakresie.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Zły dobór modu pomiarowego, niewłaściwe pozycjonowanie pacjenta, wady postawy, nieprawidłowe położenie pola pomiaru lub jego rozmiar, artefakty w polu pomiaru (także plastik lub bardzo grube ubranie), poruszenie się pacjenta, stan po podaniu środka

kontrastującego lub izotopu, niewłaściwy dobór danych normatywnych, błędne wpisanie danych pacjenta takich jak data urodzenia, płeć, rasa i masa ciała.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Utrudniony kontakt z pacjentem, dzieci poniżej 5 roku życia.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie artefaktów z pola pomiarowego: metal, gruby plastik, elementy z masą kościaną, itp. materiały o dużym pochłanianiu promieniowania rentgenowskiego.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) zalecenia International Society for Clinical Densitometry (ISCD) i zalecenia International Osteoporosis Foundation (IOF), aktualne zalecenia są publikowane na stronach internetowych w/w organizacji.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: kalibracja densytometru: zalecane wykonywanie codzienne lub co najmniej z częstotliwością zalecaną przez producenta densytometru, pomiar fantomu dodatkowego dotyczącego gęstości kości: wykonywać co najmniej 2 razy na tydzień, pomiar po niezwłocznym przeanalizowaniu należy nanieść na kartę kontrolną Shewart'a, jeśli wynik pomiaru nie mieści się w dopuszczalnych granicach – pomiar powtórzyć, w przypadku ponownego przekroczenia dopuszczalnych wartości densytometr zgłosić do kontroli serwisowej, do czasu naprawy zaniechać pomiarów u pacjentów.
Uwaga: dla aparatów z ciągłą kalibracją wewnętrzną kalibracji codziennej nie wykonuje się;
- 2) pacjenta: zdjąć wierzchnie ubranie, pacjent może pozostać w cienkim ubraniu, najlepiej bawełnianym, z obszaru badanego usunąć przedmioty metalowe, metalizowane, kościane i z grubego plastiku, upewnić się, że u pacjenta nie wykonano uprzednio badania z podaniem środka kontrastującego lub izotopu, jeżeli u pacjenta wykonano uprzednio badanie z podaniem środka kontrastującego lub izotopu przed wykonaniem badania densytometrycznego należy odczekać co najmniej 10 okresów ich połowicznego biologicznego zaniku, w przypadku braku informacji jaki środek kontrastujący/izotop podano pacjentowi, przed wykonaniem badania densytometrycznego należy odczekać co najmniej 2 tygodnie, w przypadku densytometrów, dla których obszar pomiaru nie może zawierać powietrza, w razie potrzeby, pacjenta obłożyć woreczkami z ryżem (lub innym ekwiwalentem tkanki miękkiej), dotyczy to szczególnie pacjentów szczupłych i małych dzieci;
- 3) personelu: brak szczególnych wymagań.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent leży na plecach, wzdłuż osi długiej stołu, pomiar obejmuje całe ciało;
- 2) nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak szczególnych wymagań.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Analiza pomiaru z ustawieniem poszczególnych pól obliczeniowych (ROI) w razie potrzeby: zebranie dodatkowych informacji od pacjenta, konsultacja z klinicystą, porównanie bieżącego badania z badaniami wcześniejszymi, wydruk wyniku, w razie potrzeby archiwizacja badania.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

Czas minimalny wynosi od 15 do 60 minut, w zależności od rodzaju densytometru i rozmiarów pacjenta.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: uzyskany obraz powinien zawierać całe ciało jeżeli oprogramowanie na to pozwala, można skanować w całości tylko prawą (lewą) połowę ciała – dotyczy to osób z otyłością znacznego stopnia;
- 2) struktury krytyczne: nie dotyczy;
- 3) w opisie wyniku znajdują się: rodzaj densytometru, obraz zmierzonego obszaru wraz z położeniem pól analizowanych (ROI), parametry wykonanego badania, opis badania z wyszczególnieniem, czy wyniki są w normie.

Uwaga: U dzieci i młodzieży poniżej 20 roku życia NIE WOLNO stosować norm dla osób dorosłych!

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: artefakty, poruszenie się pacjenta;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nieprawidłowa budowa ciała, bardzo duże zniekształcenia kośćca, słaba komunikacja z pacjentem;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem, ruchy mimowolne o znacznym nasileniu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

181. DXA, morfometria trzonów kręgowych: ocena stopnia deformacji trzonów kręgow piersiowych i lędźwiowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 5.199

ICD 9: 88.981.906

2. Cel procedury.

Pomiar deformacji trzonów kręgowych w odcinku piersiowym i lędźwiowym kręgosłupa.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. farm. Maciej Jaworski, prof. dr n. med. Roman Lorenc, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) zaburzenia stosunków anatomicznych,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
4	1	0	0	0

densytometr kostny typu DXA.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) technik elektroradiologii;
- 2) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub

rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub operator densytometru posiadający udokumentowane umiejętności w tym zakresie.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Zły dobór modu pomiarowego, niewłaściwe pozycjonowanie pacjenta, wady postawy, nieprawidłowe położenie pola pomiaru lub jego rozmiar, niewłaściwe oznaczenie kręgów, nieprawidłowo wyznaczone punkty bazowe, artefakty w polu pomiaru, poruszenie się pacjenta, stan po podaniu środka kontrastującego lub izotopu, niewłaściwy dobór danych normatywnych, błędne wpisanie danych pacjenta takich jak data urodzenia, płeć, rasa i masa ciała.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej i ostrożności w stosowaniu procedury.

Utrudniony kontakt z pacjentem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie artefaktów z pola pomiarowego: metal, gruby plastik, elementy z masą kościaną, itp. materiały o dużym pochłanianiu promieniowania rentgenowskiego.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) zalecenia International Society for Clinical Densitometry (ISCD) i zalecenia International Osteoporosis Foundation (IOF), aktualne zalecenia są publikowane na stronach internetowych w/w organizacji.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: kalibracja densytometru: zalecane wykonywanie codzienne lub co najmniej z częstotliwością zalecaną przez producenta densytometru, pomiar fantomu dodatkowego dotyczącego gęstości kości: wykonywać co najmniej 2 razy na tydzień, pomiar po niezwłocznym przeanalizowaniu należy nanieść na kartę kontrolną Shewart'a, jeśli wynik pomiaru nie mieści się w dopuszczalnych granicach – pomiar powtórzyć, w przypadku ponownego przekroczenia dopuszczalnych wartości densytometr zgłosić do kontroli serwisowej, do czasu naprawy zaniechać pomiarów u pacjentów;

Uwaga: dla aparatów z ciągłą kalibracją wewnętrzną kalibracji codziennej nie wykonuje się.

- 2) pacjenta: zdjąć wierzchnie ubranie, pacjent może pozostać w cienkim ubraniu, najlepiej bawełnianym, z obszaru badanego usunąć przedmioty metalowe, metalizowane, kościane i z grubego plastiku, upewnić się, że u pacjenta nie wykonano uprzednio badania z podaniem środka kontrastującego lub izotopu, jeżeli u pacjenta wykonano uprzednio badanie z podaniem środka kontrastującego lub izotopu przed wykonaniem badania densytometrycznego należy odczekać co najmniej 10 okresów ich połowicznego biologicznego zaniku, w przypadku braku informacji jaki środek kontrastujący/izotop podano pacjentowi, przed wykonaniem badania densytometrycznego należy odczekać co najmniej 2 tygodnie, w przypadku densytometrów, dla których obszar pomiaru nie może zawierać powietrza, w razie potrzeby, pacjenta obłożyć woreczkami z ryżem (lub innym ekwiwalentem tkanki miękkiej), dotyczy to szczególnie pacjentów szczupłych i małych dzieci;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent leży na plecach lub na boku (zależnie od systemu DXA), kręgosłup pokrywa się z osią długą stołu, nogi uniesione lub zgięte w kolanach, zastosować pozycjoner dostarczony przez producenta densytometru, początek i koniec pola pomiarowego wyznaczyć zgodnie z zaleceniami producenta, pole pomiarowe powinno zawierać wierzchołki grzebieni biodrowych i część kręgu L5, kręgi od L4 do Th4 w całości, jeżeli skan nie zawiera w/w elementów badanie przerwać, po wprowadzeniu odpowiednich poprawek badanie wystartować ponownie;
- 2) nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak szczególnych wymagań.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Analiza pomiaru z ustawieniem poszczególnych pól obliczeniowych (ROI) w razie potrzeby: zebranie dodatkowych informacji od pacjenta, konsultacja z klinicystą, porównanie bieżącego badania z badaniami wcześniejszymi, wydruk wyniku, w razie potrzeby archiwizacja badania.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

Czas minimalny wynosi od 20 do 40 minut, w zależności od rodzaju densytometru.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: uzyskany obraz powinien zawierać od dołu co najmniej część L5 z wierzchołkami grzebieni biodrowych, od górnicyco najmniej część Th3, obszar analizy powinien obejmować kręgi od L4;
- 2) struktury krytyczne: nie dotyczy;

- 3) opis wyniku: znajdują się: na wyniku znajdują się: rodzaj densytometru, obraz zmierzonego obszaru wraz z położeniem pól analizowanych (ROI), parametry wykonanego badania, opis badania z wyszczególnieniem, czy wyniki są w normie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: artefakty, poruszenie się pacjenta;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nieprawidłowa budowa ciała, bardzo duże zniekształcenia kośćca, słaba komunikacja z pacjentem;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem, ruchy mimowolne o znacznym nasileniu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

182. Radiografia, ślinianki (sialografia)

Część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 1.014

ICD 9: 87.095.102

2. Cel procedury.

Diagnostyka kamicy ślinowej, wizualizacja stanów patologicznych oraz anomalii rozwojowych przewodów wyprowadzających gruczołów ślinowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) wynikają z zasad ochrony radiologicznej i ochrony przed wtórną traumatyzacją,
- b) osoby z uczuleniem na środek kontrastujący w wywiadzie;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się ze wskazań życiowych, po uprzednim uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka. Konieczne jest zastosowanie osłony na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartuchów ołowianych. Wskazane jest wybranie innej dostępnej nieinwazyjnej techniki badania np. usg.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4

0	3	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) odpowiedzialny:

- a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- a) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Artefakty pochodzące od nieusuniętych przed badaniem protez ruchomych lub metalowych ozdób z okolic głowy i szyi.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony – wymagane zastosowanie pasów mocujących oraz unieruchomienia chorego, u dzieci zastosowanie sedacji.

Pacjent bez przytomności na oddechu wspomaganym – wykonanie zdjęcia w czasie między stosowanym sztucznym oddechem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent może pozostać w ubraniu – poza nakryciem wierzchnim i nakryciem głowy, muszą być zdjęte wszystkie rzeczy i ozdoby metalowe, a także ruchome protezy zębowe i epitezy, technik informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – oddychanie, wstrzymanie oddechu, nie poruszanie się itp.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) ACR - Guidelines; ACR - Practice Guidelines for Digital Radiography;
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 21 sierpnia 2006 r. w sprawie szczegółowych warunków bezpiecznej pracy z urządzeniami radiologicznymi (Dz. U. z 2006 r., Nr 180, poz. 1325);
- 3) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 18 lutego 2011 r. w sprawie warunków bezpiecznego stosowania promieniowania jonizującego dla wszystkich rodzajów ekspozycji medycznej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1015);
- 4) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000;
- 5) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., Współczesna radiologia stomatologiczna. Wyd. Czelej, Lublin, 2012.

Cześć szczegółowa:

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących.

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent bez elementów metalowych w okolicy głowy i szyi (ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne), poinformowanie pacjenta o konieczności zachowania bezruchu podczas badania;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja AP przed kontrastem, 2 projekcje AP i 2 projekcje boczne po podaniu środka kontrastującego;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55 do 65 (bez kratki) lub 65 do 75 (z kratką)
ognisko	0,6 – 1,2
filtracje [mm Al.]	≥ 2,5
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	brak lub środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	100
kratka	bez lub z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy,
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłonięcie fartuchem klatki piersiowej i jamy brzusznej.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie przewodów wewnątrzgruczołowe w rzucie AP i bocznym, przewody zewnątrzgruczołowe w rzucie AP i bocznym;
- 2) struktury krytyczne: przewody wyprowadzające wewnątrzgruczołowe, przewody wyprowadzające zewnątrz gruczołowe;
- 3) opis wyniku: wypełnienie przewodów wyprowadzających wewnątrzgruczołowych i zewnątrzgruczołowych (ubytki i nadatki wypełnienia, średnica światła), wypełnienie zrazików, opróżnianie przewodów.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie badania usg. W uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych projekcji: badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki zależnie od rodzaju zmian patologicznych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: wystąpienie reakcji alergicznej na środek kontrastujący, brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta;
- 3) przerwanie badania: wystąpienie reakcji alergicznej na środek kontrastujący, brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: zależy od obrazu badania i reakcji pacjenta;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

183. Radiografia, stawy skroniowo – żuchwowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 1.015
ICD 9: 87.160.102

2. Cel procedury.

Uwidocznienie elementów kostnych stawów skroniowo-żuchwowych wraz z szyjką wyrostka kłykciowego żuchwy, wizualizacja stanów patologicznych oraz anomalii rozwojowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziera

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) wynikają z zasad ochrony radiologicznej i ochrony przed wtórną traumatyzacją.
Obowiązuje zasada ALARA;

2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się ze wskazań życiowych, po uprzednim uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka. Konieczne jest zastosowanie osłony na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartuchów ołowianych. Wskazane jest wybranie innej dostępnej nieinwazyjnej techniki badania.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	1	8
0	3	0	1	8
0	6	0	1	8

0	7	0	1	8
---	---	---	---	---

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony – wymagane zastosowanie pasów mocujących oraz unieruchomienia chorego, u dzieci zastosowanie sedacji. Brak współpracy oznacza brak możliwości wykonania badania w zwarcu i rozwarciu, pacjent nieprzytomny – brak możliwości rozwarcia szczęk.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być poinformowany o rodzaju badania rentgenowskiego oraz sposobie jego przeprowadzenia. Do badania twarzowej części czaszki pacjent może pozostać w ubraniu – poza nakryciem wierzchnim i nakryciem głowy. Muszą być zdjęte wszystkie rzeczy i ozdoby metalowe, a także ruchome epitezy z pola obrazowania. Technik układa pacjenta do badania oraz stosuje odpowiednie osłony radiologiczne. Następnie technik informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – oddychanie, wstrzymanie oddechu, nie poruszanie się itp.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Lekarz radiolog ma obowiązek opisanie wykonanego badania oraz podanie ewentualnych dalszych procedur medycznych, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania. Zmiany pourazowe mogą być dokładnie diagnozowane w oparciu o techniki CBCT, TK i MR, a zmiany zapalne i nowotworowe w oparciu o techniki USG, TK, MR oraz scyntygrafii. Poszukiwanie pierwotnego ogniska nowotworowego możliwe jest również za pomocą PET.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) ACR - Guidelines; ACR - Practice Guidelines for Digital Radiography;
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 21 sierpnia 2006 r. w sprawie szczegółowych warunków bezpiecznej pracy z urządzeniami radiologicznymi (Dz. U. z 2006 r., Nr 180, poz. 1325);
- 3) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 18 lutego 2011 r. w sprawie warunków bezpiecznego stosowania promieniowania jonizującego dla wszystkich rodzajów ekspozycji medycznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1015);
- 4) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000;
- 5) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., Współczesna radiologia stomatologiczna. Wyd. Czelej, Lublin, 2012.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent bez elementów metalowych w okolicy głowy i szyi (ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne);
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: głowa pacjenta ułożona na boku stroną badaną; środkowa strzałkowa płaszczyzna głowy jest równoległa do kasety; promień środkowy pochylony o 25° w kierunku ogonowym przechodzi około 1 cm do przodu i 5 cm powyżej przewodu słuchowego zewnętrznego (na cztery palce od otworu słuchowego); po 2 projekcje wg Schullera dla każdego ze stawów skroniowo-żuchwowych, dla każdego 1 w zwarciu i 1 w rozwarciu (dwa stawy skroniowo-żuchwowe stanowią wspólną jednostkę czynnościową i należy przeprowadzać badanie obu stawów jednocześnie); pozycjonowanie pacjenta na specjalnym wsporniku umożliwiającym badanie przy zamkniętych i otwartych ustach;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70 – 80
ognisko	$\leq 0,6$
filtracje [mm Al.]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest)	środkowa

obligatoryjne)	
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<100
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięcie fartuchem klatki piersiowej i jamy brzusznej. Prawidłowa kolimacja wiązki promieniowania.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10-20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: głowa i szyjka żuchwy, panewka badanego stawu skroniowo-żuchwowego;
- 2) struktury krytyczne: głowa i szyjka żuchwy, panewka badanego stawu skroniowo-żuchwowego;
- 3) opis wyniku: musi uwzględniać położenie głowy żuchwy w panewce w zwarciu i rozwarciu, kształt głowy żuchwy, obecność ewentualnych zmian patologicznych (pourazowych, zapalnych, zwyrodnieniowych, nowotworowych itd.)

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych projekcji: badania CBCT, TK lub MR stawów skroniowo-żuchwowych zależnie od rodzaju zmian patologicznych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta,
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

184. Radiografia, artrografia, stawy skroniowo – żuchwowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 1.016

ICD 9: 87.160.103

2. Cel procedury.

Zmiany patologiczne stawów skroniowo-żuchwowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) wynikają z zasad ochrony radiologicznej i ochrony przed wtórną traumatyzacją; obowiązuje zasada ALARA,
- b) osoby z uczuleniem na środek kontrastujący w wywiadzie;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się ze wskazań życiowych, po uprzednim uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka. Konieczne jest zastosowanie osłony na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartuchów ołowianych. Wskazane jest wybranie innej dostępnej nieinwazyjnej techniki badania np. MR.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	3	0	2	4

0	6	0	2	4
0	7	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Artefakty pochodzące od nieusuniętych przed badaniem protez ruchomych i/lub metalowych ozdób z okolic głowy i szyi.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony – wymagane zastosowanie pasów mocujących oraz unieruchomienia chorego, u dzieci zastosowanie sedacji. Pacjent bez przytomności – na oddechu wspomaganym – wykonanie zdjęcia w czasie między stosowanym sztucznym oddechem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent może pozostać w ubraniu – poza nakryciem wierzchnim i nakryciem głowy, muszą być zdjęte wszystkie rzeczy i ozdoby metalowe, a także ruchome protezy zębowe i epitezy. Technik informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – oddychanie, wstrzymanie oddechu, nie poruszanie się itp. Podanie środka kontrastującego do jamy stawowej stawu skroniowo-żuchwowego.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) ACR - Guidelines; ACR - Practice Guidelines for Digital Radiography;
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 21 sierpnia 2006 r. w sprawie szczegółowych warunków bezpiecznej pracy z urządzeniami radiologicznymi (Dz. U. z 2006 r., Nr 180, poz. 1325);
- 3) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 18 lutego 2011 r. w sprawie warunków bezpiecznego stosowania promieniowania jonizującego dla wszystkich rodzajów ekspozycji medycznej (Dz. U. z 2011 r. poz.1015);
- 4) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000;
- 5) Różyło-Kalinowska I., Różyło T.K., Współczesna radiologia stomatologiczna. Wyd. Czelej, Lublin, 2012.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent bez elementów metalowych w okolicy głowy i szyi (ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne); pacjent może pozostać w ubraniu, ale bez nakrycia wierzchniego i nakrycia głowy;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja boczna - profilowana prawa lub lewa w zwarcu i rozwarciu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70 – 80
ognisko	$\leq 0,6$
filtracje [mm Al.]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	100
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłonięcie fartuchem klatki piersiowej i jamy brzusznej.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 35 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie zakontrastowanej jamy stawowej, najczęściej dolnej, czasami górnej i dolnej jednocześnie;
- 2) struktury krytyczne: jama stawowa wypełniona środkiem kontrastującym, ubytek wypełnienia odpowiadający krążkowi stawowemu;
- 3) opis wyniku musi zawierać opis zakontrastowanej jamy stawowej oraz informację o stanie krążka stawowego (położenie, kształt, zmiany patologiczne, obecność perforacji), itd.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji, wykonanie badania MR. W uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych projekcji: badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki zależnie od rodzaju zmian patologicznych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: wystąpienie reakcji alergicznej na środek kontrastujący, brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta;
- 3) przerwanie badania: wystąpienie reakcji alergicznej na środek kontrastujący, brak współpracy ze strony pacjenta, w przypadku pogorszenia stanu ogólnego pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: zależy od obrazu badania i reakcji pacjenta;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

185. TK, tkanki miękkie szyi, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 1.032

ICD 9: 87.037.503

2. Cel procedury.

Badanie tomografii komputerowej szyi bez i z następowym dożylnym podaniem środka kontrastującego. Ocena zmian w tkankach miękkich szyi (zapalnych, rozrostowych, pozabiegowych, rozwojowych i nowotworowych). Ocena wzmocnienia struktur patologicznych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Konrad Krzyżanowski, prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi i aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) kobiety w ciąży,
- b) kobiety w wieku rozrodczym po 10 dniu cyklu miesięcznego,
- c) dzieci i młodzież,
- d) osoby z uczuleniem na środek kontrastujący w wywiadzie,
- e) niewydolność nerek (poziom kreatyniny powyżej 1,5 mg%),
- f) planowana terapia jodem promieniotwórczym.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży jedynie ze wskazań życiowych, przy braku możliwości wykonania tomografii rezonansu magnetycznego. Konieczne zastosowanie odpowiednich osłon. U kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane. U osób poniżej 16 roku życia tylko przy braku możliwości wykonania badania metodą tomografii rezonansu magnetycznego (ocena tkanek miękkich).

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Wadliwe ułożenie pacjenta, nieodpowiednie pole i zakres badania, nieprawidłowe włączenie wenflonu, podanie środka kontrastującego poza światło naczynia żylnego, reakcja uczuleniowa na środek kontrastujący, artefakty ruchowe i inne np. nieusunięcie ruchomych metalowych elementów z okolicy głowy i szyi.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjenci po urazie powinni być przemieszczani z zachowaniem zasad postępowania w tych przypadkach. Pacjenci niestabilni w ciężkim stanie – konieczne monitorowanie stanu podczas badania. Pacjenci z reakcjami uczuleniowymi w wywiadzie – baczna obserwacja pacjenta, ewentualna farmakoterapia anafilaktyczna. U dzieci może być konieczne zastosowanie sedacji.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być poinformowany o rodzaju badania rentgenowskiego oraz sposobie jego przeprowadzenia. Do badania tkanek miękkich szyi pacjent musi zdjąć wszystkie rzeczy obecne na szyi i górnej części klatki piersiowej. Muszą być zdjęte wszystkie rzeczy i ozdoby metalowe, a także ruchome protezy zębowe i epitezy. Technik asystuje podczas ustawiania pacjenta do badania oraz stosuje odpowiednie osłony radiologiczne. Następnie technik informuje pacjenta jak ma się zachować w czasie wykonywania ekspozycji – nieporuszanie się itp. Przygotowanie dostępu żylnego.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Lekarz radiolog ma obowiązek opisanego badania oraz podanie ewentualnych dalszych procedur medycznych, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania. Adnotacja

w opisie badania o wystąpieniu reakcji uczuleniowej na środek kontrastujący. Osoby poniżej 16 roku życia – wpis do książeczki zdrowia dziecka.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000;
- 2) Różyło T. K., Różyło-Kalinowska I., Radiologia stomatologiczna, PZWL, Warszawa 2007;
- 3) Różyło T. K., Różyło-Kalinowska I, Współczesna radiologia stomatologiczna, Wyd. Czelej, Lublin 2012;
- 4) Prokop M, Galański M, Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Medipage, Warszawa, 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent bez elementów metalowych w okolicy głowy i szyi (ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne); pacjent może pozostać w ubraniu, ale szyja musi być odsłonięta, sprawdzenie, czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastowego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: w zależności od wskazań, typowo: projekcja osiowa, od kanałów słuchowych zewnętrznych do obojczyków, przed podaniem dożylnym środka kontrastowego oraz po podaniu dożylnym środka kontrastowego. Podanie dożylnie środka kontrastującego w zależności od wskazań;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	symetryczne na wznak (ręce wzdłuż tułowia), żuchwa prostopadle do szyi
grubość warstwy [mm]	1,0 – 2,0
odległość między warstwami	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	wielkość głowy (około 24 cm)
kąt pochylenia gantry	bez pochylenia gantry
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu

algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanek miękkich i kostnych
--------------------------	--------------------------------

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłony na oczy oraz tułów (poniżej zakresu badania).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta poza pracownią TK przez minimum 30 minut, usunięcie wenflonu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: do 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: do 20 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: do 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Obserwacja w czasie badania i nadzór po badaniu przez min. 30 min.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: części kostne podstawy czaszki, ślinianki przyuszne, podżuchwowe, struktury miękkotkankowe jamy ustnej i gardła, krtań, tchawica, przełyk, tętnice oraz żyły szyjne, węzły chłonne, kość gnykowa, tarczycza, kręgosłup szyjny, mięśnie szyi, tkanki miękkie dołów nadobojczykowych;
- 2) struktury krytyczne: ślinianki przyuszne, podżuchwowe, struktury miękkotkankowe jamy ustnej, gardło, krtań, tchawica, przełyk, tętnice szyjne wspólne, zewnętrzne, wewnętrzne, tętnice kręgowo, węzły chłonne z uwzględnieniem podziału na grupy. Szerokość okna 450 j. H. tkanki miękkie, 2000 j. H. kości, Poziom okna 60 j. H. tkanki miękkie, 500 j. H. kości;
- 3) opis wyniku: wynik powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych. Forma przekazywania dokumentacji medycznej zgodnie z aktualnie obowiązującym w tym zakresie prawem. Ślinianki przyuszne, podżuchwowe. Struktury miękkotkankowe jamy ustnej i gardła, tętnice oraz żyły szyjne, węzły chłonne, tarczycza, mięśnie szyi, tkanki miękkie dołów nadobojczykowych, kręgosłup szyjny, kość gnykowa, krtań, tchawica, przełyk, struktury krytyczne: ślinianki przyuszne, podżuchwowe. Struktury miękkotkankowe jamy ustnej: gardło, krtań, tchawica, przełyk, tętnice szyjne wspólne, zewnętrzne, wewnętrzne, tętnice kręgowo, węzły chłonne z uwzględnieniem podziału na grupy;
- 4) szerokość okna [j. H.]: 450 (tkanki miękkie), 2000 (kości);
- 5) poziom okna [j. H.]: 60 (tkanki miękkie), 500 (kości);
- 6) opis wyniku: wynik powinien zawierać ocenę zmian w zakresie struktur krytycznych. Forma przekazywania dokumentacji medycznej zgodnie z aktualnie obowiązującym w tym zakresie prawem.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: powtórzenie skanowania w przypadku braku możliwości oceny badania (z powodu artefaktów lub innych istotnych przyczyn), powtórzenie skanowania po podaniu kontrastu tylko w wypadku nieprawidłowego podania kontrastu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta, pogorszenie się stanu ogólnego pacjenta;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta, pogorszenie się stanu ogólnego pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: nie więcej niż 3 ml/kg masy ciała. Dzieci i noworodki tylko w wybranych przypadkach, zgodnie z ogólnymi zasadami podawania środków kontrastowych;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

186. Radiografia, część twarzowa czaszki, potyliczno – czołowe wg Clementschitscha (na stawy skroniowo-żuchwowe) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 1.691

ICD 9: 87.175.101

2. Cel procedury.

Uwidocznienie części twarzowej czaszki i żuchwy ze szczególnym uwzględnieniem kształtu i budowy gałęzi żuchwy wraz z jej wyrostkami. Wizualizacja stanów patologicznych oraz anomalii rozwojowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, dr n. med. Anna Michalska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie.

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) wynikają z zasad ochrony radiologicznej i ochrony przed wtórną traumatyzacją,

- b) obowiązuje zasada ALARA;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się ze wskazań życiowych, po uprzednim uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka. Konieczne jest zastosowanie osłony na jamę brzuszną i gonady za pomocą fartuchów osłonnych. Wskazane jest wybranie innej dostępnej nieinwazyjnej techniki badania.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0
2	4	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjent pobudzony – wymagane zastosowanie pasów mocujących oraz unieruchomienia chorego, u dzieci zastosowanie sedacji, pacjent nieprzytomny – na oddechu wspomaganym – wykonanie zdjęcia w czasie między stosowanym sztucznym oddechem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zdjęcie metalowych elementów z okolicy głowy i szyi (np. ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Zmiany pourazowe mogą być dokładniej diagnozowane w oparciu o techniki CBCT, TK i MR, a zmiany zapalne i nowotworowe w oparciu o techniki USG, TK, MR oraz scyntygrafii. Poszukiwanie pierwotnego ogniska nowotworowego możliwe jest również za pomocą PET.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) B. Pruszyński (red.): *Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa, 2000;
- 2) Różyło-Kalinowska I., Różyło T. K., *Współczesna radiologia stomatologiczna*, Wyd. Czelej, Lublin 2012;
- 3) Różyło T. K., Różyło-Kalinowska I., *Radiologia stomatologiczna*, PZWL, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent bez elementów metalowych w okolicy głowy i szyi (ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne); pacjent może pozostać w ubraniu, ale bez nakrycia wierzchniego i nakrycia głowy;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie czaszki potyliczno-czołowe wg Clementschitscha (na stawy skroniowo-żuchwowe) w jednej projekcji, pacjent ustawiony jest w pozycji siedzącej lub stojącej przodem do statywu; zdjęcie może być wykonane w pozycji leżącej, pacjent dotyka stojaka lub powierzchni stołu radiograficznego głową w okolicy punktu Bregma, płaszczyzna strzałkowa prostopadła do płaszczyzny rejestratora promieniowania; promień

centralny skierowany pod kątem 15 stopni dogłowo na nasadę nosa: zdjęcie należy wykonać z otwartymi ustami, promień centralny pada w linii pośrodkowej tylnej poniżej guzowatości potylicznej zewnętrznej;

2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70 – 80
ognisko	$\leq 0,6$
filtracje [mm Al.]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa
czułość błona/fovia	400
czas [ms]	100
kratka	tak

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: w wyjątkowych przypadkach, gdy zdjęcie wykonywane na leżąco, osłonięcie fartuchem klatki piersiowej i jamy brzusznej.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Uwidocznienie wyrostków kłykciowych żuchwy i głów żuchwy, struktury krytyczne: wyrostki kłykciowe, głowy żuchwy, opis wyniku musi zawierać informację dotyczące kształtu i wielkości oraz położenia głów żuchwy i wyrostków kłykciowych żuchwy.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji, w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych zdjęć (np. pantomograficznych, zębowych lub badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta, pogorszenie się stanu ogólnego pacjenta. W wyjątkowych sytuacjach badanie wykonuje się w pozycji leżącej;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta, pogorszenie się stanu ogólnego pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

187. Radiografia, transsektalne wyrostków zębodołowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 1.692

ICD 9: 87.175.102

2. Cel procedury.

Uwidocznienie przekrojów transsektalnych lub stycznych wyrostka zębodołowego szczęki i/lub części zębodołowej żuchwy, do oceny przedimplantacyjnej lub do oceny wymiaru przedsionkowo-językowego zmian patologicznych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, dr n. med. Anna Michalska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie.

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) wynikają z zasad ochrony radiologicznej i ochrony przed wtórną traumatyzacją,
 - b) obowiązuje zasada ALARA;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się, jeżeli badania nie można odsunąć w czasie do okresu po rozwiązaniu, zdjęcia wykonuje się po uprzednim uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka. Konieczne jest zastosowanie fartucha osłonnego bez kołnierza (jak do pantomografii).

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	4	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny:
 - a) lekarz dentysta,
 - b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) technik elektroradiologii,
 - b) lekarz dentysta,
 - c) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowe pozycjonowanie nieusuniecie metalowych elementów z okolicy głowy i szyi generujących artefakty.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak współpracy pacjenta.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zdjęcie metalowych elementów z okolicy głowy i szyi (np. ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Lekarz radiolog ma obowiązek opisanego wykonanego badania oraz podanie ewentualnych dalszych procedur medycznych, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania. Zmiany pourazowe mogą być dokładniej diagnozowane w oparciu o techniki CBCT, TK i MR, a zmiany zapalne i nowotworowe w oparciu o techniki USG, TK, MR oraz scyntygrafii. Poszukiwanie pierwotnego ogniska nowotworowego możliwe jest również za pomocą PET.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) B. Pruszyński (red.): *Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa, 2000;
- 2) Różyło-Kalinowska I., Różyło T. K., *Współczesna radiologia stomatologiczna*, Wyd. Czelej, Lublin 2012;
- 3) Różyło T. K., Różyło-Kalinowska I., *Radiologia stomatologiczna*, PZWL, Warszawa 2007.

Część szczegółowa:

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent bez elementów metalowych w okolicy głowy i szyi (ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne); pacjent może pozostać w ubraniu, ale bez nakrycia wierzchniego i nakrycia głowy;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: liczba i typ projekcji jest zależna od wskazań klinicznych oraz opcji oprogramowania dostępnych w danym aparacie pantomograficznym, np. trzy przekroje transsektalne, trzy przekroje transsektalne i jeden styczny; trzy przekroje styczne; jeden przekrój transsektalny i jeden przekrój styczny itp. Pacjent ustawiony jest w pozycji siedzącej lub stojącej w aparacie pantomograficznym. Dokładny sposób wyboru obrazowanej warstwy zależy od konstrukcji aparatu pantomograficznego i opcji przekrojów dostępnych w danym pantomografie. Dopuszczalne jest wykonanie badania z płytką zwarciową z nałożonym na nią materiałem wyciskowym w celu rejestracji zwarcia i precyzyjnego wyboru obrazowanej warstwy;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	≤ 66

ognisko	$\leq 0,5$
filtracje [mm Al.]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	typowe dla urządzenia
komora AEC	brak
czułość błona/folia	400
czas [ms]	typowe dla urządzenia
kratka	brak

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: fartuch osłonny bez kołnierza (jak do pantomografii).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów/lekarzy dentyków: 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: blaszka zbita językowa, blaszka zbita przedsionkowa wyrostka zębodołowego szczęki lub części zębodołowej żuchwy w zależności od przebiegu przekroju w szczękę lub żuchwie;
- 2) struktury krytyczne: dno zatoki szczękowej, dno jamy nosowej, otwór bródkowy lub kanał żuchwy;
- 3) opis wyniku: w przypadku badania pod kątem planowania implantologicznego opis musi zawierać informacje dotyczące odległości między grzbietem wyrostka zębodołowego a strukturami krytycznymi, informacje o istnieniu podcieni, jak też wymiar przedsionkowo-językowy wyrostka co najmniej na grzbiecie i u podstawy wyrostka. W przypadku zmian patologicznych wynik musi zawierać opis zmiany.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych zdjęć (np. pantomograficznych, zębowych lub badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta;

- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

188. Radiografia, warstwowe stawów skroniowo-żuchwowych, w zwarciu i rozwarciu w aparacie pantomograficznym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 1.693

ICD 9: 87.110.102

2. Cel procedury.

Uwidocznienie przekrojów transsektalnych lub stycznych stawów skroniowo-żuchwowych w zwarciu i rozwarciu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, dr n. med. Anna Michalska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) wynikają z zasad ochrony radiologicznej i ochrony przed wtórną traumatyzacją,
 - b) obowiązuje zasada ALARA;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się, jeżeli badania nie można odsunąć w czasie do okresu po rozwiązaniu, zdjęcia wykonuje się po uprzednim uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka, konieczne jest zastosowanie fartucha osłonnego bez kołnierza (jak do pantomografii).

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	4	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) odpowiedzialny:

- a) lekarz dentysta,
- b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki;

2) wykonujący:

- a) technik elektroradiologii,
- b) lekarz dentysta,
- c) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowy wybór obrazowanej warstwy: nieusunięcie metalowych elementów z okolicy głowy i szyi generujących artefakty.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak współpracy pacjenta, brak możliwości wykonania zdjęcia w rozwarciu przy ograniczeniu ruchomości stawów skroniowo-żuchwowych.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zdjęcie metalowych elementów z okolicy głowy i szyi (np. ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Lekarz radiolog lub lekarz dentysta po odpowiednim przeszkoleniu ma obowiązek opisanie wykonanego badania oraz podanie ewentualnych dalszych procedur medycznych, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) B. Pruszyński (red.): Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000;
- 2) Różyło-Kalinowska I., Różyło T. K., Współczesna radiologia stomatologiczna, Wyd. Czelej, Lublin 2012;
- 3) Różyło T. K., Różyło-Kalinowska I., Radiologia stomatologiczna, PZWL, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent bez elementów metalowych w okolicy głowy i szyi (ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne); pacjent może pozostać w ubraniu, ale bez nakrycia wierzchniego i nakrycia głowy;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: liczba i typ projekcji jest zależna od wskazań klinicznych oraz opcji oprogramowania dostępnych w danym aparacie pantomograficznym, z reguły wykonuje się jednocześnie po dwa przekroje strzałkowe każdego ze stawów, każdy staw w zwarcu i rozwarciu. Możliwe wykonanie badania w zwarcu oraz w zwarcu konstrukcyjnym (z odpowiednim wzornikiem zwarciovym lub szyną relaksacyjną). Pacjent ustawiony jest w pozycji siedzącej lub stojącej w aparacie pantomograficznym,
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	≤ 80
ognisko	≤ 0,5
filtracje [mm Al.]	≥ 2,5
FFD [cm]	typowe dla urządzenia
komora AEC	brak
czułość błona/folia	400
czas [ms]	100
kratka	brak

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny bez kołnierza (jak do pantomografii).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów/lekarzy dentystów: do 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: do 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie głowy żuchwy w płaszczyźnie strzałkowej lub czołowej (w zależności od wybranej opcji obrazowania warstwowego);
- 2) struktury krytyczne: głowa żuchwy, panewka stawu skroniowo-żuchwowego;
- 3) opis wyniku: musi zawierać ocenę położenia głów żuchwy w zwarciu i rozwarciu lub w zwarciu i zwarciu konstrukcyjnym (wpływ pozycji terapeutycznej na położenie głów żuchwy względem dołków i guzków stawowych).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych zdjęć (np. pantomograficznych, zębowych lub badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki albo badania MR do oceny tkanek miękkich);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta, ograniczenie ruchomości stawów skroniowo-żuchwowych uniemożliwiająca badanie w rozwarciu;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

189. Radiografia, warstwowe zatok szczękowych, w aparacie pantomograficznym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 1.694

ICD 9: 87.110.103

2. Cel procedury.

Uwidocznienie przekrojów zatok szczękowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, dr n. med. Anna Michalska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) wynikają z zasad ochrony radiologicznej i ochrony przed wtórną traumatyzacją,
- b) obowiązuje zasada ALARA;

2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się, jeżeli badania nie można odsunąć w czasie do okresu po rozwiązaniu. Zdjęcia wykonuje się po uprzednim uzyskaniu zgody od ciężarnej lub rodziny/opiekunów małoletniego dziecka. Konieczne jest zastosowanie fartucha osłonnego bez kołnierza (jak do pantomografii).

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	4	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) odpowiedzialny:

- a) lekarz dentysta,

- b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
- a) technik elektroradiologii,
 - b) lekarz dentysta,
 - c) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowy wybór obrazowanej warstwy. Nieprawidłowo dobrane parametry ekspozycji: nieusunięcie metalowych elementów z okolicy głowy i szyi generujących artefakty.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak współpracy pacjenta.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zdjęcie metalowych elementów z okolicy głowy i szyi (np. ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Lekarz radiolog lub lekarz dentysta po odpowiednim przeszkoleniu ma obowiązek opisanie wykonanego badania oraz podania ewentualnych dalszych procedur medycznych, w celu ustalenia ostatecznego rozpoznania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) B. Pruszyński (red.): Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000;
- 2) Różyło-Kalinowska I., Różyło T. K., Współczesna radiologia stomatologiczna, Wyd. Czelej, Lublin 2012;
- 3) Różyło T. K., Różyło-Kalinowska I., *Radiologia stomatologiczna*, PZWL, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;

- 2) pacjenta: pacjent bez elementów metalowych w okolicy głowy i szyi (ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne); pacjent może pozostać w ubraniu, ale bez nakrycia wierzchniego i nakrycia głowy;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: liczba i typ projekcji jest zależna od wskazań klinicznych oraz opcji oprogramowania dostępnych w danym aparacie pantomograficznym, z reguły wykonuje się jednocześnie jeden przekrój czołowy zatok szczękowych;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	≤ 80
ognisko	$\leq 0,5$
filtracje [mm Al.]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	typowe dla urządzenia
komora AEC	brak
czułość błona/folia	400
czas [ms]	typowe dla urządzenia
kratka	brak

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny bez kołnierza (jak do pantomografii).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów/lekarzy dentystów: 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie wybranej warstwy zatok szczękowych wraz z przekrojami ich ścian;

- 2) struktury krytyczne ściany zatok szczękowych w wybranej warstwie;
- 3) opis wyniku: określenie powietrzności zatok szczękowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji, W uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych zdjęć (np. pantomograficznych, zębowych lub badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

190. Radiografia, jama brzuszna poziomym promieniem - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.039

ICD 9: 88.190.102

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Ryszard Wagner, lek. Julia Rutkowska, prof. dr hab. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, technik elektroradiologii Krzysztof Lewandowski.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie.

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Zdjęcie poruszone, bez zależności oddechowej, nieprawidłowe warunki ekspozycji.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłona na tarczycę.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: odsłonięty brzuch, bez elementów metalowych;
- 3) personelu: brak.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: 1 projekcja w ułożeniu na boku; obszar istotny klinicznie od kopuł przepony od dołu z ujęciem spojenia łonowego;
- 2) zgodnie z tabelą:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	100 – 125
ognisko	$\leq 1,3$
filtracje [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	< 200
kratka	Z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na tarczycę, gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Bez uwag.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 5 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: obecności wolnego gazu, jeśli występuje, poziomy płynu w pętlach jelitowych, jeśli występuje, obecność cieni wapnistych, ciał obcych, jeśli występują, przemieszczenie pętli jelitowych, jeśli występuje;
- 2) opis wyniku: odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: pacjent niewspółpracujący, nieprzytomny;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

191. TK, enterokliza - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 3.686

ICD 9: 88.011.505

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Bożena Kubas, prof. dr hab. med. Urszula Łebkowska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, technik elektroradiologii Krzysztof Lewandowski.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża, udokumentowane,
 - b) nasilone objawy nietolerancji środka kontrastującego,
 - c) ciężka niewydolność nerek.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np. MR.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej,
 - b) technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Możliwe z: preparatami zawierającymi metforminę, cyklosporynę, cisplatynę, aminoglikozydy, niesterydowe leki przeciwzapalne, beta-blokery, interleukinę₂, hydralazyne.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta, niedostateczne wypełnienie jelita powietrzem.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja kontrastu w przeszłości, astma oskrzelowa, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, po przygotowaniu jak do kolonoskopii tradycyjnej. W przeddzień badania od godzin popołudniowych wstrzymanie się od przyjmowania posiłków oraz przyjęcie środka przeczyszczającego Fortrans, który należy pić aż do dnia następnego do momentu kiedy wydalana będzie tylko woda.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Poszerzenie zakresu badania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European guidelines on quality criteria for computed tomography.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent rozebrany w obszarze klatki piersiowej, jamy brzusznej, miednicy z założonym wkłuciem dożylnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od kopuł przepony do spojenia łonowego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii, zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	4 – 10
odległość między warstwami	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	dopasowane do wymiarów jamy brzusznej
kąt pochylenia gantry	0 stopni

napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanek miękkich, dla kości

3) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent z pozostawionym wkłuciem dożylnym pozostaje pod kontrolą personelu przez 30 minut po badaniu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 45 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury krytyczne: dokładne uwidocznienie jelita grubego, dokładne uwidocznienie odbytnicy, dokładne odwzorowanie przestrzeni około odbytniczej;
- 2) szerokość okna: 150 j. H. – 600 j. H. (tkanki miękkie), 2000 j. H. – 3000 j. H. (kości), 300 j. H. (jelito cienkie w rekonstrukcjach MPR oraz 3D bez środka kontrastującego), 400 j. H. (jelito cienkie w rekonstrukcjach MPR oraz 3D po podaniu środka kontrastującego);
- 3) poziom okna 0 j. H. – 60 j. H. (tkanki miękkie), 400 j. H. – 600 j. H. (kości), 40 j. H. (jelito cienkie w rekonstrukcjach MPR oraz 3D bez środka kontrastującego), 70 j. H. (jelito cienkie w rekonstrukcjach MPR oraz 3D po podaniu środka kontrastującego);
- 4) opis wyniku: dodatkowo ocenie podlegają wszystkie rodzaje tkanek w obszarze badanym, porównawczo w fazie natywnej i po dożylnym podaniu środka kontrastującego, w tym elementy kostne i pozostałe tkanki miękkie w zakresie ich odchyżeń od normy, zaburzeń rozwojowych i zmian patologicznych, a w przypadku prawidłowego ich obrazu należy wymienić oceniane narządy i tkanki i potwierdzić ich prawidłową morfologię.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od problemu klinicznego i uzyskanych danych z badania w fazie natywnej rozszerzenie zakresu badania lub uzupełnienie o fazę opóźnioną;

- 3) przerwanie badania: możliwe w razie nasilonych objawów ubocznych po podaniu środka kontrastowego lub w przypadku braku współpracy pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: w zależności od wagi pacjenta i problemu klinicznego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

192. TK, odcinek piersiowy kręgosłupa, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.092

ICD 9: 88.385.501

2. Cel procedury.

Ocena struktur kostnych odcinka piersiowego kręgosłupa wraz ze strukturami wewnątrzkanalowymi oraz przykręgosłupowych tkanek miękkich.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Joanna Gibińska, lek. med. Dorota Sojka, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, technik elektroradiologii Krzysztof Lewandowski

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną. Badanie TK bez wzmocnienia kontrastowego jest metodą z wyboru w ocenie zmian urazowych kręgosłupa. Ponadto wskazania obejmują ocenę osi kręgosłupa (badania przedoperacyjne), określenie stopnia zwężenia kanału kręgowego, kanałów korzeniowych, zmian zwyrodnieniowych jak również po zabiegach wewnętrznej stabilizacji kręgosłupa i przeszczepach kostnych, oceny przemieszczeń trzonów kręgów, zaników kostnych oraz odmian rozwojowych.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej,
 - c) brak współpracy z pacjentem.

W przypadku stanu zagrożenia życia można badać nawet kobiety w ciąży.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży nie powinny być poddawane rutynowym badaniom z użyciem promieniowania rentgenowskiego. Wyjątki stanowią stany zagrożenia życia, gdy korzyść dla pacjentki przewyższa potencjalne ryzyko dla płodu.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) M. Prokop, M. Galanski, Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Thieme 2007;
- 2) Hofer M. Podręcznik tomografii komputerowej, Medipage 2007;
- 3) Webb W. R., Brant W. E., Major N. M. Tomografia komputerowa – zastosowanie kliniczne, Elsevier 2007;
- 4) Trisolini MG, Boswell SB, Johnson SK and McNeil BJ, Radiology work-load measurements reflecting variables specific to hospital, patient, and examination: results of a collaborative study, Department of Radiology, Harvard Medical School, Boston, MA 02115;
- 5) European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0;
- 6) Waybill MN, Waybill PN, Contrast media-induced nephrotoxicity: identification of patients at risk and algorithms for prevention, Division of Nephrology, Pennsylvania State University Hospital, Hershey 17033, USA .JVascInterRadiol.2001,Jan;12(1):3-9;
- 7) European Guidelines on quality criteria for computed tomography, EUR 16262.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent ułożony na plecach z uniesionymi ramionami powyżej głowy. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy. Wcześniejsze poinformowanie pacjenta o przebiegu badania;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach czołowej i bocznej, obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – segment objęty patologią oraz po 1 sąsiadującym segmencie ruchowym z góry i z dołu;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	pacjent ułożony na plecach z uniesionymi ramionami powyżej głowy
grubość warstwy [mm]	1 – 3
odległość między warstwami	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo

FoV	dostosowane do wymiaru poprzecznego kręgosłupa oraz tkanek przykręgosłupowych
kąt pochylenia gantry	brak lub równoległe do płytek granicznych
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	miękkotkankowy, kostny lub wysokiej rozdzielczości

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną i miednicę, osłony na gruczoły piersiowe u dziewcząt i młodych kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Należy się upewnić czy pacjent nie zgłasza dolegliwości- zawroty głowy, duszność, reakcja ortostatyczna itp. W takim wypadku – pacjent pozostaje pod obserwacją przez 30 minut.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut - 20 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut - 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: całego regionu podejrzewanej patologii;
- 2) struktury krytyczne: dokładna wizualizacja zarysów warstwy korowej oraz układu beleczek trzonów, dokładna wizualizacja stawów międzykręgowych oraz kręgowo-żebrowych, dokładna wizualizacja przestrzeni i krążków międzykręgowych oraz kanałów nerwów rdzeniowych, odwzorowanie więzadeł międzykręgowych oraz rdzenia kręgowego, dokładna wizualizacja mięśni przykręgosłupowych;
- 3) szerokość okna: 140 j. H. – 350 j. H. (tkanka miękka), 2000 j. H. – 3000 j. H. (kości), 300 j. H. – 400 j. H. (rdzeń kręgowy);
- 4) poziom okna: 30 j. H. – 40 j. H. (tkanka miękka), 200 j. H. – 400 j. H. (kości), 25 j. H. – 35 j. H. (rdzeń kręgowy);
- 5) opis wyniku: opis badania obejmujący podstawowe parametry oceny kręgosłupa piersiowego: wysokość uwidocznionych trzonów kręgowych oraz szerokość przestrzeni międzykręgowych, wzajemne ustawienie trzonów kręgowych, szerokość kanału kręgowego oraz zachyłków bocznych, ocena kanałów nerwów rdzeniowych, ocena rdzenia kręgowego oraz przestrzeni za – i przedrdzeniowej, ocena tkanek miękkich przykręgosłupowych. Opis stwierdzanych patologii obejmujących trzony kręgowe (osteofity, zmiany wewnątrztrzonowe, patologie płytek granicznych itp.) oraz krążka międzykręgowego (np. przepuklina lub sekwestr) – zmiany należy ocenić na całej ich

długości. Zmiany urazowe – złamania kręgosłupa powinny być oceniane pod kątem stabilności oraz ewentualnego ucisku rdzenia kręgowego lub korzeni nerwowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: badanie w pozycji wymuszonej – pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru. Wykonanie długiego skanu pilotażowego – pacjenci z urazem wielonarządowym gdy zachodzi podejrzenie urazu klatki piersiowej lub jamy brzusznej – w celu uzyskania informacji o lokalizacji rurki intubacyjnej oraz o poziomie i rozległości uszkodzenia kręgosłupa. Badanie całego odcinka piersiowego kręgosłupa (en block) – pacjenci z urazem wielonarządowym i podejrzeniem urazu odcinka piersiowego kręgosłupa, znacznego stopnia skrzywienie kręgosłupa uniemożliwiająca ustawieniu gantry równoległe do płaszczyzny badania;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem – pacjent nie wykonujący poleceń personelu, pobudzony, nagle zatrzymanie krążenia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: badanie bez wzmocnienia kontrastowego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

193. TK, odcinek piersiowy kręgosłupa, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.093

ICD 9: 88.386.501

2. Cel procedury.

Ocena struktur kostnych kręgosłupa piersiowego wraz ze strukturami wewnątrzkanalowymi oraz przykręgosłupowych tkanek miękkich.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Joanna Gibińska, lek. med. Dorota Sojka, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, technik elektroradiologii Krzysztof Lewandowski.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną. Badanie TK z wzmocnieniem kontrastowym jest metodą z wyboru w diagnostyce zmian nowotworowych, zapalnych oraz w ocenie zmian urazowych i pozabiegowych kręgosłupa w przypadkach uzasadnionych.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej,
 - c) brak współpracy z pacjentem oraz związane z użyciem środka kontrastującego jak w dotyczącym środków kontrastujących załączniku do procedury 3.065;
- 2) bezwzględne: w przypadku stanu zagrożenia życia można badać nawet kobiety w ciąży.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży nie powinny być poddawane rutynowym badaniom z użyciem promieniowania rentgenowskiego. Wyjątki stanowią stany zagrożenia życia, których korzyść dla pacjentki przewyższa potencjalne ryzyko dla płodu. Wg European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0. dożylnie podanie jodowego środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej, jeśli jest niezbędne, jest możliwe. Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastowego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Pacjentki karmiące piersią mogą być badane z dożylnym podaniem jodowego środka kontrastującego – żadne ograniczenia w karmieniu nie są wymagane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) Odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z dotyczącym środków kontrastujących załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Artefakty ruchowe – istotnie pogarszają jakość obrazu, nieprawidłowo dobrane parametry badania np. efektywna grubość obrazowanego przekroju (SW - section width) rekonstruowanych obrazów wpływa na najważniejsze parametry rekonstrukcji, artefakty związane z utwardzaniem wiązki promieniowania – ramiona położone wzdłuż ciała pacjenta (w obszarze skanowania), metalowe implanty, metalowe części garderoby nie usunięte ze skanowanego obszaru. Pacjenci z metalicznymi implantami powinni być diagnozowani za pomocą wysokich wartości napięcia oraz z wykonaniem wąskich przekrojów podobnie jak pacjenci z opatrunkami usztywniającymi (nie ma konieczności ich zdejmowania!). Szum pochodzący od promieniowania rozproszonego przez struktury stawów barkowych może pogarszać obraz kręgosłupa na pograniczu szyjno-piersiowym – w badaniach na tym obszarze powinno się stosować programy z automatyczną modulacją dawki.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjenci z grup ryzyka, pacjent niewspółpracujący i nieprzytomny. Pacjenci niewspółpracujący, pobudzeni, w szoku mogą wymagać uprzedniej sedacji do badania. Za sedację pacjenta odpowiedzialny jest lekarz log. Pacjent nieprzytomny, w stanie ciężkim-pozycja wymuszona – często brak możliwości uniesienia ramion powyżej głowy. Pacjent z klaustrofobią- może wymagać premedykacji. Oraz zgodnie z dotyczącym środków kontrastujących załącznikiem do procedury nr 3.065.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Główne punkty przygotowania pacjenta do badania TK kręgosłupa piersiowego z wzmocnieniem kontrastowym: po przybyciu pacjenta na badanie lekarz radiolog powinien ocenić przeciwwskazania do wykonania procedury i poinformować pacjenta o ewentualnych skutkach ubocznych – parametry istotne przed dożylnym podaniem środka kontrastującego, do badania TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego pacjent zgłasza się 5 h – 6 h od ostatniego posiłku i 1 h bez przyjmowania płynów. Pacjenci przyjmujący leki stałe powinni je przyjąć jak zwykle! Założenie dostępu żylnego w celu padania środka kontrastującego.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) M. Prokop, M. Galanski, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Thieme 2007;
- 2) Hofer M. *Podręcznik tomografii komputerowej*, Medipage 2007;

- 3) Webb W. R., Brant W. E., Major N. M. *Tomografia komputerowa – zastosowanie kliniczne*, Elsevier 2007;
- 4) *Wymagania wobec pracowni diagnostycznych*, NFZ – załącznik nr.3 do zarządzenie nr.65/2007/DSOZ;
- 5) Trisolini MG, Boswell SB, Johnson SK and McNeil BJ, *Radiology work-load measurements reflecting variables specific to hospital, patient, and examination: results of a collaborative study*, Department of Radiology, Harvard Medical School, Boston, MA 02115;
- 6) *European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media*, version 6.0;
- 7) Waybill MN, Waybill PN, *Contrast media-induced nephrotoxicity: identification of patients at risk and algorithms for prevention*, Division of Nephrology, Pennsylvania State University Hospital, Hershey 17033, USA *JVascInterRadiol*.2001, Jan;12(1):3-9;
- 8) *European Guidelines on quality criteria for computed tomography*, EUR 16262.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent ułożony na plecach z uniesionymi ramionami powyżej głowy, z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy. Założone wkłucie po żyły łokciowej – średnica wenflonu co najmniej 1,0 mm (20 G) lub lepiej 1,2 mm – 1,4 mm (18 G – 17G), standardowo do prawej żyły łokciowej. Istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka cieniującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością. Wcześniejsze poinformowanie pacjenta o przebiegu badania;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – segment objęty patologią oraz po 1 sąsiadującym segmencie ruchowym z góry i z dołu;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	pacjent ułożony na plecach z uniesionymi ramionami powyżej głowy
grubość warstwy [mm]	1 – 3
odległość między warstwami	1,0 lub >1,0
FoV	dostosowane do wymiaru poprzecznego kręgosłupa oraz tkanek przykręgosłupowych

kąt pochylenia gantry	brak lub równoległe do płytek granicznych
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	miękkotkankowy, kostny lub wysokiej rozdzielczości

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną i miednicę, osłony na gruczoły piersiowe u dziewcząt i młodych kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent po badaniu pozostaje pod nadzorem lekarza wykonującego badanie na terenie pracowni (w poczekalni – rejestracji) przez 30 minut. Po tym czasie można wyjąć wenflon i pacjent zostaje zwolniony.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut - 20 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut - 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: całego regionu podejrzwanego patologii;
- 2) struktury krytyczne: dokładna wizualizacja zarysów warstwy korowej oraz układu beleczek trzonów, dokładna wizualizacja stawów międzykręgowych oraz kręgowo-żebrowych, dokładna wizualizacja przestrzeni i krążków międzykręgowych oraz kanałów nerwów rdzeniowych, odwzorowanie więzadeł międzykręgowych oraz rdzenia kręgowego, dokładna wizualizacja mięśni przykręgosłupowych, po dożylnym wzmocnieniu kontrastowym – dokładna wizualizacja naczyń, splotów naczyniowych wewnątrzkanałowych;
- 3) szerokość okna: 200 j. H. – 300 j. H. (tkanka miękka), 2000 j. H. – 3000 j. H. (kości), 300 j. H. – 400 j. H. (rdzeń kręgowy);
- 4) poziom okna: 30 j. H. – 40 j. H. (tkanka miękka), 200 j. H. – 500 j. H. (kości), 25 j. H. – 35 j. H. (rdzeń kręgowy);
- 5) opis wyniku: opis badania obejmujący podstawowe parametry oceny kręgosłupa piersiowego: wysokość uwidocznionych trzonów kręgów oraz szerokość przestrzeni międzykręgowych, wzajemne ustawienie trzonów kręgów, szerokość kanału kręgowego oraz zachyłków bocznych, ocena kanałów korzeniowych, ocena rdzenia kręgowego oraz przestrzeni za – i przedrdzeniowej, ocena tkanek miękkich przykręgosłupowych, wzmocnienie kontrastowe badanych struktur. Opis stwierdzanych patologii obejmujących trzony kręgowe (osteofity, zmiany

wewnątrztrzonowe, patologie płytek granicznych itp.) oraz krążka międzykręgowego (np. przepuklina lub sekwestr) – zmiany należy ocenić na całej ich długości. Zmiany urazowe – złamania kręgosłupa powinny być oceniane pod kątem stabilności oraz ewentualnego ucisku rdzenia kręgowego lub korzeni nerwowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: badanie w pozycji wymuszonej – pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru. Rozszerzenie skanowanego obszaru – przy zmianach zapalnych/nowotworowych szerzących się na przylegające trzony kręgow, tkanki przykręgosłupowe lub kanał kręgowy;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem – pacjent nie wykonujący poleceń personelu, pobudzony. Wystąpienie jednego z poniższych powikłań po dożylnym podaniu środków kontrastowych: duszność, kurcz krtani, oskrzeli, nagła duszność, utrata przytomności, napady drgawkowe, gwałtowne wymioty, nagłe zatrzymanie krążenia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: od dożylnego podania środka kontrastowego można odstąpić – wykonując procedurę badania kręgosłupa piersiowego bez wzmocnienia kontrastowego jeśli pacjent podaje wcześniejsze średnie lub ciężkie powikłania po zastosowanym środku kontrastującym – patrz pkt 15 części ogólnej. Stosowną adnotację o odstąpieniu od podania środka kontrastującego należy umieścić w karcie badania oraz na opisie. Odstąpienie od procedury z dożylnym wzmocnieniem kontrastowym dotyczy także pacjentów z planowaną scyntyografią lub leczeniem radiojodem. Stosowną adnotację o odstąpieniu od podania środka kontrastowego należy umieścić w karcie badania oraz na opisie;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

194. Angio -TK, tętnice płucne - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.095

ICD 9: 87.411.701

2. Cel procedury.

Diagnostyka zatorowości płucnej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Joanna Gibińska, lek. med. Dorota Sojka, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, technik elektroradiologii Krzysztof Lewandowski.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
- b) ciąża,
- c) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej,
- d) brak współpracy z pacjentem.

W przypadku stanu zagrożenia życia można badać nawet kobiety w ciąży.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży nie powinny być poddawane rutynowym badaniom z użyciem promieniowania rentgenowskiego. Wyjątki stanowią stany zagrożenia życia, których korzyść dla pacjentki przewyższa potencjalne ryzyko dla płodu. Dożylnie podanie jodowego środka kontrastowego u pacjentki ciężarnej, jeśli jest niezbędne, jest możliwe. Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Pacjentki karmiące piersią mogą być badane z dożylnym podaniem jodowego środka kontrastującego – żadne ograniczenia w karmieniu nie są wymagane!

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	16	16

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii

lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Jak w poświęconym środkom kontrastującym załączniku do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Artefakty ruchowe- istotnie pogarszają jakość obrazu. Nieprawidłowo dobrane parametry badania np. efektywna grubość obrazowanego przekroju (SW – section width) rekonstruowanych obrazów wpływa na najważniejsze parametry rekonstrukcji. Artefakty związane z utwardzaniem wiązki promieniowania- ramiona położone wzdłuż ciała pacjenta (w obszarze skanowania), metalowe implanty, metalowe części garderoby nie usunięte ze skanowanego obszaru. Pacjenci z metalicznymi implantami powinni być diagnozowani za pomocą wysokich wartości napięcia oraz z wykonaniem wąskich przekrojów podobnie jak pacjenci z opatrunkami usztywniającymi (nie ma konieczności ich zdejmowania!). Szum pochodzący od promieniowania rozproszonego przez struktury stawów barkowych może pogarszać obraz kręgosłupa na pograniczu szyjno-piersiowym – w badaniach na tym obszarze powinno się stosować programy z automatyczną modulacją dawki.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

3.065

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Główne punkty przygotowania pacjenta do badania Angio-TK tętnic płucnych z wzmocnieniem kontrastowym:

- do badania TK z dożylnym podaniem środka cieniującego pacjent zgłasza się na czczo: 5 h - 6 h bez jedzenia. Pacjenci przyjmujący leki stale powinni je przyjąć jak zwykle!
- założenie dostępu żylnego w celu padania środka kontrastującego,
- dokładne zapoznanie się z dokumentacją medyczną pacjenta, wcześniejsze zabiegi chirurgiczne, radioterapia itp. Wcześniejsze badanie TK powinno być dołączone jeżeli jest to możliwe.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) M. Prokop, M. Galanski, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Thieme 2007;
- 2) Hofer M. *Podręcznik tomografii komputerowej*, Medipage 2007;

- 3) Webb W. R., Brant W. E., Major N. M. Tomografia komputerowa – zastosowanie kliniczne, Elsevier 2007;
- 4) Trisolini MG, Boswell SB, Johnson SK and McNeil BJ, Radiology work-load measurements reflecting variables specific to hospital, patient, and examination: results of a collaborative study, Department of Radiology, Harvard Medical School, Boston, MA 02115;
- 5) European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0;
- 6) Waybill MN, Waybill PN, Contrast media-induced nephrotoxicity: identification of patients at risk and algorithms for prevention, Division of Nephrology, Pennsylvania State University Hospital, Hershey 17033, USA .JVascInterRadiol.2001, Jan;12(1):3-9;
- 7) European Guidelines on quality criteria for computed tomography, EUR 16262.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent ułożony na plecach z uniesionymi ramionami powyżej głowy, z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy. Założone wkłucie po żyły łokciowej – średnica wenflonu co najmniej 1,0 mm (20 G) lub lepiej 1,2 mm – 1,4 mm (18 G – 17 G), standardowo do prawej żyły łokciowej. Istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu- przed podaniem środka cieniującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością. Wcześniejsze poinformowanie pacjenta o przebiegu badania i konieczności zatrzymanie oddechu zapobiega artefaktom oddechowym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – cała klatka piersiowa;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgonie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	pozycja na plecach z uniesionymi ramionami
grubość warstwy [mm]	4 – 5
odległość między warstwami	Pitch 1.0, pitch do 1.5 może być użyty do oceny dużych zmian. U pacjentów w stanie krytycznym (niezdolnych do zatrzymania oddechu) można zastosować nawet większy pitch
FoV	ograniczone do obszaru śródpiersia i dużych naczyń
kąt pochylenia gantry	brak lub równoległe do płytek granicznych

napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	miękkotkankowy

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłony na jamę brzuszną i gruczoły piersiowe u młodych kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent po badaniu pozostaje pod nadzorem lekarza wykonującego badanie na terenie pracowni (w poczekalni – rejestracji) przez 30 minut. Po tym czasie można wyjąć wenflon i pacjent zostaje zwolniony.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut - 20 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 30 minut - 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Ilość wstrzykiwanego preparatu powinna być w przybliżeniu równa ilorazowi czasu trwania akwizycji i szybkości wstrzyknięcia.

Uwaga O ilości podanego środka kontrastującego i szybkości przepływu każdorazowo decyduje lekarz radiolog nadzorujący badanie! Opóźnienie akwizycji obrazów – opóźnienie zależne jest od szybkości przepływu oraz parametrów hemodynamicznych pacjenta. Najlepsze wyniki osiąga się przy zastosowaniu techniki śledzenia bolusa (wyzwalanie bolusem-bolus tracking). Obszar referencyjny (ROI) ustawiany na poziomie tętnicy płucnej-akwizycja obrazów rozpoczyna się 5 sekund – 15 sekund po zwiększeniu współczynnika osłabienia promieniowania o 50 j. H. Jeśli ta opcja jest niedostępna badanie należy wykonać z użyciem bolusa próbnego. Dla uniknięcia artefaktów, zmniejszenia ilości podanego środka kontrastującego oraz poprawy zakontrastowania naczyń optymalne jest użycie bolusa soli fizjologicznej (tzw. saline flush), najlepiej z użyciem strzykawki automatycznej dwutłokowej.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie struktur naczyniowych po podaniu środka kontrastującego w płaszczyznach poprzecznych i rekonstrukcjach MPR, MIP, VTR;
- 2) struktury krytyczne: tętnica płucna, tętnice płucne dużego i średniego kalibru;
- 3) szerokość okna – 100 j. H. – 400 j. H.(bez wzmocnienia), 150 j. H. – 500 j. H.(po wzmocnieniu);
- 4) poziom okna – 0 j. H. – 50 j. H. (bez wzmocnienia kontrastowego), 20 j. H. – 150 j. H. (po wzmocnieniu kontrastowym);

- 5) opis wyniku: opis powinien obejmować ocenę naczyń płucnych – przede wszystkim ocenę zakontrastowania światła przy podejrzeniu ostrej zatorowości płucnej, odmian anatomicznych i wad rozwojowych naczyń płucnych, przewężeń lub tętniaków pnia płucnego, malformacji tętniczo – żylnych itp. Dodatkowo inne patologie stwierdzone w badaniu: obecność krążenia obocznego, wady serca itp.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: rozszerzenie skanowanego obszaru – w przypadku pacjentów zatorowością płucną możliwa jest całościowa ocena naczyń mogących być źródłem zatoru przez uzupełnienie badania wenografią żył kończynowych (z wykorzystaniem już wstrzykniętego środka kontrastowego). Badanie rozpoczyna się około 3minut po wykonaniu angio-TK tętnic płucnych, co pozwala na wykrycie obwodowych zakrzepów żylnych (czułość równa USG Doppler). Jednak w diagnostyce zakrzepicy żył głębokich, jako badanie pierwszego rzutu zalecać należy ultrasonografię z opcją dopplerowską. Zmniejszenie skanowanego obszaru u pacjentów z nasiloną dusznością można zawęzić obszar badany – od przepony do łuku aorty;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim, badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, nie będący w stanie zatrzymać oddechu, badanie w pozycji wymuszonej – pacjent z dusznością, nie będący w stanie leżeć w pozycji na wznak np. ułożenie pacjenta na boku, pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem – pacjent nie wykonujący poleceń personelu, pobudzony. Wystąpienie jednego z poniższych powikłań po dożylnym podaniu środków kontrastowych: duszność, kurcz krtani, oskrzeli – nagła duszność, utrata przytomności, napady drgawkowe, gwałtowne wymioty, nagłe zatrzymanie krążenia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: w przypadku badań spiralnymi tomografami, gdy wymagane jest zobrazowanie fazy tętnicznej wzmocnienia użyteczne jest podanie roztworu soli fizjologicznej z bolusie (wypłukiwanie środka cieniującego roztworem soli fizjologicznej – saline flush). Służy to wydłużeniu czasu trwania wzmocnienia kontrastowego przy zmniejszeniu ilości podanego środka kontrastującego. Ponadto możliwe jest zastosowanie większej szybkości podawania przy tym samym czasie trwania fazy wzmocnienia. Ogólne zalecane jest podawanie 40 ml – 60 ml roztworu środka kontrastującego (wg Prokop&Galanski – Tomografia komputerowa człowieka). Ilość podanego środka kontrastującego jest zmienna zależna od wielu parametrów – patrz pnk.5. W przypadku pacjentów z przeciwwskazaniami do dożylnego podania środka kontrastującego od badania należy odstąpić, do czasu prawidłowego przygotowania pacjenta. Stosowną adnotację o odstąpieniu od podania środka kontrastującego należy umieścić w karcie badania oraz na opisie;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

195. Fluoroscopia, przelyk z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.096
ICD 9: 87.690.301

2. Cel procedury.

Ocena anatomii i ocena czynnościowa przełyku.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Joanna Gibińska, lek. med. Dorota Sojka, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, technik elektroradiologii Krzysztof Lewandowski.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) brak współpracy z pacjentem,
 - c) uczulenie na jodowe środki kontrastujące.

W przypadku stanu zagrożenia życia można badać nawet kobiety w ciąży.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży nie powinny być poddawane rutynowym badaniom z użyciem promieniowania rentgenowskiego. Wyjątki stanowią stany zagrożenia życia, których korzyść dla pacjentki przewyższa potencjalne ryzyko dla płodu.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	2	5
0	5	0	2	5
0	6	0	2	5
0	7	0	2	5

0	8	0	2	5
---	---	---	---	---

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Do radiologicznej oceny przewodu pokarmowego stosuje się doustne podanie preparatów siarczanu baru lub roztwór jodowych środków kontrastowych rozpuszczalnych w wodzie. Praktycznie brak jest komplikacji i powikłań. Badanie może być wykonywane w każdym wieku (z wyjątkiem kobiet w ciąży i osób niewspółpracujących oraz osób z zaburzeniami przytomności). Ewentualne zachłyśnięcie się i aspiracja niewielkiej ilości środka kontrastującego do dróg oddechowych nie stanowi zagrożenia dla zdrowia pacjenta.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak lub utrudniona współpraca z pacjentem, podanie zbyt małej ilości środka kontrastującego. Badanie wykonane wyłącznie w pozycji stojącej.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjenci z zaburzeniami połykania – możliwość aspiracji środka kontrastującego do dróg oddechowych. Ocena zespolenia położonego wysoko na szyi wymaga badania serią, aby zobrazować w całości przechodzenie kontrastu przez zespolenie. Podejrzenie nieszczelności zespolenia wymaga zawsze badania w pozycji leżącej, na obu bokach – wyciek środka kontrastującego może pojawiać się tylko w jednym ułożeniu pacjenta. Badanie w podejrzeniu przepukliny roztworu przelykowego wymaga zwiększenia tłoczni brzusznej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Po przybyciu pacjenta na badanie lekarz radiolog powinien ocenić przeciwwskazania do wykonania procedury i poinformować pacjenta o ewentualnych skutkach ubocznych. Badanie kontrastowe górnego przelyku powinno być wykonywane na czczo. Dokładne zapoznanie się z dokumentacją medyczną pacjenta, wcześniejsze zabiegi chirurgiczne, radioterapia itp.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Leszczyński S., Plich-Kowalczyk J., Diagnostyka obrazowa Układ trawienny, Wydawca: PZWL, 2011, wydanie I;
- 2) Brant W. E., Helms C. A., Podstawy diagnostyki radiologicznej. KOMPLET, (Fundamentals of Diagnostic Radiology) t. 3., 2008.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących.

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: z obszaru podlegającego badaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania.

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: liczba i rodzaj projekcji po doustnym podaniu środka kontrastującego dynamiczna ocena aktu połykania, morfologii przełyku i wpustu. Badanie na stojąco i w pozycji leżącej – zdjęcia AP, bok, skos – liczba zależna od obrazu uwidocznionej patologii. W procedurę badania jednokontrastowego przełyku należy wykonać dokumentację zdjęciową w czasie wypełnienia zawiesiną kontrastującą oraz po opróżnieniu z tej zawiesiny co umożliwi ocenę śluzówki przełyku jak i ocenę perystaltyki (ocena czynnościowa). W ułożeniu AP lub PA oraz bocznym lub skośnym w przypadku wystąpienia zmian chorobowych. Należy wykonać dokumentację zdjęciową: przełyk w pozycji leżącej lub stojącej w przednim prawym lub lewym skosie na całej długości, okolicę wpustu i sklepienia żołądka w pozycji leżącej lub stojącej w prawym skosie z uwidocznieniem bańki nadprzeponowej. W przypadku wstępnego rozpoznania na skierowaniu (przepukliny, zwężenia i pierścienia) procedurę należy wykonać w pozycji leżącej na brzuchu z pełnym wypełnieniem przełyku). W przypadku wstępnego rozpoznania na skierowaniu (przepukliny, refleksu) procedurę należy wykonać w pozycji niskiego skłonu (technika Leszczyńskiego) oraz w pozycji Tlendelengurga;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70
ognisko	$\leq 1,3$
filtracje [mm Al.]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	100 – 115

komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	nie dotyczy
kratka	Z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: półfartuch lub inna osłona na miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) etap pierwszy - wykonanie badania: przeciętny czas wykonywania badań dotyczy: przygotowania pacjenta do badania (identyfikacja pacjenta, poinformowanie go o celu badania, uzyskanie zgody na badanie, obnażenie badanej części ciała itp.), przygotowanie aparatu do badania (wybranie właściwych warunków ekspozycji, ustawienie pacjenta itp.) oraz wykonanie badania. Zespół lekarzy radiologów, zespół techników elektroradiologii średnio: 15 minut - 20 minut.
- 2) etap drugi - opracowanie wyników: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Doustne podanie 250 ml barytu lub jodowego środka rozpuszczalnego w wodzie.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: gardło, przełyk, wpust;
- 2) struktury krytyczne: gardło, przełyk, wpust;
- 3) opis wyniku: ocenę aktu połykania, motoryki i ścian przełyku, błony śluzowej przełyku i wpustu – ewentualna ocena refluksu żołądkowo-przełykowego, ocenę ciągłości ścian przełyku, ocenę szczelności i drożności zespoleń po zabiegach operacyjnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji, dla oceny refluksu lub obecności przepukliny roztworu przełykowego badanie w pozycji Trendelenburga i w głębokim skłonie w trakcie próby Valsalvy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury; przerwanie badania: jeśli pacjent nie współpracuje lub jeśli doszło do nagłego pogorszenia jego stanu zdrowia uniemożliwiającego kontynuację badania;

- 3) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: w zależności od stanu pacjenta i rodzaju patologii zmniejszenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum;
- 4) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

196. Radiografia, mammografia rtg, diagnostyczne - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.097

ICD 9: 87.370.104

2. Cel procedury.

Ocena gruczołu piersiowego i uwidocznienie ewentualnych patologii w jego obrębie.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. med. Barbara Bobek-Billewicz, dr n. fiz. Andrzej Orlef, technik elektroradiologii Dorota Jaśkiewicz, dr n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, technik elektroradiologii Krzysztof Lewandowski.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) brak współpracy z pacjentem,
 - c) brak możliwości przyjęcia prawidłowej pozycji przez pacjenta,
 - d) u kobiet miesiączkujących – II połowa cyklu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży nie powinny być poddawane badaniom z użyciem promieniowania rentgenowskiego. Wyjątki stanowią stany zagrożenia życia, których korzyść dla pacjentki przewyższa potencjalne ryzyko dla płodu. Nie ma przeciwwskazań do wykonania

mammografii w okresie laktacji. Badań mammograficznych nie wykonuje się u niemowląt i dzieci.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	6	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Zbyt mała lub nieprawidłowa kompresja, niecałkowite objęcie badaniem gruczołu piersiowego.

15. Okoliczności wymagające specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Endoproteza piersi, ciąża, młody wiek badanej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Technik powinien uzyskać od pacjentki informację dotyczącą daty poprzedniego badania, dolegliwości ze strony piersi, obecności zmian skórnych, wszczepienia implantów. Technik powinien przekazać pacjentce informacje dotyczące opisu pozycji i liczby wykonywanych projekcji oraz znaczenia ucisku.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Pacjentki, u których stwierdzono nieprawidłowości w badaniu mammograficznym kierowane są do wykonania dodatkowych projekcji mammograficznych, następnie do konsultacji onkologicznej i wykonania dodatkowych badań (usg, MR, biopsji).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) N. Perry, M. Broeders, C. de Wolf i inni, European guidelines for quality assurance in breast cancer screening and diagnosis, Fourth Edition;
- 2) Wesołowska E., (opracowanie wersji polskiej, Konsultacja naukowa i merytoryczna), Europejskie wytyczne dla zapewnienia jakości w wykrywaniu i diagnostyce raka piersi;
- 3) Dziukowa J., Wesołowska E., Mammografia w diagnostyce raka sutka, Wydawnictwo MediPage, Warszawa 2006;
- 4) Pod redakcją Leszczyński S., Radiologia Tom III, PZWL 1993;
- 5) Berg, Birdwell, Diagnostic Imaging Breast, Amirys 2006;
- 6) Shaw E., De Paredes, Atlas of mammography, Lippincott Williams & Wilkins 2007;
- 7) Tabar L., Tot T., Dean P.B., Breast Cancer, Thieme 2005.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących.

- 1) sprzętu i materiału: przed wykonaniem zdjęcia technik elektroradiologii zapewnia aseptyczne warunki wykonania procedury, wybrać wielkość stolika podpierającego pierś, wybrać odpowiednią płytkę uciskową, wybrać tryb pracy aparatu, upewnić się czy identyfikator strony jest na właściwym miejscu, dostosować wysokość stolika podtrzymującego pierś do wzrostu pacjentki;
- 2) pacjenta: upewnić się czy pacjentka nie stosuje kosmetyków, które mogą powodować artefakty na obrazie (szczególnie antyperspiranty zawierające związki aluminium, jeżeli tak to trzeba antyperspirant usunąć);
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: badanie mammograficzne wykonuje się w następujących projekcjach podstawowych: projekcja kranio-kaudalna (CC), projekcja skośna przyśrodkowo-boczna (MLO);
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	25 – 35
ognisko	$\leq 0,3$
filtracje [mm Al]	w zależności od producenta i zastosowanej techniki
FFD [cm]	≥ 60
komora AEC	Położenie pola pomiarowego dopasowane do grubości i gęstości piersi

czułość błona/folia	100 (200)
czas [ms]	< 2000 (nie dotyczy systemów skanujących)
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: półfartuszek z gumy osłonnej.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie:
 - a) standardowa projekcja CC, brodawka sutkowa umieszczona centralnie lub lekko przyśrodkowo, brodawka sutkowa wyrzutowana, widoczny mięsień piersiowy lub długość linii zabrodawkowej zmierzona na zdjęciu w projekcji CC nie różni się więcej niż o 1 cm od długości zmierzonej na zdjęciu w projekcji MLO, cała część przyśrodkowa piersi uwidoczniiona na zdjęciu,
 - b) standardowa projekcja MLO: tkanka tłuszczowa widoczna z tyłu za całością tkanki włóknisto-gruczołowej, najniższy położony fragment mięśnia piersiowego widoczny poniżej linii zabrodawkowej (linia łącząca brodawkę z zarysem mięśnia piersiowego pod kątem prostym), widoczny wypukły przedni zarys mięśnia piersiowego, wygładzony fałd podsutkowy,
 - c) kryteria prawidłowego oznaczenia zdjęć: etykieta identyfikacyjna, data badania, rodzaj projekcji i strona (na etykiecie oraz dodatkowo na zdjęciu): należy używać ujednoliconych symboli oznaczeń kodowych, nazwa placówki, identyfikator technika, identyfikacja rejestratora obrazu – zaleca się, aby na zdjęciu mammograficznym znajdowały się dane o warunkach technicznych badania, kV, mAs, czas ekspozycji, rodzaj filtru, siła ucisku, grubość piersi po kompresji;
- 2) struktury krytyczne: wielkość, forma i ułożenie mikrozwapnień, kuliste szczegóły i rodzaj ich ograniczeń, ostrość i postać struktur liniowych,
- 3) opis wyniku: ocena typu utkania piersi wg skali ACR, opis zmian – lokalizacja, wielkość i cechy morfologiczne wg leksykonu BI-RADS, opis objawów dodatkowych, porównanie z badaniem poprzednim, jeśli było wykonane, końcowe wnioski z określeniem skali BI-RADS, zalecenia dalszego postępowania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zdjęcia celowane – ułatwiają różnicowanie zmian utworzonych poprzez nakładanie się prawidłowych struktur od prawdziwych zmian ogniskowych, zdjęcia powiększone - poprawiają rozdzielczość umożliwiając uwidocznienie małych zmian i łatwiejszą ich ocenę, poprawiają ocenę zarysów zmian ogniskowych oraz niejednoznacznych zagęszczeń. Należy wykorzystywać do tego dedykowane małe ognisko, projekcja boczna - wykonywana jest dla określenia prawdziwego położenia zmiany niepalpacyjnej przed stereotaktyczną biopsją przezskórną lub lokalizacją przedoperacyjną, projekcja CC rozszerzona bocznie – lepsze uwidocznienie zmian w zewnętrznej części sutka i w ogonie Spence’a oraz zmian widocznych tylko na zdjęciu skośnym, projekcja CC rozszerzona przyśrodkowo – lepsze obrazowanie zmian położonych przyśrodkowo blisko ściany klatki piersiowej, projekcja styczna – lepsza ocena zmian skórnych lub podskórnych; ułatwia uwidocznienie zmian wyczuwalnych przesłoniętych przez mięszs sutka na zdjęciu standardowym, projekcja zrotowana – wykluczenie zmiany utworzonej przez nakładanie się prawidłowych struktur: ustalenie położenia zmiany widocznej tylko w jednej projekcji, projekcja „dolinowa” – lepsze obrazowanie części przyśrodkowej sutka, położonej blisko ściany klatki piersiowej, projekcja „Kleopatry” – lepsze obrazowanie dolnego piętra pachy, projekcja kaudo-kranialna – lepsze obrazowanie u pacjentek z wadami postawy – lepsze obrazowanie w badaniu mammograficznym u mężczyzn, badanie po wszczępieniu endoprotezy, umiarkowana kompresja zawiera dwie standardowe projekcje (MLO i CC) z uciśniętą endoprotezą pozwalającą na ocenę jej zarysów oraz dwie dodatkowe projekcje wykonane z zastosowaniem techniki Eklunda,
 - a) ograniczenie lub zmiana warunków badania: badanie tylko w jednej projekcji jednej piersi,
 - b) badanie kontrolne piersi, w której rozpoznano raka w czasie chemioterapii neoadjuwantowej, badanie kontrolne znanej zmiany;
- 2) przerwanie badania: brak prawidłowej współpracy pacjentki lub jej zgody na dalsze badanie, problemy techniczne (awaria sprzętu);
- 3) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 4) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

197. Radiografia, mammografia rtg, przesiewowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.098

ICD 9: 87.370.102

2. Cel procedury.

Wykrycie raka piersi u kobiet bez klinicznych objawów choroby piersi.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. med. Barbara Bobek-Billewicz, dr n. fiz. Andrzej Orlef, Dorota Jaśkiewicz, Joanna Gibińska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, technik elektroradiologii Krzysztof Lewandowski.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) u kobiet miesiączkujących – II połowa cyklu,
 - b) brak współpracy z badaną kobietą,
 - c) brak możliwości przyjęcia prawidłowej pozycji przez badaną kobietę;
- 2) bezwzględne:
 - a) nie spełnianie warunków udziału w programie badań przesiewowych,
 - b) rozpoznany wcześniej rak piersi.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Nie dotyczy mammograficznego badania przesiewowego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	6	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Zgodnie z aktualnymi wymogami programu badań przesiewowych.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Nie obowiązuje skierowanie. Badanie przesiewowe obejmuje kobiety, które spełniają warunki zgodne z aktualnymi wymogami programu badań przesiewowych.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niecałkowite objęcie badaniem gruczołu piersiowego, nieprawidłowo dobrane parametry badania oraz zbyt mała kompresja, artefakty powstałe w procesie wywoływania (dotyczy mammografii analogowej np. kurz na ekranach wzmacniających, nalot z wałków, zdjęcia źle utrwalone), artefakty ruchowe – pogarszają jakość obrazu, artefakty wynikające z nakładania się struktur innych niż gruczoł piersiowy – nieprawidłowe ułożenie, błędy w oznakowaniu piersi, artefakty zależne od aparatu (niewłaściwa kalibracja aparatu, nieprawidłowe działanie lampy), niespełniający wymogów negatoskop, niespełniający wymogów monitor - dotyczy mammografii cyfrowej, zbyt jasne pomieszczenie, w którym opisuje się badanie. W ocenie badania przez lekarza najistotniejsze są błędy spostrzegania i interpretacji. Zdjęcia źle technicznie odrzucone i powtórzone z informacją o przyczynie odrzucenia powinny być zapisane w księdze kontroli jakości. Analiza zdjęć odrzuconych i powtórzonych musi być wykonywana regularnie.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Endoproteza piersi, ciąża.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Technik elektroradiologii powinien uzyskać od kobiety badanej informację dotyczącą ewentualnej ciąży, daty poprzedniego badania, dolegliwości ze strony piersi, obecności zmian skórnych, wszczepienia implantów. Technik powinien przekazać kobiecie badanej informację dotyczącą opisu pozycji i liczby wykonywanych projekcji, wyjaśnienia znaczenia ucisku, sposobu otrzymania wyniku.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Kobiety, u których stwierdzono nieprawidłowości w badaniu mammograficznym kierowane są do dalszej diagnostyki- badanie fizykalne oraz ewentualna konsultacja onkologiczna: wykonanie dodatkowych projekcji mammograficznych, badanie ultrasonograficzne, biopsja piersi (gruboigłowa lub mammotomiczna), mammografia MR (badanie piersi metodą rezonansu magnetycznego).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Perry N., Broeders M., de Wolf C. i inni, European guidelines for quality assurance in breast cancer screening and diagnosis, Fourth Edition;
- 2) Wesółowska E., (opracowanie wersji polskiej, Konsultacja naukowa i merytoryczna), Europejskie wytyczne dla zapewnienia jakości w wykrywaniu i diagnostyce raka piersi;

- 3) Dziukowa J., Wesołowska E., Mammografia w diagnostyce raka sutka, Wydawnictwo MediPage, Warszawa 2006;
- 4) Red. Leszczyński S., Radiologia Tom III, PZWL 1993;
- 5) Berg, Birdwell, Diagnostic Imaging Breast, Amirys 2006;
- 6) Shaw E., De Paredes, Atlas of mammography, Lippincott Williams & Wilkins 2007;
- 7) Tabar L., Tot T., Dean P.B., Breast Cancer, Thieme 2005.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: należy upewnić się czy pacjentka nie stosuje kosmetyków, które mogą powodować artefakty na obrazie (szczególnie antyperspiranty zawierające związki aluminium, jeżeli tak to trzeba antyperspirant usunąć), pacjentka powinna zostać poinformowana o zastosowanej procedurze włącznie z ilością projekcji, opisem pozycji i zastosowanej projekcji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie. Badanie mammograficzne skryningowe wykonuje się w następujących projekcjach podstawowych: projekcja kranio-kaudalna (CC), projekcja skośna przyśrodkowo-boczna (MLO). Z zachowaniem standardów (kryteriów) prawidłowo wykonanego zdjęcia - u kobiet po wszczepieniu implantów badanie wg techniki Eklunda;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	25 – 35
ognisko	$\leq 0,3$
filtracje [mm Al.]	w zależności od producenta i zastosowanej techniki
FFD [cm]	≥ 60
komora AEC	Położenie pola pomiarowego dopasowane do grubości i gęstości piersi
czułość błona/folia	100 (200)
czas [ms]	< 2000 (<i>nie dotyczy systemów skanujących</i>)
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: półfartuszek osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie:
 - a) standardowa projekcja CC: brodawka sutkowa umieszczona centralnie lub lekko przyśrodkowo, brodawka sutkowa wyrzutowana, widoczny mięsień piersiowy lub długość linii zabrodawkowej zmierzona na zdjęciu w projekcji CC nie różni się więcej niż o 1 cm od długości zmierzonej na zdjęciu w projekcji MLO, cała część przyśrodkowa piersi uwidoczniiona na zdjęciu,
 - b) standardowa projekcja MLO: tkanka tłuszczowa widoczna z tyłu za całością tkanki włóknisto-gruczołowej, najniżej położony fragment mięśnia piersiowego widoczny poniżej linii zabrodawkowej (linia łącząca brodawkę z zarysem mięśnia piersiowego pod kątem prostym), widoczny wypukły przedni zarys mięśnia piersiowego, wygładzony fałd podsutkowy,
 - c) kryteria prawidłowego oznaczenia zdjęć – etykieta identyfikacyjna, data badania, rodzaj projekcji i strona; należy używać ujednoczonych symboli oznaczeń kodowych, oznaczenie rejestrator obrazu – ekran: kV, mAs, czas ekspozycji, rodzaj filtra, siła ucisku, grubość piersi po kompresji;
- 2) struktury krytyczne: wielkość, forma i ułożenie mikrozwapnień, kuliste szczegóły i rodzaj ich ograniczeń, ostrość i postać struktur liniowych,
- 3) opis wyniku: ocena jakości zdjęcia, ocena typu utkania piersi, opis zmian – lokalizacja, wielkość i cechy morfologiczne wg leksykonu BI-RADS, opis objawów dodatkowych, porównanie z badaniem poprzednim, jeśli było wykonane, końcowe wnioski z zaleceniem dalszego postępowania: badanie zgodnie z ustalonym interwałem lub dalsza diagnostyka i konsultacja onkologiczna, – opis badania wykonywany jest przez dwóch, niezależnych od siebie, lekarzy specjalistów radiologów.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy procedury;
- 3) przerwanie badania: brak prawidłowej współpracy kobiety lub jej zgody na dalsze badanie;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

198. Galaktografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.099

ICD 9: 87.370.103

2. Cel procedury.

Ustalenie lokalizacji niewyczuwalnych i niewidocznych w klasycznej mammografii zmian patologicznych w obrębie przewodów mlekowych, po wypełnieniu ich środkiem kontrastującym.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. med. Barbara Bobek-Billewicz, dr n. fiz. Andrzej Orlef, Dorota Jaśkiewicz, Joanna Gibińska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, technik elektroradiologii Krzysztof Lewandowski.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) u kobiet miesiączkujących – II połowa cyklu,
- c) brak współpracy z badaną kobietą,
- d) brak możliwości przyjęcia prawidłowej pozycji przez badaną kobietę.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Galaktografii nie wykonuje się u niemowląt i dzieci, galaktografii nie wykonuje się u karmiących piersią.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	6	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Jednorazowe zestawy do podania środka kontrastującego przy galaktografii.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niecałkowite objęcie badaniem gruczołu piersiowego, zbyt mała kompresja, artefakty wynikające z nakładania się struktur innych niż gruczoł piersiowy, nieprawidłowe ułożenie, błędy w oznakowaniu piersi, nieprawidłowe zobrazowanie przewodu mlekowego (zbyt mała ilość środka kontrastującego, obecność baniek powietrza, obecność zacieków środka kontrastującego). W ocenie badania przez lekarza najistotniejsze są błędy spostrzegania i interpretacji.

15. Okoliczności wymagające specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedur.

Endoproteza piersi, ciąża, alergia na jodowy środek kontrastujący, młody wiek badanej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Technik elektroradiologii powinien uzyskać od pacjentki informację dotyczącą: daty poprzedniego badania, dolegliwości ze strony piersi, obecności zmian skórnych, ewentualnego uczulenia na środek kontrastujący, wszczepienia implantów. Technik elektroradiologii powinien przekazać pacjentce informację dotyczącą: metody wykonania galaktografii, opisu pozycji i liczby wykonywanych projekcji, znaczenia ucisku.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Skierowanie do konsultacji onkologicznej.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) N. Perry, M. Broeders, C. de Wolf i inni, European guidelines for quality assurance in breast cancer screening and diagnosis, Fourth Edition;

- 2) Wesołowska E., (opracowanie wersji polskiej, Konsultacja naukowa i merytoryczna), Europejskie wytyczne dla zapewnienia jakości w wykrywaniu i diagnostyce raka piersi;
- 3) Dziukowa J., Wesołowska E., Mammografia w diagnostyce raka sutka, Wydawnictwo MediPage, Warszawa 2006;
- 4) pod redakcją Leszczyński S., Radiologia Tom III, PZWL 1993;
- 5) Berg, Birdwell, Diagnostic Imaging Breast, Amirys 2006;
- 6) Shaw E., De Paredes, Atlas of mammography, Lippincott Williams & Wilkins 2007;
- 7) Tabar L., Tot T., Dean P.B., Breast Cancer, Thieme 2005.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: szczegółowe badanie kliniczne, przeprowadzić z pacjentką wywiad dotyczący ewentualnych uczuleń na środki kontrastujące, upewnić się czy pacjentka nie stosuje kosmetyków, które mogą powodować artefakty na obrazie (szczególnie antyperspiranty zawierające związki aluminium);
- 3) personelu: należy przekazać informację pacjentce o zastosowanej procedurze włącznie z ilością projekcji, opisem pozycji i zastosowanej projekcji.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) pacjentka poddana galaktografii powinna pozostawać w pozycji siedzącej lub leżącej z rękoma założonymi za głowę. Po odkażeniu skóry brodawkę znieczula się środkiem znieczulającym w aerozolu, następnie, zachowując warunki sterylności, w ujście przewodu mlekowego wprowadza się zgłębnik, a następnie cewnik lub sondę galaktograficzną połączoną ze strzykawką. Podaje się próbnie ok. 0,1 ml – 0,3 ml środka kontrastującego i nie wycofując cewnika wykonuje się zdjęcie kontrolne w projekcji bocznej. Jeżeli położenie cewnika jest prawidłowe podaje się docelową ilość 0,8 ml – 3,0 ml środka kontrastującego. Po podaniu środka kontrastującego cewnik jest wyjmowany, ułożyć pierś w zależności od projekcji, zastosować odpowiedni ucisk, wykonać ekspozycję dobierając odpowiednie warunki, zwolnić ucisk:
 - a) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: badanie mammograficzne wykonuje się w następujących projekcjach podstawowych:
 - projekcja kranio-kaudalna (CC) – dwa zdjęcia,
 - projekcja boczna (ML) – przed i po dopełnieniu środkiem kontrastującym,
 - zdjęcie celowane, powiększone (w obu projekcjach);
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	25 – 35
ognisko	$\leq 0,3$
filtracje [mm Al]	w zależności od producenta i zastosowanej techniki
FFD [cm]	≥ 60

komora AEC	Położenie pola pomiarowego dopasowane do grubości i gęstości piersi
czułość błona/folia	100 (200)
czas [ms]	< 2000 (nie dotyczy systemów skanujących)
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: brak.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Sprawdzenie czy pacjentka nie ma odczynu na skórze po podaniu środka kontrastującego, zabezpieczenie miejsca podania środka kontrastującego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Podanie do przewodu mlekowego w ilości do 3ml.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie:
 - a) standardowa projekcja CC: brodawka sutkowa umieszczona centralnie lub lekko przyśrodkowo, widoczny mięsień piersiowy lub długość linii zabrodawkowej zmierzona na zdjęciu w projekcji CC nie różni się więcej niż o 1 cm od długości zmierzonej na zdjęciu w projekcji MLO, cała część przyśrodkowa piersi uwidoczniiona na zdjęciu,
 - b) projekcja boczna ML: widoczna cała pierś z niewielkim fragmentem mięśnia piersiowego oraz fragmentem tkanki podsutkowej, wyrzutowana brodawka,
 - c) kryteria prawidłowego oznaczenia zdjęć: etykieta identyfikacyjna, identyfikator pacjenta, data badania, rodzaj projekcji i strona (na etykiecie oraz dodatkowo na zdjęciu); należy używać ujednoliconych symboli oznaczeń kodowych oraz ich pozycji, identyfikator technika, zwykle inicjały, oznaczenie rejestrator obrazu – ekran, kV, mAs, czas ekspozycji, rodzaj filtru, siła ucisku, grubość sutka po kompresji;
- 2) struktury krytyczne: morfologia przewodów mlekowych i ich drożność;

- 3) opis wyniku: ocena obrazów po zastosowaniu środka kontrastującego, ocena typu utkania piersi w skali ACR, opis zmian, lokalizacja zmiany, cechy morfologiczne, opis objawów dodatkowych, zalecenia dalszego postępowania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku wady postawy (pozycja kaudo-kranialna);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak prawidłowej współpracy pacjentki lub jej zgody na dalsze badanie, perforacja przewodu mlekowego po podaniu środka kontrastującego (badanie można powtórzyć po kilku dniach);
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: standardowo stosuje się jodowe niejonowe, niskoosmolarne środki kontrastujące;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

199. Radiografia, mammografia rtg, preparat usunięty w czasie zabiegu chirurgicznego

- część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.100

ICD 9: 87.370.101

2. Cel procedury.

Ocena prawidłowego usunięcia zmiany po założeniu igły lokalizacyjnej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Elżbieta Łuczyńska, dr n. fiz. Sylwia Heinze –Paluchowska, dr n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Ocena prawidłowego usunięcia zmiany po założeniu igły lokalizacyjnej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Nie dotyczy

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Nie dotyczy.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	6	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Wymagane dodatkowe informacje czy zmiana została usunięta całkowicie, czy igła lokalizacyjna znajduje się w preparacie, jakie są marginesy w otoczeniu guza.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nie dotyczy.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Nie dotyczy.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.
Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: jedna projekcja góra - dół na papierowej podstawie;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu
ognisko	$\leq 0,3$
filtracje [mm Al.]	w zależności od producenta i zastosowanej techniki
FFD [cm]	≥ 60
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	Typowe dla urządzenia
czułość błona/folia	nie dotyczy
czas [ms]	nie dotyczy
kratka	Z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania:

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut,
- 2) zespół lekarzy radiologów: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) opis zdjęcia preparatu powinien zawierać następujące informacje:
 - a) czy zmiana jest usunięta w całości,
 - b) jaki jest najmniejszy margines w otoczeniu zmiany,
 - c) czy w preparacie znajduje się igła lokalizacyjna.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: brak;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

200. Radiografia, klatka piersiowa, 3 projekcje (PA i L oraz P boczne) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.107

ICD 9: 87.440.102

2. Cel procedury.

Diagnostyka zmian naciekowych, ogniskowych i rysunku naczyniowego płuc.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. Andrzej Urbanik, lek. Dorota Szlezzynger Marcinek, lek. Magdalena Grzybek, technik elektroradiologii Grażyna Sendor, dr n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony na jamę brzuszną.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	5
0	3	0	3	5
0	6	0	3	5
0	7	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ustawienie, wdech, brak współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 2) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) pacjenta: pacjent rozebrany do pasa, bez elementów metalowych, bez paska od spodni;
- 4) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: PA – dolna krawędź zgodna z najniższym żebrzem, górna krawędź na wysokości 5 cm powyżej barków, boki – ten sam zakres. Wymagane objęcie badaniem szczytów płuc i kątów przeponowo żebrzowych oraz zachyłków przykręgosłupowych opłucnej;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	125
ognisko	$\leq 1,3$
filtracje [mm Al.]	$\geq 3,0$
FFD [cm]	180 (140 – 200)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	PA – prawa, boki – środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	≤ 20 dla PA, ≤ 40 dla boku
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 13 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: PA, pełny wdech (uwidocznienie 6 przednich lub 10 tylnych żeber nad przeponą), zatrzymany oddech, symetryczne odwzorowanie płuc (wyrstek kolczysty między mostkowymi końcami obojczyków), zobrazowanie całych krawędzi bocznych płuc oraz cieni żeber ponad przeponą, odwzorowanie rysunku naczyniowego całych płuc, szczególnie naczyń obwodowych, uwidocznienie pozasercowego obszaru płuc oraz śródpiersia, uwidocznienie kręgosłupa przez cień śródpiersia, bok, pełny wdech, zatrzymany oddech, ramiona poza polami płuc, nałożenie tylnych granic płuc, uwidocznienie tchawicy, uwidocznienie kątów;
- 2) struktury krytyczne: PA, ostre uwidocznienie tchawicy i oskrzeli płatowych, ostre uwidocznienie zarysów serca i aorty, ostre uwidocznienie przepony i kątów przeponowo – żebrowych, uwidocznienie małych kolistych struktur, z przestrzenią pozasercową włącznie: wysokokontrastowych 0,7 mm; niskokontrastowych: 2 mm średnicy, uwidocznienie liniowych i siateczkowatych struktur dochodzących do obrzeży płuc: wysokokontrastowych: 0,3 mm; niskokontrastowych: 2 mm, bok, ostre uwidocznienie tylnych krawędzi serca i aorty, ostre uwidocznienie śródpiersia, ostre uwidocznienie przepony, ostre uwidocznienie mostka, ostre uwidocznienie kręgosłupa piersiowego, uwidocznienie małych kolistych struktur, z przestrzenią pozasercową włącznie: wysokokontrastowych 0,7 mm; niskokontrastowych: 2 mm średnicy, uwidocznienie liniowych i siateczkowatych struktur dochodzących do obrzeży płuc: wysokokontrastowych: 0,3 mm; niskokontrastowych: 2 mm;
- 3) opis wyniku: ocena pól płucnych, krążenia małego, wnek, sylwetki sercowo naczyniowej, obrysów przepony, struktur kostnych i tkanek miękkich klatki piersiowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: typ budowy anatomicznej i nieprawidłowa postawa ciała (skolioza, kifoza), brak współpracy z pacjentem – niemożność prawidłowego ułożenia do badania (np. pacjent nieprzytomny);
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

201. Radiografia, żebra, obustronne, trzy projekcje (PA i obie skośne) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.113

ICD 9: 87.430.102

2. Cel procedury.

Diagnostyka zmian pourazowych i ogniskowych żeber.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. Andrzej Urbanik, lek. Dorota Szlezzynger Marcinek, lek. Bartłomiej Łasocha, dr n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) znaczne dolegliwości bólowe.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku kobiet w ciąży (zwłaszcza w kombinacji, trzeci trymestr i diagnostyka żeber dolnych) należy rozważyć wykonanie procedury po rozwiązaniu. W przeciwnym wypadku wymagana jest odrębna pisemna zgoda pacjentki na wykonanie badania z użyciem promieniowania jonizującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3

0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Kluczowe jest podanie przewidywanej lokalizacji zmian – strona oraz górne czy dolne żebra.

13. Możliwe interakcje lekowe.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niepełny wdech.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent rozebrany od pasa w górę (razem z bielizną), bez kolczyków, łańcuszków i innych ozdób; osłony z gumy ołowiowej na brzuch. Osłony na gonady. W badaniu żeber dolnych osłona na tarczycę.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Złamania górnych żeber – wykluczenie odmy opłucnowej; złamania dolnych żeber – wykluczenie krwawienia z narządów jamy brzusznej

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images*, czerwiec 1996 EUR 16260;
- 2) *ACR practice guideline for imaging pregnant or potentially pregnant adolescents and women with ionizing radiation*, 2008 (Res. 26);
- 3) *ACR practice guideline for the performance of pediatric and adult chest radiography*, Revised 2006 (Res. 46,17,35);
- 4) *The WHO manual of diagnostic imaging – radiographic technique and projections*, WHO 2003;
- 5) Hofer M., *Podstawy radiologii klatki piersiowej*, MediPage 2008.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent rozebrany od pasa w górę (włączając bieliznę, zwłaszcza jeśli zawiera elementy metalowe), bez kolczyków, łańcuszków i innych ozdób; bez paska od spodni; jeśli to możliwe należy usunąć preparaty dermatologiczne (zwłaszcza pasty, gęste maści) z badanej okolicy;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: PA: dolna krawędź zgodna z najniższym żebrzem, górna krawędź na wysokości 5 cm powyżej barków, boki – ten sam zakres, wymagane objęcie badaniem szczytów płuc i kątów przeponowo żebrowych oraz zachyłków przykręgosłupowych opłucnej
 - a) skos żebra górne: górny brzeg 5 cm powyżej barków; pacjent przylega odpowiednio lewym lub prawym bokiem do kasety, tułów pod kątem 450, obszar objęty polem wiązki od kręgosłupa do ściany KLP, ekspozycja na pełnym wdechu,
 - b) skos żebra dolne: kasetą poprzecznie, dolny brzeg 2 cm poniżej grzebienia biodrowego; pacjent przylega odpowiednim bokiem do kasety, tułów pod kątem 450, obszar objęty polem wiązki od kręgosłupa do bocznej ściany KLP; ekspozycja na wydechu;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	PA – 120, skosy – 75 – 80
ognisko	≤ 1,3
filtracje [mm Al.]	≥ 3,0
FFD [cm]	100
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	PA – prawa, skosy – środkowa

czułość błona/folia	400
czas [ms]	≤ 20 dla PA, ≤ 40 skosy
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: w badaniu żeber górnych i PA klatki piersiowej półfartuch osłonny i osłony na gonady. W badaniu żeber dolnych osłony na gonady i tarczycę, półfartuch osłonny tylko u kobiet w ciąży.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 2) zespół lekarzy specjalistów: interpretacja 15 minut;
- 3) zespół lekarzy specjalistów nadzorujących zespół lekarzy w trakcie specjalizacji: zespół lekarzy specjalizujących się: interpretacja 15 minut + lekarz specjalista: konsultacja 5 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: PA, zatrzymany oddech, symetryczne odwzorowanie płuc (wyrostek kolczysty między mostkowymi końcami obojczyków), uwidocznienie kręgosłupa przez cień śródpiersia, skos, zatrzymany oddech, ramiona poza polami płuc, nałożenie tylnych granic płuc;
- 2) struktury krytyczne: PA, ostre uwidocznienie żeber, skos, ostre uwidocznienie żeber, ostre uwidocznienie mostka, ostre uwidocznienie kręgosłupa piersiowego;
- 3) opis wyniku: ocena ciągłości warstwy korowej żeber oraz pogrubień tkanek miękkich podopłucnowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: typ budowy anatomicznej i nieprawidłowa postawa ciała (skolioza, kifoza), brak współpracy z pacjentem – niemożność prawidłowego ułożenia do badania (np. pacjent nieprzytomny), w przypadku kobiet w ciąży, zwłaszcza w trzecim trymestrze należy przedyskutować z lekarzem kierującym wykonanie projekcji skośnych celowanych na dolne żebra, i ewentualnie odstąpić od nich dla zmniejszenia dawki promieniowania;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

202. Radiografia, klatka piersiowa, jedna projekcja (PA) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.117

ICD 9: 87.440.106

2. Cel procedury.

Ocena położenia sprzętu medycznego (cewników, sond, drenów) w obrębie klatki piersiowej, monitorowanie przebiegu chorób płuc w przypadkach kiedy rutynowe badanie RTG klatki piersiowej w dwu projekcjach zostało wykonane na początku leczenia i nie jest konieczne do oceny dynamiki zmian. Diagnostyka chorób klatki piersiowej jedynie kiedy celowe jest maksymalne obniżenie dawki promieniowania (np. w ciąży).

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. Andrzej Urbanik, lek. Dorota Szlezynger Marcinek, lek. Bartłomiej Łasocha, dr n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) brak aktualnego (nie starszego niż 6 miesięcy) rutynowego badania klatki piersiowej;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku kobiet w ciąży należy rozważyć wykonanie procedury po rozwiązaniu. W przeciwnym wypadku wymagana jest odrębna pisemna zgoda pacjentki na wykonanie badania z użyciem promieniowania jonizującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	3	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3
1	2	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Możliwe interakcje lekowe.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niepełny wdech.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

W przypadku pacjentów pobudzonych do rozważenia farmakologiczna sedacja przed badaniem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent rozebrany od pasa w górę (może pozostać w bieliźnie), bez kolczyków, łańcuszków i innych ozdób. Osłony z gumy osłonowej na brzuch, osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Progresja zmian może wymagać dalszej diagnostyki w badaniu RTG w dwu projekcjach, ewentualnie TK klatki piersiowej z kontrastem dożylnym, lub TKWR.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images*, czerwiec 1996 EUR 16260;
- 2) *ACR practice guideline for imaging pregnant or potentially pregnant adolescents and women with ionizing radiation*, 2008 (Res. 26);
- 3) *ACR practice guideline for the performance of pediatric and adult chest radiography*, Revised 2006 (Res. 46,17,35);
- 4) *The WHO manual of diagnostic imaging – radiographic technique and projections*, WHO 2003;
- 5) Hofer M., *Podstawy radiologii klatki piersiowej*, MediPage 2008.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent rozebrany od pasa w górę (może pozostać w bieliźnie, jeśli nie zawiera elementów metalowych), bez kolczyków, łańcuszków i innych ozdób, bez paska od spodni;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym.

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: dolna krawędź zgodna z najniższym żebrem, górna krawędź na wysokości 5 cm powyżej barków; wymagane objęcie badaniem szczytów płuc i kątów przeponowo żebrowych;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	125
ognisko	$\leq 1,3$
filtracje [mm Al.]	$\geq 3,0$
FFD [cm]	180 (140 – 200)
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	prawa
czułość błona/folia	400

czas [ms]	≤ 20
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: półfartuch z gumy osłonnej na narządy brzucha i miednicy, osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy specjalistów: interpretacja: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: pełny wdech (uwidocznienie 6 przednich lub 10 tylnych żeber nad przeponą), zatrzymany oddech, symetryczne odwzorowanie płuc (wyrstek kolczysty między mostkowymi końcami obojczyków), zobrazowanie całych krawędzi bocznych płuc oraz cieni żeber ponad przeponą, odwzorowanie rysunku naczyniowego całych płuc, szczególnie naczyń obwodowych, uwidocznienie pozasercowego obszaru płuc oraz śródpiersia, uwidocznienie kręgosłupa przez cień śródpiersia;
- 2) struktury krytyczne: ostre uwidocznienie tchawicy i oskrzeli płatowych, ostre uwidocznienie zarysów serca i aorty, ostre uwidocznienie przepony i kątów przeponowo-żebrowych, uwidocznienie małych kolistych struktur, z przestrzenią pozasercową włącznie: wysokokontrastowych 0,7 mm, niskokontrastowych: 2 mm średnicy, uwidocznienie liniowych i siateczkowatych struktur dochodzących do obrzeży płuc: wysokokontrastowych: 0,3 mm, niskokontrastowych: 2 mm;
- 3) opis wyniku: ocena pól płucnych, krążenia małego, wnek, sylwetki sercowo naczyniowej, obrysów przepony, struktur kostnych i tkanek miękkich klatki piersiowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: typ budowy anatomicznej i nieprawidłowa postawa ciała (kifoza), słaba współpraca z pacjentem – niemożność prawidłowego ułożenia do badania (np. pacjent nieprzytomny), w przypadku pacjentów pobudzonych może być konieczna farmakologiczna sedacja;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

203. Radiografia, klatka piersiowa, 1 projekcja (boczne) z wzmocnieniem kontrastowym

- część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.118

ICD 9: 87.440.107

2. Cel procedury.

Ocena sylwetki serca pod kątem powiększenia lewego przedsionka i lewej komory, ocena przełyku pod kątem uchyłków.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. Andrzej Urbanik, lek. Dorota Szlezzynger Marcinek, lek. Bartłomiej Łasocha, dr n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) brak aktualnego (nie starszego niż 6 miesięcy) rutynowego badania klatki piersiowej,
- c) inne zaburzenia połykania zwiększające ryzyko zachłyśnięcia się kontrastem;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku kobiet w ciąży należy rozważyć wykonanie procedury po rozwiązaniu. W przeciwnym wypadku wymagana jest odrębna pisemna zgoda pacjentki na wykonanie badania z użyciem promieniowania jonizującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
---	---	---	----	----

0	1	0	4	3
0	3	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3
1	2	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

W przypadku pacjentów pobudzonych do rozważenia farmakologiczna sedacja przed badaniem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi pozostać na czczo 2 godziny przed badaniem, pacjent rozebrany od pasa w górę (może pozostać w bieliźnie), bez kolczyków, łańcuszków i innych ozdób, osłony z gumy osłonowej na brzuch, osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Zmiany niepokojące wymagają uzupełnienia o badanie dwukontrastowe, ewentualnie badanie gastroskopowe. W razie zachłyśnięcia się środkiem kontrastującym wskazana profilaktyczna antybiotykoterapia i kontrola kliniczna oraz RTG klatki piersiowej.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images*, czerwiec 1996 EUR 16260;
- 2) *ACR practice guideline for imaging pregnant or potentially pregnant adolescents and women with ionizing radiation*, 2008 (Res. 26);
- 3) *ACR practice guideline for the performance of pediatric and adult chest radiography*, Revised 2006 (Res. 46,17,35);
- 4) *ACR practice guideline for the performance of esophagrams and upper gastrointestinal examinations in adults*, Revised 2008 (Res. 35);
- 5) *The WHO manual of diagnostic imaging – radiographic technique and projections*, WHO 2003;
- 6) *Hofer M., Podstawy radiologii klatki piersiowej*, MediPage 2008.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 2) pacjenta: pacjent nie je i nie pije przez 2 godziny przed badaniem, rozebrany od pasa w górę (może pozostać w bieliźnie, jeśli nie zawiera ona elementów metalowych), bez kolczyków, łańcuszków i innych ozdób, bez paska od spodni;
- 3) personelu: pielęgniarka – wywiad odnośnie zaburzeń połykania, operacji w zakresie przewodu pokarmowego, przygotowanie kubeczka z kontrastem i drugiego z czystą wodą do wykorzystania po badaniu.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja L – boczna – dolna krawędź poniżej dwunastego kręgu piersiowego, na poziomie najniższego zebra, górna krawędź na wysokości 5 cm powyżej barków;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	125
ognisko	≤ 1,3
filtracje [mm Al.]	≥ 3,0
FFD [cm]	180 (140 – 200)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa

czułość błona/folia	400
czas [ms]	40
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej, nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: półfartuch osłonny na narządy brzucha i miednicy, osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent: wyplukanie ust i ewentualne popicie pozostałości po zawiesinie kontrastującej.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut,
- 2) zespół lekarzy specjalistów: interpretacja: 10 minut, lekarz specjalista nadzorujący lekarza w trakcie specjalizacji: lekarz specjalizujący się – interpretacja: 10 minut + lekarz specjalista – konsultacja: 5 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zawiesina siarczanu baru w stężeniu 1 g na ml, w ilości 50 ml. Podawany doustnie. Istnieje ryzyko zachłyśnięcia, więc wymagane jest aby pacjenta nie zostawiać samego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: ramiona poza polami płuc, nałożenie tylnych granic płuc, uwidocznienie tchawicy, uwidocznienie kątów;
- 2) struktury krytyczne – ostre uwidocznienie obrysów przełyku od wysokości krtani do roztworu przepony, ostre uwidocznienie tylnych krawędzi serca i aorty, ostre uwidocznienie śródpiersia, ostre uwidocznienie przepony, ostre uwidocznienie mostka, ostre uwidocznienie kręgosłupa piersiowego, uwidocznienie małych kolistych struktur, z przestrzenią pozasercową włącznie: wysokokontrastowych 0,7 mm; niskokontrastowych: 2 mm średnicy, uwidocznienie liniowych i siateczkowatych struktur dochodzących do obrzeży płuc: wysokokontrastowych: 0,3 mm; niskokontrastowych: 2 mm;
- 3) opis wyniku: ocena obrysów przełyku, sylwetki sercowo naczyniowej, wnęk, obrysów przepony, struktur kostnych i tkanek miękkich klatki piersiowej. Konieczna odpowiedź na pytanie czy są uchyłki czy nie, konieczna informacja o ewentualnym zachłyśnięciu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: typ budowy anatomicznej i nieprawidłowa postawa ciała (skolioza, kifoza), brak współpracy z pacjentem –

niemożność prawidłowego ułożenia do badania (np. pacjent nieprzytomny), patrz uwagi odnośnie środka kontrastującego;

- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: w razie utrudnienia połykania, gdy trudność dotyczy tylko pokarmów stałych należy rozważyć rozcieńczenie środka kontrastującego w stosunku 1:1, w razie zachłyśnięć w wywiadzie zastąpić baryt środkiem cieniującym rozpuszczalnym w wodzie i wykonać badanie przy napięciu lampy rzędu 60 kV – 80 kV, użycie rozpuszczalnych w wodzie środków kontrastujących jest konieczne u pacjentów po operacjach przewodu pokarmowego w nieodległym wywiadzie, oraz po urazach i w innych stanach związanych z ryzykiem perforacji przewodu pokarmowego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

204. Radiografia, klatka piersiowa, przyłóżkowe, jedna projekcja (AP) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.119

ICD 9: 87.440.108

2. Cel procedury.

Zgrubna ocena chorób płuc i układu krążenia oraz ocena położenia sprzętu medycznego (cewników, sond, drenów) w obrębie klatki piersiowej, u pacjentów w stanie ciężkim, którzy z uwagi na zagrożenie życia lub zdrowia nie mogą zostać przewiezieni do pracowni diagnostycznej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. Andrzej Urbanik, lek. Dorota Szlezzynger Marcinek, lek. Bartłomiej Łasocha, dr n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) brak współpracy pacjenta,

- c) niemożność ochrony przed promieniowaniem pacjentów współdzielących z chorym salę,
- d) stan kliniczny który pozwala na transport i wykonanie badania AP na leżąco z wykorzystaniem aparatu stacjonarnego.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku kobiet w ciąży wymagana jest odrębna pisemna zgoda pacjentki na wykonanie badania z użyciem promieniowania jonizującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	2	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

W przypadku pacjentów pobudzonych do rozważenia farmakologiczna sedacja przed badaniem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent rozebrany od pasa w górę (może pozostać w bieliźnie), bez kolczyków, łańcuszków i innych ozdób, zaleca się odsunięcie sprzętu medycznego z obszaru badanego na ile to tylko możliwe, osłony z gumy osłonowej na brzuch; osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Progresja lub zmiany niejednoznaczne mogą wymagać dalszej diagnostyki w badaniu TK klatki piersiowej z kontrastem dożylnym, lub TKWR.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images*, czerwiec 1996 EUR 16260;
- 2) ACR practice guideline for imaging pregnant or potentially pregnant adolescents and women with ionizing radiation, 2008 (Res. 26);
- 3) ACR practice guideline for the performance of pediatric and adult chest radiography, Revised 2006 (Res. 46,17,35);
- 4) ACR practice guideline for the performance of esophagrams and upper gastrointestinal examinations in adults, Revised 2008 (Res. 35);
- 5) The WHO manual of diagnostic imaging – radiographic technique and projections, WHO 2003;
- 6) Hofer M., Podstawy radiologii klatki piersiowej, MediPage 2008.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent rozebrany od pasa w górę (może pozostać w bieliźnie, jeśli nie zawiera elementów metalowych), bez kolczyków, łańcuszków i innych ozdób, bez paska od spodni; odsuwamy na ile to tylko możliwe cały sprzęt medyczny z nad klatki piersiowej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: dolna krawędź zgodna z najniższym żebrzem, górna krawędź na wysokości 5 cm powyżej barków, wymagane objęcie badaniem szczytów płuc i kątów przeponowo żebrowych;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70 – 100 (w przypadku kaset z kratką przeciwrozproszeniową 100 – 120)
ognisko	$\leq 1,3$
filtracje [mm Al.]	$\geq 3,0$

FFD [cm]	100 (100 – 150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	lewa lub bez
czułość błona/folia	400
czas [ms]	≤ 20 lub najkrótszy dostępny
kratka	z lub bez

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: półfartuch osłonny na narządy brzucha i miednicy, osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 30 minut;
- 2) zespół lekarzy specjalistów: interpretacja 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: pełny wdech (uwidocznienie 5 przednich lub 9 tylnych żeber nad przeponą), zatrzymany oddech, symetryczne odwzorowanie płuc (wyrstek kolczysty między mostkowymi końcami obojczyków), zobrazowanie całych krawędzi bocznych płuc oraz cieni żeber ponad przeponą, odwzorowanie zarysów serca i aorty, odwzorowanie przepony i kątów przeponowo-żebrowych, odwzorowanie głównych naczyń płuc;
- 2) struktury krytyczne: ostre uwidocznienie tchawicy i głównych oskrzeli, uwidocznienie małych kolistych struktur, z przestrzenią pozasercową włącznie: wysokokontrastowych 0,7 mm; niskokontrastowych: 2 mm średnicy, uwidocznienie liniowych i siateczkowatych struktur dochodzących do obrzeży płuc: wysokokontrastowych: 0,3 mm; niskokontrastowych: 2 mm;
- 3) opis wyniku: ocena pól płucnych, obrysów przepony, zgrubna ocena struktur kostnych i tkanek miękkich klatki piersiowej, ewentualne porównanie szerokości sylwetki serca i wnęk do badań poprzednich (jeżeli są dostępne).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: słaba współpraca z pacjentem – niemożność prawidłowego ułożenia do badania (np. pacjent nieprzytomny), brak współpracy personelu docelowego oddziału, w przypadku pacjentów pobudzonych może być konieczna farmakologiczna sedacja, typ budowy anatomicznej i nieprawidłowa postawa ciała (kifoza);
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

205. Radiografia, tchawica - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.120

ICD 9: 87.496.101

2. Cel procedury.

Diagnostyka chorób, urazów i ciał obcych w drogach oddechowych pomiędzy krtanią a oskrzelami głównymi.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. Andrzej Urbanik, lek. Dorota Szlezynger Marcinek, lek. Bartłomiej Łasocha, dr n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziaara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie.

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) diagnostyka zmian na pograniczu krtani i tchawicy;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku kobiet w ciąży należy rozważyć wykonanie procedury po rozwiązaniu. W przeciwnym wypadku wymagana jest odrębna pisemna zgoda pacjentki na wykonanie badania z użyciem promieniowania jonizującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	3	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4
1	2	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) odpowiedzialny:

lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;

2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niepełny wdech.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

W przypadku pacjentów pobudzonych do rozważenia farmakologiczna sedacja przed badaniem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent rozebrany od pasa w górę (może pozostać w bieliznie), bez metalowych elementów, osłony z gumy ołowiowej na brzuch, osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Wykazanie zmian może wymagać dalszej diagnostyki w badaniu TK klatki piersiowej z kontrastem dożylnym.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images, czerwiec 1996 EUR 16260;
- 2) ACR practice guideline for imaging pregnant or potentially pregnant adolescents and women with ionizing radiation, 2008 (Res. 26);
- 3) ACR practice guideline for the performance of pediatric and adult chest radiography, Revised 2006 (Res. 46,17,35);
- 4) The WHO manual of diagnostic imaging – radiographic technique and projections, WHO 2003;
- 5) Hofer M., Podstawy radiologii klatki piersiowej, MediPage 2008;
- 6) Balinger P. W., Merril's Atlas of Radiographic Positions and radiologic Procedures, 8th Edition, Mosby-Year Book 1995;
- 7) Pearlberg JL, Sandler MA, Kvale P, Beute GH, Madrazo BL., Computed-tomographic and conventional linear-tomographic evaluation of tracheobronchial lesions for laser photoresection, Radiology. 1985 Mar;154(3):759-62.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent rozebrany od pasa w górę (może pozostać w bieliznie), bez elementów metalowych), bez paska od spodni;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wszystkie projekcje wykonujemy z wykorzystaniem kratki przeciwrozproszeniowej, z ustawieniem kasyty w pozycji „portret”.
 - a) rutynowo dwie projekcja – AP i boczna.
 - AP – pozycja stojąca lub leżąca, linia środkowa ciała w linii środkowej celownika, barki na tej samej wysokości i w tej samej odległości od stołu. Szyja nieco odchylna. Środek kasyty w rzucie wcięcia mostka, promień centralny wiązki pada na rękojęść mostka. Ekspozycję wykonujemy w czasie powolnego wdechu!
 - boczna – pozycja stojąca lub leżąca, bokiem do kasyty. W pozycji stojącej równomiernie rozkładamy ciężar na stopach. Ręce spleciona za plecami, barki odwiedzone ku tyłowi, można je stabilizować w tym położeniu szerokim bandażem. Linia środkowa celownika, powinna biec między wcięciem mostka

a linią pachową środkową. Górna krawędź kasety na wysokości chrząstki tarczowatej krtani. Kontrola czy barki są na jednej wysokości a pacjent nie odchyła się na lewy lub prawy bok w płaszczyźnie czołowej. Szyja nieco odchylna. Promień centralny wiązki pada między wcięcie mostka a przedni obrys głowy kości ramiennej. Ekspozycję wykonujemy w czasie powolnego wdechu!

- Dodatkowa projekcja pachowo – boczna „pływaka” – pozycja stojąca lub leżąca, bokiem do kasety. Ręka od strony kasety uniesiona pionowo ku górze, zgięta w łokciu i ułożona na głowie lub za głową; ramię uniesionej ręki opiera się o statyw. Ręka od strony lampy tak opuszczona nisko jak tylko to możliwe. Środek kasety na wysokości pachy w osi przednio tylnej między wcięciem mostka a przednim obrysem głowy kości ramiennej. Szyja nieco odchylna. Promień centralny wiązki skierowany jest 15 stopni ku dołowi (doogonowo) pada na dół nadobojczykowy. Ekspozycję wykonujemy w czasie powolnego wdechu!

2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	125 dla odcinka dolnego i środkowego, 75 dla odcinka górnego
ognisko	$\leq 1,3$
filtracje [mm Al]	$\geq 3,0$
FFD [cm]	100 (80 – 150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	≤ 20
kratka	z

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: półfartuch osłonny na narządy brzucha i miednicy, osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

Zespół techników elektroradiologii: 15 min. Kontrola zdjęcia pod względem technicznym po wykonaniu badania przez technika, przesłanie lub dostarczenie lekarzowi, archiwizacja badania. W zależności od składu zespołu: lekarz specjalista – interpretacja 10 minut, lekarz specjalista nadzorujący lekarza w trakcie specjalizacji: lekarz specjalizujący się – interpretacja 10 minut + lekarz specjalista – konsultacja 5 minut Ewentualna decyzja

o zdjęciach dodatkowych, zebranie dodatkowych informacji od pacjenta, konsultacja z klinicystą w przypadkach wątpliwych, porównanie zdjęć z badaniami poprzednio wykonywanymi, sformułowanie rozpoznania, podyktowanie lub napisanie wyniku badania, demonstracja wyników badań na zebraniach radiologicznych klinicznych. Nie uwzględniono rejestracji ani żadnych innych czynności administracyjnych zależnych od jednostki wykonującej procedurę.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.
Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: AP, obrys słupa powietrza w tchawicy na tle kręgosłupa piersiowego, zasięg badania od środkowej części szyi do środkowej części klatki piersiowej, radiogram nie może być zrotowany!, bok, obrys słupa powietrza w tchawicy, zasięg badania od środkowej części szyi do środkowej części klatki piersiowej, radiogram nie może być zrotowany!, uwidocznienie stref tkankowych odpowiadających tarczycy i grasicy, pachowo-boczny, obrys słupa powietrza w tchawicy, zasięg badania od środkowej części szyi do środkowej części klatki piersiowej, radiogram nie może być zrotowany!;
- 2) struktury krytyczne: AP, bok, pachowo boczny, ostre uwidocznienie ścian tchawicy i głównych oskrzeli, bok i pachowo boczny, oddzielne uwidocznienie obu barków, ostre uwidocznienie ścian tchawicy;
- 3) opis wyniku: ocena ciągłości ścian tchawicy, ewentualnych zwężeń, poszerzenie przylegających tkanek miękkich – przykręgosłupowych zamostkowych, ocena pod kątem obecności ciał obcych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w sytuacji kiedy nie jest możliwe uzyskanie projekcji bocznej (pacjent nie jest w stanie dostatecznie odciągnąć barków) wykonujemy projekcję pachową boczną;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: typ budowy anatomicznej i nieprawidłowa postawa ciała (kifoza), słaba współpraca z pacjentem – niemożność prawidłowego ułożenia do badania (np. pacjent nieprzytomny), w przypadku pacjentów pobudzonych może być konieczna farmakologiczna sedacja;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

206. Radiografia, planigrafia/tomosynteza, klatka piersiowa - część ogólna

1.Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.121

ICD 9: 87.440.109

2. Cel procedury.

Ocena lokalizacji, morfologii (kształtu, rozmiarów i obrysów) i stosunku zmian ogniskowych stwierdzanych w badaniu przeglądowym, ocena wnęk płucnych, zwłaszcza zwężeń oskrzeli, ocena obrysów tchawicy i głównych oskrzeli, ocena śródpiersia, w szczególności guzów śródpiersia tylnego, orientacyjna ocena dużych naczyń pod kątem tętniaków aorty i pnia płucnego, koarktacji aorty, diagnostyka odmy opłucnowej u pacjentów leżących, rozpoznawanie zmian w ścianie klatki piersiowej, w tym zgrubień opłucnej, ocena zmian w strukturach kostnych KLP, monitorowanie przebiegu choroby.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. Andrzej Urbanik, lek. Dorota Szlezzynger Marcinek, lek. Bartłomiej Łasocha, dr n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) możliwość szybkiego wykonania tomografii komputerowej, angiografii, echokardiografii, lub innych badań weryfikujących podejrzenie kliniczne jednocześnie pozwalających na jego bliższą ocenę;

2) bezwzględne: brak zgody lub brak współpracy pacjenta.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku kobiet w ciąży należy rozważyć wykonanie procedury po rozwiązaniu, lub zastąpienie jej procedurą nie narażającą na promieniowanie jonizujące, szczególnie gdy pracujemy z aparatem analogowym bez kaset symultanicznych. W przeciwnym wypadku wymagana jest odrębna pisemna, świadoma zgoda pacjentki na wykonanie badania z użyciem promieniowania jonizującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
---	---	---	----	----

0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niepełny wdech.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

W przypadku pacjentów pobudzonych do rozważenia farmakologiczna sedacja przed badaniem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent rozebrany od pasa w górę (również bielizna), bez kolczyków, łańcuszków i innych ozdób, osłony z materiału osłonnego na brzuch, osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Wykrycie zmian ogniskowych niesklasyfikowanych jako łagodne lub złośliwe wymaga dalszej diagnostyki w badaniu TK klatki piersiowej z kontrastem dożylnym. Stwierdzenie zmian podejrzanych i złośliwych może wymagać po konsultacji chirurgiczno - onkologicznej oceny zaawansowania miejscowego w badaniu TK klatki piersiowej z kontrastem dożylnym.

Stwierdzenie zmian w śródmiąszcu, lub ich progresja może wymagać po konsultacji pulmonologicznej uzupełnienia o badanie TK klatki piersiowej w algorytmie wysokiej rozdzielczości.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images, czerwiec 1996 EUR 16260;
- 2) rozporządzenie MZ z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych", (Dz. U. Nr 59 poz. 365);
- 3) rozporządzeniem MZ z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie warunków bezpiecznego stosowania promieniowania jonizującego dla wszystkich rodzajów ekspozycji medycznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1015);
- 4) ACR practice guideline for imaging pregnant or potentially pregnant adolescents and women with ionizing radiation, 2008 (Res. 26);
- 5) ACR practice guideline for the performance of pediatric and adult chest radiography, Revised 2006 (Res. 46,17,35);
- 6) The WHO manual of diagnostic imaging – radiographic technique and projections, WHO 2003;
- 7) Gładysz B., Tomografia, zastosowanie kliniczne, PZWL 1962;
- 8) Zsebök Z.B., Wprowadzenie do metodyki badań radiologicznych, PZWL 1969;
- 9) Egender G., Pirker E., Gornik E., Use of an improved simultaneous film cassette in linear tomography, Rontgenblatter. 1984 Dec;37(12):403–8;
- 10) Gomi T., X-Ray digital linear tomosynthesis imaging for artificial pulmonary nodule detection, Journal of clinical imaging science 2011 Feb;
- 11) Vikgren J. et al., Comparison of Chest Tomosynthesis and Chest Radiography for Detection of Pulmonary Nodules: Human Observer Study of Clinical Cases, December 2008 Radiology, 249, 1034–1041;
- 12) Sone S. et al., Development of a high resolution digital tomosynthesis system and its clinical application, September 1991 RadioGraphics, 11, 807–822;
- 13) Ballinger P.W., Merrill's Atlas of Radiographic positions and radiologic Procedures, 8th edition, Vol 3 Mosby–Year Book 1995.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent rozebrany od pasa w górę (również bielizna), bez kolczyków, łańcuszków i innych ozdób, bez paska od spodni;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: algorytm badania – wykonujemy obrazy trzech "wstępnych" warstw na zadanej głębokości, następnie wybieramy najlepiej reprezentującą obszar istotny klinicznie, i pozostałe warstwy wykonujemy w odległościach co centymetr względem tak wyznaczonego "pilota". Bardzo ważne jest aby ze względu na czas badania i powtarzalność warstw

nie wykonywać ekspozycji na pełnym wdechu, ale na poziomie akceptowalnym przez pacjenta, aby wygodnie mógł go nabierać i trzymać przez cały czas trwania badania. Rutynowo wykonywane jest badanie w płaszczyznach czołowych,

- a) płaszczyzna czołowa: pacjent leży na plecach, ze względu na czas badania wskazane jest stosowanie miękkich podkładek z pianki. Promień centralny padać powinien 9 cm – 12 cm poniżej wcięcia mostka, warstwy "pilotażowe" wykonujemy na głębokości 10 cm, 11 cm i 12 cm od powierzchni stołu (podkładki). Dolna krawędź obrazu na wysokości najniższego żebra, górna krawędź na wysokości 5 cm powyżej barków,
- b) płaszczyzna strzałkowa, ewentualnie przystrzałkowe: pacjent stoi bokiem do kasety, lub częściej leży na boku, ze względu na czas badania wskazane jest stosowanie miękkich podkładek z pianki. Ramiona uniesione wysoko i splecione za głowę. Promień centralny padać powinien w linii pachowej środkowej na wysokości wnęk płucnych (odczytanej z RTG przeglądowego), warstwy "pilotażowe" wykonujemy na poziomie linii środkowej ciała, oraz w odległości 5 cm po obu jej stronach. Dolna krawędź obrazu na wysokości najniższego żebra, górna krawędź na wysokości 5 cm powyżej barków.

Badanie celowane na zmianę wykonane powinno być w dwu płaszczyznach, dobieranych indywidualnie. Głębokości warstw pilotażowych dobierane są na podstawie radiogramów przeglądowych, dwa pozostałe wstępne obrazy wykonujemy w odległości po 2 cm.

2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	125
ognisko	$\leq 1,3$
filtracje [mm Al]	$\geq 3,0$
FFD [cm]	100– 115
komora AEC	brak
czułość błona/folia	400
czas [ms]	< 600
kratka	brak

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: półfartuch z materiału osłonnego na narządy brzucha i miednicy, osłony na gonady, osłona na tarczycę jeśli szczyty płuc są poza obszarem zainteresowania.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 35 minut;
- 2) zespół lekarzy specjalistów: 40 minut;
- 3) lekarz specjalista nadzorujący lekarza w trakcie specjalizacji: lekarz specjalizujący się – 45 minut; lekarz specjalista – konsultacja: 16 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: badanie w warstwach czołowych, komfortowy wdech (5 przednich lub 9 tylnych odcinków żeber nad przeponą), zatrzymany oddech, symetryczne odwzorowanie płuc, zobrazowanie całych krawędzi bocznych płuc oraz cieni żeber ponad przeponą, odwzorowanie rysunku naczyniowego, szczególnie naczyń wnek, uwidocznienie kręgosłupa, badanie w warstwach strzałkowych, komfortowy wdech, zatrzymany oddech, ramiona poza polami płuc, uwidocznienie tylnych krawędzi serca i aorty, uwidocznienie śródpiersia, uwidocznienie przepony, uwidocznienie tchawicy, uwidocznienie zachyłków przykręgosłupowych;
- 2) struktury krytyczne: badanie w warstwach czołowych, ostre uwidocznienie tchawicy i oskrzeli głównych, ostre uwidocznienie przepony i kątów przeponowo-żebrowych, uwidocznienie małych kolistych struktur: 5 mm średnicy, badanie w warstwach strzałkowych, ostre uwidocznienie mostka, ostre uwidocznienie kręgosłupa piersiowego, uwidocznienie małych kolistych struktur: 5 mm średnicy;
- 3) opis wyniku: protokół badania z uwzględnieniem projekcji przekrojów, odstępów i zakresu obejmowania, ocena pól płucnych, wnek, sylwetki serca, dużych naczyń, śródpiersia przedniego i tylnego, obrysów przepony, struktur kostnych i tkanek miękkich klatki piersiowej, ocena zmian pod kątem morfologii i relacji do otaczających tkanek.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: jeśli na żadnym ze wstępnych przekrojów nie uwidoczniliśmy żądanej struktury, nie zmieniając pozycji promienia centralnego wykonujemy klasyczny radiogram przeglądowy i ponownie mierzymy odległości od ścian klatki piersiowej, jeśli kluczowym pytaniem jest stan węzłów chłonnych lub tchawicy i dużych oskrzeli wykonujemy badanie w projekcji "tchawiczo oskrzelowej" : zalecanie jest uniesienie miednicy tak, aby kłata piersiowa nachylona była do poziomu o około 12 °, alternatywnie jeśli pozwala na to aparat nachylić można do tego kąta kasetę z filmami. Przebieg oskrzeli płatowych i segmentowych oraz odpowiednich naczyń odzwierciedlają najlepiej warstwy ukośne;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku monitorowania zmian celowe jest ograniczenie obszaru badania lub liczby wykonywanych projekcji i gęstości warstw;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

207. TK, perfuzja, narządy klatki piersiowej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.122

ICD 9: 87.411.502

2. Cel procedury.

Ocena gęstości i ukrwienia zmiany oraz monitorowanie efektu leczenia guzów płuc i opłucnej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Joanna Gibińska, Lek. med. Dorota Sojka, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziaara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Perfuzja TK stosowana jest u pacjentów z nieoperacyjnym guzem płuca/opłucnej w celu oceny efektu leczenia czynnikami antyangiogennymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
 - b) ciąża,
 - c) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej,
 - d) brak współpracy z pacjentem.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży nie powinny być poddawane rutynowym badaniom z użyciem promieniowania rentgenowskiego. Wyjątki stanowią stany zagrożenia życia, których korzyść dla pacjentki przewyższa potencjalne ryzyko dla płodu. Badanie perfuzji TK jest badaniem planowym u wybranej grupy pacjentów z nieoperacyjnym guzem płuc/opłucnej – u pacjentki ciężarnej może być wykonane po terminacji ciąży.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
 - b) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Do badań TK rutynowo stosuje się jodowe, niejonowe, niskoosmolalne środki kontrastujące. Są one lepiej tolerowane niż środki jonowe, jednak mogą spowodować objawy niepożądane. Zgodnie z załącznikiem piątym do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Artefakty ruchowe – istotnie pogarszają jakość obrazu, zapobiega im technika skanowania na szczycie wdechu, lub jeśli nie jest to możliwe w trakcie płytkiego oddychania. Zjawisko napływu (artefakt rzekomej skrzepliny) – pozorny ubytek zakontrastowania żyły głównej dolnej, efekt wynikający z napływu zakontrastowanej i niezakontrastowanej krwi do VCI–

zbyt krótki okres pomiędzy podaniem środka kontrastującego a czasem skanowania. Nieprawidłowo dobrane parametry badania np. efektywna grubość obrazowanego przekroju (SW– section width) rekonstruowanych obrazów wpływa na najważniejsze parametry rekonstrukcji. Np. efekt uśredniania objętości– przy zastosowaniu względnie grubych, nie nakładających się na siebie warstw efekt ten może zredukować kontrastowość małych zmian w płucach powodując ich przeoczenie. Nieprawidłowo dobrane ustawienia okna prowadzą do zmian kontrastowości i wzrostu szumu obrazu np. grubość ściany oskrzela jest przeszacowana jeżeli używane jest zbyt wąskie okno, w tym przypadku wymagana jest szerokość okna > 1000 j. H. (najlepiej 1500 j. H.).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjenci z grup ryzyka:

- 1) pacjenci z alergią na środek kontrastujący – wcześniejsze średnie lub ciężkie reakcje alergiczne na podany jodowy środek kontrastujący, astma, alergia wymagająca stałego podawania leków. Postępowanie – rozważyć możliwość badania alternatywnego, nie wymagającego podania jodowych środków kontrastujących. Farmakologiczne zmniejszenie ryzyka reakcji alergicznej (działanie udowodnione jedynie w przypadku jonowych środków kontrastujących). Dawkowanie – 30 mg prednizolonu (35 mg metyloprednizolonu) doustnie na 12 godzin oraz powtórna dawka na 2 godziny przed badaniem. Komentarz – jeśli do badań TK stosuje się niejonowe, niskoosmolalne środki kontrastujące to stasowanie leków zapobiegających reakcjom alergicznym jest wskazane tylko u pacjentów z udowodnionymi, ciężkimi reakcjami po takich środkach, gdy nie można zastosować innych, alternatywnych technik obrazowania (ultrasonografia, rezonans magnetyczny). Wg. European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0;
- 2) pacjenci z niewydolnością nerek – dla pacjentów z prawidłową czynnością nerek (kreatynina <1,5 mg na dl lub <130 μmol na l) nie ma żadnych nerkowych przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. U pacjentów z grup ryzyka jako wskaźnik czynności nerek przyjmuje się poziom kreatyniny. Lepszym parametrem oceny przesączania kłębuszkowego to klirens kreatyniny obliczany za pomocą formuły Cockrofta– Gaulta: $Cr \text{ (ml na min)} = (140 - \text{wiek w latach}) \text{ razy masa ciała (kg) na stężenie kreatyniny w surowicy (}\mu\text{mol na l) razy } 0,81 \text{ (u kobiet współczynnik korygujący wynosi } 0,85)$. Identyfikacja pacjentów z grup ryzyka nefropatii po dożylnym zastosowaniu środków kontrastowych:
 - a) grupa dużego ryzyka:
 - pacjenci z klirensem kreatyniny <25 ml na minutę,
 - pacjenci z klirensem kreatyniny 25 ml na minutę – 50 ml na minutę oraz czynnikami ryzyka;
 - b) grupa miernego ryzyka:
 - pacjenci z klirensem kreatyniny 25 ml na minutę – 50 ml na minutę,
 - pacjenci z klirensem kreatyniny 50 ml na minutę – 75 ml na minutę oraz czynnikami ryzyka;
 - c) czynniki ryzyka:
 - nefropatia cukrzycowa,
 - zastoinowa niewydolność serca,
 - niedawne podanie środków kontrastujących,
 - wymagane podanie dużej ilości środka kontrastującego;

- 3) postępowanie przygotowawcze u pacjentów z grup dużego i umiarkowanego ryzyka:
 - a) wybór alternatywnej techniki obrazowania jeśli to możliwe,
 - b) odstawienie NLPZ oraz dipirydamolu na 48 godzin – 72 godzin przed badaniem,
 - c) odstawienie diuretyków i inhibitorów konwertazy angiotensyny na 24 godziny przed badaniem.
 - d) nawodnienie pacjentów:
 - e) pacjenci z grupy umiarkowanego ryzyka – sól fizjologiczna 1,0 ml na kg – 1,5 ml na kg na godzinę (zależnie od stanu) na 4godziny przed badaniem i 8 godzin – 12 godzin po badaniu,
 - f) pacjenci z grupy dużego ryzyka – sól fizjologiczna 1,0 ml na kg – 1,5 ml na kg na godzinę (zależnie od stanu) na 12 godzin przed badaniem i 12 godzin – 24 godzin po badaniu.
- 4) postępowanie w trakcie badania:
 - a) zastosowanie niskoosmolalnego środka kontrastującego,
 - b) użycie możliwie najmniejszej ilości środka kontrastującego;
- 5) postępowanie po badaniu:
 - a) ściśle monitorowanie diurezy,
 - b) oznaczenie stężenia mocznika i kreatyniny na 24 godziny po badaniu;

Komentarz: za prawidłowe przygotowanie pacjenta do badania, oraz postępowanie po badaniu odpowiedzialny jest lekarz kierujący pacjentem!

Pacjenci poddawani dializom mogą otrzymać normalną dawkę środka kontrastującego, żadne inne specjalne zalecenia, oprócz przestrzegania rytmu dializ nie są wymagane. Wg. Mathias Prokop; Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007

– pacjent z cukrzycą – patrz punkt 13,

– pacjent z nadczynnością tarczycy – patrz punkt 13.

Pacjenci niewspółpracujący, pobudzeni, w szoku mogą wymagać uprzedniej sedacji do badania. Za sedację pacjenta odpowiedzialny jest lekarz anestezjolog.

Pacjent nieprzytomny, w stanie ciężkim – brak możliwości wykonania badania na wdechu, pozycja wymuszona – często brak możliwości uniesienia ramion powyżej głowy.

Pacjent z klaustrofobią – może wymagać premedykacji.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Główne punkty przygotowania pacjenta do badania perfuzji TK – po przybyciu pacjenta na badanie lekarz radiolog powinien ocenić przeciwwskazania do wykonania procedury i poinformować pacjenta o ewentualnych skutkach ubocznych – parametry istotne przed dożylnym podaniem środka kontrastującego. Do badania TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego pacjent zgłasza się na czczo – 5 godzin – 6 godzin bez jedzenia. Pacjenci przyjmujący leki stałe powinni je przyjąć jak zwykle! Założenie dostępu żylnego w celu podania środka kontrastującego. Dokładne zapoznanie się z dokumentacją medyczną pacjenta, wcześniejsze zabiegi chirurgiczne, radioterapia itp. konieczne dołączenie wcześniejsze badania TK celem ustalenia zakresu badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Quan–Sing Ng, Goh V., Fichte H., Klotz E., Fernie P., Saunders M., Hoskin P., Lung Cancer Perfusion at Multi–Detector Row CT: Reproducibility of Whole Tumor Quantitative Measurements, May 2006 Radiology, 239, 547–553;
- 2) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Thieme 2007;
- 3) Hofer M., Podręcznik tomografii komputerowej, Medipage 2007;
- 4) Webb W., Brant W., Major N., Tomografia komputerowa – zastosowanie kliniczne, Elsevier 2007;
- 5) ustawa z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo Atomowe (Dz. U. z 2014 r. poz. 1512);
- 6) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie warunków bezpiecznego stosowania promieniowania jonizującego dla wszystkich rodzajów ekspozycji medycznej, (Dz. U. z 2013 r. poz. 1015);
- 7) *Radiology work–load measurements reflecting variables specific to hospital, patient, and examination: results of a collaborative study*, MG Trisolini, SB Boswell, SK Johnson and BJ McNeil Department of Radiology, Harvard Medical School, Boston, MA 02115;
- 8) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 21 sierpnia 2006 r. w sprawie szczegółowych warunków bezpiecznej pracy z urządzeniami radiologicznymi (Dz. U. z 2006 r. Nr 180 poz. 1325);
- 9) *European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media*, version 6.0.;
- 10) Waybill MN, Waybill PN, *Contrast media–induced nephrotoxicity: identification of patients at risk and algorithms for prevention*, Division of Nephrology, Pennsylvania State University Hospital, Hershey 17033, USA. J Vasc Inter Radiol. 2001, Jan;12(1):3–9;
- 11) *European Guidelines on quality criteria for computed tomography*, EUR 16262;
- 12) Fraioli F., Anzidei M., Zaccagna F., et al., *Whole–Tumor Perfusion CT in Patients with Advanced Lung Adenocarcinoma Treated with Conventional and Antiangiogenic Chemotherapy: Initial Experience*, May 2011 Radiology, 259, 574–582.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent ułożony na plecach z uniesionymi ramionami powyżej głowy, z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy, założone wkłucie do żyły łokciowej – średnica wenflonu nie mniej niż 1,2 mm – 1,4 mm (18 G – 17 G), standardowo do prawej żyły łokciowej. Istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością. Wcześniejsze poinformowanie pacjenta o przebiegu badania i konieczności zatrzymanie oddechu zapobiega artefaktom oddechowym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych optymalnie w 2 płaszczyznach czołowej i bocznej, obszar

istotny klinicznie (obszar skanowania) – objęcie badaniem całej zmiany guzowatej, badanie perfuzyjne – bezpośrednio po rozpoczęciu podawania środka kontrastującego, na spokojnym, płytkim oddechu, faza natywna – badanie bez wzmocnienia kontrastowego, na zatrzymanym oddechu obejmujące od szczytów do podstawy płuc, faza perfuzyjna – badanie z dożylnym podaniem środka kontrastującego obejmujące obszar guza;

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z uniesionymi ramionami
grubość warstwy [mm]	faza natywna 2 – 3. Faza perfuzyjna 1 – 1,25
odległość między warstwami	odległość między warstwami [mm]faza natywna 2 – 3. faza perfuzyjna 1 – 1,25
FoV	dostosowane do najszerszego wymiaru klatki piersiowej pacjenta
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	miękkotkankowy, płucny

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: na miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent po badaniu pozostaje pod nadzorem lekarza wykonującego badanie na terenie pracowni (w poczekalni – rejestracji) przez 30 minut. Po tym czasie można wyjąć wenflon i pacjent zostaje zwolniony.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: morfologii guza i parametrów określających perfuzję guza;
- 2) struktury krytyczne: objętość przepływającej krwi (BV), przepływ (BF), średni czas przejścia (MTT), czas osiągnięcia szczytu krzywej (TTP) i współczynnik przepuszczalności (PS);
- 3) szerokość okna: 30 j. H. – 40 j. H.;
- 4) poziom okna: 300 j. H. – 400 j. H.;
- 5) opis wyniku: ocena parametrów perfuzji.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem – pacjent nie wykonujący poleceń personelu, pobudzony. Wystąpienie jednego z poniższych powikłań po dożylnym podaniu środków kontrastujących – duszność, kurcz krtani, oskrzeli – nagła duszność, utrata przytomności, napady drgawkowe, gwałtowne wymioty, nagłe zatrzymanie krążenia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: w badaniu perfuzji TK brak możliwości odstąpienia od dożylnego podania środka kontrastującego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

208. TK, serce, z oceną ujść żylnych przed ablacją - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.124

ICD 9: 87.421.501

2. Cel procedury.

Ocena lewego przedsionka serca i ujść żył płucnych do lewego przedsionka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Joanna Gibińska, lek. med. Paweł Skrobowski, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) zgodnie z dotyczącym środków kontrastujących załącznikiem do procedury 3.065.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży nie powinny być poddawane rutynowym badaniom z użyciem promieniowania rentgenowskiego. Wyjątki stanowią stany zagrożenia życia, których korzyść dla pacjentki przewyższa potencjalne ryzyko dla płodu, zgodnie z dotyczącym środków kontrastujących załącznikiem do procedury 3.065.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	64	64

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia TK wyposażona w zestaw p/wstrząsowy; bramkowanie akwizycji sygnałem EKG, dwugłowicowa strzykawka automatyczna, stacja graficzna z oprogramowaniem do oceny serca i naczyń.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 dotyczącym środków kontrastujących.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Artefakty ruchowe – istotnie pogarszają jakość obrazu, zapobiega im technika skanowania na szczycie wdechu oraz badanie z bramkowaniem EKG. Zjawisko napływu (artefakt rzekomej

skrzepliny)– pozorny ubytek zakontrastowania, efekt wynikający z napływu zakontrastowanej i niezakontrastowanej krwi do uszka lewego przedsionka – zbyt krótki okres pomiędzy podaniem środka kontrastującego a czasem skanowania, w części przypadków związane z anatomicznymi odmianami uszka, artefakty związane z utwardzaniem wiązki promieniowania– ramiona położone wzdłuż ciała pacjenta (w obszarze skanowania), metalowe implanty, metalowe części garderoby nie usunięte ze skanowanego obszaru, artefakty zależne od aparatu – niewłaściwa kalibracja aparatu prowadzi do niedokładnych pomiarów współczynników osłabienia, nieprawidłowe działanie lampy – brak danych uzyskanych z ekspozycji z danego kąta, nieprawidłowości pracy detektora – linie na obrazie, artefakty pierścieniowe, artefakty spoza pola.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjenci z grup ryzyka:

- 1) pacjenci z alergią na środek kontrastujący – wcześniejsze średnie lub ciężkie reakcje alergiczne na podany jodowy środek kontrastujący, astma, alergica wymagająca stałego podawania leków. Postępowanie – rozważyć możliwość badania alternatywnego, nie wymagającego podania jodowych środków kontrastujących. Farmakologiczne zmniejszenie ryzyka reakcji alergicznej (działanie udowodnione jedynie w przypadku jonowych środków kontrastujących). Dawkowanie – 30 mg prednizolonu (35 mg metyloprednizolonu) doustnie na 12 godzin oraz powtórna dawka na 2 godziny przed badaniem. Komentarz – jeśli do badań TK stosuje się niejonowe, niskoosmolalne środki kontrastujące to stosowanie leków zapobiegających reakcjom alergicznym jest wskazane tylko u pacjentów z udowodnionymi, ciężkimi reakcjami po takich środkach, gdy nie można zastosować innych, alternatywnych technik obrazowania (ultrasonografia, rezonans magnetyczny). Wg. European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0;
- 2) pacjenci z niewydolnością nerek – dla pacjentów z prawidłową czynnością nerek (kreatynina <1,5 mg na dl lub <130 µmol na l) nie ma żadnych nerkowych przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. U pacjentów z grup ryzyka jako wskaźnik czynności nerek przyjmuje się poziom kreatyniny. Lepszym parametrem oceny przesączania kłębuszkowego to klirens kreatyniny obliczany za pomocą formuły Cockrofta– Gaulta: $Cr \text{ (ml na min)} = (140 - \text{wiek w latach}) \text{ razy masa ciała (kg) na stężenie kreatyniny w surowicy (µmol na l) razy } 0,81$ (u kobiet współczynnik korygujący wynosi 0,85). Identyfikacja pacjentów z grup ryzyka nefropatii po dożylnym zastosowaniu środków kontrastujących:
 - a) grupa dużego ryzyka:
 - pacjenci z klirensem kreatyniny <25 ml na minutę,
 - pacjenci z klirensem kreatyniny 25 ml na minutę – 50 ml na minutę oraz czynnikami ryzyka,
 - b) grupa miernego ryzyka:
 - pacjenci z klirensem kreatyniny 25 ml na minutę – 50 ml na minutę,
 - pacjenci z klirensem kreatyniny 50 ml na minutę – 75 ml na minutę oraz czynnikami ryzyka,
 - c) czynniki ryzyka:
 - nefropatia cukrzycowa,
 - zastoinowa niewydolność serca,
 - niedawne podanie środków kontrastujących,

- wymagane podanie dużej ilości środka kontrastującego,
- d) postępowanie przygotowawcze u pacjentów z grup dużego i umiarkowanego ryzyka:
 - wybór alternatywnej techniki obrazowania jeśli to możliwe,
 - odstawienie NLPZ oraz dipirydamolu na 48 godzin – 72 godzin przed badaniem,
 - odstawienie diuretyków i inhibitorów konwertazy angiotensyny na 24 godziny przed badaniem,
 - nawodnienie pacjentów:

pacjenci z grupy umiarkowanego ryzyka – sól fizjologiczna 1,0 ml na kg – 1,5 ml na kg na godzinę (zależnie od stanu) na 4 godziny przed badaniem i 8 godzin – 12 godzin po badaniu; pacjenci z grupy dużego ryzyka – sól fizjologiczna 1,0 ml na kg – 1,5 ml na kg na godzinę (zależnie od stanu) na 12 godzin przed badaniem i 12 godzin – 24 godzin po badaniu.

- e) postępowanie w trakcie badania:
 - zastosowanie niskoosmolalnego środka kontrastującego,
 - użycie możliwie najmniejszej ilości środka kontrastującego,
- f) postępowanie po badaniu:
 - ścisłe monitorowanie diurezy,
 - oznaczenie stężenia mocznika i kreatyniny na 24 godziny po badaniu.

Komentarz: za prawidłowe przygotowanie pacjenta do badania, oraz postępowanie po badaniu odpowiedzialny jest lekarz kierujący pacjentem!

Pacjenci poddawani dializom mogą otrzymać normalną dawkę środka kontrastującego, żadne inne specjalne zalecenia, oprócz przestrzegania rytmu dializ nie są wymagane. Wg Mathias Prokop; Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007:

- pacjent z cukrzycą – patrz punkt 13,
- pacjent z nadczynnością tarczycy – patrz punkt 13.

Pacjenci niewspółpracujący, pobudzeni, w szoku mogą wymagać uprzedniej sedacji do badania. Za sedację pacjenta odpowiedzialny jest lekarz anestezjolog.

Pacjent nieprzytomny, w stanie ciężkim – brak możliwości wykonania badania na wdechu, pozycja wymuszona – często brak możliwości uniesienia ramion powyżej głowy.

Pacjent z klaustrofobią – może wymagać premedykacji.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Główne punkty przygotowania pacjenta do badania TK lewego przedsionka serca z wzmocnieniem kontrastowym: po przybyciu pacjenta na badanie lekarz radiolog powinien ocenić przeciwwskazania do wykonania procedury i poinformować pacjenta o ewentualnych skutkach ubocznych – parametry istotne przed dożylnym podaniem środka kontrastującego, do badania TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego pacjent zgłasza się na czczo – 5 godzin – 6 godzin bez jedzenia. Pacjenci przyjmujący leki stale powinni je przyjąć jak zwykle!, założenie dostępu żylnego w celu podania środka kontrastującego, dokładne zapoznanie się z dokumentacją medyczną pacjenta, wcześniejsze zabiegi chirurgiczne, radioterapia itp. Wcześniejsze badanie TK powinno być dołączone, jeżeli jest to możliwe.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Reakcje alergiczne na podany jodowy środek kontrastujący.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Prokop M., Galanski M., *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Thieme 2007;
- 2) Hofer M., *Podręcznik tomografii komputerowej*, Medipage 2007;
- 3) Webb W., Brant W., Major N., *Tomografia komputerowa – zastosowanie kliniczne*, Elsevier 2007.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent ułożony na plecach z uniesionymi ramionami powyżej głowy, z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy, założone wklucie do żyły łokciowej – średnica wenflonu co najmniej 1,0 mm (20 G) lub lepiej 1,2 mm – 1,4 mm (18 G – 17 G), standardowo do prawej żyły łokciowej. Istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością. Wcześniejsze poinformowanie pacjenta o przebiegu badania i konieczności zatrzymanie oddechu zapobiega artefaktom oddechowym;
- 3) personelu: pomiar ciśnienia i tętna chorego, przygotowanie środka kontrastującego – pielęgniarka, zebranie wywiadu dotyczącego choroby zasadniczej, przebytych zabiegów, zażywanych leków, alergii, sprawdzenie poziomu kreatyniny i aktualnego EKG – lekarz, ułożenie pacjenta – technik, podłączenie elektrod EKG, podłączenie strzykawki automatycznej – pielęgniarka.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od poziomu łuku aorty do tylnego zachyłka opłucnej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii, nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	0,6 – 2
odległość między warstwami	0,4 – 1,3
FoV	dostosowane do wymiarów anatomicznych
kąt pochylenia gantry	brak
napiecie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu

algorytm rekonstrukcyjny	miękkotkankowy
--------------------------	----------------

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: na gonady, tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent po badaniu pozostaje pod nadzorem lekarza wykonującego badanie na terenie pracowni (w poczekalni – rejestracji) przez 30 minut. Po tym czasie można wyjąć wenflon i pacjent zostaje zwolniony.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 2) zespół radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

Dane dla aparatu 64-warstwowego:

- strzykawka jednotłokowa – 90 ml środka kontrastującego z przepływem 5 ml na s. Opóźnienie – bolus testowy lub smart prep,
- strzykawka dwutłokowa – 70 ml środka kontrastującego z przepływem 5 ml na s i następnie 40 ml 50% roztworu soli ze środkiem kontrastującym z przepływem 40 ml na s.

UWAGI: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia – zalecany cewnik 18 G do prawej żyły łokciowej. Opóźnienie zależne od szybkości przepływu oraz parametrów hemodynamicznych pacjenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) opis wyniku: skrzeplin (zwłaszcza uszko), odmiany anatomiczne ujść żył płucnych, ujścia dodatkowe, odmiany podziału żył płucnych, kąty ujść żył płucnych do przedsionka, ocena ewentualnych zwężeń żył płucnych, podanie wymiarów ujść żył płucnych do przedsionka, pozostałe patologie uwidocznione w badaniu. W opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, zwężenia wrodzone lub nabyte ujść żył płucnych. Należy podać wymiary ujść żył płucnych w dwóch płaszczyznach prostopadłych do osi żyły płucnej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku artefaktów wynikających z zaburzeń przepływu w uszku lewego przedsionka, w przypadku podejrzenia obecności skrzepliny w ujściu można wykonać dodatkową opóźnioną fazę badania celowaną na uszko lewego przedsionka;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem – pacjent nie wykonujący poleceń personelu, pobudzony. Wystąpienie jednego z poniższych powikłań po dożylnym podaniu środków kontrastujących – duszność, kurcz krtani, oskrzeli – nagła duszność,

utrata przytomności, napady drgawkowe, gwałtowne wymioty, nagłe zatrzymanie krążenia;

- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: u pacjentów z dużą masą ciała zwiększenie ilości środka kontrastującego proporcjonalnie do wagi;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

209. TK, klatka piersiowa, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.125

ICD 9: 87.411.503

2. Cel procedury.

Ocena narządów klatki piersiowej – mięszu płucnego, opłucnej i ścian klatki piersiowej oraz śródpiersia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Joanna Gibińska, Lek. med. Dorota Sojka, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
- b) ciąża,
- c) niewydolność nerek (kreatynina $>1,5$ mg na dl),
- d) jawna nadczynność tarczycy,
- e) planowane leczenie radiojodem,
- f) szpiczak mnogi,
- g) policytemia,
- h) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej,
- i) brak współpracy z pacjentem.

W przypadku stanu zagrożenia życia można badać nawet kobiety w ciąży.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży nie powinny być poddawane rutynowym badaniom z użyciem promieniowania rentgenowskiego. Wyjątki stanowią stany zagrożenia życia, których korzyść dla pacjentki przewyższa potencjalne ryzyko dla płodu. Wg European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0. Dożylnie podanie jodowego środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej, jeśli jest niezbędne, jest możliwe. Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Pacjentki karmiące piersią mogą być badane z dożylnym podaniem jodowego środka kontrastującego- żadne ograniczenia w karmieniu nie są wymagane!

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
 - b) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Artefakty ruchowe – istotnie pogarszają jakość obrazu, zapobiega im technika skanowania na szczycie wdechu, lub jeśli nie jest to możliwe w trakcie płytkiego oddychania.

Zjawisko napływu (artefakt rzekomej skrzepliny) – pozorny ubytek zakontrastowania żyły głównej dolnej, efekt wynikający z napływu zakontrastowanej i niezakontrastowanej krwi do VCI- zbyt krótki okres pomiędzy podaniem środka kontrastującego a czasem skanowania.

Nieprawidłowo dobrane parametry badania np. efektywna grubość obrazowanego przekroju (SW – section width) rekonstruowanych obrazów wpływa na najważniejsze parametry rekonstrukcji. Np. efekt uśredniania objętości – przy zastosowaniu względnie grubych, nie nakładających się na siebie warstw efekt ten może zredukować kontrastowość małych zmian w płucach powodując ich przeoczenie. Nieprawidłowo dobrane ustawienia okna prowadzą do zmian kontrastowości i wzrostu szumu obrazu np. grubość ściany oskrzela jest przeszacowana jeżeli używane jest zbyt wąskie okno, w tym przypadku wymagana jest szerokość okna >1000 j. H. (najlepiej 1500 j. H.).

Artefakty związane z utwardzaniem wiązki promieniowania- ramiona położone wzdłuż ciała pacjenta (w obszarze skanowania), metalowe implanty, metalowe części garderoby nieusunięte ze skanowanego obszaru.

Artefakty zależne od aparatu:

- niewłaściwa kalibracja aparatu prowadzi do niedokładnych pomiarów współczynników osłabienia,
- nieprawidłowe działanie lampy – brak danych uzyskanych z ekspozycji z danego kąta,
- nieprawidłowości pracy detektora – linie na obrazie, artefakty pierścieniowe,
- artefakty spoza pola.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Pacjenci z grup ryzyka zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Główne punkty przygotowania pacjenta do badania TK klatki piersiowej z wzmocnieniem kontrastowym: po przybyciu pacjenta na badanie lekarz radiolog powinien ocenić przeciwwskazania do wykonania procedury i poinformować pacjenta o ewentualnych skutkach ubocznych- parametry istotne przed dożylnym podaniem środka kontrastującego:

- 1) czynność nerek (kreatynina 0,7 mg na dl – 1,3 mg na dl = 60 μ mol na l – 130 μ mol na l),
- 2) wcześniejsze reakcje niepożądane na środek kontrastujący,
- 3) nadczynność tarczycy, brodawkowaty lub pęcherzykowy rak tarczycy,
- 4) leczenie metforminą u chorych z cukrzycą.

Do badania TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego pacjent zgłasza się na czczo – 5h - 6h bez jedzenia. Pacjenci przyjmujący leki stale powinni je przyjąć jak zwykle!, uzyskanie świadomej zgody pacjenta na badanie, założenie dostępu żylnego w celu padania środka kontrastującego, dokładne zapoznanie się z dokumentacją medyczną pacjenta, wcześniejsze zabiegi chirurgiczne, radioterapia itp. Wcześniejsze badanie TK powinno być dołączone, jeżeli jest to możliwe.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Reakcje alergiczne na podany jodowy środek kontrastujący.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Thieme 2007;
- 2) Hofer M., Podręcznik tomografii komputerowej, Medipage 2007;
- 3) Webb W. R., Brant W. E., Major N. M., Tomografia komputerowa– zastosowanie kliniczne” Elsevier 2007;
- 4) Trisolini MG, Boswell SB, Johnson SK and McNeil BJ, Radiology work-load measurements reflecting variables specific to hospital, patient, and examination: results of a collaborative study, Department of Radiology, Harvard Medical School, Boston, MA 02115;
- 5) 5. European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0;
- 6) Waybill MN, Waybill PN, Contrast media-induced nephrotoxicity: identification of patients at risk and algorithms for prevention., Division of Nephrology, Pennsylvania State University Hospital, Hershey 17033, USA .JVascInterRadiol.2001, Jan;12(1):3-9;
- 7) European Guidelines on quality criteria for computed tomography EUR 16262.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy- haftki, guziki, biżuterię itp., założone wkłucie po żyły łokciowej – średnica wenflonu co najmniej 1.0 mm (20 G) lub lepiej 1.2 mm – 1.4 mm (18 G – 17 G), standardowo do prawej żyły łokciowej, wcześniejsze poinformowanie pacjenta o przebiegu badania i konieczności zatrzymania oddechu zapobiega artefaktom oddechowym;
- 3) personelu: pomiar ciśnienia i tętna chorego, przygotowanie kontrastu – pielęgniarka, zebranie wywiadu dotyczącego choroby zasadniczej, przebytych zabiegów, zażywanych leków, alergii, sprawdzenie poziomu kreatyniny – lekarz, ułożenie pacjenta- technik, podłączenie strzykawki automatycznej – pielęgniarka.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od szczytów płuc do tylnego zachyłka opłucnej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z uniesionymi ramionami, kierunek skanowania – ogonowo – głowowy
grubość warstwy [mm]	2,5 – 5,0

odległość między warstwami	1.0, pitch do 1.5 może być użyty do oceny dużych zmian, lub limfadenopatii. U pacjentów w stanie krytycznym (niezdolnych do zatrzymania oddechu) można zastosować nawet większy pitch
FoV	dostosowane do najszerszego wymiaru klatki piersiowej pacjenta
kąt pochylenia gantry	0 stopni
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanek miękkich

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: na gonady i nieołowiowe u młodych kobiet na gruczoły piersiowe.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent po badaniu pozostaje pod nadzorem lekarza wykonującego badanie na terenie pracowni (w poczekalni – rejestracji) przez 30 minut. Po tym czasie można wyjąć wenflon i pacjent zostaje zwolniony.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. W ilości 1 ml na kg – 2 ml na kg masy ciała, przepływ 2 ml na s – 3 ml na s, a następnie 20 ml – 30 ml soli fizjologicznej, opóźnienie rozpoczęcia ekspozycji 40 s – 50 s.

UWAGI: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia – zalecany cewnik 18 G do prawej żyły łokciowej.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: całej ściany klatki piersiowej, aorty piersiowej i żyły głównej, serca, całego miąższu płucnego, naczyń (po wzmocnieniu kontrastowym);
- 2) struktury krytyczne: (ostre uwidocznienie) aorty piersiowej, struktur przedniego śródpiersia wraz z ewentualną resztkową grasicą, tchawicy oraz oskrzeli głównych, tkanek okołotchawicznych, węzłów chłonnych ostrogi tchawicy i pozostałych,

przełyku, granicy śródpiersiowo - opłucnowej, naczyń dużego i średniego kalibru, oskrzeli segmentowych i tkanki śródmiąższowej, granicy między opłucną a ścianą klatki piersiowej;

- 3) opis wyniku: opis badania obejmujący podstawowe parametry oceny klatki piersiowej: miąższ płuc wraz z opłucną, wnęki płucne, struktury śródpiersia, struktury kostne klatki piersiowej – kręgi, łopatki, żebra, tkanki miękkie zwłaszcza węzły chłonne pachowe, pod i nadobojczykowe, gruczoły piersiowe, pozostałe patologie uwidocznione w badaniu. Integralną częścią opisu badania, szczególnie u pacjentów ze stwierdzoną zmianą ogniskową w miąższu płuca, jest ocena węzłów chłonnych – średnica na warstwach poprzecznych lub stosunek osi długiej do krótkiej, gdy uwidocznione węzły chłonne są niepowiększone należy umieścić stosowną adnotację, należy uwzględnić warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych klatki piersiowej. W przypadku stwierdzenia obecności zmiany ogniskowej należy podać jej wymiary w trzech płaszczyznach (poprzecznej, czołowej i strzałkowej) lub objętość, lokalizację uwzględniającą segment płuca oraz stosunek do otaczających struktur, ewentualne charakter wzmocnienia, postępowanie takie ułatwi ocenę porównawczą, w przypadku mnogich przerzutów do płuc - w miarę możliwości należy opisać ich ilość i lokalizację by umożliwić ocenę porównawczą i ewentualne monitorowanie leczenia.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: rozszerzenie skanowanego obszaru – w przypadku pacjentów z podejrzeniem lub wcześniej rozpoznaną zmianą ogniskową w płucach należy objąć badaniem nadnercza! Przy podejrzeniu obecności zmiany ogniskowej w płucach standardem powinna być ocena ewentualnych przerzutów w nadnerczach;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania:
 - a) badanie klatki piersiowej z doustnym podaniem środka kontrastującego- ocena drożności przełyku (pacjent z podejrzeniem nowotworu przełyku, zwężenie przełyku, pęknięcie przełyku). Badanie przełyku stanowi integralną część badania klatki piersiowej. Stosuje się takie same protokoły jak przy ocenie struktur śródpiersia, z dożylnym podaniem środka kontrastującego. Zalecany kierunek akwizycji – ogonowo-główny (jak przy badaniu klatki piersiowej). Zakres akwizycji może zostać poszerzony w zależności od lokalizacji spodziewanych zmian patologicznych. Przed samym badaniem, pacjent leżący na stole dostaje środek kontrastujący doustnie, uprzednio proszony jest o nie połykanie go. Dopiero przy rozpoczęciu akwizycji technik wydaje polecenie przełknięcia i zatrzymania oddechu na czas badania,
 - b) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,
 - c) badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, nie będący w stanie zatrzymać oddechu,
 - d) badanie w pozycji wymuszonej – pacjent z dusznością, nie będący w stanie leżeć w pozycji na wznak np. ułożenie pacjenta na boku, pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru,
 - e) badanie w pozycji na plecach i na brzuchu – dla odróżnienia niewielkich obszarów niedodmy (w warunkach prawidłowych pomiar gęstości tkanki płucnej wykazuje gradient przednio – tylny),
 - f) badanie na pełnym wdechu i wydechu – dla oceny pułapki powietrznej.

Skanowanie w kierunku głowowo – ogonowym, z 25° – 30° odchyleniem gantry (tilt) – dla lepszej oceny rozstrzeni oskrzeli,

- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem- pacjent nie wykonujący poleceń personelu, pobudzony, wystąpienie jednego z poniższych powikłań po dożylnym podaniu środków kontrastujących: duszność, kurcz krtani, oskrzeli – nagła duszność, utrata przytomności, napady drgawkowe, gwałtowne wymioty, nagłe zatrzymanie krążenia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: od dożylnego podania środka kontrastującego można odstąpić – wykonując procedurę badania klatki piersiowej bez wzmocnienia kontrastowego jeśli pacjent podaje wcześniejsze średnie lub ciężkie powikłania po zastosowanym środku kontrastującym – patrz punkt 15.1 części ogólnej. Stosowną adnotację o odstąpieniu od podania środka kontrastującego należy umieścić w karcie badania oraz na opisie.
Odstąpienie od procedury z dożylnym wzmocnieniem kontrastowym dotyczy także pacjentów z planowaną scyntygrafią lub leczeniem radiojodem – patrz punkt 13.2 części ogólnej. Stosowną adnotację o odstąpieniu od podania środka kontrastującego należy umieścić w karcie badania oraz na opisie;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

210. TK, bronchoskopia wirtualna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.126

ICD 9: 87.425.501

2. Cel procedury.

Procedura uzupełniająca badanie TK klatki piersiowej bez lub z kontrastem. Ocena anatomii drzewa oskrzelowego oraz patologie w obrębie światła oskrzeli i pomocniczo przy planowaniu procedury biopsji przezoskrzelowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Joanna Gibińska, lek. med. Dorota Sojka, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
 - b) ciąża,
 - c) niewydolność nerek (kreatynina $>1,5$ mg na dl),
 - d) jawna nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) szpiczak mnogi,
 - g) policytemia,
 - h) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej,
 - i) brak współpracy z pacjentem;

W przypadku stanu zagrożenia życia można badać nawet kobiety w ciąży.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży nie powinny być poddawane rutynowym badaniom z użyciem promieniowania rentgenowskiego. Wyjątki stanowią stany zagrożenia życia, których korzyść dla pacjentki przewyższa potencjalne ryzyko dla płodu. Wg European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0. Dożylne podanie jodowego środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej, jeśli jest niezbędne, jest możliwe. Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Pacjentki karmiące piersią mogą być badane z dożylnym podaniem jodowego środka kontrastującego- żadne ograniczenia w karmieniu nie są wymagane!

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie

- specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik
elektroradiologii,
b) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Wirtualna bronchoskopia jest techniką obróbki przestrzennej z zastosowaniem SSD Shaded Surface Display – technika cieniowanych powierzchni lub techniki odwzorowania objętości – VRT Volume Rendering Technique. Jakość obrazu w technice SSD zależy od parametrów skanowania oraz wyboru odpowiedniej wartości progowej. Obniżenie wartości progowej – wzrost średnicy i wielkości odwzorowywanego obiektu, poprzeczne zniekształcenie obrazu, szum obrazu. Podnoszenie wartości progowej – zwiększa ilość artefaktów takich jak rzekome zwężenia. Wybór odpowiedniej wartości progowej jest kompromisem który pozwala na ustalenie takiej wartości aby daną strukturę uwidocznic w rzeczywistej wielkości. Technika VRT jest mniej podatna na występowanie artefaktów, jednak nieprawidłowe ustawienia współczynnika zaciemniania mogą doprowadzić do powstawania artefaktów. Artefakt żaluzji – zależny od kąta patrzenia. Szum obrazu – nieregularności na zarysie obiektów. Wirtualna bronchoskopia jest techniką uzupełniającą badanie TK klatki piersiowej. Jeśli używa się techniki odwzorowania objętości jako podstawowego narzędzia diagnostycznego, powinny być także dostępne przekroje osiowe, aby można było uwidocznic przekroje tych narządów które po obróbce są nieprzezroczyste.

Artefakty ruchowe – istotnie pogarszają jakość obrazu, zapobiega im technika skanowania na szczycie wdechu, lub jeśli nie jest to możliwe w trakcie płytkiego oddychania.

Zjawisko napływu (artefakt rzekomej skrzepliny) – pozorny ubytek zakontrastowania żyły głównej dolnej, efekt wynikający z napływu zakontrastowanej i niezakontrastowanej krwi do VCI – zbyt krótki okres pomiędzy podaniem środka kontrastującego a czasem skanowania.

Nieprawidłowo dobrane parametry badania np. efektywna grubość obrazowanego przekroju (SW – section width) rekonstruowanych obrazów wpływa na najważniejsze parametry rekonstrukcji. Np. efekt uśredniania objętości – przy zastosowaniu względnie grubych, nie nakładających się na siebie warstw efekt ten może zredukować kontrastowość małych zmian w płucach powodując ich przeoczenie. Nieprawidłowo dobrane ustawienia okna prowadzą do zmian kontrastowości i wzrostu szumu obrazu np. grubość ściany oskrzela jest przeszacowana jeżeli używane jest zbyt wąskie okno, w tym przypadku wymagana jest szerokość okna >1000 j. H. (najlepiej 1500 j. H.).

Artefakty związane z utwardzaniem wiązki promieniowania – ramiona położone wzdłuż ciała pacjenta (w obszarze skanowania), metalowe implanty, metalowe części garderoby nie usunięte ze skanowanego obszaru.

Artefakty zależne od aparatu:

- niewłaściwa kalibracja aparatu prowadzi do niedokładnych pomiarów współczynników osłabienia,
- nieprawidłowe działanie lampy – brak danych uzyskanych z ekspozycji z danego kąta,
- nieprawidłowości pracy detektora – linie na obrazie, artefakty pierścieniowe,
- artefakty spoza pola.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Główne punkty przygotowania pacjenta do badania TK klatki piersiowej z wzmocnieniem kontrastowym: po przybyciu pacjenta na badanie lekarz radiolog powinien ocenić przeciwwskazania do wykonania procedury i poinformować pacjenta o ewentualnych skutkach ubocznych- parametry istotne przed dożylnym podaniem środka kontrastującego:

- 1) czynność nerek (kreatynina 0,7 mg na dl – 1,3 mg na dl = 60 µmol na l – 130 µmol na l),
- 2) wcześniejsze reakcje niepożądane na środek kontrastujący,
- 3) nadczynność tarczycy, brodawkowaty lub pęcherzykowy rak tarczycy,
- 4) leczenie metforminą u chorych z cukrzycą.

Do badania TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego pacjent zgłasza się na czczo: 5h - 6h bez jedzenia. Pacjenci przyjmujący leki stale powinni je przyjąć jak zwykle!, uzyskanie świadomej zgody pacjenta na badanie, założenie dostępu żylnego w celu padania środka kontrastującego, dokładne zapoznanie się z dokumentacją medyczną pacjenta, wcześniejsze zabiegi chirurgiczne, radioterapia itp. Wcześniejsze badanie TK powinno być dołączone, jeżeli jest to możliwe.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Prokop M., Galanski M., *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Thieme 2007;
- 2) Hofer M., *Podręcznik tomografii komputerowej*, Medipage 2007;
- 3) Webb W. R., Brant W. E., Major N. M., *Tomografia komputerowa– zastosowanie kliniczne* Elsevier 2007;
- 4) Adamczyk M., Tomaszewski G., Naumczyk P., Kluczevska E., Walecki J., *Zastosowanie wirtualnej bronchoskopii TK do oceny typów podziału oskrzeli*, Polish Journal of Radiology 2013;78(1)32-44;
- 5) Trisolini MG, Boswell SB, Johnson SK and McNeil BJ, *Radiology work-load measurements reflecting variables specific to hospital, patient, and examination: results of a collaborative study*, Department of Radiology, Harvard Medical School, Boston, MA 02115;
- 6) *European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0.*;
- 7) Waybill MN, Waybill PN, *Contrast media-induced nephrotoxicity: identification of patients at risk and algorithms for prevention.*, Division of Nephrology, Pennsylvania State University Hospital, Hershey 17033, USA .JVascInterRadiol.2001, Jan;12(1):3-9;
- 8) *European Guidelines on quality criteria for computed tomography EUR 16262.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent ułożony na plecach z uniesionymi ramionami powyżej głowy. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy. Założone wkłucie po żyły łokciowej – średnica wenflonu co najmniej 1,0 mm (20 G) lub lepiej 1,2 mm – 1,4 mm (18 G – 17 G), standardowo do prawej żyły łokciowej. Istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością. Wcześniejsze poinformowanie pacjenta o przebiegu badania i konieczności zatrzymanie oddechu zapobiega artefaktom oddechowym;
- 3) personelu: nie dotyczy.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od szczytów płuc do tylnego zachyłka opłucnej.

Kryteria obrazu:

- a) w badaniu TK klatki piersiowej należy zobrazować całą ścianę klatki piersiowej, aortę piersiową i żyłę główną, serce, cały miąższ płucny oraz naczynia po wzmocnieniu kontrastowym,
 - b) istotne dla uzyskania prawidłowego obrazu jest wyraźne zobrazowanie aorty piersiowej, struktur przedniego śródpiersia wraz z ewentualną resztkową grasicą, tchawicy oraz oskrzeli głównych, tkanek okołotchawicznych, węzłów chłonnych ostrogi tchawicy i pozostałych, przełyku, granicy śródpiersio - opłucnowej, naczyń dużego i średniego kalibru, oskrzeli segmentowych i tkanki śródmiąższowej oraz granicy między opłucną a ścianą klatki piersiowej,
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
 - 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z uniesionymi ramionami, kierunek skanowania – ogonowo – głowowy ↑
grubość warstwy [mm]	≥ 2,5
odległość między warstwami	1,0, pitch do 1,5 może być użyty do oceny dużych zmian, lub limfadenopatii. U pacjentów w stanie krytycznym (niezdolnych do zatrzymania oddechu) można zastosować nawet większy pitch
FoV	dostosowane do najszerszego wymiaru klatki piersiowej pacjenta
kąt pochylenia gantry	bez pochylenia gantry

napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanek miękkich

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: na gonady i u młodych kobiet nieołówowe na gruczoły piersiowe.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent po badaniu pozostaje pod nadzorem lekarza wykonującego badanie na terenie pracowni (w poczekalni – rejestracji) przez 30 minut. Po tym czasie można wyjąć wenflon i pacjent zostaje zwolniony.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: całe ściany klatki piersiowej, aorty piersiowej i żyły głównej, serca, całego mięszu płucnego, naczyń (po wzmocnieniu kontrastowym);
- 2) struktury krytyczne: (ostre uwidocznienie) aorty piersiowej, struktur przedniego śródpiersia wraz z ewentualną resztkową grasicą, tchawicy oraz oskrzeli głównych, tkanek okołotchawicznych, węzłów chłonnych ostrogi tchawicy i pozostałych, przełyku, granicy śródpiersiowo-opłucnowej, naczyń dużego i średniego kalibru, oskrzeli segmentowych i tkanki śródmięszkowej, granicy między opłucną a ścianą klatki piersiowej;
- 3) szerokość okna:
 - a) 300 j. H. – 600 j. H. (tkanka miękka),
 - b) 800 j. H. – 1600 j. H. (mięsz płucny);
- 4) poziom okna:
 - a) 0 j. H. – 30 j. H. (tkanka miękka bez wzmocnienia kontrastowego),
 - b) 30 j. H. – 60 j. H. (tkanka miękka po wzmocnieniu kontrastowym),
 - c) 500 j. H. – 700 j. H. (mięsz płucny);
- 5) opis wyniku: opis badania obejmujący podstawowe parametry oceny klatki piersiowej: mięsz płuc wraz z opłucną, wnęki płucne, struktury śródpiersia, struktury kostne klatki piersiowej – kręgi, łopatki, żebra, tkanki miękkie zwłaszcza węzły chłonne pach, gruczoły piersiowe, pozostałe patologie uwidocznione w badaniu. Integralną częścią opisu badania, szczególnie u pacjentów ze stwierdzoną zmianą

ogniskową w mięszu płuca, jest ocena węzłów chłonnych – średnica na skanach poprzecznych lub stosunek osi długiej do krótkiej. Gdy uwidocznione węzły chłonne są niepowiększone należy umieścić stosowną adnotację w opisie. Badanie wirtualnej bronchoskopii jest procedurą uzupełniającą badanie TK klatki piersiowej (bez lub z dożylnym podaniem środka kontrastującego) – ocena powinna obejmować elementy rutynowo oceniane w badaniu TK klatki piersiowej z dodatkową oceną anatomii drzewa oskrzelowego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: rozszerzenie skanowanego obszaru – w przypadku pacjentów z podejrzeniem lub wcześniej rozpoznaną zmianą ogniskową w płucach należy objąć badaniem nadnercza!
Przy podejrzeniu obecności zmiany ogniskowej w płucach standardem powinna być ocena ewentualnych przerzutów w nadnerczach.
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania:
 - a) badanie klatki piersiowej z doustnym podaniem środka kontrastującego – ocena drożności przełyku (pacjent z podejrzeniem nowotworu przełyku, zwężenie przełyku, pęknięcie przełyku). Badanie przełyku stanowi integralną część badania klatki piersiowej. Stosuje się takie same protokoły jak przy ocenie struktur śródpiersia, z dożylnym podaniem środka kontrastującego. Zalecany kierunek akwizycji – ogonowo-główny (jak przy badaniu klatki piersiowej). Zakres akwizycji może zostać poszerzony w zależności od lokalizacji spodziewanych zmian patologicznych. Przed samym badaniem, pacjent leżący na stole dostaje środek kontrastujący doustnie, uprzednio proszony jest o nie połykanie go. Dopiero przy rozpoczęciu akwizycji technik wydaje polecenie przełknięcia i zatrzymania oddechu na czas badania,
 - badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,
 - badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, nie będący w stanie zatrzymać oddechu,
 - badanie w pozycji wymuszonej – pacjent z dusznością, nie będący w stanie leżeć w pozycji na wznak np. ułożenie pacjenta na boku, pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru,
 - badanie w pozycji na plecach i na brzuchu – dla odróżnienia niewielkich obszarów niedodmy (w warunkach prawidłowych pomiar gęstości tkanki płucnej wykazuje gradient przednio – tylny),
 - badanie na pełnym wdechu i wydechu – dla oceny pułapki powietrznej.Skanowanie w kierunku główno-ogonowym, z 25° – 30° odchyleniem gantry (tilt) – dla lepszej oceny rozstrzeni oskrzeli;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem – pacjent nie wykonujący poleceń personelu, pobudzony. Wystąpienie jednego z poniższych powikłań po dożylnym podaniu środków kontrastujących: duszność, kurcz krtani, oskrzeli – nagła duszność, utrata przytomności, napady drgawkowe, gwałtowne wymioty, nagłe zatrzymanie krążenia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: od dożylnego podania środka kontrastującego można odstąpić – wykonując procedurę badania klatki piersiowej bez wzmocnienia kontrastowego jeśli pacjent podaje wcześniejsze średnie lub ciężkie powikłania po zastosowanym środku kontrastującym – patrz punkt 15.1 części ogólnej. Stosowną adnotację o odstąpieniu od podania środka kontrastującego należy

umieścić w karcie badania oraz na opisie. Odstąpienie od procedury z dożylnym wzmocnieniem kontrastowym dotyczy także pacjentów z planowanym leczeniem radiojodem lub scyntyografią – patrz punkt 13.2 części ogólnej. Stosowną adnotację o odstąpieniu od podania środka kontrastującego należy umieścić w karcie badania oraz na opisie;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

211. TK, odcinek piersiowy kręgosłupa, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.127

ICD 9: 88.386.502

2. Cel procedury.

Ocena struktur kostnych kręgosłupa piersiowego wraz ze strukturami wewnątrzkanałowymi oraz przykręgosłupowych tkanek miękkich.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Joanna Gibińska, lek. med. Dorota Sojka, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziaara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
 - b) ciąża,
 - c) niewydolność nerek (kreatynina >1,5mg na dl),
 - d) jawna nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) szpiczak mnogi,
 - g) policytemia,
 - h) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej,
 - i) brak współpracy z pacjentem;

W przypadku stanu zagrożenia życia można badać nawet kobiety w ciąży.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży nie powinny być poddawane rutynowym badaniom z użyciem promieniowania rentgenowskiego. Wyjątki stanowią stany zagrożenia życia, których korzyść dla pacjentki przewyższa potencjalne ryzyko dla płodu. Wg European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0. Dożylne podanie jodowego środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej, jeśli jest niezbędne, jest możliwe. Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Pacjentki karmiące piersią mogą być badane z dożylnym podaniem jodowego środka kontrastującego- żadne ograniczenia w karmieniu nie są wymagane!

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
 - b) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Możliwe źródła błędów.

Nieprawidłowo dobrane parametry badania np. efektywna grubość obrazowanego przekroju (SW – section width) rekonstruowanych obrazów wpływa na najważniejsze parametry rekonstrukcji.

Artefakty związane z utwardzaniem wiązki promieniowania – ramiona położone wzdłuż ciała pacjenta (w obszarze skanowania), metalowe implanty, metalowe części garderoby nie usunięte ze skanowanego obszaru. Pacjenci z metalicznymi implantami powinni być diagnozowani za pomocą wysokich wartości napięcia i mAs oraz z wykonaniem wąskich przekrojów podobnie jak pacjenci z opatrunkami usztywniającymi (nie ma konieczności ich zdejmowania!). Szum pochodzący od promieniowania rozproszonego przez struktury stawów barkowych może pogarszać obraz kręgosłupa na pograniczu szyjno-piersiowym- w badaniach na tym obszarze powinno się stosować programy z automatyczną modulacją dawki.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Główne punkty przygotowania pacjenta do badania TK kręgosłupa piersiowego ze wzmocnieniem kontrastującym:

Po przybyciu pacjenta na badanie lekarz radiolog powinien ocenić przeciwwskazania do wykonania procedury i poinformować pacjenta o ewentualnych skutkach ubocznych – parametry istotne przed dożylnym podaniem środka kontrastującego:

- 1) czynność nerek (kreatynina 0,7 mg na dl – 1,3 mg na dl = 60 μ mol na l – 130 μ mol na l),
- 2) wcześniejsze reakcje niepożądane na środek kontrastujący,
- 3) nadczynność tarczycy, brodawkowaty lub pęcherzykowy rak tarczycy,
- 4) leczenie metforminą u chorych z cukrzycą.

Do badania TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego pacjent zgłasza się 5 h – 6 h bez jedzenia. Pacjenci przyjmujący leki stałe powinni je przyjąć jak zwykle!, uzyskanie świadomej zgody pacjenta na badanie, założenie dostępu żylnego w celu podania środka kontrastującego, dokładne zapoznanie się z dokumentacją medyczną pacjenta, wcześniejsze zabiegi chirurgiczne, radioterapia itp. Wcześniejsze badanie TK powinno być dołączone jeżeli jest to możliwe.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Reakcje alergiczne na podany jodowy środek kontrastujący.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Prokop M., Galanski M., *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Thieme 2007;
- 2) Hofer M., *Podręcznik tomografii komputerowej*, Medipage 2007;
- 3) Webb W. R., Brant W. E., Major N. M., *Tomografia komputerowa – zastosowanie kliniczne* Elsevier 2007;
- 4) Trisolini MG, Boswell SB, Johnson SK and McNeil BJ, *Radiology work-load measurements reflecting variables specific to hospital, patient, and examination:*

results of a collaborative study, Department of Radiology, Harvard Medical School, Boston, MA 02115;

- 5) *European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0.*;
- 6) Waybill MN, Waybill PN, *Contrast media-induced nephrotoxicity: identification of patients at risk and algorithms for prevention.*, Division of Nephrology, Pennsylvania State University Hospital, Hershey 17033, USA .JVascInterRadiol.2001, Jan;12(1):3-9;
- 7) *European Guidelines on quality criteria for computed tomography EUR 16262.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy. Założone wkłucie po żyły łokciowej - średnica wenflonu co najmniej 1,0 mm (20 G) lub lepiej 1,2 mm – 1.4 mm (18 G – 17 G), standardowo do prawej żyły łokciowej, wcześniejsze poinformowanie pacjenta o przebiegu badania;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach czołowej i bocznej. Zakres skanowania-segment objęty patologią oraz po 1 sąsiadującym segmentem ruchowym z góry i z dołu, obrazowanie każdego segmentu powinno obejmować od dolnej krawędzi górnego wyrostka stawowego do górnej krawędzi dolnego wyrostka i obejmować otwory międzykręgowo i zachyłki boczne kanału, badanie na płytkim wdechu,
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy,
- 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z uniesionymi ramionami
grubość warstwy [mm]	1,0 lub >1,0
odległość między warstwami	1 lub > 1
FoV	dostosowane do wymiaru poprzecznego kręgosłupa oraz tkanek przykręgosłupowych
kąt pochylenia gantry	brak lub równoległe do płytek granicznych
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	do tkanki miękkiej, kostny lub wysokiej rozdzielczości

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent po badaniu pozostaje pod nadzorem lekarza wykonującego badanie na terenie pracowni (w poczekalni – rejestracji) przez 30 minut. Po tym czasie można wyjąć wenflon i pacjent zostaje zwolniony.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

UWAGI: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia – zalecany cewnik 18 G do prawej żyły łokciowej.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: całego regionu podejrzewanej patologii;
- 2) struktury krytyczne: dokładna wizualizacja zarysów warstwy korowej oraz układu beleczek trzonów, dokładna wizualizacja stawów międzykręgowych oraz kręgowo-żebrowych, dokładna wizualizacja przestrzeni i krążków międzykręgowych oraz kanałów nerwów rdzeniowych, odwzorowanie więzadeł międzykręgowych oraz rdzenia kręgowego, dokładna wizualizacja mięśni przykręgosłupowych, po dożylnym wzmocnieniu kontrastowym – dokładna wizualizacja naczyń, spłotów naczyniowych wewnątrzkanałowych;
- 3) szerokość okna:
 - a) 140 j. H. – j. H. 350 (tkanka miękka),
 - b) 2000 j. H. – 3000 j. H. (kości),
 - c) 300 j. H. – 400 j. H. (rdzeń kręgowy);
- 4) poziom okna:
 - d) 30 j. H. – 40 j. H. (tkanka miękka),
 - e) 200 j. H. – 400 j. H. (kości),
 - f) 25 j. H. – 35 j. H. (rdzeń kręgowy);
- 5) opis wyniku: podstawowe parametry oceny kręgosłupa piersiowego, wysokość uwidoczonych trzonów kręgowych oraz szerokość przestrzeni międzykręgowych, wzajemne ustawienie trzonów kręgowych, szerokość kanału kręgowego oraz zachyłków bocznych, ocena kanałów nerwów rdzeniowych, ocena rdzenia kręgowego oraz przestrzeni za i przedrdzeniowej, ocena tkanek miękkich przykręgosłupowych, opis stwierdzanych patologii obejmujących trzony kręgowych (osteofity, zmiany wewnątrztrzonowe, patologie płytek granicznych itp.) oraz krążka międzykręgowego (np. przepuklina lub sekwestr) – zmiany należy ocenić na całej ich długości, zmiany urazowe – złamania kręgosłupa powinny być oceniane pod kątem stabilności oraz ewentualnego ucisku rdzenia kręgowego lub korzeni nerwowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: badanie w pozycji wymuszonej - pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru.
Rozszerzenie skanowanego obszaru – przy zmianach zapalnych/nowotworowych szerzących się na przylegające trzony kręgów, tkanki przykręgosłupowe lub kanał kręgowy;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem – pacjent nie wykonujący poleceń personelu, pobudzony, wystąpienie jednego z poniższych powikłań po dożylnym podaniu środków kontrastujących: duszność, kurcz krtani, oskrzeli – nagła duszność, utrata przytomności, napady drgawkowe, gwałtowne wymioty, nagłe zatrzymanie krążenia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: od dożylnego podania środka kontrastującego można odstąpić – wykonując procedurę badania kręgosłupa piersiowego bez wzmocnienia kontrastującego jeśli pacjent podaje wcześniejsze średnie lub ciężkie powikłania po zastosowanym środku kontrastującym – patrz pnk.15.1 części ogólnej. Stosowną adnotację o odstąpieniu od podania środka kontrastującego należy umieścić w karcie badania oraz na opisie. Odstąpienie od procedury z dożylnym wzmocnieniem kontrastowym dotyczy także pacjentów z planowanym leczeniem radiojodem lub scyntygrafią – patrz punkt 13.2 części ogólnej. Stosowną adnotację o odstąpieniu od podania środka kontrastującego należy umieścić w karcie badania oraz na opisie;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

212. Radiografia, klatka piersiowa, zdjęcie płuc techniką miękką - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.695

ICD 9: 87.440.121

2. Cel procedury.

Rozpoznawanie i monitorowanie chorób śródmiąższu (podścieliska) płucnego oraz rozpoznawanie "miękkich" zmian ogniskowych położonych w miąższu płuc z dala od wnęki i obwodu, w tych przypadkach kiedy rutynowe badanie RTG klatki piersiowej techniką twardą nie wniosło do diagnostyki wystarczających informacji.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. Andrzej Urbanik, lek. Dorota Szlezynger Marcinek, lek. Bartłomiej Łasocha, dr n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) brak aktualnego (nie starszego niż 6 miesięcy) rutynowego badania klatki piersiowej;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku kobiet w ciąży należy rozważyć wykonanie procedury po rozwiązaniu. W przeciwnym wypadku wymagana jest odrębna pisemna zgoda pacjentki na wykonanie badania z użyciem promieniowania jonizującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	3	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3
1	2	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii

lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niepełny wdech.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

W przypadku pacjentów pobudzonych do rozważenia farmakologiczna sedacja przed badaniem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent rozebrany od pasa w górę (również bielizna), bez kolczyków, łańcuszków i innych ozdób, osłony z gumy osłonowej na brzuch; osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Potwierdzenie zmian ogniskowych wymaga dalszej diagnostyki w badaniu TK klatki piersiowej z kontrastem dożylnym. Stwierdzenie rozsianych zmian w śródmiąszcu, lub ich progresja może wymagać uzupełnienia o badanie TK klatki piersiowej w algorytmie wysokiej rozdzielczości.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images*, czerwiec 1996 EUR 16260;
- 2) *ACR practice guideline for imaging pregnant or potentially pregnant adolescents and women with ionizing radiation*, 2008 (Res. 26);
- 3) *ACR practice guideline for the performance of pediatric and adult chest radiography*, Revised 2006 (Res. 46,17,35);
- 4) *The WHO manual of diagnostic imaging – radiographic technique and projections*, WHO 2003;
- 5) Muhogora W. E., Nyanda A. M., Lema U. S. and Ngaile J. E., *National Radiation Commission “Typical radiation doses to patients from some common x ray examinations in Tanzania”*, Radiation Protection Dosimetry Vol. 82, No. 4, pp. 301–305 (1999) Nuclear Technology Publishing.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;

- 2) pacjenta: pacjent rozebrany od pasa w górę (również bielizna), elementów metalowych;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: dolna krawędź zgodna z najniższym żebrem, górna krawędź na wysokości 5 cm powyżej barków; bok – ten sam zakres. Wymagane objęcie badaniem szczytów płuc i kątów przeponowo żebrowych oraz zachyłków przykręgosłupowych opłucnej;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60 – 80
ognisko	$\leq 1,3$
filtracje [mm Al.]	$\geq 3,0$
FFD [cm]	180 (140 – 200)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	prawa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	≤ 40
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: półfartuch osłonny na narządy brzucha i miednicy, osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: pełny wdech (uwidocznienie 6 przednich lub 10 tylnych żeber nad przeponą), zatrzymany oddech, symetryczne odwzorowanie płuc (wyrstek kolczysty między mostkowymi końcami obojczyków), zobrazowanie całych krawędzi bocznych płuc oraz cieni żeber ponad przeponą, odwzorowanie tchawicy i oskrzeli płatowych, odwzorowanie zarysów serca i aorty, pełny wdech, zatrzymany oddech, ramiona poza polami płuc;
- 2) struktury krytyczne: ostre uwidocznienie rysunku naczyniowego całych płuc, szczególnie naczyń pośredniego kalibru, ostre uwidocznienie przepony i kątów przeponowo-żebrowych, uwidocznienie małych kolistych struktur: wysokokontrastowych – 0,5 mm, niskokontrastowych – 1,5 mm średnicy, uwidocznienie liniowych i siateczkowatych struktur dochodzących do obrzeży płuc: wysokokontrastowych – 0,2 mm, niskokontrastowych – 1 mm;
- 3) opis wyniku: ocena pól płucnych, krążenia małego, rysunku zrębu płuc.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: typ budowy anatomicznej i nieprawidłowa postawa ciała (kifoza), słaba współpraca z pacjentem – niemożność prawidłowego ułożenia do badania (np. pacjent nieprzytomny), w przypadku pacjentów pobudzonych może być konieczna farmakologiczna sedacja;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

213. Radiografia, kręgosłup celowane C7-TH1 - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.133

ICD 9: 87.220.105

2. Cel procedury.

Uzyskanie obrazu pogranicza szyjno-piersiowego po zastosowaniu specjalnego ułożenia i celowania.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara, technik elektroradiologii Krzysztof Lewandowski

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną, w każdym przypadku patologii pogranicza kręgosłupa szyjnego i piersiowego, zwłaszcza w przypadku podejrzenia zmian pourazowych.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Jest podstawową metodą konwencjonalnego obrazowania anatomicznego tego odcinka umożliwiającą zdefiniowanie zmian, zwłaszcza przemieszczenia wynikające z przebytego urazu.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Nie dotyczy.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Badanie u kobiet w ciąży oraz u osób poniżej 16 roku życia i u niemowląt wymaga dodatkowych osłon dolnej części klatki piersiowej oraz jamy brzusznej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Dodatkowa informacja pod kątem możliwości zmiany ułożenia chorego.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niedozwolona zmiana ułożenia chorego – zwłaszcza po urazie, pogłębiająca następstwa urazu (przemieszczenie, krwiak, uszkodzenie rdzenia kręgowego, etc.). U chorych pourazowych, niekontrolowane zastosowanie siły wyciągowej.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Szczególne ostrożność w przypadku istnienia objawów neurologicznych na obwodzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Usunięcie w całości odzieży i ciał metalicznych z pola obrazowania, poinformowanie chorego o konieczności zastosowania wyciągu na kończyny lub na głowę i kończyny oraz sposób współpracy chorego z personelem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W przypadku konieczności wykonania badania TK zlecić sposób przetransportowania chorego do gabinetu tomografii komputerowej i zabezpieczenia przed wtórnymi następstwami urazu.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Ballinger P. W., *Radiographic Positions and Radiologic Procedures*, Mosby 1991;
- 2) Schwartz D.T., Reisdorff E.J., *Radiologia wypadkowa*, Czelej Sp. z o.o., Lublin 2002.

Cześć szczegółowa.

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: usunięcie ubrania i biżuterii z pola obrazowania; informacja o sposobie wykonania zdjęć;
- 3) personelu: wyjaśnienie techniki wyciągowej osobom pełniącym rolę pomocniczą.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja AP pozycja pionowa u chorych sprawnych, u chorych pourazowych w pozycji leżącej, celowanie promienia centralnego prostopadłe do osi pogranicza, pozycja boczna, zależy od stanu chorego, pozycja pionowa u chorych sprawnych, z obciążeniem kończyn górnych, celowanie promienia centralnego prostopadłe na oś kręgosłupa, u chorych pourazowych lub z objawami neurologicznymi pozycja leżąca, z wyciągiem obu kończyn górnych ku dołowi i w przeciwnym kierunku wyciągu za głowę lub z wyciągiem kończyn górnych w przeciwnych kierunkach, celowanie promienia

centralnego odpowiednio: prostopadłe do osi pogranicza lub na poziomie pachy przy przeciwnym kierunku wyciągu za kończyny górne, z odchyleniem promienia dogłównym wartości 10 – 15 stopni,

2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65 – 75
ognisko	$\leq 1,3$
filtracje [mm Al]	≥ 3
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	Środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	≤ 500
kratka	z

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: u kobiet w ciąży i poniżej 16 roku życia osłona fartuchem osłonowym klatki piersiowej i brzucha.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 6 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: AP – widoczny odcinek C5 – Th3, w ułożeniu symetrycznym, bok – widoczny ten sam odcinek w rzucie nieco skośnym;
- 2) struktury krytyczne: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) opis wyniku: szczegółowa ocena anatomiczna pogranicza szyjno-piersiowego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: skośne – ułożenie jak do zdjęcia AP, odchylenie promienia centralnego o 20 – 30 stopni od pionu, celowanie na oś pogranicza;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: badanie skopijne z zastosowaniem „ramienia C”;
- 3) przerwanie badania: duży odczyn bólowy lub utrata przytomności;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

214. TK, określona okolica anatomiczna kończyny górnej, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.185

ICD 9: 88.301.501

2. Cel procedury.

Ocena kości i tkanek miękkich kończyny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Janusz Dębski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara, technik elektroradiologii Krzysztof Lewandowski

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Względne: ciąża w okresie organogenezy.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży w okresie organogenezy wybór innej metody diagnostycznej, po okresie organogenezy i wieku do 16 roku życia dodatkowa osłona obejmująca klatkę piersiową i jamę brzuszną.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Zależnie od rodzaju zmian możliwe uzupełnienie badania z podaniem środka kontrastowego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Galansky M., Prokop M., *Spiral and Multislice CT of the body*, Thieme, New York, 2003.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: usunięcie ubrania oraz cieniujących elementów znajdujących się w polu skanowania;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: obszar skanowania od poziomu obojczyka do poziomu palców, kierunek skanowania kranio-kaudalny;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy,
- 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	1 – 1,5
odległość między warstwami	taka aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	dopasowane do wielkości obrazowanego obszaru
kąt pochylenia gantry	bez pochylenia gantry
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanek miękkich, dla kości

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: bez przygotowania.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Rekonstrukcja 3D.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: kończyna górna, od poziomu stawu obojczykowo – barkowego do poziomu palców;

- 2) opis wyniku: ogólna ocena topograficzna elementów kostnych kończyny górnej, stosunki w stawach kończyny. Ocena struktury zmian zależnie od przypadku, tkanki kostnej lub tkanek miękkich.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: tylko w przypadku patologii stawowej, w zgięciowym ułożeniu stawu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku zgłoszenia przez badaną o podejrzeniu obecności ciąży;
- 3) przerwanie badania: w przypadku zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

II. Pediatriczne badania radiologiczne.

1. Radiografia, czaszka, projekcja AP/PA

Część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.231

ICD 9: 87.170.201

2. Cel procedury.

Diagnostyka struktur kostnych czaszki.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektroradiologii: Karina Duda i Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0

0	8	0	3	0
---	---	---	---	---

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Wynikające z ustawienia i ruchomości dziecka.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby. Pomagają uspokoić i utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwapnień), w przypadku kraniostenozy dla dokładnej oceny kształtu czaszki (szczególnie 3D) i MR dla oceny tkanek miękkich i OUN.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;

- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym, utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja PA: dziecko leży na brzuchu, kończyny górne wzdłuż tułowia, głowa oparta czołem i nosem o stół, a bródka przyciągnięta, linia oczodołowo-uszna środkowa prostopadła do stołu, zdjęcie można również wykonać w pozycji stojącej lub siedzącej; górny brzeg pola wiązki 3-4cm powyżej sklepienia czaszki, płaszczyzna strzałkowa głowy wzdłuż linii środkowej stołu; projekcja prostopadła, promień centralny trafia na guzowatość potyliczną zewnętrzną w płaszczyźnie strzałkowej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-80
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mm Cu}$ (lub równoważna)
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona tułowia fartuchem lub półfartuchem osłonnym.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonany radiogram powinien odtwarzać symetrycznie czaszkę, oczodoły i kości skaliste, odległość bocznej granicy czaszki do bocznej granicy oczodołów równa po obu stronach, widoczny szczyt czaszki, części skaliste kości skroniowych widoczne w 1/2 dolnej oczodołów, zatoki przynosowe i struktura kości skroniowych uwidocznione zgodnie z wiekiem dziecka, ostro widoczna blaszka zewnętrzna i wewnętrzna kości pokrywy, uwidacznia szwy czaszkowe: węglowy, strzałkowy, wieńcowy.

Opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian, lub zalecenie wykonania badania TK lub MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania:
 - a) w przypadku braku możliwości wykonania projekcji PA ze względu na trudności ułożeniowe (wiek dziecka, pobudzenie, ciężki stan kliniczny, miejsce urazu itp.) zaleca się wykonanie projekcji AP;
 - b) wariant ułożenia – projekcja AP:
 - pacjent leży na plecach w linii środkowej stołu,
 - kończyny górne wzdłuż tułowia,
 - głowa potylicą oparta o stół,
 - linia oczodołowo-uszna i płaszczyzna strzałkowa prostopadłe do stołu,
 - zdjęcie można wykonać również w pozycji stojącej lub siedzącej przy statywie,
 - górny brzeg kasety 3-4cm powyżej sklepienia czaszki,
 - płaszczyzna strzałkowa w linii środkowej kasety,
 - projekcja prostopadła,
 - promień centralny trafia na nasadę nosa;
- 3) przerwanie badania: odstępienie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

2. Radiografia, czaszka, projekcja boczna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.232

ICD 9: 87.171.201

2. Cel procedury.

Diagnostyka struktur kostnych czaszki, ocena siodła tureckiego, poszukiwanie ciała obcego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektroradiologii: Karina Duda i Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem ołowiowym lub półfartuchem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	5
0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	5	0	3	5
0	6	0	3	5
0	7	0	3	5
0	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii

lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, pomagają uspokoić i utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwąpnień) i MR dla oceny tkanek miękkich i OUN.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania, takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym: utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent leży na brzuchu, głowa skrzyżowana bocznie, kończyna górna po stronie badanej wzdłuż tułowia, druga ręka ułożona na wysokości twarzy badanego, oparta powierzchnią

dłoniową o stół, bródka przyciągnięta, płaszczyzna strzałkowa równoległa do stołu, a linia międzyżreniczna prostopadła, zdjęcie można wykonać również na stojąco lub na siedząco. Górny brzeg rejestratora obrazu 3-4cm powyżej sklepienia czaszki. Projekcja prostopadła, promień centralny trafia około 4cm powyżej przewodu słuchowego zewnętrznego;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-80
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$ (lub równoważna)
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<50

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: brak;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona tułowia fartuchem lub półfartuchem osłonowym.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) prawidłowo wykonany radiogram powinien zawierać:
 - a) widoczne i wyraźnie zarysowane: siodło tureckie, wyrostek pochyły przedni i wyrostek pochyły tylny, zatoka klinowa, zatoka czołowa, komórki sitowe,
 - b) widoczny szczyt czaszki,
 - c) nałożone na siebie gałęzie żuchwy, brzegi oczodołów, stawy skroniowo-żuchwowe oraz otwory słuchowe zewnętrzne,
 - d) zarys żuchwy nie przesłania kręgów szyjnych;
- 2) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian lub zalecenie badania TK/MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: odstąpienie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

3. Radiografia, kość potyliczna, projekcja Towna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.233

ICD 9: 87.172.201

2. Cel procedury.

Ocena otworu wielkiego czaszki, kości potylicznej, piramid kości skroniowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektroradiologii: Karina Duda i Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem lub półfartuchem osłonnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, którzy pomagają utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Ewentualne TK dla dokładnej oceny złamań urazów dotyczących kości potylicznej, części skalistej kości skroniowej, grzbietu siodła. Przy stwierdzonej patologii MR dla oceny części miękkich i rdzenia przedłużonego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.
Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym– utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent leży na plecach w linii środkowej stołu, kończyny górne wzdłuż tułowia, bródka maksymalnie przyciągnięta; linia łącząca środek oczodołu i otwór słuchowy zewnętrzny prostopadła do stołu, górny brzeg rejestratora obrazu 3 cm poniżej sklepienia czaszki; projekcja skośna, promień centralny pada pod kątem 30°-40° kaudalnie i trafia na nasadę włosów w płaszczyźnie strzałkowej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-80 kV
ognisko	≤0,6 (starsze dzieci ≤1,3)
filtracja	1mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu (lub równoważna).
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) prawidłowo wykonany radiogram powinien zawierać następujące elementy:
 - a) przy pochyleniu lampy pod kątem 30° kaudalnie uwidocznione są otwór wielki, wyrostki pochyłe tylne, grzbiet siodła i części skaliste kości skroniowych,
 - b) przy pochyleniu lampy pod kątem 37° kaudalnie, widoczne są również wyrostki pochyłe przednie,
 - c) odległość od zarysu brzegów czaszki do brzegów otworu wielkiego powinna być równa po obu stronach,
 - d) symetrycznie ułożone części skaliste kości skroniowych,
 - e) grzbiet siodła i wyrostki pochyłe tylne widoczne w rzucie otworu wielkiego;
- 2) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian, lub zalecenie wykonania badania TK /MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku braku możliwości przyciągnięcia brody (np. pacjent nieprzytomny) staramy się by linia łącząca dolny brzeg oczodołu i otwór słuchowy zewnętrzny była prostopadła do stołu, a promień centralny pada kaudalnie pod kątem od 37° do 55° i trafia na nasadę włosów w płaszczyźnie strzałkowej. Wielkość kąta padania związana jest z możliwością ułożenia pacjenta i zależna od tego, jakie struktury anatomiczne chcemy uwidocznić np. przy kącie 55 stopni widoczne są przednie powierzchnie C1 i ząb obrotnika;
- 3) przerwanie badania: odstąpienie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

4. Radiografia, zatoki, projekcja PA/AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.236

ICD 9: 87.164.201

2. Cel procedury.

Diagnostyka: ocena rozwoju i upowietrznienia zatok przynosowych i widocznych struktur kostnych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektroradiologii: Karina Duda i Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii

lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, którzy pomagają utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwąpnień) i MR dla oceny tkanek miękkich i OUN.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania, takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym – utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja PA: pacjent leży na brzuchu: w linii środkowej stołu, kończyny górne wzdłuż tułowia, broda oparta o stół, koniec nosa w odległości 1cm od stołu, usta otwarte,

linia oczodołowo-uszna środkowa nachylona pod kątem 35° do kasety. Zdjęcie lepiej jest wykonywać na stojąco lub na siedząco przy statywie; koniec nosa na środku kasety; projekcja prostopadła, promień centralny trafia na sklepienie czaszki w płaszczyźnie strzałkowej;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2 : zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-80 kV
ognisko	≤ 0,6 (dzieci starsze ≤1,3)
filtracja	1 mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu (lub równoważna)
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<50

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: brak;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) prawidłowo wykonany radiogram powinien zawierać następujące elementy:
 - a) ostro zarysowane widoczne zatoki czołowe (zgodnie z wiekiem dziecka),
 - b) zatoki szczękowe, zatoki sitowe,
 - c) oczodoły i zatoki szczękowe ułożone symetrycznie po obu stronach,
 - d) części skaliste kości skroniowych nie powinny przesłaniać zatok szczękowych;
- 2) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian, lub zalecenie wykonania badania TK /MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku braku możliwości wykonania projekcji PA ze względu na trudności ułożeniowe (wiek dziecka,

pobudzenie, ciężki stan kliniczny itp.) zaleca się wykonanie projekcji AP. Wariant ułożenia – projekcja AP – pacjent stoi, siedzi lub leży na plecach w linii środkowej stołu, kończyny górne wzdłuż tułowia, głowa potylicą oparta o stół, linia łącząca powierzchnię zgryzową dolnych siekaczy i otwór słuchowy zewnętrzny prostopadła do płaszczyzny stołu, górny brzeg rejestratora obrazu 3-4cm powyżej sklepienia czaszki, płaszczyzna strzałkowa w linii środkowej rejestratora obrazu projekcja prostopadła, promień centralny trafia na czubek nosa. Zaleca się wykonanie radiografii w pozycji pionowej, jednak jeśli stan dziecka to uniemożliwia, dopuszcza się pozycję leżącą;

- 3) przerwanie badania: odstępnie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

5. Radiografia, oczodoły, dwie projekcje, poszukiwanie ciała obcego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.242

ICD 9: 87.166.202

2. Cel procedury.

Diagnostyka, ocena struktur kostnych, poszukiwanie ciała obcego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektroradiologii: Karina Duda i Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem ołowiowym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, którzy pomagają utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwapnień) i MR dla oceny tkanek miękkich i OUN.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych. Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania, kolczyki, łańcuszki obszaru badania takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym – utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) projekcja PA: Pacjent leży na brzuchu, kończyny górne wzdłuż tułowia lub podparte dłońmi na wysokości barków, głowa oparta na czole i nosie. Zdjęcie można również wykonać na stojąco lub na siedząco przy statywie:
 - nasada nosa na środku rejestratora obrazu,
 - linia oczodołowo-uszna prostopadła do stołu,
 - projekcja skośna,
 - promień centralny pada pod kątem 25°, trafia na sklepienie czaszki w płaszczyźnie strzałkowej i przechodzi przez środek linii łączącej dolne brzożki oczodołów;
 - b) projekcja boczna:
 - pacjent leży na brzuchu, kończyna górna po stronie badanej wzdłuż tułowia, druga ręka ułożona na wysokości twarzy badanego, oparta powierzchnią dłoniową o stół,
 - bródka przyciągnięta,
 - płaszczyzna strzałkowa równoległa do stołu,
 - linia międzyżreniczna prostopadła do stołu.,
 - zdjęcie można wykonać również na stojąco lub na siedząco; oczodoły na środku rejestratora obrazu;
 - c) projekcja prostopadła, promień centralny trafia w okolice zewnętrznego kącika oka;

- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-80 kV
ognisko	≤0,6, (dzieci starsze ≤ 1,3)
filtracja	1mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu (lub równoważna)
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa (w przypadku projekcji bocznej nie zaleca się używania komór)
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	< 50

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: brak;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) zespół lekarzy radiologii: 10 minut;

2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

1) prawidłowo wykonany radiogram powinien zawierać:

a) widoczne i wyraźnie zarysowane: brzegi oczodołów, części skaliste kości skroniowych poniżej dolnych brzegów oczodołów,

b) symetryczne skrzydła mniejsze kości klinowej (projekcja PA),

c) symetryczne nałożone na siebie brzegi oczodołów oraz widoczna kość nosowa (boczne);

2) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku jakichkolwiek wątpliwości co obecności ciała obcego zaleca się powtórzenie projekcji PA przy tych samych parametrach badania, z użyciem innego rejestratora obrazu lub zalecenie przez lekarza radiologa wykonania badania TK;

2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak;

3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;

4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

6. Radiografia, twarzoczaszka jedna projekcja - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.243

ICD 9: 87.160.201

2. Cel procedury.

Ocena struktur kostnych twarzoczaszki.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektroradiologii: Karina Duda i Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonnym lub półfartuchem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0

0	8	0	3	0
---	---	---	---	---

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby. Pomagają uspokoić i utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwąpień) i MR dla oceny tkanek miękkich.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna

prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym, utrzymanie zalecanej pozycji;

3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:

a) pacjent leży na brzuchu:

- kończyny górne wzdłuż tułowia, bródka oparta o stół, nos odchylony,
- płaszczyzna strzałkowa głowy pokrywa się z linią środkową stołu,
- górny brzeg rejestratora obrazu 3cm powyżej kości czołowej,
- projekcja prostopadła – promień centralny pada nieco poniżej szwu wieńcowego w płaszczyźnie strzałkowej;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-80 kV
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$ (lub równoważna)
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<50

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: brak;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona tułowia fartuchem osłonnym lub półfartuchem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

1) prawidłowo wykonany radiogram powinien zawierać następujące elementy:

- a) widoczne i wyraźnie zarysowane: zatoki czołowe, zatoki szczękowe, oczodoły,
 - b) części skaliste kości skroniowych uwidocznione poniżej kości szczękowych,
 - c) widoczne otwory okrągłe,
 - d) odległość bocznej granicy czaszki do bocznej granicy oczodołów równa po obu stronach.
- 2) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian, lub zalecenie wykonania badania TK lub MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: odstąpienie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

7. Radiografia, twarzoczaszka, dwie projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.244

ICD 9: 87.160.202

2. Cel procedury.

Ocena struktur kostnych twarzoczaszki.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektroradiologii: Karina Duda, Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonowym lub półfartuchem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby. Pomagają uspokoić i utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwapnień) i MR dla oceny tkanek miękkich.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych. Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym, utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) projekcja wg Watersa – pacjent leży na brzuchu, kończyny górne wzdłuż tułowia, bródka oparta o stół, nos odchylony, płaszczyzna strzałkowa głowy pokrywa się z linią środkową stołu; górny brzeg kasety 3cm powyżej kości czołowej; projekcja prostopadła, promień centralny pada nieco poniżej szwu wieńcowego w płaszczyźnie strzałkowej;
 - b) projekcja boczna – pacjent leży na brzuchu, kończyna górna po stronie badanej wzdłuż tułowia, druga ręka ułożona na wysokości twarzy badanego, oparta powierzchnią dłoniową o stół, bródka przyciągnięta; płaszczyzna strzałkowa równoległa do stołu, a linia międzyżreniczna prostopadła. Zdjęcie można wykonać również na stojąco lub na siedząco, górny brzeg kasety 2cm poniżej sklepienia czaszki, projekcja prostopadła, promień centralny pada na boczną powierzchnię kości jarzmowej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-80
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$ (lub równoważna)
FFD [cm]	100-115

komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: brak;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona tułowia fartuchem osłonnym lub półfartuchem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) prawidłowo wykonany radiogram wg Watersa powinien zawierać następujące elementy:
 - a) widoczne i wyraźnie zarysowane: zatoki czołowe, zatoki szczękowe, oczodoły,
 - b) części skaliste kości skroniowych uwidocznione poniżej kości szczękowych,
 - c) otwory okrągłe,
 - d) odległość bocznej granicy czaszki do bocznej granicy oczodołów równa po obu stronach;
- 2) prawidłowy radiogram boczny twarzoczaszki powinien zawierać:
 - a) niezrotowane siodło tureckie,
 - b) widoczne i wyraźnie zarysowane: zatoki czołowe (zgodnie z wiekiem dziecka),
 - c) nałożone na siebie zatoki szczękowe, brzegi oczodołów i gałęzie żuchwy;
- 3) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian, lub zalecenie wykonania badania TK lub MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

8. Radiografia, żuchwa, jedna projekcja - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.245

ICD 9: 87.162.201

2. Cel procedury.

Diagnostyka żuchwy i stawów skroniowo-żuchwowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektroradiologii: Karina Duda i Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonowym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1 : Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, którzy pomagają utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwapnień) i MR dla oceny tkanek miękkich.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.
Brak.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich

metalowych elementów z obszaru badania takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp.
Współpraca z badającym – utrzymanie zalecanej pozycji;

3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:

a) pacjent leży na brzuchu:

- kończyny górne wzdłuż tułowia, głowa oparta czołem i nosem o stół,
- płaszczyzna strzałkowa znajduje się w linii poprzecznej rejestratora obrazu,
- linia oczodołowo – uszna jest prostopadła do rejestratora obrazu,
- dolny brzeg kasety – 3cm poniżej bródki,
- projekcja prostopadła, promień centralny trafia poniżej guzowatości potylicznej zewnętrznej;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-70 50-60 bez kratki
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$ (lub równoważna)
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	< 50

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) prawidłowo wykonany radiogram powinien zawierać następujące elementy:
 - a) widoczne i wyraźnie zarysowane: trzon i gałęzie żuchwy,
 - b) symetryczne gałęzie żuchwy,
 - c) stawy skroniowo-żuchwowe;

- 2) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian lub zalecenie wykonania badania TK /MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: odstąpienie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

9. Radiografia, żuchwa, dwie projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.246

ICD 9: 87.162.202

2. Cel procedury.

Diagnostyka żuchwy i jej otoczenia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektroradiologii: Karina Duda i Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonowym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, którzy pomagają utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwapnień) i MR dla oceny tkanek miękkich.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych. Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym – utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) projekcja PA – pacjent leży na brzuchu, kończyny górne wzdłuż tułowia:
 - głowa oparta czołem i nosem o stół,
 - płaszczyzna strzałkowa znajduje się w linii poprzecznej rejestratora obrazu,
 - linia oczodołowo-uszna jest prostopadła do rejestratora obrazu,
 - dolny brzeg kasety – 3cm poniżej bródki,
 - projekcja prostopadła, promień centralny trafia poniżej guzowatości potylicznej zewnętrznej;
 - b) projekcja boczna – (wg Eislera) – pacjent leży na plecach:
 - głowa odwrócona w bok,
 - pod plecami podpórka, tak aby głowa zwisała ku tyłowi, a policzek przylegał do rejestratora obrazu,
 - kasetę podpartą i tworzy z powierzchnią stołu kąt 20°,
 - badana część żuchwy (okolica kąta żuchwy strony badanej) na środku rejestratora obrazu,
 - projekcja skośna, promień centralny pada pod kątem 12° kranialnie i trafia 2cm poniżej i do tyłu od kąta żuchwy strony nie badanej.

- 2) Zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-70 50-60 bez kratki
ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤ 1,3)
filtracja	≥1mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu (lub równoważna)

FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) prawidłowo wykonany radiogram PA powinien zawierać następujące elementy:
 - a) widoczne i wyraźnie zarysowane trzon i gałęzie żuchwy,
 - b) symetryczne gałęzie żuchwy;
- 2) radiogram boczny powinien zawierać badany fragment trzonu i badany kąt żuchwy;
- 3) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian, lub zalecenie wykonania badania TK / MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

10. Radiografia, stawy skroniowo-żuchwowe, jedna projekcja - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.247

ICD 9: 87.162.203

2. Cel procedury.

Diagnostyka ocena: anatomii, urazów, zapalenia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektroradiologii: Karina Duda i Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonowym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;

- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, którzy pomagają utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwapnień) i MR dla oceny tkanek miękkich.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania, kolczyki, łańcuszki obszaru badania takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym – utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury;

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) pacjent leży na plecach:
 - kończyny górne wzdłuż tułowia,
 - płaszczyzna strzałkowa znajduje się w linii poprzecznej kasety,
 - linia oczodołowo – uszna jest prostopadła do kasety,
 - dolny brzeg kasety – 3cm poniżej bródki,
 - projekcja skośna – promień centralny trafia pod kątem 35° kaudalnie, 5cm powyżej punktu nasion. Zaleca się wykonanie radiogramu z otwartymi i z zamkniętymi ustami.
 - 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
ognisko	≤ 0,6 (dzieci starsze ≤ 1,3)
filtracja	≥1mm Al + 0,1 lub 0,2mm Cu (lub równoważna)
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) prawidłowo wykonany radiogram powinien zawierać następujące elementy:
 - a) widoczne i wyraźnie zarysowane: głowa i gałąź żuchwy (prawa i lewa),
 - b) symetrycznie ułożone stawy skroniowo-żuchwowe i gałęzie żuchwy;
- 2) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian, lub zalecenie wykonania badania TK /MR;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: odstępnie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

11. Radiografia, stawy skroniowo-żuchwowe, dwie projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.248

ICD 9: 87.162.204

2. Cel procedury.

Diagnostyka: anatomii, urazów, zapalenia, guzów.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektrodziagnostyki: Karina Duda i Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona tułowia fartuchem osłonnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4

0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, którzy pomagają utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwąpnień) i MR dla oceny tkanek miękkich.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.
Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania, takich, jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym – utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) projekcja (AP): Pacjent leży na plecach, kończyny górne wzdłuż tułowia:
 - płaszczyzna strzałkowa znajduje się w linii poprzecznej rejestratora obrazu,
 - linia oczodołowo-uszna jest prostopadła do rejestratora obrazu,
 - dolny brzeg kasety – 3cm poniżej bródki,
 - projekcja skośna, promień centralny trafia pod kątem 35° kaudalnie 5cm powyżej punktu nasion. Zaleca się wykonanie radiogramu z otwartymi i z zamkniętymi ustami;
 - b) projekcja (skośna) – Pacjent leży na boku, opiera się barkiem o stół, tak aby płaszczyzna strzałkowa głowy tworzyła ze płaszczyzną stołu kąt 30°, druga ręką opiera się o stół,
 - dolny brzeg rejestratora obrazu na wysokości barku,
 - promień centralny pada prostopadłe do powierzchni kasety na kąt zuchwy strony zwróconej do lampy i przechodzi przez badany staw skroniowo-żuchwowy. Zaleca się wykonanie radiogramu z otwartymi i z zamkniętymi ustami.
- 2) Zgodnie z tabelą 2;

Tabela: 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$ (lub równoważna)
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: brak;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) prawidłowo wykonany radiogram powinien zawierać następujące elementy:
 - a) projekcja (AP):
 - widoczne i wyraźnie zarysowane: głowa i gałąź żuchwy (prawa i lewa),
 - symetrycznie ułożone stawy skroniowo-żuchwowe i gałęzie żuchwy;
 - b) projekcja (skośna):
 - widoczne i wyraźnie zarysowane: głowa, gałąź żuchwy, kąt żuchwy oraz staw skroniowo-żuchwowy;
- 2) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian, lub zalecenie wykonania badania TK/MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

12. Radiografia, twarzoczaszka, osiowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.249

ICD 9: 87.160.203

2. Cel procedury.

Diagnostyka kości twarzoczaszki, urazy głównie ocena łuków jarzmowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektroradiologii: Karina Duda i Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonnym lub półfartuchem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby. Pomagają uspokoić i utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwąpnień) i MR dla oceny tkanek miękkich.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym, utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) pacjent leży na brzuchu:
 - kończyny górne wzdłuż tułowia, broda i nos oparte o stół,
 - płaszczyzna strzałkowa głowy pokrywa się z linią środkową stołu,
 - górny brzeg kasety na wysokości sklepienia czaszki,

- projekcja skośna, promień centralny pada pod kątem 23°-38° kaudalnie, w płaszczyźnie strzałkowej, 3cm poniżej sklepienia czaszki;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-80
ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤ 1,3)
filtracja	≥1mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu (lub równoważna)
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<50

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona tułowia fartuchem ołowianym lub półfartuchem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) prawidłowo wykonany radiogram powinien zawierać następujące elementy:
 - a) widoczne i wyraźnie zarysowane: zatoki czołowe zgodne z wiekiem dziecka,
 - b) oczodoły, symetryczne kości jarzmowe i łuki jarzmowe,
 - c) wyrostki rylcowate,
 - d) odległość bocznej granicy czaszki do bocznej granicy oczodołów równa po obu stronach;
- 2) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian, lub zalecenie wykonania badania TK lub MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;

- 3) przerwanie badania: odstąpienie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

13. Radiografia, kręgosłup szyjny, dwie projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.250

ICD 9: 87.220.201

2. Cel procedury.

Diagnostyka; ocena anatomii, wad, urazów.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektroradiologii: Karina Duda i Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4

0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, którzy pomagają utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwapnień) i MR dla oceny tkanek miękkich i rdzenia kręgowego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych. w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania, takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym – utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) projekcja AP:
 - pacjent stoi plecami do statywu lub leży na stole na plecach w linii długiej stołu,
 - kończyny górne wzdłuż tułowia,
 - bródka uniesiona do góry, na taką wysokość, aby linia łącząca kącik ust z otworem słuchowym zewnętrznym była prostopadła do rejestratora obrazu,
 - dolny brzeg rejestratora obrazu poniżej wcięcia szyjnego mostka,
 - projekcja prostopadła, promień centralny trafia nieco poniżej kości gnykowej w płaszczyźnie strzałkowej;
 - b) projekcja boczna:
 - pacjent stoi lub siedzi przy statywie, przylega bokiem do statywu,
 - kręgosłup ułożony równolegle do osi długiej rejestratora obrazu,
 - kończyny górne wzdłuż tułowia, maksymalnie obciążone barki,
 - projekcja prostopadła, promień centralny trafia 2cm poniżej i do tyłu od kąta żuchwy. Zdjęcie może być również wykonane na leżąco, wiązką poziomą promieni;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75 z kratką przeciwrozproszeniową uwaga: niemowlęta bez kratki
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$ (lub równoważna)
FFD [cm]	AP 100-115; bok ≥ 150
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa, w przypadku projekcji bocznej zaleca się nie korzystanie z AEC
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<40

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: brak;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) prawidłowo wykonany radiogram powinien zawierać następujące elementy:
 - a) projekcja AP:
 - widoczne i wyraźnie zarysowane: kręgi C3-Th2,
 - cień żuchwy i potylicy nakładają się na kręgi C1-C2,
 - widoczne przestrzenie międzykręgowe,
 - wyrostki kręgowe równoległe do trzonów;
 - b) projekcja boczna:
 - widoczne i wyraźnie zarysowane: wszystkie siedem kręgów szyjnych,
 - w miarę możliwości przejście i szyjno – piersiowe,
 - nakładające się kąty żuchwy nieprzesłaniające kręgów C1-C2,
 - C4 na środku radiogramu,
 - widoczne przestrzenie międzykręgowe;
- 2) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian lub zalecenie wykonania badania TK (kości) MR (rdzeń kręgowy);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: dopuszcza się w przypadku projekcji AP zmianę kąta padania promienia centralnego od 15°-20° w zależności stanu i budowy anatomicznej pacjenta;
- 3) przerwanie badania: odstąpienie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

14. Radiografia, żąb obrotnika, projekcja AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.251

ICD 9: 87.221.201

2. Cel procedury.

Diagnostyka: ocena anatomii, wad, urazów

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, technicy elektroradiologii: Karina Duda i Damian Duda,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona tułowia fartuchem osłonnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, którzy pomagają utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwąpnień) i MR dla oceny tkanek miękkich i OUN.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania, kolczyki, łańcuszki obszaru badania

takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym– utrzymanie zalecanej pozycji;

3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:

a) pacjent stoi przy statywie lub leży na plecach na stole rentgenowskim:

- głowa ułożona tak, aby linia łącząca dolne krawędzie siekaczy górnych ze szczytami wyrostków sutkowatych, była prostopadła do rejestratora obrazu,
- usta otwarte,
- kręgosłup w linii środkowej rejestratora obrazu,
- dolny brzeg kasety na wysokości chrząstki tarczowatej,
- projekcja prostopadła, promień centralny trafia nieco poniżej powierzchni zgryzowej górnych siekaczy;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75 z kratką przeciwrozproszeniową uwaga: niemowlęta bez kratki
ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤ 1,3)
filtracja	≥1mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu (lub równoważna)
FFD [cm]	100-115 (150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<40

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: brak;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) prawidłowo wykonany radiogram powinien zawierać następujące elementy:
 - a) widoczne i wyraźnie zarysowane: kręgi C1-C2,
 - b) ząb kręgu obrotowego na środku radiogramu,

- c) powierzchnie zgryzowe górnych siekaczy nakładają się na podstawę czaszki,
 - d) usta szeroko otwarte,
 - e) cień języka nie przesłania badanych kręgów,
 - f) gałęzie żuchwy w jednakowej odległości od zęba obrotnika;
- 2) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zalecenie przez lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych, wykonania badania TK dla oceny struktur kostnych i MR dla oceny rdzenia pnia mózgu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: odstąpienie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury; adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

15. Radiografia, kręgosłup szyjny, projekcja boczna neutralna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.252

ICD 9: 87222201

2. Cel procedury.

Diagnostyka anatomii, wad, urazów.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektroradiologii: Karina Duda i Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonowym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, którzy pomagają utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwapnień) i MR dla oceny tkanek miękkich i OUN.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych. Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania, takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym – utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) pacjent stoi lub siedzi przy statywie:
 - kończyny górne wzdłuż tułowia, maksymalnie obciążone barki, pacjent przylega bokiem do statywu,
 - kręgosłup ułożony równolegle do osi długiej rejestratora obrazu,
 - projekcja prostopadła, promień centralny trafia 2cm poniżej i do tyłu od kąta zuchwy. Zdjęcie może być również wykonane na leżąco, wiązką poziomą promieni;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75 z kratką przeciwrozproszeniową uwaga: niemowlęta bez kratki
ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤1,3)
filtracja	≥1mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu (lub równoważna)
FFD [cm]	100-115 (150)
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa, w przypadku projekcji bocznej zaleca się nie korzystanie z AEC
czułość błona/folii	400-800
czas [ms]	<40

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) prawidłowo wykonany radiogram boczny powinien zawierać następujące elementy:
 - a) widoczne i wyraźnie zarysowane wszystkie siedem kręgów szyjnych,
 - b) w miarę możliwości przejście szyjno-piersiowe,
 - c) obraz nakładających się kątów zuchwy nie przesłania kręgów C1-C2,
 - d) C4 na środku radiogramu,
 - e) widoczne przestrzenie międzykręgowe;
- 2) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian, lub zalecenie wykonania badania TK lub MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstępstwo następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

16. Radiografia, kręgosłup szyjny projekcja boczna czynnościowa w przygięciu i odgięciu - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.253

ICD 9: 87.222.202

2. Cel procedury.

Diagnostyka ocena stopnia ruchomości kręgosłupa, pośrednio zaburzeń w czynności mięśni, ocena zmian w osi kręgosłupa.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury :

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektroradiologii: Karina Duda i Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;

- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przed wykonaniem procedury należy mieć pewność, że u pacjenta nie wystąpiło złamanie lub zwichnięcie kręgosłupa szyjnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, którzy pomagają utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania, kolczyki, łańcuszki obszaru badania takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym– utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) pacjent stoi lub siedzi przy statywie:
 - kończyny górne wzdłuż tułowia, maksymalnie obciążone barki,
 - pacjent przylega bokiem do statywu. Zdjęcie w przygięciu: bródka maksymalnie przyciągnięta do klatki piersiowej. Zdjęcie w odgięciu: bródka maksymalnie wysunięta, głowa odchylona do tyłu,
 - górny brzeg rejestratora obrazu 4cm powyżej otworu słuchowego zewnętrznego,
 - kręgosłup w linii środkowej rejestratora obrazu,
 - projekcja prostopadła i promień centralny trafia na wysokości kręgu C4;
 - 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75 z kratką przeciwrozproszeniową uwaga; niemowlęta bez kratki
ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤1,3)
filtracja	≥1mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu (lub równoważna)
FFD [cm]	150
komora AE	nie, parametry ręczne
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<40

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: brak;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch ołowiowy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) prawidłowo wykonany radiogram powinien zawierać następujące elementy:
 - a) widoczne wszystkie kręgi szyjne,
 - b) wyrostki kolczyste oddalone od siebie (przygięcie),
 - c) zbliżone do siebie (odgięcie),
 - d) w „przygięciu” trzon żuchwy niemal prostopadły do dolnego brzegu radiogramu,
 - e) w „odgięciu” niemal równoległy do dolnego brzegu radiogramu;

- 2) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian a także w razie wątpliwości zalecenie badania TK;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: przed wykonaniem procedury należy mieć pewność, że u pacjenta nie wystąpiło złamanie lub zwichnięcie kręgosłupa szyjnego;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza lub technika na skierowaniu.

17. Radiografia, kręgosłup szyjny, celowana na otwory międzykręgowe, projekcja skośna PA - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.254

ICD 9: 87.223.201

2. Cel procedury.

Diagnostyka wad, urazów, guzów.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta – Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektroradiologii: Karina Duda i Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, którzy pomagają utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania, kolczyki, łańcuszki obszaru badania takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym– utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonujemy zawsze dwa zdjęcia – dla uwidocznienia prawych i lewych otworów międzykręgowych,
 - b) badane otwory międzykręgowe znajdują się bliżej rejestratora obrazu,
 - c) pacjent stoi lub siedzi odwrócony twarzą w stronę rejestratora obrazu:
 - kończyny górne wzdłuż tułowia, maksymalnie obciążone barki,
 - tułów pacjenta skrecony o 45° w prawą stronę,
 - głowa odwrócona w stronę rejestratora obrazu prawie do pozycji bocznej,
 - promień centralny pada pod kątem 15°-20° kaudalnie na wysokości C4,
 - górny brzeg rejestratora obrazu 4cm powyżej otworu słuchowego zewnętrznego;
 - d) pacjent stoi lub siedzi odwrócony twarzą w stronę rejestratora obrazu:
 - kończyny górne wzdłuż tułowia, maksymalnie obciążone barki,
 - tułów pacjenta skrecony o 45° w lewą stronę,
 - głowa odwrócona w stronę rejestratora obrazu prawie do pozycji bocznej,
 - promień centralny pada pod kątem 15°-20° kaudalnie na wysokości C,
 - górny brzeg rejestratora obrazu 4cm powyżej otworu słuchowego zewnętrznego.

- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75kV z kratką przeciwozproszeniową uwaga: niemowlęta bez kratki
ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤1,3)
filtracja	1mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu (lub równoważna)
FFD [cm]	100-115 (150)
komora AEC	nie, parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<40

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: brak;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;

2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

1) prawidłowo wykonany radiogram powinien zawierać następujące elementy:

a) widoczne wszystkie kręgi od C1-Th1,

b) widoczne otwory międzykręgowe znajdujące się bliżej rejestratora obrazu,

c) widoczne poszerzone przestrzenie międzykręgowe,

d) żuchwa nie przesłania kręgów C1 i C2,

e) potylica nie przesłania kręgu C1;

2) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

1) wykonanie dodatkowych projekcji: zalecenie przez lekarza radiologa, w razie uwidocznienia wątpliwości zalecenie badania TK dla oceny struktur kostnych i/lub MR dla oceny nerwów i rdzenia kręgowego;

2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;

3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;

4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;

5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

18. Radiografia, kręgosłup szwyjny, celowana na otwory międzykręgowe, projekcja skośna AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.255

ICD 9: 87.223.202

2. Cel procedury.

Diagnostyka: anatomii, urazów, guzów.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektroradiologii: Karina Duda i Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4

0	8	0	2	4
---	---	---	---	---

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, którzy pomagają utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu

podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania, kolczyki, łańcuszki obszaru badania takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym– utrzymanie zalecanej pozycji;

3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:

- a) wykonujemy zawsze dwa zdjęcia – dla uwidocznienia prawych i lewych otworów międzykręgowych,
- b) badane otwory międzykręgowe są oddalone od rejestratora obrazu,
- c) pacjent stoi lub siedzi odwrócony tyłem do rejestratora obrazu:
 - kończyny górne wzdłuż tułowia, maksymalnie obciążone barki,
 - tułów pacjenta skręcony o 45° w prawą stronę,
 - głowa odwrócona w stronę rejestratora obrazu prawie do pozycji bocznej,
 - promień centralny pada pod kątem 15°-20° kaudalnie na wysokości C4,
 - górny brzeg kasety 4cm powyżej otworu słuchowego zewnętrznego;
- d) pacjent stoi lub siedzi odwrócony tyłem do rejestratora obrazu:
 - kończyny górne wzdłuż tułowia, maksymalnie obciążone barki,
 - tułów pacjenta skręcony o 45° w lewą stronę,
 - głowa odwrócona w stronę rejestratora obrazu prawie do pozycji bocznej,
 - promień centralny pada pod kątem 15°-20° kaudalnie na wysokości C4,
 - górny brzeg kasety 4cm powyżej otworu słuchowego zewnętrznego;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75 z kratką przeciwrozproszeniową uwaga; niemowlęta bez kratki
ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤1,3)
filtracja	≥1mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu (lub równoważna)
FFD [cm]	100-115 (150)
komora AEC	parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<40

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: brak;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) prawidłowo wykonany radiogram powinien zawierać następujące elementy:
 - a) widoczne wszystkie kręgi od C1–Th1,
 - b) widoczne otwory międzykręgowe są oddalone od rejestratora obrazu,
 - c) widoczne poszerzone przestrzenie międzykręgowe,
 - d) podbródek nie przesłania kręgów C1 i C2,
 - e) potylica nie przesłania kręgu C1;
- 2) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych, wnioski, które są podsumowaniem opisu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zalecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian lub stwierdzonych patologii wykonania TK dla oceny struktur kostnych i/lub MR dla oceny nerwów i rdzenia kręgowego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

19. Radiografia pogranicze czaszkowo-szyjne, projekcja boczna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.256

ICD 9: 87.224.201

2. Cel procedury.

Diagnostyka; ocena anatomii, wad, urazów.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, technicy elektroradiologii: Karina Duda i Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, którzy pomagają utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwąpnień) i MR dla oceny tkanek miękkich i OUN.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych. Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania, takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. Współpraca z badającym – utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) pacjent stoi lub siedzi przy statywie:
 - przylega bokiem do statywu,
 - kończyny górne wzdłuż tułowia, maksymalnie obciążone barki,
 - kręgosłup szyjny ułożony równoległe do osi krótkiej rejestratora obrazu,
 - linia łącząca podniebienie twarde z guzowatością potyliczną równoległa do osi długiej rejestratora obrazu. Projekcja prostopadła, promień centralny trafia 1cm poniżej otworu słuchowego zewnętrznego,

- górny brzeg rejestratora obrazu ok. 4cm powyżej otworu słuchowego zewnętrznego. Zdjęcie może być również wykonane na leżąco, wiązką poziomą promieni;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75 z kratką przeciwrozproszeniową niemowięta bez kratki)
ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤ 1,3)
filtracja	≥1mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu (lub równoważna)
FFD [cm]	100-115 (150) 150
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<40

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch ołowiowy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) prawidłowo wykonany radiogram powinien zawierać następujące elementy:
 - a) nakładające się otwory słuchowe zewnętrzne,
 - b) nakładające się na siebie gałęzie żuchwy nieprzesłaniające trzonów kręgów,
 - c) widoczne całe podniebienie twarde oraz część potylicy z guzowatością potyliczną,
 - d) linia łącząca guzowatość potyliczną z podniebieniem twardym w osi długiej radiogramu lub równoległa do niej;
- 2) opis powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych, oraz wnioski, które są podsumowaniem opisu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zalecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwości i stwierdzonych zmian, wykonania badania TK dla oceny struktur kostnych i/lub MR dla oceny struktur miękkotkankowych i pnia mózgu/OUN;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: odstępnie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

20. Radiografia, miednica i stawy biodrowe, projekcja AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.260

ICD 9: 88.260.201

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent leżący z osłoniętą górną częścią jamy brzusznej i klatką piersiową, kapsuły (lub inne osłony) na jądra.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.
Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Dziecko unieruchomione, rozebrane z odsłoniętą miednicą w pozycji leżącej na plecach, kończyny wyprostowane;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja AP, symetryczne ustawienie talerzy biodrowych. Linia pionowa przebiega symetrycznie przez kość krzyżową i środek spojenia łonowego. Kości udowe i rzepki ustawione równoległe do rejestratora obrazu. Stopy zwrócone przyśrodkowo o kąt 12-15st.;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-85 z kratką przeciwrozproszeniową 65 bez kratki niemowlęta
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mm Al.}+0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	obie boczne lub środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia zobrazowane symetryczne talerze kości biodrowych, oba stawy biodrowe z prawidłowym odwzorowaniem szyjek kości udowych, które nie powinny być skrócone. Odwzorowane symetrycznie chrząstki Y. Zaznaczone proksymalne części kości udowych z widocznymi krętarzami i tkankami miękkimi. Widoczne szpary stawowe symetryczne, zobrazowane dolne części stawów krzyżowo-biodrowych oraz struktura kostna i beleczkowanie. Uwidocznione szczegóły obrazu $\geq 0,5\text{mm}$.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w zależności od potrzeb zdjęcia osiowe stawów;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

21. Radiografia, stawy biodrowe niemowląt, pozycja "0" - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.261

ICD 9: 88.260.202

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent rozebrany z odsłoniętą miednicą. Założone osłony na gonady, osłonięta klatka piersiowa i uda. Osoba towarzysząca w razie potrzeby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent z odsłoniętą miednicą w pozycji leżącej, uda ustawione pod kątem prostym w stosunku do podudzi, stopy opierają się o podłogę;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja AP w ustawieniu „O”. Widoczne talerze kości biodrowej, chrząstki Y na poziomie segmentu 5 kości krzyżowej. Linia pionowa przebiega przez środek kości krzyżowej i spojenia łonowego. Talerze biodrowe i otwory zasłonowe symetryczne. Oba stawy biodrowe symetryczne, szyjki kości udowych bez rotacji i skrócenia, rzepki równoległe do stołu. Zobrazowane tkanki miękkie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-65 bez kratki przeciwrozproseniowej (z kratką tylko ze wskazań specjalnych)
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mm Al} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	< 100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna w części górnej i uda. Osłony na gonady, jeżeli możliwe diagnostycznie.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia uwidocznione talerze kości biodrowej, oba stawy biodrowe, chrząstki Y symetryczne, widoczne na poziomie segmentu 5 kości krzyżowej lub górnej krawędzi jąder kostnienia kości łonowych. Szyjki kości udowych i jądra kostnienia symetryczne, niezrotowane. Widoczne guzki większe kości udowych i proksymalne części kości udowych z tkankami miękkimi. Widoczne szpary stawowe i struktura beleczkowa kości.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza radiologa udokumentowane adnotacją na skierowaniu i uwzględnione w opisie;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

22. Radiografia, ręce, porównawcze - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.262

ICD 9: 88.230.202

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłonięta klatka piersiowa, jama brzuszna i miednica.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent siedzący, w razie potrzeby z osobą towarzyszącą. Założony fartuch ołowiowy. Usunięte metalowe elementy (np. pierścionki);
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja grzbietowo-dłoniowa obu rąk, na jednym radiogramie. Ręce ułożone symetrycznie, widoczne dystalne części kości przedramion, palce i tkanki miękkie. Odwzorowane beleczkowanie kostne. Szpary stawowe symetryczne;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	45-55 bez kratki przeciwrozproszeniowej
ognisk	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mm Al} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100 -115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	200-400
czas [ms]	< 100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową i jamę brzuszną.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Technik elektroradiologii odnotowuje na skierowaniu rodzaj badania, warunki ekspozycji, zużycie materiałów światłoczułych i ich rozmiar. Odnotowuje wszystkie dodatkowe działania.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia obie ręce z dystalnymi częściami kości przedramienia, palcami i tkankami miękkimi rąk. Widoczne symetrycznie ułożone ręce z widocznymi stawami oraz strukturą kostną.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza radiologa udokumentowane adnotacją na skierowaniu i uwzględnione w opisie;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

23. Radiografia, staw łokciowy, jedna projekcja - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.263

ICD 9: 88.220.201

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	5
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent z osłoniętą klatką piersiową i jamą brzuszną lub osłony na gonady. W razie potrzeby osoba towarzysząca.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.
Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent siedzi lub leży, osłonięty (np. fartuchem). Łokieć wyprostowany, przedramię w supinacji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: widoczne dystalna część kości ramiennej oraz proksymalne części kości przedramienia. Zachowana oś długa kości ramiennej i kości przedramienia. Uwidocznione główka, szyjka i guzowatości kości łokciowej, szpara stawu widoczna, nadkłykcie kości ramiennej niezrotowane. Odwzorowane beleczkowanie oraz tkanki miękkie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60 bez kratki przeciwrozproszeniowej
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl.} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	200-400

czas [ms]	<100
-----------	------

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona klatki piersiowej i jamy brzusznej.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia dystalną część kości ramiennej i proksymalną kości przedramienia. Obraz: kości przedramienia nie nakładają się na siebie. Zobrazowane tkanki miękkie. Widoczne szpary stawowe symetryczne i struktura beleczkowa kości.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza radiologa udokumentowane adnotacją na skierowaniu i uwzględnione w opisie. Zmiana warunków badania w opatrunku gipsowym;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

24. Radiografia, staw łokciowy, dwie projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.264

ICD 9: 88.220.202

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji, źle wypełnione skierowanie, niewłaściwy dobór parametrów technicznych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent z osłoniętą klatką piersiową i jamą brzuszną lub osłony na gonady. W razie potrzeby osoba towarzysząca.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent siedzi, łokieć wyprostowany lub zgięty pod kątem prostym, przylega do kasety;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pozycja AP i boczna stawu na jednym radiogramie. Widoczna dystalna część kości ramiennej i proksymalna kości przedramienia. Przedramię w supinacji. Zaznaczona symetria, szpary stawu i kłykiec oraz nadkłykiec kości ramiennej w rzucie bocznym;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60 bez kratki przeciwrozproszeniowej
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl.}+0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$

FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	200-400
czas [ms]	<100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta klatka piersiowa i jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia staw łokciowy wykonany w rzucie AP i bocznym z widocznymi tkankami miękkimi. Widoczne dystalna część kości ramiennej i proksymalna kości przedramienia. Widoczne wyraźnie szpary stawowe oraz struktura kostna. Zaznaczone kłykie i nadkłykieć kości ramiennej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza radiologa udokumentowane adnotacją na skierowaniu i uwzględnione w opisie. Zmiana warunków badania w opatrunku gipsowym;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

25. Radiografia, stawy łokciowe, porównawcze, projekcja AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.265

ICD 9: 88.220.203

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii

lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent z osłoniętą klatką piersiową i jamą brzuszną lub osłony na gonady. W razie potrzeby osoba towarzysząca.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent siedzący, oba łokcie na jednym rejestratorze obrazu, przedramiona w supinacji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: oba stawy na jednym radiogramie, ułożone symetrycznie. Widoczne dystalne części kości ramiennych oraz proksymalne części kości przedramion. Nadkłykcie kości ramiennych niezrotowane, szpary stawów widoczne. Odwzorowane beleczkowanie kostne i tkanki miękkie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60 bez kratki przeciwrozproszeniowej
ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤1,3)
filtracja	≥1 mmAl+0,1 lub 0,2mmCu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	200-400
czas [ms]	<100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta klatka piersiowa i jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia dystalną część kości ramiennych i proksymalną kości przedramienia. Kości przedramienia nie nakładają się na siebie. Zobrazowane tkanki miękkie. Widoczne szpary stawowe symetryczne i struktura kostna.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza radiologa udokumentowane adnotacją na skierowaniu i uwzględnione w opisie;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

26. Radiografia, staw ramienny, jedna projekcja - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.267

ICD 9: 88.210.201

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;

- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent z osłoną na gonady w pozycji stojącej lub leżącej.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent rozebrany, bez metalowych elementów, stojący lub leżący;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: jedna projekcja AP w pozycji neutralnej z uwidocznieniem szpary stawowej, proksymalnej części kości ramiennej, obwodowego odcinka obojczyka i tkanek miękkich barku. Uwidoczniony guzek większy kości ramiennej oraz częściowo szyjka kości. odwzorowane beleczkowanie;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-70 z kratką przeciwrozproszeniową 50kV-60kV bez kratki uwaga: zaleca się nie stosowania kratki u niemowląt
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl}+0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa
czułość błona/foli	400-800
czas [ms]	< 50

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia staw ramienny z widoczną proksymalną częścią kości ramiennej, obwodowym odcinkiem obojczyka, boczną częścią łopatki i szparami stawowymi. Uwidoczniona struktura kostna, beleczkowanie i tkanki miękkie barku. Uwidocznione szczegóły obrazu o wymiarach $\geq 0,3-0,5\text{mm}$.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza radiologa udokumentowane adnotacją na skierowaniu i uwzględnione w opisie;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana warunków badania w opatunku gipsowym;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

27. Radiografia, staw ramienny, dwie projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.268

ICD 9: 88.210.202

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent w pozycji stojącej lub leżącej z osłoniętą jamą brzuszną.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Dziecko rozebrane i unieruchomione, w pozycji leżącej lub stojącej bez metalowych elementów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja AP w pozycji neutralnej, boczna przez klatkę piersiową /metoda Lawrenca. Widoczna proksymalna część kości ramiennej, obwodowa część obojczyka, boczna część łopatki nakładająca się na kręgosłup piersiowy, szpara stawu ramiennego;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-70 z kratką przeciwozproszeniową 50-60 bez kratki uwaga: zaleca się nie stosowania kratki u niemowląt
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl}+0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	< 50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia staw ramienny z proksymalną częścią kości ramiennej, obwodową częścią obojczyka i widocznymi tkankami miękkimi barku. Widoczna szpara stawowa oraz ostry obraz struktur kostnych i beleczkowanie, widoczne szczegóły obrazu o wymiarach $\geq 0,3-0,5\text{mm}$ z aktualnie obowiązującym w tym zakresie prawem.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza radiologa udokumentowane adnotacją na skierowaniu i uwzględnione w opisie;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana warunków badania w opatrunku gipsowym;

- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury

28. Radiografia, bark, jedna projekcja - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.269

ICD 9: 88.201.203

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4

0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent z radiologiczną osłoną jamy brzusznej i tarczycy. W razie potrzeby osoba towarzysząca.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna

prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent w pozycji leżącej lub stojącej z łopatką przylegającą do kasety;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: jedna projekcja AP w pozycji neutralnej – łopátka przylega do rejestratora obrazu, ramię ułożone luźno. Uwidoczniona proksymalna część kości ramiennej, szpara stawu barkowego, łopátka i obojczyk. Guzek większy nakłada się na szyjkę kości ramiennej. Odwzorowanie beleczkowania wyraźne, zaznaczone tkanki miękkie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-70 z kratką przeciwrozproszeniową 50-60 bez kratki uwaga: nie zaleca się stosowania kratki u niemowląt
ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤1,3)
filtracja	≥1mmAl+0,1 lub 0,2mmCu
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna (np. fartuch).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia bark z widoczną proksymalną częścią kości ramiennej, obojczykiem, szparą stawu i łopátka. Uwidoczniona struktura kostna, beleczkowanie i tkanki miękkie barku. Uwidocznione szczegóły obrazu o wymiarach ≥0,3–0,5mm.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza radiologa udokumentowane adnotacją na skierowaniu i uwzględnione w opisie;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana warunków badania w opatrunku gipsowym;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

29. Radiografia, barki, jedna projekcja - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.270

ICD 9: 88.210.204

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	4	0
0	2	0	4	0
0	3	0	4	0
0	5	0	4	0
0	6	0	4	0
0	7	0	4	0
0	8	0	4	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent w pozycji leżącej lub stojącej. Osłonięta jama brzuszna. W razie potrzeby osoba towarzysząca.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.
Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Dziecko unieruchomione w pozycji leżącej lub stojącej, łopatki przylegają do kasy, ręce opuszczone swobodnie;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
1 projekcja AP, oba stawy na jednym radiogramie. Widoczne oba barki z bliższymi odcinkami kości ramiennych oraz symetrycznym ułożeniem obojczyków – odcinki przyśrodkowe w jednakowej odległości od mostka. Widoczna górna część mostka. Guzki większe kości ramiennych ułożone symetrycznie. Odwzorowane beleczkowanie kostne i struktura jąder kostnienia. Zaznaczone tkanki miękkie barków;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60 bez kratki przeciwrozproszeniowej 60-70 z kratką uwaga! zalecane nie stosowanie kratki u niemowląt
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	< 50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna (np. fartuch).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;

2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis uwzględniający oba stawy z proksymalną częścią kości ramiennych, guzkami większymi kości, szparą stawową i tkankami miękkimi barku. Obojczyki położone centralnie, symetrycznie, w równej odległości od mostka. Uwidocznione ostre struktury kostne i beleczkowanie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza radiologa udokumentowane adnotacją na skierowaniu i uwzględnione w opisie;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

30. Radiografia, staw kolanowy, jedna projekcja - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.271

ICD 9: 88.270.201

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent w pozycji leżącej, kolana odsłonięte, wyprostowane. Osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent leży, kolana wyprostowane z osłoniętymi gonadami. W razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja AP z uwidocznieniem dystalnej części kości udowej i proksymalnej kości podudzia. Szpara stawu widoczna, symetryczna. Rzepka całkowicie nakłada się na udo, bez rotacji uda i podudzia. Głowa strzałki częściowo zachodzi na piszczel. Zaznaczone tkanki miękkie i beleczkowanie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60 bez kratki przeciwrozproszeniowej 60-75 z kratką <u>uwaga!</u> zalecane nie stosowanie kratki, kratka stosowana jedynie przy obiektach o większych średnicach.
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	≥ 1 mmAl +0,1 lub 0,2mmCu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia dystalne części kości udowej i proksymalne kości podudzi. Widoczna symetryczna szpara stawowa, kość udowa, piszczelowa i strzałka bez rotacji. Odwzorowana struktura kostna z beleczkowaniem. Widoczne tkanki miękkie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza radiologa udokumentowane adnotacją na skierowaniu i uwzględnione w opisie;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany parametrów badania w opatrunku gipsowym;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

31. Radiografia, stawy kolanowe, projekcja AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.273

ICD 9: 88.270.203

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	4	0
0	2	0	4	0
0	3	0	4	0
0	5	0	4	0
0	6	0	4	0
0	7	0	4	0
0	8	0	4	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

15. Okoliczności wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent leżący z wyprostowanymi kolanami i osłoniętą jamą brzuszną.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent leżący z wyprostowanymi kolanami ułożonymi równolegle, przylegającymi do kasety;
- 3) personelu: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja AP obu stawów na jednym radiogramie. Uwidocznione dystalne części kości udowych i proksymalne kości podudzi. Stawy ustawione symetrycznie, bez rotacji. Szpary stawów widoczne wyraźnie. Zaznaczone jądra kostnienia, tkanki miękkie i struktura kostna z beleczkowaniem;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60 bez kratki przeciwrozproszeniowej 60-75 z kratką <u>uwaga!</u> zalecane nie stosowanie kratki, kratka stosowana jedynie przy obiektach o większych średnicach
ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤1,3)
filtracja	≥1mmAl+0,1 lub 0,2mmCu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie

czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna lub osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia dystalne części kości udowych i proksymalne kości podudzi z zarysem tkanek miękkich. Widoczne szpary stawowe i struktura kostna. Zachowana osiowa symetria zdjęcia.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

32. Radiografia, staw skokowy, projekcja AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.274

ICD 9: 88.280.201

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Okoliczności wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent leżący z wyprostowaną nogą i stopą ustawioną w osi długiej podudzia. Osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent leży, noga ułożona prosto w osi długiej. Osłony na gonady. W razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja AP z zachowaną symetrią i osiowością stawu. Uwidoczniona wyraźnie szpara stawu skokowego. Prawidłowe nakładanie się stawu piszczelowo-strzałkowego oraz symetrycznie zaznaczone obie kostki, przyśrodkowa i boczna. Zaznaczone tkanki miękkie i struktura kostna;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	45-55 bez kratki przeciwrozproszeniowej
Ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100-115

komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	200-400
czas [ms]	<100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony osobiste.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis uwzględnia szparę stawu skokowego, dystalne części kości podudzia, proksymalną część kości skokowej z pełnym uwidocznieniem obu kostek, przyśrodkowej i bocznej. Odwzorowana struktura kostna. Uwidocznione tkanki miękkie stawu. Zachowana symetria zdjęcia.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany parametrów badania w opatunku gipsowym;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

33. Radiografia, staw skokowy, projekcja boczna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.275

ICD 9: 88.280.202

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent leżący, noga ułożona na boku, wyprostowana, stopa ustawiona wzdłuż osi podudzia. Osłony na gonady. W razie potrzeby osoba towarzysząca.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent leżący z nogą ułożoną na boku. Osłony na gonady. W razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja boczna z zachowaną symetrią i osiowością stawu. Uwidoczniona szpara stawu skokowego i dystalna część podudzia. Strzałka rzutuje się na tylną połowę piszczeli. Widoczna kość skokowa i część kości stępu. Zaznaczone tkanki miękkie i struktura kostna;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	45-55 bez kratki przeciwrozproszeniowej

ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤1,3)
filtracja	≥1mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	200-400
czas [ms]	<100

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;

2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia kości stawu skokowego, dystalne części kości podudzia. Widoczne szpary stawowe i struktura kostna. Uwidocznione tkanki miękkie stawu. Zachowana symetria zdjęcia.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza radiologa;

2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany parametrów badania w opatrunku gipsowym;

3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;

4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;

5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

34. Radiografia, rzepka, jedna projekcja - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.276

ICD 9: 88.270.204

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii

lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent leży na brzuchu, nogi wyprostowane. Osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent w pozycji leżącej na brzuchu, nogi wyprostowane. Osłony na gonady. W razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: widoczny staw kolanowy w rzucie PA, symetrycznie ustawiona rzepka, szpara stawowa, tkanki miękkie, i struktura kostna;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
----------	---------

napięcie [kV]	45-55 bez kratki przeciwrozproszeniowej
ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤1,3)
filtracja	≥1mmAl+ 0,1 lub 0,2mmCu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręczni
czułość błona/folia	200-400
czas [ms]	<100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia rzepkę, tkanki miękkie stawu, dystalną część kości udowej i proksymalną kości podudzia, widoczną szparę stawu oraz strukturę kostną.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

35. Radiografia, kości przedramienia, jedna projekcja - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.279

ICD 9: 88.220.205

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dzieci. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury Błąd w identyfikacji, niewłaściwy dobór parametrów technicznych, źle wypełnione skierowanie.

15. Okoliczności wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent siedzący, ręka wyprostowana w supinacji. Osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent siedzący z wyprostowaną ręką, przylegającą do kasety. W razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: w projekcji AP uwidocznione przedramię ze stawem łokciowym i obwodową częścią kości promieniowej i łokciowej, do poziomu nadgarstka. Symetrycznie ustawione nadkłykcie kości ramiennej, główka i szyjka kości promieniowej wyraźnie zaznaczone, nieprzesłonięte;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	45-55kV bez kratki

	przeciwrozproszeniowej
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	200-400
czas [ms]	< 100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna lub osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia kość promieniową i łokciową ze stawem łokciowym i nadgarstkiem. Symetrycznie ustawione nadkłykcie, zaznaczone tkanki miękkie, szparę stawu łokciowego i nadgarstka oraz strukturę kostną.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana parametrów badania w opatunku gipsowym;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

36. Radiografia, kości przedramienia, dwie projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.280

ICD 9: 88.220.206

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skąła,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;

- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent w pozycji siedzącej, ręka przylega do rejestratora obrazu. Osłony na gonady lub fartuch.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent w pozycji siedzącej, osłonięty fartuchem, ręka na stole rtg. W razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: przedramię ustawione w projekcji AP i bocznej. Ramię i przedramię ustawione w rzucie bocznym pod kątem 90st. Zachowana symetria ułożenia, w rzucie bocznym kości przedramienia pokrywają się;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	45-55 bez kratki przeciwrozproszeniowej
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	200-400
czas [ms]	< 100

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna lub osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia prawidłowo ułożoną kość promieniową i łokciową ze stawem łokciowym i nadgarstkiem w rzucie AP i bocznym. Zaznaczone tkanki miękkie i struktura kostna.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana parametrów badania w opatrunku gipsowym;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

37. Radiografia, ręka, projekcja PA - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.281
ICD 9: 88.230.201

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent w pozycji siedzącej, bez elementów metalowych na ręce. Osłonięta jama brzuszna.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent w pozycji siedzącej z osłoniętą jamą brzuszną, ramię i ręka leży na stole. W razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja grzbietowo-dłoniowa PA Widoczna ręka z dystalnymi częściami przedramienia, nadgarstkiem, śródreżem i palcami. Palce rozsunięte, wyraźnie zaznaczone stawy międzypaliczkowe i palczkowo-śródręczne. Kości nadgarstka ustawione symetrycznie. Zaznaczone tkanki miękkie i beleczkowanie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	45-55 bez kratki przeciwrozproszeniowej
ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤1,3)
filtracja	≥1 mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	200-400
czas [ms]	<100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną lub osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia całą rękę z widocznym nadgarstkiem, śródreżem i częścią obwodową kk. przedramienia. Zaznaczone tkanki miękkie, symetryczne szpary stawowe i struktura kostna.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana warunków badania w opatunku gipsowym;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

38. Radiografia, ręka, projekcja boczna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.282

ICD 9: 88.230.202

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Przygotowanie pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent w pozycji siedzącej. Osłona na jamę brzuszną lub gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent siedzący z osłoniętą jamą brzuszną. Ręka leży na kasecie. W razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja boczna, symetryczna z widocznymi dystalnymi częściami przedramienia i palcami. Kciuk odwiedziony. Ramię i łokieć przylegają do stołu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	45-55 bez kratki przeciwrozproszeniowej
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	200-400
czas [ms]	< 100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną lub gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia całą rękę z widocznym nadgarstkiem i częścią obwodową kk. przedramienia. Zaznaczone tkanki miękkie i struktura kostna. Szpary stawów międzypaliczkowych, śródreęcznych i nadgarstka widoczne wyraźnie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie dodatkowe działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana warunków badania w opatrunku gipsowym;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

39. Radiografia, układ kostny noworodka-babygram - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.295

ICD 9: 88.330.203

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez osłon, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent bez osłon, w pozycji leżącej.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Dziecko leżące na kasecie, rozebrane. Osoba towarzysząca;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja AP całego ciała z uwzględnieniem głowy, klatki piersiowej, kończyn górnych, jamy brzusznej i kończyn dolnych;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-70 bez kratki przeciwrozproszeniowej
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100-115 (140)
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	≤ 20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia obraz rtg całego kośćca z tkankami miękkimi.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

40. Radiografia, jama brzuszna, przeglądowe w pozycji leżącej, projekcja AP/PA - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.296

ICD 9: 88.190.201

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osoba towarzysząca, osłony na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent w pozycji leżącej, kończyny wyprostowane, osłonięta klatka piersiowa, osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent w pozycji leżącej na grzbiecie lub na brzuchu. W razie potrzeby osoba towarzysząca. Preferowana pozycja PA;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja PA i AP. Uwidoczniona jama brzuszna od przepony do kości kulszowych. Widoczne zarysy bocznych ścian brzucha z odwzorowaną tkanką tłuszczową. Uwidocznione zarysy nerek i mięśni biodrowo – lędźwiowych, widoczna treść jelitowa. Ostro odwzorowany układ kostny;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-86, (od 8 roku życia z kratką przeciwrozproszeniową) 55kV-65kV bez kratki
ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤1,3)
filtracja	≥1mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	obie boczne. Nie stosuje się AEC u niemowląt i małych dzieci
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na jadra i klatkę piersiową.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

W opisie: uwzględniona przepona i spojenie łonowe, widoczne zarysy bocznych ścian jamy brzusznej z tkankami miękkimi, mięśniami biodrowo-lędźwiowymi i odwzorowanym ostro układem kostnym. Uwidocznione zarysy nerek i pętli jelitowych..

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w razie potrzeby wykonanie zdjęcia rtg klatki piersiowej. Wszystkie działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

41. Radiografia, jama brzuszna, przeglądowe w pozycji stojącej, projekcja PA/AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.297

ICD 9: 88.190.202

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osoba towarzysząca, osłony.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3

0	8	0	4	3
---	---	---	---	---

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent w pozycji pionowej z odsłoniętą jamą brzuszną, osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów

mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent rozebrany, stoi lub unieruchomiony w bobiksie. Osoba towarzysząca;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja AP/PA w pozycji pionowej. Widoczna jama brzuszna z uwzględnieniem przepony i kości kulszowych. Uwidocznione zarysy bocznych ścian jamy brzusznej (tkanka tłuszczowa) oraz nerek, pętli jelitowych i mięśni biodrowo-lędźwiowych. Odwzorowany ostro układ kostny;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-85 (od 8 roku życia z kratką przeciwwrozproszeniową 60-70kV niemowlęta)
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	1mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	obie boczne. Nie stosuje się AEC u niemowląt i małych dzieci
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<20 ms

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady i klatkę piersiową.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia symetrycznie ustawione dziecko z uwidoczną przeponą, spojeniem łonowym, kością kulszową tkankami miękkimi ścian bocznych i mięśniami biodrowo-lędźwiowymi. Widoczne zarysy nerek, pętli jelit, kręgosłupa lędźwiowego i miednicy.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie,

w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

42. Radiografia, jama brzuszna, poziomym promieniem w ułożeniu na plecach - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.298

ICD 9: 88.190.203

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osoba towarzysząca, osłony na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
---	---	---	----	----

0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent w pozycji leżącej, osłony na gonady, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. unieruchomienie dziecka, osoba towarzysząca;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja poziomymi promieniami w ułożeniu na plecach. Widoczne zarysy dolnych części klatki piersiowej, przepony, spojenia łonowego oraz powłok brzusznych. Widoczne pętle jelit i kręgosłup lędźwiowy;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-85 (od 8 roku życia z kratką przeciwrozproszeniową) 60-70 niemowlęta
ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤1,3)
filtracja	≥1mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	obie boczne. Nie stosuje się AEC u niemowląt i małych dzieci
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<20ms

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady i osłona klatki piersiowej.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis: zdjęcie rtg u dziecka unieruchomionego. Widoczna przepona, spojenie łonowe, kość kulszowa, powłoki brzuszne oraz zarys kręgosłupa lędźwiowego i pętle jelit.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

43. Radiografia, jama brzuszna, poziomym promieniem w ułożeniu na boku - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.299

ICD 9: 88.190.204

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osoba towarzysząca, osłony na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent leży na boku, wyprostowany, osłonięta klatka piersiowa i uda.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Dziecko unieruchomione, osoba towarzysząca;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja na boku AP/PA, widoczne spojenie łonowe i przepona. Zaznaczony kręgosłup lędźwiowy, miednica i boczna ściana jamy brzusznej. Widoczne pętle jelit;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-85, (od 8 roku życia z kratką przeciwrozproszeniową) 60-70 niemowlęta
ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤1,3)
filtracja	≥1mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	obie boczne. Nie stosuje się AEC u niemowląt i małych dzieci
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta klatka piersiowa i uda. Osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis: uwzględniona przepona i spojenie łonowe, widoczne zarysy krawędzi bocznych jamy brzusznej z tkankami miękkimi i pętlami jelitowymi. Zaznaczony kręgosłup lędźwiowy i miednica.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w razie potrzeby wykonanie zdjęcia rtg klatki piersiowej. Wszystkie działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

44. Radiografia, kręgosłup, noworodek-niemowlę, projekcja PA/AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.300

ICD 9: 87.290.200

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Gościk, dr n. med. Małgorzata Wojtkowska, dr n. med. Beata Zalewska-Szajda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.
Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Osłony na gonady;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: jedna projekcja PA / AP od podstawy czaszki do kości ogonowej z uwzględnieniem talerzy kości biodrowych;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75
ognisko	≤0,6
filtracja	≥1mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<80

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia cały kręgosłup w pozycji AP / PA od podstawy czaszki do kości ogonowej. Uwidocznione trzony kręgowce i nasady łuków. Zobrazowane wyrostki stawowe

tylne, symetrycznie oraz wyrostki poprzeczne. Widoczne talerze kości biodrowych i stawy krzyżowo – biodrowe. Uwidoczniona struktura kostna trzonów.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

45. Radiografia, kręgosłup, jeden lub kilka odcinków: piersiowy/lędźwiowy/krzyżowy/guziczny, projekcja PA/AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.301

ICD 9: 87.200.201

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Gościk, dr n. med. Małgorzata Wojtkowska, dr n. med. Beata Zalewska-Szajda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	4	0
0	2	0	4	0
0	3	0	4	0
0	5	0	4	0
0	6	0	4	0
0	7	0	4	0
0	8	0	4	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.
Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: jedna projekcja PA/AP z uwzględnieniem badanego odcinka kręgosłupa;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-85 z kratką przeciwrozproszeniową, 65 niemowlęta bez kratki
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	< 100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia wybrany odcinek kręgosłupa. Widoczne trzony kręgowe, nasady łuków oraz wyrostki stawowe tylne ułożone symetrycznie. Widoczne wyrostki poprzeczne. Zobrazowana struktura kostna trzonów.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

46. Radiografia, kręgosłup, jeden lub kilka odcinków: piersiowy/łędźwiowy/krzyżowy/guziczny, projekcja boczna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.302

ICD 9: 87.200.202

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Gościk, dr n. med. Małgorzata Wojtkowska, dr n. med. Beata Zalewska-Szajda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	5
0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	5	0	3	5
0	6	0	3	5
0	7	0	3	5
0	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.
Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: jedna projekcja boczna z uwzględnieniem badanego odcinka kręgosłupa;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-85 z kratką przeciwrozproszeniową, 65 niemowlęta bez kratki
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	< 100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia wybrany odcinek kręgosłupa. Trzony ustawione symetrycznie, zobrazowane pojedyncze zarysy blaszek granicznych trzonów. Tylne krawędzie trzonów równe, pojedyncze. Uwidocznione łuki i otwory międzykręgowe. Widoczne wyrostki ościste kręgów. Zobrazowana struktura kostna trzonów oraz tkanki miękkie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

47. Radiografia, kręgosłup, jeden lub kilka odcinków: piersiowy/lędźwiowy/krzyżowy/guziczny, projekcja skośna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.303

ICD 9: 87.200.203

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Elżbieta Gościk, dr n. med. Małgorzata Wojtkowska, dr n. med. Beata Zalewska-Szajda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	5
0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	5	0	3	5
0	6	0	3	5
0	7	0	3	5
0	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.
Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja skośna z uwzględnieniem badanego odcinka kręgosłupa;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-90
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100-150
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	< 100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia wybrany odcinek kręgosłupa w pozycji skośnej. Uwidocznione trzony kręgów, otwory międzykręgowe. Uwidocznione małe stawy międzykręgowe

z powierzchniami stawowymi i wyrostkami stawowymi. Zobrazowana struktura kostna trzonów oraz tkanki miękkie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

48. Radiografia, miednica, projekcja AP, dzieci starsze - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.304

ICD 9: 88.260.201

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	5
0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	5	0	3	5
0	6	0	3	5
0	7	0	3	5
0	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłonięta klatka piersiowa, osłony na jądra.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.
Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent leżący na plecach z osłoną na jądra. W razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: symetryczne ustawienie miednicy. Uwidoczniona kość krzyżowa, dolne części stawów krzyżowo-biodrowych, szyjki kości udowych ustawione prawidłowo, niezrotowane. Zaznaczone krętarze (w zależności od wieku dziecka) oraz struktura kostna;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75 z kratką przeciwrozproszeniową
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100-150
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa lub obie boczne
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	< 200

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta część klatki piersiowej i część jamy brzusznej. Jeżeli możliwe – osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia symetrię ustawienia miednicy, widoczne talerze kości biodrowych, kość krzyżową, dolne krawędzie stawów krzyżowo-biodrowych, stawy biodrowe, kości łonowe i kulszowe. Zaznaczone symetryczne ustawienie kości udowych. Widoczna struktura kostna, jądra kostnienia krętarzy (zależnie od wieku) oraz tkanki miękkie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

49. Radiografia miednica, projekcja AP, noworodki - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.305

ICD 9: 88.260.202

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłonięta klatka piersiowa i górna część jamy brzusznej.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.
Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent leżący, unieruchomiony, osoba towarzysząca;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: symetryczne ustawienie talerzy kości biodrowych. Chrzastka Y na wysokości 5 segmentu kości krzyżowej, linia pionowa przebiega symetrycznie przez kość krzyżową i środek spojenia łonowego. Otwory zasłonowe symetryczne. Kości udowe ustawione symetrycznie, rzepki równoległe do stołu. Widoczna struktura kostna i tkanki miękkie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-70 bez kratki przeciwrozproszeniowej
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100-115
komora AEC	nie; parametry ustawiane ręcznie
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	< 100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta część klatki piersiowej i część jamy brzusznej. Jeżeli możliwe – osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia symetrię ustawienia miednicy, widoczne talerze kości biodrowych, chrząstkę Y, kość krzyżową z widocznymi dolnymi krawędziami stawów krzyżowo-biodrowych, stawy biodrowe, kości łonowe i kulszowe. Zaznaczone symetryczne ustawienie kości udowych. Widoczna struktura kostna, tkanki miękkie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

50. Radiografia, stawy krzyżowo-biodrowe, projekcja AP - część ogólna

1. Identyfikator Procedury.

Kod główny: 7.306

ICD 9: 88.260.203

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

Elżbieta Gościk, Małgorzata Wojtkowska, Beata Zalewska-Szajda, prof. dr hab. med.
Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłonięta klatka piersiowa.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.
Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent leżący;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: symetrycznie ustawione talerze kości biodrowych i stawy biodrowe. Obustronnie ostro odwzorowane krawędzie stawów krzyżowo-biodrowych. Widoczna struktura kostna i tkanki miękkie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-80 z kratką przeciwrozproszeniową 65-70 niemowlęta bez kratki
ognisko	≤0,6 (dzieci starsze ≤1,3)
filtracja	≥1mmAl + 0,1 lub 0,2mmCu
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	<100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta część klatki piersiowej i część jamy brzusznej. Jeżeli konieczne – osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;

2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia symetrię ustawienia miednicy, widoczne talerze kości biodrowych, kość krzyżową i szpary stawów krzyżowo-biodrowych. Zaznaczone symetryczne ustawienie kości udowych. Widoczna struktura kostna, tkanki miękkie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

51. Radiografia, stawy krzyżowo-biodrowe, projekcja skośna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.307

ICD 9: 88.260.204

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

Elżbieta Gościk, Małgorzata Wojtkowska, Beata Zalewska-Szajda, prof. dr hab. med.
Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłonięta klatka piersiowa.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjent leżący;
- 3) personelu: osoba towarzysząca w razie potrzeby.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: obustronnie ostro odwzorowane krawędzie stawów krzyżowo-biodrowych. Widoczna szpara stawu, struktura kostna i tkanki miękkie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-80 z kratką przeciwrozproszeniową 65-70 niemowlęta bez kratki
ognisko	$\leq 0,6$ (dzieci starsze $\leq 1,3$)
filtracja	$\geq 1\text{mmAl} + 0,1$ lub $0,2\text{mmCu}$
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
czułość błona/folia	400-800
czas [ms]	< 100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta część klatki piersiowej i część jamy brzusznej. Jeżeli konieczne – osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis badania uwzględnia talerze kości biodrowych, kość krzyżową i szpary stawów krzyżowo-biodrowych. Widoczna struktura kostna, tkanki miękkie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wszystkie działania na zlecenie lekarza radiologa;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: brak specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

52. TK, głowa (mózgowie), bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.381

ICD 9: 87.030.601

2. Cel procedury.

Cel diagnostyczny; w tym: ocena zmian pourazowych, diagnostyka chorób organicznych mózgowia w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne. Wykluczenie krwotoku wewnątrzczaszkowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie neurologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

- 1) w przypadku badań bez znieczulenia ogólnego – nie dotyczy;

- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie pacjenta. Prawidłowe pozycjonowanie. Zastosowanie osłony na tarczycę i całe ciało: stosowanie osłon klatki piersiowej i tarczycy, stosowanie osłon na gałki oczne. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez znieczulenia – brak. Po znieczuleniu 3 – 5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365 z późn. zm.).

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego lub opiekunów o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych

oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),

- b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) technika aksjalna – skany w płaszczyźnie poprzecznej równoległej do linii nadoczodołowej – zakres obrazowania od szczytu głowy do podstawy czaszki. W przypadku badań pourazowych – wskazane objęcie badaniem twarzoczaszki oraz całego kręgu C1,
 - c) technika spiralna (gantry w pochyleniu 0 stopni) – skany w płaszczyźnie poprzecznej – zakres obrazowania od szczytu głowy do podstawy czaszki. W przypadku badań pourazowych – wskazane objęcie badaniem twarzoczaszki oraz całego kręgu C1;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja pacjenta	na plecach
grubość warstwy [mm]	2–5 dół tylny; 5–6 półkule mózgu
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica głowy (około 24cm)
kąt pochylenia gantry	w przypadku techniki aksjalnej równoległe do linii nadoczodołowej z pominięciem soczewek, w technice spiralnej brak pochylenia gantry
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard oraz wtórna rekonstrukcja obrazów w filtrze kostnym

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Odpiąć z pasów unieruchamiających, usunąć osłony, opuścić stół, przekazać dziecko opiekunom. Zakończyć badanie. Zarchiwizować dane obrazowe w systemie PACS.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.
Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) szerokość okna:
 - a) 0-90 j. H. (struktury nadnamiotowe),
 - b) 140-160 j. H. (struktury tylnej jamy),
 - c) 2000-3000 j. H. (kości);
- 2) poziom okna:
 - a) 40-45 j. H. (struktury nadnamiotowe),
 - b) 30-40 j. H. (struktury tylnej jamy),
 - c) 200-400 j. H. (kości).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych (zawartych w pkt. 6) uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami;
- 3) przerwanie badania; w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja o zaistniałym odstępstwie wprowadzonej procedurze wykonana przez lekarza radiologa na skierowaniu lub w dokumentacji medycznej pacjenta.

53. TK, głowa (mózgowie), z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.382

ICD 9: 87.031.601

2. Cel procedury.

Cel diagnostyczny; w tym: diagnostyka chorób organicznych mózgowia w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie neurologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista

anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynacznienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;

- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365 z późn. zm.) .

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego lub opiekunów o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezyjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany po podaniu środka kontrastującego w płaszczyźnie poprzecznej równoległej do linii nadoczodołowej – zakres obrazowania od szczytu głowy do podstawy czaszki. W przypadku innych wskazań koniecznie objęcie badaniem twarzoczaszki;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	2–5 dół tylny ; 5–6 półkule mózgu
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica głowy (około 24)
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) szerokość okna:
 - a) 0-90 j. H. (struktury nadnamiotowe),
 - b) 140-160 j. H. (struktury tylnej jamy),
 - c) 2000-3000 j. H. (kości);
- 2) poziom okna:
 - a) 40-45 j. H. (struktury nadnamiotowe),
 - b) 30-40 j. H. (struktury tylnej jamy),
 - c) 200-400 j. H. (kości).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja o zaistniałym odstępstwie wprowadzonej procedurze wykonana przez lekarza radiologa na skierowaniu lub w dokumentacji medycznej pacjenta.

54. TK, głowa (mózgowie), bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.383

ICD 9: 87.031.602

2. Cel procedury.

Cel diagnostyczny; w tym: diagnostyka chorób organicznych mózgowia w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie neurologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3–5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365 z późn. zm.).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego lub opiekunów o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezyjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez

4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;

3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) technika aksjalna – skany w płaszczyźnie poprzecznej równoległej do linii nadoczodołowej – zakres obrazowania od szczytu głowy do podstawy czaszki. W przypadku badań pourazowych – wskazane objęcie badaniem twarzoczaszki oraz całego kręgu C1,
 - c) technika spiralna (gantry w pochyleniu 0 stopni) – skany w płaszczyźnie poprzecznej – zakres obrazowania od szczytu głowy do podstawy czaszki. W przypadku badań pourazowych – wskazane objęcie badaniem twarzoczaszki oraz całego kręgu C1,
 - d) skany po podaniu środka kontrastującego w zakresie i płaszczyźnie maksymalnie zbliżonej do skanów przed podaniem środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	2–5 mm dół tylny; 5–6mm półkule mózgu
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica głowy (około 24cm)
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy

jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) szerokość okna:
 - a) 0-90 j. H. (struktury nadnamiotowe),
 - b) 140-160 j. H. (struktury tylnej jamy),
 - c) 2000-3000 j. H. (kości);
- 2) poziom okna:
 - d) 40-45 j. H. (struktury nadnamiotowe),
 - e) 30-40 j. H. (struktury tylnej jamy),
 - f) 200-400 j. H. (kości).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja o zaistniałym odstępstwie wprowadzonej procedurze wykonana przez lekarza radiologa na skierowaniu lub w dokumentacji medycznej pacjenta.

55. TK, głowa (mózgowie), perfuzyjne - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.384

ICD 9: 87.039.601

2. Cel procedury.

Cel diagnostyczny; w tym: diagnostyka chorób organicznych mózgowia w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne. Ocena unaczynienia po podaniu środka kontrastującego struktur mózgowia. Ocena udaru mózgu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie neurologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą wyposażoną w dedykowane oprogramowanie do obróbki wtórnej badań perfuzji TK. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w

zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;

- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3–5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365 z późn. zm.);
- 5) Brain Perfusion in Children: Evolution With Age Assessed by Quantitative Perfusion Computed Tomography – S. and F. Gudinchet, R. Meuli et al., Pediatrics 2004;113;1642–1652.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego lub opiekunów o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezyjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany zgodnie z procedurą TK głowy bez środka kontrastującego przed podaniem środka kontrastującego,
 - c) skany przed i w trakcie podawania środka kontrastującego, planowane w oparciu o uzyskane obrazy z badania TK głowy bez środka kontrastującego na poziomie jąder podkorowych lub obszaru zainteresowania,
 - d) opcjonalnie po zakończeniu badania perfuzyjnego badanie TK głowy po podaniu środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Wstępne badanie TK głowy bez środka kontrastującego zgodnie z procedurą nr 7.381, potem badanie perfuzyjne:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	w zależności od kolimacji aparatu – zalecane warstwy 10
odległość między warstwami [mm] / skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica głowy (około 24)
kąt pochylenia gantry	równoległe do linii nadoczodołowej z pominięciem soczewek
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, możliwie niskie
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

Czas skanowania po podaniu środka kontrastującego: od 20 dla dzieci do 1 roku życia; do 40 sekund do 18 roku życia. Przerwa pomiędzy skanami (s): 0,5s dla dzieci do 6mc. oraz 1s do 18 roku życia.

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast o stężeniu zgodnie z danymi firmowymi w ilości 1ml/kg mc. z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 1,5–2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego. Obserwacja po znieczuleniu zgodnie z procedura anestezjologiczną.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Kryteria jakości uzyskanych danych obrazowych – zdjęć radiologicznych:

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) mózg,
 - b) mózdzek,
 - c) podstawa czaszki,

- d) zakontraktowane naczynia mózgowe;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy istotą białą i szarą mózgowia,
 - b) jąder podkorowych,
 - c) układu komorowego,
 - d) przymózgowych przestrzeni płynowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie badania opóźnionego oceniającego mózgowie z kontrastem zgodnie z procedurą 382;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja o zaistniałym odstępstwie wprowadzonej procedurze wykonana przez lekarza radiologa na skierowaniu lub w dokumentacji medycznej pacjenta.

56. TK, głowa, okolica siodła tureckiego, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.385

ICD 9: 87.030.602

2. Cel procedury.

Ocena przysadki mózgowej oraz siodła tureckiego i trzonu kości klinowej. Ocena zatoki klinowej i zatok jamistych. W przypadku przeciwwskazań do wykonania badań MR dla oceny przysadki mózgowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek,

prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie neurologiczne/endokrynologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

- 1) w przypadku badań bez znieczulenia ogólnego – nie dotyczy;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji .

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez znieczulenia – brak.

Po znieczuleniu – 3–5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365 z późn. zm.).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego lub opiekunów o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych

oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),

- b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach. Anatomiczny zakres badania: od stożka oczodołu obejmując wyrostki pochyłe przednie do otworu wielkiego (opistion)
grubość warstwy [mm]	1–2
odległość między warstwami [mm] / skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo; skok = 1,0
FoV [cm]	średnica głowy (około 25)
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Kryteria jakości uzyskanych danych obrazowych – zdjęć radiologicznych:

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) ograniczenia kostne siodła tureckiego,

- b) grzbietu siodła,
- c) skrzyżowanie nerwów wzrokowych i zbiornik nadsiodłowego;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) zatoki jamiste,
 - b) zarysu przysadki i lejka,
 - c) siodło tureckie;
- 3) szerokość okna:
 - a) 140-300 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 2000-3000 j. H. (kości);
- 4) poziom okna:
 - a) 30-45 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 200-400 j. H. (kości).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych (zawartych w pkt. 6) uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja o zaistniałym odstępstwie wprowadzonej procedurze wykonana przez lekarza radiologa na skierowaniu lub w dokumentacji medycznej pacjenta.

57. TK, głowa, okolica siodła tureckiego, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.386

ICD 9: 87.031.603

2. Cel procedury.

Ocena przysadki mózgowej oraz siodła tureckiego i trzonu kości klinowej. Ocena zatoki klinowej i zatok jamistych. W przypadku przeciwwskazań do wykonania badań MR dla oceny przysadki mózgowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie neurologiczne/endokrynologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista

anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji .

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe-leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu - 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;

- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365, z późn. zm.).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej po podaniu środka kontrastującego zgodnie z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania: od stożka oczodołu obejmując wyrostki pochyłe przednie do otworu wielkiego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy	1-2
odległość między warstwami/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica głowy (około 25) z wtórnymi rekonstrukcjami celowanymi na przysadkę FoV10
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia

obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) ograniczenia kostne siodła tureckiego,
 - b) grzbietu siodła,
 - c) skrzyżowanie nerwów wzrokowych i zbiornik nadsiodłowego,
 - d) widoczne zakontrastowane naczynia;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) zatoki jamiste,
 - b) zarysu przysadki i lejka,
 - c) siodło tureckie;
- 3) szerokość okna:
 - a) 140-300 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 2000-3000 j. H. (kości),
- 4) poziom okna:
 - a) 30-45 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 200-400 j. H. (kości).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wtórne rekonstrukcje w płaszczyznach czołowych i strzałkowych;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych (zawartych w pkt 6) uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

58. TK, głowa, okolica siodła tureckiego, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.387

ICD 9: 87.031.604

2. Cel procedury.

Ocena przysadki mózgowej oraz siodła tureckiego i trzonu kości klinowej. Ocena zatoki klinowej i zatok jamistych. W przypadku przeciwwskazań do wykonania badań MR dla oceny przysadki mózgowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie neurologiczne/endokrynologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczyce i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365 z późn. zm.).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów

mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie włączenia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury;

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) skan przygotowawczy (toposkan) w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej po podaniu kontrastu zgodne z anatomicznym zakresem badania,
 - c) skany po podaniu środka kontrastującego w zakresie i płaszczyźnie maksymalnie zbliżonej do skanów przed podaniem środka kontrastującego,
 - d) anatomiczny zakres badania: od stożka oczodołu obejmując wyrostki pochyłe przednie do otworu wielkiego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na wznak
grubość warstwy [mm]	1-2
odległość między warstwami [mm] / skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnia głowy (około 25) z wtórnymi rekonstrukcjami celowanymi na przysadkę FoV 10
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media

(<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) ograniczenia kostne siodła tureckiego,
 - b) grzbietu siodła,
 - c) skrzyżowanie nerwów wzrokowych i zbiornik nadsiodłowego,
 - d) widoczne zakontrastowane naczynia;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) zatoki jamiste,
 - b) zarysu przysadki i lejka,
 - c) siodło tureckie;
- 3) szerokość okna:
 - a) 140-300 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 2000-3000 j. H. (kości);
- 4) poziom okna:
 - a) 30-45 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 200-400 j. H. (kości).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wtórne rekonstrukcje w płaszczyznach czołowych i strzałkowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych (zawartych w pkt 6) uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

59. TK, głowa, podstawa czaszki, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.388

ICD 9: 87.030.603

2. Cel procedury.

Cel diagnostyczny; w tym: ocena zmian pourazowych, diagnostyka chorób organicznych mózgowia, podstawy czaszki, ocena struktur kostnych podstawy czaszki w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie neurologiczne/laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;

- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

- 1) w przypadku badań bez znieczulenia ogólnego – nie dotyczy;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie pacjenta. Prawidłowe pozycjonowanie. Zastosowanie osłony na tarczycę i całe ciało: stosowanie osłon klatki piersiowej i tarczycy, stosowanie osłon na gałki oczne. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez znieczulenia – brak. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;

- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365, z późn. zm.).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem);
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	1-3
odległość między warstwami [mm] / skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica głowy (około 25)
kąt pochylenia gantry	równoległe do linii nadoczodołowej z pominięciem soczewek lub brak dla techniki spiralnej
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard oraz kostny

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) przysadka mózgowa,
 - b) mózdzek,
 - c) struktury kostne podstawy czaszki;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy istotą białą i szarą mózdzku,
 - b) ostre granice siodła tureckiego,
 - c) ostre odgraniczenie przestrzeni płynowych wokół pnia mózgu;
- 3) szerokość okna:
 - a) 70-90 j. H. (struktury nadnamiotowe),
 - b) 100-160 j. H. (struktury tylnej jamy),
 - c) 2000-3000 j. H. (kości);
- 4) poziom okna:
 - a) 40-45 j. H. (struktury nadnamiotowe),
 - b) 30-40 j. H. (struktury tylnej jamy),
 - c) 200-400 j. H. (kości).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych (zawartych w pkt. 6) uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

60. TK, głowa, -podstawa czaszki z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.389

ICD 9: 87.031.605

2. Cel procedury.

Cel diagnostyczny; w tym: ocena zmian pourazowych, diagnostyka chorób organicznych mózgowia, podstawy czaszki, ocena struktur kostnych podstawy czaszki w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie neurologiczne/laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) w przypadku badań bez znieczulenia ogólnego – nie dotyczy;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd przy wprowadzaniu danych identyfikacyjnych pacjenta w tym danych demograficznych. Złe pozycjonowanie pacjenta. Artefakty wynikające z poruszenia pacjenta. Błędna metodyka badania w tym pitch, kolimacja. Błąd w wyborze procedury. Brak zastosowania osłon. Błąd przy podawaniu środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie pacjenta. Prawidłowe pozycjonowanie. Zastosowanie osłony na tarczycę i całe ciało: stosowanie osłon klatki piersiowej i tarczycy, stosowanie osłon na gałki oczne. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynacznienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu.

Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365 z późn. zm.).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie – zgodnie z przepisami prawnymi. Usunięcie z obrazowanej powierzchni elementów mogących być przyczyną artefaktów. Bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie głowy. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),

- b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany po podaniu środka kontrastującego w płaszczyźnie poprzecznej zgodnie z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania: od okolicy nadsiodłowej do C1;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	1-3
odległość między warstwami [mm] / skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica głowy (około 25).
kąt pochylenia gantry	równoległe do linii nadoczodołowej z pominięciem soczewek lub 0 dla techniki spiralnej
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard oraz kostny

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta

podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) przysadka mózgowa,
 - b) mózdzek,
 - c) struktury kostne podstawy czaszki,
 - d) naczynia żyłne i tętnicze widoczne w zakresie badania;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy istotą białą i szarą mózdzku,
 - b) ostre granice siodła tureckiego,
 - c) ostre odgraniczenie przestrzeni płynowych wokół pnia mózgu;
- 3) szerokość okna:
 - a) 70-90 j. H. (struktury nadnamiotowe),
 - b) 100-160 j. H. (struktury tylnej jamy),
 - c) 2000-3000 j. H. (kości);
- 4) poziom okna:
 - a) 40-45 j. H. (struktury nadnamiotowe),
 - b) 30-40 j. H. (struktury tylnej jamy),
 - c) 200-400 j. H. (kości).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych (zawartych w pkt 6) uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

61. TK, głowa, -podstawa czaszki bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.390

ICD 9: 87.031.606

2. Cel procedury.

Cel diagnostyczny; w tym: ocena zmian pourazowych, diagnostyka chorób organicznych mózgowia, podstawy czaszki, ocena struktur kostnych podstawy czaszki w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek,
prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie neurologiczne/laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Przy znieczuleniu unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez znieczulenia – brak. Po znieczuleniu – 3–5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365 z późn. zm.).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezyjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4-6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany po podaniu środka kontrastującego w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania: od okolicy nadsiodłowej do C1,
 - c) skany po podaniu środka kontrastującego w zakresie i płaszczyźnie maksymalnie zbliżonej do skanów przed podaniem środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;

3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	1-3
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica głowy (około 25)
kąt pochylenia gantry	równoległe do linii nadoczodołowej z pominięciem soczewek lub brak dla techniki spiralnej
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard oraz kostny

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) przysadka mózgowa,
 - b) mózdzek,
 - c) struktury kostne podstawy czaszki,
 - d) naczynia żyłne i tętnicze widoczne w zakresie badania;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy istotą białą i szarą mózdzku,
 - b) ostre granice siodła tureckiego,
 - c) ostre odgraniczenie przestrzeni płynowych wokół pnia mózgu;

- 3) szerokość okna:
 - a) 70-90 j. H. (struktury nadnamiotowe),
 - b) 100-160 j. H. (struktury tylnej jamy),
 - c) 2000-3000 j. H. (kości);
- 4) poziom okna:
 - a) 40-45 j. H. (struktury nadnamiotowe),
 - b) 30-40 j. H. (struktury tylnej jamy),
 - c) 200-400 j. H. (kości).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja o zaistniałym odstępstwie wprowadzonej procedurze wykonana przez lekarza radiologa na skierowaniu lub w dokumentacji medycznej pacjenta.

62. TK głowy-piramidy kości skroniowych bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.391

ICD 9: 87.034.601

2. Cel procedury.

Cel diagnostyczny; w tym: ocena zmian pourazowych, diagnostyka chorób organicznych struktur piramid kości skroniowych w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne. Ocena struktur ucha środkowego, zewnętrznego i wewnętrznego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie laryngologiczne/neurologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące w zależności od wskazań. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

- 1) w przypadku badań bez znieczulenia ogólnego – nie dotyczy;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie pacjenta. Prawidłowe pozycjonowanie – należy dążyć do odchylenia głowy pacjenta w taki sposób aby soczewki pacjenta nie były narażone na bezpośrednie działanie wiązki promieniowania. Zastosowanie osłony na tarczycę i całe ciało: stosowanie osłon klatki piersiowej i tarczycy, stosowanie osłon na gałki oczne. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez znieczulenia – brak. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365 z późn. zm.);
- 5) Radiation Protection 118 – Referral guidelines for imaging – European Commission Directorate-General for the Environment 2000 (http://ec.europa.eu/energy/nuclear/radioprotection/publication/doc/118_en.pdf)
- 6) Imaging of the Temporal Bone – JD. Swartz, LA. Loevner, Thieme 2009.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;

- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem);
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z zakresem badania. Anatomiczny zakres badania: 0,5cm powyżej wyniosłości łukowatej (wierzchołek kości skroniowej) do 0,5cm poniżej koniuszka wyrostka sutkowatego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach z odgiętą głową w taki sposób aby uniknąć położenia soczewek w zakresie obrazowania
grubość warstwy [mm]	nie większa niż 1
odległość między warstwami [mm] / skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica głowy 22-25
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	wysoka rozdzielczość/kości

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) piramidy kości skroniowej oraz wyrostki sutkowate,
 - b) podstawa czaszki, w tym otwór żyły szyjnej,
 - c) nosogardło;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) warstwy korowej i odgraniczenia obrazowanych struktur kostnych,
 - b) anatomicznych struktur kostnych ucha środkowego i wewnętrznego: ślimak, kosteczki słuchowe, okienko okrągłe i owalne, kanał nerwu twarzowego,
 - c) przestrzeni powietrznych kości skroniowej,
 - d) struktur anatomicznych oraz zróżnicowania istoty białej i szarej objętego badaniem mózgowia;
- 3) szerokość okna:
 - a) 0-100 j. H. (mózgowie),
 - b) 140-160 j. H. (tkanki miękkie),
 - c) 2000-4000 j. H. (struktury kostne);
- 4) poziom okna:
 - a) 40-45 j. H. (mózgowie),
 - b) 30-40 j. H. (tkanki miękkie),
 - c) 200-550 j. H. (struktury kostne).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych (zawartych w pkt 6) uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami. W przypadku wady wrodzonej ucha zewnętrznego (microtia) lub środkowego zakres obrazowania może zostać zwiększony zgodnie z zaleceniami klinicznymi – np. wady podejrzenie wad twarzoczaszki itp.;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

63. TK głowa, piramidy kości skroniowych, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.392

ICD 9: 87.035.602

2. Cel procedury.

Cel diagnostyczny; w tym: ocena zmian pourazowych, diagnostyka chorób organicznych struktur piramid kości skroniowych w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne. Ocena struktur ucha. Wykluczenie zmian rozrostowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie laryngologiczne/neurologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące w zależności od wskazań. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Prawidłowe pozycjonowanie – należy dążyć do odchylenia głowy pacjenta w taki sposób aby soczewki pacjenta nie były narażone na bezpośrednie działanie wiązki promieniowania. Zastosowanie osłony na tarczycę i całe ciało: stosowanie osłon klatki piersiowej i tarczycy, stosowanie osłon na gałki oczne. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365 z późn. zm.);
- 5) Radiation Protection 118 – Referral guidelines for imaging – European Commission Directorate-General for the Environment 2000 (http://ec.europa.eu/energy/nuclear/radioprotection/publication/doc/118_en.pdf)
- 6) Imaging of the Temporal Bone – JD. Swartz, LA. Loevner, Thieme 2009.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezyjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez

4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;

3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany po podaniu środka kontrastującego w płaszczyźnie poprzecznej zgodnie z zakresem anatomicznym badania. Anatomiczny zakres badania: 0,5cm powyżej wyniosłości łukowatej (wierzchołek kości skroniowej) do 0,5cm poniżej koniuszka wyrostka sutkowatego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach z odgiętą głową w taki sposób aby uniknąć położenia soczewek w zakresie obrazowania
grubość warstwy [mm]	nie większa niż 1
odległość między warstwami [mm] / skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica głowy 22–25
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	wysoka rozdzielczość/kości

Wtórne rekonstrukcje:

- a) celowane na obie piramidy kości skroniowej (punkt odniesienia kosteczki słuchowe): DFOV 10cm, grubość warstwy <1mm, interwał: 70% grubości warstwy, filtr kostny,
- b) do oceny struktur miękdotkankowych: DFOV 25, grubość warstwy 2-3mm, interwał 2-3mm, filtr standard/miękdotkankowy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media

(<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) piramidy kości skroniowej oraz wyrostki sutkowate,
 - b) podstawa czaszki, w tym otwór żyły szyjnej,
 - c) nosogardło,
 - d) naczynia podstawy czaszki w tym zatoki esowate i opuszka żyły szyjnej;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) warstwy korowej i odgraniczenia obrazowanych struktur kostnych,
 - b) anatomicznych struktur kostnych ucha środkowego i wewnętrznego: ślimak, kosteczki słuchowe, okienko okrągłe i owalne, kanał nerwu twarzowego,
 - c) przestrzeni powietrznych kości skroniowej,
 - d) struktur anatomicznych oraz zróżnicowania istoty białej i szarej objętego badaniem mózgowia;
- 3) szerokość okna:
 - a) 0-100 j. H. (mózgowie),
 - b) 140-160 j. H. (tkanki miękkie),
 - c) 2000-4000 j. H. (struktury kostne);
- 4) poziom okna:
 - a) 40-45 j. H. (mózgowie),
 - b) 30-40 j. H. (tkanki miękkie),
 - c) 200-550 j. H. (struktury kostne).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych (zawartych w pkt 6) uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie. W przypadku wady wrodzonej ucha zewnętrznego (microtia) lub środkowego zakres obrazowania może zostać zwiększony zgodnie z zaleceniami klinicznymi – np. wady podejrzenie wad twarzoczaszki itp.;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

64. TK głowa, piramidy kości skroniowych, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.393

ICD 9: 87.035.601

2. Cel procedury.

Cel diagnostyczny; w tym: ocena zmian pourazowych, diagnostyka chorób organicznych struktur piramid kości skroniowych w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne. Ocena struktur ucha. Wykluczenie zmian rozrostowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie laryngologiczne/neurologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące w zależności od wskazań. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego. Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365 z późn. zm.);
- 5) Radiation Protection 118 – Referral guidelines for imaging – European Commission Directorate-General for the Environment 2000. (http://ec.europa.eu/energy/nuclear/radioprotection/publication/doc/118_en.pdf)
- 6) Imaging of the Temporal Bone – JD. Swartz, LA. Loevner, Thieme 2009.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),

- b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z zakresem anatomicznym badania. Anatomiczny zakres badania: 0,5cm powyżej wyniosłości łukowatej (wierzchołek kości skroniowej) do 0,5cm poniżej koniuszka wyrostka sutkowatego,
 - c) skany po podaniu środka kontrastującego w zakresie i płaszczyźnie maksymalnie zbliżonej do skanów przed podaniem środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach z odgiętą głową w taki sposób aby uniknąć położenia soczewek w zakresie obrazowania
grubość warstwy [mm]	nie większa niż 1
odległość między warstwami [mm] / skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica głowy 22–25
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	wysoka rozdzielczość/kości

Wtórne rekonstrukcje:

- a) celowane na obie piramidy kości skroniowej (punkt odniesienia kosteczki słuchowe): DFOV 10cm, grubość warstwy <1mm, interwał: 70% grubości warstwy, filtr kostny,
- b) do oceny struktur miękkotkankowych: DFOV 25, grubość warstwy 2-3mm, interwał 2-3mm, filtr standard/miękkotkankowy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) piramidy kości skroniowej oraz wyrostki sutkowate,
 - b) podstawa czaszki, w tym otwór żyły szyjnej,
 - c) nosogardło,
 - d) naczynia podstawy czaszki w tym zatoki esowate i opuszka żyły szyjnej;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) warstwy korowej i odgraniczenia obrazowanych struktur kostnych,
 - b) anatomicznych struktur kostnych ucha środkowego i wewnętrznego: ślimak, kosteczki słuchowe, okienko okrągłe i owalne, kanał nerwu twarzowego,
 - c) przestrzeni powietrznych kości skroniowej,
 - d) struktur anatomicznych oraz zróżnicowania istoty białej i szarej objętego badaniem mózgowia;
- 3) szerokość okna:
 - a) 0-100 j. H. (mózgowie),
 - b) 140-160 j. H. (tkanki miękkie),
 - c) 2000-4000 j. H. (struktury kostne);
- 4) poziom okna:
 - a) 40-45 j. H. (mózgowie),
 - b) 30-40 j. H. (tkanki miękkie),
 - c) 200-550 j. H. (struktury kostne).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych (zawartych w pkt 6) uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie. W przypadku wady wrodzonej ucha zewnętrznego (microtia) lub środkowego zakres obrazowania może zostać zwiększony zgodnie z zaleceniami klinicznymi – np. wady podejrzenie wad twarzoczaszki itp.;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

65. TK, twarzoczaszka, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.396

ICD 9: 87.035.604

2. Cel procedury.

Cel diagnostyczny, w tym: ocena zmian pourazowych, diagnostyka chorób organicznych twarzoczaszki w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie neurologiczne/laryngologiczne/chirurgiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i intensywnej terapii), lekarz specjalista anestezjologii lub anestezjologii i reanimacji i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyńniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365, z późn. zm.).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:

- a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej po podaniu środka kontrastującego zgodnie z anatomicznym zakresem badania, a w przypadku badań pourazowych do wysokości C1. Anatomiczny zakres badania: 1cm powyżej szczytu zatoki czołowej do 1cm poniżej żuchwy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	1-2
odległość między warstwami [mm] / skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica głowy (około 25)
kąt pochylenia gantry	brak w przypadku badań techniką spiralną (zalecana technika akwizycji danych) oraz równoległe do linii nadoczodołowej w przypadku badań techniką aksjalną
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard oraz kostne

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) oczodoły i zawartość oczodołu,
 - b) zatoki oboczne nosa,
 - c) szczęka,
 - d) żuchwa,
 - e) identyfikacja naczyń po podaniu środka kontrastującego;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy tkankami miękkimi i kośćmi,
 - b) ocena mięśni i struktur kostnych,
 - c) jama nosowa,
 - d) nosogardła;
- 3) szerokość okna:
 - a) 100-160 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 1500-3000 j. H. (kości);
- 4) poziom okna:
 - a) 30-100 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 200-400 j. H. (kości).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych- wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji cienkowarstwowych z uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

66. TK, twarzoczaszka, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.397

ICD 9: 87.035.603

2. Cel procedury.

Cel diagnostyczny; w tym: ocena zmian pourazowych, diagnostyka chorób organicznych twarzoczaszki w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie neurologiczne/laryngologiczne/chirurgiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i intensywnej terapii), lekarz specjalista anestezjologii lub anestezjologii i reanimacji i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365 z późn. zm.).

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez

4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;

3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania, a w przypadku badań pourazowych do wysokości C1. Anatomiczny zakres badania: 1cm powyżej szczytu zatoki czołowej do 1cm poniżej żuchwy,
 - c) skany w płaszczyźnie poprzecznej po podaniu środka kontrastującego zgodne z anatomicznym zakresem badania w płaszczyznach porównywalnych do badania bez kontrastu;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plechach
grubość warstwy [mm]	1-2,5
odległość między warstwami [mm] / skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica głowy (około 25)
kąt pochylenia gantry	0 w przypadku badań technika spiralną (zalecana technika akwizycji danych) oraz równoległe do linii nadoczodołowej w przypadku badań techniką aksjalną
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard oraz kostne

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego

podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) oczodoły i zawartość oczodołu,
 - b) zatoki oboczne nosa,
 - c) szczęka,
 - d) żuchwa,
 - e) identyfikacja naczyń po podaniu środka kontrastującego;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy tkankami miękkimi i kośćmi,
 - b) ocena mięśni i struktur kostnych,
 - c) jama nosowa,
 - d) nosogardła;
- 3) szerokość okna:
 - a) 100-160 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 1500-3000 j. H. (kości);
- 4) poziom okna:
 - a) 30-100 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 200-400 j. H. (kości).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji cienkowarstwowych z uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

67. TK, zatoki oboczne nosa, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.398

ICD 9: 87.034.604

2. Cel procedury.

Ocena ostrych i przewlekłych procesów zapalnych, określenie wielkości guza i towarzyszącego nacieku, ocena złamań czołowo– podstawnych, planowanie zabiegów chirurgicznych jamy nosowej i zatok przynosowych w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

- 1) w przypadku badań bez znieczulenia ogólnego – nie dotyczy;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie pacjenta. Prawidłowe pozycjonowanie. Zastosowanie osłony na tarczycę i całe ciało: stosowanie osłon klatki piersiowej i tarczycy, stosowanie osłon na gałki oczne. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez znieczulenia – brak. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365 z późn. zm.).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem);
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej;
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania: 1cm powyżej szczytu zatoki czołowej do 1cm poniżej podniebienia;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	1-2,5
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	20-25
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu

algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard oraz kostne
--------------------------	-------------------------------------

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) oczodoły,
 - b) zatoki oboczne nosa,
 - c) szczęka,
 - d) zatoka klinowa i siodło tureckie;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy tkankami miękkimi i kośćmi,
 - b) ocena mięśni i struktur kostnych,
 - c) jama nosowa,
 - d) nosogardła;
- 3) szerokość okna:
 - a) 100-160 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 1500-3000 j. H. (kości);
- 4) poziom okna:
 - a) 30-100 j. H. (tkanki miękkie);
 - b) 200-400 j. H. (kości).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji cienkowarstwowych z uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych (zawartych w pkt 6) uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

68. TK, zatoki oboczne nosa, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.399

ICD 9: 87.035.606

2. Cel procedury.

Ocena ostrych i przewlekłych procesów zapalnych, określenie wielkości guza i towarzyszącego nacieku, ocena złamań czołowo-podstawnych, planowanie zabiegów chirurgicznych jamy nosowej i zatok przynosowych w przypadku, gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynacznienia środka kontrastującego poza łożysko naczyń – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365 z późn. zm.).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:

- a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezyjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej po podaniu środka kontrastującego zgodnie z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania: 1cm powyżej szczytu zatoki czołowej do 1cm poniżej podniebienia;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	1-2,5
odległość między warstwami [mm] / skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	20-25
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard oraz kostne

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego

podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) szerokość okna:
 - a) 100-160 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 1500-3000 j. H. (kości);
- 2) poziom okna:
 - a) 30-100 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 200-400 j. H. (kości).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji cienkowarstwowych z uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

69. TK, zatoki oboczne nosa, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.400

ICD 9: 87.035.605

2. Cel procedury.

Ocena ostrych i przewlekłych procesów zapalnych, określenie wielkości guza i towarzyszącego nacieku, ocena złamań czołowo– podstawnych, planowanie zabiegów chirurgicznych jamy nosowej i zatok przynosowych w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;

- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczyce i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynacznienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;

- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania: 1cm powyżej szczytu zatoki czołowej do 1cm poniżej podniebienia,
 - c) skany w płaszczyźnie poprzecznej po podaniu środka kontrastującego w zakresie porównywalnym do badania bez środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	1-2,5
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	20-25
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia

obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard oraz kostne

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) oczodoły,
 - b) zatoki oboczne nosa,
 - c) szczęka,
 - d) zatoka klinowa i siodło tureckie,
 - e) identyfikacja naczyń po podaniu środka kontrastującego;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy tkankami miękkimi i kośćmi,
 - b) ocena mięśni i struktur kostnych,
 - c) jama nosowa,
 - d) nosogardła;
- 3) szerokość okna:
 - a) 100-160 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 1500-3000 j. H. (kości);
- 4) poziom okna:
 - a) 30-100 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 200-400 j. H. (kości).

7. Warunki odstąpienia od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji cienkowsarstwowych z uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

70. TK, oczodoły, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.401

ICD 9: 87.034.605

2. Cel procedury.

Ocena ścian kostnych oczodołu, zawartości oczodołu, nerwu wzrokowego i skrzyżowania nerwów wzrokowych, różnicowanie struktur nerwowo-naczyniowych i mięśni wewnątrzoczodołowych, wykrycie zwapnień w zmianach wewnątrzgałkowych, ocena wad wrodzonych w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie okulistyczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

- 1) w przypadku badań bez znieczulenia ogólnego – nie dotyczy;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie pacjenta. Prawidłowe pozycjonowanie. Zastosowanie osłony na tarczycę i całe ciało: stosowanie osłon klatki piersiowej i tarczycy, stosowanie osłon na gałki oczne. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez znieczulenia – brak. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezyjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem);
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania.
Anatomiczny zakres badania: 0,5cm poniżej oczodołu do 0,5cm powyżej oczodołu;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	1-3

odległość między warstwami [mm] / skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	20-25, w przypadku niewielkich patologii wtórne rekonstrukcje celowane na gałki oczne z mniejszym FoV
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard oraz algorytm kostny

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) ściany oczodołu,
 - b) gałka oczna,
 - c) mięśnie pozagałkowe,
 - d) gruczoł łzowy,
 - e) nerw wzrokowy;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy tkanką tłuszczową i wszystkimi strukturami wewnątrzoczodołowymi;
- 3) szerokość okna:
 - a) 140-300 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 1500-3000 j. H. (kości),
 - c) około 4000 j. H. (okno dla oceny oczodołów);
- 4) poziom okna:
 - a) 30-100 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 200-400 j. H. (kości),
 - c) 0 j. H. (okno dla oceny oczodołów).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

71. TK oczodoły, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.403

ICD 9: 87.035.607

2. Cel procedury.

Ocena ścian kostnych oczodołu, zawartości oczodołu, nerwu wzrokowego i skrzyżowania nerwów wzrokowych, różnicowanie struktur nerwowo-naczyniowych i mięśni wewnątrzoczodołowych, wykrycie zwapnień w zmianach wewnątrzgałkowych, ocena wad wrodzonych w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek Paweł Bożek,

prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie okulistyczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczyce i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365 z późn. zm.).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów

mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie włączenia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:

- a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania: 0,5cm poniżej oczodołu do 0,5cm powyżej oczodołu,
 - c) skany po podaniu środka kontrastującego w zakresie i płaszczyźnie maksymalnie zbliżonej do skanów przed podaniem środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	1-3
odległość między warstwami [mm] / skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	20-25, w przypadku niewielkich patologii wtórne rekonstrukcje celowane na gałki oczne z mniejszym FoV
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard oraz algorytm kostny

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;

- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) ściany oczodołu,
 - b) gałka oczna,
 - c) mięśnie pozagałkowe,
 - d) gruczoł łzowy,
 - e) nerw wzrokowy,
 - f) zakontrastowane naczynia w polu obrazowania;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy tkanką tłuszczową i wszystkimi strukturami wewnątrzoczodołowymi;
- 3) szerokość okna:
 - a) 140-300 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 1500-3000 j. H. (kości),
 - c) około 4000 j. H. (okno dla oceny oczodołów);
- 4) poziom okna:
 - a) 30-100 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 200-400 j. H. (kości),
 - c) 0 j. H. (okno dla oceny oczodołów).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

72. TK, ślinianki, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.404

ICD 9: 87.034.606

2. Cel procedury.

Ocena rozległości procesu patologicznego i określenie charakteru zmian tkankowych w śliniankach w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek,

prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

- 1) w przypadku badań bez znieczulenia ogólnego – nie dotyczy;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie pacjenta. Prawidłowe pozycjonowanie. Zastosowanie osłony na tarczycę i całe ciało: stosowanie osłon klatki piersiowej i tarczycy, stosowanie osłon na gałki oczne. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez znieczulenia – brak. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezyjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem);
- 3) personelu: sekretarka medyczna (technik w trybie dyżurowym) – rejestracja badania w systemie RIS. Technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK; bądź po sprawdzeniu danych wpisanie ich na konsoli aparatu przed przystąpieniem do badania. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania. Pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania. Technik – ustawienie pacjenta/dziecka w aparacie TK.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania.
Anatomiczny zakres badania: od podstawy oczodołu do kości gnykowej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
---------	------------

grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	najmniejsza z możliwych do uwidocznienia całego przekroju głowy (około 20mm), rekonstrukcje wtórne z mniejszym FOV w przypadku subtelnych patologii
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) ślinianka przyuszna,
 - b) ślinianka podżuchwowa,
 - c) żuchwa,
 - d) pęczki naczyniowo – nerwowe w przestrzeni przygardłowej;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy gruczołem i tkankami w sąsiedztwie,
 - b) struktur kostnych,
 - c) regionalnych węzłów chłonnych,
 - d) przyległych mięśni;
- 3) szerokość okna:
 - a) 250-500 j. H.;
- 4) poziom okna:
 - a) 30-60 j. H.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku stwierdzenia zmian w układzie kostnym – wskazane wykonanie rekonstrukcji z zastosowaniem filtra kostnego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obciążone artefaktami;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

73. TK ślinianki, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.405

ICD 9: 87.035.610

2. Cel procedury.

Ocena rozległości procesu patologicznego i określenie charakteru zmian tkankowych w śliniankach w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:

- a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezyjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej;
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej po podaniu środka kontrastującego zgodnie z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania: od podstawy odczołodu do kości gnykowej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	najmniejsza z możliwych do uwidocznienia całego przekroju głowy (około 20mm), rekonstrukcje wtórne z mniejszym FOV w przypadku subtelnym patologii
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Odpiąć z pasów unieruchamiających, usunąć osłony, opuścić stół, przekazać dziecko opiekunom. Zakończyć badanie. Zarchiwizować dane obrazowe w systemie PACS.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

Brak specyficznych dla tej procedury.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media

(<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) ślinianka przyuszna,
 - b) ślinianka podżuchwowa,
 - c) żuchwa,
 - d) pęczki naczyniowo – nerwowe w przestrzeni przygardłowej,
 - e) zakontrastowane naczynia w zakresie obrazowania;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy gruczołem i tkankami w sąsiedztwie,
 - b) struktur kostnych,
 - c) regionalnych węzłów chłonnych,
 - d) przyległych mięśni;
- 3) szerokość okna:
 - a) 250-500 j. H.;
- 4) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia zmian kostnych zmian – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

74. TK, ślinianki, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.406

ICD 9: 87.035.608

2. Cel procedury.

Ocena rozległości procesu patologicznego i określenie charakteru zmian tkankowych w śliniankach w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezyjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania :: od podstawy oczodołu do kości gnykowej,
 - c) skany po podaniu środka kontrastującego w zakresie i płaszczyźnie maksymalnie zbliżonej do skanów przed podaniem środka kontrastującego;

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami [mm] / skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	najmniejsza z możliwych do uwidocznienia całego przekroju głowy (około 20mm), rekonstrukcje wtórne z mniejszym FOV w przypadku subtelných patologii
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) ślinianka przyuszną,
 - b) ślinianka podżuchwowa,
 - c) żuchwa,
 - d) pęczki naczyniowo – nerwowe w przestrzeni przygardłowej,
 - e) zakontrastowane naczynia w zakresie obrazowania;

- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy gruczołem i tkankami w sąsiedztwie,
 - b) struktur kostnych,
 - c) regionalnych węzłów chłonnych,
 - d) przyległych mięśni;
- 3) szerokość okna:
 - a) 250-500 j. H.
- 4) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H. (dla oceny po wzmocnieniu środka kontrastującego);
 - b) 30-60 j. H. (dla oceny przed wzmocnieniem środka kontrastującego).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

75. TK, dna jamy ustnej, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.407

ICD 9: 87.031.607

2. Cel procedury.

Ocena struktur w jamy ustnej i dna jamy ustnej, ocena rozległości zmian patologicznych, ocena węzłów chłonnych i pęczków naczyniowo-nerwowych w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

- 1) w przypadku badań bez znieczulenia ogólnego – nie dotyczy;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie pacjenta. Prawidłowe pozycjonowanie. Zastosowanie osłony na tarczycę i całe ciało: stosowanie osłon klatki piersiowej i tarczycy, stosowanie osłon na gałki oczne. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez znieczulenia – brak. Po znieczuleniu – 3–5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. W

przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem); personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania.
Anatomiczny zakres badania: od podniebienia twardego do kości gnykowej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami [mm] / skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	najmniejsza z możliwych do uwidocznienia całego przekroju głowy (około 20mm), rekonstrukcje wtórne z mniejszym FOV w przypadku subtelných patologii
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) migdałki podniebienne,
 - b) język,

- c) mięśnie dna jamy ustnej,
- d) żuchwa,
- e) ślinianki podżuchwowe,
- f) przestrzeń przygardłowa;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy strukturami tkankowymi,
 - b) mięśniami,
 - c) kością gnykową;
- 3) szerokość okna:
 - a) 250-500 j. H.
- 4) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku stwierdzenia zmian w układzie kostnym – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

76. TK, dna jamy ustnej, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.408

ICD 9: 87.035.612

2. Cel procedury.

Ocena struktur w jamy ustnej i dna jamy ustnej, ocena rozległości zmian patologicznych, ocena węzłów chłonnych i pęczków naczyniowo-nerwowych w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem

promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie.

W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:

- a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej po podaniu środka kontrastującego zgodnie z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania: od podniebienia twardego do kości gnykowej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	najmniejsza z możliwych do uwidocznienia całego przekroju głowy (około 20mm), rekonstrukcje wtórne z mniejszym FOV w przypadku subtelnych patologii
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;

- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) migdałki podniebienne,
 - b) język,
 - c) mięśnie dna jamy ustnej,
 - d) żuchwa,
 - e) ślinianki podżuchwowe,
 - f) przestrzeń przygardłowa;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy strukturami tkankowymi,
 - b) mięśniami,
 - c) kością gnykową,
 - d) naczyń żylnych i tętniczych;
- 3) szerokość okna:
 - a) 250-500 j. H.
- 4) poziom okna:
 - a) 30-60 j. H.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia zmian kostnych zmian – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

77. TK, dna jamy ustnej, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.409

ICD 9: 87.035.611

2. Cel procedury.

Ocena struktur w jamy ustnej i dna jamy ustnej, ocena rozległości zmian patologicznych, ocena węzłów chłonnych i pęczków naczyniowo – nerwowych w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynacznienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania: od podniebienia twardego do kości gnykowej,
 - c) skany po podaniu środka kontrastującego w zakresie i płaszczyźnie maksymalnie zbliżonej do skanów przed podaniem środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	najmniejsza z możliwych do uwidocznienia całego przekroju głowy (około 20mm), rekonstrukcje wtórne z mniejszym FOV w przypadku subtelnym patologii
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) migdałki podniebienne,
 - b) język,
 - c) mięśnie dna jamy ustnej,
 - d) żuchwa,
 - e) ślinianki podżuchwowe,
 - f) przestrzeń przygardłowa;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy strukturami tkankowymi,
 - b) mięśniami,
 - c) kością gnykową,
 - d) naczyń żylnych i tętniczych;
- 3) szerokość okna:
 - a) 250-500 j. H.;
- 4) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H. (ocena przed podaniem środka kontrastującego);
 - b) 30-60 j. H. (ocena po podaniu środka kontrastującego).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia zmian kostnych zmian – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/alorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

78. TK, kręgosłup szyjny, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.411

ICD 9: 88.383.601

2. Cel procedury.

Ocena kręgosłupa szyjnego, kanału kręgowego i jego zawartości w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne. Ocena zmian pourazowych i wad rozwojowych kręgosłupa szyjnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie neurologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;

- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

- 1) w przypadku badań bez znieczulenia ogólnego – nie dotyczy;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie pacjenta. Prawidłowe pozycjonowanie. Zastosowanie osłony na tarczycę i całe ciało: stosowanie osłon klatki piersiowej i tarczycy, stosowanie osłon na gałki oczne. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez znieczulenia – brak. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezyjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem);
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej;
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania.
Anatomiczny zakres badania: od szczytu zęba obrotnika do Th1;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	1-3
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	zakres obejmujący kręgosłup i okoliczne struktury miękkotkankowe (około 10–16)
kąt pochylenia gantry	0 w przypadku techniki spiralnej, w technice aksjalnej równoległe do blaszek granicznych trzonów kręgów
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard oraz kości/wysoka rozdzielczość. Rekonstrukcje wtórne w płaszczyznach równoległych do blaszek granicznych trzonów kręgów w przypadku techniki spiralnej badania celowane na okolice obejmujące patologię;

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) trzony kręgow,
 - b) stawy międzykręgowe,
 - c) kanał kręgowy;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy strukturami kostnymi kręgosłupa a zawartości tkankowej wewnątrzkanalowej;
- 3) szerokość okna:
 - a) 140-350 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 2000-3000 j. H. (kości),
 - c) 300-400 j. H. (kręgosłup szyjny);
- 4) poziom okna:
 - a) 30-40 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 200-400 j. H. (kości),
 - c) 25-35 j. H. (kręgosłup szyjny).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

79. TK, kręgosłup szyjny, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.412

ICD 9: 88.384.602

2. Cel procedury.

Ocena kręgosłupa szyjnego, kanału kręgowego i jego zawartości w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne. Ocena zmian pourazowych i wad rozwojowych kręgosłupa szyjnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie neurologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawadnianie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;

- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej po podaniu środka kontrastującego zgodnie z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania: od szczytu zęba obrotnika do Th1;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	1-3
odległość między warstwami [mm]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	zakres obejmujący kręgosłup i okoliczne struktury miękkotkankowe (około 10-16)
kąt pochylenia gantry	0 w przypadku techniki spiralnej, w technice aksjalnej równoległe do blaszek granicznych trzonów kręgowych
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia

obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard oraz kości/wysoka rozdzielczość

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) trzony kręgow,
 - b) stawy międzykręgowe,
 - c) kanał kręgowy;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy strukturami kostnymi kręgosłupa a zawartości tkankowej wewnątrzkanalowej;
- 3) szerokość okna:
 - a) 140-350 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 2000-3000 j. H. (kości),
 - c) 300-400 j. H. (kręgosłup szyjny);
- 4) poziom okna:
 - a) 30-40 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 200-400 j. H. (kości),
 - c) 25-35 j. H. (kręgosłup szyjny).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

80. TK, kręgosłup szyjny, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.413

ICD 9: 88.384.601

2. Cel procedury.

Ocena kręgosłupa szyjnego, kanału kręgowego i jego zawartości w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne. Ocena zmian pourazowych i wad rozwojowych kręgosłupa szyjnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek,

prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie neurologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawadnianie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczyce i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz

sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:

- a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: rak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania :: od szczytu zęba obrotnika do Th1,
 - c) skany po podaniu środka kontrastującego w zakresie i płaszczyźnie maksymalnie zbliżonej do skanów przed podaniem środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	1-3
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	zakres obejmujący kręgosłup i okoliczne struktury. miękdotkankowe (około 10–16)
kąt pochylenia gantry	0 w przypadku techniki spiralnej, w technice aksjalnej równoległe do blaszek granicznych trzonów kręgów
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard oraz kości/wysoka rozdzielczość Rekonstrukcje wtórne w płaszczyznach równoległych do blaszek granicznych trzonów kręgów w przypadku techniki spiralnej badania celowane na okolice obejmujące patologię

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) trzony kręgow,
 - b) stawy międzykręgowe,
 - c) kanał kręgowy;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy strukturami kostnymi kręgosłupa a zawartości tkankowej wewnątrzkanalowej;
- 3) szerokość okna:
 - a) 140-350 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 2000-3000 j. H. (kości),
 - c) 300-400 j. H. (kręgosłup szyjny);
- 4) poziom okna:
 - a) 30-40 j. H. (tkanki miękkie),
 - b) 200-400 j. H. (kości),
 - c) 25-35 j. H. (kręgosłup szyjny).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

81. TK, szyja (tkanki miękkie) bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.414

ICD 9: 87.036.601

2. Cel procedury.

Ocena zmian patologicznych torbielowatych i litych tkanek miękkich szyi. Ocena węzłów chłonnych, pęczków nerwowo – naczyniowych i mięśni, tarczycy, przytarczyc, krtani, tchawicy i przełyku w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

- 1) w przypadku badań bez znieczulenia ogólnego – nie dotyczy;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie pacjenta. Prawidłowe pozycjonowanie. Zastosowanie osłony na tarczycę i całe ciało: stosowanie osłon klatki piersiowej i tarczycy, stosowanie osłon na gałki oczne. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez znieczulenia – brak. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem);
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania.
Anatomiczny zakres badania: od wyniosłości potylicznej zewnętrznej do wcięcia mostka;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	1-3
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	najmniejsza z możliwych do uwidocznienia całego przekroju głowy (około 20mm), rekonstrukcje wtórne z mniejszym FOV w przypadku subtelnym patologii
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia

obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) przestrzeń trzewna: krtań, tchawica, przełyk, tarczyca, przytarczyca,
 - b) trzony kręgow szyjnych,
 - c) pęczki naczyniowo – nerwowe okolicy tętnicy szyjnej wspólnej,
 - d) węzły chłonne szyjne;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy strukturami kostnymi,
 - b) tkankami miękkimi,
 - c) węzłami chłonnymi;
- 3) szerokość okna:
 - a) 250-500 j. H.;
- 4) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych lub destrukcji – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

82. TK, szyja (tkanki miękkie) z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.415

ICD 9: 87.037.603

2. Cel procedury.

Ocena zmian patologicznych torbielowatych i litych tkanek miękkich szyi. Ocena węzłów chłonnych, pęczków nerwowo – naczyniowych i mięśni, tarczycy, przytarczyc, krtani, tchawicy i przełyku w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek,

prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) bezwzględne: brak

2) względne:

a) ciąża,

b) wole toksyczne tarczycy,

c) szpiczak mnogi,

d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;

- 3) personelu: sekretarka medyczna (technik w trybie dyżurowym) – rejestracja badania w systemie RIS. Technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania. Pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania, założenie dostępu dożylnego, przygotowanie środka kontrastującego.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej;
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej po dożylnym podaniu środka kontrastującego zgodne z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania :: od wyniosłości potylicznej zewnętrznej do wcięcia mostka;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	1-3
odległość między warstwami [mm] / skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	najmniejsza z możliwych do uwidocznienia całego przekroju głowy (około 20mm), rekonstrukcje wtórne z mniejszym FOV w przypadku subtelnym patologii
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy,

nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) przestrzeń trzewna: krtań, tchawica, przełyk, tarczyca, przytarczyca,
 - b) trzony kręgow szyjnych,
 - c) pęczki naczyniowo – nerwowe tętnicy szyjnej wspólnej,
 - d) węzły chłonne szyjne;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy strukturami kostnymi,
 - b) tkankami miękkimi,
 - c) węzłami chłonnymi;
- 3) szerokość okna:
 - a) 250-500 j. H.;
- 4) poziom okna:
 - a) 0-60 j. H.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych lub destrukcji – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

83. TK, szyja (tkanki miękkie) bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.416

ICD 9: 87.037.601

2. Cel procedury.

Ocena zmian patologicznych torbielowatych i litych tkanek miękkich szyi. Ocena węzłów chłonnych, pęczków nerwowo – naczyniowych i mięśni, tarczycy, przytarczyc, krtani, tchawicy i przełyku w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynacznienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie

objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów,
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania: od wyniosłości potylicznej zewnętrznej do wcięcia mostka,
 - c) skany po podaniu środka kontrastującego w zakresie i płaszczyźnie maksymalnie zbliżonej do skanów przed podaniem środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja pacjenta	na plecach
grubość warstwy [mm]	1-3
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	najmniejsza z możliwych do uwidocznienia całego przekroju głowy (około 20mm), rekonstrukcje wtórne z mniejszym FOV w przypadku subtelných patologii
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) przestrzeń trzewna: krtań, tchawica, przełyk, tarczyca, przytarczyca,
 - b) trzony kręgow szyjnych,
 - c) pęczki naczyniowo – nerwowe tętnicy szyjnej wspólnej,
 - d) węzły chłonne szyjne;
- 2) uwidocznienie ostrego różnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy strukturami kostnymi,
 - b) tkankami miękkimi,

- c) węzłami chłonnymi,
- d) naczyniami szyjnymi;
- 3) szerokość okna:
 - a) 250-500 j. H.;
- 4) poziom okna:
 - a) 0-60 j. H.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych lub destrukcji – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

84. TK, gardło, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.417

ICD 9: 87.036.602

2. Cel procedury.

Ocena rozległości zmian patologicznych: zapalnych i guzów w części nosowej, ustnej i krtaniowej gardła oraz przestrzeni przygardłowej w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne. Ocena zmian pourazowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

- 1) w przypadku badań bez znieczulenia ogólnego – nie dotyczy;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie pacjenta. Prawidłowe pozycjonowanie. Zastosowanie osłony na tarczycę i całe ciało: stosowanie osłon klatki piersiowej i tarczycy, stosowanie osłon na gałki oczne. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez znieczulenia – brak. Po znieczuleniu – 3–5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół

anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem);

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej;
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania.
Anatomiczny zakres badania: od zatoki klinowej do wysokości nagłośni;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	najmniejsza z możliwych do uwidocznienia całego przekroju głowy (około 20mm), rekonstrukcje wtórne z mniejszym FOV w przypadku subtelných patologii
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) gardło: część nosowa, ustna, krtaniowa gardła,
 - b) tkanki miękkie,
 - c) kości;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:

- a) pomiędzy tkankami miękkimi a kostnymi,
- b) w TK wysokiej rozdzielczości ocena chrząstek;
- 3) szerokość okna:
 - a) 250-500 j. H. ;
- 4) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych lub destrukcji – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

85. TK, gardło, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.418

ICD 9: 87.037.605

2. Cel procedury.

Ocena rozległości zmian patologicznych: zapalnych i guzów w części nosowej, ustnej i krtaniowej gardła oraz przestrzeni przygardłowej w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne. Ocena zmian pourazowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek,

prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego

i intensywnej opieki, lub pielęgniarstwa w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczyce i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynacznienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;

- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
- a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej po dożylnym podaniu środka kontrastującego zgodne z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania: od zatoki klinowej do wysokości nagłośni;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	najmniejsza z możliwych do uwidocznienia całego przekroju głowy (około 20 mm), rekonstrukcje wtórne z mniejszym FOV w przypadku subtelnych patologii
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) gardło: część nosowa, ustna, krtaniowa gardła,
 - b) tkanki miękkie,
 - c) kości,
 - d) naczynia;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy tkankami miękkimi a kostnymi,
 - b) w TK wysokiej rozdzielczości ocena chrząstek;
- 3) szerokość okna:
 - a) 250-500 j. H. ;
- 4) poziom okna:
 - a) 30-60 j. H.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych lub destrukcji – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;

- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

86. TK, gardło, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.419

ICD 9: 87.037.602

2. Cel procedury.

Ocena rozległości zmian patologicznych: zapalnych i guzów w części nosowej, ustnej i krtaniowej gardła oraz przestrzeni przygardłowej w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne. Ocena zmian pourazowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek,

prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyńiowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),

- b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania: od zatoki klinowej do wysokości nagłośni,
 - c) skany po podaniu środka kontrastującego w zakresie i płaszczyźnie maksymalnie zbliżonej do skanów przed podaniem środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	najmniejsza z możliwych do uwidocznienia całego przekroju głowy (około 20mm), rekonstrukcje wtórne z mniejszym FOV w przypadku subtelných patologii
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy

jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) gardło: część nosowa, ustna, krtaniowa gardła,
 - b) tkanki miękkie,
 - c) kości,
 - d) naczynia;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) pomiędzy tkankami miękkimi a kostnymi,
 - b) w TK wysokiej rozdzielczości ocena chrząstek;
- 3) szerokość okna:
 - a) 250-500 j. H. ;
- 4) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H. (ocena przed podaniem środka kontrastującego),
 - b) 30-60 j. H. (ocena po podaniu środka kontrastującego).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych lub destrukcji – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

87. TK, krtani, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.420

ICD 9: 87.036.603

2. Cel procedury.

Ocena zmian pourazowych, mas zapalnych i guzów w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;

- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

- 1) w przypadku badań bez znieczulenia ogólnego – nie dotyczy;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Możliwe interakcje lekowe.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie pacjenta. Prawidłowe pozycjonowanie. Zastosowanie osłony na tarczycę i całe ciało: stosowanie osłon klatki piersiowej i tarczycy, stosowanie osłon na gałki oczne. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez znieczulenia – brak. Po znieczuleniu – 3–5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych

z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59, poz. 365 z późn. zm.).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezyjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem);
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania.
Anatomiczny zakres badania: od nasady języka do dolnej granicy chrząstki tarczowatej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	1-3
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	najmniejsza z możliwych do uwidocznienia całego przekroju głowy (około 20mm), rekonstrukcje wtórne z mniejszym FOV w przypadku subtelnym patologii
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) światło krtani,
 - b) otaczające tkanki miękkie,
 - c) pęczki naczyniowo – nerwowe,
 - d) struktury kostne;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) struktur powietrznych,
 - b) struktura tkankowych krtani,
 - c) chrząstek krtani;
- 3) szerokość okna:
 - a) 250-500 j. H. ;
- 4) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych lub destrukcji – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

88. TK, krtań, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.421

ICD 9: 87.037.606

2. Cel procedury.

Ocena zmian pourazowych, mas zapalnych i guzów w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczyce i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezyjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej po dożylnym podaniu środka kontrastującego zgodne z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania: od nasady języka do dolnej granicy chrząstki tarczowatej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;

3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	1-3
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	najmniejsza z możliwych do uwidocznienia całego przekroju głowy (około 20mm), rekonstrukcje wtórne z mniejszym FOV w przypadku subtelných patologii
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) światło krtani,
 - b) otaczające tkanki miękkie,
 - c) pęczki naczyniowo – nerwowe,
 - d) struktury kostne,
 - e) naczynia szyi;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:

- a) struktur powietrznych,
- b) struktura tkankowych krtani,
- c) chrząstek krtani;
- 3) szerokość okna:
 - a) 250-500 j. H. ;
- 4) poziom okna:
 - a) 30-60 j. H.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych lub destrukcji – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

89. TK, krtani, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.422

ICD 9: 87.037.604

2. Cel procedury.

Ocena zmian pourazowych, mas zapalnych i guzów w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek,

prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące. Nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. Strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego

i intensywnej opieki, lub pielęgniarstwa w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

- 1) zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka. Umieszczenie dziecka w bobiksie. Zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta. Unieruchomienie pacjenta. Pozycjonowanie. Osłony na tarczycę i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynacznienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. Po znieczuleniu – 3-5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;

- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania oraz możliwościach wystąpienia powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założenie wkłucia do żyły odłokciowej lub innej, w zależności od możliwości anatomiczno – technicznych. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. W przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
- a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezyjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) wykonanie skanu pilotażowego w projekcji bocznej,
 - b) skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania. Anatomiczny zakres badania: od nasady języka do dolnej granicy chrząstki tarczowatej,
 - c) skany po podaniu środka kontrastującego w zakresie i płaszczyźnie maksymalnie zbliżonej do skanów przed podaniem środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	2-5
odległość między warstwami [mm]/skok	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	najmniejsza z możliwych do uwidocznienia całego przekroju głowy (około 20mm), rekonstrukcje wtórne z mniejszym FOV w przypadku subtelných patologii
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/ standard

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę. Osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1ml/kg mc. (maksymalnie 3ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2ml/sek. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) struktury anatomiczne niezbędne do zobrazowania w całości:
 - a) światło krtani,
 - b) otaczające tkanki miękkie,
 - c) pęczki naczyniowo – nerwowe,
 - d) struktury kostne,
 - e) naczynia szyi;
- 2) uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania:
 - a) struktur powietrznych,
 - b) struktura tkankowych krtani,
 - c) chrząstek krtani;
- 3) szerokość okna:
 - a) 250-500 j. H. ;
- 4) poziom okna:
 - a) 0-30 j. H. (badanie bez środka kontrastującego),
 - b) 30-60 j. H. (badanie ze środkiem kontrastującym).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych lub destrukcji – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. Awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

90. Radiografia, czaszka noworodka, projekcja AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny:7.234

ICD 9:87.170.202

2. Cel procedury.

Diagnostyka struktur kostnych czaszki, kształtu czaszki, ocena szwów czaszkowych i ciemiączek.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak, technik elektroradiologii Damian Duda.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą kliniczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonnym lub półfartuchem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Wynikające z ustawienia i ruchomości dziecka.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK: – dla dokładnej oceny kształtu czaszki (szczególnie 3D) szwów czaszkowych i zatok opony twardej lub MR(ocena tkanek miękkich).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: zestaw do unieruchamiania i pozycjonowania pacjenta;
- 2) pacjenta: współpraca z badającym, utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: technik elektroradiologii potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje dziecko lub jego opiekunów o przebiegu procedury, sprawdza lub uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa dziecko we właściwej pozycji do badania, wykonuje zdjęcia. Odnotowuje ewentualny udział w procedurze osób trzecich.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: noworodek leży unieruchomiony w bobiksie (lub przytrzymywany przez osoby trzecie), na plecach w linii środkowej stołu, kończyny górne unieruchomione wzdłuż tułowia, głowa potylicą oparta o stół, linia oczodołowo-uszna i płaszczyzna strzałkowa prostopadłe do stołu, górny brzeg kasety 2-3cm powyżej sklepienia czaszki, płaszczyzna strzałkowa w linii środkowej kasety, projekcja prostopadła, promień centralny trafia na nasadę nosa;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-65
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki
czułość rejestratora obrazu	200-400
czas [ms]	<10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona tułowia fartuchem osłonnym lub półfartuchem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Bez szczególnych wymagań.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: obraz symetrycznie ułożonej czaszki, szczególnie oczodołów i części skalistych kości skroniowych, widoczny szczyt czaszki, odległość bocznej granicy czaszki do bocznej granicy oczodołów równa po obu stronach, wyraźny i ostry obraz struktur sklepienia czaszki zgodny z wiekiem dziecka, widoczne szwy czaszkowe (strzałkowy i węglowy), obraz zatok przynosowych i struktury kości skroniowej zgodny z wiekiem dziecka;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: ocena patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania;
- 3) przerwanie badania: odstąpienie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja w skierowaniu i w opisie.

91. Radiografia, czaszka noworodka, projekcja boczna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.235

ICD 9: 87.171.202

2. Cel procedury.

Diagnostyka: struktury i kształtu kości, szwów ciemiączek, zatok opony twardej, siódła tureckiego, wykluczenie zwapnień.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczewska, dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, specjalista radiodiagnostyki i pediatrii, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak, technik elektroradiologii: Damian Duda.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą kliniczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.
w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.
Brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonowym lub półfartuchem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, pomagają uspokoić i utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwapnień) i MR dla oceny tkanek miękkich i OUN

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: zestaw do unieruchamiania i pozycjonowania pacjenta, komplet literek ołowiowych do oznaczania strony badanej;
- 2) pacjenta: usunięcie wszystkich metalowych elementów z obszaru badania, takich jak kolczyki, łańcuszki, spinki itp. współpraca z badającym: utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: technik elektroradiologii potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje dziecko i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa dziecko we właściwej pozycji do badania, wykonuje zdjęcia. W karcie wewnętrznej odnotowuje rodzaj badania, zużycie błon rentgenowskich i ich rozmiar, podaje parametry badania oraz odnotowuje ewentualny udział w procedurze osób trzecich. Lekarz radiolog zapoznaje się z treścią skierowania i danymi pacjenta, opisuje badanie.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent leży unieruchomiony w bobiksie, kończyny górne unieruchomione wzdłuż tułowia, płaszczyzna strzałkowa równoległa do stołu, a linia międzyoczołowa prostopadła. Górny brzeg kasety 2cm-3cm. powyżej sklepienia czaszki. Projekcja prostopadła, promień centralny trafia w okolice otworu słuchowego zewnętrznego, około 1cm-2cm powyżej przewodu słuchowego zewnętrznego;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: Zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-65
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki
czułość rejestratora obrazu	200-400
czas [ms]	<10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona tułowia fartuch osłonny lub półfartuchem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Bez szczególnych wymagań.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie widoczne i wyraźnie zarysowane siódło tureckie zgodnie z wiekiem dziecka, widoczny szczyt czaszki, nałożone na siebie gałęzie żuchwy, brzegi oczodołów, stawy skroniowo-żuchwowe oraz otwory słuchowe zewnętrzne, zarys żuchwy nie przesłania kręgów szyjnych, wyraźny obraz kanałów naczyniowych i zatok opony twardej; ostre uwidocznienie struktur kostnych i beleczkowania zgodnych z wiekiem dziecka, wyraźne odwzorowanie blaszek zewnętrznych i wewnętrznych kości czaszki, obraz niezarośniętych szwów i ciemiączek zgodny z wiekiem dziecka;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku powinien zawierać: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidocznionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku technicznych trudności z ułożeniem dziecka unieruchomionego w bobiksie w projekcji bocznej zaleca się wykonanie radiografii z wykorzystaniem wiązki poziomej, przy ułożeniu pacjenta jak w procedurze 4.234. Badanie radiologiczne – radiografia czaszki noworodka, projekcja AP – promień centralny, biegnie równoległe do płaszczyzny stołu 2cm powyżej otworu słuchowego zewnętrznego;

- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury

92. Radiografia, zatoki, projekcja boczna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.237

ICD 9: 87.164.202

2. Cel procedury.

Diagnostyka zatok około nosowych: czołowa, przednie i tylne komórki sitowe, szczękowa, klinowa.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n. med. Elżbieta Kuleta – Bosak, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak, technik elektroradiologii: Damian Duda.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą kliniczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonnym lub półfartuchem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4

0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, pomagają uspokoić i utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwapnień) i MR dla oceny tkanek miękkich i OUN.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: zestaw do unieruchamiania i pozycjonowania pacjenta, komplet literek ołowiowych do oznaczania strony badanej;
- 2) pacjenta: bez szczególnych wymagań;
- 3) personelu: technik elektroradiologii potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje dziecko i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa dziecko we właściwej pozycji do badania, wykonuje zdjęcia. Odnotowuje rodzaj badania, zużycie błon rentgenowskich i ich rozmiar, podaje parametry badania oraz odnotowuje ewentualny udział w procedurze osób trzecich. Lekarz radiolog zapoznaje się z treścią skierowania i danymi pacjenta, opisuje badanie.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent leży na brzuchu, kończyna górna po stronie badanej wzdłuż tułowia, druga ręka ułożona na wysokości twarzy badanego, oparta powierzchnią dłoniową o stół, bródka przyciągnięta, płaszczyzna strzałkowa równoległa do stołu, a linia międzyżreniczna prostopadła. Zaleca się w miarę możliwości technicznych wykonanie zdjęcia w pozycji na stojąco lub na siedząco. Górny brzeg kasety 2cm-3cm powyżej sklepienia czaszki. Projekcja prostopadła, promień centralny trafia na środek kości jarzmowej, przechodzi w odległości 1cm-2cm. od wewnętrznego kąta szpary powiekowej pole badania obejmuje zarówno zatoki przynosowe jak i czołowe;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-85
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona tułowia fartuch osłonny lub półfartuchem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Bez szczególnych wymagań.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.
Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie widoczne i wyraźnie zarysowane: zatoki czołowe (w zależności od wieku dziecka), zatoki szczękowe, zatoka klinowa, przednie i tylne komórki sitowe, nałożone na siebie brzożki oczodołów, nałożone na siebie gałęzie żuchwy;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidoczniionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zaleca się wykonanie radiografii w pozycji pionowej, jednak jeśli stan dziecka to uniemożliwia, dopuszcza się pozycję poziomą;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstępstwo następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

93. Radiografia, nos, projekcja boczna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny:7.238

ICD 9:87.165.201

2. Cel procedury.

Diagnostyka kości nosowej szczególnie zmian pourazowych

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak, technik elektroradiologii Damian Duda.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą kliniczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonnym lub półfartuchem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Okoliczności wymagając specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, pomagają uspokoić i utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: zestaw do unieruchamiania i pozycjonowania pacjenta, komplet literek ołowiowych do oznaczania strony badanej;
- 2) pacjenta: bez szczególnych wymagań;
- 3) personelu: technik elektroradiologii potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje dziecko i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa dziecko we właściwej pozycji do badania, wykonuje zdjęcia. Odnotowuje rodzaj badania, zużycie błon rentgenowskich i ich rozmiar, podaje parametry badania oraz odnotowuje ewentualny udział w procedurze osób trzecich. Lekarz radiolog zapoznaje się z treścią skierowania i danymi pacjenta, opisuje badanie.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent leży na brzuchu, kończyna górna po stronie badanej wzdłuż tułowia, druga ręka ułożona na wysokości twarzy badanego, oparta powierzchnią dłoniową o stół, bródka przyciągnięta, płaszczyzna strzałkowa równoległa do stołu, a linia międzyżreniczna prostopadła, zdjęcie można wykonać również na stojąco lub na siedząco. Górny brzeg kasety około 4cm powyżej punktu nasady nosa, a koniec nosa 4cm od brzegu. Projekcja prostopadła, promień centralny trafia na wewnętrzny brzeg oczodołu strony zwróconej do lampy. Dokładne ograniczenie blendami pola badania;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	40-50

ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<10

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: przykrycie tułowia fartuchem osłonnym.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Bez szczególnych wymagań.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;

2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

1) uwidocznienie: wyraźnie zarysowana i niezrotowana kość nosowa, tkanki miękkie, kolec nosowy;

2) struktury krytyczne: kość nosowa;

3) opis wyniku: ocena kości nosowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;

2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;

3) przerwanie badania: odstępienie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;

4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;

5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

94. Radiografia, nosogardło, projekcja boczna

Część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.239

ICD 9: 87.094.201

2. Cel procedury.

Diagnostyka ocena rozłożenia powietrza w nosogardle, ocena ścian nosogardła i chrząstek krtani np. nagłośni.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak, technik elektroradiologii: Damian Duda.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą kliniczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, którzy pomagają utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwąpnień) i MR dla oceny tkanek miękkich i OUN.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: zestaw do unieruchamiania i pozycjonowania pacjenta, komplet literek ołowiowych do oznaczania strony badanej;
- 2) pacjenta: bez szczególnych wymagań;
- 3) personelu: technik elektroradiologii potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje dziecko i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa dziecko we właściwej pozycji do badania, wykonuje

zdjęcia. Odnotowuje rodzaj badania, zużycie błon rentgenowskich i ich rozmiar, podaje parametry badania oraz odnotowuje ewentualny udział w procedurze osób trzecich. Lekarz radiolog zapoznaje się z treścią skierowania i danymi pacjenta, opisuje badanie.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent stoi lub siedzi przy statywie, przylega bokiem do statywu, kończyny górne wzdłuż tułowia, maksymalnie obciążone barki. Zdjęcie może być również wykonane na leżąco, wiązka pozioma promieni: kręgosłup ułożony równolegle do osi długiej kasety, projekcja prostopadła, promień centralny trafia 2cm poniżej otworu słuchowego zewnętrznego, dolny brzeg kasety ok. 2,5cm poniżej barku, górny na wysokości górnej krawędzi małżowiny usznej. W trakcie ekspozycji zaleca się wstrzymanie oddychania, przelknięcia śliny i nieporuszanie językiem;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	40-60
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<40

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Bez szczególnych wymagań.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: widoczne i wyraźnie zarysowane miękkie struktury nosogardła, tchawicę nie nakładającą się na obraz barków, gardło wypełnione powietrzem, nakładające się kąty żuchwy, interesujący nas sprecyzowany obszar badania powinien znajdować się na środku radiogramu;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: ocena struktur powietrznych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian lub zalecenie badania TK/MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: odstąpienie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

95. Radiografia, celowana, siodło tureckie - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.240

2. Cel procedury.

Diagnostyka ocena siodła tureckiego: kształtu, wielkości.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak, technik elektroradiologii: Damian Duda.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą kliniczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonnym lub półfartuchem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, pomagają uspokoić i utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwapnień) i MR dla oceny tkanek miękkich i OUN.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: zestaw do unieruchamiania i pozycjonowania pacjenta, komplet literek ołowiowych do oznaczania strony badanej;
- 2) pacjenta: współpraca z badającym: utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: technik elektroradiologii potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje dziecko i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa dziecko we właściwej pozycji do badania, wykonuje zdjęcia, wypełnienia kartę wewnętrzną, dołącza ją do skierowania. W karcie wewnętrznej odnotowuje rodzaj badania, zużycie błon rentgenowskich i ich rozmiar, podaje parametry badania oraz odnotowuje ewentualny udział w procedurze osób trzecich. Lekarz radiolog zapoznaje się z treścią skierowania i danymi pacjenta, opisuje badanie.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent leży na brzuchu: kończyna górna po stronie badanej wzdłuż tułowia, druga ręka ułożona na wysokości twarzy badanego, oparta powierzchnią dłoniową o stół, bródka przyciągnięta, płaszczyzna strzałkowa równoległa do stołu, a linia międzyżreniczna prostopadła, Zdjęcie można wykonać również na stojąco lub na siedząco. Środek kasety na wysokości otworu słuchowego zewnętrznego: projekcja prostopadła, promień centralny trafia punkt położony 2cm do przodu i 2cm powyżej otworu słuchowego zewnętrznego, dokładne ograniczenie blendami pola badania do obszaru siodła tureckiego;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-85
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona tułowia fartuch osłonny lub półfartuchem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Bez szczególnych wymagań.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: bez szczególnych wymagań;
- 2) struktury krytyczne: wyraźnie zarysowane i niezrotowane siodło tureckie, nałożone na siebie wyrostki pochyłe przednie i wyrostki pochyłe tylne, siodło na środku radiogramu;
- 3) opis wyniku: struktury kostne siodła tureckiego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian lub zalecenie badania TK/MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: odstępienie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

96. Radiografia, oczodoły, projekcja PA - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.241

ICD 9: 87.166.201

2. Cel procedury.

Diagnostyka ocena ścian kostnych oczodołu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczewska, dr n. med. Elżbieta Kuleta-Bosak, Damian Duda, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą kliniczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej..

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonowym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, którzy pomagają utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwąpnień) i MR dla oceny tkanek miękkich i OUN.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: zestaw do unieruchamiania i pozycjonowania pacjenta, komplet literek ołowiowych do oznaczania strony badanej;
- 2) pacjenta: współpraca z badającym – utrzymanie zalecanej pozycji;
- 3) personelu: technik elektroradiologii potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje dziecko i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa dziecko we właściwej pozycji do badania, wykonuje zdjęcia, wypełnienia kartę wewnętrzną, dołącza ją do skierowania. Odnotowuje rodzaj badania, zużycie błon rentgenowskich i ich rozmiar, podaje parametry badania oraz odnotowuje ewentualny udział w procedurze osób trzecich. Lekarz radiolog zapoznaje się z treścią skierowania i danymi pacjenta, opisuje badanie.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent leży na brzuchu, kończyny górne wzdłuż tułowia lub podparte dłońmi na wysokości barków, głowa oparta na czole i nosie. Zdjęcie można również wykonać na stojąco lub na siedząco przy statywie, nasada nosa na środku kasety, linia oczodołowo – uszna prostopadła do stołu, projekcja skośna, promień centralny pada pod kątem 25°, i trafia na sklepienie czaszki w płaszczyźnie strzałkowej, przechodzi przez środek linii łączącej dolne brzegi oczodołów;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-85
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	średkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	<50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Bez szczególnych wymagań.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie;
- 2) struktury krytyczne: widoczne i wyraźnie zarysowane brzegi oczodołów, kości skaliste poniżej dolnych brzegów oczodołów, symetryczne skrzydła mniejsze kości klinowej;
- 3) opis wyniku: ocena brzegów oczodołów.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian, lub zalecenie wykonania badania TK lub MR;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

97. Radiografia, kręgosłup szyjno-piersiowy projekcja boczna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny:7.257

ICD 9:87.290.204

2. Cel procedury.

Uwidocznienie pogranicza odcinka szyjnego i piersiowego kręgosłupa.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n. med. Jolanta Myga-Porosiło, lek. med. Sylwia Trzeszkowska-Rotkegel, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podręczniki radiologiczne, doniesienia literaturowe zgodne z EBM.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona tułowia fartuchem osłonnym lub półfartuchem. Zgoda opiekuna prawnego na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	3	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Wynikające z ustawienia i ruchomości dziecka, brak zastosowania osłon, brak widocznego blendowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby, pomagają uspokoić i utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania. Osłony na tarczyce i całe ciało. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwapnień) i MR dla oceny tkanek miękkich i OUN.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie zestawu do unieruchamiania i pozycjonowania pacjenta, kompletu literek ołowiowych do oznaczania strony badanej pacjenta oraz odpowiednich osłon;
- 2) pacjenta: bez szczególnych wymagań;

- 3) personelu: technik elektroradiologii potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje opiekunów dziecka o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa dziecko we właściwej pozycji do badania, wykonuje zdjęcia, wypełnienia kartę wewnętrzną, dołącza ją do skierowania. W dokumentacji medycznej odnotowuje ewentualny udział w procedurze osób trzecich.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: Pacjent stoi lub siedzi przy statywie, przylega bokiem do statywu, kończyna górna przylegająca do statywu uniesiona, zgięta w łokciu, kończyna przeciwna ustawiona wzdłuż tułowia, bark przeciwny do statywu obniżony i przesunięty do przodu lub do tyłu w zależności od budowy pacjenta. Kręgosłup ułożony równoległe do osi długiej kasety, projekcja prostopadła, promień centralny trafia na poziomie Th 2. równoległe do podłoża, środek kasety ok. 2,5cm powyżej wcięcia szyjnego.
W trakcie ekspozycji zaleca się wstrzymanie oddychania, nieporuszanie się;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-70
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona tułowia fartuchem osłonowym lub półfartuchem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Bez szczególnych wymagań.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie;

- 2) struktury krytyczne: trzony kręgów niezrotowane, uwidocznione w płaszczyźnie strzałkowej, nie nakładające się na siebie barki, zakres zdjęcia około C5.-Th5., pogranicze szyjno-piersiowe powinno znajdować się na środku radiogramu;
- 3) opis wyniku: ocenę patologii lub odmian stwierdzonych w uwidoczniionych strukturach kostnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: na zlecenie lekarza radiologa, celem lepszego uwidocznienia wątpliwych zmian, zalecenie wykonania badania TK (ocena kości) lub MR(ocena tkanek miękkich);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

98. Radiografia, stawy łokciowe, porównawcze, projekcja boczna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny:7.266

ICD 9:88.222.204

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	1	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego:.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent z osłoniętą klatką piersiową i jamą brzuszną lub osłony na gonady. w razie potrzeby osoba towarzysząca.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W zależności od obrazu RTG zalecenie wykonania badania: TK (dla oceny struktur kostnych, zwapnień) i MR dla oceny tkanek miękkich i OUN.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: znaczniki ołowiowe;
- 2) pacjenta: pacjent siedzący, łokcie ustawione pod kątem prostym, przylegają do rejestratora obrazu;
- 3) personelu: technik elektroradiologii odbiera skierowanie sprawdza zgodność danych pacjenta oraz rodzaj procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja boczna. Oba przedramiona w supinacji ustawione pod kątem prostym. Szpara stawu widoczna w rzucie bocznym, zaznaczone beleczkowanie i tkanki miękkie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-60
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta klatka piersiowa i jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Technik elektroradiologii odnotowuje na skierowaniu rodzaj badania i działania dodatkowe.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: oba stawy położone symetrycznie w pozycji bocznej, widoczne szpary stawowe i struktura kostna, widoczne nadkłykcie kości ramiennych, wyrostki łokciowe, zaznaczone tkanki miękkie, proksymalne części kości przedramienia, dystalne części kości ramiennych;
- 2) struktury krytyczne: kości przedramion ustawione pod kątem prostym do kości ramiennych, oba nadkłykcie nakładają się na siebie;
- 3) opis wyniku: uwzględnia oba stawy z dystalną częścią kości ramiennych i proksymalną kości przedramienia.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

99. Radiografia, staw kolanowy, dwie projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.272

ICD 9: 88.227.202

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeb.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	1	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak; bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent leżący z odsłoniętymi kolanami. Osłonięte gonady lub jama brzuszna.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: znaczniki ołowiowe;
- 2) pacjenta: pacjent z odsłoniętymi kolanami, leżący, w razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: technik elektroradiologii odbiera skierowanie, sprawdza zgodność danych pacjenta oraz rodzaj procedury. Informuje dziecko i opiekunów o przebiegu procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja: AP i boczna. W projekcji bocznej staw kolanowy zgięty pod kątem 20 stopni – 30stopni. Uwidoczniona dystalna część kości udowej i proksymalna kości podudzia. Widoczna wyraźnie szpara stawu, nadkłykcie kości udowej nakładają się na siebie. Rzepka w rzucie bocznym z widocznym szparą rzepkowo-udową. Zaznaczone tkanki miękkie i struktura kostna, szczegóły obrazu 0,3mm-0,5mm;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55-65
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady lub osłonięta jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Technik elektroradiologii odnotowuje na skierowaniu rodzaj badania, warunki ekspozycji, zużycie materiałów światłoczułych i ich rozmiar.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: wyraźnie szpara stawu, zaznaczone tkanki miękkie;
- 2) struktury krytyczne: symetryczna, wyraźna szpara stawowa, symetrycznie ustawiona rzepka, struktura kostna z beleczkowaniem, nadkłykcie kości udowej nakładają się na siebie, rzepka w rzucie bocznym z widocznym szparą rzepkowo-udową, szczegóły obrazu 0,3mm-0,5mm;
- 3) opis wyniku dystalne części kości udowych i proksymalne kości podudzi z zarysem tkanek miękkich.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

100. Radiografia, rzepka, dwie projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.277

ICD 9: 88.270.205

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent leży na brzuchu, kolano zgięte maksymalnie 5 stopni – 10 stopni. Osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: znaczniki ołowiowe;
- 2) pacjenta: pacjent w pozycji leżącej na brzuchu, zgięta noga przeciwna. Osłony na gonady. W razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: technik elektroradiologii odbiera skierowanie, sprawdza zgodność danych pacjenta oraz rodzaj procedury. Informuje pacjenta i opiekunów o przebiegu procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	45-55
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Technik elektroradiologii odnotowuje na skierowaniu rodzaj badania, warunki ekspozycji, zapisuje dodatkowe działania.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10. minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: szpary stawu, struktury kostnej, rzepki w dwu projekcjach, szpara stawu rzepekowo-udowego;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: uwzględnia rzepkę, tkanki miękkie stawu, dystalną część kości udowej i proksymalna kości podudzia.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

101. Radiografia, rzepka, trzy projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.278

ICD 9: 88.270.206

2. Cel procedury.

Diagnostyczny

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent leżący, osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: znaczniki ołowiowe;
- 2) pacjenta: pacjent w pozycji leżącej na brzuchu i boku, osłony na gonady. W razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: technik elektroradiologii odbiera skierowanie, sprawdza dane pacjenta i rodzaj procedury. Informuje pacjenta i opiekuna o przebiegu procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: uwidoczniona rzepka w trzech projekcjach, PA, bocznej i osiowej. W projekcji osiowej kolano zgięte pod kątem 50 – 60 stopni;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-55
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Technik elektroradiologii odnotowuje na skierowaniu rodzaj badania, warunki ekspozycji. Zapisuje dodatkowe działania.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: tkanki miękkie stawu, dystalna część kości udowej, proksymalna kości podudzia;
- 2) struktury krytyczne: szpara stawu, struktura kostna;
- 3) opis wyniku: bez szczególnych wymagań.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

102. Radiografia, kończyna górna, jedna projekcja - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.283

ICD 9: 88.240.201

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent w pozycji leżącej lub stojącej z osłoniętą jamą brzuszną.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: znaczniki ołowiowe;
- 2) pacjenta: pacjent leżący lub stojący z osłoniętą jamą brzuszną lub osłonami na gonady, w razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: technik elektroradiologii odbiera skierowanie, sprawdza dane pacjenta i rodzaj procedury. Informuje pacjenta i opiekuna o przebiegu procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: ręka w pozycji neutralnej AP. Pacjent leży lub opiera się o stół. Widoczne stawy barkowy, łokciowy i ręka. Widoczne szpary stawowe, symetrycznie ustawione głowa kości ramiennej, nadkłykcie i kości przedramienia. Zaznaczone tkanki miękkie i struktura kostna;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-70
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	z lub bez kratki
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną lub gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Technik elektroradiologii odnotowuje na skierowaniu rodzaj badania, warunki ekspozycji, zużyte materiały światłoczułe i ich rozmiar, zapisuje dodatkowe działania.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: tkanek miękkich, szpar stawowych ustawionych symetrycznie;
- 2) struktury krytyczne: struktura kostna;
- 3) opis wyniku: uwzględnia całą kończynę górną ze stawem barkowym, łokciowym i ręką.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

103. Radiografia, kończyna górna, dwie projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.284

ICD 9: 88.240.202

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osoba towarzysząca osłony osobiste.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent stojący lub leżący, osłonięta jama brzuszna lub osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: znaczniki ołowiowe;
- 2) pacjenta: pacjent leżący lub stojący z osłoniętą jamą brzuszna, w razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: technik elektroradiologii odbiera skierowanie, sprawdza zgodność danych pacjenta oraz rodzaj procedury, informuje pacjenta i opiekuna o przebiegu badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: dwie projekcje kończyny górnej – AP i boczna. Ręka w pozycji neutralnej. W rzucie bocznym ręka zgięta 90 stopni;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-150
komora AEC	bez
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną lub gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Technik elektroradiologii odnotowuje na skierowaniu rodzaj badania, warunki ekspozycji, zapisuje dodatkowe działania.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: tkanki miękkie, szpary stawowe symetryczne;
- 2) struktury krytyczne: struktura kostna, nieskręcona głowa kości ramiennej, symetryczne nadkłykcie, osiowo ustawione kości przedramienia;
- 3) opis wyniku: uwzględnia całą kończynę górną ze stawem barkowym, łokciowym i ręką; ocenia symetrię ustawienia.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

104. Radiografia, obojczyk, jedna projekcja - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.285

ICD 9: 87.430.201

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłony osobiste.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent leżący lub stojący z ew. osobą towarzyszącą, częściowa osłona na klatkę piersiową i osłona na jamę brzuszną.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: znaczniki ołowiowe;
- 2) pacjenta: pacjent z odsłoniętym barkiem, bez elementów metalowych, w razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: technik elektroradiologii odbiera skierowanie, sprawdza zgodność danych pacjenta oraz rodzaj procedury. Informuje pacjenta i opiekuna o przebiegu badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja AP w pozycji neutralnej, leżącej lub stojącej. Zachowana symetria położenia obojczyka – obwodowa część obojczyka powyżej łopatki;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-70
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna lub osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Technik elektroradiologii odnotowuje rodzaj badania, warunki ekspozycji.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: cały obojczyk ze stawem obojczykowo-barkowym, tkanki miękkie, krawędź mostka;
- 2) struktury krytyczne: struktura kostna, szpara stawu barkowego, szpara stawu obojczykowo – barkowego, szpara stawu mostkowo-obojczykowego;
- 3) opis wyniku: bez szczególnych wymagań.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku niepełnego ujawnienia szpary złamania;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

105. Radiografia, obojczyki, porównawcze, projekcja AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.286

ICD 9: 87.430.202

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłony osobiste.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	2	0	4	0
0	3	0	4	0
0	5	0	4	0
0	6	0	4	0
0	7	0	4	0
0	8	0	4	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent w pozycji leżącej lub stojącej, bez metalowych elementów. Częściowo osłonięta klatka piersiowa, osłonięta jama brzuszna.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: znaczniki ołowiowe;
- 2) pacjenta: pacjent w pozycji leżącej lub stojącej z osłoniętą jamą brzuszną, w razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: technik elektroradiologii odbiera skierowanie, sprawdza zgodność danych pacjenta oraz rodzaj procedury. Informuje pacjenta i opiekuna o przebiegu badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: 1. projekcja AP obu obojczyków na jednym obrazie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-70
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	z lub bez kratki
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna (fartuch).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Technik elektroradiologii odnotowuje na skierowaniu rodzaj badania, warunki ekspozycji, zapisuje działania dodatkowe.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: całe obojczyki ze stawami obojczykowo-barkowymi, górna część mostka, zarysy tkanek miękkich;
- 2) struktury krytyczne: obwodowe części obojczyków rzutują się powyżej łopatki, struktura kostna, całe obojczyki w jednakowej odległości od mostka;
- 3) opis wyniku: bez szczególnych wymagań.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

106. Radiografia, kości kończyny dolnej, jedna projekcja - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.287

ICD 9: 88.290.201

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko,
lek. spec. rad. Magdalena Skała, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent leżący, osłonięta klatka piersiowa i jama brzuszna, unieruchomiony.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: znaczniki ołowiowe;
- 2) pacjenta: pacjent leżący, unieruchomiony z osłoniętą jamą brzuszną, w razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: technik elektroradiologii odbiera skierowanie, sprawdza zgodność danych pacjenta oraz rodzaj procedury. Informuje pacjenta i opiekuna o przebiegu badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja AP w pozycji swobodnej z uwidocznionymi stawami biodrowym, kolanowym i skokowym. Zachowana oś długa kości uda i podudzia, symetrycznie ułożone biodra, staw kolanowy niezrotowany. Widoczne tkanki miękkie i zaznaczona struktura kostna;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-70
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	z lub bez kratki
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną lub osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Technik elektroradiologii odnotowuje na skierowaniu rodzaj badania, zapisuje działania dodatkowe.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10. minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: tkanki miękkie, staw biodrowy, kość udowa, rzepka, podudzie, staw skokowy i stopa;
- 2) struktury krytyczne: symetryczne szpary stawowe, struktura kostna, szyjka kości udowej nieskręcona, rzepka rzutuje się na udo, kości podudzia z zachowaną osią;
- 3) opis wyniku: bez szczególnych wymagań.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

107. Radiografia, kości kończyny dolnej, dwie projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny:7.288

ICD 9:88.290.202

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent leżący, unieruchomiony z osłoniętą jamą brzuszną: w badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: znaczniki ołowiowe;
- 2) pacjenta: pacjent leżący z osłoniętą jamą brzuszną, unieruchomiony, w razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: technik elektroradiologii odbiera skierowanie, sprawdza zgodność danych pacjenta oraz rodzaj procedury. Informuje pacjenta i opiekuna o przebiegu badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: dwie projekcje AP i boczna;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55-65
Ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-150
komora AEC	bez
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400-800, zalecana gradientowa folia wzmacniająca
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną lub osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Zapisuje działania dodatkowe.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: staw biodrowy, kość udowa, rzepka, podudzie, staw skokowy, stopa;
- 2) struktury krytyczne: szpara stawu biodrowego, szpara stawu skokowego, symetryczne ułożenie rzepki, beleczkowanie;
- 3) opis wyniku: uwzględnia całą kończynę dolną w projekcji AP i bocznej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy z pacjentem: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

108. Radiografia, stopa, projekcja AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.289

ICD 9: 88.280.203

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent w pozycji siedzącej, osłona na gonady lub jamę brzuszną.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: znaczniki ołowiowe;
- 2) pacjenta: pacjent w pozycji siedzącej z podudziem i stopą ustawionymi pod kątem, przylega do kasety. W razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: technik rtg odbiera skierowanie, sprawdza zgodność danych pacjenta oraz rodzaj procedury, informuje pacjenta i opiekuna o przebiegu badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja AP, symetryczne ustawienie stopy, przylegające do kasety, bez rotacji. Widoczna kość skokowa, kości stępu i śródstopia oraz w całości kości palców. Symetrycznie ustawione kości śródstopia i palców. Zaznaczone tkanki miękkie i struktura kostna;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	45-55
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	\geq dodatkowa 1mm Al. +0,1mm Cu lub 0,2mm Cu (lub równoważny)
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	bez kratki
czułość rejestratora obrazu	400

czas [ms]	bez szczególnych wymagań
-----------	--------------------------

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną lub osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Technik rtg odnotowuje na skierowaniu rodzaj badania, warunki ekspozycji, zużyte materiały światłoczułe i ich rozmiar. Zapisuje działania dodatkowe.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15. minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu): jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: cała stopa, szpary stawowe, struktura kostna, tkanki miękkie;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: opis badania uwzględnia całą stopę, symetrię, ustawienie palców oraz osiowość stopy.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

109. Radiografia, stopy, projekcja boczna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.290

ICD 9:88.280.204

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent leżący, jama brzuszna osłonięta.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: znaczniki ołowiowe;
- 2) pacjenta: pacjent leżący na boku, osłonięty fartuchem – jama brzuszna, w razie potrzeby osoba towarzysząca;
- 3) personelu: technik elektroradiologii odbiera skierowanie, sprawdza zgodność danych pacjenta oraz rodzaj procedury, informuje pacjenta i opiekunów o przebiegu badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja boczna, symetryczne ustawienie stopy. Widoczna obwodowa część kości podudzia, kość skokowa, kości stępu i śródstopia oraz w całości kości palców. Zaznaczone wyraźnie szpary stawowe, zwłaszcza staw skokowy. Strzałka pokrywa się z kością piszczelową. Widoczne tkanki miękkie i struktura kostna;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	45-55
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC	bez
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400

czas [ms]	bez szczególnych wymagań
-----------	--------------------------

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną lub osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Technik elektroradiologii odnotowuje na skierowaniu rodzaj badania, warunki ekspozycji, zapisuje działania dodatkowe.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: cała stopa, szpar stawowych, struktury kostnej, tkanek miękkich;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: uwzględnia całą stopę, symetrię, ustawienie palców oraz osiowość stopy.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

110. Radiografia, osiowa kości piętowej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.291

ICD 9: 88.280.205

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent leżący lub stojący, odsłonięte stopy, osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: znaczniki ołowiowe;
- 2) pacjenta: pacjent z odsłoniętymi stopami leżący lub stojący, w razie potrzeby z osoba towarzyszącą;
- 3) personelu: technik elektroradiologii odbiera skierowanie, sprawdza zgodność danych pacjenta oraz rodzaj procedury, informuje pacjenta i opiekunów o przebiegu badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja osiowa kości piętowej, ustawienie pod kątem 40st. z uwidocznionym symetrycznie ustawionym trzonem kości piętowej od guzowatości aż do błoczka kości skokowej. Widoczne tkanki miękkie i struktura kostna;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	45-55
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	140
komora AEC	bez
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400

czas [ms]	bez szczególnych wymagań
-----------	--------------------------

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną lub osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Technik elektroradiologii odnotowuje na skierowaniu rodzaj badania, warunki ekspozycji, zużyte materiały światłoczułe i ich rozmiar, zapisuje działania dodatkowe.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: bez szczególnych wymagań;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: uwzględnia osiowość ustawienia kości, szczegóły anatomiczne, strukturę kostną i tkanki miękkie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

111. Radiografia, ocena długości kończyn dolnych, projekcja AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.292

ICD 9: 88.290.203

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Kaseta o wymiarach wynikających z wielkości pacjenta lub możliwość cyfrowego łączenia obrazów.

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	2	0		
0	3	0		
0	5	0		
0	6	0		
0	7	0		
0	8	0		

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent w pozycji leżącej z osłoniętą klatką piersiową i jamą brzuszną.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: znaczniki ołowiowe;
- 2) pacjenta: pacjent w pozycji leżącej z odsłoniętymi kończynami dolnymi i miednicą ze stawami biodrowymi;
- 3) personelu: technik elektroradiologii odbiera skierowanie, sprawdza zgodność danych pacjenta oraz rodzaj procedury, informuje pacjenta i opiekunów o przebiegu badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja AP, symetryczna, na jednym obrazie (w miarę możliwości) z uwidocznionymi stawami biodrowymi, kolanowymi i skokowymi. Kończyny ułożone równolegle, wyraźnie widoczne szpary stawowe stawów biodrowych, kolanowych i skokowych;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-70
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	≥ 140
komora AEC	bez

kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady, osłonięta jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Technik elektroradiologii odnotowuje na skierowaniu rodzaj badania, warunki ekspozycji, zapisuje działania dodatkowe.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: bez szczególnych wymagań;
- 2) struktury krytyczne: znaczniki długości w razie braku odpowiedniego filmu, umieszczone na kości udowej i podudziu;
- 3) opis wyniku: uwzględnia uwidocznione stawy biodrowe, kolanowe i stawy skokowe.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

112. Radiografia, ocena długości kości kończyn górnych - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.293

ICD 9: 88.240.203

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko,
lek. spec. rad. Magdalena Skała, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Kaseta o wymiarach wynikających z wielkości pacjenta lub możliwość cyfrowego łączenia obrazów.

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
0	1	0		
0	2	0		
0	3	0		
0	5	0		
0	6	0		
0	7	0		
0	8	0		

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w

trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag..

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent w pozycji leżącej, osłony na gonady.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: znaczniki ołowiowe;
- 2) pacjenta: pacjent leżący ze swobodnie ułożonymi ramionami;
- 3) personelu: technik elektroradiologii odbiera skierowanie, sprawdza zgodność danych pacjenta oraz rodzaj procedury, informuje pacjenta i opiekunów o przebiegu badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja AP ramion i przedramion z całymi rękami na jednym filmie (w razie możliwości). Głowa kości ramiennej i guzek większy widoczne w rzucie bocznym. Widoczne stawy barkowe, łokciowe i ręce w pozycji neutralnej, ręce w supinacji;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-70
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)

filtracja [mm Al]	1mm Al. + 0,1mm Cu lub 0,2mm Cu
FFD [cm]	140
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	bez szczególnych wymagań
kratka	z kratką
czułość rejestratora obrazu	400
czas [ms]	bez szczególnych wymagań

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady, osłonięta jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Technik elektroradiologii odnotowuje na skierowaniu rodzaj badania, warunki ekspozycji, zapisuje działania dodatkowe.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: bez szczególnych wymagań;
- 2) struktury krytyczne: znaczniki długości w razie braku odpowiedniego filmu, umieszczone na kości ramiennej i przedramieniu;
- 3) opis wyniku: uwzględnia uwidocznione stawy barkowe, kości ramienne, stawy łokciowe i rękę.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

113. Radiografia, kości w opatrunku gipsowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.294

ICD 9: 88.330.201

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. spec. rad. dziec. Grażyna Dudarenko, lek. spec. rad. Magdalena Skała, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłona osobista, osoba towarzysząca w razie potrzeby.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;

- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bez uwag.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent z osłoniętą klatką piersiową i jamą brzuszną lub osłony na gonady, w razie potrzeby osoba towarzysząca.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez uwag.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: znaczniki ołowiowe;
- 2) pacjenta: pacjent siedzący lub leżący;
- 3) personelu: technik elektroradiologii odbiera skierowanie, sprawdza zgodność danych pacjenta oraz rodzaj procedury, informuje pacjenta i opiekunów o przebiegu badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: liczba i rodzaj projekcji jak w procedurach badanego stawu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
-----------------	----------------

napięcie [kV]	warunki ekspozycji wg procedury badanego stawu zwiększone o 10% do 15%
ognisko	
filtracja [mm Al]	
FFD [cm]	
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	
kratka	
czułość rejestratora obrazu	
czas [ms]	

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta klatka piersiowa i jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Technik elektroradiologii odnotowuje na skierowaniu rodzaj badania, warunki ekspozycji, zapisuje działania dodatkowe.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 5 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: bez szczególnych wymagań;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych wymagań;
- 3) opis wyniku: uwzględnia oba stawy z zaznaczeniem, że badanie wykonano w opatrunku gipsowym, opis w zależności od wskazań: nieobligatoryjny.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

114. TK, kości, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.357

ICD 9: 88.390.601

2. Cel procedury.

Diagnostyka: nowotwory kości, zmiany nowotworopodobne, wady rozwojowe i anomalie kostne, urazy, zapalenia, kontrola po leczeniu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n. med. Izabela Kopyś-Wiszniewska, dr n. med. Jarosław Mądzik, prof. nadzw. dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania u dzieci i młodzieży. Niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy, w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;

- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, wielokrotne powtarzanie procedury (kumulacja dawki).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta i/lub opiekunów o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży u starszych dziewcząt, stosowanie koniecznych osłon narządów krytycznych i niebadanych części ciała.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W przypadku znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godz.-5 godz. w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń w pracowni TK lub w oddziale szpitalnym).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.drs.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.htm>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, Springer 2003;
- 3) Prokop M., Galanski M. et al. Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka. Thieme/MediPage, Warszawa 2007;

- 4) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w pediatrii. Lippincott Williams and Wilkins/MediPage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowane osłony na niebadane części ciała pacjenta;
- 2) pacjenta: poinformowanie o przebiegu badania – świadoma zgoda pacjenta/opiekuna na procedurę. W miarę możliwości usunięcie silnie kontrastujących (metalowych) elementów. Właściwe ułożenie pacjenta – zazwyczaj pozycja na plecach, symetryczne ułożenie kończyn i ich unieruchomienie. Badanie kości ramiennych – pozycja na plecach, kończyny górne wzdłuż tułowia, badanie kości przedramion i rąk – kończyny górne uniesione nad głową (może być pozycja na brzuchu): Może być wymagana sedacja lub znieczulenie ogólne – kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK: bądź po sprawdzeniu danych wpisanie ich na konsoli aparatu przed przystąpieniem do badania, ułożenie pacjenta w aparacie TK. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: topogram (skan pilotażowy), projekcja AP, obejmujący całą badaną kość z sąsiednimi stawami oraz tkankami miękkimi (a więc np. kończyny dolne – uda, podudzia, stopy, kończyny górne – ramiona, przedramiona, ręce, klatka piersiowa – żebra, obojczyki, łopatki). Pole badania (ustalone wg badania rtg) obejmujące zmianę w kości z marginesem + najbliższy staw. W miarę możliwości odpowiadające sobie analogiczne kości symetrycznie. W wybranych przypadkach (np. zapalenie kości, mięsak Ewinga, złożone złamanie) pole badania obejmujące całą kość z oboma stawami. Kości krótkie i płaskie zawsze całe objęte badaniem;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca
grubość warstwy [mm]	0,75-2,5 (w zależności od aparatu TK)
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica przekroju kończyny zwykle ok. 5-15
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, modyfikacja wg wagi (u pacjentów poniżej 45kg 80, powyżej 45kg większe niż 80)
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu, zmodyfikowane w zależności od wagi dziecka
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie oraz kostne

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony z materiału osłonowego na okolicę narządów krytycznych (tarczyca, gonady), jeśli nie koliduje to z polem badania.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie osłon, odpięcie pasów unieruchamiających, opuszczenie stołu i przekazanie dziecka opiekunom. W przypadku znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń lub w oddziale szpitalnym).

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) anestezjolog z zespołem, jeśli wymagane jest znieczulenie ogólne: 15-30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10-15 minut (przygotowanie aparatu, ułożenie pacjenta, czas skanowania zależy od rodzaju tomografu, zakończenie badania);
- 3) zespół lekarzy radiologów: czas potrzebny do zaplanowania badania, jego monitorowania i opisu badania zależy od stopnia skomplikowania problemu diagnostycznego, zwykle 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całej kości (kończyny) lub wybranego odcinka z jednym lub dwoma stawami
struktury krytyczne	struktury kostnej, jamy szpikowej, odczynów okostnowych, elementów stawowych i mięśni
szerokość okna [j. H.]	1500-3500 kości, 200-500 tkanki miękkie
poziom okna [j. H.]	200-700. kości, 30-50 tkanki miękkie
opis wyniku	szczegółowy opis badania zawierający wnioski i sugestie co do różnicowania i dalszego postępowania diagnostycznego lub dalszych kontroli

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku nieobjęcia, w pierwotnym planie badania, całej zmiany, zazwyczaj w jamie szpikowej, należy badanie rozszerzyć o dodatkowe skany;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w badaniach kontrolnych możliwość ograniczenia pola badania do zobrazowanej wcześniej zmiany i zwiększenie grubości warstwy do 5mm;

- 3) przerwanie badania: źle współpracujący pacjent, awaria aparatu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

115. TK, kości, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.358

ICD 9: 88.389.602

2. Cel procedury.

Diagnostyka: nowotwory kości, zmiany nowotworopodobne, wady rozwojowe i anomalie kostne, urazy, zapalenia. Kontrola po leczeniu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n. med. Izabela Kopyś-Wiszniewska, dr n. med. Jarosław Mądzik, prof. nadzw. dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania u dzieci i młodzieży. Niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy. W przypadku badań w znieczuleniu ogólnym wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, wielokrotne powtarzanie procedury (kumulacja dawki).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta i/lub opiekunów o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży u starszych dziewcząt, stosowanie koniecznych osłon narządów krytycznych i niebadanych części ciała. Ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W przypadku znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń w pracowni TK lub w oddziale szpitalnym).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.drs.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.htm>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, Springer 2003;
- 3) Prokop M., Galanski M. et al., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka. Thieme/MediPage, Warszawa 2007;
- 4) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w pediatrii, Lippincott Williams and Wilkins/MediPage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: włączony i skalibrowany aparat TK. Gantra w pozycji 0. Przygotowane osłony na tarczycę i ciało pacjenta. Wprowadzenie danych demograficznych pacjenta i danych badania na konsolę aparatu TK. Przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i jodowego, niejonowego środka kontrastującego;
- 2) pacjenta: po ustaleniu terminu badania uprzedzenie pacjenta/opiekuna o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 5 godzin – 6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów. Doustne nawodnienie pacjenta kilka godzin przed badaniem lub dożylne w warunkach hospitalizacji. Poinformowanie pacjenta/opiekuna o przebiegu badania i możliwościach powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego – świadoma, pisemna zgoda pacjenta/opiekuna na procedurę. W miarę możliwości usunięcie silnie kontrastujących (metalowych) elementów. Właściwe ułożenie pacjenta – zazwyczaj pozycja na plecach, symetryczne ułożenie kończyn, unieruchomienie. Badanie kości ramiennych – pozycja na plecach, kończyny górne wzdłuż tułowia, badanie kości przedramion i rąk – kończyny górne uniesione nad głową (może być pozycja na brzuchu). Może być wymagana sedacja lub znieczulenie ogólne – kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny. Założone wkłucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK bądź po sprawdzeniu danych wpisanie ich na konsoli aparatu przed przystąpieniem do badania, ułożenie pacjenta w aparacie TK. Pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania,

przygotowanie zestawu do założenia wenflonu, wstrzykiwacza automatycznego oraz odpowiedniej ilości jodowego, niejonowego środka kontrastującego. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy AP, obejmujący całą badaną kość z sąsiadującymi stawami oraz tkankami miękkimi (a więc np. kończyny dolne – uda, podudzia, stopy, kończyny górne – ramiona, przedramiona, ręce, klatka piersiowa – żebra, obojczyki, łopatki). Pole badania obejmujące zmianę w kości z marginesem (ustalone wg badania RTG) + najbliższy staw, w wybranych przypadkach (np. zapalenie kości, mięsak Ewinga, rozległy uraz) cała kość z sąsiadującymi stawami. Kości płaskie i krótkie zawsze całe objęte badaniem;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca
grubość warstwy [mm]	0,75-2,5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica przekroju kończyny zwykle ok. 5-15
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, modyfikacja wg wagi (u pacjentów poniżej 45kg 80, powyżej 45kg większe niż 80)
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu, zmodyfikowane w zależności od wagi dziecka
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie oraz kostne

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony zna okolicę narządów krytycznych (w tym tarczyca, gonady), jeśli nie koliduje to z polem badania.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta po badaniu (około 30 minut), usunięcie dostępu dożylnego i przekazanie dziecka opiekunom/personelowi medycznemu. W przypadku znieczulenia ogólnego obserwacja pacjenta przez około 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń w TK lub w oddziale szpitalnym).

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Jodowy, niejonowy środek kontrastujący. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta (w pokoju przygotowań pracowni TK) 30 min od podania środka kontrastującego. 1 do 5 ml na kg masy ciała (max 100 ml), wstrzykiwacz automatyczny, 1,5[ml(s)⁻¹]-3[ml(s)⁻¹]. Opóźnienie 40 do 80 s, w zależności od spodziewanej patologii i wieku. Niemowlęta i małe dzieci – podanie ręczne ze strzykawki.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całej kości (kończyny) lub wybranego odcinka z jednym lub dwoma stawami
struktury krytyczne	struktury kostnej, jamy szpikowej, odczynów okostnowych, elementów stawowych i mięśni
szerokość okna	kości 1500 j. H.-3500 j. H., tkanki miękkie 200 j. H.-500 j. H.
poziom okna	kości 200 j. H.-700 j. H., tkanki miękkie 30 j. H.-50 j. H.
opis wyniku	szczegółowy opis badania zawierający wnioski i sugestie co do różnicowania i dalszego postępowania diagnostycznego lub dalszych kontroli

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku nieobjęcia, w pierwotnym planie badania, całej zmiany, zazwyczaj w jamie szpikowej, należy badanie rozszerzyć o dodatkowe skany;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w badaniach kontrolnych możliwość ograniczenia pola badania do zobrazowanej wcześniej zmiany i zwiększenie grubości warstwy (nie dotyczy badań przedoperacyjnych);
- 3) przerwanie badania: źle współpracujący pacjent, objawy nietolerancji środka kontrastującego, awaria aparatu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: wg wieku i masy ciała badanego oraz poziomu kreatyniny (ocena wydolności nerek);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

116. TK, kości, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny:7.359
ICD 9:88.389.603

2. Cel procedury.

Diagnostyczny: łagodne i złośliwe nowotwory kości, zmiany nowotworopodobne, zapalenia, urazy kości i tkanek miękkich, monitorowanie leczenia – kontrola przed leczeniem operacyjnym, badania kontrolne po leczeniu zachowawczym lub operacyjnym.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n. med. Izabela Kopyś-Wiszniewska, dr n.med. Jarosław Mądzik, prof. nadzw. dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania. Niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy, w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego. W przypadku badania w znieczuleniu ogólnym możliwość interakcji z lekami anestezjologicznymi.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Dodatni wywiad dotyczący niepożądanych reakcji po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego, wywiad alergiczny dotyczący różnych alergenów, zaburzenia czynności nerek, ciąża.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży u starszych dziewcząt, stosowanie koniecznych osłon

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta po badaniu pod kątem potencjalnych reakcji niepożądanych po podaniu środka kontrastującego – 30 minut. W przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta. W przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu. W przypadku znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń w pracowni TK lub oddział szpitalny).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.drs.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.htm>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, Springer 2003;
- 3) Prokop M., Galanski M. et al. Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka. Thieme/MediPage, Warszawa 2007;
- 4) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w pediatrii. Lippincott Williams and Wilkins/MediPage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: włączony i skalibrowany aparat TK. Gantry w pozycji 0. Przygotowane osłony na narządy krytyczne (tarczyca, gonady) i niebadane części ciała pacjenta. Wprowadzenie danych demograficznych pacjenta i danych badania do Radiologicznego Systemu Informacyjnego (RIS) oraz na konsolę aparatu TK. Przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i niejonowego jodowego środka kontrastującego;
- 2) pacjenta: badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 5 godzin – 6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów. Doustne nawodnienie pacjenta kilka godzin przed badaniem lub dożylne w warunkach hospitalizacji. Poinformowanie pacjenta/opiekuna o przebiegu badania i możliwościach powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego – świadoma, pisemna zgoda pacjenta/opiekuna na procedurę. W miarę możliwości usunięcie silnie kontrastujących (metalowych) elementów. Właściwe ułożenie pacjenta – zazwyczaj pozycja na plecach, symetryczne ułożenie kończyn, unieruchomienie. Badanie kości ramiennych – pozycja na plecach, kończyny górne wzdłuż tułowia, badanie kości przedramion i rąk – kończyny górne uniesione nad głowę (może być pozycja na brzuchu). Może być wymagana sedacja lub znieczulenie ogólne – kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny. Założone wkłucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK bądź po sprawdzeniu danych wpisanie ich na konsoli aparatu przed przystąpieniem do badania, ułożenie pacjenta w aparacie TK. Pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania, przygotowanie zestawu do założenia wenflonu, wstrzykiwacza automatycznego

oraz odpowiedniej ilości jodowego, niejonowego środka kontrastującego. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy AP, obejmujący całą badaną kość. Pole badania, ustalone wg badania RTG, obejmujące zmianę w kości z marginesem + najbliższy staw. W wybranych przypadkach (np. zapalenie kości, mięsak Ewinga, rozległy uraz) cała kość z sąsiadującymi stawami. Kości płaskie i krótkie zawsze całe objęte badaniem. W miarę możliwości symetryczne badanie kończyn;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
Pozycja	leżąca
grubość warstwy [mm]	0,75-2,5 (w badaniach kontrolnych w I fazie do 5)
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica przekroju kończyny zwykle ok. 5-15
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, modyfikacja wg wagi (u pacjentów poniżej 45kg 80, powyżej 45kg większe niż 80)
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu, zmodyfikowane w zależności od wagi dziecka
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie oraz kostne

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony z materiału osłonnego na okolice narządów krytycznych (gonady, tarczyca), jeśli nie koliduje to z polem badania.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta po badaniu około 30 minut, usunięcie dostępu dożylnego i przekazanie dziecka opiekunom/personelowi medycznemu. W przypadku znieczulenia ogólnego obserwacja pacjenta przez około 3 godzin-5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń w pracowni TK lub w oddziale szpitalnym).

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Jodowy, niejonowy środek kontrastujący. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta (w pokoju przygotowań pracowni TK) 30 min od podania środka kontrastującego. 1 do 5 ml na kg masy ciała (max 100 ml), wstrzykiwacz automatyczny, $1,5[\text{ml}(\text{s})^{-1}]$ - $3[\text{ml}(\text{s})^{-1}]$. Opóźnienie 40 do 80 s, w zależności od spodziewanej patologii i wieku. Niemowlęta i małe dzieci – podanie ręczne ze strzykawki.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całej kości (kończyny) lub wybranego odcinka z jednym lub dwoma stawami
struktury krytyczne	struktury kostnej, jamy szpikowej, odczynów okostnowych, elementów stawowych i mięśni
szerokość okna [j. H.]	1500-3500 kości, 200-500 tkanki miękkie
poziom okna [j. H.]	200-700 kości, 30-50 tkanki miękkie
opis wyniku	szczegółowy opis badania zawierający wnioski i sugestie co do różnicowania i dalszego postępowania diagnostycznego lub dalszych kontroli.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku nieobjęcia w pierwotnym planie badania, całej zmiany, zazwyczaj w jamie szpikowej, należy badanie rozszerzyć o dodatkowe skany. badani do zobrazowanej wcześniej zmiany i zwiększenie grubości warstwy do 5mm, (nie dotyczy badań przedoperacyjnych);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w badaniach kontrolnych możliwość ograniczenia pola badania do rejonu patologii i zwiększenie grubości warstwy, głównie w I fazie;
- 3) przerwanie badania: źle współpracujący pacjent, objawy nietolerancji środka kontrastującego, awaria aparatu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: wg wieku i masy ciała badanego oraz poziomu kreatyniny (ocena wydolności nerek);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

117. TK, staw, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.360

ICD 9: 88.390.602

2. Cel procedury.

Diagnostyka: nowotwory, wady rozwojowe i anomalie kostne, urazy, stany zapalne. Kontrola po leczeniu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n.med. Izabela Kopyś-Wiszniewska, dr n. m. Jarosław Mądzik, prof. nadz. dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania u dzieci i młodzieży. Niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, wielokrotne powtarzanie procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta/opiekuna o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży u starszych dziewcząt, stosowanie koniecznych osłon. Ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W przypadku znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w specjalnie wydzielonym pomieszczeniu (w pracowni TK lub oddziale).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.dr.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.htm>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, Springer 2003;
- 3) Prokop M., Galanski M. et al. Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka. Thieme/MediPage, Warszawa 2007;
- 4) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w pediatrii. Lippincott Williams and Wilkins/MediPage, Warszawa 2007.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowane osłony na niebadane części ciała pacjenta;
- 2) pacjenta: poinformowanie o przebiegu badania – świadoma zgoda pacjenta/opiekuna na badanie. W miarę możliwości usunięcie silnie kontrastujących (metalowych) elementów, właściwe ułożenie pacjenta – zazwyczaj pozycja na plecach (stawy łokciowe, nadgarstkowe i rąk – może być na brzuchu, kończyny górne uniesione do góry, nad głowę), unieruchomienie badanego stawu, w miarę możliwości badanie symetrycznych stawów, może być wymagana sedacja lub znieczulenie ogólne, kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy w projekcji AP, technika spiralna, skany w płaszczyźnie poprzecznej, pole badania obejmuje elementy tworzące staw: panewki stawowe z marginesem oraz nasady i przy nasady kości tworzących dany staw, wskazane badanie stawów symetrycznych o ile jest to możliwe;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca
grubość warstwy [mm]	0,5-2,5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica przekroju kończyny zwykle ok. 5-15
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, modyfikacja wg wagi (u pacjentów poniżej 45kg 80, powyżej 45kg większe niż 80)
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu, zmodyfikowane w zależności od wagi dziecka
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie oraz kostne

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony z materiału osłonnego na okolice narządów krytycznych i części ciała poza badanym rejonem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie osłon, odpięcie pasów unieruchamiających, opuszczenie stołu i przekazanie dziecka opiekunom, zakończenie badania i archiwizacja danych.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	bez szczególnych wymagań
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie: struktury kostnej, odczynów okostnowych, jamy szpikowej kości, elementów stawowych i mięśni
szerokość okna [j. H.]	2000-3000 kości, 200-500 tkanki miękkie
poziom okna [j. H.]	200-400 kości, 40-60 tkanki miękkie:
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: źle współpracujący pacjent, awaria aparatu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

118. TK, staw, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.361

ICD 9: 88.389.604

2. Cel procedury.

Rzadko, jako procedura samodzielna diagnostyczna – w urazach, w stwierdzonych w innych badaniach obrazowych wadach i anomaliach kostnych, w nowotworach i zmianach nowotworopodobnych, w zapaleniach, monitorowanie leczenia – badanie przed leczeniem operacyjnym, badania kontrolne po leczeniu zachowawczym lub operacyjnym nowotworów łagodnych i złośliwych, stanów zapalnych i urazów.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n. med. Izabela Kopyś-Wiszniewska, dr n. med. Jarosław Mądzik, prof. nadzw. dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego u dzieci i młodzieży na wykonanie badania, niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego. W przypadku badania w znieczuleniu ogólnym możliwość interakcji z lekami anestetycznymi.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Dodatni wywiad dotyczący niepożądanych reakcji po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego, wywiad alergiczny, niewydolność nerek, ciąża.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta/opiekuna o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży u starszych dziewcząt, stosowanie koniecznych osłon, oznaczenie wskaźnika kreatyniny.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta po badaniu pod kątem potencjalnych reakcji niepożądanych po podaniu środka cieniującego – 30 minut, w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta, w przypadku wynacznienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu, w przypadku znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń lub oddział szpitalny).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.drs.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.htm>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, Springer 2003;
- 3) Prokop M., Galanski M. et al. Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka. Thieme/MediPage, Warszawa 2007;

- 4) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w pediatrii. Lippincott Williams and Wilkins/MediPage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowane osłony na narządy krytyczne (m.in. tarczycę i gonady) oraz na niebadane części ciała pacjenta. Wprowadzenie danych demograficznych pacjenta i danych badania na konsolę aparatu TK. Przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i jodowego, niejonowego środka kontrastującego;
- 2) pacjenta: badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 5godzin – 6godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów, doustne nawodnienie pacjenta kilka godzin przed badaniem lub dożylnie w warunkach hospitalizacji, poinformowanie o przebiegu badania i możliwościach powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego – świadoma pisemna zgoda pacjenta/opiekuna na procedurę, w miarę możliwości usunięcie silnie kontrastujących (metalowych) elementów, właściwe ułożenie pacjenta – zazwyczaj pozycja na plecach, symetryczne ułożenie kończyn, unieruchomienie, stawy łokciowe, nadgarstkowe i rąk – może być pozycja na brzuchu, kończyny górne uniesione do góry, nad głowę, unieruchomienie badanego stawu, w miarę możliwości badanie symetrycznych stawów, może być wymagana sedacja lub znieczulenie ogólne – kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny, założone wkłucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej;
- 3) personelu: pielęgniarka – przygotowanie zestawu do założenia wenflonu oraz odpowiedniej ilości jodowego środka kontrastującego oraz wstrzykiwacza automatycznego.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy w projekcji AP, technika spiralna skany w płaszczyźnie poprzecznej, pole badania obejmuje elementy tworzące staw: panewki stawowe z marginesem oraz nasady i przy nasady kości tworzących dany staw, w miarę możliwości wskazane badanie stawów symetrycznych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca
grubość warstwy [mm]	0,5-2,5 w zależności od aparatu TK
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica przekroju kończyny zwykle ok. 5-15
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, modyfikacja wg wagi (u pacjentów poniżej 45kg 80, powyżej 45kg większe niż 80)

obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu, zmodyfikowane w zależności od wagi dziecka
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie oraz kostne

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na okolice narządów krytycznych, jeśli nie koliduje to z polem badania.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta po badaniu około 30 minut, usunięcie dostępu dożylnego i przekazanie dziecka opiekunom/personelowi medycznemu, w przypadku znieczulenia ogólnego obserwacja pacjenta przez około 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń lub w oddziale szpitalnym).

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Jodowy, niejonowy środek kontrastujący. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta (w pokoju przygotowań pracowni TK) 30 min od podania środka kontrastującego. 1 do 5 ml na kg masy ciała (max 100 ml), wstrzykiwacz automatyczny, $1,5[\text{ml}(\text{s})^{-1}]$ - $3[\text{ml}(\text{s})^{-1}]$. Opóźnienie 40 do 80 s, w zależności od spodziewanej patologii i wieku. Niemowlęta i małe dzieci – podanie ręczne ze strzykawki.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	bez szczególnych wymagań
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie: struktury kostnej, odczynów okostnowych, jamy szpikowej, elementów stawowych, mięśni i naczyń
szerokość okna [j. H.]	2000-3000 kości, 200-400 tkanki miękkie
poziom okna [j. H.]	200-400 kości,

	40-60 tkanki miękkie:
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w badaniach kontrolnych możliwość ograniczenia pola badania do zobrazowanej wcześniej zmiany;
- 3) przerwanie badania: źle współpracujący pacjent, objawy nietolerancji środka kontrastującego, awaria aparatu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: wg wieku i wagi pacjenta oraz stanu wydolności nerek (stężenie kreatyniny);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

119. TK, staw, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.362

ICD 9: 88.389.605

2. Cel procedury.

Diagnostyczny – nowotwory, zmiany nowotworopodobne, wady rozwojowe i anomalie kostne, urazy, stany zapalne, monitorowanie leczenia – kontrola przed leczeniem operacyjnym, badania kontrolne po leczeniu zachowawczym lub operacyjnym.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n. med. Izabela Kopyś-Wiszniewska, dr n. med. Jarosław Mądzik, prof. nadzw. dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,

- b) wole toksyczne tarczycy,
- c) szpiczak mnogi,
- d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania u dzieci i młodzieży, niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego: w przypadku badania w znieczuleniu ogólnym możliwość interakcji z lekami anestezjologicznymi.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Dodatni wywiad dotyczący niepożądanych reakcji po zastosowaniu jodowego środka cieniującego, wywiad alergiczny dotyczący różnych alergenów, zaburzenia czynności nerek, ciąża.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży u starszych dziewcząt, stosowanie koniecznych osłon, sprawdzenie wskaźnika kreatyniny.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

- 1) obserwacja pacjenta po badaniu pod kątem potencjalnych reakcji niepożądanych po podaniu środka cieniującego – 30 minut;
- 2) w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta;
- 3) w przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu;
- 4) w przypadku znieczulenia ogólnego obserwacja 3godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń TK lub oddział szpitalny).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.drs.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.htm>;
- 2) Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, R. Bruening, T. Flohr, Springer 2003;
- 3) Prokop M., Galanski M. et al. Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka. Thieme/MediPage, Warszawa 2007;
- 4) Greenspan A. Diagnostyka obrazowa w pediatrii. Lippincott Williams and Wilkins/MediPage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowane osłon na narządy krytyczne (na tarczycę, gonady) i niebadane części ciała pacjenta, przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i niejonowego jodowego środka kontrastującego;
- 2) pacjenta: po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/opiekuna o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 5 godzin – 6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów, doustne nawodnienie pacjenta kilka godzin przed badaniem lub dożylnie w warunkach hospitalizacji, poinformowanie o przebiegu badania i możliwościach powikłań związanych z podaniem środka cieniującego – świadoma pisemna zgoda pacjenta/opiekuna na procedurę, w miarę

możliwości usunięcie silnie kontrastujących (metalowych) elementów, właściwe ułożenie pacjenta – zazwyczaj pozycja na plecach, symetryczne ułożenie kończyn, unieruchomienie, stawy łokciowe, nadgarstkowe i rąk – może być pozycja na brzuchu, kończyny górne uniesione do góry, nad głowę, unieruchomienie badanego stawu, w miarę możliwości badanie symetrycznych stawów, może być wymagana sedacja lub znieczulenie ogólne – kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny, założone wkłucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej;

- 3) personelu: pielęgniarka – przygotowanie zestawu do założenia wenflonu, strzykawki automatycznej oraz odpowiedniej ilości jodowego niejonowego środka kontrastującego, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan wzdluzny w projekcji AP, technika spiralna (gantry w pochyleniu 0 stopni) – skany w płaszczyźnie poprzecznej, pole badania obejmuje elementy tworzące staw: panewki stawowe z marginesem oraz nasady i przynasady kości tworzących dany staw, w miarę możliwości wskazane badanie stawów symetrycznych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca
grubość warstwy [mm]	0,5-2,5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica przekroju kończyny zwykle ok. 5-15
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45kg, >45kg – większe niż 80
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki kostnej i miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na okolice narządów krytycznych, jeśli nie koliduje to z polem badania.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta po badaniu około 30 minut, usunięcie dostępu dożylnego i przekazanie dziecka opiekunom/personelowi medycznemu, w przypadku znieczulenia ogólnego obserwacja pacjenta przez około 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń w TK lub w oddziale szpitalnym).

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 15 minut;

- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Jodowy, niejonowy środek kontrastujący. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta (w pokoju przygotowań pracowni TK) 30 min od podania środka kontrastującego. 1 do 5 ml na kg masy ciała (max 100 ml), wstrzykiwacz automatyczny, $1,5[\text{ml}(\text{s})^{-1}]$ - $3[\text{ml}(\text{s})^{-1}]$. Opóźnienie 40 do 80 s, w zależności od spodziewanej patologii i wieku. Niemowlęta i małe dzieci – podanie ręczne ze strzykawki.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	bez szczególnych wymagań
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie: struktury kostnej, odczynów okostnowych, jamy szpikowej, elementów stawowych, mięśni naczyń
szerokość okna [j. H.]	2000-3000 kości, 200-400 tkanki miękkie
poziom okna [j. H.]	200-400 kości, 40-60 tkanki miękkie
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w badaniach kontrolnych możliwość zwiększenie warstwy kolimacji do 5mm-10mm w I fazie bez kontrastu;
- 3) przerwanie badania: źle współpracujący pacjent, objawy nietolerancji środka cieniującego, awaria aparatu;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: wg wieku i masy ciała badanego oraz poziomu kreatyniny(ocena wydolności nerek);

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

120. TK, artrografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.363

ICD 9: 88.389.606

2. Cel procedury.

Diagnostyczny: w tym: ocena zmian pourazowych, diagnostyka patologii wewnątrzstawowych i uszkodzenia aparatu więzadłowo – torebkowego, w przypadku gdy nie jest możliwe wykonanie badania artrografii MR, w przypadku konieczności wykonania artrografii u chorych z metalowymi elementami wewnątrzstawowymi /stabilizującymi.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. Badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie ortopedyczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki. W obrębie ośrodka wykonującego dostęp do fluoroskopii, bądź aparatu USG z głowicą liniową o wysokiej częstotliwości.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Należy potwierdzić dane demograficzne pacjenta z danymi na skierowaniu.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

W przypadku dostawowego wstrzyknięcia środków kontrastujących ryzyko wystąpienia powikłań jest znacznie mniejsze niż przy dożylnym podaniu, w przypadku badań w znieczuleniu miejscowym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych określonych przez producentów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd przy wprowadzaniu danych identyfikacyjnych pacjenta w tym danych demograficznych, złe pozycjonowanie pacjenta, artefakty wynikające z poruszenia pacjenta, pozastawowe wstrzyknięcie roztworu środka kontrastującego, błędna metodyka badania w tym pitch, kolimacja, błąd w wyborze procedury, brak zastosowania osłon.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Dostawowe podawanie roztworu środka kontrastującego lub powietrza powinno być wykonywane pod kontrolą fluoroskopii bądź USG przez radiologa lub ortopedę, należy zadbać o odpowiednie rozcieńczenie środka kontrastującego, w przypadku zmienionych stosunków anatomicznych i elementów wewnątrzstawowych, a także jako powikłanie badania istnieje ryzyko pozastawowego podania środka kontrastującego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie pacjenta, prawidłowe pozycjonowanie, zastosowanie osłony na tarczycę i całe ciało: stosowanie osłon klatki piersiowej i tarczycy, stosowanie osłon na gałki oczne, ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka, przed badaniem należy podać dostawowo odpowiednią objętość roztworu środka kontrastującego pod kontrolą fluoroskopii, bądź ultrasonografii przy zachowaniu zasad aseptyki i antyseptyki.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez znieczulenia – brak, po znieczuleniu – 3 godziny – 5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) Pope T., Bloem H., Imaging of the musculoskeletal system, Saunders, Elsevier, Philadelphia 2008;
- 5) Greenspan A., Diagnostyka obrazowa w ortopedii dla lekarza praktyka, LippincottWilliams&Wilkins, Philadelphia 2004, wyd. polskie Medipage.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowany pokój zabiegowy wyposażony w aparat fluoroskopii, bądź USG. Przygotowany zestaw do podawania dostawowego roztworu środka kontrastującego. Włączony i skalibrowany aparat TK. Przygotowane osłony na tarczycę i ciało pacjenta;
- 2) pacjenta: poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury, możliwych powikłaniach i przeciwwskazaniach, nie wcześniej niż na 30 minut przed planowym rozpoczęciem badania podanie dostawowe roztworu środka kontrastującego, usunięcie z obrazowanej powierzchni elementów mogących być przyczyną artefaktów, założone wkłucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania, pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania, technik – ustawienie pacjenta/dziecka w aparacie TK.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skany pilotażowe w projekcji AP i bocznej, skany w płaszczyźnie poprzecznej zgodne z anatomicznym zakresem badania;

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	w zależności od badanej okolicy, dla dużych stawów (staw ramienny, kolano, biodro) na plecach w neutralnej rotacji stawu lub gdy okoliczności i wskazania kliniczne tego wymagają w innej pozycji
grubość warstwy [mm]	grubość warstwy natywna nie większa niż 2,5. pozwalająca na wtórną rekonstrukcję warstwami submilimetrowymi dla aparatów wielowarstwowych
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	z ujęciem całego stawu (około 18)
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu, zmodyfikowane w zależności od wagi dziecka
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie oraz kostne

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: w zależności odobrazowanej okolicy: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną, gonady i tarczycę, osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Bez szczególnych wymagań.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 35 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Jodowy, niejonowy środek kontrastujący. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta (w pokoju przygotowań pracowni TK) 30 min od podania środka kontrastującego. 1 do 5 ml na kg masy ciała (max 100 ml), wstrzykiwacz automatyczny, $1,5[\text{ml}(\text{s})^{-1}]$ - $3[\text{ml}(\text{s})^{-1}]$. Opóźnienie 40 do 80 s, w zależności od spodziewanej patologii i wieku. Niemowlęta i małe dzieci – podanie ręczne ze strzykawki.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	zakres anatomiczny stawu
struktury krytyczne	uwidocznienie ostrego zróżnicowania i odwzorowania: warstwy korowej i struktury beleczkowej kości, granic stawu na podstawie podanego środka kontrastującego, struktur miękotkankowych okołostawowych
szerokość okna [j. H.]	1500-3000 kości: 100-160 tkanki miękkie
poziom okna [j. H.]	30-100, kości 200-400 tkanki miękkie:
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji cienkowarstwowych z uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych (zawartych w pkt 6) uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obciążone artefaktami;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia. awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od obrazowanego stawu, płci i wzrostu pacjenta;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury

121. TK, jama brzuszna, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny:7.364

ICD 9:88.010.601

2. Cel procedury.

Diagnostyka, w tym podejrzenie zwapnień (m.in. w guzach), krwawienia w guzach, po urazach. Badanie kontrolne – po urazie, monitorowanie leczenia.

3. Stopień(tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n. med. Jarosław Mądzik, dr n. med. Izabela Kopyś-Wiszniewska, prof. nadz.dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża .

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego dziecka na wykonanie badania, niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub

anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wielokrotne powtarzanie procedury, ciąża.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży, zastosowanie koniecznych osłon, ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Przy znieczuleniu ogólnym 3 godziny – 5 godzin obserwacji w wydzielonym pomieszczeniu.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.drs.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.htm>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, Springer 2003;
- 3) Rogalla P., Mutze S., Hamm B., Body CT State of the Art, ZuckschwerdtVerlag GmbH 1996;
- 4) Prokop M., Galanski M. et al. Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka. Thieme/MediPage, Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: włączony i skalibrowany aparat TK, przygotowane osłon na narządy krytyczne i na niebadaną część ciała pacjenta, doustny środek kontrastujący, najlepiej woda, ewentualnie 3% roztwór gastrografinu;
- 2) pacjenta: świadoma zgoda pacjenta/opiekuna na badanie, w miarę możliwości usunięcie silnie kontrastujących (metalowych) elementów, jeśli jest to konieczne

wypełnienie jelit doustnym środkiem kontrastującym, zazwyczaj wodą, rzadziej 3 % roztworem gastrografinu 45 minut – 60 minut przed badaniem (zależnie od wieku) i dodatkowo 15 min. przed badaniem (nie dotyczy pacjentów z podejrzeniem krwawienia, po urazie jamy brzusznej i wymagających sedacji/znieczulenia ogólnego), ilość doustnego środka kontrastującego zależy również od wieku, właściwe ułożenie pacjenta – pozycja na plecach, symetrycznie, kończyny górne uniesione ku górze, wzdłuż głowy, sedacja lub znieczulenie ogólne może być konieczne u dzieci małych lub niewspółpracujących – kwalifikacja do znieczulenia zespół anestezyjologiczny;

- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK: bądź po sprawdzeniu danych wpisanie ich na konsoli aparatu przed przystąpieniem do badania, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania, pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania, podanie doustnego środka kontrastującego, technik – ustawienie pacjenta/dziecka w aparacie TK.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy w projekcji AP. Technika spiralna – skany w płaszczyźnie poprzecznej – zakres obrazowania od poziomu kopuły przepony do talerzy biodrowych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca
grubość warstwy [mm]	0,75-2,5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	zależna od badanego obszaru, zwykle ok. 20-30
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45kg, >45kg – większe niż 80
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na okolicę gonad (miednicę) i klatkę piersiową z szyją (tarczyca).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Odpięcie pasów unieruchamiających, usunięcie osłon, opuszczenie stołu i przekazanie dziecka opiekunom, zakończenie badania.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całej jamy brzusznej z obiema kopułami przepony i ścianami jamy brzusznej
struktury krytyczne	granice narządów mięsaszowych
szerokość okna [j. H.]	400
poziom okna [j. H.]	60
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: źle współpracujący pacjent, awaria aparatu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

122. TK, jama brzuszna z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.365

ICD 9:88.011.602

2. Cel procedury.

Diagnostyka – guzy, urazy, zmiany zapalne narządów mięsaszowych jamy brzusznej i jelit, ocena węzłów chłonnych, różnicowanie zmian ogniskowych narządów mięsaszowych wykrytych innymi metodami. Badanie kontrolne w trakcie leczenia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n. med. Jarosław Mądzik, dr n.med. Izabela Kopyś-Wiszniewska, prof. nadz. dr hab. n.med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania, niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie

anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego, w przypadku znieczulenia ogólnego możliwość wystąpienia interakcji z lekami anestezjologicznymi.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Dodatni wywiad dotyczący niepożądanych reakcji po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego i innych reakcji alergicznych, ciąża, niewydolność nerek, częste powtarzanie badania (kumulacja dawki).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta/opiekunów o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży i reakcji alergicznych, nawodnienie pacjenta, stosowanie koniecznych osłon, ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta po badaniu pod kątem potencjalnych reakcji niepożądanych po podaniu środka kontrastującego około 30 minut, w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta, w przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe, przy stosowaniu znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń w TK lub w oddziale).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.drs.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.htm>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, Springer 2003;
- 3) Rogalla P., Mutze S., Hamm B., Body CT State of the Art, ZuckschwerdtVerlag GmbH 1996;
- 4) Prokop M., Galanski M. i in., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Medipage 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: włączony i skalibrowany aparat TK. Przygotowane osłony na niebadane części ciała pacjenta, w tym gonady, przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i środków kontrastujących: doustnych (najczęściej woda, ewentualnie roztwór gastrografinu) i dożylnych (jodowy, niejonowy);
- 2) pacjenta: badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 5 godzin – 6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów, doustne nawodnienie pacjenta kilka godzin przed badaniem lub dożylne w warunkach hospitalizacji, poinformowanie pacjenta/opiekuna o przebiegu badania i możliwościach powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego – świadoma, pisemna zgoda pacjenta/opiekuna na procedurę, wypełnienie jelit doustnym środkiem kontrastującym (nie dotyczy pacjentów z podejrzeniem krwawienia, po urazie jamy brzusznej i wymagających sedacji/znieczulenia ogólnego), środek doustny (zazwyczaj woda) podaje się w celu wypełnienia jelit 45 minut – 60 minut przed badaniem (w zależności od wieku) i bezpośrednio przed badaniem w celu wypełnienia żołądka - ilość tego środka zależy również od wieku, właściwe ułożenie pacjenta – pozycja na plecach, symetrycznie, kończyny górne uniesione wzdłuż głowy, sedacja lub znieczulenie ogólne może być wymagane – kwalifikacja do znieczulenia zespół anestezjologiczny, założone wkłucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej;
- 3) personelu: pielęgniarka – przygotowanie zestawu do założenia wenflonu, przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i środków kontrastujących doustnych (najczęściej woda lub roztwór gastrografinu) i dożylnych (jodowy, niejonowy), technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK: bądź po sprawdzeniu danych wpisanie ich na konsoli aparatu przed przystąpieniem do badania, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania, pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania – założenie wenflonu, podanie doustnego środka kontrastującego, technik – ustawienie pacjenta/dziecka w aparacie TK.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od poziomu kopuły przepony do talerzy biodrowych. W przypadku badania kontrolnego – można ograniczyć pole do jednego narządu/okolicy ciała;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach
grubość warstwy [mm]	0,75-2,5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	zależna od badanego obszaru, zwykle ok. 20-30

kąąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45kg, >45kg – większe niż 80
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na okolicę gonad i tarczycy, osłona klatki piersiowej.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta po badaniu (około 30 minut), usunięcie dostępu dożylnego i przekazanie dziecka opiekunom/personelowi medycznemu, obserwacja pacjenta przez około 3 godziny – 5 godzin w przypadku znieczulenia ogólnego (pokój wybudzeń w TK lub w oddziale).

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 15 minut;
- 2) zespół techników: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Jodowy, niejonowy środek kontrastujący. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego. 1 do 5 ml na kg masy ciała (max 100 ml), wstrzykiwacz automatyczny, 1,5[ml(s)⁻¹]-3[ml(s)⁻¹]. Opóźnienie 40 do 80 s, w zależności od spodziewanej patologii i wieku. Niemowlęta i małe dzieci – podanie ręczne ze strzykawki.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3;

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całej jamy brzusznej z oboma kopolami przepony i ścianami jamy brzusznej
struktury krytyczne	aorta i jej główne gałęzi, naczynia wewnątrzwartrobowe, miedniczki nerkowe,

	części moczowodów, nadnercza, ściany pęcherzyka żółciowego, trzustka, śledziona
szerokość okna [j. H.]	400
poziom okna [j. H.]	60
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji wielopłaszczyznowych uzyskanych obrazów;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: pogorszenie stanu klinicznego, objawy alergiczne po podaniu środka kontrastującego, źle współpracujący pacjent, awaria aparatu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: ilość podanego dożylnie środka kontrastującego uzależniona od stopnia wydolności nerek (klirens kreatyniny i in.);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

123. TK, jama brzuszna, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.366

ICD 9: 88.011.603

2. Cel procedury.

Diagnostyka, w tym guzy, urazy, wady lub anomalie rozwojowe, zmiany zapalne narządów mięsaszowych jamy brzusznej i jelit, ocena węzłów chłonnych i różnicowanie zmian ogniskowych narządów mięsaszowych wykrytych innymi metodami, kontrola wyników leczenia u pacjentów już zdiagnozowanych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n.med. Jarosław Mądzik, dr n.med. Izabela Kopyś-Wiszniewska, prof. nadzw. dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania, niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (tj. lekarz, który posiada w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej

opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego. W przypadku znieczulenia ogólnego możliwość wystąpienia interakcji z lekami anestezjologicznymi.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Dodatni wywiad dotyczący niepożądanych reakcji po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego i innych reakcji alergicznych, ciąża, niewydolność nerek, częste powtarzanie badania (kumulacja dawki).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta/opiekunów o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży i reakcji alergicznych, nawodnienie pacjenta, stosowanie koniecznych osłon, ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta po badaniu pod kątem potencjalnych reakcji niepożądanych po podaniu środka kontrastującego około 30 minut, w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta, w przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe, przy stosowaniu znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń w TK lub w oddziale).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.drs.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.htm>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, Springer 2003;
- 3) Rogalla P., Mutze S., Hamm B., Body CT State of the Art, ZuckschwerdtVerlag GmbH 1996;
- 4) Prokop M., Galanski M. i in., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Medipage 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowane osłony na gonady i niebadane części ciała pacjenta, przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego, środka kontrastującego

doustnego (najczęściej woda, może być również roztwór gastrografinu) i dożylnego (jodowy, niejonowy);

- 2) pacjenta: badanie na czczo, doustne nawodnienie pacjenta kilka godzin przed badaniem lub dożylnie w warunkach hospitalizacji, wypełnienie jelit doustnym środkiem kontrastującym, dla oceny jelit i węzłów chłonnych (nie dotyczy pacjentów z podejrzeniem krwawienia, po urazie jamy brzusznej i wymagających sedacji/znieczulenia ogólnego), środek doustny (zazwyczaj woda, może być również roztwór urografinu) podaje się w celu wypełnienia jelit 45 minut – 60 minut przed badaniem (w zależności od wieku) i bezpośrednio przed badaniem w celu wypełnienia żołądka, ilość tego środka zależy również od wieku, właściwe ułożenie pacjenta – pozycja na plecach, symetrycznie, kończyny górne uniesione wzdłuż głowy, sedacja lub znieczulenie ogólne może być wymagane – kwalifikacja do znieczulenia zespół anestezjologiczny, założone wkłucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej;
- 3) personelu: pielęgniarka – przygotowanie zestawu do założenia wenflonu, przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i środków kontrastujących: doustnych (najczęściej woda lub roztwór gastrografinu) i dożylnych (jodowy, niejonowy), technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK: bądź po sprawdzeniu danych wpisanie ich na konsoli aparatu przed przystąpieniem do badania, pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania – założenie wenflonu, podanie doustnego środka kontrastującego, technik – ustawienie pacjenta/dziecka w aparacie TK, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy, projekcja AP, technika spiralna – skany w płaszczyźnie poprzecznej od poziomu kopuły przepony do talerzy biodrowych, w przypadku badania kontrolnego – można ograniczyć skanowanie do jednego narządu/okolicy ciała;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;
 - a) I faza badania: jelito cienkie – wypełnić w ciągu 45 minut – 60 minut przed badaniem, żołądek – wypełnić bezpośrednio przed badaniem, Uwaga! – w przypadku podejrzenia krwawienia w jamie brzusznej nie podawać doustnie jodowego środka kontrastującego,
 - b) II faza badania: jodowy, niejonowy środek kontrastujący w ilości 1ml-3ml na kg masy ciała (max do 5ml na kg, max dawka 100ml), 1,5[ml(s)⁻¹]-2,5[ml(s)⁻¹]-wstrzykiwacz automatyczny, z ręki szybkie podanie. Opóźnienie 40s-60s, w zależności od wieku i wskazań;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej :

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca
grubość warstwy [mm]	0,75-2,5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się

	krawędziowo
FoV [cm]	zależna od badanego obszaru, zwykle ok. 20-30
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45kg, >45kg – większe niż 80
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na okolicę gonad, klatki piersiowej i szyi.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta po badaniu (ok.30 minut), usunięcie dostępu dożylnego i przekazanie dziecka opiekunom/personelowi medycznemu, obserwacja pacjenta przez około 3 godziny – 5 godzin w przypadku znieczulenia ogólnego (pokój wybudzeń w pracowni TK lub w oddziale).

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z procedurą 3.065. jodowy, niejonowy środek kontrastujący, dawka 1ml-5ml na kg masy ciała – max 100ml, (dawki 4ml-5ml na kg masy ciała dotyczą głównie noworodków i niemowląt), droga dożylna: pielęgniarka z ręki u noworodków, niemowląt i małych dzieci do około 2 roku życia, u pacjentów starszych wstrzykiwacz automatyczny w zależności od problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego, nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego, obserwacja pacjenta w oddziale lub pokoju przygotowań pracowni TK – 30 minut.

Tabela 3: Doustny środek kontrastujący (tylko dla oceny węzłów chłonnych, zmian w jelitach): Woda lub 3. % roztwór gastrografinu w ilości:

Wiek	Ilość
Noworodek	60ml-90ml
1 miesiąc życia-12 miesięcy życia	120ml-240ml
1 rok-5 lat	240ml-360ml
5 lat-10 lat	360ml-480ml
Powyżej 10 lat	480ml-600ml

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 4;

Tabela 4:

Kryterium	Opis
-----------	------

uwidocznienie	całej jamy brzusznej z obiema kopolami przepony i ścianami jamy brzusznej
struktury krytyczne	miedniczek nerkowych, części moczowodów, nadnerczy, ścian pęcherzyka żółciowego, trzustki, śledziony
szerokość okna [j. H.]	bez szczególnych wymagań
poziom okna [j. H.]	bez szczególnych wymagań
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów (po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w uzasadnionych klinicznie przypadkach w II fazie badania (po podaniu środka kontrastującego i. v.) ograniczenie badania do wybranego narządu lub regionu;
- 3) przerwanie badania: źle współpracujący pacjent, pogorszenie stanu klinicznego, objawy ciężkiej reakcji alergicznej po podaniu środka kontrastującego, awaria aparatu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: ilość podanego dożylnie środka kontrastującego uzależniona od stopnia wydolności nerek (klirens kreatyniny i in);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

124. TK, jama brzuszna, wielofazowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.370

ICD 9: 88.012.601

2. Cel procedury.

Diagnostyka – guzy, zmiany zapalne narządów mięsaszowych jamy brzusznej i jelit, ocena węzłów i różnicowanie zmian ogniskowych narządów mięsaszowych wykrytych innymi metodami. Kontrola wyników leczenia u pacjentów już zdiagnozowanych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n.med. Izabela Kopyś-Wiszniewska, dr n.med. Jarosław Mądzik, prof. nadz. drhab. n.med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania, niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	16	16

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj.

pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań: bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego, w przypadku znieczulenia ogólnego możliwość wystąpienia interakcji z lekami anestezjologicznymi.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Dodatni wywiad dotyczący niepożądanych reakcji po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego i innych reakcji alergicznych, ciąża, niewydolność nerek, częste powtarzanie badania (kumulacja dawki).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta/opiekunów o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży i reakcji alergicznych, nawodnienie pacjenta, stosowanie koniecznych osłon, ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta po badaniu pod kątem potencjalnych reakcji niepożądanych po podaniu środka kontrastującego około 30 minut, w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta, w przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe, przy stosowaniu znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń w TK lub w oddziale).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.drs.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.htm>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, Springer 2003;
- 3) Rogalla P., Mutze S., Hamm B., Body CT State of the Art, ZuckschwerdtVerlag GmbH 1996;
- 4) Prokop M., Galanski M. i in., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Medipage 2007.

Część szczególna

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowane osłony na niebadane części ciała pacjenta (szyja, klatka piersiowa, miednica), przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego, jodowego niejonowego środka kontrastującego i doustnego środka kontrastującego (woda lub roztwór jodowego środka kontrastującego);
- 2) pacjenta: badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 5 godzin do 6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów, doustne nawodnienie pacjenta kilka godzin przed badaniem lub dożylne w warunkach hospitalizacji, poinformowanie pacjenta/opiekuna o przebiegu badania i możliwościach powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego – świadoma, pisemna zgoda pacjenta/opiekuna na procedurę, w miarę możliwości usunięcie silnie kontrastujących (metalowych) elementów, wypełnienie jelit doustnym środkiem kontrastującym, dla oceny jelit i węzłów chłonnych (nie dotyczy pacjentów z podejrzeniem krwawienia, po urazie jamy brzusznej i wymagających sedacji/znieczulenia ogólnego), środek doustny podaje się w celu wypełnienia jelit 45 minut – 60 minut przed badaniem (w zależności od wieku) i bezpośrednio przed badaniem w celu wypełnienia żołądka - ilość tego środka zależy również od wieku, właściwe ułożenie pacjenta – pozycja na plecach, symetrycznie, kończyny górne uniesione wzdłuż głowy, sedacja lub znieczulenie ogólne może być wymagane – kwalifikacja do znieczulenia zespół anestezjologiczny, założone wkłucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej;
- 3) personelu: pielęgniarka – przygotowanie zestawu do założenia wenflonu, przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i środków kontrastujących: doustnych i dożylnych, technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta. pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania – założenie wenflonu, podanie doustnego środka kontrastującego, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy, projekcja AP, technika spiralna, skany w płaszczyźnie poprzecznej, zakres od poziomu kopuły przepony do talerzy biodrowych, w przypadku badania kontrolnego i w zależności od wskazań klinicznych w badaniu diagnostycznym, można ograniczyć badanie po I fazie do jednego narządu/okolicy ciała (np. wątroba, nerki, okolica zaotrzewnowa);
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca
grubość warstwy [mm]	0,75-2,5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	zależna od badanego obszaru, zwykle ok. 20-30

kąąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45kg, >45kg – większe niż 80
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu(zalecane 60-80)
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej (MPR,VRT,MIP)

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na okolicę gonad (miednica) i tarczycy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta po badaniu (ok. 30 minut), usunięcie dostępu dożylnego i przekazanie dziecka opiekunom/personelowi medycznemu, obserwacja pacjenta przez około 3 godziny – 5 godzin w przypadku znieczulenia ogólnego (pokój wybudzeń w pracowni TK lub w oddziale).

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z procedurą 3.065. jodowy, niejonowy środek kontrastujący, dawka 1ml-5ml na kg masy ciała – max. 100ml, (dawki 4ml-5ml na kg masy ciała dotyczą głównie noworodków i niemowląt), droga dożylna: pielęgniarz z ręki u noworodków, niemowląt i małych dzieci do około 2. roku życia, u pacjentów starszych wstrzykiwacz automatyczny w zależności od problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego, nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego, obserwacja pacjenta w oddziale lub pokoju przygotowań pracowni TK – 30 minut, doustny środek kontrastujący (tylko dla ocena węzłów chłonnych i jelit): jelito cienkie – wypełnić w ciągu 45 minut – 60 minut przed badaniem, żołądek – wypełnić 15 minut przed badaniem,

Uwaga!: w przypadku podejrzenia krwawienia w jamie brzusznej nie podawać doustnie jodowego środka kontrastującego, przebieg badania: dożylny środek kontrastujący– jodowy, niejonowy środek kontrastujący w ilości 1ml-3ml na kg masy ciała (max do 5ml na kg, max dawka 100ml): wstrzykiwacz automatyczny: $1,5[\text{ml}(\text{s})^{-1}]$ - $2,5[\text{ml}(\text{s})^{-1}]$, opóźnienie skanowania: faza tętnicza 15s-25s, żylna 50s-60s, późna 3 minuty – 5 minut – 10 minut, wątroba: faza tętnicza 15s, wrotna 40s-45s, żylna 55s-65s, późna jak wyżej, nerki: faza tętnicza 20s-25s, faza nefrograficzna (mięszkowa) 60s-80s, pielograficzna (wydzielnicza) 3 minuty – 5 minut.

Tabela 3: Doustny środek kontrastujący (tylko dla oceny węzłów chłonnych, zmian w jelitach): Woda lub 3.% roztwór jodowego środka kontrastującego w ilości:

Wiek	Ilość
Noworodek	60ml-90ml
1 miesiąc życia-12 miesiąc życia	120ml-240ml
1 rok-5 lat	240ml-360ml
5 lat-10 lat	360ml-480ml
Powyżej 10 lat	480ml-600ml

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 4;

Tabela 4:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całej jamy brzusznej z obiema kopułami przepony
struktury krytyczne	ostre odwzorowanie: – aorty i jej głównych gałęzi, – naczyń wewnątrzwartrobowych, – naczyń żylnych w jamie brzusznej, – miedniczek nerkowych i części moczowodów, – ścian pęcherzyka żółciowego, – trzustki, – śledziony, – nadnerczy
szerokość okna [j. H.]	bez szczególnych wymagań
poziom okna [j. H.]	bez szczególnych wymagań
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w uzasadnionych klinicznie przypadkach ograniczenie skanowania po podaniu środka kontrastującego iv. do określonego narządu lub regionu jamy brzusznej;
- 3) przerwanie badania: źle współpracujący pacjent, pogorszenie stanu klinicznego, objawy ciężkiej reakcji alergicznej po podaniu środka kontrastującego, awaria aparatu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: ilość podanego dożylnie środka kontrastującego wymaga modyfikacji w zależności od stanu wydolności nerek (wskaźnik kreatyniny);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

125. TK, urografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.371

ICD 9: 87.710.601

2. Cel procedury.

Diagnostyka, w tym guzy, urazy, wady lub anomalie rozwojowe układu moczowego, ocena węzłów chłonnych zaotrzewnowych i różnicowanie zmian ogniskowych/patologicznych

układu moczowego wykrytych innymi metodami. Kontrola wyników leczenia u pacjentów już zdiagnozowanych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n.med. Hanna Borowiak, dr n. med. Jolanta Myga-Porosiło, lek Sylwia Trzeszkowska-Rotkegel, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania, niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;

- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego. W przypadku znieczulenia ogólnego możliwość wystąpienia interakcji z lekami anestezjologicznymi.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Dodatni wywiad dotyczący niepożądanych reakcji po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego i innych reakcji alergicznych, ciąża, niewydolność nerek, częste powtarzanie badania (kumulacja dawki).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta/opiekunów o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży i reakcji alergicznych, nawodnienie pacjenta, stosowanie koniecznych osłon, ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta po badaniu pod kątem potencjalnych reakcji niepożądanych po podaniu środka kontrastującego około 30 min, w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta, w przypadku wynacznienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe, przy stosowaniu znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń w TK lub w oddziale).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.drs.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.html>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, Springer 2003;
- 3) Rogalla P., Mutze S., Hamm B., Body CT State of the Art, ZuckschwerdtVerlag GmbH 1996;
- 4) Prokop M., Galanski M. i in., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Medipage 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowane osłony na gonady i niebadane części ciała pacjenta, przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i środka kontrastującego dożylnego (jodowy, niejodowy);
- 2) pacjenta: badanie na czczo, doustne nawodnienie pacjenta kilka godzin przed badaniem lub dożylne w warunkach hospitalizacji, właściwe ułożenie pacjenta – pozycja na plecach, symetrycznie, kończyny górne uniesione wzdłuż głowy, sedacja lub znieczulenie ogólne może być wymagane – kwalifikacja do znieczulenia zespół anestezyjologiczny, założone wkłucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej;
- 3) personelu: pielęgniarka – przygotowanie zestawu do założenia wenflonu, przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i dożylnych środków kontrastujących, technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK: bądź po sprawdzeniu danych wpisanie ich na konsoli aparatu przed przystąpieniem do badania, pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania – założenie wenflonu, podanie doustnego środka kontrastującego, technik – ułożenie pacjenta w aparacie TK. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy, projekcja AP, technika spiralna – skany w płaszczyźnie poprzecznej od poziomu górnych biegunów nerek do spojenia łonowego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;
 - a) I faza badania – przeglądowa, $1,2[\text{ml}(\text{s})^{-1}]$ - $3[\text{ml}(\text{s})^{-1}]$ – wstrzykiwacz automatyczny, „z ręki” szybkie podanie, opóźnienie 40s-60s, w zależności od wieku i czasu trwania infuzji kontrastu,
 - b) II faza badania – nefrograficzna, opóźnienie 10 minut,
 - c) III faza badania – urograficzna;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca
grubość warstwy [mm]	0,75-2,5

odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	zależna od badanego obszaru, zwykle ok. 20-30
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45kg, >45kg – większe niż 80
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na okolicę gonad u chłopców, klatki piersiowej i szyi.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie osłon, odpięcie pasów unieruchamiających, opuszczenie stołu, zakończenie badanie, obserwacja pacjenta po badaniu (ok. 30 minut), usunięcie dostępu dożylnego i przekazanie dziecka opiekunom/personelowi medycznemu, obserwacja pacjenta przez około 3 godziny – 5 godzin w przypadku znieczulenia ogólnego (pokój wybudzeń w pracowni TK lub w oddziale).

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Jodowy, niejonowy środek kontrastujący. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego. 1 do 5 ml na kg masy ciała (max 100 ml), wstrzykiwacz automatyczny, 1,5[ml(s)⁻¹]-3[ml(s)⁻¹]. Opóźnienie 40 do 80 s, w zależności od spodziewanej patologii i wieku. Niemowlęta i małe dzieci – podanie ręczne ze strzykawki.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 4;

Tabela 4:

Kryterium	Opis
-----------	------

uwidocznienie	bez szczególnych wymagań
struktury krytyczne	bez szczególnych wymagań
szerokość okna [j. H.]	400
poziom okna [j. H.]	60
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów (postprocessing) – zmniejszenie grubości warstw, rekonstrukcje wielopłaszczyznowe i trójwymiarowe;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w uzasadnionych klinicznie przypadkach w II fazie badania (po podaniu środka kontrastującego i.v.) ograniczenie zakresu badania do nerek;
- 3) przerwanie badania: źle współpracujący pacjent, pogorszenie stanu klinicznego, objawy ciężkiej reakcji alergicznej po podaniu środka kontrastującego, awaria aparatu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: ilość podanego dożylnie środka kontrastującego uzależniona od stopnia wydolności nerek;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

126. TK, wirtualna kolonoskopia - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.372

ICD 9: 88.305.601

2. Cel procedury.

Diagnostyka zmian ogniskowych w ścianie jelita grubego, kontrola wyników leczenia u pacjentów już zdiagnozowanych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n. med. Jolanta Myga-Porosiło, dr Sylwia Trzeszkowska-Rotkegel, dr n. med. Hanna Borowiak, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania, niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego, w przypadku znieczulenia ogólnego możliwość wystąpienia interakcji z lekami anestetycznymi.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Dodatni wywiad dotyczący niepożądanych reakcji po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego i innych reakcji alergicznych, ciąża, niewydolność nerek.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta/opiekunów o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży i reakcji alergicznych, nawodnienie pacjenta, stosowanie koniecznych osłon, ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta po badaniu pod kątem potencjalnych reakcji niepożądanych po podaniu środka kontrastującego około 30 minut, w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta, w przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe, przy stosowaniu znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokoju wybudzeń w TK lub w oddziale).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.drs.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.html>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, Springer 2003;
- 3) Rogalla P., Mutze S., Hamm B., Body CT State of the Art, Zuckschwerdt Verlag GmbH 1996;
- 4) Prokop M., Galanski M. i in., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Medipage 2007;
- 5) Siegel M.J., Pediatric Body CT, Anupindi S. et al. Pediatr. Radiol., Low – dose CT colonography in children: initial experience, technical feasibility, utility. 2005. 33:518. – 524.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: włączony i skalibrowany aparat TK, przygotowane osłony na niebadane części ciała pacjenta, przygotowanie cewnika Foleya i gruszki manometru do insuflacji powietrzem;

- 2) pacjenta: po ustaleniu terminu badania uprzedzenie pacjenta/opiekuna o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4 do 6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów, po oczyszczeniu jelita grubego z zalegających mas kałowych (dieta płynowa 2 dni przed badaniem, leki przeczyszczające doustne i doodbytnicze), poinformowanie pacjenta/opiekuna o przebiegu badania i możliwościach powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego – świadoma, pisemna zgoda pacjenta/opiekuna na procedurę, właściwe ułożenie pacjenta – w trakcie insuflacji powietrzem pozycja leżąca na prawym boku, po insuflacji pozycja na brzuchu i na plecach, symetrycznie, kończyny górne uniesione wzdłuż głowy, sedacja lub znieczulenie ogólne może być wymagane – kwalifikacja do znieczulenia zespół anestezjologiczny;
- 3) personelu: pielęgniarka – przygotowanie zestawu do insuflacji, technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu, pielęgniarka – założenie cewnika doodbytniczo i wypełnienie jego balonu, technik – ustawienie pacjenta/dziecka w aparacie TK, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania, insuflacja powietrzem jelita grubego, kontrola wypełnienia powietrzem jelita grubego na skanie pilotażowym.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy, projekcja w pronacji i supinacji, technika spiralna skany w płaszczyźnie poprzecznej, obszar skanowania obejmuje całe uwidocznione na skanie pilotażowym jelito grube;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	bez szczególnych wymagań
grubość warstwy [mm]	0,75-3,75
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	zależna od badanego obszaru, zwykle ok. 20-30
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	wysokiej rozdzielczości w pronacji i miękotkankowy w supinacji

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłony na okolicę gonad (u chłopca), klatki piersiowej i szyi.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika, osłon, odpięcie pasów unieruchamiających, opuszczenie stołu, zakończenie badanie, obserwacja pacjenta po badaniu (około 10 minut), przekazanie dziecka

opiekunom/personelowi medycznemu, obserwacja pacjenta przez około 3 godziny – 5 godzin w przypadku znieczulenia ogólnego (pokój wybudzeń w pracowni TK lub w oddziale).

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całego i wypełnionego powietrzem jelita grubego
struktury krytyczne	bez szczególnych wymagań
szerokość okna [j. H.]	400-600
poziom okna [j. H.]	40-50
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji uzyskanych obrazów (po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w uzasadnionych klinicznie przypadkach domięśniowe podanie środka rozkurczowego oraz w II fazie badania podanie dożylnego środka kontrastującego;
- 3) przerwanie badania: źle współpracujący pacjent, pogorszenie stanu klinicznego, awaria aparatu, silny ból brzucha przy insuflacji powietrza do jelita grubego, złe przygotowanie pacjenta do badania;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

127. TK, miednica, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.373

ICD 9: 88.010.603

2. Cel procedury.

Diagnostyka zmian w obrębie miednicy – głównie w urazach, przy podejrzeniu krwawienia. W diagnozowaniu innych procesów, w tym nowotworów łagodnych i złośliwych, stanów zapalnych, wad rozwojowych – rzadko jako procedura samodzielna. Kontrola wyników leczenia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n.med. Jarosław Mądzik, dr n.med. Izabela Kopyś-Wiszniewska prof. nadzw. dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania, dzieci małe, reagujące lękami – badanie w obecności jednego z rodziców lub osoby towarzyszącej zabezpieczonej fartuchem osłonowym, niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w

dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;

- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

W przypadku badań w znieczuleniu ogólnym istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wielokrotne powtarzanie procedury, możliwość ciąży u starszych dziewczynek.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta/opiekuna o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży, stosowanie koniecznych osłon, ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Przy stosowaniu znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (w pokoju wybudzeń w pracowni TK lub w oddziale).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.dr.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.html>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, Springer 2003;
- 3) Rogalla P., Mutze S., Hamm B., Body CT State of the Art, ZuckschwerdtVerlag GmbH 1996;

- 4) Prokop M., Galanski M. i in., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Medipage 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowane osłony na niebadane części ciała pacjenta (szyja, klatka piersiowa i częściowo jama brzuszna, ewentualnie gonady u chłopców);
- 2) pacjenta: w przypadkach planowanego znieczulenia ogólnego, po ustaleniu terminu badania. Poinformowanie pacjenta/opiekuna o przebiegu badania – świadoma, pisemna zgoda pacjenta/opiekuna na procedurę, w miarę możliwości usunięcie silnie kontrastujących (metalowych) elementów, bezpośrednio przed badaniem, właściwe ułożenie pacjenta – pozycja na plecach, symetrycznie, kwalifikacja do znieczulenia ogólnego – zespół anestezyjologiczny;
- 3) personelu: pielęgniarka – technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK bądź po sprawdzeniu danych wpisanie ich na konsoli aparatu przed przystąpieniem do badania, ustawienie pacjenta/dziecka w aparacie TK, pielęgniarka – podanie, jeśli jest to istotne klinicznie, środka kontrastującego doodbytniczo, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy, projekcja AP, technika spiralna – skany w płaszczyźnie poprzecznej od poziomu górnego brzegu talerzy biodrowych do dolnego brzegu guzów kulszowych, w przypadku badania kontrolnego – można ograniczyć skanowanie do jednego narządu/okolicy wg stwierdzonej patologii;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
Pozycja	leżąca
grubość warstwy [mm]	0,75-2,5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	zależna od badanego obszaru, zwykle ok. 20-30
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45kg, >45kg – większe niż 80
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na okolicę gonad u chłopców, jeśli nie ma wskazań do objęcia badaniem

zewnątrznych narządów płciowych, u dziewczynek brak możliwości zastosowania osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Przekazanie dziecka opiekunom/personelowi medycznemu, obserwacja pacjenta przez około 3 godziny – 5 godzin w przypadku znieczulenia ogólnego (pokój wybudzeń w TK lub w oddziale).

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
Uwidocznienie	całej miednicy od poziomu talerzy biodrowych do guzów kulszowych z tkankami miękkimi tworzącymi ściany miednicy
struktury krytyczne	granice narządów mięsnych miednicy, ściany jelit, szczególnie odbytnicy, ściana pęcherza moczowego
szerokość okna [j. H.]	300-400
poziom okna [j. H.]	40-60
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: algorytm rekonstrukcyjny kostny, standardowy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku badań kontrolnych możliwość ograniczenia pola badania do wybranej okolicy wg stwierdzonej patologii;
- 3) przerwanie badania: źle współpracujący pacjent, pogorszenie stanu klinicznego, awaria aparatu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury

128. TK, miednica, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.374

ICD 9:88.011.604

2. Cel procedury.

Diagnostyka zmian w obrębie miednicy, w tym nowotwory łagodne i złośliwe, stany zapalne, wady rozwojowe, kontrola wyników leczenia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n.med. Jarosław Mądzik, dr n.med. Izabela Kopyś-Wiszniewska prof. nadzw. dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania, niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego, w przypadku znieczulenia ogólnego możliwość wystąpienia interakcji z lekami anestezjologicznymi.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Dodatni wywiad dotyczący niepożądanych reakcji po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego i innych reakcji alergicznych, ciąża, niewydolność nerek, częste powtarzanie badania (kumulacja dawki).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta/opiekunów o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży i reakcji alergicznych, nawodnienie pacjenta, stosowanie koniecznych osłon, badanie w znieczuleniu ogólnym – wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta po badaniu pod kątem potencjalnych reakcji niepożądanych po podaniu środka kontrastującego około 30 minut, w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta, w przypadku wynacznienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe, przy stosowaniu znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń w TK lub w oddziale).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.dr.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.html>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, Springer 2003;
- 3) Rogalla P., Mutze S., Hamm B., Body CT State of the Art, ZuckschwerdtVerlag GmbH 1996;
- 4) Prokop M., Galanski M. i in., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Medipage 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: włączony i skalibrowany aparat TK, przygotowane osłony na niebadane części ciała pacjenta, w tym gonady, przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i środków kontrastujących: doustnych (najczęściej woda, ewentualnie roztwór jodowego środka kontrastującego) i dożylnych (jodowy, niejonowy);
- 2) pacjenta: badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4 godziny – 6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów, doustne nawodnienie pacjenta kilka godzin przed badaniem lub dożylne w warunkach hospitalizacji, poinformowanie pacjenta/opiekuna o przebiegu badania i możliwościach powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego – świadoma, pisemna zgoda pacjenta/opiekuna na procedurę, wypełnienie jelit doustnym środkiem kontrastującym (nie dotyczy pacjentów z podejrzeniem krwawienia, po urazie jamy brzusznej i wymagających sedacji/znieczulenia ogólnego), środek doustny podaje się w celu wypełnienia jelit 45 minut – 60 minut przed badaniem (w zależności od wieku) i bezpośrednio przed badaniem w celu wypełnienia żołądka, ilość tego środka zależy również od wieku, właściwe ułożenie pacjenta – pozycja na plecach, symetrycznie, kończyny górne uniesione wzdłuż głowy, sedacja lub znieczulenie ogólne może być wymagane – kwalifikacja do znieczulenia zespół anestezjologiczny, założone wkłucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej;
- 3) personelu: pielęgniarka – przygotowanie zestawu do założenia wenflonu, przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i środków kontrastujących: doustnych (najczęściej woda, ewentualnie roztwór jodowego środka kontrastującego) i dożylnych (jodowy, niejonowy), technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK: bądź po sprawdzeniu danych wpisanie ich na konsoli aparatu przed

przystąpieniem do badania, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania, pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania – założenie wenflonu, podanie doustnego środka kontrastującego, technik – ustawienie pacjenta w aparacie TK.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy, projekcja AP, technika spiralna – skany w płaszczyźnie poprzecznej, od poziomu górnego brzegu talerzy biodrowych do dolnego brzegu guzów kulszowych, w przypadku badania kontrolnego – można ograniczyć skanowanie do jednego narządu/okolicy wg stwierdzonej patologii;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach
grubość warstwy [mm]	0,75-2,5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	zależna od badanego obszaru, zwykle ok. 20-30
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45kg, >45kg – większe niż 80
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na okolicę gonad u chłopców, jeśli nie ma wskazań do objęcia badaniem zewnętrznych narządów płciowych, u dziewczynek brak możliwości zastosowania osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta przez około 3 godziny – 5 godzin w przypadku znieczuleni ogólnego (pokój wybudzeń w TK lub w oddziale).

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z procedurą 3.065. jodowy, niejonowy środek kontrastujący, dawka 1ml-5ml na kg masy ciała (max 100ml), dawki 4ml-5ml na kg masy ciała. Dotyczą głównie noworodków i niemowląt, droga dożylna: pielęgniarka z ręki u noworodków, niemowląt i małych dzieci do około 2. roku życia, u pacjentów starszych wstrzykiwacz automatyczny w zależności od problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego, nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego, obserwacja pacjenta w pracowni TK

(pokój przygotowań) – 30 minut po badaniu, doodbytniczo środek kontrastujący – bezpośrednio przed badaniem: wypełnienie odbytnicy (dawki minimalne) lub jelita grubego, doustny środek kontrastujący – 45 minut – 90 minut przed badaniem (wypełnienie jelita krętego i grubego).

Tabela 3: 3% roztwór niejonowego jodowego środka kontrastującego lub woda w ilości uzależnionej od wieku pacjenta:

Wiek	Doodbytniczo	Doustnie
Noworodek	10ml-20ml	60ml-90ml
1 miesiąc-12 miesiąc życia	20ml-30ml	120ml-240ml
1 rok-5 lat	30ml-60ml	240ml-360ml
5 lat-10 lat	60ml-100ml	360ml-480ml
powyżej 10 lat	100ml-300ml	480ml-600ml

Dożylny środek kontrastujący jodowy, niejonowy środek kontrastujący w ilości 1ml-3ml na kg masy ciała (max do 5ml na kg, max dawka 100ml) wstrzykiwacz automatyczny 1,5 [ml(s)⁻¹]-2,5[ml(s)⁻¹], z ręki – szybkie podanie.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 4;

Tabela 4:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całej miednicy od poziomu talerzy biodrowych do guzów kulszowych z tkankami miękkimi tworzącymi ściany miednicy
struktury krytyczne	narządy mięsiste miednicy, ściany jelit, szczególnie odbytnicy, ściany pęcherza moczowego, części moczowodów, naczynia wewnątrzmiędnicze, węzły chłonnych
szerokość okna [j. H.]	300-400
poziom okna	40-60
opis wyniku [cm]	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: algorytm rekonstrukcyjny kostny, standardowy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku badań kontrolnych – ograniczenie skanowania do narządu lub regionu objętego procesem chorobowym, w zależności od wykrytej patologii;
- 3) przerwanie badania: źle współpracujący pacjent, pogorszenie stanu klinicznego, awaria aparatu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: ilość podanego dożylnie środka kontrastującego uzależniona od stopnia wydolności nerek (klirens kreatyniny i in);

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

129. TK, miednica, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.375

ICD 9: 88.011.606

2. Cel procedury.

Diagnostyka zmian w obrębie miednicy, w tym nowotwory łagodne i złośliwe, urazy, stany zapalne, wady rozwojowe. Kontrola wyników leczenia

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n.med. Jarosław Mądzik, dr n.med. Izabela Kopyś-Wiszniewska, prof. nadzw. dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania, niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego, w przypadku znieczulenia ogólnego możliwość wystąpienia interakcji z lekami anestezjologicznymi.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Dodatni wywiad dotyczący niepożądanych reakcji po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego i innych reakcji alergicznych, ciąża, niewydolność nerek.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta/opiekunów o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży i reakcji alergicznych, nawodnienie pacjenta, stosowanie koniecznych osłon, ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta po badaniu pod kątem potencjalnych reakcji niepożądanych po podaniu środka kontrastującego około 30 minut, w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta, w przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe, przy stosowaniu znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń w TK lub w oddziale).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.dr.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.htm>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, Springer 2003;
- 3) Rogalla P., Mutze S., Hamm B., Body CT State of the Art, ZuckschwerdtVerlag GmbH 1996;
- 4) Prokop M., Galanski M. i in., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Medipage 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowane osłony na niebadane części ciała pacjenta (szyja, klatka piersiowa i częściowo jama brzuszna, ewentualnie gonady u chłopców), przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego, dożylnego środka kontrastującego (jodowy, niejonowy), środka kontrastującego doustnego i ewentualnie doodbytniczego (najczęściej woda, może być również roztwór jodowego środka kontrastującego), w tym przypadku również zestawu do wlewu doodbytniczego lub żanety z cewnikiem doodbytniczym;
- 2) pacjenta: badanie na czczo, w dniu poprzedzającym badanie dieta lekkostrawna, doustne nawodnienie pacjenta kilka godzin przed badaniem (płynы niegazowane) lub dożylnie w warunkach hospitalizacji, poinformowanie pacjenta/opiekuna o przebiegu badania i możliwościach powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego – świadoma, pisemna zgoda pacjenta/opiekuna na procedurę, w miarę możliwości usunięcie silnie kontrastujących (metalowych) elementów, wypełnienie jelita grubego wodą lub jodowym środkiem kontrastującym, podanym doustnie 45 minut – 60 minut – 90 minut przed badaniem (czas i ilość zależna od wieku dziecka, 90 minut – rzadko, zazwyczaj dorosła młodzież), ze wskazań klinicznych podanie środka kontrastującego ewentualnie we wlewie doodbytniczym bezpośrednio przed badaniem, przy doustnym podaniu środka kontrastującego lub bez środka doustnego, można, jeśli jest to istotne klinicznie, wypełnić tylko odbytnicę, przez wlew doodbytniczy, bezpośrednio przed badaniem, właściwe ułożenie pacjenta – pozycja na plecach, symetrycznie, sedacja lub znieczulenie ogólne może być wymagane, założone wkłucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej;

- 3) personelu: pielęgniarka - przygotowanie zestawu do założenia wenflonu, przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego, środków kontrastujących: doustnych i doodbytniczych (najczęściej woda lub roztwór gastrografinu) oraz dożylnych (jodowy, niejonowy), przygotowanie pacjenta do badania – założenie wenflonu, podanie doustnego środka kontrastującego, technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK: bądź po sprawdzeniu danych wpisanie ich na konsoli aparatu przed przystąpieniem do badania, ustawienie pacjenta/dziecka w aparacie TK, pielęgniarka – podanie, jeśli jest to istotne klinicznie, środka kontrastującego doodbytniczo, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy w projekcji AP. Technika spiralna, skany w płaszczyźnie poprzecznej, od poziomu górnego brzegu talerzy biodrowych do dolnego brzegu guzów kulszowych, w przypadku badania kontrolnego – można ograniczyć skanowanie do jednego narządu/okolicy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca
grubość warstwy [mm]	0,75-2,5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	zależna od badanego obszaru, zwykle ok. 20-30
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45kg, >45kg – większe niż 80
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na okolicę gonad u chłopców, jeśli nie ma wskazań do objęcia badaniem zewnętrznych narządów płciowych, u dziewczynek brak możliwości zastosowania osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta po badaniu (około 30 minut), usunięcie dostępu dożylnego i przekazanie dziecka opiekunom/personelowi medycznemu, obserwacja pacjenta przez około 3 godziny – 5 godzin w przypadku znieczuleni ogólnego (pokój wybudzeń w TK lub w oddziale).

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z procedurą 3.065. jodowy, niejonowy środek kontrastujący, dawka 1ml-5ml na kg masy ciała (max 100ml), dawki 4ml-5ml na kg mc. dotyczą głównie noworodków i niemowląt, droga dożylna: pielęgniarka z ręki u noworodków, niemowląt i małych dzieci do około 2. roku życia, u pacjentów starszych wstrzykiwacz automatyczny w zależności od problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego, nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego, obserwacja pacjenta w pracowni TK (pokój przygotowań) – 30 minut po badaniu, doodbytniczo środek kontrastujący – bezpośrednio przed badaniem: wypełnienie odbytnicy (dawki minimalne) lub jelita grubego, doustny środek kontrastujący – 45 minut – 90 minut przed badaniem (wypełnienie jelita krętego i grubego).

Tabela 3: 3% roztwór niejonowego jodowego środka kontrastującego lub woda w ilości uzależnionej od wieku pacjenta:

Wiek	Doodbytniczo	Doustnie
Noworodek	10ml-20ml	60ml-90ml
1 miesiąc-12 miesiąc życia	20ml-30ml	120ml-240ml
1 rok-5 lat	30ml-60ml	240ml-360ml
5 lat-10 lat	60ml-100ml	360ml-480ml
powyżej 10 lat	100ml-300ml	480ml-600ml

Dożylny środek kontrastujący jodowy, niejonowy środek kontrastujący w ilości 1ml-3ml na kg masy ciała (max do 5ml na kg, max dawka 100ml).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 4;

Tabela 4:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całej miednicy od poziomu talerzy biodrowych do guzów kulszowych z tkankami miękkimi tworzącymi ściany miednicy
struktury krytyczne	narządy mięsiste miednicy, ściany jelit, szczególnie odbytnicy, ściany pęcherza moczowego, części moczowodów, naczynia wewnątrzmiędnicze, węzły chłonne
szerokość okna [j. H.]	300-400
poziom okna [j. H.]	40-60
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: algorytm rekonstrukcyjny kostny, standardowy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku badań kontrolnych: 1. faza bez środka kontrastującego – można zastosować większe grubości warstwy. 2 badanie w fazie po dożylnym podaniu środka kontrastującego – ograniczenie skanowania do narządu lub regionu objętego procesem chorobowym, w zależności od wykrytej patologii;
- 3) przerwanie badania: źle współpracujący pacjent, pogorszenie stanu klinicznego, awaria aparatu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: ilość podanego dożylnie środka kontrastującego uzależniona od stopnia wydolności nerek;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

130. TK miednica, wielofazowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.376.

ICD 9: 88.012.606.

2. Cel procedury.

Diagnostyka zmian w obrębie miednicy, w tym nowotwory łagodne i złośliwe, stany zapalne, wady rozwojowe. Kontrola wyników leczenia

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n.med. Izabela Kopyś-Wiszniewska, dr n.med. Jarosław Mądzik, prof. nadzw. dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną wg kodu ICD10.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,

- c) szpiczak mnogi,
- d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania, dzieci małe, reagujące lękiem – badanie w obecności jednego z rodziców lub osoby towarzyszącej zabezpieczonej fartuchem osłonnym, niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego: w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Dodatni wywiad dotyczący niepożądanych reakcji po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego, wywiad alergiczny, upośledzenie czynności nerek (wskaźnik kreatyniny), wielokrotne powtarzanie procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta/opiekuna o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży (starsze dziewczynki), stosowanie koniecznych osłon, nawodnienie pacjenta, ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta pod kątem potencjalnych niepożądanych reakcji po podaniu środka kontrastującego – 30 minut, w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta, w przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe, przy stosowaniu znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.dr.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.htm>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4. – and 16. – row Applications, Springer 2003;
- 3) Rogalla P., Mutze S., Hamm B., Body CT State of the Art., Zuckschwerdt Verlag GmbH 1996;
- 4) Prokop M., Galanski M. i in., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka. Medipage 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowane osłony na gonady i niebadane części ciała pacjenta, przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i środka kontrastującego dożylnego (jodowy, niejodowy);
- 2) pacjenta: badanie na czczo, doustne nawodnienie pacjenta kilka godzin przed badaniem lub dożylne w warunkach hospitalizacji, wypełnienie jelit doustnym środkiem kontrastującym, dla oceny jelit i węzłów chłonnych (nie dotyczy pacjentów z podejrzeniem krwawienia, po urazie jamy brzusznej i wymagających sedacji/znieczulenia ogólnego), środek doustny (zazwyczaj woda, może być również roztwór urografinu) podaje się w celu wypełnienia jelit 45 minut – 60 minut przed badaniem (w zależności od wieku) i bezpośrednio przed badaniem w celu wypełnienia żołądka, ilość tego środka zależy również od wieku, właściwe ułożenie pacjenta – pozycja na plecach, symetrycznie, kończyny górne uniesione wzdłuż głowy, sedacja lub znieczulenie ogólne może

być wymagane – kwalifikacja do znieczulenia zespół anestezyjologiczny, założone wkłucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej;

- 3) **personelu:** pielęgniarka – przygotowanie zestawu do założenia wenflonu, przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i środków kontrastujących: doustnych i dożylnych (jodowy, niejonowy), technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK: bądź po sprawdzeniu danych wpisanie ich na konsoli aparatu przed przystąpieniem do badania, pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania – założenie wenflonu, podanie doustnego środka kontrastującego, technik – ustawienie pacjenta w aparacie TK, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy, projekcja AP, technika spiralna, skany w płaszczyźnie poprzecznej od poziomu górnego brzegu talerzy biodrowych do dolnego brzegu guzów kulszowych, w przypadku badania kontrolnego – można ograniczyć skanowanie do jednego narządu/okolice wg stwierdzonej patologii, można zrezygnować również z I fazy badania – bez dożylnego podania środka kontrastującego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca
grubość warstwy [mm]	0,75-2,5 bez przerw między warstwami
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	od badanego obszaru, zwykle ok. 20-30
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45kg, >45kg – większe niż 80
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na okolicę gonad u chłopców, jeśli nie ma wskazań do objęcia badaniem zewnętrznych narządów płciowych, u dziewczynek brak możliwości zastosowania osłony na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta po badaniu (około 30 minut), usunięcie dostępu dożylnego i przekazanie dziecka opiekunom/personelowi medycznemu, obserwacja pacjenta przez około 3 godziny – 5 godzin w przypadku znieczulenia ogólnego (pokój wybudzeń w TK lub w oddziale).

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 20 minut;

- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z procedurą 3.065, jodowy, niejonowy środek kontrastujący, dawka 1ml-5ml na kilogram masy ciała (max. 100ml), dawki 4ml-5ml na kg mc. dotyczą głównie noworodków i niemowląt, droga dożylna: pielęgniarka "z ręki" u noworodków, niemowląt i małych dzieci do około 2 roku życia, u pacjentów starszych wstrzykiwacz automatyczny w zależności od problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego, nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego, obserwacja pacjenta w pracowni TK (pokój przygotowań) – 30 minut po badaniu,

- doodbytniczo środek kontrastujący – bezpośrednio przed badaniem: wypełnienie odbytnicy (dawki minimalne) lub jelita grubego,
- doustny środek kontrastujący – 45 minut – 90 minut przed badaniem (wypełnienie jelita krętego i grubego), 3% roztwór niejonowego jodowego środka kontrastującego lub woda w ilości uzależnionej od wieku pacjenta:

Tabela 3: Podanie środka kontrastującego:

Wiek	Doodbytniczo	Doustnie
Noworodek	10ml-20ml	60ml-90ml
1-12 miesięcy życia	20ml-30ml	120ml-240ml
1 rok-5 lat	30ml-60ml	240ml-360ml
5 lat-10 lat	60ml-100ml	360ml-480ml
Powyżej 10 lat	100ml-300ml	480ml-600ml

Dożylny środek kontrastujący jodowy, niejonowy środek kontrastujący w ilości 1ml-3ml na kg masy ciała (max do 5ml na kg, max dawka 100ml) wstrzykiwacz automatyczny 1,5 [ml(s)⁻¹]-2,5 [ml(s)⁻¹], a „z ręki” szybkie podanie.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 4;

Tabela 4:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całej miednicy od poziomu talerzy biodrowych do guzów kulszowych z tkankami miękkimi tworzącymi ściany miednicy
struktury krytyczne	narządy mięsiste miednicy, ściany jelit, szczególnie odbytnicy, ściany pęcherza moczowego, części moczowodów, naczynia wewnątrzmiędnicze: tętnicze i żyłne węzły chłonne
szerokość okna [j. H.]	300-400
poziom okna [j. H.]	40-60
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: algorytm rekonstrukcyjny kostny, standardowy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku badań kontrolnych: faza bez środka kontrastującego – można zastosować większe grubości warstwy lub zrezygnować z tej fazy, badanie w fazie po dożylnym podaniu środka kontrastującego – ograniczenie skanowania do narządu lub regionu objętego procesem chorobowym, w zależności od wykrytej patologii;
- 3) przerwanie badania: źle współpracujący pacjent, pogorszenie stanu klinicznego, awaria aparatu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: ilość podanego dożylnie środka kontrastującego uzależniona od stopnia wydolności nerek;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

131. TK, nadnercza, wielofazowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny:7.377

ICD 9:88.012.611

2. Cel procedury.

Diagnostyka zmian ogniskowych w nadnerczach, różnicowanie guzów łagodnych i złośliwych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n.med. Izabela Kopyś-Wiszniewska, dr n.med. Jarosław Mądzik, prof. nadzw. dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,

d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16. roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania, niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1:Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego, w przypadku znieczulenia ogólnego możliwość wystąpienia interakcji z lekami anestezjologicznymi.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Dodatni wywiad dotyczący niepożądanych reakcji po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego i innych reakcji alergicznych, ciąża, niewydolność nerek, częste powtarzanie badania (kumulacja dawki).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta/opiekunów o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży i reakcji alergicznych, nawodnienie pacjenta, stosowanie koniecznych osłon, ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta po badaniu pod kątem potencjalnych reakcji niepożądanych po podaniu środka kontrastującego około 30 minut, w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta, w przypadku wynacznienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe, przy stosowaniu znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń w TK lub w oddziale).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.drs.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.htm>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4. – and 16. – row Applications, Springer 2003;
- 3) Rogalla P., Mutze S., Hamm B., Body CT State of the Art., ZuckschwerdtVerlag GmbH 1996;
- 4) Prokop M., Galanski M. i in., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka. Medipage 2007.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowane osłon na narządy krytyczne (tarczyca, gonady) i niebadane części ciała pacjenta (kl. piersiowa, miednica), przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i jodowego, niejonowego środka kontrastującego;
- 2) pacjenta: badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4 do 6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów, doustne nawodnienie pacjenta kilka godzin przed badaniem lub dożylne w warunkach hospitalizacji, poinformowanie pacjenta/opiekuna o przebiegu badania i możliwościach powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego – świadoma, pisemna zgoda pacjenta/opiekuna na procedurę, w miarę możliwości usunięcie silnie kontrastujących (metalowych) elementów, właściwe ułożenie pacjenta – pozycja na plecach, symetrycznie, kończyny górne uniesione ku górze, sedacja lub znieczulenie ogólne może być wymagane – kwalifikacja do znieczulenia zespół

anestezjologiczny, założone wkłucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej;

- 3) **personelu:** technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK bądź po sprawdzeniu danych wpisanie ich na konsoli aparatu przed przystąpieniem do badania, ustawienie pacjenta/dziecka w aparacie TK, pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania, przygotowanie zestawu do założenia wenflonu, strzykawki automatycznej oraz odpowiedniej ilości jodowego, niejonowego środka kontrastującego, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy, projekcja AP, technika spiralna – skany w płaszczyźnie poprzecznej, obszar badania obejmuje całe nadnercza, od szczytów do ich podstawy, zgodnie z badaniem lokalizacyjnym, może być rozszerzony, od odnóg przepony do rozwidlenia aorty;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach
grubość warstwy [mm]	0,75-2,5, bez przerw między warstwami
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	od badanego obszaru, zwykle ok. 20-30
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45kg, >45kg – większe niż 80
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na okolicę gonad.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta po badaniu (ok.30 minut), usunięcie dostępu dożylnego i przekazanie dziecka opiekunom/personelowi medycznemu, obserwacja pacjenta 3 godziny – 5 godzin w przypadku znieczulenia ogólnego, nawodnienie pacjenta, doustne lub parenteralne w zależności od stanu klinicznego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z procedurą 3.065 jodowy, niejonowy środek kontrastujący dawka 1ml-5ml na kilogram masy ciała (max. 100ml), dawki 4ml-5ml na kg mc. dotyczą głównie noworodków i niemowląt, droga dożylna: pielęgniarka "z ręki" u noworodków, niemowląt i małych dzieci do około 2 roku życia, u pacjentów starszych strzykawka automatyczna w zależności od problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego, nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego, obserwacja pacjenta (w oddziale lub pokoju przygotowań pracowni TK około 30 minut po badaniu), jodowy, niejonowy środek kontrastujący w ilości 1ml-3ml na kilogram masy ciała (max do 5ml na kg, max dawka 100ml).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całych nadnerczy
struktury krytyczne	trzon i odnogi nadnerczy
szerokość okna [j. H.]	300-400
poziom okna [j. H.]	40-70
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: po I fazie badania (bez podania środka kontrastującego) ograniczonej do nadnerczy, należy rozszerzyć zakres skanowania, jeśli uwidoczni się zmianę wykraczającą poza ustalone wstępnie pole;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: dwie lub trzy fazy po dożylnym podaniu środka kontrastującego wg wskazań klinicznych;
- 3) przerwanie badania: źle współpracujący pacjent, pogorszenie stanu klinicznego, awaria aparatu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: ilość podanego dożylnie środka kontrastującego uzależniona od stopnia wydolności nerek (klirens kreatyniny i in);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

132. TK, nadnercza, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.378

ICD 9: 88.010.602

2. Cel procedury.

Diagnostyka zmian ogniskowych w nadnerczach, różnicowanie guzów łagodnych i złośliwych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n.med. Izabela Kopyś-Wiszniewska, dr n.med. Jarosław Mądzik, prof. nadzw. dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania. Niemowłeta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;

- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta/opiekunów o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży, stosowanie koniecznych osłon, ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Przy stosowaniu znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń w TK lub w oddziale).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.drs.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.htm>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, Springer 2003;
- 3) Rogalla P., Mutze S., Hamm B., Body CT State of the Art, Zuckschwerdt Verlag GmbH 1996;
- 4) Prokop M., Galanski M. i in., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka Medipage 2007;
- 5) Siegel M. J., Pediatric Body CT. Lippincott Williams & Wilkins 2008.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowane osłon na narządy krytyczne (tarczyca, gonady) i niebadane części ciała pacjenta (klatka piersiowa, miednica);
- 2) pacjenta: poinformowanie pacjenta/opiekuna o przebiegu badania i możliwościach powikłań związanych z zastosowaniem promieniowania jonizującego – świadoma, pisemna zgoda pacjenta/opiekuna na procedurę, w miarę możliwości usunięcie silnie kontrastujących (metalowych) elementów, właściwe ułożenie pacjenta – pozycja na plecach, symetrycznie, kończyny górne uniesione ku górze, sedacja lub znieczulenie ogólne może być wymagane – kwalifikacja do znieczulenia zespół anestezjologiczny;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK bądź po sprawdzeniu danych wpisanie ich na konsoli aparatu przed przystąpieniem do badania, ułożenie pacjenta/dziecka w aparacie TK, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: obszar badania ograniczony do nadnerczy, od szczytów do ich podstawy, zgodnie z badaniem lokalizacyjnym – w diagnostyce nieprawidłowej czynności hormonalnej, w diagnostyce nowotworów obszar badania rozszerzony, od odnóg przepony do rozwidlenia aorty;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach
grubość warstwy [mm]	0,5-1,25
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	zależna od badanego obszaru, zwykle ok. 20-30
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45kg, >45kg – większe niż 80kV
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej; MPR – rekonstrukcje czołowe, strzałkowe w przypadku zmian wieloogniskowych

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na okolicę gonad.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Bez szczególnych wymagań.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całych nadnerczy
struktury krytyczne	trzon i odnogi nadnerczy
szerokość okna [j. H]	400
poziom okna [j. H.]	60
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku uwidocznienia zmian zalecenie wykonania badania z podaniem środka kontrastującego lub zastosowanie innej metody obrazowej (np. MR) w razie przeciwwskazań do podania środka kontrastującego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: jw.;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia, awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

133. TK, nadnercza, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.379

ICD 9: 88.011.608

2. Cel procedury.

Diagnostyka zmian ogniskowych w nadnerczach, kliniczne podejrzenie pheochromocytoma, uzupełnienie badania TK nadnerczy gdy wcześniej nie podano środka kontrastującego, a istnieje podejrzenie zmiany ogniskowej, kontrola wyników leczenia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n.med. Jarosław Mądzik, dr n.med. Izabela Kopyś-Wiszniewska, prof. nadzw. dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania, niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w

trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;

- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego, w przypadku znieczulenia ogólnego możliwość wystąpienia interakcji z lekami anestezjologicznymi.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Dodatni wywiad dotyczący niepożądanych reakcji po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego i innych reakcji alergicznych, ciąża, niewydolność nerek, częste powtarzanie badania (kumulacja dawki).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta/opiekunów o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży i reakcji alergicznych, nawodnienie pacjenta, stosowanie koniecznych osłon, ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta po badaniu pod kątem potencjalnych reakcji niepożądanych po podaniu środka kontrastującego około 30 minut, w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta, w przypadku wynacznienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe, przy stosowaniu znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń w TK lub w oddziale).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, Springer 2003;
- 2) Rogalla P., Mutze S., Hamm B., Body CT State of the Art, ZuckschwerdtVerlag GmbH 1996;
- 3) Prokop M., Galanski M. i in., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka Medipage 2007;
- 4) Siegel M. J., Pediatric Body CT. Lippincott Williams & Wilkins 2008.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowane osłon na narządy krytyczne (tarczyca, gonady) i niebadane części ciała pacjenta (kl. piersiowa, miednica), przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i jodowego, niejonowego środka kontrastującego;
- 2) pacjenta: badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4 do 6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów, doustne nawodnienie pacjenta kilka godzin przed badaniem lub dożylne w warunkach hospitalizacji, poinformowanie pacjenta/opiekuna o przebiegu badania i możliwościach powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego – świadoma, pisemna zgoda pacjenta/opiekuna na procedurę, w miarę możliwości usunięcie silnie cieniujących (metalowych) elementów, właściwe ułożenie pacjenta – pozycja na plecach, symetrycznie, kończyny górne uniesione ku górze, sedacja lub znieczulenie ogólne może być wymagane – kwalifikacja do znieczulenia zespół anestezjologiczny, założone wkłucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK bądź po sprawdzeniu danych wpisanie ich na konsoli aparatu przed przystąpieniem do badania, ułożenie pacjenta/dziecka w aparacie TK, pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania, przygotowanie zestawu do założenia wenflonu, wstrzykiwacza automatycznego oraz odpowiedniej ilości jodowego, niejonowego środka kontrastującego, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: obszar badania ograniczony do nadnerczy, od szczytów do ich podstawy, zgodnie z badaniem lokalizacyjnym – w diagnostyce nieprawidłowej czynności hormonalnej, w diagnostyce nowotworów obszar badania rozszerzony, od odnóg przepony do rozwidlenia aorty;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach

grubość warstwy [mm]	0,75-2,5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	zależna od badanego obszaru, zwykle ok. 20-30
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45kg, >45kg – większe niż 80
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej: MPR – rekonstrukcje czołowe, strzałkowe w przypadku zmian wieloogniskowych

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch osłonny na okolicę gonad.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta po badaniu (ok. 30 minut), usunięcie dostępu dożylnego i przekazanie dziecka opiekunom/personelowi medycznemu, obserwacja pacjenta 3 godziny – 5 godzin w przypadku znieczulenia ogólnego, nawodnienie pacjenta, doustne lub parenteralne w zależności od stanu klinicznego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Jodowy, niejonowy środek kontrastujący. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego. 1 do 5 ml na kg masy ciała (max 100 ml), wstrzykiwacz automatyczny, 1,5[ml(s)⁻¹]-3[ml(s)⁻¹].

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całych nadnerczy

struktury krytyczne	trzon i odnogi nadnerczy
szerokość okna [j. H.]	400
poziom okna [j. H.]	60
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku klinicznego podejrzenia pheochromocytoma i braku zmian w nadnerczach badanie w fazie po podaniu środka kontrastującego należy przedłużyć o obszar co najmniej do poziomu rozwidlenia aorty w celu poszukiwania ogniska pozanadnerczowego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: przy braku zmian w nadnerczach w wyjściowym badaniu TK bez podania środka kontrastującego, badanie z użyciem środka kontrastującego jest zasadne jedynie przy klinicznym podejrzeniu pheochromocytoma;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia, awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta. W przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: ilość podanego dożylnie środka kontrastującego uzależniona od wieku i masy ciała pacjenta, stopnia wydolności nerek (klirens kreatyniny i in.);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury

134. TK, nadnercza, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.380

ICD 9: 88.011.609

2. Cel procedury.

Diagnostyka zmian ogniskowych w nadnerczach, guzów łagodnych i złośliwych, kliniczne podejrzenie pheochromocytoma. Kontrola wyników leczenia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n.med. Izabela Kopyś-Wiszniewska, dr n.med. Jarosław Mądzik, prof. nadzw. dr hab. n. med. Monika Bekiesińska-Figatowska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Pisemna zgoda opiekuna prawnego na wykonanie badania, niemowlęta i dzieci niewspółpracujące – badanie w znieczuleniu ogólnym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej

opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego, w przypadku znieczulenia ogólnego możliwość wystąpienia interakcji z lekami anestezjologicznymi.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Dodatni wywiad dotyczący niepożądanych reakcji po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego i innych reakcji alergicznych, ciąża, niewydolność nerek, częste powtarzanie badania (kumulacja dawki).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Poinformowanie pacjenta/opiekunów o przebiegu badania, zebranie wywiadu co do ewentualności ciąży i reakcji alergicznych, nawodnienie pacjenta, stosowanie koniecznych osłon, ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta po badaniu pod kątem potencjalnych reakcji niepożądanych po podaniu środka kontrastującego około 30 minut, w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta, w przypadku wynacznienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe, przy stosowaniu znieczulenia ogólnego obserwacja 3 godziny – 5 godzin w wydzielonym pomieszczeniu (pokój wybudzeń w TK lub w oddziale).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) <http://www.dr.dk/guidelines/ct/quality/mainindex.htm>;
- 2) Bruening R., Flohr T., Protocols for Multislice CT 4 – and 16 – row Applications, Springer 2003;
- 3) Rogalla P., Mutze S., Hamm B., Body CT State of the Art, ZuckschwerdtVerlag GmbH 1996;
- 4) Prokop M., Galanski M. i in., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka Medipage 2007;
- 5) Siegel M. J., Pediatric Body CT. Lippincott Williams & Wilkins 2008.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie osłon na narządy krytyczne (tarczyca, gonady) i niebadane części ciała pacjenta (klatka piersiowa, miednica), przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i jodowego, niejonowego środka kontrastującego;
- 2) pacjenta: badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4 do 6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów, doustne nawodnienie pacjenta kilka godzin przed badaniem lub dożylne w warunkach hospitalizacji, poinformowanie pacjenta/opiekuna o przebiegu badania i możliwościach powikłań związanych z podaniem środka cieniującego, świadoma, pisemna zgoda pacjenta/opiekuna na procedurę, w miarę możliwości usunięcie silnie kontrastujących (metalowych) elementów, właściwe ułożenie pacjenta – pozycja na plecach, symetrycznie, kończyny górne uniesione ku górze, sedacja lub znieczulenie ogólne może być wymagane, kwalifikacja do znieczulenia zespół anestezjologiczny, założone wkłucie do żyły powierzchownej, preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK bądź po sprawdzeniu danych wpisanie ich na konsoli aparatu przed przystąpieniem do badania, ułożenie pacjenta/dziecka w aparacie TK, pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania, przygotowanie zestawu do założenia wenflonu, wstrzykiwacza automatycznego oraz odpowiedniej ilości jodowego, niejonowego środka kontrastującego, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy, projekcja AP, technika spiralna – skany w płaszczyźnie poprzecznej, obszar badania ograniczony do nadnerczy, od szczytów do ich podstawy, zgodnie z badaniem lokalizacyjnym – w diagnostyce nieprawidłowej czynności hormonalnej, w diagnostyce nowotworów obszar badania rozszerzony, od odnóg przepony do rozwidlenia aorty;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabela 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach
grubość warstwy [mm]	0,5-1,25
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	zależna od badanego obszaru, zwykle ok. 20-30
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia, zalecana modyfikacja do 80 u dzieci <45kg, >45kg – większe niż 80
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu

	dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch z gumy ołowianej na okolicę gonad.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta po badaniu (ok. 30 minut), usunięcie dostępu dożylnego i przekazanie dziecka opiekunom/personelowi medycznemu, obserwacja pacjenta 3 godziny – 5 godzin w przypadku znieczulenia ogólnego, nawodnienie pacjenta, doustne lub parenteralne w zależności od stanu klinicznego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Jodowy, niejonowy środek kontrastujący. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

- 1) I faza bez kontrastu iv.;
- 2) II faza dożylny środek cieniujący, faza badania ze środkiem kontrastującym tylko w przypadku wykrycia zmian w fazie bez środka kontrastującego, jodowy, niejonowy środek kontrastujący w ilości 1ml-3ml na kilogram masy ciała (max do 5ml/kg, max dawka 100ml), strzykawka automatyczna – szybkość podania 1,5ml/sek.-2,5ml/sek., „z ręki” – szybkie podanie, początek skanowania – 60s-90s .

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) Zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	całych nadnerczy
struktury krytyczne	trzon i odnogi nadnerczy
szerokość okna [j. H.]	300-400
poziom okna [j. H.]	40-70
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku klinicznego podejrzenia pheochromocytoma i braku zmian w nadnerczach badanie należy rozszerzyć do poziomu rozwidlenia aorty w celu poszukiwania ogniska pozanadnerczowego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: przy braku zmian w nadnerczach w fazie bez kontrastu rezygnacja z drugiej fazy badania;
- 3) przerwanie badania: źle współpracujący pacjent, pogorszenie stanu klinicznego, awaria aparatu;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: ilość podanego dożylnie środka kontrastującego uzależniona od stopnia wydolności nerek;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

135. TK, piramidy kości skroniowych z oceną struktur ucha przed założeniem implantamów - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.394

ICD 9: 87.034.602

2. Cel procedury.

Diagnostyczny, w tym: ocena zmian pourazowych, diagnostyka chorób organicznych oraz wad wrodzonych struktur piramid kości skroniowych. Ocena struktur ucha przed założeniem implantu. Wykluczenie zmian rozrostowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie laryngologiczne/neurologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące w zależności od wskazań, zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

W przypadku badań bez znieczulenia ogólnego – nie dotyczy, w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwe źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Unieruchomienie dziecka, umieszczenie dziecka w bobiksie, zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie pacjenta, prawidłowe pozycjonowanie – należy dążyć do odchylenia głowy pacjenta w taki sposób aby soczewki pacjenta nie były narażone na bezpośrednie działanie wiązki promieniowania, zastosowanie osłony na tarczycę i całe ciało: stosowanie osłon klatki piersiowej i tarczycy, stosowanie osłon na gałki oczne, ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez znieczulenia – brak, po znieczuleniu 3godziny – 5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.
Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) Radiation Protection 118 – Referral guidelines for imaging – European Commission Directorate – General for the Environment 2000 (http://ec.europa.eu/energy/nuclear/radioprotection/publication/doc/118_en.pdf);
- 5) Swartz J.D., Loevner L. A., *Imaging of the Temporal Bone*, Thieme 2009.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowane osłony na tarczycę, czy i ciało pacjenta;
- 2) pacjenta: poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie, usunięcie z obrazowanej powierzchni elementów mogących być przyczyną artefaktów, bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie głowy, w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania: kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem), po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo (w przypadku konieczności znieczulenia) – wstrzymanie się z przyjmowaniem

posiłków przez 4 godziny – 6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;

- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania, pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania, technik – ułożenie pacjenta/dziecka w aparacie TK.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy w projekcji bocznej, skany w płaszczyźnie poprzecznej od 0,5cm powyżej wyniosłości łukowatej (wierzchołek kości skroniowej) do 0,5cm poniżej koniuszka wyrostka sutkowatego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z odgiętą głową w taki sposób aby uniknąć położenia soczewek w zakresie obrazowania
grubość warstwy [mm]	≤1
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	zależna od badanego obszaru, typowa średnica głowy 22-25
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	wysoka rozdzielczość/kości

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę, osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania:

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	piramid kości skroniowej oraz wyrostków sutkowatych, podstawy czaszki, w tym otworu żyły szyjnej, nosogardła
struktury krytyczne	warstwa korowa i odgraniczenie obrazowanych struktur kostnych, anatomiczne struktury kostne ucha środkowego i wewnętrznego: <ul style="list-style-type: none"> – ślimak, – kosteczki słuchowe, – okienko okrągłe i owalne, – kanał nerwu twarzowego, – przestrzeń powietrzna kości skroniowej, – struktury anatomiczne oraz zróżnicowanie istoty białej i szarej objętego badaniem mózgowia
szerokość okna [j. H.]	0-100 mózgowie, 140-160 tkanki miękkie, 2000-4000 struktury kostne,
poziom okna [j. H.]	40-45 mózgowie, 30-40 tkanki miękkie, 200-550 struktury kostne,
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku stwierdzenia zmiany ekspansywnej kości skroniowej z rozległą destrukcją kości i/lub zmian ogniskowych mózgowia – poszerzenie badania o projekcie po podaniu środka kontrastującego.
Dodatkowe badania:
 - a) celowane na obie piramidy kości skroniowej (punkt odniesienia kosteczki słuchowe): DFOV 10 cm, grubość warstwy <1mm, interwał: 70% grubości warstwy, filtr kostny,
 - b) do oceny struktur miękdotkankowych: DFOV 25, grubość warstwy 2mm-3mm, interwał 2mm-3mm, filtr standard/miękdotkankowy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych (zawartych w pkt 6) uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obciążone artefaktami, w przypadku wady wrodzonej ucha zewnętrznego (microtia) lub środkowego zakres obrazowania może zostać zwiększony zgodnie z zaleceniami klinicznymi – np. wady podejrzenie wad twarzoczaszki itp.;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia, awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury

136. TK, twarzoczaszka, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.395

ICD 9: 87.034.603

2. Cel procedury.

Cel diagnostyczny: w tym: ocena zmian pourazowych, diagnostyka chorób organicznych twarzoczaszki w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną wg kodu ICD 10.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze..

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: konsultacja i badanie chirurgiczne, laryngologiczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące, zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

- 1) w przypadku badań bez znieczulenia ogólnego – nie dotyczy;
- 2) w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Unieruchomienie dziecka, umieszczenie dziecka w bobiksie, zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie pacjenta, prawidłowe pozycjonowanie, zastosowanie osłony na tarczycę i całe ciało: stosowanie osłon klatki piersiowej i tarczycy, stosowanie osłon na gałki oczne, ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka, ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez znieczulenia – brak, po znieczuleniu 3 godziny – 5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowane osłony na tarczycę i ciało pacjenta;
- 2) pacjenta: poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie, usunięcie z obrazowanej powierzchni elementów mogących być przyczyną artefaktów, bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie głowy, w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem),
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania, pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania, technik – ułożenie pacjenta/dziecka w aparacie TK.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy w projekcji bocznej, skany w płaszczyźnie poprzecznej od 1cm powyżej szczytu zatoki czołowej do 1cm poniżej żuchwy, a w przypadku badań pourazowych do wysokości C1;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach
grubość warstwy [mm]	1-2,5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	od badanego obszaru, (około 25)
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia

obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej oraz kostny

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę, osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Bez szczególnych wymagań.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	oczodołów, zatok obocznych nosa, szczęki, żuchwy
struktury krytyczne	granice pomiędzy tkankami miękkimi i kośćmi
szerokość okna [j. H]	100-160 tkanki miękkie, 500-3000 kości:
poziom okna [j. H.]	30-100 tkanki miękkie, 20-400 kości:
opis wyniku	należy uwzględnić ocenę mięśni i struktur kostnych, jamy nosowej, nosogardła

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia kostnych zmian pourazowych – wykonanie dodatkowo wtórnych rekonstrukcji cienkowarstwowych z uzyskanych obrazów z zastosowaniem filtra/algorytmu kostnego (wykonuje technik po badaniu);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych (zawartych w pkt 6) uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia, awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;

- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury

137. TK, oczodoły, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.402

ICD 9: 87.035.609

2. Cel procedury.

Ocena ścian kostnych oczodołu, zawartości oczodołu, nerwu wzrokowego i skrzyżowania nerwów wzrokowych, różnicowanie struktur nerwowo-naczyniowych i mięśni wewnątrzoczodołowych, wykrycie zwapnień w zmianach wewnątrzgałkowych, ocena wad wrodzonych w przypadku gdy badanie MR jest przeciwwskazane lub nieosiągalne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek Paweł Bożek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualna wiedza medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane wstępne badania: pediatryczne, konsultacja i badanie okulistyczne, rozważenie badania MR jako badania alternatywnego bez narażenia na promieniowanie jonizujące, nawodnienie pacjenta przed badaniem. Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Należy potwierdzić dane demograficzne pacjenta z danymi na skierowaniu oraz zgodność skierowania z obowiązującymi wymogami prawnymi dotyczącymi dokumentacji medycznej, skierowanie powinno zawierać czytelne rozpoznanie chorobowe, cel badania, informacje o chorobach towarzyszących, wynikach badań dodatkowych oraz poprzednich badaniach obrazowych pacjenta, pisemna zgoda pacjenta i/lub opiekunów na badanie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego, w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania, unieruchomienie dziecka, umieszczenie dziecka w bobiksie, zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Nawodnienie pacjenta, unieruchomienie pacjenta, pozycjonowanie, osłony na tarczycę i całe ciało, ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka, ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 30 minut, a w przypadku wystąpienia reakcji alergicznej leczenie z użyciem środków farmakologicznych adekwatnych do stanu pacjenta, w przypadku wynaczynienia środka kontrastującego poza łożysko naczyniowe – leczenie objawowe oraz poinstruowanie pacjenta o dalszym postępowaniu, po znieczuleniu 3 godziny – 5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń lub oddział).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography
European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowane osłony na tarczycę i ciało pacjenta;
- 2) pacjenta: poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie, usunięcie z obrazowanej powierzchni elementów mogących być przyczyną artefaktów, bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie głowy, w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania: kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem), po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4 godziny– 6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów, założone wkłucie do żyły powierzchownej – preferowana jest żyła powierzchowna okolicy łokciowej prawej;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta i rodzaju procedury z danymi zawartymi na

skierowaniu oraz wprowadzonymi na konsoli aparatu TK. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania, pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania, założenie dostępu dożylnego, przygotowanie środka kontrastującego.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy w projekcji bocznej, skany w płaszczyźnie poprzecznej po podaniu kontrastu od 0,5cm poniżej oczodołu do 0,5cm powyżej oczodołu;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	leżąca na plecach
grubość warstwy [mm]	1-3
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	20-25, w przypadku niewielkich patologii wtórne rekonstrukcje celowane na gałki oczne z mniejszym FoV
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanki miękkiej oraz kostny

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę, osłona na oczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta po badaniu, usunięcie dostępu dożylnego i przekazanie dziecka opiekunom/personelowi medycznemu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	<ul style="list-style-type: none"> – ścian oczodołu, – gałki ocznej, – mięśni pozagałkowych, – gruczołu łzowego, – nerwu wzrokowego, – zakontrastowanych naczyń w polu obrazowania
struktury krytyczne	granic pomiędzy tkanką tłuszczową i wszystkimi strukturami wewnątrzoczodołowymi
szerokość okna	140-300 tkanki miękkie kości: 1500-3000 około 4000 oczodołów:
poziom okna	tkanki miękkie: 30-100, kości: 200-400
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia, awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta, w przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie podawania środka kontrastującego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wieku i masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury

138. TK, czaszka – cefalometria 3D - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.410

ICD 9: 87.040.601

2. Cel procedury.

Cel diagnostyczny: w tym: ocena proporcji i wymiarów struktur kostnych czaszki, zaburzeń rozwojowych, wad wrodzonych i nabytych. Planowanie leczenia ortodontycznego i chirurgicznego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Paweł Bożek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualna wiedza medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg. badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zgoda opiekunów prawnych na badanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej

opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

W przypadku badań bez znieczulenia ogólnego – nie dotyczy, w przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Bez uwag.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Unieruchomienie dziecka, umieszczenie dziecka w bobiksie, zabezpieczenie przed urazem mechanicznym i szczególna uwaga w przypadku znieczulenia ogólnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie pacjenta, prawidłowe pozycjonowanie, zastosowanie osłony na tarczycę i całe ciało, stosowanie osłon klatki piersiowej i tarczycy, ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka, ewentualne znieczulenie ogólne wykonuje lekarz anestezjolog z zespołem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez znieczulenia – brak, po znieczuleniu 3 godziny – 5 godzin obserwacja (pokój wybudzeń).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography. European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 2) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowane osłony na tarczycę i ciało pacjenta;
- 2) pacjenta: poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie, usunięcie z obrazowanej powierzchni elementów mogących być przyczyną artefaktów, bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie głowy, w przypadku badań w znieczuleniu, przed

przeprowadzeniem badania: kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny (w tym sprawdzenie przez zespół anestezyjologiczny czy są wyniki stosownych oznaczeń parametrów biochemicznych i laboratoryjnych wymaganych przed znieczuleniem), po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo (w przypadku konieczności znieczulenia) – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków i płynów przez 4 godziny – 6 godzin poprzedzających badanie;

- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdzenie zgodności danych demograficznych pacjenta, lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania, pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania, technik – ustawienie pacjenta/dziecka w aparacie TK.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skan pilotażowy w projekcji bocznej, technika spiralna – skany w płaszczyźnie poprzecznej – zakres obrazowania od szczytu głowy do okolicy podżuchwowej z objęciem całości pokrywy, podstawy i twarzoczaszki;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach, symetryczne ustawienie głowy przy neutralnym ustawieniu kręgosłupa szyjnego
grubość warstwy [mm]	1,2-2,5
odległość między warstwami	tak, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV [cm]	średnica głowy (około 24)
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	zależnie od urządzenia
obciążenie [mAs]	tak niskie jak to możliwe przy zachowaniu dobrej jakości obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie/standard oraz wtórna rekonstrukcja obrazów w filtrze kostnym

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na klatkę piersiową, jamę brzuszną i tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Bez szczególnych wymagań.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

1) zgodnie z tabelą 3;

Tabela 3: kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

Kryterium	Opis
uwidocznienie	bez szczególnych wymagań
struktury krytyczne	kości pokrywy czaszki, kości twarzoczaszki, podstawa czaszki
szerokość okna	30-400 tkanki miękkie, 2000-3000 kości
poziom okna	30-40, kości: 200-400
opis wyniku	bez szczególnych wymagań

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych (zawartych w pkt 6) uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia, awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury

139. Radiografia, klatka piersiowa, projekcja PA/AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.308

ICD 9: 87.440.2010

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wieczorek, tech. el–rad. Krzysztof Lewandowski, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3
0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowanie pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000 – wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic image;
- 3) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego i/lub opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) pozycja: stojąca, leżąca u niemowląt,
 - b) uwagi do pozycjonowania: symetryczne ustawienie pacjenta,
 - c) projekcja: tylnoprzodna (PA) lub przednio-tylna (AP),
 - d) uwagi do projekcji: wykonanie na szczycie wdechu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-80 bez kratki (100-125 z kratką dla starszych dzieci)

ognisko	$\leq 0,6$ ($\leq 1,3$ dla starszych dzieci)
filtracja [mm]	≥ 1 Al + 0,1 Cu lub 0,2 Cu
FFD [cm]	100-180
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	niezalecana u małych dzieci, u starszych dzieci komora boczna
czułość	400
kratka	niezalecana u małych dzieci, dopuszczalna u starszych dzieci
czas [ms]	<10

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) symetrycznie uwidocznione struktur anatomicznych klatki piersiowej,
 - b) rysunku naczyniowego płuc w 2/3 części przyśrodkowych, śródpiersia i tchawicy;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie szczytów płuc i kątów przeponowo-żebrowych;
- 3) opis wyniku:
 - a) uwzględnia pola płucne, struktury śródpiersia, struktury kostne, widoczne odmiany anatomiczne oraz patologię: opis badania zakończony wnioskami, które są podsumowaniem opisu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania:
 - a) w przypadku podejrzenia aspiracji ciała obcego do dróg oddechowych badanie można wykonać na wydechu,
 - b) zdjęcie można wykonać również w pozycji siedzącej lub leżącej w uzasadnionych klinicznie przypadkach;

- 3) przerwanie badania: odstąpienie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

140. Radiografia, klatka piersiowa, projekcja boczna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.309

ICD 9: 87.440.201

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wieczorek, tech. el-rad. Krzysztof Lewandowski, dr hab. med. Ewa Kluczewska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3

0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Okoliczności wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000 – wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic image;
- 3) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego i/lub opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) pozycja: stojąca, leżąca na boku u niemowląt,
 - b) uwagi do pozycjonowania: ściśle boczne – bez rotacji klatki piersiowej,
 - c) projekcja: prawo-boczna lub lewo-boczna,
 - d) uwagi do projekcji: wykonanie na szczycie wdechu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-80 bez kratki (100-125 z kratką dla starszych dzieci)
ognisko	$\leq 0,6$ ($\leq 1,3$ dla starszych dzieci)
filtracja [mm]	≥ 1 Al + 0,1 Cu lub 0,2 Cu
FFD [cm]	100-180
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	niezalecana u małych dzieci, u starszych dzieci komora środkowa
czułość	400
kratka	niezalecana u małych dzieci, dopuszczalna u starszych dzieci
czas [ms]	< 20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) pola płucne oraz zachyłki przeponowo-żebrowe,
 - b) struktury kostne – mostek i kręgosłup piersiowy,
 - c) naczynia wnęk płucnych;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie kopuł przepony,
 - b) ostre odwzorowanie tchawicy od szczytów płuc do podziału na główne oskrzela;
- 3) opis wyniku:
 - a) uwzględnić pola płucne, struktury śródpiersia, struktury kostne, widoczne odmiany anatomiczne oraz patologię. Opis badania zakończony wnioskami, które są podsumowaniem opisu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania:
 - a) w przypadku podejrzenia aspiracji ciała obcego do dróg oddechowych badanie można wykonać na wydechu,
 - b) zdjęcie można wykonać również w pozycji siedzącej lub leżącej w uzasadnionych klinicznie przypadkach;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

141. Radiografia, celowane na szczyty płuc - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.310

ICD 9: 87.440.202

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wieczorek, tech. el–rad. Krzysztof Lewandowski, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Okoliczności wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000 – wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images;
- 3) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego i/lub opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) pozycja: stojąca, leżąca u niemowląt,
 - b) uwagi do pozycjonowania: symetryczne ustawienie pacjenta,
 - c) projekcja: przednio-tylna (AP),
 - d) uwagi do projekcji: zdjęcie po wykonaniu wdechu i przy wstrzymanym oddechu;
- 2) zgodnie tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-80 bez kratki (100-125 z kratką dla starszych dzieci)
ognisko	$\leq 0,6$ ($\leq 1,3$ dla starszych dzieci)
filtracja [mm]	≥ 1 Al + 0,1 Cu lub 0,2 Cu
FFD [cm]	100-180

komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	niezalecana u małych dzieci, dopuszczalna u starszych dzieci – obie boczne
czułość	400
kratka	niezalecana u małych dzieci, dopuszczalna u starszych dzieci
czas [ms]	<10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) symetrycznie uwidocznienie szczytów płuc, elementów kostnych,
 - b) całych krawędzi bocznych szczytów płuc;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) obojczyki wyrzutowane poza obręb szczytów;
- 3) opis wyniku: uwzględnia pola płucne i struktury kostne w zakresie badania, widoczne odmiany anatomiczne oraz patologię. Opis badania zakończony wnioskami, które są podsumowaniem opisu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania:
 - a) zdjęcie można wykonać również w pozycji siedzącej lub leżącej w uzasadnionych klinicznie przypadkach lub przy stojaku promieniem poziomym;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

142. Radiografia, klatka piersiowa, z wzmocnieniem kontrastowym, projekcja AP i boczna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.311

ICD 9: 87.440.203

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wieczorek, tech. el–rad. Krzysztof Lewandowski, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: niedrożność
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3

0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przerwanie badania w przypadku zachłyśnięcia się dziecka.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000 – wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic image; European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego i/lub opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) pozycja: stojąca u starszych dzieci, leżąca u niemowląt,
 - b) uwagi do pozycjonowania: symetryczne ustawienie pacjenta,
 - c) projekcja: tylna – przednia (PA) i lewoboczna (L) u dzieci starszych, przednio-tylna (AP) i lewoboczna (L) u niemowląt,
 - d) uwagi do projekcji: zdjęcia po doustnym podaniu roztworu środka kontrastującego;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-80 bez kratki (100-125 z kratką dla starszych dzieci)
ognisko	$\leq 0,6$ ($\leq 1,3$ dla starszych dzieci)
filtracja [mm]	≥ 1 Al + 0,1 Cu lub 0,2 Cu
FFD [cm]	100-180
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	niezalecana u małych dzieci, u starszych dzieci komora boczna
czułość	400
kratka	niezalecana u małych dzieci, dopuszczalna u starszych dzieci
czas [ms]	<10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Doustnie w postaci roztworu.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) symetryczne uwidocznienie struktur anatomicznych klatki piersiowej,
 - b) rysunku naczyniowego płuc w 2/3 części przyśrodkowych,
 - c) śródpiersia i tchawicy,
 - d) środek kontrastujący w rzucie przełyku;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie szczytów płuc i kątów przeponowo – żebrowych;
- 3) opis wyniku:
 - a) uwzględnia pola płucne, struktury śródpiersia, struktury kostne, widoczne odmiany anatomiczne oraz patologię. Opis badania zakończony wnioskami, które są podsumowaniem opisu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania:
 - a) zdjęcie można wykonać również w pozycji siedzącej lub leżącej w uzasadnionych klinicznie przypadkach;
- 3) przerwanie badania:
 - a) przerwanie badania w przypadku stwierdzenia wycieku kontrastu poza światło przewodu pokarmowego,
 - b) przerwanie badania w przypadku zachłyśnięcia się dziecka,
 - c) odstępianie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

143. Radiografia, klatka piersiowa noworodka, projekcja AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.312

ICD 9: 87.440.204

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wieczorek, tech. el–rad. Krzysztof Lewandowski, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w

dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000 – wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic image;
- 3) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego i/lub opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:

- a) pozycja: leżąca, dopuszczalna wisząca w bobix,
 - b) uwagi do pozycjonowania: symetryczne ustawienie pacjenta, przemieszczenie w miarę możliwości z klatki piersiowej cieniujących elementów takich jak dreny, cewniki, sondy,
 - c) projekcja: przednio-tylna (AP),
 - d) uwagi do projekcji: wykonanie możliwie na szczycie wdechu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-65
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm]	≥ 1 Al + 0,1 Cu lub 0,2 Cu
FFD [cm]	80-100
komora AEC	nie dotyczy
czułość	200-400
kratka	nie dotyczy
czas [ms]	< 4

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) symetryczne uwidocznienie struktur anatomicznych klatki piersiowej,
 - b) śródpiersia i tchawicy;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie szczytów płuc i kątów przeponowo-żebrowych;
- 3) opis wyniku:
 - a) uwzględnia pola płucne, struktury śródpiersia, struktury kostne, widoczne odmiany anatomiczne oraz patologię. Opis badania zakończony wnioskami, które są podsumowaniem opisu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania:
 - a) dopuszcza się objęcie zakresem badania częściowo jamy brzusznej w uzasadnionych klinicznie przypadkach,
 - b) w uzasadnionych technicznie przypadkach dopuszcza się wykonanie ekspozycji z mniejszej odległości FFD;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku zagrożenia życia dziecka spowodowanego nagłym pogorszeniem parametrów życiowych;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

144. Radiografia, celowane na pojedyncze kości noworodka - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.313

ICD 9: 88.330.207

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wieczorek, tech. el–rad. Krzysztof Lewandowski, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Ośłony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4
0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000 – wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic image;
- 3) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego i/lub opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) pozycja: leżąca,
 - b) uwagi do pozycjonowania: nie dotyczy,
 - c) projekcja: przednio-tylna (AP) i boczna (L),
 - d) uwagi do projekcji: z ujęciem dwóch sąsiednich stawów w przypadku kości długich;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	45-55
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm]	≥ 1 Al + 0,1 Cu lub 0,2 Cu
FFD [cm]	80-115
komora AEC	nie dotyczy
czułość	200-400
kratka	nie dotyczy
czas [ms]	<50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: stosowanie osłon na narządy promienioczułe, gdy w trakcie badania mogą znaleźć się w obrębie lub poblizu pierwotnej wiązki promieniowania rentgenowskiego, jeżeli nie uniemożliwi to poprawnego wykonania badania.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) dwóch przyległych stawów w przypadku badania kości długich,
 - b) całej badanej kości,
 - c) okołokostnych tkanek miękkich;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie granic okostnej;
- 3) opis wyniku:
 - a) ocenę patologii lub odmian rozwojowych stwierdzonych w uwidocznionych strukturach anatomicznych. Opis badania zakończony wnioskami, które są podsumowaniem opisu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: dopuszczalne wykonanie jednej projekcji w uzasadnionych klinicznie przypadkach;
- 3) przerwanie badania: odstąpienie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

145. Radiografia, mostek, dwie projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.314

ICD 9: 88.330.202

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wieczorek, tech. el–rad. Krzysztof Lewandowski, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, źle dobrane parametry techniczne, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000 – wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images;
- 3) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego i/lub opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) pozycja: stojąca, leżąca u niemowląt,
 - b) uwagi do pozycjonowania: symetryczne ustawienie pacjenta,
 - c) projekcja: skośna (O) oraz boczna (L),
 - d) uwagi do projekcji: skos przedni prawy lub lewy;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55-85
ognisko	≤0,6
filtracja [mm]	≥1 Al + 0,1 Cu lub 0,2 Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	niezalecana u małych dzieci, u starszych dzieci komora środkowa
czułość	200-400
kratka	niezalecana u małych dzieci, dopuszczalna u starszych dzieci
czas [ms]	<50

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) cały mostek w dwóch projekcjach,
 - b) w projekcji skośnej mostek rzutuje się obok kręgosłupa,
 - c) bliższe końce obojczyków;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) rękoięć i wyrostek mieczykowaty mostka,
 - b) w projekcji bocznej struktury przedniej ściany klatki piersiowej rzutowane stycznie;
- 3) opis wyniku:
 - a) ocena patologii lub odmian rozwojowych stwierdzonych w uwidocznionych strukturach anatomicznych,
 - b) opis badania zakończony wnioskami, które są podsumowaniem opisu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: dopuszczalna projekcja tylna-przednia (PA) lub przednio-tylna (AP) w uzasadnionych klinicznie przypadkach;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

146. Radiografia, stawy mostkowo-obojęzyczne, projekcja AP - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.315

ICD 9: 88.330.204

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wieczorek, tech. el-rad. Krzysztof Lewandowski, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Oslony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
---	---	---	----	----

0	1	0	1	8
0	2	0	1	8
0	3	0	1	8
0	5	0	1	8
0	6	0	1	8
0	7	0	1	8
0	8	0	1	8

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Nie dotyczy.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000 – wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images;
- 3) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego i/lub opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) pozycja: stojąca, leżąca u niemowląt,
 - b) uwagi do pozycjonowania: symetryczne ustawienie pacjenta,
 - c) projekcja: przednio-tylna (AP),
 - d) uwagi do projekcji: badanie porównawcze obu stawów;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55-85
ognisko	≤0,6
filtracja [mm]	≥1 Al + 0,1 Cu lub 0,2 Cu
FFD [cm]	100-115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	niezalecana u małych dzieci, u starszych dzieci komora środkowa
czułość	400
kratka	niezalecana u małych dzieci, dopuszczalna u starszych dzieci
czas [ms]	<50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) oba stawy mostkowo-obojczykowe symetrycznie uwidocznione,
 - b) bliższych końców obojczyków,
 - c) rękoność mostka;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) stawy mostkowo-obojczykowe;
- 3) opis wyniku:
 - a) ocena patologii lub odmian rozwojowych stwierdzonych w uwidocznionych strukturach anatomicznych;
 - b) opis badania zakończony wnioskami, które są podsumowaniem opisu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: dopuszczalne zdjęcia celowane na stawy mostkowo-obojczykowe w projekcji przednio-tylnej (PA) ze skośnym ustawieniem pacjenta lub w projekcji skośnej (O) u starszych dzieci w uzasadnionych klinicznie przypadkach;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

147. Radiografia, żebra jednostronnie, dwie projekcje AP i skos - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.316

ICD 9: 88.330.205

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wiczorek, tech. el–rad. Krzysztof Lewandowski, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	5
0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	5	0	3	5
0	6	0	3	5
0	7	0	3	5
0	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000 – wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic image;
- 3) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego i/lub opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) pozycja: stojąca lub leżąca,
 - b) uwagi do pozycjonowania: symetryczne ustawienie pacjenta dla projekcji przednio-tylnej (AP),
 - c) projekcja: przednio-tylna (AP) i skośna (O),

- d) uwagi do projekcji: skos przedni lub tylny, prawy lub lewy w zależności od wskazań klinicznych, projekcja jednostronna – w zależności od wskazań, w miarę możliwości przy zatrzymanym oddechu w fazie wdechu;

- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55-75
ognisko	≤0,6
filtracja [mm]	≥1 Al + 0,1 Cu lub 0,2 Cu
FFD [cm]	100-140
komora AEC	niezalecana
czułość	400
kratka	niezalecana u małych dzieci, dopuszczalna u starszych dzieci
czas [ms]	<50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) żebra od I do XII-tego,
 - b) odcinki przednie i tylne żeber;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) żebra wraz z odcinkami przednimi i tylnymi,
 - b) ostre granice struktur kostnych;
- 3) opis wyniku:
 - a) ocena patologii lub odmian rozwojowych stwierdzonych w uwidocznionych strukturach anatomicznych,
 - b) opis badania zakończony wnioskami, które są podsumowaniem opisu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania możliwe wykonanie projekcji tylnoprzodnej (PA) w uzasadnionych klinicznie przypadkach;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

148. Radiografia, żebra, dwustronnie, trzy projekcje AP i dwa skosy - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.317

ICD 9: 88.330.206

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wieczorek, tech. el-rad. Krzysztof Lewandowski, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Oslony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	5

0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	5	0	3	5
0	6	0	3	5
0	7	0	3	5
0	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000 – wyd. 1;

- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic image;
- 3) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) pozycja: stojąca lub leżąca,
 - b) uwagi do pozycjonowania: symetryczne ustawienie pacjenta dla projekcji przednio-tylnej (AP),
 - c) projekcja: przednio-tylna (AP) i dwie skośne (O),
 - d) uwagi do projekcji: skosy: przedni, tylny, prawy i lewy w zależności od wskazań klinicznych, w miarę możliwości przy zatrzymanym oddechu w fazie wdechu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55-75
ognisko	$\leq 0,6$
filtracja [mm]	≥ 1 Al + 0,1 Cu lub 0,2 Cu
FFD [cm]	100-140
komora AEC	niezalecana
czułość	400
kratka	niezalecana u małych dzieci, dopuszczalna u starszych dzieci
czas [ms]	<50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.
Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) żebra od I do XII-tego we wszystkich projekcjach,
 - b) odcinki przednie i tylne żeber;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) żebra wraz z odcinkami przednimi i tylnymi,
 - b) ostre granice struktur kostnych;
- 3) opis wyniku:
 - a) ocena patologii lub odmian rozwojowych stwierdzonych w uwidocznionych strukturach anatomicznych,
 - b) opis badania zakończony wnioskami, które są podsumowaniem opisu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: możliwe wykonanie projekcji tylnoprzodnej (PA) w uzasadnionych klinicznie przypadkach;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

149. Radiografia, obojczyk, dwie projekcje - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.318

ICD 9: 88.330.208

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wieczorek, tech. el-rad. Krzysztof Lewandowski, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 2: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	3	0
0	2	0	3	0
0	3	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych,

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000 – wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic image;
- 3) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury,
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego i/lub opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu,
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) pozycja: stojąca lub leżąca,
 - b) uwagi do pozycjonowania: symetryczne ustawienie pacjenta dla projekcji przednio-tylnej (AP),
 - c) projekcja: przednio-tylna (AP) oraz skośna (O),
 - d) uwagi do projekcji: w projekcji skośnej promień centralny odchylony dogłównowo w pozycji leżącej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-75
ognisko	≤0,6
filtracja [mm]	≥1 Al + 0,1 Cu lub 0,2 Cu
FFD [cm]	100-150
komora AEC	nie dotyczy
czułość	400
kratka	nie dotyczy
czas [ms]	<50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna i połowa klatki piersiowej.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) obojczyk w całości,
 - b) staw mostkowo-obojczykowy i mostkowo-barkowy w obu projekcjach;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) warstwa korowa obojczyka,
 - b) powierzchnie stawowe obojczyka;
- 3) opis wyniku:
 - a) ocena patologii lub odmian rozwojowych stwierdzonych w uwidocznionych strukturach anatomicznych,
 - b) opis badania zakończony wnioskami, które są podsumowaniem opisu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania:
 - a) możliwe wykonanie projekcji tylnoprzodnia (PA) w uzasadnionych klinicznie przypadkach,
 - b) zdjęcie można wykonać także w pozycji siedzącej przy statywie;
- 3) przerwanie badania: odstąpienie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem;

- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

150. Radiografia, projekcje dodatkowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.319

ICD 9: 88.300.200

2. Cel procedury.

Diagnostyczny – pogłębienie diagnostyki radiograficznej na podstawie wyników procedury podstawowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wieczorek, tech. el–rad. Krzysztof Lewandowski, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 2: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	4	3
0	2	0	4	3
0	3	0	4	3

0	5	0	4	3
0	6	0	4	3
0	7	0	4	3
0	8	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000 – wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic image;

- 3) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego i/lub opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) pozycja: stojąca, leżąca, siedząca lub na boku w zależności od wskazań,
 - b) uwagi do pozycjonowania: w zależności od wieku dziecka i obrazowanego obszaru odpowiednie dobranie pozycji i ułożenia pacjenta,
 - c) projekcja: tylnoprzodna (PA), przednio-tylna (AP), skośna (O) lub celowana w zależności od obrazowanego obszaru i wskazań,
 - d) uwagi do projekcji: projekcje dodatkowe wykonywane w celu dokładnej oceny stwierdzonej nieprawidłowości na zdjęciach w projekcjach standardowych,
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-100 (w zależności od badanych części anatomicznej pacjenta)
ognisko	$\leq 0,6$ ($\leq 1,3$ dla starszych dzieci)
filtracja [mm]	≥ 1 Al + 0,1 Cu lub 0,2 Cu
FFD [cm]	w zależności od procedury podstawowej i wskazań
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	w zależności od procedury podstawowej
czułość	w zależności od procedury podstawowej
kratka	w zależności od procedury podstawowej
czas [ms]	<50

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: stosowania osłon na narządy promienioczułe, gdy w trakcie badania mogą znaleźć się w obrębie lub pobliżu wiązki, jeżeli nie uniemożliwi to poprawnego wykonania badania.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: struktur anatomicznych będących przedmiotem procedury podstawowej;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) wynikające ze wskazań do badania;
- 3) opis wyniku:
 - a) ocena patologii lub odmian rozwojowych stwierdzonych w uwidocznionych strukturach anatomicznych;
- 4) opis badania zakończony wnioskami, które są podsumowaniem opisu z uwzględnieniem wyników procedury podstawowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

151. Radiografia przyłóżkowa - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.321

ICD 9: 88.390.200

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wieczorek, tech. el-rad. Krzysztof Lewandowski, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	2	0	4	3

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Możliwe interakcja lekowa.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000 – wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic image;
- 3) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego i/lub opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) klatka piersiowa:
 - pozycja: leżąca na plecach i/lub boku,
 - uwagi do pozycjonowania: z podparciem lub podkładkami w zależności od wieku dziecka i wskazań,
 - projekcja: przednio-tylna (AP), boczna (L),
 - uwagi do projekcji: symetryczne ustawienie pacjenta;
 - b) jama brzuszna:
 - pozycja: leżąca na plecach i/lub boku,
 - uwagi do pozycjonowania: z podparciem lub podkładkami w zależności od wieku dziecka i wskazań,
 - projekcja: przednio-tylna (AP), boczna (L),
 - uwagi do projekcji: symetryczne ustawienie pacjenta;
 - c) układ mięśniowo-szkieletowy:

- pozycja: leżąca na plecach i/lub boku,
- uwagi do pozycjonowania: z podparciem lub podkładkami w zależności od wieku dziecka i wskazań,
- projekcja: przednio-tylna (AP), boczna (L),
- uwagi do projekcji: projekcje celowane, styczne w razie wskazań;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	40-120 (w zależności od badanej okolicy anatomicznej)
ognisko	$\leq 0,6$ ($\leq 1,3$ dla starszych dzieci)
filtracja [mm]	≥ 1 Al + 0,1 Cu lub 0,2 Cu
FFD [cm]	100-150
komora AEC	nie dotyczy
czułość	400-800
kratka	kratka Lysholma zgodnie z procedurą podstawową dla obrazowanego obszaru
czas [ms]	<100

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: stosowania osłon na narządy promienioczułe, gdy w trakcie badania mogą znaleźć się w obrębie lub poblizu pierwotnej wiązki promieniowania rentgenowskiego, jeżeli nie uniemożliwi to poprawnego wykonania badania.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Nie dotyczy.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: 10 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) spełnienie kryteriów jakościowych obrazu zgodne z procedurami wzorcowymi dla obrazowanej okolicy anatomicznej;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) uwidocznienie struktur krytycznych zgodnie z procedurami wzorcowymi dla obrazowanej okolicy anatomicznej;
- 3) opis wyniku:
 - a) ocena patologii lub odmian rozwojowych stwierdzonych w uwidocznionych strukturach anatomicznych. Opis badania zakończony wnioskami, które są podsumowaniem opisu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: dopuszcza się mniejszą odległość FFD w zależności od warunków technicznych wykonania badania;
- 3) przerwanie badania: odstąpienie od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

152. Fluoroscopia + radiografia, klatka piersiowa - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.322

ICD 9: 87.441.400

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jolanta Myga-Porosiło, dr n. med. Hanna Borowiak, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, tech. el-rad. Damian Duda, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Okoliczności wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury,

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pruszyński B., Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa 2000 – wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images;

- 3) European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego i/lub opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
radiografia: zgodnie z procedurami wzorcowymi 7.308 lub 7.312,
fluoroskopia:
 - a) pozycja: stojąca, leżąca u niemowląt lub w przypadku wskazań u dzieci starszych,
 - b) uwagi do pozycjonowania: symetryczne ustawienie pacjenta,
 - c) projekcja: przednio-tylna (AP) oraz projekcje skośne (O),
 - d) uwagi do projekcji: celowane na obszar badany;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	Radiografia: zgodnie z procedurami wzorcowymi 7.308 lub 7.312 Fluoroskopia: 60-110
ognisko	$\leq 0,6$ ($\leq 1,3$ dla starszych dzieci)
filtracja [mm]	≥ 1 Al + 0,1 Cu lub 0,2 Cu
FFD [cm]	100-150 stojąc przy statywie,
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	Radiografia: zgodnie z procedurami wzorcowymi 7.308 lub 7.312 Fluoroskopia: środkowe pole pomiarowe przy jednoczesnym unikaniu większego pokrycia pola badanego przez opcjonalnie podany środek kontrastujący
czułość	Radiografia: zgodnie z procedurami wzorcowymi 7.308 lub 7.312
kratka	bez kratki u małych dzieci, dopuszczalna u starszych dzieci
czas [ms]	Radiografia: zgodnie z procedurami wzorcowymi 7.308 lub 7.312 Fluoroskopia: nie dotyczy

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie: zgodnie z procedurami wzorcowymi 7.308 lub 7.312;
- 2) struktury krytyczne: zgodnie z procedurami wzorcowymi 7.308 lub 7.312;
- 3) opis wyniku: ocena patologii lub odmian rozwojowych stwierdzonych w uwidocznionych strukturach anatomicznych. Opis badania zakończony wnioskami, które są podsumowaniem opisu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wariant badania – w celu lokalizacji ciała obcego w obrębie klatki piersiowej badanie z kontrastem podanym doustnie + wykonanie dodatkowej projekcji bocznej klatki piersiowej dla dokładniejszej lokalizacji znalezionej ciała obcego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: podanie środka kontrastującego doustnie w celu zakontrastowania poszukiwanego ciała obcego;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. W stanie zagrożenia życia pacjenta. Awaria sprzętu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

153. Angio-TK, tętnice mózgowia - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.339
ICD 9: 87.040.751

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jolanta Myga–Porosiło, dr n. med. Hanna Borowiak, Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4.Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Strzykawka automatyczna. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, złe dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u dzieci nie współpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka. Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego:
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badane dziecko jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy,
 - c) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
 - d) założone wkłucie po żyły obwodowej:
 - istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje dziecko lub jego opiekunów o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa dziecko we właściwej pozycji do badania. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: Wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach czołowej i bocznej – służący do określenia obszaru skanowania, i automatycznego dobrania parametrów

badania. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od C2 do szczytu sklepienia czaszki, dogłówny kierunek skanowania;

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach, ręce wzdłuż tułowia
grubość warstwy [mm]	≤ 1,25
odległość między warstwami	tak aby warstwy się nie nakładały (pitch maksymalnie zbliżony do 1)
FoV	możliwie najmniejszy, dopasowane do wymiarów anatomicznych
kąt pochylenia gantry [stopnie]	0 lub od 10 do 12 do linii oczodołowo-usznej (minimalizacja dawki na gałki oczne)
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanki miękkiej

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: bez specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: od 20 do 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

- a) aparatu 4 – warstwowego:
 - objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze 1ml/kg masy ciała,

- przepływ: 2ml/s,
- opóźnienie: od 30 do 80s.;
- b) aparatu 16 – warstwowego:
 - objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze 1ml/kg masy ciała,
 - przepływ: 2ml/s.,
 - opóźnienie: od 30 do 80s.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia – zalecany cewnik do żyły powierzchownej okolicy prawego dołu łokciowego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) obszaru od podstawy do szczytu czaszki z objęciem całego obszaru mózgowia,
 - b) naczynia półkul mózgu,
 - c) naczynia tylnej jamy,
 - d) naczynia podstawy mózgu;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) wzmocnienie kontrastujące w świetle tętnicy szyjnej wewnętrznej nie mniej niż 250,
 - b) ostre odwzorowanie naczyń wewnątrzczaszkowych;
- 3) szerokość okna [j. H.]: 700;
- 4) poziom okna [j. H.]: 80;
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne naczyń koła tętniczego mózgu oraz wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych obszaru badanego,
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku podejrzenia krwawienia zaleca się wykonanie sekwencji przed podaniem środka kontrastującego, warstwą o grubości od 2 do 3mm;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: bez specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: Noworodki i niemowlęta do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze 1ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

154. Angio-TK, tętnice szyjne - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.340

ICD 9: 87.040.752

2. Cel procedury.

Diagnostyczny. Ocena położenia, przebiegu, obrysów tętnic szyjnych wspólnych i ich rozgałęzień od ich miejsca odejścia od aorty do poziomu czaszki.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jan Głowacki, technik elektroradiologii Andrzej Dziubek,

dr n. med.. Tomasz Legaszewski, dr n. med. Paweł Bożek,

dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) bezwzględne: brak

2) względne:

a) ciąża,

b) wole toksyczne tarczycy,

c) szpiczak mnogi,

d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej, należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
---	---	---	----	----

2	0	2	1	6
---	---	---	---	---

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, źle dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych, wynacznienie środka kontrastującego poza żyłę.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u pacjentów nie współpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka., Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania; przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego:
 - a) ogólne poinformowanie chorego lub opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badany jest na czczo i czy nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego.
 - b) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy.
 - c) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków na co najmniej 4 – 6 godzin przed badaniem i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów,
 - założone wkłucie po żyły obwodowej;Istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością.
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje Pacjenta (dziecko lub jego opiekunów) o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa pacjenta we właściwej pozycji do badania. Pielęgniarka – bada ciśnienie krwi, częstość akcji serca, zakłada dożylne,

podłącza strzykawkę automatyczną. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: "Wykonanie skanów pilotażowych w 1 lub 2 płaszczyznach: czołowej lub czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od łuku aortu do podstawy czaszki. Kierunek skanowania: dogłówny lub doogonowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z kończynami górnymi wzdłuż tułowia
grubość warstwy [mm]	≥2,5 z rekonstrukcją warstw pośrednich
odległość między warstwami	brak
FoV [cm]	dostosowane do najszerszego wymiaru szyi pacjenta – około 20
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie, badania naczyniowe

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecania osłona na jamę brzuszną i miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: od 20 do 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarzki: 15 min;
- 4) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza

radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

Przykładowe dane:

- objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze 1ml/kg masy ciała.
- przepływ: do 3ml/s.
- opóźnienie: według krzywej wzmocnienia lub testu ok. od 20 do 40s.
- dorośli: do 2ml/kg masy ciała, przepływ do 5ml/s.
- opóźnienie: według krzywej wzmocnienia lub testu około od 20 do 40s.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia– zalecany cewnik do żyły powierzchownej okolicy prawego dołu łokciowego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) tętnice szyjne wspólne i ich rozgałęzienia od miejsca odejścia od aorty do poziomu czaszki z ujęciem ich wewnątrzczaszkowych odcinków,
 - b) naczynia szyi,
 - c) tętnice kręgowie,
 - d) miejsce podziału tętnic szyjnych wspólnych;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie tętnic szyjnych wspólnych, wewnętrznych i zewnętrznych oraz ich rozgałęzień,
 - b) zakontrastowane tętnice szyjne i tętnice kręgowie;
- 3) szerokość okna [j. H.]: 700;
- 4) poziom okna [j. H.]: 80;
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych obszaru badanego. Opis badania uwzględnia położenie, przebieg i obrysy tętnic szyjnych wspólnych, tętnic kręgowych, tętnic szyjnych zewnętrznych i tętnic szyjnych wewnętrznych łącznie z ich wewnątrzczaszkowymi odcinkami,
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstąpienia od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć badanie po usunięciu przyczyn artefaktów (np. konieczność zastosowania sedacji).

- a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim.
- b) badanie w pozycji wymuszonej innej niż na plecach – niemożliwe.
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta: do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała. Dorośli do 2ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

155. Angio-TK, aorta piersiowa - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.341

ICD 9: 87.415.751

2. Cel procedury.

Diagnostyczny. Ocena położenia, przebiegu, obrysów aorty piersiowej od zastawki aortalnej do poziomu przepony oraz początkowych odcinków jej odgałęzień.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jan Głowacki, technik elektroradiologii Andrzej Dziubek, dr n. med.. Tomasz Legaszewski, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4.Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej, należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii. pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, złe dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych, wynacznienie środka kontrastującego poza żyłę.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u pacjentów nie współpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezyjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka., Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego:
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badana osoba jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy,
 - c) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – tj. wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków co najmniej na 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;

- d) założone wkłucie po żyły obwodowej,
 - istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje Pacjenta (dziecko lub jego opiekunów) o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa pacjenta we właściwej pozycji do badania. Pielęgniarka – bada ciśnienie krwi, częstość akcji serca, zakłada dożylne, podłącza strzykawkę automatyczną. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: "Wykonanie skanów pilotażowych w 1 lub 2 płaszczyznach: czołowej lub czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od poziomu górnego otworu klatki piersiowej do przepony. Kierunek skanowania: doogonowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z kończynami górnymi uniesionymi nad głowę
grubość warstwy [mm]	≥2,5 z rekonstrukcją warstw pośrednich
odległość między warstwami	brak
FoV [cm]	dostosowane do wymiaru klatki piersiowej – około 40
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie, badania naczyniowe

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecane osłona na jamę brzuszną i miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: od 20 do 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarski: 15 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

Przykładowe dane:

- objętość: noworodki i niemowlęta do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: do 1ml/kg masy ciała,
- przepływ: do 3ml/s.,
- opóźnienie: według krzywej wzmocnienia lub testu około od 20 do 60s.,
- dorośli: do 2ml/kg masy ciała, przepływ do 5ml/s,
- opóźnienie: według krzywej wzmocnienia lub testu około od 20 do 80s.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia – zalecany cewnik do żyły powierzchownej okolicy prawego dołu łokciowego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) aorta piersiowa wraz z jej początkowymi odgałęzieniami dogłłowowymi,
 - b) przebieg i obrys aorty od poziomu zastawki aortalnej do przepony;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie aorty piersiowej wraz z jej początkowymi odgałęzieniami dogłłowowymi,
 - b) część wstępująca, łuk oraz część zstępująca aorty;
- 3) szerokość okna [j. H.]: 150-500,
- 4) poziom okna [j. H.]: 20-150,
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone w zakresie obszaru badanego. Opis badania uwzględnia położenie, przebieg, obrysy oraz wymiary aorty piersiowej wstępującej, łuku oraz części zstępującej,
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć badanie po usunięciu przyczyn artefaktów (np. konieczność zastosowania sedacji).
 - badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,
 - badanie w pozycji wymuszonej – pacjent z dusznością, nie będący w stanie leżeć w pozycji na plecach np. ułożenie pacjenta na boku;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta: do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała. Dorośli do 2ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

156. Angio-TK, aorta brzuszna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.342

ICD 9: 88.012.751

2. Cel procedury.

Diagnostyczny. Ocena położenia, przebiegu, obrysów aorty brzusznej od przepony do poziomu spojenia łonowego (z ujęciem początkowych odcinków tętnic biodrowych wspólnych).

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jan Głowacki, technik elektroradiologii Andrzej Dziubek, dr n. med.. Tomasz Legaszewski, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej, należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, źle dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych, wynacznienie środka kontrastującego poza żyłę.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u pacjentów niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezyjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka., Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury,
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego.
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badana osoba jest na czczo i nie czy ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,

- b) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy,
 - c) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – tj. wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków co najmniej na 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów,
 - d) założone wkłucie po żyły obwodowej:
 - istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka cieniującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje Pacjenta (dziecko lub jego opiekunów) o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa pacjenta we właściwej pozycji do badania. Pielęgniarka – bada ciśnienie krwi, częstość akcji serca, zakłada dożylne, podłącza strzykawkę automatyczną. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: "Wykonanie skanów pilotażowych w 1 lub 2 płaszczyznach: czołowej lub czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od poziomu przepony do spojenia łonowego. Kierunek skanowania: doogonowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z kończynami górnymi uniesionymi nad głowę
grubość warstwy [mm]	≥ 2,5 z rekonstrukcją warstw pośrednich
odległość między warstwami	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo, pitch możliwie bliski 1
FoV [cm]	dostosowane do wymiaru jamy brzusznej do 40
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie, badania naczyniowe

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury,

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: od 20 do 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarzy: 15 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

Przykładowe dane:

- objętość: noworodki i niemowlęta do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: do 1ml/kg masy ciała,
- przepływ: do 3ml/s,
- opóźnienie: według krzywej wzmocnienia lub testu około od 20 do 80s,
- dorośli: do 2 ml/kg masy ciała, przepływ do 5ml/s,
- opóźnienie: według krzywej wzmocnienia lub testu około od 30 do 100s.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia– zalecany cewnik do żyły powierzchownej okolicy prawego dołu łokciowego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) położenie i przebieg aorty brzusznej od poziomu przepony do spojenia łonowego z ujęciem początkowych odcinków tętnic biodrowych wspólnych,
 - b) odgałęzień aorty brzusznej,
 - c) miejsce podziału aorty brzusznej;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie obrysów aorty brzusznej, pnia trzewnego, odejścia tętnic nerkowych oraz podziału aorty;
- 3) szerokość okna [j. H.] 150-500;
- 4) poziom okna [j. H.] 20-150;
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:

- a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
- b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
- c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone w zakresie obszaru badanego. Opis badania uwzględnia położenie, przebieg i obrysy aorty brzusznej, jej odgałęzień i początkowych odcinków tętnic biodrowych wspólnych,
- d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć badanie po usunięciu przyczyn artefaktów (np. konieczność zastosowania sedacji):
 - badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,
 - badanie w pozycji wymuszonej innej niż na plecach – niemożliwe;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta: do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała. Dorośli do 2ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

157. Angio-TK, tętnice nerkowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.343

ICD 9: 88.012.752

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jolanta Myga-Porosiło, dr n. med. Hanna Borowiak, Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa

anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, źle dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u dzieci niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka., Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury,
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego.

- a) ogólne poinformowanie chorego lub opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badane dziecko jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy,
 - c) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się,
 - z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów,
 - d) założone wkłucie po żyły obwodowej:
 - istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje dziecko lub jego opiekunów o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa dziecko we właściwej pozycji do badania, Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: Wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od przepony do talerzy biodrowych. Kierunek skanowania: doogonowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach, ręce nad głową
grubość warstwy [mm]	≤1,25
odległość między warstwami	tak by warstwy się nie nakładały (pitch możliwie zbliżony do 1)
FoV	dopasowany do wymiarów anatomicznych
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanek miękkich

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę, osłona na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: od 20 do 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop; Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

a) przykładowe dane dla aparatu 1 – rzędowego:

- objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała,
- przepływ: 2ml/s,
- opóźnienie: od 30 do 80s,

b) aparatu 4 – rzędowego:

- objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała,
- przepływ: 2ml/s,
- opóźnienie: od 30 do 80s,

c) aparatu 16 – rzędowego:

- objętość: noworodki i niemowlęta 3 ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat 2 ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1 ml/kg masy ciała,
- przepływ: 2ml/s,
- opóźnienie: od 30 do 80s.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia– zalecany cewnik do prawej żyły łokciowej.

W pracowniach niewyposażonych w strzykawkę automatyczną środek kontrastujący podaje pielęgniarka w szybkim wstrzyknięciu dożylnym (ośrodki nie wyposażone w strzykawkę automatyczną nie powinny wykonywać badania angio TK).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) obszaru od przepony do poziomu rozwidlenia aorty,
 - b) obie nerki wraz z naczyniami;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) stopień wzmocnienia kontrastującego w świetle aorty nie mniej niż 250,
 - b) ostre odwzorowanie obrysów obu tętnic nerkowych;
- 3) szerokość okna [j. H.]: 150-500;
- 4) poziom okna [j. H.]: 20-150;
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania; w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur anatomicznych obszaru badanego,
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim:
 - a) badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, nie będący w stanie zatrzymać oddechu;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta: do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

158. Angio-TK, tętnice nerkowe z fazą neurograficzną - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.344

ICD 9: 88.012.753

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jolanta Myga-Porosiło, dr n. med. Hanna Borowiak, Damian Duda,

prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w

dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;

- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, złe dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u dzieci niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka., Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;

- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego;
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badane dziecko jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy,
 - c) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
 - d) założone wkłucie po żyły obwodowej:
 - istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje dziecko lub jego opiekunów o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa dziecko we właściwej pozycji do badania, Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: Wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od przepony do talerzy biodrowych. Kierunek skanowania: doogonowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach, ręce uniesione nad głową
grubość warstwy [mm]	≤1,25 w fazie tętnicznej, do 3 w fazie nefrograficznej

odległość między warstwami	tak by warstwy się nie nakładały (pitch max zbliżony do 1) w fazie tętnicznej, pitch do 1,5 w fazie nefrograficznej
FoV	dopasowany do wymiarów anatomicznych
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanek miękkich

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę i gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: od 20 do 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

a) przykładowe dane dla aparatu 1 – rzędowego:

- objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze 1ml/kg masy ciała,
- przepływ: 2ml/s,
- opóźnienie: od 30 do 80s,

b) aparatu 4 – rzędowego:

- objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze 1ml/kg masy ciała,
- przepływ: 2ml/s,
- opóźnienie: od 30 do 80s,

c) aparatu 16 – rzędowego:

- objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze 1ml/kg masy ciała,
- przepływ: 2ml/s,
- opóźnienie: od 30 do 80s,

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia– zalecany cewnik do prawej żyły łokciowej.

W pracowniach niewyposażonych w strzykawkę automatyczną środek kontrastujący podaje pielęgniarka w szybkim wstrzyknięciu dożylnym (ośrodki nie wyposażone w strzykawkę automatyczną nie powinny wykonywać badania angio TK).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) w fazie nefrograficznej uwidocznienie w całości obu nerek,
 - b) obszaru od przepony do poziomu rozwidlenia aorty,
 - c) uwidocznienie naczyń nerkowych;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) stopień wzmocnienia kontrastującego w świetle aorty nie mniej niż 250,
 - b) ostre odwzorowanie obrysów obu tętnic nerkowych,
 - c) ostre odwzorowanie konturów obu nerek;
- 3) szerokość okna [j. H.]:
 - a) 150-500 dla fazy angiograficznej,
 - b) 600-800 dla fazy nefrograficznej;
- 4) poziom okna [j. H.]:
 - a) 20-150 dla fazy angiograficznej,
 - b) 70-90 dla fazy nefrograficznej;
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur anatomicznych obszaru badanego,
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie skanu spiralnego w trakcie fazy wydzielniczej od 5 do 10 minut od podania środka kontrastującego;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku stwierdzonej w badaniach poprzedzających procedurę – nerki "wędrującej" – rozszerzamy zakres badania do spojenia łonowego;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta: do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

159. TK, tętnice płucne - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.345

ICD 9: 87.415.752

2. Cel procedury.

Diagnostyczny. Ocena położenia, przebiegu, obrysów tętnic płucnych od zastawki pnia płucnego do podstawy płuc (z ujęciem tętnic górnopłatowych).

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jan Głowacki, technik elektroradiologii Andrzej Dziubek, dr n. med. Tomasz Legaszewski, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, złe dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych, wynacznienie środka kontrastującego poza żyłę.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u pacjentów nie współpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka., Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego:
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badana osoba jest na czczo i nie czy ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego.
 - b) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy.
 - c) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – tj. wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków co najmniej na 4-6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
 - d) założone wkłucie po żyły obwodowej;
Istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością.
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje Pacjenta

(dziecko lub jego opiekunów) o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa pacjenta we właściwej pozycji do badania,
Pielęgniarka – bada ciśnienie krwi, częstość akcji serca, zakłada dożylne, podłącza strzykawkę automatyczną.

Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: Wykonanie skanów pilotażowych w 1 lub 2 płaszczyznach: czołowej lub czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od górnego otworu klatki piersiowej do przepony Kierunek skanowania: doogonowy lub dogłowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z kończynami górnymi uniesionymi nad głowę
grubość warstwy [mm]	≥ 2,5 z rekonstrukcją warstw pośrednich
odległość między warstwami	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo, pitch możliwie bliski 1
FoV [cm]	dostosowane do wymiaru klatki piersiowej – do 40
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia – zalecane niższe niż u dorosłych
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie, badania naczyniowe

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecana osłona na jamę brzuszną i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: od 20 do 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarski: 15 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5

ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

- opóźnienie: według krzywej wzmocnienia lub testu około od 10 do 30s.
- środek kontrastujący: do 2ml/kg masy ciała, przepływ do 5ml/s.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia – zalecany cewnik do prawej żyły łokciowej lub centralny.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) tętnic płucnych od zastawki pnia płucnego do podstawy płuc z ujęciem tętnic górnopłatowych,
 - b) całej klatki piersiowej – obu płuc,
 - c) serca w całości,
 - d) żyły płucne;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie podziału pnia płucnego, tętnic płucnych, płatowych i segmentalnych;
- 3) szerokość okna [j. H.]: 400-700;
- 4) poziom okna [j. H.]: 20-150;
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur anatomicznych obszaru badanego. Opis badania uwzględnia położenie, przebieg, obrysy tętnic płucnych z podaniem wymiarów pnia płucnego oraz tętnic płucnych: lewej i prawej,
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstąpienia od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) graniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć badanie po usunięciu przyczyn artefaktów (np. konieczność zastosowania sedacji);
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,
 - b) badanie w pozycji wymuszonej innej niż na plecach – niemożliwe,

- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta: do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała. Dorośli do 2ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

160. Angio-TK, naczynia płucne - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.346

ICD 9: 87.415.753

2. Cel procedury.

Diagnostyczny: ocena położenia, przebiegu, obrysów naczyń płucnych (żył) od obwodu płuc do lewego przedsionka (serca).

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jan Głowacki, technik elektroradiologii Andrzej Dziubek, dr n. med. Tomasz Legaszewski, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej, należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u pacjentów nie współpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacji pacjenta zgodnie z procedurami anestezjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka., Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego:
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badana osoba jest na czczo i nie czy ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy,
 - c) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – tj. wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków co najmniej na 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów.
 - d) założone wkłucie po żyły obwodowej.

Istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością.

- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje Pacjenta (dziecko i/lub jego opiekunów) o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa pacjenta we właściwej pozycji do badania, wykonuje badanie.

Pielęgniarka – bada ciśnienie krwi, częstość akcji serca, zakłada dożylne, podłącza strzykawkę automatyczną.

Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: Wykonanie skanów pilotażowych – optymalnie w 1 lub 2 płaszczyznach: czołowej lub czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od górnego otworu klatki piersiowej do przepony. Kierunek skanowania – dogłówny lub doogonowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z kończynami górnymi uniesionymi nad głowę
grubość warstwy [mm]	minimum 2,5 z rekonstrukcją warstw pośrednich
odległość między warstwami	brak
FoV[cm]	dostosowane do wymiaru klatki piersiowej – do 40
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie, badania naczyniowe

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecana osłona na jamę brzuszną i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 20–25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarski: 15 minut;

- 4) zespół anestezyjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop; Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

- opóźnienie: według krzywej wzmocnienia lub testu około 15–40s.
- środek kontrastujący: do 2ml/kg masy ciała, przepływ do 5ml/s.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia– zalecany cewnik do prawej żyły łokciowej lub centralny.

6. kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) położenia i przebiegu żył i tętnic płucnych od obwodu płuc do serca,
 - b) płuca i serce w całości;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie żył płucnych,
 - b) dobre zakontrastowanie żył płucnych;
- 3) szerokość okna [j. H.]: 400-700;
- 4) poziom okna [j. H.]: 20-150;
- 5) opis wyniku: kryteria poprawności opisu pisemnego badania – opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania; w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur anatomicznych obszaru badanego. Opis badania uwzględnia położenie, przebieg, obrysy oraz wymiary żył płucnych (wymiary żył w miejscu ich wejścia do lewego przedsionka),
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć badanie po usunięciu przyczyn artefaktów (np. konieczność zastosowania sedacji);
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,
 - b) badanie w pozycji wymuszonej innej niż na plecach – niemożliwe;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta: do 3ml/kg masy ciała, Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała, Dzieci starsze: 1 ml/kg masy ciała. Dorośli do 2ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

161. Angio-TK, żyła wrotna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.347

ICD 9: 88.012.754

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jolanta Myga-Porosiło, dr n. med. Hanna Borowiak, Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskiego badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, źle dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u dzieci nie współpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacji pacjenta zgodnie z procedurami anestetycznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka., Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego.
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badane dziecko jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy,
 - c) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestetyczny,

- po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków od 4 do 6 godzin przed badaniem i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- d) założone wkłucie o możliwie największej średnicy do żyły obwodowej.
 - istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje dziecko i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa dziecko we właściwej pozycji do badania, wykonuje badanie. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania. Opisuje badanie.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: Wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od przepony do talerzy biodrowych. Kierunek skanowania – doogonowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach, ręce nad głową
grubość warstwy [mm]	≤ 1,25
odległość między warstwami	tak by warstwy się nie nakładały (pitch max zbliżony do 1)
FoV	dopasowane do wymiarów anatomicznych
kąt pochylenia gantry	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanek miękkich,

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na gonady i tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: od 20 do 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylne środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

a) przykładowe dane dla aparatu 1 – rzędowego:

- objętość: noworodki i niemowlęta: 3ml/kg masy ciała, Dzieci w wieku 1-5 lat: 2ml/kg masy ciała, Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała,
- przepływ: zalecany 2ml/s. Przepływ można zmniejszyć w przypadku badania wcześniaków i noworodków o niskiej masie ciała,
- opóźnienie: 30–80 s,

b) aparatu 4 – rzędowego:

- objętość: noworodki i niemowlęta: 3ml/kg masy ciała, Dzieci w wieku 1-5 lat: 2ml/kg masy ciała, Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała,
- przepływ: 2ml/s,
- opóźnienie: 30–80 s,

c) aparatu 16 – rzędowego:

- objętość: noworodki i niemowlęta: 3ml/kg masy ciała, Dzieci w wieku 1-5 lat: 2ml/kg masy ciała, Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała,
- przepływ: 2ml/s,
- opóźnienie: 30–80 s.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia– zalecany cewnik do prawej żyły łokciowej.

W pracowniach niewyposażonych w strzykawkę automatyczną środek kontrastujący podaje pielęgniarka w szybkim wstrzyknięciu dożylnym (ośrodki nie wyposażone w strzykawkę automatyczną nie powinny wykonywać badania angio TK).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

1) uwidocznienie:

- a) obszaru od przepony do talerzy biodrowych,
- b) wątroba w całości,
- c) spływ żyły krezkowej górnej i śledzionowej;

2) struktury krytyczne:

- a) ostre odwzorowanie żyły wrotnej i struktur wnęki wątroby,
- b) maksymalne możliwe do uzyskania zakontrastowanie żyły wrotnej;

3) szerokość okna [j. H.]: 300-700;

- 4) poziom okna [j. H.] 40-80;
- 5) opis wyniku: kryteria poprawności opisu pisemnego badania – opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych obszaru badanego. Opis badania powinien uwzględniać szerokość żyły wrotnej oraz ocenę jej drożności i zakontraktowania,
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: bez specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

162. Angio-TK, żyła główna górna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.348

ICD 9: 87.411.751

2. Cel procedury.

Diagnostyczny. Ocena położenia, przebiegu, obrysów żyły głównej górnej od podstawy szyi do podstawy serca.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jan Głowacki, technik elektroradiologii Andrzej Dziubek, dr n. med. Tomasz Legaszewski, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej, należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 2: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (tj. lekarz, który posiada w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która

ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, źle dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych, wynacznienie środka kontrastującego poza żyłę.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u pacjentów niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacji pacjenta zgodnie z procedurami anestezjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka., Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;

- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego:
- ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badana osoba jest na czczo i nie czy ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - usunięcie z obrazowanej powierzchni elementów mogących być przyczyną artefaktów,
 - bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy,
 - w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – tj. wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków co najmniej na 4-6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów,
 - założone wkłucie do jednej i/lub dwóch (obustronnie) żył odłokciowych. Istotne jest sprawdzenie czy wenflon/-y został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością.
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje Pacjenta (dziecko i/lub jego opiekunów) o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa pacjenta we właściwej pozycji do badania, wykonuje badanie.
- Pielęgniarka – bada ciśnienie krwi, częstość akcji serca, zakłada dożylne, podłącza strzykawkę automatyczną,
- Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania. Opisuje badanie.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: Wykonanie skanu pilotażowego w 1 płaszczyźnie: czołowej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od podstawy szyi (górnego otworu klatki piersiowej) do podstawy serca (przepony). Kierunek skanowania – doogonowy;
- zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z kończynami górnymi uniesionymi nad głowę lub wzdłuż tułowia
grubość warstwy [mm]	≥2,5 z rekonstrukcją warstw pośrednich

odległość między warstwami	brak
FoV [cm]	dostosowane do wymiaru klatki piersiowej – do 40
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie, badania naczyniowe

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: od 20 do 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarski: 15 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

- opóźnienie: według krzywej wzmocnienia lub testu około 10-60s.
- środek kontrastujący: do 2ml/kg masy ciała, przepływ do 5ml/s.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) położenie i przebieg żyły głównej górnej od podstawy szyi do podstawy serca,
 - b) śródpiersie górne,
 - c) serce w całości;
- 2) struktury krytyczne:

- a) ostre odwzorowanie obrysów żyły głównej górnej,
- b) prawy przedsionek serca;
- 3) szerokość okna [j. H.]: 300-700;
- 4) poziom okna [j. H.]: 40-80;
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych obszaru badanego. Opis badania uwzględnia położenie, przebieg, obrysy żyły głównej górnej od podstawy szyi do podstawy serca,
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć badanie po usunięciu przyczyn artefaktów (np. konieczność zastosowania sedacji):
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,
 - b) badanie w pozycji wymuszonej innej niż na plecach – niemożliwe;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta: do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1 ml/kg masy ciała. Dorośli do 2ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

163. Angio-TK, żyła główna dolna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.349

ICD 9: 88.012.755

2. Cel procedury.

Diagnostyczny. Ocena położenia, przebiegu, obrysów żyły głównej dolnej od spojenia łonowego do poziomu prawego przedsionka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jan Głowacki, technik elektroradiologii Andrzej Dziubek, dr n. med. Tomasz Legaszewski, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze. Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej, należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w

trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;

- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, źle dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych, wynacznienie środka kontrastującego poza żyłę.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u pacjentów niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacji pacjenta zgodnie z procedurami anestezjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka., Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;

- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego:
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badana osoba jest na czczo i nie czy ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy,
 - c) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – tj. wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków co najmniej na 4-6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów,
 - d) założone wkłucie do jednej i/lub dwóch (obustronnie) żył udowych lub jednej żyły obwodowej. Istotne jest sprawdzenie czy wenflon/-y został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje Pacjenta (dziecko lub jego opiekunów) o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa pacjenta we właściwej pozycji do badania, wykonuje badanie.

Pielęgniarka – bada ciśnienie krwi, częstość akcji serca, zakłada dożylne, podłącza strzykawkę automatyczną.

Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania. Opisuje badanie.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: "Wykonanie skanu pilotażowego w 1 płaszczyźnie: czołowej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od spojenia łonowego do poziomu prawego przedsionka. Kierunek skanowania – doogonowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z kończynami górnymi uniesionymi nad głowę lub wzdłuż tułowia
grubość warstwy [mm]	≥ 2,5 z rekonstrukcją warstw pośrednich
odległość między warstwami	brak
FoV [cm]	dostosowane do wymiaru klatki piersiowej do 40
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie, badania naczyniowe

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: od 20 do 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarzy: 15 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

- opóźnienie: według krzywej wzmocnienia lub testu około 10-90s.
- środek kontrastujący: do 2ml/kg masy ciała, przepływ do 5ml/s.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) położenie i przebieg żyły głównej dolnej od spojenia łonowego do poziomu prawego przedsionka,
 - b) narządów mięszzowych jamy brzusznej,
 - c) żył nerkowych;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie żyły głównej dolnej na całej długości,
 - b) miejsce spływu żył biodrowych;
- 3) szerokość okna [j. H.]: 300-700;
- 4) poziom okna [j. H.]: 40-80;
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych obszaru badanego. Opis badania uwzględnia położenie, przebieg, obrysy żyły głównej dolnej od spojenia łonowego do poziomu prawego przedsionka,
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć badanie po usunięciu przyczyn artefaktów (np. konieczność zastosowania sedacji):
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,
 - b) badanie w pozycji wymuszonej innej niż na plecach – niemożliwe;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: Noworodki i niemowlęta: do 3ml/kg masy ciała, Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1 ml/kg masy ciała. Dorośli do 2ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

164. Angio-TK, tętnice kończyny dolnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.350

ICD 9: 88.381.751

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jolanta Myga-Porosiło, dr n. med. Hanna Borowiak, Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury:

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, złe dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u dzieci niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacji pacjenta zgodnie z procedurami anestezjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka., Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego:
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badane dziecko jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy,
 - c) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4-6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
 - d) założone wkłucie po żyły obwodowej;

Istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością.

- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje dziecko lub jego opiekunów o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa dziecko we właściwej pozycji do badania, wykonuje badanie.

Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania. Opisuje badanie.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach: czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – rozpoczyna się od 2 do 4cm powyżej linii

łączącej grzbiecie talerzy biodrowych obejmuje całe kończyny dolne. Kierunek skanowania – doogonowy;

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach, ręce nad głową (jeśli to technicznie możliwe zalecane jest, aby ręka bez wkłucia była nad głową, a ręka do której podajemy środek kontrastujący – wzdłuż tułowia) , stopy w kierunku okola (w przypadku dzieci mniejszych bez znaczenia)
grubość warstwy [mm]	≤2,5 zalecana możliwie najmniejsza grubość przy najszerzej dostępnej kolimacji
odległość między warstwami	tak by warstwy się nie nakładały (pitch max zbliżony do 1)
FoV	dopasowane do wymiarów anatomicznych z objęciem całych kończyn dolnych
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanek miękkich

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na nie badane obszary ciała.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół anestezyjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

- 1) przykładowe dane dla aparatu 1 – rzędowego:
 - a) objętość: noworodki i niemowlęta: 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat: 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała;
 - b) przepływ: 2ml/s;
 - c) opóźnienie: 30-80s.
- 2) aparatu 4–rzędowego:
 - a) objętość: noworodki i niemowlęta: 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat: 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała;
 - b) przepływ: 2ml/s;
 - c) opóźnienie: 30-80s.
- 3) aparatu 16–rzędowego:
 - a) objętość: noworodki i niemowlęta: 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat: 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała;
 - b) przepływ: 2ml/s;
 - c) opóźnienie: 30-80s.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia – zalecany cewnik do prawej żyły łokciowej.

W pracowniach niewyposażonych w strzykawkę automatyczną środek kontrastujący podaje pielęgniarka w szybkim wstrzyknięciu dożylnym (ośrodki nie wyposażone w strzykawkę automatyczną nie powinny wykonywać badania angio TK).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) miejsce podziału tętnic biodrowych wspólnych,
 - b) naczynia kończyn dolnych,
 - c) obszar od dystalnego odcinka aorty do stóp;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie naczyń tętniczych kończyn dolnych,
 - b) ostre odwzorowanie tętnic biodrowych wspólnych, zewnętrznych i wewnętrznych,
 - c) podział aorty na tętnice biodrowe wspólne;
- 3) szerokość okna [j. H.]: 500-700;
- 4) poziom okna [j. H.]: 80;
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych obszaru badanego,
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

165. Angio-TK, tętnice kończyny górnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.351

ICD 9: 88.381.752

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jolanta Myga-Porosiło, dr n. med. Hanna Borowiak, Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, mgr inż. Ryszard Kowski, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, źle dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u dzieci niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacji pacjenta zgodnie z procedurami anestezyjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka., Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego.
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badane dziecko jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy,
 - c) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny,

- po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- d) założone wkłucie po żyły obwodowej:
 - istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje dziecko lub jego opiekunów o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa dziecko we właściwej pozycji do badania, wykonuje badanie. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania. Opisuje badanie.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: "Wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach: czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – obejmujące badaną kończynę górną wraz z obręczą barkową. Kierunek skanowania – ramiennie – dłoniowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach, badana kończyna wzdłuż tułowia lub nad głową w zależności od warunków anatomiczno – technicznych: zaleca się badaną kończynę umieścić nad głową, a kończynę do której podajemy środek kontrastujący – wzdłuż tułowia
grubość warstwy[mm]	≤ 2,5
odległość między warstwami	tak by warstwy się nie nakładały (pitch max zbliżony do 1)
FoV	dopasowane do wymiarów anatomicznych obszaru obrazowania
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	do tkanek miękkich

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak osłon w przypadku ułożenia badanej kończyny wzdłuż tułowia. Fartuch dwustronny osłonny w przypadku ułożenie badanej kończyny nad głową – Osłona na nie badane obszary ciała.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: od 20 do 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

a) przykładowe dane dla aparatu 1 – rzędowego:

- objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat: 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała,
- przepływ: 2ml/s,
- opóźnienie: 30-80s,

b) aparatu 4 – rzędowego:

- objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat: 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała,
- przepływ: 2ml/s,
- opóźnienie: 30 – 80s,

c) aparatu 16 – rzędowego:

- objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat: 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała,
- przepływ: 2ml/s,
- opóźnienie: 30-80s,

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia – zalecany cewnik do prawej żyły łokciowej.

W pracowniach niewyposażonych w strzykawkę automatyczną środek kontrastujący podaje pielęgniarka w szybkim wstrzyknięciu dożylnym (ośrodki nie wyposażone w strzykawkę automatyczną nie powinny wykonywać badania angio TK)

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) obszar anatomiczny od łuku aorty do palców ręki,
 - b) łuk aorty oraz naczynia podobojczykowe,

- c) naczynia kończyny górnej,
- d) obręcz barkowa po stronie badanej;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie naczyń tętniczych kończyny górnej,
 - b) zakontrastujacane światło tętnic kończyny górnej do poziomu dłoni;
- 3) szerokość okna [j. H.]: 500-700;
- 4) poziom okna [j. H.]: 80;
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych obszaru badanego,
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

166. Angio-TK, serce - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.352

ICD 9: 87.421.751

2. Cel procedury.

Diagnostyczny. Ocena położenia, morfologii i funkcji serca.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jan Głowacki, technik elektroradiologii Andrzej Dziubek, dr n. med. Tomasz Legaszewski, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej, należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	6	4

bramkowanie EKG

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;

- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, źle dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych, wynacznienie środka kontrastującego poza żyłę.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u pacjentów niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacji pacjenta zgodnie z procedurami anestezjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

1. Prokop M., Galanski M., *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka.*, Thieme 2007;
2. European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
3. Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
4. Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie aparatu TK do bramkowania EKG;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego:
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badana osoba jest na czczo i nie czy ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) w aparatach TK tego wymagających konieczność uzyskania akcji serca w granicach od 60 do 70 uderzeń na minutę. Ewentualne podanie leków zwalniających akcję serca do wymaganej,
 - c) w aparatach TK tego wymagających konieczność miarowej akcji serca,
 - d) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy,
 - e) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – tj. wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków co najmniej na 4-6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów,
 - f) założone wkłucie do żyły odłokciowej (preferowana prawa żyła odłokciowa) lub centralnej. Istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego, należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje Pacjenta (dziecko lub jego opiekunów) o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa pacjenta we właściwej pozycji do badania, wykonuje badanie. Pielęgniarka – bada ciśnienie krwi, częstość akcji serca, zakłada dożylne, podłącza strzykawkę automatyczną i elektrody EKG. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania. Opisuje badanie.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: "Wykonanie skanu pilotażowego w 1 płaszczyźnie: czołowej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od aorty wstępującej do podstawy serca. Skanowanie z bramkowaniem EKG. Kierunek skanowania – doogonowy lub dogłowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z kończynami górnymi uniesionymi nad głowę
grubość warstwy	przy bramkowaniu EGK warstwy submilimetrowe
odległość między warstwami	brak
FoV [cm]	dostosowane do wymiaru serca około 15
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie, badania naczyniowe

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecana osłona na jamę brzuszną i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarzy: 15 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

- opóźnienie: według krzywej wzmocnienia lub testu ok 10-40s.
- środek kontrastujący: do 2 ml/kg masy ciała przepływ do 5ml/s.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) obszar od rozwidlenia aorty do koniuszka serca,

- b) serca w całości,
- c) położenie, morfologia i funkcja serca w kolejnych fazach RR;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie obrysów przegrody międzykomorowej, granic komór i przedsionków,
 - b) zastawki serca;
- 3) szerokość okna [j. H.]:
 - a) 400 – dla oznaczenia wskaźnika uwapnienia (calcium score),
 - b) 400 – 600;
- 4) poziom okna [j. H.]:
 - a) 40 – dla oznaczenia wskaźnika uwapnienia (calcium score),
 - b) 90 – 110;
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych obszaru badanego. Opis badania uwzględnia położenie, morfologię i funkcję serca,
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć badanie po usunięciu przyczyn artefaktów (np. konieczność zastosowania sedacji):
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,
 - b) badanie w pozycji wymuszonej innej niż na plecach – niemożliwe;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1 ml/kg masy ciała. Dorośli do 2ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

167. Angio-TK tętnic wieńcowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.353

ICD 9: 88.380.751

2. Cel procedury.

Diagnostyczny. Ocena położenia, przebiegu, obrysów tętnic wieńcowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jan Głowacki, technik elektroradiologii Andrzej Dziubek, dr n. med. Tomasz Legaszewski, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej, należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	6	4

bramkowanie EKG

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, złe dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych, wyznaczynienie środka kontrastującego poza żyłę.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u pacjentów niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka., Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: możliwość wykonania badania z bramkowaniem EKG;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego:
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badana osoba jest na czczo i nie czy ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) w aparatach TK tego wymagających konieczność uzyskania akcji serca w granicach od 60 do 70 uderzeń na minutę. Ewentualne podanie leków zwalniających akcje serca do wymaganej,
 - c) w aparatach TK tego wymagających konieczność miarowej akcji serca,
 - d) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy,
 - e) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – tj. wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków co najmniej na 4-6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów,
 - f) założone wkłucie do żyły odłokciowej (preferowana prawa żyła odłokciowa) lub centralnej. Istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego, należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje Pacjenta (dziecko lub jego opiekunów) o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa pacjenta we właściwej pozycji do badania, wykonuje badanie. Pielęgniarka – bada ciśnienie krwi, częstość akcji serca, zakłada dożylnie, podłącza strzykawkę automatyczną Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania,

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: "Wykonanie skanu pilotażowego w 1 płaszczyźnie: czołowej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od aorty wstępującej do podstawy serca. Skanowanie z bramkowaniem EKG. Kierunek skanowania – doogonowy lub dogłowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z kończynami górnymi uniesionymi nad głowę
grubość warstwy	przy bramkowaniu EKG warstwy submilimetrowe
odległość między warstwami	brak
FoV [cm]	dostosowane do wymiaru serca; około 15
kąt pochylenia gantry	brak
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie, badania naczyniowe

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecana osłona na jamę brzuszną i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarzy: 15 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

" Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

- opóźnienie: według krzywej wzmocnienia lub testu około 15-30s.
- środek kontrastujący: do 2ml/kg masy ciała, przepływ do 5ml/s,

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie:
 - a) obszar od rozwidlenia aorty do koniuszka serca,
 - b) serce w całości,
 - c) położenie i przebieg tętnic wieńcowych od opuszki aorty piersiowej do obwodu na podstawie serca;
- 2) struktury krytyczne:
 - a) ostre odwzorowanie obrysów naczyń wieńcowych;
- 3) szerokość okna [j. H.]:
 - a) 400 – dla oznaczenia wskaźnika uwapnienia (calcium score),
 - b) 400 – 600;
- 4) poziom okna [j. H.]:
 - a) 40 – dla oznaczenia wskaźnika uwapnienia (calcium score),
 - b) 90 – 110;
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych obszaru badanego. Opis badania uwzględnia położenie, przebieg, obrysy tętnic wieńcowych,
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: "w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć badanie po usunięciu przyczyn artefaktów (np. konieczność zastosowania sedacji):
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,
 - b) badanie w pozycji wymuszonej innej niż na plecach – niemożliwe;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1 ml/kg masy ciała. Dorośli do 2ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

168. Angio-TK, żyły kończyny dolnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.354

ICD 9: 88.381.753

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jolanta Myga-Porosiło, dr n. med. Hanna Borowiak, Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskiego badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, źle dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u dzieci niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezyjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Mathias Prokop: Michael Galanski, „Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka”, Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego,
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badane dziecko jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy,
 - c) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów,
 - d) założone wkłucie po żyły obwodowej:
 - istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje dziecko lub jego opiekunów o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa dziecko we właściwej pozycji do badania, wykonuje badanie. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje

dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania. Opisuje badanie."

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach: czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – rozpoczyna się od 2 do 4cm powyżej linii łączącej grzbień talerzy biodrowych obejmuje całe kończyny dolne. Kierunek skanowania – dogłowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach, ręce nad głową (jeśli to technicznie możliwe zalecane jest, aby ręka bez wklucia była nad głową, a ręka do której podajemy środek kontrastujący – wzdłuż tułowia), stopy w kierunku okola (w przypadku dzieci mniejszych bez znaczenia)
grubość warstwy [mm]	≤ 2,5
odległość między warstwami [mm]	tak by warstwy się nie nakładały (pitch max zbliżony do 1)
FoV	dopasowane do wymiarów anatomicznych
kąt pochylenia gantry [°]	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm	tkanki miękkie

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na nie badane obszary ciała.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza

radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

- a) przykładowe dane dla aparatu 4 – warstwowego:
 - objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat: 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała,
 - przepływ: 2ml/s,
 - opóźnienie: 30-80s;
- b) aparatu 16 – warstwowego:
 - objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat: 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała,
 - przepływ: 2ml/s,
 - opóźnienie: 30-80s.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia – zalecany cewnik do prawej żyły łokciowej.

W pracowniach niewyposażonych w strzykawkę automatyczną środek kontrastujący podaje pielęgniarka w szybkim wstrzyknięciu dożylnym.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie miejsca podziału tętnic biodrowych wspólnych naczyń kończyn dolnych, obszar od dystalnego odcinka żyły głównej dolnej do stóp;
- 2) struktury krytyczne: ostre odwzorowanie naczyń żylnych kończyn dolnych, ostre odwzorowanie żył biodrowych oraz miejsca powstania żyły głównej dolnej;
- 3) szerokość okna [j. H.] 500-700;
- 4) poziom okna [j. H.] 80;
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonane procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych obszaru badanego. Opis badania powinien zawierać przebieg i morfologię układu żylnego kończyn dolnych,
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

169. Angio-TK, żyły kończyny górnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.355

ICD 9: 88.381.754

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jolanta Myga-Porosiło, dr n. med. Hanna Borowiak, Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskiego badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, źle dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u dzieci niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Mathias Prokop: Michael Galanski, „Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka”, Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego.
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badane dziecko jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy,
 - c) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
 - d) założone wkłucie po żyły obwodowej:
 - istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje dziecko lub jego opiekunów o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na

wykonanie badania, układa dziecko we właściwej pozycji do badania, wykonuje badanie. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania. Opisuje badanie.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach: czołowej i boczne. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – obejmujące badaną kończynę górną wraz z obręczą barkową. Kierunek skanowania – dłoniowo – ramienny;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach, badana kończyna wzdłuż tułowia lub nad głową w zależności od warunków anatomiczno – technicznych: zaleca się badaną kończynę umieścić nad głową, a kończynę do której podajemy kontrast – wzdłuż tułowia
grubość warstwy [mm]	≤ 2,5
odległość między warstwami [mm]	tak by warstwy się nie nakładały (pitch max zbliżony do 1)
FoV	dostosowanie do wymiarów anatomicznych
kąt pochylenia gantry [°]	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm	tkanki miękkie

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak osłon w przypadku ułożenia badanej kończyny wzdłuż tułowia. Fartuch dwustronny osłonny w przypadku ułożenie badanej kończyny nad głową – osłona na nie badane obszary ciała.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: od 20 do 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku,

problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylne środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

- a) przykładowe dane dla aparatu 1 – rzędowego:
 - objętość: Noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat: 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała,
 - przepływ: 2ml/s,
 - opóźnienie: 30-80s,
- b) aparatu 4 – rzędowego:
 - objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat: 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała,
 - przepływ: 2ml/s,
 - opóźnienie: 30-80s,
- c) aparatu 16 – rzędowego:
 - objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała, Dzieci w wieku od 1 do 5 lat: 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała,
 - przepływ: 2ml/s,
 - opóźnienie: 30-80s.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia– zalecany cewnik do prawej żyły łokciowej.

W pracowniach niewyposażonych w strzykawkę automatyczną środek kontrastujący podaje pielęgniarka w szybkim wstrzyknięciu dożylnym,"

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich: uwidocznienie.

- 1) obszar anatomiczny od palców ręki badanej do poziomu żyły głównej górnej, naczynia kończyny górnej, obręcz barkowa po stronie badanej;
- 2) struktury krytyczne: ostre odwzorowanie naczyń żylnych kończyny górnej, stopień wzmocnienia kontrastującego naczyń żylnych nie mniejszy niż naczyń tętniczych;
- 3) szerokość okna [j. H.] 500-700;
- 4) poziom okna [j. H.] 80;
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych obszaru badanego. Opis uwzględnia przebieg, ewentualne anomalie i morfologię naczyń żylnych kończyny górnej,
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

170. Angio-TK serce i wielkie naczynia - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.356

ICD 9: 87.420.751

2. Cel procedury.

Diagnostyczny. Ocena morfologii i czynności mięśnia sercowego. Ocena dużych naczyń w obrębie klatki piersiowej, ocena pomostów wieńcowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jan Głowacki, technik elektroradiologii Andrzej Dziubek, dr n. med. Tomasz Legaszewski, dr n. med. Paweł Bożek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskiego badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	6	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, złe dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych, wynacznienie środka kontrastującego poza żyłę.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u pacjentów niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezyjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Mathias Prokop: Michael Galanski, „Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka”, Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: możliwość wykonania badania z bramkowaniem EKG;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego:
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badana osoba jest na czczo i nie czy ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) w aparatach TK tego wymagających przy bramkowaniu EKG konieczność uzyskania akcji serca w granicach od 60 do 70 uderzeń na minutę. Ewentualne podanie leków zwalniających akcje serca do wymaganej,
 - c) w aparatach TK tego wymagających przy bramkowaniu EKG konieczność miarowej akcji serca,

- d) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy,
- e) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
- kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – tj. wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków co najmniej na 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów,
- f) założone wkłucie do żyły odłokciowej (preferowana prawa żyła odłokciowa) lub centralnej. Istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego, należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością;
- 3) personelu: technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje Pacjenta (dziecko lub jego opiekunów) o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa pacjenta we właściwej pozycji do badania, wykonuje badanie. Pielęgniarka – bada ciśnienie krwi, częstość akcji serca, zakłada dożylne, podłącza strzykawkę automatyczną. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania. Opisuje badanie,"

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanu pilotażowego w 1 płaszczyźnie: czołowej. Obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od poziomu tętnic podobojczykowych do podstawy serca. Kierunek skanowania – doogonowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z kończynami górnymi uniesionymi nad głowę
grubość warstwy [mm]	≥ 2,5, przy bramkowaniu EGK warstwy submilimetrowe
odległość między warstwami [mm]	brak
FoV	dostosowanie do wymiaru klatki piersiowej pacjenta, około 35
kąt pochylenia gantry [°]	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm	tkanki miękkie, badania naczyniowe

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecana osłona na jamę brzuszną i miednicę mniejszą.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury,

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury

w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół pielęgniarzy: 15 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

Opóźnienie: według krzywej wzmocnienia lub testu około 15-30s.

Środek kontrastujący: do 2 ml/kg masy ciała, przepływ do 5ml/s.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: serce i duże naczynia w obrębie klatki piersiowej w tym pomosty wieńcowe, od tętnic podobojczykowych do podstawy serca, tętnic podobojczykowych;
- 2) struktury krytyczne: ostre odwzorowanie konturów komór i przedsionków serca, naczyń wieńcowych, ostre odwzorowanie aorty wstępującej, łuku i aorty zstępującej;
- 3) szerokość okna [j. H.] 400-600;
- 4) poziom okna [j. H.] 90-110;
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych obszaru badanego. Opis badania uwzględnia morfologię i funkcję serca oraz położenie, przebieg, obrysy dużych naczyń oraz pomostów wieńcowych,
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć badanie po usunięciu przyczyn artefaktów (np. konieczność zastosowania sedacji):
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,
 - b) badanie w pozycji wymuszonej innej niż na plecach – niemożliwe;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała. Dorośli do 2ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

171. TK, klatka piersiowa, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.423

ICD 9: 87.410.601

2. Cel procedury.

Diagnostyczny. Ocena narządów klatki piersiowej – mięszu płucnego, opłucnej i ścian klatki piersiowej oraz śródpiersia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wieczorek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskiego badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Nie dotyczy.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

W przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, złe dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u dzieci niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezyjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Mathias Prokop: Michael Galanski, „Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka”, Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego.
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badane dziecko jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: Wykonanie skanów pilotażowych w płaszczyznach czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie – od szczytów płuc do tylnego zachyłka opłucnej. Kierunek skanowania – doogonowy lub dogłowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z uniesionymi ramionami
grubość warstwy [mm]	2,5-5
odległość między warstwami [mm]	brak
FoV	dostosowanie najszerszego wymiaru klatki piersiowej pacjenta
kąt pochylenia gantry [°]	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm	tkanki miękkie, tkanka płucna

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną i miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: od 20 do 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: całe ściany klatki piersiowej, aorta piersiowa i żyły główne, serce, miąższ płucny, naczynia (po dożylnym podaniu środka kontrastującego);
- 2) struktury krytyczne (ostre odwzorowanie) aorta piersiowa i żyły główne, struktury śródpiersia przedniego w tym grasica, tchawica i główne oskrzela, tkanki okołotchawicze, rozwidlenie tchawicy i węzły chłonne, przełyk, granice opłucnej śródpiersiowej, duże i średnie naczynia płucne, oskrzela segmentalne, śródmiąższ płucny, granica między opłucną a ścianą klatki piersiowej;
- 3) szerokość okna [j. H]:
 - a) 300-600 (tkanki miękkie),
 - b) 800-1600 (tkanka płuc);
- 4) poziom okna [j. H]:
 - a) 0-30 (tkanki miękkie),
 - b) 500-700 (tkanka płuc);

- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych klatki piersiowej,
 - d) w przypadku stwierdzenia obecności zmiany ogniskowej należy podać jej wymiary w trzech płaszczyznach (poprzecznej, czołowej, i strzałkowej) lub objętość, lokalizację uwzględniającą segment płuca oraz stosunek do otaczających struktur, ewentualne charakter wzmocnienia. Postępowanie takie ułatwi ocenę porównawczą. Podobnie w przypadku mnogich przerzutów do płuc – w miarę możliwości należy opisać ich ilość i lokalizacje co umożliwi ocenę porównawczą i ewentualne monitorowanie leczenia. Integralną częścią opisu badania, szczególnie u pacjentów ze stwierdzoną zmianą ogniskową w mięszu płuca, jest ocena węzłów chłonnych – średnica na skanach poprzecznych lub stosunek osi długiej do krótkiej. Gdy uwidocznione węzły chłonne są niepowiększone należy umieścić stosowną adnotację w opisie,
 - e) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami;
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,
 - b) badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, nie będący w stanie zatrzymać oddechu,
 - c) badanie w pozycji wymuszonej – pacjent z dusznością, nie będący w stanie leżeć w pozycji na plecach np. ułożenie pacjenta na boku, pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru,
 - d) badanie w pozycji na plecach i na brzuchu – dla odróżnienia niewielkich obszarów niedodmy (w warunkach prawidłowych pomiar gęstości tkanki płucnej wykazuje gradient przednio – tylny),
 - e) badanie na pełnym wdechu i wydechu – dla oceny pułapki powietrznej,
 - f) skanowanie w kierunku głowowo – ogonowym, z odchyleniem gantry (tilt) o 25° do 30° – dla lepszej oceny rozstrzeni oskrzeli,
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

172. TK, klatka piersiowa, z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.424

ICD 9: 87.411.601

2. Cel procedury.

Diagnostyczny. Ocena narządów klatki piersiowej – mięszu płucnego, opłucnej i ścian klatki piersiowej oraz śródpiersia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wieczorek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziaara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskiego badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, złe dobrane parametry techniczne, złe metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u dzieci niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestetycznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Mathias Prokop: Michael Galanski, „Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka”, Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury,
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego.
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badane dziecko jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu i unieruchomienie. Z obszaru podlegającego skanowaniu należy usunąć wszystkie metalowe elementy,
 - c) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestetyczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
 - d) założone wkłucie po żyły obwodowej:
 - istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością;
- 3) personelu: pielęgniarka – przygotowanie zestawu do założenia wenflonu, przygotowanie wstrzykiwacza automatycznego i środków kontrastujących. Technik elektroradiologii – potwierdza zgodność danych personalnych dziecka i rodzaj procedury zgodnie z danymi w skierowaniu, informuje dziecko lub jego opiekunów o przebiegu procedury, uzyskuje na piśmie zgodę na wykonanie badania, układa dziecko we właściwej pozycji do badania, wykonuje badanie. Lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje

dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania. Opisuje badanie.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach: czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie – od szczytów płuc do tylnego zachyłka opłucnej. Kierunek skanowania – doogonowy lub dogłowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	2,5-5
odległość między warstwami [mm]	brak
FoV	dostosowanie najszerszego wymiaru klatki piersiowej pacjenta, około 24
kąt pochylenia gantry [°]	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm	tkanki miękkie, tkanka płucna

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną i miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: od 20 do 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 15 minut
- 4) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007.

- a) przykładowe dane dla aparatu 4 – warstwowego:
 - objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat: 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze 1ml/kg masy ciała,
 - przepływ: 2ml/s,
 - opóźnienie: 30-80s;
- b) aparatu 16 – warstwowego:
 - objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała,
 - przepływ: 2ml/s,
 - opóźnienie: 30-80s.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia – zalecany cewnik do żyły powierzchownej okolicy prawego dołu łokciowego.

W pracowniach niewyposażonych w strzykawkę automatyczną środek kontrastujący podaje się „z ręki” w szybkim wstrzyknięciu dożylnym."

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie w całości ścian klatki piersiowej, w całości aorty piersiowej i żył głównych, serca, miąższu płucnego, naczyń po dożylnym podaniu środka kontrastującego;
- 2) struktury krytyczne (ostre odwzorowanie) aorty piersiowej, struktur śródpiersia przedniego w tym grasicy, tchawicy i głównych oskrzeli, tkanek okołotchawiczych, rozwidlenia tchawicy i węzłów chłonnych, przełyku, granic opłucnej śródpiersiowej, dużych i średnich naczyń płucnych, oskrzeli segmentalnych, śródmiąższu płucnego, granicy między opłucną, a ścianą klatki piersiowej;
- 3) szerokość okna [j. H]:
 - a) 300-600 (tkanki miękkie),
 - b) 800-1600 (tkanka płuc);
- 4) poziom okna [j. H]:
 - a) 30-60 (tkanki miękkie),
 - b) 500-700 (tkanka płuc);
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych klatki piersiowej,
 - d) w przypadku stwierdzenia obecności zmiany ogniskowej należy podać jej wymiary w trzech płaszczyznach (poprzecznej, czołowej i strzałkowej) lub objętość, lokalizację uwzględniającą segment płuca oraz stosunek do otaczających struktur, ewentualne charakter wzmocnienia. Postępowanie takie ułatwi ocenę porównawczą. Podobnie w przypadku mnogich przerzutów do płuc – w miarę możliwości należy opisać ich ilość i lokalizacje co umożliwi

ocenę porównawczą i ewentualne monitorowanie leczenia. Integralną częścią opisu badania, szczególnie u pacjentów ze stwierdzoną zmianą ogniskową w mięszu płuca, jest ocena węzłów chłonnych – średnica na skanach poprzecznych lub stosunek osi długiej do krótkiej. Gdy uwidocznione węzły chłonne są niepowiększone należy umieścić stosowną adnotację w opisie,

e) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami.
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,
 - b) badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, nie będący w stanie zatrzymać oddechu,
 - c) badanie w pozycji wymuszonej – pacjent z dusznością, nie będący w stanie leżeć w pozycji na plecach np. ułożenie pacjenta na boku, pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru,
 - d) badanie w pozycji na plecach i na brzuchu – dla odróżnienia niewielkich obszarów niedodmy (w warunkach prawidłowych pomiar gęstości tkanki płucnej wykazuje gradient przednio – tylny),
 - e) badanie na pełnym wdechu i wydechu – dla oceny pułapki powietrznej.
 - f) skanowanie w kierunku głowowo – ogonowym, z odchyleniem gantry (tilt) o 25° do 30° – dla lepszej oceny rozstrzeni oskrzeli,
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze 1ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

173. TK, klatka piersiowa, bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.425

ICD 9: 87.411.602

2. Cel procedury.

Diagnostyczny: ocena narządów klatki piersiowej – mięszu płucnego, opłucnej i ścian klatki piersiowej oraz śródpiersia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wieczorek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskiego badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w

trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;

- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, źle dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u dzieci niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Mathias Prokop: Michael Galanski, „Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka”, Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;

- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego.
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie. Sprawdzenie czy badane dziecko jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego,
 - b) w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny,
 - po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów;
 - c) założone wkłucie po żyły obwodowej:
 - istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w płaszczyznach czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie – od szczytów płuc do tylnego zachyłka opłucnej. Kierunek skanowania: doogonowy lub dogłowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	pozycja na plecach z uniesionymi ramionami
grubość warstwy [mm]	2,5-5
odległość między warstwami [mm]	brak
FoV	dostosowanie najszerszego wymiaru klatki piersiowej pacjenta, około 24
kąt pochylenia gantry [°]	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm	tkanki miękkie, tkanka płucna

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną i miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: od 20 do 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 15 minut
- 4) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Dawka 1 do 5 ml na kg masy ciała, max 100 ml, (wyższe dawki na kg masy ciała u noworodków i niemowląt). Droga dożylna, ewentualnie wstrzykiwacz automatyczny w zależności od wieku, problemu klinicznego i ilości środka kontrastującego. U dzieci do 2. roku życia nie stosuje się wstrzykiwacza automatycznego, kontrast podaje się dożylnie „z ręki”. Nadzór lekarza radiologa w trakcie podawania środka kontrastującego. Obserwacja pacjenta 30 min od podania środka kontrastującego. Wg Mathias Prokop: Miachael Galanski „Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka” Thieme 2007.

a) przykładowe dane dla aparatu 4 – warstwowego:

- objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat: 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała,
- przepływ: 2ml/s,
- opóźnienie: 30-80s;

b) aparatu 16 – warstwowego:

- objętość: noworodki i niemowlęta 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat: 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze: 1ml/kg masy ciała,
- przepływ: 2ml/s,
- opóźnienie: 30-80s.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia – zalecany cewnik do prawej żyły łokciowej.

W pracowniach niewyposażonych w strzykawkę automatyczną środek kontrastujący podaje pielęgniarka w szybkim wstrzyknięciu dożylnym.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

1) uwidocznienie:

- a) w całości ścian klatki piersiowej,
- b) w całości aorty piersiowej i żył głównych,
- c) serca,
- d) mięszu płucnego,

- e) naczyń po dożylnym podaniu środka kontrastującego;
- 2) struktury krytyczne (ostre odwzorowanie):
 - a) aorty piersiowej,
 - b) struktur śródpiersia przedniego w tym grasicy,
 - c) tchawicy i głównych oskrzeli,
 - d) tkanek okołotchawicznych,
 - e) rozwidlenia tchawicy i węzłów chłonnych,
 - f) przełyku,
 - g) granic opłucnej śródpiersiowej,
 - h) dużych i średnich naczyń płucnych,
 - i) oskrzeli segmentalnych,
 - j) śródmiąższu płucnego,
 - k) granicy między opłucną, a ścianą klatki piersiowej;
- 3) szerokość okna [j. H]:
 - a) 300-600 (tkanki miękkie),
 - b) 800-1600 (tkanka płuc);
- 4) poziom okna [j. H.]:
 - a) 30-60 (tkanki miękkie),
 - b) 500-700 (tkanka płuc);
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych klatki piersiowej,
 - d) w przypadku stwierdzenia obecności zmiany ogniskowej należy podać jej wymiary w trzech płaszczyznach (poprzecznej, czołowej i strzałkowej) lub objętość, lokalizację uwzględniającą segment płuca oraz stosunek do otaczających struktur, ewentualne charakter wzmocnienia. Postępowanie takie ułatwi ocenę porównawczą. Podobnie w przypadku mnogich przerzutów do płuc – w miarę możliwości należy opisać ich ilość i lokalizację co umożliwi ocenę porównawczą i ewentualne monitorowanie leczenia. Integralną częścią opisu badania, szczególnie u pacjentów ze stwierdzoną zmianą ogniskową w miąższu płuca, jest ocena węzłów chłonnych – średnica na skanach poprzecznych lub stosunek osi długiej do krótkiej. Gdy uwidocznione węzły chłonne są niepowiększone należy umieścić stosowną adnotację w opisie,
 - e) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.

7. Warunki odstępowania od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obciążone artefaktami.
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,

- b) badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, nie będący w stanie zatrzymać oddechu,
 - c) badanie w pozycji wymuszonej – pacjent z dusznością, nie będący w stanie leżeć w pozycji na plecach np. ułożenie pacjenta na boku, pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru,
 - d) badanie w pozycji na plecach i na brzuchu – dla odróżnienia niewielkich obszarów niedodmy (w warunkach prawidłowych pomiar gęstości tkanki płucnej wykazuje gradient przednio – tylny),
 - e) badanie na pełnym wdechu i wydechu – dla oceny pułapki powietrznej,
 - f) skanowanie w kierunku głowowo – ogonowym, z odchyleniem gantry (tilt) o 25^0 do 30^0 – dla lepszej oceny rozstrzeni oskrzeli;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
 - 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta do 3ml/kg masy ciała. Dzieci w wieku od 1 do 5 lat do 2ml/kg masy ciała. Dzieci starsze 1ml/kg masy ciała;
 - 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

174. TK, wysokiej rozdzielczości, płuca, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.426

ICD 9: 87.410.602

2. Cel procedury.

Diagnostyczny. Ocena miąższu płucnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wieczorek, dr hab. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskiego badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii, pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

W przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, źle dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u dzieci niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – od 3 do 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezyjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Mathias Prokop: Michael Galanski, „Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka”, Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta. Sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania rentgenowskiego.
 - a) ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na wykonanie badania na piśmie,
 - b) usunięcie z obrazowanej powierzchni elementów mogących być przyczyną artefaktów;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach: czołowej i bocznej Obszar

istotny klinicznie – od szczytów płuc do tylnego zachyłka opłucnej. Kierunek skanowania – doogonowy lub dogłowy;

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach
grubość warstwy [mm]	2
odległość między warstwami [mm]	0-10
FoV	dostosowanie najszerszego wymiaru klatki piersiowej pacjenta, około 24
kąt pochylenia gantry [°]	0
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze bez utraty informacji z obrazu
algorytm	tkanki miękkie, tkanka płucna wysokiej rozdzielczości

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną i miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) zespół lekarzy radiologów: od 20 do 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie całości miąższu płucnego;
- 2) struktury krytyczne (ostre odwzorowanie) miąższu płucnego, szczelin płuc, przekrojów śródmiąższowych odcinków naczyń płucnych, małych oskrzeli i naczyń płucnych, granic opłucnej śródpiersiowej, dużych i średnich naczyń płucnych, śródmiąższu płucnego, granicy między opłucną, a ścianą klatki piersiowej;
- 3) szerokość okna [j. H.]:
 - a) 1000-1600;
- 4) poziom okna [j. H.]:
 - a) 400-700;
- 5) opis wyniku: kryteria poprawności opisu pisemnego badania – opis zawierający minimum:

- a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych klatki piersiowej,
- 6) opis badania obejmujący podstawowe parametry oceny HRCT klatki piersiowej:
- a) ocena struktur miąższu płucnego w szczególności ocena zrębu okołonaczyniowego i okołoskrzelowego, śródzrazikowego, przegród międzyzrazikowych, linii podopłucnowych;
 - b) zmiany patologiczne jak rozsiane zmiany guzkowe, zagęszczenia śródmiąższowe, obraz matowej szyby, zmiany siateczkowate, obraz plastra miodu itp.;
 - c) inne stwierdzone patologie;

W badaniu HRCT ocena struktur śródpiersia oraz wnęk płucnych jest ograniczona ze względu na brak wzmocnienia kontrastującego naczyń oraz nieciągłą akwizycję obrazu.

Wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania."

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami;
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,
 - b) badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, nie będący w stanie zatrzymać oddechu,
 - c) badanie w pozycji wymuszonej – pacjent z dusznością, nie będący w stanie leżeć w pozycji na plecach np. ułożenie pacjenta na boku, pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru,
 - d) badanie w pozycji na plecach i na brzuchu – dla odróżnienia niewielkich obszarów niedodmy (w warunkach prawidłowych pomiar gęstości tkanki płucnej wykazuje gradient przednio – tylny),
 - e) badanie na pełnym wdechu i wydechu – dla oceny pułapki powietrznej,
 - f) skanowanie w kierunku głowowo – ogonowym, z odchyleniem gantry (tilt) o 25° do 30° – dla lepszej oceny rozstrzeni oskrzeli;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

175. Fluoroscopia, radiografia, bronchografia

Część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.320

ICD 9: 87.320.400

2. Cel procedury.

Diagnostyczny, w chwili obecnej niestosowany.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Agnieszka Brodzisz, dr n. med. Magdalena Woźniak, mgr Tomasz Okliński, prof. nadzw. dr hab. n. med. Andrzej Paweł Wieczorek, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłona osobista, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	2	2
0	5	0	2	2
0	6	0	2	2
0	7	0	2	2

0	8	0	2	2
---	---	---	---	---

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
 - b) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji, złe pozycjonowanie, złe dobrane parametry techniczne, złe wypełnione skierowanie, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby. Pomagają uspokoić i utrzymać dziecko w nieruchomej pozycji w czasie badania.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Quality Criteria for Computed Tomography, Report EUR 16262, 1999;
- 2) Marilyn J. Siegel, Pediatric BODY CT, Williams&Wilkins, Lippincott 2008;

- 3) European Guidelines for Multislice Computed Tomography, Funded by the European Commission, March 2004;
- 4) Good practice for radiological reporting. Guidelines from the European Society of Radiology (ESR), Insights Imaging, 2011;2:93–96.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: identyfikacja pacjenta, sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie pacjenta lub opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonuje się szereg zdjęć celowanych w różnych ułożeniach pacjenta podczas podawania środka kontrastującego do tchawicy i drzewa oskrzelowego. Należy zapewnić jednoczesną możliwość wykonania skopii;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70 – 120
ognisko	≤ 0,6
filtracje [mm Al.]	≥1 + 0,1 mm Cu lub 0,2 mm Cu
FFD [cm]	110 – 170
komora AEC	bez
czułość błona/folia	400/800
czas [ms]	100
kratka	w zależności od wielkości dziecka

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: tomografia komputerowa jest badaniem z wyboru u pacjentów z podejrzeniem patologii oskrzeli;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłonięta jama brzuszna.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Dziecko pod opieką laryngologicznego zespołu medycznego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) pielęgniarka: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie zakontrastowanych dróg oddechowych tchawicy, oskrzeli głównych i dystalnych (w zależności od wskazań);
- 2) struktury krytyczne: bez specjalnych wymagań;
- 3) opis wyniku: ocena patologii lub odmian stwierdzonych w uwidoczniionych strukturach anatomicznych; opis uwzględnia pola płucne, struktury śródpiersia, struktury kostne.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: uczulenie pacjenta na jod oraz ciężki stan kliniczny;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem. Odstąpienie następuje po porozumieniu z lekarzem radiologiem;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

176. Fluoroskopia + radiografia, badanie przelyku z wzmocnieniem kontrastowym -
część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.324

ICD 9: 87.420.403

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Katarzyna Czerwińska, mgr Michał Popielarz, dr n.med. Michał Brzewski, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) przeciwwskazania do podania środka kontrastującego doustnie dla siarczanu baru: podejrzenie perforacji lub niedrożności przewodu pokarmowego, wrzodziejące zapalenie jelita, reakcje alergiczne na produkty zawierające bar w przeszłości, nadwrażliwość na składniki preparatu, dziedziczna nietolerancja fruktozy (dla preparatów zawierających sorbitol), dla jodowego niejonowego środka kontrastującego: ciężka reakcja alergiczna w wywiadzie, nadczynność tarczycy, niewydolność nerek;
- 2) względne: ciąża

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U dzieci poniżej 1 r.ż. zalecane jodowe niejonowe nisko/izoosmolarne środki kontrastujące.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie

- specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
b) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z Załącznikiem do procedury 5.065 ICD 88.011.502 Część szczegółowa punkt 5.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Uczulenie na środek kontrastujący.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent minimum 2 godziny po posiłku, butelka ze smoczką i mlekiem do ewentualnego wymieszania ze środkiem kontrastującym, wykluczenie uczulenia na środek kontrastujący. W badaniu mogą uczestniczyć rodzice lub opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane osoby. Osłony indywidualne dla osób uczestniczących przy badaniu oraz fartuch miednicowy dla pacjenta jeśli nie przysyłania narządów objętych badaniem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Wątpliwy wynik badania, poszerzenie diagnostyki.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Wytyczne ESUR dotyczące środków kontrastujących*, wersja 7.0;
- 2) *ACR Manual on Contrast*, Media Version 8 2012 r.;
- 3) R.D. Halpert, P.J. Feczko, *Radiologia przewodu pokarmowego*, Lublin 2000 r.;
- 4) *ACR-SPR Practice Guideline For The Performance Of Contrast Esophagrams And Uper gastrointestinal Examinations In Infants And Children* 2010 r.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: obserwacja za pomocą fluoroskopii połykania środka kontrastującego przez pacjenta z obserwacją motoryki przełyku i oceną wpustu żołądka, minimum 2 zdjęcia (boczne i AP) w pozycji leżącej lub stojącej obejmujące cały przełyk (od nosogardła do wpustu

zołądka) przedstawiające anatomie, odmiany rozwojowe oraz patologie badanego obszaru;

2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55 – 70
ognisko	$\leq 1,3$
filtracja [mm Al]	$\geq 1 + 0,1$ mm Cu lub 0,2 mm Cu
FFD [cm]	100 – 150
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	< 200
kratka	w zależności od wielkości dziecka

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: fartuch miednicowy dla pacjenta, fartuchy osłonowe dla osób uczestniczących przy badaniu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Dokonanie zapisu o ilości podanego środka kontrastującego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

4) pielęgniarka: 15 minut;

1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;

2) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

Środek kontrastujący podawany doustnie: zawiesina barytowa w stężeniu zalecanym przez producenta, jodowy niejonowy nisko/izoosmolarny środek kontrastujący. Podanie środka kontrastującego w zależności od wieku i współpracy pacjenta za pomocą butelki ze smoczką, łyżeczki, strzykawki, sondy, kubeczka. Stały nadzór lekarza radiologa wykonującego badanie.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

1) uwidocznienie: przełyku na całej długości;

2) opis wyniku: powinien zawierać ocenę patologii lub odmian anatomicznych w badaniu danej okolicy, rodzaj i sposób podawania środka kontrastującego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: do decyzji lekarza radiologa nadzorującego badanie;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: pacjent niewspółpracujący, brak współpracy z rodzicem (opiekunem);
- 3) przerwanie badania, w przypadku wystąpienia reakcji uczuleniowej na zastosowany środek kontrastujący, zasłabnięcie pacjenta, na wyraźne żądanie rodziców/opiekunów pacjenta do 16 roku życia;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: do decyzji lekarza przeprowadzającego badanie;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

177. Fluoroskopia + radiografia, badanie z wzmocnieniem kontrastowym, górny odcinek przewodu pokarmowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.325

ICD 9: 87.620.401

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Katarzyna Czerwińska, mgr Michał Popielarz, dr n. med. Michał Brzewski, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) przeciwwskazania do podania środka kontrastującego doustnie dla siarczanu baru: podejrzenie perforacji lub niedrożności przewodu pokarmowego, wrzodziejące zapalenie jelita, reakcje alergiczne na produkty zawierające bar w przeszłości, nadwrażliwość na składniki preparatu, dziedziczna nietolerancja fruktozy (dla preparatów zawierających sorbitol), dla jodowego niejonowego środka kontrastującego: ciężka reakcja alergiczna w wywiadzie, nadczynność tarczycy, niewydolność nerek;
- 2) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U dzieci poniżej 1 roku życia zalecane jodowe niejonowe nisko/izoosmolarne środki kontrastujące.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
 - b) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 5.065 ICD 88.011.502 część szczegółowa punkt 5.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Uczulenie na środek kontrastujący.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo (czas od ostatniego posiłku: noworodki i młodsze niemowlęta ok. 2 – 3 godz., starsze niemowlęta i małe dzieci ok. 4 godz., nastolatki ok. 6 – 8 godz.), butelka ze smoczką i mlekiem do ewentualnego wymieszania ze środkiem kontrastującym. Wykluczenie uczulenia na środek kontrastujący. W badaniu mogą uczestniczyć rodzice lub opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane osoby. Osłony indywidualne dla osób uczestniczących przy badaniu oraz fartuch miednicowy dla pacjenta jeśli nie przysyłania narządów objętych badaniem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Wątpliwy wynik badania, poszerzenie diagnostyki.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Wytyczne ESUR dotyczące środków kontrastujących wersja 7.0.;
- 2) ACR Manual on Contrast Media Version 8, 2012 r.;
- 3) R.D. Halpert, P.J. Feczko, Radiologia przewodu pokarmowego, Lublin 2000 r.;
- 4) ACR-SPR Practice Guideline For The Performance Of Contrast Esophagrams And Uper gastrointestinal Examinations In Infants And Children, 2010 r.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: obserwacja za pomocą fluoroskopii aktu połykania, motoryki przełyku i pasażu środka kontrastującego przez żołądek, odźwiernik i dwunastnicę z oceną połączenia dwunastniczo-czczonego. Minimum po 2 zdjęcia (boczne i AP lub skośne) każdego badanego obszaru, przedstawiające anatomię, odmiany rozwojowe oraz patologie górnego odcinka przewodu pokarmowego.
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55 – 70
ognisko	$\leq 1,3$
filtracje [mm Al]	$\geq 1 + 0,1$ mm Cu lub 0,2 mm Cu
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC	środkowa

(użycie AEC nie jest obligatoryjne)	
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<200
kratka	w zależności od wielkości dziecka

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: fartuch miednicowy dla pacjenta, fartuchy ochronne dla osób uczestniczących przy badaniu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Dokonanie zapisu informacji o ilości podanego środka kontrastującego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 30 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

Środek kontrastujący podawany doustnie: zawiesina barytowa w stężeniu zalecany przez producenta, jodowy niejonowy nisko/izoosmolarny środek kontrastujący. Podanie środka kontrastującego w zależności od wieku i współpracy pacjenta za pomocą butelki ze smoczkiem, łyżeczki, strzykawki, sondy, kubeczka. Stały nadzór lekarza radiologa wykonującego badanie.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: przełyku, żołądka, dwunastnicy i jej połączenia z jelitem cienkim;
- 2) struktury krytyczne: bez szczególnych dla tej procedury;
- 3) opis wyniku: powinien zawierać ocenę przełyku, aktu połykania, ocenę żołądka i dwunastnicy oraz odmian anatomicznych/ wad rozwojowych i stwierdzonej patologii, rodzaj i sposób podania środka kontrastującego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: do decyzji lekarza radiologa nadzorującego badanie;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: pacjent niewspółpracujący, brak współpracy z rodzicem (opiekunem);
- 3) przerwanie badania: w przypadku wystąpienia reakcji uczuleniowej na zastosowany środek kontrastujący, zasłabnięcie pacjenta, na wyraźne żądanie rodziców/opiekunów pacjenta do 16 roku życia;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: do decyzji lekarza przeprowadzającego badanie;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

178. Fluoroscopia + radiografia, badanie z wzmocnieniem kontrastowym, dwukontrastowe, żołądek i dwunastnica - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.326

ICD 9: 87.620.402

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Katarzyna Czerwińska, mgr Michał Popielarz, dr n. med. Michał Brzewski, dr n. med. Ewa Kluczevska, dr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) przeciwwskazania do podania środka kontrastującego doustnie dla siarczanu baru: podejrzenie perforacji lub niedrożności przewodu pokarmowego, wrzodziejące zapalenie jelita, reakcje alergiczne na produkty zawierające bar w przeszłości, nadwrażliwość na składniki preparatu, dziedziczna nietolerancja fruktozy (dla preparatów zawierających sorbitol), dla jodowego niejonowego środka kontrastującego: ciężka reakcja alergiczna w wywiadzie, nadczynność tarczycy, niewydolność nerek;
- 2) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U dzieci poniżej 1 roku życia zalecane jodowe niejonowe nisko/izoosmolarnie środki kontrastujące.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
 - b) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502 część szczegółowa punkt 5.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Uczulenie na środek kontrastujący.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo (czas od ostatniego posiłku: noworodki i młodsze niemowlęta ok. 2 – 3 godz., starsze niemowlęta i małe dzieci ok. 4 godz., nastolatki ok. 6 – 8 godz.), butelka ze

smoczkami i mlekiem do ewentualnego wymieszania ze środkiem kontrastującym; wykluczenie uczulenia na środek kontrastujący. W badaniu mogą uczestniczyć rodzice lub opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane osoby. Osłony indywidualne dla osób uczestniczących przy badaniu oraz fartuch miednicowy i osłona na tarczycę dla pacjenta, jeśli nie przysyłania narządów objętych badaniem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Wątpliwy wynik badania, poszerzenie diagnostyki.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Wytyczne ESUR dotyczące środków kontrastujących wersja 7.0.;
- 2) ACR Manual on Contrast Media Version 8, 2012 r.;
- 3) R.D. Halpert, P.J. Feczko, Radiologia przewodu pokarmowego, Lublin 2000 r.;
- 4) ACR-SPR Practice Guideline For The Performance Of Contrast Esophagrams And Uper gastrointestinal Examinations In Infants And Children, 2010 r.;
- 5) ACR-SPR Practice Guideline For The Performance Of Contrast Esophagrams And Uper Gastrointestinal Examinations In Adults, 2008 r.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: upewnienie się czy pacjent jest przygotowany do badania i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego, ogólne poinformowanie pacjenta (opiekunów) o możliwościach wystąpienia ewentualnych powikłań związanych z podaniem środka kontrastującego;
- 3) personelu: pielęgniarka - przygotowanie odpowiedniej ilości środka kontrastującego, zestawu do podawania środka kontrastującego, lekarz radiolog – poinformowanie pacjenta (opiekunów) o schemacie przeprowadzanego badania, poinformowanie pacjenta (opiekunów) o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego oraz środków kontrastujących, przeprowadzenie badania zgodnie z aktualną wiedzą medyczną, interpretacja uzyskanych obrazów z przeprowadzonego badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podanie pozytywnego środka kontrastującego doustnie lub za pomocą sondy aż do odpowiedniego rozciągnięcia żołądka (ocena pod fluoroskopia), następnie w pozycji leżącej obrót pacjenta minimum 2 razy (zalecane w lewą stronę) aby błona śluzowa została pokryta środkiem kontrastującym. Po ocenie za pomocą fluoroskopii o wystarczającym pokryciu błony śluzowej żołądka przez pozytywny środek kontrastujący, podanie negatywnego środka kontrastującego (powietrze, CO₂) lub metylocelulozy. Następnie ułożenie pacjenta na prawym boku i wykonanie zdjęć w pozycji bocznej lub skośnej tylnej z oceną wpustu i dna żołądka. Następnie obrót pacjenta na plecy i lekko na lewy bok z wykonaniem zdjęć celowanych na odźwiernik i dwunastnicę. Możliwa modyfikacja badania w zależności od warunków

anatomicznych i napotkanej patologii – do decyzji lekarza radiologa przeprowadzającego badanie;

2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55 – 70
ognisko	$\leq 1,3$
filtracje [mm Al.]	$\geq 1 + 0,1$ mm Cu lub 0,2 mm Cu
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<200
kratka	w zależności od wielkości dziecka

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: fartuch miednicowy i osłona na tarczycę dla pacjenta, fartuchy osłonne dla osób uczestniczących przy badaniu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Dokonanie zapisu o ilości podanego środka kontrastującego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 45 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 70 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

Środek kontrastujący podawany doustnie: zawiesina barytowa w stężeniu zalecanym przez producenta, jodowy niejonowy nisko/izoosmolarny środek kontrastujący. Podanie środka kontrastującego w zależności od wieku i współpracy pacjenta za pomocą butelki ze smoczką, łyżeczki, strzykawki, sondy lub kubeczka. Stały nadzór lekarza radiologa wykonującego badanie.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: powierzchni ściany/śluzówki przełyku, powierzchni błony śluzowej żołądka i dwunastnicy;
- 2) struktury krytyczne: brak szczególnych dla tej procedury;

- 3) opis wyniku: powinien zawierać ocenę śluzówki przełyku, żołądka I dwunastnicy oraz odmian anatomicznych/wad rozwojowych i stwierdzonej patologii, rodzaj i sposób podania środka kontrastującego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: do decyzji lekarza radiologa nadzorującego badanie;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, pacjent niewspółpracujący, brak współpracy z rodzicem (opiekunem);
- 3) przerwanie badania, w przypadku wystąpienia reakcji uczuleniowej na zastosowany środek kontrastujący, zaślabnięcie pacjenta, na wyraźne żądanie rodziców/opiekunów pacjenta do 16 roku życia;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: do decyzji lekarza przeprowadzającego badanie;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

179. Fluoroskopia + radiografia, badanie z wzmocnieniem kontrastowym - pasaż jelitowy - część ogólna

1. Identyfikator procedury

Kod główny: 7.327

ICD 9: 87.630.400

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Anna Pedeus, mgr Michał Popielarz dr. n. med. Michał Brzewski, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskiego badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) przeciwwskazania do podania środka kontrastującego doustnie dla siarczanu baru: podejrzenie perforacji lub niedrożności przewodu pokarmowego, wrzodziejące

zapalenie jelita, reakcje alergiczne na produkty zawierające bar w przeszłości, nadwrażliwość na składniki preparatu, dziedziczna nietolerancja fruktozy (dla preparatów zawierających sorbitol), dla jodowego niejonowego środka kontrastującego: ciężka reakcja alergiczna w wywiadzie, nadczynność tarczycy, niewydolność nerek;

2) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Dla pacjenta - osłony na gonady i tarczycę, osoba towarzysząca - opiekunowie fartuchy ochronne, u dzieci < 1 roku życia zalecane są niejonowe jodowe nisko- lub izoosmolarne środki kontrastujące.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
 - b) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502 część szczegółowa punkt 5.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Podjęcie perforacji przewodu pokarmowego, ryzyko zachłyśnięcia (dzieci do 1 roku życia.) – wskazanie do podania nisko/izoosmolarnego jodowego środka kontrastującego, uczulenie na podawany środek kontrastujący.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent do 3 roku życia powinien przybyć na badanie tuż przed kolejnym karmieniem. W badaniu mogą uczestniczyć rodzice lub opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Perforacja przewodu pokarmowego; działania niepożądane zastosowanych środków kontrastujących.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) ACR – SPR Practice Guideline for the performance of pediatric contrast examinations of the small bowel, Revised 2008;
- 2) red. Leszczyński S., Radiologia t.1;
- 3) Chapman S., Nakielny R., Metody obrazowania radiologicznego.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) personelu: technik elektroradiologii: identyfikacja pacjenta, przygotowanie aparatu do wykonania badania, pielęgniarka: przygotowanie odpowiedniej ilości środka kontrastującego, zestawu do podawania środka kontrastującego, lekarz radiolog: poinformowanie pacjenta (opiekunów) o schemacie przeprowadzanego badania, poinformowanie pacjenta (opiekunów) o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego oraz środków kontrastujących.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podgląd skopią postępującego pasażu jelitowego w odstępach czasowych właściwych dla spodziewanego tempa pasażu - zalecane odstępy 15, 30, 60 min. Uzyskanie obrazów dokumentujących obecność patologii lub prawidłowych obrazów wykluczających obecność patologii. Po podaniu środka kontrastującego należy dążyć do

uwidocznienia połączenia dwunastniczo-czczego, kolejnych pętli jelita cienkiego, kątnicy;

2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55 – 70
ognisko	$\leq 1,3$
filtracje [mm Al.]	$\geq 1 + 0,1$ mm Cu lub 0,2 mm Cu
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<200
kratka	z

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: dla pacjenta osłony na tarczycę i gonady, fartuchy ochronne dla osób uczestniczących przy badaniu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak szczególnych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 45 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 45 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

U dzieci do 1 roku życia jodowe środki kontrastujące, powyżej 1 roku życia można zastosować zawiesinę barytową. Ilość podawanego środka kontrastującego jest zależna od wieku dziecka, anatomii i podejrzewanej patologii. Orientacyjne dawki: niemowlęta 30 ml – 75 ml, dzieci starsze do 480 ml. Można stosować dodatki smakowe. Sposób podania zależny od wieku dziecka (butelka, strzykawka, kubek, przy braku współpracy przez sondę dojelitową).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: anatomii jelita cienkiego, położenia kątnicy, ocena szczelności ścian przewodu pokarmowego, ocena szybkości pasażu i ewentualnych zwężeń;
- 2) struktury krytyczne: pasaż powinien być poprowadzony do uzyskania kontrastu w odbytnicy;

- 3) opis wyniku: opis powinien zawierać ocenę przełyku, aktu połykania, ocenę żołądka i dwunastnicy oraz pętli jelita cienkiego i grubego, odmian anatomicznych/wad rozwojowych i stwierdzonej patologii, określenie czasu pasażu przez poszczególne odcinki przewodu pokarmowego, rodzaj i sposób podania środka kontrastującego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: do decyzji lekarza radiologa nadzorującego badanie;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: dostosowane do wieku oraz budowy pacjenta;
- 3) przerwanie badania: pojawienie się uczulenia na zastosowany środek kontrastujący, wystąpienie zagrażających stanów nagłych, na wyraźne żądanie rodziców/opiekunów/pacjenta do 16 roku życia;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zależna od poszukiwanej patologii; do decyzji lekarza nadzorującego badanie;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

180. Fluoroskopia + radiografia, badanie z wzmocnieniem kontrastowym, dwukontrastowe, jelito cienkie – enterokliza - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.328

ICD 9: 87.630.401

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Anna Pedeus, mgr Michał Popielarz dr. n. med. Michał Brzewski, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskiego badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) przeciwwskazania do podania środka kontrastującego doustnie dla siarczanu baru: podejrzenie perforacji lub niedrożności przewodu pokarmowego, wrzodziejące zapalenie jelita, reakcje alergiczne na produkty zawierające bar w przeszłości, nadwrażliwość na składniki preparatu, dziedziczna nietolerancja fruktozy (dla preparatów zawierających sorbitol), dla jodowego niejonowego środka kontrastującego: ciężka reakcja alergiczna w wywiadzie, nadczynność tarczycy, niewydolność nerek;
- 2) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Dla pacjenta – osłony na gonady i tarczycę, osoba towarzysząca – opiekunowie fartuchy ochronne.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
 - b) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502 część szczegółowa punkt 5.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Uczulenie na podawany środek kontrastujący.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent na czczo, bez posiłku od północy w dniu poprzedzającym badanie. W badaniu mogą uczestniczyć rodzice lub opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Perforacja przewodu pokarmowego, działania niepożądane zastosowanych środków kontrastujących.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *ACR – SPR Practice Guideline for the performance of pediatric contrast examinations of the small bowel*, Revised 2008;
- 2) red. Leszczyński S., *Radiologia t.1*;
- 3) Chapman S., Nakielny R., *Metody obrazowania radiologicznego*;
- 4) *Fluoroscopic and CT enteroclysis in children: initial experience, technical feasibility and utility*, *Pediatr. Radiology*, (2008).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podgląd skopią procesu zakładania sondy (jeśli pacjent wymaga założenia sondy w gabinecie). Po podaniu środka kontrastującego - uzyskanie obrazów dokumentujących obecność patologii lub prawidłowych obrazów wykluczających obecność patologii;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55 – 70
ognisko	≤1,3
filtracje [mm Al.]	≥1 + 0,1 mm Cu lub 0,2 mm Cu

FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<200
kratka	Z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: dla pacjenta osłony na tarczycę i gonady, fartuchy osłonowe dla osób uczestniczących przy badaniu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak szczególnych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 45 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 45 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

Zawiesina barytowa, u dzieci poniżej 1 roku życia jodowy środek kontrastujący. Jako środki wypełniające światło jelita – powietrze, dwutlenek węgla, roztwór metylocelulozy. Dawka zależna od wieku dziecka i długości obszaru który ma być uwidoczniony.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: anatomii jelita cienkiego, szerokości światła, obecności ew. zwężeń, przetok, ocena błony śluzowej ściany jelita, ocena zmian ogniskowych w świetle jelita;
- 2) struktury krytyczne: brak szczególnych dla tej procedury;
- 3) opis wyniku: rodzaj i sposób podania środka kontrastującego, w opisie ocena morfologii jelita cienkiego, stwierdzanej patologii oraz ocena błony śluzowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: do decyzji lekarza radiologa nadzorującego badanie;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: dostosowane do wieku oraz budowy pacjenta;
- 3) przerwanie badania: pojawienie się uczulenia na zastosowany środek kontrastujący, wystąpienie zagrażających stanów nagłych, na wyraźne żądanie rodziców (opiekunów) pacjenta do 16 roku życia;

- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zależna od poszukiwanej patologii, do decyzji lekarza nadzorującego badanie;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

181. Fluoroscopia + radiografia, badanie z wzmocnieniem kontrastowym, jelito grube - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.329

ICD 9: 87.640.401

2. Cel procedury.

Diagnostyka jelita grubego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Michał Ciastoń, mgr Michał Popielarz dr n. med. Michał Brzewski, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) przeciwwskazania do podania środka kontrastującego doustnie dla siarczanu baru: podejrzenie perforacji lub niedrożności przewodu pokarmowego, wrzodziejące zapalenie jelita, reakcje alergiczne na produkty zawierające bar w przeszłości, nadwrażliwość na składniki preparatu, dziedziczna nietolerancja fruktozy (dla preparatów zawierających sorbitol), dla jodowego niejonowego środka kontrastującego: ciężka reakcja alergiczna w wywiadzie, nadczynność tarczycy, niewydolność nerek;
- 2) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osoba towarzysząca – opiekunowie.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
 - b) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 5.065 ICD 88.011.502 część szczegółowa punkt 5.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Możliwość perforacji przewodu pokarmowego, ocena ilości podawanego środka kontrastującego, uczulenie na podawany środek kontrastujący.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice lub opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane osoby. Osłony indywidualne dla osób uczestniczących przy badaniu.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Perforacja przewodu pokarmowego, działania niepożądane zastosowanych środków kontrastujących.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Hardy M., Boynes S., *ACR-SPR Practice Guideline for the performance of pediatric fluoroscopic contrast enema examinations. Revised 2011*;
- 2) *Paediatric Radiography*, 2003.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) personelu: pielęgniarka - przygotowanie odpowiedniej ilości środka kontrastującego, zestawu do podawania środka kontrastującego, lekarz radiolog - poinformowanie pacjenta (opiekunów) o schemacie przeprowadzanego badania, poinformowanie pacjenta (opiekunów) o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego oraz środków kontrastujących.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: po płytkim wprowadzeniu cewnika w pozycji bocznej powolne podanie pod skopią niewielkiej ilości środka kontrastującego celem zobrazowania odbytnicy. Archiwizacja obrazu ze skopii lub wykonanie zdjęcia RTG boczne celowanego na odbytnicę. Właściwe umieszczenie cewnika oraz dalsze podawanie środka kontrastującego w pozycji leżącej obserwowane w krótkich odstępach czasu za pomocą skopii. Zmiany pozycji badanego w zależności od przemieszczania się środka kontrastującego. Obserwacja do czasu osiągnięcia przez środek kontrastujący kątnicy - uwidocznienie środka kontrastującego w jelicie krętym lub wyrostku robaczkowym lub identyfikacja zastawki krętniczo – kątnicznej. Archiwizacja wybranych obrazów uzyskanych podczas skopii. RTG AP/PA przeglądowe jamy brzusznej w pozycji leżącej (uwidocznienie położenia kątnicy). RTG przeglądowe jamy brzusznej AP po wypróżnieniu;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55 – 70
ognisko	≤1,3
filtracje [mm Al.]	≥1 + 0,1 mm Cu lub 0,2 mm Cu
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa

czułość błona/folia	400
czas [ms]	<200
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: fartuchy osłonne dla osób uczestniczących przy badaniu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 35 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 35 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 35 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

U dzieci do 1 roku życia jodowe środki kontrastujące, powyżej 1 roku życia można zastosować zawiesinę barytową. Ilość podawanego środka kontrastującego zależy od przebiegu badania. Wypełnienie jelita grubego środkiem kontrastującym ręcznie przy pomocy strzykawki lub za pomocą specjalnych pojemników z możliwością regulacji ciśnienia (grawitacyjnie lub za pomocą ręcznej pompki). Obserwacja w kierunku zalegania środka kontrastującego w jelicie grubym.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: anatomii jelita grubego, potencjalnych zmian ogniskowych;
- 2) struktury krytyczne: brak szczególnych dla tej procedury;
- 3) opis wyniku: rodzaj i sposób podania środka kontrastującego. W opisie ocena morfologii jelita grubego, haustracji oraz stwierdzanej patologii, stopień opróżnienia jelita.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wstępne radiogramy- w przypadku podejrzenia megacolon toxicum oraz w przypadku wątpliwości odnośnie przygotowania większych pacjentów (uporczywe zaparcia). Dodatkowe projekcje podczas lub po podaniu środka kontrastującego: zależne od wieku, anatomii przewodu pokarmowego, stwierdzanych nieprawidłowości – celowane na określone odcinki jelita grubego. W razie uwidocznienia zalegania środka kontrastującego na zdjęciu wykonanym po wypróżnieniu RTG przeglądowe jamy brzusznej AP po 24 godzinach od podania środka kontrastującego;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: dostosowane do wieku oraz budowy pacjenta;
- 3) przerwanie badania: brak postępu przechodzenia środka kontrastującego pomimo właściwego sposobu podania – poziom niedrożności/podniedrożności, niewłaściwe przygotowanie pacjenta, pojawienie się uczulenia na zastosowany środek kontrastujący;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: ilość podanego środka kontrastującego modyfikowana na bieżąco podczas badania;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

182. Fluoroskopia + radiografia, badanie z wzmocnieniem kontrastowym, dwukontrastowe, jelito grube - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.330

ICD 9: 87.640.402

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Michał Ciastoń, mgr Michał Popielarz dr n. med. Michał Brzewski, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) przeciwwskazania do podania środka kontrastującego doustnie dla siarczanu baru: podejrzenie perforacji lub niedrożności przewodu pokarmowego, wrzodziejące zapalenie jelita, reakcje alergiczne na produkty zawierające bar w przeszłości, nadwrażliwość na składniki preparatu, dziedziczna nietolerancja fruktozy (dla preparatów zawierających sorbitol), dla jodowego niejonowego środka kontrastującego: ciężka reakcja alergiczna w wywiadzie, nadczynność tarczycy, niewydolność nerek;
- 2) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak szczególnych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
 - b) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 5.065 ICD 88.011.502 część szczegółowa punkt 5.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Możliwość perforacji przewodu pokarmowego, ocena ilości podawanego środka kontrastującego, uczulenie na podawany środek kontrastujący.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice lub opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane osoby. Pomagają uspokoić i utrzymać dziecko w odpowiedniej pozycji w czasie badania. Pacjenci poniżej 1 roku życia, z chorobą Hirschsprunga, aktywną chorobą zapalną jelit nie wymagają specjalnego przygotowania do badania. U pozostałych należy rozważyć dietę ubogo - resztkową oraz łagodne środki przeczyszczające 48 godzin przed badaniem. Właściwe nawodnienie. Do rozważenia lewatywa. Osłony indywidualne dla osób uczestniczących przy badaniu.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Perforacja przewodu pokarmowego, działania niepożądane zastosowanych środków kontrastujących.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Hardy M., Boynes S., *ACR-SPR Practice Guideline for the performance of pediatric fluoroscopic contrast enema examinations. Revised 2011 2.Paediatric Radiography*, 2003.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) personelu: pielęgniarka - przygotowanie odpowiedniej ilości środka kontrastującego, zestawu do podawania środka kontrastującego, lekarz radiolog – poinformowanie pacjenta (opiekunów) o schemacie przeprowadzanego badania, poinformowanie pacjenta (opiekunów) o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego oraz środków kontrastujących, przeprowadzenie badania zgodnie z aktualną wiedzą medyczną, interpretacja uzyskanych obrazów z przeprowadzonego badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wypełnienie pod kontrolą skopii środkiem kontrastującym jelita grubego do poziomu zagięcia śledzionowego okrężnicy. Następnie usunięcie środka kontrastującego z esicy i odbytnicy poprzez pionizację lub umieszczenie pojemnika ze środkiem kontrastującym na poziomie podłogi. Podanie pompką powietrza w pozycji leżącej do pełnego rozszerzenia jelita grubego. W przypadku nieuzyskania dobrego pokrycia błony śluzowej należy obrócić pacjenta wokół długiej osi ciała. Następnie wykonuje się RTG jamy brzusznej w projekcjach: lewoboczna w pozycji leżącej celowana na odbytnicę, AP jamy brzusznej w pozycji stojącej oraz leżącej, zdjęcia poziomym promieniem na obu bokach. Archiwizacja wybranych obrazów uzyskanych podczas skopii;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55 – 70
ognisko	≤1,3
filtracje [mm Al.]	≥1 + 0,1 mm Cu lub 0,2 mm Cu
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<200
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: fartuchy osłonne dla osób uczestniczących przy badaniu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak szczególnych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 35 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 35 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 45 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

Zawiesina barytowa wysokiej gęstości, powietrze - ilość modyfikowana na podstawie przebiegu badania, sposób podania jak w pkt.2a.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: anatomii jelita grubego, zarysów błony śluzowej, potencjalnych zmian ogniskowych;
- 2) struktury krytyczne: brak szczególnych dla tej procedury;
- 3) opis wyniku: rodzaj i sposób podania środka kontrastującego, w opisie ocena morfologii jelita grubego, haustracji i ocena błony śluzowej oraz stwierdzanej patologii, stopień opróżnienia jelita.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: projekcje skośne celowane na zagięcia okrężnicy, celowane kątnicy oraz esicy w przypadku słabego uwidocznienia ww. odcinków na wykonanych zdjęciach, celowane zmian ogniskowych;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: dostosowane do wieku oraz budowy pacjenta;
- 3) przerwanie badania: pojawienie się uczulenia na zastosowany środek kontrastujący;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: ilość środka kontrastującego modyfikowana na bieżąco podczas badania;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

183. Fluoroscopia + radiografia, niski wlew doodbytniczy - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.331

ICD 9: 87.640.403

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Michał Ciastoń, mgr Michał Popielarz dr n. med. Michał Brzewski, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) przeciwwskazania do podania środka kontrastującego doustnie dla siarczanu baru: podejrzenie perforacji lub niedrożności przewodu pokarmowego, wrzodziejące zapalenie jelita, reakcje alergiczne na produkty zawierające bar w przeszłości, nadwrażliwość na składniki preparatu, dziedziczna nietolerancja fruktozy (dla preparatów zawierających sorbitol), dla jodowego niejonowego środka kontrastującego: ciężka reakcja alergiczna w wywiadzie, nadczynność tarczycy, niewydolność nerek;
- 2) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak szczególnych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
 - b) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 5.065 ICD 88.011.502 część szczegółowa punkt 5.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Możliwość perforacji przewodu pokarmowego, ocena ilości podawanego środka kontrastującego, uczulenie na podawany środek kontrastujący.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice lub opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane osoby. Pomagają uspokoić i utrzymać dziecko w odpowiedniej pozycji w czasie badania. Pacjenci poniżej 1 roku życia, z chorobą Hirschsprunga, aktywną chorobą zapalną jelit nie wymagają specjalnego przygotowania do badania. Osłony indywidualne dla osób uczestniczących przy badaniu.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Perforacja przewodu pokarmowego, działania niepożądane zastosowanych środków kontrastujących.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Hardy M., Boynes S., *ACR-SPR Practice Guideline for the performance of pediatric fluoroscopic contrast enema examinations. Revised 2011 2.Paediatric Radiography*, 2003.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) personelu: pielęgniarka – przygotowanie odpowiedniej ilości środka kontrastującego, zestawu do podawania środka kontrastującego, lekarz radiolog-poinformowanie pacjenta (opiekunów) o schemacie przeprowadzanego badania, poinformowanie pacjenta (opiekunów) o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego oraz środków kontrastujących.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wstępne RTG AP jamy brzusznej w pozycji leżącej celem zaplanowania zasięgu badania. Płytkie wprowadzenie miękkiego, wąskiego cewnika do odbytnicy, powolne podawanie pod kontrolą skopii środka kontrastującego w pozycji bocznej do momentu zakontrastowania odbytnicy. Archiwizacja obrazu ze skopii lub RTG boczne celowane na odbytnicę. Dalsze podawanie środka kontrastującego pod kontrolą skopii w pozycjach celowanych na ulegające zakontrastowaniu odcinki jelita grubego. Podawanie środka kontrastującego kończy się w momencie uwidocznienia poszerzonej pętli jelitowej ponad odcinkiem zwężonym lub miejsca niedrożności. Archiwizacja wybranych obrazów uzyskanych podczas skopii lub RTG AP jamy brzusznej oraz celowane na zmieniony odcinek,
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55 – 70
ognisko	≤1,3
filtracje [mm Al]	≥1 + 0,1 mm Cu lub 0,2 mm Cu

FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	<200
kratka	Z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuchy ochronne dla osób uczestniczących przy badaniu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak szczególnych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) pielęgniarka: 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

Jodowy środek kontrastujący podawany za pomocą cewnika w ilości pozwalającej osiągnięcie oczekiwanego poziomu. Miękki cewnik o możliwie wąskiej średnicy. Powolne podawanie środka kontrastującego, zmiany pozycji w razie problemów z uzyskaniem wypełnienia jelita grubego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: odcinka jelita grubego, długości zmienionego odcinka;
- 2) struktury krytyczne: brak szczególnych dla tej procedury;
- 3) opis wyniku: rodzaj i sposób podania środka kontrastującego, miejsce (wysokość) zwężenia, w opisie ocena morfologii końcowego odcinka jelita grubego, określenie długości odcinka zwężonego lub odległość od odbytnicy zwężenia.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zależne od stwierdzanych nieprawidłowości;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: dostosowane do wieku oraz budowy pacjenta;
- 3) przerwanie badania: pojawienie się uczulenia na zastosowany środek cieniujący;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: ilość środka kontrastującego modyfikowana na bieżąco podczas badania;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

184. Radiografia, jama brzuszna noworodka, w pozycji odwróconej w projekcji bocznej w przypadku niedrożności odbytu - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.333

ICD 9: 87.690.200

2. Cel procedury.

Diagnostyczny- ustalenie długości niedrożnego odbytu i odbytnicy oraz wykrycie innych wad współistniejących.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Marta Stepnowska, lic. Adam Ferenc, dr n. med. Michał Brzewski, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualna wiedza medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	1	0	2	4
0	2	0	2	4

0	3	0	2	4
0	5	0	2	4
0	6	0	2	4
0	7	0	2	4
0	8	0	2	4
0	9	0	2	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 15 minut.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pod redakcją Pruszyński B., *Diagnostyka Obrazowa Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badania*, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, wyd. I, Warszawa 2000;
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59 poz. 365, z późn. zm.).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: badanie należy wykonać nie wcześniej niż w 12 godzinie życia; bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta i zaznaczenie miejsca odbytu w szparze międzypośladkowej zawieszoną barytową;
- 3) personelu: lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: ułożenie pacjenta głową skierowaną w dół przez ok. 5min, następnie wykonanie radiogramu w pozycji bocznej odwróconej. Wykonanie zdjęcia AP miednicy celem oceny kości krzyżowo – guzicznej.
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60 – 65
ognisko	$\leq 0,6$
filtracje [mm Al.]	$\geq 1 + 0,1$ mm Cu lub 0,2 mm Cu
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC	brak
czułość błona/folia	400
czas [ms]	≤ 50
kratka	brak

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę, gruczoły sutkowe, osłony w postaci fartuchów ołowianych dla rodzica/opiekuna pacjenta.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: struktury anatomiczne całego dolnego odcinka przewodu pokarmowego wraz z miejscem niedrożności odbytu;
- 2) struktury krytyczne: brak szczególnych dla tej procedury;
- 3) opis wyniku: podanie odległości zaznaczonego barytem potencjalnego miejsca odbytu od końcowego odcinka jelita wypełnionego powietrzem, ocena struktur kostnych miednicy, ocena wad rozwojowych stwierdzanych w tym badaniu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia; awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta; w przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

185. Fluoroskopia + radiografia, defekografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.334

ICD 9: 87.651.400

2. Cel procedury.

Diagnostyczny: ocena zmiany w budowie i mechanizmie działania odbytnicy oraz kanału odbytu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Marta Stepnowska, lic. Adam Ferenc, dr n. med. Michał Brzewski, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie nie wymaga specjalnego oczyszczenia jelita grubego; wskazane jest przed badaniem spontaniczne wypróżnienie.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu - obserwacja pacjenta przez około 15 minut.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pod redakcją Pruszyński B., Diagnostyka Obrazowa Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badania, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, wyd. I, Warszawa 2000.
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59 poz. 365, z późn. zm.);
- 3) Pod redakcją Ryżko J., Sochy J., Zaburzenia czynnościowe układu pokarmowego u dzieci i młodzieży, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, wyd. I, Warszawa 2004.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) personelu: lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania, pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania, przygotowanie zestawu do wlewu powietrznego.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: ułożenie pacjenta na lewym boku; wypełnienie jelita grubego środkiem kontrastującym do zagięcia śledzionowego; następnie posadzenie chorego na stopniu stołu rentgenowskiego na pojemniku, do którego może nastąpić wypróżnienie; w pozycji bocznej wykonuje się standardowo zdjęcia w następujących etapach badania: w spoczynku, podczas maksymalnego skurczu zwieraczy, podczas parcia na stolec, w trakcie wypróżniania i po wypróżnieniu; w niektórych pracowniach całość badania rejestruje się fluoroskopowo, następnie wykonuje się na dokumentację zdjęciową z wybranych elementów badania,
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75 – 80
ognisko	≤0,6 (1,3)
filtracje [mm Al.]	≥1 + 0,1 mm Cu lub 0,2 mm Cu
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	lewa lub prawa
czułość błona/folia	400/800
czas [ms]	≤ 50
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy,
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę, gruczoły sutkowe, osłony w postaci fartuchów osłonnych dla rodzica/opiekuna pacjenta.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: interpretacja badania-w każdej fazie badania ocenia się kąt odbytowo-odbytnicy, długość kanału odbytu, amplitudę ruchomości dna miednicy oraz dolność wypróżniania. Podczas badania można ocenić także obraz anatomiczny dystalnego odcinka jelita grubego, ewentualne jego poszerzenie, zmiany w obrębie ściany jelita. Istotna jest również ocena obrazu odcinka L-S kręgosłupa, pod kątem wad, np. hipoplazji kości krzyżowej, która może współistnieć zaburzeniami wypróżnień;
- 2) struktury krytyczne: brak szczególnych dla tej procedury;
- 3) opis wyniku: podczas defekografii ocenia się w różnych fazach aktu defekacji następujące parametry: kąt odbytowo – odbytniczy, obniżenie dna miednicy/amplitudę ruchomości, średnicę bańki odbytnicy, średnica i długość kanału odbytu, zdolność opróżniania bańki odbytnicy. Ocenie podlega również odcinek L-S kręgosłupa, pod kątem obecności wad kostnych, np. hipoplazji kości krzyżowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;

- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia, awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta, w przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych - przerwanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

186. Fluoroscopia + radiografia, cystouretrografia mikcyjna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.335

ICD 9: 87.760.400

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Aleksandra Jakimów – Kostrzewa, lic. Adam Ferenc, dr n. med. Michał Brzewski, dr n. med. Ewa Kluczewska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
 - b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie urologii,
 - c) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Działania niepożądane po środkach kontrastujących.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu obserwacja pacjenta – do decyzji lekarza nadzorującego badanie.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pod redakcją Pruszyński B., Diagnostyka Obrazowa Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badania, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, wyd. I, Warszawa 2000;
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59 poz. 365, z późn. zm.).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjent: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) personelu: pielęgniarka - przygotowanie odpowiedniej ilości środka kontrastującego oraz potencjalnych potrzebnych materiałów medycznych, lekarz radiolog – poinformowanie pacjenta (rodziców/opiekunów) o schemacie przeprowadzanego badania. Zacewnikowanie pacjenta: pielęgniarka, lekarz radiolog, inny lekarz klinicysta.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: minimum projekcja AP po minimalnym napełnieniu pęcherza moczowego oraz AP z pełnym pęcherzem przed mikcją. Ponadto minimum AP i 2 skosy w trakcie mikcji oraz minimum AP po mikcji. Obszar istotny klinicznie: okolica od ujścia zewnętrznego cewki moczowej do okolicy górnych biegunów nerek;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55 – 70
ognisko	$\leq 1,3$
filtracje [mm Al]	$\geq 1 + 0,1$ mm Cu lub 0,2 mm Cu
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	< 200
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: fartuchy osłonowe dla osób uczestniczących przy badaniu, dla pacjenta osłony na tarczycę i gruczoły sutkowe.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak szczególnych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 30 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

Rozcieńczony solą fizjologiczną środek kontrastujący w objętości wg wzorów: poniżej 1 roku życia: $mc \text{ (kg)} \times 7$, powyżej 1 roku życia: $(\text{wiek w latach} + 2) \times 30$ – podawać do pęcherza moczowego przez nakłucie nadłonowe lub podawać do cewnika założonego do pęcherza moczowego w powolnym niskociśnieniowym wlewie kroplowym lub strzykawką; stały nadzór nad pacjentem przez lekarza radiologa przeprowadzającego badanie.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: pęcherza moczowego, cewki moczowej, obecności ewentualnych odpływów pęcherzowo-moczowodowych biernych lub czynnych (tu do dokumentacji stopnia OPM zawsze projekcja AP!), ocena morfologii ukm, ocena innych uwidoczniionych nieprawidłowości;
- 2) struktury krytyczne: brak szczególnych dla tej procedury;
- 3) opis wyniku: dane dotyczące rodzaju, drogi podania oraz objętości środka kontrastującego; opis: kształt/zarysy pęcherza moczowego i cewki moczowej; obecność lub brak czynnych lub biernych OPM (strona i stopień), morfologia ukm oraz inne uwidocznione nieprawidłowości (np. wady kości krzyżowej).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta/rodziców/opiekunów;
- 3) przerwanie badania: ujawnienie się działań niepożądanych środków kontrastujących lub pojawienie się jakichkolwiek niepokojących objawów ze strony pacjenta, wyraźne żądanie rodziców/opiekunów prawnych lub dziecka powyżej 16 roku życia o przerwanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w przypadku zbyt małej niż wynika to z wieku pojemności pęcherza moczowego (konieczne dane od lekarza prowadzącego), mikcja w trakcie podawania środka kontrastującego, ból w trakcie podawania środka kontrastującego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

187. Uretrografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.336

ICD 9: 87.790.401

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Michał Brzewski, lek. med. Aleksandra Jakimów - Kostrzewa, lic. Adam Ferenc,
dr n. med. Ewa Kluczewska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualna wiedza medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) bezwzględne: brak;

2) względne:

a) ciąża,

b) wole toksyczne tarczycy,

c) szpiczak mnogi,

d) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0

0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
 - b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie urologii
 - c) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas wykonywania badania, zabezpieczenie przed urazami mechanicznymi.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu obserwacja pacjenta – do decyzji lekarza nadzorującego badanie.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pod redakcją Pruszyński B., *Diagnostyka Obrazowa Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badania*, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, wyd. I, Warszawa 2000;
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59 poz. 365, z późn. zm.).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) personelu: pielęgniarka- przygotowanie odpowiedniej ilości środka kontrastującego oraz potencjalnych potrzebnych materiałów medycznych, lekarz radiolog- poinformowanie pacjenta (rodziców/opiekunów) o schemacie przeprowadzanego badania, przeprowadzenie badania zgodnie z aktualną wiedzą medyczną, interpretacja uzyskanych obrazów z przeprowadzonego badania. Zacewnikowanie pacjenta- pielęgniarka, lekarz radiolog, inny lekarz klinicysta.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcje – minimum AP i dwa skosy;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55 – 70
ognisko	≤ 1,3
filtracje [mm Al]	≥1 + 0,1 mm Cu lub 0,2 mm Cu
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	< 200
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuchy osłonne dla osób uczestniczących przy badaniu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 30 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

Rozcieńczony solą fizjologiczną środek kontrastujący w objętości umożliwiającej dokładne badanie (do decyzji lekarza przeprowadzającego badanie).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: anatomia cewki moczowej oraz ocena ewentualnych widocznych anomalii;
- 2) struktury krytyczne: brak szczególnych dla tej procedury;
- 3) opis wyniku: dane dotyczące rodzaju użytego środka kontrastującego, drogę jego podania oraz przybliżoną objętość, opis anatomii cewki moczowej oraz inne uwidocznione nieprawidłowości (np. przetoki).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta/rodziców/opiekunów;
- 3) przerwanie badania: ujawnienie się działań niepożądanych środków kontrastujących lub pojawienie się jakichkolwiek niepokojących objawów ze strony pacjenta, wyraźne żądanie rodziców/opiekunów prawnych lub dziecka powyżej 16 roku życia o przerwanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: mikcja w trakcie podawania środka kontrastującego, ból w trakcie podawania środka kontrastującego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

188. Genitocystouretrografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.337

ICD 9: 87.790.402

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Michał Brzewski, lek. med. Aleksandra Jakimów – Kostrzewa, lic. Adam Ferenc, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualna wiedza medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:

- a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
- b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie urologii.
- c) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu obserwacja pacjenta – do decyzji lekarza nadzorującego badanie.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pod redakcją Pruszyński B., *Diagnostyka Obrazowa Podstawy Teoretyczne i Metodyka Badania*, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, wyd. I, Warszawa 2000;
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59 poz. 365, z późn. zm.).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: zacewnikowanie pacjenta;
- 3) personelu: pielęgniarka – przygotowanie odpowiedniej ilości środka kontrastującego, lekarz radiolog – poinformowanie pacjenta (rodziców/opiekunów) o schemacie przeprowadzanego badania, zacewnikowanie pacjenta - pielęgniarka, lekarz radiolog, inny lekarz klinicysta.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: z uwagi na mnogość wariantów anatomicznych wad z grupy kloaki – konieczne jest indywidualne podejście do każdego pacjenta. Wykonywane projekcje: AP i profilowe; preferuje się pozostawienie raz już wprowadzonych cewników celem łatwiejszej oceny i identyfikacji wady;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	55 – 70
ognisko	≤ 1,3
filtracje [mm Al]	≥1 + 0,1 mm Cu lub 0,2 mm Cu
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	środkowa
czułość błona/folia	400
czas [ms]	< 200
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: fartuchy osłonne dla osób uczestniczących przy badaniu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 30 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

Rozcieńczony solą fizjologiczną środek kontrastujący w objętości umożliwiającej dokładne badanie (do decyzji lekarza przeprowadzającego badanie); stały nadzór nad pacjentem przez lekarza radiologa przeprowadzającego badanie.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: ocena anatomii cewki moczowej, pęcherza moczowego, pochwy, ewentualnych wad z grupy kloaki;
- 2) struktury krytyczne: brak szczególnych dla tej procedury;

- 3) opis wyniku: dane dotyczące rodzaju użytego środka kontrastującego, drogę jego podania oraz przybliżoną objętość; opis: anatomia cewki moczowej, pęcherza moczowego, pochwy oraz inne uwidocznione nieprawidłowości.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, brak współpracy ze strony pacjenta/rodziców/opiekunów;
- 3) przerwanie badania: ujawnienie się działań niepożądanych środków kontrastujących lub pojawienie się jakichkolwiek niepokojących objawów ze strony pacjenta; wyraźne żądanie rodziców/opiekunów prawnych lub dziecka powyżej 16 roku życia o przerwanie badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: ból w trakcie podawania środka kontrastującego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

189. Urografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.338

ICD 9: 87.733.201

2. Cel procedury.

Diagnostyczny: w tym, wady wrodzone układu moczowego, kamica układu moczowego, wodonercze, urazy, krwimocz, diagnostyka przed operacją układu moczowego i kontrola po operacji.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Przemysław Bombiński, lic. Adam Ferenc, dr n. med. Michał Brzewski, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;

- 2) bezwzględne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane jest wykonanie wstępnej diagnostyki z wykorzystaniem mniej obciążających procedur. Przed badaniem należy ocenić i ustabilizować gospodarkę wodno-elektrolitową pacjenta, ocenić czynność nerek w badaniach laboratoryjnych. W przypadku najmłodszych dzieci dopuszcza się obecność podczas badania osoby towarzyszącej, z bezwzględnym wyłączeniem kobiet w ciąży - przed badaniem należy o tym poinformować oraz potwierdzić na piśmie (np. na skierowaniu). Należy stosować osłony osobiste na rejony ciała nieobjęte badaniem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	2	0	3	5
0	3	0	3	5
0	5	0	3	5
0	6	0	3	5
0	7	0	3	5
0	8	0	3	5
0	9	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie

- specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
b) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Każdorazowo przed badaniem konieczne określenie czynności nerek w badaniach laboratoryjnych - odpowiednia adnotacja powinna znaleźć się na skierowaniu.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Szczególne uwagę należy zwrócić przy stosowaniu takich środków, jak:

- 1) Metformina;
- 2) Leki o działaniu nefrotoksycznym (np. Cyklosporyna, Cisplatyna, Aminoglikozydy, niesterydowe leki przeciwzapalne);
- 3) Beta-blokery;
- 4) Neuroleptyki;
- 5) Biguanidy;
- 6) Interleukina 2;
- 7) Ca-blokery;
- 8) Beta-adrenolityki;
- 9) Leki przeciwdepresyjne;
- 10) Substancje radioaktywne stosowane w leczeniu tarczycy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe podanie środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego i w trakcie badania.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Ocena i ustabilizowanie gospodarki wodno-elektrolitowej pacjenta, ocena czynności nerek w badaniach laboratoryjnych.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta po badaniu, przez około 15 minut – w razie wystąpienia reakcji alergicznej – odpowiednia ocena stanu pacjenta, leczenie lub wezwanie zespołu reanimacyjnego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) pod red. B. Pruszyńskiego: *Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa, 2000;
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59 poz. 365, z późn. zm.).

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: przed badaniem należy ocenić i ustabilizować gospodarkę wodno-elektrolitową pacjenta, ocenić czynność nerek w badaniach laboratoryjnych; pacjent zgłasza się na badanie na czczo (niemowlęta - 3 godz. po posiłku, dzieci starsze - 6 godzin po posiłku); określenie przeciwwskazań do przeprowadzenia badania, w szczególności do podania środka kontrastującego, w tym sprawdzenie wyników laboratoryjnych parametrów czynności nerek; przygotowanie lub kontrola wklucia dożylnego (żyła odłokciowa lub inna, w zależności od możliwości anatomiczno-technicznych);
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: u niemowląt urografię wykonuje się po wypełnieniu żołądka (metoda Matthei). Niemowlę pozostaje do badania na czczo – 3 godziny po ostatnim posiłku, należy dostarczyć razem z pacjentem odpowiednią dla niego mieszanekę pokarmową w ilości 150 ml – 200 ml. Dziecko układa się w pozycji leżącej na plecach, bezpośrednio po wstrzyknięciu środka kontrastującego dziecku podaje się mieszanekę pokarmową. Żołądek, wypełniony pokarmem i powietrzem, odsuwa ku dołowi pętle jelita. Na jego tle dobrze uwidaczniają się kielichy i miedniczki nerkowe. Dzieci starsze pozostają do badania na czczo - 6 godzin po posiłku. Pacjent ułożony w pozycji leżącej na plecach (projekcja AP). Wykonuje się dwa zdjęcia jamy brzusznej, od kopuł przepony do spojenia łonowego - pierwsze zdjęcie przed podaniem środka kontrastującego (zdjęcie przeglądowe jamy brzusznej), drugie zdjęcie – po 15 minutach od podania. W wybranych przypadkach dopuszcza się wykonanie dodatkowych zdjęć. Lekarz nadzorujący badanie w razie potrzeby wprowadza odpowiednie modyfikacje w protokole badania, w tym w ilości zdjęć, czasie ich wykonania od chwili podania środka kontrastującego oraz zmiany pozycji ciała pacjenta. W przypadku zalegania środka kontrastującego w układzie kielichowo-miedniczkowym bez jednoczesnego poszerzenia moczowodu (zwężenie połączenia miedniczkowo-moczowodowego), wskazane jest podanie środka diuretycznego w dawce 1 mg/kg masy ciała. Następnie wykonuje się zdjęcie całego układu moczowego po 15 minutach od podania diuretyku, kolejne zdjęcia w razie potrzeby;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75 – 80 (od 0 do 8 roku życia), 80 – 100 (od 8 do 17 roku życia)
ognisko	≤ 0,6 (1,3)
filtracje [mm Al]	≥ 1 + 0,2 mm Cu
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest obowiązkowe)	brak (od 0 do 8 roku życia), środkowa (od 8 do 17 roku życia)
czułość błona/folia	400/800

czas [ms]	≤ 50
kratka	brak (od 0 do 8 roku życia), z (od 8 do 17 roku życia)

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłony w postaci fartuchów osłonowych dla operatora, rodzica / opiekuna dziecka, osłony dla pacjenta.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta po badaniu, przez około 15 minut, z pozostawionym włączeniem dożylnym - w razie wystąpienia reakcji alergicznej - odpowiednia ocena stanu pacjenta, leczenie lub wezwanie zespołu reanimacyjnego; po tym czasie usunięcie dostępu dożylnego i zabezpieczenie miejsca wkłucia.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 40 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 40 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 50 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: zarysy nerek, układy kielichowo-miedniczkowe, moczowody, pęcherz moczowy;
- 2) struktury krytyczne;
- 3) opis wyniku: ocena struktur kostnych i cieni nerek, mięśni biodrowo-łędźwiowych na zdjęciu przeglądowym, a po podaniu środka kontrastującego dożylnie ocena wydzielania i morfologii kielichów, moczowodów i pęcherza moczowego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta niepozwalający na kontynuowanie badania; awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

190. TK, wirtualna tracheobronchografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.428
ICD 9: 87.425.601

2. Cel procedury.

Diagnostyczny-ocena narządów klatki piersiowej – tchawicy i drzewa oskrzelowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jolanta Myga - Porosiło, dr Sylwia Trzeszkowska - Rotkegel, dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek Paweł Bożek, technik elektoradiologii Damian Duda, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Nie dotyczy.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	1	6

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:

- a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
- b) pielęgniarka w procedurach planowych,
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

W przypadku badań w znieczuleniu ogólnym – istnieje ryzyko wystąpienia interakcji lekowych z lekami używanymi w anestezji.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u dzieci niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu 3–5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) M. Prokop, M. Galanski, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Thieme 2007;
- 2) *European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;*

- 3) *Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.* 4. Marilyn J.Siegel; *Pediatric BODY CT, Lippincott Williams&Wilkins 2008.* 5. *European Guidelines for Multislice Computed Tomography, Funded by the European Commission, March 2004.*

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury
- 2) pacjenta: w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny,
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w płaszczyznach czołowej i bocznej
 - a) obszar istotny klinicznie – od dolnej krawędzi chrząstki pierścieniowej do tylnego zachyłka opłucnej,
 - b) kierunek skanowania - doogonowy lub dogłowy, skanowanie na wdechu. W przypadku podejrzenia tracheobronchomalacji skanowanie na wdechu i wydechu;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z uniesionymi ramionami
grubość warstwy [mm]	2,5 do 5 z wtórną rekonstrukcją do warstwy nie większej niż 2
odległość między warstwami	Pitch 1 – 1,5
FoV	dopasowane do najszerszego wymiaru klatki piersiowej pacjenta
kąt pochylenia gantry	bez pochylenia gantry
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanek miękkich/płuc

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną i miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 20 - 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie całej tchawicy zarówno w odcinku szyjnym jak piersiowym, ostrogi głównej, oskrzeli głównych, oskrzeli segmentalnych, obwodowych gałęzi drzewa oskrzelowego co najmniej do poziomu oskrzeli segmentalnych;
- 2) struktury krytyczne (ostre odwzorowanie): tchawica, ostroga główna, główne oskrzela, tkanki okołotchawicze, oskrzela segmentalne, śródmiąższ płucny;
- 3) szerokość okna [j. H.] – 300 – 600 j. H. (tkanki miękkie), 800 – 1600 j. H. (tkanka płuc);
- 4) poziom okna [j. H.] - 0-30 HU (tkanki miękkie), 500 - 700 HU (tkanka płuc);
- 5) opis wyniku: powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur klatki piersiowej. W przypadku stwierdzenia obecności zmiany ogniskowej należy podać jej wymiary w trzech płaszczyznach (poprzecznej, czołowej i strzałkowej) lub objętość, lokalizację uwzględniającą segment płuca oraz stosunek do otaczających struktur.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

W przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami.

Badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim, lub niewspółpracujące dziecko.

Badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, niebędący w stanie zatrzymać oddechu.

Badanie w pozycji wymuszonej – pacjent z dusznością, niebędący w stanie leżeć w pozycji na plecach np. ułożenie pacjenta na boku, pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru.

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w sytuacji ratowania życia badanie można wykonać aparatem czterowarstwowym, przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

191. TK, enterokliza - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.429

ICD 9: 88.011.601

2. Cel procedury.

Diagnostyczny. Ocena narządów jamy brzusznej ze szczególnym uwzględnieniem pętli jelita cienkiego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Dorota Sojka, lek. Paweł Bożek, dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, technik elektroradiologii Damian Duda, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
 - b) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Do badań TK rutynowo stosuje się jodowe, niejonowe, niskoosmolalne środki kontrastujące. Są one lepiej tolerowane niż środki jonowe, jednak mogą spowodować objawy niepożądane.

- 1) stosowanie metforminy, doustnego leku hypoglikemizującego niesie za sobą ryzyko rozwoju kwasicy mleczanowej u pacjentów z cukrzycą i zaburzeniami czynności nerek. Obecne wytyczne (European Society of Urogenital Radiology) mówią – jeżeli badanie wykonuje się w trybie planowym, a czynność nerek jest prawidłowa, metforminy nie należy podawać na 24 godziny po badaniu. Można ją podać ponownie gdy czynność nerek (stężenie kreatyniny) jest w normie. Jeśli czynność nerek jest zaburzona metformina powinna zostać odstawiona na 48 godzin przed badaniem, i ponownie włączona 48h po badaniu, jeśli nie doszło do pogorszenia czynności nerek;
- 2) planowane leczenie radiojodem lub scyntygrafia są niediagnostyczne po dożylnym podaniu jodowych środków kontrastujących – scyntygrafia przez 2 tygodnie – 3 tygodnie, leczenie radiojodem jest nieskuteczne przez 2 miesiące – 3 miesiące;
- 3) u pacjentów z nadczynnością tarczycy (choroba Gravesa, autonomiczne guzki czynnościowe, rak brodawkowaty lub pęcherzykowaty tarczycy) może dojść do przełomu tarczycowego po zastosowaniu jodowych środków kontrastujących;
- 4) u pacjentów z zaburzoną czynnością nerek (kreatynina $>1,5$ mg na dl) może dojść do nefropatii po zastosowaniu jodowego środka kontrastującego. Leki wymagające specjalnej uwagi: wg. European Society of Urogenital Radiology Guidelines on contrast media, version 6.0 – Metformina, Leki nefrotoksyczne, Cisplatyna, Cyklosporyna, Aminoglikozydy, Niesterydowe leki przeciwzapalne, B – blokery, Interleukina 2.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Zjawisko napływu (artefakt rzekomej skrępliny) powoduje pozorny ubytek zakontrastowania żyły głównej dolnej, efekt wynikający ze zbyt krótkiego okresu pomiędzy podaniem środka kontrastującego a czasem skanowania. Artefakty związane z utwardzaniem wiązki promieniowania – ramiona wzdłuż ciała pacjenta (w obszarze skanowania), metalowe implanty, metalowe części garderoby nieusunięte ze skanowanego obszaru. Nieprawidłowo dobrane parametry badania np. efektywna grubość obrazowanego przekroju (SW – section width) rekonstruowanych obrazów wpływa na najważniejsze parametry rekonstrukcji. Np. efekt uśredniania objętości – przy zastosowaniu względnie grubych, nienakładających się na siebie warstw efekt ten może zredukować kontrastowość małych zmian w płucach

powodując ich przeoczenie. Nieprawidłowo dobrane ustawienia okna prowadzą do zmian kontrastowości i wzrostu szumu obrazu np. grubość ściany oskrzela jest przeszacowana jeżeli używane jest zbyt wąskie okno, w tym przypadku wymagana jest szerokość okna >1000 j. H. (najlepiej 1500 j. H.). Artefakty związane z utwardzaniem wiązki promieniowania – ramiona położone wzdłuż ciała pacjenta (w obszarze skanowania), metalowe implanty, metalowe części garderoby nieusunięte ze skanowanego obszaru.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Po przybyciu pacjenta na badanie lekarz radiolog powinien ocenić przeciwwskazania do wykonania procedury i poinformować pacjenta/opiekuna prawnego o ewentualnych skutkach ubocznych – parametry istotne przed dożylnym podaniem środka kontrastującego – czynność nerek, wcześniejsze reakcje niepożądane na środek kontrastujący, nadczynność tarczycy, brodawkowy lub pęcherzykowy rak tarczycy, leczenie metforminą u chorych z cukrzycą. Do badania TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego pacjent zgłasza się na czczo – 6 godzin – 8 godzin bez jedzenia, pacjenci przyjmujący leki stale powinni je przyjąć jak zwykle, doustne wypełnienie pętli jelita cienkiego hyperosmotycznym roztworem wodnym przez godzinę przed badaniem, założenie dostępu żylnego w celu podania środka kontrastującego, bezpośrednio przed badaniem dożylna podaż środka zwalniającego perystaltykę, dokładne zapoznanie się z dokumentacją medyczną pacjenta, wcześniejsze zabiegi chirurgiczne, radioterapia itp. Wcześniejsze badanie TK powinno być dołączone jeżeli jest to możliwe.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Reakcje alergiczne na podany jodowy środek kontrastujący.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Prokop M., Galanski M., *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*. Thieme 2007;
- 2) *European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images*, Report EUR 16260, 1996;
- 3) *Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) *Quality Criteria for Computed Tomography*, Report EUR 16262, 1999;
- 5) *CT enterography of pediatric Crohn's Disease* *Pediatr Radiol*, (2010) 40:97 – 105;
- 6) Applegate KE, Maglinte DD, *Imaging of the bowel in children: new imaging techniques*, *Pediatr Radiol*, (2008), 38(Suppl 2):S272 – S274.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent ułożony na plecach z uniesionymi ramionami powyżej głowy, założone wkłucie po żyły łokciowej – średnica wenflonu co najmniej 1,0 mm (20 G), standardowo do prawej żyły łokciowej;
- 3) personelu: lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta, wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w płaszczyznach czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie – od kopuł przepony do poziomu guzów kulszowych. Kierunek skanowania: doogonowy lub dogłowy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z uniesionymi ramionami
grubość warstwy [mm]	1,25 – 2,5
odległość między warstwami	tak by warstwy się nie nakładały
FoV	dostosowane do najszerszego wymiaru jamy brzusznej pacjenta, około 40 cm
kąt pochylenia gantry	bez pochylenia gantry
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanek miękkich

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na gonady u chłopców.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent po badaniu pozostaje pod nadzorem lekarza wykonującego badanie na terenie pracowni (w poczekalni – rejestracji) przez 30 minut. Po tym czasie można wyjąć wenflon i pacjent zostaje zwolniony.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 30 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów badanie i opracowanie wyników: 20 minut i 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Standardowe badanie enterografii wymaga doustnego wypełnienia pętli jelita cienkiego neutralnym środkiem kontrastującym na 60 minut – 90 minut przed badaniem. Dla dzieci w wieku < 7 roku życia 200 ml co 30 minut przez 1 godzinę. Dla dzieci od 7 roku życia do 12 roku życia – 200 ml co 30 minut przez 1,5 godziny. Dla dzieci powyżej 12 roku życia 200 ml co 30 minut przez 2 godziny. Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on

Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Jodowy środek kontrastujący w ilości 1 ml na kg masy ciała (maksymalnie 3 ml na kg masy ciała) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2 ml na sekundę. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego. Podanie dożylne środka kontrastującego:

Przykładowe dane dla aparatu 1 – warstwowego – objętość: noworodki i niemowlęta: 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat: 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała. Przepływ: 2 ml na sekundę. Opóźnienie: 30 sekund – 80 sekund.

dla aparatu 4 – warstwowego:

Objętość: noworodki i niemowlęta: 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat: 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała.

Przepływ: 2 ml na sekundę.

Opóźnienie: 30 sekund – 80 sekund.

dla aparatu 16 – warstwowego – objętość: noworodki i niemowlęta: 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat: 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała. Przepływ: 2 ml na sekundę. Opóźnienie: 30 sekund – 80 sekund.

Uwagi – przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia – zalecany cewnik do żyły powierzchownej okolicy prawego dołu łokciowego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: w całości jamy brzusznej wraz z miednicą, w całości aorty brzusznej i żył głównych, narządów mięsnych jamy brzusznej, naczyń po dożylnym podaniu środka kontrastującego;
- 2) szerokość okna – 300 j. H. – 600 j. H. (tkanki miękkie);
- 3) poziom okna – 30 j. H. – 60 j. H. (tkanki miękkie);
- 4) opis wyniku: należy uwzględnić warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia; ocena stopnia wypełnienia pętli jelita cienkiego, grubość ściany jelitowej, stopień jej wzmocnienia i ewentualny naciek tkanki tłuszczowej okołojelitowej, ewentualne przetoki, powiększone węzły chłonne i ich wzmocnienie; adnotacja odnośnie narządów mięsnych jamy brzusznej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w sytuacji ratowania życia badanie można wykonać aparatem jednowarstwowym. Badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim. Badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, nie będący w stanie zatrzymać oddechu. Badanie w pozycji wymuszonej – pacjent z dusznością, nie będący w stanie leżeć w pozycji na plecach np. ułożenie pacjenta na boku, pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta: do 3 ml/kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

192. TK, całe ciało (uraz wielonarządowy, pediatria) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.430

ICD 9: 88.389.601

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek. Sylwia Trzeszkowska-Rotkegel, lek. Paweł Bożek, Damian Duda, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	4

10. wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii,
 - b) pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

W przypadku pacjentów z urazem wielonarządowym zdarza się, że nie ma możliwości sprawdzania czy jest na czczo czy nie i w razie konieczności znieczula się i podaje kontrast nawet bez tej informacji; z powodu trudności w odpowiednim ułożeniu pacjenta mogą wystąpić artefakty i asymetria ułożeniowa.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u dzieci niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu 3–5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezyjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) M. Prokop, M. Galanski, Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka, Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;
- 4) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie czy badane dziecko jest na czczo i nie ma przeciwwskazań do podania środka kontrastującego; w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny,
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4 – 6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów. Założone wkłucie do żyły obwodowej. W przypadku pacjentów z wielonarządowym zdarza się, że nie ma możliwości sprawdzania czy jest na czczo czy nie i w razie konieczności znieczula się i podaje kontrast nawet bez tej informacji;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w płaszczyznach czołowej i bocznej.
Obszar istotny klinicznie – głowa z twarzoczaszką lub głowa (od podstawy czaszki do jej szczytu) oraz opcjonalnie skan obejmujący swoim zasięgiem kości skroniowe, podstawę czaszki i twarzoczaszkę; odcinek szyjny kręgosłupa (1 cm powyżej zęba obrotnika do trzonu Th1); klatka piersiowa (z objęciem obręczy barkowych do przepony włącznie); jama brzuszna z miednicą (z dożylnym podaniem środka kontrastującego - od przepony do końca spojenia łonowego). W przypadku urazu obejmującego więcej niż jeden badany zakres oraz mając na uwadze ciężki stan pacjenta i skrócenie czasu badania, należy rozważyć wykonanie jednego skanu obejmującego cały obszar badania - od szczytów płuc do tylnego zachyłka opłucnej.

Kierunek skanowania – doogonowy: głowa i twarzoczaszka – dogłowy lub doogonowy;

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	pozycja wymuszona, jeśli stan pacjenta pozwala na plecach, ręce wzdłuż tułowia
grubość warstwy [mm]	1-2 (czaszka, kręgosłup szyjny, twarzoczaszka); 2-5 (klatka piersiowa, jama brzuszna i miednica)
odległość między warstwami	tak by warstwy się nie nakładały (pitch zbliżony do 1; w przypadku większych i niespokojnych dzieci dopuszczalny pitch do 1,75)
FoV	dostosowane do wymiarów anatomicznych obrazowej okolicy
kąt pochylenia gantry	bez pochylenia gantry
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanek miękkich, tkanek płucnych

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na niebadane obszary anatomiczne.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 20 - 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Jodowy środek kontrastujący w ilości 1 ml/kg masy ciała (maksymalnie 3 ml/kg mc) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2 ml/s. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 min po podaniu środka kontrastującego. Podanie dożylne środka kontrastującego:

- 1) przykładowe dane dla aparatu 1-warstwowego:
objętość: noworodki i niemowlęta: 3 ml/kg m.c., dzieci w wieku 1-5 lat: 2 ml/kg m.c., dzieci starsze: 1 ml/kg m.c., przepływ: 2ml/s, opóźnienie: 30-80 sek.;
- 2) aparatu 4-warstwowego:
objętość: noworodki i niemowlęta: 3 ml/kg m.c., dzieci w wieku 1-5 lat: 2 ml/kg m.c., dzieci starsze: 1 ml/kg m.c., przepływ: 2ml/s, opóźnienie: 30-80 s;

- 3) aparatu 16-warstwowego:
objętość: noworodki i niemowlęta: 3 ml/kg m.c., dzieci w wieku 1-5 lat: 2 ml/kg m.c.,
dzieci starsze: 1 ml/kg m.c., przepływ: 2ml/s, opóźnienie: 30-80 s.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia – zalecany cewnik do żyły powierzchownej okolicy prawego dołu łokciowego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: zgodnie z procedurami szczegółowymi dla poszczególnych obrazowanych okolic anatomicznych;
- 2) struktury krytyczne: ostre odwzorowanie zgodnie z procedurami szczegółowymi dla poszczególnych obrazowanych okolic anatomicznych;
- 3) szerokość okna [j. H]: 300 – 600 (tkanki miękkie), 1500 – 3500 (kości), 800 – 1600 (tkanka płuc);
- 4) poziom okna [j. H.]: 30 – 60 (tkanki miękkie), 350 – 500 (kości), 500 – 700 (tkanka płuc);
- 5) opis wyniku: kryteria poprawności opisu pisemnego badania – opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: zgodnie z wymaganiami opisanymi w procedurach dla odpowiadających obszarów anatomicznych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w sytuacji ratowania życia badanie można wykonać aparatem jednowarstwowym.
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim;
 - b) badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, nie będący w stanie zatrzymać oddechu;
 - c) badanie w pozycji wymuszonej – pacjent z dusznością, nie będący w stanie leżeć w pozycji na plecach np. ułożenie pacjenta na boku, pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru. W zależności od rozległości urazu i stanu klinicznego pacjenta możliwe ograniczenie zakresu badania;
 - d) w przypadku urazu obejmującego więcej niż jeden badany zakres oraz mając na uwadze ciężki stan pacjenta i skrócenie czasu badania, należy rozważyć wykonanie jednego skanu obejmującego cały obszar badania;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: noworodki i niemowlęta: do 3 ml/kg masy ciała, dzieci w wieku 1 – 5 lat do 2 ml/kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml/kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

193. TK, celowane na guz – pomiar gęstości zmiany, ocena lokalizacji i rozległości oraz stopnia wzmocnienia po wzmocnieniu kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.433

ICD 9: 88.390.604

2. Cel procedury.

Diagnostyczny: ocena morfologii i stopnia wzmocnienia kontrastującego guza.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jolanta Myga–Porosiło, dr Sylwia Trzeszkowska – Rotkegel, dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek Paweł Bożek, technik elektroradiologii Damian Duda, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
 - b) pielęgniarka w procedurach planowych;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u osób niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu 3 godziny – 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezyjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Prokop M., Galanski M., *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Thieme 2007;
- 2) *European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images*, Report EUR 16260, 1996;
- 3) *Quality Criteria for Computed Tomography*, Report EUR 16262, 1999;
- 4) Marilyn J., *Siegel. Pediatric BODY CT*, Lippincott Williams&Wilkins 2008;
- 5) *European Guidelines for Multislice Computed Tomography, Funded by the European Commission*, March 2004.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny,
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4 godziny – 6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów. Założenie wkłucia po żyły obwodowej;
- 3) personelu: lekarz zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w płaszczyznach czołowej i bocznej;
 - a) obszar istotny klinicznie – określony na podstawie uprzednio wykonanych badań obrazowych, obejmujący w całości guz;
 - b) kierunek skanowania: doogonowy lub dogłowy w zależności od okolicy badania. Seria przeglądowa bez dożylnego wzmocnienia kontrastującego, serie po dożylnym podaniu kontrastu 2 lub 3 (w fazie tętniczej żylny i opóźnionej wzmocnienia kontrastowego);
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z uniesionymi ramionami lub zgodnie z procedurami wzorcowymi dla poszczególnych okolic anatomicznych
grubość warstwy [mm]	kolimowanej do 5 z wtórną rekonstrukcją do warstwy nie

	większej niż 3
odległość między warstwami	1 – 1,5
FoV	dostosowane do wymiarów guza
kąt pochylenia gantry	bez pochylenia gantry
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu w zależności od okolicy badania
algorytm rekonstrukcyjny	tkanki miękkie, płucne, kostne

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę lub gonady w zależności od okolicy badania.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 15 minut;
- 4) zespół anestezyjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

Podaż dożylna środka kontrastującego jak w procedurach dedykowanych poszczególnym okolicom ciała w zależności od lokalizacji guza.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: w całości guza oraz otaczających go tkanek lub narządów, najbliższej położonych naczyń po dożylnym podaniu środka kontrastującego;
- 2) struktury krytyczne: ostre odwzorowanie zmiana guzowata objęta badaniem;
- 3) szerokość okna: 300 j. H. – 600 j. H. (tkanki miękkie), 1400 j. H. – 1600 j. H. (tkanka płucna), 1600 j. H. – 2500 j. H. (elementy kostne);
- 4) poziom okna: 30 j. H. – 60 j. H. (tkanki miękkie), 500 j. H. – 700 j. H. (tkanka płucna), 300 j. H. – 600 j. H. (elementy kostne);
- 5) opis wyniku: kryteria poprawności opisu pisemnego badania – opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione wymiary guza w trzech płaszczyznach (poprzecznej, czołowej i strzałkowej) lub objętość,

lokalizację uwzględniającą segment narządu, morfologię, obrysy oraz stosunek do otaczających struktur, gęstość oraz charakter wzmocnienia,

- d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania:
- 6) kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć:
 - a) objęcie badaniem w całości guza oraz otaczających tkanek lub narządów,
 - b) badanie wykonane w każdej fazie na pojedynczym zatrzymanym oddechu, pozbawione artefaktów oddechowych,
 - c) pomiary gęstości wykonywane we wszystkich fazach badania tą samą wielkością pola ROI (region of interest) na tych samych przekrojach poprzecznych guza,
 - d) wskazane unikanie pomiaru gęstości w obszarach martwicy/zwapnień w obrębie guza,
 - e) pomiar guza w zależności od stanu miejscowego w największym jego wymiarze i 2 wymiarach prostopadłych do niego lub największe wymiary guza w 3 podstawowych płaszczyznach (poprzecznej, strzałkowej i czołowej).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania:
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim,
 - b) badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, nie będący w stanie zatrzymać oddechu,
 - c) badanie w pozycji wymuszonej – pacjent z dusznością, nie będący w stanie leżeć w pozycji na plecach np. ułożenie pacjenta na boku, pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru,
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

194. Radiografia, zębowa - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.687

ICD 9: 87.123.201

2. Cel procedury.

Jednoczesowe badanie zębów w wybranym odcinku łuku zębowego, w tym mlecznych i zawiązków zębów stałych, przyzębia brzeżnego oraz przyzębia przyszczytowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło – Kalinowska, dr n. med. Anna Michalska, dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Badania nie wykonuje się u niemowląt, u pozostałych osłony na tarczycę.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	3	0		

Rejestrator obrazu wielkością odpowiadający błonom o rozmiarze 0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny:
 - a) lekarz dentysta,
 - b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki
- 2) wykonujący:
 - a) technik elektroradiologii,
 - b) lekarz dentysta,
 - c) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowe ustawienie detektora promieniowania w jamie ustnej; nieprawidłowe przytrzymanie detektora promieniowania przez pacjenta lub jego opiekuna w jamie ustnej.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zdjęcie metalowych elementów z okolicy głowy i szyi (np. ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne). Założenie osłony na tarczycę lub fartucha osłonnego z kołnierzem. Konieczność zachowania bezruchu podczas ekspozycji oraz prawidłowego przytrzymania rejestratora obrazu w jamie ustnej.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W opisie badania należy podać zalecenia co do ewentualnych kolejnych badań np. zdjęcie pantomograficzne, zdjęcie zębowe, zdjęcie zgryzowe, badanie CBCT lub TK części twarzowej czaszki.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B. (red), *Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa, 2000; 2.;
- 2) Różyło-Kalinowska I., Różyło T. K., *Współczesna radiologia stomatologiczna*", Czelej, Lublin 2012;
- 3) Różyło T. K., Różyło-Kalinowska I., *Radiologia stomatologiczna*, PZWL. Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: ogólne poinformowanie pacjenta lub jego opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Założona osłona na tarczycę lub fartuch osłonny z kołnierzem;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie zębowe zleconej okolicy w jednej projekcji, preferowana technika kąta prostego z użyciem pozycjonerów, kolimacja prostokątna oraz użycie cyfrowego rejestratora promieniowania, przy braku możliwości wykonania badania techniką kąta prostego (brak współpracy pacjenta, odruch wymiotny, budowa anatomiczna jamy ustnej)

dopuszczalne wykonanie badania techniką izometrii Cieszyńskiego, preferowana kolimacja prostokątna;

2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	≥ 60
ognisko	$\leq 0,7$
filtracje [mm Al.]	≥ 2
FFD [cm]	≥ 20
komora AEC	nie dotyczy
czułość błona/folia	E lub F, preferowana cyfrowa rejestracja obrazu
czas [ms]	≤ 250
kratka	nie dotyczy

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na tarczyce lub fartuch osłonny z kołnierzem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) zespół lekarzy radiologów/dentystów: do 15 minut;

2) zespół techników elektroradiologii: do 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu) jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

1) uwidocznienie: dobrze widoczne badane zęby, widoczność około 4 mm – 5 mm tkanek przyzębia przyszczytowego;

2) struktury krytyczne: zachowane proporcje anatomiczne zębów, brak rzutowania się na siebie obrazów punktów styczności koron, dobrze widoczny brzeg przyzębia brzęznego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

1) wykonanie dodatkowych projekcji: w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych zdjęć (np. pantomograficznych, zgryzowych lub badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki);

2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;

3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta;

4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;

5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

195. Radiografia, skrzydłowo – zgryzowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.688

ICD 9: 87.123.203

2. Cel procedury.

Jednoczesne uwidocznienie koron górnych i dolnych zębów wraz z ich przyzębiem brzeżnym.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło – Kalinowska, dr n. med. Anna Michalska, dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi i aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Badania nie wykonuje się u niemowląt, u pozostałych osłony na tarczycę.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	3	0		

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny:
 - a) lekarz dentysta,
 - b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki
- 2) wykonujący:
 - a) technik elektroradiologii,
 - b) lekarz dentysta,
 - c) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowe ustawienie detektora promieniowania w jamie ustnej; nieprawidłowe przytrzymanie detektora promieniowania przez pacjenta w płaszczyźnie zgryzu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zdjęcie metalowych elementów z okolicy głowy i szyi (np. ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne). Założenie osłony na tarczycę lub fartucha ołowiowego z kołnierzem. Konieczność zachowania bezruchu podczas ekspozycji oraz prawidłowego przytrzymania detektora promieniowania na wysokości koron górnych i dolnych zębów jednocześnie.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W opisie badania należy podać zalecenia co do ewentualnych kolejnych badań np. zdjęcie pantomograficzne, zdjęcie zębowe, zdjęcie zgryzowe, badanie CBCT lub TK części twarzowej czaszki.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B. (red0, *Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa, 2000; 2;
- 2) Różyło-Kalinowska I., Różyło T. K., *Współczesna radiologia stomatologiczna*", Czelej, Lublin 2012;

- 3) Różyło T. K., Różyło-Kalinowska I., *Radiologia stomatologiczna*, PZWL. Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: ogólne poinformowanie pacjenta lub jego opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu (ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne): założona osłona na tarczyce lub fartuch osłonny z kołnierzem;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie skrzydłowo – zgryzowe zleconej okolicy w jednej projekcji, prawidłowe przytrzymanie detektora promieniowania przez pacjenta w jamie ustnej – zagryzienie plastikowej wypustki na konwencjonalnej błonie do zdjęć skrzydłowo – zgryzowych lub specjalnego pozycjonera z uchwytem do cyfrowego rejestratora obrazu, preferowana kolimacja prostokątna;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	≥ 60
ognisko	$\leq 0,7$
filtracje [mm Al.]	≥ 2
FFD [cm]	≥ 20
komora AEC	nie dotyczy
czułość błona/folia	E lub F, preferowana cyfrowa rejestracja obrazu
czas [ms]	≤ 200
kratka	nie dotyczy

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej, nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na tarczyce lub fartuch osłonny z kołnierzem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów/dentystów: do 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: do 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: jak poniżej;
- 2) struktury krytyczne: dobrze widoczne korony górnych i dolnych zębów jednocześnie, zachowane proporcje anatomiczne zębów, brak rzutowania się na siebie obrazów punktów styczności koron, dobrze widoczny brzeg przyzębia brzęznego (za wyjątkiem zaawansowanej destrukcji brzegu wyrostka zębodołowego w chorobie przyzębia).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych zdjęć (np. pantomograficznych, zębowych, zgryzowych lub badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

196. Radiografia, zgryzowe - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.689

ICD 9: 87.123.202

2. Cel procedury.

Badanie zębów górnych, wyrostka zębodołowego szczęki oraz podniebienia twardego lub zębów dolnych, kości zuchwy i dna jamy ustnej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło-Kalinowska, dr n. med. Anna Michalska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Badania nie wykonuje się u niemowląt, u pozostałych osłony na tarczycę.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	3	0	0	7

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Personel i jego kwalifikacje,

1) odpowiedzialny:

- a) lekarz dentysta,
- b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki

2) wykonujący:

- a) technik elektroradiologii,
- b) lekarz dentysta,
- c) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowe ustawienie detektora promieniowania w jamie ustnej, nieprawidłowe przytrzymanie detektora promieniowania przez pacjenta w płaszczyźnie zgryzu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zdjęcie metalowych elementów z okolicy głowy i szyi (np. ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne). Założenie osłony na tarczycę lub fartucha osłonnego z kołnierzem. Konieczność

zachowania bezruchu podczas ekspozycji oraz prawidłowego przytrzymania detektora promieniowania w płaszczyźnie zgryzu.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W opisie badania należy podać zalecenia co do ewentualnych kolejnych badań np. zdjęcie pantomograficzne, zdjęcie zębowe, badanie CBCT lub TK części twarzowej czaszki.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B. (red.), Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań, PZWL, Warszawa, 2000; 2;
- 2) Różyło-Kalinowska I., Różyło T. K., Współczesna radiologia stomatologiczna", Czelej, Lublin 2012;
- 3) Różyło T. K., Różyło-Kalinowska I., Radiologia stomatologiczna, PZWL. Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: ogólne poinformowanie pacjenta lub jego opiekuna o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu (ozdoby, ruchome uzupełnienia protetyczne), założona osłona na tarczycę lub fartuch osłonny z kołnierzem;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie zgryzowe zleconej okolicy w jednej projekcji, prawidłowe przytrzymanie detektora promieniowania przez pacjenta lub jego opiekuna w płaszczyźnie zgryzu,
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	≤ 66
ognisko	$\leq 0,7$
filtracje [mm Al.]	≥ 2
FFD [cm]	≥ 20
komora AEC	nie dotyczy
czułość błona/folia	E lub F, preferowana cyfrowa rejestracja obrazu
czas [ms]	≤ 200
kratka	nie dotyczy

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę lub fartuch osłonny z kołnierzem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów/dentystów: do 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: do 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: zdjęcie zgryzowe szczęki standardowe – dobrze widoczny wyrostek zębodołowy szczęki w badanym odcinku, zdjęcie zgryzowe żuchwy osiowe – dobrze widoczna blaszka zbita wewnętrznej powierzchni trzonu żuchwy, zdjęcie zgryzowe żuchwy standardowe – dobrze widoczna żuchwa od strony językowej w odcinku 45 – 35;
- 2) struktury krytyczne: zdjęcie zgryzowe szczęki standardowe, wyraźnie widoczny otwór przysieczny, wyraźnie widoczny szew pośrodkowy, zdjęcie zgryzowe żuchwy osiowe, zdjęcie zgryzowe żuchwy, standardowe;
- 3) opis wyniku: musi zawierać informacje o zmianach patologicznych, a w przypadku zębów zatrzymanych o ich lokalizacji.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych zdjęć (np. pantomograficznych, zębowych lub badania CBCT lub TK części twarzowej czaszki);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

197. Radiografia ręki, projekcja AP w cefalostacie, do oceny wieku kostnego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.690

ICD 9: 87.241.201

2. Cel procedury.

Uwidocznienie jąder kostnienia i przynasad kości ręki i nadgarstka do oceny wieku kostnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n. med. Ingrid Różyło – Kalinowska, dr n. med. Anna Michalska, dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zdjęcia wykonuje się w przypadku konieczności uzyskania oceny wieku kostnego, po uprzednim uzyskaniu zgody od niepełnoletniej ciężarnej lub rodziny/opiekunów pacjenta w wieku rozwojowym.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	4	0	2	4

Aparat pantomograficzny z przystawką do cefalometrii,

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

1) odpowiedzialny:

- a) lekarz dentysta,
- b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki

2) wykonujący:

- a) technik elektroradiologii,
- b) lekarz dentysta,

- c) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niezastosowanie specjalnej niecieniającej płyty do pozycjonowania stanowiącej przystawkę do cefalostatu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak współpracy pacjenta.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zdjęcie metalowych elementów z ręki i nadgarstka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Lekarz radiolog ma obowiązek opisanie wykonanego badania celem oceny wieku kostnego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B. (red.), *Diagnostyka obrazowa. Podstawy techniczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa, 2000; 2;
- 2) Różyło-Kalinowska I., Różyło T. K., *Współczesna radiologia stomatologiczna*", Czelej, Lublin 2012;
- 3) Różyło T. K., Różyło-Kalinowska I., *Radiologia stomatologiczna*, PZWL. Warszawa 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przed wykonaniem zdjęcia technik elektroradiologii zakłada do cefalostatu specjalną niecieniającą płytę stanowiącą wyposażenie przystawki do zdjęć cefalometrycznych oraz przestawia aparat pantomograficzny w tryb wykonywania zdjęć kefalometrycznych;
- 2) pacjenta: ogólne poinformowanie pacjenta o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcie ręki w projekcji AP w cefalostacie, pacjent ustawiony jest w pozycji stojącej, ręka przylega do specjalnej niecieniującej płyty;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	≤ 64
ognisko	$\leq 0,5$
filtracje [mm Al.]	$\geq 2,5$
FFD [cm]	zależna od długości ramienia cefalostatu w danym aparacie pantomograficznym
komora AEC	nie dotyczy
czułość błona/folia	400
czas [ms]	brak wymagań
kratka	nie dotyczy

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: fartuch osłonny bez kołnierza (jak do pantomografii).

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: do 20 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: do 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: wszystkie palce ręki i kości nadgarstka, kości nadgarstka;
- 2) struktury krytyczne: jądra kostnienia lub ich brak.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w uzasadnionych przypadkach wykonanie dodatkowych zdjęć (np. pantomograficznych do oceny wieku zębowego);
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak współpracy ze strony pacjenta. Pogorszenie się stanu ogólnego pacjenta;
- 3) przerwanie badania: brak współpracy ze strony pacjenta, pogorszenie się stanu ogólnego pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

198. Fluoroskopia + radiografia celowana - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.323

ICD 9: 88.390.401

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jolanta Myga-Porosiło, dr n. med. Hanna Borowiak, technik elektroradiologii, lekarz medycyny Paweł Bożek, Damian Duda, prof. dr hab. med. Tadeusz Biegański, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony osobiste, osoba towarzysząca.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0

0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, złe dobrane parametry techniczne, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W badaniu mogą uczestniczyć rodzice, opiekunowie lub inne wyznaczone i poinstruowane o zagrożeniach osoby.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pruszyński B., *Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań*, PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1.;
- 2) *European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images*;
- 3) *European Guidelines on Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics*, (Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących.

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania, ogólne poinformowanie chorego, jego rodziców lub opiekuna prawnego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania, przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego, usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykorzystanie skopii pulsacyjnej z możliwie niską częstotliwością. Opcjonalnie wykonanie celowanej radiografii zgodnej z procedurą przewidzianą dla badanego obszaru;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii;

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	w miarę możliwości technicznych aparatu stosujemy możliwie najniższe napięcie służące rozpoznawalności struktur ważnych diagnostycznie, dla radiografii, właściwe dla wybranej procedury dot. radiografii wybranego obszaru anatomicznego
ognisko	0,6 ($\leq 1,3$)
filtracje [mm Al.]	$\geq 1+0,1$ mm Cu lub 0,2 mm Cu
FFD [cm]	100 – 150
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	środkowa przy jednoczesnym unikaniu większego pokrycia pola badanego przez opcjonalnie podany środek kontrastujący
czułość błona/folia	400/800
czas [ms]	< 600
kratka	w zależności od wielkości dziecka

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na gonady, osłona na tarczycę, fartuch połówkowy – w zależności od obszaru badanego.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 15 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

Zależnie od celu badania może zaistnieć konieczność podania lub wstrzyknięcia środka kontrastującego - na polecenia lekarza radiologia nadzorującego badanie.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: uwidocznienie szczegółów anatomicznych, które były podstawą do wykonania tej procedury. Wykonanie celowanej radiografii w przypadku konieczności udokumentowania ocenianych szczegółów/wyjaśnienia wątpliwości diagnostycznych;
- 2) struktury krytyczne: w zależności od obszaru anatomicznego;
- 3) opis wyniku: w zależności od obszaru anatomicznego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: bez specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: odstępstwo od procedury w przypadku całkowitego braku współpracy z dzieckiem lub towarzyszącym rodzicem, opiekunem, w stanie zagrożenia życia pacjenta, awaria sprzętu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

199. TK, jama brzuszna i miednica, bez wzmocnienia kontrastowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.367

ICD 9: 88.010.604

2. Cel procedury.

Diagnostyczny ocena narządów jamy brzusznej i miednicy.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jolanta Myga-Porosiło, dr Sylwia Trzeszkowska-Rotkegel, dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lekarz Paweł Bożek, Damian Duda, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Nie dotyczy.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u osób niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu 3–5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezyjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) M. Prokop, M. Galanski, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Thieme 2007;
- 2) *European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;*
- 3) *Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999. 4. Marilyn J.Siegel; Pediatric BODY CT, Lippincott Williams&Wilkins 2008.5. European Guidelines for Multislice Computed Tomography, Funded by the European Commission, March 2004.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) personelu: lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta; wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w 2 płaszczyznach czołowej i bocznej; obszar istotny klinicznie (obszar skanowania) – od przepony do dolnych krawędzi spojenia łonowego;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach, ręce nad głową, kierunek głowowo – ogonowy
grubość warstwy [mm]	3,0 – 5,0
odległość między warstwami	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo (pitch 1 – 1,5)
FoV	dopasowane do wymiarów anatomicznych
kąt pochylenia gantry	0 stopni
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanek miękkich

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół anestezyjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: badanie wykonane na pojedynczym zatrzymanym oddechu-w całości kopuł przepony, bocznych i przedniej ściany jamy brzusznej, przepony miednicy, narządów mięsnych jamy brzusznej, pęcherza moczowego i jelit;
- 2) struktury krytyczne: ostre odwzorowanie, wątroby, nadnerczy, nerek, trzustki, śledziony, pęcherza moczowego, gruczołu krokowego lub macicy z przydatkami, głównych naczyń przestrzeni zaotrzewnowej;
- 3) szerokość okna [j. H.]: 300-600 (tkanki miękkie), 1600-2500 (elementy kostne);
- 4) poziom okna [j. H.]: 30-60 (tkanki miękkie), 300-600 (elementy kostne);
- 5) opis wyniku: kryteria poprawności opisu pisemnego badania – opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania: w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych. W przypadku stwierdzenia obecności zmiany ogniskowej należy podać jej wymiary w trzech płaszczyznach (poprzecznej, czołowej i strzałkowej) lub objętość, lokalizację uwzględniającą segment narządu oraz stosunek do otaczających struktur.

Integralną częścią opisu badania, jest ocena węzłów chłonnych– średnica na skanach poprzecznych lub stosunek osi długiej do krótkiej. Gdy uwidocznione węzły chłonne są niepowiększone należy umieścić stosowną adnotację w opisie.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w sytuacji ratowania życia badanie można wykonać aparatem jednowarstwowym. W przypadku artefaktów ruchowych i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obciążone artefaktami;
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim, lub niewspółpracujące dziecko,
 - b) badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, nie będący w stanie zatrzymać oddechu,
 - c) badanie w pozycji wymuszonej – pacjent z dusznością, nie będący w stanie leżeć w pozycji na plecach np. ułożenie pacjenta na boku, pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

200. TK, jama brzuszna i miednica z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.368

ICD 9: 88.011.608

2. Cel procedury.

Diagnostyczny- ocena narządów jamy brzusznej i miednicy.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jolanta Myga-Porosiło, dr Sylwia Trzeszkowska – Rotkegel, dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek Paweł Bożek, technik elektroradiologii Damian Duda, technik elektroradiologii Krzysztof Lewandowski, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,
 - c) szpiczak mnogi,
 - d) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u osób niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu 3 – 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezyjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) M. Prokop, M. Galanski, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Thieme 2007;
- 2) *European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;*
- 3) *Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999;*
- 4) *Marilyn J.Siegel; Pediatric BODY CT, Lippincott Williams&Wilkins 2008;*
- 5) *European Guidelines for Multislice Computed Tomography, Funded by the European Commission, March 2004.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury,
- 2) pacjenta: w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny,
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4 – 6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów. Założone wkłucie do żyły obwodowej;
- 3) personelu: lekarz - zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w płaszczyznach czołowej i bocznej, obszar istotny klinicznie – od kopuł przepony do dolnych krawędzi spojenia łonowego, kierunek skanowania: doogonowy; serie po dożylnym podaniu środka kontrastującego 2 lub 3 (w fazie tętniczej żyłnej i opóźnionej wzmocnienia kontrastującego w zależności od potrzeb klinicznych);
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach z uniesionymi ramionami
grubość warstwy [mm]	kolimowanej do 5 z wtórną rekonstrukcją do warstwy nie większej niż 3
odległość między warstwami	pitch 1 – 1,5
FoV	dopasowane do najszerszego wymiaru jamy brzusznej pacjenta
kąt pochylenia gantry	bez pochylenia gantry
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanek miękkich

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

Jodowy środek kontrastujący w ilości 1 –ml na kg masy ciała do 3 ml na kg masy ciała z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 4 ml na sek., lub w przypadku konieczności kontrast można podać w szybkiej iniekcji ręcznej. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 min po podaniu środka kontrastującego.

Wg Mathias Prokop; Miachael Galanski "Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka" Thieme 2007. Opóźnienie: 15 – 25 sek. dla fazy tętniczej, 45 – 60 sek. dla fazy żyłnej (krótsze czasy opóźnienia dla młodszych pacjentów), 540 sek. dla fazy opóźnionej.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia – zalecany cewnik do prawej żyły łokciowej. Doustne podanie roztworu kontrastu jodowego o stężeniu 2-3% lub zawiesiny barytu dedykowanej do badania TK, lub gdy rozpoznanie kliniczne tego wymaga niegazowanej wody bez kontrastu. Objętość kontrastu w zależności do wieku:

- 1) poniżej 1 miesiąca życia: 60 – 90 ml roztworu na 45 min przed rozpoczęciem badania oraz 30 – 45ml roztworu na 15 min przed rozpoczęciem badania;
- 2) 1 miesiąc – 1 rok życia: 120-240 ml roztworu na 45min przed rozpoczęciem badania oraz 60 – 120ml roztworu na 15 min przed rozpoczęciem badania;
- 3) 1 rok – 5 rok życia: 240 – 480 ml roztworu na 45 min przed rozpoczęciem badania oraz 120-180ml roztworu na 15 min przed rozpoczęciem badania;
- 4) 6 rok – 12 rok życia: 480 – 1000 ml roztworu na 45min przed rozpoczęciem badania oraz 180 – 540 ml roztworu na 15 min przed rozpoczęciem badania;
- 5) powyżej 13 roku życia: 1000 ml roztworu na 45 min przed rozpoczęciem badania oraz 500 ml roztworu na 15 min przed rozpoczęciem badania.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie w całości kopuł przepony, bocznych i przedniej ściany jamy brzusznej, przepony miednicy, narządów mięszzowych jamy brzusznej, pęcherza moczowego i jelit, naczyń po dożylnym podaniu środka kontrastującego;
- 2) struktury krytyczne: ostre odwzorowanie wątroby, nadnerczy, nerek, trzustki, śledziony, pęcherza moczowego, gruczołu krokowego lub macicy z przydatkami, głównych naczyń przestrzeni zaotrzewnowej;
- 3) szerokość okna [j. H]: 300 – 600 (tkanki miękkie), 1600 – 2500 (elementy kostne);
- 4) poziom okna [j. H.]: 30 – 60 (tkanki miękkie), 300 – 600 (elementy kostne);
- 5) opis wyniku: właściwy opis badania-w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych jamy brzusznej i miednicy. W przypadku stwierdzenia obecności zmiany ogniskowej należy podać jej wymiary w trzech płaszczyznach (poprzecznej, czołowej i strzałkowej) lub objętość, lokalizację uwzględniającą segment narządu oraz stosunek do otaczających struktur, ewentualne charakter wzmocnienia. Postępowanie takie ułatwi ocenę porównawczą. Integralną częścią opisu badania, jest ocena węzłów chłonnych – średnica na skanach poprzecznych lub stosunek osi długiej do krótkiej. Gdy uwidocznione węzły chłonne są niepowiększone należy umieścić stosowną adnotację w opisie. Wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania. Kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć:
 - a) objęcie badaniem w całości kopuł przepony oraz narządów zlokalizowanych w obrębie nadbrzusza,
 - b) objęcie w całości narządów miednicy mniejszej w tym przepony miednicy,
 - c) objęcie w całości bocznych i przedniej ściany jamy brzusznej,
 - d) badanie wykonane na pojedynczym zatrzymanym oddechu, pozbawione artefaktów oddechowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w sytuacji ratowania życia badanie można wykonać aparatem jednowarstwowym. W przypadku artefaktów ruchowych

i braku spełniania kryteriów jakościowych uzyskiwanych obrazów należy przerwać badanie i powtórzyć sekwencje obarczone artefaktami:

- a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim, lub niewspółpracujące dziecko,
 - b) badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, nie będący w stanie zatrzymać oddechu,
 - c) badanie w pozycji wymuszonej – pacjent z dusznością, nie będący w stanie leżeć w pozycji na plecach np. ułożenie pacjenta na boku, pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w razie konieczności można zmniejszyć ilość podanego doustnie kontrastu;
sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

201. TK, jama brzuszna i miednica bez i z wzmocnieniem kontrastowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.369

ICD 9: 88.011.607

2. Cel procedury.

Diagnostyczny - ocena narządów jamy brzusznej i miednicy.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jolanta Myga-Porosiło, dr Sylwia Trzeszkowska – Rotkegel, dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, lek Paweł Bożek, technik elektroradiologii Damian Duda, technik elektroradiologii Krzysztof Lewandowski, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne: brak;
- 2) względne:
 - a) ciąża,
 - b) wole toksyczne tarczycy,

- c) szpiczak mnogi,
- d) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastującego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) oraz pielęgniarka anestezjologiczna (pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie,

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, złe pozycjonowanie, źle dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania, artefakty ruchowe, artefakty oddechowe, artefakty z elementów metalowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u osób niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu 3 – 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezyjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) M. Prokop, M. Galanski, *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, Thieme 2007;
- 2) *European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images. Report EUR 16260, 1996;*
- 3) *Quality Criteria for Computed Tomography. Report EUR 16262, 1999.* 4. Marilyn J.Siegel; *Pediatric BODY CT*, Lippincott Williams&Wilkins 2008.5. *European Guidelines for Multislice Computed Tomography*, Funded by the European Commission, March 2004.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących.

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury,
- 2) pacjent: w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania:
 - a) kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny,
 - b) po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4–6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów. Założone wkłucie po żyły obwodowej. Istotne jest sprawdzenie czy wenflon został prawidłowo umieszczony w naczyniu – przed podaniem środka kontrastującego należy wstrzyknąć próbnie roztwór soli fizjologicznej z dużą szybkością,
- 3) personelu: lekarz zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta, wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w płaszczyznach czołowej i bocznej. Obszar istotny klinicznie –

od kopuł przepony do dolnych krawędzi spojenia łonowego. Kierunek skanowania: doogonowy. Seria przeglądowa bez dożylnego wzmocnienia kontrastującego, serie po dożylnym podaniu środka kontrastującego 2 lub 3 (w fazie tętnicznej żyłnej i opóźnionej wzmocnienia kontrastującego),

2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy,

3) Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	Na plecach z uniesionymi ramionami
grubość warstwy [mm]	kolimowanej do 5 z wtórną rekonstrukcją do warstwy nie większej niż 3
odległość między warstwami	Pitch 1 – 1,5
FoV	Dopasowane do najszerszego wymiaru jamy brzusznej pacjenta
kąt pochylenia gantry	Bez pochylenia gantry
napięcie [kV]	Typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	Możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	Dla tkanek miękkich

d) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół anestezyjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

Jodowy środek kontrastujący w ilości 1- 3 ml/kg masy ciała z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 4 ml/sek, lub w przypadku konieczności kontrast można podać w szybkiej iniekcji ręcznej. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 min po podaniu środka kontrastującego.

Podanie dożylnie środka kontrastującego:

Opóźnienie: 15-25 sek. dla fazy tętnicznej, 45-60 sek. dla fazy żyłnej (krótsze czasy opóźnienia dla młodszych pacjentów), 540 sek. dla fazy opóźnionej.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia– zalecany cewnik do prawej żyły łokciowej.

Doustne podanie roztworu kontrastu jodowego o stężeniu 2-3% lub zawiesiny barytu dedykowanej do badania TK, lub gdy rozpoznanie kliniczne tego wymaga niegazowanej wody bez kontrastu. Objętość kontrastu w zależności do wieku:

- 1) poniżej 1 miesiąca życia: 60 – 90 ml roztworu na 45 min przed rozpoczęciem badania oraz 30 – 45ml roztworu na 15 min przed rozpoczęciem badania;
- 2) 1miesiąc – 1 rok życia:120-240 ml roztworu na 45min przed rozpoczęciem badania oraz 60 – 120ml roztworu na 15 min przed rozpoczęciem badania;
- 3) 1rok – 5 rok życia:240 – 480 ml roztworu na 45 min przed rozpoczęciem badania oraz 120-180ml roztworu na 15 min przed rozpoczęciem badania;
- 4) 6 rok –12 rok życia:480 – 1000 ml roztworu na 45min przed rozpoczęciem badania oraz 180 – 540 ml roztworu na 15 min przed rozpoczęciem badania;
- 5) powyżej 13 roku życia:1000 ml roztworu na 45 min przed rozpoczęciem badania oraz 500 ml roztworu na 15 min przed rozpoczęciem badania.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: w całości kopuł przepony, bocznych i przedniej ściany jamy brzusznej, przepony miednicy, narządów mięszzowych jamy brzusznej, pęcherza moczowego i jelit, naczyń po dożylnym podaniu środka kontrastującego;
- 2) struktury krytyczne: ostre odwzorowanie wątroby, nadnerczy, nerek, trzustki, śledziony, pęcherza moczowego, gruczołu krokowego lub macicy z przydatkami, głównych naczyń przestrzeni zaotrzewnowej;
- 3) szerokość okna [j. H] – 300 – 600 (tkanki miękkie), 1600 – 2500 (elementy kostne);
- 4) poziom okna [j. H.] – 30 – 60 (tkanki miękkie), 300 – 600 (elementy kostne);
- 5) opis wyniku: kryteria poprawności opisu pisemnego badania – opis zawierający minimum:
 - a) istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu,
 - b) informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury,
 - c) właściwy opis badania; w opisie badania powinny być uwzględnione warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia struktur kostnych. W przypadku stwierdzenia obecności zmiany ogniskowej należy podać jej wymiary w trzech płaszczyznach (poprzecznej, czołowej i strzałkowej) lub objętość, lokalizację uwzględniającą segment narządu oraz stosunek do otaczających struktur, ewentualne charakter wzmocnienia. Postępowanie takie ułatwi ocenę porównawczą. Integralną częścią opisu badania, jest ocena węzłów chłonnych– średnica na skanach poprzecznych lub stosunek osi długiej do krótkiej. Gdy uwidocznione węzły chłonne są niepowiększone należy umieścić stosowną adnotację w opisie,
 - d) wyodrębnione wnioski będące podsumowaniem opisu badania.
- 6) Kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć:
 - a) objęcie badaniem w całości kopuł przepony oraz narządów zlokalizowanych w obrębie nadbrzusza, --objęcie w całości narządów miednicy mniejszej w tym przepony miednicy,
 - b) objęcie w całości bocznych i przedniej ściany jamy brzusznej,
 - c) badanie wykonane na pojedynczym zatrzymanym oddechu, pozbawione artefaktów oddechowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy,

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w sytuacji ratowania życia badanie można wykonać aparatem jednowarstwowym:
 - a) badanie bez zatrzymania oddechu – pacjent w stanie ciężkim, lub niewspółpracujące dziecko,
 - b) badanie na płytkim oddechu – pacjent z nasiloną dusznością, nie będący w stanie zatrzymać oddechu,
 - c) badanie w pozycji wymuszonej – pacjent z dusznością, nie będący w stanie leżeć w pozycji na plecach np. ułożenie pacjenta na boku, pacjent w stanie ciężkim – brak możliwości uniesienia rąk powyżej skanowanego obszaru;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia,
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w razie konieczności można zmniejszyć ilość podanego doustnie kontrastu,
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

202. Fluoroskopia + radiografia, zabieg odgłabiania metodą wlewu powietrznego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.332

ICD 9: 87.650.401

2. Cel procedury.

Diagnostyczny, w tym zabieg odgłabiania metodą wlewu powietrznego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Marta Stepnowska, lic. Adam Ferenc, dr n. med. Michał Brzewski, dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) niedrożność jelitowa oraz niedokrwienie ściany jelita grubego lub cienkiego.
 - b) ciąża

Pacjenta na zabieg odgłabiania kieruje chirurg po uprzednim wykluczeniu przeciwwskazań do badania;

- 2) bezwzględne: przeciwwskazaniem jest zapalenie otrzewnej oraz perforacja przewodu pokarmowego.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zabezpieczenie fartuchem osłonnym maksymalnej powierzchni ciała.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwrozproseniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, w przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki, strzykawka automatyczna.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej pod nadzorem lekarza specjalisty;
- 2) technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka;
- 4) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii lub chirurgii dziecięcej;
- 5) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) oraz pielęgniarka anestezjologiczna (pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w

dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Poza wymogami prawnymi skierowanie powinno zawierać informacje o chorobach towarzyszących, wynikach badań dodatkowych oraz poprzednich badaniach obrazowych pacjenta.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Mechaniczne uszkodzenie zestawu do wlewu powietrznego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas wykonywania wlewu powietrznego, unieruchomienie dziecka, zabezpieczenie przed urazem mechanicznym.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zastosowanie osłony na tarczycę, gruczoły sutkowe, ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po badaniu – obserwacja pacjenta przez około 15 minut.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) pod redakcją Pruszyński B., *Diagnostyka Obrazowa Podstawy Teoretycznej Metodyka Badania*, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, wyd. I, Warszawa 2000;
- 2) *rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 27-03-2008*, (Dz. U. Z dnia 9 kwietnia 2008 r. Nr 59 poz. 365 i poz. 366).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: usunięcie z obrazowanej powierzchni elementów mogących być przyczyną artefaktów, bezpośrednio przed badaniem pozycjonowanie pacjenta na stole aparatu, unieruchomienie, założenie cewnika doodbytniczego;
- 3) personelu: lekarz – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania, pielęgniarka – przygotowanie pacjenta do badania, przygotowanie zestawu do wlewu powietrznego.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: ułożenie pacjenta w pozycji AP na stole. Podawanie powietrza przez cewnik ze stałym ciśnieniem nie przekraczającym 120 mm Hg, uważne śledzenie przemieszczającego się powietrza aż do uwidocznienia powietrza w końcowym odcinku jelita cienkiego; w przypadku nieskutecznego odgłobienia, zaleca się podjęcie kilku prób;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60 – 70 (dziecko od 0 rok życia do 8 rok życia); 80 – 100 (dziecko od 8 rok życia do 17 rok życia)
ognisko	≤0,6 (1,3)
filtracje [mm Al.]	≥1 + 0,1 lub 0,2 mm Cu
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC (użycie AEC nie jest obligatoryjne)	lewa lub prawa komora
czułość błona/folia	400/800
czas [ms]	≤ 50
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę, gruczoły sutkowe, osłony w postaci fartuchów osłonnych dla operatora i rodzica/opiekuna pacjenta.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta po badaniu i przekazanie dziecka opiekunom/personelowi medycznemu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 20 minut;
- 3) zespół lekarzy specjalistów z zakresu radiologii i diagnostyki obrazowej, specjalista chirurgii dziecięcej: 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: struktur anatomicznych całego dolnego odcinka przewodu pokarmowego wraz z miejscem wgłobienia;
- 2) struktury krytyczne: ocena czoła wgłobienia, ocena światła pętli proksymalnej i dystalnej, dynamiczne śledzenie podawania powietrza do jelita,
- 3) opis wyniku: uwzględnia anatomie wgłobienia i postępowanie terapeutyczne z efektem końcowym efekt: odgłowienie, brak efektu – brak możliwości odgłobienia jelita.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: w stanie zagrożenia życia, w przypadku zachowania pacjenta wskazującego na wystąpienie działań niepożądanych – przerwanie wlewu powietrznego i badania;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja pacjenta do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych. Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, dostępność funkcji road map.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Założenie cewnika do odbytnicy, podanie powietrza pod kontrolą skopi, śledzenie czoła przechodzącego powietrza, ocena czoła wgłobienia, dokumentacja procesu odgłabiania, zakończenie podawania powietrza w sytuacji efektu w postaci odgłobienia lub zakończenie w przypadku braku efektu terapeutycznego.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik Foley'a założony do odbytnicy (gruby np. nr 16), worek do wlewu dojelitowego wypełniony powietrzem.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Procedura dynamiczna – śledzenie procesu terapeutycznego, odgłobienia jelitowego. Archiwizacja procedury i wykonanie dokumentacji zdjęciowej. W zabiegu uczestniczy chirurg dziecięcy – podanie powietrza, radiolog analiza wykonywanej procedury, wykonywanie dokumentacji, interpretacja obrazów.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po ukończonym zabiegu usunięcie cewnika Foley'a.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych i efektu terapeutycznego procedury odgłabiania. Uwaga – przestrzegać włączania skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 3: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 15.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

203. TK stereotaksja - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 7.431

ICD 9: 88.380.610

2. Cel procedury.

Biopsja ognisk patologicznych o niejasnej etiologii, drenaż torbieli, krwiaków, ropni, implantacja źródła promieniowania, kontrolowane uszkodzenie wybranych jąder i struktur podkorowych w ramach tzw. zabiegów czynnościowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chełstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Technika stereotaksji opiera się na precyzyjnym zlokalizowaniu wewnątrzczaszkowego ogniska chorobowego przy użyciu przestrzennie rozłożonych znaczników tworzących system

trójwymiarowych współrzędnych. W tym celu stosuje się zewnętrzny układ odniesienia jakim jest rama stereotaktyczna umocowana na głowie pacjenta. W dalszym etapie wykonuje się badanie TK głowy. Następnym etapem jest procedura neurochirurgiczna.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Dzieci poniżej 2 roku życia, pacjenci z cienkimi kośćmi sklepienia czaszki, rozległymi ubytkami kości sklepienia, rozległymi zmianami ropnymi w powłokach głowy. Pacjenci z niewyrównanymi zaburzeniami internistycznymi, w przypadku ognisk bogato unaczynionych i zlokalizowanych w okolicach zwiększonego ryzyka krwawienia, zmiany powierzchownie położone, brak wyraźnie określonego ogniska patologicznego mogącego stanowić cel zabiegu, ognisk patologicznych zlokalizowanych w dolnej części pnia mózgu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	4

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej; technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) oraz pielęgniarka anestezjologiczna (pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

W przypadku konieczności wykonania badania po podaniu środka kontrastującego możliwe interakcje lekowe: może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna –anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienia potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowe umieszczenie pacjenta z urządzeniem stereotaktycznym w skanerze.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Najważniejszym celem procedury jest prawidłowe uwidocznienie celu zabiegu stereotaktycznego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/Rodzica/Opiekuna). Konieczność stosowania osłon na obszary nieobjęte badaniem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Dalsze postępowanie zgodnie z procedurą neurochirurgiczną.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Roszkowski M., *Minimalne inwazyjne techniki w neurochirurgii dziecięcej*, Wydawnictwo "Emu" Warszawa 2002.;
- 2) Ząbek M., *Zarys neurochirurgii*, PZWL 1999;
- 3) Md Zahid Raihan, *DIAGNOSTIC ACCURACY OF STEREOTACTIC BRAIN BIOPSY. OF 32 BRAIN TUMOR CASES*, JCMCTA 2009; 20(2):24-28.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo - czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, u dzieci zabiegi wykonywane są w znieczuleniu ogólnym;
- 3) personelu: lekarz radiolog zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta; wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania, nadzoruje podanie kontrastu, ocenia prawidłowe zakontrastowanie badanego obszaru, lekarz anestezjolog - kwalifikuje pacjenta do zabiegu, z uwzględnieniem wszystkich przeciwwskazań względnych i bezwzględnych.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zobrazowana musi być głowa wraz z obręczą, liczba i grubość warstw ograniczona do zobrazowania zmiany, płaszczyzna skanu ustawiona pionowo, możliwie równoległe do płaszczyzny obręczy podstawowej, w razie potrzeby można powtórzyć badanie po podaniu środka kontrastującego. Wybiera się zdjęcie TK najlepiej obrazujące cel. Możliwe wykonanie powtórnego badanie TK w przypadku powikłań procedury neurochirurgicznej, podejrzenie krwawienia;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	Na plecach z zamontowanym urządzeniem stereotaktycznym
grubość warstwy [mm]	2,5
odległość między warstwami	1
FoV	Dopasowane do wielkości obręczy
kąt pochylenia gantry	Bez pochylenia gantry
napięcie [kV]	Typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	Możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	Dla tkanek miękkich/standardowe

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: stosowanie osłon na obszary ciała nie objęte badaniem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Dalsze czynności zgodnie z procedurą neurochirurgiczną.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: planowanie badania i nadzór. Opracowanie badania 10 minut;
- 2) zespół lekarzy neurochirurgów: zgodnie z procedurą neurochirurgiczną;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie aparatu i wykonanie badanie – 15minut;
- 4) zespół anestezyjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesodacja, monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolarny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

W przypadku konieczności podania ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowe zobrazowanie celu zabiegu stereotaktycznego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: możliwe wykonanie powtórnego badanie TK w przypadku powikłań procedury neurochirurgicznej, podejrzenie krwawienia,
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy, brak funkcjonalności pochylenia gantry,
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia,
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zgodnie z zaleceniami producenta,
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

III. Zabiegi radiologiczne.

1. Arteriografia mózgowa - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.475

ICD 9: 88.419.100

2. Cel procedury.

Wybiórcze uwidocznienie odgałęzień naczyń mózgowych (faza tętnicza, włóścikowa i żylna). Rozpoznawanie malformacji naczyniowych (celem ich ewentualnej kwalifikacji do leczenia wewnątrznaczyniowego), patologicznego unaczynienia zmian rozrostowych, obecności odmian rozwojowych naczyń mózgowych, patologii układu żylnego, w procedurze stwierdzania śmierci mózgu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Sławomir Bereza, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczną, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny chorego,
- b) wysokie, niestabilne nadciśnienie,
- c) szpiczak mnogi;

2) bezwzględne:

- a) sepsa,
- b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie:
 - a) co najmniej 200 angiografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego Konsultanta Wojewódzkiego w dziedzinie Radiologii i Diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, główne rozpoznania kliniczne adekwatne do obszaru poddanego diagnostyce, rozpoznania dodatkowe, rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłaniach z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1–1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczępienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godzin nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarstwa miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI. Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P. Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta. Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający

- z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami);
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo min. 5 godzin nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym, z wymaganym kompletem badań laboratoryjnych (morfologia, mocznik, kreatynina, poziom glukozy, gospodarka elektrolitowa, układ krzepnięcia);
 - 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie:
 - a) tętnica szyjna wewnętrzna – 4 podstawowe:
 - 2 projekcje PA:
 - RAO/LAO 0, CRA 25,
 - RAO/LAO 0, CRA/CAU 0,
 - projekcja boczna:
 - RAO/LAO 90,
 - CAU/CRA 0,
 - projekcja skośna:
 - RAO/LAO 20,
 - CRA 25;
 - b) tętnice kręgowie – 2 podstawowe:
 - projekcja PA:
 - RAO/LAO 0,
 - CRA 35–40,
 - projekcja boczna:
 - RAO/LAO 90,
 - CRA/CAU 0.

W przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z obszarem zaopatrywanym przez tę tętnicę.

- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-7
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania + założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut. Opracowanie badania i wykonanie opisu 15 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) lekarz anestezjolog i pielęgniarka anestezjologiczna: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesodacja, monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 60 minut;

W sumie cała procedura: 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (nie mniej niż 300mgJ, zalecane: 360-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 1-10ml/s przy ciśnieniu 300-700PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę, lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Wynik obejmuje: ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia. Uwzględnia odmiany anatomiczne odejść. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo-żylnie) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii - diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4-7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, opieka anestezjologiczna: podłączenie aparatury monitorującej parametry życiowe i podanie leków sedujących.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2–7 obrazów/sek.

Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, panel cyfrowy lub wzmacniacz o średnicy minimum 30cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml; znieczulenie ogólne – w przypadku pacjentów niewspółpracujących (np. małe dzieci).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1–1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic dogłowych, zalecane średnice 4–5 F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zalecane wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do łuku aorty u chorych z "trudną" anatomią łuku, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie dożylnie Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z Ośrodkowego Układu Nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego). Podawanie dotętniczo papaweryny w przypadku wystąpienia cech skurczu naczyniowego.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godz. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek) przez okres 10–15 min. Uwaga: przestrzegać włączania skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-76
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2-7.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

2. Arteriografia szyjna, szyjna, obustronna, z obrazowaniem ich odejść - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.476

ICD 9: 88.419.200

2. Cel procedury.

Uwidocznienie tt. szyjnych od miejsca odejścia od łuku aorty na całej długości odcinków zewnątrzczaszkowych jak również tętnic kręgowych. Ocena drożności i ew. zmian patologicznych w ich przebiegu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) cięższy stan ogólny chorego,
- b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- c) szpiczak mnogi;

2) bezwzględne:

- a) sepsa,
- b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40[cm] +/- 5 % ;

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, lub specjalista w dziedzinie kardiologii inwazyjnej, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie:
 - a) co najmniej 200 angiografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznanie (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca wklucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1–1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczępienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godzin nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawiania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godz.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI. Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P. Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta. Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Baum S., Pentecost M.J.: Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 4) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godzin nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w arteriografiach wybiórczych przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków

anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Od ujścia aortalnego tętnicy szyjnej wspólnej do podziałów wewnątrzczaszkowych;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	≥10

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) lekarz: wykonanie badania 20 minut; wykonanie opisu 10 minut;

2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;

3) technik - przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 20-30ml w aortografii z szybkością 10-15ml/s i 15-30ml w arteriografii wybiórczej, na każde wstrzyknięcie z szybkością 5-10ml/s przy ciśnieniu 300-700PSI. W arteriografii wybiórczej można wykorzystać wstrzyknięcie z ręki. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek cieniujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością

nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Dokumentację zdjęciową wykonują technicy elektroradiologii. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą tętnicę szyjną, od jej miejsca odejścia od aorty i jej odgałęzienia narządowe. Zakres objęty badaniem od ujścia aortalnego t. szyjnej wsp. do podziałów wewnątrzczaszkowych (dla t. szyjnej wew.). Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Wynik obejmuje ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia szerokość tętnicy jej przebieg oraz odgałęzienia. Uwzględnia odmiany anatomiczne odejść. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnicy szyjnej;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. U chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4-7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2-7 obrazów/sek.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy

/wzmacniacz analogowy o średnicy min. 30cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik pig–tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami do aortografii + cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic dogłowych, zalecane średnice 4–5 F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pierwszym badaniem jest aortografia łuku aorty w projekcji 20-45 stopni LAO z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig–tail) do części wstępującej aorty. W trakcie zabiegu zalecone wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do aorty u chorych z "trudną" anatomią przy planowaniu arteriografii wybiórczych, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie dożylnie Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego)..

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki na skórę w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek) przez okres 10-15minut.

Uwaga: przestrzegać włączania skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Tryb	Pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA

Częstość [obr/s]: 2-7

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

3. Arteriografia, tętnica szyjna, szyjna zewnętrzna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.477

ICD 9: 88.419.101

2. Cel procedury.

Wybiórcze uwidocznienie tętnicy szyjnej wspólnej, wewnętrznej i zewnętrznej i ich odgałęzień.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniem klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z osłoną z gumy osłonowej na górną połowę ciała.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie:
 - a) co najmniej 200 angiografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznanie (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań, z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, zaburzenia widzenia.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmocniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godzin nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufixowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI. Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P. Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta. Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Baum S., Pentecost M.J.: Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006,
- 4) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: sprawdzenie sprawności angiografu przed badaniem, sprawdzenie prawidłowości wypełnienia skierowania. Wpisanie danych chorego i parametrów badania do pamięci komputera angiografu. Przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii, cewnik diagnostyczny pig-tail lub prosty z bocznymi otworami + cewniki specjalistyczne do cewnikowania naczyń dogłowych);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-5
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet, u osób poniżej 16 roku życia fartuch z gumy osłonnej na górną połowę ciała.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20 minut; wykonanie opisu 10 minut;
 - 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
 - 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;
- W sumie cała procedura 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2-10ml/s przy ciśnieniu 300-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek cieniujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapią po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Dokumentację zdjęciową wykonują technicy elektroradiologii. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę, lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę. Zakres objęty badaniem od początkowego odcinka t. szyjnej wsp. do podziałów wewnątrzczaszkowych (dla t. szyjnej wew.) Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Wynik obejmuje: nagłówek z wpisanym rodzajem i badaniem + ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia szerokość tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia. Uwzględnia odmiany anatomiczne odcęsk. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie

radiodiagnostyki
z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic szyjnych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D). U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4-7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: zapis w wyniku badania.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2–5 obrazów/sek.

Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road map, panel cyfrowy lub wzmacniacz o średnicy w osi długiej minimum 35cm.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic dogłowych, zalecane średnice 4–5F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem Stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zalecone wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do łuku aorty u chorych z "trudną" anatomią łuku, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z Ośrodkowego Układu Nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów /sek.) przez okres 10-15minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótka w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
Napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Częstość [obr/s]	2-5
Skopia	
Napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Tryb	pulsacyjna
Częstość [imp/s]	≥10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Brak

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego): 1,4.

4. Aortografia, odcinek piersiowy - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.494

ICD 9: 88.421.100

2. Cel procedury.

Uwidocznienie aorty piersiowej i jej odgałęzień oraz narządów przez nie zaopatrywanych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętniczym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, po osłonięciu jamy brzusznej fartuchem z gumy osłonowej o równoważniku min 0,5Pb, u osób poniżej 16 roku życia po osłonięciu jamy brzusznej fartuchem z gumy osłonowej o równoważniku min 0,5Pb, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie:
 - a) co najmniej 100 angiografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznanie (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań, z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca włączenia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku. Kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczępienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godzin nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI. Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368–376, 1956;45:1–14;
- 2) Baum S., Pentecost M.J.: Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006,
- 3) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii: cewnika diagnostycznego pig-tail lub prostego z bocznymi otworami;
- 2) pacjenta: sprawdzenie danych chorego ze skierowaniem i sprawdzenie zgody na wykonanie zabiegu. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania zabiegu, oraz przygotowanie chorego na wydawane polecenia. Odslonięcie miejsca dostępu do tętnicy i odkażenie z dużym marginesem (20cm) pola operacyjnego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja LAO 25 stopni, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń

dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania uwzględnia aortę wstępującą, łuk aorty i część zstępującą aorty do wysokości przepony; uwidocznione również muszą być ujścia pnia ramienno – głowowego tętnicy szyjnej wspólnej lewej, tętnic podobojczykowych na całej długości;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	≥10

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej od pasa w dół.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dotętniczo wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg. Podany do części wstępującej aorty w ilości 20-30ml z szybkością 10-15ml/s przy ciśnieniu 700–900PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością

nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą aortę piersiową, część wstępującą, łuk aorty, część zstępującą aorty do poziomu przepony, odejścia tętnic dogłowych, w tym tętnice podobojczykowe na całej długości. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Wynik obejmuje ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia szerokość aorty i jej przebieg. Uwzględnia odmiany anatomiczne aorty i ich odejść. Ocenia drożność wymienionych naczyń. Ocenia szczelność zastawek półksiężycowatych aorty. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnicy szyjnej;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. U chorych nieprzeciętnie wysokich może zachodzić konieczność wykonania badania w dwóch etapach;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, odmowa ze strony chorego, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie zachodzi taka konieczność;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH), panel cyfrowy o osi długiej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy minimum 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami do aortografii +, zalecane średnice 4–5F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pierwszym badaniem jest aortografia piersiowa w projekcji LAO 20–30 stopni z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig-tail) do części wstępującej aorty powyżej zastawek, stosowanie przewodników standardowych i hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie dożylnie Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek.) przez okres 10-15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	75-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty

	informacji z obrazu
częstość [imp/s]	≥10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 1-3 ;

Tryb: DSA;

Inne: bez uwag.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

5. Arteriografia, płucna, obustronna, selektywna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.495

ICD 9: 88.430.100

2. Cel procedury.

Uwidocznienie tętnicy płucnej i jej odgałęzień mięsaszowych w płucach.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (mięszkową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny chorego,
- b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- c) szpiczak mnogi;

2) bezwzględne:

- a) sepsa,
- b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej lub specjalista w dziedzinie kardiologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie:
 - a) co najmniej 100 angiografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznanie (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania

USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dot. wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie prowadnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie z kończyny górnej wybranie żyły odpowiedniego kalibru i wprowadzanie sprzętu pod kontrolą rentgenoskopii. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godzin nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI. Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Baum S., Pentecost M.J.: Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 3) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii cewnik diagnostyczny pig-tail lub prosty z bocznymi otworami;
- 2) pacjenta: sprawdzenie danych chorego ze skierowaniem i sprawdzenie zgody na wykonanie zabiegu. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania zabiegu, oraz przygotowanie chorego na wydawane polecenia. Odslonięcie miejsca dostępu do tętnicy i odkażenie z dużym marginesem (20cm) pola operacyjnego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń, dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar istotny klinicznie – pień i rozgałęzienia tętnicy płucnej, w badaniu selektywnym prawej lub lewej gałęzi tętnicy płucnej objęte płuco od szczytu aż do podstawy płuca i obwodowo do ściany klatki piersiowej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania.
Skopia	
napięcie [kV]	możliwie najwyższe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	2-7

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej od pasa w dół.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg. Podany w ilości 12-30ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 8-15ml/s przy ciśnieniu 400-900PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, objawy arytmii, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonane badanie obejmuje pień tętnicy płucnej i jej rozgałęzienia aż do obwodu pól płucnych od szczytów do podstawy. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Wynik obejmuje: nagłówek z wpisanym rodzajem i badaniem + ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia szerokość tętnicy jej przebieg oraz odgałęzienia. Uwzględnia odmiany anatomiczne odejść. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w płucach. Badanie wykonywane do fazy żył płucnych. Należy ocenić ubytki perfuzji. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnicy płucnej oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. W przypadku dużej nieostrości ruchowej związanej z akcją serca lub niemożnością

zatrzymania oddechu badanie można wykonać bez użycia DSA zwiększając ilość i sposób podania środka kontrastującego w zależności od stwierdzonej w trakcie badania patologii;

- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie zachodzi taka konieczność;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających;

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi dłuższej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy minimum 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych żyłach biodrowych, dostęp pachwinowy 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki pig–tail kątowo zagięte, lub cewniki specjalistyczne przeznaczone do tt. płucnych. zalecane średnice 4–5F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych. (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z Ośrodkowego Układu Nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarstwa miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/s) przez okres 10-15 minut.

Uwaga! przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótka w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
częstość [imp/s]	≥10
Tryb	bez uwag

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2-5

Tryb: DSA

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

6. Arteriografia selektywna i superselektywna naczyń odchodzących od aorty piersiowej i brzusznej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.496

ICD 9: 88.470.100

2. Cel procedury.

Wybiórcze uwidocznienie odgałęzień oraz narządów przez nie zaopatrywanych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętniczym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie:

- a) co najmniej 150 angiografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczone przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
 - 3) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmocniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczępienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godzin nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI. Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. *Acta Radiol.* 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P. Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta. *Acta Radiol.* 1956;45:1–14;
- 3) Baum S., Pentecost M.J.: Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 4) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii: cewnik diagnostyczny pig-tail lub prosty z bocznymi otworami;
- 2) pacjenta: sprawdzenie danych chorego ze skierowaniem i sprawdzenie zgody na wykonanie zabiegu. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania zabiegu, oraz przygotowanie chorego na wydawane polecenia. Odślonięcie miejsca dostępu do tętnicy i odkażenie z dużym marginesem (20cm) pola operacyjnego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń, dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. W przypadku diagnostyki naczyń trzewnych projekcja boczna. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę odchodzącą od aorty, lub jej odgałęzienia wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	75-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	75-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty

	informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	2-7

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 1-12ml/s przy ciśnieniu 100-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Wynik uwzględnia odmiany anatomiczne odcinków. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty i odgałęzień brzusznych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. U chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie zachodzi taka konieczność;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2-częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami do aortografii + cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic trzewnych, zalecane średnice 4–5 F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pierwszym badaniem jest aortografia brzuszna w projekcji P–A z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig-tail). W trakcie zabiegu zalecone wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do aorty u chorych z "trudną" anatomią odgałęzień aorty, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych. (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek) przez okres 10-15 minut. Uwaga! przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	75-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Tryb	bez uwag
częstość [imp/s]	≥10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA

Częstość [obr/s]: 1-3;

Inne: bez uwag.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

7. Flebografia żyła główna górna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.497

ICD 9: 88 512.100

2. Cel procedury.

Uwidocznienie żyły głównej górnej całej długości wraz z żyłami górnego otworu klatki piersiowej. Ocena drożności i ew. zmian patologicznych w żyłę główną górną i pniach ramienno – głowowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętniczym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
---	---	---	----	----

1	8	0	3	0
---	---	---	---	---

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie:
 - a) co najmniej 75 angiografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznanie (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań, z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, ok 1cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo min 6 godzin nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI. Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Baum S., Pentecost M.J.: Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 3) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do flebografii: cewnik diagnostyczny pig-tail lub prosty z bocznymi otworami – przy dostępie z pachwiny;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godzin nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania uwzględnia miejsce spływu żył podobojczykowych do wysokości prawego przedsionka włącznie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

Rodzaj	pulsacyjna
częstość (imp/s)	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20 minut; wykonanie opisu 10 minut;
 - 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
 - 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;
- W sumie cała procedura 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dożylnie do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 20-25ml w flebografii bezpośrednio do żyły głównej górnej przez cewnik z szybkością 7-10ml/s, 25-35ml w flebografii z dostępu z kończyn górnych na każdą kończynę, wstrzykiwanego równocześnie strzykawką ciśnieniową z użyciem Y konektora, lub ręcznie z szybkością 3-10ml/s przy ciśnieniu 100-300PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą żyłę główną dolną od miejsca spływu żył biodrowych do prawego przedsionka. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Żyła nie może być wypełniona nadmiernie stężonym środkiem cieniującym. Wynik obejmuje ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania. Uwzględnia odmiany anatomiczne. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu

powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żyły głównej górnej oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. U chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4–7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego

Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) paneli cyfrowy/wzmacniacz analogowy o minimum 30cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml w dostępie pachwinowym, przy dostępie kończynowym znieczulenie powierzchowne skórne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metodą z wyboru jest jednoczasowy dostęp żylny z kończyn górnych (zalecane przedramię, dół łokciowy). Przy dostępie pachwinowym. nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej lub wenflonu o średnicy 1,2-1,4mm z miejscem wkłucia 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, 1-1,5cm przysrodkowo od wyczuwalnego tętnienia t. udowej wspólnej. prowadzenie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego igła Seldingera lub podobna 1, lub 2–częściowa, lub wenflon o średnicy od 1-1,4mm Przy dostępie z kończyny dolnej cewnik pig–tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami zalecane średnice 4–5 F. Prowadnik typu "J".

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Metodą z wyboru jest jednoczasowy dostęp żylny z kończyn górnych (zalecane przedramię, dół łokciowy). Przy flebografii z dostępem pachwinowym metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej wprowadzanie prowadnika "J" pod kontrolą rentgenoskopii, użycie cewnika z bocznymi otworami (zalecany pig–tail). Cewnik wprowadzony maksymalnie wysoko do żyły głównej górnej.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, przez okres 10-15minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	≥10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA
 Częstość [obr./s]: 1-3
 Inne: bez uwag.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)
 1,4

8. Przeznaczeniowa implantacja stentu do żyły (użycie jednego stentu) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.561

ICD 9: 39.901.300

2. Cel procedury.

Udrożnienie zwężonej lub zamkniętej żyły.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Stenty metalowe samorozprężalne, montowane na balonie są stosowane przy elastycznych zwężeniach i w powikłaniach po angioplastyce. Wszczepiony stent mechanicznie poszerza światło żyły do zadanej średnicy. Zapobiega mechanizmom nawrotu zwężenia – wczesnemu elastycznemu odbiciu (elastic recoil) i późnej przebudowie naczynia (remodeling). Nie zapobiega intymalnemu rozrostowi. W trakcie gojenia pokrywa się śródbłonką naczyń. Stenty dodatkowo pokrywane materiałem stosowane są do uszczelniania uszkodzonych naczyń.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Oddział chirurgii naczyniowej lub chirurgii ogólnej z równoważnikiem co najmniej 2 etatów – specjalista chirurgii naczyniowej.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów przezskórnych - angioplastyk naczyń obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych; lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 angioplastyk/stentów naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym, co najmniej 40 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia,

pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie żylnym pachwinowym 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, ok 1cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy wyborze dostępu z żyły obwodowej uwzględnienie jej średnicy pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do wymogów związanych ze średnicą stenta. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczępienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo min 6 godzin wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Przy braku przeciwwskazań podanie 2 leków przeciwplatekcyjnych w dawce nasycającej. – Zalecane standardowo 5dni (min 2 dni) przed planowanym zabiegiem – ASA w dawce 150-325/dzień oraz tiklopidyna w dawce 500mg na dobę lub clopidogrel 75mg na dobę. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Przez 24 godziny – heparyna i.v. (w pompie infuzyjnej) w dawce 25000/24 godzin pod kontrolą APTT. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Leczenie standardowe ASA do końca życia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W przypadku stentowania żyły czczej górnej wskazane umieszczenie chorego przez 24 godziny na Oddziale intensywnego nadzoru medycznego. Kontrola USG dopplerowska w miejscach dostępnych co 3 miesiące, lub w momencie wystąpienia objawów klinicznych upośledzonej drożności. W miejscach niedostępnych badanie angioCT lub angioMR (przy stentach nitinolowych).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI. Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P. Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta. Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Savader SJ, Trerotola SO.: Venous Interventional Radiology with clinical perspectives Thieme 2000 r.;
- 4) Baum S., Pentecost M.J.: Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 5) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii: cewnik diagnostyczny pig-tail + cewniki specjalistyczne;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godzin nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania od miejsca wprowadzenia cewnika do spływu do żyły centralnej (żyły głównej);
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-7
Skopia	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 40 minut; wykonanie opisu 10 minut;

- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 55 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dożylnie do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 3-10ml/s przy ciśnieniu 100-300PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru żyły i wielkości obszaru zainteresowania. do żył centralnych średnio 20ml jedno wstrzyknięcie. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonane badanie obejmuje żyły od miejsca wprowadzenia cewnika do spływu do żyły centralnej (żyły głównej). Dokumentacja obrazowa obejmuje widoczny w całości odcinek leczony przed i po zabiegu, leczoną zmianę i zmianę po implantacji stentu oraz naczynia doprowadzające i odprowadzające leczonej żyły. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Żyła nie może być wypełniona nadmiernie stężonym środkiem kontrastującym. Wynik obejmuje ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania. Uwzględnia odmiany anatomiczne. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach. W wyniku podany musi być sposób wykonania zabiegu, stosowane cewniki balonowe do PTA, rodzaj i rozmiar stosowanego stentu, oraz wynik końcowy stentowania w aspekcie drożności naczynia, podane środki farmakologiczne w trakcie badania. Zalecenia po wykonaniu procedury. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żył oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń uniemożliwiające implantację stentu w stosunku do badania na podstawie, którego

kwalifikowano do zabiegu. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;

- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5-7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Cześć zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy dostępie pachwinowym. nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej lub wenflonu o średnicy 1,2-1,4mm z miejscem wkłucia 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, 1-1,5cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia t. udowej wspólnej. prowadzenie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, Przy wyborze dostępu z żyły obwodowej na kończynie górnej żyła odpromieniowa lub odłokciowa z uwzględnieniem jej średnicy pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do wymogów związanych ze średnicą stentu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego igła Seldingera lub podobna 1, lub 2–częściowa, lub wenflon o średnicy od 1-1,4mm, cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami zalecane średnice 4–5F. Przewodnik typu "J" lub proste, hydrofobowe i hydrofilne, cewniki specjalistyczne. Koszulka hemostatyczna lub cewnik prowadzący. Do predylatacji cewniki z balonem wysokociśnieniowe, o średnicy przekraczającej do 20%, balony tnące nie przekraczające średnicy żyły, stenty samorozprężalne i montowane na balonie o średnicy nie przekraczającej 20% średnicy żyły. Heparyna niefrakcjonowana 5000 j. Do przepłukiwania cewników 0,9% NaCl, heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp żylny metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2-częściowej lub wenflonu, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, użycie cewnika z bocznymi otworami (zalecany pig-tail) do flebografii żyły głównej a później cewników specjalistycznych. Przed procedurą udrażniania podanie 5000j. Heparyny niefrakcjonowanej i.v. w bolusie. W pierwszym etapie zwykle wykonuje się PTA balonami wysokociśnieniowymi o średnicy do 20% większej od średnicy żyły, w przypadku twardych blizn balony tnące o średnicy naczynia. W przypadku nieskutecznej angioplastyki (zwięźnienie rezydualne powyżej 30% szerokości światła, lub w powikłaniach po angioplastyce) wszczepienie stenta o średnicy nie przekraczającej 20% szerokości światła (szerokość i długość dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji i przebiegu żyły). W przypadku krętych naczyń i długoodcinkowych zmian stosowanie stentów samorozprężalnych (zalecane nitinolowe). W krótkich zmianach, twardych przy prostych odcinkach naczyń można stosować stenty stalowe na balonie. W przypadku rezydualnego zwięźnienia stenta powyżej 30% doprężenie cewnikiem z balonem dostosowanym do średnicy stenta. w przypadku perforacji żyły można stosować stenty pokrywane (stentgrafty). Po wszczepieniu stentu flebografia kontrolna.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W przypadku stentowania żyły czczej górnej wskazane umieszczenie chorego przez 24 godziny na Oddziale intensywnego nadzoru medycznego. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek) przez okres 10-30 minut.

Uwaga! przestrzegać włączania skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
częstość [obr/s]	2-7
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

Tryb	pulsacyjna
------	------------

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr./s]: 2-7

Inne: brak.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego wiązką promieniowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

9. Przeznaczeniowa implantacja stentu do żyły (użycie dwóch lub więcej stentów) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.562

ICD 9: 39.901.301

2. Cel procedury.

Udrożnienie zwężonej lub zamkniętej żyły z powodu patologii w samej żyłe lub jej okolicy.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Stosowanie stentów metalowych samorozprężalnych, montowanych na balonie jest stosowane przy elastycznych zwężeniach i w powikłaniach po angioplastyce. Wszczepiony stent mechanicznie poszerza światło żyły do zadanej średnicy. Zapobiega mechanizmom nawrotu zwężenia – wczesnemu elastycznemu odbiciu (elastic recoil) i późnej przebudowie naczynia (remodeling). Nie zapobiega intymalnemu rozrostowi. W trakcie gojenia pokrywa się śródbłonką naczyń. Dodatkowo stosowane stenty pokrywane materiałem stosowane są do uszczelniania uszkodzonych naczyń. Metoda ta jest sprawdzona i stosowana od lat.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciężki stan ogólny chorego;

2) bezwzględne:

a) sepsa,

b) bakteriaemia,

- c) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Oddział chirurgii naczyniowej lub chirurgii ogólnej z równoważnikiem co najmniej 2 etatów – specjalista chirurgii naczyniowej.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów przezskórnych - angioplastyk naczyń obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych; lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 angioplastyk/stentów naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 40 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznanie (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań, z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie żylnym pachwinowym 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, ok 1cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy wyborze dostępu z żyły obwodowej uwzględnienie jej średnicy pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do wymogów związanych ze średnicą stenta. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczępienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo min 6 godzin nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Przy braku przeciwwskazań podanie 2 leków przeciwplatekcyjnych w dawce nasycającej. – Zalecane standardowo 5dni (minimum 2 dni) przed planowanym zabiegiem – ASA w dawce 150–325/dzień oraz tiklopidyna w dawce 500mg na dobę lub clopidogrel 75mg na dobę. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską

i pielęgniarską na oddziale kierującym. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Leczenie standardowe ASA do końca życia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W przypadku stentowania żyły czczej górnej wskazane umieszczenie chorego przez 24 godziny na Oddziale intensywnego nadzoru medycznego. Kontrola USG dopplerowska w miejscach dostępnych co 3 mies., lub w momencie wystąpienia objawów klinicznych upośledzonej drożności. W miejscach niedostępnych badanie angioCT lub angioMR (przy stentach nitinolowych).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI. Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P. Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta. Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Savader SJ, Trerotola SO.: Venous Interventional Radiology with clinical perspectives Thieme 2000 r.;
- 4) Baum S., Pentecost M.J.: Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 5) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii cewnik diagnostyczny pig-tail + cewniki specjalistyczne;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godzin nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania od miejsca wprowadzenia cewnika do spływu do żyły centralnej, (żyły głównej);
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
częstość [obr/s]	1-3
tryb	bez uwag
Skopia	
napięcie [kV]	zależne od obszaru
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [puls/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 45 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 65minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 60minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dożylnie do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 3-10ml/s przy ciśnieniu 100-300PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru żyły i wielkości obszaru zainteresowania. do żył centralnych średnio 20ml jedno wstrzyknięcie. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonane badanie obejmuje żyły od miejsca wprowadzenia cewnika do spływu do żyły centralnej (żyły głównej). Dokumentacja obrazowa obejmująca widoczny w całości odcinek leczony przed i po zabiegu, leczoną zmianę i zmianę po implantacji stentu oraz naczynia doprowadzające i odprowadzające leczonej żyły. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Żyła nie może być wypełniona nadmiernie stężonym środkiem cieniującym. Wynik obejmuje ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania. Uwzględnia odmiany anatomiczne. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach. W wyniku podany musi być sposób wykonania zabiegu, stosowane cewniki balonowe do PTA, rodzaj i rozmiar stosowanego stentu, oraz wynik końcowy stentowania w aspekcie drożności naczynia, podane środki farmakologiczne w trakcie badania. Zalecenia po wykonaniu procedury. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii

i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żył oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń uniemożliwiające implantację stentu w stosunku do badania na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5–7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm+/-5%, lub wzmacniacz analogowy średnicy minimum 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy dostępie pachwinowym. nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej lub wenflonu o średnicy 1,2-1,4mm z miejscem wkłucia 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, 1-1,5cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia t. udowej wspólnej. prowadzenie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, Przy wyborze dostępu z żyły obwodowej na kończynie górnej żyła odpromieniowa lub odłokciowa z uwzględnieniem jej średnicy pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do wymogów związanych ze średnicą stentów. Przy zmianach wieloogniskowych lub w różnych obszarach naczyniowych konieczność wykonania drugiego dostępu z drugostronnej kończyny

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego igła Seldingera lub podobna 1, lub 2–częściowa, lub wenflon o średnicy od 1-1,4mm, cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami zalecane średnice 4–5F. Prowadnik typu "J" lub proste, hydrofobowe i hydrofilne, cewniki specjalistyczne. Do predylatacji cewniki z balonem wysokociśnieniowe, o średnicy przekraczającej do 20%, balony tnące nie przekraczające średnicy żyły, stenty samorozprężalne i montowane na balonie o średnicy nie przekraczającej 20% średnicy żyły. Heparyna niefrakcjonowana 5000j. Do przepłukiwania cewników 0,9NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp żylny metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej lub wenflonu, wprowadzanie prowadnika pod kontrolą rentgenoskopii, użycie cewnika z bocznymi otworami (zalecany pig-tail) do flebografii żyły głównej a później cewników specjalistycznych. Przed procedurą udrażniania podanie 5000j. Heparyny niefrakcjonowanej i.v. w bolusie. W pierwszym etapie zwykle wykonuje się PTA balonami wysokociśnieniowymi o średnicy do 20% większej od średnicy żyły, w przypadku twardych blizn balony tnące o średnicy naczyń. W przypadku nieskutecznej angioplastyki (zweżenie rezydualne powyżej 30% szerokości światła, lub w powikłaniach po angioplastyce) wszczepienie stentów o średnicy nie przekraczającej 20% szerokości światła (szerokość i długość dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji i przebiegu żyły). W przypadku krętych naczyń i długoodcinkowych zmian stosowanie stentów samorozprężalnych (zalecane nitinolowe). W krótkich zmianach, twardych przy prostych odcinkach naczyń można stosować stenty stalowe na balonie. w przypadku stosowania stentów w jednoimiennym naczyniu unikanie wszczepiania "na zakładkę". W przypadku rezydualnego zwichnięcia stenta powyżej 30% doprężenie cewnikiem z balonem dostosowanym do średnicy stenta. W przypadku perforacji żyły można stosować stenty pokrywane (stentgrafty). Po wszczepieniu stentów flebografia kontrolna.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W przypadku stentowania żyły częściej górnej wskazane umieszczenie chorego przez 24 godziny na Oddziale intensywnego nadzoru medycznego. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek) przez okres 10–30 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania. W trudnych warunkach anatomicznych i w trakcie wszczepiania stentów skopia pulsacyjna 15–20 pulsów/s.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [obr/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA

Częstość [obr/s]: 2-7

Inne: brak.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego wiązką promieniowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

10. Aortografia, odcinek brzuszny - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.563

ICD 9: 88.429.100

2. Cel procedury.

Uwidocznienie aorty brzusznej i jej odgałęzień oraz narządów przez nie zaopatrywanych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (mięszkową)

i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40[cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie:
 - a) co najmniej 100 angiografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznanie (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania.

Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań, z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmocniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godzin wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI. Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Baum S., Pentecost M.J.: Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 3) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii cewnik diagnostyczny pig-tail lub prosty z bocznymi otworami;
- 2) pacjenta: sprawdzenie danych chorego ze skierowaniem i sprawdzenie zgody na wykonanie zabiegu. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania zabiegu, oraz przygotowanie chorego na wydawane polecenia. Odślonięcie miejsca dostępu do tętnicy i odkażenie z dużym marginesem (20cm) pola operacyjnego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń, dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. W przypadku diagnostyki naczyń trzewnych projekcja boczna. Obszar zainteresowania uwzględnia aortę zstępującą, od wysokości przepony do połowy długości tętnic biodrowych wspólnych;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	75-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	75-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależnie od warunków anatomicznych

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dotętniczo do aorty poniżej poziomu przepony, wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg. Podany w ilości 15-30ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 7-12ml/s przy ciśnieniu 700-900PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonane badanie obejmuje aortę brzuszną i tętnice biodrowe wspólne (jama brzuszna + miednica większa), Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Wynik obejmuje ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia szerokość aorty jej przebieg oraz odgałęzienia brzuszne. Uwzględnia odmiany anatomiczne odejść. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty i odgałęzień brzusznych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. U chorych nieprzeciętnie wysokich może zachodzić konieczność wykonania badania w 2-ch etapach, u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);

- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie zachodzi taka konieczność;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm+/-5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy minimum 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami do aortografii + zalecane średnice 4-5F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pierwszym badaniem jest aortografia brzuszna w projekcji PA z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig-tail) do części zstępującej aorty poniżej przepony w przypadku podejrzenia patologii tętnic trzewnych zalecona projekcja boczna lub angiografia rotacyjna, stosowanie przewodników standardowych i hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych. (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory

pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek) przez okres 10–15 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	75-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/sec]	≥10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA

Częstość [obr/s]: 2-7

Inne: bez uwag.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

11. Aortografia, odcinek brzuszny + arteriografia kończynowa - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.564

ICD 9: 88.429.200

2. Cel procedury.

Uwidocznienie aorty brzusznej i tętnic kończyn dolnych oraz narządów przez nie zaopatrywanych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie:
 - a) co najmniej 100 angiografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej (2 techników);
- 3) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmocniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1–1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczępienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godzin wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI. Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Baum S., Pentecost M.J.: Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 3) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii cewnika diagnostycznego pig-tail lub prostego z bocznymi otworami;
- 2) pacjenta: sprawdzenie danych chorego ze skierowaniem i sprawdzenie zgody na wykonanie zabiegu. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania zabiegu, oraz przygotowanie chorego na wydawane polecenia. Odsłonięcie miejsca dostępu do tętnicy i odkażenie z dużym marginesem (20cm) pola operacyjnego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń, dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. W przypadku diagnostyki naczyń trzewnych projekcja boczna. Obszar zainteresowania klinicznego uwzględnia aortę zstępującą, od wysokości przepony do wysokości stawów skokowych;
- 2) zgodnie tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty

	informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	możliwie najwyższe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 25 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 45 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dotętniczo do aorty poniżej poziomu przepony, wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg. Podany w ilości 15-30ml (na każde wstrzyknięcie) z szybkością 7-12ml/s przy ciśnieniu 700-900PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonane badanie obejmuje aortę brzuszną, tętnice biodrowe, tętnice kończyn dolnych do poziomu stawów skokowych. W przypadku wskazań klinicznych rozszerzenie na diagnostykę naczyń stóp. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym

w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Wynik obejmuje dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia szerokość aorty jej przebieg oraz odgałęzienia brzuszne. Uwzględnia odmiany anatomiczne odejść. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty, odgałęzień brzusznych. W uzasadnionych przypadkach w kończynach dolnych stosowane projekcje boczne i skośne;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. W przypadku rozpoznania dotyczącego choroby zlokalizowanej w kończynach dolnych można zmienić obszar zainteresowania klinicznego dla aorty poniżej poziomu odejścia tętnic nerkowych, a w przypadkach zmian obwodowych rozszerzyć badanie o diagnostykę naczyń stóp. W przypadkach dużej reakcji bólowej podanie środków uśmierzających;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, odmowa ze strony chorego, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie zachodzi taka konieczność;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm oraz opcjonalnie stół lub lampa krocząca (bolus chassing) funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1–1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami do aortografii +, zalecane średnice 4–5F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pierwszym badaniem jest aortografia brzuszna w projekcji P-A z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig-tail) do części zstępującej aorty poniżej przepony w drugiej fazie badania poniżej odejścia tętnic nerkowych, stosowanie przewodników standardowych i hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych. (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godz. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek) przez okres 10–15 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA

Częstość [obr/s]: 2-7

Inne: bez uwag.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

12. Portografia pośrednia - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.570

ICD 9: 88.640.100

2. Cel procedury.

Uwidocznienie żyły wrotnej na całej długości. Ocena wielkości i ew. zmian patologicznych w śledzionie i wątrobie.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny chorego,
- b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- c) szpiczak mnogi;

2) bezwzględne:

- a) sepsa,

- b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie:
 - a) co najmniej 150 angiografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1–1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufixowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI. Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. *Acta Radiol.* 1953;39:368–376;
- 2) Baum S., Pentecost M.J.: Abrams` *Angiography Interventional Radiology* Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 3) Myron Wojtowycz. *Handbook of Interventional Radiology and Angiography* second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii cewnika diagnostycznego pig-tail lub prostego z bocznymi otworami + cewniki specjalistyczne do cewnikowania naczyń trzewnych;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godzin wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: badanie powinno składać się z aortografii brzusznej + arteriografii wybiórczej t. śledzionowej (splenoportografia pośrednia). Podstawowa projekcja PA, w arteriografiach wybiórczych przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia nadbrzusze z objęciem całej śledziony i wątroby;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	75-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Tryb	pulsacyjna
częstość [puls/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20 minut; wykonanie opisu 10 minut;
 - 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
 - 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;
- W sumie cała procedura 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 20-30ml w aortografii z szybkością 8-15ml/s i 15-30ml w arteriografii wybiórczej, na każde wstrzyknięcie z szybkością 5-10ml/s przy ciśnieniu 300-700PSI. W arteriografii wybiórczej można wykorzystać wstrzyknięcie z ręki. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek cieniujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka kontrastującego 4ml/kg. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą tętnicę szyjną, od jej miejsca odejścia od aorty i jej odgałęzienia narządowe. Zakres objęty badaniem od ujścia aortalnego tętnicy szyjnej wspólnej do podziałów wewnątrzczaszkowych (dla tętnicy szyjnej wewnętrznej). Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Wynik obejmuje dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia szerokość tętnicy jej przebieg oraz odgałęzienia. Uwzględnia odmiany anatomiczne odejść. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnicy śledzionowej i żyły wrotnej oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. U chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;

- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4–7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi dłuższej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm oraz opcjonalnie stół lub lampa krocząca (bolus chasing) funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami do aortografii + cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic trzewnych, zalecane średnice 4–5F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pierwszym badaniem jest aortografia brzuszna w projekcji P–A z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig-tail) do części zstępującej aorty poniżej przepony. W trakcie zabiegu zalecane wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do aorty u chorych z "trudną" anatomią pnia trzewnego, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych. (Bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarczą miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godziny. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów /sek) przez okres 10–15 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA

Częstość [obr/s]: 2-7

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

13. Flebografia żyła główna dolna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.571

ICD 9: 88.511.100

2. Cel procedury.

Uwidocznienie żyły głównej dolnej całej długości od spływu żył biodrowych. Ocena drożności i ew. zmian patologicznych w żyłę główną dolną i osiach biodrowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętniczym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia użycie osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii

naczyniowej, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie:

- a) co najmniej 100 angiografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczone przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
 - 3) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, ok. 1cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. W przypadku niedrożności żył biodrowych stosowanie dostępu żylnego z kończyny górnej (zalecane po stronie prawej). Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI. Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P. Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta. Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Baum S., Pentecost M.J.: Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 4) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do flebografii cewnik diagnostyczny pig-tail lub prosty z bocznymi otworami – przy dostępie z kończyny górnej;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania uwzględnia miejsce spływu żył biodrowych zwykle na wysokości L5–S1 do wysokości prawego przedsionka włącznie. Przy dostępie pachwinowym i z kończyn dolnych zalecane uwzględnienie żył biodrowych od wysokości więzadła pachwinowego do spływu żylnego żyły głównej dolnej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20 minut; wykonanie opisu 10 minut;
 - 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
 - 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;
- W sumie cała procedura 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dożylnie do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 20-25ml w flebografii bezpośrednio do żyły głównej dolnej przez cewnik z szybkością 7-10ml/s, 15-30ml w flebografii z dostępu pachwinowego na każdą oś biodrową, wstrzykiwanego równocześnie strzykawką ciśnieniową z użyciem Y konektora, lub ręcznie z szybkością 5-10ml/s przy ciśnieniu 100-300PSI. W dostępie z kończyn dolnych zwiększamy ilość środka kontrastującego od 30-75 ml kończynę z prędkością 1-5ml/s z uwagami dot. sposobu wstrzyknięcia jak w dostępie pachwinowym z zastosowaniem opasek uciskowych pod kolaniem, zdejmowanych po podaniu środka kontrastującego z następowym uniesieniem kończyn dolnych. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą żyłę główną dolną od miejsca spływu żył biodrowych do prawego przedsionka. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Żyła nie może być wypełniona nadmiernie stężonym środkiem cieniującym. Wynik obejmuje ewentualne

dodatkowe projekcje i inne zakresy badania i odgałęzienia. Uwzględnia odmiany anatomiczne. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żyły głównej dolnej oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. U chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4–7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2-7 obrazów/sek.

Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy /wzmacniacz analogowy o średnicy min. 30cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml w dostępie pachwinowym, przy dostępie kończynowym znieczulenie powierzchowne skórne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wklucia.

Metodą z wyboru przy drożnych żyłach biodrowych jest dostęp pachwinowy, najmniej polecany dostęp z kończyn dolnych, przy niedrożnych żyłach biodrowych dostęp z kończyny górnej. Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej lub wenflonu o średnicy 1,2-1,4mm – przy dostępie pachwinowym. W dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, 1-1,5cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia t. udowej wspólnej. prowadzenie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie z kończyny stosowanie wenflonów o średnicy 1-1,4mm i odpowiednich do tego przewodników typu "J".

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego igła Seldingera lub podobna 1, lub 2–częściowa, lub wenflon o średnicy od 1-1,4mm. Przy dostępie z kończyny górnej cewnik pig–tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami zalecane średnice 4–5F. Przewodnik typu "J".

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Metodą z wyboru przy drożnych żyłach biodrowych jest dostęp pachwinowy. W przypadku łączenia flebografii kończyn dolnych z flebografią żyły głównej dolnej można wykorzystać dostęp żylny na stopach. Przy niedrożnych żyłach biodrowych dostęp z kończyny górnej. W dostępie pachwinowym można wykorzystać głęboko wprowadzone wenflony lub koszulki hemostatyczne przy pomocy odpowiedniego kalibru przewodników "J" pod kontrolą rentgenoskopii i bezpośrednio przez nie podać środek kontrastujący. Zalecane stosowanie "Y" konektora. Przy dostępie z kończyny górnej stosowanie przewodników długich "J". Cewnik wprowadzony w miejsce zlewiska biodrowego, w przypadku przeszkody (skrzepliny), nieco powyżej miejsca wyczuwalnego oporu.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek) przez okres 10–15 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty

	informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	≥10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA

Częstość [obr/s]: 2-7

Inne: brak.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

14. Drenaż żółci przezskórny przezwątrobowy/wewnętrzny lub wewnętrzno-zewnętrzny

- część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.577

ICD 9: 51.984.000

2. Cel procedury.

Wprowadzenie cewnika drenującego przezskórnie, przezwątrobowo do dróg żółciowych lub do dróg żółciowych i dwunastnicy (jelita cienkiego) i odprowadzenie jej do zbiornika kolekcyjnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi – niedrożność lub krytyczne zwężenie dróg żółciowych z cholestazą.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wprowadzenie cewnika drenującego do dróg żółciowych lub do dróg żółciowych i dwunastnicy (jelita cienkiego) powoduje odbarczenie dróg żółciowych, spadek poziomu bilirubiny we krwi, poprawę funkcji komórki wątrobowej. Jest to zabieg paliatywny, może być też procedurą wstępną przed zabiegiem otwartym lub procedurą wszczepienia stentu (protezy) dróg żółciowych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciężki stan ogólny chorego,

- b) wysoka gorączka,
 - c) duże wodobrzusze,
 - d) wąskie drogi żółciowe,
 - e) uczulenie na środek kontrastujący;
- 2) bezwzględne:
- a) sepsa,
 - b) encefalopatia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
0	8	0	3	5
1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 30 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w

dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków cieniujących oraz możliwych powikłań, z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do przewodów żółciowych może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, dreszczy, gorączki.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia (zalecany pod kontrolą skopi lub usg) uwzględniający położenie przepony, preferowanie dostępu w linii pachowej środkowej prawej, stosowanie cienkich igieł (zalecane stosowanie zestawów dedykowanych do nakłucia dróg, żółciowych), cholangiografia przed zabiegiem (PTCD), zmiana położenia cewnika drenującego lub powtórzenie procedury w wypadku hemobili lub bilhaemi.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo min 6 godzin wykąpany, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Zalecana sedacja i asysta anestezyjologa. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Cewnik drenujący jest umocowany do skóry w sposób zalecany przez producenta użytego zestawu (zestaw mocujący w komplecie). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny, pod kontrolą lekarską i pielęgniarzką na oddziale kierującym. B. ważne: Należy również pouczyć

chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia, płukania zastawu drenującego min. 3x dziennie 0,9%NaCl 25–50ml. kontroli podwieszenia worka kolekcyjnego (zabezpieczenie przed wysunięciem się drenu). Wskazane oznakowanie na drenie miejsca wejścia (kontrola wizualna prawidłowego położenia drenu) Kontrola USG co 4–8 tyg., lub w momencie wystąpienia objawów klinicznych upośledzonej drożności lub badanie CT po podaniu środka kontrastującego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Davis PH, Groen AK, Rauws EA, et.al. Randomised trial of self expanding metal stents versus polyetylene stents for distal malignant biliary obstruction. Lancet. Dec 19–26 1992;340 (8834–8835):1444–92;
- 2) Kandarpa K. Aruny JE. Handbook of Interventional Radiology Procedures 3rd ed. Philadelphia, Pa:Lippincott Williams&Wilkins; 2001;
- 3) Kadir S. Teaching atlas of interventional radiology – Non–vascular interventional procedures biliary system 108–184 Thieme 2005;
- 4) Baum S., Pentecost M.J.:Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 5) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania od miejsca wprowadzenia cewnika do spływu do dwunastnicy (jelita cienkiego);
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-2
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [puls/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 50 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 70minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 60 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany ręcznie do nakłutego przewodu żółciowego, strzykawką iniekcyjną. Podany z szybkością 1-5ml/s. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia żółciowego i wielkości obszaru zainteresowania, średnio 5–20ml jedno wstrzyknięcie. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, dreszcze, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonane badanie obejmuje drogi żółciowe od miejsca wprowadzenia cewnika do miejsca niedrożności, a przy zwężeniu obejmuje również spływ do dwunastnicy (jelita cienkiego). Przewody żółciowe muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Wynik obejmuje sposób wykonania zabiegu, stosowane cewniki balonowe do PTA, rodzaj i rozmiar stosowanego drenu, oraz jego położenie końcowe, uzyskany odpływ żółci i jej skład (domieszka krwi, ropy), podane środki farmakologiczne w trakcie badania. Zalecenia po wykonaniu procedury. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii przewodów żółciowych oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na lewym przedramieniu. Sedacja + znieczulenie miejscowe lub znieczulenie ogólne. Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne lub znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10ml + sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie w linii pachowej środkowej w kierunku wyrostka mieczykowatego, pod kontrolą rentgenoskopii (lub usg) z uwzględnieniem położenia przepony w spoczynku i na wdechu. Drugie miejsce – dołek podsercowy (zalecane w przypadku patologii lewego płata wątroby). Nakłucie przy zatrzymanym oddechu. Po odpowiednim wprowadzeniu igły powolne jej wycofywanie z jednoczesnym delikatnym podawaniem środka kontrastującego do momentu uzyskania zacięniowania fragmentu drogi żółciowej. Następnie wykonanie cholangiografii i wprowadzenie przewodnika.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Nakłucie cienkimi igłami, zalecane zestawy dedykowane do nakłucia dróg żółciowych metodą jedno lub dwustopniową. Przewodnik typu "J" lub proste, hydrofobowe i hydrofilne, o zwiększonej sztywności, cewniki specjalistyczne. Do predylatacji cewniki z balonem wysokociśnieniowe, o średnicy przewodu. cewniki do drenażu dł. 20–40cm z wieloma bocznymi otworami, średnicy 8–14F znakowanym odcinkiem perforowanym, systemem mocującym w drogach, zestawem do mocowania drenu na skórze Do przepłukiwania cewników 0,9% NaCl.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po nakłuciu dróg żółciowych wykonanie cholangiografii i wprowadzenie prowadnika i cewnika specjalistycznego. Próba sforsowania niedrożności lub zwężenia prowadnikiem. W przypadku niepowodzenia wprowadzenie prowadnika o zwiększonej sztywności (zalecane z prawego do lewego płata) i po nim cewnika drenującego. Zalecone wprowadzenie końca cewnika do lewego płata, obwodowo. W przypadku wprowadzenia prowadnika do dwunastnicy (jelita cienkiego) wprowadzenie cewnika a po nim prowadnika usztywnionego, a po nim cewnik drenujący, końcem umieszczony w dwunastnicy (jelicie cienkim). Część perforowana cewnika schowana wewnątrz wątroby.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Cewnik drenujący jest umocowany do skóry w sposób zalecany przez producenta użytego zestawu (zestaw mocujący w komplecie). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików, Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym, w przypadku powikłań lub ciężkiego stanu ogólnego wskazane umieszczenie chorego przez 24 godziny na oddziale intensywnego nadzoru medycznego.

Bardzo ważne! Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia, płukania zastawu drenującego min. 3x dziennie 0,9%NaCl 25–50ml., kontroli podwieszenia worka kolekcyjnego (zabezpieczenie przed wysunięciem się drenu).Wskazane oznakowanie na drenie miejsca wyjścia (kontrola wizualna prawidłowego położenia drenu) Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek.) przez okres 10–40 min.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [obr/s]	10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA

Częstość [obr/s]: 2-7

Inne: brak.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.
BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

15. Plastyka balonowa przezskórna dróg żółciowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.578

ICD 9: 51.984.100

2. Cel procedury.

Udrożnienie i /lub poszerzenie średnicy dróg żółciowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Zwężenie dróg żółciowych może prowadzić do utrudnionego odpływu żółci, wzrostu poziomu bilirubiny we krwi i w efekcie do powikłań ogólnoustrojowych z encefalopatią włącznie. Zabieg angioplastyki dróg żółciowych umożliwia nieoperacyjne odbarczenie przewodów wątrobowych. Wykonywany jest jak alternatywny w stosunku do chirurgicznej plastyki dróg żółciowych lub jako zabieg paliatywny. Może być wykonywany jako wstępna część zabiegu implantacji protez do dróg żółciowych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: brak;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) ciężki stan ogólny chorego,
 - c) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - d) ostra niewydolność krążenia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40[cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
0	8	0	3	5
1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 30 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub procedury leczniczej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań, z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – powłoki brzuszne w okolicy umożliwiającej dostęp do dróg żółciowych.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godz. wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przyklepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Opieka anestezyjologiczna – w zależności od zastosowanego znieczulenia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Davis PH, Groen AK, Rauws EA, et.al. Randomised trial of self expanding metal stents versus polyethylene stents for distal malignant biliary obstruction. Lancet. Dec 19–26 1992;340 (8834–8835):1444–92;
- 2) Kndarpa K. Aruny JE. Handbook of Interventional Radiology Procedures 3rd ed. Philadelphia, Pa: Lippincott Williams & Wilkins; 2001.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna w przypadku niemożności uwidocznienia dróg

żółciowych; dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania uwzględnia lokalizację patologii;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [puls/s]	≥10

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet – tylko jeśli nie uniemożliwiają wykonania zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) lekarz: wykonanie zabiegu 60 minut; wykonanie opisu 10 minut;

2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 90 minut;

3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 70 minut;

4) lekarz anestezjolog: 20 minut;

W sumie cała procedura 120 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny – w celu oceny dróg żółciowych, ustalenie położenia cewnika. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego: 4ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje wstępną ocenę miejsca i wielkości zwężenia dróg żółciowych. Drogi żółciowe muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny. Wynik obejmuje ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia szerokość dróg żółciowych, miejsce zwężenia, odmiany anatomiczne dróg żółciowych. Ocenia ich drożność oraz inną patologię. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii dróg żółciowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku nieskutecznego poszerzenia dróg żółciowych zaleca się wykonanie zabiegu implantacji stentu;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, perforacji dróg żółciowych i naczyń niemożliwej do likwidacji drogą przezskórną; odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zależna od anatomii dróg żółciowych;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, założenie cewnika do pęcherza moczowego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy średnicy min. 35cm.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne lub inne (w zależności od stanu klinicznego pacjenta i decyzji anestezjologa) w miejscu nakłucia – nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia

Wkłucie igłą jednoczęściową do dróg żółciowych – może być wykonane z zastosowaniem skopi USG; wprowadzanie do dróg żółciowych przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Prowadnik o standardowej i zwiększonej sztywności. Cewnik diagnostyczny prosty lub zagięty. Cewnik balonowy do angioplastyki. Strzykawka do angioplastyki z manometrem.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zalecone wykonanie road mappingu. Wprowadzenie do dróg żółciowych prowadnika, a następnie cewnika balonowego wysokociśnieniowego. Poszerzenie zwężenia w drogach żółciowych – strzykawką z manometrem lub strzykawką do iniekcji. Podanie i.v. Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych. (Bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z Ośrodkowego Układu Nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami lub opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek) przez okres 10–15 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótka w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: pulsacyjna

Częstość [obr/s]: 2-7

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

16. Stentowanie przezskórne dróg żółciowych (stent metalowy lub plastikowy) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.579

ICD 9: 51.984.200

2. Cel procedury.

Wprowadzenie, przezwątrobowo do dróg żółciowych stenta (stentów) w miejscu zwężenia lub niedrożności.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi – niedrożność lub krytyczne zwężenie dróg żółciowych z cholestazą.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wszczepiony stent mechanicznie poszerza światło przewodów żółciowych do zadanej średnicy. Zapobiega mechanizmom nawrotu zwężenia. Nie zapobiega intymalnemu rozrostowi i przerostowi przez tkankę patologiczną. Wprowadzenie stenta do zwężonych lub niedrożnych przewodów żółciowych powoduje odbarczenie dróg żółciowych, spadek poziomu bilirubiny we krwi, poprawę funkcji komórki wątrobowej. Zapobiega wystąpieniu encefalopatii.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny chorego,
- b) wysoka gorączka,
- c) duże wodobrzusze,
- d) wąskie drogi żółciowe,
- e) uczulenie na środek kontrastujący;

2) bezwzględne:

- a) sepsa,
- b) encefalopatia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
0	8	0	3	5
1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 30 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub procedury leczniczej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę

dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań, z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do przewodów żółciowych może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, dreszczy, gorączki.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia (zalecany pod kontrolą skopi lub usg) uwzględniający położenie przepony, preferowanie dostępu w linii pachowej środkowej prawej, stosowanie cienkich igieł (zalecane stosowanie zestawów dedykowanych do nakłucia dróg, żółciowych), cholangiografia przed zabiegiem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo min 6 godzin wykąpany, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Zalecana sedacja i asysta anestezjologa. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików, Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Kontrola USG co 4–8 tyg., lub w momencie wystąpienia objawów klinicznych upośledzonej drożności lub badanie CT, MR (w przypadku stentów nitinolowych lub protez z tworzywa sztucznego).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Davis PH, Groen AK, Rauws EA, et al. Randomised trial of self expanding metal stents versus polyethylene stents for distal malignant biliary obstruction. *Lancet*. Dec 19–26 1992;340 (8834–8835):1444–92;
- 2) Kandarpa K. Aruny JE. *Handbook of Interventional Radiology Procedures* 3rd ed. Philadelphia, Pa: Lippincott Williams & Wilkins; 2001;
- 3) Kadir S. *Teaching atlas of interventional radiology – Non-vascular interventional procedures biliary system* 108–184 Thieme 2005;

- 4) Baum S., Pentecost M.J.: Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 5) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania od miejsca wprowadzenia cewnika do spływu do dwunastnicy (jelita cienkiego);
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-2
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [puls/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 50 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 70minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 60 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany ręcznie do nakłutego przewodu żółciowego, strzykawką iniekcyjną. Podany z szybkością 1-5ml/s. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia żółciowego i wielkości obszaru zainteresowania, średnio 5-20ml jedno wstrzyknięcie. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, dreszcze, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonane badanie obejmuje drogi żółciowe od miejsca wprowadzenia cewnika do miejsca niedrożności, a przy zwężeniu obejmuje również spływ do dwunastnicy (jelita cienkiego). Przewody żółciowe muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Wynik ocenia drożność przewodów, patologię w samych przewodach. W wyniku podany musi być sposób wykonania zabiegu, stosowane cewniki balonowe do PTA, rodzaj i rozmiar stosowanych stentów, oraz ich położenie, uzyskany spływ żółci do dwunastnicy (jelita czczego), podane środki farmakologiczne w trakcie badania. Zalecenia po wykonaniu procedury. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii przewodów żółciowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na lewym przedramieniu. Sedacja + znieczulenie miejscowe lub znieczulenie ogólne. Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2-7 obrazów/sek.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne lub znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10ml + sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie w linii pachowej środkowej w kierunku wyrostka mieczykowatego, pod kontrolą rentgenoskopii (lub usg) z uwzględnieniem położenia przepony w spoczynku i na wdechu. Drugie miejsce – dołek podsercowy (zalecane w przypadku patologii lewego płata wątroby). Nakłucie przy zatrzymanym oddechu. Po odpowiednim wprowadzeniu igły powolne jej wycofywanie z jednoczesnym delikatnym podawaniem środka kontrastującego do momentu uzyskania zacienienia fragmentu drogi żółciowej. następnie wykonanie cholangiografii i wprowadzenie przewodnika.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Nakłucie cienkimi igłami, zalecane zestawy dedykowane do nakłucia dróg żółciowych metodą jedno lub dwustopniową. Przewodnik typu "J" lub proste, hydrofobowe i hydrofilne, o zwiększonej sztywności, cewniki specjalistyczne. Do predylatacji cewniki z balonem wysokociśnieniowe, o średnicy przewodu, stenty nitinolowe, stalowe na balonie, lub protezy z tworzywa sztucznego z mocowaniem wewnętrznym (dedykowane do dróg żółciowych). Możliwe stosowanie wielu stentów. Do przepłukiwania cewników 0,9% NaCl. Gąbka spongostanowa do embolizacji kanału wkłucia w wątrobie.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po nakłuciu dróg żółciowych wykonanie cholangiografii i wprowadzenie przewodnika i cewnika specjalistycznego. Sforsowania niedrożności lub zwężenia przewodnikiem i wprowadzenie przewodnika do dwunastnicy (jelita cienkiego) Wprowadzenie koszulki hemostatycznej. W przypadku twardych, ciasnych zwężeń predylatacja cewnikiem z balonem wysokociśnieniowym, o średnicy dostosowanej do przewodu. Do implantacji stosuje się stenty nitinolowe lub protezy z tworzywa sztucznego z mocowaniem wewnętrznym (dedykowane do dróg żółciowych). Średnica stentu dostosowana do szerokości przewodu żółciowego (możliwy nadwymiar do 10%), długość dobierana indywidualnie w zależności od anatomii przebiegu przewodu i długości zmiany patologicznej. Możliwe stosowanie wielu stentów. W przypadkach krótkich twardych blizn możliwe stosowanie

stentów stalowych na balonie. W przypadku stosowania koszulek hemostatycznych powyżej 7F zalecana embolizacja kanału wklucia w wątrobie.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wklucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików, Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym, w przypadku powikłań lub ciężkiego stanu ogólnego wskazane umieszczenie chorego przez 24 godziny na oddziale intensywnego nadzoru medycznego. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek.) przez okres 10–40 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależną od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: bez uwag;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: bez uwag.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

17. Stentowanie przezskórne dróg żółciowych (stent metalowy pokrywany) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.580

ICD 9: 51.984.300

2. Cel procedury.

Wprowadzenie, przezwątrobowo do dróg żółciowych stenta porywanego (stentów) w miejscu zwężenia lub niedrożności. Wszczepiony stent mechanicznie poszerza światło przewodów żółciowych do zadanej średnicy. Zapobiega mechanizmom nawrotowym zwężenia. Częściowo zapobiega przerostowi przez tkankę patologiczną. Uszczelnia przewod żółciowy w miejscu przerwania jego ciągłości.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi – niedrożność lub krytyczne zwężenie dróg żółciowych z cholestazą.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wprowadzenie stenta do zwężonych lub niedrożnych przewodów żółciowych powoduje odbarczenie dróg żółciowych, spadek poziomu bilirubiny we krwi, poprawę funkcji komórki wątrobowej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny chorego,
- b) wysoka gorączka,
- c) duże wodobrzusze,
- d) wąskie drogi żółciowe,
- e) uczulenie na środek kontrastujący;

2) bezwzględne:

- a) sepsa,
- b) encefalopatia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40[cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
0	8	0	3	5

1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 30 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do przewodów żółciowych może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, dreszczy, gorączki.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia (zalecany pod kontrolą skopi lub usg) uwzględniający położenie przepony, preferowanie dostępu w linii pachowej środkowej prawej, stosowanie cienkich igieł (zalecane stosowanie zestawów dedykowanych do nakłucia dróg, żółciowych), cholangiografia przed zabiegiem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo min 6 godzin, wykąpany, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Zalecana sedacja i asysta anestezyjologa. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików, Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Kontrola USG co 4–8 tyg., lub w momencie wystąpienia objawów klinicznych upośledzonej drożności lub badanie CT, MR (w przypadku stentów nitinolowych lub protez z tworzywa sztucznego).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Davis PH, Groen AK, Rauws EA, et al. Randomised trial of self expanding metal stents versus polyethylene stents for distal malignant biliary obstruction. Lancet. Dec 19–26 1992;340 (8834–8835):1444–92;
- 2) Kandarpa K. Aruny JE. Handbook of Interventional Radiology Procedures 3rd ed. Philadelphia, Pa: Lippincott Williams & Wilkins; 2001;
- 3) Kadir S. Teaching atlas of interventional radiology –Non–vascular interventional procedures biliary system 108–184 Thieme 2005;
- 4) Baum S., Pentecost M.J.: Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 5) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania od miejsca wprowadzenia cewnika do spływu do dwunastnicy (jelita cienkiego);

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-2
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania.
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [puls/s]	≥10

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 50 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 70 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 60 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany ręcznie do nakłutego przewodu żółciowego, strzykawką iniekcyjną. Podany z szybkością 1-5ml/s. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia żółciowego i wielkości obszaru zainteresowania, średnio 5-20ml jedno wstrzyknięcie. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, dreszcze, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonane badanie obejmuje drogi żółciowe od miejsca wprowadzenia cewnika do miejsca niedrożności, a przy zwiężeniu obejmuje również spływ do dwunastnicy (jelita

cienkiego). Przewody żółciowe muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Wynik ocenia drożność przewodów, patologię w samych przewodach. W wyniku podany musi być sposób wykonania zabiegu, stosowane cewniki balonowe do PTA, rodzaj i rozmiar stosowanych stentów, oraz ich położenie, uzyskany spływ żółci do dwunastnicy (jelita czczego) podane środki farmakologiczne w trakcie badania. Zalecenia po wykonaniu procedury. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii przewodów żółciowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na lewym przedramieniu. Sedacja + znieczulenie miejscowe lub znieczulenie ogólne. Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi dłuższej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne lub znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10ml + sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie w linii pachowej środkowej w kierunku wyrostka mieczykowatego, pod kontrolą rentgenoskopii (lub usg) z uwzględnieniem położenia przepony w spoczynku i na wdechu. Drugie miejsce – dołek podsercowy (zalecane w przypadku patologii lewego płata wątroby). Nakłucie przy zatrzymanym oddechu. Po odpowiednim wprowadzeniu igły

powolne jej wycofywanie z jednoczesnym delikatnym podawaniem środka kontrastującego do momentu uzyskania zacięniowania fragmentu drogi żółciowej. następnie wykonanie cholangiografii i wprowadzenie przewodnika.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Nakłucie cienkimi igłami, zalecane zestawy dedykowane do nakłucia dróg żółciowych metodą jedno lub dwustopniową. Przewodnik typu "J" lub proste, hydrofobowe i hydrofilne, o zwiększonej sztywności, cewniki specjalistyczne. Do predylatacji cewniki z balonem wysokociśnieniowe, o średnicy przewodu, stent metalowy pokrywany. Możliwe stosowanie wielu stentów. W łagodnych zwężeniach zwłaszcza w kalectwie dróg żółciowych zalecane stosowanie specjalistycznych stentów żółciowych czasowych. Do przepłukiwania cewników 0,9% NaCl. Gąbka spongostanowa/klej polimerowy do embolizacji kanału wklucia w wątrobie.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po nakłuciu dróg żółciowych wykonanie cholangiografii i wprowadzenie przewodnika i cewnika specjalistycznego. Sforsowania niedrożności lub zwężenia przewodnikiem i wprowadzenie przewodnika do dwunastnicy (jelita cienkiego) Wprowadzenie koszulki hemostajycznej. W przypadku twardych ciasnych zwężeń predylatacja cewnikiem z balonem wysokociśnieniowym, o średnicy dostosowanej do przewodu. Do implantacji stosuje się stenty nitinolowe lub protezy z tworzywa sztucznego z mocowaniem wewnętrznym (dedykowane do dróg żółciowych). średnica stentu dostosowana do szerokości przewodu żółciowego (możliwy nadwymiar do 10%), długość dobierana indywidualnie w zależności od anatomii przebiegu przewodu i długości zmiany patologicznej. Możliwe stosowanie wielu stentów. W przypadkach krótkich twardych blizn możliwe stosowanie stentów stalowych na balonie. W przypadku stosowania koszulek hemostatycznych powyżej 7F zalecana embolizacja kanału wklucia w wątrobie.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wklucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików, Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym, w przypadku powikłań lub ciężkiego stanu ogólnego wskazane umieszczenie chorego przez 24 godziny na oddziale intensywnego nadzoru medycznego. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek.) przez okres 10–40 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty

	informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: bez uwag;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: bez uwag.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

18. Plastyka balonowa moczowodu - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.592

ICD 9: 59.990.100

2. Cel procedury.

Zabieg przezskórnej angioplastyki balonowej zwężenia lub odcinkowej niedrożności moczowodu powodujących wodonercze – celem umożliwienia odpływu moczu naturalną drogą do pęcherza moczowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. med. Tomasz Jargiełło, dr hab. Jerzy Garcarek , mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Celem przezskórnej angioplastyki balonowej zwężenia lub odcinkowej niedrożności moczowodu jest przezskórne, małoinwazyjne odtworzenie naturalnej drogi odpływu moczu do pęcherza moczowego. Zabieg wykonuje się po uprzedniej nefrostomii przezskórnej lub poprzez cewkę moczową po uprzednim umieszczeniu przewodnika w miedniczce nerkowej metodą cystoskopową.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) bakteremia,
 - c) brak współpracy i zgody chorego.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabiegi nie są przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
0	8	0	3	5
1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 30 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka,

która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania małoinwazyjnej procedury leczniczej pod kontrolą rtg, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań, z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do dróg moczowych nie stwierdza się objawów ubocznych.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, zbyt małe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalnej uwagi wymaga wyznaczenie miejsca nakłucia przezskórnego – najczęściej w okolicy lędźwiowej pod kontrolą usg i fluoroskopii. Dodatkową trudność może sprawić przeprowadzenie przewodnika przez zwężony lub niedrożny odcinek moczowodu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej na brzuchu. Chory powinien być na czczo min 4–6 godz. przed zabiegiem, wykąpany, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po zabiegu balonowego poszerzania moczowodu z reguły pozostawia się cewnik drenujący miedniczce nerkowej dla utrzymania dostępu przezskórnego do miedniczki i odprowadzania moczu na zewnątrz na czas wygojenia się poszerzanego moczowodu – wymaga on ufiksowania do skóry – najczęściej szwem skórny lub specjalnego zestawu mocującego. Chory nie wymaga innych zabezpieczeń, wskazana jest jednak kontrola drożności cewnika przez okresowe płukanie solą fizjologiczną. Wskazana również okresowa kontrola usg.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Can J Urol. 2009 Jun;16(3):4660–3. Role of routine stentograms following urinary diversion in modern practice;

- 2) Regan SM, Beck SD, Bihle R, Foster RS. Obstet Gynecol. 1992 Nov;80(5):805–11. Percutaneous nephrostomy and ureteral stenting in gynecologic malignancies;
- 3) Barton DP, Morse SS, Fiorica JV, Hoffman MS, Roberts WS, Cavanagh D. J Urol. 1997 Mar;157(3):817. Endoscopic management of ureteral strictures. Goldfischer ER, Gerber GS.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 4–6 godz., nawodniony i poinformowany o celu zabiegu i o zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania to okolica lędźwiowa i miednica mała, czyli rzut układu wyprowadzającego mocz (nerka, moczowód, pęcherz moczowy);
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [puls/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na jądra u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Po zabiegu balonowego poszerzania moczowodu z reguły pozostawia się cewnik drenujący miedniczkę nerkowej dla utrzymania dostępu przezskórnego do miedniczki i odprowadzania moczu na zewnątrz na czas wygojenia się poszerzanego moczowodu – wymaga on ufixowania do skóry – najczęściej szwem skórny lub specjalnego zestawu mocującego. Chory nie wymaga innych zabezpieczeń, wskazana jest jednak kontrola drożności cewnika przez okresowe płukanie solą fizjologiczną. Wskazana również okresowa kontrola usg.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 45 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60–70 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 60minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360-400mgJ) niejonowy, podany ręcznie do miedniczki nerkowej przez igłę punkcyjną. Ilość dobierana indywidualnie, zależna od zaawansowania zastoju moczu. Po podaniu środka kontrastującego do dróg moczowych nie obserwujemy objawów niepożądanych i nie wymaga ścisłych ustaleń ilościowych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

W opisie podany musi być sposób wykonania zabiegu, oraz jego efekt końcowy, podane środki farmakologiczne i inne w trakcie zabiegu. Zalecenia po wykonaniu procedury. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy – wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii układu kielichowo-miedniczkowego, moczowodu i pęcherza moczowego oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: utrudniona pozycja leżąca na brzuchu, zmiana pozycji chorego przy zabiegu np. ułożenie skośne lub na boku;
- 3) przerwanie badania: brak możliwości nakłucia przezskórnego układu kielichowo-miedniczkowego lub brak możliwości przeprowadzenia przewodnika lub cewnika do układu kielichowo – miedniczkowego. Brak możliwości wprowadzenia przewodnika przez moczowód do pęcherza lub brak możliwości wprowadzenia cewnika z balonem do zwężonego odcinka moczowodu, odmowa ze strony chorego, pogorszenie się stanu chorego w trakcie zabiegu;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zabiegi nie wymagają modyfikacji ilości podawanego środka kontrastującego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i oczekiwanym sposobie zachowania się chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecana 2% Lignokaina) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie przezskórne metodą Seldingera z użyciem igły Chiba 20G – miejsce wkłucia ustalone po wstępnym badaniu usg w sali zabiegowej. Można wykonać zabieg przez cewkę moczową po uprzednim wprowadzeniu przewodnika do UKM drogą cystoskopową.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych

Igła Chiba, mikroprzewodnik, rozszerzacz pozwalający na wymianę mikroprzewodnika na przewodnik sztywny 0.035cala (np. zestaw typu Cope). Przewodnik 0.035cala (sztywny) oraz cewnik drenujący typu pig-tail lub inny cewnik drenujący o średnicy 5–9F. Cewniki balonowe o różnej długości 20–80mm i średnicy – najczęściej 3–6mm Zestaw mocujący asekuracyjny cewnik drenujący do skóry, szwy skórne. Do przepłukiwania igły i cewników 0,9 NaCl.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Prawidłowo wykonane zabiegu obejmuje uwidocznienie układu kielichowo-miedniczkowego oraz wprowadzenie przez skórę po przewodniku cewnika do miedniczki nerkowej a następnie przeprowadzeniu przewodnika przez zwężony lub niedrożny odcinek moczowodu i wprowadzeniu w to miejsce cewnika balonowego o średnicy 3–6mm. Po zabiegu kontrolne obrazy pielograficzne drożności moczowodu oraz przymocowanie pozostawionego asekuracyjnego cewnika drenującego UKM do skóry. Zaleca się stosowanie zestawu mocującego cewnik drenujący do skóry oraz szwy skórne. Do przepłukiwania igły i cewników 0,9% NaCl.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Umocowanie asekuracyjnego cewnika drenującego do skóry i poinformowanie chorego o ostrożności, aby nie wysunąć tego cewnika. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek.) przez okres 10–30 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie nakłucia UKM, oraz manipulacji w trakcie wprowadzania i pozycjonowania

cewnika drenującego. W trudnych warunkach anatomicznych (otyły chory) skopia pulsacyjna 15–20 pulsów/s.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

19. Plastyka moczowodu ze stentem metalowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.593

ICD 9: 59.990.200

2. Cel procedury.

Zabieg przezskórnej angioplastyki ze stentem metalowym zwężenia lub odcinkowej niedrożności moczowodu powodujących wodonercze – celem umożliwienia odpływu moczu naturalną drogą do pęcherza moczowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. med. Tomasz Jargiełło, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Celem przezskórnej angioplastyki ze stentem metalowym zwężenia lub odcinkowej niedrożności moczowodu jest przezskórne, małoinwazyjne odtworzenie naturalnej drogi odpływu moczu do pęcherza moczowego. Zabieg wykonuje się po uprzedniej nefrostomii przezskórnej lub poprzez cewkę moczową po uprzednim umieszczeniu przewodnika w miedniczce nerkowej metodą cystoskopową.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) bakteriemia,
 - c) brak współpracy i zgody chorego.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabiegi nie są przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
0	8	0	3	5
1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 30 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;

- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania małoinwazyjnej procedury leczniczej pod kontrolą rtg, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań, z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do dróg moczowych nie stwierdza się objawów ubocznych.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, zbyt małe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalnej uwagi wymaga wyznaczenie miejsca nakłucia przezskórnego – najczęściej w okolicy lędźwiowej pod kontrolą usg i fluoroskopii. Dodatkową trudność może sprawić przeprowadzenie przewodnika przez zwężony lub niedrożny odcinek moczowodu oraz wprowadzenie stentu metalowego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej na brzuchu. Chory powinien być na czczo min 4–6 godzin przed zabiegiem, wykąpany, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po zabiegu stentowania moczowodu z reguły pozostawia się cewnik drenujący miednicze nerkowej dla utrzymania dostępu przezskórnego do miedniczki i odprowadzania moczu na zewnątrz na czas wygojenia się poszerzanego moczowodu – wymaga on ufiksowania do

skóry – najczęściej szwem skórnym lub specjalnego zestawu mocującego. Chory nie wymaga innych zabezpieczeń, wskazana jest jednak kontrola drożności cewnika przez okresowe płukanie solą fizjologiczną. Wskazana również okresowa kontrola usg.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Can J Urol. 2009 Jun;16(3):4660–3. Role of routine stentograms following urinary diversion in modern practice;
- 2) Regan SM, Beck SD, Bihrl R, Foster RS. Obstet Gynecol. 1992 Nov;80(5):805–11. Percutaneous nephrostomy and ureteral stenting in gynecologic malignancies;
- 3) Barton DP, Morse SS, Fiorica JV, Hoffman MS, Roberts WS, Cavanagh D. J Urol. 1997 Mar;157(3):817. Endoscopic management of ureteral strictures. Goldfischer ER, Gerber GS.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 4–6 godzin, nawodniony i poinformowany o celu zabiegu i o zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania to okolica lędźwiowa i miednica mała, czyli rzut układu wyprowadzającego mocz (nerka, moczowód, pęcherz moczowy);
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na jądra u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Po zabiegu balonowego poszerzania moczowodu z reguły pozostawia się cewnik drenujący miedniczkę nerkowej dla utrzymania dostępu przezskórnego do miedniczki i odprowadzania moczu na zewnątrz na czas wygojenia się poszerzanego moczowodu – wymaga on ufixowania do skóry – najczęściej szwem skórnym lub specjalnego zestawu mocującego. Chory nie wymaga innych zabezpieczeń, wskazana jest jednak kontrola drożności cewnika przez okresowe płukanie solą fizjologiczną. Wskazana również okresowa kontrola usg.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 45–60 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60–70 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego ok. 60 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360-400mgJ) niejonowy, podany ręcznie do miedniczki nerkowej przez igłę punkcyjną lub cewnik drenujący. Ilość dobierana indywidualnie, zależna od zaawansowania zastoju moczu. Po podaniu środka kontrastującego do dróg moczowych nie obserwujemy objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem zabiegu jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. W opisie podany musi być sposób wykonania zabiegu, oraz jego efekt końcowy, podane środki farmakologiczne i inne w trakcie zabiegu. Zalecenia po wykonaniu procedury. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy – wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii układu kielichowo-miedniczkowego, moczowodu i pęcherza moczowego oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: utrudniona pozycja leżąca na brzuchu, zmiana pozycji chorego przy zabiegu np. ułożenie skośne lub na boku;
- 3) przerwanie badania: brak możliwości nakłucia przezskórnego układu kielichowo-miedniczkowego lub brak możliwości przeprowadzenia przewodnika lub cewnika do układu kielichowo-miedniczkowego. Brak możliwości wprowadzenia przewodnika przez moczowód do pęcherza lub brak możliwości wprowadzenia cewnika z balonem

do predylatacji i stentu metalowego do zwężonego odcinka moczowodu, odmowa ze strony chorego, pogorszenie się stanu chorego w trakcie zabiegu;

- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zabiegi nie wymagają modyfikacji ilości podawanego środka kontrastującego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i oczekiwanym sposobie zachowania się chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm .

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecana 2% Lignokaina) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie przezskórne metodą Seldingera z użyciem igły Chiba 20G – miejsce wkłucia ustalone po wstępnym badaniu usg w sali zabiegowej. Można wykonać zabieg przez cewkę moczową po uprzednim wprowadzeniu przewodnika do UKM drogą cystoskopową.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Chiba, mikroprzewodnik, rozszerzacz pozwalający na wymianę mikroprzewodnika na przewodnik sztywny 0.035cala (np. zestaw typu Cope). Przewodnik 0.035cala (sztywny) oraz cewnik drenujący typu pig-tail lub inny cewnik drenujący o średnicy 5–9F. Cewniki balonowe do predylatacji zwężenia i modelowania stentu o różnej długości 20–80mm i średnicy – najczęściej 3–6mm. Stent metalowy samorozprężalny lub montowany na balonie. Zestaw mocujący asekuracyjny cewnik drenujący do skóry, szwy skórne. Do przepłukiwania igły i cewników 0,9 NaCl.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje uwidocznienie układu kielichowo-miedniczkowego oraz wprowadzenie przez skórę po przewodniku cewnika do miedniczki nerkowej a następnie przeprowadzeniu przewodnika przez zwężony lub niedrożny odcinek moczowodu i wprowadzeniu w to miejsce cewnika balonowego o średnicy 3–6mm Po zabiegu kontrolne obrazy pielograficzne drożności moczowodu oraz przymocowanie pozostawionego asekuracyjnego cewnika drenującego UKM do skóry. Zaleca się stosowanie zestawu mocującego cewnik drenujących do skóry oraz szwy skórne. Do przepłukiwania igły i cewników 0,9NaCl.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Umocowanie asekuracyjnego cewnika drenującego do skóry i poinformowanie chorego o ostrożności, aby nie wysunąć tego cewnika. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek.) przez okres 10–30 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie nakłucia UKM, oraz manipulacji w trakcie wprowadzania i pozycjonowania cewnika drenującego. W trudnych warunkach anatomicznych (otyły chory) skopia pulsacyjna 15–20 pulsów/s.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [obr/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 1-3;

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

20. Embolizacja przezcewnikowa żyłaków powrózka nasiennego/żyłaków miednicy mniejszej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.595

ICD 9: 39.991.100

2. Cel procedury.

Obliteracja niewydolnej żyły jądrowej i żyłaków powrózka nasiennego u mężczyzn lub obliteracja niewydolnej żyły jajnikowej i żyłaków w jej dorzeczu (w miednicy małej w zakresie struktur narządu rodnoego) u kobiet.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Obliteracja niewydolnej żyły jądrowej i żyłaków powrózka nasiennego u mężczyzn służy zlikwidowaniu dolegliwości bólowych, defektu kosmetycznego i poprawieniu płodności; obliteracja niewydolnej żyły jajnikowej i żyłaków w jej dorzeczu (w miednicy małej w zakresie struktur narządu rodowego) u kobiet służy zlikwidowaniu dolegliwości bólowych i leczeniu możliwych powikłań np. zapaleniu otrzewnej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) nie dotyczy;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) bakteriemia,
 - c) uczulenie na środek kontrastujący,
 - d) ciężki stan ogólny chorego.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Żyłki miednicy małej występują niezmiernie rzadko – u kobiet w ciąży jedynie ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40[cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
0	8	0	3	5
1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 100 zabiegów, w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 50 samodzielnie;
 - b) wykonanie co najmniej 200 angiografii przeprowadzonych samodzielnie;
 - c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego lub innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, zbyt małe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania zbyt szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie żylnym pachwinowym 1–1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, ok 1cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Nie zaleca się stosowania innego dostępu naczyniowego niż pachwinowy.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonywany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo min 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 4 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Należy również pouczyć chorego o samokontroli miejsca wkłucia. Kontrola USG skuteczności embolizacji dopplerowska 7 dni po zabiegu, a następnie za 6 miesięcy.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Glassberg KI. The adolescent varicocele: current issues. Curr Urol Rep. 2007 Mar;8(2):100–3;
- 2) Gazzera C, Rampado O, Savio L, Di Bisceglie C, Manieri C, Gandini G. Radiological treatment of male varicocele: technical, clinical, seminal and dosimetric aspects. Radiol Med. 2006 Apr;111(3):449–58.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godz., nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych (projekcja skośna). Obszar zainteresowania od miejsca wprowadzenia cewnika w pachwinie do spływu do żyły nerkowej i dalej przebieg żyły jądrowej lub jajnikowej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)

napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na jądra u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie flebografii i zabiegu embolizacji ok. 45 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 65minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 60minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dożylnie do żyły głównej wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej do żyły nerkowej i jądrowej – maksymalnie 4ml/kg ciężaru ciała. Podany z szybkością 3-10ml/s przy ciśnieniu 100-300PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru żyły i wielkości obszaru zainteresowania. Do żył centralnych średnio 20ml jedno wstrzyknięcie. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem zabiegu jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. W opisie podany musi być sposób wykonania zabiegu, oraz jego efekt końcowy, podane środki farmakologiczne i inne w trakcie zabiegu. Zalecenia po wykonaniu procedury. W przypadku przekroczenia

dawki 1Gy – wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żył miednicy małej oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w wyjątkowych sytuacjach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 3ml/kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego jedynie przy angiografii rotacyjnej – z szybkością 5–7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o celu zabiegu i sposobie zachowania chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi dłużej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecana 2% Lignocaina) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy dostępie pachwinowym. nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej lub wenflonu o średnicy 18-22G z miejscem wkłucia 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, 1-1,5cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej. Nie zaleca się stosowania innych dostępow niż pachwinowy. Wprowadzanie przewodnika i cewników pod kontrolą rentgenoskopii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego igła Seldingera lub podobna 1, lub 2–częściowa, lub wenflon o średnicy 18–22G, cewnik wybiórczy specjalistyczny – zalecane średnice 4–5F. Przewodnik standardowy typu "J" oraz przewodnik hydrofilny, cewniki wybiórcze specjalistyczne. Podstawowym środkiem obliterującym jest 3% Aetoxysklerol (1–3amp), można także

stosować inne środki embolizujące – najczęściej spirale metalowe wolne lub klej cyaonoakrylowy. Do przepłukiwania cewników służy heparynizowana sól fizjologiczna.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp żylny metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej lub wenflonu 18–22G, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Jeśli zachodzi potrzeba – użycie cewnika z bocznymi otworami (np. typu pig–tail) do flebografii żyły głównej, a następnie wybiórczych cewników specjalistycznych (np. typu Levin). W trakcie zabiegu nie podaje się rutynowo Heparyny. W pierwszym etapie zabiegu, po zacementowaniu żyły jądrowej lub jajnikowej podaje się 1 amp 3% Aethoxysklerolu stosując ucisk brzucha w rzucie przebiegu obliterowanej żyły przez ok. 5minut. Następnie kontrolna flebografia i w przypadku niedostatecznej obliteracji zabieg należy powtórzyć. Można implantować 2–4 spiral metalowych wolnych powyżej odcinka obliterowanego o średnicy najczęściej 3–5mm. Do embolizacji można użyć również klejów polimerowych. Kontrolna flebografia wykazująca całkowitą obliterację żyły jądrowej/jajnikowej kończy zabieg.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych przylepcem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 4–6 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek) przez okres 10–30 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i pozycjonowania cewnika embolizacyjnego. W trudnych warunkach anatomicznych (np. otyły chory) skopia pulsacyjna 15–20 pulsów/s.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/sec]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

21. Embolizacja przezcewnikowa mięśniaków macicy - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.596

ICD 9: 39.991.200

2. Cel procedury.

Embolizacja przezcewnikowa tętnic macicznych po obu stronach w celu wyłączenia ukrwienia mięśniaków macicy – przy użyciu cząstek embolizacyjnych trwałych. Wynikiem embolizacji jest zlikwidowanie dolegliwości: krwawień i zmniejszenie się mięśniaków, przy zachowaniu macicy.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. med. Tomasz Jargiełło, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Embolizacja mięśniaków macicy ma na celu małoinwazyjne leczenie choroby – "obumarcie" mięśniaka, likwidacja krwawień. Zachowanie macicy przy tym sposobie leczenia umożliwienie zajścia w ciążę u kobiet w wieku rozrodczym.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Zabiegów nie wykonuje się u kobiet w ciąży i karmiących, a także u kobiet poniżej 16 roku życia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Nie dotyczy.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
0	8	0	3	5
1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 100 zabiegów, w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 50 samodzielnie,
 - b) wykonanie co najmniej 200 angiografii przeprowadzonych samodzielnie,
 - c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać dodatkowe rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (najczęściej USG i MR) będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania małoinwazyjnej, przezskórnej, wewnątrznaczyniowej procedury leczniczej, informacja o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia,

pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wystąpienia potów, spadku ciśnienia krwi, utraty przytomności ze wstrząsem włącznie.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, zbyt małe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia (dostępu naczyniowego), brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku lub poza datą przydatności, kolimacja wiązki promieniowania zbyt szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1–1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego (możliwy dostęp obustronny), przy dostępie pachowym lub ramiennym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego (możliwość uszkodzenia nerwów spłotu ramiennego).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chora powinna być na czczo min 6 godzin, wykąpana, nawodniona, z wygolonymi pachwinami, poinformowana o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu (gonady).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufixowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem. Chora pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Należy również pouczyć chorego o samokontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Goodwin SC, Spies JB.:N Engl J Med. 2009 Aug 13;361(7):690–7. Uterine fibroid embolization;
- 2) Bradley LD.:Am J Obstet Gynecol. 2009 Aug;201(2):127–35. Uterine fibroid embolization: a viable alternative to hysterectomy.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chora powinna być na czczo min 6 godzin, nawodniona, poinformowana o celu badania i zabiegu oraz o zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i projekcje skośne (lewa i prawa ok. 20–30stopni), w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania zakres unaczynienia tętnic biodrowych wewnętrznych;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	możliwie najwyższe, bez utraty istotnych informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na okolicę jajników.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie wstępnej arteriografii i zabiegu embolizacji ok. 60 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu ok. 80–90 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania oraz obsługa panelu sterującego 80–90 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej – maksymalnie 4ml/kg ciężaru ciała. Podany z szybkością 3-15ml/s przy ciśnieniu 100-300PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od średnicy tętnicy i obszaru jej zaopatrywania (patologii). Do aorty średnio 20-30ml jedno wstrzyknięcie,

arteriografia wybiórcza 5-10ml jedno wstrzyknięcie. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu środka kontrastującego obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem zabiegu jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. W opisie podany musi być sposób wykonania zabiegu, oraz jego efekt końcowy, podane środki farmakologiczne i inne w trakcie zabiegu. Zalecenia po wykonaniu procedury. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy – wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie wyjściowe poszczególne etapy zabiegu embolizacji – muszą być dostosowane do anatomii tętnic miednicy małej oraz stwierdzonej w trakcie badania/zabiegu patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w niektórych przypadkach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna z opracowaniem trójwymiarowym;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 3ml/kg wagi ciała oraz odmowa ze strony chorej;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5-7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie wykonania zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, zabezpieczenie możliwości podania tlenu i przeciwwstrząsowych środków farmakologicznych.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorej o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecana 2% Lignocaina) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wklucia.

Przy najczęściej stosowanym dostępie udowym w pachwinie – nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej 18–22G, z miejscem wkłucia ok. 1-2cm poniżej więzadła pachwinowego, w miejscu wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej. Wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy wyborze dostępu pachowego lub ramiennego konieczne jest uwzględnienie średnicy nakłuwanych tętnic pod kątem wymiarów śluzu naczyniowej, odpowiedniej do wprowadzanych cewników i innych sprzętów. Może zajść konieczność zastosowania dwóch dostępu naczyniowych np. z drugiej kończyny lub dwóch różnych tętnic jednocześnie.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego igła Seldingera lub podobna 1, lub 2–częściowa, lub wenflon o średnicy od 1-1,4mm, cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami zalecane średnice 4–5F. Koszulki/ cewniki prowadzące, przewodnik typu "J" lub proste, hydrofobowe i hydrofilne, cewniki specjalistyczne. środki embolizacyjne płynne i stałe. Do przepłukiwania cewników 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp tętniczy (z reguły typowy w pachwinie) metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej lub wenflonu 18–22G, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, użycie cewnika z bocznymi otworami (np. typu pig-tail) do arteriografii przeglądowej, a następnie cewników specjalistycznych – wybiórczych i zabiegowych (często stosowanie techniki współosiowej z zastosowaniem mikrocewników). Dobór cewników/mikrocewników zabiegowych oraz środków embolizacyjnych zależy bezpośrednio od konfiguracji i przebiegu tętnic biodrowych wewnętrznych – dokonywany jest w trakcie zabiegu. Ze względu na różnorodność unaczynienia mięśniaków macicy, możliwe jest stosowanie wszystkich dostępnych na rynku środków embolizacyjnych – często łączenie środków embolizacyjnych z różnych grup: płynnych, cząstek stałych i spiral metalowych lub okluderów. W trakcie zabiegu embolizacji z reguły nie podaje się heparyny (jedynie jako dodatek do soli fizjologicznej do płukania cewników).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem. Chora pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Należy również pouczyć chorą o samokontroli miejsca wkłucia. W niektórych przypadkach wskazane jest umieszczenie chorego przez 24 godziny na oddziale intensywnego nadzoru medycznego w celu monitorowania czynności życiowych i opanowania silnego bólu związanego z zespołem poembolizacyjnym. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej - w przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów /sek.) przez okres 10–30 minuty. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w trakcie pozycjonowania cewnika i podawania środka embolizacyjnego. W trudnych warunkach anatomicznych (otyła chora) – skopia pulsacyjna 15–20 pulsów/s.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	impulsowe
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

22. Flebografia kończyny dolnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.601

ICD 9: 88.660.100

2. Cel procedury.

Uwidocznienie żył kończyny z oceną ich drożności i patologii.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego do żył stopy powoduje wypełnienie się układu żył powierzchownych i głębokich w pozycji stojącej lub pionowej – skośnej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
0	8	0	3	5
1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Stół z uchylnym, unoszonym blatem.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie:
 - a) co najmniej 50 flebografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego i innych istotnych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, zawrotów głowy, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Wklucie z przebicciem żyły "na wylot", podanie środka kontrastującego pozanaczyniowo, pęknięcie żyły w trakcie podawania środka kontrastującego, zbyt szybkie podawanie środka kontrastującego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, zainfekowanie miejsca odkażonego poprzez dotknięcie miejsca wkłucia narzędziem lub niesterylną ręką, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Kontrola miejsca wkłucia podczas podawania środka kontrastującego i przerwanie procedury w razie stwierdzenia wynaczynienia, dokładne mocowanie pasami do powierzchni stołu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji stojącej skośnej 30-45 stopni. Chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcem. Po badaniu należy usunąć zalegający środek kontrastujący w układzie żylnym poprzez uniesienie kończyny powyżej poziomu głowy, a w przypadku braku objawów zakrzepicy, masaż kończyny. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Rabinov K, Paulin S. Roentgen diagnosis of venous trombosis in the leg. Arch. Surg.1972,104,133-144;
- 2) Baum S., Pentecost M.J.:Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 3) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby-Year Book 1995,1-30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym.
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: obszar badania obejmuje żyły od wysokości stawu skokowego aż do spływu żył biodrowych do żyły głównej dolnej. Obszary zdjęciowe muszą się pokrywać. Każdy z obszarów minimalnie w 2 projekcjach skośnych. Przy szerokości obrazowania 35cm minimalne projekcje to: 2 radiogramy obejmujące podudzia ze stawem skokowym + 2 radiogramy podudzia, obejmujące szparę stawu kolanowego + 2 radiogramy dystalnej części uda z ujęciem szpary stawu kolanowego + 2 radiogramy bliższej części uda do panewki stawu biodrowego + min. 1 radiogram w pozycji skośnej osi biodrowej razem minimum 9 radiogramów. Dodatkowo przy diagnostyce dołu podkolanowego zdjęcie w projekcji bocznej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
	zdjęcia pod kontrolą rentgenoskopii po wypełnieniu żył w polu zainteresowania.
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [puls/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady u osób poniżej 16 roku życia;

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Po ustąpieniu krwawienia i założeniu opatrunku uniesienie kończyny powyżej poziomu głowy przez okres 1–2 minut lub masaż uniesionej kończyny począwszy od kostek w kierunku dogłowym przy braku objawów zakrzepicy. Chory po badaniu może chodzić w asyście.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 15 minut; wykonanie opisu 10 minut;
 - 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
 - 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;
- W sumie cała procedura 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek

kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dożylnie do wybranego naczynia na stopie wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 0,7-3ml/s przy ciśnieniu 100-300PSI. Ilość 40-100ml kończynę. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. W trakcie badania kontrola miejsca podawania środka kontrastującego. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje żyły od poziomu stawu skokowego do spływu żył biodrowych, z pokryciem poszczególnych wysokości obrazowania (bez przerw w ich ciągłości) Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Żyła nie może być wypełniona nadmiernie stężonym środkiem cieniującym. Wynik obejmuje ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania. Uwzględnia odmiany anatomiczne. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żył kończyn oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. W przypadku zmian w dole podkolanowym lub wszczepionej protezy stawu kolanowego wskazana jest dodatkowa projekcja boczna. W przypadku protezy stawu biodrowego dodatkowa skośna projekcja z wyrzutowaniem protezy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. U chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, pęknięcia żyły w trakcie podawania środka kontrastującego, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola w miejscu dostępu, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie powierzchowne skórne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie żyły wenflonem o średnicy 0,8–1,2mm na grzbiecie stopy. Polecane miejsce nakłucia – żyły na grzbiecie palucha.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych

Wenflon o średnicy od 0,8–1,4mm .

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Badanie wykonuje się na stole ruchomym w pozycji pionowej i skośnej 40–45 stopni w ułożeniu chorego na plecach. Chory przymocowany do stołu pasami umieszczonymi pod pachami. Przed podaniem środka kontrastującego można zastosować opaski uciskowe na okolicę nieco powyżej kostek i podkolanową. Opaski w trakcie badania powinny być zdjęte przed wykonaniem radiogramu. Badana kończyna musi być w odciążeniu (zalecane podłożenie podkładki grubości kilku centymetrów pod kończynę drugostronną). Łydka odsunięta od powierzchni stołu. Aby uzyskać dostateczne wypełnienie żył osi biodrowej można chorego w trakcie badania przemieścić do pozycji leżącej i unieść kończynę. Dla zobrazowania refluksu można zastosować próbę Valsalvy.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przyklepcem. Uniesienie kończyny powyżej poziomu głowy przez okres 1–2 minut lub masaż uniesionej kończyny począwszy od kostek w kierunku dogłowym przy braku objawów zakrzepicy. Chory po badaniu może chodzić z asystą. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek.) przez okres 5-10 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopi na krótko w trakcie pozycjonowania i obserwacji przemieszczania się środka kontrastującego.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: zdjęcia pojedyncze Cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

23. Arteriografia, kończyna dolna, jednostronna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.602

ICD 9: 88.480.200

2. Cel procedury.

Uwidocznienie tętnic biodrowych i tętnic kończyny dolnej oraz narządów przez nie zaopatrywanych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych

naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętniczym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie:
 - a) co najmniej 50 arteriografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej,
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panela cyfrowego (wzmocniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1–1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu). Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinformować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI. Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Baum S., Pentecost M.J.: Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006, Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii: cewnik diagnostyczny pig-tail lub prosty z bocznymi otworami;
- 2) pacjenta: sprawdzenie danych chorego ze skierowaniem i sprawdzenie zgody na wykonanie zabiegu. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania zabiegu, oraz przygotowanie chorego na wydawane polecenia. Odślonięcie miejsca dostępu do tętnicy i odkażenie z dużym marginesem (20cm) pola operacyjnego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń, dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania klinicznego uwzględnia oś biodrową i tt kończyny dolnej jednostronnie do wysokości stawu skokowego;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-5
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
try	pulsacyjna
częstość [imp/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 45 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dotętniczo do tętnicy biodrowej wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg. Podany w ilości 10-25ml (na każde wstrzyknięcie) z szybkością 5-12ml/s przy ciśnieniu 700-900PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje tętnice biodrowe, tętnice kończyny dolnej do poziomu stawu skokowego. W przypadku wskazań klinicznych rozszerzenie na diagnostykę naczyń stóp. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Wynik obejmuje ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii naczyń kończyn dolnych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. W przypadku rozpoznania dotyczącego zmian obwodowych rozszerzyć badanie o diagnostykę naczyń stóp. W przypadkach dużej reakcji bólowej podanie środków uśmierzających;

- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, odmowy ze strony chorego, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie zachodzi taka konieczność;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH), opcjonalnie funkcja bolus chasing, panel cyfrowy o osi długiej 40cm+/-5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm .

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami do aortografii +, zalecane średnice 4–5F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pierwszym badaniem jest aortografia brzuszna w projekcji P-A z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig-tail) do części zstępującej aorty poniżej odejścia tętnic nerkowych, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych. (Bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie

można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej)

1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek) przez okres 10–15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1 Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

24. Arteriografia, kończyny dolne, obustronna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.603

ICD 9: 88.480.100

2. Cel procedury.

Uwidocznienie tętnic biodrowych i tętnic kończyny dolnej oraz narządów przez nie zaopatrywanych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętniczym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub specjalista w dziedzinie chirurgii

naczyniowej, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie:

- a) co najmniej 50 arteriografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczone przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej
 - 3) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1–1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godz., nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI. Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Baum S., Pentecost M.J.: Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 3) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii, cewnik diagnostyczny pig-tail lub prosty z bocznymi otworami;
- 2) pacjenta: sprawdzenie danych chorego ze skierowaniem i sprawdzenie zgody na wykonanie zabiegu. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania zabiegu, oraz przygotowanie chorego na wydawane polecenia. Odślonięcie miejsca dostępu do tętnicy i odkażenie z dużym marginesem (20 cm) pola operacyjnego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania klinicznego uwzględnia aortę brzuszną poniżej odejścia tętnic nerkowych, tętnice biodrowe i tt kończyny dolnej do wysokości stawu skokowego;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-5
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 45 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dotętniczo do aorty poniżej poziomu tętnic nerkowych, wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg. Podany w ilości 15-30ml (na każde wstrzyknięcie) z szybkością 7-12ml/s przy ciśnieniu 700-900PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje końcowy odcinek aorty brzusznej, tętnice biodrowe, tętnice kończyn dolnych do poziomu stawów skokowych. W przypadku wskazań klinicznych rozszerzenie na diagnostykę naczyń stóp. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Wynik obejmuje ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia szerokość aorty nad podziałem. Uwzględnia odmiany anatomiczne odejść. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii naczyń kończyn dolnych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. W przypadku rozpoznania dotyczącego choroby zlokalizowanej w kończynach dolnych można zmienić obszar zainteresowania klinicznego dla aorty poniżej poziomu odejścia tętnic nerkowych, a w przypadkach zmian obwodowych rozszerzyć badanie o diagnostykę naczyń stóp. W przypadkach dużej reakcji bólowej podanie środków uśmierzających;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, odmowy ze strony chorego, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie zachodzi taka konieczność;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH), opcjonalnie funkcja bolus chasing, panel cyfrowy o osi dłużej 40cm+/-5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm .

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1–1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami do aortografii +, zalecane średnice 4–5F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pierwszym badaniem jest aortografia brzuszna w projekcji P–A z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig-tail) do części zstępującej aorty poniżej odejścia tętnic nerkowych, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych. (Bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek.) przez okres 10–15 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [obr/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

25. Angiografia przetoka tętniczo-żylna (np. u chorego dializowanego) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.604

ICD 9: 88.491.100

2. Cel procedury.

Uwidocznienie tętnicy doprowadzającej, miejsca zespolenia i żyły drenującej przetoki dializacyjnej u chorego dializowanego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. med. Tomasz Jargiełło, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Niewydolność nerek – dializoterapia.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Badanie wykonane w celu oceny drożności przetoki dializacyjnej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny,
- b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- c) szpiczak mnogi;

2) bezwzględne:

- a) sepsa,
- b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z zastosowaniem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
0	8	0	3	5
1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie:
 - a) co najmniej 100 arteriografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego lub innych (CT lub MR) istotnych, będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmocniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia: dostęp tętniczy pachwinowy 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego lub dostęp żylny – żyła odprowadzająca przetoki, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy dostępie tętniczym pachowym lub ramiennym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Lampropoulos G, Papadoulas S, Katsimperis G, Ieronimaki AI, Karakantza M, Kakkos SK, Tsolakis.: Preoperative evaluation for vascular access creation. *Vascular*. 2009 Mar–Apr;17(2):74–82;
- 2) Karakayali F, Ekici Y, Görür SK, Arat Z, Boyvat F, Karakayali H, Haberal M.: The value of preoperative vascular imaging in the selection and success of hemodialysis access. *Ann Vasc Surg*. 2007 Jul;21(4):481–9.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie danych chorego ze skierowaniem i sprawdzenie zgody na wykonanie zabiegu. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania zabiegu, oraz przygotowanie chorego na wydawane polecenia. Odsłonięcie miejsca dostępu do tętnicy i odkażenie z dużym marginesem (20cm) pola operacyjnego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA – w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń przetoki dializacyjnej, dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania klinicznego uwzględnia tętnicę doprowadzającą, miejsce przetoki i żyłę odprowadzającą;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	≥3

	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [puls/s]	≥ 10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na jądra u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20–30 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 45 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dotętniczo lub do żyły odprowadzającej wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym lub ręcznie – maksymalnie 4ml/kg ciężaru ciała. Podany w ilości 10-20ml (na każde wstrzyknięcie) z szybkością 7-12ml/s przy ciśnieniu 700-900PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek cieniujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynikiem zabiegu jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje tętnicę w odcinku przyzespoleniowym, a w przypadku zmian w drodze napływu, tętnice od miejsca odejścia do przetoki oraz żyły odprowadzające łącznie z żyłami centralnymi. W opisie podany musi być sposób wykonania zabiegu, oraz jego efekt końcowy, podane środki farmakologiczne i inne w trakcie zabiegu. Zalecenia po wykonaniu procedury. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy – wpisanie do wyniku badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii naczyń w okolicy przetoki;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku rozpoznania dotyczącego innej zmiany naczyniowej zlokalizowanej w naczyniach przetoki można zmienić obszar zainteresowania klinicznego. W przypadkach dużej reakcji bólowej podanie środków uśmierzających;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, odmowy ze strony chorego, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 3ml/kg wagi ciała;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego jest konieczne przy rozszerzeniu diagnostyki na tętnice ręki lub gdy zachodzi konieczność uwidocznienia centralnego spływu żylnego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH), opcjonalnie funkcja bolus chasing, panel cyfrowy o osi długiej 40cm+/-5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm .

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. W przypadku zwężenia lub niedrożności zespolenia lub na drodze odpływu nakłucie bezpośrednie przetoki.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki proste i specjalistyczne, zalecane średnice 4–F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Przy zwężeniu na drodze napływu zalecana arteriografia z dostępu tętniczego pachwinowego, ramiennego. W przypadku zwężenia lub niedrożności zespolenia lub na drodze odpływu nakłucie bezpośrednie przetoki. W trakcie zabiegu zalecone wykonanie road mappingu, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych. (Bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarstwa miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek) przez okres 10-15minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

26. Flebografia-inne - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.607

ICD 9: 88.690.100

2. Cel procedury.

Uwidocznienie żył narządowych lub wybranych żył na kończynach z oceną ich drożności i patologii.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniem klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętniczym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
0	8	0	3	5
1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie:
 - a) co najmniej 50 flebografii wykonanych samodzielnie w co najmniej trzech różnych obszarach naczyniowych,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych, będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, ok 1cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej, wprowadzanie

przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI. Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. *Acta Radiol.* 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P. Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta. *Acta Radiol.* 1956;45:1–14;
- 3) Baum S., Pentecost M.J.: Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 4) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do flebografii: cewnik diagnostyczny pig-tail + cewniki specjalistyczne – przy dostępie z pachwiny;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania od miejsca wprowadzenia cewnika do spływu do żyły centralnej, w przypadku warikografii do uwidocznienia żył głębokich lub głównych pni powierzchownych;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	możliwie najwyższe, zależne od obszaru badania
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

obrazy [obr/s]	1-3
kV, mAs	zależne od obszaru badania, akwizycja 1-3 zdjęć/sek., czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania, skopia pulsacyjna zalecana 10 obr/s
Skopia	
napięcie [kV]	możliwie najwyższe, zależne od obszaru badania
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	≥10

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) lekarz: wykonanie badania 20 minut; wykonanie opisu 10 minut;

2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;

3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany dożylnie do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 3-10ml/s przy ciśnieniu 100-300PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru żyły i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje żyłę (żyły) narządowe z ich spływem do żyły odbiorczej. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Żyła nie może być wypełniona nadmiernie stężonym środkiem cieniującym. Wynik obejmuje ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania. Uwzględnia odmiany anatomiczne. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żyły narządowej oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. U chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 1–7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długości 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml w dostępie pachwinowym, przy dostępie kończynowym znieczulenie powierzchowne skórne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy dostępie pachwinowym. nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej lub wenflonu o średnicy 1,2-1,4mm z miejscem wkłucia 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, 1-1,5cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia t. udowej wspólnej. prowadzenie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. W warikografii bezpośrednie nakłucie żyły wenflonem

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego igła Seldingera lub podobna 1, lub 2–częściowa, lub wenflon o średnicy od 1-1,4mm, cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami zalecane średnice 4–5F. Przewodnik typu "J", cewniki specjalistyczne. Przy warikografii wenflon o średnicy od 0,6-1,4mm .

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W flebografii narządowej dostęp pachwinowy metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. wprowadzanie przewodnika "J" pod kontrolą rentgenoskopii, użycie cewnika z bocznymi otworami (zalecany pig-tail) do flebografii żyły głównej a później cewników specjalistycznych w zależności od badanego narządu. Podanie środka kontrastującego "pod prąd krwi", ostrożne w żyłach o kalibrze milimetrym. (zalecane podanie ręczne pod kontrolą skopi). W warikografii wypełnienie żyły powierzchownej i pnia głównego żyły odprowadzającej powierzchownej lub głębokiej.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przyklepcem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek.) przez okres 10–15 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	zależne od obszaru anatomicznego
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	zależne od obszaru anatomicznego
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	impulsowa
częstość [imp/s]	zależna od obszaru anatomicznego

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: zależna od obszaru anatomicznego.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

27. Embolizacja przezcewnikowa krwawień/urazów naczyń/tętniaków - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.611

ICD 9: 39.991.100

2. Cel procedury.

Likwidacja krwawienia samoistnego lub pourazowego w dowolnym regionie ciała.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Zabieg przezskórnej przezcewnikowej embolizacji krwawień spowodowanych urazem lub innymi przyczynami doprowadzającymi do przerwania ciągłości ściany naczynia jest wykonywany jako alternatywny do zabiegu chirurgicznego. Ze względu na małoinwazyjność i możliwość wybiórczego podania środka embolizacyjnego umożliwia zahamowanie krwawienia nie doprowadzając do rozległego jatrogennego uszkodzenia innych tkanek lub narządów.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny chorego,
- b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- c) szpiczak mnogi;

2) bezwzględne:

- a) sepsa,
- b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
0	8	0	3	5
1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 100 zabiegów, w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 50 samodzielnie,
 - b) wykonanie co najmniej 200 angiografii przeprowadzonych samodzielnie,
 - c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. USG, CT lub MR i innych istotnych będących podstawą skierowania). Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmocniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieprawidłowy dobór materiału embolizacyjnego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) K.Valji. Vascular and Interventional radiology.Sec.edition.2006.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii, cewnik diagnostyczny pig-tail lub prosty z bocznymi otworami + cewniki specjalistyczne do cewnikowania naczyń dogłowych;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna; w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn i okolicę jajników u kobiet – tylko jeśli nie utrudniają zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 60 minut; wykonanie opisu 10 minut;
 - 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 90 minut;
 - 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 80 minut;
- W sumie cała procedura 100 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2-10ml/s przy ciśnieniu 300-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki łącznej środka kontrastującego: 4ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje badanie obszaru zaopatrzenia adekwatnego do spodziewanego miejsca krwawienia uwidaczniający wybraną tętnicę, lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę oraz zabieg embolizacji krwawiącego naczynia. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Środki embolizacyjne – materiał stały granulowany, spirale metalowe, materiał płynny. Podczas zabiegu embolizacji nie zaleca się podawania heparyny (jedynie jako dodatek do soli fizjologicznej do przepłukiwania cewników). Wynik obejmuje ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia miejsce wynaczynienia lub uszkodzenia tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia. Uwzględnia odmiany anatomiczne odejść. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych. Rodzaj (typ, producent) oraz ilość użytego materiału embolizacyjnego. Ocenę, czy nastąpiło pełne zatrzymanie krwawienia oraz czy wystąpiła niezamierzona embolizacja innych naczyń. Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii układu naczyniowego oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowy kontynuacji zabiegu ze strony chorego– jeśli nie stanowi bezpośredniego zagrożenia życia;

- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4–7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi dłuższej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego igła Seldingera lub podobna 1, lub 2–częściowa, lub wenflon o średnicy od 1-1,4mm, cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami zalecane średnice 4–5F. Koszulki/ cewniki prowadzące, przewodnik typu "J" lub proste, hydrofobowe i hydrofilne, cewniki specjalistyczne. środki embolizacyjne płynne i stałe. Do przepłukiwania cewników 0,9 % NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zalecone wykonanie road mappingu, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. heparyny – nie zalecane; bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z Ośrodkowego Układu Nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu

w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek.).

Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

28. Przeznaczyniowa implantacja stentu do tętnicy obwodowej-innej niż wieńcowa i domózgowa (użycie jednego stentu) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.623

ICD 9: 39.901.100

2. Cel procedury.

Udrożnienie zwężonej lub zamkniętej tętnicy.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Aleksander Falkowski, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Stosowanie stentów metalowych montowanych na balonie i stentów samorozprężalnych nitynowych. Wszczepiony stent mechanicznie poszerza światło tętnicy do prawidłowej średnicy. Zapobiega mechanizmom nawrotu zwężenia – wczesnemu elastycznemu odbiciu (elastic recoil) i późnej przebudowie naczynia (remodeling). Nie zapobiega intymalnemu rozrostowi (neointimal hyperplasia). Metoda ta jest zaakceptowana i rekomendowana międzynarodowym konsensusem TASC I i TASC II.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów przezskórnych - angioplastyk naczyń obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:

- a) wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 angioplastyk naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 40 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
 - 3) pielęgniarka;
 - 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań, z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem usg dopplerowskim). W przypadkach zaawansowanych zmian miażdżycowych wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy wyborze dostępu wkłucia uwzględnienie średnicy naczynia pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do

wymogów związanych ze średnicą stenta. W przypadku stosowania stentów metalowych montowanych na balonie uwzględnienie warunków anatomicznych – ostrożność w sytuacji stosowania metody cross – over i w krętym przebiegu naczyń.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo (min. 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować leczenie antyagregacyjne (ASA, ticlopidyna, clopidogrel) w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej, odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowany opaskami elastycznymi lub przylepcem, bądź stosuje się urządzenia do zamykania miejsca wkłucia w naczyniu. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Leczenie standardowe ASA do końca życia. Nakaz ograniczenia czynników ryzyka choroby miażdżycowej (nikotynizm, hiperchlesterolemia, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca). Zalecenie ćwiczeń fizycznych. Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (usg dopplerowskie, angioCT lub angioMR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Bosch J.L., Hunink M.G.M.: Meta-analysis of the results of percutaneous transluminal angioplasty and stent placement for aortoiliac occlusive disease. *Radiology*, 1997, 204, 87–96;
- 2) Gray B.H., Olin J.W.: Limitations of percutaneous transluminal angioplasty with stenting for femoropopliteal arterial occlusive disease. *Semin. Vasc. Surg.* 1997, 10, 8–16;
- 3) Cheng S.W., Ting A.C., Wong J.: Endovascular stenting of superficial femoral artery stenosis and occlusions: results and risk factor analysis. *Cardiovasc. Surg.* 2001, 9, 133–140;
- 4) Cejna M., Thurner S., Iliasch H. et al.: PTA versus Palmaz stent placement in femoropopliteal artery obstructions; a multicenter prospective randomized study. *J. Vasc. Interv. Radiol.* 2001, 12, 23–31;
- 5) Guidelines for percutaneous transluminal angioplasty. Standards of practice committee of the Society of Cardiovascular and Interventional Radiology. *Radiology*, 1990, 177, 619–626;
- 6) Transatlantic inter-society consensus (TASC). Management of peripheral arterial disease (PAD): *J. Vasc. Surg.* 2000, Suppl. 31, 1–296.
- 7) Pearce B.J., McKinsey J.F.: Current status of intravascular stents as delivery devices to prevent restenosis. *J. Vasc. Endovasc. Surg.* 2003, 4, 231–237;

- 8) Muradin G., Bosch J., Stijnen T., Hunink M: Balloon dilation and stent implantation for treatment of femoropopliteal arterial disease: meta-analysis, Radiology, 2001, 137–145;
- 9) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby-Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo (min. 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastującego i ilości ekspozycji. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna.
częstość [imp/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 40 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 10 minut; czas zabiegu 40 minut; sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;

- 3) technik rentgenowski: przygotowanie do badania 10 minut; obsługa panelu sterującego podczas zbiegu 40 minut; wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4-20ml/s przy ciśnieniu 100-900PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek cieniujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4ml/kg m.c. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości leczoną tętnicę przed i po zabiegu oraz leczoną zmianę i zmianę po implantacji stentu. Poza tym naczynia doprowadzające i odprowadzające leczonej tętnicy. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Zdjęcia powinny być podpisane z krótką informacją o stencie. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego stentu, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy stentowania w aspekcie drożności naczynia. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy należy odnotować to w wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych. Po wykonaniu dodatkowych projekcji można wykonać procedurę, albo odstąpić w przypadku wykazania niemożności implatacji stentu;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania, na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu. Obraz naczyń który uniemożliwia skuteczną implantację stentu;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, np. podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego – powyżej 4ml/kg wagi ciała. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5-7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i zaleceń producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu. Założenie dostępu do żyły obwodowej. Przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH), opcjonalnie funkcja bolus chasing, panel cyfrowy o osi długiej 40cm+/-5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm .

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml. U pacjentów z bólem spoczynkowym nie pozwalającym na spokojne leżenie znieczulenie zewnątrzoponowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy standardowym dostępie pachwinowym przez tętnicę udową wspólną nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, w miejscu wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej. Można wybrać nakłucie alternatywne (tętnic kończyny górnej lub wkłucie udowe wsteczne) w przypadku niedostępności dojścia przez tętnicę udową wspólną lub w przypadku lepszej dostępności do leczonej zmiany. Przy wyborze dostępu z innej tętnicy obwodowej należy uwzględnić jej średnicę pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do wymogów związanych ze średnicą stenta.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty

z bocznymi otworami (zalecane średnice 4–5F.), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące. Do angioplastyki cewniki z balonem. Stent samorozprężalny lub montowany na balonie. Heparyna niefrakcjonowana, Chlorowodorek lidokainy. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszuli naczyniowej, wykonanie wstrzyknięcia środka kontrastowego przez cewnik diagnostyczny. Przejście przewodnikiem poza leczoną zmianę. Przed zabiegiem podanie 5000j. heparyny niefrakcjonowanej i.a. w bolusie (2500 j. u chorych dializowanych). W uzasadnionych przypadkach wykonanie predylatacji cewnikiem balonowym dobranym do średnicy zdrowego naczynia, nie przekraczającej 20% średnicy naczynia. Wszczepienie stentu. Rodzaj, średnica i długość stentu dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany, średnicy, przebiegu i rodzaju leczonego naczynia według aktualnych zaleceń klinicznych. W przypadku rezydualnego zwężenia wykonanie postdylatacji cewnikiem z balonem dostosowanym do średnicy stenta. Po wszczepieniu stentu wykonanie kontrolnej arteriografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Założenie opatrunku uciskowego złożonego z gazy jałowej odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowanej opaskami elastycznymi lub przylepcem, względnie zamknięcie naczynia za pomocą specjalnego urządzenia do zamykania naczyń. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomić lekarza prowadzącego i odnotować w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 raz w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych (zalecane 10 pulsów/sek.) przez okres 10-30 minut. Należy wystrzegać się niepotrzebnego włączania skopi – używać tylko w momencie manipulacji sprzętem wewnątrznaczyniowym i krótko w trakcie pozycjonowania stentu.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania oraz ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

29. Przeznaczyniowa implantacja stentu pokrywanego do naczynia obwodowego (użycie jednego stentu) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.625

ICD 9: 39.905.100

2. Cel procedury.

Wyłączenie z krążenia tętniaka tętnicy obwodowej. Zamknięcie przzerwania ciągłości naczynia obwodowego, zamknięcie przetoki naczyniowej. Udrożnienie zwężonej lub zamkniętej tętnicy.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Aleksander Falkowski, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Stosowanie stentów pokrywanych montowanych na balonie i stentów pokrywanych samorozprężalnych umożliwia zachowanie prawidłowej ciągłości i drożności naczynia, gwarantując fizjologiczny przepływ krwi. Stent dzięki nieprzepuszczalnej tkaninie PTFE zatyka mechanicznie przeciek naczyniowy poza naczynie, do innego naczynia i przepływ do tętniaka. Poza tym wszczepiony stent mechanicznie utrzymuje światło tętnicy do prawidłowej średnicy. Metoda ta jest zaakceptowana i rekomendowana międzynarodowym konsensusem TASC I i TASC II.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciężki stan ogólny chorego;

2) bezwzględne:

a) sepsa,

- b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów przezskórnych - angioplastyk naczyń obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 angioplastyk naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 40 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej,
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań, z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim). W przypadkach zaawansowanych zmian miażdżycowych wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy wyborze dostępu wkłucia uwzględnienie średnicy naczynia pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do wymogów związanych ze średnicą stenta. W przypadku stosowania stentów montowanych na balonie uwzględnienie warunków anatomicznych – ostrożność w sytuacji stosowania metody cross – over i w krętym przebiegu naczyń.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo (min. 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować leczenie antyagregacyjne (ASA, ticlopidyna, clopidogrel) w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej, odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowany opaskami elastycznymi lub przylepcem, bądź stosuje się urządzenia do zamykania miejsca wkłucia w naczyniu. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod

kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Leczenie standardowe ASA do końca życia. Nakaz ograniczenia czynników ryzyka choroby miażdżycowej (nikotynizm, hiperchlesterolemia, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca). Zalecenie ćwiczeń fizycznych. Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (usg dopplerowskie, angioCT lub angioMR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Transatlantic inter-society consensus (TASC). Management of peripheral arterial disease (PAD): J. Vasc. Surg. 2000, Suppl. 31, 1–296;
- 2) Deutschmann H.A., Schedlbaur P., Berczi V. et al.: Placement of Hemobahn stent-grafts in femoropopliteal arteries: early experience and midterm results in 18 patients. J. Vasc. Interv. Radiol. 2001, 12, 943–950;
- 3) Ruef J., Hofmann M., Haase J.: Endovascular interventions in iliac and infrainguinal occlusive artery disease. J. Interv. Cardiol. 2004, 6, 427–435;
- 4) Antonucci D., Valenti R., Migliorini A. et al.: Clinical and angiographic outcomes following effective implantation of the Carbotent in patients at high risk of restenosis and target vessel failure. Cathet. Cardiovasc. Interv. 2001, 54, 420–426;
- 5) Rand T., Basile A., Cejna M. et al.: PTA versus carbo Błona-coated stents in infrapopliteal arteries: pilot study. Cardiovasc. Intervent. Radiol. 2006, 29, 29–38;
- 6) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby-Year Book 1995, 1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo (min. 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastowego i ilości ekspozycji. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania

Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 40 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 10 minut; czas zabiegu 40 minut; sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) technik rentgenowski: przygotowanie do badania 10 minut; obsługa panelu sterującego podczas zbiegu 40 minut; wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4-20ml/s przy ciśnieniu 100-900PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4 ml/kg m.c. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości leczoną tętnicę przed i po zabiegu oraz leczoną zmianę i zmianę po implantacji stentu. Poza tym naczynia doprowadzające i odprowadzające leczonej tętnicy. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Zdjęcia powinny być podpisane z krótką informacją

o stencie. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego stentu, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy stentowania w aspekcie drożności naczynia. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy należy odnotować to w wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych. Po wykonaniu dodatkowych projekcji można wykonać procedurę, albo odstąpić w przypadku wykazania niemożności implantacji stentu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania, na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu. Obraz naczyń który uniemożliwia skuteczną implantację stentu;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, np. podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego – powyżej 4ml/kg wagi ciała. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5–7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu. Założenie dostępu do żyły obwodowej. Przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH), opcjonalnie funkcja bolus chasing, panel cyfrowy o osi długiej 40cm+/-5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm .

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10ml. U pacjentów z bólem spoczynkowym nie pozwalającym na spokojne leżenie znieczulenie zewnątrzoponowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy standardowym dostępie pachwinowym przez tętnicę udową wspólną nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, w miejscu wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej. Można wybrać nakłucie alternatywne (tętnic kończyny górnej lub wkłucie udowe wsteczne) w przypadku niedostępności przez tętnicę udową wspólną lub w przypadku lepszej dostępności do leczonej zmiany. Przy wyborze dostępu z innej tętnicy obwodowej należy uwzględnić jej średnicę pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do wymogów związanych ze średnicą stenta.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami (zalecane średnice 4–5F.), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące. Do angioplastyki cewniki z balonem. Stent pokrywany samorozprężalny lub montowany na balonie. Heparyna niefrakcjonowana, Chlorowoderek lidokainy. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszuli naczyniowej, wykonanie wstrzyknięcia środka kontrastowego przez cewnik diagnostyczny. Przejście przewodnikiem poza lezoną zmianę. Przed zabiegiem podanie 5000j. heparyny niefrakcjonowanej i.a. w bolusie (2500 j. u chorych dializowanych). Wszczepienie stentu. Rodzaj, średnica i długość stentu dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany, średnicy, przebiegu i rodzaju leczonego naczynia według aktualnych zaleceń klinicznych. W przypadku niewystarczającego rozprężenia stentu wykonanie poszerzenia cewnikiem z balonem dostosowanym do średnicy stenta. Po wszczepieniu stentu wykonanie kontrolnej arteriografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Założenie opatrunku uciskowego złożonego z gazy jałowej odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowanej opaskami elastycznymi lub przylepcem, względnie zamknięcie naczynia za pomocą specjalnego urządzenia do zamykania naczyń. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomić lekarza prowadzącego i odnotować w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 raz w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych (zalecane 10 pulsów/sek.) przez okres 10–30 minut. Należy wystrzegać się niepotrzebnego włączania skopi – używać tylko w momencie manipulacji sprzętem wewnątrznaczyniowym i krótko w trakcie pozycjonowania stentu.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1 Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania oraz ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

30. Przeznaczyniowa implantacja stentu pokrywanego do naczynia obwodowego (użycie dwóch lub więcej stentów) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.626

ICD 9: 39.905.200

2. Cel procedury.

Wyłączenie z krążenia tętniaka tętnicy obwodowej. Zamknięcie przerwania ciągłości naczynia obwodowego, zamknięcie przetoki naczyniowej. Udrożnienie zwężonej lub zamkniętej tętnicy.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab.n. med. Aleksander Falkowski, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniemiami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Stosowanie stentów pokrywanych montowanych na balonie i stentów pokrywanych samorozprężalnych umożliwia zachowanie prawidłowej ciągłości i drożności naczynia, gwarantując fizjologiczny przepływ krwi. Stent dzięki nieprzepuszczalnej tkaninie PTFE zatyka mechanicznie przeciek naczyniowy poza naczynie, do innego naczynia i przepływ do tętniaka. Poza tym wszczepiony stent mechanicznie utrzymuje światło tętnicy do prawidłowej średnicy. Metoda ta jest zaakceptowana i rekomendowana międzynarodowym konsensusem TASC I i TASC II.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów przezskórnych - angioplastyk naczyń obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 angioplastyk naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 40 samodzielnie,

- b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań, z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim). W przypadkach zaawansowanych zmian miażdżycowych wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy wyborze dostępu wkłucia uwzględnienie średnicy naczynia pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do wymogów związanych ze średnicą stenta. W przypadku stosowania stentów montowanych na balonie uwzględnienie warunków anatomicznych – ostrożność w sytuacji stosowania metody cross-over i w krętym przebiegu naczyń.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo (min. 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować leczenie antyagregacyjne (ASA, ticlopidyna, clopidogrel) w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej, odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowany opaskami elastycznymi lub przylepcem, bądź stosuje się urządzenia do zamykania miejsca wkłucia w naczyniu. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Leczenie standardowe ASA do końca życia. Nakaz ograniczenia czynników ryzyka choroby miażdżycowej (nikotynizm, hiperchlesterolemia, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca). Zalecenie ćwiczeń fizycznych. Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (usg dopplerowskie, angioCT lub angioMR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Transatlantic inter-society consensus (TASC). Management of peripheral arterial disease (PAD): J. Vasc. Surg. 2000, Suppl. 31, 1–296;
- 2) Deutschmann H.A., Schedlbaur P., Berczi V. et al.: Placement of Hemobahn stent-grafts in femoropopliteal arteries: early experience and midterm results in 18 patients. J. Vasc. Interv. Radiol. 2001, 12, 943–950;
- 3) Ruef J., Hofmann M., Haase J.: Endovascular interventions in iliac and infrainguinal occlusive artery disease. J. Interv. Cardiol. 2004, 6, 427–435;
- 4) Antonucci D., Valenti R., Migliorini A. et al.: Clinical and angiographic outcomes following effective implantation of the Carbostent in patients at high risk of restenosis and target vessel failure. Cathet. Cardiovasc. Interv. 2001, 54, 420–426;
- 5) Rand T., Basile A., Cejna M. et al.: PTA versus carbo Błona-coated stents in infrapopliteal arteries: pilot study. Cardiovasc. Intervent. Radiol. 2006, 29, 29–38.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo (min. 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastowego i ilości ekspozycji. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [puls/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 50 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 10 minut; czas zabiegu 50 minut; sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) technik rentgenowski: przygotowanie do badania 10 minut; obsługa panelu sterującego podczas zabiegu 50 minut; wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4-20ml/s przy ciśnieniu 100-900PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed

wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4ml/kg m.c. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości leczoną tętnicę przed i po zabiegu oraz leczoną zmianę i zmianę po implantacji stentu. Poza tym naczynia doprowadzające i odprowadzające leczonej tętnicy. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Zdjęcia powinny być podpisane z krótką informacją o stencie. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego stentu, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy stentowania w aspekcie drożności naczynia. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy należy odnotować to w wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych. Po wykonaniu dodatkowych projekcji można wykonać procedurę, albo odstąpić w przypadku wykazania niemożności implantacji stentów;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania, na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu. Obraz naczyń który uniemożliwia skuteczną implantację stentów;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, np. podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego – powyżej 4ml/kg wagi ciała. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5-7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu. Założenie dostępu do żyły obwodowej. Przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH), opcjonalnie funkcja bolus chasing, panel cyfrowy o osi długiej 40cm+/-5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm .

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml. U pacjentów z bólem spoczynkowym nie pozwalającym na spokojne leżenie znieczulenie zewnątrzoponowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy standardowym dostępie pachwinowym przez tętnicę udową wspólną nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, w miejscu wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej. Można wybrać nakłucie alternatywne (tętnic kończyny górnej lub wkłucie udowe wsteczne) w przypadku niedostępności przez tętnicę udową wspólną lub w przypadku lepszej dostępności do leczonej zmiany. Przy wyborze dostępu z innej tętnicy obwodowej należy uwzględnić jej średnicę pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do wymogów związanych ze średnicą stenta.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami (zalecane średnice 4–5F.), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące. Do angioplastyki cewniki z balonem. Stenty pokrywane samorozprężalne i montowane na balonie. Heparyna niefrakcjonowana, Chlorowodorek lidokainy. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszuli naczyniowej, wykonanie wstrzyknięcia środka kontrastowego przez cewnik diagnostyczny. Przejście przewodnikiem poza leżącą zmianę. Przed zabiegiem podanie 5000j. heparyny niefrakcjonowanej i.a. w bolusie (2500 j. u chorych dializowanych). Wszczepienie stentów. Rodzaj, średnica i długość stentów dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany, średnicy, przebiegu i rodzaju leczonego naczynia według aktualnych zaleceń klinicznych. W przypadku niewystarczającego rozprężenia stentu wykonanie poszerzenia cewnikiem z balonem

dostosowanym do średnicy stenta. Po wszczępieniu stentów wykonanie kontrolnej arteriografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Założenie opatrunku uciskowego złożonego z gazy jałowej odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowanej opaskami elastycznymi lub przylepcem, względnie zamknięcie naczynia za pomocą specjalnego urządzenia do zamykania naczyń. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarstwa. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomić lekarza prowadzącego i odnotować w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 raz w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych (zalecane 10 pulsów/sek.) przez okres 10–30 minut. Należy wystrzegać się niepotrzebnego włączania skopi – używać tylko w momencie manipulacji sprzętem wewnątrznaczyniowym i krótko w trakcie pozycjonowania stentów.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania oraz ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

31.Przeznaczyniowa implantacja stentu uwalniającego lek do naczynia obwodowego (użycie jednego stentu) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.627

ICD 9: 00.679.100

2. Cel procedury.

Udrożnienie zwężonej lub zamkniętej tętnicy.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab.n. med. Aleksander Falkowski, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Stosowanie stentów uwalniających lek. Wszczepiony standardowy stent mechanicznie poszerza światło tętnicy do prawidłowej średnicy. Zapobiega mechanizmom nawrotu zwężenia – wczesnemu elastycznemu odbiciu (elastic recoil) i późnej przebudowie naczynia (remodeling). Nie zapobiega intymalnemu rozrostowi (neointimal hyperplasia). Uwalniany lek ze stentu zapobiega intymalnemu rozrostowi co znacznie zmniejsza ryzyko restenozy.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący,
 - c) uczulenie na uwalniany lek.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów przezskórnych - angioplastyk naczyń obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 angioplastyk naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 40 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań, z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczępienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim). W przypadkach zaawansowanych zmian miażdżycowych wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy wyborze dostępu wkłucia uwzględnienie średnicy naczynia pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do wymogów związanych ze średnicą stenta. Uwzględnienie warunków anatomicznych – ostrożność w sytuacji stosowania metody cross-over i w krętym przebiegu naczyń.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo (min. 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować podwójną terapię antyagregacyjną (ASA i clopidogrel) w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej, odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowany opaskami elastycznymi lub przylepcem, bądź stosuje się urządzenia do zamykania miejsca wkłucia w naczyniu. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Podwójne leczenie antyagregacyjne przynajmniej 6 miesięcy (ASA i clopidogrel) następnie ASA do końca życia. Nakaz ograniczenia czynników ryzyka choroby miażdżycowej (nikotynizm, hiperchlesterolemia, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca). Zalecenie ćwiczeń fizycznych. Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (usg dopplerowskie, angioCT lub angioMR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Schofer J., Schluter M., Gershlick A.H. et al.: Sirolimus-eluting stents for treatment of patients with long atherosclerotic lesions in small coronary arteries: double-blind, randomised controlled trial (E-SIRIUS) *Lancet*, 2003, 362, 1093–1099;
- 2) Pache J., Dibra A., Mehilli J. et al.: Drug-eluting stents compared with thin-strut bare stents for the reduction of restenosis: a prospective, randomized trial. *Eur. Heart Journal*. 2005, 26, 1262–1268;
- 3) Duda S.H., Bosiers M., Lammer J.: Sirolimus-Eluting versus bare nitinol stent for obstructive superficial femoral artery disease: the SIROCCO II Trial. *J. Vasc. Interv. Radiol.* 2005, 16, 331–338;

- 4) Siablis D., Kraniotis P., Karnabatidis D. et al: Sirolimus–eluting versus bare stents for bailout after suboptimal infrapopliteal angioplasty for critical limb ischemia. J. Endovasc. Ther. 2005, 12, 685–695;
- 5) Scheinert D, Ulrich M, Scheinert S, Sax J, Braunlich S, Biamino G, et al (2006) Comparison of sirolimus–eluting vs bare–metal stents for the treatment of infrapopliteal obstructions. EuroIntervention2:169–174;
- 6) Aleksander Falkowski, Wojciech Poncyłjusz, Grażyna Wilk, Małgorzata Szczerbo–Trojanowska. The evaluation of primary stenting of sirolimus–eluting versus bare–metal stents in the treatment of atherosclerotic lesions of crural arteries. Eur Radiol 2009,19,966–974;
- 7) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo (min. 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Pacjent powinien mieć założone dojście do żyły obwodowej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastowego i ilości ekspozycji. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 40 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 10 minut; czas zabiegu 40 minut; sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania 10 minut; obsługa panelu sterującego podczas zabiegu 40 minut; wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4-20ml/s przy ciśnieniu 100-900PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4ml/kg m.c. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości leczoną tętnicę przed i po zabiegu oraz leczoną zmianę i zmianę po implantacji stentu. Poza tym naczynia doprowadzające i odprowadzające leczonej tętnicy. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Zdjęcia powinny być podpisane z krótką informacją o stencie. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego stentu, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy stentowania w aspekcie drożności naczynia. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy należy odnotować to w wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych. Po wykonaniu dodatkowych projekcji można wykonać procedurę, albo odstąpić w przypadku wykazania niemożności implatacji stentu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania, na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu. Obraz naczyń który uniemożliwia skuteczną implantację stentu;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, np. podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego – powyżej 4ml/kg wagi ciała. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5-7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu. Założenie dostępu do żyły obwodowej. Przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH), opcjonalnie funkcja bolus chasing, panel cyfrowy o osi długiej 40cm+/-5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm .

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml. U pacjentów z bólem spoczynkowym nie pozwalającym na spokojne leżenie znieczulenie zewnątrzoponowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy standardowym dostępie pachwinowym przez tętnicę udową wspólną nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, w miejscu wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej. Można wybrać nakłucie alternatywne (tętnic kończyny górnej lub wkłucie udowe wsteczne) w przypadku niedostępności przez tętnicę udową wspólną lub w przypadku lepszej

dostępności do leczonej zmiany. Przy wyborze dostępu z innej tętnicy obwodowej należy uwzględnić jej średnicę pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do wymogów związanych ze średnicą stenta.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami (zalecane średnice 4–5F.), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące. Do angioplastyki cewniki z balonem. Stent montowany na balonie uwalniający lek. Heparyna niefrakcjonowana, Chlorowodorek lidokainy. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszuli naczyniowej, wykonanie wstrzyknięcia środka kontrastowego przez cewnik diagnostyczny. Przejście przewodnikiem poza leczonej zmianę. Przed zabiegiem podanie 5000j. heparyny niefrakcjonowanej i.a. w bolusie (2500 j. u chorych dializowanych). W uzasadnionych przypadkach wykonanie predylatacji cewnikiem balonowym dobranym do średnicy zdrowego naczynia, nie przekraczającej 20% średnicy naczynia. Wszczepienie stentu. Rodzaj, średnica i długość stentu dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany, średnicy, przebiegu i rodzaju leczonego naczynia według aktualnych zaleceń klinicznych. Po wszczepieniu stentu wykonanie kontrolnej arteriografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Założenie opatrunku uciskowego złożonego z gazy jałowej odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowanej opaskami elastycznymi lub przyklepcem, względnie zamknięcie naczynia za pomocą specjalnego urządzenia do zamykania naczyń. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomić lekarza prowadzącego i odnotować w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 raz w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych (zalecane 10 pulsów/sek.) przez okres 10-30 minut. Należy wystrzegać się niepotrzebnego włączania skopi – używać tylko w momencie manipulacji sprzętem wewnątrznaczyniowym i krótko w trakcie pozycjonowania stentu.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75

prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania oraz ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

32.Przeznaczeniowa implantacja stentu uwalniającego lek do naczynia obwodowego (użycie dwóch stentów) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.628

ICD 9: 00 679.200

2. Cel procedury.

Udrożnienie zwężonych lub zamkniętych tętnic.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab.n. med. Aleksander Falkowski, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Stosowanie stentów uwalniających lek. Wszczepiony stent mechanicznie poszerza światło tętnicy do prawidłowej średnicy. Zapobiega mechanizmom nawrotu zwężenia – wczesnemu elastycznemu odbiciu (elastic recoil) i późnej przebudowie naczynia (remodeling). Nie zapobiega intymalnemu rozrostowi (neointimal hyperplasia). Uwalniany lek ze stentu zapobiega intymalnemu rozrostowi co znacznie zmniejsza ryzyko restenozy.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący,

c) uczulenie na uwalniany lek.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów przezskórnych - angioplastyk naczyń obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 angioplastyk naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 40 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań, z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim). W przypadkach zaawansowanych zmian miażdżycowych wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy wyborze dostępu wkłucia uwzględnienie średnicy naczynia pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do wymogów związanych ze średnicą stenta. Uwzględnienie warunków anatomicznych – ostrożność w sytuacji stosowania metody cross-over i w krętym przebiegu naczyń.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo (min. 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować podwójne leczenie antyagregacyjne (ASA i clopidogrel) w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej, odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowany opaskami elastycznymi lub przylepcem, bądź stosuje się urządzenia do zamykania miejsca wkłucia w naczyniu. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. W okresie hospitalizacji możliwa

terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Podwójne leczenie antyagregacyjne przynajmniej 6 miesięcy (ASA i clopidogrel) następnie ASA do końca życia. Nakaz ograniczenia czynników ryzyka choroby miażdżycowej (nikotynizm, hipercholesterolemia, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca). Zalecenie ćwiczeń fizycznych. Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (usg dopplerowskie, angioCT lub angioMR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Schofer J., Schluter M., Gershlick A.H. et al.: Sirolimus-eluting stents for treatment of patients with long atherosclerotic lesions in small coronary arteries: double-blind, randomised controlled trial (E-SIRIUS) Lancet, 2003, 362, 1093-1099;
- 2) Pache J., Dibra A., Mehilli J. et al.: Drug-eluting stents compared with thin-strut bare stents for the reduction of restenosis: a prospective, randomized trial. Eur. Heart. Journal. 2005, 26, 1262-1268;
- 3) Duda S.H., Bosiers M., Lammer J.: Sirolimus-Eluting versus bare nitinol stent for obstructive superficial femoral artery disease: the SIROCCO II Trial. J. Vasc. Interv. Radiol. 2005, 16, 331-338;
- 4) Siablis D., Kraniotis P., Karnabatidis D. et al: Sirolimus-eluting versus bare stents for bailout after suboptimal infrapopliteal angioplasty for critical limb ischemia. J. Endovasc. Ther. 2005, 12, 685-695;
- 5) Scheinert D, Ulrich M, Scheinert S, Sax J, Braunlich S, Biamino G, et al (2006) Comparison of sirolimus-eluting vs bare-metal stents for the treatment of infrapopliteal obstructions. EuroIntervention 2:169-174;
- 6) Aleksander Falkowski, Wojciech Poncyłjusz, Grażyna Wilk, Małgorzata Szczerbo-Trojanowska. The evaluation of primary stenting of sirolimus-eluting versus bare-metal stents in the treatment of atherosclerotic lesions of crural arteries. Eur Radiol 2009, 19, 966-974;
- 7) Myron Wojtowycz. Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby-Year Book 1995, 1-30.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo (min. 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Pacjent powinien mieć założone dojście do żyły obwodowej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastowego i ilości ekspozycji. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [puls/s]	≥ 1

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 50 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 10 minut; czas zabiegu 50 minut; sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania 10 minut; obsługa panelu sterującego podczas zabiegu 50 minut; wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4-20ml/s przy ciśnieniu 100-900PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4 ml/kg m.c. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości leczoną tętnicę przed i po zabiegu oraz leczoną zmianę i zmianę po implantacji stentu. Poza tym naczynia doprowadzające i odprowadzające leczonej tętnicy. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Zdjęcia powinny być podpisane z krótką informacją o stencie. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego stentu, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy stentowania w aspekcie drożności naczynia. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy należy odnotować to w wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych. Po wykonaniu dodatkowych projekcji można wykonać procedurę, albo odstąpić w przypadku wykazania niemożności implantacji stentów;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania, na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu. Obraz naczyń który uniemożliwia skuteczną implantację stentów;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, np podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego – powyżej 4ml/kg wagi ciała. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5–7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu. Założenie dostępu do żyły obwodowej. Przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH), opcjonalnie funkcja bolus chasing, panel cyfrowy o osi długiej 40cm+/-5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm .

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10ml. U pacjentów z bólem spoczynkowym nie pozwalającym na spokojne leżenie znieczulenie zewnątrzoponowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy standardowym dostępie pachwinowym przez tętnicę udową wspólną nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, w miejscu wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej. Można wybrać nakłucie alternatywne (tętnic kończyny górnej lub wkłucie udowe wsteczne) w przypadku niedostępności przez tętnicę udową wspólną lub w przypadku lepszej dostępności do leczonej zmiany. Przy wyborze dostępu z innej tętnicy obwodowej należy uwzględnić jej średnicę pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do wymogów związanych ze średnicą stenta.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik pig- tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami (zalecane średnice 4-5F.), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące. Do angioplastyki cewniki z balonem. Stenty uwalniające lek. Heparyna niefrakcjonowana, Chlorowoderek lidokainy. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszuli naczyniowej, wykonanie wstrzyknięcia środka kontrastowego przez cewnik diagnostyczny. Przejście przewodnikiem poza leczoną zmianę. Przed zabiegiem podanie 5000j. heparyny niefrakcjonowanej i.a. w bolusie (2500 j. u chorych dializowanych). W uzasadnionych przypadkach wykonanie predylatacji cewnikiem balonowym dobranym do średnicy zdrowego naczynia, nie przekraczającej 20% średnicy naczynia. Wszczepienie stentów. Rodzaj, średnica i długość stentów dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany, średnicy, przebiegu i rodzaju leczonego naczynia według aktualnych zaleceń klinicznych. Po wszczepieniu stentów wykonanie kontrolnej arteriografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Założenie opatrunku uciskowego złożonego z gazy jałowej odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowanej opaskami elastycznymi lub przylepcem, względnie zamknięcie naczynia za pomocą specjalnego urządzenia do zamykania naczyń.

Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wklucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomić lekarza prowadzącego i odnotować w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 raz w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych (zalecane 10 pulsów /sek) przez okres 10–30 minut. Należy wystrzegać się niepotrzebnego włączania skopi – używać tylko w momencie manipulacji sprzętem wewnątrznaczyniowym i krótko w trakcie pozycjonowania stentu.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania oraz ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

33. Przeznaczyniowa angioplastyka balonowa naczyń obwodowych (użycie jednego cewnika z balonem) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.629

ICD 9: 39.501.100

2. Cel procedury.

Udrożnienie zwężonej lub zamkniętej tętnicy.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab.n. med. Aleksander Falkowski, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Przeżyłkowa wewnątrznaczyniowa angioplastyka (percutaneous transluminal angioplasty – PTA) polega na nieoperacyjnym rozszerzaniu i udrażnianiu naczyń za pomocą cylindrycznych dwukanałowych cewników z balonem. Stosowanie cewników balonowych polega na mechanicznym poszerzaniu światła tętnicy do prawidłowej średnicy. Pozwala to na zlikwidowanie zaburzeń przepływu i przywrócenie napływu prawidłowej objętości krwi, co prowadzi do poprawy stanu klinicznego pacjenta. Jest to metoda uznana i stosowana od wielu lat. Obecnie zaakceptowana i rekomendowana międzynarodowym konsensusem TASC I i TASC II.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
0	8	0	3	5
1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów przezskórnych - angioplastyk naczyń

obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:

- a) wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 angioplastyk naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 40 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
 - 3) pielęgniarka;
 - 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań, z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy

wspomagać się badaniem dopplerowskim). W przypadkach zaawansowanych zmian miażdżycowych wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy wyborze dostępu wkłucia uwzględnienie średnicy naczynia pod kątem wymiarów koszulki naczyniowej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo (min. 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować leczenie antyagregacyjne (ASA, ticlopidyna, clopidogrel) w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej, odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowany opaskami elastycznymi lub przylepcem, bądź stosuje się urządzenia do zamykania miejsca wkłucia w naczyniu. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Leczenie standardowe ASA do końca życia. Nakaz ograniczenia czynników ryzyka choroby miażdżycowej (nikotynizm, hipercholesterolemia, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca). Zalecenie ćwiczeń fizycznych. Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (usg dopplerowskie, angioCT lub angioMR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Gruntzig A., Kumpe D.A.: Technique of percutaneous transluminal angioplasty with the Gruntzig balloon catheter. *AJR*, 1979, 132, 547–552.64;
- 2) Castaneda–Zuniga W.R., Formanek A.: The mechanism balloon angioplasty. *Radiology*, 1980, 135, 565–571.68;
- 3) Greenfield A.: Femoral, popliteal, and tibial arteries: percutaneous transluminal angioplasty. *AJR*, 1980, 135, 927–935.77. Guidelines for percutaneous transluminal angioplasty. Standards of practice committee of the Society of Cardiovascular and Interventional Radiology. *Radiology*, 1990, 177, 619–626;
- 4) Capek P., McLean G.K., Berkowriz H.D.: Femoropopliteal angioplasty: factors influencing long–term success. *Circulation*, 1991, 83, Suppl. 1, 170–180;
- 5) Johnston K.W.: Femoral and popliteal arteries: reanalysis of results of balloon angioplasty. *Radiology*, 1992, 183, 767–771;
- 6) Vroegindewij D., Vos L., Tielbeek A., Buth J., van der Bosch H.: Balloon angioplasty combined with primary stenting versus balloon angioplasty alone in femoropopliteal obstructions: A comparative randomized study, *Cardiovasc Intervent Radiol*, 1997, 6, 420–425.89;

- 7) Bosch J.L., Hunink M.G.M.: Meta-analysis of the results of percutaneous transluminal angioplasty and stent placement for aortoiliac occlusive disease. *Radiology*, 1997, 204, 87–96;
- 8) Muradin G., Bosch J., Stijnen T., Hunink M: Balloon dilation and stent implantation for treatment of femoropopliteal arterial disease: meta-analysis, *Radiology*, 2001, 137–145.85;
- 9) Ruef J., Hofmann M., Haase J.: Endovascular interventions in iliac and infrainguinal occlusive artery disease. *J. Interv. Cardiol.* 2004, 6, 427–435;
- 10) Norgren L., Hiatt W.R., Dormandy J.A., et al.: Inter-Society Consensus for the Management of Peripheral Arterial Disease (TASC II) *Eur. J. Vasc. Endovasc. Surg.* 2007, 33, Supp.1, 1–75. 1.48;
- 11) Myron Wojtowycz. *Handbook of Interventional Radiology and Angiography* second edition, Mosby-Year Book 1995, 1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo (min. 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Pacjent powinien mieć założone dojsście do żyły obwodowej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastowego i ilości ekspozycji. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjn
częstość [puls/s]	≥ 10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 40 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 10 minut; czas zabiegu 40 minut; sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania 10 minut; obsługa panelu sterującego podczas zabiegu 40 minut; wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4-20ml/s przy ciśnieniu 100-900PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4 ml/kg m.c. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości leczoną tętnicę przed i po zabiegu oraz leczoną zmianę i zmianę po implantacji stentu. Poza tym naczynia doprowadzające i odprowadzające leczonej tętnicy. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Zdjęcia powinny być podpisane z krótką informacją o stencie. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego stentu, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy stentowania w aspekcie drożności naczynia. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy należy odnotować to w wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych. Po wykonaniu dodatkowych projekcji można wykonać procedurę, albo odstąpić w przypadku wykazania niemożności wykonania angioplastyki;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania, na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu. Obraz naczyń który uniemożliwia skuteczną angioplastykę;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, np podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego – powyżej 4ml/kg wagi ciała. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5–7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: zapis w wyniku badania.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu. Założenie dostępu do żyły obwodowej. Przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych (zalecana 10 obrazów/s), DSA, akwizycja 1–3 obrazów/sek.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road map, panel średnicy w osi długiej minimum 35cm.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml. U pacjentów z bólem spoczynkowym nie pozwalającym na spokojne leżenie znieczulenie zewnątrzoponowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy standardowym dostępie pachwinowym przez tętnicę udową wspólną nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, w miejscu wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej. Można wybrać nakłucie alternatywne (tętnic kończyny górnej i dolnej lub wkłucie udowe wsteczne) w przypadku niedostępności przez tętnicę udową wspólną lub w przypadku lepszej

dostępności do leczonej zmiany. Przy wyborze dostępu z innej tętnicy obwodowej należy uwzględnić jej średnicę pod kątem wymiarów koszulki naczyniowej.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik pig– tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami (zalecane średnice 4–5F.), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące. Do angioplastyki cewniki z balonem. Heparyna niefrakcjonowana, Chlorowodorek lidokainy. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszulki naczyniowej, wykonanie wstrzyknięcia środka kontrastowego przez cewnik diagnostyczny. Przejście przewodnikiem poza leczonej zmianę. Przed zabiegiem podanie 5000j. heparyny niefrakcjonowanej i.a. w bolusie (2500 j. u chorych dializowanych). Angioplastyka cewnikiem balonowym dobranym do średnicy zdrowego naczynia, nie przekraczającej 20% średnicy naczynia. Rodzaj, średnica i długość balonu dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany, średnicy, przebiegu i rodzaju leczonego naczynia według aktualnych zaleceń klinicznych. Po zabiegu wykonanie kontrolnej arteriografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Założenie opatrunku uciskowego złożonego z gazy jałowej odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowanej opaskami elastycznymi lub przylepcem, względnie zamknięcie naczynia za pomocą specjalnego urządzenia do zamykania naczyń. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomić lekarza prowadzącego i odnotować w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 raz w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych (zalecane 10 pulsów/sek) przez okres 10–30 min. Należy wystrzegać się niepotrzebnego włączania skopi – używać tyłkout w momencie manipulacji sprzętem wewnątrznaczyniowym i krótko w trakcie pozycjonowania i napełniania balonu.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	250-300
Skopia	
napięcie [kV]	65-76
prąd [mA]	50-80
tryb	impulsowa

częstość [imp/sec]	10
--------------------	----

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 1-3;

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów. Dokumentacja z badania w formie elektronicznej (CD, DVD) oraz w formie hardcopy obrazującej istotne informacje diagnostyczno-lecznicze.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania oraz ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF

1,4

34. Przeznaczyniowa angioplastyka balonowa naczyń obwodowych (użycie dwóch lub więcej cewników z balonem) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.630

ICD 9: 39.501.200

2. Cel procedury.

Udrożnienie zwężonej lub zamkniętej tętnicy.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab.n. med. Aleksander Falkowski, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Przezskórna wewnątrznaczyniowa angioplastyka (percutaneous transluminal angioplasty – PTA) polega na nieoperacyjnym rozszerzaniu i udrażnianiu naczyń za pomocą cylindrycznych dwukanałowych cewników z balonem. Stosowanie cewników balonowych polega na mechanicznym poszerzaniu światła tętnicy do prawidłowej średnicy. Pozwala to na zlikwidowanie zaburzeń przepływu i przywrócenie napływu prawidłowej objętości krwi, co prowadzi do poprawy stanu klinicznego pacjenta. Jest to metoda uznana i stosowana od wielu lat. Obecnie zaakceptowana i rekomendowana międzynarodowym konsensusem TASC I i TASC II.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciężki stan ogólny chorego;

2) bezwzględne:

- a) sepsa,
- b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów przezskórnych - angioplastyk naczyń obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 angioplastyk naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 40 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań, z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim). W przypadkach zaawansowanych zmian miażdżycowych wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy wyborze dostępu wkłucia uwzględnienie średnicy naczynia pod kątem wymiarów koszulki naczyniowej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo (min. 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować leczenie antyagregacyjne (ASA, ticlopidyna, clopidogrel) w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej, odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowany opaskami elastycznymi lub przylepcem, bądź stosuje się urządzenia do zamykania miejsca wkłucia w naczyniu. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Leczenie standardowe ASA do

końca życia. Nakaz ograniczenia czynników ryzyka choroby miażdżycowej (nikotynizm, hipercholesterolemia, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca). Zalecenie ćwiczeń fizycznych. Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (usg dopplerowskie, angioCT lub angioMR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Gruntzig A., Kumpe D.A.: Technique of percutaneous transluminal angioplasty with the Gruntzig balloon catheter. *AJR*, 1979, 132, 547–552.64;
- 2) Castaneda–Zuniga W.R., Formanek A.: The mechanism balloon angioplasty. *Radiology*, 1980,135, 565–571.68;
- 3) Greenfield A.: Femoral, popliteal, and tibial arteries: percutaneous transluminal angioplasty. *AJR*, 1980, 135, 927–935.77;
- 4) Guidelines for percutaneous transluminal angioplasty. Standards of practice committee of the Society of Cardiovascular and Interventional Radiology. *Radiology*, 1990, 177, 619–626;
- 5) Capek P., McLean G.K., Berkowriz H.D.: Femoropopliteal angioplasty: factors influencing long–term success. *Circulation*, 1991, 83, Suppl. 1, 170–180;
- 6) Johnston K.W.: Femoral and popliteal arteries: reanalysis of results of balloon angioplasty. *Radiology*, 1992, 183, 767–771;
- 7) Vroegindewej D., Vos L., Tielbeek A., Buth J., van der Bosch H.: Balloon angioplasty combined with primary stenting versus balloon angioplasty alone in femoropopliteal obstructions: A comparative randomized study, *Cardiovasc Intervent Radiol*, 1997, 6, 420–425.89;
- 8) Bosch J.L., Hunink M.G.M.: Meta–analysis of the results of percutaneous transluminal angioplasty and stent placement for aortoiliac occlusive disease. *Radiology*, 1997, 204, 87–96;
- 9) Muradin G., Bosch J., Stijnen T., Hunink M: Balloon dilation and stent implantation for treatment of femoropopliteal arterial disease: meta–analysis, *Radiology*, 2001, 137–145.85;
- 10) Ruef J., Hofmann M., Haase J.: Endovascular interventions in iliac and infrainguinal occlusive artery disease. *J. Interv. Cardiol.* 2004, 6, 427–435;
- 11) Norgren L., Hiatt W.R., Dormandy J.A., et al.: Inter–Society Consensus for the Management of Peripheral Arterial Disease (TASC II) *Eur. J. Vasc. Endovasc. Surg.* 2007, 33, Supp.1, 1–75. 1.48;
- 12) Myron Wojtowycz. *Handbook of Interventional Radiology and Angiography* second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo (min. 6 godz. po jedzeniu), nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Pacjent powinien mieć założone dojście do żyły obwodowej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastowego i ilości ekspozycji. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [puls/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 50 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 10 minut; czas zabiegu 50 minut; sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania 10 minut; obsługa panelu sterującego podczas zabiegu 50 minut; wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4-20ml/s przy ciśnieniu 100-900PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml)

celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4 ml/kg m.c. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości leczoną tętnicę przed i po zabiegu oraz leczoną zmianę i zmianę po implantacji stentu. Poza tym naczynia doprowadzające i odprowadzające leczonej tętnicy. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Zdjęcia powinny być podpisane z krótką informacją o stencie. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego stentu, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy stentowania w aspekcie drożności naczynia. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy należy odnotować to w wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych. Po wykonaniu dodatkowych projekcji można wykonać procedurę, albo odstąpić w przypadku wykazania niemożności wykonania angioplastyki;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania, na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu. Obraz naczyń który uniemożliwia skuteczną angioplastykę;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, np podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego – powyżej 4ml/kg wagi ciała. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5–7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu. Założenie dostępu do żyły obwodowej. Przygotowanie pola operacyjnego – odkarzenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH), opcjonalnie funkcja bolus chasing, panel cyfrowy o osi długiej 40cm+/-5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm .

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10ml. U pacjentów z bólem spoczynkowym nie pozwalającym na spokojne leżenie znieczulenie zewnątrzoponowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy standardowym dostępie pachwinowym przez tętnicę udową wspólną nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, w miejscu wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej. Można wybrać nakłucie alternatywne (tętnic kończyny górnej i dolnej lub wkłucie udowe wsteczne) w przypadku niedostępności przez tętnicę udową wspólną lub w przypadku lepszej dostępności do leczonej zmiany. Przy wyborze dostępu z innej tętnicy obwodowej należy uwzględnić jej średnicę pod kątem wymiarów koszulki naczyniowej.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik pig- tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami (zalecane średnice 4–5F.), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące. Do angioplastyki cewniki z balonem. Heparyna niefrakcjonowana, Chlorowoderek lidokainy. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszuli naczyniowej, wykonanie wstrzyknięcia środka kontrastowego przez cewnik diagnostyczny. Przejście przewodnikiem poza leczoną zmianę. Przed zabiegiem podanie 5000j. heparyny niefrakcjonowanej i.a. w bolusie (2500 j. u chorych dializowanych). Angioplastyka cewnikiem balonowym dobranym do średnicy zdrowego naczynia, nie przekraczającej 20% średnicy naczynia. Rodzaj, średnica i długość balonu dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany, średnicy, przebiegu i rodzaju leczonego naczynia według aktualnych zaleceń klinicznych. W przypadkach zmian wielopoziomowych zastosowanie cewników z balonami dostosowanymi do średnic leczonych naczyń. Po zabiegu wykonanie kontrolnej arteriografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Założenie opatrunku uciskowego złożonego z gazy jałowej odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowanej opaskami elastycznymi lub przylepcem, względnie zamknięcie naczynia za pomocą specjalnego urządzenia do zamykania naczyń. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3 Gy powiadomić lekarza prowadzącego i odnotować w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 raz w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych (zalecane 10 pulsów/sek) przez okres 10-30 minut. Należy wystrzegać się niepotrzebnego włączania skopi – używać tylko w momencie manipulacji sprzętem wewnątrznaczyniowym i krótko w trakcie pozycjonowania i napełniania balonu.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	impulsowa
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania oraz ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

35. Ultrasonografia wewnątrznaczyniowa pod kontrolą fluoroskopii - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.640

ICD 9: 00.211.000

2. Cel procedury.

Celem procedury jest wewnątrznacyniowa ocena obrazowa zabiegów angioplastyki i stentowania naczyń obwodowych – ocena pod kątem uszkodzenia udrażnianego naczynia, szczególnie rozwarstwienia i decyzji o konieczności implantacji stentu naczyniowego. Także ocena po stentowaniu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. med. Tomasz Jargiełło, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Możliwość zastosowania ultrasonografii wewnątrznacyniowej – IVUS pozwala na osiągnięcie lepszych (trwalszych) wyników angioplastyki i stentowania naczyń obwodowych. Zasadą większości zabiegów wewnątrznacyniowego poszerzania naczyń jest angioplastyka balonowa a w razie powikłań (brak skuteczności, rozwarstwienia) implantacja stentu – IVUS umożliwia optymalizację zabiegów poprzez ocenę wyników angioplastyki na bieżąco w trakcie wykonywania procedury. Zapotrzebowanie na IVUS ocenia się na ok. 10–20% zabiegów wewnątrznacyniowej angioplastyki/stentowania. Dodatkowym wskazaniem jest ocena tętniaków tętnic i żył obwodowych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) zaburzenia układu krzepnięcia krwi,
- b) ciężki stan ogólny chorego,
- c) wysokie, niestabilne nadciśnienie tętnicze,
- d) szpiczak mnogi,
- e) nieprawidłowe poziomy hormonów tarczycy;

2) bezwzględne:

- a) sepsa,
- b) uczulenie na środek kontrastujący,
- c) brak współpracy i zgody chorego.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie/zabieg nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
0	8	0	3	5
1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 100 zabiegów, w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 50 samodzielnie,
 - b) wykonanie co najmniej 200 angiografii przeprowadzonych samodzielnie,
 - c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych, w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, CT i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Badanie IVUS wykonuje się lub w trakcie angiografii diagnostycznej lub w trakcie zabiegów angioplastyki/stentowania, dlatego po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, zbyt małe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia naczyniowego, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

IVUS wykonuje się przez istniejący dostęp naczyniowy (do angiografii diagnostycznej lub zabiegu wewnątrznaczyniowego, uwagi wymaga wprowadzenie odpowiedniej dla sondy IVUS śluzki naczyniowej. Wprowadzanie przewodnika dla sondy pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej tak jak do wyjściowej procedury diagnostycznej lub zabiegowej. Chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Marty B, Tozzi P, Ruchat P, Huber C, Doenz F, von Segesser LK. An IVUS-based approach to traumatic aortic rupture, with a look at the lesion from inside. *J Endovasc Ther.* 2007 Oct;14(5):689–97;
- 2) Leeser MA.: Defining a new standard for IVUS optimized drug-eluting stent implantation—the PRAVIO study: do we know the right technique for stent optimization? *Catheter Cardiovasc Interv.* 2009 Aug 1;74(2):348–56.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcje tak jak przy podstawowej procedurze – podstawowa projekcja PA. Obszar zainteresowania zależy od miejsca procedury podstawowej i obrazowanej patologii;
- 2) zgodnej z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Tryb	pulsacyjna
częstość [puls/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na jądra u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 45 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 60 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360-400mgJ) niejonowy, podawany w ramach procedury podstawowej (maksymalnie 5ml/kg ciężaru ciała) – badanie IVUS nie wymaga osobnego podawania środka kontrastującego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem zabiegu jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. W opisie podany musi być sposób wykonania zabiegu, oraz jego efekt końcowy, podane środki farmakologiczne i inne w trakcie zabiegu. Zalecenia po wykonaniu procedury. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy – wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje tak jak w badaniu/zabiegu podstawowym – muszą być dostosowane do anatomiiobrazowanych naczyń i patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 3ml/kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: badania IVUS nie wymaga modyfikacji ilości podawanego środka kontrastującego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Oodkążenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie wykonania zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, zabezpieczenie możliwości podania tlenu i przeciwstrząsowych środków farmakologicznych.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecana 2% Lignokaina) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy dostępie pachwinowym (tak jak do procedury podstawowej) nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej lub venflonu o średnicy 18–20G z miejscem wkłucia 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, w miejscu wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej. Wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii a następnie służy naczyniowej o średnicy odpowiadającej sondzie IVUS.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu tętniczego stosowana jest igła 1 lub 2–częściowa 18–22G. Następnie zestaw przewodników: przewodniki diagnostyczne typu "J" lub proste oraz przewodniki zabiegowe

hydrofilne. Po przewodnikach wprowadza się cewniki: cewnik przeglądowy np. typu pigtail lub prosty z bocznymi otworami oraz wybiórcze cewniki specjalistyczne. W większości zabiegów diagnostycznych nie stosuje się heparyny lecz przed wprowadzeniem sondy IVUS zaleca się podanie dożylnie lub dotętniczo 3000–5000 j.m. hepryny.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp naczyniowy żylny lub tętniczy (w zależności od obrazowanej patologii), wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii użycie cewnika diagnostycznego (przeglądowego lub wybiórczego) dla ustalenia pozycji sondy IVUS. Wprowadzenie sondy IVUS przez koszulkę o odpowiedniej średnicy. Przed procedurą podanie 5000j. heparyny niefrakcjonowanej i.v. w bolusie. Po zarejestrowaniu obrazów ultrasonograficznych wycofanie sondy IVUS. Dalsze postępowania tak jak po każdym nakłuciu zabiegowym.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem – tak jak przy procedurze podstawowej. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Wprowadzenie sondy IVUS odbywa się pod kontrolą fluoroskopii – skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek) przez okres 10–30 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania sondy IVUS. W trudnych warunkach (otyły chory) skopia pulsacyjna 15–20 pulsów/s.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	pulsacyjna
częstość [imp/sec]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

36. Przeskórna angioplastyka naczyń obwodowych z użyciem balonu tnącego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.641

ICD 9: 39 506.100

2. Cel procedury.

Wewnątrznaczyniowe udrożnienie tętnic lub żył z zastosowaniem balonu tnącego – stosuje się w przypadku niepowodzenia angioplastyki przetok dializacyjnych i nawrotów zwężeń w stentach naczyniowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. med. Tomasz Jargiełło, dr hab. med Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Nie zaleca się stosowania balonu tnącego do zabiegów standardowej angioplastyki zwężeń tętnic obwodowych ze względu na możliwość uszkodzenia tętnicy. Podstawowym wskazaniem do użycia balonu tnącego (z ostrzami na balonie) jest nawrót zwężenia w uprzednio implantowanym stencie (najczęściej z powodu przerostu śródbłonna) – wówczas zastosowanie balonu tnącego jest postępowaniem z wyboru. Balony tnące stosuje się także do poszerzania włóknistych (niepodatnych na "zwykłą" angioplastykę) zwężeń przetok dializacyjnych oraz zwężeń żył centralnych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciężki stan ogólny chorego;

2) bezwzględne:

a) sepsa,

b) bakteriemia,

c) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia – najczęściej nie dotyczy.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole:

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów przezskórnych - angioplastyk naczyń obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 angioplastyk naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 40 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego

lub innych istotnych będących podstawą skierowania (angio-TK, angio-MR). Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikł z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, zbyt małe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Do zabiegów stosuje się różne dostępy naczyniowe (w zależności od obszaru anatomicznego i typu naczyń). Po nakłuciu zaleca się wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Konieczne stosowanie odpowiedniej średnicy śluz naczyniowych umożliwiających atraumatyczne wprowadzenie balonu tnącego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabiegi wykonuje się w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgnarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Shammas NW.: Restenosis after lower extremity interventions: current status and future directions. J Endovasc Ther. 2009 Feb;16 Suppl 1:I170–82;

- 2) Dick P, Sabeti S, Mlekusch W, Schlager O, Amighi J, Haumer M, Cejna M, Minar E, Schillinger M. :Conventional balloon angioplasty versus peripheral cutting balloon angioplasty for treatment of femoropopliteal artery in-stent restenosis: initial experience. Radiology. 2008 Jul;248(1):297–302.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji skośnej do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania – w zależności od lokalizacji patologii naczyniowej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	zależne od obszaru badania, zdjęcia pod kontrolą rentgenoskopii po wypełnieniu tętnic w polu zainteresowania
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Tryb	pulsacyjna
częstość [imp/s]	≥10

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na jądra u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu ok. 45–60 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu ok. 60–70 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego ok. 60–70 minut;

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego(rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300-400mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej – maksymalnie 4ml/kg ciężaru ciała. Podany z szybkością 3-10ml/s przy ciśnieniu 100-300PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od naczynia w obszarze zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem zabiegu jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Prawidłowe badanie zawiera pełną dokumentację angiograficzną całej długości leczonego naczynia (droga napływu i odpływu). Naczynia muszą być odwzorowane ostro do kalibru submilimetrowego. W opisie podany musi być sposób wykonania zabiegu, oraz jego efekt końcowy, podane środki farmakologiczne i inne w trakcie zabiegu. Zalecenia po wykonaniu procedury. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy – wpisanie do wyniku badania. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii naczyń w obszarze występowania leczonej patologii naczyniowej;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 3ml/kg wagi ciała, przy braku współpracy lub zgody ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5–7ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i sposobie zachowania się chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH), opcjonalnie funkcja bolus chasing, panel cyfrowy o osi dłuższej 40cm+/-5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy min. 35cm .

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecana jest 2% Lignokaina) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy dostępie pachwinowym lub innym (pachowym, ramiennym) nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej o średnicy 18–22G z miejscem wkłucia 1-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, w miejscu wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej (lub ramiennej czy pachowej w miejscach typowych). Wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Po uzyskaniu dostępu naczyniowego wprowadza się szluzę naczyniową o średnicy odpowiedniej do stosowanego balonu tnącego. Następnie cewnik diagnostyczny wybiórczy oraz przewodniki zabiegowe i cewniki z balonami tnącymi w wymiarach dostosowanych do poszerzanych tętnic. Heparyna niefrakcjonowana 5000 j. m. Do przepłukiwania cewników 0,9 NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Cewniki z balonami tnącymi mają szczególne wskazania zabiegowe – nie zaleca się stosowania balonu tnącego do zabiegów standardowej angioplastyki zwężeń tętnic obwodowych ze względu na możliwość uszkodzenia/pęknięcia poszerzanej tętnicy. Podstawowym wskazaniem do użycia balonu tnącego (z ostrzami na balonie) jest nawrót zwężenia w uprzednio implantowanym stencie (najczęściej z powodu przerostu śródbłonna) – wówczas zastosowanie balonu tnącego jest postępowaniem z wyboru. Balony tnące stosuje się także do poszerzania włóknistych (niepodatnych na "zwykłą" angioplastykę) zwężeń przetok dializacyjnych oraz zwężeń żył centralnych.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia standardowo stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przyklepcem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Należy również pouczyć chorego o samokontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3Gy powiadomienie lekarza prowadzącego,

odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów/sek) przez okres 10–30 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania cewnika z balonem tnącym. W trudnych warunkach anatomicznych i w trakcie inflacji balonu tnącego wskazana skopia pulsacyjna 15–20 pulsów/s.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
tryb	impulsowa
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Tryb: DSA;

Częstość [obr/s]: 2-7;

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji.

BSF (współczynnik rozproszenia wstecznego)

1,4

37. Plastyka balonowa przełyku lub tchawicy - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.556

ICD 9: 42. 921. 100

2. Cel procedury.

Poszerzenie zwężenia przełyku lub tchawicy (udrożnienie niedrożności) – cewnikiem balonowym wprowadzonym przez nos w celu odtworzenia fizjologicznej drogi pokarmowej lub oddechowej bez względu na przyczynę powstania zwężenia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. med. Tomasz Jargiełło, dr hab. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Celem plastyki balonowej przełyku lub tchawicy jest poszerzenie zwężenia lub udrożnienie odcinkowej niedrożności: u chorych z ograniczeniem drożności przełyku celem zabiegu jest małoinwazyjne przywrócenie drożności czyli możliwości normalnego przyjmowania posiłków; u chorych z ograniczeniem drożności tchawicy celem zabiegu jest przywrócenie normalnej drożności dróg oddechowych i zapewnienie możliwości samodzielnego oddychania np. bez rurki intubacyjnej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne: bakteriemia, uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabiegi nie są przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej
 - a) wykonanie co najmniej 25 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 15 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;

- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać: rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania rtg klatki piersiowej, TK, ewentualnie MR i innych istotnych – będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania małoinwazyjnej procedury leczniczej pod kontrolą rtg, informacja o możliwych powikłaniach i krótka ankieta dotycząca wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do przełyku nie stwierdza się objawów ubocznych, po podaniu środka kontrastującego do tchawicy może wystąpić uczucie bólu i odruchy kaszlu – chory musi być odpowiednio przygotowany (znieczulony) do zabiegów w obrębie dróg oddechowych

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania zbyt szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy utrudnionym dostępie przez nos można wprowadzać instrumenty przez usta – obie drogi dostępu nie wymagają specjalnego przygotowania – zaleca się usunięcie protez zębowych.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej lub siedzącej. Chory powinien być na czczo min 4 godz. przed zabiegiem, wykąpany, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po usunięciu instrumentów chory nie wymaga zabezpieczeń, wskazane są badania kontrolne drożności przełyku lub tchawicy – endoskopowe i/lub badania kontrastowe rtg.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Morgan J. L., Khan H. N., Lambert M. M., "Surgeon. 2009 Aug;7(4):203 – 51
- 2) Oesophageal stenting in a district general hospital. Dis Esophagus. 2009 Sep 24. [Epub ahead of print]
- 3) Lopes T. L., Eloubeidi M. A., A pilot study of fully covered self – expandable metal stents prior to neoadjuvant therapy for locally advanced esophageal cancer.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 4 godzin – 6 godzin, nawodniony i poinformowany o celu zabiegu i o zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i obie projekcje skośne w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania i przebieg przełyku i tchawicy w klatce piersiowej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3, czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	10 do 20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na jądra u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 45 minut – 60 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 50 minut-70 minut;

- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut-70 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, podany ręcznie do przetyku lub tchawicy przez cewnik diagnostyczny, ilość dobierana indywidualnie 10ml-20ml na jedno podanie. Podanie środka kontrastującego do przewodu pokarmowego lub dróg oddechowych nie wywołuje niepożądanych reakcji alergicznych i nie wymaga ścisłych ustaleń ilościowych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej;
- 2) wynikiem zabiegu jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis.
- 3) opis zabiegu powinien zawierać sposób wykonania zabiegu, oraz jego efekt końcowy, podane środki farmakologiczne i inne w trakcie zabiegu. Zalecenia po wykonaniu procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii przetyku i tchawicy oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: możliwa zmiana pozycji chorego przy zabiegu – np. z leżącej do siedzącej i na odwrot;
- 3) przerwanie badania: brak możliwości przeprowadzenia prowadnika lub cewnika balonowego przez miejsce ograniczenia drożności przetyku lub tchawicy, pogorszenie stanu chorego w trakcie zabiegu, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: opisywane zabiegi nie wymagają modyfikacji ilości podawanego środka kontrastującego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część szczegółowa zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Przygotowanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i oczekiwanym sposobie zachowania chorego w trakcie zabiegu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Zalecana jest sedacja i znieczulenie miejscowe gardła (zalecana 2% Lignokaina lub żel z Lignokainą), w zabiegach na tchawicy konieczne znieczulenie drzewa oskrzelowego w celu zniesienia odruchu kaszlu. W niektórych przypadkach konieczne jest dożylnie znieczulenie ogólne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nie dotyczy opisywanych zabiegów

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Prowadnik typu "J" lub prosty oraz prowadnik hydrofilny, cewniki specjalistyczne wybiórcze o różnych krzywiznach. Do wstępnego poszerzenia cewniki z balonem o średnicy 5mm-8mm (często konieczne balony wysokociśnieniowe), właściwe poszerzenie balonami o średnicy 10mm-20mm. Do przepłukiwania cewników 0,9 NaCl.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po przeprowadzeniu prowadnika przez miejsce ograniczenia drożności przełyku lub tchawicy – w pierwszym etapie zwykle wykonuje się wstępną plastykę balonami o średnicy 5mm-10mm obserwując zachowanie się balonu. Następnie kontrola radiografia kontrastowa i podjęcie decyzji o wielkości balonu do właściwej plastyki (najczęściej 10mm-20mm). W przypadku nieskutecznej plastyki należy powtórzyć zabieg balonem wysokociśnieniowym. Po wykonaniu ostatecznego poszerzenia radiografia kontrastowa kontrolna.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po usunięciu instrumentów nie jest wymagane specjalne postępowanie. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych (zalecane 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut-30 minut, uwaga: należy przestrzegać włączania skopi tylko w momencie manipulacji prowadników i cewników diagnostycznych oraz na krótko w trakcie pozycjonowania cewnika z balonem do plastyki.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja):	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]:	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s] DSA, 1 do 3.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4

38. Plastyka balonowa przełyku lub tchawicy ze stentem - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.557.

ICD: 9 42. 922. 101.

2. Cel procedury.

Poszerzenie zwężenia przełyku lub tchawicy (udrożnienie niedrożności) – cewnikiem balonowym oraz specjalnym stentem wprowadzonym przez nos lub jamę ustną w celu odtworzenia fizjologicznej drogi pokarmowej lub oddechowej bez względu na przyczynę powstania zwężenia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. med. Tomasz Jargiełło, dr hab. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Celem plastyki balonowej przełyku lub tchawicy ze stentem jest poszerzenie zwężenia lub udrożnienie odcinkowej niedrożności – stent implantuje się przy braku skuteczności angioplastyki balonowej. Stosuje się specjalne stenty samorozprężalne (pokrywane lub nie). U chorych z ograniczeniem drożności przełyku celem zabiegu jest małoinwazyjne przywrócenie drożności czyli możliwości normalnego przyjmowania posiłków; u chorych z ograniczeniem drożności tchawicy celem zabiegu jest przywrócenie normalnej drożności dróg oddechowych i zapewnienie możliwości samodzielnego oddychania np. bez rurki intubacyjnej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne: brak współpracy chorego przy niemożności odpowiedniego znieczulenia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabiegi nie są przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyk z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 30 zabiegów samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik radiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania rtg klatki piersiowej, TK, ewentualnie MR i innych istotnych – będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania małoinwazyjnej procedury leczniczej pod kontrolą rtg, informacja o możliwych powikłaniach i krótka ankieta dotycząca wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do przełyku nie stwierdza się objawów ubocznych, po podaniu środka kontrastującego do tchawicy może wystąpić uczucie bólu i odruchy kaszlu – chory musi być odpowiednio przygotowany do zabiegów w obrębie dróg oddechowych

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy utrudnionym dostępie przez nos można wprowadzać instrumenty przez usta – obie drogi dostępu nie wymagają specjalnego przygotowania – zaleca się usunięcie protez zębowych.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej lub siedzącej. Chory powinien być na czczo minimum 4 godziny przed zabiegiem, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po usunięciu instrumentów chory nie wymaga specjalnych zabezpieczeń, wskazane są badania kontrolne drożności przełyku lub tchawicy – endoskopowe i/lub badania kontrastowe rtg.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Greenall J., Chengappa K. A., Pereira B., *Early tracheal stenosis post esophageal stent insertion in a patient with lung cancer* "Am J Gastroenterol. 2009 May;104(5):1329 – 30;
- 2) Morgan J. L., Khan H. N., Lambert M. M., *Oesophageal stenting in a district general hospital* Epub 2009 Apr 14. Surgeon. 2009 Aug;7(4):203 – 5;
- 3) Dis Esophagus. 2009 Sep 24. [Epub ahead of print] A pilot study of fully covered self – expandable metal stents prior to neoadjuvant therapy for locally advanced esophageal cancer. Lopes T. L., Eloubeidi M. A.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 4 godziny – 6 godzin, nawodniony i poinformowany o celu zabiegu i o zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i obie projekcje skośne w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie

następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania i przebieg przełyku i tchawicy w klatce piersiowej;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu,
obrazy [obr/s]	akwizycja 1 do 3
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]:	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	10 do 20

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na jądra u mężczyzn lub na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewników, przewodników i systemu wprowadzającego stent – wykorzystywanych przy zabiegu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 45 minut-60 minut; wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu+czas zabiegu+sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 50 minut-70 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania+obsługa panelu sterującego 50 minut-70 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, podany ręcznie do przełyku lub tchawicy przez cewnik diagnostyczny, ilość dobierana indywidualnie 10ml-20ml na jedno podanie. Podanie środka kontrastującego do przewodu pokarmowego lub dróg oddechowych nie wywołuje niepożądanych reakcji alergicznych i nie wymaga ścisłych ustaleń ilościowych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej;
- 2) opis powinien zawierać sposób wykonania zabiegu, oraz jego efekt końcowy, podane środki farmakologiczne i inne w trakcie zabiegu. Zalecenia po wykonaniu procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii przełyku i tchawicy oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: możliwa zmiana pozycji chorego przy zabiegu – np. z leżącej do siedzącej i na odwrot;
- 3) przerwanie badania: brak możliwości przeprowadzenia prowadnika lub cewnika balonowego przez miejsce ograniczenia drożności przełyku lub tchawicy, pogorszenie stanu chorego w trakcie zabiegu, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: opisywane zabiegi nie wymagają modyfikacji ilości podawanego środka kontrastującego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część szczegółowa zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 1 do 3 obrazów na sekundę, uwaga! zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH).

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych (zalecana 10 obrazów na sekundę), DSA, akwizycja 1 do 3 obrazów na sekundę, uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nie dotyczy opisywanych zabiegów.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Prowadnik typu "J" lub prosty oraz prowadnik hydrofilny, cewniki specjalistyczne wybiórcze o różnych krzywiznach. Do wstępnego poszerzenia cewniki z balonem o średnicy 5mm-8mm (często konieczne balony wysokociśnieniowe), właściwe poszerzenie balonami o średnicy 10mm-20mm. Dobór rozmiaru i typu stentu odbywa się indywidualnie – stosowane są specjalne stenty dedykowane do omawianych struktur. Do przepłukiwania cewników 0,9 NaCl.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po przeprowadzeniu prowadnika przez miejsce ograniczenia drożności przełyku lub tchawicy – w pierwszym etapie zwykle wykonuje się wstępną plastykę balonami o średnicy 5mm-10mm obserwując zachowanie się balonu. Następnie kontrola radiografia kontrastowa i podjęcie decyzji o wielkości balonu do właściwej plastyki (najczęściej 10mm-20mm). W przypadku nieskutecznej plastyki należy powtórzyć zabieg balonem wysokociśnieniowym i/lub implantować stent przełykowy lub tchawiczy. Po wykonaniu ostatecznego poszerzenia radiografia kontrastowa kontrolna.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po usunięciu instrumentów nie jest wymagane specjalne postępowanie. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut-30 minut, uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania cewników z blonem lub stentu. W trudnych warunkach anatomicznych i np. w trakcie wszczepiania stentu skopia pulsacyjna 15 pulsów na sekundę do 20 pulsów na sekundę

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja):	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s] DSA, 1 do 3. Cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4

39. Wewnątrznaczyniowa implantacja stentgraftu do tętniaka aorty piersiowej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.558

ICD 9: 39.711.100

2. Cel procedury.

Wyłączenie tętniaka z krążenia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Kody ICD10 : I70 – I79.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Tętniak aortalny jest patologicznym odcinkowym rozcięciem ściany tętnicy głównej. Powstanie tętniaka może być związane z miażdżycą, genetycznie uwarunkowanymi chorobami tkanki łącznej, zmianami zapalnymi – zakażeniami bakteryjnymi. Może powstać również w i urazu. Powiększanie się tętniaka może doprowadzić do jego pęknięcia i krwotoku stanowiącego bezpośrednie zagrożenie życia. Tętniakowi może towarzyszyć rozwarstwienie lub pęknięcie ściany aorty. Leczenie tętniaków może być chirurgiczne (wycięcie, wszycie protezy) lub poprzez wewnątrznaczyniową implantację stentgraftu – samorozprężalnej protezy zakładanej przy użyciu skopi rentgenowskiej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: niewyrównana niewydolność krążenia
- 2) bezwzględne: uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Pole Wartość w tabeli oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

Tabela 1: Pole:

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej lub specjalista w dziedzinie kardiologii, z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów

wewnątrznaczyniowych naczyń obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych, w zespole z lekarzem posiadającym tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarzem posiadającym specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie przez każdego z w/w specjalistów w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 zabiegów naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 40 zabiegów samodzielnie, wykonanie przez każdego z w/w specjalistów co najmniej 25 zabiegów implantacji stentgraftów aortalnych w tym co najmniej 15 zabiegów samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);

- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie instrumentowania, lub pielęgniarka z ukończonym kursem kwalifikacyjnym w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego lub pielęgniarka z tytułem specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego;
- 4) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur wewnątrznaczyniowych;
- 5) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym: badania KT lub USG/MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Przygotowanie stentgraftu do implantacji niezgodne z zaleceniami producenta, nieprawidłowe dobranie protezy do warunków anatomicznych aorty i tętnic biodrowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy odsłoniętej chirurgicznie tętnicy udowej – nakłucie bezpośrednie; przy nakłuciu przezskórnym dla kontroli implantacji – nakłucie tętnicy udowej ok. 1,5cm poniżej więzadła pachwinowego; wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego; przy dostępie pachowym w celu założenia cewnika diagnostycznego – ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Odsłonięcie chirurgiczne dostępu do tętnicy udowej – umożliwiające bezpieczne wprowadzenie systemu stentgraftu do aorty.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami i pachami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon (jedynie w uzasadnionych przypadkach) przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chirurgiczne zaopatrzenie tętnicy udowej w miejscu wprowadzenia stentgraftu. Chory pozostaje w pozycji leżącej (sala pooperacyjna monitorowana) przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia oraz miejsca zaopatrzenia chirurgicznego dostępu w tętnicy udowej. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Opieka anestezjologa – typowa w zależności od zastosowanego znieczulenia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pasierski T., Gaciong Z., Torbicki A., Szmidt J. i wsp. : *Angiologia*. PZWL;
- 2) Harris P. on Behaf of the EUROSTAR Collaborators. *J Endovasc Ther* 2003, 10.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik angiograficzny, przewodniki o zwiększonej sztywności – do implantacji stentgraftu, zestawy wprowadzające z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail, cewnik typu headhunter);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja skośna (oraz boczna lub PA, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania

się naczyń łuku aorty); dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia łuk aorty z dobrym uwidocznieniem tętnic od niego odchodzących; w zależności od rozległości zabiegu również aorta zstępująca i brzuszna z uwidocznieniem głównych pni tętniczych;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2 do 5, czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	75-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	10 do 20

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie są wymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 60 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 100 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 90 minut;
- 4) lekarz chirurg naczyniowy: uzyskanie dostępu naczyniowego: 20 minut, zaopatrzenie miejsca dostępu po zabiegu: 20 minut;
- 5) lekarz anestezjolog: wykonanie znieczulenia: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml-10ml na sekundę przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy

zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje wykonanie angiografii aorty piersiowej z objęciem jej wszystkich odcinków oraz dokładnym uwidocznieniem miejsca odejścia tętnic łuku aorty. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru milimetrowego. Wynik obejmuje opis z wpisanym rodzajem i badaniem (+ ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocena wielkość i lokalizację tętniaka, obecność rozwarstwienia ściany lub przerwania jej ciągłości. Uwzględnia odmiany anatomiczne odejść naczyń. Ocena drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych. Określenie rodzaju zastosowanego stentgraftu (typ, producent). Ocena obecność ewentualnych przecieków i określa ich typ.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty piersiowej oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 3ml/kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml-7ml na sekundę razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część szczegółowa zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, założenie cewnika do pęcherza moczowego, monitorowanie czynności życiowych pacjenta; wykonanie znieczulenia – rodzaj znieczulenia: w zależności od stanu klinicznego pacjenta (decyduje lekarz anestezjolog).

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2obr/s-7obr/s, uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy

o osi długiej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o osi długiej/średnicy min. 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne dotchawicze, nadoponowe, rdzeniowe-w zależności od stanu klinicznego pacjenta; decyduje lekarz anestezjolog. W miejscu nakłucia przezskórnej tętnicy – znieczulenie miejscowe, nasiąkowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera (w części diagnostycznej) z użyciem igły 1 lub 2 – częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym (założenie cewnika diagnostycznego) zalecenie stosowanie igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Odsłonięcie chirurgiczne t. udowej wspólnej dla wprowadzenia stentgrafta (nóżki) lub t. biodrowej przy metodzie z doszytym rękawem. W zestawach niskoprofilowych w odpowiednich warunkach anatomicznych przezskórne wprowadzenie stentgrafta (nóżki) z zastosowaniem odpowiednich zestawów szewnych po usunięciu zestawu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail, headhunter zalecane średnice 4F-5F. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Stosowanie przewodników hydrofilnych oraz przewodników o zwiększonej sztywności (do implantacji stentgraftu). Stentgraft prosty. W zależności od typu protezy – można stosować mechaniczne doprężenie stentgraftu balonem o parametrach zgodnych z instrukcją producenta protezy.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail, headhunter zalecane średnice 4F-5F. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Stosowanie przewodników hydrofilnych oraz przewodników o zwiększonej sztywności (do implantacji stentgraftu). Stentgraft prosty. W zależności od typu protezy – można stosować mechaniczne doprężenie stentgraftu balonem o parametrach zgodnych z instrukcją producenta protezy.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Miejsce dostępu do implantacji stentgraftu w tętnicy udowej – zaopatrzenie chirurgiczne. Na miejsce wkłucia przezskórnej stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej (sala pooperacyjna monitorowana, OIOM) przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia oraz miejsca zaopatrzenia chirurgicznego dostępu w tętnicy udowej. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Opieka anestezjologa – typowa w zależności od zastosowanego znieczulenia. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane ok. 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut-15 minut, uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótka w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja):	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

częstość [obr/s]: 2 do 5 Cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

40. Leczenie tętniaków aorty stentgraftem rozgałęzionym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.559

ICD 9: 39. 711. 101

2. Cel procedury.

Wyłączenie tętniaka z krążenia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie, o którym mowa w art. 33g ust. 7 ustawy:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

I70 – I 79.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Tętniak aortalny jest patologicznym odcinkowym rozděciem ściany tętnicy głównej. Powstanie tętniaka może być związane z miażdżycą, genetycznie uwarunkowanymi chorobami tkanki łącznej, zmianami zapalnymi – zakażeniami bakteryjnymi. Może powstać również w następstwie urazu. Powiększanie się tętniaka może doprowadzić do jego pęknięcia i krwotoku stanowiącego bezpośrednie zagrożenie życia. Tętniakowi może towarzyszyć

rozwarstwienie lub pęknięcie ściany aorty. Leczenie tętniaków może być chirurgiczne (wycięcie, wszycie protezy) lub poprzez wewnątrznacyniową implantację stentgraftu – samorozprężalnej protezy zakładanej przy użyciu skopi rentgenowskiej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: niewyrównana niewydalność krążenia;
- 2) bezwzględne: uczulenie na środek kontrastujący;

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Wartość w tabeli oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów wewnątrznacyniowych naczyń obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych, w zespole z lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie przez każdego z w/w specjalistów w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 zabiegów naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 40 zabiegów samodzielnie,
 - b) wykonanie przez każdego z w/w specjalistów co najmniej 50 zabiegów implantacji stentgraftów aortalnych w tym co najmniej 30 zabiegów samodzielnie,
 - c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie instrumentowania, lub pielęgniarka z ukończonym kursem kwalifikacyjnym w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego lub pielęgniarka z tytułem specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego;

- 4) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur wewnątrznaczyniowych;
- 5) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym: badania CT lub USG/MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Informacja o możliwych powikłaniach i krótka ankieta dot. wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Przygotowanie stentgraftu do implantacji niezgodne z zaleceniami producenta, nieprawidłowe dobranie protezy do warunków anatomicznych aorty i tętnic biodrowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy przezskórnej implantacji protezy – ok. 1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego; przy dostępie pachowym – w celu założenia cewnika diagnostycznego – ostrożne powolne nakłucie pod kontrola reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Odślonięcie chirurgiczne dostępu do tętnicy udowej – umożliwiające bezpieczne wprowadzenie systemu stentgraftu do aorty.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami i pachami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon (jedynie w uzasadnionych przypadkach) przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Miejsce odsłoniętej tętnicy – zaopatrzone chirurgicznie. Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Ze względu na chirurgiczne odsłonięcie tętnic udowych w celu implantacji protezy, pacjent powinien przebywać na sali pooperacyjnej pod opieką lekarską i pielęgniarzką. Opieka anestezjologa – typowa w zależności od zastosowanego znieczulenia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pasierski T., Gaciong Z., Torbicki A., Szmidt J. *Angiologia*. PZWL;
- 2) Harris P. *On Behaf of the EUROSTAR Collaborators, Endovascular AAA Repair is not failed experiment*. *J Endovasc Ther*, 2003;10:I – 1 – I – 51.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami + cewniki specjalistyczne do cewnikowania naczyń dogłowych);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i (boczna lub skośna) umożliwiające lokalizację odejścia tętnic nerkowych, obejmujące zakresem badania rozwidlenie aorty oraz tętnice biodrowe łącznie z odejściem tętnic biodrowych wewnętrznych; w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Można zastosować angiografię rotacyjną w celu wyboru optymalnej projekcji podczas implantacji protezy;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-70
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu,
obrazy [obr/s]	2 do 5 czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	75-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	10 do 20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie wymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców,

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 60 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 100 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 80 minut;
- 4) lekarz anestezjolog: wykonanie znieczulenia 20 minut;
- 5) chirurg naczyniowy: wykonanie dostępu naczyniowego do implantacji stentgrfatu 20 minut; chirurgiczne zaopatrzenie miejsca implantacji 20 minut.

W sumie cała procedura 160 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do aorty brzusznej wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml do 20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml do 10ml na sekundę przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4ml na kilogram wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje wykonanie angiografii brzusznej z uwidocznieniem poziomu odejścia tętnic nerkowych i obejmującej tętnice biodrowe łącznie z miejscem odejścia tętnic biodrowych wewnętrznych oraz wykonanie implantacji stentgraftu celem wyłączenia tętniaka. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Wynik z wpisaniem rodzajem zabiegu (+ ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia szerokość aorty, poziom odejścia tętnic nerkowych, drożność tętnic biodrowych

i udowych. Uwzględnia odmiany anatomiczne odejść. Ocenia wielkość i lokalizację worka tętniaka w stosunku do tętnic nerkowych i biodrowych wewnętrznych. Określenie rodzaju użytego stentgraftu (typ, producent). Ocenia obecność ewentualnych przecieków i określa ich typ.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty i poziomu odejścia tętnic nerkowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej do szybkością 4ml-7ml na sekundę razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część szczegółowa zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, założenie cewnika do pęcherza moczowego, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie wykonania zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających; wykonanie znieczulenia (o rodzaju znieczulenia decyduje anestezjolog).

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2obr/s-7obr/s. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi dłuższej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o osi dłuższej/średnicy min. 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie – ogólne dotchawicze, rdzeniowe, nadoponowe – w zależności od stanu klinicznego pacjenta – decyduje lekarz anestezjolog; w miejscach nakłucia przezskórnego tętnic poza obszarem znieczulonym – miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10ml .

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera (w części diagnostycznej) z użyciem igły 1 lub 2 – częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie prowadnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie

pachowym i promieniowym (w celu założenia cewników diagnostycznych) zalecenie stosowanie igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Odslonięcie chirurgiczne t. udowej wspólnej dla wprowadzenia stentgrafta (nóżki) lub t. biodrowej przy metodzie z doszytym rękawem. W zestawach niskoprofilowych w odpowiednich warunkach anatomicznych przezskórne wprowadzenie stentgrafta (nóżki) z zastosowaniem odpowiednich zestawów szewnych po usunięciu zestawu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail, headhunter, zalecane średnice 4F-5F. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Prowadniki angiograficzne hydrofilne i prowadniki o zwiększonej sztywności (do implantacji stentgraftu); stentgraft aortalny rozwidlony lub jednoczęściowy. W przypadku stosowania stentgraftu jednostronnego (unilateral) – wykonanie pomostu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu można zastosować road mapping, stosowanie prowadników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i. v. Heparyny (dawka standardowa – 5 tys. j.m; modyfikacja ilości – w zależności od stanu klinicznego pacjenta i ewentualnych przeciwwskazań) W przypadkach zastosowania stentgraftu typu uniiliac – chirurgiczne wykonanie pomostu nadłonowego w celu zapewnienia prawidłowego dopływu krwi do kończyn dolnych. W przypadku wąskich lub odcinkowo niedrożnych tętnic udowych lub biodrowych możliwe jest wprowadzenie stentgraftu do aorty poprzez chirurgicznie wykonany mankiet roboczy. W przypadku gdy tętniak obejmuje również tętnice biodrowe zewnętrzne (a także w przypadku implantacji stentgraftu typu unilateral) można przed implantacją stentgraftu, wykonać embolizację gałęzi tętnicy biodrowej wewnętrznej spiralami lub korkami embolizacyjnymi. W zależności od typu protezy – można stosować mechaniczne dopięcie stentgraftu balonem o parametrach zgodnych z instrukcją producenta protezy.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Miejsca odsloniętej tętnicy – zaopatrzenie chirurgiczne. Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia (sala pooperacyjna monitorowana, OIOM). Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sekundę). Uwaga: przestrzegać włączania skopi tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z

	obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

częstość [obr/s]: 10 do 20, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4

41. Likwidacja przecieków po implantacji stentgraftu z wyłączeniem leczenia stentem krytym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.560

ICD 9: 39.711.102

2. Cel procedury.

Wyłączenie tętniaka z krążenia po implantacji stentgraftu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

I70 – I79.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Po implantacji stentgraftu może dojść do komunikacji jamy tętniaka z aorta lub naczyniami tętniczymi uchodzącymi do jamy tętniaka. Przecieki te są sklasyfikowane w 4 kategoriach. Przeciek typu Ia jest związany z przeciekiem w okolicy szyji tętniaka, typu Ib z podciekaniem od strony dystalnej. Przeciek typu II jest w przypadkach napływu krwi do jamy tętniaka przez naczynia uchodzące do jego jamy (t. krezkowa dolna, tt. lędźwiowe). Typu III jest związany z uszkodzeniem materiału i rozejściem się elementów budujących stentgraft. Typu IV związany jest z przepuszczalnością materiału pokrywającego stentgraft i jest często związana z zaburzeniami krzepliwości krwi u chorego. Sytuacja ta powoduje niecałkowite wykrzepianie jamy tętniaka, a w skrajnych przypadkach powiększaniem się rozmiarów co grozi jego pęknięciem. Zaleca się wczesne leczenie przecieków typu I i III, typu II w momencie powiększania się rozmiarów tętniaka. Leczenie jest dobierane indywidualnie w zależności od rozmiarów przecieku, typu przecieku, możliwości anatomicznych, stanu chorego. Przecieki typu I leczy się zwykle modelowaniem balonami

niskociśnieniowymi, wszczepianiem przedłużeń bliższych lub dalszych, stentów nagich rozpierających, embolizacji spiralami metalowymi lub klejem, podawaniem trombiny, Przecieki typu II embolizacją naczyń zasilających lub jamy tętniaka. Przecieki typu III dokładaniem elementu stentgraftu łączącego, typu IV wymaga czasami wszczepienia stentgrafta w stentgraft.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: niewyrównana niewydolność krążenia;
- 2) bezwzględne: uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Wartość w tabeli oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów wewnątrznaczyniowych naczyń obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych:
 - a) wykonanie przez każdego z w/w specjalistów w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 zabiegów naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 40 zabiegów samodzielnie,
 - b) wykonanie przez każdego z w/w specjalistów co najmniej 25 zabiegów implantacji stentgraftów aortalnych w tym co najmniej 15 zabiegów samodzielnie,
 - c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;

- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur wewnątrznaczyniowych;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznania dodatkowe, rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym: badania CT lub USG/MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Informacja o możliwych powikłaniach i krótka ankieta dot. wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Przygotowanie stentgraftu do implantacji niezgodne z zaleceniami producenta, nieprawidłowe dobranie protezy do warunków anatomicznych aorty i tętnic biodrowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy przezskórnej implantacji protezy – ok. 1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego; przy dostępie pachowym – w celu założenia cewnika diagnostycznego – ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Odsłonięcie chirurgiczne dostępu do tętnicy udowej (2 tętnic udowych) – umożliwiające bezpieczne wprowadzenie systemu stentgraftu do aorty.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godz., wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami i pachami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon (jedynie w uzasadnionych przypadkach) przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Miejsce odsłoniętej tętnicy – zaopatrzone chirurgicznie. Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Ze względu na chirurgiczne odsłonięcie tętnic udowych w celu implantacji protezy, pacjent powinien przebywać na sali pooperacyjnej pod opieką lekarską i pielęgniarzką. Opieka anestezjologa – typowa w zależności od zastosowanego znieczulenia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pasierski T., Gaciong Z., Torbicki A., Szmidt J., *Angiologia*. PZWL;
- 2) Harris P. on Behalf of the EUROSTAR Collaborators;
- 3) Endovascular AAA Repair is not failed experiment. *J Endovasc Ther*, 2003, 10:1 – 1 – I – 51.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: odstawowa projekcja PA i(boczna lub skośna) umożliwiające lokalizację przecieku, odejścia tętnic nerkowych, obejmujące zakresem badania rozwidlenie aorty oraz tętnice biodrowe łącznie z odejściem tętnic biodrowych wewnętrznych; w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Można zastosować angiografię rotacyjną w celu wyboru optymalnej projekcji roboczej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2 do 5, czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	75-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji

	z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	10 do 20

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie wymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) lekarz: wykonanie zabiegu 60 minut, wykonanie opisu 10 minut;

2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu+czas zabiegu+sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 100 minut;

3) technik: przygotowanie do badania+obsługa panelu sterującego 80 minut;

4) lekarz anestezjolog: wykonanie znieczulenia 20 minut;

5) chirurg naczyniowy: wykonanie dostępu naczyniowego do implantacji stentgrfatu 20 minut, chirurgiczne zaopatrzenie miejsca implantacji 20 minut,

W sumie cała procedura 160 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do aorty brzusznej wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml-10ml na sekundę przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje wykonanie angiografii brzusznej z uwidocznieniem poziomu odejścia tętnic nerkowych i obejmującej tętnice biodrowe łącznie z miejscem odejścia tętnic biodrowych wewnętrznych oraz udokumentowanie miejsca przecieku. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Wynik precyzuje rodzaj zabiegu (+ ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania), ocenia szerokość aorty, poziom odejścia tętnic nerkowych, drożność tętnic biodrowych i udowych. Uwzględnia odmiany anatomiczne odejść. Ocenia wielkość i lokalizację worka tętniaka w stosunku do

tętnic nerkowych i biodrowych wewnętrznych. Określenie rodzaju użytego materiału do zamknięcia jamy tętniaka, kanału lub naczynia zaopatrującego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty i poziomu odejścia tętnic nerkowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml na kilogram wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml-7ml na sekundę razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część szczegółowa zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, założenie cewnika do pęcherza moczowego, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie wykonania zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających; wykonanie znieczulenia (o rodzaju znieczulenia decyduje anestezjolog).

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2 do 7 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o osi długiej/średnicy min. 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie – ogólne dotchawicze, rdzeniowe, nadoponowe – w zależności od stanu klinicznego pacjenta – decyduje lekarz anestezjolog; w miejscach nakłucia przezskórnego tętnic poza obszarem znieczulonym – miejscowe, nasiętkowe (zalecany chlorowoderek lidokainy)

w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera (w części diagnostycznej) z użyciem igły 1 lub 2 – częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym (w celu założenia cewników diagnostycznych) zalecenie

stosowanie igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Odslonięcie chirurgiczne t. udowej wspólnej dla wprowadzenia sprzętu o rozmiarach wielkoprofilowych. Przy stosowaniu sprzętu niskoprofilowego w odpowiednich warunkach anatomicznych zastosowanie odpowiednich zestawów szewnych po usunięciu zestawu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail, headhunter, zalecane średnice 4F-5F. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Prowadniki angiograficzne hydrofilne i prowadniki o zwiększonej sztywności (do implantacji stentgraftu); stentgraft aortalny rozwidlony lub jednoczęściowy. W przypadku stosowania stentgraftu jednostronnego (unilateral) – wykonanie pomostu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu można zastosować road mapping, stosowanie prowadników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i trudnych naczyniach. Podanie i. v. Heparyny (dawka standardowa – 5 tys. j.m; modyfikacja ilości – w zależności od stanu klinicznego pacjenta i ewentualnych przeciwwskazań) W przypadkach zastosowania stentgraftu typu uniiliac – chirurgiczne wykonanie pomostu nadłonowego w celu zapewnienia prawidłowego dopływu krwi do kończyn dolnych. W przypadku wąskich lub odcinkowo niedrożnych tętnic udowych lub biodrowych możliwe jest wprowadzenie stentgraftu do aorty poprzez chirurgicznie wykonany mankiet roboczy. W przypadku gdy tętniak obejmuje również tętnice biodrowe zewnętrzne (a także w przypadku implantacji stentgraftu typu unilateral) można przed implantacją stentgraftu, wykonać embolizację gałęzi tętnicy biodrowej wewnętrznej spiralami lub korkami embolizacyjnymi. W zależności od typu protezy – można stosować mechaniczne dopięcie stentgraftu balonem o parametrach zgodnych z instrukcją producenta protezy.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Miejsca odsloniętej tętnicy – zaopatrzenie chirurgiczne. Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia (sala pooperacyjna monitorowana, OIOM). Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane ok. 10 pulsów na sekundę). Uwaga: przestrzegać włączania skopi tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75

prąd [mA	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
----------	--

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2 do 5, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4

42. Flebografia nerkowa - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.565

ICD 9: 88.651.100

2. Cel procedury.

Uwidocznienie żył nerkowych na całej długości od spływu do żyły głównej dolnej. Ocena drożności i ew. zmian patologicznych w żyłach nerkowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Adam Zapaśnik, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. W przypadku obrazowania żył podajemy kontrast pod odpowiednim ciśnieniem w jej ujściu lub po wprowadzeniu cewnika jak najdalej obwodowo podajemy środek kontrastujący ręcznie. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować odlew badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny chorego,
- b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- c) szpiczak mnogi;

2) bezwzględne:

- a) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych,, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia użycie osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie (co najmniej 100 angiografii wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczone przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego ewentualnie KT, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacja o możliwych powikłaniach i krótka ankieta dot. wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, ok 1cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. W przypadku niedrożności żył biodrowych stosowanie dostępu żylnego z żyły szyjnej wewnętrznej lub kończyny górnej (zalecane po stronie prawej).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony i poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368 – 376;
- 2) Ödman P., Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta. Acta Radiol. 1956;45:1 – 14.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do flebografii (igła do nakłucia żyły, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami – przy dostępie z kończyny górnej);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania uwzględnia miejsce spływu żył nerkowych, żył biodrowych zwykle na wysokości L5-S1 do wysokości prawego przedsionka włącznie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1 do 3, czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość[puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy,
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20 minut, wykonanie opisu 10 minut;
 - 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
 - 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;
- W sumie cała procedura 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, podany dożylnie do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 20ml-25ml w flebografii bezpośrednio do żyły głównej dolnej przez cewnik z szybkością 7ml-10ml na sekundę, lub ręcznie z szybkością 5ml-10ml na sekundę przy ciśnieniu 100PSI-300PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji

na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje żyłę (żyły) narządowe z ich wpływem do żyły odbiorczej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żyły nerkowej oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. U chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 3ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml-7ml na sekundę razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część szczegółowa zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 1-3obr/s, uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy/wzmacniacz analogowy o osi długiej/średnicy min. 30cm.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10ml w dostępie pachwinowym i od żyły szyjnej wewnętrznej, przy dostępie kończynowym znieczulenie powierzchowne skórne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metodą z wyboru przy drożnych żyłach biodrowych jest dostęp pachwinowy, przy niedrożnych żyłach biodrowych dostęp z żyły szyjnej wewnętrznej lub kończyny górnej. Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2 – częściowej lub wenflonu o średnicy 1,2mm-1,4mm – przy dostępie pachwinowym. W dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1cm 1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, 1cm-1,5cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia t. udowej wspólnej. prowadzenie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego igła Seldingera lub podobna 1, lub 2 – częściowa oraz następnie wprowadzony introducer, a poprzez niego z użyciem przewodnika odpowiednio ukształtowany cewnik (np. typ Cobra i. in.). Zalecane średnicę 4F-5F. Przewodnik typu "J".

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W flebografii nerkowej dostęp pachwinowy metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2 – częściowej. Następnie zastąpienie igły introducerem 4/5/6F. Wprowadzanie przewodnika "J" pod kontrolą rentgenoskopii, użycie cewnika z bocznymi otworami (zalecany pig – tail) do flebografii od żyły głównej, a później cewników specjalistycznych w zależności od kształtu odejścia żyły nerkowej. Podanie środka kontrastującego pod prąd krwi, ostrożne w żyłach o kalibrze milimetrym. (zalecane podanie ręczne pod kontrolą skopi).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 min-15 min. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne: częstość [obr/s].

DSA, 2 do 4, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4

43. Flebografia nadnerczowa - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.566

ICD 9: 88.651.102

2. Cel procedury.

Uwidocznienie żył nadnerczowych z oceną ich drożności i patologii. Żyła nadnerczowa lewa odchodzi od żyły nerkowej lewej. Żyła nadnerczowa prawa odchodzi bezpośrednio od żyły głównej dolnej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Adam Zapaśnik, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Badanie ma na celu uwidocznienie żył z oceną ich drożności i patologii. Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Jeżeli podamy go pod ciśnieniem większym niż prąd krwi to zakontrastujemy też naczynia żyłne bardziej obwodowo niż położenie końcówki cewnika diagnostycznego. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować odlew badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne: uczulenie na środek na kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie (co najmniej 300 angiografii wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego ewentualnie KT, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, ok 1cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368 – 376;
- 2) Ödman P., Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta. Acta Radiol. 1956;45:1 – 14.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do flebografii (igła do nakłucia żyły, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail + cewniki specjalistyczne – przy dostępie z pachwiny);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania od miejsca wprowadzenia cewnika do spływu do żyły centralnej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1 do 3, czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	bez szczególnych wymagań
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20 minut, wykonanie opisu 10 minut;
 - 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
 - 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;
- W sumie cała procedura 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, podany dożylnie do wybranego naczynia ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 1 do 4ml na sekundę. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru żyły i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje żyłę (żyły) narządowe z ich spływem do żyły odbiorczej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żyły narządowej oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 3ml na kilogram wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie modyfikować ilości podawanego środka kontrastującego ze względu na kaliber naczynia;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część szczegółowa zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 1 do 3 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH).

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml w dostępie pachwinowym i od żyły szyjnej wewnętrznej.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy dostępie pachwinowym. nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2 – częściowej z miejscem wkłucia 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, 1cm-1,5cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia t. udowej wspólnej. prowadzenie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego igła Seldingera lub podobna 1, lub 2 – częściowa, koszulka hemostatyczna lub introducer, cewnik pig – tail i cewnik specjalistyczny w zależności od anatomii odejścia żył, zalecane średnice 4F-5F. Prowadnik typu "J", cewniki specjalistyczne.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

We flebografii narządowej dostęp pachwinowy metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2 – częściowej. wprowadzanie przewodnika "J" pod kontrolą rentgenoskopii, użycie cewnika

z bocznymi otworami (zalecany pig – tail) do flebografii żyły głównej a później cewników specjalistycznych w zależności od badanego narządu. Podanie środka kontrastującego pod prąd krwi, ostrożne w żyłach o kalibrze milimetrym. (zalecane podanie ręczne pod kontrolą skopi).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane ok. 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut – 15 minut. Uwaga: przestrzegać włączania skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: DSA, 1 do 4 Cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

44. Flebografia żył gonadalnych - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.567

ICD 9: 88. 651. 101

2. Cel procedury.

Uwidocznienie żył gonadalnych (jądrowych lub jajnikowych) z oceną ich drożności i patologii. Żyła gonadalna lewa odchodzi od żyły nerkowej lewej. Żyła gonadalna prawa odchodzi bezpośrednio od żyły głównej dolnej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Adam Zapaśnik, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Badanie ma na celu uwidocznienie żył z oceną ich drożności i patologii. Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Jeżeli podamy go pod ciśnieniem większym niż prąd krwi to zakontrastujemy też naczynia żyłne bardziej obwodowo niż położenie końcówki cewnika diagnostycznego. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować odlew badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne: uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 r. życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej lub specjalista w dziedzinie urologii lub ginekologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie (co najmniej 100 angiografii wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;

- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, ewentualnie KT, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, ok. 1cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory

pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368 – 376;
- 2) Ödman P., Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta. Acta Radiol. 1956;45:1 – 14;
- 3) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368 – 376;
- 4) Baum S., Pentecost M. J., :Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Wiliams & Wilkins second edition 2006.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do flebografii (igła do nakłucia żyły, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail + cewniki specjalistyczne – przy dostępie z pachwiny);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania od miejsca wprowadzenia cewnika do splotu do żyły centralnej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1 do 3 czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20 minut, wykonanie opisu 10 minut;
 - 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
 - 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;
- W sumie cała procedura 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, podany dożylnie do wybranego naczynia ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 1ml/s-7ml/s, ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru żyły i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje żyłę nerkową aż do spłotów w worku mosznowym u mężczyzn i spłotów w miednicy mniejszej u kobiet. Po stronie prawej od spłotów żylnych obwodowych (j. w.) do ujścia żyły czejej dolnej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żyły narządowej oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona venografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 3ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego we flebografii w ilości potrzebnej do wypełnienia spłotów żylnych obwodowych, pod kontrolą skopi;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Cześć szczegółowa zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 1obrazów/sek-3obrazów/sek. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH).

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml w dostępie pachwinowym i od żyły szyjnej wewnętrznej.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy dostępie pachwinowym. nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2 – częściowej z następowym użyciem introducera z miejscem wkłucia 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, 1cm-1,5cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia t. udowej wspólnej. prowadzenie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego igła Seldingera lub podobna 1, lub 2 – częściowa, następowo introducer 4/5/6F., przewodnik typu "J", cewniki specjalistyczne.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W flebografii narządowej dostęp pachwinowy metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2 – częściowej. wprowadzanie przewodnika "J" pod kontrolą rentgenoskopii, użycie cewnika z bocznymi otworami (zalecany pig – tail) do flebografii żyły głównej, a później cewników specjalistycznych w zależności od badanego narządu. Podanie środka kontrastującego "pod prąd krwi", ostrożne w żyłach o kalibrze milimetrym. (zalecane podanie ręczne pod kontrolą skopi). Badanie wykonujemy rozpoczynając je od wenografii żyły głównej dolnej dla ustalenia poziomu odejścia żyły nerkowej lewej, a od niej żyły gonadalnej. Żyła gonadalna prawa odchodzi bezpośrednio od żyły głównej dolnej.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odniesienie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut-15 minut uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-70
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s] DSA,1 do 4, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

45. Przekórne wprowadzenie filtra do żyły głównej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.572

ICD 9: 38.711.100

2. Cel procedury.

Przekórne wprowadzenie filtra do żyły głównej zabezpiecza przed zatorowością płucną skrzeplinami powstającymi w zlewisku żyły czołowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Adam Zapaśnik, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Założenie filtra do żyły głównej ma na celu zapobieżenie przemieszczania się materiału zatorowego do prawego przedsionka, a w konsekwencji do krążenia płucnego. Lokalizacja i sposób założenia filtra opisany jest dokładnie w instrukcji przygotowanej przez producenta na podstawie obowiązującej wiedzy literaturowej i doświadczalnej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych,, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 r. życia użycie osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego. Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie co najmniej 100 zabiegów wewnątrznaczyniowych, w tym co najmniej 50 zabiegów samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczonych przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego ewentualnie KT, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury;

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, ok. 1cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. W przypadku niedrożności żył biodrowych stosowanie dostępu żylnego od żyły szyjnej wewnętrznej lub żył kończyny górnej (zalecane po stronie prawej).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować leczenie antyagregacyjne (ASA, ticlopidyna, clopidogrel) w dawce nasycającej. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Becker D. M. et al., : Inferior vena caval filters. Indications, safety, effectiveness. Arch. Intern. Med. 1992, 152, 1985 – 1994;
- 2) Cho K. J. et al., : Evaluation of a New Percutaneous Stainless Steel Greenfield Filter. JVIR 1997, 8:181 – 187;

- 3) Consensus Conference , Prevention of venous thrombosis and pulmonary embolism, JAMA 1986, 256 (6):744 – 749;
- 4) Crochet D. P. et al., : Vena Tech – LGM filter: long term results of a prospective study. Radiology 1993,188:857 – 860;
- 5) Epstein D. H. et al., : Experience with the Amplatz retrievable vena cava filter. Radiology 1989, 172, 105 – 110;
- 6) Ferris E. J. et al., : Percutaneous inferior vena caval filters: Follow – up of seven designs in 320 patients. Radiology 1993, 188, 851 – 856;
- 7) Geisinger M. A. et al, Recurrent pulmonary embolism after Greenfield filter placement. Radiology 1987, 165:383 – 384;
- 8) Hicks M. E. et al., : Prospective anatomie study of the inferior vena cava and renal veins: comparison of selective renal venography with cavography and relevance in filter placement. JVIR 1995, 6, 721 – 749;
- 9) Kaufman J. A. et al.,: Operator errors during percutaneous placement of vena cava filters. AJR 1995, 165:1281 – 1287;
- 10) Kim D. et al., : Perforation of the inferior vena cava with aortic and vertebral penetration by a suprarenal Greenfield filter. Radiology 1989, 172,721 – 723;
- 11) Kuszyk B. S. et al., : Feasibility and pathologic effects on the caval wall of a new subcutaneously tethered temporary caval filter in swine. JVIR 1994, 5:5;
- 12) Lin G. Ch. et al., : Inferior vena caval filters: noninvasive evaluation. Radiology 1986,160:521 – 524;
- 13) Messmer J. M. et al., : Greenfield caval filters: long term radiographic follow – up study. Radiology 1985, 156:613 – 618;
- 14) Mil – Iward S. F. et al., : Preliminary Clinical Experience with the Gunther Temporary Inferior Vena Cava Filter. JVIR 1994, 5:863 – 868;
- 15) Mohan C. R. et al., : Comparative efficacy and complications of vena cava filters. J. Vasc. Surg. 1995, 21:235 – 246;
- 16) Nakagava N. et al., : Experimental evaluation of a retrievable vena cava filter. Vasc. Surg. 1994, 28:7 – 13;
- 17) Pais S. O. et al.,: Percutaneous insertion of the Kimray – Greenfield filter: technical considerations and problems. Radiology 1987,165:377 – 381;
- 18) Pieri A., Santoro G. et al., : Temporary cava filters. Our experience. Preliminary analysis of 24 cases. Phlebologie 1993, 46:457 – 466;
- 19) Roehm J. O. et al., : The Bird's Nest interior vena cava filter: progress report. Radiology 1988, 168:745 – 749;
- 20) Rose B. S. et al.,:Percutaneous transfemoral placement of the Kimray – Greenfield vena cava filter. Radiology 1987,165:373 – 376;
- 21) Schneider P. A. et al., : Caudal migration of the Gunther vena cava filter. Radiology 1989, 173:465 – 466;
- 22) Stoneham G. W. et al., : Temporary Inferior Vena Cava Filters: In Vitro Comparison with Permanent IVC Filters. JVIR 1995, 6:731 – 736;
- 23) Teitelbaum G. P., et al. : Vena cava filter splaying: potential complication of use of the titanium Greenfield filter. Radiology 1989, 173:809 – 814;
- 24) Urban M. i wsp., : Strebenbrüche bei der Langzeitkontrolle von Gunther – Kavafiltern. Ergebnisse nach 64 Filterimplantationen. Fortschr. Röntgenstr. 1992, 156:342 – 345;
- 25) Urigo F. et al., : Temporary caval filters. Indications, problems and results. Radiol. Med. Torino 1993, 86:876 – 884;

- 26) Vorwerk D. et al., : Use of a Temporary Caval Filter to Assist Percutaneous Iliocaval Thrombectomy: Experimental Results. JVIR 1995, 6:737 – 740;
- 27) Walter D. F. et al., : Inferior caval thrombosis treated with prolonged thrombolysis and caval filtration. JVIR 1995, 10:79 – 83;
- 28) Watanabe A. T. et al., : MR imaging of the Bird's Nest filter. Radiology 1990, 177:578 – 579;
- 29) Wojtowycz M. M. et al.,: The Bird's Nest Inferior Vena Caval Filter: Review of a Single – Center Experience. JVIR 1997, 8:171 – 179;
- 30) Zwaan M. et al., Erste Erfahrungen mit temporären Vena – cava – filtern. Fortsch. Röntgenstr. 1995, 163:171 – 176;
- 31) Seldinger SI., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368 – 376;
- 32) Ödman P., Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta. Acta Radiol. 1956;45:1 – 14;
- 33) Baum S., Pentecost M. J., :Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do flebografii (igła do nakłucia żyły, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami – przy dostępie z kończyny górnej);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania uwzględnia miejsce spływu żył biodrowych zwykle na wysokości L5-S1 do wysokości prawego przedsionka włącznie. Przy dostępie pachwinowym zalecane uwzględnienie żył biodrowych od wysokości więzadła pachwinowego do spływu żylnego żyły głównej dolnej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1 do 3
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	bez szczególnych wymagań
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 40 minut, wykonanie opisu 10 minut;
 - 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60 minut;
 - 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;
- W sumie cała procedura 70 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, podany dożylnie do wybranego naczynia ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 1ml/s-7ml/s Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru żyły i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje całe badanie z zobrazowaniem żyły głównej dolnej od miejsca spływu żył biodrowych do prawego przedsionka oraz założenie filtra. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Żyła nie może być wypełniona nadmiernie stężonym środkiem cieniującym. Proces implantacji filtra powinien przebiegać zgodnie z instrukcją producenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żyły głównej dolnej oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. U chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być

przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D). W wyjątkowych sytuacjach zabieg można wykonać pod kontrolą USG Doppler;

- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 3ml na kilogram wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 do 7ml na sekundę razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część szczegółowa zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 1obrazów/sek-3obrazów/sek. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH).

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml w dostępie pachwinowym i od żyły szyjnej wewnętrznej.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metodą z wyboru przy drożnych żyłach biodrowych jest dostęp pachwinowy, najmniej polecany dostęp z kończyn dolnych, przy niedrożnych żyłach biodrowych dostęp żylny od żyły szyjnej wewnętrznej lub najmniej polecany dostęp żył kończyny górnej (zalecane po stronie prawej). Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2 – częściowej lub wenflonu o średnicy 1,2mm-1,4mm, a następnie wymiana na zestaw wprowadzający filtr zgodnie z opisem producenta – przy dostępie pachwinowym. W dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, 1cm-1,5cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia t. udowej wspólnej. prowadzenie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie z kończyny górnej lub żyły szyjnej stosowanie wenflonów o średnicy 1mm-1,4mm i odpowiednich do tego przewodników typu "J", a następnie wymiana na zestaw wprowadzający filtr zgodnie z opisem producenta.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego igła Seldingera lub podobna 1, lub 2 – częściowa, lub wenflon o średnicy od 1mm-1,4mm. Przewodnik typu "J". Następnie wymieniamy igłę, koszulkę hemostatyczną bądź cewnik w uzyskanym dostępie na sprzęt zalecany lub dostarczony przez producenta filtru. W zależności od wskazań implantacja filtra czasowego, stało – czasowego lub stałego.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Metodą z wyboru przy drożnych żyłach biodrowych jest dostęp pachwinowy. Przy niedrożnych żyłach biodrowych dostęp od żyły szyjnej wewnętrznej (zalecana prawa). W dostępie pachwinowym można wykorzystać koszulki hemostatyczne przy pomocy odpowiedniego kalibru prowadników "J" pod kontrolą rentgenoskopii i bezpośrednio przez nie podać środek kontrastujący. Przy dostępie od żyły szyjnej wewnętrznej (zalecana prawa) lub od żył kończyny górnej stosowanie prowadników długich "J". Cewnik wprowadzony w miejsce zlewiska biodrowego, w przypadku przeszkody (skrzepliny), nieco powyżej miejsca wyczuwalnego oporu następnie stosujemy sprzęt wg instrukcji dostarczonej przez producenta stosowanego filtra.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Przy braku przeciwwskazań należy kontynuować leczenie antyagregacyjne (ASA, ticlopidyna, clopidogrel). Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (USG dopplerowskie, angioCT lub angioMR). Odniesienie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut – 15 minut, uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: DSA, 1 do 3, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

46. Przeskórne usunięcie filtra z żyły głównej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.573

ICD 9: 38.713.100

2. Cel procedury.

Przezkórne usunięcie filtra z żyły głównej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Adam Zapaśnik, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniem klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętniczym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych,, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 r. życia użycie osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 100 zabiegów, w tym co najmniej 50 zabiegów samodzielnie oraz co najmniej 300 angiografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego ewentualnie KT, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, ok. 1cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. W przypadku niedrożności żył biodrowych stosowanie dostępu żylnego od żyły szyjnej wewnętrznej lub żył kończyny górnej (zalecane po stronie prawej).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Becker D. M. et al., : Inferior vena caval filters. Indications, safety, effectiveness. Arch. Intern. Med. 1992, 152, 1985 – 1994;
- 2) Cho K. J. et al., : Evaluation of a New Percutaneous Stainless Steel Greenfield Filter. JVIR 1997, 8:181 – 187;
- 3) Consensus Conference, Prevention of venous thrombosis and pulmonary embolism, JAMA 1986, 256 (6):744 – 749;
- 4) Crochet D. P. et al., : Vena Tech – LGM filter: long term results of a prospective study. Radiology 1993,188:857 – 860;
- 5) Epstein D. H. et al., : Experience with the Amplatz retrievable vena cava filter. Radiology 1989, 172, 105 – 110;
- 6) Ferris E. J. et al., : Percutaneous inferior vena caval filters: Follow – up of seven designs in 320 patients. Radiology 1993, 188, 851 – 856;
- 7) Geisinger M. A. et al, Recurrent pulmonary embolism after Greenfield filter placement. Radiology 1987, 165:383 – 384;
- 8) Hicks M. E. et al., : Prospective anatomie study of the inferior vena cava and renal veins: comparison of selective renal venography with cavography and relevance in filter placement. JVIR 1995, 6, 721 – 749;
- 9) Kaufman J. A. et al.,: Operator errors during percutaneous placement of vena cava filters. AJR 1995, 165:1281 – 1287;
- 10) Kim D. et al., : Perforation of the inferior vena cava with aortic and vertebral penetration by a suprarenal Greenfield filter. Radiology 1989, 172,721 – 723;
- 11) Kuszyk B. S. et al., : Feasibility and pathologic effects on the caval wall of a new subcutaneously tethered temporary caval filter in swine. JVIR 1994, 5:5;
- 12) Lin G. Ch. et al., : Inferior vena caval filters: noninvasive evaluation. Radiology 1986,160:521 – 524;

- 13) Messmer J. M. et al., : Greenfield caval filters: long term radiographic follow – up study. Radiology 1985, 156:613 – 618;
- 14) Mil – Iward S. F. et al., : Preliminary Clinical Experience with the Gunther Temporary Inferior Vena Cava Filter. JVIR 1994, 5:863 – 868;
- 15) Mohan C. R. et al., : Comparative efficacy and complications of vena cava filters. J. Vasc. Surg. 1995, 21:235 – 246;
- 16) Nakagava N. et al., : Experimental evaluation of a retrievable vena cava filter. Vasc. Surg. 1994, 28:7 – 13;
- 17) Pais S. O. et al.,: Percutaneous insertion of the Kimray – Greenfield filter: technical considerations and problems. Radiology 1987,165:377 – 381;
- 18) Pieri A. , Santoro G. et al., : Temporary cava filters. Our experience. Preliminary analysis of 24 cases. Phlebologie 1993, 46: 457 – 466;
- 19) Roehm J. O. et al., : The Bird's Nest inferior vena cava filter: progress report. Radiology 1988, 168:745 – 749;
- 20) Rose B. S. et al., : Percutaneous transfemoral placement of the Kimray – Greenfield vena cava filter. Radiology 1987,165:373 – 376;
- 21) Schneider P. A. et al., : Caudal migration of the Gunther vena cava filter. Radiology 1989, 173:465 – 466;
- 22) Stoneham G. W. et al., : Temporary Inferior Vena Cava Filters: In Vitro Comparison with Permanent IVC Filters. JVIR 1995, 6:731 – 736;
- 23) Teitelbaum G. P., et al. : Vena cava filter splaying: potential complication of use of the titanium Greenfield filter. Radiology 1989, 173:809 – 814;
- 24) Urban M. i wsp., : Strebenbrüche bei der Langzeitkontrolle von Gunther – Kavafiltern. Ergebnisse nach 64 Filterimplantationen. Fortschr. Röntgenstr. 1992, 156:342 – 345;
- 25) Urigo F. et al., : Temporary caval filters. Indications, problems and results. Radiol. Med. Torino 1993, 86:876 – 884;
- 26) Vorwerk D. et al., : Use of a Temporary Caval Filter to Assist Percutaneous Iliocaval Thrombectomy: Experimental Results. JVIR 1995, 6:737 – 740;
- 27) Walter D. F. et al., : Inferior caval thrombosis treated with prolonged thrombolysis and caval filtration. JVIR 1995, 10:79 – 83;
- 28) Watanabe A. T. et al., : MR imaging of the Bird's Nest filter. Radiology 1990, 177:578 – 579;
- 29) Wojtowycz M. M. et al., : The Bird's Nest Inferior Vena Caval Filter: Review of a Single – Center Experience. JVIR 1997, 8:171 – 179;
- 30) Zwaan M. et al., : Erste Erfahrungen mit temporären Vena – cava – filtern. Fortsch. Röntgenstr. 1995, 163:171 – 176;
- 31) Seldinger SI., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique. Acta Radiol. 1953;39:368 – 376;
- 32) Ödman P., Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta. Acta Radiol. 1956;45:1 – 14;
- 33) Baum S. , Pentecost M. J., :Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Wiliams & Wilkins second edition 2006.

Część szczegółowa

I. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do flebografii (igła do nakłucia żyły, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką

hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami – przy dostępie z kończyny górnej);

- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania uwzględnia miejsce spływu żył biodrowych zwykle na wysokości L5-S1 do wysokości prawego przedsiotka włącznie. Przy dostępie pachwinowym i z kończyn dolnych zalecane uwzględnienie żył biodrowych od wysokości więzadła pachwinowego do spływu żylnego żyły głównej dolnej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75,
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu,
obrazy [obr/s]	1 do 3
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	10 do 20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20 minut, wykonanie opisu 10 minut;
 - 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
 - 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;
- W sumie cała procedura 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek

kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, podany dożylnie do wybranego naczynia ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 1ml-7ml/s Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru żyły i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje całe badanie z zobrazowaniem żyły głównej dolnej od miejsca spływu żył biodrowych do prawego przedsionka oraz zobrazowanie implantowanego filtra oraz flebografia żyły czczej po usunięciu filtra. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Żyła nie może być wypełniona nadmiernie stężonym środkiem cieniującym. Proces usunięcia filtra powinien przebiegać zgodnie z instrukcją producenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żyły głównej dolnej oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. U chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologich może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D). W wyjątkowych sytuacjach zabieg można wykonać pod kontrolą USG Doppler;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 3ml na kilogram wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml-7ml na sekundę razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury

Część szczegółowa zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 1 do 3 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru

zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH).

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml w dostępie pachwinowym i od żyły szyjnej wewnętrznej.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metodą z wyboru przy drożnych żyłach biodrowych jest dostęp pachwinowy, najmniej polecany dostęp z kończyn dolnych, przy niedrożnych żyłach biodrowych dostęp żylny od żyły szyjnej wewnętrznej lub żył kończyny górnej (zalecane po stronie prawej). Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2 – częściowej lub wenflonu o średnicy 1,2mm-1,4mm, a następnie wymiana na zestaw usuwający filtr zgodnie z opisem producenta – przy dostępie pachwinowym. W dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, 1cm-1,5cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia t. udowej wspólnej. Prowadzenie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie z kończyny górnej lub żyły szyjnej stosowanie wenflonów o średnicy 1mm-1,4mm i odpowiednich do tego przewodników typu "J", a następnie wymiana na zestaw usuwający filtr zgodnie z opisem producenta.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego igła Seldingera lub podobna 1, lub 2 – częściowa, lub wenflon o średnicy od 1mm-1,4mm. Przewodnik typu "J", koszulka hemostatyczna, zestaw do usuwania filtra kompatybilny do użytego filtra.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Metodą z wyboru przy drożnych żyłach biodrowych jest dostęp pachwinowy. Przy niedrożnych żyłach biodrowych dostęp od żyły szyjnej wewnętrznej (zalecana prawa). Wykonanie flebografii żyły czczej dolnej celem stwierdzenia braku przeciwwskazań do usunięcia filtra. Do usunięcia filtra stosujemy sprzęt wg instrukcji dostarczonej przez producenta implantowanego filtra.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut– 15 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)

napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: DSA, 1 do 3, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

47. Leczenie tętniaków aorty stentgraftem fenestrowanym lub techniką kominową - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.575

ICD 9: 39.711.400

2. Cel procedury.

Wyłączenie z krążenia tętniaka aorty piersiowej lub brzusznej obejmującego naczynia ważne życiowo (tt dogłowowe, tt brzuszne).

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Tętniak aortalny jest patologicznym odcinkowym rozcięciem ściany tętnicy głównej. Powstanie tętniaka może być związane z miażdżycą, genetycznie uwarunkowanymi chorobami tkanki łącznej, zmianami zapalnymi – zakażeniami bakteryjnymi. Może powstać również w następstwie urazu. Powiększanie się tętniaka może doprowadzić do jego pęknięcia i krwotoku stanowiącego bezpośrednie zagrożenie życia. Tętnikowi może towarzyszyć rozwarstwienie lub pęknięcie ściany aorty. Leczenie tętniaków może być chirurgiczne (wycięcie, wszycie protezy) lub poprzez wewnątrznacyniową implantację stentgraftu – samorozprężalnej protezy zakładanej przy użyciu skopi rentgenowskiej. W przypadkach tętniaków aorty piersiowej obejmującej tętnicę dogłową lub tętniaków aorty brzusznej

obejmujących tętnice nerkowe i/lub tętnice nerkowe i trzewne wyłączenie tętniaka jest możliwe po zastosowaniu stentgraftów fenestrowanych, rozgałęzionych lub techniką kominową (do tętnic nerkowych). Stentgrafty fenestrowane i rozgałęzione są szyte "na miarę" dla konkretnego chorego. Stentgrafty te wymagają dodatkowego wszczępienia stentów pokrywanych materiałem.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: niewyrównana niewydolność krążenia.
- 2) bezwzględne: uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Wartość w tabeli oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów wewnątrznaczyniowych naczyń obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych, w zespole z lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie przez każdego z w/w specjalistów w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 zabiegów naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 30 zabiegów samodzielnie, wykonanie przez każdego z w/w specjalistów co najmniej 30 zabiegów implantacji stentgraftów aortalnych w tym co najmniej 20 zabiegów samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie instrumentowania, lub pielęgniarka z ukończonym kursem kwalifikacyjnym w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego lub pielęgniarka z tytułem specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego

- 4) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur wewnątrznaczyniowych;
- 5) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym: badania KT lub USG/MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Informacja o możliwych powikłaniach i krótka ankieta dot. wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Przygotowanie stentgraftu do implantacji niezgodne z zaleceniami producenta, nieprawidłowe dobranie protezy do warunków anatomicznych aorty i tętnic odchodzących na wysokości tętniaka.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy przezskórnej implantacji protezy – ok. 1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego; przy dostępie pachowym – w celu założenia cewnika diagnostycznego – ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Odslonięcie chirurgiczne dostępu do tętnicy udowej – umożliwiające bezpieczne wprowadzenie systemu stentgraftu do aorty.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon (jedynie w uzasadnionych przypadkach) przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Miejsce odsłoniętej tętnicy – zaopatrzone chirurgicznie. Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Ze względu na chirurgiczne odsłonięcie tętnic udowych w celu implantacji protezy, pacjent powinien przebywać na sali pooperacyjnej pod opieką lekarską i pielęgniarzką. Opieka anestezjologa – typowa w zależności od zastosowanego znieczulenia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Pasierski T., Gaciong Z., Torbicki A., Szmidt J.,. Angiologia. PZWL;
- 2) Harris P., on Behalf of the EUROSTAR Collaborators, Endovascular AAA Repair is not failed experiment. J Endovasc Ther, 2003;10:I – 1 – I – 51.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami + cewniki specjalistyczne);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i (boczna lub skośna) umożliwiające lokalizację odejścia tętnic nerkowych, obejmujące zakresem badania rozwidlenie aorty oraz tętnice biodrowe łącznie z odejściem tętnic biodrowych wewnętrznych; w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Można zastosować angiografię rotacyjną w celu wyboru optymalnej projekcji podczas implantacji protezy;
- 2) zgodnie z tabela 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	bez szczególnych wymagań
obrazy [obr/s]	2 do 5
Skopia	
napięcie [kV]	75-80
prąd [mA]	bez szczególnych wymagań
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	10 do 20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie wymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 120 minut, wykonanie opisu 15 minut;
 - 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 150 minut;
 - 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 130 minut;
 - 4) lekarz anestezjolog: wykonanie znieczulenia i wyprowadzenie ze znieczulenia 40 minut;
 - 5) chirurg naczyniowy: wykonanie dostępu naczyniowego do implantacji stentgrfatu 20 minut chirurgiczne zaopatrzenie miejsca implantacji 20minut;
- W sumie cała procedura 180 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do aorty brzusznej wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2 do 10ml na sekundę przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4ml na kilogram wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje wykonanie angiografii brzusznej z uwidocznieniem poziomu odejścia tętnic nerkowych i obejmującej tętnice biodrowe łącznie z miejscem odejścia tętnic biodrowych wewnętrznych oraz wykonanie implantacji stentgraftu celem wyłączenia tętniaka. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Wynik z wpisanym rodzajem zabiegu (+ewentualne dodatkowe projekcje) i inne zakresy badania, ocenia szerokość aorty, poziom odejścia tętnic nerkowych, drożność tętnic biodrowych i udowych. Uwzględnia odmiany anatomiczne odejść. Ocenia wielkość i lokalizację worka tętniaka w stosunku do tętnic nerkowych i biodrowych wewnętrznych. Określenie rodzaju

użytego stentgraftu (typ, producent) i rodzaj zastosowanych stentów. Ocenia obecność ewentualnych przecieków i określa ich typ.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty i poziomu odejścia tętnic nerkowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml na kilogram wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml do 7ml na sekundę razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część szczegółowa zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, założenie cewnika do pęcherza moczowego, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie wykonania zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających; wykonanie znieczulenia (o rodzaju znieczulenia decyduje anestezjolog).

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2 do 7 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi dłuższej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o osi średnicy co najmniej 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie – ogólne dotchawicze, rdzeniowe, nadoponowe – w zależności od stanu klinicznego pacjenta – decyduje lekarz anestezjolog; w miejscach nakłucia przezskórnego tętnic poza obszarem znieczulonym – miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy)

w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera (w części diagnostycznej) z użyciem igły 1 lub 2 – częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie prowadnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie

pachowym i promieniowym (w celu założenia cewników diagnostycznych) zalecenie stosowanie igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Odslonięcie chirurgiczne tętnicy udowej wspólnej dla wprowadzenia stentgrafta (nóżki) lub t. biodrowej przy metodzie z doszytym rękawem. W zestawach niskoprofilowych w odpowiednich warunkach anatomicznych przezskórne wprowadzenie stentgrafta (nóżki) z zastosowaniem odpowiednich zestawów szewnych po usunięciu zestawu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail, headhunter, zalecane średnice 4F-5F. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Prowadniki angiograficzne hydrofilne i prowadniki o zwiększonej sztywności (do implantacji stentgraftu); stentgraft aortalny fenestrowany lub rozgałęziony (branczowany) + stenty pokrywane materiałem. W przypadku stosowania stentgraftu jednostronnego (unilateral) – wykonanie pomostu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu można zastosować road mapping, stosowanie prowadników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i trudnych naczyniach. Podanie i. v. Heparyny (dawka standardowa – 5 tys. j.m; modyfikacja ilości – w zależności od stanu klinicznego pacjenta i ewentualnych przeciwwskazań) W przypadkach zastosowania stentgraftu typu uniiliac – chirurgiczne wykonanie pomostu nadłonowego w celu zapewnienia prawidłowego dopływu krwi do kończyn dolnych. W przypadku wąskich lub odcinkowo niedrożnych tętnic udowych lub biodrowych możliwe jest wprowadzenie stentgraftu do aorty poprzez chirurgicznie wykonany maniet roboczy. W przypadku gdy tętniak obejmuje również tętnice biodrowe zewnętrzne (a także w przypadku implantacji stentgraftu typu unilateral) można przed implantacją stentgraftu, wykonać embolizację gałęzi tętnicy biodrowej wewnętrznej spiralami lub korkami embolizacyjnymi. W zależności od typu protezy – można stosować mechaniczne doprężenie stentgraftu balonem o parametrach zgodnych z instrukcją producenta protezy.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Miejsca odsloniętej tętnicy – zaopatrzenie chirurgiczne. Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia (sala pooperacyjna monitorowana, OIOM). Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sekundę). Uwaga: przestrzegać włączania skopi tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2 do 5, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

48. Śródnaczyniowe zespolenie wrotno – systemowe (TIPSS) - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.576

ICD 9: 39.141.100

2. Cel procedury.

Obniżenie nadciśnienia w układzie wrotnym poprzez wytworzenie kanału wewnątrzwątrobowego między gałęzią żyły wrotnej a żyłą wątrobową. Profilaktyka przed krwotokiem z żyłaków przełyku.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. n. med. Olgierd Rowiński, lek. med. Piotr Kulisiewicz, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Metoda leczenia objawowego – chorzy z nadciśnieniem wrotnym różnego pochodzenia, najczęściej w marskości wątroby, zespole Budd – Chiari.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Połączenie pomiędzy rozgałęzieniem żyły wrotnej a rozgałęzieniem żyły wątrobowej poprzez implantację stenta prowadzi do spadku ciśnienia w układzie żyły wrotnej i w żyłakach przełyku i wpustu. Zapobiega to powstawaniu ciężkich krwotoków z żyłaków, również powoduje zmniejszenie przekrwienia biernego jelit. W zespole Budd – Chiari prowadzi do udroźnienia żył wątrobowych i zapobiega postępowi marskości wątrobowej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) zakrzepica w układzie wrotnym,
- b) niedrożność żył wątrobowych,
- c) ciężka koagulopatia (INR>5),

- d) trombocytopenia < 20 tys/mm,
- e) umiarkowane nadciśnienie płucne;
- 2) bezwzględne:
 - a) ciężka niewydolność krążenia,
 - b) ciężkie nadciśnienie płucne (średnia wartość ciśnienia > 45 mm Hg),
 - c) żółtaczka zastoinowa,
 - d) liczne torbiele wątroby.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Nie wykonuje się u kobiet w ciąży. Karmienie piersią nie jest przeciwwskazaniem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Wartość w tabeli oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 30 zabiegów, w tym co najmniej 15 zabiegów samodzielnie oraz co najmniej 50 angiografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego

i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać: rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego ewentualnie KT, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Powikłania po donaczyniowym podaniu jodowych środków kontrastujących. po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po zabiegu embolizacji wystąpienie zespołu poembolizacyjnego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprecyzyjne dobranie stenta, jego za małą lub za dużą średnicę, jatrogenne uszkodzenie dróg żółciowych skutkujące zaciekiem żółci. Przekłucie torebki wątroby, pozawątrobowe nakłucie żyły wrotnej, niepokrycie stentem kanału przekłucia, migracja stentu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Odmiany anatomiczne podziału żyły wrotnej, zewnątrzwątrobowy podział żyły wrotnej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Boyer T. D., Haskal ZJ. *The role of transjugular intrahepatic portosystemic shunt in the management of portal hypertension.* Hepatology 2005 Feb 41 (2) 386 – 400.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowe projekcje; PA i skos przedni prawy 25 stopni, obszar obrazowania: prawe nadbrzusze i śródbrzusze, konieczne odwzorowanie wybranej żyły wątrobowej i jej spływu do żyły głównej dolnej, po przekłuciu i po wytworzeniu przetoki portografie bezpośrednie, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	75-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	w zależności od warunków anatomicznych
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	10 do 20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: 2 godziny;
- 2) pielęgniarka: 2 godziny 20 minut;
- 3) technik elektroradiologii: 2 godziny 20 minut;
- 4) lekarz anestezjolog: 2 godziny 30 minut;
- 5) pielęgniarka anestezjologiczna: 2 godziny 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek

kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany zwykle w ilości 100ml-200ml i. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka kontrastującego 5ml na kilogram masy ciała razy stęż. kreatyniny. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje wszystkie rozgałęzienia żyły wrotnej i dokumentuje zakres ich embolizacji. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru milimetrowego. Wynik z wpisanym rodzajem badania (+ ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania), uwzględnia odmiany anatomiczne. Zawiera co najmniej: informacje o drodze dostępu, opis anatomii żyły wrotnej, nazwę, rodzaj stentu, jego długość i średnicę, opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żyły wrotnej oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: bez szczególnych wymagań;
- 3) przerwanie badania: zaburzenia w podstawowych funkcjach życiowych, istotne pogorszenie stanu ogólnego pacjenta, wystąpienie powikłań zagrażających życiu, złe warunki anatomiczne uniemożliwiające wytworzenie przetoki;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część szczegółowa zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających Uzyskanie zgody chorego na zabieg.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2 obrazów do 7 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi dłuższej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o osi

dłuższej/średnicy min. 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Pisemna informacja o ryzyku radiacyjnym dla pacjenta.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe Lignocainum 1%-2%, 5ml-10ml, + sedacja dożylna.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Dostęp żylny przezszyjny przezwątrobowy zestawem dedykowanym do TIPSS.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zestaw do nakłucia przezwątrobowego specjalistyczny, dedykowany do TIPSS, Zestaw do angiografii, przewodnik hydrofilny typ TERUMO, przewodnik o wysokiej sztywności typ AMPLATZ, cewniki diagnostyczne typ Cobra, cewnik z balonem wysokociśnieniowym stent pokryty PTFE, lub hybrydowy częściowo pokryty materiałem.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Zalecane planowanie zabiegu w USG, monitorowanie pod kontrolą USG i skopi, lub tylko pod kontrolą skopi. Przebieg zabiegu: znieczulenie miejscowe, nakłucie gałęzi żyły wrotnej poprzez mięśń wątroby z jednej z żył wątrobowych, (możliwa angiografia kontrolna z użyciem CO₂ wprowadzenie przewodnika i cewnika, do żyły wrotnej, portografia, wytworzenie kanału cewnikiem wysokociśnieniowym z balonem, implantacja stenta, kontrolne portografie, usunięcie wkłucia, opatrunek.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Kontrola pacjenta w oddziale przez co najmniej dobę, kontrolne badanie USG jamy brzusznej w 1. dobie. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane ok 10 pulsów na sekundę) przez okres 30 minut – 60 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania. czas ekspozycji na promieniowanie rtg zależy od przebiegu zabiegu.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	75-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: DSA, 1 do 5, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

49. Arteriografia metoda Dos Santosa - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.588

ICD 9: 88.499.100

2. Cel procedury.

Aortografia z uwidocznieniem odgałęzieni aorty w tym tętnic biodrowych i obwodowych tętnic kończyn dolnych z bezpośredniego nakłucia aorty metodą Dos Santosa.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Adam Zapaśnik, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (mięszkową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Wartość w tabeli oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej po odpowiednim przeszkoleniu:
 - a) wykonanie co najmniej 30 zabiegów, w tym co najmniej 15 zabiegów samodzielnie oraz co najmniej 100 angiografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego i ewentualnie KT, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, obfite pocenie, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia

pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bezpośrednie nakłucie aorty przykręgosłupowo na poziomie D12-L2 z kontrolą miejsca nakłucia podaniem 3ml-5ml środka kontrastującego celem wykluczenia nakłucia tętnic nerkowych. Pacjent w pozycji na brzuchu. Miejsce wkłucia tuż pod XII – tym żebrem ok. 3 palców do lewego boku pacjenta od linii pośrodkowej (wzrostki kolczyste kręgosłupa). Po nacięciu skóry i wytworzeniu Peanem kanału w powłokach kierujemy igłę dos Santosa pod kątem 45 do przysrodka i dogłowowo w kierunku kręgosłupa. Po natrafieniu na trzon cofamy dyskretnie igłę i ześlizgujemy się po krawędzi do aorty. Powinniśmy wyczuć przebicie ściany aorty i wykonać następnie aspirację krwi.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek jałowy. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia i stanu ogólnego z pomiarami ciśnienia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Annotation (1952): Lancet, 2, 671;
- 2) Wagner, F. B., and Price, H., (1950): Surgery 27,621;
- 3) Mc fee, J. G. and Will on, J. K. . (1950): mer. J. Roentgenol. 75, 956;
- 4) Dormandy, K., Joeques, and Ullon, D. ,(19 – 7): Lancet, 2, I;
- 5) Riches, E. W. (1955): Brit. J. Surg. , 42, 462;
- 6) Roy, A. D. (1957): Lancet, 2, 16;
- 7) Sulton, D. (1957): Brit. Med. J. , J, 225.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami);
- 2) pacjenta: sprawdzenie danych chorego ze skierowaniem i sprawdzenie zgody na wykonanie zabiegu. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania zabiegu, oraz przygotowanie chorego na wydawane polecenia;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i (boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	możliwie najwyższe, zależne od warunków anatomicznych
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2 do 5
Skopia	
napięcie [kV]	możliwie najwyższe, zależne od warunków anatomicznych
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu,
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	10 do 20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20 minut, wykonanie opisu 10 minut;
 - 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
 - 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;
- W sumie cała procedura 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedur.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (350mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany doortalnie wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 100ml-120ml z szybkością 10ml do 12ml na sekundę przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany

środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje aortę brzuszną, i tętnice biodrowe wspólne (jama brzuszna + miednica większa), tętnice biodrowe zewnętrzne, tętnice udowe wspólne, powierzchowne i głębokie, tętnice podkolanowe, tętnice piszczelowe i tętnice strzałkowe. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Wynik z wpisaniem rodzaju i badania (+ ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania) ocenia szerokość aorty, jej przebieg oraz odgałęzienia brzuszne. Uwzględnia odmiany anatomiczne odejść. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje nie są przewidziane ze względu na ilość podanego jednorazowo kontrastu dla oceny wybranego obszaru diagnostyki przy tej metodzie;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. U chorych nieprzeciętnie wysokich może zachodzić konieczność wykonania badania w dwóch etapach, u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 3ml na kilogram wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml do 7ml na sekundę razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2 obrazów do 7 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o osi

dłuższej/średnicy min. 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Krótkie znieczulenie ogólne dożylnie prowadzone przez doświadczony zespół anestezyjologiczny.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda dos Santosa zalecenie stosowania igły trzyczęściowej. Bezpośrednie nakłucie aorty przykręgosłupowo na poziomie D12 – L2 z kontrolą miejsca nakłucia podaniem 3ml-5ml środka cieniującego celem wykluczenia nakłucia tętnic nerkowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Trzyczęściowa igła dos Santosa, łącznik wysokociśnieniowy.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pacjent w pozycji na brzuchu. Miejsce wkłucia tuż pod XII – tym żebrem ok. 3 palców do lewego boku pacjenta od linii pośrodkowej (wyrostki kolczyste kręgosłupa). Po nacięciu skóry i wytworzeniu Peanem kanału w powłokach kierujemy igłą dos Santosa pod kątem 45 do przyśrodkka i dogłowowo w kierunku kręgosłupa. Po natrafieniu na trzon cofamy dyskretnie igłę i ześlizgujemy się po krawędzi do aorty. Powinniśmy wyczuć przebicie ściany aorty i wykonać następnie aspirację krwi. następnie. następnie usuwamy igłę prowadzącą i po przewodniku wprowadzamy do końca igłę – cewnik do światła aorty. Następnie łączymy igłę łącznikiem wysokociśnieniowym ze strzykawką automatyczną. W trakcie zabiegu zalecone wykonanie akwizycji obrazu badanego obszaru bez podania środka cieniującego do uzyskania subtrakcji. Podanie dożylnie Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych. (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z Ośrodkowego Układu Nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości plastrami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia i ciśnienia tętniczego. Należy również poinstruować chorego o samodzielnej kontroli miejsca wkłucia i stanu ogólnego. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Kontrola skopią pulsacyjną przy podaniu 3ml-5ml środka kontrastującego przed jego podaniem ze strzykawki automatycznej w czasie akwizycji zależnej od badanego regionu i napływu środka kontrastującego do ocenianych naczyń tętniczych.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	możliwie najwyższe, zależne od warunków anatomicznych
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z

	obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	możliwie najwyższe, zależne od warunków anatomicznych,
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 10 do 20, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

50. Embolizacja przezwątrobowa rozgałęzień żyły wrotnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.589

ICD 9: 39.993.101

2. Cel procedury.

Embolizacja gałęzi żyły wrotnej przed planowaną resekcją wątroby, w celu uzyskania przerostu pozostałego mięszu wątroby.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. n. med. Olgierd Rowiński, lek. med. Piotr Kulisiewicz, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Pierwotne i przerzutowe guzy wątroby.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Embolizacja gałęzi żyły wrotnej doprowadza do niedokrwienia i zaniku mięszu części wątroby (płata) zajętej przez nowotworowy proces chorobowy. Prowadzi to do przerostu pozostałego mięszu wątroby. W przeciągu 4 tygodni – 6 tygodni umożliwia resekcję wątroby i uniknięcie niebezpieczeństwa wystąpienia jej niewydolności.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) proces nowotworowy zajmujący oba płaty wątroby,
- b) naciekanie żyły wrotnej przez guz,
- c) rozsiew procesu nowotworowego poza wątrobę,
- d) ciężka koagulopatia,

- e) żółtaczka zastoinowa,
 - f) nadciśnienie wrotne,
 - g) ciężka niewydolność nerek;
- 2) bezwzględne: nie ma.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak szczególnych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej
 - a) wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 100 zabiegów, w tym co najmniej 50 zabiegów samodzielnie
 - b) co najmniej 300 angiografii wykonanych samodzielnie
 - c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczone przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 4) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii;
- 5) pielęgniarka;
- 6) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego ewentualnie KT, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące

rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Powikłania po donaczyniowym podaniu jodowych środków kontrastujących. po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po zabiegu embolizacji wystąpienie zespołu poembolizacyjnego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Odmiany anatomiczne podziału żyły wrotnej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przyklepcami Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Madoff D. C., Hicks M. E., et al., . *Transhepatic Portal Vein Embolization: Anatomy, Indications, and Technical Considerations*. RadioGraphics 2002; 22:1063 – 1076.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: badanie powinno składać się z portografii wybiórczej) Podstawowa projekcja PA,

w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	zależnie od warunków anatomicznych
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	bez szczególnych wymagań
częstość [puls/s]	8 do 12

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: 1 godzina 30 minut;
- 2) pielęgniarka: 2 godziny;
- 3) technik elektroradiologii: 1 godzina 50 minut;
- 4) lekarz anestezjolog: 1 godzina 50 minut;
- 5) pielęgniarka anestezjologiczna: 1 godzina 50 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mJ-400mgJ) niejonowy, podany ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany zwykle w ilości 100ml-200ml i. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka kontrastującego 5ml na kilogram. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje wszystkie rozgałęzienia żyły wrotnej i dokumentuje zakres ich embolizacji. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru milimetrowego. Wynik z wpisanym rodzajem badania (+ ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, uwzględnia odmiany anatomiczne. Zawiera co najmniej: informacje o drodze dostępu, opis anatomii żyły wrotnej, ocenę zakresu i skuteczności embolizacji, nazwę materiału embolizacyjnego, opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żyły wrotnej oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: bez szczególnych wymagań;
- 3) przerwanie badania: zaburzenia w podstawowych funkcjach życiowych;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Brak specyficznych dla tej procedury

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2 obrazów do 7 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) opcjonalnie z funkcją angiografii rotacyjną dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Pisemna informacja o ryzyku radiacyjnym dla pacjenta.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe Lignocainum 1%-2%, 5ml-10ml, + sedacja dożylna.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Dostęp międzyżebrowy boczny lub przedni, preferowane nakłucie gałęzi wrotnej w zakresie embolizowanych segmentów wątroby, dopuszczalny dostęp przeciwstronny, dopuszczalny dostęp przeszyjny przezwątrobowy (jak w TIPSS).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zestaw do angiografii, igła Chiba, igła dwuczęściowa do nakłucia wątroby, przewodnik hydrofilny, cewniki diagnostyczne typ Cobra i Simmons, mikrocewnik do embolizacji obwodowych, środki do embolizacji (cząstki PVA, mikrosfery, spirale embolizacyjne, kleje, inne), Zestaw do nakłucia przeszyjnego jak w TIPSS.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Zalecane planowanie zabiegu w USG, monitorowanie pod kontrolą USG i skopi, lub tylko pod kontrolą skopi. Przebieg zabiegu: znieczulenie miejscowe, nakłucie gałęzi żyły wrotnej, wprowadzenie przewodnika i cewnika, portografia, wybiórcze cewnikowanie i embolizacja kolejnych gałęzi żyły wrotnej, kontrolne portografie, usunięcie wklucia, opatrunek.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Kontrola pacjenta w oddziale przez co najmniej dobę, kontrolne badanie USG jamy brzusznej w 1. dobie. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Sskopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sekundę) przez okres 30 minut – 60 minut, uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania. Czas ekspozycji na promieniowanie rtg zależy od przebiegu zabiegu.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	75-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr (s) ⁻¹]	10 do 20
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: DSA 10 do 20, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

51. Limfografia, miednica/jama brzuszna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.598

ICD 9: 88.041.100

2. Cel procedury.

Uwidocznieniem naczyń i węzłów chłonnych miednicy i jamy brzusznej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Adam Zapaśnik, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Badanie radiologiczne polegające na podaniu środka kontrastującego, który przedostaje się do układu limfatycznego i pozwala na uwidocznienie struktur anatomicznych (głównie węzłów chłonnych i naczyń limfatycznych oraz przewodu piersiowego).

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostykiv z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie co najmniej 20 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 10 zabiegów samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;

- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG ewentualnie KT, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, obfite pocenie, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, może wystąpić też uczulenie na Blue – Patente (błękit metylenowy).

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – grzbiet stopy w pobliżu nasady I, II palca poprzez płytkie nacięcie skóry po uprzednim zabarwieniu naczyń chłonnych błękitem metylenowym wstrzykniętym podskórnym.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości plastrem samoprzylepnym lub opaską dzianinową.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Laird Jackson, M. D. ; Sindy Wallace, M. D. ; Burton Schaffer, M. D. ;John Gould, M. D. ;Simon Kramer, M. D. ; Arthur J. Weiss, M. D., *The diagnostic value of lymphangiography*;
- 2) *Annals of Internal Medicine*:1 May 1961 | Volume 54 Issue 5 | Pages 870 – 882;
- 3) Kaindl F, Mannheimer E, Pflieger – Schwarz L, Thurnher B., *Selection of Contrast Media in Lymphography*. *Angiologica* 1964;1:175 – 179 (DOI: 10. 1159/000157567);
- 4) M. D. Fushs W. A., *Lymphography: Annual Review of Medicine* Vol. 15: 287 – 298 (Volume publication date February 1964) (doi:10. 1146/annurev. me. 15. 020164. 001443);
- 5) Kinmonth, J. B. : *Clin. Sci.* 11, 13 (1952);
- 6) Kinmonth, J. B., *Clin. Lymphangiographie und Lymphadenographie d. Extremit.* Stuttgart: G. Thieme 1960. *Radiol. Austriae* XI, 143 (1961).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i (boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia zarówno naczynia chłonne jak i węzły chłonne miednicy i jamy brzusznej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2 do 5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość[puls/s]	10 do 20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 120 minut, wykonanie opisu 10 minut. Jeżeli wykonujemy fazę węzłową po 48 godzinach dodatkowy czas na opis 10 minut i 10 minut na wykonanie zdjęć i ich opracowanie;
 - 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
 - 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;
- W sumie cała procedura 180 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Środek kontrastujący (Lipiodol) podawany pod kontrolą skopi bezpośrednio do naczynia limfatycznego. Ilość środka kontrastującego nie więcej niż do momentu wypełnienia się przewodu piersiowego. Standardowo 20ml-30ml. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje naczynia chłonne i węzły miednicy i jamy brzusznej, Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. W opisie podany musi być sposób wykonania zabiegu, ocena drożności naczyń limfatycznych oraz patologii w samych naczyniach i w węzłach chłonnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii naczyń chłonnych i węzłów kończyny dolnej oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z planowanym zabiegiem lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona limfangiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: środek kontrastujący (Lipiodol) podawany pod kontrolą skopi. Ilość środka kontrastującego nie więcej niż do momentu wypełnienia się przewodu piersiowego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 1 obraz na sekundę (zdjęcia pojedyncze).

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Funkcja zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy/wzmacniacz analogowy o osi długiej/średnicy min. 30cm.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie powierzchowne skórne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Wybór miejsca wkłucia – grzbiet stopy w pobliżu nasady I, II palca poprzez płytkie nacięcie skóry po uprzednim zabarwieniu naczyń chłonnych błękitem metylenowym wstrzykniętym podskórnie.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła limfograficzna, igła i strzykawka do podania barwnika podskórnie, wenflon, łącznik, barwnik Blue – Patente "Guerber", Lipiodol Ultra – Fluid.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Na grzbiecie stopy w pobliżu nasady I, II palca wstrzykuje się podskórnie 0,25ml barwnika Blue – Patente „Guerbet”. W ciągu kilku minut okoliczne naczynia chłonne zabarwiają się na niebiesko. Po płytkim nacięciu skóry i odpreparowaniu naczynie, do jego światła wprowadza się cienką kaniulę połączoną łącznikiem z automatyczną strzykawką, która zapewnia powolne wstrzykiwanie środka kontrastującego. Do badania używamy Lipiodol Ultra – Fluid o zawartości 38% jodu. Około 10ml środka kontrastującego wystarcza do uwidocznienia naczyń chłonnych obu kończyn dolnych. Przy badaniu zaotrzewnowych węzłów chłonnych wstrzykuje się 20-25ml w czasie około 2 godzin. Na zdjęciach wykonanych bezpośrednio po zakończeniu wstrzykiwania widoczne są naczynia chłonne kończyn, miednicy i okolicy aorty brzusznej. Jest to faza naczyniowa. Węzły chłonne są wypełnione fragmentarycznie. Po 24-48 godzinach uzyskujemy fazę węzłową.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce dostępu stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca dostępu. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut – 15 minut, uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótka w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75

prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s] 1, obrazy pojedyncze.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

52. Limfografia, ograniczona do kończyny, jednostronna, obustronna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.599

ICD 9: 88.361.100

2. Cel procedury.

Limfadenografia z uwidocznieniem naczyń i węzłów chłonnych powierzchownych kończyn dolnych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Adam Zapaśnik, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Badanie radiologiczne polegające na podaniu środka kontrastującego, który przedostaje się do układu limfatycznego i pozwala na uwidocznienie struktur anatomicznych (głównie węzłów chłonnych i przewodów limfatycznych oraz przewodu piersiowego).

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny chorego,
- b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- c) szpiczak mnogi;

2) bezwzględne:

- a) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych,, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie co najmniej 30 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 10 zabiegów samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG ewentualnie KT, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, obfite pocenie, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, może wystąpić też uczulenie na Blue – Patente (błękit metylenowy).

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Podanie zbyt dużej ilości środka kontrastującego (Lipiodolu) mogącego skutkować zatorom tłuszczowym płuc.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – grzbiet stopy w pobliżu nasady I, II palca poprzez płytkie nacięcie skóry po uprzednim zabarwieniu naczyń chłonnych błękitem metylenowym wstrzykniętym podskórnie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości plasterem samoprzylepnym lub opaską dzianinową.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) The diagnostic value of lymphangiography;
- 2) Laird Jackson, M. D. ; Sindy Wallace, M. D. ; Burton Schaffer, M. D. ;John Gould, M. D. ;Simon Kramer, M. D. ; Arthur J. Weiss, M. D., *Annals of Internal Medicine*:1 May 1961 | Volume 54 Issue 5 | Pages 870 – 882;
- 3) Kaindl F, Mannheimer E, Pflieger – Schwarz L, Thurnher B, *Selection of Contrast Media in Lymphography. Angiologica* 1964;1:175 – 179 (DOI: 10. 1159/000157567);
- 4) M. D Fushs W. A., *Lymphography Fushs*. Annual Review of Medicine Vol. 15: 287 – 298 (Volume publication date February 1964) (doi:10. 1146/annurev. me. 15. 020164. 001443);
- 5) Kinmonth, J. B. : *Clinical Science*. 11, 13 (1952);
- 6) Kinmonth, J. B. *Lymphangiographie und Lymphadenographie d. Extremit*. Stuttgart: G. Thieme 1960. *Radiol. Austriaea* XI, 143 (1961).: Clin.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;

- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i(boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia zarówno naczynia chłonne jak i węzły chłonne kończyny dolnej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2 do 5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu,
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	10 do 20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 120 minut, wykonanie opisu 10 minut, jeżeli wykonujemy fazę węzłową po 48 godzinach dodatkowy czas na opis 10 minut i 10 minut na wykonanie zdjęć i ich opracowanie;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura 180 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedur.

Środek kontrastujący (Lipiodol) podawany pod kontrolą skopi bezpośrednio do naczynia limfatycznego. Ilość środka kontrastującego nie więcej niż do momentu wypełnienia się przewodu piersiowego. Standardowo 10ml-15ml na każdą kończynę. Po podaniu

obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje naczynia chłonne i węzły chłonne kończyny dolnej ze zlewiskiem pachwinowym. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Wynikiem zabiegu jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Opis zabiegu powinien zawierać dane pracowni wykonującej zabieg, podpis lekarza wykonującego, ewentualnie konsultującego zabieg. W opisie podany musi być sposób wykonania zabiegu, ocena drożności naczyń limfatycznych oraz patologię w samych naczyniach i patologię w węzłach chłonnych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii naczyń chłonnych i węzłów kończyny dolnej oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w uzasadnionych przypadkach klinicznych badanie można kontynuować celem diagnostyki układu chłonnego miednicy i jamy brzusznej oraz przewodu piersiowego. U chorych z planowanym zabiegiem lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona limfangiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: środek kontrastujący (Lipiodol) podawany pod kontrolą skopi. Ilość środka kontrastującego nie więcej niż do momentu wypełnienia się przewodu piersiowego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część szczegółowa zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 1 obraz/sek. (zdjęcia pojedyncze). Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowani, funkcję zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy /wzmacniacz analogowy o średnicy minimum 30 cm.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania jonizującego i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie powierzchowne skórne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Miejsca wkłucia – grzbiet stopy w pobliżu nasady I, II palca poprzez płytkie nacięcie skóry po uprzednim zabarwieniu naczyń chłonnych błękitem metylenowym wstrzykniętym podskórnie.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła limfograficzna, igła i strzykawka do podania barwnika podskórnie, wenflon, łącznik, barwnik Blue – Patente "Guerber", Lipiodol Ultra – Fluid.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Na grzbiecie stopy w pobliżu nasady I, II palca wstrzykuje się podskórnie 0,25ml barwnika Blue – Patente „Guerbet”. W ciągu kilku minut okoliczne naczynia chłonne zabarwiają się na niebiesko. Po płytkim nacięciu skóry i odpreparowaniu naczynia, do jego światła wprowadza się cienką kaniulę połączoną łącznikiem z automatyczną strzykawką, która zapewnia powolne wstrzykiwanie środka kontrastującego. Do badania używamy Lipiodol Ultra – Fluid o zawartości 38% jodu. Około 10ml środka kontrastującego wystarcza do uwidocznienia naczyń chłonnych obu kończyn dolnych. Przy badaniu zaotrzewnowych węzłów chłonnych wstrzykuje się 20 do 25ml w czasie około 2 godzin. Na zdjęciach wykonanych bezpośrednio po zakończeniu wstrzykiwania widoczne są naczynia chłonne kończyn, miednicy i okolicy aorty brzusznej. Jest to faza naczyniowa. Węzły chłonne są wypełnione fragmentarycznie. Po 24 do 48 godzin uzyskujemy fazę węzłową.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce dostępu stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca dostępu. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane ok. 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 do 15 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	bez szczególnych wymagań

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: obrazy pojedyncze, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

53. Flebografia kończyny górnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.600

ICD 9: 88.661.100

2. Cel procedury.

Uwidocznienie żył kończyny górnej na całej długości wraz z żyłami górnego otworu klatki piersiowej. Ocena drożności i zmian patologicznych w żyłę główną górną i pniach ramienneo – głowowych. Wykonywana również dla celów diagnostyki przedoperacyjnej w przetokach dializacyjnych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować odlew badanych naczyń, miejsca niedrożności ich rozległość i drogi krążenia obocznego.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny chorego,
- b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- c) szpiczak mnogi;

2) bezwzględne:

- a) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 r. życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie (co najmniej 100 angiografii wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego ewentualnie KT, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zalecana obserwacja żyły podczas podawania środka kontrastującego i przerwanie jego dalszej iniekcji w wypadku pęknięcia żyły.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej, chory powinien być na czczo min 6 godz., nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. W przypadkach czynnych przetok dializacyjnych – opatrunek uciskowy. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger S. I., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*. Acta Radiol. 1953; 39:368 – 376;
- 2) Baum S., Pentecost M. J., *Abrams` Angiography Interventional Radiology* Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 3) Myron Wojtowycz., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography* second edition, Mosby – Year Book 1995, 1 – 30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania uwzględnia miejsce spływu żył podobojczykowych do wysokości prawego przedsionka włącznie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-70
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

obrazy [obr/s]	1 do 3
Skopia	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12, dopuszczalne pojedyncze obrazy bez DSA przy aktywnej zmianie pola zainteresowania

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany dożylnie do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 25ml-35ml w flebografii z dostępu z kończyn górnych na każdą kończynę, wstrzykiwanego ręcznie lub strzykawką ciśnieniową z szybkością, 0,5ml do 6ml na sekundę przy ciśnieniu 100PSI-300PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml na kilogram wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje kończynę górną, żyłę podobojczykową, ramienno – głowową i spływ do żyły czczej górnej. Naczynia muszą być

wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Żyła nie może być wypełniona nadmiernie stężonym środkiem kontrastującym. Wynik z wpisaniem rodzaju i badania + ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania uwzględnia odmiany anatomiczne, ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach, drogi krążenia obocznego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żyły głównej dolnej oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w przypadku rozszerzenia diagnostyki na żyłę czczą górną i żyły ramiennie – głowowe;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2 obrazów do 7 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcji zatrzymania ostatniego obrazu (LIH).

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

U osób wrażliwych znieczulenie miejscowe znieczulenie powierzchniowe skórne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metodą z wyboru jest dostęp żylny z kończyny górnej jak najbardziej obwodowo (zależne od kalibru żyły i od przewidywanej ilości i szybkości podawania środka kontrastującego). W diagnostyce dla celów wytworzenia pierwszej przetoki dializacyjnej wskazane nakłucie na grzbiecie ręki.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego wenflon o średnicy od 1mm-1,4mm.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Metodą z wyboru jest dostęp żylny z kończyny górnej jak najbardziej obwodowo (zależne od kalibru żyły i od przewidywanej ilości i szybkości podawania środka kontrastującego). W diagnostyce dla celów wytworzenia pierwszej przetoki dializacyjnej wskazane nakłucie na grzbiecie ręki. Podawanie środka kontrastującego ręczne lub przy użyciu strzykawki automatycznej z prędkością 0,5ml do 6ml na sekundę w ilości 20ml-40ml.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. W przypadkach czynnych przetok dializacyjnych – opatrunek uciskowy. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut – 15 minut Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-70
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: DSA, 0,5 do 3. Dopuszczalne pojedyncze obrazy bez DSA z aktywnym przemieszczaniem pola widzenia w zależności od przemieszczającego się środka kontrastującego. Cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

54. Skleroterapia i embolizacja żył kończyn dolnych - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.605

ICD 9: 39.921.100

2. Cel procedury.

Trwałe zamknięcie żył przeszywających, żyłaków i pni głównych żył powierzchownych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Środki skleroterapeutyczne wywołują trwałe uszkodzenie śródbłonka naczyniowego i miejscową reakcję zapalną skutkującą zarośnięciem światła naczynia. Ten sam efekt można uzyskać przez donaczyniowe wprowadzenie stałego materiału embolizacyjnego (spirale metalowe).

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne: uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura nie jest stosowana, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Wartość w tabeli oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie co najmniej 50 zabiegów, w tym co najmniej 25 zabiegów samodzielnie oraz co najmniej 100 angiografii wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);

- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii;
- 3) pielęgniarka;
- 5) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego ewentualnie CT, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ostrożne nakłucie wybranej żyły z jednej ściany, sprawdzenie przed podaniem środka skleroterapeutycznego w rentgenoskopii prawidłowości położenia cewnika poprzez próbne podanie środka kontrastującego, kontrola w rentgenoskopii przemieszczania się środka skleroterapeutycznego najlepiej metoda wypierania środka kontrastującego. Zalecane stosowanie pianki do skleroterapii w zastępstwie środka płynnego. Stosowanie osłon na gonady lub fartucha z gumy ołowiowej na część ciała powyżej pachwin. Stosowanie minimalnej kolimacji w trakcie procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wklucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi dodatkowo wykonany opatrunek uciskowy całej kończyny, począwszy od kostek aż do pachwiny z dozowanym uciskiem, lub założenie pończochy (rajstop) uciskowej. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Sigg K., *Varizen Ulcus Cruris und Thrombose*. Berlin Springer Verlag 1976;
- 2) Tournay R. *Terapia sclerosante delle varici*. Milano. Rafaelo Cortina Editore 1984;
- 3) Garcarek J.,: *Zastosowanie metod endowaskularnych (embolizacji i skleroterapii celowanej) w leczeniu owrzodzeń podudzi w przewlekłej niewydolności żyłnej*. Akademia Medyczna we Wrocławiu 2007;
- 4) Myron Wojtowycz. *Handbook of Interventional Radiology and Angiography* second edition, Mosby – Year Book 1995,1 – 30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zabiegu, zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania od miejsca wprowadzenia cewnika do uwidocznienia żył głębokich lub głównych pni powierzchownych;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-70
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu,
obrazy [obr/s]	1 do 3, czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet, lub fartuch z gumy ołowiowej powyżej pachwin.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Dodatkowo wykonany opatrunek uciskowy całej kończyny, począwszy od kostek aż do pachwiny z dozowanym uciskiem, lub założenie pończochy (rajstop) uciskowej.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 45 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 65 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura 65 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany dożylnie do wybranego naczynia ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 3ml-10ml na sekundę. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru żyły i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje żyłę w miejscu nakłucia, przynajmniej jeden z pni głównych żył powierzchownych (żyła odstrzałkowa lub odpiszczelowa), żyły łączące i częściowo żyły głębokie. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Żyła nie może być wypełniona nadmiernie stężonym środkiem kontrastującym. Wynik z wpisanym rodzajem badania + ewentualne dodatkowe projekcje uwzględnia odmiany anatomiczne, ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach. Konieczne jest podanie ilości i rodzaju zastosowanych środków skleroterapeutycznych oraz miejsca ich podania, rodzaj, miejsce i ilość wszczepionych materiałów embolizacyjnych (spirali), zalecenia po przeprowadzonym zabiegu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żył kończyny dolnej oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. U chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D) z zastosowaniem opasek uciskowych;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie wymaga;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2 obrazów do 7 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi dłuższej 40cm+/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o osi dłuższej/średnicy minimum 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml lub znieczulenie powierzchniowe skórne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie pnia głównego żyły powierzchownej (ż. odpiszczelowa lub odstrzałkowa) w odcinku dystalnym w kierunku dogłowym lub w miejscu przyujściowym w kierunku doobwodowym z użyciem wenflonu o średnicy 0,8mm-1,4mm lub zestawem do mikropunkcji, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. W varikografii bezpośrednie nakłucie żyły zestawami j. w.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Krótki cewnik terapeutyczny (zalecana średnica 4F) zagiętego w dystalnym odcinku, środek skleroterapeutyczny, spirale embolizacyjne metalowe

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po nakłuciu wykonanie flebografii (varikografii), wprowadzenie prowadnika atraumatycznego 0,014" – 0,035", pod kontrolą rentgenoskopii. Po ocenie anatomicznej wprowadzenie krótkiego cewnika terapeutycznego (zalecana średnica 4F) zagiętego w dystalnym odcinku. Podanie środka kontrastującego a następnie podanie środka skleroterapeutycznego w postaci pianki lub płynnej metodą wypierania kontrastu. W szerokich niewydolnych żyłach łączących o dostatecznej długości stosowanie spiral embolizacyjnych. W rozgałęzionych żyłach łączących stosowanie środka skleroterapeutycznego może być łączone z implantacją spirali. Zabieg powinien być zakończony zamknięciem przyujściowym pnia głównego powierzchownego metodą skleroterapii lub embolizacji spiralą metalową.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem. Dodatkowo wykonany opatrunek uciskowy całej kończyny, począwszy od kostek aż do pachwiny z dozowanym uciskiem, lub założenie pończochy (rajstop) uciskowej. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin Po 24 godzinach kontrola lekarska kończyny. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane ok. 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut-15 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-70
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	60-70
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: DSA, 0,5 do 3. Dopuszczalne pojedyncze zdjęcia bez DSA z aktywnym przemieszczaniem pola widzenia w zależności od przemieszczającego się środka kontrastującego. Cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

55. Przeznaczyniowa angioplastyka balonowa wielonaczyniowa (np. stopa cukrzycowa) - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.606

ICD 9: 39.502.100

2. Cel procedury.

Wewnątrznaczyniowe udrożnienie tętnic goleni u chorych z zaawansowaną miażdżycą tętnic obejmującą więcej niż jedną tętnicę kończyn dolnych lub więcej niż dwie tętnice obwodowe w różnych obszarach anatomicznych oraz u chorych makroangiopatią cukrzycową zajmującą wszystkie tętnice goleni – zabieg służy przywróceniu ukrwienia kończyn dolnych i innych struktur anatomicznych, ograniczając konieczność dużych zabiegów chirurgicznych i amputacji. U chorych z zespołem stopy cukrzycowej pozwala na wygojenie ran troficznych, zmniejsza częstość amputacji.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka dr hab. med. Tomasz Jargiełło, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wielonaczyniowa miażdżycą tętnic jest główną przyczyną niepełnosprawności kończyn dolnych (w tym amputacji) i niedokrwienia narządowego. Makroangiopatia cukrzycowa powoduje zarastanie tętnic stóp i goleni i wraz z neuropatią cukrzycową powoduje zespół stopy cukrzycowej, który charakteryzuje się powstawaniem owrzodzeń troficznych i krytycznego niedokrwienia kończyn, co w rezultacie prowadzi do amputacji. Około 1/3 chorych umiera po każdej amputacji w okresie 12 miesięcy. Angioplastyka balonowa jest obecnie jedyną skuteczną metodą rewaskularyzacji tętnic goleni i stóp oraz stanowi podstawową metodę udrażniania tętnic obwodowych zmienionych miażdżycowo. Zabiegi obejmują z reguły kilka tętnic na różnych poziomach, wszystkie trzy tętnice goleni oraz często tętnice stóp, pień piszczelowo strzałkowy i tętnicę podkolanową – angioplastyka wielonaczyniowa przy użyciu specjalnych przewodników i cewników balonowych. W doświadczonych ośrodkach osiąga się nawet 80% ograniczenie amputacji z powodu wielonaczyniowej miażdżycy i stopy cukrzycowej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) bakteriemia uczulenie na środek kontrastujący,
 - b) brak współpracy i zgody chorego.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia – nie dotyczy.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Wartość w tabeli oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu angioplastyk naczyń obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych, lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 angioplastyk naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 40 samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 6) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego lub innych istotnych będących podstawą skierowania (angio – TK, angio – MR). Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą

wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Zaleca się stosowanie długich śluz naczyniowych wprowadzanych do aorty brzusznej przy dostępie pachowym lub do dalszego odcinka tętnic udowych powierzchownych przy dostępie udowym.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo min 6 godz., nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować leczenie antyagregacyjne (ASA, ticlopidyna, clopidogrel) w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 6 godzin – 8 godzin pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Należy również pouczyć chorego o samokontroli miejsca wkłucia. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować leczenie antyagregacyjne (ASA, ticlopidyna, clopidogrel) w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem. Kontrola USG dopplerowska 7 dni po zabiegu a następnie za 6 miesięcy

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Schwarzwälder U., Zeller T., *Below – the – knee revascularization. Advanced techniques.*, J Cardiovasc Surg (Torino). 2009 Oct;50(5):627 – 34.;
- 2) Zeller T., Sixt S., Rastan A. *New techniques for endovascular treatment of peripheral artery disease with focus on chronic critical limb ischemia.* Vasa. 2009 Feb;38(1):3-12;
- 3) Lumsden A. B., Davies M. G., Peden E. K., *Medical and endovascular management of critical limb ischemia.* J Endovasc Ther. 2009 Apr;16(2 Suppl 2):II31 – 62.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, często stosuje się projekcje skośne dla rozprojektowania tętnic goleni i łuku tętniczego stopy. Obszar zainteresowania – od miejsca wprowadzenia cewnika do tętnic stopy – nie wykonuje się jednocześnie angioplastyki obu kończyn dolnych;
- 2) zgodnie z tabelą2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-70
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	akwizycja 1 do 3, czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na jądra u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 90 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 90 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, podany dożylnie do wybranego naczynia

wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej – maksymalnie 4ml na kilogram ciężaru ciała. Podany z szybkością 3ml do 10ml na sekundę przy ciśnieniu 100PSI-300PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru żyły i wielkości obszaru zainteresowania. Do tętnicy podkolanowej średnio 10ml na jedno wstrzyknięcie. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynikiem zabiegu jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Dokumentację zdjęciową wykonują technicy elektroradiologii; wynik zabiegu powinien być zarejestrowany i wydany w pełnej wersji w zapisie elektronicznym (CD, DVD) – w standardzie Dicom, a wybrane elementy przedstawiające patologię w postaci analogowej (wydruk na kliszy rtg lub na papierze);
- 2) opis zabiegu: wydruk na papierze, powinien zawierać dane pracownikowi wykonującej zabieg, podpis lekarza wykonującego, ewentualnie konsultującego zabieg. W opisie podany musi być sposób wykonania zabiegu, oraz jego efekt końcowy, podane środki farmakologiczne i inne w trakcie zabiegu. Zalecenia po wykonaniu procedury. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy – wpisanie do wyniku badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje skośne uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic goleni i stóp;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, przy braku współpracy lub zgody ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie wymaga;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie wykonania zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, zabezpieczenie możliwości podania tlenu i przeciwwstrząsowych środków farmakologicznych.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2 obrazów do 7 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego

obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm+/-5%, lub wzmacniacz analogowy o osi długiej/średnicy min. 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecana 2% Lignocaina) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Do zabiegów stosuje się dostęp tętniczy udowy w pachwinie – techniką "cross – over" lub bezpośredniego nakłucia tętnicy udowej wspólnej lub powierzchownej z prądem krwi. W niektórych przypadkach wymagany jest dostęp ramienny lub pachowy. W obu dostępach nakłucie wykonuje się ok. 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego lub w dole pachowym. Przy dostępie pachwinowym nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 – częściowej lub wenflonu o średnicy 18G-20G z miejscem wkłucia 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego w miejscu wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej lub powierzchownej. Gdy jednocześnie wykonuje się zabiegi wielonaczyniowej angioplastyki tętnic biodrowych, udowych, podobojczykowych i innych można stosować dostęp naczyniowy pachowy lub ramienny lub dwa dostępy naczyniowe z nakłucia różnych tętnic z użyciem koszulek prowadzących.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu tętniczego stosowana jest igła 1 lub 2 – częściowa 18G-22G. Następnie zestaw przewodników: przewodniki diagnostyczne typu "J" lub proste oraz przewodniki zabiegowe hydrofilne i mikroprowadniki. Po przewodnikach wprowadza się diagnostyczne cewniki specjalistyczne. Stosuje się specjalistyczne cewniki/mikrocewniki balonowe długie 80mm-200mm i średnicy 2mm-4mm. We wszystkich zabiegach należy podać dożylnie lub dotętniczo 3000j.m.-5000j.m. Do przepłukiwania cewników 0,9 NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp tętniczy metodą Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 – częściowej lub wenflonu 18G-22G, podanie heparyny niefrakcjonowanej w dawce 5000j. (modyfikacja u chorych dializowanych i leczonych innymi lekami mającymi wpływ na czas krzepnięcia krwi), wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii i śluzę naczyniowej najlepiej długiej w okolicę tętnicy podkolanowej. Następnie specjalistyczny mikroprowadnik do forsowania odcinków zwężonych i niedrożnych a po nim użycie cewników z balonami długimi specjalistycznymi (najczęściej 3 cewniki balonowe o różnej długości i średnicy). Stosowanie sprzętu zabiegowego o niskim profilu.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przyklepcem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane ok. 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut-30 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania. W trudnych warunkach anatomicznych i w trakcie wszczepiania stentów skopia pulsacyjna 15 pulsów do 20 pulsów na sekundę.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: DSA, 1 do 3, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

56. Biopsja przezskórna narządów powierzchniowych pod kontrolą badania obrazowego (cienkoigłowa) - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.608

ICD 9: 06.110.100

2. Cel procedury.

Uzyskanie materiału do badań cytologicznych, histopatologicznych, bakteriologicznych lub innych laboratoryjnych z narządów i zmian położonych powierzchniowo – do 4cm od powierzchni skóry.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. Ludomir Stefańczyk, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniem klinicznymi – konieczność ustalenia charakteru litych zmian ogniskowych, kolekcji płynowych lub zmian rozlanych narządów mięsaszowych.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wprowadzenie igły lub innego sprzętu sondującego w obręb zmiany ogniskowej, kolekcji płynowej lub zmienionego narządu w celu pobrania materiału do wykonania koniecznych badań diagnostycznych. Jest to zabieg diagnostyczny, lecz może być połączony z działaniem terapeutycznym (ewakuacją płynu, podanie miejscowe leku).

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Bezwzględne: brak zgody chorego lub prawnego opiekuna.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży, kobiet karmiących, u osób poniżej 16 roku życia wskazane badanie pod kontrolą obrazu USG, w przypadku konieczności zastosowania promieniowania jonizującego ze wskazań życiowych lub z użyciem osłon na gonady i macicę.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	0
1	4	0	2	0
1	8	0	2	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 30 zabiegów samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego

i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące badań na które materiał ma być pobrany i sposobu jego zabezpieczenia lub utrwalenia, rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego lub leku do kolekcji płynowych może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, dreszczy, gorączki.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Zastosowanie głowicy ultrasonograficznej o niewłaściwej częstotliwości lub bez możliwości kontrolowania toru wkłucia, zastosowanie sprzętu niewłaściwego dla pobrania odpowiedniej ilości materiału, niedostateczna liczba próbkowań, niewłaściwe zabezpieczenie materiału.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia (zalecany pod kontrolą skopi lub USG) uwzględniający położenie zmiany z ominięciem naczyń krwionośnych, głównych pni nerwowych oraz innych narządów, stosowanie możliwie cienkich igieł (zalecane stosowanie zestawów automatycznych w przypadku biopsji gruboigłowej). Wskazane kontrolne badania obrazowe w przypadku podejrzenia uszkodzenia narządu lub naczyń.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej, wyjątkowo punkcja jam opłucnowych może być wykonywana w pozycji siedzącej – chory pochylony do przodu asekurowany. Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, poinformowany o celu badania i ewentualnym zagrożeniu radiacyjnym. Zalecana sedacja w przypadku biopsji gruboigłowej. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Procedura pobrania materiału zgodna z zaleceniami producenta zestawu do biopsji – materiał zabezpieczony zgodnie z wytycznymi pracowni oceniającej lub producenta podłoża. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików. Chory w przypadku biopsji gruboigłowej pozostaje w pozycji leżącej przez 12 godzin pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Kontrola USG lub KT w momencie wystąpienia objawów klinicznych uszkodzenia narządów lub krwawienia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Prokop M., Galanski M., *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*. MediPage 2007 Warszawa;
- 2) Schmidt G., *Ultrasonografia*. MediPage 2008 Warszawa;
- 3) Marciński A., *Ultrasonografia pediatryczna*. Sanmedia 1994 Warszawa.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu do biopsji, sprzętu na próbki (szkiełka do rozmazów pojemniki z utrwalczem);
- 2) pacjenta: sprawdzenie danych chorego ze skierowaniem i sprawdzenie zgody na wykonanie zabiegu. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania zabiegu, oraz przygotowanie chorego na wydawane polecenia;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowych lokalizacji zmian dostosowanie projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania w zależności od lokalizacji biopsowanego narządu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-70
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	bez szczególnych wymagań
Skopia	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: jeśli stosowane promieniowanie jonizujące osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: 10 minut;
- 2) pielęgniarka: 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany ręcznie przez igłę do kolekcji płynowych strzykawką iniekcyjną. Podany z szybkością 1ml-5ml na sekundę. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od wielkości zmiany i obszaru zainteresowania, średnio 5ml-20ml na jedno wstrzyknięcie. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, dreszcze, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje obraz kolekcji płynowej w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowany. Wynik z wpisanym rodzajem badania ocenia obszar bioprowany i obraz patologii. W wyniku podany musi być sposób wykonania zabiegu, ilość pobrań, jakość materiału (płyn z opisem barwy i konsystencji, ropa, materiał skrwawiony) oraz na jakie badanie przekazano bioprow, podane środki farmakologiczne w trakcie badania. Zalecenia po wykonaniu procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii badanego narządu oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: awaria sprzętu, w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, wystąpienia krwawienia, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Biopsja cienkoigłowa bez przygotowania farmakologicznego. Wykonanie dostępu żylnego na lewym przedramieniu, Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2 obrazu do 7 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Funkcja zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy lub wzmacniacz analogowy o średnicy min 20cm.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania ultradźwięków i promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Biopsja cienkoigłowa bez znieczulenia, u osób wrażliwych – znieczulenie miejscowe, nasiąkowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml zalecana sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie w linii zapewniającej jak najkrótszy dystans do bioptowanej zmiany, możliwie z ominięciem naczyń, pęczków nerwowych i organów sąsiednich. W przypadku podejrzenia procesu ropnego wskazane także ominięcie jam ciała, Nakłucie przy zatrzymanym oddechu. Po odpowiednim wprowadzeniu igły i kontroli położenia jej końca wycofanie mandrynu – procedura pobrania (podciśnienie i manipulacja 1cm-2cm w torze wkłucia, lub pobranie automatyczne). W przypadku kolekcji płynowych ewakuacja zawartości. Przygotowanie i zabezpieczenie materiału w zależności od procedury badania (w przypadku kolekcji płynowych jeśli wskazane z tego samego wkłucia podanie środka kontrastującego, leku bakteriobójczego, lub środka obliterującego). W biopsji cytologicznej lub histopatologicznej wycofywanie igły z minimalnym podciśnieniem dla zachowania materiału w igle (nie dotyczy automatycznych zestawów tnących).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Nakłucie cienkimi igłami iniekcyjnymi, w biopsjach zmian położonych powyżej 2cm pod skórą zalecane zestawy dedykowane do biopsji cytologicznej (z mandrynem), igły tnące lub zestawy automatyczne do biopsji histopatologicznej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pobrany materiał podlega wstępnej ocenie w trakcie dokonywania rozmazu lub przenoszenia do utrwalacza. W razie nie uzyskania materiału, uzyskania go w niewystarczającej ilości lub uzyskania materiału skrwawionego wskazane powtórzenie procedury po wybraniu innego toru wkłucia.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików mocowany plastrem. W przypadku powikłań krwotocznych wskazane umieszczenie chorego na sali pooperacyjnej i działanie farmakologiczne. Bardzo ważne! Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej jeśli skopia lub ekspozycja była stosowana.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sekundę) przez okres 3minut-5minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pobrania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70 – 80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	

napięcie [kV]	65 – 75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: fluoroskopia, 1 ekspozycja – 2 ekspozycje w razie podania środka kontrastującego do światła kolekcji płynowych. Cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

57. Biopsja przezskórna narządów głębokich pod kontrolą badania obrazowego (cienkoigłowa) - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.609

ICD 9: 54.221.100

2. Cel procedury.

Uzyskanie materiału do badań cytologicznych, histopatologicznych, bakteriologicznych lub innych laboratoryjnych z narządów i zmian położonych głęboko – powyżej 4cm od powierzchni skóry.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. Ludomir Stefańczyk, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi – konieczność ustalenia charakteru litych zmian ogniskowych, kolekcji płynowych lub zmian rozlanych narządów mięszzowych.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wprowadzenie igły lub innego sprzętu sondującego w obręb zmiany ogniskowej, kolekcji płynowej lub zmienionego narządu w celu pobrania materiału do wykonania koniecznych badań diagnostycznych. Jest to zabieg diagnostyczny, lecz może być połączony z działaniem terapeutycznym (ewakuacją płynu, podanie miejscowe leku).

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) skaza krwotoczna,
 - b) zanieczyszczenia krzepnięcia;
- 2) bezwzględne:

- a) brak zgody chorego lub prawnego opiekuna.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży, kobiet karmiących, u osób poniżej 16 roku życia wskazane badanie pod kontrolą obrazu USG, w przypadku konieczności zastosowania promieniowania jonizującego ze wskazań życiowych lub z użyciem osłon na gonady i macicę.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	0
0	5	0	4	0
1	4	0	2	0
2	0	5	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 30 zabiegów samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych i innych istotnych będących podstawą skierowania.

Sugestie dotyczące badań na które materiał ma być pobrany i sposobu jego zabezpieczenia lub utrwalenia, rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego lub leku do kolekcji płynowych może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, dreszczy, gorączki.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błędny wybór warstwy lub kierunku wkłucia w badaniu KT (brak możliwości kontrolowania lub korekty toru wkłucia), zastosowanie głowicy ultrasonograficznej o niewłaściwej częstotliwości lub bez możliwości kontrolowania toru wkłucia, zastosowanie sprzętu niewłaściwego dla pobrania odpowiedniej ilości materiału, niedostateczna liczba próbekowań, niewłaściwe zabezpieczenie materiału.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia (zalecany pod kontrolą skopi, obrazu KT lub USG) uwzględniający położenie zmiany z ominięciem naczyń krwionośnych, głównych pni nerwowych oraz innych narządów, stosowanie możliwie cienkich igieł (zalecane stosowanie zestawów automatycznych w przypadku biopsji gruboigłowej). Wskazane kontrolne badania obrazowe w przypadku podejrzenia uszkodzenia narządu lub naczyń.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej, wyjątkowo punkcja jam opłucnowych lub zmian w płucach może być wykonywana w pozycji siedzącej – chory pochylony do przodu, asekurowany. Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, poinformowany o celu badania i ewentualnym zagrożeniu radiacyjnym. Zalecana sedacja. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Procedura pobrania materiału zgodna z zaleceniami producenta zestawu do biopsji – materiał zabezpieczony zgodnie z wytycznymi pracowni oceniającej lub producenta podłoża. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików, Chory w przypadku biopsji gruboigłowej pozostaje w pozycji leżącej przez 12 godzin pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym, w przypadku biopsji cienkoigłowej 6 godzin. Kontrola USG lub CT w momencie wystąpienia objawów klinicznych uszkodzenia narządów lub krwawienia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Prokop M, Galanski M., *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*. MediPage 2007 Warszawa;
- 2) Schmidt G., *Ultrasonografia*. MediPage 2008 Warszawa;
- 3) Marciński A., *Ultrasonografia pediatryczna*. Sanmedia 1994 Warszawa.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu do biopsji, sprzętu na próbki (szkiełka do rozmazów, pojemniki z utrwalaczem);
- 2) pacjenta: sprawdzenie danych chorego ze skierowaniem i sprawdzenie zgody na wykonanie zabiegu. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania zabiegu, oraz przygotowanie chorego na wydawane polecenia;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, lub skanów lokalizacyjnych na podstawie wcześniej wykonanego badania CT. W przypadku nietypowych lokalizacji zmian dostosowanie projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania w zależności od lokalizacji biopsowanego narządu;
- 2) zgodnie z Tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-70
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	bez szczególnych wymagań
Skopia	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: jeśli stosowane promieniowanie jonizujące osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: 15 minut;
- 2) pielęgniarka: 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany ręcznie przez igłę do kolekcji płynowych strzykawką iniekcyjną. Podany z szybkością 1ml-5ml na sekundę. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od wielkości zmiany i obszaru zainteresowania, średnio 5ml-20ml na jedno wstrzyknięcie. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, dreszcze, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje obraz kolekcji płynowej w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowany;
- 2) Wynik z wpisaniem rodzaju i badania obejmuje obszar biopowierzchni, obraz patologii. W wyniku podany musi być sposób wykonania zabiegu, ilość pobrań, jakość materiału (płyn z opisem barwy i konsystencji, ropa, materiał skrwawiony) oraz na jakie badanie przekazano biopowierzchnię, podane środki farmakologiczne w trakcie badania. Zalecenia po wykonaniu procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii badanego narządu oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: awaria sprzętu, w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, wystąpienia krwawienia, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na lewym przedramieniu, sedacja i znieczulenie miejscowe. Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego sposobie zabiegu samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2 obrazów do 7 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Funkcja zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy lub wzmacniacz analogowy o osi długiej minimum 20cm.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania ultradźwięków i promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

U osób wrażliwych – znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml, zalecana sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie w linii zapewniającej jak najkrótszy dystans do bioptowanej zmiany, możliwie z ominięciem naczyń, pęczków nerwowych i organów sąsiednich (w biopsji gruboigłowej zalecane nacięcie skóry, w CT wkłucie w płaszczyźnie optymalnego skanu). W przypadku podejrzenia procesu ropnego wskazane także ominięcie jam ciała, Nakłucie przy zatrzymanym oddechu. Po odpowiednim wprowadzeniu igły i kontroli położenia jej końca (w CT powtórzenie ekspozycji po wprowadzeniu igły, z ewentualną korektą położenia igły i powtórnią kontrolą) wycofanie mandrynu – procedura pobrania (podciśnienie i manipulacja 1cm-2cm w torze wkłucia, lub pobranie automatyczne). W przypadku kolekcji płynowych ewakuacja zawartości. Przygotowanie i zabezpieczenie materiału w zależności od procedury badania (w przypadku kolekcji płynowych jeśli wskazane z tego samego wkłucia podanie środka kontrastującego, leku bakteriobójczego, lub środka obliterującego). W biopsji cytologicznej lub histopatologicznej wycofywanie igły z minimalnym podciśnieniem dla zachowania materiału w igle (nie dotyczy automatycznych zastawów tnących).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

W biopsjach zmian położonych powyżej 2cm pod skórą zalecane zestawy dedykowane do biopsji cytologicznej (z mandrynem), igły tnące lub zestawy automatyczne do biopsji histopatologicznej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pobrany materiał podlega wstępnej ocenie w trakcie dokonywania rozmazu lub przenoszenia do utrwalacza. W razie nie uzyskania materiału, uzyskania go w niewystarczającej ilości lub uzyskania materiału skrwawionego wskazane powtórzenie procedury po wybraniu innego toru wkłucia.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików mocowany plastrem, W przypadku biopsji gruboigłowej chory pozostaje w pozycji leżącej przez 12 godzin pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym, w przypadku powikłań krwotocznych wskazane umieszczenie chorego na sali pooperacyjnej i działanie farmakologiczne. Bardzo ważne! Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej jeśli skopia lub ekspozycja była stosowana.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sekundę) przez okres 3minut-5minut. W TK 5 skanów aksjalnych do 6 skanów aksjalnych przed biopsją oraz w trakcie biopsji w celu kontroli położenia igły (dopuszczalna jest kontrola 2krotna-3krotna). Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pobrania, ekspozycja CT, poza lokalizacją wstępną tylko po wprowadzeniu igły (uwzględnić ruchomość oddechową narządów).

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	Bez szczególnych wymagań
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	bez szczególnych wymagań

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: fluoroskopia, 1 ekspozycja do 2 ekspozycji w razie podania środka kontrastującego do światła kolekcji płynowych. W KT 5 do 6 skanów wstępnych, powtórzenie akwizycji po ustaleniu położenia igły 2 kontrole lub 3 kontrole. Cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

58. Biopsja przezskórna narządów głębokich pod kontrolą badania obrazowego (gruboigłowa) - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.610

ICD 9: 54. 221. 200

2. Cel procedury.

Uzyskanie materiału do badań cytologicznych, histopatologicznych, bakteriologicznych lub innych laboratoryjnych z narządów i zmian położonych głęboko – powyżej 4cm od powierzchni skóry.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. Ludomir Stefańczyk, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniem klinicznymi – konieczność ustalenia charakteru litych zmian ogniskowych, kolekcji płynowych lub zmian rozlanych narządów mięsnych.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wprowadzenie igły lub innego sprzętu sondującego w obręb zmiany ogniskowej, kolekcji płynowej lub zmienionego narządu w celu pobrania materiału do wykonania koniecznych

badan diagnostycznych. Jest to zabieg diagnostyczny, lecz może być połączony z działaniem terapeutycznym (ewakuacją płynu, podanie miejscowe leku).

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) skaza krwotoczna.
 - b) zaburzenia krzepnięcia;
- 2) bezwzględne:
 - a) brak zgody chorego lub prawnego opiekuna.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży, kobiet karmiących, u osób poniżej 16 roku życia wskazane badanie pod kontrolą obrazu USG, w przypadku konieczności zastosowania promieniowania jonizującego ze wskazań życiowych lub z użyciem osłon na gonady i macicę.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	0
1	4	0	2	0
1	8	0	2	0
2	0	5	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 30 zabiegów samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w

dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące badań na które materiał ma być pobrany i sposobu jego zabezpieczenia lub utrwalenia, rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej, podpis i pieczęć lekarza prowadzącego lub ordynatora, data wystawienia skierowania, pieczęć nagłówkowa oddziału, lub szpitala kierującego, informacja o możliwych powikłaniach i krótka ankieta dot. wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego lub leku do kolekcji płynowych może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, dreszczy, gorączki.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błędny wybór warstwy lub kierunku wkłucia w badaniu TK (brak możliwości kontrolowania lub korekty toru wkłucia), zastosowanie głowicy ultrasonograficznej o niewłaściwej częstotliwości lub bez możliwości kontrolowania toru wkłucia, zastosowanie sprzętu niewłaściwego dla pobrania odpowiedniej ilości materiału, niedostateczna liczba próbekowań, niewłaściwe zabezpieczenie materiału.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia (zalecany pod kontrolą skopi, obrazu TK lub USG) uwzględniający położenie zmiany z ominięciem naczyń krwionośnych, głównych pni nerwowych oraz innych narządów, stosowanie możliwie cienkich igieł (zalecane stosowanie zestawów automatycznych w przypadku biopsji gruboigłowej). Wskazane kontrolne badania obrazowe w przypadku podejrzenia uszkodzenia narządu lub naczyń.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej, wyjątkowo punkcja jam opłucnowych lub zmian w płucach może być wykonywana w pozycji siedzącej – chory pochylony do przodu, asekurowany. Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, poinformowany o celu badania i ewentualnym zagrożeniu radiacyjnym. Zalecana sedacja. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Procedura pobrania materiału zgodna z zaleceniami producenta zestawu do biopsji – materiał zabezpieczony zgodnie z wytycznymi pracowni oceniającej lub producenta podłoża. Na

miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików, Chory w przypadku biopsji gruboigłowej pozostaje w pozycji leżącej przez 12 godzin pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym, w przypadku biopsji cienkoigłowej 6 godzin. Kontrola USG lub TK w momencie wystąpienia objawów klinicznych uszkodzenia narządów lub krwawienia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Prokop M, Galanski M., *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*. MediPage 2007 Warszawa;
- 2) Schmidt G., *Ultrasonografia*. MediPage 2008 Warszawa;
- 3) Marciński A., *Ultrasonografia pediatryczna*. Sanmedia 1994 Warszawa.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu do biopsji, igieł do pobrania, sprzętu na próbki (szkiełka do rozmazów, pojemniki z utrwalcaczem). Sprawdzenie jałowości przygotowanego sprzętu, pokrycie stolika zabiegowego serwetami jałowymi i wyłożenie w/w sprzętów zgodnie z zasadami zachowania jałowości;
- 2) pacjenta: sprawdzenie danych chorego ze skierowaniem i sprawdzenie zgody na wykonanie zabiegu. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania zabiegu, oraz przygotowanie chorego na wydawane polecenia;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, lub skanów lokalizacyjnych na podstawie wcześniej wykonanego badania TK. W przypadku nietypowych lokalizacji zmian dostosowanie projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania w zależności od lokalizacji biopsowanego narządu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-70
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	bez szczególnych wymagań
Skopia	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: 15 minut-25 minut;
- 2) pielęgniarka: 25 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany ręcznie przez igłę do kolekcji płynowych strzykawką iniekcyjną. Podany z szybkością 1ml do 5ml na sekundę. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od wielkości zmiany i obszaru zainteresowania, średnio 5ml-20ml na jedno wstrzyknięcie. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, dreszcze, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje obraz kolekcji płynowej w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowany. Wynik z wpisanym rodzajem badania obejmuje obszar biopowierzchni, obraz patologii. W wyniku podany musi być sposób wykonania zabiegu, ilość pobrań, jakość materiału (płyn z opisem barwy i konsystencji, ropa, materiał skrwawiony) oraz na jakie badanie przekazano biopowierzchnię, podane środki farmakologiczne w trakcie badania. Zalecenia po wykonaniu procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii badanego narządu oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: awaria sprzętu, w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, wystąpienia krwawienia, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na lewym przedramieniu, sedacja i znieczulenie miejscowe. Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2 obrazów do 7 obrazów na sekundę. Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Funkcja zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy lub wzmacniacz analogowy o osi dłuższej min 20cm. Wizualizacja sonograficzna zmiany jałową głowicą liniową lub głowicą convex (częstotliwość i tryb obrazowania w zależności od sytuacji klinicznej) bądź skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych (zalecana ok. 10 obrazów na sekundę), W badaniu TK 5 skanów aksjalnych do 6 skanów aksjalnych o parametrach polecanych przez producenta skanera TK o możliwie niskich mA i kV – warunki ekspozycji zależne od obszaru badania i warunków konstytucjonalnych pacjenta. Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, w USG konieczna sterylizacja głowicy biopsyjnej zgodnie z zaleceniami producenta, stosowanie zabezpieczeń antybakteryjnych, jałowego żelu lub aseptycznego środka kontaktowego.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania ultradźwięków i promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Biopsja gruboigłowa – znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml zalecana sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wklucia.

Nakłucie w linii zapewniającej jak najkrótszy dystans do bioptowanej zmiany, możliwie z ominięciem naczyń, pęczków nerwowych i organów sąsiednich (w biopsji gruboigłowej zalecane nacięcie skóry, w TK wklucie w płaszczyźnie optymalnego skanu). W przypadku podejrzenia procesu ropnego wskazane także ominięcie jam ciała, Nakłucie przy zatrzymanym oddechu. Po odpowiednim wprowadzeniu igły i kontroli położenia jej końca (w TK powtórzenie ekspozycji po wprowadzeniu igły, z ewentualną korektą położenia igły i powtórnią kontrolą) wycofanie mandrynu – procedura pobrania (podciśnienie i manipulacja 1cm-2cm w torze wklucia, lub pobranie automatyczne). W przypadku kolekcji płynowych ewakuacja zawartości. Przygotowanie i zabezpieczenie materiału w zależności od procedury badania (w przypadku kolekcji płynowych jeśli wskazane z tego samego wklucia podanie środka kontrastującego, leku bakteriobójczego, lub środka obliterującego). W biopsji cytologicznej lub histopatologicznej wycofywanie igły z minimalnym podciśnieniem dla zachowania materiału w igle (nie dotyczy automatycznych zastawów tnących).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

W biopsjach zmian położonych powyżej 2 cm pod skórą zalecane zestawy dedykowane do biopsji cytologicznej (z mandrynem), igły tnące lub zestawy automatyczne do biopsji histopatologicznej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pobraną materiał podlega wstępnej ocenie w trakcie dokonywania rozmazu lub przenoszenia do utrwalacza. W razie nie uzyskania materiału, uzyskania go w niewystarczającej ilości lub uzyskania materiału skrwawionego wskazane powtórzenie procedury po wybraniu innego toru wklucia.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików mocowany plastrem, W przypadku biopsji gruboigłowej chory pozostaje w pozycji leżącej przez 12 godzin pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym, w przypadku powikłań krwotocznych wskazane umieszczenie chorego na sali pooperacyjnej i działanie farmakologiczne. Bardzo ważne! Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej jeśli skopia lub ekspozycja była stosowana. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane ok. 10 pulsów na sekundę) przez okres 3 minut – 5 minut. W TK 5 skanów aksjalnych – 6 skanów aksjalnych przed biopsją oraz w trakcie biopsji w celu kontroli położenia igły (dopuszczalna jest kontrola 2 krotna – 3 krotna). Uwaga: przestrzegać włączania skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pobrania, ekspozycja TK, poza lokalizacją wstępną tylko po wprowadzeniu igły (uwzględnić ruchomość oddechową narządów).

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: fluoroskopia, 1 ekspozycja do 2 ekspozycji w razie podania środka kontrastującego do światła kolekcji płynowych. W TK 5 do 6 skanów wstępnych, powtórzenie akwizycji po ustaleniu położenia igły 2 kontrole lub 3 kontrole. Cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

59. Embolizacja przezcewnikowa nowotworów złośliwych - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.613

ICD 9: 39.991.101

2. Cel procedury.

Zniszczenie guza nowotworowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

ICD 10: nowotwory złośliwe C00-C75; nowotwory niezłośliwe C76-C80; nowotwory złośliwe o niezależnych mnogich umiejscowieniach C97; nowotwory niezłośliwe D10-D36.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

W przypadkach niemożności operacyjnego usunięcia guza nowotworowego i nieskuteczności leczenia onkologicznego możliwe jest wykonanie przezskórnej, przezcewnikowej embolizacji. Środek embolizujący podany jest bezpośrednio do naczyń zaopatrujących nowotwór doprowadzając do zamknięcia dopływu krwi do guza, niedotlenienia komórek nowotworowych i w efekcie do ich destrukcji.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Wartość w tabeli oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie co najmniej 50 zabiegów, w tym co najmniej 30 zabiegów samodzielnie oraz co najmniej 100 angiografii wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii zabiegowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać wyszczególniony obszar występowania nowotworu, rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (RTG, USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania). Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów; zespół poembolizacyjny; ból w obszarze embolizowanym.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

proceduralnych lub technicznych, nieprawidłowy dobór materiału embolizacyjnego, niezamierzona embolizacja innych obszarów ciała i narządów.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość

uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Matsui M., Kadoya M., Yoshikawa J. et al. :*Small hepatocellular carcinoma: treatment with subsegmental transcatheter arterial embolization*. Radiology. 1993;188:79 – 83;
- 2) Uchida H., Matsuo N., Nishimine K. et al., :*Transcatheter arterial embolization for hepatoma and segmental ure*. Semin Intervent Radiol, 1993;10:19 – 26.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii oraz materiał embolizacyjny. Założenie przedłużacza wysokociśnieniowego z zachowaniem koszulki i zabezpieczenie przed skażeniem;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godz., nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i (boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybrane naczynia lub ich odgałęzienia wraz z narządem zaopatrywanym;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-70

prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2 do 5
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet – tylko jeśli nie ograniczają zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 60 minut, wykonanie opisu 10 minut;
 - 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 90 minut;
 - 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 80 minut;
- W sumie cała procedura 100 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml-10ml na sekundę przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać maks. ilości środka kontrastującego 4ml na kilogram wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje angiografię obszaru chorobowego oraz embolizację naczyń zaopatrujących guz. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do

kalibru submilimetrowego. Wynik z wpisanym rodzajem badania (+ ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania), obejmuje lokalizację guza i jego unaczynienie; rodzaj wykonanego zabiegu oraz środka użyte do embolizacji (typ, producent, ilość); określenie, czy nie nastąpiła niezamierzona embolizacja innych narządów.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii,
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml na kilogram wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2 obrazów do 7 obrazów na sekundę. Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm+/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o średnicy minimum 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml, w przypadkach reakcji bólowej – sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 – częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego. Można stosować dostęp pachowy lub promieniowy. Wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowanie igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do danego obszaru anatomicznego. Zaleca się stosowanie mikrocewników (metoda współosiowa). Zalecane średnice 4F-5F; mikrocewniki – 2F-3F. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Materiały embolizacyjne stałe i płynne.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zalecone wykonanie road mappingu; stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach; stosowanie mikrocewników (metoda współosiowa). Podanie dożylnie. Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych. (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z Ośrodkowego Układu Nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego). Nawodnienie pacjenta. Podanie środków przeciwbólowych lub przeciwwymiotnych – w zależności od stanu klinicznego pacjenta i zastosowanego materiału embolizacyjnego. Przy stosowaniu embolizatu w postaci mikrogranulek lub mikrosfer, zmieszany w odpowiedniej proporcji ze środkiem kontrastującym (zgodnie z instrukcją producenta). Wielkość cząstek oraz rodzaj materiału embolizacyjnego dobierana jest przez lekarza w trakcie zabiegu i jest dostosowana do średnicy naczyń zaopatrujących guz i oczekiwanego efektu leczniczego.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. W przypadku wystąpienia zespołu poembolizacyjnego – leczenie objawowe. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane ok. 10 pulsów na sekundę) przez okres 10minut-45minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótka w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2 do 5, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

60. Chemoembolizacja przezcewnikowa nowotworów złośliwych - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.614

ICD 9: 39.992.100

2. Cel procedury.

Doprowadzenie do martwicy guza nowotworowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

ICD 10: C00 – 75; C76 – C80; C97; D10 – D36.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Chemoembolizacja jest zabiegiem paliatywnym stosowanym w przypadkach nieskutecznego leczenia chirurgicznego lub farmakologicznego zmian nowotworowych. Może być terapią ostateczną lub w połączeniu z innymi metodami np. ablacją. Chemioterapeutyk w połączeniu z materiałem nośnikowym – płynnym lub stałym podany jest bezpośrednio do naczyń zaopatrujących nowotwór.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny chorego,
- b) wysokie niestabilne nadciśnienie;

2) bezwzględne:

- a) uczulenie na środek kontrastujący,
- b) wysoki poziom bilirubiny > 3mg/dl,
- c) znaczne wodobrzusze,
- d) encefalopatia wątrobowa,
- e) zajęcie przez guz >50 % objętości wątroby,
- f) kreatynina surowicy >2 mg/dl.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży przeciwwskazane – może powodować powstawanie wad płodu, u kobiet karmiących (należy zaprzestać karmienia piersią).

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Wartość w tabeli oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, lub specjalista w dziedzinie chirurgii z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej
 - a) wykonanie w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 100 zabiegów, w tym co najmniej 50 zabiegów samodzielnie oraz co najmniej 300 angiografii wykonanych samodzielnie
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczone przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 3) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii;
- 4) pielęgniarka;
- 5) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać wyszczególniony obszar występowania nowotworu, rozpoznania dodatkowe, pełną morfologię z rozmazem krwi, próby wątrobowe, markery nowotworowe, rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (RTG, USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania). Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów; zespół poembolizacyjny, ból w obszarze embolizowanym.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowy dobór materiału embolizacyjnego, niezamierzona embolizacja innych obszarów ciała i narządów; nieprawidłowe obchodzenie się z materiałem embolizacyjnym zawierającym cytostatyk lub inną podobnie działającą substancję oraz możliwość skażenia przedmiotów oraz powłok skórnych pacjenta i personelu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego; można stosować dostęp pachowy lub promieniowy; wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Przed zabiegiem podać osłonowo sterydy i środki przeciwwymiotne.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Po ok. 4 tygodniach – 6 tygodniach należy wykonać kontrolne badanie TK celem oceny skuteczności chemoembolizacji.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Therasse P., Arbuck S. G. et al., *new guidelines to evaluate the response to treatment in solid tumors*. European Organization for Research and Treatment of Cancer. J Natl Cancer Inst (2000) 92:205 – 216;

- 2) Grieco A. et al., *Transarterial chemoembolization (TACE) for unresectable Hepatocellular carcinoma in cirrotics: functional Hepatic reserve and survival*. *Hepatogastroenterology* (2003) 50:207 – 212

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: przygotowanie maseczek - w trakcie podawania cytostatyku konieczna maseczka P2 lub P3.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-70
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2 do 5
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet – tylko jeśli nie ograniczają zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 80 minut, wykonanie opisu 10 minut;
 - 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 100 minut;
 - 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 100 minut;
- W sumie cała procedura 110 min.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml-10ml na sekundę przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać ilości środka kontrastującego powyżej 4ml na kilogram wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje uwidocznienie całego obszaru unaczynienia nowotworu. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Zabieg chemoembolizacji obejmuje podanie chemoembolizatu do obszaru patologii. Wynik z wpisanym rodzajem badania + ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia szerokość tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia. Uwzględnia odmiany anatomiczne odejść. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych. Należy określić rodzaj (typ, producent) oraz ilość użytego środka do chemoembolizacji oraz określić, czy nie nastąpiła niezamierzona embolizacja innych narządów.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml-7ml na sekundę razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2 obrazów do 7 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm+/-5%, lub wzmacniacz analogowy o osi długiej/średnicy min. 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 – częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki i przewodniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii – typ : w zależności od obszaru poddanego terapii; zalecane średnice 4F-5F oraz mikrocewniki do podawania chemoembolizatu (średnica 2F-3F). Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Podawanie środka do chemoembolizacji w sposób uniemożliwiający jego wydostawanie się na obłożenie miejsca wkłucia i skażenie otoczenia. W zależności od stosowanego środka embolizującego zaleca się założenie przez lekarza dodatkowych rękawic ochronnych.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zalecone wykonanie road mappingu; stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach; stosowanie mikrocewników (metoda współosiowa). Podanie dożylnie Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych. (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z Ośrodkowego Układu Nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego). Nawodnienie pacjenta. Podanie środków przeciwbólowych lub przeciwwymiotnych – w zależności od stanu klinicznego pacjenta i zastosowanego materiału embolizacyjnego. Przy stosowaniu embolizatu w postaci mikrogranulek lub mikrosfer, zmieszany w odpowiedniej proporcji ze środkiem kontrastującym (zgodnie z instrukcją producenta). Przy stosowaniu cytostatyku dawka i rodzaj dobierany indywidualnie przez lekarza w zależności od patologii i przygotowany zgodnie z instrukcją producenta. Wielkość cząstek oraz rodzaj materiału embolizacyjnego dobierana jest przez lekarza w trakcie zabiegu i jest dostosowana do

średnicy naczyń zaopatrujących guz i oczekiwanego efektu leczniczego. O wielkości obszaru poddanego chemoembolizacji decyduje lekarz podczas zabiegu.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. W przypadku wystąpienia zespołu poembolizacyjnego – leczenie objawowe. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane ok. 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut-45 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótka w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-80,
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2 do 5, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

61. Embolizacja przezcewnikowa obwodowych malformacji tętniczo-żylnych - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.615

ICD 9: 39.991.102

2. Cel procedury.

Zamknięcie patologicznych naczyń.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Kody ICD 10: I70 – I79

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Malformacje naczyń obwodowych są to wady rozwojowe naczyń obecne już po urodzeniu i powiększające się w ciągu życia. Nie ulegają one samoistnej involucji. Dzieli się na zmiany o szybkim przepływie krwi (tętnicze i tętniczo – żyłne) oraz o wolnym przepływie (żyłne, włóśniczkowe i limfatyczne). Powiększanie się malformacji obwodowych, zwłaszcza tych obejmujących kończyny, może prowadzić do ich z asymetrii i nieprawidłowego rozwoju. Malformacje mogą być również przyczyną groźnych dla życia krwawień. Leczenie chirurgiczne malformacji jest często nieskuteczne i okaleczające. Alternatywną i bardziej doskonałą metodą jest ich embolizacja. Wskazane jest stosowanie środków embolizujących możliwie głęboko penetrujących do malformacji.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Wartość w tabeli oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub

rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej

- a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów, w tym co najmniej 30 zabiegów samodzielnie oraz co najmniej 100 angiografii wykonanych samodzielnie
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii zabiegowej;
 - 3) pielęgniarka;
 - 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania). Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowy dobór materiału embolizacyjnego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wzskazy piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Valji. K., *Vascular and Interventional Radiology*. Sec. Edition. 2006;
- 2) Baum S. , Pentecost M. J. :*Abrams` Angiography Interventional Radiology* Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny + cewniki specjalistyczne – mikrocewniki);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-70
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu,
obrazy [obr/s]	2 do 5
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	60-75

prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet – tylko jeśli nie uniemożliwiają wykonania zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 60 minut wykonanie opisu 10 minut;
 - 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 90 minut;
 - 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 80 minut;
- W sumie cała procedura 100 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml-10ml na sekundę przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie przekraczać ilości środka kontrastującego 4ml na kilogram masy ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje badanie naczyniowe obszaru objętego malformacją oraz zabieg embolizacji malformacji. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Wynik z wpisanym rodzajem zabiegu + ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia rodzaj malformacji. Uwzględnia odmiany anatomiczne naczyń. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych. Należy określić

rodzaj (typ, producent) użytego środka do embolizacji naczyń oraz czy nie nastąpiła niezamierzona embolizacja innych narządów.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml na kilogram wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml-7ml na sekundę razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2 obrazów do 7 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi dłuższej 40cm+/-5%, lub wzmacniacz analogowy o osi dłuższej/średnicy min. 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10ml; można zastosować sedację – w zależności od wielkości i położenia malformacji oraz stanu klinicznego pacjenta.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 – częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Można także zastosować bezpośrednie nakłucie obszaru malformacji igłą lub wenflonem. Zaleca się stosowanie mikrocewników (metoda współosiowa).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii – zalecane średnice 4F-5F oraz mikrocewniki – zalecane średnice 2F-3F. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Środki embolizacyjne płynne lub stałe.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zalecone wykonanie road mappingu, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach oraz mikrocewników.

W zależności od typu malformacji można stosować podawanie środka embolizacyjnego przez igłę lub wenflon bezpośrednio do obszaru malformacji. Podanie dożylnie heparyny nie jest zalecane. Ze względu na rodzaj zastosowanego materiału embolizacyjnego (materiał stały lub płynny) i rozległość malformacji może zajść potrzeba podania pacjentowi środków przeciwbólowych lub wykonania odpowiedniego znieczulenia.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. W przypadku wystąpienia zespołu poembolizacyjnego – leczenie objawowe. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane ok. 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut– 45 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2 do 5, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

62. Embolizacja przezcewnikowa obwodowych malformacji tętniczo-żylnych olbrzymich

- część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.616

ICD 9: 39.991.103

2. Cel procedury.

Zamknięcie patologicznych naczyń.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

ICD : I70 – I 79; I 89; I99.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Malformacje naczyń obwodowych są to wady rozwojowe naczyń obecne już po urodzeniu i powiększające się w ciągu życia. Nie ulegają one samoistnej inwolucji. Dzieli się na zmiany o szybkim przepływie krwi (tętnicze i tętniczo – żyłne) oraz o wolnym przepływie (żyłne, włósniczkowe i limfatyczne). Powiększanie się malformacji obwodowych, zwłaszcza tych obejmujących kończyny, może prowadzić do ich z asymetrii i nieprawidłowego rozwoju. Malformacje mogą być również przyczyną groźnych dla życia krwawień. Leczenie chirurgiczne malformacji jest często nieskuteczne i okaleczające. Alternatywną i bardziej doskonałą metodą jest ich embolizacja. Zalecane jest stosowanie materiałów embolizacyjnych możliwie głęboko penetrujących do malformacji. W przypadkach malformacji olbrzymich zwykle zabieg jest rozłożony na kilka etapów. Możliwa jest rekanalizacja naczyń i neowaskularyzacja.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny chorego,
- b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- c) szpiczak mnogi;

2) bezwzględne:

- a) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych,, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Wartość w tabeli oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 2 [cm]

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej
 - a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów, w tym co najmniej 50 zabiegów samodzielnie oraz co najmniej 100 angiografii wykonanych samodzielnie
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze, + opcjonalnie pielęgniarka pomocnicza);
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania). Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowy dobór materiału embolizacyjnego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufixowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Valji. K., *Vascular and Interventional Radilogy*. Sec. Edition. 2006;
- 2) Baum S., Pentecost M. J., *Abrams` Angiography Interventional Radiology* Lippincott Wiliams & Wilkins second edition 2006.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami + cewniki specjalistyczne do cewnikowania naczyń dogłowych),

- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować,
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i (boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-70
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2 do 5
	czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania
Skopia	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet – tylko jeśli nie uniemożliwiają wykonania zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 80 minut wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 100 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 80 minut;

W sumie cała procedura 100 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym

z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml-10ml na sekundę przy ciśnieniu 200PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać ilości środka kontrastującego 4ml na kilogram masy ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie Radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje badanie naczyniowe obszaru objętego malformacją oraz zabieg embolizacji malformacji. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Wynik z wpisanym rodzajem zabiegu + ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia rodzaj malformacji. Uwzględnia odmiany anatomiczne naczyń. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych. Należy określić rodzaj (typ, producent) użytego środka do embolizacji naczyń oraz czy nie nastąpiła niezamierzona embolizacja innych narządów.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być wykonana angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml na kilogram wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml-7ml na sekundę razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2 obrazów do 7 obrazów na sekundę. Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi dłuższej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o osi

dłuższej/średnicy min. 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml, można zastosować sedację – w zależności od wielkości i położenia malformacji oraz stanu klinicznego pacjenta.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 – częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic – zalecane średnice 4F-5F oraz mikrocewniki – śr. 2F-3F. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Można zastosować bezpośrednie nakłucie obszaru malformacji igłą lub wenflonem. Środki embolizacyjne płynne i stałe.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zalecone wykonanie road mappingu; stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach oraz mikrocewników do oceny i embolizacji malformacji. Podanie dożylnie heparyny nie jest zalecane. Ze względu na rodzaj zastosowanego materiału embolizacyjnego (materiał stały lub płynny) i rozległość malformacji może zająć potrzeba podania pacjentowi środków przeciwbólowych lub wykonania odpowiedniego znieczulenia.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. W przypadku wystąpienia zespołu poembolizacyjnego – leczenie objawowe. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane ok. 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut – 45 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótka w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)

napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s] 2 do 5. Cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

63. Pobranie krwi żyłnej poprzez cewnik, z lub bez jednoczasowej angiografii - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.617

ICD 9: 38.931.100

2. Cel procedury.

Pobranie krwi żyłnej z narządu poprzez cewnik celem oznaczenia poziomu substancji czynnych, (np. celem oznaczenia parathormonu, reniny). Badanie połączone zwykle z odpowiednią dla danego narządu flebografią celem określenia jego statusu anatomicznego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Adam Zapaśnik, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wejście cewnikiem w ujście żyły odprowadzającej krew z określonego narządu lub obszaru ciała celem określenia parametrów krwi żyłnej i poziomu hormonów produkowanych przez dany narząd. Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu żylnego w odpowiedniej koncentracji i ciśnieniu powoduje jego przemieszczanie zgodnie lub "pod prąd" krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń jak i łóżyska naczyniowego narządów drenowanych przez odpowiednia żyłę.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny chorego,
- b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- c) szpiczak mnogi;

2) bezwzględne:

- a) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia użycie osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii (co najmniej 100 angiografii, w tym angiografie wykonane jako element zabiegu), wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii zabiegowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego ewentualnie TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznacyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki,

pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

W warunkach zaklinowania cewnika, podanie zbyt dużej ilości środka kontrastującego lub/i pod dużym ciśnieniem skutkuje pęknięciem żyły i wynaczynieniem.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, ok. 1cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. W przypadku niedrożności żył biodrowych stosowanie dostępu żylnego z żyły szyjnej wewnętrznej lub z kończyny górnej (zalecane po stronie prawej). Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim). Bardzo ostrożne, manualne podawanie środka kontrastującego do żył o małym kalibrze (szczególnie do żyły nadnerczowej), pod kontrolą wzroku, zwłaszcza w warunkach zaklinowania cewnika aby uniknąć pęknięcia żyły. Wskazane próbne podanie małej ilości środka kontrastującego pod kontrolą rentgenoskopii.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger S. I., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*. Acta Radiol. 1953;39:368 – 376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*. Acta Radiol. 1956;45:1 – 14;
- 3) Baum S., Pentecost M. J., *Abrams` Angiography Interventional Radiology* Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 4) Myron Wojtowycz. *Handbook of Interventional Radiology and Angiography* second edition, Mosby – Year Book 1995,1 – 30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do flebografii (igła do nakłucia żyły, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny narządowy, pig tail lub prosty z bocznymi otworami);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1 do 3
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 20 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, podany dożylnie do wybranego naczynia

ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Ilość środka kontrastującego dobrana w zależności od kalibru żyły, kierując się zasadą: – im mniejszy kaliber żyły tym mniejsza ilość środka kontrastującego. Przy zaklinowanym cewniku wolne podawanie środka kontrastującego pod kontrolą rentgenoskopii. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia położenia cewnika, sposobu przemieszczania się środka kontrastującego w żyłę i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml na kilogram wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ewentualna dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje całe badanie ze zobrazowaniem żyły narządowej do miejsca spływu do żyły głównej oraz pobranie krwi żyłnej z ujścia żyły narządowej. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Żyła nie może być wypełniona nadmiernie stężonym środkiem kontrastującym. Pobranie krwi żyłnej powinno odbyć się zgodnie z zaleceniem laboratorium analitycznego. Wynik zawiera rodzaj zabiegu i jego opis od momentu nakłucia żyły do założenia opatrunku hemostatycznego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żyły narządowej oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. U chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml do 7ml na sekundę razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 1 obraz do 3 obrazów na sekundę. Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH).

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metodą z wyboru przy drożnych żyłach biodrowych jest dostęp pachwinowy. Przy niedrożnych żyłach biodrowych dostęp od żyły szyjnej wewnętrznej (zalecana prawa) lub najmniej polecany dostęp od żył kończyny górnej. W dostępie pachwinowym i szyjnym można wykorzystać głęboko wprowadzone koszulki hemostatyczne przy pomocy odpowiedniego kalibru przewodników "J" pod kontrolą rentgenoskopii i bezpośrednio przez nie podać środek kontrastujący. Przy dostępie od żyły szyjnej wewnętrznej (zalecana prawa) lub od żył kończyny górnej stosowanie przewodników długich "J".

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego igła Seldingera lub podobna 1, lub 2 – częściowa, a następnie introducer 4/5/6 F a następnie cewnik wyprofilowany umożliwiający wejście do określonego naczynia żylnego o rozmiarze odp. 4/5/ F. Cewnik bez bocznych otworów.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Metodą z wyboru przy drożnych żyłach biodrowych jest dostęp pachwinowy. Przy niedrożnych żyłach biodrowych dostęp z żyły szyjnej wewnętrznej lub kończyny górnej. W dostępie pachwinowym można wykorzystać koszulki hemostatyczne przy pomocy odpowiedniego kalibru przewodników "J" pod kontrolą rentgenoskopii i bezpośrednio przez nie pobrać próbkę krwi lub podać środek kontrastujący. Przy dostępie od żyły szyjnej wewnętrznej i z kończyny górnej stosowanie przewodników długich "J". Cewnik wprowadzony w miejsce ujścia żyły odprowadzającej krew z danego obszaru lub narządu, do pobrania krwi, a następnie jak najdalej obwodowo celem wykonania flebografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut-15 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 1 do 3. DSA, Cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1 Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

64. Farmakoterapia przezcewnikowa celowana – inna niż wieńcowa i śródmózgowa - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.618

ICD 9: 99.101.101

2. Cel procedury:

Bezpośrednie donaczyniowe podanie leku lub środka farmakologicznego w celu uzyskania jego największego stężenia w miejscu chorobowo zmienionym.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Zastosowanie bezpośredniego przezcewnikowego podania leku lub środka farmakologicznego stosuje się w celu osiągnięcia wyższego stężenia tych substancji w porównaniu z podawaniem leków drogą dożylną lub parenteralną. Zastosowanie odpowiedniego środka farmaceutycznego przynosi oczekiwany efekt kliniczny w postaci np.: rozpuszczenia zakrzepu, wytworzenia skrzepliny w tętniaku, zahamowanie krwawienia i inne. Ma zastosowanie również w leczeniu przewlekłym oraz w przypadkach stosowania leków mogących wpływać niekorzystnie na śródbłonek małych naczyń żylnych. Farmakoterapia przezcewnikowa może być stosowana z dostępu tętniczego lub żylnego. Leki lub inne

substancje można podawać bezpośrednio przez cewnik / mikrocewnik lub poprzez założony port.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży – ze wskazań życiowych.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, lub lekarz specjalisty w zakresie chirurgii naczyniowej, lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie co najmniej 100 angiografii, w tym angiografie wykonane jako element zabiegu, wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka,

która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać wyszczególniony obszar chorobowy, pełną morfologię krwi, rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. RTG, USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania). Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego; przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed zabiegiem. W zależności od lokalizacji cewnika – dojście tętnicze lub żyłne; prawidłowe znieczulenie miejscowe skóry w miejscu wkłucia oraz – gdy wymaga tego rodzaj cewnika – w miejscu implantacji jego elementów pod skórą; nie siłowe wprowadzanie pod kontrolą skopi rentgenowskiej prowadnika oraz cewnika właściwego; kontrola położenia cewnika w skopi rtg oraz, gdy jest to konieczne i związane z typem cewnika – podanie środka kontrastującego i ocena jego położenia; sprawdzenie drożności założonego cewnika – podanie soli fizjologicznej w ilości adekwatnej do objętości cewnika; ocena po zabiegu – zdjęcie rtg klatki piersiowej (gdy cewnik założony z dostępu przez żyłę szyjną lub podobojczykową) w celu wykluczenia odmy opłucnowej i krwawienia do śródpiersia.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i przeprowadzanej terapii oraz zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje

w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawiania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Arepally A, Hofmann L. V., Kim H. S. et al., . *Weight – based rt – PA Thrombolysis protocol for acute native arterial and bypass graft occlusions*. J Vasc Interv Radiol. Jan 2002;13(1):45 – 50;
- 2) *Guidelines on diagnosis and management of acute pulmonary embolism*. Task Force on Pulmonary Embolism, European Society of Cardiology. Eur Heart J, 2000;21(16): 1301 – 1336

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami + cewniki specjalistyczne do cewnikowania naczyń dogłowych);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2 do 5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet – tylko jeśli nie uniemożliwiają wykonanie zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 50 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 70 minut;

W sumie cała procedura 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml-10ml na sekundę przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie przekraczać ilości środka kontrastującego 4ml na kilogram masy ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje angiografię obszaru poddanego farmakoterapii przezcewnikowej. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Wynik z wpisanym rodzajem zabiegu + ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia przebieg naczyń. Uwzględnia odmiany anatomiczne odejść. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych. Określenie miejsca założonego cewnika do farmakoterapii oraz jego rodzaj (typ, producent). Określenie rodzaju i dawki środka farmakologicznego użytego do zabiegu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii badanego obszaru oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);

- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml na kilogram wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml do 7ml na sekundę razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 1 obrazów do 3 obrazów na sekundę. Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH).

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10ml; w przypadku implantacji podskórnie portu – podanie środka znieczulającego (do 30ml) – w miejscu chirurgicznego wytworzenia kieszonki.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 – częściowej lub 2 – częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. W przypadku dostępu żylnego – nakłucie igłą angiograficzną lub wenflonem. W przypadku stosowania środków trombolitycznych dostęp pachowy nie jest zalecany.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic zalecane średnice 4F-5F. Można zastosować mikrocewniki (metoda współosiowa). Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Port naczyniowy (do przewlekłego podawania leków) – w przypadkach implantacji podskórnej. Podanie odpowiedniego środka farmakologicznego w zależności od oczekiwanego efektu klinicznego. Przedłużone podawanie środka farmakologicznego wymaga pompy infuzyjnej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zalecone wykonanie road mappingu, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Można dodatkowo stosować mikrocewniki (metoda współosiowa) do diagnostyki oraz podawania leku lub środka farmakologicznego. Podanie dożylnie Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z Ośrodkowego Układu Nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego). W przypadkach przewlekłego podawania leków (lub innych substancji) możliwe jest zastosowanie portu połączonego z cewnikiem. Port powinien być umieszczony w wytworzonej chirurgicznie kieszonce podskórnej w danym obszarze ciała.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane ok. 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut-15 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2 do 5, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1 Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

65. Wymiana cewnika farmakoterapii przezcewnikowej celowanej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.619

ICD 9: 99.103.111

2. Cel procedury.

Wymiana cewnika do przewlekłego podawania środka farmaceutycznego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek,
mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Zastosowanie bezpośredniego przezcewnikowego podania leku lub środka farmakologicznego stosuje się w celu osiągnięcia wyższego stężenia tych substancji w porównaniu z podawaniem leków drogą dożylną lub parenteralną. Ma zastosowanie również w leczeniu przewlekłym oraz w przypadkach stosowania leków mogących wpływać niekorzystnie na śródbłonek małych naczyń żylnych. Farmakoterapia przezcewnikowa może być stosowana z dostępu tętniczego lub żylnego. Leki lub innych substancje można podawać bezpośrednio przez cewnik/mikrocewnik lub poprzez założony port. Po skończeniu procedury farmakoterapii, czasu przewidzianego przez producenta, lub przy długim utrzymywaniu cewnika wewnątrznacyniowo (powyżej 48 godzin) należy go usunąć lub wymienić na nowy.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Czynna infekcja, miejscowe zmiany skórne w okolicy planowanej implantacji, niewyjaśniona skaza krwotoczna, płytki krwi poniżej 40000 w milimetrze sześciennym, granulocyty obojętnochłonne poniżej 1000 w milimetrze sześciennym.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży – ze wskazań życiowych, u dzieci – nie ma przeciwwskazań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub

rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, lub chirurg naczyniowy lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie 100 angiografii, w tym angiografie wykonane jako element zabiegu, wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);

- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać wyszczególniony obszar chorobowy, pełną morfologię krwi, rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. RTG, USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania), informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zalecane usuwanie cewnika pod kontrolą rentgenoskopii z wprowadzonym przewodnikiem. Sprawdzenie (kompletności usuniętego sprzętu, czy cewnik nie wykazuje uszkodzeń i ubytków. W przypadkach dłuższego przetrzymywania cewnika pierwotnego lub przy cechach infekcji miejsca dostępu wybór nowego miejsca wkłucia.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i przeprowadzanej terapii oraz zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Miejsce po usunięciu cewnika – zabezpieczone jałowym opatrunkiem uciskowym (gdy elementy cewnika zlokalizowane były w wytworzonej chirurgicznie kieszonce podskórnej – założenie szwu chirurgicznego i jałowego opatrunku. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. Założony cewnik w części znajdującej się na powierzchni skóry – zabezpieczony odpowiednim korkiem zapewniającym sterylność wnętrza cewnika. W miejscach wytworzonej podskórnie kieszonki (w zależności od typu cewnika) – założenie szwu chirurgicznego oraz opatrunku jałowego. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską. Należy również poinstruować pacjenta o własnej kontroli miejsca implantacji cewnika. Kontrolne rtg klatki piersiowej po zabiegu (gdy nakłucie żyły szyjnej lub podobojczykowej). U dzieci – monitorowanie saturacji krwi włóśniczkowej.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Freytes C. O., *Vascular access devices in cancer patients: towards the next step*. Eur J Cancer 1997;8:1171 – 1172;
- 2) Nightingale C. E. et al., *A prospective analysis of 949 long – term central venous access for ambulatory chemotherapy in patients with gastrointestinal malignancy*. Eur J cancer, 1997;33:398;
- 3) Kurul S., Saip P., Aydin T., *Totally implantable venous – access ports: local problems and extravasation injury*. The Lancet Oncology 2002,3:684 – 692.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami + cewniki specjalistyczne do cewnikowania naczyń dogłowych);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń) dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybrane naczynie lub jego odgałęzienia wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2 do 5

Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet – tylko jeśli nie uniemożliwia wykonania zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 30 minut wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 45 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 45 minut;

W sumie cała procedura 45 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedur.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml-10ml na sekundę przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4 ml na kilogram wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje usunięcie cewnika do farmakoterapii, zaopatrzenie miejsca po usuniętym cewniku, założenie nowego cewnika i zaopatrzenie chirurgiczne miejsca jego umocowania – jeśli wytworzona była kieszonka podskórna. W wyniku badania musi być określone naczynie, do którego założono cewnik. W dokumentacji zdjęciowej naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru odpowiedniego do miejsca implantacji cewnika). Wynik określa rodzaj i badania + ewentualne dodatkowe projekcje. Uwzględnia odmiany anatomiczne naczyń. Ocenia

drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii naczyń;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml na kilogram wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml do 7ml na sekundę razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 1 obraz do 3 obrazów na sekundę. Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy/wzmacniacz analogowy o osi dłuższej/średnicy min. 22cm.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy stosowaniu nowego dostępu – metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 – częściowej. W zależności od miejsca planowanej implantacji cewnika: dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii; przy dostępie żylnym – żyła szyjna wspólna lub podobojczykowa nakłucie naczynia może być wykonane pod kontrolą USG; kontrola wprowadzenia przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do farmakoterapii; w zależności od miejsca wkłucia oraz średnicy cewnika zaleca się używać koszulek naczyniowych lub specjalnych koszulek rozrywalnych do wprowadzania cewnika.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu powtórnego wprowadzania cewnika zalecone wykonanie road mappingu, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Można dodatkowo stosować mikrocewniki (metoda współosiowa) do diagnostyki oraz podawania leku lub środka farmakologicznego. Podanie dożylnie Heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z Ośrodkowego Układu Nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego). W przypadkach przewlekłego podawania leków (lub innych substancji) możliwe jest zastosowanie portu połączonego z cewnikiem. Port powinien być umieszczony w wytworzonej chirurgicznie kieszonce podskórnej w danym obszarze ciała. Sprawdzenie kompletności usuniętego sprzętu.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Miejsce implantacji zaopatrzone chirurgicznie (jeśli wytwarzany był kanał podskórny lub kieszonka) oraz zaopatrzone jałowymi gazikami ufiksowanymi do skóry przylepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgnarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut – 15 minut Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2 do 5, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1 Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

66. Wprowadzenie proksymalnej lub dystalnej części stentgraftu (jednej dodatkowej) - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.621

ICD 9: 39.711.200

2. Cel procedury.

Wyłączenie tętniaka aorty z krążenia, likwidacja przecieku poza stentgraft, likwidacja rozwarstwienia aorty, umożliwienie prawidłowego przepływu krwi w przypadkach zagięcia się odnóg stentgraftu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Tętniak aortalny jest patologicznym odcinkowym rozděciem ściany tętnicy głównej. Powstanie tętniaka może być związane z miażdżycą, genetycznie uwarunkowanymi chorobami tkanki łącznej, zmianami zapalnymi – zakażeniami bakteryjnymi. Może powstać również w następstwie urazu. Powiększanie się tętniaka może doprowadzić do jego pęknięcia i krwotoku stanowiącego bezpośrednie zagrożenie życia. Tętniakowi może towarzyszyć rozwarstwienie lub pęknięcie ściany aorty. Leczenie tętniaków może być chirurgiczne (wycięcie, wszycie protezy) lub poprzez wewnątrznaczyniową implantację stentgraftu – samorozprężalnej protezy zakładanej przy użyciu skopi rentgenowskiej. Wprowadzenie dodatkowej części stentgraftu stosuje się w przypadkach przecieku krwi do tętniaka poza światłem stentgraftu, przemieszczeniem się stentgraftu w aorcie z towarzyszącym przeciekiem, zagięciem odnóg stentgraftu powodującym przeciek lub utrudnienie odpływu krwi, lub jako następny, zaplanowany etap wyłączenia tętniaka lub rozwarstwienia.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: niewyrównana niewydolność krążenia.
- 2) bezwzględne: uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Wartość w tabeli oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
---	---	---	----	----

1	8	0	3	5
---	---	---	---	---

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej lub kardiochirurgii, z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów wewnątrznaczyniowych naczyń obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych, w zespole z lekarzem posiadającym tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarzem posiadającym specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie przez każdego z w/w specjalistów w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 zabiegów naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 30 zabiegów samodzielnie, wykonanie przez każdego z w/w specjalistów co najmniej 30 zabiegów implantacji stentgraftów aortalnych w tym co najmniej 20 zabiegów samodzielnie, w/w specjalistów co najmniej 15 zabiegów implantacji stentgraftów aortalnych w tym co najmniej 10 samodzielnie), zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii zabiegowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie instrumentowania, lub pielęgniarka z ukończonym kursem kwalifikacyjnym w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego lub pielęgniarka z tytułem specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego;
- 4) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur wewnątrznaczyniowych;
- 5) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym: badania TK lub USG/MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – bezpośrednio nakłucie odsłoniętej chirurgicznie tętnicy udowej oraz przezskórne nakłucie tętnicy udowej przeciwległej – ok. 1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego; przy dostępie pachowym w celu założenia cewnika diagnostycznego – ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Odsłonięcie chirurgiczne dostępu do tętnicy udowej – umożliwiające bezpieczne wprowadzenie systemu stentgraftu do aorty.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon (jedynie w uzasadnionych przypadkach) przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Miejsce wprowadzenia stentgraftu w tętnicy udowej lub biodrowej – zaopatrzone chirurgicznie. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarstwa miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Ze względu na chirurgiczne odsłonięcie tętnicy udowej w celu implantacji protezy pacjent powinien przebywać na sali pooperacyjnej pod opieką lekarską i pielęgniarstwa. Opieka anestezjologa – typowa w zależności od zastosowanego znieczulenia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pasierski T., Gaciong Z, Torbicki A., Szmidt J. i wsp., *Angiologia*. PZWL;
- 2) Harris P, EUROSTAR Collaborators, *J Endovasc Ther* 2003,10.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny typu pig tail, headhunter);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia miejsce implantacji stentgraftu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2 do 5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	10 do 20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: niewymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 40 minut wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 70 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) znieczulenie anestezyjologiczne: 20 minut;
- 5) odsłonięcie chirurgiczne tętnicy: dostęp naczyniowy do implantacji stentgraftu 20 minut;
- 6) zaopatrzenie chirurgiczne miejsca implantacji: 20 minut;

W sumie cała procedura 150 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media

(<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2-10ml na sekundę przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4ml na kilogram wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje wykonanie angiografii aorty w miejscu implantacji – aorta piersiowa lub brzuszna w sposób umożliwiający dokładne określenie miejsca odejścia tętnic łuku aorty lub tętnic nerkowych i ocena odejścia tętnic biodrowych oraz właściwy zabieg implantacji odpowiedniej części stentgraftu. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru milimetrowego. Wynik z wpisanym rodzajem badania (+ ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania), ocenia wielkość i lokalizację tętniaka, obecność rozwarstwienia ściany lub przerwania jej ciągłości. Uwzględnia odmiany anatomiczne odejść naczyń. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych. Określenie rodzaju zastosowanego stentgraftu (typ, producent). Ocenia obecność ewentualnych przecieków i określa ich typ. Dokumentacja zdjęciowa umożliwia dokładną ocenę aorty przed i po zabiegu oraz miejsca połączenia elementów stentgraftu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty i tętnic odchodzących od niej oraz stwierdanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml na kilogram wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml do 7ml na sekundę razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu; założenie cewnika do pęcherza moczowego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2 obrazów-7 obrazów/sek. Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o osi średnicy min. 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie – ogólne dotchawicze, rdzeniowe, nadoponowe - w zależności od stanu klinicznego pacjenta; decyduje lekarz anestezjolog. W miejscu nakłucia przezskórnego – znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera (w części diagnostycznej) z użyciem igły 1 – częściowej lub 2 – częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym (założenie cewnika diagnostycznego) zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Odślonięcie chirurgiczne tętnicy udowej wspólnej dla wprowadzenia stentgrafta (nóżki) lub tętnicy biodrowej przy metodzie z doszytym rękawem. W zestawach niskoprofilowych w odpowiednich warunkach anatomicznych przezskórne wprowadzenie stentgrafta (nóżki) z zastosowaniem odpowiednich zestawów szewnych po usunięciu zestawu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne typ pigtail, headhunter; zalecane średnice 4F-5F. Prowadniki hydrofilne oraz prowadniki o zwiększonej sztywności – do implantacji stentgraftu. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Stentgraft prosty.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu można wykonać road mapping. Stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Stosowanie przewodników o zwiększonej sztywności – do implantacji protezy. Podanie dożylnie Heparyny – dawka standardowa 5 tysięcy jm (modyfikacja w zależności od stanu klinicznego i ewent. przeciwwskazań). W przypadkach wąskich lub odcinkowo niedrożnych tętnic udowych lub biodrowych możliwe jest chirurgiczne wszycie roboczego mankieta umożliwiającego wprowadzenie protezy do aorty. W zależności od typu protezy – można stosować mechaniczne jej doprężenie balonem o parametrach zgodnych z instrukcją producenta protezy.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Miejsce odsłoniętej tętnicy – zaopatrzenie chirurgiczne. Na miejsce wklucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny (sala pooperacyjna monitorowana, OIOM) z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wklucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wklucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane ok. 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut-15 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]:	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2 do 5, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1 Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

67. Wprowadzenie proksymalnej lub dystalnej części stentgraftu (dwóch dodatkowych) - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny : 8.622

ICD 9 : 39.711.300

2. Cel procedury.

Wyłączenie tętniaka aorty z krążenia lub likwidacja przecieku poza stentgraft, likwidacja rozwarstwienia aorty.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Tętniak aortalny jest patologicznym odcinkowym rozcięciem ściany tętnicy głównej. Powstanie tętniaka może być związane z miażdżycą, genetycznie uwarunkowanymi chorobami tkanki łącznej, zmianami zapalnymi – zakażeniami bakteryjnymi. Może powstać również w następstwie urazu. Powiększanie się tętniaka może doprowadzić do jego pęknięcia i krwotoku stanowiącego bezpośrednie zagrożenie życia. Tętniakowi może towarzyszyć rozwarstwienie lub pęknięcie ściany aorty. Leczenie tętniaków może być chirurgiczne (wycięcie, wszycie protezy) lub poprzez wewnątrznaczyniową implantację stentgraftu – samorozprężalnej protezy zakładanej przy użyciu skopi rentgenowskiej. Wprowadzenie dodatkowych części stentgraftu stosuje się w przypadkach przecieku krwi do tętniaka poza światłem stentgraftu, przemieszczeniem się stentgraftu w aorcie z towarzyszącym przeciekiem, zagięciem odnog stentgraftu powodującym przeciek lub utrudnienie odpływu krwi, lub jako następny, zaplanowany etap wyłączenia tętniaka lub rozwarstwienia.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: niewyrównana niewydolność krążenia;
- 2) bezwzględne: uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Wartość w tabeli oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej lub kardiochirurgii, z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów wewnątrznaczyniowych naczyń obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych, w zespole z lekarzem posiadającym tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarzem posiadającym specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie przez każdego z w/w

specjalistów w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 zabiegów naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, w tym co najmniej 30 zabiegów samodzielnie oraz wykonanie przez każdego z w/w specjalistów co najmniej 15 zabiegów implantacji stentgraftów aortalnych w tym co najmniej 10 samodzielnie), zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;

- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii zabiegowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie instrumentowania, lub pielęgniarka z ukończonym kursem kwalifikacyjnym w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego lub pielęgniarka z tytułem specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego;
- 4) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur wewnątrznacyniowych;
- 5) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym: badania TK lub USG/MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panela cyfrowego (wzmacniacza), niewłaściwy wybór miejsca wklucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, przygotowanie stentgraftu do implantacji niezgodne z zaleceniami producenta, nieprawidłowe dobranie protezy do warunków anatomicznych aorty i tętnic biodrowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – bezpośrednio nakłucie odsłoniętej chirurgicznie tętnicy udowej oraz przezskórne nakłucie tętnicy przeciwległej – ok. 1,5cm poniżej więzadła pachwinowego wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego; przy dostępie pachowym w celu założenia cewnika diagnostycznego – ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Odsłonięcie chirurgiczne dostępu do tętnicy udowej – umożliwiające bezpieczne wprowadzenie systemu stentgraftu do aorty.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon (jedynie w uzasadnionych przypadkach) przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chirurgiczne zaopatrzenie miejsca wprowadzenia stentgraftu – w tętnicy udowej lub biodrowej. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Ze względu na chirurgiczne odsłonięcie tętnicy udowej w celu implantacji protezy pacjent powinien przebywać na sali pooperacyjnej pod opieką lekarską i pielęgniarską. Opieka anestezjologa – typowa w zależności od zastosowanego znieczulenia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pasierski T, Gaciong Z., Torbicki A., Szmidt J i wsp., *Angiologia*. PZWL;
- 2) Harris P., EUROSTAR Collaborators. *J Endovasc Ther* 2003, 10.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami + cewniki specjalistyczne do cewnikowania naczyń dogłowych);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia aortę piersiową lub brzuszną – w zależności od miejsca implantacji;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2 do 5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	10 do 20

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: niewymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej (sala pooperacyjna monitorowana) przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia oraz miejsca zaopatrzenia chirurgicznego dostępu w tętnicy udowej. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Opieka anestezjologa – typowa w zależności od zastosowanego znieczulenia.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 60 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 90 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 70 minut;
- 4) znieczulenie anestezjologiczne: 20 minut;
- 5) odsłonięcie chirurgiczne tętnicy: dostęp naczyniowy do implantacji stentgraftu 20 minut;
- 6) zaopatrzenie chirurgiczne miejsca implantacji: 20 minut;

W sumie cała procedura 170 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonyowy,

nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml do 10ml na sekundę przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać maks. ilości środka kontrastującego 4ml na kilogram wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje wykonanie angiografii aorty w miejscu implantacji – aorta piersiowa lub brzuszna w sposób umożliwiający dokładne określenie miejsca odejścia tętnic łuku aorty lub tętnic nerkowych i ocena odejścia tętnic biodrowych oraz właściwy zabieg implantacji odpowiedniej części stentgraftu. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru milimetrowego. Wynik z wpisanym rodzajem i badania (+ ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania), ocenia wielkość i lokalizację tętniaka, obecność rozwarstwienia ściany lub przerwania jej ciągłości. Uwzględnia odmiany anatomiczne odejść naczyń. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych. Określenie rodzaju zastosowanego stentgraftu (typ, producent). Ocenia obecność ewentualnych przecieków i określa ich typ. Dokumentacja zdjęciowa umożliwia dokładną ocenę aorty przed i po zabiegu oraz miejsca połączenia elementów stentgraftu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii badanego obszaru oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml do 7ml na sekundę razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających; założenie cewnika do pęcherza moczowego, monitorowanie czynności życiowych.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 2 obrazów do 7 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy o osi długiej 40cm +/- 5%, lub wzmacniacz analogowy o osi długiej/średnicy min. 35cm oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie – ogólne dotchawicze, rdzeniowe, nadoponowe – w zależności od stanu klinicznego; decyduje lekarz anestezjolog. W miejscu nakłucia przezskórnego – znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera (w części diagnostycznej) z użyciem igły 1 częściowej lub 2 – częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym (dla wprowadzenia cewnika diagnostycznego) zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Odslonięcie chirurgiczne tętnicy udowej wspólnej dla wprowadzenia stentgrafta lub tętnicy biodrowej przy metodzie z doszytym rękawem. W zestawach niskoprofilowych w odpowiednich warunkach anatomicznych przezskórne wprowadzenie stentgrafta z zastosowaniem odpowiednich zestawów szewnych po usunięciu zestawu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne typu pigtail, headhunter, zalecane średnice 4F-5F. Przewodniki hydrofilne i o przewodniki o zwiększonej sztywności 9 do implantacji) Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Stentgraft – 2 elementy (proksymalny lub dystalny odcinek).

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu można zastosować road mapping, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i. v. Heparyny (dawka standardowa 5 tysięcy jm; modyfikacja – w zależności od stanu klinicznego i ewent. przeciwwskazań). W przypadkach wąskich lub odcinkowo niedrożnych tętnic udowych lub biodrowych możliwe jest chirurgiczne wszycie roboczego mankietu umożliwiającego wprowadzenie protezy do aorty. W zależności od typu protezy – można stosować mechaniczne doprężenie stentgraftu balonem o parametrach zgodnych z instrukcją producenta protezy.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Miejsce odsłoniętej tętnicy – zaopatrzenie chirurgiczne. Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny (sala pooperacyjna monitorowana, OIOM) z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia i miejsca zaopatrzonej chirurgicznie tętnicy. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut-15 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2 – 5, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1 Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

68. Usunięcie przezskórne ciała obcego z układu naczyniowego tętniczego i żylnego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.631

ICD 9: 39.994.100

2. Cel procedury.

Usunięcie przezskórne ciała obcego z układu naczyniowego tętniczego i żylnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr n. med. Adam Zapaśnik, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Pozostawione w układzie naczyniowym ciała obce, będące potencjalnym materiałem zatorowym lub źródłem infekcji – można je usunąć wewnątrznaczyniowo przy zastosowaniu odpowiednich urządzeń chwytnych (pętli, koszyczków, kleszczyków).

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne: uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 r. życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	0
1	4	0	2	0
1	8	0	2	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie co najmniej 100 angiografii, w tym angiografie wykonane jako element zabiegu, wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii zabiegowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej

terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, ewentualnie TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Dla układu tętniczego przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, w przypadku układu żylnego wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, około 1cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. W przypadku niedrożności żył biodrowych stosowanie dostępu żylnego z żyły szyjne wewnętrznej lub kończyny górnej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Przy dostępie tętniczym na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli

miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. W dostępie żylnym na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger S. I., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*. Acta Radiol. 1953;39:368 – 376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*. Acta Radiol. 1956;45:1 – 14;
- 3) Myron Wojtowycz. *Handbook of Interventional Radiology and Angiography* second edition, Mosby – Year Book 1995,1 – 30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: w przypadku dostępu tętniczego przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail + cewniki specjalistyczne);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami przy dostępie pachwinowym, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania w zależności od umiejscowienia ciała obcego;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1 do 3
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	bez szczególnych wymagań
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 50 minut wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany dożylnie lub dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 3ml do 10ml na sekundę przy ciśnieniu 100PSI-700PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje naczynie w obrębie którego znajduje się ciało obce oraz naczynia którymi do niego dotarto i będzie wycofywane ciało obce. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Naczynie nie może być wypełnione nadmiernie stężonym środkiem kontrastującym. Wynik z wpisaniem rodzajem badania+ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania. Uwzględnia dokładny opis usunięcia ciała obcego. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach.

7. Warunki odstąpienia od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml na kilogram wagi ciała, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 1ml do 7ml na sekundę razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część szczegółowa zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 1 obrazów do 3 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping, funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH), panel cyfrowy lub wzmacniacz analogowy o średnicy powyżej 20cm.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

W dostępie tętniczym metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 – częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, przy dostępie pachowym zalecenie stosowanie igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji. W dostępie żylnym przy dostępie pachwinowym. nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 – częściowej lub wenflonu o średnicy 1,2mm-1,4mm z miejscem wkłucia 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, 1cm-1,5cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera jedno lub dwuczęściowa, koszulka hemostatyczna, przewodniki hydrofobowe, lub hydrofilne, cewniki angiograficzne, sprzęt przeznaczony do usuwania ciał obcych (pętla, koszyki, szczypczyki) używany zgodnie z instrukcją dostarczoną przez producenta.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Do zabiegów usuwania ciał obcych z krążenia tętniczego lub żylnego stosujemy pętla, koszyki, szczypczyki zgodnie z instrukcją użytkowania dostarczoną przez producenta, po uchwyceniu ciała obcego wsuwamy go do koszulki hemostatycznej i usuwamy cały zestaw.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

W dostępie tętnicznym na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. W przypadku dostępu żylnego na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przyklepcem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane około 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut-25 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]:	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 1 do 3, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1 Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

69. Przeskórny drenaż ropnia - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.632

ICD 9: 88.660.102

2. Cel procedury.

Wprowadzenie cewnika drenującego przezskórnie, do światła ropnia i odprowadzenie jego zawartości do zbiornika kolekcyjnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. Ludomir Stefańczyk, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi – obecność ropnia lub ropniaka bez możliwości jego opróżnienia drogą prostego nacięcia.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wprowadzenie cewnika drenującego do światła ropnia powoduje jego odbarczenie, stwarza możliwość uzyskania materiału na badania bakteriologiczne i antybiogram, umożliwia płukania jamy i gojenie zmiany, poprawia stan ogólny pacjenta. Jest to zabieg zastępujący często zabieg operacyjny lub leczący powikłania pozabiegowe.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) skaza krwotoczna,
 - b) zaburzenia krzepnięcia;
- 2) bezwzględne:
 - a) brak zgody chorego lub prawnego opiekuna.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży, kobiet karmiących, u osób poniżej 16 roku życia wskazane badanie pod kontrolą obrazu USG, w przypadku konieczności zastosowania promieniowania jonizującego ze wskazań życiowych lub z użyciem osłon na gonady i macicę.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2
2	0	5	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie co najmniej

50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 30 zabiegów samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);

- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego ewentualnie TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do światła ropnia lub ropniaka może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, dreszczy, gorączki.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błędny wybór warstwy lub kierunku wkłucia w badaniu TK (brak możliwości kontrolowania lub korekty toru wkłucia), zastosowanie głowicy ultrasonograficznej o niewłaściwej częstotliwości lub bez możliwości kontrolowania toru wkłucia, niewłaściwe przytwierdzenie drenu do skóry, zbyt mała średnica drenu dla utrzymania skutecznego drenażu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia (zalecany pod kontrolą skopi, obrazu TK lub USG) uwzględniający położenie zmiany z ominięciem naczyń krwionośnych, głównych pni nerwowych oraz innych narządów, stosowanie możliwie cienkich zestawów. Wskazane kontrolne badania obrazowe w przypadku braku skutecznego drenażu, krwawienia z drenu, podejrzenia uszkodzenia narządu lub naczyń. Przy stosowaniu USG konieczna sterylizacja głowicy zgodnie z zaleceniami producenta, stosowanie zabezpieczeń antybakteryjnych, jałowego żelu lub aseptycznego środka kontaktowego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej w ułożeniu dogodnym dla przeprowadzenia procedury. Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Zalecana sedacja i asysta anestezjologa. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Cewnik drenujący jest umocowany do skóry w sposób zalecany przez producenta użytego zestawu (zestaw mocujący w komplecie). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików, Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. **B. ważne!** Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia, płukania zastawu drenującego minimum 3 razy dziennie 0,9% NaCl 25ml-50ml. kontroli podwieszenia worka kolekcyjnego (zabezpieczenie przed wysunięciem się drenu lub jego zagięciem i uszkodzeniem). Wskazane oznakowanie na drenie miejsca wejścia (kontrola wizualna prawidłowego położenia drenu). Kontrola USG co 3 dni, lub w momencie wystąpienia objawów klinicznych upośledzonej drożności lub badanie TK po podaniu środka kontrastującego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Prokop M, Galanski M., *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*. MediPage 2007 Warszawa;
- 2) Schmidt G., *Ultrasonografia*. MediPage 2008 Warszawa;
- 3) Marciński A., *Ultrasonografia pediatryczna*. Sanmedia 1994 Warszawa.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania, możliwych powikłaniach i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, lub skanów lokalizacyjnych na podstawie wcześniej wykonanego badania TK. W przypadku nietypowych lokalizacji zmian dostosowanie projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania w zależności od lokalizacji drenowanego narządu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

obrazy [obr/s]	1 do 2
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: w badaniu TK, 5 skanów aksjalnych-6 skanów aksjalnych o parametrach polecanych przez producenta skanera TK o możliwie niskich mA i kV – warunki ekspozycji zależne od obszaru badania i warunków konstytucjonalnych pacjenta;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: jeśli stosowane promieniowanie jonizujące osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Umocowanie drenu do skóry, umocowanie worka kolekcyjnego, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarze: wykonanie badania 40 minut;
- 2) wykonanie opisu - lekarz operujący: 10 minut;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 50 minut;
- 4) technik: (jeśli stosowana kontrola Rtg lub TK) przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;

W sumie 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany ręcznie do światła ropnia, strzykawką iniekcyjną. Podany z szybkością 1ml do 5ml na sekundę. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od rozmiaru zmiany i jej rozległości, średnio 5ml-20ml na jedno wstrzyknięcie. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, dreszcze, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml na kilogram wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje jamę ropnia i ewentualne

przetoki. Zmian musi być wypełniona środkiem kontrastującym w sposób dostateczny diagnostycznie, ostro odwzorowana. Wynik z wpisaniem rodzaju badania obrazuje położenie i wielkość zmiany oraz kierunki jej penetrowania. W wyniku podany musi być sposób wykonania zabiegu, stosowany zestaw i rozmiar stosowanego drenu, oraz jego położenie końcowe, uzyskany odpływ treści ropnej i jej wygląd (barwa, domieszka krwi). Zalecenia po wykonaniu procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do lokalizacji zmiany oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z rozpoznanymi przetokami i penetracją zmiany może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: awaria sprzętu, w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, wystąpienia krwawienia, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część szczegółowa zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żyłnego na lewym przedramieniu. Sedacja+znieczulenie miejscowe lub znieczulenie ogólne. Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 1 obraz do 3 obrazów na sekundę. Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy /wzmacniacz analogowy o osi długiej/średnicy min. 22cm. Wizualizacja sonograficzna zmiany jałową głowicą liniową lub głowicą convex (częstotliwość i tryb obrazowania w zależności od sytuacji klinicznej) bądź skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych (zalecana ok. 10 obrazów na sekundę), w badaniu TK, 5 skanów aksjalnych– 6 skanów aksjalnych o parametrach polecanych przez producenta skanera TK o możliwie niskich mA i kV – warunki ekspozycji zależne od obszaru badania i warunków konstytucjonalnych pacjenta. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania ultradźwięków i promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne lub znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10 ml + sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie w linii zapewniającej jak najkrótszy dystans do drenowanej zmiany, możliwie z ominięciem naczyń, pęczków nerwowych, jam ciała i organów sąsiednich (zalecane

nacięciu skóry, w TK wklucie w płaszczyźnie optymalnego skanu). U chorych przytomnych nakłucie przy zatrzymanym oddechu. Po odpowiednim wprowadzeniu igły z mandrynem i uzyskanie po jego usunięciu wypływu treści ropnej wprowadzenie przewodnika (w zestawach dwustopniowych) lub wycofani igły prowadzącej (w zestawach jednostopniowych). W zestawach dwustopniowych poszerzenie kanału wklucia rozszerzadłami i wprowadzenie koszulki rozdzielnej z cewnikiem. W TK powtórzenie ekspozycji po wprowadzeniu cewnika, z ewentualną korektą jego położenia i powtórnią kontrolą). Wycofanie koszulki rozdzielnej – przytwierdzenie drenu do skóry zgodnie z zaleceniami procedura. Ewakuacja zawartości. Przygotowanie i zabezpieczenie materiału na badania bakteriologiczne (jeśli wskazane z tego samego wklucia podanie środka kontrastującego).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zalecane zestawy dedykowane do drenażu ropni metodą jedno lub dwustopniową. Jako uzupełnienie przewodniki typu "J" lub proste, hydrofobowe i hydrofilne, o zwiększonej sztywności, cewniki specjalistyczne. Do predylatacji rozszerzadła teflonowe, o średnicy dostosowanej do zestawu cewniki do drenażu długości 20cm do 40cm z wieloma bocznymi otworami, średnicy 8F-14F znakowanym odcinkiem perforowanym, z zestawem do mocowania drenu na skórze.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po odpowiednim wprowadzeniu igły z mandrynem i uzyskanie po jego usunięciu wypływu treści ropnej wprowadzenie przewodnika (w zestawach dwustopniowych) lub wycofani igły prowadzącej (w zestawach jednostopniowych). W zestawach dwustopniowych poszerzenie kanału wklucia rozszerzadłami i wprowadzenie koszulki rozdzielnej z cewnikiem. W TK powtórzenie ekspozycji po wprowadzeniu cewnika, z ewentualną korektą jego położenia i powtórnią kontrolą. Wycofanie koszulki rozdzielnej – przytwierdzenie drenu do skóry zgodnie z zaleceniami producenta. W przypadku niepowodzenia wykonania drenażu poprzez wprowadzenie przewodnika o zwiększonej sztywności i ponowna próba poszerzenia kanału wklucia. Zalecone umieszczenie cewnika możliwie na obwodzie zmiany. Część perforowana cewnika schowana wewnątrz jamy ropnia. Ewakuacja zawartości. Przygotowanie i zabezpieczenie materiału na badania bakteriologiczne (jeśli wskazane z tego samego wklucia podanie środka kontrastującego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Cewnik drenujący jest umocowany do skóry w sposób zalecany przez producenta użytego zestawu (zestaw mocujący w komplecie). Na miejsce wklucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym, w przypadku powikłań lub ciężkiego stanu ogólnego wskazane umieszczenie chorego przez 24 godziny na Oddziale intensywnego nadzoru medycznego. Bardzo ważne! Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wklucia, płukania zastawu drenującego minimum 3 razy dziennie 0,9% NaCl 50-100ml. kontroli podwieszenia worka kolekcyjnego (zabezpieczenie przed wysunięciem się drenu). Wskazane oznakowanie na drenie miejsca wejścia (kontrola wizualna prawidłowego położenia drenu). Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane około 10 pulsów na sekundę) przez okres od 3 minut do 5 minut W TK 5 skanów aksjalnych – 6

skanów aksjalnych przed procedurą oraz w jej trakcie w celu kontroli położenia zestawu (dopuszczalna jest kontrola 2-krotna-3-krotna). Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pobrania, ekspozycja TK, poza lokalizacją wstępną tylko po ustabilizowaniu położenia cewnika.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]:	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 8 do 12, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1 Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) – 1,4.

70. Przeszkórny drenaż ropnia z podaniem leku - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod Nazwa: 8.633

ICD 9: 88.660.201

2. Cel procedury.

Wprowadzenie cewnika drenującego przezskórnie, do światła ropnia i odprowadzenie jego zawartości do zbiornika kolekcyjnego a następnie podanie leku do światła zmiany celem wygojenia ropnia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. Ludomir Stefańczyk, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniem klinicznymi – obecność ropnia lub ropniaka bez możliwości jego opróżnienia drogą prostego nacięcia.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wprowadzenie cewnika drenującego do światła ropnia powoduje jego odbarczenie, stwarza możliwość uzyskania materiału na badania bakteriologiczne i antybiogram, umożliwia

plukania jamy i podanie do jego światła leków bakteriobójczych lub bakteriostatycznych, co przyspiesza gojenie zmiany, poprawia stan ogólny pacjenta. Jest to zabieg zastępujący często zabieg operacyjny lub leczący powikłania pozabiegowe.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) skaza krwotoczna,
 - b) zaburzenia krzepnięcia,
 - c) brak ustalonej strategii farmakoterapeutycznej;
- 2) bezwzględne:
 - a) brak zgody chorego lub prawnego opiekuna.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży, kobiet karmiących, u osób poniżej 16 roku życia wskazane badanie pod kontrolą obrazu USG, w przypadku konieczności zastosowania promieniowania jonizującego ze wskazań życiowych lub z użyciem osłon na gonady i macicę.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Pole dodatkowo ultrasonograf z zestawem dedykowanych głowic możliwie z przystawką biopsyjną, lub/i tomograf komputerowy, lub/i rezonans magnetyczny

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2
2	0	5	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 30 zabiegów samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista

anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego ewentualnie TK, MR i innych istotnych, będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki, rodzaju i dawki leku który ma być podany w obręb zmiany, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego lub leku do światła ropnia lub ropniaka może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, dreszczy, gorączki.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błędny wybór warstwy lub kierunku wkłucia w badaniu TK (brak możliwości kontrolowania lub korekty toru wkłucia), zastosowanie głowicy ultrasonograficznej o niewłaściwej częstotliwości lub bez możliwości kontrolowania toru wkłucia. Niewłaściwe przytwierdzenie drenu do skóry, zbyt mała średnica drenu dla utrzymania skutecznego drenażu. Podanie leku poza obręb zmiany.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia (zalecany pod kontrolą skopi, obrazu TK lub USG uwzględniający położenie zmiany z ominięciem naczyń krwionośnych, głównych pni nerwowych oraz innych narządów, stosowanie możliwie cienkich zestawów. Wskazane kontrolne badania obrazowe w przypadku braku skutecznego drenażu, krwawienia z drenu, podejrzenia uszkodzenia narządu lub naczyń. Przy stosowaniu USG konieczna sterylizacja głowicy zgodnie z zaleceniami producenta, stosowanie zabezpieczeń antybakteryjnych, jałowego żelu lub aseptycznego środka kontaktowego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej w ułożeniu dogodnym dla przeprowadzenia procedury. Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Zalecana sedacja i asysta anestezjologa. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Cewnik drenujący jest umocowany do skóry w sposób zalecany przez producenta użytego zestawu (zestaw mocujący w komplecie). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików, Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym – jeśli wskazane podanie kolejnych dawek leku. Bardzo ważne! Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia, płukania zastawu drenującego minimum 3 razy dziennie 0,9% NaCl 25ml-50ml. kontroli podwieszenia worka kolekcyjnego (zabezpieczenie przed wysunięciem się drenu). Wskazane oznakowanie na drenie miejsca wejścia (kontrola wizualna prawidłowego położenia drenu). Kontrola USG co 3 dni, lub w momencie wystąpienia objawów klinicznych upośledzonej drożności lub badanie TK po podaniu środka kontrastującego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Prokop M, Galanski M., *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*. MediPage 2007 Warszawa;
- 2) Schmidt G., *Ultrasonografia*. MediPage 2008 Warszawa;
- 3) Marciński A., *Ultrasonografia pediatryczna*. Sanmedia 1994 Warszawa.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania, możliwych powikłaniach i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, lub skanów lokalizacyjnych na podstawie wcześniej wykonanego badania TK. W przypadku nietypowych lokalizacji zmian dostosowanie projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania w zależności od lokalizacji drenowanego narządu;
- 2) zgodnie tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1 do 2
Skopia	
napięcie [kV]	65-7
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: w badaniu TK, 5 skanów aksjalnych-6 skanów aksjalnych o parametrach polecanych przez producenta skanera TK o możliwie niskich mA i kV – warunki ekspozycji zależne od obszaru badania i warunków konstytucjonalnych pacjenta;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: jeśli stosowane promieniowanie jonizujące osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Umocowanie worka kolekcyjnego, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku. Konieczna sterylizacja pomieszczenia za pomocą lamp bakteriobójczych.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarze: wykonanie badania 40 minut;
- 2) wykonanie opisu lekarz operujący: 10 minut;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu+czas zabiegu+sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 50 minut;
- 4) technik: (jeśli stosowana kontrola Rtg lub TK) przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;

W sumie 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany ręcznie do światła ropnia, strzykawką iniekcyjną. Podany z szybkością 1ml do 5ml na sekundę. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od rozmiaru zmiany i jej rozległości, średnio 5ml do 20ml na jedno wstrzyknięcie. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, dreszcze, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 5ml na kilogram wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

W dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje jamę ropnia i ewentualne przetoki. Zmiana musi być wypełniona środkiem kontrastującym w sposób dostateczny diagnostycznie, ostro odwzorowana. Wynik zawiera rodzaj badania, ocenia położenie i wielkość zmiany oraz kierunki jej penetrowania. W wyniku podany musi być sposób wykonania zabiegu, stosowany zestaw i rozmiar stosowanego drenu, oraz jego położenie końcowe, uzyskany odpływ treści ropnej i jej wygląd (barwa, domieszka krwi) rodzaj i dawka leku podanego w obręb ropnia. Zalecenia po wykonaniu procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do lokalizacji zmiany oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z rozpoznanymi przetokami i penetracją zmiany może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: awaria sprzętu, w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, wystąpienia krwawienia, uczulenie na lek, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Opracowanie strategii farmakoterapii (rodzaj i dawka leku przewidywanego do podania w obręb ropnia). Sedacja + znieczulenie miejscowe lub znieczulenie ogólne. Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 1 obrazów-3 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy/wzmacniacz analogowy o osi długiej/średnicy min. 22cm. Wizualizacja sonograficzna zmiany jałową głowicą liniową lub głowicą convex (częstotliwość i tryb obrazowania w zależności od sytuacji klinicznej) bądź skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych (zalecana okokóło10 obrazów na sekundę), w badaniu TK, 5 skanów aksjalnych – 6 skanów aksjalnych o parametrach polecanych przez producenta skanera TK o możliwie niskich mA i kV – warunki ekspozycji zależne od obszaru badania i warunków konstytucjonalnych pacjenta. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania ultradźwięków i promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych oraz leku, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne lub znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowoderek lidokainy) w ilości do 10 ml+sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie w linii zapewniającej jak najkrótszy dystans do drenowanej zmiany, możliwie z ominięciem naczyń, pęczków nerwowych, jam ciała i organów sąsiednich (zalecane nacięcie skóry, w TK wkłucie w płaszczyźnie optymalnego skanu). U chorych przytomnych nakłucie przy zatrzymanym oddechu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zalecane zestawy dedykowane do drenażu ropni metodą jedno lub dwustopniową. Jako uzupełnienie prowadniki typu "J" lub proste, hydrofobowe i hydrofilne, o zwiększonej sztywności, cewniki specjalistyczne. Do predylatacji rozszerzadła teflonowe, o średnicy

dostosowanej do zestawu, cewniki do drenażu długości 20cm-40cm z wieloma bocznymi otworami, średnicy 8F-14F znakowanym odcinkiem perforowanym, z zestawem do mocowania drenu na skórze. Lek bakteriostatyczny lub bakteriobójczy, do płukania ropnia 0,9% NaCl.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po odpowiednim wprowadzeniu igły z mandrynem i uzyskanie po jego usunięciu wypływu treści ropnej wprowadzenie przewodnika (w zestawach dwustopniowych) lub wycofani igły prowadzącej (w zestawach jednostopniowych). W zestawach dwustopniowych poszerzenie kanału wkłucia rozszerzadłami i wprowadzenie koszulki rozdzielnej z cewnikiem. W TK powtórzenie ekspozycji po wprowadzeniu cewnika, z ewentualną korektą jego położenia i powtórnią kontrolą. Wycofanie koszulki rozdzielnej –przytwierdzenie drenu do skóry zgodnie z zaleceniami producenta. W przypadku niepowodzenia wykonania drenażu poprzez wprowadzenie przewodnika o zwiększonej sztywności i ponowna próba poszerzenia kanału wkłucia. Zalecone umieszczenie cewnika możliwie na obwodzie zmiany. Część perforowana cewnika schowana wewnątrz jamy ropnia. Ewakuacja zawartości. Przygotowanie i zabezpieczenie materiału na badania bakteriologiczne (jeśli wskazane) z tego samego wkłucia podanie środka kontrastującego. Podanie leku bakteriobójczego lub bakteriostatycznego.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym, w przypadku powikłań lub ciężkiego stanu ogólnego wskazane umieszczenie chorego przez 24 godziny na Oddziale intensywnego nadzoru medycznego. Jeśli wskazane konieczne podanie kolejnych dawek leku. Bardzo ważne! Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia, płukania zastawu drenującego minimum 3 razy dziennie 0,9% NaCl 50ml-100ml. kontroli podwieszenia worka kolekcyjnego (zabezpieczenie przed wysunięciem się lub załamaniem drenu). Wskazane oznakowanie na drenie miejsca wejścia (kontrola wizualna prawidłowego położenia drenu). Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane około 10 pulsów na sekundę) przez okres 3 min.– 5 min. W TK 5 skanów aksjalnych – 6 skanów aksjalnych przed procedurą oraz w jej trakcie w celu kontroli położenia zestawu (dopuszczalna jest kontrola 2 krotna – 3 krotna). Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pobrania, ekspozycja TK, poza lokalizacją wstępną tylko po ustabilizowaniu położenia cewnika.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 8 do 12, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1 Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

71. Wymiana drenażu przez skórny - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod Nazwa: 8.634

ICD 9: 88.660.301

2. Cel procedury.

Wymiana cewnika do drenażu przestrzeni patologicznej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi – po wcześniej przeprowadzonej procedurze drenażu przezskórnego.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Po skończeniu procedury farmakoterapii, czasu przewidzianego przez producenta dla danego rodzaju, lub przy długotrwałym utrzymywaniu cewnika do drenażu należy go usunąć lub wymienić na nowy.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Czynna infekcja, miejscowe zmiany skórne w okolicy planowanej implantacji, niewyjaśniona skaza krwotoczna, płytki krwi poniżej 40000 na mm³, granulocyty obojętnochłonne poniżej 1000 na mm³.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży – ze wskazań życiowych ; u dzieci – nie ma przeciwwskazań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Dodatkowo ultrasonograf z zestawem dedykowanych głowic możliwie z przystawką biopsyjną, lub tomograf komputerowy, lub rezonans magnetyczny

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2
2	0	5	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 30 zabiegów samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać pełną morfologię krwi, rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. RTG, USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania).

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zalecane usuwanie cewnika pod kontrolą rentgenoskopii z wprowadzonym przewodnikiem. Sprawdzenie kompletności usuniętego sprzętu, czy cewnik nie wykazuje uszkodzeń

i ubytków. W przypadkach dłuższego przetrzymywania cewnika pierwotnego lub przy cechach infekcji miejsca dostępu wybór nowego miejsca wkłucia.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i przeprowadzanej terapii oraz zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Cewnik drenujący jest umocowany do skóry w sposób zalecany przez producenta użytego zestawu (zestaw mocujący w komplecie). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików, Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym – jeśli wskazane podanie kolejnych dawek leku. Bardzo ważne! Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia, płukania zastawu drenującego min. 3 razy dziennie 0,9 % NaCl 25ml-50ml. kontroli podwieszenia worka kolekcyjnego (zabezpieczenie przed wysunięciem się drenu). Wskazane oznakowanie na drenie miejsca wejścia (kontrola wizualna prawidłowego położenia drenu). Kontrola USG co 3 dni, lub w momencie wystąpienia objawów klinicznych upośledzonej drożności lub badanie TK po podaniu środka kontrastującego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Freytes C O., Vascular access devices in cancer patients:towards the next stepp. Eur J Cancer 1997;8:1171 – 1172;
- 2) Baum S., Pentecost M. J., :Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott Wiliams & Wilkins second edition 2006;
- 3) Prokop M, Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka. MediPage 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, lub dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z

	obrazu
obrazy [obr/s]	2 do 5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet – tylko jeśli nie uniemożliwia wykonania zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 30 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 45 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 45 minut;

W sumie cała procedura 45 min.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml–20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml-10ml na sekundę. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4 ml na kilogram wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje przestrzeń patologiczną poddaną wcześniejszemu drenażowi. Zmiana musi być wypełniona środkiem kontrastującym w sposób dostateczny diagnostycznie, ostro odwzorowana. Wynik z wpisaniem rodzaju badania. Ocenia położenie i wielkość zmiany. W wyniku podany musi być sposób wykonania zabiegu, stosowany zestaw i rozmiar stosowanego drenu, oraz jego położenie końcowe,

uzyskany odpływ treści i jej wygląd (barwa, domieszka krwi), rodzaj i dawka leku podanego w obręb zmiany. Zalecenia po wykonaniu procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii zmiany patologicznej;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml na kilogram wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 1 obrazów do 3 obrazów na sekundę. Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy /wzmacniacz analogowy o osi długiej/średnicy min. 22cm. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10ml, zalecana sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Jedynie przy nowym dostępie (procedura drenażu).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Przy usuwaniu cewnika kontrola wprowadzania przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii i sprawdzenie jego kompletności. Przy wymianie zalecane zestawy dedykowane do drenażu ropni metodą jedno lub dwustopniową. Jako uzupełnienie przewodniki typu "J" lub proste, hydrofobowe i hydrofilne, o zwiększonej sztywności, cewniki specjalistyczne. Do predylatacji rozszerzadła teflonowe, o średnicy dostosowanej do zestawu, cewniki do drenażu długości 20cm-40cm z wieloma bocznymi otworami, średnicy 8F-14F znakowanym odcinkiem perforowanym, z zestawem do mocowania drenu na skórze. Lek bakteriostatyczny lub bakterioójczy, do płukania ropnia 0,9% NaCl.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Wprowadzenie przewodnika do cewnika drenującego i jego usunięcie. Po tym samym przewodniku wprowadzenie cewnika drenującego. Kontrolne badanie z użyciem środka kontrastującego. Umocowanie zestawu do skóry. W przypadkach uzasadnionych klinicznie podanie leku bakteriobójczego lub bakteriostatycznego.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Cewnik drenujący jest umocowany do skóry w sposób zalecany przez producenta użytego zestawu (zestaw mocujący w komplecie). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików, Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym, w przypadku powikłań lub ciężkiego stanu ogólnego wskazane umieszczenie chorego przez 24 godziny na Oddziale intensywnego nadzoru medycznego. Jeśli wskazane konieczne podanie kolejnych dawek leku. **Bardzo ważne!** Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia, płukania zastawu drenującego min. 3 razy dziennie 0,9% NaCl 50ml-100ml. kontroli podwieszenia worka kolekcyjnego (zabezpieczenie przed wysunięciem się lub załamaniem drenu). Wskazane oznakowanie na drenie miejsca wejścia (kontrola wizualna prawidłowego położenia drenu). adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sekundę) przez okres 10 minut-15 minut **Uwaga!** przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 8 do 12, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1 Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

72. Przeskórny drenaż torbieli lub innej przestrzeni płynowej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.638

ICD 9: 88.660.101

2. Cel procedury.

Wprowadzenie cewnika drenującego przezskórnie, do światła torbieli lub innej przestrzeni płynowej i odprowadzenie jego zawartości do zbiornika kolekcyjnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. Ludomir Stefańczyk, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek,
mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi – obecność torbieli lub innej przestrzeni płynowej bez możliwości jego opróżnienia drogą prostego nacięcia.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wprowadzenie cewnika drenującego do światła torbieli bądź innej przestrzeni płynowej powoduje jego odbarczenie, stwarza możliwość uzyskania materiału na badania bakteriologiczne, umożliwia gojenie zmiany, poprawia stan ogólny pacjenta. Jest to zabieg zastępujący często zabieg operacyjny.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) skaza krwotoczna,
- b) zaburzenia krzepnięcia;

2) bezwzględne:

- a) brak zgody chorego lub prawnego opiekuna.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży, kobiet karmiących, u osób poniżej 16 roku życia wskazane badanie pod kontrolą obrazu USG, w przypadku konieczności zastosowania promieniowania jonizującego ze wskazań życiowych lub z użyciem osłon na gonady i macicę.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Dodatkowo ultrasonograf z zestawem dedykowanych głowic możliwie z przystawką biopsyjną, lub tomograf komputerowy, lub rezonans magnetyczny

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2
2	0	5	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 30 zabiegów samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego ewentualnie TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do światła torbieli lub innej przestrzeni płynowej może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, dreszczy, gorączki.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia (zalecany pod kontrolą skopi, obrazu TK lub USG) uwzględniający położenie zmiany z ominięciem naczyń krwionośnych, głównych pni nerwowych oraz innych narządów. Wskazane kontrolne badania obrazowe w przypadku braku skutecznego drenażu, krwawienia z drenu, podejrzenia uszkodzenia narządu lub naczyń. Przy stosowaniu USG konieczna sterylizacja głowicy zgodnie z zaleceniami

producenta, stosowanie zabezpieczeń antybakteryjnych, jałowego żelu lub aseptycznego środka kontaktowego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej w ułożeniu dogodnym dla przeprowadzenia procedury. Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Zalecana sedacja i asysta anestezyjologa. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Cewnik drenujący jest umocowany do skóry w sposób zalecany przez producenta użytego zestawu (zestaw mocujący w komplecie). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Bardzo ważne! Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia, płukania zastawu drenującego minimum 3 razy dziennie 0,9% NaCl 25ml-50ml. kontroli podwieszenia worka kolekcyjnego (zabezpieczenie przed wysunięciem się drenu). Wskazane oznakowanie na drenie miejsca wejścia (kontrola wizualna prawidłowego położenia drenu). Kontrola USG co 3 dni, lub w momencie wystąpienia objawów klinicznych upośledzonej drożności lub badanie TK po podaniu środka kontrastującego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Prokop M, Galanski M., *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*. MediPage 2007 Warszawa;
- 2) Schmidt G. *Ultrasonografia*. MediPage 2008 Warszawa;
- 3) Marciński A. *Ultrasonografia pediatria*. Sanmedia 1994 Warszawa.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania, możliwych powikłaniach i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, lub skanów lokalizacyjnych na podstawie wcześniej wykonanego badania TK. W przypadku nietypowych lokalizacji zmian dostosowanie projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania w zależności od lokalizacji drenowanego obszaru;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75

prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1 do 2
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: w badaniu TK, 5 skanów aksjalnych-6 skanów aksjalnych o parametrach polecanych przez producenta skanera TK o możliwie niskich mA i kV – warunki ekspozycji zależne od obszaru badania i warunków konstytucjonalnych pacjenta;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: jeśli stosowane promieniowanie jonizujące osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarze: wykonanie badania 40 minut, lekarz operujący – 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 50 minut;
- 3) technik: (jeśli stosowana kontrola rtg lub TK), przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;

W sumie 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany ręcznie do światła zmiany, strzykawką iniekcyjną. Podany z szybkością 1ml do 5ml na sekundę. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od rozmiaru zmiany i jej rozległości, średnio 5ml do 20ml na jedno wstrzyknięcie. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, dreszcze, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje przestrzeń patologiczną i ewentualne przetoki. Zmian musi być wypełniona środkiem kontrastującym w sposób

dostateczny diagnostycznie, ostro odwzorowana. Wynik z wpisanym rodzajem badania, ocenia położenie i wielkość zmiany oraz kierunki jej penetrowania. W wyniku podany musi być sposób wykonania zabiegu, stosowany zestaw i rozmiar stosowanego drenu, oraz jego położenie końcowe, uzyskany odpływ treści i jej wygląd (barwa, domieszka krwi). rodzaj i dawka leku podanego w obręb przestrzeni patologicznej. Zalecenia po wykonaniu procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do lokalizacji zmiany oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych ze znaczną penetracją zmiany może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: awaria sprzętu, w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, wystąpienia krwawienia, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: bez szczególnych wymagań;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na lewym przedramieniu. Sedacja+znieczulenie miejscowe lub znieczulenie ogólne. Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 1 obrazu do 3 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy /wzmocniacz analogowy o osi długiej/średnicy min. 22cm. Wizualizacja sonograficzna zmiany jałową głowicą liniową lub głowicą convex (częstotliwość i tryb obrazowania w zależności od sytuacji klinicznej) bądź skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych (zalecana około 10 obrazów na sekundę), w badaniu TK, 5 skanów aksjalnych – 6 skanów aksjalnych o parametrach polecanych przez producenta skanera TK o możliwie niskich mA i kV – warunki ekspozycji zależne od obszaru badania i warunków konstytucjonalnych pacjenta. Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania ultradźwięków i promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne lub znieczulenie miejscowe, nasiętkowe (zalecany chlorowodorek lidokainy) w ilości do 10 ml + sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wklucia.

Nakłucie w linii zapewniającej jak najkrótszy dystans do drenowanej zmiany, możliwie z ominięciem naczyń, pęczków nerwowych, jam ciała i organów sąsiednich (zalecane nacięcie skóry, w TK wklucie w płaszczyźnie optymalnego skanu). U chorych przytomnych nakłucie przy zatrzymanym oddechu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zalecane zestawy dedykowane do drenażu metodą jedno lub dwustopniową. Jako uzupełnienie prowadniki typu "J" lub proste, hydrofobowe i hydrofilne, o zwiększonej sztywności, cewniki specjalistyczne. Do predylatacji rozszerzadła teflonowe, o średnicy dostosowanej do zestawu cewniki do drenażu długości 20cm-40cm z wieloma bocznymi otworami, średnicy 8F-14F znakowanym odcinkiem perforowanym, z zestawem do mocowania drenu na skórze.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po odpowiednim wprowadzeniu igły z mandrynem i uzyskanie po jego usunięciu wypływu treści ropnej wprowadzenie prowadnika (w zestawach dwustopniowych) lub wycofani igły prowadzącej (w zestawach jednostopniowych). W zestawach dwustopniowych poszerzenie kanału wklucia rozszerzadłami i wprowadzenie koszulki rozdzielnej z cewnikiem. W TK powtórzenie ekspozycji po wprowadzeniu cewnika, z ewentualną korektą jego położenia i powtórzną kontrolą. Wycofanie koszulki rozdzielnej – przytwierdzenie drenu do skóry zgodnie z zaleceniami producenta. W przypadku niepowodzenia wykonania drenażu poprzez wprowadzenie prowadnika o zwiększonej sztywności i ponowna próba poszerzenia kanału wklucia. Zalecane umieszczenie cewnika możliwie na obwodzie zmiany. Część perforowana cewnika schowana wewnątrz jamy ropnia. Ewakuacja zawartości. Przygotowanie i zabezpieczenie materiału na badania bakteriologiczne (jeśli wskazane) z tego samego wklucia podanie środka kontrastującego. Podanie leku bakteriobójczego lub bakteriostatycznego.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Cewnik drenujący jest umocowany do skóry w sposób zalecany przez producenta użytego zestawu (zestaw mocujący w komplecie). Na miejsce wklucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików, Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym, w przypadku powikłań lub ciężkiego stanu ogólnego wskazane umieszczenie chorego przez 24 godziny na Oddziale intensywnego nadzoru medycznego. Bardzo ważne! Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wklucia, płukania zastawu drenującego minimum 3 razy dziennie 0,9% NaCl 50ml-100ml. kontroli podwieszenia worka kolekcyjnego (zabezpieczenie przed wysunięciem się drenu). Wskazane oznakowanie na drenie miejsca wejścia (kontrola wizualna prawidłowego położenia drenu). Odnotowanie wielkości dawki w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane około 10 pulsów na sekundę) przez okres 3 minuty – 5 minut W TK 5 skanów aksjalnych do 6 skanów aksjalnych przed procedurą oraz w jej trakcie w celu kontroli położenia zestawu (dopuszczalna jest kontrola 2 krotna – 3 krotna). Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pobrania, ekspozycja TK, poza lokalizacją wstępną tylko po ustabilizowaniu położenia cewnika.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 8 do 12, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1 Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

73. Przeskórny drenaż inne - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.639

ICD 9: 54.910.103

2. Cel procedury.

Wprowadzenie cewnika drenującego przezskórnie, do światła jamy ciała lub innej przestrzeni i odprowadzenie jej zawartości do zbiornika kolecyjnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

prof. dr hab. Ludomir Stefańczyk, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Anna Tomicka.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniem klinicznymi – obecność torbieli lub innej przestrzeni płynowej bez możliwości jego opróżnienia drogą prostego nacięcia.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wprowadzenie cewnika drenującego do światła przestrzeni płynowej lub gazowej (odma) powoduje jego odbarczenie, stwarza możliwość uzyskania materiału na badania laboratoryjne, zmniejsza ucisk na narządy sąsiednie, poprawia stan ogólny pacjenta. Jest to zabieg zastępujący często zabieg operacyjny.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) skaza krwotoczna,
- b) zaburzenia krzepnięcia;
- 2) bezwzględne:
 - a) brak zgody chorego lub prawnego opiekuna.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży, kobiet karmiących, u osób poniżej 16 roku życia wskazane badanie pod kontrolą obrazu USG, w przypadku konieczności zastosowania promieniowania jonizującego ze wskazań życiowych lub z użyciem osłon na gonady i macicę

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Dodatkowo ultrasonograf z zestawem dedykowanych głowic możliwie z przystawką biopsyjną, lub tomograf komputerowy, lub rezonans magnetyczny.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2
2	0	5	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 30 zabiegów samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej);
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego

i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestetycznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki, informacja o możliwych powikłaniach i krótka ankieta dot. wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do światła przestrzeni płynowej może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, dreszczy, gorączki.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia (zalecany pod kontrolą skopi, obrazu TK lub USG) uwzględniający położenie zmiany z ominięciem naczyń krwionośnych, głównych pni nerwowych oraz innych narządów. Wskazane kontrolne badania obrazowe w przypadku braku skutecznego drenażu, krwawienia z drenu, podejrzenia uszkodzenia narządu lub naczyń. Przy stosowaniu USG konieczna sterylizacja głowicy zgodnie z zaleceniami producenta, stosowanie zabezpieczeń antybakteryjnych, jałowego żelu lub aseptycznego środka kontaktowego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej w ułożeniu dogodnym dla przeprowadzenia procedury (w przypadku odbarczenia przestrzeni gazowej dopuszczalne jest wykonanie zabiegu w pozycji siedzącej chory pochylony do przodu asekurowany). Chory powinien być na czczo min 6 godz. (dopuszczalne jest pominięcie warunku w przypadku zabiegów odbarczających wykonywanych ze wskazań życiowych), wykąpany, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Zalecana sedacja i asysta anestezjologa. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Cewnik drenujący jest umocowany do skóry w sposób zalecany przez producenta użytego zestawu (zestaw mocujący w komplecie). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Bardzo ważne! Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia, płukania zastawu drenującego minimum 3 razy dziennie 0,9% NaCl 25 ml – 50 ml. kontroli podwieszenia worka kolekcyjnego, lub szczelności drenażu ssącego (zabezpieczenie przed wysunięciem się drenu). Wskazane oznakowanie na drenie miejsca wejścia (kontrola wizualna prawidłowego położenia drenu). Kontrola drenażu ssącego w zdjęciu Rtg w pierwszej dobie co 3 godziny – 6 godzin. Kontrola

USG przestrzeni płynowych co 3 dni, lub w momencie wystąpienia objawów klinicznych upośledzonej drożności lub badanie TK po podaniu środka kontrastującego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Prokop M, Galanski M. *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*. MediPage 2007 Warszawa;
- 2) Schmidt G. *Ultrasonografia*. MediPage 2008 Warszawa;
- 3) Marciński A. *Ultrasonografia pediatryczna*. Sanmedia 1994 Warszawa.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania, możliwych powikłaniach i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, lub skanów lokalizacyjnych na podstawie wcześniej wykonanego badania TK. W przypadku nietypowych lokalizacji zmian dostosowanie projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania w zależności od lokalizacji drenowanego obszaru;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1 do 2
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	8 do 12

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: w badaniu TK, 5 skanów aksjalnych – 6 skanów aksjalnych o parametrach polecanych przez producenta skanera TK o możliwie niskich mA i kV – warunki ekspozycji zależne od obszaru badania i warunków konstytucjonalnych pacjenta;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: jeśli stosowane promieniowanie jonizujące osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarze: wykonanie badania 40 minut wykonanie opisu lekarz operujący: 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 50 minut;
- 3) technik: (jeśli stosowana kontrola rtg lub TK) przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. W przypadku przestrzeni płynowych środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany ręcznie do światła zmiany, strzykawką iniekcyjną. Podany z szybkością 1ml-5ml na sekundę. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od rozmiaru zmiany i jej rozległości, średnio 5ml-20ml na jedno wstrzyknięcie. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, dreszcze, wystąpienie innych objawów niepożądanych. W obrazowaniu przestrzeni powietrznych podanie środka kontrastującego jest niewskazane.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez specjalistę radiologa z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Dokumentację zdjęciową wykonują technicy elektroradiologii. Badanie powinno być zarejestrowane i wydane w pełnej wersji w zapisie cyfrowym (CD, DVD) w formacie DICOM, a wybrane elementy przedstawiające patologię w postaci analogowej (wydruk na filmie, na papierze). Opis wyniku badania wydrukowany na papierze, powinien zawierać dane pracowni wykonującej badanie, podpis lekarza oceniającego badanie (procedurę) i ewentualnie lekarza konsultującego. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje przestrzeń patologiczną i ewentualne przetoki. Zmian musi być wypełniona środkiem kontrastującym w sposób dostateczny diagnostycznie, ostro odwzorowana. Wynik obejmuje: nagłówek z wpisanym rodzajem i badaniem. Ocenia położenie i wielkość zmiany oraz kierunki jej penetrowania. W wyniku podany musi być sposób wykonania zabiegu, stosowany zestaw i rozmiar stosowanego drenu, oraz jego położenie końcowe, uzyskany odpływ treści i jej wygląd (barwa, domieszka krwi). rodzaj i dawka leku podanego w obręb przestrzeni patologicznej. Zalecenia po wykonaniu procedury. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do lokalizacji zmiany oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych ze znaczną penetracją zmiany może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);

- 3) przerwanie badania: awaria sprzętu, wada zestawu drenującego, w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, wystąpienia krwawienia, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: bez szczególnych wymagań;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: zapis w wyniku badania.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Brak specyficznych dla tej procedury.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, akwizycja 1 obrazów-3 obrazów na sekundę. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Funkcje zatrzymania ostatniego obrazu (LIH) panel cyfrowy /wzmacniacz analogowy o osi długiej/średnicy minimum 30cm. Wizualizacja sonograficzna zmiany jałową głowicą liniową lub głowicą convex (częstotliwość i tryb obrazowania w zależności od sytuacji klinicznej) bądź skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych (zalecana 10 obrazów /s), w badaniu TK, 5 skanów aksjalnych – 6 skanów aksjalnych o parametrach polecanych przez producenta skanera TK o możliwie niskich mA i kV – warunki ekspozycji zależne od obszaru badania i warunków konstytucjonalnych pacjenta. Uwaga! Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania ultradźwięków i promieniowania rtg i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne lub znieczulenie miejscowe, nasiękowe (zalecany chlorowodorek lidokainy)

w ilości do 10ml + sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie w linii zapewniającej jak najkrótszy dystans do drenowanej zmiany, możliwie z ominięciem naczyń, pęczków nerwowych, jam ciała i organów sąsiednich (zalecane nacięcie skóry, w TK wkłucie w płaszczyźnie optymalnego skanu). U chorych przytomnych nakłucie przy zatrzymanym oddechu. Po odpowiednim wprowadzeniu igły z mandrynem i uzyskanie po jego usunięciu wypływu treści ze zmiany wprowadzenie przewodnika (w zestawach dwustopniowych) lub wycofani igły prowadzącej (w zestawach jednostopniowych). W zestawach dwustopniowych poszerzenie kanału wkłucia rozszerzadłami i wprowadzenie koszulki rozdzielnej z cewnikiem. W TK powtórzenie ekspozycji po wprowadzeniu cewnika, z ewentualną korektą jego położenia i powtórna kontrolą). Wycofanie koszulki rozdzielnej – przytwierdzenie drenu do skóry zgodnie z zaleceniami procedura. Ewakuacja zawartości torbieli. Przygotowanie i zabezpieczenie materiału na badania laboratoryjne i bakteriologiczne (jeśli wskazane z tego samego wkłucia podanie środka kontrastującego).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zalecane zestawy dedykowane do drenażu metodą jedno lub dwustopniową. Jako uzupełnienie przewodniki typu "J" lub proste, hydrofobowe i hydrofilne, o zwiększonej sztywności, cewniki specjalistyczne. Do predylatacji rozszerzadła teflonowe, o średnicy dostosowanej do zestawu cewniki do drenażu długości 20cm-40cm z wieloma bocznymi

otworami, średnicy 8F-14F znakowanym odcinkiem perforowanym, z zestawem do mocowania drenu na skórze.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Nakłucie w linii zapewniającej jak najkrótszy dystans do drenowanej zmiany, możliwie z ominięciem naczyń, pęczków nerwowych, jam ciała i organów sąsiednich (zalecane nacięcie skóry, w TK wkłucie w płaszczyźnie optymalnego skanu). U chorych przytomnych nakłucie przy zatrzymanym oddechu.

Po odpowiednim wprowadzeniu igły z mandrynem i uzyskaniu po jego usunięciu wypływu treści ropnej wprowadzenie przewodnika (w zestawach dwustopniowych) lub wycofani igły prowadzącej (w zestawach jednostopniowych). W zestawach dwustopniowych poszerzenie kanału wkłucia rozszerzadłami i wprowadzenie koszulki rozdzielnej z cewnikiem. W TK powtórzenie ekspozycji po wprowadzeniu cewnika, z ewentualną korektą jego położenia i powtórnią kontrolą. Wycofanie koszulki rozdzielnej – przytwierdzenie drenu do skóry zgodnie z zaleceniami producenta. W przypadku niepowodzenia wykonania drenażu poprzez wprowadzenie przewodnika o zwiększonej sztywności i ponowna próba poszerzenia kanału wkłucia. Zalecane umieszczenie cewnika możliwie na obwodzie zmiany. Część perforowana cewnika schowana wewnątrz jamy ropnia. Ewakuacja zawartości. Przygotowanie i zabezpieczenie materiału na badania bakteriologiczne (jeśli wskazane) z tego samego wkłucia podanie środka kontrastującego. Podanie leku bakteriobójczego lub bakteriostatycznego.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Brak specyficznych dla tej procedury. Wskazane oznakowanie na drenie miejsca wejścia (kontrola wizualna prawidłowego położenia drenu). Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane około 10 pulsów na sekundę) przez okres 3min-5min. W TK 5 skanów aksjalnych – 6 skanów aksjalnych przed procedurą oraz w jej trakcie w celu kontroli położenia zestawu (dopuszczalna jest kontrola 2 krotna-3 krotna). Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pobrania, ekspozycja TK, poza lokalizacją wstępną tylko po ustabilizowaniu położenia cewnika.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 1 do 2, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1 Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji. Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

74. Flebografia głowy/szyi - część ogólna

1. Identyfikator procedury

Kod główny: 8.478

ICD 9: 88.610.100

2. Cel procedury.

Zabieg radiologiczny: flebografia głowy/szyi.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Sławomir Bereza, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętniczym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub specjalistę w dziedzinie chirurgii naczyniowej, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie:
 - a) co najmniej 150 angiografii wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego oraz TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmocniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo co najmniej 5 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami (lub pachami przy tymże dostępie), poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique, Acta Radiol, 39/1953, s. 368 – 376;

- 2) Ödman P., Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta. Acta Radiol, 45/1956, s. 1 – 14;
- 3) Wojtowycz M., Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition, Mosby – Year Book, 1995, s. 1 – 30.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo co najmniej 5 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym, z wymaganym kompletem badań laboratoryjnych (morfologia, mocznik, kreatynina, poziom glukozy, gospodarka elektrolitowa, układ krzepnięcia). W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: 2 podstawowe projekcje: 1) RAO/LAO 0, CRA 25, 2) RAO/LAO 90, CAU/CRA 0. W przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania uwzględnia wybrane żyły mózgu,
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2 do 7

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania + założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut. Opracowanie badania i wykonanie opisu 15 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;

- 4) lekarz anestezjolog i pielęgniarka anestezjologiczna: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesja, monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 60 minut;

W sumie cała procedura: 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (nie mniej niż 300mgJ, zalecane: 360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 1ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja zdjęciowa obrazuje patologię. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje cały układ żylny mózgu z ewentualnym ograniczeniem obszaru zainteresowania. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru milimetrowego. Wynik obejmuje: ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości żył, ich drożność, przebieg oraz odgałęzienia. Uwzględnia odmiany anatomiczne. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żył mózgowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);

- 3) przerwanie badania: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml/s–7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta),
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości podana środka kontrastującego w przypadku rozszerzenia zabiegu na angioplastykę naczyń;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, opieka anestezjologiczna: podłączenie aparatury monitorującej parametry życiowe i podanie leków sedujących.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml, znieczulenie ogólne – w przypadku pacjentów niewspółpracujących (np. małe dzieci).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2 –częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm–1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji, przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic dogłowych, zalecane średnice 4F-5F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zalecane wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do łuku aorty u chorych z "trudną" anatomią łuku, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie dożylnie heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z Ośrodkowego Układu Nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego). Podawanie dotętniczo papaweryny w przypadku wystąpienia cech skurczu naczyniowego.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przezskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut – czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2 do 7.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

75. Embolizacja przezcewnikowa tętniaka mózgu-użycie 1-5 spiral - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.479

ICD 9: 88.491.100

2. Cel procedury.

Wyłączenie tętniaka z krążenia z zastosowaniem spiral odczepialnych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. Robert Juszkat, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Pęknięty i niepęknięty tętniak tętnicy mózgowej.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach naukowe metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Embolizacja tętniaka naczyń mózgowych za pomocą spiral zapewnia całkowite wyłączenie tętniaka z krążenia. Umieszczenie platynowych spiral w worku tętniaka powoduje wykrzepianie w nim krwi co prowadzi do spadku a następnie zatrzymania napływu krwi. Powstały w ten sposób zakrzep z czasem ulega organizacji co prowadzi do trwałego wyłączenia tętniaka z krążenia.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący
 - c) ciężka niewydolność nerek,
- 2) bezwzględne: brak

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalistę w dziedzinie neurochirurgii lub neurochirurgii i neurotraumatologii, lub specjalistę w dziedzinie neurologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej:
 - a) wymagania dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegów. Dopuszcza się lekarza do wykonywania zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej, który wykonał przynajmniej 150 zabiegów uczestniczących z zakresu neuroradiologii zabiegowej (tj. embolizacji tętniaków naczyń mózgowych, embolizacji malformacji naczyniowych mózgu lub rdzenia, embolizacji przetok oponowych mózgu lub rdzenia, embolizacji w zakresie unaczynienia tętnicy

szyjnej zewnętrznej, leczenia wewnątrznaczyniowego udaru niedokrwiennego mózgu), w tym nie mniej, niż 50 zabiegów samodzielnie przeprowadzonych w zakresie neuroradiologii zabiegowej w tym samym okresie czasowym oraz 250 angiografii mózgowych wykonanych samodzielnie

- b) dla podtrzymania wymaganej umiejętności w celu zapewnienia należytego bezpieczeństwa lekarz musi wykonywać > 30 zabiegów samodzielnie przeprowadzanych z zakresu neuroradiologii zabiegowej każdego roku, Dodatkowo wymaga się 12 miesięcy stażu w zakresie diagnostyki neuroradiologicznej oraz 3 miesięcy stażu klinicznego na oddziale neurochirurgii dla lekarzy praktykujących zabiegi neuroradiologiczne mniej, niż 5 lat,
 - c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur z zakresu neuroradiologii zabiegowej dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii, poświadczone przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej zasięгаjącego opinię od Zarządu Sekcji Neuroradiologii Zabiegowej Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego oraz w przypadku lekarzy praktykujący < 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii dodatkowe potwierdzenie o odbytym stażu na oddziale neurochirurgii
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
 - 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
 - 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z TK, ewentualnie MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących. Zgodę na zabieg uzyskuje lekarz wykonujący zabieg lub lekarz biorący udział w zabiegu.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki,

pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie w zabiegach planowych u chorych bez przebytego krwawienia w zależności od zaplanowanego typu zabiegu na podstawie badań obrazowych i wskazań klinicznych z możliwością przygotowania pacjenta na podwójnej terapii przeciwplatekowej na pochodnych clopidogrelu i kwasu acetylosalicylowego. Dopuszcza się użycie innych leków hamujących płytki w przypadku przeciwwskazań lub niestandardowej sytuacji klinicznej wymagającej ich zastosowania. Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Po zabiegu chory jest przekazywany na oddział neurochirurgii, neurotraumatologii, neurologii lub na oddział intensywnej opieki medycznej. W przypadku chorych z tętniakiem pękniętym należy wdrożyć intensywne leczenie zapobiegające skurczowi naczyń mózgowych jako powikłania krwawienia podpajęczynówkowego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique, Acta Radiol, 39/1953, s. 368 – 376;
- 2) Guglielmi G., Viñuela F., Sepetka I., Macellari V., Electrothrombosis of saccular aneurysms via endovascular approach. Part 1: Electrochemical basis, technique, and experimental results, J Neurosurgery, 75/1991 s 1 – 7;

- 3) Guglielmi G., Viñuela F., Dion J., Duckwiler G., Electrothrombosis of saccular aneurysms via endovascular approach. Part 2: Preliminary clinical experience, J Neurosurgery, 75/1991 s. 8 – 14;
- 4) Molyneux A., Kerr R., Stratton I., Sandercock P., Clarke M., Shrimpton J., Holman R., International Subarachnoid Aneurysm Trial (ISAT) Collaborative Group, International Subarachnoid Aneurysm Trial (ISAT) of neurosurgical clipping versus endovascular coiling in 2143 patients with ruptured intracranial aneurysms: a randomised trial, Lancet, 360/2002 s. 1267 – 1274;
- 5) Juszkat R., Ocena skuteczności i bezpieczeństwa aktualnych technik leczenia wewnątrznaczyniowego chorych z krwawiącymi tętniakami naczyń mózgowych” Rozprawa habilitacyjna. Wydawnictwo Nauk. Uniw. Med. im. K. Marcinkowskiego, Poznań 2008.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, projekcja robocza – projekcja która najlepiej obrazuje morfologię tętniaka. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia tętnicę wraz z tętniakiem i jej odgałęzienia;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet, u osób poniżej 16 roku życia fartuch z gumy osłonowej na tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 40 minut. Wykonanie opisu 10 minut;

- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 5ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje część diagnostyczną (podczas której potwierdza się istnienie tętniaka oraz określenie jego morfologii, wybiera się projekcję roboczą) oraz część zabiegową. Projekcja robocza oznacza projekcję w powiększeniu obrazującą w sposób najbardziej optymalny morfologię tętniaka oraz jego naczynia macierzystego oraz pozwalającą na bezpieczne wykonanie zabiegu embolizacji. Część zabiegowa obejmuje wypełnienie worka tętniaka spiralami. Prawidłowo wykonany zabieg oznacza całkowite wyłączenie tętniaka z krążenia za pomocą spiral umieszczonych w jego worku. Wynik powinien obejmować: rodzaj zabiegu, lokalizację tętniaka, ilość i rodzaj zastosowanych spiral, stopień wypełnienia worka tętniaka spiralami (całkowite, prawie całkowite, szyja resztkowa). W przypadku przekroczenia dawki 1Gy wpisanie do wyniku badania. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych, stosunków anatomicznych tętniaka do tętnicy macierzystej oraz jej odgałęzień;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum z innymi czynnościami zabezpieczającymi funkcję nerek. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. W przypadku krwawienia śródzabiegowego z worka tętniaka do przestrzeni

- podpajęczynówkowej procedurę kontynuuje się do uzyskania całkowitej embolizacji tętniaka. W przypadku zakrzepicy naczyń macierzystego tętniaka należy dążyć do lizy zakrzepu poprzez zastosowanie bezpośrednio do naczyń, poprzez mikrocewnik, inhibitora receptora GP IIb/IIIa, innego leku hamującego funkcję płytek krwi wykazującego również aktywność lityczną wobec skrzepliny, lub leku fibrynolitycznego w dawce zalecanej przez producenta. Można zastosować też trombektomię mechaniczną;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 5ml/kg wagi ciała. Zabieg ponadto przerywa się w wypadku wypadania spiral z worka tętniaka, braku możliwości ułożenia spiral w worku tętniaka, rozwarstwienia ściany naczyń macierzystego, skurczu naczyń macierzystego. W przypadku rozwarstwienia ściany naczyń macierzystego lub jego skurczu włącza się leczenie zaistniałych powikłań;
 - 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
 - 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. W zabiegach planowych u chorych bez przebytego krwawienia: Podanie przed zabiegiem heparyny niefrakcjonowanej 5000 j. W wybranych przypadkach: u chorych z pękniętym tętniakiem do 5000 j. heparyny w zależności od masy ciała. Po wykonaniu angiograficznego badania diagnostycznego znieczulenie ogólne chorego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml w miejscu dostępu naczyniowego. Znieczulenie ogólne chorego po wykonaniu diagnostycznej angiografii tętnic mózgowych, przed zabiegiem embolizacji.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2-częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki prowadzące do zabiegów neuroradiologicznych mikrocewniki do dostarczenia spiral, mikrocewniki infuzyjne, mikroprowadniki, spirale embolizacyjne odczepiane.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zaleca się wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do wybranej tętnicy mózgowej (w zależności od lokalizacji tętniaka) stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie dożylnie heparyny niefrakcjonowanej.

Część diagnostyczna: umieszczenie cewnika prowadzącego w miejscu dostępu naczyniowego (tętnica udowa lub ramienna), następnie wprowadzenie cewnika diagnostycznego na przewodniku do wybranej tętnicy szyjnej wewnętrznej lub kręgowej, następnie wyjęcie przewodnika i cewnika diagnostycznego oraz połączenie go ze strzykawką automatyczną lub środek kontrastujący podać ręcznie. Po potwierdzeniu tętniaka, lekarz anestezjolog wprowadza chorego do znieczulenia ogólnego.

Część zabiegowa: wprowadzenie mikrocewnika na mikroprowadniku w naczyniu macierzystym tętniaka oraz znalezienie projekcji roboczej. W projekcji roboczej, na powiększeniu, poprzez mikrocewnik wprowadza się koniec mikrocewnika do worka tętniaka. Następnie wprowadza się poprzez mikrocewnik spiralę, a następnie odczepia mechanizmem zależnym od typu spirali (np. hydraulicznie, mechanicznie, hydrolitycznie, elektrolitycznie). Kolejne spirale umieszcza się do momentu uzyskania całkowitego wypełnienia spiralami worka tętniaka lub do momentu, w którym niemożliwe jest umieszczenie kolejnej spirali w worku tętniaka. Po zakończeniu embolizacji wykonuje się angiografię kontrolną. Wyjmuje się mikroprowadnik, cewnik prowadzący. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie miejsca wkłucia systemem mechanicznie zamykającym.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Obserwacja po zabiegu na oddziale OIOM lub specjalistycznym obserwacyjnym (neurologicznym lub neurochirurgicznym). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przezskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut – czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5

Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 2-5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

76. Embolizacja przezcewnikowa tętniaka mózgu olbrzymiego-użycie powyżej 5 spiral - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.480

ICD 9: 88.493.100

2. Cel procedury.

Wyłączenie tętniaka z krążenia z zastosowaniem spiral odczepialnych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. Robert Juszkat, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Pęknięty i niepęknięty tętniak tętnicy mózgowej.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Embolizacja tętniaka naczyń mózgowych za pomocą spiral zapewnia całkowite wyłączenie tętniaka z krążenia. Umieszczenie platynowych spiral w worku tętniaka powoduje wykrzepianie w nim krwi co prowadzi do spadku a następnie zatrzymania napływu krwi. Powstały w ten sposób zakrzep z czasem ulega organizacji co prowadzi do trwałego wyłączenia tętniaka z krążenia.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- b) uczulenie na środek kontrastujący
- c) ciężka niewydolność nerek,

2) bezwzględne: brak

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalistę w dziedzinie neurochirurgii lub neurochirurgii i neurotraumatologii, lub specjalistę w dziedzinie neurologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej:
 - a) wymagania dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegów. Dopuszcza się lekarza do wykonywania zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej, który wykonał przynajmniej 150 zabiegów uczestniczących z zakresu neuroradiologii zabiegowej (tj. embolizacji tętniaków naczyń mózgowych, embolizacji malformacji naczyniowych mózgu lub rdzenia, embolizacji przetok oponowych mózgu lub rdzenia, embolizacji w zakresie unaczynienia tętnicy szyjnej zewnętrznej, leczenia wewnątrznaczyniowego udaru niedokrwienego mózgu), w tym nie mniej, niż 50 zabiegów samodzielnie przeprowadzonych w zakresie neuroradiologii zabiegowej w tym samym okresie czasowym oraz 250 angiografii mózgowych wykonanych samodzielnie,
 - b) dla podtrzymania wymaganej umiejętności w celu zapewnienia należytego bezpieczeństwa lekarz musi wykonywać > 30 zabiegów samodzielnie przeprowadzanych z zakresu neuroradiologii zabiegowej każdego roku, Dodatkowo wymaga się 12 miesięcy stażu w zakresie diagnostyki neuroradiologicznej oraz 3 miesięcy stażu klinicznego na oddziale neurochirurgii dla lekarzy praktykujących zabiegi neuroradiologiczne mniej, niż 5 lat.
 - c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur z zakresu neuroradiologii zabiegowej dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegów z zakresu neuroradiologii, poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej zasięgującego opinię od Zarządu Sekcji Neuroradiologii Zabiegowej Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego oraz w przypadku lekarzy

- praktykujący < 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii dodatkowe potwierdzenie o odbytym stażu na oddziale neurochirurgii
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
 - 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
 - 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z TK, ewentualnie MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących. Zgodę na zabieg uzyskuje lekarz wykonujący zabieg lub lekarz biorący udział w zabiegu.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmocniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym

ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie w zabiegach planowych u chorych bez przebytego krwawienia w zależności od zaplanowanego typu zabiegu na podstawie badań obrazowych i wskazań klinicznych z możliwością przygotowania pacjenta na podwójnej terapii przeciwplatekowej na pochodnych clopidogrelu i kwasu acetylosalicylowego. Dopuszcza się użycie innych leków hamujących płytki w przypadku przeciwwskazań lub niestandardowej sytuacji klinicznej wymagającej ich zastosowania. Chory powinien być na czczo min 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Po zabiegu chory jest przekazywany na oddział neurochirurgii, neurotraumatologii, neurologii lub na oddział intensywnej opieki medycznej. W przypadku chorych

z tętniakiem pękniętym należy wdrożyć intensywne leczenie zapobiegające skurczowi naczyń mózgowych jako powikłania krwawienia podpajęczynówkowego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique, *Acta Radiol*, 39/1953, s. 368 – 376;
- 2) Guglielmi G., Viñuela F., Sepetka I., Macellari V., Electrothrombosis of saccular aneurysms via endovascular approach. Part 1: Electrochemical basis, technique, and experimental results, *J Neurosurgery*, 75/1991; s 1 – 7;
- 3) Guglielmi G., Viñuela F., Dion J., Duckwiler G., Electrothrombosis of saccular aneurysms via endovascular approach. Part 2: Preliminary clinical experience, *J Neurosurgery*, 75/1991 s. 8 – 14;
- 4) Molyneux A., Kerr R., Stratton I., Sandercock P., Clarke M., Shrimpton J., Holman R., International Subarachnoid Aneurysm Trial (ISAT) Collaborative Group, International Subarachnoid Aneurysm Trial (ISAT) of neurosurgical clipping versus endovascular coiling in 2143 patients with ruptured intracranial aneurysms: a randomised trial, *Lancet*, 360/2002 s. 1267 – 1274;
- 5) Juszkat R., Ocena skuteczności i bezpieczeństwa aktualnych technik leczenia wewnątrznaczyniowego chorych z krwawiącymi tętniakami naczyń mózgowych” Rozprawa habilitacyjna. Wydawnictwo Nauk. Uniw. Med. im. K. Marcinkowskiego, Poznań 2008.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, projekcja robocza – projekcja która najlepiej obrazuje morfologię tętniaka. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia tętnicę wraz z tętniakiem i jej odgałęzienia;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet, u osób poniżej 16 roku życia fartuch z gumy osłonnej na tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 70 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut. W sumie cała procedura 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym

z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 5ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje część diagnostyczną (podczas której potwierdza się istnienie tętniaka oraz określenie jego morfologii, wybiera się projekcję roboczą) oraz część zabiegową. Projekcja robocza oznacza projekcję w powiększeniu obrazującą w sposób najbardziej optymalny morfologię tętniaka oraz jego naczynia macierzystego oraz pozwalającą na bezpieczne wykonanie zabiegu embolizacji. Część zabiegowa obejmuje wypełnienie worka tętniaka spiralami. Prawidłowo wykonany zabieg oznacza całkowite wyłączenie tętniaka z krążenia za pomocą spiral umieszczonych w jego worku. Wynik powinien obejmować: lokalizację tętniaka, ilość i rodzaj zastosowanych spiral, stopień wypełnienia worka tętniaka spiralami (całkowite, prawie całkowite, szyja resztkowa).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych, stosunków anatomicznych tętniaka do tętnicy macierzystej oraz jej odgałęzień;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum z innymi czynnościami zabezpieczającymi funkcję nerek. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. W przypadku krwawienia śródzabiegowego z worka tętniaka do przestrzeni podpajęczynówkowej procedurę kontynuuje się do uzyskania całkowitej embolizacji tętniaka. W przypadku zakrzepicy naczynia macierzystego tętniaka należy dążyć do lizy zakrzepu poprzez zastosowanie bezpośrednio do naczynia, poprzez mikrocewnik, inhibitora receptora GP IIb/IIIa, innego leku hamującego funkcję płytek krwi wykazującego również aktywność lityczną wobec skrzepliny, lub leku fibrynolitycznego w dawce zalecanej przez producenta. Można zastosować też trombektomię mechaniczną;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 5ml/kg wagi ciała. Zabieg ponadto przerywa się w wypadku wypadania spiral z worka tętniaka, braku możliwości ułożenia spiral w worku tętniaka, rozwarstwienia ściany naczynia macierzystego, skurczu naczynia macierzystego. W przypadku rozwarstwienia ściany naczynia macierzystego lub jego skurczu włącza się leczenie zaistniałych powikłań;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, W zabiegach planowych u chorych bez przebytego krwawienia: podanie przed zabiegiem heparyny niefrakcjonowanej 5000 j. W wybranych przypadkach: u chorych z pękniętym tętniakiem do 5000 j. heparyny w zależności od masy ciała. Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Po wykonaniu angiograficznego badania diagnostycznego znieczulenie ogólne chorego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml w miejscu dostępu naczyniowego. Znieczulenie ogólne chorego po wykonaniu diagnostycznej angiografii tętnic mózgowych, przed zabiegiem embolizacji.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm–1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki prowadzące do zabiegów neuroradiologicznych, mikrocewniki do dostarczania spiral, mikrocewniki infuzyjne, mikroprzewodniki, spirale embolizacyjne odczepiane.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zaleca się wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do wybranej tętnicy mózgowej (w zależności od lokalizacji tętniaka) stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie dożylnie heparyny niefrakcjonowanej.

Część diagnostyczna: umieszczenie cewnika prowadzącego w miejscu dostępu naczyniowego (tętnica udowa lub ramienna), następnie wprowadzenie cewnika diagnostycznego na przewodniku do wybranej tętnicy szyjnej wewnętrznej lub kręgowej, następnie wyjęcie przewodnika i cewnika diagnostycznego oraz połączenie go ze strzykawką automatyczną lub środek kontrastujący podać ręcznie. Po potwierdzeniu tętniaka, lekarz anestezjolog wprowadza chorego do znieczulenia ogólnego.

Część zabiegowa: wprowadzenie mikrocewnika na mikroprzewodniku w naczyniu macierzystym tętniaka oraz znalezienie projekcji roboczej. W projekcji roboczej, na powiększeniu, poprzez mikrocewnik wprowadza się koniec mikrocewnika do worka tętniaka. Następnie wprowadza się poprzez mikrocewnik spiralę, a następnie odzepia mechanizmem zależnym od typu spirali (np. hydraulicznie, mechanicznie, hydrolitycznie, elektrolitycznie). Kolejne spirale umieszcza się do momentu uzyskania całkowitego wypełnienia spiralami worka tętniaka lub do momentu, w którym niemożliwe jest umieszczenie kolejnej spirali w worku tętniaka. Po zakończeniu embolizacji wykonuje się angiografię kontrolną. Wyjmuje się mikroprzewodnik, cewnik prowadzący. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Obserwacja po zabiegu na oddziale OIOM lub specjalistycznym obserwacyjnym (neurologicznym lub neurochirurgicznym). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przezskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut - czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 2-5,

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

77. Embolizacja przezcewnikowa tętniaka mózgu z protekcją- z remodelingiem balonowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.481

ICD 9: 39.722.100

2. Cel procedury.

Wyłączenie tętniaka z krążenia z zastosowaniem spiral odczepialnych i protekcji naczynia macierzystego – remodelingu balonowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. Robert Juszkat, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Pęknięty i niepęknięty tętniak tętnicy mózgowej o współczynniku worek/szyja <1,5 lub tętniak olbrzymi lub wypadanie spiral z worka tętniaka podczas zabiegu embolizacji.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Zastosowanie remodelingu balonowego podczas embolizacji wewnątrznaczyniowej tętniaka umożliwi umieszczanie spiral w worku tętniaka oraz zapobiega ich wypadnięciu podczas zabiegu w przypadku tętniaków o współczynniku worek/szyja <1,5 oraz tętniaków olbrzymich. Embolizacja tętniaka naczyń mózgowych za pomocą spiral zapewnia całkowite wyłączenie tętniaka z krążenia. Umieszczenie platynowych spiral w worku tętniaka powoduje wykrzepianie w nim krwi co prowadzi do spadku a następnie zatrzymania napływu krwi. Powstały w ten sposób zakrzep z czasem ulega organizacji co prowadzi do trwałego wyłączenia tętniaka z krążenia.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący
 - c) ciężka niewydolność nerek,
- 2) bezwzględne: brak

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalistę w dziedzinie neurochirurgii lub neurochirurgii i neurotraumatologii, lub specjalistę w dziedzinie neurologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej:
 - a) wymagania dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegów. Dopuszcza się lekarza do wykonywania zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej, który wykonał przynajmniej 150 zabiegów uczestniczących z zakresu neuroradiologii zabiegowej (tj. embolizacji tętniaków naczyń mózgowych, embolizacji malformacji naczyniowych mózgu lub rdzenia, embolizacji przetok oponowych mózgu lub rdzenia, embolizacji w zakresie unaczynienia tętnicy szyjnej zewnętrznej, leczenia wewnątrznaczyniowego udaru niedokrwiennego mózgu), w tym nie mniej, niż 50 zabiegów samodzielnie przeprowadzonych w zakresie neuroradiologii zabiegowej w tym samym okresie czasowym oraz 250 angiografii mózgowych wykonanych samodzielnie,
 - b) dla podtrzymania wymaganej umiejętności w celu zapewnienia należytego bezpieczeństwa lekarz musi wykonywać > 30 zabiegów samodzielnie przeprowadzanych z zakresu neuroradiologii zabiegowej każdego roku, Dodatkowo wymaga się 12 miesięcy stażu w zakresie diagnostyki neuroradiologicznej oraz 3 miesięcy stażu klinicznego na oddziale neurochirurgii dla lekarzy praktykujących zabiegi neuroradiologiczne mniej, niż 5 lat.
 - c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur z zakresu neuroradiologii zabiegowej dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii, poświadczone przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej zasięgającego opinię od Zarządu Sekcji Neuroradiologii Zabiegowej Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego oraz w przypadku lekarzy praktykujący < 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii dodatkowe potwierdzenie o odbytym stażu na oddziale neurochirurgii
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie

anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z TK, ewentualnie MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastującego. Zgodę na zabieg uzyskuje lekarz wykonujący zabieg lub lekarz biorący udział w zabiegu.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm–1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie w zabiegach planowych u chorych bez przebytego krwawienia w zależności od zaplanowanego typu zabiegu na podstawie badań obrazowych i wskazań klinicznych z możliwością przygotowania pacjenta na podwójnej terapii przeciwplatekcyjnej na pochodnych clopidogrelu i kwasu acetylosalicylowego. Dopuszcza się użycie innych leków hamujących płytki w przypadku przeciwwskazań lub niestandardowej sytuacji klinicznej wymagającej ich zastosowania. Chory

powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Po zabiegu chory jest przekazywany na oddział neurochirurgii, neurotraumatologii, neurologii lub na oddział intensywnej opieki medycznej. W przypadku chorych z tętniakiem pękniętym należy wdrożyć intensywne leczenie zapobiegające skurczowi naczyń mózgowych jako powikłania krwawienia podpajęczynówkowego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique, *Acta Radiol*, 39/1953, s. 368 – 376;
- 2) Guglielmi G., Viñuela F., Sepetka I., Macellari V., Electrothrombosis of saccular aneurysms via endovascular approach. Part 1: Electrochemical basis, technique, and experimental results, *J Neurosurgery*, 75/1991 s 1 – 7;
- 3) Guglielmi G., Viñuela F., Dion J., Duckwiler G., Electrothrombosis of saccular aneurysms via endovascular approach. Part 2: Preliminary clinical experience, *J Neurosurgery*, 75/1991 s. 8 – 14;
- 4) Molyneux A., Kerr R., Stratton I., Sandercock P., Clarke M., Shrimpton J., Holman R., International Subarachnoid Aneurysm Trial (ISAT) Collaborative Group, International Subarachnoid Aneurysm Trial (ISAT) of neurosurgical clipping versus endovascular coiling in 2143 patients with ruptured intracranial aneurysms: a randomised trial, *Lancet*, 360/2002 s. 1267 – 1274;
- 5) Lubicz B., Leclerc X., Gauthier J. Y., Lejeune J. P., Pruvo J. P., HyperForm remodeling–balloon for endovascular treatment of wide–neck intracranial aneurysms, *AJNR Am J Neuroradiol.*, 25/2004, s. 1381 – 1383.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, projekcja robocza – projekcja która najlepiej obrazuje morfologię tętniaka. Projekcje mogą być zastąpione

arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia tętnicę wraz z tętniakiem i jej odgałęzienia;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2 : zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	200-250
obrazy [obr/s]	2-5

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet, u osób poniżej 16 roku życia fartuch z gumy osłonnej na tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania i zabiegu – 70 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura 90 min.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 5ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje część diagnostyczną (podczas której potwierdza się istnienie tętniaka oraz

określenie jego morfologii, wybiera się projekcją roboczą) oraz część zabiegową. Projekcja robocza oznacza projekcję w powiększeniu obrazującą w sposób najbardziej optymalny morfologię tętniaka oraz jego naczynia macierzystego oraz pozwalającą na bezpieczne wykonanie zabiegu implantacji stentu oraz embolizacji. Część zabiegowa obejmuje zabieg implantacji stentu oraz wypełnienie worka tętniaka spiralami. Prawidłowo wykonany zabieg oznacza całkowite wyłączenie tętniaka z krążenia za pomocą spiral umieszczonych w jego worku z zastosowaniem remodelingu balonowego podczas procedury. Wynik powinien obejmować: rodzaj zabiegu, lokalizację tętniaka, ilość i rodzaj zastosowanych spiral, rodzaj oraz wymiary zastosowanego balonu przeznaczonego do remodelingu naczyń śródmózgowych, stopień wypełnienia worka tętniaka spiralami (całkowite, prawie całkowite, szyja resztkowa).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych, stosunków anatomicznych tętniaka do tętnicy macierzystej oraz jej odgałęzień;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum z innymi czynnościami zabezpieczającymi funkcję nerek. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. W przypadku krwawienia śródzabiegowego z worka tętniaka do przestrzeni podpajęczynówkowej procedurę kontynuuje się do uzyskania całkowitej embolizacji tętniaka. W przypadku zakrzepicy naczynia macierzystego tętniaka należy dążyć do lizy zakrzepu poprzez zastosowanie bezpośrednio do naczynia, poprzez mikrocewnik, inhibitora receptora GP IIb/IIIa, innego leku hamującego funkcję płytek krwi wykazującego również aktywność lityczną wobec skrzepliny, lub leku fibrynolitycznego w dawce zalecanej przez producenta. Można zastosować też trombektomię mechaniczną;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 5ml/kg wagi ciała. Zabieg ponadto przerywa się w wypadku wypadania spiral z worka tętniaka, braku możliwości ułożenia spiral w worku tętniaka, rozwarstwienia ściany naczynia macierzystego, skurczu naczynia macierzystego. W przypadku rozwarstwienia ściany naczynia macierzystego lub jego skurczu włącza się leczenie zaistniałych powikłań;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu. W zabiegach planowych u chorych bez przebytego krwawienia: podanie przed zabiegiem heparyny niefrakcjonowanej 5000 j. W wybranych przypadkach: u chorych z pękniętym tętniakiem do 5000 j. heparyny w zależności od masy ciała. Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu,

podanie tlenu u chorych tego wymagających. Po wykonaniu angiograficznego badania diagnostycznego znieczulenie ogólne chorego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiąkowe w ilości do 10ml w miejscu dostępu naczyniowego. Znieczulenie ogólne chorego po wykonaniu diagnostycznej angiografii tętnic mózgowych, przed zabiegiem embolizacji.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki prowadzące do zabiegów neuroradiologicznych, mikrocewniki do dostarczania spiral, mikrocewniki infuzyjne, mikroprowadniki, spirale embolizacyjne odczepialne, balon do remodelingu naczyń mózgowych.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zaleca się wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do wybranej tętnicy mózgowej (w zależności od lokalizacji tętniaka) stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie dożylnie heparyny niefrakcjonowanej.

Część diagnostyczna: umieszczenie cewnika prowadzącego w miejscu dostępu naczyniowego (tętnica udowa lub ramienna), następnie wprowadzenie cewnika diagnostycznego na przewodniku do wybranej tętnicy szyjnej wewnętrznej lub kręgowej, następnie wyjęcie przewodnika i cewnika diagnostycznego oraz połączenie go ze strzykawką automatyczną lub środek kontrastujący podać ręcznie. Po potwierdzeniu tętniaka, lekarz anestezjolog wprowadza chorego do znieczulenia ogólnego. Część zabiegowa: wprowadzenie mikrocewnika na mikroprowadniku w naczyniu macierzystym tętniaka oraz znalezienie projekcji roboczej. W projekcji roboczej, na powiększeniu, poprzez mikrocewnik wprowadza się koniec mikrocewnika do worka tętniaka. Następnie wprowadza się system wprowadzający balon do remodelingu naczyń śródmózgowych. Balon rozpręża się na wysokości szyi tętniaka. Następnie wprowadza się poprzez mikrocewnik spiralę, a następnie odczepia mechanizmem zależnym od typu spirali (np. hydraulicznie, mechanicznie, hydrolitycznie, elektrolitycznie). Balon jest rozprężony tylko na czas wprowadzania jednej spirali do worka tętniaka. Następnie balon się wypompowuje i napompowuje się ponownie na czas umieszczania kolejnej spirali w worku tętniaka. Kolejne spirale umieszcza się do momentu uzyskania całkowitego wypełnienia spiralami worka tętniaka lub do momentu, w którym

niemożliwe jest umieszczenie kolejnej spirali w worku tętniaka. Usuwa się system wprowadzający balon do remodelingu. Po zakończeniu embolizacji wykonuje się angiografię kontrolną. Wyjmuje się mikroprowadnik, cewnik.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Obserwacja po zabiegu na oddziale OIOM lub specjalistycznym obserwacyjnym (neurologicznym lub neurochirurgicznym). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przezskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 2-5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

78. Embolizacja przezcewnikowa tętniaka mózgu z protekcją- z remodelingiem z użyciem stentu - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.482

ICD 9: 39.722.200

2. Cel procedury.

Wyłączenie tętniaka z krążenia z zastosowaniem spiral odczepialnych i protekcji naczynia macierzystego za pomocą implantacji stentu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. Robert Juszkat, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Pęknięty i niepęknięty tętniak tętnicy mózgowej o współczynniku worek/szyja <1,5 lub tętniak olbrzymi, wypadanie spiral z worka tętniaka podczas zabiegu embolizacji.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Implantacja stentu do naczynia macierzystego tętniaka umożliwia umieszczanie spiral w worku tętniaka oraz zapobiega ich wypadnięciu podczas zabiegu w przypadku tętniaków o współczynniku worek/szyja <1,5 oraz tętniaków olbrzymich. W przypadku wypadania spiral podczas zabiegu embolizacji bez pierwotnej implantacji stentu, jego umieszczenie zapobiega dalszej protruzji spiral oraz umożliwia kontynuowanie zabiegu embolizacji. Embolizacja tętniaka naczyń mózgowych za pomocą spiral zapewnia całkowite wyłączenie tętniaka z krążenia. Umieszczenie platynowych spiral w worku tętniaka powoduje wykrzepianie w nim krwi co prowadzi do spadku a następnie zatrzymania napływu krwi. Powstały w ten sposób zakrzep z czasem ulega organizacji co prowadzi do trwałego wyłączenia tętniaka z krążenia.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący
 - c) ciężka niewydolność nerek,
- 2) bezwzględne: brak

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalistę w dziedzinie neurochirurgii lub neurochirurgii i neurotraumatologii, lub specjalistę w dziedzinie neurologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej:
 - a) wymagania dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi. Dopuszcza się lekarza do wykonywania zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej, który wykonał przynajmniej 150 zabiegów uczestniczących z zakresu neuroradiologii zabiegowej (tj. embolizacji tętniaków naczyń mózgowych, embolizacji malformacji naczyniowych mózgu lub rdzenia, embolizacji przetok oponowych mózgu lub rdzenia, embolizacji w zakresie unaczynienia tętnicy szyjnej zewnętrznej, leczenia wewnątrznaczyniowego udaru niedokrwiennego mózgu), w tym nie mniej, niż 50 zabiegów samodzielnie przeprowadzonych w zakresie neuroradiologii zabiegowej w tym samym okresie czasowym oraz 250 angiografii mózgowych wykonanych samodzielnie,
 - b) dla podtrzymania wymaganej umiejętności w celu zapewnienia należytego bezpieczeństwa lekarz musi wykonywać > 30 zabiegów samodzielnie przeprowadzanych z zakresu neuroradiologii zabiegowej każdego roku, Dodatkowo wymaga się 12 miesięcy stażu w zakresie diagnostyki neuroradiologicznej oraz 3 miesięcy stażu klinicznego na oddziale neurochirurgii dla lekarzy praktykujących zabiegi neuroradiologiczne mniej, niż 5 lat.
 - c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur z zakresu neuroradiologii zabiegowej dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii, poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej zasięgającego opinię od Zarządu Sekcji Neuroradiologii Zabiegowej Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego oraz w przypadku lekarzy praktykujący < 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii dodatkowe potwierdzenie o odbytym stażu na oddziale neurochirurgii
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z TK, ewentualnie MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących. Zgodę na zabieg uzyskuje lekarz wykonujący zabieg lub lekarz biorący udział w zabiegu.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Okoliczności wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm–1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie przed zabiegiem planowym u chorych bez przebytego krwawienia na podwójnej terapii przeciwplatekowej zgodne ze wskazaniami medycznymi i dawkowaniu zgodnym z aktualną wiedzą. W przypadkach nagłych zastosować nasycające dawki leków przeciwplatekowych zgodnie z aktualnym dawkowaniem na 2 godziny przed zabiegiem.

W przypadkach planowych chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania/zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Chory powinien otrzymywać 2 leki hamujące czynność płytek: kwas acetylosalicylowy w dawce 150mg na dzień do końca życia oraz kłopidogrel w dawce 75 mg na dzień lub tiklopidynę w dawce 2 razy 250 mg na dzień przez miesiąc po zabiegu. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin pod kontrolą lekarską i pielęgnarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o

własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Po zabiegu chory jest przekazywany na oddział neurochirurgii, neurotraumatologii, neurologii lub na oddział intensywnej opieki medycznej. W chory powinien otrzymywać 2 leki hamujące czynność płytek: kwas acetylosalicylowy w dawce 150mg na dzień do końca życia oraz kłopidogrel w dawce 75mg na dzień lub tiklopidynę w dawce 2 razy 250mg na dzień przez miesiąc po zabiegu. W przypadku chorych z tętniakiem pękniętym należy wdrożyć intensywne leczenie zapobiegające skurczowi naczyń mózgowych jako powikłania krwawienia podpajęczynówkowego. Po zabiegu chory pozostaje na podwójnej terapii przeciwplatekowej, przy dawkowaniu i czasie zgodnym z aktualną wiedzą medyczną.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique, *Acta Radiol*, 39/1953, s. 368 – 376;
- 2) Guglielmi G., Viñuela F., Sepetka I., Macellari V., Electrothrombosis of saccular aneurysms via endovascular approach. Part 1: Electrochemical basis, technique, and experimental results, *J Neurosurgery*, 75/1991 s 1 – 7;
- 3) Guglielmi G., Viñuela F., Dion J., Duckwiler G., Electrothrombosis of saccular aneurysms via endovascular approach. Part 2: Preliminary clinical experience, *J Neurosurgery*, 75/1991 s. 8 – 14;
- 4) Molyneux A., Kerr R., Stratton I., Sandercock P., Clarke M., Shrimpton J., Holman R., International Subarachnoid Aneurysm Trial (ISAT) Collaborative Group, International Subarachnoid Aneurysm Trial (ISAT) of neurosurgical clipping versus endovascular coiling in 2143 patients with ruptured intracranial aneurysms: a randomised trial, *Lancet*, 360/2002 s. 1267 – 1274;
- 5) Kis B., Weber W., Berlit P., Kühne D., Elective treatment of saccular and broad-necked intracranial aneurysms using a closed-cell nitinol stent (Leo), *Neurosurgery*, 58/2006, s. 443 – 450.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: sprawdzenie oraz przygotowanie aparatu do znieczulenia ogólnego pacjenta oraz monitora czynności serca pacjenta;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Zabieg wykonuje się w znieczuleniu ogólnym pacjenta. W przypadku chorych z krwawieniem podpajęczynówkowym, znieczulenie wykonuje się po wykonaniu angiografii diagnostycznej oraz potwierdzeniu istnienia tętniaka jako przyczyny krwawienia;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, projekcja robocza – projekcja która najlepiej obrazuje morfologię tętniaka. Projekcje mogą być zastąpione

arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia tętnicę wraz z tętniakiem i jej odgałęzienia;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet, u osób poniżej 16 roku życia fartuch z gumy osłonowej na tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) lekarz: wykonanie badania i zabiegu średnio 70 minut. Wykonanie opisu 10 minut;

2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;

3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 5ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje część diagnostyczną (podczas której potwierdza się istnienie tętniaka oraz określenie jego morfologii oraz wybiera się projekcję roboczą) oraz część zabiegową. Projekcja robocza oznacza projekcję w powiększeniu obrazującą w sposób najbardziej optymalny morfologię tętniaka oraz jego naczynia macierzystego oraz pozwalającą na bezpieczne wykonanie zabiegu implantacji stentu oraz embolizacji. Część zabiegowa obejmuje zabieg implantacji stentu oraz wypełnienie worka tętniaka spiralami. Prawidłowo wykonany zabieg oznacza całkowite wyłączenie tętniaka z krążenia za pomocą spiral umieszczonych w jego worku oraz implantacji stentu samorozprężalnego. Wynik powinien obejmować: rodzaj zabiegu, lokalizację tętniaka, ilość i rodzaj zastosowanych spiral, rodzaj oraz wymiary zastosowanego stentu, stopień wypełnienia worka tętniaka spiralami (całkowite, prawie całkowite, szyja resztkowa).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych, stosunków anatomicznych tętniaka do tętnicy macierzystej oraz jej odgałęzień. Różne projekcje robocze mogą być stosowane np. podczas implantacji stentu oraz podczas embolizacji worka tętniaka;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum z innymi czynnościami zabezpieczającymi funkcję nerek. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. W przypadku krwawienia śródzabiegowego z worka tętniaka do przestrzeni podpajęczynówkowej procedurę kontynuuje się do uzyskania całkowitej embolizacji tętniaka. W przypadku zakrzepicy naczynia macierzystego tętniaka należy dążyć do lizy zakrzepu poprzez zastosowanie bezpośrednio do naczynia, poprzez mikrocewnik, inhibitora receptora GP IIb/IIIa, innego leku hamującego funkcję płytek krwi wykazującego również aktywność lityczną wobec skrzepliny, lub leku fibrynolitycznego w dawce zalecanej przez producenta. Można zastosować też trombektomię mechaniczną;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 5ml/kg masy ciała. Zabieg ponadto przerywa się w wypadku wypadania spiral z worka tętniaka, braku możliwości ułożenia spiral w worku tętniaka, rozwarstwienia ściany naczynia macierzystego, skurczu naczynia macierzystego. W przypadku rozwarstwienia ściany naczynia macierzystego lub jego skurczu włącza się leczenie zaistniałych powikłań;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

U chorych z tętniakiem niepękniętym: 5 dni przed planowanym zabiegiem leki hamujące czynność płytek krwi: kwas acetylosalicylowy w dawce 150mg na dzień i klopidogrel w dawce 75mg na dzień lub tiklopidyna 2 razy 250mg na dzień. U chorych z tętniakiem

pękniętym: 300mg kwasu acetylosalicylowego doustnie u chorych przytomnych lub przez sondę dożołądkową u chorych nieprzytomnych. W wybranych przypadkach: podanie przed zabiegiem heparyny niefrakcjonowanej do 5000 j. W dniu zabiegu: wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu. Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu. Po wykonaniu angiograficznego badania diagnostycznego znieczulenie ogólne chorego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml w miejscu dostępu naczyniowego. Znieczulenie ogólne chorego po wykonaniu diagnostycznej angiografii tętnic mózgowych, przed zabiegiem embolizacji.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki prowadzące do zabiegów neuroradiologicznych, mikrocewniki do dostarczania spiral, mikrocewniki infuzyjne, mikroprowadniki, spirale embolizacyjne odczepialne, stent samorozprężalny przeznaczony do naczyń mózgowych, system wprowadzający stent.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zaleca się wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do wybranej tętnicy mózgowej (w zależności od lokalizacji tętniaka) stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie dożylnie heparyny niefrakcjonowanej.

Część diagnostyczna: umieszczenie cewnika prowadzącego w miejscu dostępu naczyniowego (tętnica udowa lub ramienna), następnie wprowadzenie cewnika diagnostycznego na przewodniku do wybranej tętnicy szyjnej wewnętrznej lub kręgowej, następnie wyjęcie przewodnika i cewnika diagnostycznego oraz połączenie go ze strzykawką automatyczną lub środkiem kontrastujący podać ręcznie. Po potwierdzeniu tętniaka, lekarz anestezjolog wprowadza chorego do znieczulenia ogólnego.

Część zabiegowa: wprowadzenie mikrocewnika na mikroprowadniku w naczyniu macierzystym tętniaka oraz znalezienie projekcji roboczej. W projekcji roboczej, na powiększeniu, poprzez mikrocewnik wprowadza się system wprowadzający stent przeznaczony do naczyń mózgowych. Rozprężenie stentu, wycofanie systemu wprowadzającego stent. Wprowadzenie końca mikrocewnika do worka tętniaka poprzez oczko stentu. Dopuszcza się możliwość implantacji więcej niż jednego stentu oraz

modyfikację kolejności wprowadzania stentu i mikrocewnika. Poprzez mikrocewnik wprowadza się do worka tętniaka spiralę a następnie odczepia mechanizmem zależnym od typu spirali (np. hydraulicznie, mechanicznie, hydrolitycznie, elektrolitycznie). Kolejne spirale umieszcza się do momentu uzyskania całkowitego wypełnienia spiralami worka tętniaka lub do momentu, w którym niemożliwe jest umieszczenie kolejnej spirali w worku tętniaka. Po zakończeniu embolizacji wykonuje się angiografię kontrolną. Wyjmuje się mikroprowadnik, cewnik prowadzący. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie miejsca wkłucia systemem mechanicznie zamykającym.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Obserwacja po zabiegu na oddziale OIOM lub specjalistycznym obserwacyjnym (neurologicznym lub neurochirurgicznym). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przeskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 2-5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

79. Embolizacja przezcewnikowa malformacji tętniczo-żylnej mózgu lub rdzenia kręgowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.483

ICD 9: 39.723.100

2. Cel procedury.

Embolizacja przezcewnikowa malformacji tętniczo-żylnej mózgu/naczyniaka rdzenia kręgowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. Robert Juszkat, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Malformacja tętniczo-żylna, naczyniak rdzenia kręgowego.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wprowadzenie materiału embolizacyjnego do łożyska malformacji powoduje okluzję jego naczyń.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- b) uczulenie na środek kontrastujący
- c) ciężka niewydolność nerek,

2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalistę w dziedzinie neurochirurgii lub neurochirurgii i neurotraumatologii, lub specjalistę w dziedzinie neurologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej:
 - a) wymagania dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi. Dopuszcza się lekarza do wykonywania zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej, który wykonał przynajmniej 150 zabiegów uczestniczących z zakresu neuroradiologii zabiegowej (tj. embolizacji tętniaków naczyń mózgowych, embolizacji malformacji naczyniowych mózgu lub rdzenia, embolizacji przetok oponowych mózgu lub rdzenia, embolizacji w zakresie unaczynienia tętnicy szyjnej zewnętrznej, leczenia wewnątrznaczyniowego udaru niedokrwiennego mózgu), w tym nie mniej, niż 50 zabiegów samodzielnie przeprowadzonych w zakresie neuroradiologii zabiegowej w tym samym okresie czasowym oraz 250 angiografii mózgowych wykonanych samodzielnie,
 - b) dla podtrzymania wymaganej umiejętności w celu zapewnienia należytego bezpieczeństwa lekarz musi wykonywać > 30 zabiegów samodzielnie przeprowadzanych z zakresu neuroradiologii zabiegowej każdego roku, Dodatkowo wymaga się 12 miesięcy stażu w zakresie diagnostyki neuroradiologicznej oraz 3 miesięcy stażu klinicznego na oddziale neurochirurgii dla lekarzy praktykujących zabiegi neuroradiologiczne mniej, niż 5 lat.
 - c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur z zakresu neuroradiologii zabiegowej dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii, poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej zasięgującego opinię od Zarządu Sekcji Neuroradiologii Zabiegowej Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego oraz w przypadku lekarzy praktykujący < 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii dodatkowe potwierdzenie o odbytym stażu na oddziale neurochirurgii
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej

opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z TK, ewentualnie MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących. Zgodę na zabieg uzyskuje lekarz wykonujący zabieg lub lekarz biorący udział w zabiegu.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory

pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Po zabiegu chory jest przekazywany na oddział neurochirurgii, neurotraumatologii, neurologii lub na oddział intensywnej opieki medycznej.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Seldinger S. I., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol, 39/1953, s. 368 – 376;
- 2) Andres R. H., Barth A., Guzman R., Remonda L., El-Koussy M., Seiler R. W., Widmer H. R., Schroth G., *Endovascular and surgical treatment of spinal dural arteriovenous fistulas*, Neuroradiology 50/2008, s. 869 – 876.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do zabiegu embolizacji wewnątrznaczyniowej tętniaka naczyń mózgowych (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami + cewniki prowadzące do zabiegów neuroradiologicznych, mikrocewniki do dostarczania spiral, mikrocewniki infuzyjne, mikroprzewodniki, spirale embolizacyjne). Sprawdzenie oraz przygotowanie aparatu do znieczulenia ogólnego pacjenta oraz monitora czynności serca pacjenta;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, projekcja robocza – projekcja która najlepiej obrazuje morfologię oraz naczynia doprowadzające malformacji. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia tętnicę będącą źródłem gałęzi zaopatrujących malformację oraz nidus malformacji;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	200-250
obrazy [obr/s]	2-5

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet, u osób poniżej 16 roku życia, fartuch z gumy osłonowej na tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko. Sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej. Wykonanie opisu zabiegu. Rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 70 min. Wykonanie opisu 10 min;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + Obsługa panelu sterującego 40 minut.

W sumie cała procedura 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 5ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego; wynik powinien obejmować: lokalizację malformacji, ilość, rodzaj oraz wielkość zastosowanego materiału embolizacyjnego oraz informację dotyczącą konieczności ewentualnego powtórzenia zabiegu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D). U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum

- z innymi czynnościami zabezpieczającymi funkcję nerek. Konsultacja nefrologiczna i ewentualna dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 5ml/kg wagi ciała. Zabieg przerywa się w wypadku dostanie się materiału embolizacyjnego poza łożysko malformacji, rozwarstwienia ściany naczynia, skurczu naczynia, krwawienia śródczaszkowego. W przypadku rozwarstwienia ściany naczynia i skurczu naczynia włącza się leczenie zaistniałych powikłań. W przypadku krwawienia śródczaszkowego stosuje się siarczan protaminy w dawce należącej. Jeśli znaczna ilość materiału embolizacyjnego dostanie się do układu żylnego wykonuje się pacjentowi radiografię klatki piersiowej. Jeżeli materiał embolizacyjny dostanie się do układu tętniczego, procedurę przerywa się, poddaje się chorego szczegółowej obserwacji klinicznej oraz ewentualnie zaleca wykonanie badania tomografii komputerowej;
 - 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością od 4ml/s do 7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
 - 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Cześć zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

W dniu zabiegu: wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu. Podanie przed zabiegiem heparyny niefrakcjonowanej 5000 j.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml w miejscu dostępu naczyniowego dla procedury diagnostycznej, ogólne, dotchawicze dla procedury zabiegowej.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki prowadzące do zabiegów neuroradiologicznych, mikrocewniki infuzyjne, mikroprzewodniki, materiał embolizacyjny.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje część diagnostyczną, podczas której potwierdza się istnienie malformacji oraz określenie jej lokalizacji oraz identyfikację naczyń doprowadzających. Wybiera się projekcję roboczą oraz część zabiegową. Projekcja robocza oznacza projekcję w powiększeniu obrazującą w sposób najbardziej optymalny morfologię malformacji oraz jego naczynia doprowadzające oraz pozwalającą na bezpieczne wykonanie zabiegu embolizacji.

Część zabiegowa: obejmuje wprowadzenie materiału embolizacyjnego do łożyska malformacji. Prawidłowo wykonany zabieg oznacza całkowitą embolizację malformacji za pomocą materiału embolizacyjnego wprowadzonego do naczyń jej łożyska.

Część diagnostyczna: w miejscu wkłucia dotętniczego wprowadza się introduktor z zastawką hemostatyczną. Następnie przez introduktor wprowadza się cewnik diagnostyczny do tętnicy szyjnej wewnętrznej, tętnicy kręgosłupowej lub innej tętnicy w przypadku malformacji rdzenia kręgowego. Wykonuje się angiografię diagnostyczną, która pozwala na zlokalizowanie malformacji oraz określenie jej naczyń doprowadzających. Wybór projekcji roboczej, która w sposób najbardziej optymalny zobrazuje malformację i pozwoli na bezpieczne przeprowadzenie embolizacji.

Część zabiegowa: przez cewnik diagnostyczny wprowadza się prowadnik a na nim cewnik prowadzący (5F lub 6F). Następnie wprowadza się na mikroprowadniku mikrocewnik do łożyska malformacji. Po usunięciu mikroprowadnika wykonuje się superselektywną angiografię malformacji. Następnie poprzez mikrocewnik umieszczony w łożysku malformacji wprowadza się materiał embolizacyjny np.: klej histoakrylowy. Po embolizacji malformacji usuwa się mikrocewnik. Wykonuje się kontrolną angiografię. Usuwa się cewnik prowadzący, koszulkę hemostatyczną. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie miejsca wkłucia systemem mechanicznie zamykającym. Dopuszcza się embolizację jedno- i wieloetapową, w zależności od ilości naczyń doprowadzających oraz rozległości malformacji.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Obserwacja po zabiegu na oddziale OIOM lub specjalistycznym obserwacyjnym (neurologicznym lub neurochirurgicznym). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarstwa miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przezskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu

obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 2-5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

80. Embolizacja malformacji żyły wielkiej mózgu - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.484

ICD 9: 39.723.300

2. Cel procedury.

Embolizacja przezcewnikowa malformacji żyły wielkiej mózgu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. Robert Juszkat, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Malformacja żyły Galena.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Malformacja żyły Galena jest wadą wrodzoną rozpoznawaną u noworodków, niemowląt bądź u małych dzieci. W rzadkich przypadkach malformacja może zostać zdiagnozowana w okresie prenatalnym. Duży przepływ przez nieprawidłowe połączenia w obrębie malformacji może powodować znaczne obciążenia dla układu krążenia – kardiomegalię, nadciśnienie płucne, przeciek prawo-lewo przez otwór owalny, co w konsekwencji może prowadzić do zastoinowej niewydolności serca. W obrębie OUN może dojść do powstania wodogłowia wymagającego interwencji neurochirurgicznej, napadów padaczkowych, krwawień wewnątrzczaszkowych oraz zahamowanie rozwoju mózgowia. Śmiertelność w tej grupie chorych sięga 90%. Celem embolizacji jest zamknięcie patologicznych połączeń

w obrębie malformacji a w konsekwencji redukcja patologicznego nadmiernego przepływu krwi.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Nie dotyczy.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalistę w dziedzinie neurochirurgii lub neurochirurgii i neurotraumatologii, lub specjalistę w dziedzinie neurologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej:
 - a) wymagania dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegów. Dopuszcza się lekarza do wykonywania zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej, który wykonał przynajmniej 150 zabiegów uczestniczących z zakresu neuroradiologii zabiegowej (tj. embolizacji tętniaków naczyń mózgowych, embolizacji malformacji naczyniowych mózgu lub rdzenia, embolizacji przetok oponowych mózgu lub rdzenia, embolizacji w zakresie unaczynienia tętnicy szyjnej zewnętrznej, leczenia wewnątrznaczyniowego udaru niedokrwiennego mózgu), w tym nie mniej, niż 50 zabiegów samodzielnie przeprowadzonych w zakresie neuroradiologii zabiegowej w tym samym okresie czasowym oraz 250 angiografii mózgowych wykonanych samodzielnie,
 - b) dla podtrzymania wymaganej umiejętności w celu zapewnienia należytego bezpieczeństwa lekarz musi wykonywać > 30 zabiegów samodzielnie przeprowadzanych z zakresu neuroradiologii zabiegowej każdego roku, Dodatkowo wymaga się 12 miesięcy stażu w zakresie diagnostyki

neuroradiologicznej oraz 3 miesięcy stażu klinicznego na oddziale neurochirurgii dla lekarzy praktykujących zabiegi neuroradiologiczne mniej, niż 5 lat,

- c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur z zakresu neuroradiologii zabiegowej dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii, poświadczone przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej zasięgającego opinię od Zarządu Sekcji Neuroradiologii Zabiegowej Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego oraz w przypadku lekarzy praktykujący < 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii dodatkowe potwierdzenie o odbytym stażu na oddziale neurochirurgii
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z TK, ewentualnie MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz paneli cyfrowego (wzmocniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące

możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia. 1. Dostęp przezcętniczy: przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznacyniowego (zalecane introduktory 4F-6F), przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Dostęp przezżylny – wykonywany z nakłucia żyły udowej około 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzenie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznacyniowego, wprowadzenie introduktora.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony. Należy poinformować rodziców/opiekunów prawnych dziecka o celu zabiegu, ryzyku okołozabiegowym, możliwości powikłań i ryzyku radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego/opiekunów dziecka o kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Po zabiegu noworodek/niemowlę/dziecko powinno przebywać na oddziale intensywnej opieki medycznej lub oddziale neurochirurgii lub neurologii z możliwością prowadzenia intensywnej opieki medycznej w celu monitorowania czynności życiowych oraz ewentualnych powikłań pozabiegowych, tj. krwawienia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique, *Acta Radiol*, 39/1953, s. 368 – 376;
- 2) Lasjaunias P., Chng S. M., Sachet M., The management the vein of Galen malformations, *Neurosurgery*, 59/2006, s. 184 – 194;
- 3) Rios L. T., Araujo E. Júnior, Nardoza L. M., Moron A. F., Martins M. D., Prenatal diagnosis of an aneurysm of the vein of Galen by three-dimensional power and color Doppler ultrasonography, *Clin Med Insights Case Rep.*, 5/2012 s. 77 – 80.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony. Rodzice/opiekunowie dziecka powinni być poinformowani o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, projekcja robocza – projekcja która najlepiej obrazuje malformację. Projekcje diagnostyczne mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia malformację, naczynia zaopatrujące i odprowadzające;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia chłopców, na okolicę jajników u dziewczynek jeżeli nie utrudniają miejsca dostępu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania oraz zabiegu-50 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura około 70 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo lub przezżylnie do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde

wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka cieniującego (5ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Zalecane nie przekraczania dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja zdjęciowa obrazuje istotne informacje diagnostyczno-lecznicze. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości leczoną żyłę przed i po zabiegu oraz leczoną zmianę. Poza tym naczynia doprowadzające i odprowadzające leczonej zmiany patologicznej. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego sprzętu, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy w aspekcie skuteczności embolizacji i drożności naczyń. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologich może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, przekroczenia dawki środka cieniującego w ilości 4ml/kg wagi ciała;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

W dniu zabiegu: wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie rodziców/opiekunów dziecka o sposobie zabiegu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Dostępność funkcji road mapping oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D. Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego lub jego opiekunów prawnych dziecka o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na

ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml w miejscu dostępu naczyniowego. Znieczulenie ogólne wykonane przez specjalistę anestezjologii i intensywnej terapii.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub dwuczęściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Przy dostępie przezżylnym – dostęp przez żyłę udową wspólną 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Zalecane średnice introduktorów – 4F-6F.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki prowadzące do zabiegów neuroradiologicznych, mikrocewniki infuzyjne, mikroprzewodniki, materiał embolizacyjny zarejestrowany do embolizacji malformacji naczyniowych ośrodkowego układu nerwowego.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zalecone wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do wybranej tętnicy mózgowej zaopatrującej malformację, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie dożylnie heparyny niefrakcjonowanej w dawce dostosowanej do wagi pacjenta. Do zamknięcia malformacji stosuje się materiały embolizacyjne zarejestrowane do stosowania w leczeniu malformacji naczyniowych ośrodkowego układu nerwowego oraz mikrocewniki i mikroprzewodniki dostosowane do rodzaju zastosowanego materiału embolizacyjnego. Materiał embolizacyjny podaje się w miejscach połączeń tętniczo-żylnych w malformacji od strony tętniczej bądź od strony żylniej. W przypadku bardzo licznych połączeń oraz przetok proces zamknięcia może wymagać kilku zabiegów.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarstwa miejsca wkłucia. Należy również poinstruować rodziców/opiekunów dziecka kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)

napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10-20

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 2-5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

81. Embolizacja przezcewnikowa przetoki szyjno-jamistej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.485

ICD 9: 39.531.100

2. Cel procedury.

Embolizacja przezcewnikowa przetoki szyjno - jamistej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. Robert Juszkat, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Metody embolizacyjne przetoki szyjno-jamistej wykonane z różnych dostępów (prześwietniczy, przezżylny) mają na celu zmniejszenie przepływu krwi z tętnicy szyjnej wewnętrznej do zatoki jamistej lub jej całkowite zamknięcie. Implantacja stentu do tętnicy szyjnej wewnętrznej powoduje spadek przepływu przez przetokę. Embolizacja przetoki za pomocą spiral odczepialnych lub balonu powoduje zatrzymanie przepływu krwi przez przetokę, a tym samym jej zamknięcie.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny chorego,
- b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalistę w dziedzinie neurochirurgii lub neurochirurgii i neurotraumatologii, lub specjalistę w dziedzinie neurologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej:
 - a) wymagania dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi. Dopuszcza się lekarza do wykonywania zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej, który wykonał przynajmniej 150 zabiegów uczestniczących z zakresu neuroradiologii zabiegowej (tj. embolizacji tętniaków naczyń mózgowych, embolizacji malformacji naczyniowych mózgu lub rdzenia, embolizacji przetok oponowych mózgu lub rdzenia, embolizacji w zakresie unaczynienia tętnicy szyjnej zewnętrznej, leczenia wewnątrznaczyniowego udaru niedokrwienego mózgu), w tym nie mniej, niż 50 zabiegów samodzielnie przeprowadzonych w zakresie neuroradiologii zabiegowej w tym samym okresie czasowym oraz 250 angiografii mózgowych wykonanych samodzielnie,
 - b) dla podtrzymania wymaganej umiejętności w celu zapewnienia należytego bezpieczeństwa lekarz musi wykonywać > 30 zabiegów samodzielnie przeprowadzanych z zakresu neuroradiologii zabiegowej każdego roku, Dodatkowo wymaga się 12 miesięcy stażu w zakresie diagnostyki neuroradiologicznej oraz 3 miesięcy stażu klinicznego na oddziale neurochirurgii dla lekarzy praktykujących zabiegi neuroradiologiczne mniej, niż 5 lat,

- c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur z zakresu neuroradiologii zabiegowej dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii, poświadczone przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej zasięgującego opinię od Zarządu Sekcji Neuroradiologii Zabiegowej Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego oraz w przypadku lekarzy praktykujący < 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii dodatkowe potwierdzenie o odbytym stażu na oddziale neurochirurgii
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z TK, ewentualnie MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących. Zgodę na zabieg uzyskuje lekarz wykonujący zabieg lub lekarz biorący udział w zabiegu.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca wklucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania. Błędy techniczne:

migracja materiału embolizacyjnego: balonu odczepialnego, spirali odczepialnej lub innych stosowanych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie w zabiegach planowych u chorych bez przebytego krwawienia w zależności od zaplanowanego typu zabiegu na podstawie badań obrazowych i wskazań klinicznych z możliwością przygotowania pacjenta na podwójnej terapii przeciwplatekowej na pochodnych clopidogrelu i kwasu acetylosalicylowego. Dopuszcza się użycie innych leków hamujących płytki w przypadku przeciwwskazań lub niestandardowej sytuacji klinicznej wymagającej ich zastosowania. Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Po zabiegu chory jest przekazywany na oddział neurochirurgii, neurotraumatologii, neurologii lub na oddział intensywnej opieki medycznej.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique, *Acta Radiol*, 39/1953, s. 368 – 376;
- 2) Guglielmi G., Viñuela F., Sepetka I., Macellari V., Electrothrombosis of saccular aneurysms via endovascular approach. Part 1: Electrochemical basis, technique, and experimental results, *J Neurosurgery*, 75/1991 s 1 – 7;
- 3) Guglielmi G., Viñuela F., Dion J., Duckwiler G., Electrothrombosis of saccular aneurysms via endovascular approach. Part 2: Preliminary clinical experience, *J Neurosurgery*, 75/1991 s. 8 – 14;
- 4) Molyneux A., Kerr R., Stratton I., Sandercock P., Clarke M., Shrimpton J., Holman R., International Subarachnoid Aneurysm Trial (ISAT) Collaborative Group, International Subarachnoid Aneurysm Trial (ISAT) of neurosurgical clipping versus

endovascular coiling in 2143 patients with ruptured intracranial aneurysms: a randomised trial, Lancet, 360/2002 s. 1267 – 1274;

- 5) Kis B., Weber W., Berlit P., Kühne D., Elective treatment of saccular and broad-necked intracranial aneurysms using a closed-cell nitinol stent (Leo), Neurosurgery, 58/2006 s. 443 – 450;
- 6) Fiorella D., Woo H. H., Albuquerque F. C., Nelson P. K., Definitive reconstruction of circumferential, fusiform intracranial aneurysms with the pipeline embolization device, Neurosurgery, 68/2008 s. 1115 – 1120.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do zabiegu embolizacji wewnątrznaczyniowej tętniaka naczyń mózgowych (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami + cewniki prowadzące do zabiegów neuroradiologicznych, mikrocewniki do dostarczania spiral, mikrocewniki infuzyjne, mikroprzewodniki, spirale embolizacyjne);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, projekcja robocza – projekcja która najlepiej obrazuje morfologię tętniaka. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia tętnicę wraz z tętniakiem i jej odgałęzienia;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet, u osób poniżej 16 roku życia fartuch z gumy osłonnej na tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 70 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut.

W sumie cała procedura 90 minut

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 5ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonany zabieg oznacza całkowite zamknięcie przetoki. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II stopnia w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynik powinien obejmować: rodzaj zabiegu, rodzaj dostępu naczyniowego (prześwietlny, przezżylny), ilość i rodzaj zastosowanego materiału embolizacyjnego lub stentu. Dokumentacja zdjęciowa ukazuje wybrane elementy przedstawiające patologię.

7. Warunki odstąpienia od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych, stosunków anatomicznych tętniaka do tętnicy macierzystej oraz jej odgałęzień;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum z innymi czynnościami zabezpieczającymi funkcję nerek. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. W przypadku migracji materiału embolizacyjnego: balonu odczepialnego, spirali odczepialnej lub innych stosowanych dąży się do usunięcia tego materiału za pomocą dostępnych systemów usuwania wewnątrznaczyniowych ciał obcych;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 5ml/kg wagi ciała. Zabieg ponadto przerywa się w wypadku wypadania spiral, braku możliwości ułożenia spiral, rozwarstwienia

ściany naczynia, skurczu naczynia. W przypadkach rozwarstwienia ściany lub skurczu naczynia włącza się leczenie zaistniałych powikłań;

- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Cześć zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

W dniu zabiegu: wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu. Podanie przed zabiegiem heparyny niefrakcjonowanej 5000 j. Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml w miejscu dostępu naczyniowego dla procedury diagnostycznej, ogólne, dotchawicze dla procedury zabiegowej.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki prowadzące do zabiegów neuroradiologicznych, mikrocewniki infuzyjne, mikroprzewodniki, stent samorozprężalny zmieniający przepływ, przeznaczony do naczyń mózgowych, spirale odczepialne, mikrocewniki dostarczające spirale, balony przeznaczone do naczyń mózgowych, balony odczepialne, systemy dostarczające balony.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje część diagnostyczną, podczas której potwierdza się przepływ krwi przez przetokę się projekcją roboczą oraz część zabiegową. Projekcja robocza oznacza projekcję w powiększeniu obrazującą w sposób najbardziej optymalny przepływ przez przetokę oraz pozwalającą na bezpieczne wykonanie zabiegu embolizacji.

Cześć zabiegową obejmuje podanie 5000 j. heparyny niefrakcjonowanej i zamknięcie przetoki materiałem embolizacyjnym (spirale odczepialne platynowe przeznaczone do embolizacji tętniaków śródczaszkowych, balony odczepialne przeznaczone do embolizacji przetok szyjno – jamistych) lub stentem (stenty zmieniające napływ krwi do tętniaka – „flow diverters” oraz stenty powlekane materiałem). W trakcie zabiegu zalecone wykonanie road

mappingu z wstrzyknięcia do tętnicy szyjnej wewnętrznej, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie dożylnie heparyny niefrakcjonowanej. Do embolizacji przetoki szyjno – jamistej stosuje się materiały embolizacyjne: spirale odczepialne platynowe przeznaczone do embolizacji tętniaków śródczaszkowych, balony odczepialne przeznaczone do embolizacji przetok szyjno – jamistych, stenty zmieniające napływ krwi do tętniaka – „flow diverters” oraz stenty powlekane materiałem.

Część diagnostyczna: umieszczenie cewnika prowadzącego w miejscu dostępu naczyniowego, w zależności od rodzaju dostępu tętnica udowa lub ramienna (droga przez tętniczą), żyła udowa (droga przez żyłę) następnie wprowadzenie cewnika diagnostycznego na przewodniku do wybranej tętnicy szyjnej wewnętrznej lub żyły stanowiącej dostęp naczyniowy, następnie wyjęcie przewodnika i cewnika diagnostycznego oraz połączenie go ze strzykawką automatyczną lub łożysko cieniujący podać ręcznie. Po potwierdzeniu przepływu przez przetokę, lekarz anestezjolog wprowadza chorego do znieczulenia ogólnego.

Część zabiegowa (materiał embolizacyjny): wprowadzenie mikrocewnika na mikroprowadniku do tętnicy szyjnej wewnętrznej i dalej zatoki jamistej oraz znalezienie projekcji roboczej. W projekcji roboczej, na powiększeniu, poprzez mikrocewnik wprowadza się koniec mikrocewnika do zatoki jamistej. Następnie wprowadza się poprzez mikrocewnik materiał embolizacyjny, a następnie odczepia mechanizmem zależnym od typu materiału: spiralę (np. hydraulicznie, mechanicznie, hydrolitycznie, elektrolitycznie) lub balon odczepialny.

Część zabiegowa (implantacja stentu zmniejszającego napływ krwi do przetoki lub stentu pokrywanego materiałem): wprowadzenie mikrocewnika na mikroprowadniku do tętnicy szyjnej wewnętrznej oraz znalezienie projekcji roboczej. W projekcji roboczej, na powiększeniu, poprzez mikrocewnik wprowadza się system wprowadzający stentu zmieniającego napływ krwi do tętniaka – "flow-diverter" przeznaczony do naczyń mózgowych. Rozprężenie stentu, wycofanie systemu wprowadzającego stent. Dopuszcza się możliwość implantacji więcej niż jednego stentu. Po zakończeniu embolizacji wykonuje się angiografię kontrolną w celu oceny przepływu krwi przez tętnicę szyjną i przetokę.

Po zakończeniu embolizacji zatoki szyjno-jamistej wykonuje się angiografię kontrolną. Wyjmuje się mikroprowadnik, cewnik prowadzący. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie miejsca wkłucia systemem mechanicznie zamykającym.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Obserwacja po zabiegu na oddziale OIOM lub specjalistycznym obserwacyjnym (neurologicznym lub neurochirurgicznym). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przezskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 2-5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

82. Angioplastyka balonowa tętnic śródmózgowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.486

ICD 9: 00.620.100

2. Cel procedury.

Poszerzenie zwężenia w tętnicy śródmózgowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. Robert Juszkat, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Przeznaczyniowa angioplastyka tętnic śródmózgowych powoduje poszerzenie zwężonego odcinka naczynia oraz wzrost przepływu krwi domózgowo.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) wysokie niestabilne nadciśnienie,

- b) uczulenie na środek kontrastujący
 - c) ciężka niewydolność nerek,
- 2) bezwzględnie: brak

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z osłoną z gumy osłonowej na górną połowę ciała.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalistę w dziedzinie neurochirurgii lub neurochirurgii i neurotraumatologii, lub specjalistę w dziedzinie neurologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej:
 - a) wymagania dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi. Dopuszcza się lekarza do wykonywania zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej, który wykonał przynajmniej 150 zabiegów uczestniczących z zakresu neuroradiologii zabiegowej (tj. embolizacji tętniaków naczyń mózgowych, embolizacji malformacji naczyniowych mózgu lub rdzenia, embolizacji przetok oponowych mózgu lub rdzenia, embolizacji w zakresie unaczynienia tętnicy szyjnej zewnętrznej, leczenia wewnątrznaczyniowego udaru niedokrwienego mózgu), w tym nie mniej, niż 50 zabiegów samodzielnie przeprowadzonych w zakresie neuroradiologii zabiegowej w tym samym okresie czasowym oraz 250 angiografii mózgowych wykonanych samodzielnie,
 - b) dla podtrzymania wymaganej umiejętności w celu zapewnienia należytego bezpieczeństwa lekarz musi wykonywać > 30 zabiegów samodzielnie przeprowadzanych z zakresu neuroradiologii zabiegowej każdego roku, Dodatkowo wymaga się 12 miesięcy stażu w zakresie diagnostyki neuroradiologicznej oraz 3 miesięcy stażu klinicznego na oddziale neurochirurgii dla lekarzy praktykujących zabiegi neuroradiologiczne mniej, niż 5 lat,
 - c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur z zakresu neuroradiologii zabiegowej dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii, poświadczony przez odpowiedniego

konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej zasięгаjącego opinię od Zarządu Sekcji Neuroradiologii Zabiegowej Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego oraz w przypadku lekarzy praktykujący < 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii dodatkowe potwierdzenie o odbytym stażu na oddziale neurochirurgii

- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, TK, ewentualnie MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących. Zgodę na zabieg uzyskuje lekarz wykonujący zabieg lub lekarz biorący udział w zabiegu.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, zaburzenia widzenia.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie przed zabiegiem planowym u chorych bez przebytego krwawienia na podwójnej terapii przeciwplatekowej zgodne ze wskazaniami medycznymi i dawkowaniu zgodnym z aktualną wiedzą. W przypadkach nagłych zastosować nasycające dawki leków przeciwplatekowych zgodnie z aktualnym dawkowaniem na 2 godziny przed zabiegiem.

W przypadkach planowych chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania/zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufixowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Po zabiegu chory jest przekazywany na oddział neurochirurgii, neurotraumatologii, neurologii lub na oddział intensywnej opieki medycznej. Po zabiegu chory pozostaje na podwójnej terapii przeciwplatekowej, przy dawkowaniu i czasie zgodnym z aktualną wiedzą medyczną.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique, *Acta Radiol*, 39/1953, s. 368 – 376;
- 2) Ödman P., Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta, *Acta Radiol*, 45/1956, s. 1 – 14;
- 3) Higashida R. T., Meyers P. M., Connors J. J. 3rd, Sacks D., Strother C. M., Barr J. D., Wojak J. C., Duckwiler G. R., Intracranial angioplasty and stenting for cerebral atherosclerosis: a position statement of the American Society of Interventional and Therapeutic Neuroradiology, Society of Interventional Radiology, and the American Society of Neuroradiology, *J Vasc Interv Radiol* 20/2009 12 – 16;
- 4) Connors J. J. 3rd, Sacks D., Furlan A. J., Selman W. R., Russell E. J., Stieg P. E., Hadley M. N., Wojak J. C., Koroshetz W. J., Heros R. C., Strother C. M., Duckwiler G. R., Durham J. D., Tomsick T. O., Rosenwasser R. H., McDougall C. G., Houghton V. M., Derdeyn C. P., Wechsler L. R., Hudgins P. A., Alberts M. J., Raabe R. D., Gomez C. R., Cawley C. M. 3rd, Krol K. L., Futrell N., Hauser R. A., Frank J. I.;

American Academy of Neurology; American Association of Neurological Surgeons; American Society of Interventional and Therapeutic Neuroradiology; American Society of Neuroradiology; Congress of Neurological Surgeons; AANS/CNS Cerebrovascular Section; Society of Interventional Radiology; NeuroVascular Coalition Writing Group. Training, competency, and credentialing standards for diagnostic cervicocerebral angiography, carotid stenting, and cerebrovascular intervention: a joint statement from the American Academy of Neurology, the American Association of Neurological Surgeons, the American Society of Interventional and Therapeutic Neuroradiology, the American Society of Neuroradiology, the Congress of Neurological Surgeons, the AANS/CNS Cerebrovascular Section, and the Society of Interventional Radiology, Neurology, 64/2005 s. 190 – 198.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami + cewniki specjalistyczne do cewnikowania naczyń dogłowych);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę,
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet, u osób poniżej 16 roku życia fartuch z gumy osłonowej na górną połowę ciała.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 60 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + Obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura 70 min.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 5ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje część diagnostyczną, podczas której potwierdza się istnienie zwężenia oraz wybiera się projekcję roboczą oraz część zabiegową.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Projekcja robocza oznacza projekcję w powiększeniu obrazującą w sposób najbardziej optymalny naczynie pozwalającą na bezpieczne wykonanie zabiegu angioplastyki.

Część zabiegowa obejmuje angioplastykę tętnicy śródmózgowej za pomocą balonu przeznaczanego do naczyń śródmózgowych. Prawidłowo wykonany zabieg oznacza poszerzenie zwężonego odcinka naczynia za pomocą balonu zapewniające znaczną poprawę przepływu przez naczynie.

Wynik obejmuje: ocenę drożności wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach, lokalizację i stopień zwężenia, rodzaj i wymiary zastosowanego balonu. Wynikiem badania jest opis oraz dokumentacja zdjęciowa ukazująca wybrane elementy przedstawiające patologię.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic szyjnych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D). U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 5ml/kg wagi ciała. Zabieg przerywa się w wypadku rozwarstwienia ściany naczynia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu,. Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Podanie przed zabiegiem heparyny niefrakcjonowanej 5000 j.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml dla procedury diagnostycznej i ogólne dotchawicze dla części zabiegowej.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic dogłowych, zalecane średnice 4F-5F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki prowadzące, cewniki diagnostyczne, przewodniki, mikroprowadniki, cewnik balonowy do przeznaczony do tętnic śródmózgowych.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Część diagnostyczna: dostęp naczyniowy uzyskać metodą Seldingera poprzez nakłucie tętnicy udowej lub w szczególnych przypadkach tętnicy ramiennej. Po uzyskaniu dostępu w naczyniu umieścić introduktor (5F, 6F lub 7F). Poprzez introduktor wprowadzić cewnik diagnostyczny

na przewodniku do wybranej tętnicy szyjnej wspólnej lub kręgowej, następnie wyjąć przewodnik i cewnik diagnostyczny połączyć ze strzykawką automatyczną lub łożysko kontrastujący podać ręcznie. Poprzez podanie środka kontrastującego przez cewnik diagnostyczny wykonać badanie cyfrowej angiografii subtrakcyjnej. Zakres objęty badaniem: od podziału tętnicy szyjnej wsp. Łącznie z naczyniami mózgowymi. W przypadku naczyń krążenia tylnego – tętnica kręgową – od jej początku do podziału tętnicy kręgowej, odgałęzienia tętnicy kręgowej, tętnica podstawna do jej podziału. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego.

Część zabiegowa: po wykonaniu badania cyfrowej angiografii subtrakcyjnej podać 5000 j. heparyny niefrakcjonowanej i na przewodniku do tętnicy szyjnej wspólnej wprowadzić introduktor prowadzący o średnicy 6F lub 7F. Poprzez mikrocewnik wprowadzony na mikroprowadniku, wprowadza się do naczynia cewnik balonowy. Balon umieszcza się na wysokości zwężenia. Balon napompowuje się aż do uzyskania ciśnienia w balonie zalecanego przez producenta, a następnie wypompowuje. Czynność napompowywania balonu można powtarzać aż do osiągnięcia pożądanego efektu. Po wypompowaniu balonu, cewnik balonowy wyjmuje się poprzez mikrocewnik. Wykonać kontrolne badanie angiograficzne. Po zakończeniu badania usunąć introduktor z naczynia. Zastosować ucisk aż do ustąpienia krwawienia. Oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie miejsca wkłucia systemem mechanicznie zamykającym.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Obserwacja po zabiegu na oddziale OIOM lub specjalistycznym obserwacyjnym (neurologicznym lub neurochirurgicznym). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przezskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 2-5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

83. Angioplastyka balonowa tętnic śródmózgowych z zastosowaniem stentu - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.487

ICD 9: 00.620.200

2. Cel procedury.

Poszerzenie zężeń w tętnicy śródmózgowej z zastosowaniem stentu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. Robert Juszkat, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Przeznaczyniowa angioplastyka tętnic śródmózgowych z implantacją stentu powoduje poszerzenie światła naczynia w miejscu zężenia oraz wzrost przepływu krwi domózgowo.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- b) uczulenie na środek kontrastujący
- c) ciężka niewydolność nerek,

2) bezwzględne: brak

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z osłoną z gumy osłonnej na górną połowę ciała.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalistę w dziedzinie neurochirurgii lub neurochirurgii i neurotraumatologii, lub specjalistę w dziedzinie neurologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej:
 - a) wymagania dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi. Dopuszcza się lekarza do wykonywania zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej, który wykonał przynajmniej 150 zabiegów uczestniczących z zakresu neuroradiologii zabiegowej (tj. embolizacji tętniaków naczyń mózgowych, embolizacji malformacji naczyniowych mózgu lub rdzenia, embolizacji przetok oponowych mózgu lub rdzenia, embolizacji w zakresie unaczynienia tętnicy szyjnej zewnętrznej, leczenia wewnątrznaczyniowego udaru niedokrwiennego mózgu), w tym nie mniej, niż 50 zabiegów samodzielnie przeprowadzonych w zakresie neuroradiologii zabiegowej w tym samym okresie czasowym oraz 250 angiografii mózgowych wykonanych samodzielnie,
 - b) dla podtrzymania wymaganej umiejętności w celu zapewnienia należytego bezpieczeństwa lekarz musi wykonywać > 30 zabiegów samodzielnie przeprowadzanych z zakresu neuroradiologii zabiegowej każdego roku, Dodatkowo wymaga się 12 miesięcy stażu w zakresie diagnostyki neuroradiologicznej oraz 3 miesięcy stażu klinicznego na oddziale neurochirurgii dla lekarzy praktykujących zabiegi neuroradiologiczne mniej, niż 5 lat,
 - c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur z zakresu neuroradiologii zabiegowej dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii, poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej zasięgującego opinię od Zarządu Sekcji Neuroradiologii Zabiegowej Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego oraz w przypadku lekarzy praktykujący < 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii dodatkowe potwierdzenie o odbytych stażu na oddziale neurochirurgii
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo

lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, TK, ewentualnie MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących. Zgodę na zabieg uzyskuje lekarz wykonujący zabieg lub lekarz biorący udział w zabiegu.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, zaburzenia widzenia.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta: w wybranych przypadkach.

Przygotowanie przed zabiegiem planowym u chorych bez przebytego krwawienia na podwójnej terapii przeciwplatekowej zgodne ze wskazaniami medycznymi i dawkowaniu

zgodnym z aktualną wiedzą. W przypadkach nagłych zastosować nasycające dawki leków przeciwplatekowych zgodnie z aktualnym dawkowaniem na 2 godziny przed zabiegiem.

W przypadkach planowych chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania/zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Po zabiegu chory jest przekazywany na oddział neurochirurgii, neurotraumatologii, neurologii lub na oddział intensywnej opieki medycznej. Po zabiegu chory pozostaje na podwójnej terapii przeciwplatekowej, przy dawkowaniu i czasie zgodnym z aktualną wiedzą medyczną.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique, *Acta Radiol*, 39/1953, s. 368 – 376;
- 2) Ödman P., Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta, *Acta Radiol*, 45/1956, s. 1 – 14;
- 3) Higashida R. T., Meyers P. M., Connors J. J. 3rd, Sacks D., Strother C. M., Barr J. D., Wojak J. C., Duckwiler G. R., Intracranial angioplasty and stenting for cerebral atherosclerosis: a position statement of the American Society of Interventional and Therapeutic Neuroradiology, Society of Interventional Radiology, and the American Society of Neuroradiology, *J Vasc Interv Radiol* 20/2009 12 – 16;
- 4) Connors J. J. 3rd, Sacks D., Furlan A. J., Selman W. R., Russell E. J., Stieg P. E., Hadley M. N., Wojak J. C., Koroshetz W. J., Heros R. C., Strother C. M., Duckwiler G. R., Durham J. D., Tomsick T. O., Rosenwasser R. H., McDougall C. G., Haughton V. M., Derdeyn C. P., Wechsler L. R., Hudgins P. A., Alberts M. J., Raabe R. D., Gomez C. R., Cawley C. M. 3rd, Krol K. L., Futrell N., Hauser R. A., Frank J. I.; American Academy of Neurology; American Association of Neurological Surgeons; American Society of Interventional and Therapeutic Neuroradiology; American Society of Neuroradiology; Congress of Neurological Surgeons; AANS/CNS Cerebrovascular Section; Society of Interventional Radiology; NeuroVascular Coalition Writing Group. Training, competency, and credentialing standards for diagnostic cervicocerebral angiography, carotid stenting, and cerebrovascular intervention: a joint statement from the American Academy of Neurology, the American Association of Neurological Surgeons, the American Society of Interventional and Therapeutic Neuroradiology, the American Society of Neuroradiology, the Congress of Neurological Surgeons, the AANS/CNS

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami + cewniki specjalistyczne do cewnikowania naczyń dogłowych);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę,
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet, u osób poniżej 16 roku życia fartuch z gumy osłonnej na górną połowę ciała.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 80 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut.

W sumie cała procedura 100 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 5ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje część diagnostyczną, podczas której potwierdza się istnienie zwężenia oraz wybiera się projekcję roboczą oraz część zabiegową.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II stopnia w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Projekcja robocza oznacza projekcję w powiększeniu obrazującą w sposób najbardziej optymalny naczynie pozwalającą na bezpieczne wykonanie zabiegu angioplastyki.

Część zabiegowa obejmuje angioplastykę tętnicy śródmózgowej za pomocą balonu przeznaczonego do naczyń śródmózgowych. Prawidłowo wykonany zabieg oznacza poszerzenie zwężonego odcinka naczynia za pomocą balonu zapewniające znaczną poprawę przepływu przez naczynie.

Wynik obejmuje: ocenę drożności wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach, lokalizację i stopień zwężenia, rodzaj i wymiary zastosowanego balonu. Wynikiem badania jest opis oraz dokumentacja zdjęciowa ukazująca wybrane elementy przedstawiające patologię.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic szyjnych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D). U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum z innymi czynnościami zabezpieczającymi funkcję nerek. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 5ml/kg wagi ciała. Zabieg przerywa się w wypadku rozwarstwienia ściany naczynia macierzystego, skurczu naczynia macierzystego. W tych przypadkach włącza się leczenie zaistniałych powikłań;

- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu,. Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Podanie przed zabiegiem heparyny niefrakcjonowanej 5000 j.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml dla procedury diagnostycznej i ogólne dotchawicze dla części zabiegowej.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic dogłowych, zalecane średnice 4F-5F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki prowadzące, cewniki diagnostyczne, przewodniki, mikroprowadniki, stent przeznaczony do naczyń śródmózgowych, cewnik balonowy przeznaczony do naczyń śródmózgowych.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Część diagnostyczna: dostęp naczyniowy uzyskać metodą Seldingera poprzez nakłucie tętnicy udowej lub w szczególnych przypadkach tętnicy ramiennej. Po uzyskaniu dostępu w naczyniu umieścić introduktor (5F, 6F lub 7F). Poprzez introduktor wprowadzić cewnik diagnostyczny na przewodniku do wybranej tętnicy szyjnej wspólnej lub kręgowej, następnie wyjąć przewodnik i cewnik diagnostyczny połączyć ze strzykawką automatyczną lub środek kontrastujący podać ręcznie. Poprzez podanie środka kontrastującego przez cewnik diagnostyczny wykonać badanie cyfrowej angiografii subtrakcyjnej. Zakres objęty badaniem: od podziału tętnicy szyjnej wsp. Łącznie z naczyniami mózgowymi. W przypadku naczyń krążenia tylnego – tętnica kręgową – od jej początku do podziału tętnicy kręgowej, odgałęzienia tętnicy kręgowej, tętnica podstawna do jej podziału. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro

odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Cześć zabiegowa: po wykonaniu badania cyfrowej angiografii subtrakcyjnej podać 5000 j. heparyny niefrakcjonowanej i na przewodniku do tętnicy szyjnej wspólnej wprowadzać introduktor prowadzący o średnicy 6F lub 7F. W niektórych przypadkach, w zależności od stopnia zwężenia można zastosować predylatację cewnikiem balonowym przeznaczonym do naczyń mózgowych. Następnie wprowadzić stent przeznaczony do naczyń mózgowych o średnicy i wymiarach adekwatnych do zmiany. Rozprężanie stentu wykonuje się w zależności od rodzaju stentu i jest opisane przez producenta. Po wprowadzeniu stentu, w niektórych przypadkach można wykonać doprężenie stentu cewnikiem balonowym przeznaczonym do naczyń mózgowych. Wykonać kontrolne badanie angiograficzne. Po zakończeniu badania usunąć introduktor z naczynia. Zastosować ucisk aż do ustąpienia krwawienia. Oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie miejsca wkłucia systemem mechanicznie zamykającym.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Obserwacja po zabiegu na oddziale OIOM lub specjalistycznym obserwacyjnym (neurologicznym lub neurochirurgicznym). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przezskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 2-5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

84. Przezcewnikowa tromboliza farmakologiczna/tromboliza mechaniczna - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.488

ICD 9: 39.742.100

2. Cel procedury.

Przywrócenie przepływu w zamkniętym zakrzepem segmencie naczynia mózgowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. Robert Juszkat, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Fibrynoliza celowana, wykonana drogą dotętniczą, prowadzi do lizy zakrzepu w świetle naczynia, co prowadzi do przywrócenia przepływu krwi w naczyniu. Celowana dotętnicza fibrynoliza z użyciem leku fibrynolitycznego w leczeniu wczesnego udaru niedokrwienego mózgu może znacznie poprawić kliniczny stan pacjentów oceniony bezpośrednio po zabiegu oraz po 90 dniach od zabiegu.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- b) przekroczenie okien czasowych,
- c) przeciwwskazaniami do wykonania celowanej fibrynolizy są:
 - krwawienie wewnątrzczaszkowe świeże,
 - podejrzenie krwawienia podpajeczynówkowego (SAH),
 - zatorowość bakteryjna,
 - podejrzenie udaru lakunarnego,
 - międzynarodowy współczynnik znormalizowany czasu protrombinowego (INR) większe niż 1.7,
 - czas częściowej tromboplastyny po aktywacji (APTT) 2 razy większy niż Górna granica normy,
 - płytki mniej niż 100 razy 10⁹/pL (100 razy 10⁹/pL),
 - -uczulenie na środek kontrastujący,
 - -ciśnienie tętnicze nie ulegające stabilizacji na skutek leczenia;

2) bezwzględne: brak

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z osłoną z gumy osłonowej na górną połowę ciała.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalistę w dziedzinie neurochirurgii lub neurochirurgii i neurotraumatologii, lub specjalistę w dziedzinie neurologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej:
 - a) wymagania dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegów. Dopuszcza się lekarza do wykonywania zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej, który wykonał przynajmniej 150 zabiegów uczestniczących z zakresu neuroradiologii zabiegowej (tj. embolizacji tętniaków naczyń mózgowych, embolizacji malformacji naczyniowych mózgu lub rdzenia, embolizacji przetok oponowych mózgu lub rdzenia, embolizacji w zakresie unaczynienia tętnicy szyjnej zewnętrznej, leczenia wewnątrznaczyniowego udaru niedokrwienego mózgu), w tym nie mniej, niż 50 zabiegów samodzielnie przeprowadzonych w zakresie neuroradiologii zabiegowej w tym samym okresie czasowym oraz 250 angiografii mózgowych wykonanych samodzielnie,
 - b) dla podtrzymania wymaganej umiejętności w celu zapewnienia należytego bezpieczeństwa lekarz musi wykonywać > 30 zabiegów samodzielnie przeprowadzanych z zakresu neuroradiologii zabiegowej każdego roku, Dodatkowo wymaga się 12 miesięcy stażu w zakresie diagnostyki neuroradiologicznej oraz 1 miesięcznego stażu klinicznego na oddziale neurologii dla lekarzy praktykujących zabiegi radiologiczne mniej, niż 5 lat,
 - c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur z zakresu neuroradiologii zabiegowej dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegów z zakresu neuroradiologii, poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej zasięgającego opinię od Zarządu Sekcji Neuroradiologii Zabiegowej Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego oraz w przypadku lekarzy

- praktykujący < 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii dodatkowe potwierdzenie o odbytym stażu na oddziale neurologii,
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
 - 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
 - 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, TK, ewentualnie MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących. Zgodę na zabieg uzyskuje lekarz wykonujący zabieg lub lekarz biorący udział w zabiegu.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, zaburzenia widzenia.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym od 1 do 1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie przed zabiegiem planowym u chorych bez przebytego krwawienia na podwójnej terapii przeciwplatekowej zgodne ze wskazaniami medycznymi i dawkowaniu zgodnym z aktualną wiedzą. W przypadkach nagłych zastosować nasycające dawki leków przeciwplatekowych zgodnie z aktualnym dawkowaniem na 2 godziny przed zabiegiem.

W przypadkach planowych chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykapany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania/zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Po zabiegu chory przekazywany jest na oddział neurologiczny lub oddział intensywnej opieki medycznej.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique, *Acta Radiol*, 39/1953, s. 368 – 376;
- 2) Ödman P., Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta, *Acta Radiol*, 45/1956, s. 1 – 14;
- 3) Edgell R., Yavagal D. R., Acute endovascular stroke therapy, *Curr Neurol Neurosci Rep*, 6/2006, s. 531 – 538;
- 4) Poncyłjusz W., Falkowski A., Kojder, Cebula E., Sagan L., Czechowski J., et al, Treatment of acute ischemic brain infarction with the assistance of local intraarterial thrombolysis with recombinant tissue-type plasminogen activator, *Acta Radiol*, 48/2007, s. 774 – 780;
- 5) The ATLANTIS, ECASS and NINDS rt-PA study group investigators, Association of outcome with early stroke treatment: pooled analysis of ATLANTIS, ECASS and NINDS rt-PA stroke trials, *Lancet* 363/2004, s. 768 – 774.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami + cewniki specjalistyczne do cewnikowania naczyń dogłowych);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet, u osób poniżej 16 roku życia fartuch z gumy osłonnej na górną połowę ciała.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 70 minut Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut.

W sumie cała procedura 90 min.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10-ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 5ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonane badanie angiograficzne przed zabiegiem fibrynolizy obejmuje arteriografię obydwu tętnic szyjnych wewnętrznych oraz dwóch tętnic kręgowych w celu zlokalizowania oraz określenia angioarchitektury zamkniętego segmentu naczynia oraz krążenia obocznego. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje przywrócenie przepływu w zamkniętym segmencie naczynia. Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Wynik powinien obejmować: rodzaj zabiegu, lokalizację segmentu zamkniętego naczynia, stopień rekanalizacji po fibrynolizie, rodzaj i ilość podanego leku fibrynolitycznego. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja zdjęciowa powinna ukazywać wybrane elementy przedstawiające patologię.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic szyjnych oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D) U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum z innymi czynnościami zabezpieczającymi funkcję nerek. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądej, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 5ml/kg wagi ciała. Zabieg przerywa się w wypadku rozwarstwienia ściany naczynia, skurczu naczynia, krwawienia śródczaszkowego. W tych przypadkach włącza się leczenie zaistniałych powikłań;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością od 4 do 7ml/s. razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu,. Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Podanie przed zabiegiem heparyny niefrakcjonowanej 5000 j.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml dla procedury diagnostycznej i ogólne dotchawicze dla części zabiegowej.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy od 1cm do 1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic dogłowych, zalecane średnice od 4F do 5F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki prowadzące, cewniki diagnostyczne, przewodniki, mikroprzewodniki, mikrocewniki, lek trombolityczny.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Część diagnostyczna: część diagnostyczna: w miejscu wkłucia dotętniczego wprowadza się introduktor z zastawką hemostatyczną. Następnie przez introduktor wprowadza się cewnik diagnostyczny do tętnicy szyjnej wewnętrznej lub tętnicy kręgowej. Wykonuje się angiografię diagnostyczną, która pozwala na określenie angioarchitektury zamkniętego odcinka naczynia oraz naczyń krążenia obocznego. Wybór projekcji roboczej, która w sposób najbardziej optymalny pozwoli na bezpieczne przeprowadzenie embolizacji.

Część zabiegowa: przez cewnik diagnostyczny wprowadza się przewodnik a na nim cewnik prowadzący (5F lub 6F). Następnie wprowadza się na mikroprzewodniku mikrocewnik do zamkniętego naczynia. Koniec mikrocewnika umieszcza się w odcinku dystalnym, w zakrzepie. Podaje się małą ilość leku trombolitycznego w bolusie. Następnie mikrocewnik wycofuje się proksymalnie do zakrzepu. Podaje się lek trombolityczny do momentu rekanalizacji naczynia, w dawce całkowitej nie przekraczającej zaleceń producenta dla drogi przętętnicznej. Wykonuje się selektywną angiografię w celu oceny postępu zabiegu. Po zakończeniu trombolizy, wykonuje się kontrolną angiografię. Usuwa się cewnik prowadzący, koszulkę hemostatyczną. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie. Odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie miejsca wkłucia systemem mechanicznie zamykającym. Dopuszcza się podawanie równocześnie heparyny niefrakcjonowanej.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Obserwacja po zabiegu na oddziale OIOM lub specjalistycznym obserwacyjnym (neurologicznym lub neurochirurgicznym). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarczą miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przezskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]:2-5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

85. Embolizacja naczyń mózgu płynnym lub stałym materiałem embolizacyjnym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.489

ICD 9: 39.723.200

2. Cel procedury.

Embolizacja przezcewnikowa malformacji tętniczo–żylniej mózgu/naczyniaka rdzenia kręgowego przy użyciu kleju tkankowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. Robert Juszkat, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wprowadzenie materiału embolizacyjnego do łożyska malformacji powoduje okluzję jego naczyń.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący,
 - c) ciężka niewydolność nerek;
- 2) bezwzględne: brak

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalistę w dziedzinie neurochirurgii lub neurochirurgii i neurotraumatologii, lub specjalistę w dziedzinie neurologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej:
 - a) wymagania dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi. Dopuszcza się lekarza do wykonywania zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej, który wykonał przynajmniej 150 zabiegów uczestniczących z zakresu neuroradiologii zabiegowej (tj. embolizacji tętniaków naczyń mózgowych, embolizacji malformacji naczyniowych mózgu lub rdzenia, embolizacji przetok oponowych mózgu lub rdzenia, embolizacji w zakresie unaczynienia tętnicy szyjnej zewnętrznej, leczenia wewnątrznaczyniowego udaru niedokrwienego mózgu), w tym nie mniej, niż 50 zabiegów samodzielnie przeprowadzonych w zakresie neuroradiologii zabiegowej w tym samym okresie czasowym oraz 250 angiografii mózgowych wykonanych samodzielnie,
 - b) dla podtrzymania wymaganej umiejętności w celu zapewnienia należytego bezpieczeństwa lekarz musi wykonywać > 30 zabiegów samodzielnie przeprowadzanych z zakresu neuroradiologii zabiegowej każdego roku,

Dodatkowo wymaga się 12 miesięcy stażu w zakresie diagnostyki neuroradiologicznej oraz 3 miesięcy stażu klinicznego na oddziale neurochirurgii dla lekarzy praktykujących zabiegi neuroradiologiczne mniej, niż 5 lat,

- c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur z zakresu neuroradiologii zabiegowej dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii, poświadczone przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej zasięgającego opinię od Zarządu Sekcji Neuroradiologii Zabiegowej Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego oraz w przypadku lekarzy praktykujący < 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii dodatkowe potwierdzenie o odbytym stażu na oddziale neurochirurgii
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z TK, ewentualnie MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących. Zgodę na zabieg uzyskuje lekarz wykonujący zabieg lub lekarz biorący udział w zabiegu.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmocniacza) niewłaściwy wybór miejsca

wklucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wklucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W wybranych przypadkach: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wklucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wklucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wklucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Po zabiegu chory jest przekazywany na oddział neurochirurgii, neurotraumatologii, neurologii lub na oddział intensywnej opieki medycznej.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Seldinger S. I., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol, 39/1953, s. 368 – 376;
- 2) Andres R. H., Barth A., Guzman R., Remonda L., El-Koussy M., Seiler R. W., Widmer H. R., Schroth G., *Endovascular and surgical treatment of spinal dural arteriovenous fistulas*, Neuroradiology, 50/2008, s. 869 – 876.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do zabiegu embolizacji wewnątrznaczyniowej tętniaka naczyń mózgowych (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami + cewniki prowadzące do zabiegów neuroradiologicznych, mikrocewniki do dostarczania spiral, mikrocewniki infuzyjne, mikroprowadniki, spirale embolizacyjne);

- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, projekcja robocza – projekcja która najlepiej obrazuje morfologię oraz naczynia doprowadzające malformacji. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia tętnicę będącą źródłem gałęzi zaopatrujących malformację oraz nidus malformacji;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet, u osób poniżej 16 roku życia fartuch z gumy osłonowej na górną połowę ciała.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 80 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura 100 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika

i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 5 ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynik powinien obejmować: rodzaj zabiegu, lokalizację malformacji, ilość, rodzaj oraz wielkość zastosowanego materiału embolizacyjnego oraz informację dotyczącą konieczności ewentualnego powtórzenia zabiegu. Wynikiem badania jest opis oraz dokumentacja obrazowa ukazując wybrane elementy przedstawiające patologię.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D). U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastującego do niezbędnego minimum z innymi czynnościami zabezpieczającymi funkcję nerek. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 5ml/kg wagi ciała. Zabieg przerywa się w wypadku dostanie się materiału embolizacyjnego poza łożysko malformacji, rozwarstwienia ściany naczynia, skurczu naczynia, krwawienia śródczaszkowego. W przypadku rozwarstwienia ściany naczynia i skurczu naczynia włącza się leczenie zaistniałych powikłań. W przypadku krwawienia śródczaszkowego stosuje się siarczan protaminy w dawce należnej. Jeśli znaczna ilość materiału embolizacyjnego dostanie się do układu żylnego wykonuje się pacjentowi RTG klatki piersiowej. Jeżeli materiał embolizacyjny dostanie się do układu tętniczego, procedurę przerywa się, poddaje się chorego szczegółowej obserwacji klinicznej oraz ewentualnie zaleca wykonanie badania tomografii komputerowej;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością od 4 do 7ml/s. razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu. Podanie przed zabiegiem heparyny niefrakcjonowanej 5000 j.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml w miejscu dostępu naczyniowego dla procedury diagnostycznej i ogólne dotchawicze dla części zabiegowej.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki prowadzące do zabiegów neuroradiologicznych, mikrocewniki infuzyjne, mikroprzewodniki, materiał embolizacyjny.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Część diagnostyczna: część diagnostyczna: prawidłowo wykonany zabieg obejmuje część diagnostyczną, podczas której potwierdza się istnienie malformacji oraz określenie jej lokalizacji oraz identyfikację naczyń doprowadzających. Wybiera się projekcję roboczą oraz część zabiegową. Projekcja robocza oznacza projekcję w powiększeniu obrazującą w sposób najbardziej optymalny morfologię malformacji oraz jego naczynia doprowadzające oraz pozwalającą na bezpieczne wykonanie zabiegu embolizacji.

Część zabiegowa: podanie 5000 j. heparyny niefrakcjonowanej i wprowadzenie materiału embolizacyjnego pod postacią kleju tkankowego do łożyska malformacji. Prawidłowo wykonany zabieg oznacza całkowitą embolizację malformacji za pomocą materiału embolizacyjnego wprowadzonego do naczyń jej łożyska.

Część diagnostyczna: w miejscu wkłucia dotętniczego wprowadza się introduktor z zastawką hemostatyczną. Następnie przez introduktor wprowadza się cewnik diagnostyczny do tętnicy szyjnej wewnętrznej, tętnicy kręgowej lub innej tętnicy w przypadku malformacji rdzenia kręgowego. Wykonuje się angiografię diagnostyczną, która pozwala na zlokalizowanie malformacji oraz określenie jej naczyń doprowadzających. Wybór projekcji roboczej, która w sposób najbardziej optymalny zobrazuje malformację i pozwoli na bezpieczne przeprowadzenie embolizacji.

Część zabiegowa: przez cewnik diagnostyczny wprowadza się przewodnik, a na nim cewnik prowadzący (5F lub 6F). Następnie wprowadza się na mikroprzewodniku mikrocewnik do łożyska malformacji. Po usunięciu mikroprzewodnika wykonuje się superselektywną angiografię malformacji. Następnie poprzez mikrocewnik umieszczony w łożysku malformacji wprowadza się materiał embolizacyjny w postaci kleju tkankowego. Po embolizacji malformacji usuwa się mikrocewnik. Wykonuje się kontrolną angiografię. Usuwa się cewnik prowadzący, koszulkę hemostatyczną. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie miejsca wkłucia systemem mechanicznie zamykającym. Dopuszcza się embolizację jedno i wieloetapową, w zależności od ilości naczyń doprowadzających oraz rozległości malformacji.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Obserwacja po zabiegu na oddziale OIOM lub specjalistycznym obserwacyjnym (neurologicznym lub neurochirurgicznym). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przezskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2-5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1 Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

86. Leczenie tętniaków mózgu stentem modyfikującym przepływ - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.490

ICD 9: 00.650.100

2. Cel procedury.

Wyłączenie tętniaka z krążenia z zastosowaniem stentu zmieniającego napływ krwi do tętniaka – "flow-diverter".

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. Robert Juszkat, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Implantacja stentu w przypadku tętniaka zlokalizowanego na pniu tętnicy mózgowej lub w przypadku tętniaka wrzecionowatego zmienia hemodynamikę w naczyniu macierzystym. Spada napływ krwi do worka tętniaka oraz jego siła co umożliwia wykrzepianie w worku tętniaka, zmniejsza ryzyko pęknięcia jego ściany. Z czasem skrzeplina wypełniająca worek tętniaka może ulec organizacji co w konsekwencji trwale wyłącza tętniaka z krążenia.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- b) uczulenie na środek kontrastujący,
- c) ciężka niewydolność nerek,

2) bezwzględne: brak

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalistę w dziedzinie neurochirurgii lub neurochirurgii i neurotraumatologii, lub specjalistę w dziedzinie neurologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej:

- a) wymagania dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegów. Dopuszcza się lekarza do wykonywania zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej, który wykonał

- przynajmniej 150 zabiegów uczestniczących z zakresu neuroradiologii zabiegowej (tj. embolizacji tętniaków naczyń mózgowych, embolizacji malformacji naczyniowych mózgu lub rdzenia, embolizacji przetok oponowych mózgu lub rdzenia, embolizacji w zakresie unaczynienia tętnicy szyjnej zewnętrznej, leczenia wewnątrznaczyniowego udaru niedokrwiennego mózgu), w tym nie mniej, niż 50 zabiegów samodzielnie przeprowadzonych w zakresie neuroradiologii zabiegowej w tym samym okresie czasowym oraz 250 angiografii mózgowych wykonanych samodzielnie,
- b) dla podtrzymania wymaganej umiejętności w celu zapewnienia należytego bezpieczeństwa lekarz musi wykonywać > 30 zabiegów samodzielnie przeprowadzanych z zakresu neuroradiologii zabiegowej każdego roku, Dodatkowo wymaga się 12 miesięcy stażu w zakresie diagnostyki neuroradiologicznej oraz 3 miesięcy stażu klinicznego na oddziale neurochirurgii dla lekarzy praktykujących zabiegi neuroradiologiczne mniej, niż 5 lat,
 - c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur z zakresu neuroradiologii zabiegowej dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii, poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej zasięgującego opinię od Zarządu Sekcji Neuroradiologii Zabiegowej Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego oraz w przypadku lekarzy praktykujący < 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii dodatkowe potwierdzenie o odbytych stażu na oddziale neurochirurgii
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
 - 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
 - 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z TK, ewentualnie MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących. Zgodę na zabieg uzyskuje lekarz wykonujący zabieg lub lekarz biorący udział w zabiegu.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmocniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie przed zabiegiem planowym u chorych bez przebytego krwawienia na podwójnej terapii przeciwplatekowej zgodne ze wskazaniami medycznymi i dawkowaniu zgodnym z aktualną wiedzą. W przypadkach nagłych zastosować nasycające dawki leków przeciwplatekowych zgodnie z aktualnym dawkowaniem na 2 godziny przed zabiegiem.

W przypadkach planowych chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykapany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania/zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Chory powinien otrzymywać 2 leki hamujące czynność płytek: kwas acetylosalicylowy w dawce 150mg na dzień do końca życia oraz kłopidogrel w dawce 75 mg na dzień lub tiklopidynę w dawce 2 razy 250 mg na dzień przez miesiąc po zabiegu. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin pod kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Po zabiegu chory jest przekazywany na oddział neurochirurgii, neurotraumatologii, neurologii lub na oddział intensywnej opieki medycznej. W chory powinien otrzymywać 2 leki

hamujące czynność płytek: kwas acetylosalicylowy w dawce 150mg na dzień do końca życia oraz kłopidogrel w dawce 75mg na dzień lub tiklopidynę w dawce 2 razy 250 mg na dzień przez miesiąc po zabiegu. W przypadku chorych z tętniakiem pękniętym należy wdrożyć intensywne leczenie zapobiegające skurczowi naczyń mózgowych jako powikłania krwawienia podpajęczynówkowego. Po zabiegu chory pozostaje na podwójnej terapii przeciwplatekowej, przy dawkowaniu i czasie zgodnym z aktualną wiedzą medyczną.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique, *Acta Radiol*, 39/1953, s. 368 – 376;
- 2) Guglielmi G., Viñuela F., Sepetka I., Macellari V., Electrothrombosis of saccular aneurysms via endovascular approach. Part 1: Electrochemical basis, technique, and experimental results, *J Neurosurgery*, 75/1991 s. 1 – 7;
- 3) Guglielmi G., Viñuela F., Dion J., Duckwiler G., Electrothrombosis of saccular aneurysms via endovascular approach. Part 2: Preliminary clinical experience, *J Neurosurgery*, 75/1991 s. 8 – 14;
- 4) Molyneux A., Kerr R., Stratton I., Sandercock P., Clarke M., Shrimpton J., Holman R., International Subarachnoid Aneurysm Trial (ISAT) Collaborative Group, International Subarachnoid Aneurysm Trial (ISAT) of neurosurgical clipping versus endovascular coiling in 2143 patients with ruptured intracranial aneurysms: a randomised trial, *Lancet*, 360/2002 s. 1267 – 1274;
- 5) Kis B., Weber W., Berlit P., Kühne D., Elective treatment of saccular and broad-necked intracranial aneurysms using a closed-cell nitinol stent (Leo), *Neurosurgery*, 58/2006 s. 443 – 450;
- 6) Fiorella D., Woo H. H., Albuquerque F. C., Nelson P. K., Definitive reconstruction of circumferential, fusiform intracranial aneurysms with the pipeline embolization device, *Neurosurgery*, 62/2008, s. 1115 – 1120;
- 7) Juszkat R., Ocena skuteczności i bezpieczeństwa aktualnych technik leczenia wewnątrznaczyniowego chorych z krwawiącymi tętniakami naczyń mózgowych” Rozprawa habilitacyjna. Wydawnictwo Nauk. Uniw. Med. im. K. Marcinkowskiego, Poznań 2008.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do zabiegu embolizacji wewnątrznaczyniowej tętniaka naczyń mózgowych (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami + cewniki prowadzące do zabiegów neuroradiologicznych, mikrocewniki do dostarczenia spiral, mikrocewniki infuzyjne, mikroprzewodniki, spirale embolizacyjne, stent przeznaczony do naczyń mózgowych), sprawdzenie oraz przygotowanie aparatu do znieczulenia ogólnego pacjenta oraz monitora czynności serca pacjenta;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, projekcja robocza – projekcja która najlepiej obrazuje morfologię tętniaka. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia tętnicę wraz z tętniakiem i jej odgałęzienia;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet, u osób poniżej 16 roku życia fartuch z gumy osłonnej na tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania i zabiegu średnio 70 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 5ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje część diagnostyczną, podczas, której potwierdza się istnienie tętniaka oraz określenie jego morfologii oraz wybiera się projekcję roboczą oraz część zabiegową.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Projekcja robocza oznacza projekcję w powiększeniu obrazującą w sposób najbardziej optymalny morfologię tętniaka oraz jego naczynia macierzystego oraz pozwalającą na bezpieczne wykonanie zabiegu implantacji stentu.

Część zabiegowa obejmuje zabieg implantacji stentu. Prawidłowo wykonany zabieg oznacza spadek lub całkowity zanik napływu krwi do tętniaka spowodowany implantacją stentu zmieniającego przepływ.

Wynik powinien obejmować: rodzaj zabiegu, lokalizację tętniaka, rodzaj oraz wymiary zastosowanego stentu, stopień spadku napływu krwi do tętniaka. Wynikiem badania jest opis oraz dokumentacja obrazowa ukazująca wybrane elementy przedstawiające patologię.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych, stosunków anatomicznych tętniaka do tętnicy macierzystej oraz jej odgałęzień;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum z innymi czynnościami zabezpieczającymi funkcję nerek. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. W przypadku krwawienia śródzabiegowego z worka tętniaka do przestrzeni podpajęczynówkowej procedurę kontynuuje się do uzyskania całkowitej embolizacji tętniaka. W przypadku zakrzepicy naczynia macierzystego tętniaka należy dążyć do lizy zakrzepu poprzez zastosowanie bezpośrednio do naczynia, poprzez mikrocewnik, inhibitora receptora GP IIb/IIIa, innego leku hamującego funkcję płytek krwi wykazującego również aktywność lityczną wobec skrzepliny, lub leku fibrynolitycznego w dawce zalecanej przez producenta. Można zastosować też trombektomię mechaniczną;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 5ml/kg wagi ciała. Zabieg ponadto przerywa się w wypadku rozwarstwienia ściany naczynia macierzystego, skurczu naczynia macierzystego. W przypadku rozwarstwienia ściany naczynia macierzystego lub jego skurczu włącza się leczenie zaistniałych powikłań;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

U chorych z tętniakiem niepękniętym: 3 dni przed planowanym zabiegiem 2 leki hamujące czynność płytek krwi: kwas acetylosalicylowy w dawce 150mg na dzień i klopidoogrel w dawce 75mg na dzień lub tiklopidyna 2 razy 250mg na dzień. U chorych z tętniakiem pękniętym: 300mg kwasu acetylosalicylowego doustnie u chorych przytomnych lub przez sondę dożołądkową u chorych nieprzytomnych w dniu zabiegu. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, podanie przed zabiegiem heparyny niefrakcjonowanej 5000 j., odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu. Po wykonaniu angiograficznego badania diagnostycznego znieczulenie ogólne chorego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiętkowe w ilości do 10ml w miejscu dostępu naczyniowego dla procedury diagnostycznej i ogólne dotchawicze dla części zabiegowej.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1–częściowej lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki prowadzące do zabiegów neuroradiologicznych, mikrocewniki infuzyjne, mikroprzewodniki, stent samorozprężalny zmieniający przepływ przeznaczony do naczyń mózgowych.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Część diagnostyczna: w trakcie zabiegu zaleca się wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do wybranej tętnicy mózgowej (w zależności od lokalizacji tętniaka) stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie dożylnie heparyny niefrakcjonowanej.

Część diagnostyczna: umieszczenie cewnika prowadzącego w miejscu dostępu naczyniowego (tętnica udowa lub ramienna), następnie wprowadzenie cewnika diagnostycznego na przewodniku do wybranej tętnicy szyjnej wewnętrznej lub kręgowej, następnie wyjęcie przewodnika i cewnika diagnostycznego oraz połączenie go ze strzykawką automatyczną lub środkiem kontrastującym podać ręcznie. Po potwierdzeniu tętniaka, lekarz anestezjolog wprowadza chorego do znieczulenia ogólnego.

Część zabiegowa: podanie 5000 j. heparyny niefrakcjonowanej i wprowadzenie mikrocewnika na mikroprzewodniku w naczyniu macierzystym tętniaka oraz znalezienie projekcji roboczej. W projekcji roboczej, na powiększeniu, poprzez mikrocewnik wprowadza się system wprowadzający stent, stentu zmieniającego napływ krwi do tętniaka – "flow-diverter" przeznaczony do naczyń mózgowych. Rozprężenie stentu, wycofanie systemu

wprowadzającego stent. Dopuszcza się możliwość implantacji więcej niż jednego stentu. Po zakończeniu embolizacji wykonuje się angiografię kontrolną w celu oceny redukcji napływu krwi do tętniaka. Wyjmuje się mikroprowadnik, cewnik prowadzący. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie miejsca wkłucia systemem mechanicznie zamykającym.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Obserwacja po zabiegu na oddziale OIOM lub specjalistycznym obserwacyjnym (neurologicznym lub neurochirurgicznym). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przezskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania.
Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 2-5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

87. Usunięcie przezskórne ciała obcego z naczyń śródmózgowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.491

ICD 9: 39.743.100

2. Cel procedury.

Usunięcie ciała obcego z naczyń krążenia mózgowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. Robert Juszkat, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Ciało obce pozostawione w naczyniach krążenia mózgowego jest potencjalnym źródłem zakrzepu a w konsekwencji udaru niedokrwiennego. W skrajnej postaci może doprowadzić do śmierci chorego. Często jest procedurą wtórną po powikłaniu jatrogennym.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- b) uczulenie na środek kontrastujący,
- c) ciężka niewydolność nerek,

2) bezwzględne: brak

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z osłoną z gumy osłonowej na górną połowę ciała.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalistę w dziedzinie neurochirurgii lub neurochirurgii i neurotraumatologii, lub specjalistę w dziedzinie

neurologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej:

- a) wymagania dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi. Dopuszcza się lekarza do wykonywania zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej, który wykonał przynajmniej 150 zabiegów uczestniczących z zakresu neuroradiologii zabiegowej (tj. embolizacji tętniaków naczyń mózgowych, embolizacji malformacji naczyniowych mózgu lub rdzenia, embolizacji przetok oponowych mózgu lub rdzenia, embolizacji w zakresie unaczynienia tętnicy szyjnej zewnętrznej, leczenia wewnątrznaczyniowego udaru niedokrwiennego mózgu), w tym nie mniej, niż 50 zabiegów samodzielnie przeprowadzonych w zakresie neuroradiologii zabiegowej w tym samym okresie czasowym oraz 250 angiografii mózgowych wykonanych samodzielnie,
 - b) dla podtrzymania wymaganej umiejętności w celu zapewnienia należytego bezpieczeństwa lekarz musi wykonywać > 30 zabiegów samodzielnie przeprowadzanych z zakresu neuroradiologii zabiegowej każdego roku, Dodatkowo wymaga się 12 miesięcy stażu w zakresie diagnostyki neuroradiologicznej oraz 3 miesięcy stażu klinicznego na oddziale neurochirurgii dla lekarzy praktykujących zabiegi neuroradiologiczne mniej, niż 5 lat,
 - c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur z zakresu neuroradiologii zabiegowej dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii, poświadczone przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej zasięgającego opinię od Zarządu Sekcji Neuroradiologii Zabiegowej Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego oraz w przypadku lekarzy praktykujący < 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii dodatkowe potwierdzenie o odbytym stażu na oddziale neurochirurgii
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
 - 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
 - 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, TK, ewentualnie MR i innych istotnych będących podstawą skierowania,

informacje dotyczące rodzaju i wielkości pozostawionego ciała obcego, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących. Zgodę na zabieg uzyskuje lekarz wykonujący zabieg lub lekarz biorący udział w zabiegu.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, zaburzenia widzenia.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W wybranych przypadkach: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique, Acta Radiol, 39/1953, s. 368 – 376;
- 2) Ödman P., Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta, Acta Radiol, 45/1956, s. 1 – 14;
- 3) Stead L. G., Gilmore R. M., Bellolio M. F., Rabinstein A. A., Decker W. W., Percutaneous clot removal devices in acute ischemic stroke: a systematic review and meta-analysis, Arch Neurol, 65/2008, s. 1024 – 1030;
- 4) Wakhloo A. K., Gounis M. J., Retrievable closed cell intracranial stent for foreign body and clot removal, Neurosurgery, 62/2008 May, s. 90 – 93.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet, u osób poniżej 16 roku życia fartuch z gumy osłonowej na górną połowę ciała.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 40 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Zalecenie nie przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Wynikiem zabiegu jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa obrazuje istotne informacje diagnostyczno-lecznicze. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczne w całości naczynia krążenia mózgowego z zakresu tętnic szyjnych i kręgowych przed i po zabiegu oraz lokalizację ciała obcego. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego sprzętu opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy w aspekcie usunięcia ciała obcego i zachowanej drożności naczynia. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic szyjnych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D) u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Dostępność funkcji road mapping oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D. Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml, w trakcie zabiegu znieczulenie ogólne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic dogłowych, zalecane średnice 4F-5F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki prowadzące, cewniki diagnostyczne, przewodniki, mikroprowadniki, mikrocewniki, system do mechanicznego usuwania skrzeplin i ciał obcych z krążenia mózgowego.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zalecone wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do łuku aorty u chorych z "trudną" anatomią łuku, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie dożylnie heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmożonej krzepliwości i odwodnionych (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego). Zlokalizowanie ciała obcego, jego usunięcie za pomocą systemu do usuwania skrzeplin i ciał obcych z naczyń mózgowych.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przezskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki dokumentacji zabiegu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania.
Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 2-5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

88. Przewodnikowa trombektomia mechaniczna naczyń mózgowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.492

ICD 9: 38.021.100

2. Cel procedury.

Przywrócenie krążenia w zamkniętej tętnicy śródmózgowej poprzez mechaniczne usunięcie skrzepliny z jej światła.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. Robert Juszkat, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Mechaniczne usunięcie skrzepliny, wykonane drogą dotętnniczą, prowadzi co prowadzi do przywrócenia przepływu krwi w naczyniu. Mechaniczne rozdrobnienie zakrzepu, w leczeniu wczesnego udaru niedokrwiennego mózgu może znacznie poprawić kliniczny stan pacjentów oceniony bezpośrednio po zabiegu oraz po 90 dniach od zabiegu.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- b) uczulenie na środek kontrastujący
- c) ciężka niewydolność nerek,

2) bezwzględne: brak

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z osłoną z gumy osłonowej na górną połowę ciała.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalistę w dziedzinie neurochirurgii lub neurochirurgii i neurotraumatologii, lub specjalistę w dziedzinie neurologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej:
 - a) wymagania dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegów. Dopuszcza się lekarza do wykonywania zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej, który wykonał przynajmniej 150 zabiegów uczestniczących z zakresu neuroradiologii zabiegowej (tj. embolizacji tętniaków naczyń mózgowych, embolizacji malformacji naczyniowych mózgu lub rdzenia, embolizacji przetok oponowych mózgu lub rdzenia, embolizacji w zakresie unaczynienia tętnicy szyjnej zewnętrznej, leczenia wewnątrznaczyniowego udaru niedokrwiennego mózgu), w tym nie mniej, niż 50 zabiegów samodzielnie przeprowadzonych w zakresie neuroradiologii zabiegowej w tym samym okresie czasowym oraz 250 angiografii mózgowych wykonanych samodzielnie,
 - b) dla podtrzymania wymaganej umiejętności w celu zapewnienia należytego bezpieczeństwa lekarz musi wykonywać > 30 zabiegów samodzielnie przeprowadzanych z zakresu neuroradiologii zabiegowej każdego roku,

Dodatkowo wymaga się 12 miesięcy stażu w zakresie diagnostyki neuroradiologicznej oraz 1 miesięcznego stażu klinicznego na oddziale neurologii dla lekarzy praktykujących zabiegi neuroradiologicznych mniej, niż 5 lat,

- c) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur z zakresu neuroradiologii zabiegowej dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii, poświadczone przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej zasięgającego opinię od Zarządu Sekcji Neuroradiologii Zabiegowej Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego oraz w przypadku lekarzy praktykujący < 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii dodatkowe potwierdzenie o odbytych stażu na oddziale neurologii,
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy: skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, TK, ewentualnie MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących. Zgodę na zabieg uzyskuje lekarz wykonujący zabieg lub lekarz biorący udział w zabiegu.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, zaburzenia widzenia.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu

zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowanie pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W wybranych przypadkach: chory powinien być na czczo minimum 6 godziny, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Po zabiegu chory przekazywany jest na oddział neurologiczny lub oddział intensywnej opieki medycznej.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique, *Acta Radiol*, 39/1953, s. 368 – 376;
- 2) Ödman P., Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta, *Acta Radiol*, 45/1956, s. 1 – 14;
- 3) Stead L. G., Gilmore R. M., Bellolio M. F., Rabinstein A. A., Decker W. W., Percutaneous clot removal devices in acute ischemic stroke: a systematic review and meta-analysis, *Arch Neurol*, 65/2008, s. 1024 – 1030;
- 4) Smith W. S., Sung G., Saver J., Budzik R., Duckwiler G., Liebeskind D. S., et al, Mechanical thrombectomy for acute ischemic stroke: final results of the Multi MERCI trial, *Stroke*, 39/2008 s. 1205 – 1212;
- 5) Bose A., Henkes H., Alfke K., Reith W., Mayer T. E., Berlis A., et al, Penumbra Phase 1 Stroke Trial Investigators. The Penumbra System: a mechanical device for the treatment of acute stroke due to thromboembolism, *AJNR Am J Neuroradiol*, 29/2008, s. 1409 – 1413.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami + cewniki specjalistyczne do cewnikowania naczyń dogłównych);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet, u osób poniżej 16 roku życia fartuch z gumy osłonnej na górną połowę ciała.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 70 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 5ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonane badanie angiograficzne przed zabiegiem fibrynolizy obejmuje arteriografię obydwu tętnic szyjnych wewnętrznych oraz dwóch tętnic kręgowych w celu zlokalizowania oraz określenia angioarchitektury zamkniętego segmentu naczynia oraz krążenia obocznego. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje przywrócenie przepływu w zamkniętym segmencie naczynia.

Wynik powinien obejmować: rodzaj zabiegu, lokalizację segmentu zamkniętego naczynia, stopień rekanalizacji po fibrynolizie, rodzaj systemu do mechanicznego usuwania skrzeplin w naczyniach mózgowych, rodzaj i ilość podanego leku fibrynolitycznego. Wynikiem badania jest opis oraz dokumentacja zdjęciowa uwidaczniająca wybrane elementy przedstawiające patologię.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic szyjnych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D) u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum z innymi czynnościami zabezpieczającymi funkcję nerek. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 5ml/kg wagi ciała. Zabieg przerywa się w wypadku rozwarstwienia ściany naczynia, skurczu naczynia, krwawienia śródczaszkowego. W tych przypadkach włącza się leczenie zaistniałych powikłań;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu. Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Podanie przed zabiegiem heparyny niefrakcjonowanej 5000 j., w wypadku wszczęcia stenta obligatoryjnie jednorazowo 600mg pochodnych clopidogrelu + 150mg ASA.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiąkowe w ilości do 10ml, w trakcie zabiegu znieczulenie ogólne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednocześnie lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic dogłowych, zalecane średnice 4F-5F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki prowadzące, cewniki diagnostyczne, przewodniki, mikroprowadniki, mikrocewniki, system do mechanicznego usuwania skrzeplin z naczyń mózgowych, mikrocewnik infuzyjny do podania leku fibrynolitycznego, lek fibrynolityczny.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Część diagnostyczna: w miejscu wkłucia dotętniczego wprowadza się introduktor z zastawką hemostatyczną. Następnie przez introduktor wprowadza się cewnik diagnostyczny do tętnicy szyjnej wewnętrznej lub tętnicy kręgowej. Wykonuje się angiografię diagnostyczną, która pozwala na określenie angioarchitektury zamkniętego odcinka naczynia oraz naczyń krążenia obocznego. Wybór projekcji roboczej, która w sposób najbardziej optymalny pozwoli na bezpieczne przeprowadzenie usunięcia skrzepliny z tętnicy.

Część zabiegowa: przez cewnik diagnostyczny wprowadza się przewodnik a na nim cewnik prowadzący (5F lub 6F). Następnie wprowadza się mikroprowadnik z mikrocewnikiem do zamkniętego naczynia. Sposób wprowadzania systemu do mechanicznego usuwania skrzeplin w naczyniach mózgowych zależy od rodzaju systemu i jest opisany przez producenta. Po usunięciu zakrzepu zaleca się podanie dotętnicze leku fibrynolitycznego (przy braku przeciwwskazań) w celu lizy zakrzepów, których nie udało się usunąć mechanicznie lub powstałych obwodowo do zamkniętego naczynia, niedostępnych systemom mechanicznego usuwania skrzeplin w naczyniach mózgowych. Po zakończeniu zabiegu usuwania skrzepliny uzupełnionego fibrynolizą dotętniczą, usuwa się mikrocewnik, cewnik prowadzący oraz

koszulkę hemostatyczną. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie miejsca wkłucia systemem mechanicznie zamykającym. Dopuszcza się zastosowanie dwóch rodzajów systemów do mechanicznego usuwania skrzeplin w naczyniach mózgowych. Zwiększa to prawdopodobieństwo usunięcia skrzepliny z naczynia mózgowego.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Obserwacja po zabiegu na oddziale OIOM lub specjalistycznym obserwacyjnym (neurologicznym lub neurochirurgicznym). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przeskórno zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 2-5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

89. Przeznaczyniowa implantacja stentu do tętnicy domózgowej z neuroprotekcją - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.493

ICD 9: 00.633.100

2. Cel procedury.

Poszerzenie zwężenia w tętnicy domózgowej za pomocą implantacji stentu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. Robert Juszkat, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Przeznaczyniowa implantacja stentu do tętnicy domózgowej z neuroprotekcją powoduje poszerzenie zwężonego odcinka naczynia oraz zwiększenie dogłowego przepływu krwi. Zastosowanie neuroprotekcji zapobiega incydentom zatorowym podczas zabiegu rozprężania stentu.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny chorego,
- b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- c) szpiczak mnogi;

2) bezwzględne:

- a) sepsa,
- b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z osłoną z gumy osłonowej na górną połowę ciała.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalistę w dziedzinie chirurgii naczyniowej:
 - a) dopuszcza się lekarza do wykonywania zabiegów z zakresu implantacji stentów do tętnic dogłowych z neuroprotekcją, który wykonał przynajmniej 100 zabiegów wewnątrznaczyniowych, w tym asystował do 40 zabiegów implantacji stentu do tętnicy dogłowej z neuroprotekcją i wykonał nie mniej, niż 25 takich zabiegów samodzielnieDla podtrzymania wymaganej umiejętności w celu zapewnienia należytego bezpieczeństwa lekarz musi wykonywać > 10 zabiegów samodzielnie przeprowadzanych z zakresu neuroradiologii zabiegowej każdego roku.
Zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur z zakresu neuroradiologii zabiegowej dla lekarzy praktykujący > 5 lat zabiegi z zakresu neuroradiologii, poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy.

Wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, TK, ewentualnie MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących. Zgodę na zabieg uzyskuje lekarz wykonujący zabieg lub lekarz biorący udział w zabiegu.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, zaburzenia widzenia.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie przed zabiegiem planowym u chorych bez przebytego krwawienia na podwójnej terapii przeciwplatekowej zgodne ze wskazaniami medycznymi i dawkowaniu zgodnym z aktualną wiedzą. W przypadkach nagłych zastosować nasycające dawki leków przeciwplatekowych zgodnie z aktualnym dawkowaniem na 2 godziny przed zabiegiem.

W przypadkach planowych chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykapany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania/zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgnarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Po zabiegu chory wraca na oddział kierujący. Po zabiegu chory pozostaje na podwójnej terapii przeciwplatekowej, przy dawkowaniu i czasie zgodnym z aktualną wiedzą medyczną.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Seldinger S. I., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique, Acta Radiol, 39/1953, s. 368 – 376;
- 2) Ödman P., Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta, Acta Radiol, 45/1956, s. 1 – 14;

- 3) Kastrup A., Nägele T., Gröschel K., Schmidt F., Vogler E., Schulz J., Ernemann U., Incidence of new brain lesions after carotid stenting with and without cerebral protection, *Stroke*, 37/2006 s. 2312 – 2316;
- 4) Connors J. J. 3rd, Sacks D., Furlan A. J., Selman W. R., Russell E. J., Stieg P. E., Hadley M. N., Wojak J. C., Koroshetz W. J., Heros R. C., Strother C. M., Duckwiler G. R., Durham J. D., Tomsick T. O., Rosenwasser R. H., McDougall C. G., Haughton V. M., Derdeyn C. P., Wechsler L. R., Hudgins P. A., Alberts M. J., Raabe R. D., Gomez C. R., Cawley C. M. 3rd, Krol K. L., Futrell N., Hauser R. A., Frank J. I.; American Academy of Neurology; American Association of Neurological Surgeons; American Society of Interventional and Therapeutic Neuroradiology; American Society of Neuroradiology; Congress of Neurological Surgeons; AANS/CNS Cerebrovascular Section; Society of Interventional Radiology; NeuroVascular Coalition Writing Group. Training, competency, and credentialing standards for diagnostic cervicocerebral angiography, carotid stenting, and cerebrovascular intervention: a joint statement from the American Academy of Neurology, the American Association of Neurological Surgeons, the American Society of Interventional and Therapeutic Neuroradiology, the American Society of Neuroradiology, the Congress of Neurological Surgeons, the AANS/CNS Cerebrovascular Section, and the Society of Interventional Radiology, *Neurology*, 64/2005 s. 190 – 198.

Część szczegółowa:

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami + cewniki specjalistyczne do cewnikowania naczyń dogłowych);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet, u osób poniżej 16 roku życia fartuch z gumy osłonowej na górną połowę ciała.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 50 minut, Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + Obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura 70 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10ml/s. przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastowanego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 5ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje część diagnostyczną, podczas której potwierdza się istnienie zwężenia oraz wybiera się projekcję roboczą oraz część zabiegową.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Projekcja robocza oznacza projekcję w powiększeniu obrazującą w sposób najbardziej optymalny naczynie pozwalającą na bezpieczne wykonanie założenia systemu neuroprotekcji na czas rozprężania stentu oraz zabiegu angioplastyki z implantacją stentu.

Część zabiegowa obejmuje angioplastykę tętnicy śródmożgowej z implantacją stentu przeznaczonego do naczyń domożgowych. Prawidłowo wykonany zabieg oznacza poszerzenie zwężonego odcinka naczynia za pomocą implantacji stentu zapewniające znaczną poprawę przepływu przez naczynie.

Wynik obejmuje: ocenę drożności wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach, lokalizację i stopień zwężenia, rodzaj i wymiary zastosowanego stentu oraz rodzaj zastosowanej neuroprotekcji. Wynikiem badania jest opis oraz dokumentacja zdjęciowa ukazująca wybrane elementy przedstawiające patologię.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic szyjnych oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) graniczenie lub zmiana warunków badania: w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D) U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze. W przypadku wystąpienia bradykardii podczas rozprężania stentu lub doprężania stentu za pomocą balonu należy podać choremu dożylnie atropinę w dawce 0,5mg-1mg;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądej, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 5ml/kg wagi ciała. Zabieg przerywa się w wypadku rozwarstwienia ściany naczynia macierzystego, skurczu naczynia macierzystego. W tych przypadkach włącza się leczenie zaistniałych powikłań;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Podanie przed zabiegiem heparyny niefrakcjonowanej 5000 j.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road map.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic dogłowych, zalecane średnice od 4 do 5F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki prowadzące, cewniki diagnostyczne, prowadniki, stent przeznaczony do tętnic domózgowych, system neuroprotekcji, cewnik balonowy do angioplastyki tętnic domózgowych.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp naczyniowy uzyskać metodą Seldingera poprzez nakłucie tętnicy udowej, lub w szczególnych przypadkach tętnicy ramiennej. Po uzyskaniu dostępu w naczyniu umieścić introduktor (5F, 6F lub 7F). Poprzez introduktor wprowadzić cewnik diagnostyczny na prowadniku do wybranej tętnicy szyjnej wspólnej lub kręgowej, następnie wyjąć prowadnik i cewnik diagnostyczny połączyć ze strzykawką automatyczną lub środek kontrastujący podać ręcznie. Poprzez podanie środka kontrastującego przez cewnik diagnostyczny wykonać badanie cyfrowej angiografii subtrakcyjnej. Zakres objęty badaniem: od podziału tętnicy szyjnej wsp. łącznie z naczyniami mózgowymi. W przypadku tętnicy kręgowej – od jej początku do podziału tętnicy kręgowej, odgałęzienia tętnicy kręgowej. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Po wykonaniu badania cyfrowej angiografii subtrakcyjnej, na prowadniku do tętnicy szyjnej wspólnej wprowadzać introduktor prowadzący o średnicy 6F lub 7F. Poprzez zmianę zwężającą naczynia światło, dystalnie do niej, wprowadzić system protekcji mózgowej, który po przejściu przez zmianę otwiera się najczęściej w końcowym odcinku zewnątrz czaszkowym tętnicy szyjnej wewnętrznej. W niektórych przypadkach, w zależności od stopnia zwężenia stosować predylatację cewnikiem balonowym o średnicy 3mm-6mm i długości 1cm-3cm. W czasie rozprężania balonu, w przypadku bradykardii, podać 0,5mg-1mg atropiny dożylnie. Następnie wprowadzić stent samo rozprężający o średnicy i wymiarach adekwatnych do zmiany, najczęściej o średnicy 6mm-8mm i długości 30mm-40mm. W czasie rozprężania stentu, w przypadku bradykardii, podać się 0,5mg-1mg atropiny dożylnie. Po wprowadzeniu stentu, w niektórych przypadkach wykonać doprężenie stentu cewnikiem balonowym. Za pomocą specjalnego cewnika składać i usuwać system protekcji mózgowej. Wykonać kontrolne badanie angiograficzne. Po zakończeniu badania usunąć introduktor z naczynia. Zastosować ucisk aż do ustąpienia.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przez skórno zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania.
Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]:2-5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

90. Koronarografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.498

ICD 9: 88.560.000

2. Cel procedury.

Procedura diagnostyczna stosowana w poznania anatomii naczyń wieńcowych oraz zmian miażdżycowych w naczyniach. Procedura stosowana u chorych z podejrzeniem choroby wieńcowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Paweł Maciejewski, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia:

Wskazaniem do zabiegu jest:

- 1) zawał serca z uniesieniem odcinka ST lub świeży blok lewej odnogi pęczka Hissa jako wstęp do udroźnienia i PCI tętnicy dozawałowej w ciągu 12 godzin od wystąpienia pierwszych objawów lub później w razie utrzymywania się objawów (klasa I);
- 2) wstrząs kardiogeny w przebiegu zawału serca niezależnie od opóźnienia (klasa I);

- 3) zawał serca po nieskutecznej fibrynolizie u chorych z rozległym zawałem, gdy może być wykonana w ciągu 12 h (klasa IIa);
- 4) zawał serca bez uniesienia ST – wykonanie pilnej koronarografii zaleca się u chorych z oporną lub nawracającą dławicą oraz dynamicznymi zmianami odcinka ST w EKG, z niewydolnością serca, groźnymi dla życia zaburzeniami rytmu lub niestabilnych hemodynamicznie (klasa I);
- 5) zawał serca bez uniesienia ST – zaleca się wczesne (<72 godz.) wykonanie koronarografii, a następnie rewaskularyzacji (PCI lub CABG) u chorych z cechami umiarkowanego lub wysokiego ryzyka (klasa I);
- 6) ostre powikłania zawału serca wymagające leczenia kardiochirurgicznego (klasa I);
- 7) stabilna choroba wieńcowa w celu ustalenia rozpoznania:
 - ciężka stabilna dławica (Klasa 3. lub wyższa według klasyfikacji CCS), z wysokim prawdopodobieństwem choroby przed testem, szczególnie jeśli objawy niewystarczająco reagują na leczenie farmakologiczne (klasa I),
 - osoby po zatrzymaniu krążenia (klasa I),
 - chorzy z poważnymi arytmiami komorowymi (klasa I),
 - chorzy uprzednio leczeni za pomocą rewaskularyzacji mięśnia sercowego (PCI, CABG), u których nastąpił wczesny nawrót umiarkowanej lub ciężkiej dławicy piersiowej (klasa I),
 - chorzy z niejednoznacznym rozpoznaniem w badaniach nieinwazyjnych lub ze sprzecznymi wynikami różnych badań nieinwazyjnych, mający umiarkowane lub wysokie ryzyko choroby wieńcowej (klasa IIa),
 - chorzy z wysokim ryzykiem restenozy po PCI, jeśli interwencja dotyczy miejsca o dużym znaczeniu prognostycznym (klasa IIa);
- 8) choroby zastawkowe przed operacjami kardiochirurgicznymi;
- 9) wady wrodzone, w razie podejrzenia anomalii tętnic wieńcowych;
- 10) inne:
 - a) akardiomiopatia rozstrzeniowa,
 - b) kardiomiopatia przerostowa przebiegająca z typowymi objawami dla choroby wieńcowej,
 - c) kardiomiopatia przerostowa ze zwężeniem drogi odpływu (HCOM) przed ablacją alkoholową przegrody międzykomorowej,
 - d) niewydolność serca o niejasnej przyczynie,
 - e) potencjalni dawcy serca z podejrzeniem zmian w tętnicach wieńcowych,
 - f) zabiegi kardiochirurgiczne u chorych z podejrzeniem choroby wieńcowej;
- 11) chorzy przed zabiegami chirurgicznymi wykonywanymi poza sercem:
 - a) zabiegi o dużym ryzyku u chorych z rozpoznaną chorobą wieńcową źle reagującą na leczenie farmakologiczne,
 - b) podejrzenie choroby niedokrwiennej u chorych kwalifikowanych do transplantacji nerek i innych narządów.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury:

- 1) względne:
 - a) udar mózgu w ciągu ostatniego miesiąca,
 - b) postępująca niewydolność nerek (nie jest to przeciwwskazanie w przypadku możliwości wykonania dializy),
 - c) czynne krwawienie (z przewodu pokarmowego, układu moczowego, dróg moczowych itd.) do czasu jego opanowania i wyrównania hemoglobiny,
 - d) czynne zakażenie, gorączka o niejasnej etiologii,
 - e) znaczna niedokrwistość,
 - f) niekontrolowane nadciśnienie tętnicze,
 - g) znaczne zaburzenia elektrolitowe,
 - h) choroba psychiatryczna, która może zwiększyć ryzyko zabiegu na skutek braku współpracy pacjenta z zespołem,
 - i) zatrucie naporstnicą, ciężkie zaburzenia metaboliczne do czasu wyrównania,
 - j) reakcja alergiczna na środek cieniujący stwierdzona na podstawie wywiadów bez odpowiedniego leczenia przed zabiegiem, podanie chorym ze skłonnością do kwasicy metabolicznej metforminy w ciągu 48 godzin poprzedzających zabieg,
 - k) doustne skuteczne leczenie przeciwzakrzepowe (wymaga czasowego obniżenia wskaźnika INR <2);
- 2) bezwzględne:
 - a) brak zgody chorego na zabieg.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży, dzieci – ze wskazań życiowych; kobiety karmiące piersią – brak przeciwwskazań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Zabiegi są wykonywane w pracowni hemodynamicznej wyposażonej w stół hemodynamiczny oraz aparat rentgenowski z torem wizyjnym o wysokiej rozdzielczości, z fluoroskopią pulsacyjną, w strzykawkę ciśnieniową do angiografii, hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta. Obraz z zabiegu powinien być rejestrowany.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii, odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standardów akredytacyjnych AISN PTK, wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty, w ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK;

- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego, donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienia potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, zastosowanie cewników niezgodne z zaleceniami producenta, niewłaściwe usunięcie koszulki naczyniowej.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie udowym poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, ostrożne powolne nakłucie naczynia pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Przeprowadzanie cewników na liderze diagnostycznym.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon (jedynie w uzasadnionych przypadkach) przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

- 1) w przypadku dostępu promieniowego: należy zastosować opaskę uciskową w miejscu wkłucia na okres minimum 3 godzin;
- 2) w przypadku dostępu udowego: po zakończeniu działania heparyny podanej do zabiegu średnio około 4 godziny – 5 godzin (w wybranych przypadkach należy skontrolować czas krzepnięcia) koszulkę naczyniową należy usunąć z założeniem

opatrunku uciskowego na minimum 4 godziny – 5 godzin. W przypadku utrzymującego się krwawienia po zdjęciu ucisku, należy takowy przedłużyć. Pacjent po zabiegu angioplastyki powinien pozostać w szpitalu pod nadzorem pielęgniarskim, może opuścić szpital następnego dnia po kontroli miejsca wkłucia. U wybranych chorych z przewlekłą niewydolnością nerek zaleca się kontrolę funkcji nerek po kilku dniach od zabiegu.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Silber S., Albertson P., Aviles F.F., Guidelines for percutaneous coronary interventions. The Task Force for Percutaneous Coronary Interventions of the European Society of Cardiology, *European Heart Journal*, 26/2005, s. 804 – 847;
- 2) Legutko J. Nowe zasady przyznawania akredytacji operatorom i ośrodkom kardiologii inwazyjnej w Polsce – propozycje Zarządu AISN PT., *Kardiologia Inwazyjna* 2/2012, s. 25 – 29;
- 3) *Kardiologia Interwencyjna*, PZWL, 2009;
- 4) Wytyczne dotyczące postępowania w ostrym zawałe serca z utrzymującym się uniesieniem odcinka ST, *European Heart Journal*, 29/2008, s. 2909 – 2945;
- 5) Wytyczne dotyczące diagnostyki i leczenia ostrych zespołów wieńcowych bez uniesienia ST, *European Heart Journal*, 28/2007, s. 1598 – 1660;
- 6) Wytyczne postępowania w stabilnej dławicy piersiowej, *European Heart Journal*, 27/2006, s. 1341 – 1381;
- 7) Przechskórne interwencje wieńcowe – wytyczne postępowania Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego, *European Heart Journal*, 26/2005, s. 804 – 847;
- 8) Konsensus ekspertów Amerykańskiego Towarzystwa Kardiologicznego, 2007.

Część szczegółowa:

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: kwalifikacja do koronarografii na podstawie wywiadu, badania przedmiotowego, wyników badań dodatkowych takich jak EKG, nieinwazyjne testy wydolnościowe oraz badanie ECHO. Decyzję o wykonaniu zabiegu podejmuje operator po porozumieniu się z lekarzem kierującym na badanie oraz zapoznaniu się ze skierowaniem. W przypadku wykonywanych zabiegów w trybie pilnym niewymagane jest wcześniejsze skierowanie na badanie. Decyzja o sposobie medycznego przygotowania pacjenta podejmowana jest przez lekarza prowadzącego po ewentualnej konsultacji z lekarzem wykonującym zabieg. Chory powinien być na czczo jednak należy pamiętać o nawodnieniu chorego. Wymagane jest założenie wenflonu do żyły. Pacjent przed zabiegiem powinien otrzymać nasycającą dawkę kwasu acetylosalicylowego (150mg-325mg doustnie, lub 250mg-500mg dożylnie, jeśli nie jest możliwe podanie doustne, clopidogrelu (300mg, optymalnie 600mg) oraz heparyny (niefrakcjonowanej – zwykle 100 j.m/kg masy ciała lub biwalirudyny – 0,75mg/kg masy ciała, a następnie wlew 1,75mg/kg/godzinę dożylnie);
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie, podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna umożliwiające lokalizację tętnic wieńcowych wraz z uwidocznieniem w dwóch przeciwstawnych projekcjach zwężenie poddanego angioplastyce,
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	ustawiane automatycznie
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu,
obrazy [obr/s]	minimum 7

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na gonady.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Po zaprzestaniu działania heparyny usunięcie cewników i koszulek hemostatycznych, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko. Sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej. Wykonanie opisu zabiegu. Rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu: 30 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 90 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10ml/s. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez specjalistę kardiologa lub specjalistę radiologa z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Naczynia muszą być wypełnione

środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, na całej długości, ostro odwzorowane.

Wynik obejmuje: nagłówek z wpisanym rodzajem zabiegu danymi personalnymi pacjenta, datą i godziną początku i końca zabiegu, dawką promieniowania pochłoniętą przez pacjenta. Opis zabiegu powinien zawierać opis czynności wykonanych w trakcie zabiegu ze szczególnym uwzględnieniem rodzaju stosowanego sprzętu oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu (heparyna, nitraty). Zabieg powinien być udokumentowany – technik elektroradiologii nagrywa wskazane przez operatora projekcje zabiegu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku stwierdzenia zwężenia pnia należy ograniczyć liczbę wstrzyknień do lewej tętnicy wieńcowej do minimum;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości podana środka kontrastującego w przypadku rozszerzenia zabiegu na angioplastykę naczyń;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do koronarografii odbywa się na podstawie wywiadu, badania przedmiotowego oraz wyników badań dodatkowych takich jak EKG, nieinwazyjne testy wydolnościowe oraz badanie ECHO. Decyzję o wykonaniu zabiegu podejmuje operator po porozumieniu się z lekarzem kierującym na badanie oraz zapoznaniu się ze skierowaniem. W przypadku wykonywanych zabiegów w trybie pilnym niewymagane jest wcześniejsze skierowanie na badanie. Decyzja o sposobie medycznego przygotowania pacjenta jest podejmowana przez lekarza prowadzącego po ewentualnej konsultacji z lekarzem wykonującym zabieg. Chory powinien być na czczo jednak należy pamiętać o nawodnieniu chorego. Wymagane jest założenie wenflonu do żyły.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Standardowym postępowaniem jest miejscowe znieczulenie miejsca nakłucia tętnicy udowej lub tętnicy promieniowej. W szczególnych przypadkach np. uczulenia na środek znieczulający decyzja o innym sposobie znieczulania podejmowana jest przez lekarza wykonującego badanie.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Standardowym dostępem są tętnica udowa i tętnica promieniowa lewa. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych. Metoda Seldingera z użyciem igły jedno częściowej. Przy dostępie promieniowym zalecane stosowanie zestawów do mikropunkcji. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie ramiennym i promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do zabiegów stosujemy cewniki diagnostyczne dostępne w różnych średnicach 4F-7F o różnych krzywiznach odpowiednio dostosowanych od lewej i prawej tętnicy wieńcowej oraz odpowiednio ukształtowane do cewnikowania pomostów żylnych do lewej i prawej tętnicy wieńcowej oraz do tętnicy piersiowej wewnętrznej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W znieczuleniu miejscowym do tętnicy udowej lub promieniowej zakładamy koszulkę naczyniową o średnicy odpowiedniej do planowanego użycia cewników diagnostycznych 5F-7F. Przez koszulkę naczyniową, po przewodniku diagnostycznym wprowadzamy cewniki odpowiednio do prawej i lewej tętnicy wieńcowej. Po umieszczeniu cewnika w ujściu naczynia wieńcowego wykonujemy pomiar ciśnienia w aorcie. Następnie podając środek kontrastujący do naczynia rejestrujemy kolejno projekcje odpowiednio: minimum dwie dla zobrazowania prawej tętnicy wieńcowej oraz minimum 6 projekcji dla lewej tętnicy wieńcowej. W przypadku niejasnego obrazu naczyń możliwe jest wykonanie dodatkowych projekcji. W celu prawidłowej oceny istotnego hemodynamicznie zwężenia w naczyniu wieńcowym należy je uwidocznić, w co najmniej dwóch projekcjach. Bezpośrednio po koronarografii wykonujemy pomiar ciśnienia w aorcie rejestrując go na wydruku będącym częścią dokumentacji zabiegu. Po zabiegu koronarograficznym usuwamy koszulkę naczyniową, zakładając ucisk na miejsce nakłucia tętnicy zamykając tętnicę odpowiednim dedykowanym do tego celu urządzeniem.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po zabiegu usuwamy koszulkę naczyniową, zakładając ucisk na miejsce nakłucia tętnicy. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przezskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu na tętnicy udowej. Wartość dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta umieszczana jest w opisie zabiegu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	ustawiane automatycznie
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu,
obrazy [obr/s]	minimum 7
Skopia	

napięcie [kV]	ustawiane automatycznie
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu,
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10,

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: minimum 7.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji i umieszczona w opisie zabiegu, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

91. Bypassografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.499

ICD 9: 88.570.000

2. Cel procedury.

Procedura diagnostyczna stosowana u pacjentów po operacji pomostowania naczyń wieńcowych w celu poznania anatomii naczyń wieńcowych i pomostów oraz zmian miażdżycowych w naczyniach. Procedura stosowana u chorych z podejrzeniem choroby wieńcowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Paweł Maciejewski, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia:

Wskazaniami do zabiegu są wskazania do koronarografii ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki pacjentów po CABG:

- 1) chorzy uprzednio leczeni za pomocą rewaskularyzacji mięśnia sercowego (PCI, CABG), u których nastąpił wczesny nawrót umiarkowanej lub ciężkiej dławicy piersiowej (klasa I),
- 2) wskazania do koronarografii:
 - a) zawał serca z uniesieniem odcinka ST lub świeży blok lewej odnogi pęczka Hiss'a jako wstęp do udroźnienia i PCI tętnicy pozawałowej w ciągu 12 godzin od wystąpienia pierwszych objawów lub później w razie utrzymywania się objawów (klasa I);
 - b) wstrząs kardiogeny w przebiegu zawału serca niezależnie od opóźnienia (klasa I);
 - c) zawał serca po nieskutecznej fibrynolizie u chorych z rozległym zawałem, gdy może być wykonana w ciągu 12 godzin (klasa IIa);

- d) zawał serca bez uniesienia ST – wykonanie pilnej koronarografii zaleca się u chorych z oporną lub nawracającą dławicą oraz dynamicznymi zmianami odcinka ST w EKG, z niewydolnością serca, groźnymi dla życia zaburzeniami rytmu lub niestabilnych hemodynamicznie (klasa I);
- e) zawał serca bez uniesienia ST – Zaleca się wczesne (< 72 godziny) wykonanie koronarografii, a następnie rewaskularyzacji (PCI lub CABG) u chorych z cechami umiarkowanego lub wysokiego ryzyka (klasa I);
- f) ostre powikłania zawału serca wymagające leczenia kardiochirurgicznego (klasa I);
- g) stabilna choroba wieńcowa w celu ustalenia rozpoznania:
 - ciężka stabilna dławica (klasa 3 lub wyższa według klasyfikacji CCS), z wysokim prawdopodobieństwem choroby przed testem, szczególnie, jeśli objawy niewystarczająco reagują na leczenie farmakologiczne (klasa I),
 - osoby po zatrzymaniu krążenia (klasa I),
 - chorzy z poważnymi arytmiami komorowymi (klasa I),
 - chorzy z niejednoznacznym rozpoznaniem w badaniach nieinwazyjnych lub ze sprzecznymi wynikami różnych badań nieinwazyjnych, mający umiarkowane lub wysokie ryzyko choroby wieńcowej (klasa IIa),
 - chorzy z wysokim ryzykiem restenozy po PCI, jeśli interwencja dotyczy miejsca o dużym znaczeniu prognostycznym (klasa IIa);
- h) choroby zastawkowe przed operacjami kardiochirurgicznymi;
- i) wady wrodzone, w razie podejrzenia anomalii tętnic wieńcowych;
- j) inne:
 - kardiomiopatia rozstrzeniowa,
 - kardiomiopatia przerostowa przebiegająca z typowymi objawami dla choroby wieńcowej,
 - kardiomiopatia przerostowa ze zwężeniem drogi odpływu (HCOM) przed ablacją alkoholową przegrody międzykomorowej,
 - niewydolność serca o niejasnej przyczynie,
 - potencjalni dawcy serca z podejrzeniem zmian w tętnicach wieńcowych;
- k) chorzy przed zabiegami chirurgicznymi wykonywanymi poza sercem,
 - zabiegi o dużym ryzyku u chorych z rozpoznaną chorobą wieńcową źle reagującą na leczenie farmakologiczne,
 - podejrzenie choroby niedokrwiennej u chorych kwalifikowanych do transplantacji nerek i innych narządów.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) udar mózgu w ciągu ostatniego miesiąca,
- b) postępująca niewydolność nerek (nie jest to przeciwwskazanie w przypadku możliwości wykonania dializy),

- c) czynne krwawienie (z przewodu pokarmowego, układu moczowego, dróg moczowych itd.) do czasu jego opanowania i wyrównania hemoglobiny,
 - d) czynne zakażenie,
 - e) gorączka o niejasnej etiologii,
 - f) znaczna niedokrwistość,
 - g) niekontrolowane nadciśnienie tętnicze,
 - h) znaczne zaburzenia elektrolitowe,
 - i) choroba psychiatryczna, która może zwiększyć ryzyko zabiegu na skutek braku współpracy pacjenta z zespołem,
 - j) zatrucie naparstnicą,
 - k) ciężkie zaburzenia metaboliczne do czasu wyrównania,
 - l) reakcja alergiczna na środek cieniujący stwierdzona na podstawie wywiadów bez odpowiedniego leczenia przed zabiegiem, podanie chorym ze skłonnością do kwasicy metabolicznej metforminy w ciągu 48 godzin poprzedzających zabieg,
 - m) doustne skuteczne leczenie przeciwzakrzepowe (wymaga czasowego obniżenia wskaźnika INR < 2);
- 2) bezwzględne:
- a) brak zgody chorego na zabieg.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Kobiety w ciąży, dzieci – ze wskazań życiowych, kobiety karmiące piersią – brak przeciwwskazań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	4	0	2	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Zabiegi są wykonywane w pracowni hemodynamicznej wyposażonej w stół hemodynamiczny oraz aparat rentgenowski z torem wizyjnym o wysokiej rozdzielczości, z fluoroskopią pulsacyjną, w strzykawkę ciśnieniową do angiografii, hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta. Obraz z zabiegu powinien być rejestrowany i utrwalany.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii, odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B według standardów akredytacyjnych AISCN PTK, wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 punktów za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISCN PTK;

- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, zastosowanie cewników niezgodne z zaleceniami producenta, niewłaściwe usunięcie koszulki naczyniowej.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie udowym poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, ostrożne powolne nakłucie naczynia pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Przeprowadzanie cewników na liderze diagnostycznym.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury:

- 1) w przypadku dostępu promieniowego należy zastosować opaskę uciskową w miejscu wkłucia na okres minimum 3 godzin;
- 2) w przypadku dostępu udowego, po zakończeniu działania heparyny podanej do zabiegu średnio około od 4 do 5 godzin (w wybranych przypadkach należy skontrolować czas krzepnięcia) koszulkę naczyniowa należy usunąć z założeniem opatrunku uciskowego na minimum od 4 do 5 godzin. W przypadku

utrzymującego się krwawienia po zdjęciu ucisku, należy takowy przedłużyć. Pacjent po zabiegu angioplastyki powinien pozostać w szpitalu pod nadzorem pielęgniarskim, może opuścić szpital następnego dnia po kontroli miejsca wkłucia. U wybranych chorych z przewlekłą niewydolnością nerek zaleca się kontrolę funkcji nerek po kilku dniach od zabiegu.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Silber S., Albertson P., Aviles F.F., Guidelines for percutaneous coronary interventions. The Task Force for Percutaneous Coronary Interventions of the European Society of Cardiology, *European Heart Journal*, 26/2005, s. 804 – 847;
- 2) Legutko J. Nowe zasady przyznawania akredytacji operatorom i ośrodkom kardiologii inwazyjnej w Polsce – propozycje Zarządu AISN PT, *Kardiologia Inwazyjna* 2/2012, s. 25 – 29;
- 3) *Kardiologia Interwencyjna*, PZWL, 2009;
- 4) Wytyczne dotyczące postępowania w ostrym zawałe serca z utrzymującym się uniesieniem odcinka ST, *European Heart Journal*, 29/2008, s. 2909 – 2945;
- 5) Wytyczne dotyczące diagnostyki i leczenia ostrych zespołów wieńcowych bez uniesienia ST, *European Heart Journal*, 28/2007, s. 1598 – 1660;
- 6) Wytyczne postępowania w stabilnej dławicy piersiowej, *European Heart Journal*, 27/2006, s. 1341 – 1381;
- 7) Przechskórne interwencje wieńcowe – wytyczne postępowania Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego, *European Heart Journal*, 26/2005, s. 804 – 847;
- 8) Konsensus ekspertów Amerykańskiego Towarzystwa Kardiologicznego, 2007.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: kwalifikacja do koronarografii na podstawie wywiadu, badania przedmiotowego, wyników badań dodatkowych takich jak EKG, nieinwazyjne testy wydolnościowe oraz badanie ECHO. Decyzję o wykonaniu zabiegu podejmuje operator po porozumieniu się z lekarzem kierującym na badanie oraz zapoznaniu się ze skierowaniem. W przypadku wykonywanych zabiegów w trybie pilnym niewymagane jest wcześniejsze skierowanie na badanie. Decyzja o sposobie medycznego przygotowania pacjenta podejmowana jest przez lekarza prowadzącego po ewentualnej konsultacji z lekarzem wykonującym zabieg. Chory powinien być na czczo jednak należy pamiętać o nawodnieniu chorego. Wymagane jest założenie wenflonu do żyły. Pacjent przed zabiegiem powinien otrzymać nasycającą dawkę kwasu acetylosalicylowego (150mg-325mg doustnie, lub 250mg-500mg dożylnie, jeśli nie jest możliwe podanie doustne), clopidogrelu (300mg, optymalnie 600mg) oraz heparyny (niefrakcjonowanej – zwykle 100 j.m/kg masę ciała lub bivalirudyny – 0.75mg/kg masy ciała, a następnie wlew 1,75mg/kg/godzinę dożylnie);
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, umożliwiające lokalizację tętnic

wieńcowych wraz z uwidocznieniem w dwóch przeciwstawnych projekcjach
zweżenie poddanego angioplastyce;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	ustawiane automatycznie
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	minimum 7

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie wymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Po zaprzestaniu działania (heparyny jeśli taka była podana) usunięcie cewników i koszulek hemostatycznych, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) lekarz: wykonanie zabiegu – 30 minut. Wykonanie opisu 10 minut;

2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu – 90 minut;

3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10ml/s. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4ml/kg masy ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez specjalistę kardiologa lub specjalistę radiologa z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane.

Wynik obejmuje, nagłówek z wpisanym rodzajem zabiegu danymi personalnymi pacjenta, datą i godziną początku i końca zabiegu, dawką promieniowania pochłoniętą przez pacjenta. Opis zabiegu powinien zawierać opis czynności wykonanych w trakcie zabiegu ze

szczególnym uwzględnieniem rodzaju stosowanego sprzętu oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu (heparyna, nitrogliceryna).

Zabieg powinien być udokumentowany – technik nagrywa wskazane przez operatora projekcje zabiegu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku stwierdzenia zwężenia pnia należy ograniczyć liczbę wstrzyknień do lewej tętnicy wieńcowej do minimum;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml/kg masy ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości podanego środka w przypadku rozszerzenia zabiegu na angioplastykę naczyń;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Cześć zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do bypassografii odbywa się na podstawie wywiadu, badania przedmiotowego oraz wyników badań dodatkowych takich jak EKG, nieinwazyjne testy wydolnościowe oraz badanie ECHO. Decyzję o wykonaniu zabiegu podejmuje operator po porozumieniu się z lekarzem kierującym na badanie oraz zapoznaniu się ze skierowaniem. W przypadku wykonywanych zabiegów w trybie pilnym niewymagane jest wcześniejsze skierowanie na badanie. Decyzja o sposobie medycznego przygotowania pacjenta jest podejmowana przez lekarza prowadzącego po ewentualnej konsultacji z lekarzem wykonującym zabieg. Chory powinien być na czczo jednak należy pamiętać o nawodnieniu chorego. Wymagane jest założenie wenflonu do żyły.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Standardowym postępowaniem jest miejscowe znieczulenie miejsca nakłucia tętnicy udowej lub tętnicy promieniowej. W szczególnych przypadkach np. uczulenia na środek znieczulający decyzja o innym sposobie znieczulania podejmowana jest przez lekarza wykonującego badanie.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Możliwe jest wykonanie angioplastyki z różnych dostępów. Standardowym dostępem są tętnica udowa i tętnica promieniowa lewa. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabieg z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych. Metoda Seldingera z użyciem igły jedno częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie

przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie ramiennym i promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do zabiegów stosujemy cewniki diagnostyczne dostępne w różnych średnicach 5F, 6F i 7F o różnych krzywiznach odpowiednio dostosowanych od lewej i prawej tętnicy wieńcowej oraz odpowiednio ukształtowane do cewnikowania pomostów żylnych do lewej i prawej tętnicy wieńcowej oraz do tętnicy piersiowej wewnętrznej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W znieczuleniu miejscowym do tętnicy udowej lub promieniowej zakładamy koszulkę naczyniową o średnicy odpowiedniej do planowanego użycia cewników diagnostycznych 5F-7F. Przez koszulkę naczyniową, po liderze diagnostycznym wprowadzamy cewniki odpowiednio do prawej i lewej tętnicy wieńcowej w celu wykonania standardowej koronarografii naczyń natywnych. Następnie po wymianie cewnika wykonujemy angiografię kolejno dostępnych pomostów żylnych kierując się opisem zabiegu operacyjnego. Po wymianie na cewnik dedykowany do tętnicy piersiowej wewnętrznej lub za pomocą cewnika diagnostycznego do prawej tętnicy wieńcowej wykonujemy angiografię tętnicy piersiowej wewnętrznej. Przed umieszczeniem cewnika w ujściu naczynia wykonujemy pomiar ciśnienia w aorcie. Następnie podając środek kontrastujący do naczynia rejestrujemy kolejno projekcje. Dla prawidłowego zobrazowania pomostów wykonujemy minimum dwie kontrlateralne projekcje na dane naczynie. W przypadku niejasnego obrazu naczyń możliwe jest wykonanie dodatkowych projekcji. W celu prawidłowej oceny istotnego hemodynamicznie zwężenia w naczyniu należy je uwidocznić, w co najmniej dwóch projekcjach. Bezpośrednio po bypassografii wykonujemy pomiar ciśnienia w aorcie rejestrując go na wydruku będącym częścią dokumentacji zabiegu. Po zabiegu diagnostycznym usuwamy koszulkę naczyniową, zakładając ucisk na miejsce nakłucia tętnicy. Po zabiegu należy go opisać w dedykowanej bazie danych i wydrukować. Protokół jest podpisany przez operatora odpowiedzialnego za wykonanie zabiegu.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po zabiegu usuwamy koszulkę naczyniową, zakładając ucisk na miejsce nakłucia tętnicy. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przezskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu na tętnicy udowej. Wartość dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta umieszczana jest w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	ustawiane automatycznie
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	minimum 7
Skopia	
napięcie [kV]	ustawiane automatycznie
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu,

rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10,

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: minimum 7.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

92. Cewnikowanie prawego serca - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.502

ICD 9: 37.210.000

2. Cel procedury.

Cewnikowanie prawego serca polega na przezskórnym wprowadzeniu cewnika Cournanda lub cewnika wielozadaniowego do udowej i przesunięciu go pod kontrolą rentgenowską do prawego przedsionka, prawej komory, prawej tętnicy płucnej, aż do zaklinowania w najmniejszych rozgałęzieniach tętnicy płucnej. We wszystkich tych miejscach rejestruje się skurczowe, rozkurczowe i średnie ciśnienie krwi oraz oznacza wysycenie krwi tlenem.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Paweł Maciejewski, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

- 1) niewydolność krążenia;
- 2) wady wrodzone serca (ubytek przegrody między komorowej, nieprawidłowe ujścia żył płucnych, ubytek przegrody między przedsionkowej, przetrwały przewód tętniczy, okienko aortalno – płucne, przełożenie dużych tętnic, tetralogia Wallota;
- 3) ocena nadciśnienia płucnego;
- 4) kardiomiopatie.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury:

- 1) względne:
 - a) znaczne uszkodzenie mózgu lub istotne klinicznie upośledzenie zdolności poznawczych chorego,

- b) poważna skaza krwotoczna,
 - c) źle kontrolowane, ciężkie nadciśnienie tętnicze,
 - d) ciężka niewydolność nerek – tylko w przypadku podawania środka kontrastującego,
 - e) niewyrównane zaburzenia elektrolitowe – tylko w przypadku podawania kontrastu,
 - f) alergia na kontrast – tylko w przypadku podawania środka kontrastującego;
- 2) bezwzględne:
- a) brak zgody pacjenta.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury,

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Zabiegi są wykonywane w pracowni hemodynamicznej wyposażonej w stół hemodynamiczny oraz aparat rentgenowski z torem wizyjnym o wysokiej rozdzielczości, z fluoroskopią pulsacyjną, w strzykawkę ciśnieniową do angiografii, hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta. Obraz z zabiegu powinien być rejestrowany i utrwalany. Zgodnie z wytycznymi rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie warunków bezpiecznego stosowania promieniowania jonizującego dla wszystkich rodzajów ekspozycji medycznej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1015), parametry techniczne urządzeń radiologicznych, zgodne z wytycznymi i z aktualizowanymi specjalistycznymi badaniami technicznymi dostępne są w dokumentacji systemu zarządzania jakością w pracowni kardiologii inwazyjnej.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii, odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B według standardów akredytacyjnych AISN PTK, wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 punktów za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, zastosowanie cewników niezgodne z zaleceniami producenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Dostęp udowy poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, ostrożne powolne nakłucie naczynia pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu).

16. Opis przygotowania do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon (jedynie w uzasadnionych przypadkach) przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Cewnikowanie prawego serca może stać się podstawą do decyzji o wykonaniu zabiegów operacyjnych lub inwazyjnych dotyczących przeszczepu serca oraz wad wrodzonych serca. Jest elementem diagnostyki niewydolności krążenia i nadciśnienia płucnego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Silber S., Albertson P., Aviles F.F., Guidelines for percutaneous coronary interventions. The Task Force for Percutaneous Coronary Interventions of the European Society of Cardiology, European Heart Journal, 26/2005, s. 804 – 847;
- 2) Legutko J. Nowe zasady przyznawania akredytacji operatorom i ośrodkom kardiologii inwazyjnej w Polsce – propozycje Zarządu AISN PT., Kardiologia Inwazyjna 2/2012, s. 25 – 29;

- 3) Kardiologia Interwencyjna, PZWL, 2009;
- 4) Wytyczne dotyczące postępowania w ostrym zawale serca z utrzymującym się uniesieniem odcinka ST, European Heart Journal, 29/2008, s. 2909 – 2945;
- 5) Wytyczne dotyczące diagnostyki i leczenia ostrych zespołów wieńcowych bez uniesienia ST, European Heart Journal, 28/2007, s. 1598 – 1660;
- 6) Wytyczne postępowania w stabilnej dławicy piersiowej, European Heart Journal, 27/2006, s. 1341 – 1381;
- 7) Przeszkórne interwencje wieńcowe – wytyczne postępowania Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego, European Heart Journal, 26/2005, s. 804 – 84;
- 8) Konsensus ekspertów Amerykańskiego Towarzystwa Kardiologicznego, 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: kwalifikacja do cewnikowania prawego serca określa się na podstawie wywiadu, badania przedmiotowego, wyników badań dodatkowych takich jak EKG, nieinwazyjne testy wydolnościowe oraz badanie USG. Decyzję o wykonaniu zabiegu podejmuje operator po porozumieniu się z lekarzem kierującym na badanie oraz zapoznaniu się ze skierowaniem. Chory powinien być na czczo jednak należy pamiętać o nawodnieniu chorego. Wymagane jest założenie wenflonu do żyły. Pacjent przed zabiegiem powinien otrzymać heparyny (niefrakcjonowanej – zwykle 100j.m/kg masy ciała lub bivalirudyny – 0,75mg/kg masy ciała, a następnie wlew 1,75mg/kg/godzinę dożylnie);
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, umożliwiające lokalizację tętnic płucnych;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	ustawiane automatycznie
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu,
obrazy [obr/s]	≥ 7

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie wymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Po zaprzestaniu działania heparyny usunięcie cewników i koszulek hemostatycznych, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko. Sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej. Wykonanie opisu zabiegu. Rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 30 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu – 90 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego – 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny podawany jest w trakcie wprowadzania cewnika diagnostycznego do tętnicy płucnej.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Jest to badanie umożliwiające ocenę ciśnień w prawej części serca (prawy przedsionek i prawa komora, tętnica płucna), oporów w naczyniach oraz pomiar wskaźników pracy serca, np. rzutu serca. Po wprowadzeniu uzyskanych danych do odpowiednich wzorów uzyskujemy dane dotyczące rzutu minutowego, oporu płucnego, gradientów przez zastawki oraz ewentualnych przecieków. Wyniki uzyskanych pomiarów powinny zostać opisane wraz z zastosowaną metodą pomiarów.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości podana środka w przypadku rozszerzenia zabiegu;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Chory do zabiegu kwalifikowany jest przez kardiologa interwencyjnego przy współdziałaniu kardiologa/specjalisty chorób wewnętrznych, jeżeli dostępne badania nieinwazyjne (echokardiografia przezklatkowa, przezprzełykowa, tomografia komputerowa, rezonans magnetyczny) nie pozwalają na postawienie diagnozy lub kwalifikację do dalszych zabiegów. Przed zabiegiem należy przeprowadzić badanie podmiotowe i przedmiotowe, w tym wywiad dotyczący uczulenia na jodowe środki kontrastujące. Należy wykonać niezbędne badania laboratoryjne (morfologia, elektrolity, kreatynina, grupa krwi), ewentualnie APTT i INR. Pacjent powinien być na czczo, może otrzymać premedykację (np. midazolam 1mg dożylnie,

diazepam 5mg dożylnie). Pacjent może wymagać podania kortykosteroidu lub leku antyhistaminowego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Standardowym postępowaniem jest miejscowe znieczulenie miejsca nakłucia tętnicy udowej. W szczególnych przypadkach np. uczulenia na środek znieczulający decyzja o innym sposobie znieczulania podejmowana jest przez lekarza wykonującego badanie.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Standardowym dostępem są tętnica udowa. Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do zabiegów stosujemy cewniki diagnostyczne dostępne w różnych średnicach 5F, 6F i 7F o różnych krzywiznach odpowiednio dostosowanych od lewej i prawej tętnicy wieńcowej oraz odpowiednio ukształtowane do cewnikowania pomostów żylnych do lewej i prawej tętnicy wieńcowej oraz do tętnicy piersiowej wewnętrznej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W znieczuleniu miejscowym do żyły udowej zakładamy koszulkę naczyniową o średnicy odpowiedniej do planowanego użycia cewników diagnostycznych (5F-7F). Po uzyskaniu dostępu naczyniowego wprowadza się po przez żyłę główną dolną do prawego przedsionka, prawej komory i tętnicy płucnej cewnik typu Cournanda lub Swan – Ganz, przez który wykonujemy pomiary ciśnienia oraz rejestrujemy wysycenie krwi tlenem. Możliwe jest podanie środka kontrastującego w celu oceny anatomii jam serca.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po zabiegu usuwamy koszulkę naczyniową, zakładając ucisk na miejsce nakłucia tętnicy. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przezskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu na tętnicy udowej. Wartość dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta umieszczana jest w opisie zabiegu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: Przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	ustawiane automatycznie
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu,
obrazy [obr/s]	≥7
Skopia	

napięcie [kV]	ustawiane automatycznie
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu,
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10,

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: ≥ 7 .

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

93. Usuwanie przezskórne złogów z dróg żółciowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.581

ICD 9: 51.961.100

2. Cel procedury.

Usunięcie złogów żółciowych z przewodów żółciowych przez wykorzystanie dostępu przezskórnego przezwątrobowego po drenażu dróg żółciowych lub poprzez dren Kehra.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Niedrożność lub krytyczne zwężenie dróg żółciowych z cholestazą.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Złogi żółciowe obecne w drogach żółciowych powodują narastającą lub okresową cholestazę, wpływając na funkcję wątroby, w skrajnych przypadkach doprowadzając do marskości wątroby. Są też przyczyną infekcji dróg żółciowych. Podstawową metodą ich usunięcia jest dostęp oddwunastniczy przy pomocy endoskopii. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu od strony dwunastnicy ich usunięcie jest możliwe poprzez wykorzystanie dostępu przezskórnego przezwątrobowego po drenażu dróg żółciowych lub poprzez dren Kehra. Do usunięcia konkrementów używa się odpowiedniej szerokości koszulek i dedykowanych pętli i koszyczków.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny chorego,
- b) wysoka gorączka,

- c) duże wodobrzusze,
 - d) wąskie drogi żółciowe,
 - e) uczulenie na środek kontrastujący;
- 2) bezwzględne:
- a) sepsa,
 - b) encefalopatia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności:
 - a) wykonanie co najmniej 10 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 5 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik radiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej

opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do przewodów żółciowych może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, dreszczy, gorączki.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

W przypadku wytwarzania dostępu pierwotnego staranny wybór miejsca wkłucia (zalecany pod kontrolą skopii lub USG) uwzględniający położenie przepony, preferowanie dostępu w linii pachowej środkowej prawej, stosowanie cienkich igieł (zalecane stosowanie zestawów dedykowanych do nakłucia dróg żółciowych), cholangiografia przed zabiegiem (PTCD). Stosowanie do dostępu szerokich koszulek dostosowanych wielkością do stosowanego sprzętu oraz wielkości konkretnych elementów.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej. chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Zalecana sedacja i asysta anestezjologa. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce dostępu stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików. W przypadkach z współistnieniem infekcji zalecane wykonanie drenażu zewnątrz-wnętrznego i antybiotykoterapia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin pod

kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Kontrola USG za 4 do 8 tygodni, lub w momencie wystąpienia objawów klinicznych upośledzonej drożności lub badanie TK.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Kandarpa K., Aruny J.E., Handbook of Interventional Radiology Procedures, Philadelphia, Williams & Wilkins, 2001;
- 2) Kadir S. Teaching atlas of interventional radiology, Non vascular interventional procedures biliary system, Thieme, 2005, s. 108 – 184;
- 3) Baum S., Pentecost M.J., Abrams` Angiography Interventional Radiology Lippincott, Williams & Wilkins, 2006;
- 4) Wojtowycz M., Handbook of Interventional Radiology and Angiography, Mosby – Year Book 1995, s. 1 – 30.

Część szczegółowa:

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania od miejsca wprowadzenia cewnika do spływu do dwunastnicy (jelita cienkiego);
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-2

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu służącego do dostępu do dróg żółciowych i założenie opatrunku jałowego. W przypadku zakończenia zabiegu drenażem zewnątrzno – wewnętrznym, umocowanie drenu do skóry, umocowanie worka kolekcyjnego, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania – 50 minut, wykonanie opisu 10 minut;

- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu – 70 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego – 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany ręcznie do nakłutego przewodu żółciowego, strzykawką iniekcyjną. Podany z szybkością 1ml/s-5ml/s. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia żółciowego i wielkości obszaru zainteresowania, średnio 5ml-20ml na jedno wstrzyknięcie. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, dreszcze, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml/kg wagi ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis.

Cześć diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II stopnia w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje drogi żółciowe od miejsca wprowadzenia cewnika do miejsca niedrożności, a przy zwężeniu obejmuje również spływ do dwunastnicy (jelita cienkiego). Przewody żółciowe muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane.

Wynik ocenia drożność przewodów patologię w samych przewodach. W wyniku podany musi być sposób wykonania zabiegu, stosowane cewniki balonowe do PTA, rodzaj i rozmiar stosowanego drenu, oraz jego położenie końcowe, uzyskany odpływ żółci i jej skład (domieszka krwi, ropy), podane środki farmakologiczne w trakcie badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii przewodów żółciowych oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: wykonanie dodatkowego dostępu od strony lewego płata wątroby;
- 3) przerwanie badania: w wypadku braku możliwości usunięcia złożeń żółciowych, ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała ,odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie wymaga;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na lewym przedramieniu. Sedacja + znieczulenie miejscowe lub znieczulenie ogólne. Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA. Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne lub znieczulenie miejscowe, nasiąkowe w ilości do 10ml+sedacja. W przypadku braku współpracy ze strony chorego lub silnego bólu związanego z zabiegiem wskazane znieczulenie ogólne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera. nakłucie w linii pachowej środkowej w kierunku wyrostka mieczykowatego, pod kontrolą rentgenoskopii (lub USG) z uwzględnieniem położenia przepony w spoczynku i na wdechu. Drugie miejsce – dołek podsercowy (zalecane w przypadku patologii lewego płata wątroby). Nakłucie przy zatrzymanym oddechu. Po odpowiednim wprowadzeniu igły powolne jej wycofywanie z jednoczesnym delikatnym podawaniem środka kontrastującego do momentu uzyskania zacieniowania fragmentu drogi żółciowej, następnie wykonanie cholangiografii i wprowadzenie przewodnika.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Nakłucie cienkimi igłami, zalecane zestawy dedykowane do nakłucia dróg żółciowych metodą jedno lub dwustopniową. Przewodnik typu "J" lub proste, hydrofobowe i hydrofilne, o zwiększonej sztywności, cewniki specjalistyczne. Koszulki lub cewniki prowadzące kompatybilne do używanego sprzętu i wielkości konkrementów. Do predylatacji lub rozkruszenia konkrementów cewniki z balonem o średnicy dobranej do szerokości dróg żółciowych cewniki do drenażu długości 20cm-40cm z wieloma bocznymi otworami, średnicy 8F-14F znakowanym odcinkiem perforowanym, systemem mocującym w drogach, zestawem do mocowania drenu na skórze. Do przepłukiwania cewników 0,9% NaCl. Dedykowane koszyczki i pętle do usuwania konkrementów żółciowych.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Przy pierwotnym dostępie przezwątrobowym po nakłuciu dróg żółciowych wykonanie cholangiografii i wprowadzenie przewodnika i cewnika specjalistycznego i przeprowadzenie ich do przewodu żółciowego wspólnego (dwunastnicy) lub do przeciwległego przewodu wątrobowego. Wymiana sprzętu na odpowiedniej szerokości koszulkę lub cewnik prowadzący średnicy powyżej 9F. Wprowadzenie drugiego przewodnika asekuracyjnego. Wprowadzenie sprzętu dedykowanego do usuwania złogów (pętle, koszyczki) i kolejne usuwanie konkrementów. Podobna procedura przy dostępie poprzez dren Kehra. Zalecane

pozostawienie drenażu zewnątrzno – wewnętrznego zwłaszcza w przypadkach powikłanych infekcją dróg żółciowych. Część perforowana cewnika schowana wewnątrz wątroby w przypadku dostępu przezwątrobowego.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

W przypadku pozostawienia drenażu wewnątrzno – zewnątrzno cewnik drenujący jest umocowany do skóry w sposób zalecany przez producenta użytego zestawu (zestaw mocujący w komplecie). Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym, w przypadku powikłań lub ciężkiego stanu ogólnego wskazane umieszczenie chorego przez 24 godziny na oddziale intensywnego nadzoru medycznego. Bardzo ważne! Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia, płukania zastawu drenującego minimum 3 razy dziennie 0,9% NaCl 25ml-50ml. Kontroli podwieszenia worka kolekcyjnego (zabezpieczenie przed wysunięciem się drenu). Wskazane oznakowanie na drenie miejsca wejścia (kontrola wizualna prawidłowego położenia drenu). Zalecana antybiotykoterapia we wszystkich przypadkach. Odnotowanie wielkości dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-40 minut, czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
częstość [obr/sec]	1-2
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp./s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 1-2, DSA.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki padającej na skórę 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem napromienienia, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

94. Udrożnienie jajowodów - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.597

ICD 9: 66.960.100

2. Cel procedury.

Poszerzenie lub udrożnienie światła jajowodów będących przyczyną niepłodności.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Marzena Janczarek, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Celem plastyki jajowodów jest przywrócenie ich drożności w przypadkach mechanicznej obliteracji jako przyczyny niepłodności typu jajowodowego.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciężki stan ogólny chorej;

2) bezwzględne:

a) czynny proces zapalny w obrębie narządu rodnego,

b) wady rozwojowe narządu rodnego uniemożliwiające dostęp,

c) brak współpracy chorej przy niemożności odpowiedniego znieczulenia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet karmiących zabiegi nie są przeciwwskazane, pozostałych – nie dotyczy.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem

w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej zalecane w asyście specjalisty z zakresu ginekologii:

- a) wykonanie co najmniej 15 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 10 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
 - 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
 - 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) musi zawierać następujące elementy: skierowanie musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo radiografii klatki piersiowej, USG i innych istotnych – będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania małoinwazyjnej procedury leczniczej pod kontrolą fluoroskopii, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową świadomą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do światła jajowodów nie stwierdza się objawów ubocznych, może natomiast wystąpić uczucie niewielkiego bólu w podbrzuszu.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy utrudnieniach związanych z założeniem kapturka uszczelniającego na szyjkę macicy (zestaw Turmond – Roscha), można wprowadzić cewnik z balonem w części pochwowej szyjki macicy. Należy zachować szczególną ostrożność dotyczącą wstrzyknięcia środka kontrastującego do światła jajowodów – ryzyko uszkodzenia narządu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej z kończynami dolnymi umieszczonymi na podpórkach. Chora powinna być na czczo co najmniej 4 godziny przed zabiegiem, poinformowana o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Chora otrzymuje premedykację.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po usunięciu instrumentów chora nie wymaga specjalnych zabezpieczeń, wskazane są badania kontrolne drożności jajowodów w badaniu USG z podaniem środka kontrastującego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Confino E., Transcervical ballon tuboplasty, JAMA, 24/1990, s. 264 – 316;
- 2) Kelekis D.A., Transcervical salpingography and tubal recanalization, Workshop on Interventional Radiology, Praque, 1996, s. 13 – 15;
- 3) Thurmond A.S., Fellopian tube obstruction: selective salpingography and recanalization, Radiology, 163/1987, s. 511 – 514.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chora powinna być na czczo minimum 4-6 godzin, po depilacji, nawodniona i poinformowana o celu zabiegu i o zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i obie projekcje skośne w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania – okolica miednicy małej;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	pojedyncze lub 1

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: zalecane osłony na klatkę piersiową.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewników, przewodników i systemu wprowadzającego – wykorzystywanych przy zabiegu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.:

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu – 30 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu – 50 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego – 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (od 360mgJ do 400mgJ) niejonowy, podany ręcznie do jamy macicy oraz wybiórczo do jajowodów przez cewnik diagnostyczny, pod kontrolą rentgenoskopii ilość dobierana indywidualnie od 2ml do 5ml na jedno podanie. Podanie środka kontrastującego do jamy macicy i światła jajowodów nie wywołuje niepożądanych reakcji alergicznych i nie wymaga ścisłych ustaleń ilościowych może powodować niewielkie uczucie bólu w jamie brzusznej.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II stopnia w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

Wynikiem zabiegu jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa powinna uwidocznić patologię. Opis zabiegu powinien zawierać sposób wykonania zabiegu oraz jego efekt końcowy, podane środki farmakologiczne i inne w trakcie zabiegu oraz zalecenia po wykonaniu procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii mięśnia macicy i jajowodów oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: możliwa zmiana pozycji chorego przy zabiegu – na przykład z leżącej do siedzącej i na odwrót;
- 3) przerwanie badania: brak możliwości przeprowadzenia przewodnika lub cewnika balonowego przez miejsce ograniczenia drożności jajowodu, pogorszenie stanu chorego w trakcie zabiegu, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie wymaga modyfikacji ilości podawanego środka kontrastującego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Przygotowanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i oczekiwanym sposobie zachowania chorego w trakcie zabiegu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA. Uwaga, zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Premedykacja – fentanyl dożylnie, profilaktyczna antybiotykoterapia. Przed zabiegiem i po zabiegu przez 5 dni dwa razy dziennie.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nie dotyczy opisywanych zabiegów.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zestaw uszczelniający Turmond – Rosch (dopuszczalny cewnik Foleya). Prowadnik hydrofilny 0,038" lub 0,035", cewniki specjalistyczne 5,5F oraz wybiórcze 3F o różnych krzywiznach. Do poszerzenia jajowodów cewniki z balonem o średnicy od 2 do 3mm. Do przepłukiwania cewników 0,9 NaCl.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po wprowadzeniu cewnika 3F do ujścia jajowodu podaje się do jego światła środek kontrastujący – ta czynność w wielu przypadkach przywraca drożność kanału. W przypadku nieustępującej przeszkody po przeprowadzeniu prowadnika przez miejsce ograniczenia drożności jajowodu – wykonuje się plastykę balonami o średnicy 3mm obserwując zachowanie się balonu. Następnie kontrola radiografia kontrastowa i podjęcie decyzji o ewentualnym powtórzeniu zabiegu.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po usunięciu instrumentów nie jest wymagane specjalne postępowanie. Zalecana profilaktyczna antybiotykoterapia dwa razy dziennie przez 5 dni lub przed zabiegiem i po zabiegu przez 5 dni dwa razy dziennie. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Od 10 do 30 minut – czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania, uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	pojedyncze lub 1
Skopia	
napięcie [kV]	65-75

prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls/s]	10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: pojedyncze lub 1.

Inne: DSA, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki padającej na skórę 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem napromienienia, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

95. Embolizacja przezcewnikowa tętniaków/malformacji naczyniowych w narządach ważnych życiowo z wykorzystaniem mikroprzewodników, mikrocewników i stentów niskoprofilowych z odpowiednim materiałem embolizacyjnym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.612

ICD 9: 39.991.105

2. Cel procedury.

Zamknięcie tętniaków i patologicznych naczyń o małej średnicy lub anatomicznie niekorzystnie położonych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Bez specyficznych dla tej procedury.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Malformacje naczyń obwodowych są to wady rozwojowe naczyń obecne już po urodzeniu i powiększające się w ciągu życia. Nie ulegają one samoistnej inwolucji. Dzielą się na zmiany o szybkim przepływie krwi (tętnicze i tętniczo-żylne) oraz o wolnym przepływie (żylne, włósniczkowe i limfatyczne). Powiększanie się malformacji obwodowych, zwłaszcza tych obejmujących kończyny, może prowadzić do ich z asymetrii i nieprawidłowego rozwoju. Malformacje mogą być również przyczyną groźnych dla życia krwawień. Leczenie chirurgiczne malformacji jest często nieskuteczne i okaleczające. Alternatywną i bardziej doskonałą metodą jest ich embolizacja. Wskazane jest stosowanie środków embolizujących możliwie głęboko penetrujących do malformacji. Tętniaki są patologicznymi poszerzeniami naczyń i mają charakter workowaty lub ośłkowaty. Ich powiększanie się prowadzi do pęknięcia i krwotoku zagrażającego życiu lub prowadzącego do zniszczenia narządu. Tętniaki te leczy się metodą embolizacji poprzez wypełnienie ich spiralami metalowymi, stentami

pokrywanymi materiałem, zamknięciem naczynia doprowadzającego lub metodą trapiingu. Przy niewielkim kalibrze naczynia, jego krętym przebiegu i niekorzystnym położeniu można wykorzystać sprzęt służący do podobnych procedur w Ośrodkowym Układzie Nerwowym to jest mikrocewników, mikroprowadników, mikrospiral, klejów jak również użyć zaawansowanych technik pod postacią neuroprotekcji, remodelingu balonowego i remodelingu z użyciem stentów.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub chirurg naczyniowy:
 - a) wykonanie co najmniej 5 zabiegów w różnych obszarach,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;

- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) powinno zawierać:

Rozpoznanie dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania), sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panela cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieprawidłowy dobór materiału embolizacyjnego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarstwa miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Valji K., *Vascular and Interventional*, Radiology, 2006.

Część szczegółowa:

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo co najmniej 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu,
obrazy [obr/s]	2-5

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet – tylko jeśli nie uniemożliwiają wykonania zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) lekarz: wykonanie badania – 60 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu – 90 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego – 80 minut;

W sumie cała procedura: 100 min.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 1ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Ilość, szybkość i sposób podania środka kontrastującego dobrany indywidualnie do kalibru naczynia i widocznej patologii. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie przekraczać ilości środka kontrastującego 4ml/kg masy ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje badanie naczyniowe obszaru objętego malformacją oraz zabieg embolizacji malformacji. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Embolizację wykonuje się wprowadzając dostępne środki embolizacyjne (materiał stały lub płynny) przez cewnik diagnostyczny lub mikrocewnik (metoda współosiowa). Możliwe jest wykonanie embolizacji poprzez bezpośrednie nakłucie igłą lub wenflonem malformacji i podanie środka embolizacyjnego.

Wynik obejmuje: rodzaj zabiegu, ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia rodzaj malformacji. Uwzględnia odmiany anatomiczne naczyń. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych. Należy określić rodzaj (typ, producent) użytego środka do embolizacji naczyń oraz czy nie nastąpiła niezamierzona embolizacja innych narządów. Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Dostępność funkcji road map, opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D, uwaga, zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml; można zastosować sedację – w zależności od wielkości i położenia malformacji oraz stanu klinicznego pacjenta lub znieczulenie ogólne w przypadkach uzasadnionych.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 lub 2–częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Można także zastosować bezpośrednie nakłucie obszaru malformacji igłą lub wenflonem. Zaleca się stosowanie mikrocewników (metoda współosiowa).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Koszulki lub cewniki prowadzące standardowo 5F-7F. Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii – zalecane średnice 4F-5F oraz mikrocewniki – zalecane śr. 1F, 2F-3F, mikroprowadniki kompatybilne z mikrocewnikami. Konieczne stosowanie koszulki

hemostatycznej w miejscu dostępu. Środki embolizacyjne płynne lub stałe, spirale, mikrospirale, cewniki balonowe do remodelingu, stenty.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zalecone wykonanie road mappingu, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach oraz mikrocewników i mikroprowadników. Do embolizacji tętniaków z remodelingiem stosowanie specjalistycznych cewników balonowych i stentów oraz spiral (mikrospiral) metalowych. W zależności od typu malformacji można stosować podawanie środka embolizacyjnego przez igłę lub wenflon bezpośrednio do obszaru malformacji. Podanie dożylnie heparyny nie jest zalecane. Ze względu na rodzaj zastosowanego materiału embolizacyjnego (materiał stały lub płynny) i rozległość malformacji może zajść potrzeba podania pacjentowi środków przeciwbólowych lub wykonania odpowiedniego znieczulenia.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przezskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godziny. W przypadku wystąpienia zespołu poembolizacyjnego – leczenie objawowe. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-45 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10 – 20

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki padającej na skórę 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem napromienienia, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

96. Trombektomia/tromboaspiracja przezskórna przezcewnikowa, inna, niż mózgowa - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.620

ICD 9: 39.751.200

2. Cel procedury.

Udrożnienie zamkniętej tętnicy lub żyły.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr. med. Rafał Maciąg, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Trombektomia/tromboaspiracja mechaniczna polega na mechanicznym usunięciu materiału zakrzepowo-zatorowego ze światła naczynia przez jego fragmentację a następnie próbę usunięcia metodą aspiracji. Urządzenia do trombektomii mechanicznej klasyfikuje się na urządzenia fragmentujące materiał (liza, np. wodna lub ultradźwiękowa), na urządzenia mające styczność ze ścianą naczynia (balony, szczotki, etc.) i urządzenia aspirujące materiał zakrzepowy. W przypadku fragmentacji materiału zakrzepowego bez jego usunięcia ze światła naczynia stosuje się jednoczasową farmakologiczną trombolizę (rTPA, urokinaza). Możliwe jest również zastosowanie protekcji obwodowej celem uniknięcia zatorowości obwodowej. Trombektomia mechaniczna ma szereg zastosowań w różnych obszarach naczyniowych przy zatorowości płucnej, ostrej zakrzepicy tętnic kończyn dolnych, zakrzepicy przetok tętniczo – żylnych do dializ i zakrzepic żył głębokich. W przypadkach gdy zakrzep powstał w wyniku zmian zwężających naczynie należy wdrożyć procedurę dodatkową – PTA i ewentualnie stent. W przypadkach uzasadnionych możliwe jest też pierwotne stentowanie zwężenia leczonego naczynia.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	5
1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5%.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub chirurg naczyniowy, lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów wewnątrznaczyniowych, w co najmniej trzech obszarach, w tym co najmniej 30 wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca,
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) musi zawierać następujące elementy: rozpoznania dodatkowe (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, TK i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań, z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem USG dopplerowskim). W przypadkach zaawansowanych zmian miażdżycowych wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy wyborze dostępu wkłucia uwzględnienie średnicy naczynia pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do wymogów związanych ze średnicą stentu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo (minimum 6 godzin po jedzeniu), wykąpany, nawodniony, z ogolonym miejscem wkłucia, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Można odstąpić od 6 godzinnego okresu przebywania na czczo jeśli potencjalne zalety szybkiego wdrożenia leczenia przewyższają ryzyko znieczulenia pacjenta z pełnym żołądkiem. Pacjent powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować leczenie antyagregacyjne dwoma lekami przeciwplatekowymi w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem lub w szybkim protokole nasycającym w przypadkach ostrych. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia tętniczego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej, odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowany opaskami elastycznymi lub

przyklepcem, bądź stosuje się urządzenia do zamykania miejsca wkłucia w naczyniu. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarstwa na oddziale kierującym. W przypadku wkłucia żylnego czas ten można skrócić do 4 godzin lub 6 godzin w zależności od zastosowanego dostępu naczyniowego. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Leczenie standardowe ASA do końca życia. Nakaz ograniczenia czynników ryzyka choroby miażdżycowej (nikotynizm, hiperchlesterolemia, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca). Zalecenie ćwiczeń fizycznych. Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (USG dopplerowskie, angio TK lub angio MR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Albers G.W., Goldstein L.B., Hess D.C., Wechsler L.R., Furie K.L., Gorelick P.B., Hurn P., Liebeskind D.S., Nogueira R.G., Saver J.L., STAIR VII Consortium. Stroke Treatment Academic Industry Roundtable (STAIR) recommendations for maximizing the use of intravenous thrombolytics and expanding treatment options with intra – arterial and neuroprotective therapies, *Stroke*, 49/2011, s. 2645 – 2650;
- 2) Malgor R.D., Gasparis A.P., Pharmac – mechanical thrombectomy for early thrombus removal, *Phlebology*, 1/2012, s. 155 – 162;
- 3) Kuo W.T., Gould M.K., Louie J.D., Rosenberg J.K., Sze D.Y., Hofmann L.V., Catheter – directed therapy for the treatment of massive pulmonary embolism systematic review and meta – analysis of modern techniques, *J Vasc Interv Radiology*, 11/2009, 1431 – 1440.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo co najmniej 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastującego i ilości ekspozycji. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu jednorazowego użytku. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie tętnicy odpowiednim urządzeniem.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu – 60 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu – 10 minut, czas zabiegu 60 minut, sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania – 10 minut, obsługa panelu sterującego podczas zabiegu 60 minut, wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut;

W sumie: 70 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4ml/s-20ml/s przy ciśnieniu 100PSI-900PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4ml/kg masy ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ewentualna dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości leczoną tętnicę/żyłę przed i po zabiegu oraz leczoną zmianę. Poza tym naczynia doprowadzające i odprowadzające leczonej tętnicy. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane.

W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego sprzętu, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy w aspekcie drożności naczynia. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu uniemożliwiające wykonanie zabiegu. Brak możliwości przejścia przez materiał zakrzepowo-zatorowy światłem naczynia co uniemożliwia przeprowadzenia cewnika do trombektomii;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, na przykład podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego – powyżej 4ml/kg wagi ciała. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i zaleceń producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu. Założenie dostępu do żyły obwodowej. Przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Dostępność funkcji road mapping, opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml. U pacjentów z bólem spoczynkowym nie pozwalającym na spokojne leżenie znieczulenie zewnątrzoponowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy standardowym dostępie pachwinowym przez tętnicę lub żyłę udową wspólną z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego.

Można wybrać nakłucie alternatywne (tętnic kończyny górnej lub wkłucie udowe wsteczne) w przypadku niedostępności dojścia przez tętnicę udową wspólną lub w przypadku lepszej dostępności do leczonej zmiany. Przy wyborze dostępu z innej tętnicy obwodowej należy uwzględnić jej średnicę pod kątem wymiarów koszulki umożliwiającej przeprowadzenie cewnika do trombektomii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik pig tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami (zalecane średnice 4F-5F), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące. Cewnik do trombektomii mechanicznej z płukaniem jeśli występuje takie w firmowym zestawie. Heparyna niefrakcjonowana. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp metodą Selingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszuli naczyniowej, wykonanie angiografii przez cewnik diagnostyczny. Przejście przewodnikiem poza lezoną zmianę. Przed zabiegiem podanie 5000 j. heparyny niefrakcjonowanej i.a. w bolusie (2500 j. u chorych dializowanych). Uruchomienie urządzenia do trombektomii i fragmentacja/aspiracja materiału zakrzepowozatorowego. W niektórych obszarach możliwe zastosowanie protekcji obwodowej. W uzasadnionych przypadkach dodatkowo tromboliza dotętnicza a w przypadku znalezienia przyczyny ostrej zakrzepicy (culprit lesion) predylatacja cewnikiem balonowym dobranym do średnicy zdrowego naczynia, nie przekraczającej 20% średnicy naczynia i ewentualne wszczepienie stentu. Rodzaj, średnica i długość stentu dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany, średnicy, przebiegu i rodzaju leczonego naczynia według aktualnych zaleceń klinicznych. W przypadku rezydualnego zwężenia wykonanie postdylatacji cewnikiem z balonem dostosowanym do średnicy stenta. Po wszczepieniu stentu wykonanie kontrolnej arteriografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Założenie opatrunku uciskowego złożonego z gazy jałowej odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowanej opaskami elastycznymi lub przylepcem, względnie zamknięcie naczynia za pomocą specjalnego urządzenia do zamykania naczyń. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury. Nie pozostawia się stentów w przypadku zakrzepicy tętnic płucnych i zakrzepicy żył głębokich.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-30 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80

prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 1-3.

Inne: DSA, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki padającej na skórę 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem napromienienia, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

97. Embolizacja obwodowa przy użyciu spiral z protekcją stentem - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.642

ICD 9: 39.991.104

2. Cel procedury.

Zamknięcie tętniaków w naczyniach obwodowych przy szerokiej szyi tętniaka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Brak specyficznych dla tej procedury.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Tętniaki są patologicznymi poszerzeniami naczyń i mają charakter workowaty lub osełkowaty. Ich powiększanie się prowadzi do pęknięcia i krwotoku zagrażającego życiu lub prowadzącego do zniszczenia narządu. Tętniaki leczy się metodą embolizacji poprzez wypełnienie ich spiralami metalowymi, stentami pokrywanymi materiałem, zamknięciem naczynia doprowadzającego lub metodą trapiingu. Przy niekorzystnym położeniu anatomicznym i szerokiej szyi tętniaka metodą leczenia jest remodeling z użyciem stentu i wprowadzenie spiral metalowych do światła stentu przez oczka stentu.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciężki stan ogólny chorego,

- b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub chirurg naczyń, lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów wewnątrznaczyniowych, w co najmniej trzech obszarach, w tym co najmniej 30 wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik radiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyń;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs

kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) musi zawierać następujące elementy: skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania). Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową świadomą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panela cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieprawidłowy dobór materiału embolizacyjnego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufixowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Valji K., *Vascular and Interventional*, Radiology, 2006.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny + cewniki specjalistyczne – mikrocewniki, mikroprowadniki);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę;
- 2) zgodnie tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet – tylko jeśli nie uniemożliwiają wykonania zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko. Sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej. Wykonanie opisu zabiegu. Rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) lekarz: wykonanie badania – 60 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu – 90 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego – 80 minut;

W sumie cała procedura: 100 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 1ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Ilość, szybkość i sposób podania środka kontrastującego dobrany indywidualnie do kalibru naczynia i widocznej patologii. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie przekraczać ilości środka kontrastującego 4ml/kg masy ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Procedura powinna być opisana przez specjalistę radiologa z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje badanie naczyniowe obszaru zainteresowania oraz zabieg embolizacji tętniaka. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Embolizację wykonuje się wprowadzając spirale lub mikrospirale metalowe przez cewnik diagnostyczny lub mikrocewnik (metoda współosiowa). Wynik obejmuje: nagłówek z wpisanym rodzajem zabiegu + ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia rodzaj i wielkość tętniaka. Uwzględnia odmiany anatomiczne naczyń. Należy określić rodzaj (typ, producenta) użytego sprzętu do embolizacji tętniaka oraz czy nie nastąpiła niezamierzona embolizacja innych narządów. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentację obrazową wykonują technicy elektroradiologii. Badanie powinno być zarejestrowane i wydane w pełnej wersji w zapisie cyfrowym w formacie DICOM, a wybrane elementy przedstawiające patologię w postaci hard copy (wydruk na filmie, na papierze). Opis wyniku badania wydrukowany na papierze, powinien zawierać dane pracowni wykonującej badanie, podpis lekarza oceniającego badanie (procedurę) i ewentualnie lekarza konsultującego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Dostępność funkcji road mapping oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D, uwaga, zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml; można zastosować sedację – w zależności od wielkości i położenia malformacji oraz stanu klinicznego pacjenta lub znieczulenie ogólne w przypadkach uzasadnionych.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 – częściowej lub 2 – częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie prowadnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Koszulki lub cewniki prowadzące standardowo 5F-7F. Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii – zalecane średnice 4F-5F oraz mikrocewniki – zalecane średnice 1F, 2F-3F, mikroprowadniki kompatybilne z mikrocewnikami. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Środki embolizacyjne: spirale, mikrospirale, stenty. Można zastosować stenty modyfikujące przepływ. Heparyna niefrakcjonowana 5000 j. dożylnie.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zalecone wykonanie road mappingu, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Do embolizacji tętniaków z remodelingiem stosowanie odpowiednich stentów oraz spiral (mikrospiral) metalowych. Podanie dożylnie heparyny 5000 j.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarstwa miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować urządzenia dedykowane do przezskórnego zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-45 minut – czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp./s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 2-5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki padającej na skórę 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem napromienienia, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

98. Przewodnikowa trombektomia mechaniczna

Część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.643

ICD 9: 39.751.100

2. Cel procedury.

Udrożnienie zamkniętej tętnicy lub żyły.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Rafał Maciąg, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Trombektomia mechaniczna polega na mechanicznym usunięciu materiału zakrzepowo – zatorowego ze światła naczynia. Urządzenia do trombektomii mechanicznej klasyfikuje się na urządzenia fragmentujące materiał (liza, np. wodna lub ultradźwiękowa), na urządzenia mające styczność ze ścianą naczynia (balony, szczotki, etc.) i urządzenia aspirujące materiał zakrzepowy. W przypadku fragmentacji materiału zakrzepowego bez jego usunięcia ze światła naczynia stosuje się jednoczasową farmakologiczną trombolizę (rTPA, urokinaza). Możliwe jest również zastosowanie protekcji obwodowej. Trombektomia mechaniczna ma szereg zastosowań w różnych terytoriach naczyniowych, np. udar mózgu na tle zakrzepicy tętnicy wewnątrzczaszkowej, zatorowość płucna, ostra zakrzepica tętnic kończyn dolnych, zakrzepica przetok tętniczo–żylnych do dializ i zakrzepic żył głębokich.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub chirurg naczyniowy, lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów wewnątrznaczyniowych, w co najmniej trzech obszarach, w tym co najmniej 30 wykonanych samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) musi zawierać następujące elementy: obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe – podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym z badania USG dopplerowskiego, TK, MR i innych istotnych, będących podstawą skierowania. Informacja o wcześniej podawanych lekach i środkach kontrastujących, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej. Pacjent musi być dokładnie poinformowany o zabiegu i możliwych powikłaniach. Wymagana pisemna zgoda chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem USG dopplerowskim). W przypadkach zaawansowanych zmian miażdżycowych wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy wyborze dostępu wkłucia uwzględnienie średnicy naczynia pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do wymogów związanych ze średnicą stentu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo (minimum 6 godzin po jedzeniu), wykąpany, nawodniony, z ogolonym miejscem wkłucia, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Można odstąpić od 6 godzinnego okresu przebywania na czczo jeśli potencjalne zalety szybkiego wdrożenia leczenia przewyższają ryzyko znieczulenia pacjenta z pełnym żołądkiem. Pacjent powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować leczenie antyagregacyjne dwoma lekami przeciwplatekowymi w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem lub w szybkim protokole nasycającym w przypadkach ostrych. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia tętniczego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej, odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowany opaskami elastycznymi lub przylepcem, bądź stosuje się urządzenia do zamykania miejsca wkłucia w naczyniu. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. W przypadku wkłucia żylnego czas ten można skrócić do 4 godzin lub 6 godzin w zależności od zastosowanego dostępu naczyniowego. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Leczenie standardowe ASA do końca życia. Nakaz ograniczenia czynników ryzyka choroby miażdżycowej (nikotynizm, hiperchlesterolemia, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca). Zalecenie ćwiczeń fizycznych. Konieczna dalsza kontrola

ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zaleźnie od wskazań (USG dopplerowskie, angio TK lub angio MR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Albers G.W., Goldstein L.B., Hess D.C., Wechsler L.R., Furie K.L., Gorelick P.B., Hurn P., Liebeskind D.S., Nogueira R.G., Saver J.L., STAIR VII Consortium. Stroke Treatment Academic Industry Roundtable (STAIR) recommendations for maximizing the use of intravenous thrombolytics and expanding treatment options with intra – arterial and neuroprotective therapies, *Stroke*, 49/2011, s. 2645 – 2650;
- 2) Malgor R.D., Gasparis A.P., Pharmacome – mechanical thrombectomy for early thrombus removal, *Phlebology*, 1/2012, s. 155 – 162;
- 3) Kuo W.T., Gould M.K., Louie J.D., Rosenberg J.K., Sze D.Y., Hofmann L.V., Catheter – directed therapy for the treatment of massive pulmonary embolism systematic review and meta – analysis of modern techniques, *J Vasc Interv Radiology*, 11/2009, 1431 – 1440.

Część szczegółowa:

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego użytku (igła do nakłucia, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny, cewniki specjalistyczne);
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo (minimum 6 godzin po jedzeniu) nawodniony z wygolonym miejscem planowanego nakłucia, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Pacjent powinien mieć założone dożylne dożylne obwodowe;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastującego i ilości ekspozycji. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu jednorazowego użytku. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie tętnicy odpowiednim urządzeniem.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu – 80 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu – 15 minut, czas zabiegu 80 minut, sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania – 15 minut, obsługa panelu sterującego podczas zabiegu – 80 minut, wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu – 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4ml/s-20ml/s przy ciśnieniu 100PSI-900PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4ml/kg masy ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentację obrazową wykonują technicy elektroradiologii. Badanie powinno być zarejestrowane i wydane w pełnej wersji w zapisie elektronicznym w standardzie DICOM, a wybrane elementy w postaci hard copy (wydruk na filmie, na papierze) obrazujące istotne informacje diagnostyczno-lecznicze. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości leczoną tętnicę/żyłę przed i po zabiegu oraz leczoną zmianę. Poza tym naczynia doprowadzające i odprowadzające leczonej tętnicy. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego sprzętu opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy w aspekcie drożności naczynia. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia

chorego po zabiegu. W przypadku przekroczenia dawki 1Gy należy odnotować to w wyniku badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu uniemożliwiający wykonanie zabiegu. Brak możliwości przejścia przez materiał zakrzepowo-zatorowy światłem naczynia co uniemożliwia przeprowadzenia cewnika do trombektomii;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, na przykład podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego – powyżej 4ml/kg wagi ciała. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i zaleceń producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu. Założenie dostępu do żyły obwodowej. Przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA, dostępność funkcji road mapping oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D. Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml. U pacjentów z bólem spoczynkowym nie pozwalającym na spokojne leżenie znieczulenie zewnątrzoponowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wklucia.

Przy standardowym dostępie pachwinowym przez tętnicę lub żyłę udową wspólną z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego. Można wybrać nakłucie alternatywne (tętnic kończyny górnej lub wkłucie udowe wsteczne) w przypadku niedostępności dojścia przez tętnicę udową wspólną lub w przypadku lepszej dostępności do leczonej zmiany. Przy wyborze dostępu z innej tętnicy obwodowej należy uwzględnić jej średnicę pod kątem wymiarów koszulki umożliwiając przeprowadzenie cewnika do trombektomii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik pig- tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami (zalecane średnice 4F-5F), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące. Cewnik do trombektomii mechanicznej z płukaniem jeśli występuje takie w firmowym zestawie. Heparyna niefrakcjonowana. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp metodą Selingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszuli naczyniowej, wykonanie angiografii przez cewnik diagnostyczny. Przejście przewodnikiem poza lezoną zmianę. Przed zabiegiem podanie 5000 j. heparyny niefrakcjonowanej i.a. w bolusie (2500 j. u chorych dializowanych). Uruchomienie urządzenia do trombektomii i fragmentacja/aspiracja materiału zakrzepowozatorowego. W niektórych obszarach możliwe zastosowanie protekcji obwodowej. W uzasadnionych przypadkach dodatkowo tromboliza dotętnicza a w przypadku znalezienia przyczyny ostrej zakrzepicy (culprit lesion) predylatacja cewnikiem balonowym dobranym do średnicy zdrowego naczynia, nie przekraczającej 20% średnicy naczynia i ewentualne wszczepienie stentu. Rodzaj, średnica i długość stentu dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany, średnicy, przebiegu i rodzaju leczonego naczynia według aktualnych zaleceń klinicznych. W przypadku rezydualnego zwężenia wykonanie postdylatacji cewnikiem z balonem dostosowanym do średnicy stenta. Po wszczepieniu stentu wykonanie kontrolnej arteriografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Założenie opatrunku uciskowego złożonego z gazy jałowej odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowanej opaskami elastycznymi lub przylepcem, względnie zamknięcie naczynia za pomocą specjalnego urządzenia do zamykania naczyń. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury. Nie pozostawia się stentów w przypadku zakrzepicy tętnic płucnych i zakrzepicy żył głębokich.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 1-3.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki padającej na skórę 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem napromienienia, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

99. Zabiegi monitorowane badaniem TK-biopsje diagnostyczne - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.645

ICD 9: 54.221.301

2. Cel procedury.

Przezskórne pobranie płynu lub tkanek do badań diagnostycznych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Bez specyficznych dla tej procedury.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Przezskórna biopsja diagnostyczna pod kontrolą TK jest procedurą stanowiącą alternatywę dla chirurgicznego pobrania materiału. Możliwe jest pobranie materiału z okolic trudnodostępnych innymi metodami z dużą precyzją w stosunku do zmiany patologicznej. Ze względu na dobrą tolerancję zabiegu przez chorych oraz stosunkowo małą ilość powikłań, zabieg w przypadku niesatysfakcjonującego efektu może być powtarzany.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury:

1) względne:

- a) masywne wodobrzusze,
- b) nadmierna otyłość z towarzyszącą marskością wątroby;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) ciężki stan ogólny chorego,
 - c) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - d) ostra niewydolność krążenia,
 - e) niewydolność oddechowa,
 - f) aktywne krwawienie, poziom PLT poniżej 50 000/mm³,
 - g) INR powyżej 1,5.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet karmiących nie jest przeciwwskazany, ograniczenia do wskazań życiowych w wykonywaniu zabiegu u kobiet w ciąży w przypadku stosowania aparatury TK.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

funkcja "fluoro-TK".

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 25 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 10 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w

dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania), sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową świadomą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieodpowiedni rodzaj znieczulenia w zależności od stanu klinicznego pacjenta. Niewłaściwe ułożenie pacjenta do zabiegu. Brak wykonania obrazowania miejsca poddanego leczeniu po zabiegu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – w zależności od obszaru ciała poddanego zabiegowi. Należy zwrócić szczególną uwagę na prawidłowe położenie końca igły do nakłucia w stosunku do struktur naczyniowych, jelit, narządów mięsnych, opłucnej. Możliwość perforacji naczyń, jelit, opłucnej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia i obserwacją czynności życiowych. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Opieka anestezyjologiczna – w zależności od zastosowanego znieczulenia. Profilaktyczne podanie antybiotyku o szerokim spektrum działania. W przypadku biopsji płuca zaleca się

ułożenie pacjenta na około 2 godziny w sposób umożliwiający samoistną kompresję miejsca nakłucia; kontrolne badanie rentgenowskie klatki piersiowej po 2 godzinach i 4 godzinach od zabiegu.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Ricke J., CT and MR – Guided Interventions in Radiology, AH Mahneken, 2009, s. 159 – 310;
- 2) Gupta S., Nguyen H.L., Various Approaches for CT – guided Percutaneous Biopsy of Deep Pelvic Lesions: Anatomic and Technical Considerations, Radiographics 24, s.175–189.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo co najmniej 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA lub AP (inne – w zależności od położenia zmiany). Obszar zainteresowania uwzględnia miejsce występowania patologii;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: protokół w zależności od miejsca nakłucia; zaleca się zastosować skopię TK;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: dodatkowe osłony nie są wymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Hemostaza – aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania – 30 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu – 50 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego – 50 minut;

W sumie cała procedura: 60 min. (modyfikacja czasu zabiegu zależna od możliwości dostępu do zmiany patologicznej).

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący – niejonowy, niskoosmolalny, podawany typowo jak w badaniu TK, w zależności od potrzeb wizualizacji zmian ogniskowych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II stopnia w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynik obejmuje: rodzaj i badania plus ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia rodzaj patologii i skuteczność drenażu. Należy podać metodę wizualizacji, dawkę, czas zabiegu, rodzaj zastosowanego znieczulenia, określić wystąpienie powikłań. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja zdjęciowa powinna obrazować wybrane elementy przedstawiające patologię.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: jeśli konieczne;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od typu aparatu TK;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, wystąpienia krwotoku niemożliwego do natychmiastowego zatamowania i zagrażającego bezpośrednio życiu chorego, masywnej odmy płucnej, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zależna od warunków anatomicznych;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu. Odkażenie pola operacyjnego i obłożenie jałowymi serwetami. Poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu; podanie tlenu u chorych tego wymagających, założenie cewnika do pęcherza moczowego – jeśli konieczne ze względu na stan pacjenta, monitorowanie czynności życiowych.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zaleca się stosować skopię TK lub standardowe akwizycje z użyciem środka kontrastującego do oceny anatomicznej struktur naczyniowych.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Sedacja, znieczulenie miejscowe w ilości do 10ml lub inne. Znieczulenie ogólne – tylko w uzasadnionych przypadkach (decyduje lekarz anestezjolog).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Zależne od lokalizacji ogniska patologicznego – ustala lekarz wykonujący zabieg.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła biopsyjna o długości odpowiedniej do planowej biopsji. Aparat do biopsji – jeśli wymaga tego typ igły. Strzykawki jałowe do aspiracji płynu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje wkłucie igły w obszar ogniska patologicznego, aspirację płynu lub materiału tkankowego oraz wyjęcie igły. Po zabiegu – zaopatrzenie miejsca wkłucia. Ocena miejsca wkłucia igły w obrębie zmiany. Ocena ewentualnego krwawienia lub obecności odmy opłucnowej.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików przymocowany odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odniesienie dawki (DLP) w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 2:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	nie dotyczy
prąd [mA]	
obrazy [obr/s]	
Skopia	
napięcie [kV]	parametry w zależności od typu tomografu komputerowego
prąd [mA]	
rodzaj	
częstość [imp/s]	

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Parametry w zależności od typu tomografu komputerowego.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Nie dotyczy

100. Zabiegi monitorowane badaniem TK-punkcie przestrzeni płynowej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.646

ICD 9: 54.221.302

2. Cel procedury.

Przezskórna ewakuacja lub pobranie płynu do badań diagnostycznych pod kontrolą Tomografii Komputerowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Bez specyficznych dla tej procedury.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Przezskórna ewakuacja przestrzeni płynowej lub punkcja diagnostyczna jest procedurą stanowiącą alternatywę dla chirurgicznego usunięcia płynu. Wprowadzenie igły pod kontrolą TK umożliwia jej precyzyjne położenie w obrębie przestrzeni patologicznej. Może być wykonywana również w celu pobrania płynu do badań bakteriologicznych. Istnieje wiele przyczyn powodujących gromadzenie się wolnego płynu, na przykład: stan zapalny, obecność guza nowotworowego, płyn związany z przebyłym zabiegiem operacyjnym, obecnością krwi w jamie brzusznej, ropnia, zmiany pourazowe, utrudniony odpływ moczu z nerki lub żółci, ogniska spowodowane obecnością pasożytów. Ze względu na dobrą tolerancję zabiegu przez chorych oraz stosunkowo małą ilość powikłań, zabieg w przypadku niesatysfakcjonującego efektu może być powtarzany.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Sepsa, ciężki stan ogólny chorego, wysokie niestabilne nadciśnienie, ostra niewydolność krążenia, niewydolność oddechowa, aktywne krwawienie, poziom PLT poniżej 100 000/mm³, INR powyżej 2.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Nie jest przeciwwskazany, ograniczenia w wykonywaniu zabiegu u kobiet w ciąży w przypadku stosowania aparatury TK.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

funkcja "fluoro – TK".

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 25 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 10 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) musi zawierać następujące elementy: wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania), sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków cieniujących z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieodpowiedni rodzaj znieczulenia w zależności od stanu klinicznego pacjenta. Niewłaściwe ułożenie pacjenta do zabiegu. Brak wykonania obrazowania miejsca poddanego leczeniu po zabiegu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – w zależności od obszaru ciała poddanego zabiegowi. Należy zwrócić szczególną uwagę na prawidłowe położenie końca igły do nakłucia w stosunku do struktur naczyniowych, jelit, narządów mięszzowych, opłucnej. Możliwość perforacji naczyń, jelit, opłucnej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Opieka anestezyjologiczna – w zależności od zastosowanego znieczulenia. Profilaktyczne podanie antybiotyku o szerokim spektrum działania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Ricke J., CT and MR – Guided Interventions in Radiology, AH Mahneken, 2009, s. 159 – 310;
- 2) Gupta S., Nguyen H.L., Various Approaches for CT – guided Percutaneous Biopsy of Deep Pelvic Lesions: Anatomic and Technical Considerations, Radiographics 24, s.175–89.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo co najmniej 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA lub AP (inne – w zależności od położenia zmiany). Obszar zainteresowania uwzględnia miejsce występowania patologii;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: protokół w zależności od miejsca nakłucia; zaleca się zastosować skopię TK;

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: dodatkowe osłony nie są wymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Hemostaza – aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania – 30 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu – 50 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego – 50 minut;

W sumie cała procedura: 60 minut (modyfikacja czasu zabiegu zależna od możliwości dostępu do zbiornika płynowego).

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący – niejonowy, niskoosmolalny, podawany typowo jak w badaniu TK, w zależności od potrzeb wizualizacji zmian ogniskowych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II stopniem w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynik obejmuje: rodzaj badania plus ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia rodzaj patologii i skuteczność drenażu. Podać metodę wizualizacji, dawkę , czas zabiegu, rodzaj zastosowanego znieczulenia. Określić wystąpienie powikłań. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa uwidacznia elementy przedstawiające patologię.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: jeśli konieczne;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: automatyczne w zależności od typu aparatu TK;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, wystąpienia krwotoku niemożliwego do natychmiastowego zatamowania i zagrażającego bezpośrednio życiu chorego, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zależna od warunków anatomicznych;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu. Odkażenie pola operacyjnego i obłożenie jałowymi serwetami. Poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu; podanie tlenu u chorych tego wymagających, założenie cewnika do pęcherza moczowego – jeśli konieczne ze względu na stan pacjenta, monitorowanie czynności życiowych.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zaleca się stosować skopię TK lub standardowe akwizycje z użyciem środka kontrastującego do oceny anatomicznej struktur naczyniowych.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Sedacja, znieczulenie miejscowe w ilości do 10ml lub inne. Znieczulenie ogólne – tylko w uzasadnionych przypadkach (decyduje lekarz anestezjolog).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Zależne od lokalizacji ogniska patologicznego – ustala lekarz wykonujący zabieg.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła do nakłucia o długości odpowiedniej do obszaru nakłucia. Strzykawki jałowe do aspiracji płynu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje wkłucie igły w obszar zbiornika płynu, aspirację płynu oraz wyjęcie igły. Po zabiegu – zaopatrzenie miejsca wkłucia. Ocena miejsca wkłucia igły w obrębie zmiany. Ocena ewentualnego krwawienia lub obecności odmy opłucnowej.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików przymocowany odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odniesienie dawki (DLP) w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 2:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	nie dotyczy
prąd [mA]	

obrazy [obr/s]	
Skopia	
napięcie [kV]	parametry w zależności od typu tomografu komputerowego
prąd [mA]	
rodzaj	
częstość [obr/s]	

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Parametry w zależności od typu tomografu komputerowego.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Nie dotyczy

101. Zabiegi monitorowane badaniem TK-drenaż przestrzeni płynowych w obrębie jamy brzusznej i przestrzeni zaotrzewnowej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.647

ICD 9: 54.910.301

2. Cel procedury.

Przezskórna ewakuacja wolnego płynu z jamy brzusznej i przestrzeni zaotrzewnowej pod kontrolą Tomografii Komputerowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Bez specyficznych dla tej procedury.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Przezskórna ewakuacja płynu z jamy brzusznej i przestrzeni zaotrzewnowej jest procedurą stanowiącą alternatywę dla chirurgicznego usunięcia płynu. Wprowadzenie igły i drenu pod kontrolą TK umożliwia ich precyzyjne położenie w obrębie przestrzeni patologicznej. Istnieje wiele przyczyn powodujących gromadzenie się wolnego płynu, np.: perforacja jelita spowodowana stanem zapalnym, uchyłkiem lub obecnością guza; zmiany zapalne w obrębie narządów jamy brzusznej; płyn związany z przebytym zabiegiem operacyjnym, obecnością krwi w jamie brzusznej, ropnia, zmiany pourazowe, utrudniony odpływ moczu z nerki lub żółci. Najprostszą metodą drenażu płynu jest dostęp przez powłoki brzuszne i wprowadzenie cewnika drenującego do patologicznej przestrzeni płynowej. Możliwe jest również nakłucie zbiornika płynu od strony grzbietowej. Ze względu na dobrą tolerancję zabiegu przez chorych oraz stosunkowo małą ilość powikłań, zabieg w przypadku niesatysfakcjonującego efektu może być powtarzany.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) ciężki stan ogólny chorego,
 - c) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - d) ostra niewydolność krążenia,
 - e) niewydolność oddechowa,
 - f) nieskompensowana niewydolność wątroby,
 - g) aktywne krwawienie,
 - h) poziom PLT poniżej 100 000/ mm³,
 - i) INR powyżej 2.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet karmiących nie jest przeciwwskazany; ograniczenia do wskazań życiowych w wykonywaniu zabiegu u kobiet w ciąży w przypadku stosowania aparatury TK.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

funkcja "fluoro – TK".

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 25 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 10 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej

terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie: skierowanie (poza wymaganymi prawem) musi zawierać następujące elementy.

Wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania), sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową świadomą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieodpowiedni rodzaj znieczulenia w zależności od stanu klinicznego pacjenta. Niewłaściwe ułożenie pacjenta do zabiegu. Brak wykonania obrazowania miejsca poddanego leczeniu po zabiegu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – w zależności od obszaru ciała poddanego zabiegowi. Należy zwrócić szczególną uwagę na prawidłowe położenie końca igły do nakłucia w stosunku do struktur naczyniowych, jelit, narządów mięsnych, opłucnej. Możliwość perforacji naczyń, jelit, opłucnej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godzin, wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przyklepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Opieka anestezjologiczna

– w zależności od zastosowanego znieczulenia. Profilaktyczne podanie antybiotyku o szerokim spektrum działania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Ricke J., CT and MR – Guided Interventions in Radiology, AH Mahneken, 2009, s. 159 – 310;
- 2) Gupta S., Nguyen H.L., Various Approaches for CT – guided Percutaneous Biopsy of Deep Pelvic Lesions: Anatomic and Technical Considerations, Radiographics 24, s. 175 – 189.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo co najmniej 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA lub AP (inne – w zależności od położenia zmiany). Obszar zainteresowania uwzględnia miejsce występowania patologii;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: protokół w zależności od miejsca nakłucia; zaleca się zastosować skopię TK;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: dodatkowe osłony nie są wymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Hemostaza – aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia i założenia drenu odprowadzającego połączonego ze szczelnym zbiornikiem na gromadzący się płyn, założenie opatrunku.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) lekarz: wykonanie badania – 30 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu – 50 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego – 50 minut;

W sumie cała procedura: 60 minut (modyfikacja czasu zabiegu zależna od możliwości dostępu do zbiornika płynowego).

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący – niejonowy, niskoosmolalny, podawany typowo jak w badaniu TK, w zależności od potrzeb wizualizacji zmian ogniskowych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II stopnia w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

Wynik obejmuje: rodzaj badania plus ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia rodzaj patologii i skuteczność drenażu. Należy podać metodę wizualizacji, dawkę, czas zabiegu, rodzaj zastosowanego znieczulenia. Określić wystąpienie powikłań. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa ukazuje wybrane elementy przedstawiające patologię.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: jeśli konieczne;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: automatyczne w zależności od typu aparatu TK;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, wystąpienia krwotoku niemożliwego do natychmiastowego zatamowania i zagrażającego bezpośrednio życiu chorego, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zależna od warunków anatomicznych;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu. Odkażenie pola operacyjnego i obłożenie jałowymi serwetami. Poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu: podanie tlenu u chorych tego wymagających, założenie cewnika do pęcherza moczowego – jeśli konieczne ze względu na stan pacjenta, monitorowanie czynności życiowych.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zaleca się stosować skopię TK lub standardowe akwizycje z użyciem środka kontrastującego do oceny anatomicznej struktur naczyniowych.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Sedacja, znieczulenie miejscowe w ilości do 10ml lub inne. Znieczulenie ogólne – tylko w uzasadnionych przypadkach (decyduje lekarz anestezjolog).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Zależne od lokalizacji ogniska patologicznego – ustala lekarz wykonujący zabieg.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła do nakłucia lub trokar o długości odpowiedniej do obszaru nakłucia. Zestaw jałowych drenów z otworami bocznymi. Prowadnik z zagiętym końcem. Koszulka wprowadzająca – jeśli wymaga tego rodzaj zakładanego drenu. Worek kolekcyjny. Mocowanie drenu do skóry.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje wkłucie igły w obszar zbiornika płynu, założenie prowadnika z zagiętym końcem i wprowadzenie po nim cewnika do drenażu – z otworami bocznymi. Dren należy umocować do skóry w sposób uniemożliwiający jego wysunięcie się z przestrzeni patologicznej. Po zabiegu – zaopatrzenie miejsca wkłucia. Ocena miejsca wkłucia igły/trokara w obrębie zmiany. Ocena ewentualnego krwawienia lub odmy opłucnowej.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików przymocowany odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia oraz drożności drenu. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia i założonego drenu. Odnotowanie dawki (DLP) w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 2:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	nie dotyczy
prąd [mA]	
obrazy [obr/s]	
Skopia	
napięcie [kV]	parametry w zależności od typu tomografu komputerowego
prąd [mA]	
rodzaj	
częstość [imp/s]	

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Parametry w zależności od typu tomografu komputerowego.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Nie dotyczy

102. Zabiegi monitorowane badaniem TK-drenaż przestrzeni płynowych w obrębie miednicy mniejszej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.648

ICD 9: 54.910.302

2. Cel procedury.

Przezkórna ewakuacja wolnego płynu z miednicy małej pod kontrolą TK.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Bez specyficznych dla tej procedury.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Przezkórna ewakuacja wolnego płynu z miednicy małej jest procedurą stanowiącą alternatywę dla chirurgicznego usunięcia płynu. Wprowadzenie igły i drenu pod kontrolą TK umożliwia ich precyzyjne położenie w obrębie przestrzeni patologicznej. Istnieje wiele przyczyn powodujących gromadzenie się wolnego płynu, na przykład: perforacja jelita spowodowana zapaleniem wyrostka, uchyłka lub obecnością guza: choroba Crohna; zmiany zapalne w obrębie miednicy małej; płyn związany z przebyłym zabiegiem operacyjnym, obecnością krwi w jamie brzusznej, ropnia i tym podobne. Najprostszą metodą drenażu płynu jest dostęp przez powłoki brzuszne. Gdy ze względów klinicznych jest on utrudniony, można wykonać drenaż nakłuwając na przykład: mięśnie pośladka. Możliwy jest także dostęp transrektalny lub transwaginalny. Ze względu na dobrą tolerancję zabiegu przez pacjenta oraz stosunkowo małą ilość powikłań, zabieg w przypadku niesatysfakcjonującego efektu może być powtarzany.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) bezwzględne:

- a) sepsa,
- b) ciężki stan ogólny chorego,
- c) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- d) ostra niewydolność krążenia,
- e) niewydolność oddechowa,
- f) nieskompensowana niewydolność wątroby,
- g) aktywne krwawienie,
- h) poziom PLT poniżej 100 000/mm³,
- i) INR powyżej 2.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Karmienie piersią nie jest przeciwwskazane: ograniczenia w wykonywaniu zabiegu u kobiet w ciąży w przypadku stosowania aparatury TK.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

funkcja "fluoro – TK".

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 25 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 10 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie: skierowanie (poza wymaganymi prawem) musi zawierać następujące elementy.

Wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania), sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków ceniujących z następową świadomą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieodpowiedni rodzaj znieczulenia w zależności od stanu klinicznego pacjenta. Niewłaściwe ułożenie pacjenta do zabiegu. Brak wykonania obrazowania miejsca poddanego leczeniu po zabiegu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – w zależności od obszaru ciała poddanego zabiegowi. Należy zwrócić szczególną uwagę na prawidłowe położenie końca igły do nakłucia w stosunku do struktur naczyniowych, jelit, pęcherza moczowego. Możliwość perforacji naczyń, jelit, pęcherza.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Opieka anestezjologiczna – w zależności od zastosowanego znieczulenia. Profilaktyczne podanie antybiotyku o szerokim spektrum działania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Ricke J., CT and MR – Guided Interventions in Radiology, AH Mahneken, 2009, s. 159 – 310;
- 2) Gupta S., Nguyen H.L., Various Approaches for CT – guided Percutaneous Biopsy of Deep Pelvic Lesions: Anatomic and Technical Considerations, Radiographics 24, s. 175 – 189;
- 3) Harisinghani M.G., Gervais D.A., CT – guided Transgluteal Drainage of Deep Pelvic Abscesses, Indications, Technique, Procedure – related Complications and Clinical Outcome, Radiographics 22, s. 1353 – 1367.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo co najmniej 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA lub AP (inne – w zależności od położenia zmiany). Obszar zainteresowania uwzględnia miejsce występowania patologii;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: protokół w zależności od miejsca nakłucia: zaleca się zastosować skopię TK;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: dodatkowe osłony nie są wymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Hemostaza – aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia i założenia drenu odprowadzającego, połączenie z workiem kolekcyjnym, założenie opatrunku.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) lekarz: wykonanie badania – 30 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu – 50 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego – 50 minut;

W sumie cała procedura: 60 minut (modyfikacja czasu zabiegu zależna od możliwości dostępu do zbiornika plynowego).

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący – niejonowy, niskoosmolalny, podawany typowo jak w badaniu TK, w zależności od potrzeb wizualizacji zmian ogniskowych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II stopnia w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

Wynik obejmuje: rodzaj badania plus ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia rodzaj patologii i skuteczność drenażu. Należy podać metodę wizualizacji, dawkę, czas zabiegu, rodzaj zastosowanego znieczulenia. Określić występowanie powikłań. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa ukazuje wybrane elementy przedstawiające patologię.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: jeśli konieczne;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: automatyczne w zależności od typu aparatu TK;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, wystąpienia krwotoku niemożliwego do natychmiastowego zatamowania i zagrażającego bezpośrednio życiu chorego, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zależna od warunków anatomicznych;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu. Odkażenie pola operacyjnego i obłożenie jałowymi serwetami. Poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu; podanie tlenu u chorych tego wymagających, założenie cewnika do pęcherza moczowego – jeśli konieczne ze względu na stan pacjenta, monitorowanie czynności życiowych.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zaleca się stosować skopię TK lub standardowe akwizycje z użyciem środka kontrastującego do oceny anatomicznej struktur naczyniowych.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Sedacja, znieczulenie miejscowe w ilości do 10ml lub inne. Znieczulenie ogólne – tylko w uzasadnionych przypadkach (decyduje lekarz anestezjolog).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Zależne od lokalizacji ogniska patologicznego – ustala lekarz wykonujący zabieg.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła do nakłucia lub trokar o długości odpowiedniej do obszaru nakłucia. Zestaw jałowych drenów z otworami bocznymi. Prowadnik z zagiętym końcem. Koszulka wprowadzająca – jeśli wymaga tego rodzaj zakładanego drenu. Worek kolekcyjny. Mocowanie drenu do skóry.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Prawidłowo przeprowadzony zabieg polega na nakłuciu patologicznej przestrzeni płynowej i wprowadzeniu zagiętego prowadnika. Po prowadniku wprowadza się odpowiedni dren

z otworami bocznymi i podłącza do worka kolekcyjnego. Dren należy umocować do skóry w sposób uniemożliwiający jego wysunięcie się z przestrzeni patologicznej. Ocena miejsca wkłucia igły/trokara w obrębie zmiany. Ocena ewentualnego krwawienia lub perforacji jelita.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików przymocowany odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia oraz drożności drenu. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia i założeni drenu. Odnotowanie dawki (DLP) w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Przestrzegać włączania skopii TK tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 2:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	nie dotyczy
prąd [mA]	
obrazy [obr/s]	
Skopia	
napięcie [kV]	parametry w zależności od typu tomografu komputerowego
prąd [mA]	
rodzaj	
częstość [imp/s]	

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Parametry w zależności od typu tomografu komputerowego.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Nie dotyczy

103. Ablacja splotu trzewnego i inne neurolizy wykonywane pod kontrolą badania TK - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.649

ICD 9: 54.999.302

2. Cel procedury.

Ablacja oraz neuroliza są to zabiegi polegające na nieodwracalnym zniszczeniu włókien nerwowych. Mogą dotyczyć nerwów obwodowych, zwojów autonomicznych lub włókien czuciowych. Zabieg ma na celu zniesienie lub znacznego stopnia osłabienie bólu, co przyczynia się do zmniejszenia stosowanych dawek leków przeciwbólowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Bez specyficznych dla tej procedury.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Ablacja oraz neurolyza splotów nerwowych wykonywane są w przypadkach długotrwałego i niepoddającego się leczeniu farmakologicznemu bólu uniemożliwiającego prawidłowe funkcjonowanie pacjenta. Dotyczy to zarówno neuralgii jak i bólów spowodowanych infiltracją nowotworową tkanek. Pod kontrolą TK wprowadza się igłę do neurolyzy lub sondę do ablacji (połączoną z aparatem do ablacji) w miejsce anatomicznej lokalizacji splotów lub nerwów, które mają być poddane destrukcji. Dokładna anatomiczna lokalizacja obszaru poddanego zabiegowi umożliwia prawidłowe wyłączenie czucia bólu oraz zapobiega powstaniu powikłań związanych z niezamierzonym uszkodzeniem struktur naczyniowych. Ze względu na dobrą tolerancję zabiegu przez pacjenta oraz stosunkowo małą ilość powikłań, zabieg

w przypadku niesatysfakcjonującego efektu może być powtarzany.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) bezwzględne:

- a) sepsa,
- b) ciężki stan ogólny chorego,
- c) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- d) ostra niewydolność krążenia,
- e) niewydolność oddechowa,
- f) nieskompensowana niewydolność wątroby,
- g) aktywne krwawienie,
- h) poziom PLT poniżej 100 000/mm³,
- i) INR powyżej 2.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Nie jest przeciwwskazany; ograniczenia w wykonywaniu zabiegu u kobiet w ciąży w przypadku stosowania aparatury TK.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

funkcja "fluoro – TK".

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 25 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 10 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie: skierowanie (poza wymaganymi prawem) musi zawierać następujące elementy.

Wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania), sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków cieniujących z następową świadomą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieodpowiedni rodzaj znieczulenia w zależności od stanu klinicznego pacjenta. Niewłaściwe ułożenie pacjenta do zabiegu – w zależności od obszaru objętego zabiegiem. Niewłaściwe położenie końca igły ablacyjnej lub do neurolizy.

Niewłaściwy dobór stężenia środka do neurolyzy lub niewłaściwy dobór temperatury sondy ablacyjnej. Brak wykonania obrazowania miejsca poddanego leczeniu po zabiegu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – w zależności od obszaru ciała poddanego zabiegowi. Należy zwrócić szczególną uwagę na prawidłowe położenie końca igły do neurolyzy lub sondy ablacyjnej w stosunku do struktur naczyniowych. Możliwość uszkodzenia struktur sąsiadujących spowodowana wysoką temperaturą sondy lub zastosowaniem substancji do neurolyzy – np. alkohol.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo min 6 godzin, wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Opieka anestezyjologiczna – w zależności od zastosowanego znieczulenia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Ricke J., CT and MR – Guided Interventions in Radiology, AH Mahneken, 2009, s. 159 – 310;
- 2) Kambadakone A., CT – guided Celiac Plexus Neurolysis: A Review of Anatomy, Indications, Technique and Tips for Successful Treatment, RadioGraphics,31, ct.2011, s. 1599 – 1621;
- 3) Lee M.J., Mueller P.R., CT – guided celiac ganglion block with alcohol, AJR 161/1993, s. 633 – 636.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: prawidłowy dobór sond / igieł ablacyjnych;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo co najmniej 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA lub AP (inne – w zależności od położenia zmiany). Obszar zainteresowania uwzględnia miejsce występowania patologii;

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: protokół w zależności od miejsca nakłucia: zaleca się zastosować skopię TK;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet – tylko jeśli to nie uniemożliwia wykonanie zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie igły lub sondy ablacyjnej i koszulki hemostatycznej (jeśli była stosowana), hemostaza – aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku jałowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) lekarz: wykonanie badania – 40 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu – 60 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego – 50 minut;

W sumie cała procedura: 70 minut (modyfikacja czasu zabiegu zależna od rodzaju zastosowanej ablacji lub środka do neurolizy).

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący – niejonowy, niskoosmolalny, podawany typowo jak w badaniu TK, w zależności od potrzeb wizualizacji zmian ogniskowych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II stopnia w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

Wynik obejmuje: rodzaj badania plus ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocena rodzaju patologii i skuteczność ablacji. Należy podać rodzaj (typ i producent) aparatu do ablacji, metodę wizualizacji, dawkę, czas zabiegu, rodzaj zastosowanego znieczulenia. Określić wystąpienie powikłań. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa uwidacznia wybrane elementy przedstawiające patologię.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: jeśli konieczne;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: automatyczne w zależności od typu aparatu TK;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, wystąpienia krwotoku niemożliwego do natychmiastowego zatamowania lub odmy opłucnowej zagrażającej bezpośrednio życiu chorego, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zależna od warunków anatomicznych;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu. Odkażenie pola operacyjnego i obłożenie jałowymi serwetami. Poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu; podanie tlenu u chorych tego wymagających, założenie cewnika do pęcherza moczowego, monitorowanie czynności życiowych.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zaleca się stosować skopię TK lub standardowe akwizycje z użyciem środka kontrastującego do oceny anatomicznej struktur naczyniowych.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Sedacja, znieczulenie miejscowe nasiękowe w ilości do 10ml lub inne. Znieczulenie ogólne – tylko w uzasadnionych przypadkach (decyduje lekarz anestezjolog).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Zależne od lokalizacji ogniska patologicznego – ustala lekarz wykonujący zabieg.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Aparat do ablacji z kompletem sond/elektrod. Koszulka wprowadzająca – jeśli wymaga tego rodzaj sondy. Igły do neurolizy. Preparat do neurolizy (np. alkohol).

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje wkłucie igły do neurolizy lub sondy w obszar patologii i wykonanie celowanej destrukcji struktur nerwowych. Po zabiegu – zaopatrzenie miejsca wkłucia. Ocena miejsca wkłucia sondy ablacyjnej: dokładne umieszczenie sondy (sond) w obrębie zmiany i włączenie aparatu zasilającego. Ocena ewentualnego krwawienia lub odmy opłucnowej.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie dawki (DLP) w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Przestrzegać włączania skopii TK tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	nie dotyczy
prąd [mA]	
obrazy [obr/s]	
Skopia	
napięcie [kV]	parametry w zależności od typu tomografu komputerowego
prąd [mA]	
rodzaj	
częstość [imp/s]	

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Parametry w zależności od typu tomografu komputerowego.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Nie dotyczy.

104. Implantacja cewnika permanentnego do hemodializy - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.650

ICD 9: 39.954.100

2. Cel procedury.

Uzyskanie dostępu naczyniowego umożliwiającego przewlekłą hemodializę u chorych z przewlekłą niewydolnością nerek.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. med. Radosław Pietura, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie.

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Niewydolność nerek wymagająca leczenia dializami dłużej niż 1 miesiąc.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Zapewnienie szybkiego dostępu do układu krwionośnego umożliwiającego przewlekłą hemodializę.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) brak współpracy chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) zakażenie w miejscu implantacji,
 - c) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury. Ultrasonograf z opcją kolorowego Dopplera w sondzie od 6 MHz do 8 MHz ze sterylnym obłożeniem sondy.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 30 zabiegów, w tym co najmniej 15 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub

pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) powinno zawierać następujące elementy:

Wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania), sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową świadomą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego, stolika oraz panela cyfrowego (wzmacniacza) i sondy ultrasonograficznej, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieprawidłowa ocena drożności żył.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia. Wprowadzanie przewodnika pod kontrolą USG i rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików, przymocowany odpowiedniej długości i szerokości przyłepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 12 godzin z kontrolą pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Tordoir J., Best practice in vascular access, Minerva Medica, 2010;
- 2) Am Kidney J., Clinical practice guidelines for vascular access, 48/2006, s. 176-247;
- 3) Guidelines of Vascular Access Society, http://www.vascularaccessociety.com/index.php?option=com_content&view=article&id=45&Itemid=19.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia żyły, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, zestaw do mikropunkcji), cewniki diagnostyczne, mikroprowadniki);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną żyłę lub jej odgałęzienia;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu,
obrazy [obr/s]	2-5

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet – tylko jeśli nie uniemożliwiają wykonania zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu użytego do zabiegu, ucisk miejsca dostępu aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca dostępu, założenie opatrunku jałowego. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko. Sprzątnięcie sprzętu z rozdzielaczem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej. Wykonanie opisu zabiegu. Rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) lekarz: wykonanie badania 45 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 70 minut;

W sumie cała procedura: 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (od 360mgJ do 400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dożylnie do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości od 2ml do 20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością od 1ml/s do 10ml/s przy ciśnieniu od 300PSI do 700PSI. Ilość, szybkość i sposób podania środka kontrastującego dobrany indywidualnie do kalibru naczynia i widocznej patologii. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie przekraczać ilości środka kontrastującego 4ml/kg masy ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje badanie naczyniowe obszaru zainteresowania oraz zabieg implantacji cewnika permanentnego. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru milimetrowego. Wynik obejmuje: nagłówek z wpisanym rodzajem zabiegu (+ ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocena rodzaju i kalibru żyły użytej do dostępu naczyniowego. Uwzględnia odmiany anatomiczne naczyń. Należy określić rodzaj (typ, producenta) użytego sprzętu i lokalizację dystalną wprowadzonego cewnika. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentację obrazową wykonują technicy elektroradiologii. Badanie powinno być zarejestrowane i wydane w pełnej wersji w zapisie cyfrowym w formacie DICOM, a wybrane elementy przedstawiające końcowy efekt implantacji cewnika (wydruk na filmie, na papierze). Opis wyniku badania wydrukowany na papierze, powinien zawierać dane pracowni wykonującej badanie, podpis lekarza oceniającego badanie (procedurę) i ewentualnie lekarza konsultującego. Sumaryczna dawka powinna być wpisana w opisie badania aby stanowić materiał do obliczenia sumarycznej dawki podczas całego procesu leczenia w jednostce czasu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii naczyń;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku braku współpracy z chorym sugerowana jest rezygnacja z angiografii subtrakcyjnej w celu uniknięcia dużej ilości artefaktów ruchowych;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii w przypadku trudnej współpracy oddechowej chorego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykapany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W zależności od stanu chorego powinien być poddany sedacji. Zalecane badania: USG doppler żył szyjnych i udowych, INR, poziom kreatyniny. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Dostępność funkcji road map. Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej. Sumaryczna dawka powinna być wpisana w opisie badania aby stanowić materiał do obliczenia sumarycznej dawki podczas całego procesu leczenia w jednostce czasu.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml, można zastosować sedację – w zależności od stanu klinicznego pacjenta lub znieczulenie ogólne w przypadkach uzasadnionych.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Miejsce nakłucia żyły szyjnej pod kontrolą USG, zwykle około 1cm-2cm powyżej obojczyka, w dostępie udowym od 1cm do 1,5cm poniżej więzadła pachwinowego.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zestaw zawierający, igłę, miniprowadnik, (zestaw do mikropunkcji), słuzę, poszerzacze, cewnik z lub bez portu. W szczególnych przypadkach cewniki diagnostyczne od 4F do 5F oraz prowadnik hydrofilny 0,035". Heparyna niefrakcjonowana 5000 jednostek dożylnie.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pod kontrolą sterylnej sondy USG nakłuwana jest przezskórnie żyła i wprowadzany jest miniprowadnik. Następnie pod kontrolą fluoroskopii koniec prowadnika umiejscawiany jest w żyłę głównej górnej (dostęp z żyły szyjnej) lub dolnej (dostęp z żyły udowej). Kolejno

nanizowane są po przewodniku rozszerzacz rozpoczynając od najwęższego a na końcu śluza. Przez śluzę wprowadzany jest cewnik, którego dystalny koniec umieszczony jest w ujściu żyły czczej górnej do przedsionka prawego (dostęp szyjny) lub w dolnej połowie żyły głównej dolnej (dostęp udowy). Proksymalny koniec cewnika zabezpieczony jest sterylnym opatrunkiem lub łączony z portem podskórnym.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 2 godziny pod kontrolą pielęgniarską miejsca dostępu. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury. W zależności od miejsca lokalizacji stentu może zachodzić konieczność prowadzenia terapii dwoma lekami p/ płytkowymi do 3 miesięcy po zabiegu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Od 10 do 45 minut – czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne:

Częstość [obr/s]: 1-2.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

105. Założenie dostępu naczyniowego-inne - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.651

ICD 9: 39.955.100

2. Cel procedury.

Uzyskanie dostępu naczyniowego umożliwiającego przewlekłe podawanie leków, krwi, płynów krwiozastępczych, hemodializę u chorych, u których zachodzi konieczność stworzenia szybkiego dostępu do układu krwionośnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. med. Radosław Pietura, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Bez specyficznych dla tej procedury.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Zapewnienie szybkiego dostępu do układu krwionośnego umożliwiającego przewlekłe podawanie leków, krwi, płynów krwiozastępczych, hemodializę.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny chorego,
- b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- c) brak współpracy chorego;

2) bezwzględne:

- a) sepsa,
- b) zakażenie w miejscu implantacji,
- c) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury. Ultrasonograf z opcją kolorowego dopplera w sondzie 6 MHz – 8 MHz ze sterylnym obłożeniem sondy.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 30 zabiegów, w tym co najmniej 15 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) powinno zawierać następujące elementy:

Wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania), sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następującą świadomą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego, stolika oraz panelu cyfrowego (wzmacniacza) i sondy ultrasonograficznej, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego

użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieprawidłowa ocena drożności żył.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia. Wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików, przymocowany odpowiedniej długości i szerokości plastrami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) J. Best practice in vascular access: Minerva Medica 2010, *Clinical practice guidelines for vascular access*. Am J Kidney Dis 1/2006, s. 176 – 247.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo co najmniej 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną żyłę lub jej odgałęzienia;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet – tylko jeśli nie uniemożliwiają wykonania zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu użytego do zabiegu, ucisk miejsca dostępu aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca dostępu, założenie opatrunku jałowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 45 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 70 minut.

W sumie cała procedura: 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dożylnie do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 1ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Ilość, szybkość i sposób podania środka kontrastującego dobrany indywidualnie do kalibru naczynia i widocznej patologii. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka cieniującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie przekraczać ilości środka kontrastującego 4ml/kg masy ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje badanie naczyniowe obszaru zainteresowania oraz zabieg implantacji cewnika permanentnego. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru milimetrowego.

Wynik obejmuje: rodzaj zabiegu plus ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia rodzaj i kaliber żyły użytej do dostępu naczyniowego. Uwzględnia odmiany anatomiczne naczyń. Należy określić rodzaj (typ, producenta) użytego sprzętu i lokalizację dystalną wprowadzonego cewnika. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa uwidacznia wybrane elementy przedstawiające końcowy efekt implantacji cewnika.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku braku współpracy z chorym sugerowana jest rezygnacja z angiografii subtrakcyjnej w celu uniknięcia dużej ilości artefaktów ruchowych;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml/kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii w przypadku trudnej współpracy oddechowej chorego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W zależności od stanu chorego powinien być poddany sedacji. Zalecane badania: USG doppler żył szyjnych i udowych, INR, poziom kreatyniny. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Dostępność funkcji road mapping. Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml; można zastosować sedację – w zależności od stanu klinicznego pacjenta lub znieczulenie ogólne w przypadkach uzasadnionych.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Miejsce nakłucia żyły szyjnej pod kontrolą USG, zwykle ok. 1cm-2cm powyżej obojczyka, w dostępie udowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, przy dostępie z żył kończyny górnej ostrożne nakłucie 3cm-5cm powyżej szpary stawu łokciowego. W przypadkach braku dostępu do w/w żył wybranie odpowiedniego kalibru żyły w innej lokalizacji.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zestaw zawierający, igłę, miniprowadnik, śluzę, poszerzacze, cewnik z lub bez portu. W szczególnych przypadkach cewnik diagnostyczny 4Fr-5Fr oraz prowadnik hydrofilny 0,035". Heparyna niefrakcjonowana 5000j. dożylnie.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pod kontrolą sterylnej sondy USG nakłuwana jest przezskórnie żyła i wprowadzany jest miniprowadnik. Następnie pod kontrolą fluoroskopii koniec prowadnika umiejscawiany jest w żyłę głównej górnej (dostęp z żyły szyjnej lub łokciowej) lub dolnej (dostęp z żyły udowej). Kolejno nanizywane są po prowadniku rozszerzacze rozpoczynając od najwęższego a na końcu śluzę. Przez śluzę wprowadzany jest cewnik, którego dystalny koniec umieszczany jest w żyłę lub górnej połowie żyły głównej górnej (dostęp szyjny lub łokciowy) lub dolnej połowie żyły głównej dolnej (dostęp udowy). Proksymalny koniec cewnika zabezpieczony jest sterylnym opatrunkiem lub łączony z portem podskórnym.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików i waleczka, ufixowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przyklepcem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 2 godziny pod kontrolą pielęgniarską miejsca dostępu. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury. W zależności od miejsca lokalizacji stentu może zachodzić konieczność prowadzenia terapii dwoma lekami przeciwpłytkowymi do 3 miesięcy po zabiegu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-5
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2-5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

106. Implantacja stentów do dróg łzowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.652

ICD 9: 09.491.200

2. Cel procedury.

Wprowadzenie do światła dróg łzowych stentu w miejscu ich zwężenia lub niedrożności (jednostronne).

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Artur Maliborski, prof. dr hab. n. med. Romana Bogusławska-Walecka, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi: całkowita lub częściowa niedrożność dróg łzowych.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Implantacja stentu powoduje mechaniczne poszerzenie światła dróg łzowych. Pozwala to na zlikwidowanie patologicznego łzawienia i przywrócenie prawidłowego odpływu łez z worka spojówkowego do jamy nosa. Zapobiega mechanizmom restenozy. Nie zapobiega intymalnemu rozrostowi i przerostowi przez tkankę patologiczną. Zabieg wykonywany jest w warunkach ambulatorium zabiegowego, w znieczuleniu miejscowym, z wyjątkiem niewspółpracujących dzieci. Jest to metoda stosowana od 1995 roku przez lekarzy okulistów oraz radiologów, jako procedura pierwotnego udrożnienia (pierwszego rzutu) lub leczenia nawrotowej restenozy.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) uczulenie na środek kontrastujący,
- b) nadczynność tarczycy,
- c) niedrożność kanalików łzowych,
- d) znaczna hipoplazja worka łzowego,
- e) obecność złogów w worku łzowym lub nowotwór worka łzowego,
- f) przebyte urazy dróg łzowych;

2) bezwzględne:

- a) ostre stany zapalne dróg łzowych.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bezwzględnie przeciwwskazane u kobiet w ciąży.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 10 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 5 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki);
- 5) oddział lub ambulatorium z gabinetem zabiegowym w zakresie okulistyki lub otorynolaryngologii z równoważnikiem co najmniej 1 etatu – specjalista chorób oczu, lub specjalista otorynolaryngologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) powinno zawierać następujące elementy:

Wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym badania kontrastowego dróg łzowych (dakriocystografii), dakrioscycntygrafii, TK, MR i innych istotnych, będących podstawą skierowania, informacje o wcześniej podawanych lekach i środkach kontrastujących, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej udrożnienia dróg

łzowych. Pacjent musi być dokładnie poinformowany o zabiegu i możliwych powikłaniach. Wymagana pisemna zgoda chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do dróg łzowych, lub środków znieczulenia miejscowego, może wystąpić reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, niewłaściwy wybór miejsca założenia kaniuli i cewnika do dróg łzowych, niewłaściwy dobór średnicy instrumentarium, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze średnicy instrumentarium (na podstawie pomiarów wykonanych w dakriocystografii), wybór miejsca wprowadzenia przewodnika zwłaszcza po przeprowadzanych wcześniej operacjach udroźniania dróg łzowych. Wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania instrumentarium.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg przeprowadzany ambulatoryjnie, wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo (minimum 6 godzin po jedzeniu), poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Procedurę stentowania dróg łzowych należy zakończyć kontrolną dakriocystografią oraz płukaniem dróg łzowych solą fizjologiczną przez kanalik górny. W następnym dniu po założeniu stentu wskazana wizyta kontrolna z płukaniem światła stentu, celem usunięcia ewentualnych skrzeplin. Przez tydzień po zabiegu stosuje się miejscowo antybiotyki lub antybiotyk ze sterydem (krople do oczu). Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi w zależności od wskazań: test kanalikowy, zanikania fluoresceiny lub dakriocystografia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Ilgit E., Onal B., Coskun B., Interventional radiology in the lacrimal drainage system, European Journal of Radiology, 55/2005, s. 331 – 339;

- 2) Lachmund U., Wilhelm K., Remonda L., Interventionelle radiologische Therapie der Tränenwege, Klin Neuroradiol, 15/2005, s. 50 – 61;
- 3) Weber R.K., Minimally invasive lacrimal surgery in I.H. Fine, Minimally invasive ophthalmic surgery, Springer Verlag, 2010, s. 33 – 58;
- 4) Merici N., Bor D., Ilgit E.T., Radiation dose in balloon dacryocystoplasty: a study using Rando phantoms and thermoluminescent dosimetry, Diagn Intervent Radiol, 11/2005, s. 166 – 169;
- 5) Yazici Z., Yazici B., Parlak M., Treatment of nasolacrimal duct obstruction with polyurethane stent placement: long – term results, AJR Am J Roentgenol, 179/2002, s. 491–494;
- 6) Song H.Y., Lee D.H., Ahn H., Lacrimal system obstruction treated with lacrimal polyurethane stents: outcome of removal of occluded stents, Radiology, 208/1998, s. 689 – 694.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: kaniule irygacyjne 24G-26G, przygotowanie rozszerzała;
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo (minimum 6 godzin), nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja AP, projekcja skośna 40°-60° w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania dróg łzowych projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości ekspozycji oraz pola obrazowania. Akwizycja 7 radiogramów – 8 radiogramów (5 projekcji AP oraz 2 projekcje skośne), czas fluoroskopii zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Wzmacniacz obrazu – małe pole, kolimacja około 70mmx80mm;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu,
obrazy [obr/s]	1-3

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na tarczycę oraz kamizelka osłaniająca tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu jednorazowego użytku.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 20 minut, wykonanie opisu 10 minut;

- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 10 minut, czas zabiegu 20 minut, sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania 10 minut, obsługa panelu sterującego podczas zabiegu 20 minut, wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (400mg-470mg) niejonowy, podany ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej do wybranego systemu dróg łzowych, lub jednocześnie obustronnie przez założoną do punktów łzowych kaniulę w procedurze dakriocystografii, przed właściwym zabiegiem plastyki balonowej. Ilość i szybkość podania dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru i drożności dróg łzowych (najczęściej 1ml). Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Po podaniu kontrastu płuczemy drogi łzowe solą fizjologiczną.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II stopnia w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa powinna obejmować w całości po stronie leczonej drogi łzowe przed i po zabiegu. Drogi łzowe powinny być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj stosowanego stentu, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy w aspekcie drożności systemu łzowego. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu, dawka promieniowania oraz zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Powinny być dostosowane do anatomii dróg łzowych oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii. Po wykonaniu dodatkowych projekcji można wykonać procedurę, albo odstąpić w przypadku wykazania niemożności wykonania plastyki dróg łzowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie dróg łzowych w stosunku do badania, na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu. Anatomia dróg łzowych, który uniemożliwia skuteczną implantację stentu;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów,

na przykład podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;

- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie wymaga;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu. Przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA. Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe do worka spojówkowego oraz błony śluzowej nosa: lignocainum 10% aerosol, proxymetacaini hydrochloridum – krople do oczu, ewentualnie środki obkurczające naczynia błony śluzowej nosa.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przez górny punkt łzowy wprowadzamy prowadnik, wysuwając go poza otwór nosowy. Przy wyborze dostępu należy uwzględnić średnicę światła dróg łzowych pod kątem wymiarów balonu i cewnika.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Rozszerzadło Nettelship'a. Kaniula G24-G26 celem wykonania dakriocystografii. Jodowy środek kontrastujący (350mgJ-470mgJ). Do płukania 0,9% NaCl. Krople do oczu z zawartością antybiotyku lub antybiotyku i steroidu. Komplet prowadników i stentów poliuretanowych lub silikonowych do stosowania w świetle kanalików łzowych, przewodzie nosowo-łzowym, lub przetoce workowo – nosowej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Procedura wykonywana jest ambulatoryjnie w znieczuleniu miejscowym. W niektórych przypadkach może być wskazane znieczulenie błony śluzowej nosa. Etapem wstępnym procedury jest dakriocystografia obrazująca drogi łzowe, zwężenia, miejsce niedrożności oraz pozwalająca zwymiarować poszczególne odcinki dróg łzowych. Szerokość worka łzowego ma znaczenie dla doboru stentu, zwłaszcza jego końca proksymalnego, który powinien się rozprężyć w worku łzowym.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Prowadnik należy wprowadzić przez górny punkt łzowy, wysuwając go poza otwór nosowy. Następnie wstecznie na prowadniku wprowadza się koszulkę poszerzającą, aż znacznik jej końca proksymalnego znajdzie się w worku łzowym, po czym należy usunąć prowadnik. Przez światło koszulki wprowadza się poliuretanowy (silikonowy) stent, ułożony

współosiowo na specjalnym przewodniku, umieszczając jego proksymalny koniec na wysokości końca koszulki. Następnie usuwa się koszulkę przez otwór nosowy, pozwalając na rozprężenie się w worku łzowym końca proksymalnego stentu, stabilizując (blokując) go na przewodniku. Ostatecznie usuwa się przewodnik stentu poliuretanowego. Umieszczenie stentu i koszulki wykonuje się pod kontrolą fluoroskopii. Bezpośrednio po implantacji stentu należy wykonać dakriocystografię kontrolną. W następnym dniu obowiązkowa wizyta kontrolna z płukaniem światła stentu, celem usunięcia ewentualnych skrzepów po zabiegu. Przez 7 dni antybiotyków (krople do oczu). Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

5minut-7minut – czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	50-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	10-30

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 1-3.

Inne: DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

107. Plastyka balonowa dróg łzowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.653

ICD 9: 09.491.100

2. Cel procedury.

Udrożnienie zwężonego lub zamkniętego systemu dróg łzowych (jednostronne).

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Artur Maliborski, prof. dr hab. n. med. Romana Bogusławska-Walecka, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi: całkowita lub częściowa niedrożność dróg łzowych.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Balonowa plastyka dróg łzowych (balloon dacryocystoplasty–DCP, balloon dilation – BD) polega na nieoperacyjnym przywracaniu drożności drogom odprowadzającym łzy za pomocą cylindrycznych, dwukanałowych cewników z balonem. Stosowanie cewników balonowych polega na mechanicznym poszerzaniu światła dróg łzowych (kanalików łzowych oraz przewodów nosowo-łzowych) do prawidłowej średnicy. Pozwala to na zlikwidowanie patologicznego łzawienia i przywrócenie prawidłowego odpływu łez z worka spojówkowego do jamy nosa. Zabieg wykonywany jest w warunkach ambulatorium zabiegowego, w znieczuleniu miejscowym, z wyjątkiem niewspółpracujących dzieci. Jest to metoda stosowana od 1989 roku przez lekarzy okulistów oraz radiologów, jako procedura pierwotnego udrożnienia (pierwszego rzutu) lub leczenia nawrotowej restenozy.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) uczulenie na środek kontrastujący,
 - b) nadczynność tarczycy;
- 2) bezwzględne:
 - a) ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bezwzględnie przeciwwskazane u kobiet w ciąży.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem

w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:

- a) wykonanie co najmniej 10 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 5 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
 - 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
 - 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

Oddział lub ambulatorium z gabinetem zabiegowym w zakresie okulistyki lub otorynolaryngologii z równoważnikiem co najmniej 1 etatu – specjalista chorób oczu, lub specjalista otorynolaryngologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) powinno zawierać następujące elementy:

Wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym badania kontrastowego dróg łzowych (dakriocystografii), dakrioscintygrafii, TK, MR i innych istotnych, będących podstawą skierowania, informacje o wcześniej podawanych lekach i środkach kontrastujących, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej udrożnienia dróg łzowych. Pacjent musi być dokładnie poinformowany o zabiegu i możliwych powikłaniach. Wymagana pisemna zgoda chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do dróg łzowych, lub środków znieczulenia miejscowego, może wystąpić reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, niewłaściwy wybór miejsca założenia kaniuli i cewnika do dróg łzowych, niewłaściwy dobór średnicy instrumentarium, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze średnicy instrumentarium (na podstawie pomiarów wykonanych w dakriocystografii), wybór miejsca wprowadzenia prowadnika zwłaszcza po przeprowadzanych wcześniej operacjach udroźniania dróg łzowych. Wprowadzanie prowadnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania instrumentarium.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg przeprowadzany ambulatoryjnie, wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo (minimum 6 godzin), poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Procedurę balonowej plastyki dróg łzowych należy zakończyć kontrolną dakriocystografią oraz płukaniem dróg łzowych solą fizjologiczną przez kanalik górny. Alternatywnie po płukaniu stosuje się intubację dróg łzowych przez 2 miesiące– 3 miesiące (system autostable, sonda Crawforda, Monoka). Przez tydzień po zabiegu stosuje się miejscowo antybiotyki lub antybiotyk ze sterydem (krople do oczu), ewentualnie przez 7 dni antybiotyk doustny. Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi w zależności od wskazań: test kanalikowy, zanikania fluoresceiny lub dakriocystografia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Ilgit E., Onal B., Coskun B., Interventional radiology in the lacrimal drainage system, *European Journal of Radiology*, 55/2005, s. 331 – 339;
- 2) Lachmund U., Wilhelm K., Remonda L., Interventionelle radiologische Therapie der Tränenwege, *Klin Neuroradiol*, 15/2005, s. 50 – 61;
- 3) Weber R.K., Minimally invasive lacrimal surgery in I.H. Fine, *Minimally invasive ophthalmic surgery*, Springer Verlag, 2010, s. 33 – 58;
- 4) Merici N., Bor D., Ilgit E.T., Radiation dose in balloon dacryocystoplasty: a study using Rando phantoms and thermoluminescent dosimetry, *Diagn Intervent Radiol*, 11/2005, s. 166 – 169;
- 5) Becker B., Berry F., Balloon catheter dilatation in lacrimal surgery, *Ophthalmic Surg*, 20/1989, s. 193 – 8;
- 6) Konuk O., Ilgit E., Erdinc A., Long – term results of balloon dacryocystoplasty: success rates according to the site and severity of the obstruction, *Eye*, 22/2008, s. 1483 – 1487;
- 7) Fenton S., Cleary P.E., Horan E., Baloon dacryocystoplasty study in the management of adult epiphora, *Eye*, 15/2001, s. 67 – 69;
- 8) Yu Hsun Huang & Shu Lang Liao & Luke L–K Lin, Balloon dacryocystoplasty and monocanalicular intubation with Monoka tubes in the treatment of congenital nasolacrimal duct obstruction, *Graefes Arch Clin Exp Ophthalmol*, 247/2009, s. 795 – 799.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: kaniule irygacyjne 24G-26G. Przygotowanie rozszerzadła Nettleship'a. Ustawienie osłon przed promieniowaniem;
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo (minimum 6 godzin), nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja AP, projekcja skośna 40°-60° w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania dróg łzowych projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości ekspozycji oraz pola obrazowania. Akwizycja 7radiogramów-8radiogramów (5 projekcja AP oraz 2 projekcje skośne);
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	50-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na tarczycę oraz kamizelka osłaniająca tułów.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu jednorazowego użytku. Intubacja dróg łzowych przez 2 miesiące-3 miesiące (system autostable, sonda Crawforda, Monoka).

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 20 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 10 minut, czas zabiegu 20 minut, sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania 10 minut, obsługa panelu sterującego podczas zabiegu 20 minut, wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (350mg-470mg) niejonowy, podany ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej

do wybranego systemu dróg łzowych, lub jednocześnie obustronnie przez założoną do punktów łzowych kaniulę w procedurze dakriocystografii, przed właściwym zabiegiem plastyki balonowej. Ilość i szybkość podania dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru i drożności dróg łzowych (najczęściej 1ml). Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Po podaniu kontrastu płuczemy drogi łzowe solą fizjologiczną.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II stopnia w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa powinna obejmować w całości po stronie leczonej drogi łzowe przed i po zabiegu. Drogi łzowe powinny być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego cewnika balonowego, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy plastyki w aspekcie drożności dróg łzowych. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu, dawka promieniowania oraz zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Powinny być dostosowane do anatomii dróg łzowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. Po wykonaniu dodatkowych projekcji można wykonać procedurę, albo odstąpić w przypadku wykazania niemożności wykonania plastyki dróg łzowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie dróg łzowych w stosunku do badania, na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu. Anatomia dróg łzowych, który uniemożliwia skuteczną plastykę;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, na przykład podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: bez specyficznych dla tej procedury;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu. Przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA. Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe do worka spojówkowego oraz błony śluzowej nosa: znieczulenie miejscowe błony śluzowej nosa oraz do worka spojówkowego: lignocainum 10% aerosol, proxymetacaini hydrochloridum – krople do oczu, ewentualnie środki obkurczające naczynia błony śluzowej nosa.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Do górnego punktu łzowego zakładamy cewnik balonowy z przewodnikiem przeznaczony do balonowej plastyki dróg łzowych. Można wybrać dostęp alternatywny (przez ujście dolne przewodu nosowo-łzowego). Przy wyborze dostępu należy uwzględnić średnicę światła dróg łzowych pod kątem wymiarów balonu i cewnika, przez górny punkt łzowy wprowadzamy przewodnik, wysuwając go poza otwór nosowy. Przy wyborze dostępu należy uwzględnić średnicę światła dróg łzowych pod kątem wymiarów balonu i cewnika.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Rozszerzadło Nettelship'a. Kaniula G24-G26 celem wykonania dakriocystografii. Jodowy środek kontrastujący (350mgJ-470mgJ). Cewniki dedykowane balonowej plastyce dróg łzowych: prosty z balonem o średnicy 2mm, 3mm, 5mm, 8mm. Przy stosowaniu dostępu dolnego cewnik z balonem 8mm, na zagiętym przewodniku do udrożnienia wytworzonej przetoki workowo-nosowej. Do płukania 0,9% NaCl. W celu intubacji sonda Bowmana, sonda Crawforda, sonda autostable lub Monoka. Krople do oczu z zawartością antybiotyku lub antybiotyku i steroidu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp przez górny punkt łzowy, wprowadzenie przewodnika do dróg łzowych i wyprowadzenie na zewnątrz otworu nosowego, założenie cewnika balonowego dedykowanego plastyce dróg łzowych. Angioplastyka cewnikiem balonowym dobranym do średnicy dróg łzowych. Rodzaj, średnica i długość balonu dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zwężenia. Po zabiegu wykonanie kontrolnej dakriocystografii. Alternatywne założenie intubacji dróg łzowych na 3 miesiące. Plastykę balonową dróg łzowych można alternatywnie przeprowadzić z użyciem zestawu do angioplastyki wprowadzając kolejno przez górny punkt łzowy miękką koszulę naczyniową 20G współosiowo na metalowym przewodniku (ochrona kanalika łzowego). Należy pokonać miejsce zwężenia i wymienić przewodnik na elastyczny 0.016" – 0,018", wyprowadzając go na zewnątrz nosa. W następnym etapie następuje usunięcie miękkiej koszuli i wprowadzenie przez otwór nosowy cewnika balonowego o średnicy 2mm-4mm i długości 20mm do miejsca zwężenia. Aplikacja przewodnika oraz cewnika z balonem odbywa się pod kontrolą skopii. Balon cewnika jest rozszerzany na 90 sekund, opróżniony i następnie powtórnie rozszerzany na 90 sekund ciśnieniem 5atm-8atm, lub jednorazowo rozszerzony ciśnieniem 5atm przez 5 minut.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Krople oczne z antybiotykiem (gentamycin) lub antybiotykiem i steroidem przez 7 dni-10 dni, lub antybiotyk doustny przez 7 dni. Ewentualne założenie intubacji dróg łzowych po zabiegu na 3 miesiące. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

5minut-7minut – czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	50-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
częstość [obr/s]	1-3
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	10-20

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 1-3.

Inne: DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

108. Przetoki, fistulografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.654

ICD 9: 88.140.100

2. Cel procedury.

Uwidocznienie kanału przetoki zewnętrznej jej przebiegu i ujścia wewnętrznego do narządu lub przestrzeni patologicznej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie pozytywnego środka kontrastującego do ujścia zewnętrznego przetoki i w odpowiednim stężeniu powoduje jego przemieszczanie w kierunku zmienionego narządu lub przestrzeni patologicznej. Wykonując serię zdjęć radiograficznych pod kontrolą rentgenoskopii i w różnych projekcjach można zobrazować "odlew" przetoki do kalibru submilimetrowego jak i jej przebieg.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 20 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 10 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;

- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) powinno zawierać następujące elementy:

Wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

"Za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panela cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wprowadzanie cewnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu, ostrożne stosowanie balonów uszczelniających i unikanie nadmiernego ciśnienia wewnątrz balonu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniające zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania

i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce dostępu zewnętrznego stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Nigtingale J.M., Law R., *Gastrointestinal Tract Imaging*, Churchill Livingstone, 2010.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania zabiegu, oraz przygotowanie chorego na wydawane polecenia. Ułożenie chorego na stole zabiegowym. Odsłonięcie miejsca dostępu odkażenie z dużym marginesem (20cm) pola operacyjnego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i następne projekcje dostosowane do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania uwzględnia cały kanał przetoki z odgałęzieniami od miejsca ujścia zewnętrznego do wewnętrznego;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	zdjęcia pojedyncze

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet w przypadkach gdy badanie nie dotyczy miednicy mniejszej.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika (igły) oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku złożonego z gazików. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko (jeżeli jest to wymagane ze względu na stan chorego). Sprzątnięcie sprzętu z rozdzielaniem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej. Wykonanie opisu zabiegu. Rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 20 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik elektroradiologii przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (od 300mgJ do 400mgJ) lub jodowy olejowy (lipiodol), podany w ilości odpowiedniej do wielkości i pojemności przetoki. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący i zaznaczenie kanału dla dalszego przemieszczania zgłębnika).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja zdjęciowa powinna uwidaczniać wybrane elementy przedstawiające patologię. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje ujście zewnętrzne i wewnętrzne przetoki oraz jej kanał z odgałęzieniami. Kanał musi być wypełniony środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowany do kalibru submilimetrowego. Wynik obejmuje: rodzaj badania (+ ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia szerokość aorty jej przebieg oraz odgałęzienia brzuszne. Uwzględnia odmiany anatomiczne odcęsk. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach i patologię w narządach zaopatrywanych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii przetoki;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie zachodzi taka konieczność;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji bólowej, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie zachodzi taka konieczność;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, w niektórych szerokich przetokach obłożenie serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zdjęcia celowane pojedyncze pod kontrolą rentgenoskopii lub zapisane z obrazu skopii (zalecane). Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe do worka spojówkowego oraz błony śluzowej nosa: nie jest wymagane.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Wprowadzenie zgłębnika z tworzywa sztucznego lub metalowego atraumatycznego do zewnętrznego kanału przetoki.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Traumatyczny zgłębnik z tworzywa sztucznego lub metalowy. Możliwe zastosowanie zgłębnika z balonem uszczelniającym.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po wprowadzeniu zgłębnika pod kontrolą rentgenoskopii podajemy środek kontrastujący do momentu wypełnienia całego kanału przetoki. W przypadkach szerokiego ujścia i niemożności wypełnienia kanału przetoki, przy odpowiednich warunkach anatomicznych wskazane zastosowanie cewników z uszczelniaczem balonowym zwłaszcza w przypadkach przetok jelitowych.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce dostępu stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Od 3 minut do 15 minut – czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	zależnie od obszaru anatomicznego
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
częstość [obr/s]	zdjęcia pojedyncze
Skopia	
napięcie [kV]	zależnie od obszaru anatomicznego
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu

rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	7-10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: zdjęcie pojedyncze.

Inne: zdjęcia celowane pojedyncze pod kontrolą rentgenoskopii lub zapisane z obrazu z rentgenoskopii (zalecane).

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

109. Implantacja stentu dedykowanego do rozwidlenia tętnicy obwodowej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.655

ICD 9: 39.907.100

2. Cel procedury.

Odzyskanie drożności naczyń w ich podziale. Wyłączenie z krążenia tętniaka tętnicy obwodowej po zastosowaniu dodatkowej procedury embolizacji tętniaka przy pomocy spiral.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Rafał Maciąg, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

W przypadku zwężenia (niedrożności) naczyń w ich podziale, w sytuacji gdy istnieje konieczność zachowania drożności obu naczyń można zastosować 2 stenty ułożone w formie "V" lub "Y". W drugim przypadku stent jest implantowany przez oczka stentu wszczepionego wcześniej. W chwili obecnej nie istnieją stenty ściśle dedykowane do rozdwojenia naczyń. W przypadku tętniaków naczyń obwodowych, których wyłączenie byłoby niemożliwe bez jednoczesowego wyłączenia ważnych naczyń odchodzących z poziomu tętniaka można zastosować tkane stenty modyfikujące przepływ w naczyniu. W teorii stent ma za zadanie zmniejszenie napływu krwi do worka tętniaka zmianę przepływu strumienia krwi i zmniejszenie ciśnienia krwi w worku tętniaka aż do całkowitego ustania przepływu w dłuższym okresie obserwacji, skutkującego wykrzepianiem krwi w obrębie worka tętniaka. Podobne urządzenia mają udokumentowane zastosowanie w wyłączeniu tętniaków wewnątrzczaszkowych. Urządzenie ma potencjalne zastosowanie w tętniakach tętnic

obwodowych ale w obecnej chwili istnieją pojedyncze doniesienia na temat jego skuteczności.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów, w tym co najmniej 20 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub

pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) powinno zawierać następujące elementy:

Wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym z badania USG dopplerowskiego, TK, MR i innych istotnych, będących podstawą skierowania, informacje o wcześniej podawanych lekach i środkach kontrastujących, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej. Pacjent musi być dokładnie poinformowany o zabiegu i możliwych powikłaniach. Wymagana pisemna zgoda chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastujących donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem USG dopplerowskim). W przypadkach zaawansowanych zmian miażdżycowych wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy wyborze dostępu wkłucia uwzględnienie średnicy naczynia pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do używanego systemu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z ogolonym miejscem wkłucia, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Pacjent powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować leczenie antyagregacyjne zalecone dwoma lekami przeciwplatekowymi w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem lub w szybkim protokole nasycającym w przypadkach ostrych. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia tętniczego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej, odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowany opaskami elastycznymi lub przylepcem, bądź stosuje się urządzenia do zamykania miejsca wkłucia w naczyniu. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Leczenie standardowe ASA do końca życia. Nakaz ograniczenia czynników ryzyka choroby miażdżycowej (nikotynizm, hiperchlesterolemia, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca). Zalecenie ćwiczeń fizycznych. Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (USK dopplerowskie, angio TK lub angio MR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak recenzowanych publikacji dotyczących naczyń obwodowych.

Informacje: www.cardiatis.com.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo co najmniej 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Pacjent powinien mieć założone dojsście do żyły obwodowej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji obrazowej po wykonanym zabiegu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	zależne od obszaru anatomicznego
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu jednorazowego użytku. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie tętnicy odpowiednim urządzeniem.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 40 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 15 minut, czas zabiegu 40 minut, sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania 15 minut, obsługa panelu sterującego podczas zbiegu 40 min, wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4ml/s-20ml/s przy ciśnieniu 100PSI-900PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4ml/kg masy ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa uwidacznia istotne informacje diagnostyczno – lecznicze. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości leczoną tętnicę przed i po zabiegu oraz leczoną zmianę i zmianę po implantacji stentu. Poza tym naczynia doprowadzające i odprowadzające lezonej tętnicy. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Zdjęcia powinny być podpisane z krótką informacją o stencie. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego stentu, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy stentowania w aspekcie drożności naczynia. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych. Po wykonaniu dodatkowych projekcji można wykonać procedurę, albo odstąpić w przypadku wykazania niemożności implantacji stentu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie zachodzi taka konieczność;
- 3) przerwanie badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu uniemożliwiający wykonanie zabiegu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i zaleceń producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu. Założenie dostępu do żyły obwodowej. Przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA, dostępność funkcji road mapping, oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D. Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml. U pacjentów z bólem spoczynkowym nie pozwalającym na spokojne leżenie znieczulenie zewnątrzoponowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy standardowym dostępie pachwinowym przez tętnicę udową wspólną z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego. Można wybrać nakłucie alternatywne (tętnic kończyny górnej lub wkłucie udowe wsteczne) w przypadku niedostępności dojścia przez tętnicę udową wspólną lub w przypadku lepszej dostępności do leczonej zmiany. Przy wyborze dostępu z innej tętnicy obwodowej należy uwzględnić jej średnicę pod kątem wymiarów koszulki umożliwiającej przeprowadzenie stentu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik pig tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami (zalecane średnice 4F-5F), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące. Cewniki balonowe do pre

i postdylatacji. Stenty. Heparyna niefrakcjonowana. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp metodą Selingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszuli naczyniowej, wykonanie wstrzyknięcia środka kontrastującego przez cewnik diagnostyczny i ocena anatomii tętniaka wraz z najważniejszymi naczyniami odchodzącymi z jego poziomu. Przed zabiegiem podanie 5000 j. heparyny niefrakcjonowanej i.a. w bolusie (2500j. u chorych dializowanych). Wprowadzenie, pozycjonowanie i wszczepienie stentu. Wprowadzenie drugiego stentu i implantacja w formie "V" lub "Y" (przez oczka stentu). Średnica i długość stentu dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany. W przypadku rezydualnego zwężenia wykonanie postdylatacji cewnikiem z balonem dostosowanym do średnicy stenta. Po wszczepieniu stentu wykonanie kontrolnej arteriografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Założenie opatrunku uciskowego złożonego z gazy jałowej odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowanej opaskami elastycznymi lub przylepcem, względnie zamknięcie naczynia za pomocą specjalnego urządzenia do zamykania naczyń. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-30 minut – czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	zależne od obszaru anatomicznego
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/sec]	1-3
Skopia	
napięcie [kV]	zależne od obszaru anatomicznego
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/sec]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 1-3.

Inne: brak specyficznych dla tej procedury.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

110. Celowana embolizacja przezcietnicza chemioterapeutykiem na stałym nośniku - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.656

ICD 9: 39.992.101

2. Cel procedury.

Embolizacja przezcewnikowa z użyciem mikrocewnika tętnic zaopatrujących ognisko nowotworowe w celu wyłączenia ukrwienia ogniska i dostarczenia celowanego chemioterapeutyku przy użyciu stałych cząstek embolizacyjnych. Celowane podanie chemioterapeutyku powoduje wysoką koncentrację leku w obszarze zmienionym patologicznie. Wynikiem embolizacji jest zniszczenie ogniska nowotworowego zarówno poprzez spowodowanie obszaru martwicy niedokrwiennej, jak i niszczenie ogniska nowotworowego przy pomocy celowanego podania chemioterapeutyku.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Adam Leszek Zapaśnik, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie.

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

W przypadkach niemożności operacyjnego usunięcia guza nowotworowego i nieskuteczności leczenia onkologicznego możliwe jest wykonanie przezskórnej, przezcewnikowej embolizacji. Celowana embolizacja z użyciem mikrocewnika tętnic zaopatrujących ognisko nowotworowe w celu wyłączenia ukrwienia ogniska i celowanego dostarczenia chemioterapeutyku przy użyciu cząstek embolizacyjnych stałych absorbujących lek i w określonym środowisku i czasie uwalniających lek do otoczenia. Wynikiem embolizacji jest zlikwidowanie ogniska nowotworowego zarówno poprzez spowodowanie obszaru martwicy niedokrwiennej, jak i niszczenie ogniska nowotworowego przy pomocy celowanego chemioterapeutyku dostosowanego do charakteru procesu nowotworowego zgodnie z obecną wiedzą medyczną.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Zabiegów nie wykonuje się u chorych u których parametry kliniczne i laboratoryjne wskazują na wyłączenie z funkcjonowania takiej części embolizowanego narządu która nie pozwoli na dalsze pełnienie przez narząd funkcji życiowych oraz u kobiet w ciąży i karmiących.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu (gonady).

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	5
1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5 %.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub chirurgii naczyniowej, lub onkologii z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 40 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 15 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) musi zawierać następujące elementy:

- 1) rozpoznania dodatkowe;

- 2) podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (najczęściej TK i MR) będących podstawą skierowania;
- 3) sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania małoinwazyjnej, przez skórnej;
- 4) wewnątrznacyniowej procedury leczniczej;
- 5) informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków cieniujących z następową świadomą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wystąpienia potów, spadku ciśnienia krwi, utraty przytomności ze wstrząsem włącznie.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, zbyt małe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia (dostępu naczyniowego), brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku lub poza datą przydatności, kolimacja wiązki promieniowania zbyt szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania. Brak właściwej utylizacji materiałów mających styczność z cytostatykami.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznacyniowego (możliwy dostęp obustronny), przy dostępie pachowym lub ramiennym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego (możliwość uszkodzenia nerwów splotu ramiennego). Stosowanie sprzętu i środków ochronnych jednorazowego użytku, jałowego w miejscach mających styczność z cytostatykiem i utylizacja zgodnie z obowiązującymi przepisami. Stosowanie maseczek P2 i P3 podczas podawania cytostatyku. Zmiana rękawiczek jałowych po podaniu cytostatyków.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarstwa miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Fiorenitni G., Aliberti C., Benea G., *Hepatic arterial chemoembolization adopting DC Beads drug – eluting bead loaded with Irinotecan (DEBIRI) versus systemic therapy for hepatic metastases from colorectal cancer: a randomized study of efficacy and quality of life*, Annals of gastroenterology & hepatology.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo co najmniej 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i projekcje skośne (lewa i prawa ok. od 20 do 30 stopni), w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	zależne od obszaru anatomicznego
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na okolicę gonad.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i sprzętu służącego do dostępu tętniczego, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) lekarz: wykonanie wstępnej arteriografii i zabiegu embolizacji około 60 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu około od 80 do 90 minut;

- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania oraz obsługa panelu sterującego od 80 do 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany dotętniczo do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej – maksymalnie 4ml/kg masy ciała/na całą procedurę. Podany z szybkością 3ml/s-15ml/s przy ciśnieniu 100PSI-300PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od średnicy tętnicy i obszaru jej zaopatrywania (patologii). Do aorty średnio 20ml/jedno wstrzyknięcie-30ml/jedno wstrzyknięcie, arteriografia wybiórcza 5ml/jedno wstrzyknięcie-10ml/jedno wstrzyknięcie. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek cieniujący. Po podaniu środka kontrastującego obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem zabiegu jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Dokumentacja zdjęciowa powinna uwidocznic wybrane elementy przedstawiające patologię. W opisie podany musi być sposób wykonania zabiegu, oraz jego efekt końcowy, podane środki farmakologiczne i inne w trakcie zabiegu. Zalecenia po wykonaniu procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie wyjściowe poszczególne etapy zabiegu embolizacji – muszą być dostosowane do anatomii tętnic zaopatrujących embolizowany narząd oraz stwierdzonej w trakcie badania/zabiegu patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w niektórych przypadkach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna z opracowaniem trójwymiarowym,
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg masy ciała oraz odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jednorazowymi jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie wykonania zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, zabezpieczenie możliwości podania tlenu i przeciwwstrząsowych środków farmakologicznych.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA. Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości 10ml i analgezja anestetyczna w trakcie zabiegu.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy najczęściej stosowanym dostępie udowym w pachwinie – nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2 – częściowej 18G-22G, z miejscem wkłucia około 1cm-2cm poniżej więzadła pachwinowego, w miejscu wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej. Wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy wyborze dostępu pachowego lub ramiennego konieczne jest uwzględnienie średnicy nakłuwanych tętnic pod kątem wymiarów śluzicy naczyniowej, odpowiedniej do wprowadzanych cewników i innych sprzętów. Może zająć konieczność zastosowania dwóch dostępów naczyniowych np. z drugiej kończyny lub dwóch różnych tętnic jednocześnie. Przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do danego obszaru anatomicznego. Zaleca się stosowanie mikrocewników (metoda współosiowa). Zalecane średnice 4F-5F, mikrocewniki 2F-3F. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Heparyna niefrakcjonowana 5000 j. Do przepłukiwania cewników 0,9 NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp tętniczy (z reguły typowy w pachwinie) metodą Seldingera z użyciem igły 1 lub 2 – częściowej lub wenflonu 18G-22G. W trakcie zabiegu zalecone wykonanie road mappingu, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach, stosowanie mikrocewników (metoda współosiowa). Podanie dożylnie heparyny u chorych z widocznymi objawami wzmoczonej krzepliwości i odwodnionych, (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego). Nawodnienie pacjenta. Podanie środków przeciwbólowych lub przeciwwymiotnych – w zależności od stanu klinicznego pacjenta i zastosowanego materiału embolizacyjnego oraz zastosowanego chemioterapeutyku. W zależności od lokalizacji zmiany i rozległości embolizacji wskazana obecność anestetykologa. Embolizat w postaci mikrogranulek lub mikrosfer (uprzednio nasyconych odpowiednim chemioterapeutykiem zgodnie z obecną wiedzą medyczną i wytycznymi producenta nośnika), zmieszany w odpowiedniej proporcji ze środkiem kontrastującym (zgodnie z instrukcją producenta). Wielkość i ilość cząstek oraz ilość chemioterapeutyku dobierana jest przez lekarza przed zabiegiem w trakcie oceny zmiany w wykonanych

uprzednio badaniach diagnostycznych (TK i MRI). W trakcie zabiegu embolizacji z reguły nie podaje się heparyny (jedynie jako dodatek do soli fizjologicznej do płukania cewników).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcem. Chora pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Należy również pouczyć chorego o samokontroli miejsca wkłucia. W niektórych przypadkach wskazane jest umieszczenie chorego przez 24 godziny na oddziale intensywnego nadzoru medycznego w celu monitorowania czynności życiowych i opanowania silnego bólu związanego z zespołem poembolizacyjnym. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10minut-30minut – czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	zależne od obszaru anatomicznego
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu,
obrazy [obr/sec]	1-3
Skopia	
napięcie [kV]	zależne od obszaru anatomicznego
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu,
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/sec]	10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 1-3.

Inne: DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

111. Leczenie naczyń obwodowych stentem modyfikującym przepływ - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.657

ICD 9: 39.908.200

2. Cel procedury.

Wyłączenie tętniaka tętnicy obwodowej w miejscu jej podziału.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Rafał Maciąg, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski,

mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

W przypadku tętniaków rozwidlenia naczyniowego (np. wnęka nerki, dorzecze tętnicy krezkowej) wykorzystuje wewnątrznaczyniowe techniki neuroradiologiczne embolizacji tętniaka przez oczka stentu założonego przez szyję tętniaka. Stent utrzymuje spiral w środku tętniaka zapobiegając ich ucieczce z prądem krwi. W celu zachowania drożności wszystkich gałęzi podziału tętnicy implantuje się stent do jednej tętnicy i stent do kolejnej tętnicy układając je w literę "Y".

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5%.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie chirurgii naczyniowej lub radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym

doświadczeniem

w radiologii zabiegowej:

- a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów, w tym co najmniej 20 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
 - 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
 - 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) musi zawierać następujące elementy.

- 1) wyszczególniony obszar obrazowania;
- 2) rozpoznania dodatkowe;
- 3) podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym z badania USG dopplerowskiego, TK, MR i innych istotnych, będących podstawą skierowania;
- 4) informację o wcześniej podawanych lekach i środkach kontrastujących;
- 5) sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej;

Pacjent musi być dokładnie poinformowany o zabiegu i możliwych powikłaniach. Wymagana pisemna zgoda chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem USG dopplerowskim). W przypadkach zaawansowanych zmian miażdżycowych wprowadzanie prowadnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy wyborze dostępu wkłucia uwzględnienie średnicy naczynia pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do używanego systemu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo (minimum 6 godzin), wykapany, nawodniony, z ogolonym miejscem wkłucia, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Pacjent powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować leczenie antyagregacyjne (ASA, ticlopidyna, clopidogrel) w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem lub w szybkim protokole nasycającym w przypadkach ostrych. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia tętniczego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej, odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowany opaskami elastycznymi lub przylepcem, bądź stosuje się urządzenia do zamykania miejsca wkłucia w naczyniu. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Leczenie standardowe ASA do końca życia. Nakaz ograniczenia czynników ryzyka choroby miażdżycowej (nikotynizm, hiperchlesterolemia, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca). Zalecenie ćwiczeń fizycznych. Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (USG dopplerowskie, angio TK lub angio MR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Chalouhi N., Jabbour P., Gonzalez L.F., Dumont A.S., Rosenwasser R., Starke R.M., Gordon D., Hann S., Tjoumakaris S., Safety and Efficacy of Endovascular Treatment of Basilar Tip Aneurysms By Coiling With and Without Stent, Assistance, A Review of 235 Cases, Neurosurgery, 2012;
- 2) Nett P.C., Pfammatter T., Turina M., Lachat M.L., Repair of bilateral common iliac artery aneurysm by potentially reversible, unilateral internal iliac artery embolisation followed by endovascular Y-stenting, Vasa, 32/2003, s. 103 – 107.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo (minimum 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, z wygolonym miejscem planowanego nakłucia, poinformowany o celu

badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Pacjent powinien mieć założone dożycie do żyły obwodowej;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastującego i ilości ekspozycji. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu,
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu,
obrazy [obr/s]	1-3

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu jednorazowego użytku. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie tętnicy odpowiednim urządzeniem.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 80 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 15 minut, czas zabiegu 80 minut, sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania 15 minut, obsługa panelu sterującego podczas zabiegu 80 minut, wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4ml/s-20ml/s przy ciśnieniu 100PSI-900PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka

kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4ml/kg masy ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa obrazująca istotne informacje diagnostyczno-lecznicze. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości leczoną tętnicę przed i po zabiegu oraz leczoną zmianę i zmianę po implantacji stentu. Poza tym naczynia doprowadzające i odprowadzające leczonej tętnicy. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Zdjęcia powinny być podpisane z krótką informacją o stencie. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego stentu, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy stentowania w aspekcie drożności naczynia. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Pomocna jest technika rotacyjnej angiografii. Projekcje muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych. Po wykonaniu dodatkowych projekcji można wykonać procedurę, albo odstąpić w przypadku wykazania niemożności implantacji stentu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania, na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu uniemożliwiające wykonanie zabiegu;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, na przykład podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego – powyżej 4ml/kg wagi ciała. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i zaleceń producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu. Założenie dostępu do żyły obwodowej. Przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA, dostępność funkcji road mapping, opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml. U pacjentów z bólem spoczynkowym nie pozwalającym na spokojne leżenie znieczulenie zewnątrzoponowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy standardowym dostępie pachwinowym przez tętnicę udową wspólną z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego. Można wybrać nakłucie alternatywne (tętnic kończyny górnej lub wkłucie udowe wsteczne) w przypadku niedostępności dojścia przez tętnicę udową wspólną lub w przypadku lepszej dostępności do leczonej zmiany. Przy wyborze dostępu z innej tętnicy obwodowej należy uwzględnić jej średnicę pod kątem wymiarów koszulki umożliwiającej przeprowadzenie stentu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami (zalecane średnice 4F-5F), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące. Stenty modyfikujące przepływ. Heparyna niefrakcjonowana. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp metodą Selingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszuli naczyniowej, wykonanie wstrzyknięcia środka kontrastującego przez cewnik diagnostyczny i ocena anatomii tętniaka wraz z najważniejszymi naczyniami odchodzącymi z jego poziomu. Przed zabiegiem podanie 5000 j. heparyny niefrakcjonowanej i.a. w bolusie (2500 j. u chorych dializowanych). Wprowadzenie, pozycjonowanie i wszczępienie stentu. Średnica i długość stentu dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany. Implantacja spiral embolizacyjnych w przypadkach tego wymagających. Po embolizacji wykonanie kontrolnej arteriografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Założenie opatrunku uciskowego złożonego z gazy jałowej odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowanej opaskami elastycznymi lub przylepcem, względnie zamknięcie naczynia za pomocą specjalnego urządzenia do zamykania naczyń. Chory

pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10minut-30minut – czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 1-3.

Inne: brak specyficznych dla tej procedury.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

112. Przeznaczyniowa angioplastyka balonowa naczyń obwodowych z balonem uwalniającym lek-użycie jednego cewnika z balonem - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.658

ICD 9: 39.501.100

2. Cel procedury.

Udrożnienie zwężonej lub zamkniętej tętnicy.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. med. Aleksander Falkowski, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Przeżyłowa wewnątrznaczyniowa angioplastyka (percutaneous trans luminal angioplasty – PTA) polega na nieoperacyjnym rozszerzaniu i udrażnianiu naczyń za pomocą cylindrycznych dwukanałowych cewników z balonem. Stosowanie cewników balonowych polega na mechanicznym poszerzaniu światła tętnicy do prawidłowej średnicy. Pozwala to na zlikwidowanie zaburzeń przepływu i przywrócenie napływu prawidłowej objętości krwi, co prowadzi do poprawy stanu klinicznego pacjenta. Jest to metoda uznana i stosowana od wielu lat. Dodatkowe działanie polega na uwalnianiu powolnym leku podanego na balonie co zapobiega intymalnemu rozrostowi i co znacznie zmniejsza ryzyko restenozy.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5%.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 20 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej;

- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) powinno zawierać następujące elementy:

Wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym z badania USG dopplerowskiego, TK, MR i innych istotnych, będących podstawą skierowania, informację o wcześniej podawanych lekach i środkach kontrastujących, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej. Pacjent musi być dokładnie poinformowany o zabiegu i możliwych powikłaniach. Wymagana pisemna zgoda chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim). W przypadkach zaawansowanych zmian miażdżycowych wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy wyborze dostępu wkłucia uwzględnienie średnicy naczynia pod kątem wymiarów koszulki naczyniowej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo (minimum 6 godzin), wykąpany, nawodniony, z ogolonym miejscem wkłucia, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować leczenie antyagregacyjne (ASA, ticlopidyna, clopidogrel) w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej, odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowany opaskami elastycznymi lub przylepcem, bądź stosuje się urządzenia do zamykania miejsca wkłucia w naczyniu. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Alternatywnie można zastosować urządzenia przeznaczone do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Ich użycie zgodne z instrukcją producenta. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 4 godzin. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Leczenie standardowe ASA do końca życia. Nakaz ograniczenia czynników ryzyka choroby miażdżycowej (nikotynizm, hiperchlesterolemia, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca). Zalecenie ćwiczeń fizycznych. Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (USG dopplerowskie, angio TK lub angio MR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Gruntzig A., Kumpe D.A., Technique of percutaneous transluminal angioplasty with the Gruntzig balloon catheter, *AJR*, 64/1979, s. 547–552;
- 2) Castaneda – Zuniga W.R., Formanek A., The mechanism balloon angioplasty, *Radiology*, 68/1980, s. 565 – 571;
- 3) Greenfield A., Femoral, popliteal, and tibial arteries: percutaneous transluminal angioplasty, *AJR*, 77/1980, s. 927 – 935;
- 4) Guidelines for percutaneous transluminal angioplasty. Standards of practice committee of the Society of Cardiovascular and Interventional Radiology, *Radiology*, 177/1990, s. 619 – 626;
- 5) Micari A., Cioppa A., Vadalà G., Stabile E., Castriota F., Pantaleo P., Grattoni C., Cremonesi A., Marchese A., Rubino P., Biamino G., A new paclitaxel – eluting balloon for angioplasty of femoropopliteal obstructions: acute and midterm results, *EuroIntervention*, 2011, s. 77 – 82;
- 6) Werk M., Albrecht T., Meyer D.R., Stiepani H., Schnorr B., Dietz U., Lopez E., Hänninen., TCT–289: The Pacifier Trial. A Randomized Multicenter Trial Evaluating Prevention of Restenosis with Paclitaxel – Coated PTA Balloon Catheters in Stenosis or Occlusion of Femoropopliteal Arteries: First Report *J Am Coll, Cardiol*, 2011, s. 58 – 79;
- 7) Werk M., Langner S., Reinkensmeier B., Boettcher H., Tepe G., Dietz U., Hosten N., Hamm B., Speck U., Ricke J., Inhibition of Restenosis in Femoropopliteal Arteries Paclitaxel – Coated Versus Uncoated Balloon: Femoral Paclitaxel

Randomized Pilot Trial, Circulation, 118/2008, s. 1358 – 1365;

- 8) Tepe G., Zeller T., Albrecht T., Heller S., Schwarzwälder U., Beregi J.P., Claussen C. D., Oldenburg A., Scheller B., Speck U., Local Delivery of Paclitaxel to Inhibit Restenosis during Angioplasty of the Leg, N Engl J Med. 358/2008, s. 689 – 699;
- 9) Karnabatidis D., Spiliopoulos S., Katsanos K., Siablis D., Below – the – knee drug – eluting stents and drug – coated balloons. Expert Rev Med Devices, 1/2012, s. 85 – 94;
- 10) Schmidt A., Piorkowski M., Werner M., Ulrich M., Bausback Y., Bräunlich S., Ick H., Schuster J., Botsios S., Kruse H., Varcoe R.L., Scheinert D., First Experience With Drug–Eluting Balloons in Infrapopliteal Arteries, Restenosis Rate and Clinical Outcome J Am Coll Cardiol, 58/2011, s. 1105 – 1109;
- 11) Gray W.A., Granada J.F., Drug–Coated Balloons for the Prevention of Vascular Restenosis, Circulation, 121/2010, s. 2672 – 2680.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo (minimum 6 godzin), nawodniony, z wygolonym miejscem planowanego nakłucia, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Pacjent powinien mieć założone dojsście do żyły obwodowej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastującego i ilości ekspozycji. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu.
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2; zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu,
obrazy [obr/s]	1-3

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu jednorazowego użytku. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie tętnicy odpowiednim urządzeniem. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko. Sprzątnięcie użytego sprzętu z uwzględnieniem prawidłowej segregacji odpadów (rozdział do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający

styczności z krwią), odkażenie stołu i sprzętowanie sali zabiegowej. Wykonanie opisu zabiegu i zaleceń dotyczących dalszego prowadzenia chorego. Rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 50 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 10 minut, czas zabiegu 40 minut, sprzętowanie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania 10 minut, obsługa panelu sterującego podczas zabiegu 40 minut, wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4ml/s-20ml/s przy ciśnieniu 100PSI-900PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4ml/kg masy ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ewentualna dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Dokumentacja obrazowa obrazuje istotne informacje diagnostyczno-lecznicze. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości leczoną tętnicę przed i po zabiegu oraz leczoną zmianę i zmianę po angioplastyce. Poza tym naczynia doprowadzające i odprowadzające leczonej tętnicy. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego cewnika balonowego, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy angioplastyki w aspekcie drożności naczynia. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych. Po wykonaniu dodatkowych projekcji można wykonać procedurę, albo odstąpić w przypadku wykazania niemożności wykonania angioplastyki;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania, na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu. Obraz naczyń który uniemożliwia skuteczną angioplastykę;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego na środek cieniujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, np. podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego – powyżej 4ml/kg wagi ciała. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu. Założenie dostępu do żyły obwodowej. Przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Dostępność funkcji road mapping oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D. Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml. U pacjentów z bólem spoczynkowym nie pozwalającym na spokojne leżenie znieczulenie zewnątrzoponowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy standardowym dostępie pachwinowym przez tętnicę udową wspólną nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, w miejscu wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej. Można wybrać nakłucie alternatywne (tętnic kończyny górnej i dolnej lub wkłucie udowe wsteczne) w przypadku niedostępności przez tętnicę udową wspólną lub w przypadku lepszej

dostępności do leczonej zmiany. Przy wyborze dostępu z innej tętnicy obwodowej należy uwzględnić jej średnicę pod kątem wymiarów koszulki naczyniowej.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, koszulki hemostatyczne o średnicy dobranej do cewnika z balonem zalecanej przez producenta, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami (zalecane średnice 4F-5F), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące. Do angioplastyki cewnik z balonem pokrywanym lekiem. Heparyna niefrakcjonowana. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp metodą Selingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszuli naczyniowej, wykonanie wstrzyknięcia środka kontrastującego przez cewnik diagnostyczny. Przejście przewodnikiem poza leczoną zmianę. Przed zabiegiem podanie 5000 j. heparyny niefrakcjonowanej i.a. w bolusie (2500 j. u chorych dializowanych). Angioplastyka cewnikiem balonowym dobranym do średnicy zdrowego naczynia, nie przekraczającej 20% średnicy naczynia. Sposób aplikacji balonu lekowego zgodnie z instrukcją producenta. Rodzaj, średnica i długość balonów dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany, średnicy, przebiegu i rodzaju leczonego naczynia według aktualnych zaleceń klinicznych. Po zabiegu wykonanie kontrolnej arteriografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Założenie opatrunku uciskowego złożonego z gazy jałowej odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowanej opaskami elastycznymi lub przyklepcem, względnie zamknięcie naczynia za pomocą specjalnego urządzenia do zamykania naczyń. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarstwa. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-30 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-85
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu,
obrazy [obr/s]	1-3
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu,
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10,

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 1-3.

Inne: DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

113. Przeznaczyniowa angioplastyka balonowa naczyń obwodowych z balonem uwalniającym lek-użycie dwóch lub więcej cewników z balonem - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.659

ICD 9: 39.503.200

2. Cel procedury.

Udrożnienie zwężonej lub zamkniętej tętnicy.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. med. Aleksander Falkowski, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Przezskórna wewnątrznaczyniowa angioplastyka (percutaneous trans luminal angioplasty – PTA) polega na nieoperacyjnym rozszerzaniu i udrażnianiu naczyń za pomocą cylindrycznych dwukanałowych cewników z balonem. Stosowanie cewników balonowych polega na mechanicznym poszerzaniu światła tętnicy do prawidłowej średnicy. Pozwala to na zlikwidowanie zaburzeń przepływu i przywrócenie napływu prawidłowej objętości krwi, co prowadzi do poprawy stanu klinicznego pacjenta. Jest to metoda uznana i stosowana od wielu lat. Dodatkowe działanie polega na uwalnianiu powolnym leku podanego na balonie co zapobiega intymalnemu rozrostowi i co znacznie zmniejsza ryzyko restenozy.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5%.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 20 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii diagnostyki Obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) powinno zawierać następujące elementy:

Wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym z badania USG dopplerowskiego, TK, MR i innych istotnych, będących podstawą skierowania, informacje o wcześniej

podawanych lekach i środkach kontrastujących, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, pisemna zgoda chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim). W przypadkach zaawansowanych zmian miażdżycowych wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy wyborze dostępu wkłucia uwzględnienie średnicy naczynia pod kątem wymiarów koszulki naczyniowej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin po jedzeniu, wykąpany, nawodniony, z ogolonym miejscem wkłucia, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować leczenie antyagregacyjne (ASA, ticlopidyna, clopidogrel) w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej, odpowiedniej długości i szerokości, ufixowany opaskami elastycznymi lub przylepcem, bądź stosuje się urządzenia do zamykania miejsca wkłucia w naczyniu. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Alternatywnie można zastosować urządzenia przeznaczone do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Ich użycie zgodne z instrukcją producenta. Wówczas czas pozostawania w pozycji leżącej można skrócić do 4 godzin. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Leczenie standardowe ASA do końca życia. Nakaz ograniczenia czynników ryzyka

choroby miażdżycowej (nikotynizm, hiperchlesterolemia, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca). Zalecenie ćwiczeń fizycznych. Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (USG dopplerowskie, angio TK lub angio MR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Gruntzig A., Kumpe D.A., Technique of percutaneous transluminal angioplasty with the Gruntzig balloon catheter, *AJR*, 64/1979, s. 547–552;
- 2) Castaneda – Zuniga W.R., Formanek A., The mechanism balloon angioplasty, *Radiology*, 68/1980, s. 565 – 571;
- 3) Greenfield A., Femoral, popliteal, and tibial arteries: percutaneous transluminal angioplasty, *AJR*, 77/1980, s. 927 – 935;
- 4) Guidelines for percutaneous transluminal angioplasty. Standards of practice committee of the Society of Cardiovascular and Interventional Radiology, *Radiology*, 177/1990, s. 619 – 626;
- 5) Micari A., Cioppa A., Vadalà G., Stabile E., Castriota F., Pantaleo P., Grattoni C., Cremonesi A., Marchese A., Rubino P., Biamino G., A new paclitaxel – eluting balloon for angioplasty of femoropopliteal obstructions: acute and midterm results, *EuroIntervention*, 2011, s. 77 – 82;
- 6) Werk M., Albrecht T., Meyer D.R., Stiepani H., Schnorr B., Dietz U., Lopez E., Hänninen., TCT–289: The Pacifier Trial. A Randomized Multicenter Trial Evaluating Prevention of Restenosis with Paclitaxel – Coated PTA Balloon Catheters in Stenosis or Occlusion of Femoropopliteal Arteries: First Report *J Am Coll, Cardiol*, 2011, s. 58 – 79;
- 7) Werk M., Langner S., Reinkensmeier B., Boettcher H., Tepe G., Dietz U., Hosten N., Hamm B., Speck U., Ricke J., Inhibition of Restenosis in Femoropopliteal Arteries Paclitaxel – Coated Versus Uncoated Balloon: Femoral Paclitaxel Randomized Pilot Trial, *Circulation*, 118/2008, s. 1358 – 1365;
- 8) Tepe G., Zeller T., Albrecht T., Heller S., Schwarzwälder U., Beregi J.P., Claussen C. D., Oldenburg A., Scheller B., Speck U., Local Delivery of Paclitaxel to Inhibit Restenosis during Angioplasty of the Leg, *N Engl J Med*. 358/2008, s. 689 – 699;
- 9) Karnabatidis D., Spiliopoulos S., Katsanos K., Siablis D., Below – the – knee drug – eluting stents and drug – coated balloons. *Expert Rev Med Devices*, 1/2012, s. 85 – 94;
- 10) Schmidt A., Piorkowski M., Werner M., Ulrich M., Bausback Y., Bräunlich S., Ick H., Schuster J., Botsios S., Kruse H., Varcoe R.L., Scheinert D., First Experience With Drug–Eluting Balloons in Infrapopliteal Arteries, Restenosis Rate and Clinical Outcome *J Am Coll Cardiol*, 58/2011, s. 1105 – 1109;
- 11) Gray W.A., Granada J.F., Drug–Coated Balloons for the Prevention of Vascular Restenosis, *Circulation*, 121/2010, s. 2672 – 2680.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego użytku (igła do nakłucia, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny, cewniki specjalistyczne;

- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygodnym miejscem planowanego nakłucia, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Pacjent powinien mieć założone dożycie do żyły obwodowej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastującego i ilości ekspozycji. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji obrazowej po wykonanym zabiegu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2 : zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu,
obrazy [obr/s]	2-7

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu jednorazowego użytku. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie tętnicy odpowiednim urządzeniem.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców:

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu – 50 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu – 10 minut, czas zabiegu 40 minut, sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania – 10 minut, obsługa panelu sterującego podczas zabiegu 40 minut, wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4ml/s-20ml/s przy ciśnieniu 100PSI-900PSI.

Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4ml/kg masy ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ewentualnych dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Zabieg powinien być opisany przez specjalistę radiologa z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Dokumentację obrazową wykonują technicy elektroradiologii. Badanie powinno być zarejestrowane i wydane w pełnej wersji w zapisie elektronicznym w standardzie DICOM, a wybrane elementy w postaci hard copy (wydruk na filmie, na papierze) obrazujące istotne informacje diagnostyczno-lecznicze. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości leczoną tętnicę przed i po zabiegu oraz leczoną zmianę i zmianę po angioplastyce. Poza tym naczynia doprowadzające i odprowadzające leczonej tętnicy. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego cewnika balonowego, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy angioplastyki w aspekcie drożności naczynia. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych. Po wykonaniu dodatkowych projekcji można wykonać procedurę, albo odstąpić w przypadku wykazania niemożności wykonania angioplastyki;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania, na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu. Obraz naczyń który uniemożliwia skuteczną angioplastykę;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, na przykład podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego – powyżej 4ml/kg wagi ciała. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu. Założenie dostępu do żyły obwodowej. Przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Dostępność funkcji road mapping oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiętkowe w ilości do 10ml. U pacjentów z bólem spoczynkowym nie pozwalającym na spokojne leżenie znieczulenie zewnątrzoponowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy standardowym dostępie pachwinowym przez tętnicę udową wspólną nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego, w miejscu wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej. Można wybrać nakłucie alternatywne (tętnic kończyny górnej i dolnej lub wkłucie udowe wsteczne) w przypadku niedostępności przez tętnicę udową wspólną lub w przypadku lepszej dostępności do leczonej zmiany. Przy wyborze dostępu z innej tętnicy obwodowej należy uwzględnić jej średnicę pod kątem wymiarów koszulki naczyniowej.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, koszulki hemostatyczne o średnicy dobranej do cewnika z balonem zalecanej przez producenta, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami (zalecane średnice 4F-5F), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące. Do angioplastyki cewniki z balonem pokrywanym lekiem. Heparyna niefrakcjonowana. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp metodą Selingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszuli naczyniowej, wykonanie wstrzyknięcia środka kontrastującego przez cewnik diagnostyczny. Przejście przewodnikiem poza leczoną zmianę. Przed zabiegiem podanie 5000 j. heparyny niefrakcjonowanej i.a. w bolusie (2500 j. u chorych dializowanych). Angioplastyka cewnikiem balonowym dobranym do średnicy zdrowego naczynia, nie przekraczającej 20% średnicy naczynia. Sposób aplikacji balonu lekowego zgodnie z instrukcją producenta. Rodzaj, średnica i długość balonów dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany, średnicy, przebiegu i rodzaju

leczzonego naczynia według aktualnych zaleceń klinicznych. Po zabiegu wykonanie kontrolnej arteriografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Założenie opatrunku uciskowego złożonego z gazy jałowej odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowanej opaskami elastycznymi lub przylepcem, względnie zamknięcie naczynia za pomocą specjalnego urządzenia do zamykania naczyń. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarstwa. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-30 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-7
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp./s]	częstość zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2-7.

Inne: DSA, cyfrowe przetwarzanie obrazu.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

114. Leczenie aorty stentem modyfikującym przepływ - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.660

ICD 9: 39.908.100

2. Cel procedury.

Wyłączenie tętniaka aorty.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Rafał Maciąg, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniami klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

W przypadku tętniaków aorty, których wyłączenie byłoby niemożliwe bez jednoczesowego wyłączenia ważnych naczyń odchodzących z poziomu tętniaka można zastosować tkane stenty modyfikujące przepływ w naczyniu. W teorii stent ma za zadanie zmniejszenie napływu krwi do worka tętniaka zmianę przepływu strumienia krwi i zmniejszenie ciśnienia krwi w worku tętniaka aż do całkowitego ustania przepływu w dłuższym okresie obserwacji, skutkującego wykrzepianiem krwi w obrębie worka tętniaka. Podobne urządzenia mają udokumentowane zastosowanie w wyłączaniu tętniaków wewnątrzczaszkowych. Urządzenie ma potencjalne zastosowanie w tętniakach aorty ale w obecnej chwili istnieją pojedyncze doniesienia na temat jego skuteczności.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5%.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub

rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:

- a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 20 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
 - 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
 - 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) powinno zawierać następujące elementy:

Wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym z badania USG dopplerowskiego, TK, MR i innych istotnych, będących podstawą skierowania, informacje o wcześniej podawanych lekach i środkach kontrastujących, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, zgodę chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

O podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem USG dopplerowskim). W przypadkach zaawansowanych zmian miażdżycowych wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego

niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznacyniowego. Przy wyborze dostępu wkłucia uwzględnienie średnicy naczynia pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do używanego systemu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z ogolonym miejscem wkłucia, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Pacjent powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować leczenie antyagregacyjne zalecone dwoma lekami przeciwplatekowymi w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem lub w szybkim protokole nasycającym w przypadkach ostrych. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia tętniczego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej, odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowany opaskami elastycznymi lub przylepcem, bądź stosuje się urządzenia do zamykania miejsca wkłucia w naczyniu. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Leczenie standardowe ASA do końca życia. Nakaz ograniczenia czynników ryzyka choroby miażdżycowej (nikotynizm, hiperchlesterolemia, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca). Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (USG dopplerowskie, angioTG lub angioMR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych. Brak recenzjonowanych publikacji.

Informacje: www.cardiatis.com.

Część szczegółowa:

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego użytku (igła do nakłucia, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny, cewniki specjalistyczne);
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonym miejscem planowanego nakłucia, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Pacjent powinien mieć założone dożylne dożyły obwodowej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie

następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastującego i ilości ekspozycji. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3 zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu jednorazowego użytku. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie tętnicy odpowiednim urządzeniem.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) lekarz: wykonanie zabiegu 40 minut, wykonanie opisu 10 minut;

2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 15 minut, czas zabiegu 40 minut, sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;

3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania 15 minut, obsługa panelu sterującego podczas zabiegu 40 minut, wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4ml/s-20ml/s przy ciśnieniu 100PSI-900PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4ml/kg masy ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa powinna uwidocznić wybrane elementy obrazujące istotne informacje diagnostyczno-lecznicze. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości leczoną tętnicę przed i po zabiegu oraz leczoną zmianę i zmianę po implantacji stentu. Poza tym naczynia doprowadzające i odprowadzające leczonej tętnicy. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego stentu, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy stentowania w aspekcie drożności naczynia. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu.

7. Warunki odstąpienia od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych. Po wykonaniu dodatkowych projekcji można wykonać procedurę, albo odstąpić w przypadku wykazania niemożności implantacji stentu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu uniemożliwiający wykonanie zabiegu;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, np. podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego - powyżej 4ml/kg wagi ciała. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i zaleceń producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstąpienia od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu. Założenie dostępu do żyły obwodowej. Przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA, dostępność funkcji road mapping, oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D. Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml. U pacjentów z bólem spoczynkowym nie pozwalającym na spokojne leżenie znieczulenie zewnątrzoponowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy standardowym dostępie pachwinowym przez tętnicę udową wspólną z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego. Można wybrać nakłucie alternatywne (tętnic kończyny górnej lub wkłucie udowe wsteczne) w przypadku niedostępności dojścia przez tętnicę udową wspólną lub w przypadku lepszej dostępności do leczonej zmiany. Przy wyborze dostępu z innej tętnicy obwodowej należy uwzględnić jej średnicę pod kątem wymiarów koszulki umożliwiającej przeprowadzenie stentu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami (zalecane średnice 4F-5F), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące. Cewniki balonowe do predylatacji i posdylatacji. Stent modyfikujący przepływ. Heparyna niefrakcjonowana. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp metodą Selingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszuli naczyniowej, wykonanie wstrzyknięcia środka kontrastującego przez cewnik diagnostyczny i ocena anatomii tętniaka wraz z najważniejszymi naczyniami odchodzącymi z jego poziomu. Przed zabiegiem podanie 5000 jednostek heparyny niefrakcjonowanej i.a. w bolusie (2500 jednostek u chorych dializowanych). Wprowadzenie, pozycjonowanie i wszczepienie stentu. Średnica i długość stentu dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany. W przypadku rezydualnego zwężenia wykonanie postdylatacji cewnikiem z balonem dostosowanym do średnicy stenta. Po wszczepieniu stentu wykonanie kontrolnej arteriografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Założenie opatrunku uciskowego złożonego z gazy jałowej odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowanej opaskami elastycznymi lub przyklepcem, względnie zamknięcie naczynia za pomocą specjalnego urządzenia do zamykania naczyń. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Od 10 do 30 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 1-3.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

115. Przeskórne mechaniczne udrożnienie tętnicy subintymalne lub wewnątrzczyniowe z odzyskaniem światła tętnicy w odcinku obwodowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.661

ICD 9: 39.754.100

2. Cel procedury.

Udrożnienie zamkniętej tętnicy.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Rafał Maciąg, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualnymi wskazaniem klinicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

W przypadku nieudanej próby subintymalnej rekanalizacji niedrożności istnieje możliwość zastosowania systemu do powrotu (re-entry device) przewodnika z kanału fałszywego do kanału prawdziwego poza miejscem niedrożności. Urządzenia te mają potencjał aby istotnie

skrócić czas przedłużającego się i zagrożonego niepowodzeniem zabiegu. Możliwe jest również zastosowanie urządzeń mechanicznych pozwalających na otwarcie wewnątrznaczyniowe tętnicy w jej osi. Obecnie systemy do powrotu z kanału fałszywego do prawdziwego są zarejestrowane jedynie do leczenia niedrożności w odcinku tętnicy uda powierzchownej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	5
1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] +/- 5%

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 20 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej,
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista

anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) powinno zawierać następujące elementy:

Wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym z badania USG dopplerowskiego, TK, MR i innych istotnych, będących podstawą skierowania, informacje o wcześniej podawanych lekach i środkach kontrastujących, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, pisemną zgodę chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem USG dopplerowskim). W przypadkach zaawansowanych zmian miażdżycowych wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy wyborze dostępu wkłucia uwzględnienie średnicy naczynia pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do używanego systemu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo (minimum 6 godzin), wykąpany, nawodniony, z ogolonym miejscem wkłucia, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Pacjent powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować leczenie antyagregacyjne zalecone dwoma lekami

przeciwpłytkowymi w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem lub w szybkim protokole nasycającym w przypadkach ostrych. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia tętniczego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej, odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowany opaskami elastycznymi lub przylepcem, bądź stosuje się urządzenia do zamykania miejsca wkłucia w naczyniu. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Leczenie standardowe ASA do końca życia. Nakaz ograniczenia czynników ryzyka choroby miażdżycowej (nikotynizm, hiperchlesterolemia, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca). Zalecenie ćwiczeń fizycznych.

Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (USG dopplerowskie, angioTK lub angioMR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Smith .M, Pappy R., Hennebry T. A., Re–entry devices in the treatment of peripheral chronic occlusions. Tex Heart Inst J. 38/2011, s. 392 – 397;
- 2) Bausback Y., Botsios S., Flux J., Werner M., Schuster J., Aithal J., Varcoe R., Bräunlich S., Ulrich M., Scheinert D., Schmidt A., Outback catheter for femoropopliteal occlusions: immediate and long–term results, J Endovasc Ther, 1/2011 Feb, s. 13 – 21.

Część szczegółowa:

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego użytku (igła do nakłucia, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny, cewniki specjalistyczne);
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo (minimum 6 godzin) nawodniony, z wygolonym miejscem planowanego nakłucia, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Pacjent powinien mieć założone dojsście do żyły obwodowej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastującego i ilości ekspozycji. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3 zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu jednorazowego użytku. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie tętnicy odpowiednim urządzeniem. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko. Sprzątnięcie użytego sprzętu z uwzględnieniem prawidłowej segregacji odpadów (rozdzielanie do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią), odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej. Wykonanie opisu zabiegu i zaleceń dotyczących dalszego prowadzenia chorego. Rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 60 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 15 minut, czas zabiegu 60 minut, sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania 15 minut, obsługa panelu sterującego podczas zabiegu 60 minut, wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300mgJ-400mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wtryskiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4ml/s-20ml/s przy ciśnieniu 100PSI-900PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2ml-5ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4ml/kg masy ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ewentualnie. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa powinna uwidocznić wybrane elementy obrazujące istotne informacje diagnostyczno – lecznicze. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości leczoną tętnicę przed i po zabiegu oraz leczoną zmianę i zmianę po implantacji stentu. Poza tym naczynia doprowadzające i odprowadzające leczonej tętnicy. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego stentu, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy stentowania w aspekcie drożności naczynia. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych. Po wykonaniu dodatkowych projekcji można wykonać procedurę, albo odstąpić w przypadku wykazania niemożności implantacji stentu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu uniemożliwiający wykonanie zabiegu;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, np. podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego – powyżej 4ml/kg wagi ciała. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i zaleceń producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu. Założenie dostępu do żyły obwodowej. Przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA, dostępność funkcji road mapping oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D. Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml. U pacjentów z bólem spoczynkowym nie pozwalającym na spokojne leżenie znieczulenie zewnątrzoponowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy standardowym dostępie pachwinowym przez tętnicę lub żyłę udową wspólną z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, 1cm-1,5cm poniżej więzadła pachwinowego. Można wybrać nakłucie alternatywne (tętnic kończyny górnej lub wkłucie udowe wsteczne) w przypadku niedostępności dojścia przez tętnicę udową wspólną lub w przypadku lepszej dostępności do leczonej zmiany. Przy wyborze dostępu z innej tętnicy obwodowej należy uwzględnić jej średnicę pod kątem wymiarów koszulki umożliwiającej przeprowadzenie cewnika systemu do udrożnienia.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik pig-tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami (zalecane średnice 4F-5F), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące. Cewnik (urządzenie) do powrotu z kanału fałszywego do prawdziwego lub urządzenie pozwalające na przejście w osi naczynia. Cewniki balonowe do pre i postdylatacji. Stenty samorozprężalne. Heparyna niefrakcjonowana. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp metodą Selingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszuli naczyniowej, wykonanie wstrzyknięcia środka kontrastującego przez cewnik diagnostyczny. Próba udrożnienia niedrożności. W razie niepowodzenia wprowadzenie cewnika do powrotu z kanału fałszywego do prawdziwego lub urządzenia mechanicznego pozwalającego na przejście w osi naczynia i odzyskanie jego światła w odcinku obwodowym. Odpowiednie ustawienie lampy RTG w stosunku do cewnika lub w przypadku używania systemów opartych o wewnątrznaczyniowe obrazowanie (IVUS) odpowiednie zobrazowanie kanału prawdziwego. Przekłucie się pomiędzy kanałami i wprowadzenie przewodnika łączącego kanał subintymalnego udrożnienia i kanał prawdziwy światła naczynia. Przed zabiegiem podanie 5000 j. heparyny niefrakcjonowanej i.a. w bolusie (2500 j. u chorych dializowanych), a w razie zagrożenia skurczem i.a. w bolusie 100um do 200um nitrogliceryny. Po usunięciu cewnika predylatacja cewnikiem balonowym dobranym do średnicy zdrowego naczynia, nie przekraczającej 20% średnicy naczynia. Wszczepienie stentu samorozprężalnego. Rodzaj, średnica i długość stentu dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany, średnicy, przebiegu i rodzaju leczonego naczynia według aktualnych zaleceń klinicznych. W przypadku rezydualnego zwężenia wykonanie postdylatacji cewnikiem z balonem dostosowanym do średnicy stenta. Po wszczepieniu stentu wykonanie kontrolnej arteriografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Założenie opatrunku uciskowego złożonego z gazy jałowej odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowanej opaskami elastycznymi lub przylepcem, względnie zamknięcie naczynia za pomocą specjalnego urządzenia do zamykania naczyń. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarstwa. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-30 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	1-3
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 1-3.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

116. Przeskórna terapia przepukliny krążka międzykręgowego pod kontrolą fluoroskopii - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.662

ICD 9: 84.693.101

2. Cel procedury.

Zniesienie przewlekłego bólu dyskogenego okolicy lędźwiowej lub bólu większego w okolicy lędźwiowej niż w kończynie dolnej, bez zespołu korzeniowego, nieustępującego po leczeniu zachowawczym.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Kazimierz Kordecki , dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Bez specyficznych dla tej procedury.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Zabieg polega na tylnobocznym dojściu do krążka międzykręgowego w znieczuleniu miejscowym. Do igły wprowadzony jest światłowód oraz podłączony jest ssak. Powstający pod wpływem wysokiej temperatury gaz jest odsysany, a odparowanie i brzeźna koagulacja tkanki jądra miażdżystego przyczyniają się do jego obkurczenia i zmniejszenia objętości, co sprzyja także rozładowaniu konfliktu dyskowo-korzeniowego. Pewien wpływ przeciwbólowy może mieć także uszkodzenie podczas zabiegu nocyceptorów znajdujących się we włóknach wewnętrznych pierścienia włóknistego, podobnie jak uzyskuje się działanie przeciwbólowe.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Przepukliny krążków międzykręgowych z uciskiem korzeni nerwowych, infekcja lub stan zapalny krążków, krwawienia i zaawansowane zwyrodnienie krążka międzykręgowego z obniżeniem jego wysokości większym niż 50%.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży nie wykonuje się tego zabiegu, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:

- a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 20 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
 - 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
 - 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) musi zawierać następujące elementy:

- 1) wyszczególniony trzon;
- 2) rozpoznania dodatkowe;
- 3) podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania;
- 4) sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej;
- 5) informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – w zależności od poziomu zabiegu, szczególna uwaga na reakcje bólowe chorego czy są miejscowe czy występują bóle korzeniowe.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przyłepcem.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Timothy S., Eckel M. S., Elektrotermiczna terapia krążka międzykręgowego. W: Zabiegi diagnostyczne i terapeutyczne w chorobach kręgosłup, Williams A. L., Murtagh F. R., (eds.). Mosby—MediPage, Warszawa, 2003, s. 222 – 237;
- 2) Hellinger J., Nonendoskopische perkutane Laserdiskusdekompression und Nukleotomie, Med Bild, 5/1995, s. 49 – 56;
- 3) Ohnemeiss D. D., Guyer R. D., Hochschuler S. H., Laser disc decompression. The importans of proper patient selection, Spine, 19/1994 s. 2054 – 2058;
- 4) Gangi A., Dietemann J. L., Ide C., et al, Percutaneous laser disk decompression under CT and fluoroscopic guidans: indications, technique and clinical experiment, Radiographics, 16/1996, s. 89 – 96;
- 5) Brat H., Bouziane F., Lambert J., et al, CT-guided percutaneous laser-disc-decompression (PLDD) prospective clinical outcome, Laser Med Sci, 18/2003;
- 6) Knight M., Patko J. A., Wan S., KTP-523 laser disc decompression – 6 years experience [abstract], Fifth Intern Congr IMLAS, Sevilla, Spain, 1998;
- 7) Hilbert J., Braun A., Papp J., et al, Erfahrungen mit der perkutanen Laserdiskusdekompression bei lumbalem;
- 8) Bausback Y., Botsios S., Flux J., Werner M., Schuster J., Aithal J., Varcoe R., Bräunlich S., Ulrich M., Scheinert D., Schmidt A., Outback catheter for femoropopliteal occlusions: immediate and long-term results, J Endovasc Ther, 1/2011 Feb, s. 13 – 21.

Część szczegółowa:

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna;

2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	obrazy pojedyncze

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Wyciągnięcie igły oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku jałowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) lekarz: wykonanie zabiegu 30 minut. Wykonanie opisu 10 minut;

2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;

3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Bez specyficznych dla tej procedury.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II stopnia w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynik obejmuje: rodzaj zabiegu, poziomem na którym został wykonany, rodzajem dostępu (boczny, jednostronny czy dwustronny). Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja zdjęciowa uwidacznia wybrane elementy przedstawiające patologię.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje muszą być zastosowane w przypadku wyjścia poza dysk;

2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: korygowanie indywidualne w przypadkach anomalii rozwojowych lub patologicznie zmienionej anatomii kręgosłupa;

3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, odmowa ze strony chorego;

4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie wymaga;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Sedacja, znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie przezskórne i wprowadzenie igły z mandrynem pod kontrolą skopii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła z mandrynem w zestawie – światłowód i cewnik do odsysania.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pozycjonowanie igły powinno być dokonywane pod kontrolą skopii i sprawdzane przynajmniej w dwóch płaszczyznach, referencyjne położenie końca igły znajduje się w linii pośrodkowej w przedniej 1/3 trzonu.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików. Chory pozostaje w pozycji leżącej na brzuchu przez 4 godziny. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	75-90
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	obrazy pojedyncze
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: obrazy pojedyncze.

Inne: wykonanie zdjęć w dwóch projekcjach, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

117. Przeskórna terapia przepukliny krążka międzykręgowego pod kontrolą TK - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.663

ICD 9: 84.693.301

2. Cel procedury.

Zniesienie przewlekłego bólu dyskowego okolicy lędźwiowej lub bólu większego w okolicy lędźwiowej niż w kończynie dolnej, bez zespołu korzeniowego, nieustępującego poleceniu zachowawczym.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Kazimierz Kordecki, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Bez specyficznych dla tej procedury.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Zabieg polega na tylnobocznym dojściu do krążka międzykręgowego pod kontrolą skopii TK. Zabieg jest wykonywany w znieczuleniu miejscowym. Do igły wprowadzony jest światłowód oraz podłączony jest ssak. Powstający pod wpływem wysokiej temperatury gaz jest odsysany, a odparowanie i brzeźna koagulacja tkanki jądra miazdżystego przyczyniają się do jego obkurczenia i zmniejszenia objętości, co sprzyja także rozładowaniu konfliktu dyskowo-korzeniowego. Działanie przeciwbólowe możemy uzyskać również przez uszkodzenie podczas zabiegu nocyceptorów znajdujących się we włóknach wewnętrznych pierścienia włóknistego.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Przepukliny krążków międzykręgowych z uciskiem korzeni nerwowych, infekcja lub stan zapalny krążków, krwawienia i zaawansowane zwyrodnienie krążka międzykręgowego z obniżeniem jego wysokości większym niż 50%.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży nie wykonuje się tego zabiegu, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

Oprogramowanie „fluoro-TK”

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 20 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) powinno zawierać następujące elementy:

Wyszczególniony trzon, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje

o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmocniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – w zależności od poziomu zabiegu, szczególna uwaga na reakcje bólowe chorego czy są miejscowe czy występują bóle korzeniowe.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Timothy S., Eckel M. S., Elektrotermiczna terapia krążka międzykręgowego. W: Zabiegi diagnostyczne i terapeutyczne w chorobach kręgosłup, Williams A. L., Murtagh F. R., (eds.). Mosby—MediPage, Warszawa, 2003, s. 222 – 237;
- 2) Hellinger J., Nonendoskopische perkutane Laserdiskusdekompression und Nukleotomie, Med Bild, 5/1995, s. 49 – 56;
- 3) Ohnemeiss D. D., Guyer R. D., Hochschuler S. H., Laser disc decompression. The importans of proper patient selection, Spine, 19/1994 s. 2054 – 2058;
- 4) Gangi A., Dietemann J. L., Ide C., et al, Percutaneous laser disk decompression under CT and fluoroscopic guidans: indications, technique and clinical experiment, Radiographics, 16/1996, s. 89 – 96;
- 5) Brat H., Bouziane F., Lambert J., et al, CT-guided percutaneous laser-disc-decompression (PLDD) prospective clinical outcome, Laser Med Sci, 18/2003,
- 6) Knight M., Patko J. A., Wan S., KTP-523 laser disc decompression – 6 years experience [abstract], Fifth Intern Congr IMLAS, Sevilla, Spain, 1998;

- 7) Hilbert J., Braun A., Papp J., et al, Erfahrungen mit der perkutanen Laserdiskusdekompression bei lumbalem.

Część szczegółowa:

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Wyciągnięcie igły oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku jałowego. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko. Sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej. Wykonanie opisu zabiegu. Rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 30 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura: 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Bez specyficznych dla tej procedury.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę radiologa z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentację obrazową wykonują technicy elektroradiologii. Wynik obejmuje: nagłówek z wpisanym rodzajem zabiegu, poziomem na którym został wykonany, rodzajem dostępu boczny, jednostronny czy dwustronny. Podać (typ i producent) aparatu do ablacji, dawkę, czas zabiegu, rodzaj zastosowanego znieczulenia. Określić obecność powikłań. Badanie powinno być zarejestrowane i wydane w pełnej wersji w zapisie cyfrowym w formacie DICOM,

a wybrane elementy przedstawiające patologię w postaci hard copy (wydruk na filmie, na papierze). Opis wyniku badania wydrukowany na papierze, powinien zawierać dane pracowni wykonującej badanie, podpis lekarza oceniającego badanie (procedurę) i ewentualnie lekarza konsultującego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje muszą być zastosowane w przypadku wyjścia poza dysk;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie jest konieczne;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie jest konieczne;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zaleca się stosować skopię TK lub standardowe akwizycje z użyciem środka kontrastującego do oceny anatomicznej struktur naczyniowych.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Sedacja, znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie przezskórne i wprowadzenie igły z mandrynem pod kontrolą skopii TK na wysokości patologicznej zmiany.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła z mandrynem w zestawie, światłowód i cewnik do odsysania.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pozycjonowanie igły powinno być dokonywane pod kontrolą skopii TK, referencyjne położenie końca igły znajduje się w linii pośrodkowej w przedniej 1/3 trzonu.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików. Chory pozostaje w pozycji leżącej na brzuchu przez 4 godziny. Odnotowanie dawki (DLP) w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Zaleca się stosować skopię TK lub standardowe akwizycje z użyciem środka kontrastującego do oceny anatomicznej struktur naczyniowych.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	nie dotyczy
prąd [mA]	
obrazy [obr/s]	
Skopia	
napięcie [kV]	parametry w zależności od typu tomografu komputerowego
prąd [mA]	
rodzaj	
częstość [imp/s]	

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: parametry w zależności od typu tomografu komputerowego.

Inne: parametry w zależności od typu tomografu komputerowego.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Nie dotyczy.

118. Blokada nerwów/korzeni nerwowych/stawów międzykręgowych pod kontrolą fluoroskopii - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.664

ICD 9: 04.210.101

2. Cel procedury.

Zniesienie bólu kręgosłupa opornego na leczenie farmakologiczne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Kazimierz Kordecki , dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Bez specyficznych dla tej procedury.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Ablacja oraz neuroliza splotów nerwowych wykonywane są w przypadkach długotrwałego i niepoddającego się leczeniu farmakologicznemu bólu uniemożliwiającego prawidłowe funkcjonowanie pacjenta. Dotyczy to zarówno neuralgii jak i bólów spowodowanych infiltracją nowotworową tkanek. Pod kontrolą rentgenoskopii wprowadza się igłę do

neurolizy lub sondę do ablacji (połączoną z aparatem do ablacji) w miejsce anatomicznej lokalizacji splotów lub nerwów, które mają być poddane destrukcji. Dokładna anatomiczna lokalizacja obszaru poddanego zabiegowi umożliwia prawidłowe wyłączenie czucia bólu oraz zapobiega powstaniu powikłań związanych z niezamierzonym uszkodzeniem struktur naczyniowych. Ze względu na dobrą tolerancję zabiegu przez pacjenta oraz stosunkowo małą ilość powikłań, zabieg w przypadku niesatysfakcjonującego efektu może być powtarzany.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) wysokie niestabilne nadciśnienie,
 - c) szpiczak mnogi;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży nie wykonuje się zabiegu, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub pod jego nadzorem lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 40 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 20 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;

- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) powinno zawierać następujące elementy:

Wyszczególniony trzon, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmocniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – w zależności od poziomu zabiegu, szczególna uwaga na reakcje bólowe chorego czy są miejscowe czy występują bóle korzeniowe.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bez specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Schwarzer A. C., Aprill C. N., Derby R., et al, The relative contributions of the disc and zygapophyseal joint in chronic low back pain, *Spine*, 19/1994, s. 801 – 806;
- 2) Swanepoel M. W., Adams L. M., Smeathers J. E., Human lumbar apophyseal joint damage and intervertebral disc degeneration, *Ann Rheum Dis*, 54/1995 s. 182 – 188;
- 3) Goldthwait J., The lumbosacral articulation: an explanation of many cases of lumbago, sciatica and paraplegia, *Boston Med. Surg J.*, 164/1911, s. 365 – 372;
- 4) Rees W. E. S., Multiple bilateral subcutaneous rhizolysis of segmental nerves in the treatment of the intervertebral disc syndrome, *Ann Gen Pract*, 16/1971, s. 126 – 127;
- 5) Shealy C. N., The role of the spinal facets in back and sciatic pain, *Headache*, 14/1974, s. 101 – 104;
- 6) Fairbank J. C., Park W. M., McCall I. W., et al, Apophyseal injection of local anesthetic as a diagnostic aid in primary low-back pain syndromes, *Spine*, 6/1981, s. 598 – 605;
- 7) Helbig T., Lee C. K., The lumbar facet syndrome, *Spine*, 13/1988, s. 61 – 64;
- 8) Revel M., Poiraudou S., Auleley G. R., et al, Capacity of the clinical picture to characterize low back pain relieved by facet joint anesthesia. Proposed criteria to identify patients with painful facet joints, *Spine*, 23/1998, s. 1972 – 1976;
- 9) Schwarzer A. C., Aprill C. N., Derby R., et al, Clinical features of patients with pain stemming from the lumbar zygapophyseal joints. Is the lumbar facet syndrome a clinical entity?, *Spine*, 19/1994, s. 1132 – 1137;
- 10) Schwarzer A. C., Derby R., Aprill C. N., et al, Pain from the lumbar zygapophyseal joints: a test of two models, *J Spinal Disord*, 7/1994, s. 331 – 336;
- 11) Schwarzer A. C., Wang S. C., Bogduk N., et al, Prevalence and clinical features of lumbar zygapophyseal joint pain: a study in an Australian population with chronic low back pain, *Ann Rheum Dis*, 54/1995, s. 100 – 106;
- 12) Boswell M. V., Colson J. D., Sehgal N., et al, A systematic review of therapeutic facet joint interventions in chronic spinal pain, *Pain Physician*, 10/2007, s. 229 – 253;
- 13) Igarashi A., Kikuchi S., Konno S., et al, Inflammatory cytokines released from the facet joint tissue in degenerative lumbar spinal disorders, *Spine*, 29/2004, s. 2091 – 2095;
- 14) Onodera T., Shirai Y., Miyamoto M., et al, Effects of anterior lumbar spinal fusion on the distribution of nerve endings and mechanoreceptors in the rabbit facet joint: quantitative histological analysis, *J Orthop Sci*, 8/2003, s. 567 – 576;
- 15) Bogduk N., Long D. M., The anatomy of the so-called “articular nerves” and their relationship to facet denervation in the treatment of low-back pain, *J Neurosurg*, 51/1979, s. 172 – 177;
- 16) Bogduk N., Wilson A. S., Tynan W., The human lumbar dorsal rami, *J Anat*, 134/1982, s. 383 – 397;
- 17) Demondion X., Vidal C., Glaude E., et al, The posterior lumbar ramus: CT-anatomic correlation and propositions of new sites of infiltration, *AJNR Am J Neuroradiol*, 26/2005, s. 706 – 710;

- 18) Masini M., Paiva W. S., Araujo A. S., Jr, Anatomical description of the facet joint innervation and its implication in the treatment of recurrent back pain, J Neurosurg Sci, 49/2005, s. 143 – 146;
- 19) Bogduk N., Facet joint syndrome, In: Waldman S., editor, Pain Management, Philadelphia: Saunders (W.B.) Co. Ltd., 2007, s. 769 – 776;
- 20) Bogduk N., Macintosh J., Marsland A., Technical limitations to the efficacy of radiofrequency neurotomy for spinal pain, Neurosurgery, 20/1987, s. 529 – 535;
- 21) Lau P., Mercer S., Govind J., et al, The surgical anatomy of lumbar medial branch neurotomy (facet denervation), Pain Med, 5/2004, s. 289 – 298;
- 22) Derby R., Lee C. H., The efficacy of a two needle electrode technique in percutaneous radiofrequency rhizotomy: an investigational laboratory study in an animal model, Pain Physician, 9/2006, s. 207 – 213;
- 23) Sowa G., Facet-mediated pain, Dis Mon, 51/2005, s. 18 – 33;
- 24) Kornick C., Kramarich S. S., Lamer T. J., et al, Complications of lumbar facet radiofrequency denervation, Spine, 29/2004, s. 1352 – 1354;
- 25) Schofferman J., Kine G., Effectiveness of repeated radiofrequency neurotomy for lumbar facet pain, Spine, 29/2004, s. 2471 – 2473.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA lub AP (inne – w zależności od położenia zmiany). Obszar zainteresowania uwzględnia miejsce występowania patologii;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	obrazy pojedyncze

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet – tylko jeśli to nie uniemożliwia wykonanie zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie igły lub sondy ablacyjnej, hemostaza – aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku jałowego. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko. Sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali

zabiegowej. Wykonanie opisu zabiegu. Rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 40 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;

W sumie cała procedura 70 minut (modyfikacja czasu zabiegu zależna od rodzaju zastosowanej ablacji lub środka do neurolizy).

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący – niejonowy, niskoosmolalny, podawany ze strzykawki iniekcyjnej, ilość dobierana indywidualnie.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II stopnia w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynik obejmuje: rodzaj badania (+ ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania) ocenia rodzaj patologii i skuteczność ablacji. Podać (typ i producent) aparatu do ablacji, metodę wizualizacji, dawkę, czas zabiegu, rodzaj zastosowanego znieczulenia. Określić obecność powikłań. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii kręgosłupa oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od typu aparatu RTG;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, wystąpienia krwotoku niemożliwego do natychmiastowego zatamowania lub odmy opłucnowej zagrażającej bezpośrednio życiu chorego, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie wymaga;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Sedacja, znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie przezskórne i wprowadzenie igły z mandrynem pod kontrolą skopii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła o długości 10cm-15cm i średnica 22G-25G, 2ml roztworu sporządzonego z 30ml, 30ml 0.25% Marcainy, obie z epinephriną i 2ml celesteonu. Najczęściej stosuje się elektroablację lub alkohol.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pozycjonowanie igły powinno być dokonywane pod kontrolą skopii i sprawdzane przynajmniej w dwóch płaszczyznach, referencyjne położenie końca igły znajduje się w linii pośrodkowej w przedniej 1/3 trzonu.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików. Chory pozostaje w pozycji leżącej na brzuchu przez 4 godziny. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	75-90
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	obrazy pojedyncze
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 1-2.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

119. Blokada nerwów/korzeni nerwowych/stawów międzykręgowych pod kontrolą TK - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.665

ICD 9: 04.210.301

2. Cel procedury.

Ablacja oraz neuroliza są to zabiegi polegające na nieodwracalnym zniszczeniu włókien nerwowych. Mogą dotyczyć nerwów obwodowych, zwojów autonomicznych lub włókien czuciowych. Zabieg ma na celu zniesienie lub znacznego stopnia osłabienie bólu, co przyczynia się do zmniejszenia stosowanych dawek leków przeciwbólowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Kazimierz Kordecki , dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziera.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Bez specyficznych dla tej procedury.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Ablacja oraz neuroliza splotów nerwowych wykonywane są w przypadkach długotrwałego i niepoddającego się leczeniu farmakologicznemu bólu uniemożliwiającego prawidłowe funkcjonowanie pacjenta. Dotyczy to zarówno neuralgii jak i bólów spowodowanych infiltracją nowotworową tkanek. Pod kontrolą TK wprowadza się igłę do neurolizy lub sonde do ablacji (połączoną z aparatem do ablacji) w miejsce anatomicznej lokalizacji splotów lub nerwów, które mają być poddane destrukcji. Dokładna anatomiczna lokalizacja obszaru poddanego zabiegowi umożliwia prawidłowe wyłączenie czucia bólu oraz zapobiega powstaniu powikłań związanych z niezamierzonym uszkodzeniem struktur naczyniowych. Ze względu na dobrą tolerancję zabiegu przez pacjenta oraz stosunkowo małą ilość powikłań, zabieg w przypadku niesatysfakcjonującego efektu może być powtarzany.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) bezwzględne:

- a) sepsa,
- b) ciężki stan ogólny chorego,
- c) wysokie niestabilne nadciśnienie,

- d) ostra niewydolność krążenia,
- e) niewydolność oddechowa,
- f) nieskompensowana niewydolność wątroby,
- g) aktywne krwawienie, poziom PLT poniżej 100 000/mm³,
- h) INR powyżej 2.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Nie jest przeciwwskazany; ograniczenia w wykonywaniu zabiegu u kobiet w ciąży, w przypadku stosowania aparatury TK.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 25 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 10 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej ;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) powinno zawierać następujące elementy:

Wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania), sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową świadomą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieodpowiedni rodzaj znieczulenia w zależności od stanu klinicznego pacjenta. Niewłaściwe ułożenie pacjenta do zabiegu – w zależności od obszaru objętego zabiegiem. Niewłaściwe położenie końca igły ablacyjnej lub do neurolizy. Niewłaściwy dobór stężenia środka do neurolizy lub niewłaściwy dobór temperatury sondy ablacyjnej. Brak wykonania obrazowania miejsca poddanego leczeniu po zabiegu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – w zależności od obszaru ciała poddanego zabiegowi. Należy zwrócić szczególną uwagę na prawidłowe położenie końca igły do neurolizy lub sondy ablacyjnej w stosunku do struktur naczyniowych. Możliwość uszkodzenia struktur sąsiadujących spowodowana wysoką temperaturą sondy lub zastosowaniem substancji do neurolizy – np. alkohol.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Opieka anestetyczna – w zależności od zastosowanego znieczulenia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Schwarzer A. C., Aprill C. N., Derby R., et al, The relative contributions of the disc and zygapophyseal joint in chronic low back pain, *Spine*, 19/1994, s. 801 – 806;
- 2) Swanepoel M. W., Adams L. M., Smeathers J. E., Human lumbar apophyseal joint damage and intervertebral disc degeneration, *Ann Rheum Dis*, 54/1995 s. 182 – 188;
- 3) Goldthwait J., The lumbosacral articulation: an explanation of many cases of lumbago, sciatica and paraplegia, *Boston Med. Surg J.*, 164/1911, s. 365 – 372;
- 4) Rees W. E. S., Multiple bilateral subcutaneous rhizolysis of segmental nerves in the treatment of the intervertebral disc syndrome, *Ann Gen Pract*, 16/1971, s. 126 – 127;
- 5) Shealy C. N., The role of the spinal facets in back and sciatic pain, *Headache*, 14/1974, s. 101 – 104;
- 6) Fairbank J. C., Park W. M., McCall I. W., et al, Apophyseal injection of local anesthetic as a diagnostic aid in primary low-back pain syndromes, *Spine*, 6/1981, s. 598 – 605;
- 7) Helbig T., Lee C. K., The lumbar facet syndrome, *Spine*, 13/1988, s. 61 – 64;
- 8) Revel M., Poiraudau S., Auleley G. R., et al, Capacity of the clinical picture to characterize low back pain relieved by facet joint anesthesia. Proposed criteria to identify patients with painful facet joints, *Spine*, 23/1998, s. 1972 – 1976;
- 9) Schwarzer A. C., Aprill C. N., Derby R., et al, Clinical features of patients with pain stemming from the lumbar zygapophyseal joints. Is the lumbar facet syndrome a clinical entity?, *Spine*, 19/1994, s. 1132 – 1137;
- 10) Schwarzer A. C., Derby R., Aprill C. N., et al, Pain from the lumbar zygapophyseal joints: a test of two models, *J Spinal Disord*, 7/1994, s. 331 – 336;
- 11) Schwarzer A. C., Wang S. C., Bogduk N., et al, Prevalence and clinical features of lumbar zygapophyseal joint pain: a study in an Australian population with chronic low back pain, *Ann Rheum Dis*, 54/1995, s. 100 – 106;
- 12) Boswell M. V., Colson J. D., Sehgal N., et al, A systematic review of therapeutic facet joint interventions in chronic spinal pain, *Pain Physician*, 10/2007, s. 229 – 253;
- 13) Igarashi A., Kikuchi S., Konno S., et al, Inflammatory cytokines released from the facet joint tissue in degenerative lumbar spinal disorders, *Spine*, 29/2004, s. 2091 – 2095,
- 14) Onodera T., Shirai Y., Miyamoto M., et al, Effects of anterior lumbar spinal fusion on the distribution of nerve endings and mechanoreceptors in the rabbit facet joint: quantitative histological analysis, *J Orthop Sci*, 8/2003, s. 567 – 576;
- 15) Bogduk N., Long D. M., The anatomy of the so-called “articular nerves” and their relationship to facet denervation in the treatment of low-back pain, *J Neurosurg*, 51/1979, s. 172 – 177;
- 16) Bogduk N., Wilson A. S., Tynan W., The human lumbar dorsal rami, *J Anat*, 134/1982, s. 383 – 397;
- 17) Demondion X., Vidal C., Glaude E., et al, The posterior lumbar ramus: CT-anatomic correlation and propositions of new sites of infiltration, *AJNR Am J Neuroradiol*, 26/2005, s. 706 – 710;
- 18) Masini M., Paiva W. S., Araujo A. S., Jr, Anatomical description of the facet joint innervation and its implication in the treatment of recurrent back pain, *J Neurosurg Sci*, 49/2005, s. 143 – 146;

- 19) Bogduk N., Facet joint syndrome, In: Waldman S., editor, Pain Management, Philadelphia: Saunders (W.B.) Co. Ltd., 2007, s. 769 – 776;
- 20) Bogduk N., Macintosh J., Marsland A., Technical limitations to the efficacy of radiofrequency neurotomy for spinal pain, Neurosurgery, 20/1987, s. 529 – 535;
- 21) Lau P., Mercer S., Govind J., et al, The surgical anatomy of lumbar medial branch neurotomy (facet denervation), Pain Med, 5/2004, s. 289 – 298;
- 22) Derby R., Lee C. H., The efficacy of a two needle electrode technique in percutaneous radiofrequency rhizotomy: an investigational laboratory study in an animal model, Pain Physician, 9/2006, s. 207 – 213;
- 23) Sowa G., Facet-mediated pain, Dis Mon, 51/2005, s. 18 – 33;
- 24) Kornick C., Kramarich S. S., Lamer T. J., et al, Complications of lumbar facet radiofrequency denervation, Spine, 29/2004, s. 1352 – 1354;
- 25) Schofferman J., Kine G., Effectiveness of repeated radiofrequency neurotomy for lumbar facet pain, Spine, 29/2004, s. 2471 – 2473.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA lub AP (inne – w zależności od położenia zmiany). Obszar zainteresowania uwzględnia miejsce występowania patologii;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet – tylko jeśli to nie uniemożliwia wykonanie zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie igły lub sondy ablacyjnej i koszulki hemostatycznej (jeśli była stosowana), hemostaza – aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku jałowego. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko. Sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej. Wykonanie opisu zabiegu. Rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 40 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60 minut;

- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;

W sumie cała procedura 70 minut (modyfikacja czasu zabiegu zależna od rodzaju zastosowanej ablacji lub środka do neurolizy).

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący – niejonowy, niskoosmolalny, podawany typowo jak w badaniu TK, w zależności od potrzeb wizualizacji zmian ogniskowych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II stopnia w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynik obejmuje: rodzaj badania (+ ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania) ocenia rodzaj patologii i skuteczność ablacji. Podać (typ i producent) aparatu do ablacji, metodę wizualizacji, dawkę, czas zabiegu, rodzaj zastosowanego znieczulenia. Określić obecność powikłań. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie jest konieczne;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od typu aparatu TK;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, wystąpienia krwotoku niemożliwego do natychmiastowego zatamowania lub odmy opłucnowej zagrażającej bezpośrednio życiu chorego, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zależna od warunków anatomicznych;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu. Odkażenie pola operacyjnego i obłożenie jałowymi serwetami. Poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu; podanie tlenu u chorych tego wymagających, założenie cewnika do pęcherza moczowego, monitorowanie czynności życiowych.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zaleca się stosować skopię TK lub standardowe akwizycje z użyciem środka kontrastującego do oceny anatomicznej struktur naczyniowych.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Sedacja, znieczulenie miejscowe nasiękowe w ilości do 10ml lub inne. Znieczulenie ogólne – tylko w uzasadnionych przypadkach (decyduje lekarz anestezjolog).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Zależne od lokalizacji ogniska patologicznego – ustala lekarz wykonujący zabieg.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Aparat do ablacji z kompletem sond/elektrod. Koszulka wprowadzająca – jeśli wymaga tego rodzaj sondy. Igły do neurolizy. Preparat do neurolizy (alkohol).

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje wkłucie igły do neurolizy lub sondy w obszar patologii i wykonanie celowanej destrukcji struktur nerwowych. Po zabiegu – zaopatrzenie miejsca wkłucia. Ocena miejsca wkłucia sondy ablacyjnej, dokładne umieszczenie sondy (sond) w obrębie zmiany i włączenie aparatu zasilającego. Ocena ewentualnego krwawienia lub odmy opłucnowej.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarstwa miejsca wkłucia. Odnotowanie dawki (DLP) w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	nie dotyczy
prąd [mA]	
obrazy [obr/s]	
Skopia	
napięcie [kV]	parametry w zależności od typu tomografu komputerowego
prąd [mA]	
rodzaj	
częstość [imp/s]	

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: parametry w zależności od typu tomografu komputerowego.

Inne: parametry w zależności od typu tomografu komputerowego.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Nie dotyczy.

120. Blokada stawów krzyżowo-biodrowych pod kontrolą TK - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.666

ICD 9: 04.210.302

2. Cel procedury.

Ablacja oraz neuroliza są to zabiegi polegające na nieodwracalnym zniszczeniu włókien nerwowych. Mogą dotyczyć nerwów obwodowych, zwojów autonomicznych lub włókien czuciowych. Zabieg ma na celu zniesienie lub znacznego stopnia osłabienie bólu, co przyczynia się do zmniejszenia stosowanych dawek leków przeciwbólowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Kazimierz Kordecki, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Bez specyficznych dla tej procedury.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Ablacja oraz neuroliza splotów nerwowych wykonywane są w przypadkach długotrwałego i niepoddającego się leczeniu farmakologicznemu bólu uniemożliwiającego prawidłowe funkcjonowanie pacjenta. Dotyczy to zarówno neuralgii jak i bólów spowodowanych infiltracją nowotworową tkanek. Pod kontrolą TK wprowadza się igłę do neurolizy lub sondę do ablacji (połączoną z aparatem do ablacji) w miejsce anatomicznej lokalizacji splotów lub nerwów, które mają być poddane destrukcji. Dokładna anatomiczna lokalizacja obszaru poddanego zabiegowi umożliwia prawidłowe wyłączenie czucia bólu oraz zapobiega powstaniu powikłań związanych z niezamierzonym uszkodzeniem struktur naczyniowych. Ze względu na dobrą tolerancję zabiegu przez pacjenta oraz stosunkowo małą ilość powikłań, zabieg w przypadku niesatysfakcjonującego efektu może być powtarzany.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) bezwzględne:

- a) sepsa,
- b) ciężki stan ogólny chorego,
- c) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- d) ostra niewydolność krążenia,
- e) niewydolność oddechowa,
- f) nieskompensowana niewydolność wątroby,
- g) aktywne krwawienie,
- h) poziom PLT poniżej 100 000/mm³,
- i) INR powyżej 2.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Nie jest przeciwwskazany; ograniczenia w wykonywaniu zabiegu u kobiet w ciąży w przypadku stosowania aparatury TK.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

Oprogramowanie „fluoro-KT”

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 25 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 10 samodzielnie,
 - b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) powinno zawierać następujące elementy:

Wyszczególniony obszar obrazowania, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. USG, TK, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania), sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki, informacje

o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową świadomą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieodpowiedni rodzaj znieczulenia w zależności od stanu klinicznego pacjenta. Niewłaściwe ułożenie pacjenta do zabiegu – w zależności od obszaru objętego zabiegiem. Niewłaściwe położenie końca igły ablacyjnej lub do neurolizy. Niewłaściwy dobór stężenia środka do neurolizy lub niewłaściwy dobór temperatury sondy ablacyjnej. Brak wykonania obrazowania miejsca poddanego leczeniu po zabiegu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – w zależności od obszaru ciała poddanego zabiegowi. Należy zwrócić szczególną uwagę na prawidłowe położenie końca igły do neurolizy lub sondy ablacyjnej w stosunku do struktur naczyniowych. Możliwość uszkodzenia struktur sąsiadujących spowodowana wysoką temperaturą sondy lub zastosowaniem substancji do neurolizy – np. alkohol.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Opieka anestezjologiczna – w zależności od zastosowanego znieczulenia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Guyer R. D., Ohnmeiss D. D., *Lumbar discography. Position statement from the North American Spine Society Diagnostic and Therapeutic Committee*, Spine, 20/1995, s. 2048 – 2059.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA lub AP (inne – w zależności od położenia zmiany). Obszar zainteresowania uwzględnia miejsce występowania patologii;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet – tylko jeśli to nie uniemożliwia wykonanie zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie igły lub sondy ablacyjnej i koszulki hemostatycznej (jeśli była stosowana), hemostaza – aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku jałowego. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko. Sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej. Wykonanie opisu zabiegu. Rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 40 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;

W sumie cała procedura: 70 minut (modyfikacja czasu zabiegu zależna od rodzaju zastosowanej ablacji lub środka do neurolizy).

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący – niejonowy, niskoosmolalny, podawany typowo jak w badaniu TK, w zależności od potrzeb wizualizacji zmian ogniskowych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II stopnia w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynik obejmuje: rodzaj badania (+ ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania) ocenia rodzaj patologii i skuteczność ablacji. Podać (typ i producent) aparatu do ablacji, metodę wizualizacji, dawkę, czas zabiegu, rodzaj zastosowanego znieczulenia. Określić obecność powikłań. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: jeśli konieczne;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: korygowanie indywidualne w przypadkach anomalii rozwojowych lub patologicznie zmienionej anatomii kręgosłupa i kości krzyżowej;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, wystąpienia krwotoku niemożliwego do natychmiastowego zatamowania lub odmy opłucnowej zagrażającej bezpośrednio życiu chorego, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: nie wymaga;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu. Odkażenie pola operacyjnego i obłożenie jałowymi serwetami. Poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu; podanie tlenu u chorych tego wymagających, założenie cewnika do pęcherza moczowego, monitorowanie czynności życiowych.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zaleca się stosować skopię TK lub standardowe akwizycje z użyciem środka kontrastującego do oceny anatomicznej struktur naczyniowych.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Sedacja, znieczulenie miejscowe nasiękowe w ilości do 10ml lub inne. Znieczulenie ogólne – tylko w uzasadnionych przypadkach (decyduje lekarz anestezjolog).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Zależne od lokalizacji ogniska patologicznego – ustala lekarz wykonujący zabieg.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Aparat do ablacji z kompletem sond/elektrod. Koszulka wprowadzająca – jeśli wymaga tego rodzaj sondy. Igły do neurolizy. Preparat do neurolizy (alkohol).

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje wkłucie igły do neurolizy lub sondy w obszar patologii i wykonanie celowanej destrukcji struktur nerwowych. Po zabiegu – zaopatrzenie

miejsca wkłucia. Ocena miejsca wkłucia sondy ablacyjnej; dokładne umieszczenie sondy (sond) w obrębie zmiany i włączenie aparatu zasilającego. Ocena ewentualnego krwawienia lub odmy opłucnowej.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Odnotowanie dawki (DLP) w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Przestrzegać włączanie skopii TK tylko w momencie manipulacji i w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	nie dotyczy
prąd [mA]	
obrazy [obr/s]	
Skopia	
napięcie [kV]	parametry w zależności od typu tomografu komputerowego
prąd [mA]	
rodzaj	
częstość [imp/s]	

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: parametry w zależności od typu tomografu komputerowego.

Inne: parametry w zależności od typu tomografu komputerowego.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Nie dotyczy.

121. Termoablacja przepukliny krążka międzykręgowego - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.667

ICD 9: 84.693.102

2. Cel procedury.

Zniesienie przewlekłego bólu dyskogenego okolicy lędźwiowej lub bólu większego w okolicy lędźwiowej niż w kończynie dolnej, bez zespołu korzeniowego, nieustępującego po leczeniu zachowawczym.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Kazimierz Kordecki, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Bez specyficznych dla tej procedury.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Zabieg polega na tylnym – bocznym dojściu do krążka międzykręgowego pod kontrolą fluoroskopii lub skopii TK. Zabieg przeprowadza się w znieczuleniu miejscowym i takim wprowadzeniu przez introduktor cewnika z elementem termicznym, żeby cewnik ułożył się wzdłuż wewnętrznego brzegu pierścienia włóknistego, a elektroda termiczna naprzeciwko pęknięć i całego tylnego brzegu pierścienia. Po podłączeniu do generatora stosuje się dawkę energii cieplnej (zwiększając stopniowo temperaturę elektrody do 90°C i utrzymując ją przez od 4 do 6 minut) skierowaną w strukturę pierścienia krążka międzykręgowego. Powoduje to skurczenie materiału krążka, pobudzenie procesu gojenia i ziarninowania oraz koagulację tkanki nerwowej w pierścieniu.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Przepukliny krążków międzykręgowych z uciskiem korzeni nerwowych, infekcja lub stan zapalny krążków, krwawienia i zaawansowane zwyrodnienie krążka międzykręgowego z obniżeniem jego wysokości większym niż 50%.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży nie wykonuje się tego zabiegu, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej:
 - a) wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 20 samodzielnie,

- b) zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) powinno zawierać następujące elementy:

Wyszczególniony trzon, rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, oraz TK, ewentualnie MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panelu cyfrowego (wzmacniacza) niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – w zależności od poziomu zabiegu, szczególna uwaga na reakcje bólowe chorego czy są miejscowe czy występują bóle korzeniowe.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Timothy S., Eckel M. S., *Elektrotermiczna terapia krążka międzykręgowego. W: Zabiegi diagnostyczne i terapeutyczne w chorobach kręgosłup.* Williams A. L., Murtagh F. R. (eds.), Mosby –MediPage, Warszawa 2003 s. 222 – 237.

Część szczegółowa:

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	75-90
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	obrazy pojedyncze

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Wyciągnięcie igły oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku jałowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie zabiegu 30 minut. Wykonanie opisu 10 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;

W sumie cała procedura 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Bez specyficznych dla tej procedury.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w dziedzinie radiologii diagnostyki obrazowej lub II stopnia. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynik obejmuje: rodzaj zabiegu, poziom na którym został wykonany, rodzaj dostępu (boczny, jednostronny czy dwustronny). Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa ukazuje wybrane elementy przedstawiające patologię.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być zastosowane w przypadku wyjścia poza dysk;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: korygowanie indywidualne w przypadkach anomalii rozwojowych lub patologicznie zmienionej anatomii kręgosłupa;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Sedacja, znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie przezskórne od strony grzbietowej na wysokości zmiany patologicznej. Wprowadzenie igły z introduktorem pod kontrolą skopii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zestaw do termoablacji.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pozycjonowanie igły powinno być dokonywane pod kontrolą skopii i sprawdzane przynajmniej w dwóch płaszczyznach, referencyjne położenie końca igły znajduje się w linii pośrodkowej w przedniej 1/3 trzonu.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików. Chory pozostaje w pozycji leżącej na brzuchu przez 4 godziny. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10-15 minut: czas zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	75-90
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	obrazy pojedyncze
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: obrazy pojedyncze.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

122. Przezcewnikowa implantacja zastawki aortalnej z bezpośredniego dostępu od aorty wstępnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.670

ICD 9: 35.223.001

2. Cel procedury.

Procedura terapeutyczna stosowana w celu redukcji gradientu przez natywną zastawkę aortalną i uzyskania poprawy stanu klinicznego u pacjentów z jej nabytym istotnym zwężeniem przebiegającym ze zwapnieniem płatków, których ryzyko operacyjnej wymiany zastawki jest wysokie (Logistic EuroScore \geq 20%, STS Score \geq 10%) lub spełnione są inne

warunki uniemożliwiające leczenie chirurgiczne. Bezpośredni dostęp przezaortalny jest wskazany w przypadkach, gdy implantacja od tętnicy udowej/podobojczykowej jest niemożliwa z uwagi na zmiany miażdżycowe i/lub zbyt małą średnicę tętnic udowych/biodrowych/podobojczykowych a dostęp przezkoniuszkowy jest niemożliwy ze względu na brak dostępu do koniuszka lewej komory serca lub ciężką chorobę płuc. Ostateczną decyzję o wyborze dostępu chirurgicznego podejmuje Heart Team w oparciu o indywidualne wskazania dla każdego pacjenta.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Janusz Kochman, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Nabyte zwężenie zastawki aortalnej przebiegające ze zwapnieniem jej płatków.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Zgodnie z aktualnymi (2012) wytycznymi opublikowanymi przez europejskie i amerykańskie towarzystwa naukowe w European Heart Journal doi:10.1093/eurheartj/ehs109, J Am Coll Cardiol, 59/2012, s. 1200 – 1254 i J Am Coll Cardiol, 59/2012, s. 2028 – 2042.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) dwupłatkowa zastawka aortalna,
- b) zastawka aortalna bez obecności zwapnień,
- c) nie leczona choroba wieńcowa wymagająca rewaskularyzacji tętnic wieńcowych,
- d) niestabilność hemodynamiczna,
- e) frakcja wyrzutowa lewej komory <20%;

2) bezwzględne:

- a) brak zespołu Heart Team i oddziału kardiochirurgii w ośrodku,
- b) nie zakwalifikowanie pacjenta do zabiegu TAVI przez Heart Team,
- c) przewidywana długość życia <1 roku,
- d) brak możliwości poprawy jakości życia ze względu na choroby dodatkowe,
- e) ciężka inna wada zastawkowa odpowiedzialna za objawy kliniczne kwalifikująca pacjenta do leczenia chirurgicznego,
- f) średnica pierścienia zastawki aortalnej <18mm i >29mm,
- g) obecność skrzepliny w lewej komorze serca,
- h) podwyższone ryzyko zamknięcia ujść naczyń wieńcowych (asymetryczne zwapnienia zastawki, niskie położenie ujść naczyń wieńcowych, małe zatoki aortalne Valsalvy),
- i) obecność blaszek miażdżycowych z ruchomymi skrzeplinami w aorcie wstępującej i łuku aorty.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Preferowana jest tak zwana sala hybrydowa, hemodynamiczno-chirurgiczna. Zabiegi można także wykonywać w klasycznej sali hemodynamicznej przystosowanej do wykonywania zabiegów interwencyjnych na tętnicach wieńcowych i zabiegów interwencyjnych w chorobach strukturalnych i zastawkowych serca. Niezbędne wyposażenie stanowi nowoczesny angiograf stacjonarny z cyfrową archiwizacją zapisu obrazów, z ruchomym ramieniem C oraz ruchomym stołem. Niezbędny jest system ciągłego monitorowania zapisu EKG (co najmniej 3 odprowadzenia) i ciśnienia tętniczego krwi metodą krwawą (2 kanały ciśnieniowe umożliwiające pomiar jednoczasowy).

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Zabiegi mogą być wykonywane tylko w szpitalach, w których znajduje się klinika/oddział kardiologii. Na sali hemodynamicznej lub hybrydowej podczas zabiegu implantacji protezy zastawki aortalnej z dostępu przeaortalnego powinien znajdować się aparat do znieczulenia ogólnego, zestaw reanimacyjny, defibrylator, rozrusznik zewnętrzny serca umożliwiający stymulację prawej komory serca z częstością >200 razy na minutę, aparat do ECHO serca z głowicą przezprzełykową, aparat do pomiaru ACT. W zależności od techniki dostępu operacyjnego (minitorakotomia lub częściowa sternotomia) wymagany jest odpowiedni zestaw narzędzi chirurgicznych. Na czas zabiegu wskazane jest wyposażenie sali w aparat do krążenia pozaustrojowego i do kontrapulsacji wewnątrzaoortalnej. Wskazane jest umieszczenie drugiego monitora przekazującego obraz angiograficzny po przeciwległej stronie stołu zabiegowego.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

W trakcie wykonywania zabiegu niezbędna jest obecność (podano liczby minimalne):

- 1) kardiologa interwencyjnego – 2 lekarzy;
- 2) kardiologa – 2 lekarzy;
- 3) lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii);
- 4) kardiologa wykonującego ECHO serca przezprzełykowe – 1 lekarz;
- 5) lekarza przeszkolonego lub szkolącego się w przygotowaniu protezy aortalnej do implantacji – 1 lekarz;
- 6) pielęgniarki przeszkolone w zakresie kardiologii interwencyjnej – 2 pielęgniarki;
- 7) pielęgniarka przeszkolona w zakresie instrumentowania, lub pielęgniarka z ukończonym kursem kwalifikacyjnym w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego lub pielęgniarka z tytułem specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego – 2 pielęgniarki;

- 8) pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawem) musi zawierać następujące elementy: główne rozpoznanie kliniczne adekwatne do planowanego zabiegu, rozpoznania dodatkowe, rozpoznania (podsumowanie) z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym: badania TK lub USG/MR i innych istotnych będących podstawą skierowania. Podpis i pieczętka lekarza prowadzącego lub ordynatora, data wystawienia skierowania, pieczętka nagłówkowa oddziału, lub szpitala kierującego, informacja o możliwych powikłaniach i krótka ankieta dotycząca wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Podczas zabiegów przezaortalnej, przezcewnikowej implantacji zastawki aortalnej oraz w ramach przygotowania do zabiegu i bezpośrednio po nim mogą być stosowane leki służące między innymi indukcji i prowadzeniu znieczulenia ogólnego, uzyskania reakcji wazopresyjnej, wazodylatacji, normalizacji ciśnienia tętniczego, modyfikujące rytm serca, antybiotyki, leki obniżające ewentualną reakcję uczuleniową, substancje służące nefroprotekcji, leki przeciwbólowe i inne. Decyzja o podaniu leków, uwzględniająca ewentualne interakcje lekowe, należy do lekarza wykonującego badanie i/lub do lekarza prowadzącego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

W trakcie zabiegu może dojść do: rozwarstwienia aorty, perforacji lewej komory serca, perforacji płuca, odmy opłucnej, przecięcia prawej tętnicy piersiowej wewnętrznej, pęknięcia pierścienia aortalnego, udaru mózgu (przede wszystkim w mechanizmie zatorowym), ostrego zawału serca (na przykład na skutek zamknięcia ujścia tętnicy wieńcowej po implantacji sztucznej protezy aortalnej), groźnych zaburzeń rytmu i/lub przewodzenia, tamponady serca z powodu perforacji mięśnia lewej lub prawej komory serca, poważnego krwawienia, zgonu. Zasadniczym działaniem mogącym ograniczyć ilość błędów proceduralnych jest systematyczne szkolenie i podnoszenie kwalifikacji zespołu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Szczególną uwagę należy zwrócić na aseptykę postępowania medycznego i przygotowania protezy zastawkowej oraz dobór odpowiedniego rozmiaru protezy zastawki aortalnej w zależności od warunków anatomicznych.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed przystąpieniem do zabiegu wymagane są:

- 1) pisemna zgoda pacjenta na zabieg i ewentualną konwersję do klasycznej operacji kardiochirurgicznej;

- 2) znane i ocenione przez Heart Team we współpracy z odpowiednimi specjalistami badania ECHO serca przezklatkowe i przezprzełykowe, angio – TK, koronarografii, aortografii, EKG, spirometrii, konsultacji neurologicznej, stomatologicznej, laryngologicznej i w przypadku kobiet ginekologicznej;
- 3) pacjent powinien być na czczo (co najmniej 6 godzin przed zabiegiem);
- 4) należy zadbać o nawodnienie pacjenta (na 6 godzin przed zabiegiem podawać płyny wyłącznie dożylnie);
- 5) pacjent powinien przyjąć leki zgodnie z codziennym schematem uzupełnione o profilaktyczną dawkę antybiotyku podanego dożylnie na 30 minut – 60 minut przed zabiegiem;
- 6) dokładne ogolenie i oczyszczenie skóry obydwu pachwin, obu kończyn dolnych oraz klatki piersiowej;
- 7) odpowiednie przygotowanie pacjenta do ewentualnej operacji kardiochirurgicznej (na sali zabiegowej);
- 8) przed zabiegiem pacjent musi mieć założone wkłucie dożylnie (wenflon) i/lub wkłucie do żyły szyjnej (na sali zabiegowej);
- 9) pacjenci muszą mieć założoną elektrodę endokawitarną do jamy prawej komory serca (na sali zabiegowej).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bezpośrednio po zabiegu pacjenci są hospitalizowani i monitorowani w warunkach oddziału opieki pooperacyjnej przez średnio 48 godzin. Z uwagi na możliwość wystąpienia zaburzeń przewodzenia w sercu przez minimum 24 godziny po zabiegu zaleca się pozostawienie elektrody endokawitarnej w prawej komorze serca. Dren w worku osierdziowym i w razie potrzeby w prawej opłucnej należy pozostawić na średnio 24 godziny. W dniu zabiegu (po zabiegu) należy podać 300mg kwasu acetylosalicylowego (ASA) i 300mg kłopidogrelu doustnie, następnie kontynuować wyżej wymienione leki przez okres 6 miesięcy w dawkach podtrzymujących 75mg na dobę (ASA) i 75mg na dobę (kłopidogrel). Bezpośrednio po zabiegu lub w dobie następnej należy wykonać ECHO serca przezklatkowe w celu monitorowania funkcji sztucznej zastawki, oceny ciśnienia w tętnicy płucnej i płynu w osierdziu i opłucnej. Szwy skórne ze ściany klatki piersiowej usuwa się po około 14 dniach.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Vahanian A., Alfieri O., Andreotti F., Antunes M. J., Baroń-Esquivias G., Baumgartner H., Borger M. A., Carrel T. P., DeBonis M., Evangelista A., Falk V., Jung B., Lancellotti P., Pierard L., Price S., Schäfers H. J., Schuler G., Stepinska J., Swedberg K., Takkenberg J., Von Oppell U. O., Windecker S., Zamorano J. L., Zembala M., Guidelines on the management of valvular heart disease (version 2012), European Heart Journal doi:10.1093/eurheartj/ehs109;
- 2) Holmes D. R., Jr., Mack M. J., Kaul S., Agnihotri A., Alexander K. P., Bailey S. R., Calhoun J. H., Carabello B. A., Desai M. Y., Edwards F. H., Francis G. S., Gardner T. J., Kappetein A. P., Linderbaum J. A., Mukherjee Ch., Mukherjee D., Otto C. M., Ruiz C. E., Sacco R. L., Smith D.; Thomas J. D. 2012 ACCF/AATS/SCAI/STS Expert Consensus Document on Transcatheter Aortic Valve Replacement, J Am Coll Cardiol. 59/2012, s. 1200 – 1254;

- 3) Tommaso C. L., Bolman R. M. III, Feldman T, Bavaria J., Acker M. A., Aldea G., Cameron D. E., Dean Larry S., Fullerton D., Hijazi Z. M., Horlick E., Miller D., Moon M. R., Ringel R., Ruiz C., Trento A., Weiner B. H., Zahn E.M., Multisociety (AATS, ACCF, SCAI, and STS) Expert Consensus Statement: Operator and Institutional Requirements for Transcatheter Valve Repair and Replacement, Part 1: Transcatheter Aortic Valve Replacement, *J Am Coll Cardiol*, 59/2012, s. 2028 – 2042;
- 4) Bauernschmitt R., Schreiber C., Bleiziffer S., et al, Transcatheter aortic valve implantation through the ascending aorta: an alternative option for no-access patients, *Heart Surg Forum*, 12/2009, s. E63 – E64;
- 5) Bapat V., Thomas M., Hancock J., Wilson K., First successful transcatheter aortic valve implantation through ascending aorta using Edwards SAPIEN THV system, *Eur J Cardiothoracic Surg*, 38/2010, s. 811 – 813;
- 6) Bruschi G., De Marco F., Botta L., Oreglia J., Colombo P., Paino R., Klugmann S., Martinelli L., Direct transaortic CoreValve implantation through right minithoracotomy in patients with patent coronary grafts. *Ann Thorac Surg*. 4/2012 s. 1297 – 1299;
- 7) Wilimski R., Huczek Z., Szczawiński W., Pietrasik A., Michalak M., Scisło P., Marchel M., Bakoń L., Filipiak K. J., Cichoń R., Opolski G., Kochman J., Transcatheter aortic valve implantation using direct aortic access: first procedures in Poland, *Kardiologia Pol*, 5/2012, s. 486 – 493.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: wpisanie danych chorego i parametrów badania do pamięci komputera angiografu. Sprawdzenie sprawności aparatu do znieczulenia ogólnego. Sprawdzenie sprawności aparatu do kardiowersji/defibrylacji. Sprawdzenie sprawności aparatu do stymulacji serca. Przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do angiografii (igła do nakłucia tętnicy, przewodnik, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig-tail lub prosty z bocznymi otworami, cewniki specjalistyczne);
- 2) pacjenta: postępowanie medyczne przed zabiegiem jest integralną częścią przygotowania pacjenta do procedury przezcewnikowej implantacji bioprotezy zastawki aortalnej. Decyzja o sposobie medycznego przygotowania pacjenta jest podejmowana przez Heart Team (kardiolog kliniczny, kardiolog interwencyjny, kardiochirurg, anestezjolog, kardiolog mający doświadczenie w wykonywaniu przezprzełykowego badania echokardiograficznego oraz radiolog wykonujący badanie angio – TK) na podstawie badania podmiotowego i przedmiotowego, wyników badań laboratoryjnych, obrazowych i innych testów diagnostycznych. Obrazowanie diagnostyczne przed zabiegiem przezcewnikowej implantacji bioprotezy zastawki aortalnej powinno składać się z następujących badań: ECHO serca przezklatkowe (ocena wielkości i funkcji jam serca i zastawek serca z pomiarem gradientu przez zastawkę aortalną i ciśnienia w tętnicy płucnej, pola powierzchni zastawki aortalnej, ocena osierdza), ECHO serca przezprzełykowe (ocena zastawki aortalnej i gradientu aortalnego, pola powierzchni zastawki aortalnej, średnicy pierścienia aortalnego, ocena zastawki mitralnej oraz lewej komory serca), angio – TK (odpowiednio tętnic udowych, biodrowych, aorty brzusznej i zstępującej w celu oceny/wykluczenia możliwości dostępu

przezudowego oraz tętnicy pachowej i podobojczykowej, łuku aorty, aorty wstępującej, zastawki aortalnej i pierścienia aortalnego, położenia ujść tętnic wieńcowych – w celu kwalifikacji do zabiegu przezpodobojczykowego), badania ultrasonograficznego tętnic szyjnych i kręgowych, koronarografii i aortografii. Pacjent powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, z ogoloną klatką piersiową i pachwinami. Pacjenta należy poinformować o celu zabiegu, możliwych powikłaniach i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon, przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Na ciele pacjenta w sposób typowy należy umieścić elektrody samoprzylepne do kardiowersji/defibrylacji;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcje umożliwiające obrazowanie serca, aorty wstępującej i łuku aorty. W czasie wprowadzania przewodników i cewnika typu pig-tail od tętnicy udowej obrazowanie również tętnic udowych, biodrowych, aorty brzusznej i piersiowej. Szczególnie istotne jest uzyskanie projekcji obrazującej pierścień aortalny wraz z opuszką aorty w optymalnej do implantacji bioprotezy płaszczyźnie. W przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Można zastosować angiografię rotacyjną w celu wyboru optymalnej projekcji podczas implantacji protezy;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-7

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie wymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie systemu wprowadzającego bioprotezę, cewników i koszulek hemostatycznych. Zaopatrzenie chirurgiczne miejsca dostępu przez zawiązanie szwów kapciuchowych w miejscu punkcji na aorcie wstępującej, hemostaza, założenie drenów i warstwowe szycie powłok klatki piersiowej. Ucisk miejsca wkłucia w tętnicy udowej do czasu ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko. Po zabiegu dalsze leczenie pacjenta odbywa się w oddziale pooperacyjnym. Sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej. Wykonanie opisu zabiegu. Rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz anestezjolog dostępy naczyniowe + indukcja znieczulenia + prowadzenie znieczulenia 200 minut;

- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 180 minut;
- 3) technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 130 minut;
- 4) kardiochirurg: wykonanie dostępu naczyniowego do implantacji bioprotezy 30 min; chirurgiczne zaopatrzenie miejsca implantacji 30 minut;
- 5) lekarz operator: wykonanie zabiegu 90 minut, wykonanie opisu 15 minut;

W sumie cała procedura 220 min.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360mgJ-400mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do opuszki aorty wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem RTG lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5ml-20ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2ml/s-10ml/s przy ciśnieniu 300PSI-700PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5ml) celem ustalenia położenia cewnika. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4ml/kg masy ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis zabiegu powinien być wykonany zarówno przez specjalistę kardiologa interwencyjnego jak i kardiochirurga. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje kolejne etapy wprowadzania prowadników i cewników naczyniowych oraz systemu do implantacji bioprotezy. Obrazuje w aortografii wyjściowe warunki anatomiczne i dotyczące morfologii zastawki aortalnej, pierścienia aortalnego i opuszki aorty, stan po walwuloplastyce balonowej natywnej zastawki aortalnej, pozycjonowanie bioprotezy i efekt jej implantacji. Wynik obejmuje: nagłówek z wpisanym rodzajem zabiegu (oraz ewentualne dodatkowe projekcje i inne przeprowadzone procedury). Uwzględnia odmiany anatomiczne zastawki aortalnej i odejść tętnic wieńcowych. Podaje rodzaj i wielkość implantowanej bioprotezy. Ocenia efekt implantacji bioprotezy aortalnej z uwzględnieniem stopnia przecieku okołozastawkowego i przezastawkowej fali zwrotnej, opcjonalnie określa gradient przezaortalny. Opisuje ewentualne powikłania. Wynikiem zabiegu jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentację obrazową wykonują technicy elektroradiologii. Zabieg powinien być zarejestrowany i wydany w pełnej wersji w zapisie cyfrowym w formacie DICOM, a wybrane elementy przedstawiające patologię w postaci hard copy (wydruk na filmie, na papierze). Opis zabiegu wydrukowany na papierze, powinien zawierać dane pracowni wykonującej badanie, podpis lekarza przeprowadzającego zabieg i ewentualnie lekarza konsultującego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty, opuszki aorty, morfologii

- pierścienia aortalnego i poziomu odejścia tętnic wieńcowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
 - 3) przerwanie badania: w wypadku niestabilności hemodynamicznej przed rozpoczęciem procedury chirurgicznej, braku możliwości uzyskania optymalnego dostępu naczyniowego, wystąpienia ciężkiej reakcji niepożądaney, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg masy ciała, odmowy ze strony chorego;
 - 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml/s-7ml/s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
 - 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa:

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Postępowanie medyczne przed zabiegiem jest integralną częścią przygotowania pacjenta do procedury przezcewnikowej implantacji bioprotezy zastawki aortalnej. Decyzja o sposobie medycznego przygotowania pacjenta jest podejmowana przez Heart Team (kardiolog kliniczny, kardiolog interwencyjny, kardiochirurg, anestezjolog, kardiolog mający doświadczenie w wykonywaniu przezprzełykowego badania echokardiograficznego oraz radiolog wykonujący badanie angio – TK) na podstawie badania podmiotowego i przedmiotowego, wyników badań laboratoryjnych, obrazowych i innych testów diagnostycznych.

Obrazowanie diagnostyczne przed zabiegiem przezcewnikowej implantacji bioprotezy zastawki aortalnej powinno składać się z następujących badań: ECHO serca przezklatkowe (ocena wielkości i funkcji jam serca i zastawek serca z pomiarem gradientu przez zastawkę aortalną i ciśnienia w tętnicy płucnej, pola powierzchni zastawki aortalnej, ocena osierdza), ECHO serca przezprzełykowe (ocena zastawki aortalnej i gradientu aortalnego, pola powierzchni zastawki aortalnej, średnicy pierścienia aortalnego, ocena zastawki mitralnej oraz lewej komory serca), angio – TK (odpowiednio tętnic udowych, biodrowych, aorty brzusznej i zstępującej w celu oceny/wykluczenia możliwości dostępu przezudowego oraz tętnicy pachowej i podobojczykowej, łuku aorty, aorty wstępującej, zastawki aortalnej i pierścienia aortalnego, położenia ujść tętnic wieńcowych – w celu kwalifikacji do zabiegu przezpodobojczykowego), badania ultrasonograficznego tętnic szyjnych i kręgowych, koronarografii i aortografii.

Pacjent powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, z ogoloną klatką piersiową i pachwinami. Pacjenta należy poinformować o celu zabiegu, możliwych powikłaniach i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon, przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Na ciele pacjenta w sposób typowy należy umieścić elektrody samoprzylepne do kardiowersji/defibrylacji. Po indukcji znieczulenia należy zaintubować drogi oddechowe, zacewnikować pęcherz moczowy, wprowadzić koszulki naczyniowe oraz głowicę do echokardiograficznego badania przezprzełykowego, umyć pacjenta płynem antyseptycznym i sterylnie obłożyć pole operacyjne.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność funkcji road mapping oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję oraz możliwej wielkości dawki i jej skutkach. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Standardowym postępowaniem podczas zabiegu przezcewnikowej implantacji bioprotezy zastawki aortalnej z bezpośredniego dostępu przez aortę wstępującą jest znieczulenie ogólne, wykonywane i nadzorowane przez anestezjologa. W miejscach nakłucia przezskórnego tętnic – miejscowe, nasiękowe w ilości do 10ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przez żyłę udową lub szyjną wewnętrzną wprowadzana jest elektroda endokawitarna do jamy prawej komory serca (koszulka i elektroda 5F, preferowana z balonikiem sterującym). Metodą Seldingera do tętnicy udowej lub promieniowej wprowadzana jest odpowiednio koszulka 6F-7F lub 5F, a następnie cewnik typu pig-tail. Przy dostępie promieniowym (w celu założenia cewników diagnostycznych) zalecane jest sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

Identyfikacja optymalnego miejsca do punkcji ściany aorty powinna odbyć się przy pomocy echokardiografii przezprzełykowej lub sterylną głowicą echo przyłożoną bezpośrednio do ściany aorty w celu identyfikacji blaszek miażdżycowych.

Punkcji ściany aorty wstępującej z następczym wprowadzeniem koszulki naczyniowej, cewników specjalistycznych, cewnika balonowego oraz systemu do implantacji bioprotezy dokonuje się po odsłonięciu aorty wstępującej przez kardiochirurga i zabezpieczeniu miejsca wkłucia dwoma szwami kapciuchowymi. Stosowane są dwie metody dostępu: częściowa, górna sternotomia i minitorakotomia prawostronna.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail, headhunter, zalecane średnice 4F-5F. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Prowadniki angiograficzne hydrofilne i prowadniki o zwiększonej sztywności. Biologiczna proteza zastawki aortalnej osadzona na stencie z nitinolu, samorozprężalna lub rozprężana cewnikiem balonowym (w zależności od producenta).

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Przez żyłę udową lub szyjną wewnętrzną wprowadzana jest elektroda endokawitarna do jamy prawej komory serca (koszulka i elektroda 5F, preferowana z balonikiem sterującym). Do tętnicy udowej lub promieniowej wprowadzana jest odpowiednio koszulka 6F-7F lub 5F, a następnie cewnik typu pig-tail.

Identyfikacja optymalnego miejsca do punkcji ściany aorty powinna odbyć się przy pomocy echokardiografii przezprzełykowej lub sterylną głowicą echo przyłożoną bezpośrednio do ściany aorty w celu identyfikacji blaszek miażdżycowych. Stosuje się heparynę niefrakcjonowaną w dawce 80IU/kg masy ciała w celu osiągnięcia aktywnego czasu krzepnięcia (ACT) 200s-300s.

Punkcji ściany aorty wstępującej z następczym wprowadzeniem koszulki naczyniowej, cewników specjalistycznych, cewnika balonowego oraz systemu do implantacji bioprotezy dokonuje się po odsłonięciu aorty wstępującej przez kardiochirurga i zabezpieczeniu miejsca wkłucia dwoma szwami kapciuchowymi. Stosowane są dwie metody dostępu: częściowa, górna sternotomia i minitorakotomia prawostronna.

Po wprowadzeniu do aorty wstępującej i lewej komory serca odpowiednich przewodników i cewników diagnostycznych oraz uzyskaniu w aortografii optymalnej projekcji obrazującej warunki anatomiczne, wykonywana jest podczas szybkiej stymulacji serca (od 180 do 220 na minutę) predylatacja natywnej zastawki aortalnej cewnikiem balonowym. W kolejnych aortografiach oceniana jest aortalna fala zwrotna po walwuloplastyce oraz uzyskiwana jest optymalna pozycja implantowanej bioprotezy. Po implantacji bioprotezy (z lub bez szybkiej stymulacji w zależności od zaleceń producenta zastawki) wykonywana jest kolejna aortografia z bezpośrednim pomiarem gradientu przez zastawkę aortalną oraz kontrolne przezprzetykowe badanie echokardiograficzne. Po usunięciu systemu wprowadzającego, zawiązaniu szwów kapciuchowych, kontroli hemostazy i założeniu drenów następuje warstwowe zamknięcie powłok klatki piersiowej. Po usunięciu cewnika typu pig-tail i zamknięciu tętnicy udowej stosuje się kompresję manualną w sali zabiegowej i opatrunek uciskowy od 4 do 6 godzin po zabiegu. Po zabiegu dalsze leczenie pacjenta odbywa się w oddziale pooperacyjnym.

Decyzje o podaniu substancji terapeutycznych każdorazowo podejmują lekarze wykonujący zabieg w porozumieniu z anesteziologiem. Substancje te służą uzyskaniu odpowiedniego działania przeciwzkrzepowego, regulacji ciśnienia tętniczego krwi (wazokonstrykcja i wazodylatacja, substancje inotropowo dodatnie, płynoterapia), regulacji częstości rytmu serca, leczeniu groźnych arytmii serca i tym podobne.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po zabiegu pacjent powinien pozostać w oddziale pooperacyjnym przez średnio 24 godziny – 48 godzin. Należy monitorować rytm serca, ciśnienie tętnicze krwi, ciśnienie w tętnicy płucnej i zaklinowania, parametry oddechowe, diurezę, morfologię, poziom kreatyniny i elektrolitów. Przekłatkowe badanie echokardiograficzne należy wykonać w ciągu 24 godzin od zakończenia zabiegu. Po przeniesieniu z oddziału pooperacyjnego pacjent powinien pozostawać na oddziale kardiologicznym przez średnio od 7 do 14 dni. Po zdjęciu szwów na skórze klatki piersiowej, przy braku powikłań i prawidłowej funkcji sztucznej zastawki w badaniu echokardiograficznym serca może być wypisany do domu z zaleceniem okresowej kontroli (zalecana po 1 miesiącu – 3 miesiącach – 6 miesiącach – 12 miesiącach po zabiegu). Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 3:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	60-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2-7
Skopia	
napięcie [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2-7.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

W wypadku przekroczenia dawki pochłoniętej powyżej 1Gy określenie i zapisanie wielkości pola objętego obszarem zainteresowania, ilości pól poddanych ekspozycji, współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

123. Stereotaktyczna biopsja gruboigłowa pod kontrolą mammografii rtg - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.103

ICD 9: 85.113.101

2. Cel procedury.

Weryfikacja zmian w piersiach.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Elżbieta Łuczyńska, dr n. fiz. Sylwia Heinze - Paluchowska, dr n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziaara

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Metoda przeznaczona do weryfikacji mikrozwapnień w piersiach i zakwalifikowanych do biopsji jako BI-RADS IV i V.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) karmienie piersią;
- 2) bezwzględne: brak świadomej zgody pacjenta.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	6	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Rozpoznanie obejmujące klasyfikację BI RADS, strona po której ma być wykonany zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Uczulenie na środki znieczulające.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Zła lokalizacja zmiany, błędne pobranie wycinków, pomyłka strony.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Endoproteza piersi.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie do zabiegu – wywiad chorobowy, kwalifikacja chorej do zabiegu, pisemna zgoda pacjentki na biopsję gruboigłową, wybór rozmiaru igły, założenie sterylnego, jednorazowego zestawu do biopsji grubo igłowej.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Zalecenia postępowania w biopsji gruboigłowej*, Nowotwory Journal of Oncology 2007;57:319–322.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi przyjść na badanie z oznaczonymi czynnikami krzepnięcia, grupą krwi, HBS i HCV, w przypadku uczulenia na środki znieczulające niezbędna konsultacja alergologiczna;
- 3) personelu: personel jest przeszkolony w zakresie wykonywania biopsji (specjalizacja z radiologii i diagnostyki obrazowej).

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: przygotowanie – 1 projekcja niestandardowa (3 ekspozycje 0° , $+15^\circ$, -15°) (lokalizacja

zmiany), pre–fire – 2 ekspozycje, post–fire – 2 ekspozycje. Kontrolne po pobraniu wycinka – 1 ekspozycja. SUMA – 1 projekcja, 8 ekspozycji;

2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu
ognisko	$\leq 0,3$
filtracje [mm Al.]	w zależności od producenta i zastosowanej techniki
FFD [cm]	≥ 60
komora AEC	typowe dla urządzenia
czułość błona/folia	nie dotyczy
czas [ms]	nie dotyczy
kratka	z

3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Zaopatrzenie rany, wykonanie zdjęcia pobranych wycinków.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;

2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Kwadrant i strona po której został wykonany zabieg, czy zmiana została usunięta w całości czy tylko pobrane zostały wycinki. Jeśli zmiana usunięta jest w całości musi być założony znacznik – trzeba określić rodzaj znacznika.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

1) wykonanie dodatkowych projekcji: jeśli nie można za pierwszym razem zlokalizować zmiany wskazane wykonanie dodatkowych projekcji;

2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana zlokalizowana blisko skóry lub ściany klatki piersiowej;

3) przerwanie badania: w razie dużego bólu mimo znieczulenia miejscowego;

4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie jest podawany środek kontrastujący;

5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wyniki badań: krzepliwość, HCV, HBS, szczepienia p. żółtacze, grupa krwi, w przypadku uczulenia na środki znieczulające niezbędna konsultacja alergologiczna.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Wyjściowa mammografia, w której stwierdzono zmianę ogniskową.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie pacjenta, że w trakcie badania będzie napromieniowanie – dawka nie przekracza dawki stosowanej w badaniu mammograficznym (dawka jest niska).

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Tylko znieczulenie miejscowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Zależy od lokalizacji zmiany w wyjściowej mammografii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Brak.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Sprzęt jednorazowy (igły i strzykawki do znieczulenia oraz igła do biopsji gruboigłowej).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po zabiegu opatrunek uciskowy, w zależności od potrzeb pacjent obserwowany co najmniej 30 minut, dawka zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu.

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Zdjęcie przed zabiegiem, zdjęcie po wykonaniu zabiegu oraz jeśli zmiana została usunięta w całości to potwierdzenie obecności lub brak obecności znacznika; odległość znacznika od mikrozwapnień.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

≤ 12 mGy.

124. Przedoperacyjna lokalizacja zmiany pod kontrolą mammografii rtg - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.104

ICD 9: 85.190.102

2. Cel procedury.

Weryfikacja lub leczenie zmian w piersiach.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Elżbieta Łuczyńska, dr n. fiz. Sylwia Heinze –Paluchowska, dr n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Metoda przeznaczona do weryfikacji lub leczenia mikrozwęsnień i guzów w piersiach i zakwalifikowanych do biopsji jako BI-RADS IV i V.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) karmienie piersią;
- 2) bezwzględne: brak świadomej zgody pacjenta.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	6	0	3	0

Mammograf z przystawką do lokalizacji igły lub stół do biopsji.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Rozpoznanie, strona po której ma być wykonany zabieg, czy jest jedna zmiana czy kilka (czy ma być założona jedna kotwica czy kilka).

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Uczulenie na środki znieczulające.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Zła lokalizacja zmiany.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Endoproteza piersi.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie do zabiegu – wywiad chorobowy, kwalifikacja chorej do zabiegu, pisemna zgoda pacjentki na lokalizację i usunięcie zmiany.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Zalecenia postępowania – Nowotwory*, Journal of Oncology 2007;57:319–322.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: oznaczenie czynników krzepnięcia, grupy krwi, HBS i HCV;
- 3) personelu: lekarz ocenia poprzednią mammografię dla lokalizacji zmiany.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: po założeniu igły lokalizacyjnej wykonać dwa zdjęcia w dwóch prostopadłych projekcjach (lateral, CC);
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu
ognisko	$\leq 0,3$
filtracje [mm Al.]	w zależności od producenta i zastosowanej techniki
FFD [cm]	≥ 60
komora AEC	typowe dla urządzenia
czułość błona/folia	nie dotyczy
czas [ms]	nie dotyczy
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Zaopatrzenie rany, wykonanie zdjęcia pobranych wycinków.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Czy igła lokalizacyjna została prawidłowo założona – czy przeszła przez zmianę, jeśli znajduje się w pobliżu zmiany należy określić w jakiej odległości.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: jeśli nie można za pierwszym razem zlokalizować zmiany wskazane wykonanie dodatkowych projekcji;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak przeciwwskazań;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Cześć zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wyniki badań, krzepliwość, HCV, HBS, szczepienia przeciwko żółtacze, oznaczenie grupy krwi, w przypadku uczulenia na środki znieczulające niezbędna konsultacja alergologiczna.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Wyjściowa mammografia, w której stwierdzono zmianę ogniskową.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie pacjenta, że w trakcie badania będzie napromieniowanie – dawka nie przekracza dawki stosowanej w badaniu mammograficznym (dawka jest niska).

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Tylko znieczulenie miejscowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Zależy od lokalizacji zmiany w wyjściowej mammografii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Brak.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Sprzęt jednorazowy (igły i strzykawki do znieczulenia oraz igła lokalizacyjna).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta po zabiegu założenie opatrunku.

Dawka zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu.

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Dwa zdjęcia prostopadłe po założeniu igły dla chirurga.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

≤ 12 mGy.

125. Stereotaktyczna przedoperacyjna lokalizacja zmiany pod kontrolą mammografii rtg - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.105

ICD 9: 85.190.103

2. Cel procedury.

Weryfikacja lub leczenie zmian w piersiach.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Elżbieta Łuczyńska, dr n. fiz. Sylwia Heinze –Paluchowska, dr n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Metoda przeznaczona do weryfikacji lub leczenia mikrozwapnień i guzów w piersiach i zakwalifikowanych do biopsji jako BI–RADS IV i V.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) karmienie piersią;

2) bezwzględne: brak świadomej zgody pacjenta.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	6	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Rozpoznanie, strona po której ma być wykonany zabieg, czy jest jedna zmiana czy kilka (czy ma być założona jedna kotwica czy kilka).

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Uczulenie na środki znieczulające.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Zła lokalizacja zmiany.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Endoproteza piersi.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przygotowanie do zabiegu: wywiad chorobowy, kwalifikacja chorej do zabiegu, pisemna zgoda pacjentki na biopsję gruboigłową, wybór rozmiaru igły, założenie sterylnego, jednorazowego zestawu do biopsji grubo igłowej.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Zalecenia postępowania w biopsji gruboigłowej*, Nowotwory Journal of Oncology 2007;57:319–322.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: oznaczenie czynników krzepnięcia, grupy krwi, HBS i HCV;
- 3) personelu: lekarz ocenia poprzednią mammografię dla lokalizacji zmiany.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: po założeniu igły lokalizacyjnej wykonać dwa zdjęcia w dwóch prostopadłych projekcjach (lateral, CC);
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	Zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu
ognisko	$\leq 0,3$
filtracje [mm Al.]	w zależności od producenta i zastosowanej techniki
FFD [cm]	≥ 60
komora AEC	Typowe dla urządzenia
czułość błona/folia	nie dotyczy
czas [ms]	nie dotyczy
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Zaopatrzenie rany, wykonanie zdjęcia pobranych wycinków.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Czy igła lokalizacyjna została prawidłowo założona – czy przeszła przez zmianę; jeśli znajduje się w pobliżu zmiany należy określić w jakiej odległości.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: jeśli nie można za pierwszym razem zlokalizować zmiany wskazane wykonanie dodatkowych projekcji;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak przeciwwskazań;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wyniki badań – krzepliwość, HCV, HBS, szczepienia przeciwko żółtacze, oznaczenie grupy krwi, w przypadku uczulenia na środki znieczulające niezbędna konsultacja alergologiczna.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Wyjściowa mammografia, w której stwierdzono zmianę ogniskową.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie pacjenta, że w trakcie badania będzie napromieniowanie – dawka nie przekracza dawki stosowanej w badaniu mammograficznym (dawka jest niska).

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Tylko znieczulenie miejscowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wklucia.

Zależy od lokalizacji zmiany w wyjściowej mammografii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Brak.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Sprzęt jednorazowy (igły i strzykawki do znieczulenia oraz igła lokalizacyjna).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po zabiegu założenie opatrunku; dawka zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu.

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Dwa zdjęcia prostopadłe po założeniu igły dla chirurga.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

≤ 12 mGy.

126. Stereotaktyczna biopsja gruboigłowa pod kontrolą mammografii rtg wspomagana próżnią - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 4.128

ICD 9: 85.132.101

2. Cel procedury.

Weryfikacja zmian w piersiach.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Elżbieta Łuczyńska, dr n. fiz. Sylwia Heinze –Paluchowska, dr n. med. Joanna Gibińska, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Data umieszczenia procedury w wykazie.

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Metoda przeznaczona do weryfikacji mikrozwapnień w piersiach i zakwalifikowanych do biopsji jako BI–RADS IV i V.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) karmienie piersią;
- 2) bezwzględne: brak świadomej zgody pacjenta.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	6	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Przystawka do biopsji gruboigłowej wspomaganej próżnią.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, technik elektroradiologii;
- 2) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Uczulenie na środki znieczulające.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Zła lokalizacja zmiany, błędne pobranie wycinków, pomyłka strony.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Endoproteza piersi.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Kalibracja aparatu (technik elektroradiologii). Przygotowanie do zabiegu – kalibracja zestawu do biopsji (pielęgniarka) przeprowadzana każdorazowo, przed biopsjami, w dniu zabiegowym, wywiad chorobowy, kwalifikacja chorej do zabiegu, pisemna zgoda pacjentki na biopsję gruboigłową wspomaganą próżnią, wybór rozmiaru igły, założenie sterylne, jednorazowego zestawu do biopsji (igła, zestaw rurek, pojemnik próżniowy), uruchomienie i kalibracja aparatu do biopsji: ułożyć pacjentkę na stole zabiegowym w pozycji na brzuchu (piers do diagnostyki w polu kamery, ręka po stronie badanej w pozycji do tyłu, wzdłuż ciała, podłożyć wałek pod bark), zlokalizować diagnozowaną zmianę na skanach mammografii cyfrowej, w projekcji CC, a następnie w tzw. Projekcjach „stereo” lub skośnych odpowiednio $+15^\circ$ i -15° .

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *Zalecenia postępowania w biopsji Nowotwory*, Journal of Oncology 2007;57:319–322.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi przyjść na badanie z oznaczonymi czynnikami krzepnięcia, grupą krwi HBS i HCV;
- 3) personelu: personel jest przeszkolony w zakresie wykonywania biopsji, w zakresie biopsji gruboigłowej wspomaganą próżnią.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: przygotowanie: 1 projekcja niestandardowa (3 ekspozycje $0^\circ + 15^\circ, -15^\circ$) (lokalizacja zmiany), pre–fire – 2 ekspozycje, post–fire – 2 ekspozycje, kontrolne po pobraniu wycinka – 1 ekspozycja. SUMA: 1 projekcja, 8 ekspozycji;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	24 – 28
ognisko	$\leq 0,15; \leq 0,3$ (zazwyczaj wybieramy duże)

filtracje [mm Al.]	w zależności od producenta i zastosowanej techniki
FFD [cm]	≥ 60
komora AEC	Typowe dla urządzenia
czułość błona/folia	nie dotyczy
czas [ms]	nie dotyczy
kratka	z

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Zaopatrzenie rany, wykonanie zdjęcia pobranych wycinków.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy radiologów: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Dokładny opis wykonania zabiegu z uwzględnieniem strony, kwadrantu w jakim zmiana jest zlokalizowana, dokładny opis wycinków w których znajdują się mikrozwapnienia, orientacyjna ilość wszystkich pobranych wycinków, czy zmiana została usunięta w całości i czy został założony znacznik. Dokładny opis parametrów ekspozycji, przy których zostały wykonane zdjęcia.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: jeśli nie można za pierwszym razem zlokalizować zmiany wskazane wykonanie dodatkowych projekcji;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiana zlokalizowana blisko skóry lub w pobliżu ściany klatki piersiowej;
- 3) przerwanie badania: w razie dużego bólu mimo znieczulenia miejscowego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie jest podawany środek kontrastujący;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Badania – krzepliwość, HCV, HBS, szczepienia p. żółtacze, grupa krwi; w przypadku uczulenia na środki znieczulające niezbędna konsultacja alergologiczna.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Wyjściowa mammografia, w której stwierdzono zmianę ogniskową.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie pacjenta, że w trakcie badania będzie napromieniowanie – dawka nie przekracza dawki stosowanej w badaniu mammograficznym (dawka jest niska).

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Tylko znieczulenie miejscowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Zależy od lokalizacji zmiany w wyjściowej mammografii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Brak.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Sprzęt jednorazowy (igły i strzykawki do znieczulenia oraz igła do biopsji gruboigłowej).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po zabiegu opatrunek uciskowy, w zależności od potrzeb pacjent obserwowany co najmniej 30 minut, lub dłużej, dawka zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu.

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Zgodnie z wartością określoną przez układ automatyki mammografu.

127. Przeszkórna termoablacja guzów pierwotnych i przerzutowych kości - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.200

ICD 9: 00.310.500

2. Cel procedury.

Zabieg polega na przezskórnym zniszczeniu przy użyciu energii cieplnej wytwarzanej za pomocą fal RF lub lasera gniazda kostniaka kostnawego lub zmiany przerzutowej w kości.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Tomasz Lorenc, dr n. med. Hanna Kocoń, dr n. med. Piotr Palczewski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Kostniak kostnawy, zmiany przerzutowe w kościach powodujące dolegliwości bólowe.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne:
 - a) brak zgody pacjenta,
 - b) skaza krwotoczna,
 - c) infekcja.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Zabiegi są wykonywane w radiologicznej pracowni zabiegowej wyposażonej w tomograf komputerowy z centratorem laserowym lub opcją fluoro TK, aparaturę rejestrującą czynności życiowe pacjenta, gazy medyczne i bieżącą wodę. Obraz z zabiegu powinien być rejestrowany i utrwalany.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie ortopedii lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii);
- 3) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 4) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy – rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zależą od rodzaju stosowanego znieczulenia.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, niewłaściwe położenie igły w trakcie zabiegu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Szczególne znaczenie ma określenie położenia guza w stosunku do pęczków naczyniowo – nerwowych, żeby uniknąć ich uszkodzenia. W przypadku położenia zmian w kręgach istotna jest ocena ich stosunku do struktur nerwowych. Duże znaczenie odgrywa ocena wielkości zmiany – w przypadku zmian o średnicy > 1 cm do osiągnięcia sukcesu terapeutycznego może być konieczne wykonanie termoablacji przy użyciu więcej niż 1 położenia igły.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po zabiegu pacjent zostaje przeniesiony na oddział pooperacyjny, w przypadku braku przeciwwskazań może zostać wypisany do domu po 3 godzinach – 4 godzinach od zabiegu. Do codziennych aktywności (z wyjątkiem prowadzenia samochodu) można wrócić zaraz po wypisie. W przypadku położenia guza w kościach obciążanych wskazane jest unikanie w ciągu 1 miesiąca – 3 miesięcy po zabiegu dźwignia ciężarów i przedłużonego wysiłku fizycznego. W przypadku niepowikłanego przebiegu pooperacyjnego pierwsza wizyta kontrolna powinna odbyć się po 1 miesiącu. Kontroli radykalności zabiegu dokonać można w TK (uwapnianie się zmiany) lub MR (wycofywanie się obrzęku szpiku kostnego). Wskazania do tych badań ustala się na podstawie stanu klinicznego pacjenta.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Cantwell CP, O'Byrne J., Eustace S., *Radiofrequency ablation of osteoid osteoma with cooled probes and impedance-control energy delivery*, AJR, 2006;186 (5 suppl):S244–S248;
- 2) Pinto CH, Taminiou AH, Vanderschueren GM, et al, *Technical considerations in CT-guided radiofrequency thermal ablation of osteoid osteoma: tricks of the trade*, AJR, 2002;179:1633–1642;
- 3) Gangi A., Alizadeh H., Wong L., et al, *Osteoid osteoma: percutaneous laser ablation and follow-up in 114 patients*, Radiology, 2007;242:293–301.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo, jednak należy pamiętać o nawodnieniu chorego, wymagane jest założenie wenflonu do żyły;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: krótkie badanie TK umożliwiające lokalizację zmian;
- 2) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: zgodnie z procedurą dla określonej okolicy anatomicznej;
- 3) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch miednicowy lub osłona na gonady, osłona RTG na tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 30 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół anestezyjologiczny: znieczulenie 90 minut;
- 3) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60 minut;
- 4) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

W postaci zapisu cyfrowego lub analogowego należy utrwalić przebieg igieł (trepanacyjnej, biopsyjnej i do termoablacji) oraz położenie ich końcówek w stosunku do zmiany. Opis badania powinien zawierać: opis położenia i wielkości guza, rodzaj termoablacji oraz ilość energii dostarczonej do zmiany, przebieg zabiegu i ewentualne powikłania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Chory do zabiegu kwalifikowany jest przez lekarza specjalistę w zakresie ortopedii lub anestezjologii lub radiologii. Przed zabiegiem należy przeprowadzić badanie podmiotowe i przedmiotowe, należy wykonać niezbędne badania laboratoryjne (morfologia, elektrolity, kreatynina, grupa krwi), ewentualnie APTT i INR, pacjent powinien być na czczo, może otrzymać premedykację, pacjent może wymagać podania kortykosteroidu lub leku antyhistaminowego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie termoablacji guza, o rodzaju znieczulenia oraz o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Standardowym postępowaniem jest znieczulenie regionalne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Na podstawie wykonanych wcześniej badań (RTG, TK, MR) wykonanie krótkiego badania TK pozwalającego na określenie miejsca wkłucia.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły do trepanacji kości i biopsji zmiany. Igły do termoablacji wraz z generatorem prądu wysokiej częstotliwości lub włókna laserowe wraz z generatorem.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Używanie skopii w istotnych dla zabiegu momentach.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Opatrunek w miejscu wkłucia. Wartość dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta umieszczana jest w opisie zabiegu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Nie dotyczy.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	nie dotyczy
prąd [mA]	nie dotyczy
obrazy [obr/s]	nie dotyczy
Skopia	
napięcie [kV]	nie dotyczy
prąd [mA]	nie dotyczy
rodzaj	nie dotyczy
częstość [imp/s]	nie dotyczy

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: nie dotyczy.

Inne: brak specyficznych dla tej procedury.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Nie dotyczy.

128. Przeskórne iniekcje przeciwbólowe okołokorzeniowe i do stawów międzywyrostkowych kręgosłupa pod kontrolą rentgenowską przy użyciu ramienia C -

część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.201

ICD 9: 84.590.300

2. Cel procedury.

Zabieg polega na przezskórnym ostrzyknięciu stawów międzykręgowych w celu przeciwbólowym lub diagnostycznym.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Tomasz Lorenc, dr n. med. Hanna Kocoń, dr n. med. Piotr Palczewski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Zespół stawów międzykręgowych, zespół bólowy kręgosłupa.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne:
 - a) brak zgody pacjenta,
 - b) skaza krwotoczna,
 - c) infekcja.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	5
1	4	0	2	5
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Zabiegi są wykonywane w radiologicznej pracowni zabiegowej wyposażonej w aparat RTG z opcję fluoroskopii RTG, aparaturę rejestrującą czynności życiowe pacjenta, gazy medyczne i bieżącą wodę. Obraz z zabiegu powinien być rejestrowany i utrwalany.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie ortopedii lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii);
- 3) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 4) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy – rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zależą od rodzaju stosowanego znieczulenia.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, niewłaściwe położenie igły w trakcie zabiegu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Szczególne znaczenie ma określenie położenia pęczków naczyniowo – nerwowych, żeby uniknąć ich uszkodzenia oraz ocena położenia worka oponowego, aby nie podać leków do przestrzeni podpajęczynówkowej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po zabiegu pacjent zostaje na kilkugodzinnej obserwacji, w przypadku braku przeciwwskazań może zostać wypisany do domu po kilku godzinach od zabiegu. Do codziennych aktywności (z wyjątkiem prowadzenia samochodu) można wrócić zaraz po wypisie.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

Brak

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: odpowiedni odcinek kręgosłupa;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: zgodnie z procedurą diagnostyczną dla odpowiedniego odcinka kręgosłupa;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 30 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Kilka mililitrów środka kontrastującego w miejscu wkłucia celem oceny prawidłowego położenia końca igły.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis wykonanej procedury z uwzględnieniem miejsca ostrzyknięcia, ilości i rodzaju podanych leków i ewentualnych powikłań.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Chory do zabiegu kwalifikowany jest przez lekarza specjalistę w zakresie ortopedii lub anestezjologii lub radiologii. Przed zabiegiem należy przeprowadzić badanie podmiotowe i przedmiotowe, w tym wywiad dotyczący uczulenia na jodowe środki kontrastujące.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Standardowym postępowaniem jest ułożenie pacjenta w pozycji leżącej na brzuchu. Mycie skóry w miejscu planowanego wkłucia i sterylne jej obłożenie.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Na podstawie wykonanych wcześniej badań (RTG, TK, MR) wybór miejsca ostrzyknięcia. W przypadku wykonywania procedury pod kontrolą TK wykonanie krótkiego badania TK pozwalającego na określenie miejsca wkłucia.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do zabiegów stosujemy igły do nakłuć lędźwiowych o średnicy od G 24 do G 16 i długości od 5 cm do 15 cm.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Używanie skopii w istotnych dla zabiegu momentach. W niektórych sytuacjach możliwe podanie kilku mililitrów środka kontrastującego celem określenia położenia końca igły przed lub po podaniu leków.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Opatrunek w miejscu wkłucia. Wartość dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta umieszczana jest w opisie zabiegu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania: brak specyficznych dla tej procedury.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	możliwie najwyższe bez utraty istotnych informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najniższy bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	≤ 3
Skopia	
napięcie [kV]	możliwie najwyższe bez utraty istotnych informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najniższy bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: ≤ 3.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF)^{1,4}.

129. Wertybroplastyka pod kontrolą rentgenowską przy użyciu ramienia C - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.203

ICD 9: 81.650.300

2. Cel procedury.

Przezskórne podanie cementu do osteoporotycznie złamanego trzonu kręgowego/złamanych trzonów kręgow.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Tomasz Lorenc, dr n. med. Hanna Kocoń, dr n. med. Wojciech Glinkowski, dr n. med. Piotr Palczewski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziera

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Objawowe, świeże złamanie kompresyjne trzonu/trzonów kręgosłupa w przebiegu osteoporozy. Objawowy naczyniak trzonu kręgu. Złamania patologiczne w przebiegu przerzutów do kręgosłupa i szpiczaka mnogiego. Pacjenci-Kandydaci do zabiegu wertybroplastyki: objawowe, świeże złamanie kompresyjne trzonu kręgu w przebiegu osteoporozy, osłabienie struktury trzonu kręgu spowodowane chorobą nowotworową (o ile nie jest wskazane leczenie innym sposobem), złamanie zagrażające zapadnięciem się trzonu kręgu i powikłaniami neurologicznymi.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie cementu akrylowego lub hydroksyapatytowego (u osób młodszych) wywiera efekt przeciwbólowy oraz prowadzi do wzmocnienia mechanicznego złamanego patologicznie kręgu.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) guzy z naciekiem nadtwardówkowym,
 - c) powyżej 5 przerzutów w obrębie kręgosłupa,
 - d) złamanie przebiegające z zajęciem kanału kręgowego i z retropulsją odłamów kręgu do światła kanału kręgowego, gdy augmentacja jest podejmowana jako jedyny element leczenia,
 - e) epiduralne uwypuklenie się guza,
 - f) radikulopatia spowodowana usidleniem nerwu rdzeniowego lub jego gałęzi, w wyniku przyczyny innej niż złamanie
 - g) przeciwwskazania względne występują u pacjentów, których stan zdrowia ulega znacznej poprawie wskutek leczenia zachowawczego;
- 2) bezwzględne:
 - a) skaza krwotoczna,
 - b) infekcja,
 - c) osteomyelitis kręgu będącego celem zabiegu,
 - d) nieleczona koagulopatia,
 - e) alergia na komponenty substancji użytych do augmentacji (np. akrylowe) lub na radiologiczny środek kontrastujący stosowany w substancji wypełniającej,
 - f) zastrzał,
 - g) wygojona deformacja trzonu kręgowego po przebyłym złamaniu (rozstrzygające jest badanie MRI).
 - h) bezwzględne przeciwwskazania występują u pacjentów z zapaleniem krążka międzykręgowego, objawami uogólnionej infekcji. Przeciwwskazania wygasają po całkowitym wyleczeniu infekcji, gdy utrzymują się wskazania do przeprowadzenia takiej procedury;
 - i) zabieg jest bezwzględnie przeciwwskazany jako postępowanie w celu profilaktyki złamań w przebiegu osteoporozy.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2

1	8	0	2	2
---	---	---	---	---

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Zabiegi są wykonywane na bloku operacyjnym wyposażonym w aparat RTG z opcją fluoroskopii lub w radiologicznej pracowni zabiegowej wyposażonej w aparat RTG z opcją fluoroskopii RTG, aparaturę rejestrującą czynności życiowe pacjenta, gazy medyczne i bieżącą wodę. Obraz z zabiegu powinien być rejestrowany i utrwalany.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie ortopedii lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii);
- 3) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 4) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy – rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zależą od rodzaju stosowanego znieczulenia.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, niewłaściwe położenie igły w trakcie zabiegu, przeoczenie wycieku cementu poza trzon kręgu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Szczególne znaczenie ma określenie położenia igły w stosunku do kanału kręgowego, żeby uniknąć uszkodzenia worka oponowego i struktur w jego obrębie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Zabieg powinien być wykonywany w warunkach szpitalnych, może odbywać się w trybie hospitalizacji jednodniowej. Po zabiegu pacjent zostaje przeniesiony na oddział pooperacyjny, w przypadku braku przeciwwskazań może zostać wypisany do domu w dobie "0". Do codziennych aktywności można wrócić następnego dnia. Przeciwwskazane jest podnoszenie ciężkich przedmiotów i wykonywanie ćwiczeń zgięciowych. W przypadku niepowikłanego przebiegu pooperacyjnego pierwsza wizyta kontrolna ze zmianą opatrunku po 1 dniu – 2 dniach, następne w zależności od gojenia się rany. Kontroli skuteczności zabiegu dokonać można w RTG. W przypadku podejrzenia wycieku cementu w szczególności do kanału kręgowego, dokładniejszej oceny można dokonać w TK (wielkość wycieku) i MR (stan struktur nerwowych). Wskazania do tych badań ustala się na podstawie stanu klinicznego pacjenta.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Cotten A., Boutry N., Cortet B. et al., *Percutaneous vertebroplasty: state of the art*, RadioGraphics, 1998; 18: 311–320;
- 2) Gangi A., Guth S., Imbert JP et al., *Percutaneous Vertebroplasty: Indications, Technique, and Results*, RadioGraphics, 2003, <http://pubs.rsna.org/doi/full/10.1148/rg.e10>;
- 3) Kotwica Z., Saracen A (Eds), *Vertebroplastyka. Zachodniopomorski Szpital Specjalistyczny „MEDICAM”*, Gryfice, 2009;
- 4) Mathis JM, Ortiz AO, Zoarski GH, *Vertebroplasty versus Kyphoplasty: A Comparison and Contrast*, AJNR, 2004; 25:840–845;
- 5) Baerlocher MO, Saad WE, Dariushnia S., Barr JD, McGraw JK, Nikolic B., *Society of Interventional Radiology Standards of Practice Committee. Quality Improvement Guidelines for Percutaneous Vertebroplasty*, J Vasc Interv Radiol. 2013 Nov 14 doi:pii: S1051–0443(13)01400–0;
- 6) *ACR–ASNR–ASSR–SIR–SNIS PRACTICE GUIDELINE FOR THE PERFORMANCE OF VERTEBRAL AUGMENTATION*, <http://www.acr.org/~media/0AB72B20B91D4571A262BE946E889DC3.pdf>;
- 7) Gan M., Zou J., Song D., Zhu X., Wang G., Yang H., *Is balloon kyphoplasty better than percutaneous vertebroplasty for osteoporotic vertebral biconcave-shaped fractures?*, Acta Radiol. 2013 Nov 26. [Epub ahead of print];
- 8) Lamy O., Uebelhart B., Aubry–Rozier B., *Risks and benefits of percutaneous vertebroplasty or kyphoplasty in the management of osteoporotic vertebral fractures*, Osteoporos Int. 2013 Nov 22. [Epub ahead of print];
- 9) Filippiadis DK, Papagelopoulos P., Kitsou M., Oikonomopoulos N., Brountzos E., Kelekis N., Kelekis A., *Percutaneous vertebroplasty in adult degenerative scoliosis for spine support: study for pain evaluation and mobility improvement*, Biomed Res Int. 2013;2013:626502;
- 10) Baerlocher MO, Saad WE, Dariushnia S., Barr JD, McGraw JK, Nikolic B., *Society of Interventional Radiology Standards of Practice Committee. Quality Improvement Guidelines for Percutaneous Vertebroplasty*, J Vasc Interv Radiol. 2013 Nov 14.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: konsultacja anestezyjologiczna przed zabiegiem, wywiad w kierunku przyjmowanych leków, w szczególności leków przeciwpłytkowych. Chory powinien być na czczo, jednak należy pamiętać o nawodnieniu chorego. Wymagane jest założenie wenflonu do żyły;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: odpowiedni odcinek kręgosłupa;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: fartuch miednicowy lub osłona na gonady, osłona RTG na tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Przestrzeganie czasu opóźnienia usunięcia kaniuli roboczej po zabiegu do momentu uzyskania pełnego stężenia substancji wypełniającej, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie szwu/szwów, jeśli było niezbędne nacięcie skóry skalpelem podczas dostępu; założenie opatrunku.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 30 minut - 60 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół anestezyjologiczny: znieczulenie 90 minut;
- 3) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60 minut;
- 4) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Substancja wypełniająca (PMMA, CPC, HA) zawiera środek kontrastujący. Z substancji resorbowalnych w czasie środek uwalnia się do organizmu wraz z resorpcją nośnika. Uwalniana objętość środka kontrastującego w organizmie zależy od charakterystyki produktu.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Należy utrwalić przebieg igieł oraz podawanie cementu. Opis zabiegu powinien zawierać: opis poziomów kręgosłupa, na których była wykonana wertebroplastyka, ilość i rodzaj dostępów, ilość użytego cementu, przebieg zabiegu i ewentualne powikłania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, odmowy ze strony chorego;

- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: jest związana z objętością podawanej substancji wypełniającej (np. W PMMA, kontrast wiąże się na stałe z substancją wypełniającą, w substancjach resorbowalnych środek kontrastujący uwalnia się do organizmu);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Chory do zabiegu kwalifikowany jest przez lekarza specjalistę w zakresie ortopedii i traumatologii oraz anestezjologii i radiologii. Przed zabiegiem należy przeprowadzić badanie podmiotowe i przedmiotowe. Należy wykonać niezbędne badania laboratoryjne (morfologia, elektrolity, kreatynina, grupa krwi), ewentualnie APTT i INR. Pacjent powinien być na czczo, może otrzymać premedykację. Pacjent może wymagać podania kortykosteroidu lub leku antyhistaminowego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na ograniczenie pola wiązki do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie wertybroplastyki, o rodzaju znieczulenia oraz o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Sedacja + znieczulenie miejscowe. Może być wskazane znieczulenie ogólne. Rodzaj znieczulenia wybiera lekarz specjalista anestezjologii.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Na podstawie wykonanych wcześniej badań (RTG, TK, MR).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły (kaniule robocze typu Jamshidi) do trepanacji kości. Igły do aplikowania cementu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Wprowadzenia igły dokonuje się pod kontrolą fluoroskopii/skopii radiografii cyfrowej. Po weryfikacji położenia igły rozpoczyna się podawanie cementu. Kontrola podawania cementu dokonuje się przy użyciu skopii bocznej i PA.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Opatrunek w miejscu wkłucia. Wartość dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta umieszczana jest w opisie zabiegu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania: uwaga.

Przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

UWAGA: unikać pracy w trybie automatycznym, szczególnie gdy w polu widzenia jest preparat cementowy lub narzędzie.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)

napięcie [kV]	możliwie najwyższe bez utraty istotnych informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najniższy bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	≤ 2 – 3 lub pojedyncze
Skopia	
napięcie [kV]	możliwie najwyższe bez utraty istotnych informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najniższy bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, jeśli to możliwe – nie większa, niż 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

2 do 3 lub pojedyncze, inne – cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF)^{1,4}.

130. Wertebroplastyka pod kontrolą TK - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.204

ICD 9: 81.650.500

2. Cel procedury.

Przezskórne podanie cementu do patologicznie złamanego trzonu kręgowego/złamanych trzonów kręgów.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Tomasz Lorenc, dr n. med. Hanna Kocoń, dr n. med. Wojciech Glinkowski, dr n. med. Piotr Palczewski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Objawowe, świeże złamanie kompresyjne trzonu/trzonów kręgosłupa w przebiegu osteoporozy, objawowy naczyniak trzonu kręgu, złamania patologiczne w przebiegu przerzutów do kręgosłupa i szpiczaka mnogiego.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie cementu akrylowego lub hydroksyapatytowego (u osób młodszych) wywiera efekt przeciwbólowy oraz prowadzi do wzmocnienia mechanicznego złamanego patologicznie kręgu.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) guzy z naciekiem nadtwardówkowym,
 - c) powyżej 5 przerzutów w obrębie kręgosłupa;
- 2) bezwzględne:
 - a) skaza krwotoczna,
 - b) infekcja.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Zabiegi są wykonywane w warunkach bloku operacyjnego lub w radiologicznej pracowni zabiegowej wyposażonej w tomograf komputerowy z centratorem laserowym lub opcją fluoroTK, aparaturę rejestrującą czynności życiowe pacjenta, gazy medyczne i bieżącą wodę. Obraz z zabiegu powinien być rejestrowany i utrwalany.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie ortopedii lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii);
- 3) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 4) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy – rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zależą od rodzaju stosowanego znieczulenia.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, niewłaściwe położenie igły w trakcie zabiegu, przeoczenie wycieku cementu poza trzon kręgu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Szczególne znaczenie ma określenie położenia igły w stosunku do kanału kręgowego, żeby uniknąć uszkodzenia worka oponowego i struktur w jego obrębie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Zabieg powinien być wykonywany w warunkach szpitalnych, może odbywać się w trybie hospitalizacji jednodniowej. Po zabiegu pacjent zostaje przeniesiony na oddział pooperacyjny, w przypadku braku przeciwwskazań może zostać wypisany do domu w dobie "0". Do codziennych aktywności można wrócić następnego dnia. Przeciwwskazane jest podnoszenie ciężkich przedmiotów i wykonywanie ćwiczeń zgięciowych. W przypadku niepowikłanego przebiegu pooperacyjnego pierwsza wizyta kontrolna ze zmianą opatrunku po 1–2 dniach, następne w zależności od gojenia się rany. Kontroli skuteczności zabiegu dokonać można w RTG. W przypadku podejrzenia wycieku cementu w szczególności do kanału kręgowego, dokładniejszej oceny można dokonać w TK (wielkość wycieku) i MR (stan struktur nerwowych). Wskazania do tych badań ustala się na podstawie stanu klinicznego pacjenta.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Cotten A., Boutry N., Cortet B. et al., Percutaneous vertebroplasty: state of the art, *RadioGraphics*, 1998; 18: 311–320;
- 2) Gangi A., Guth S., Imbert JP et al., Percutaneous Vertebroplasty: Indications, Technique, and Results, *RadioGraphics*, 2003, <http://pubs.rsna.org/doi/full/10.1148/rg.e10>;
- 3) Kotwica Z., Saracen A (Eds), Wertebroplastyka. Zachodniopomorski Szpital Specjalistyczny „MEDICAM”, Gryfice, 2009;
- 4) Mathis JM, Ortiz AO, Zoarski GH, Vertebroplasty versus Kyphoplasty: A Comparison and Contrast, *AJNR*, 2004; 25:840–845;
- 5) Baerlocher MO, Saad WE, Dariushnia S., Barr JD, McGraw JK, Nikolic B., Society of Interventional Radiology Standards of Practice Committee. Quality Improvement Guidelines for Percutaneous Vertebroplasty, *J Vasc Interv Radiol*. 2013 Nov 14 doi:pii: S1051-0443(13)01400-0;
- 6) ACR-ASNR-ASSR-SIR-SNIS PRACTICE GUIDELINE FOR THE PERFORMANCE OF VERTEBRAL AUGMENTATION, <http://www.acr.org/~media/0AB72B20B91D4571A262BE946E889DC3.pdf>;

- 7) Gan M., Zou J., Song D., Zhu X., Wang G., Yang H., Is balloon kyphoplasty better than percutaneous vertebroplasty for osteoporotic vertebral biconcave-shaped fractures?, Acta Radiol. 2013 Nov 26. [Epub ahead of print];
- 8) Lamy O., Uebelhart B., Aubry-Rozier B., Risks and benefits of percutaneous vertebroplasty or kyphoplasty in the management of osteoporotic vertebral fractures, Osteoporos Int. 2013 Nov 22. [Epub ahead of print];
- 9) Filippiadis DK, Papagelopoulos P., Kitsou M., Oikonomopoulos N., Brountzos E., Kelekis N., Kelekis A., Percutaneous vertebroplasty in adult degenerative scoliosis for spine support: study for pain evaluation and mobility improvement, Biomed Res Int. 2013;2013:626502;
- 10) Baerlocher MO, Saad WE, Dariushnia S., Barr JD, McGraw JK, Nikolic B., Society of Interventional Radiology Standards of Practice Committee. Quality Improvement Guidelines for Percutaneous Vertebroplasty, J Vasc Interv Radiol. 2013 Nov 14;

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: konsultacja anestezjologiczna przed zabiegiem, wywiad w kierunku przyjmowanych leków, w szczególności leków przeciwplatek. Chory powinien być na czczo, jednak należy pamiętać o nawodnieniu chorego. Wymagane jest założenie wenflonu do żyły;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: krótkie badanie TK umożliwiające lokalizację zmian;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: możliwie najmniejsze wartości napięcia i natężenia prądu, bez utraty istotnych informacji z obrazu;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: fartuch miednicowy lub osłona na gonady, osłona RTG na tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 30 minut - 60 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół anestezjologiczny: znieczulenie 90 minut;
- 3) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60 minut;
- 4) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Należy utrwalić przebieg igieł oraz podawanie cementu. Opis badania powinien zawierać opis poziomów kręgosłupa, na których była wykonana wertebroplastyka, ilość i rodzaj dostępów, ilość użytego cementu, przebieg zabiegu i ewentualne powikłania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Chory do zabiegu kwalifikowany jest przez lekarza specjalistę w zakresie ortopedii lub anestezjologii lub radiologii. Przed zabiegiem należy przeprowadzić badanie podmiotowe i przedmiotowe. Należy wykonać niezbędne badania laboratoryjne (morfologia, elektrolity, kreatynina, grupa krwi), ewentualnie APTT i INR. Pacjent powinien być na czczo, może otrzymać premedykację. Pacjent może wymagać podania kortykosteroidu lub leku antyhistaminowego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na ograniczenie pola wiązki do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie wertebroplastyki, o rodzaju znieczulenia oraz o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Sedacja + znieczulenie miejscowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Na podstawie wykonanych wcześniej badań (RTG, TK, MR) wykonanie krótkiego badania TK pozwalającego na określenie miejsca wkłucia.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły do trepanacji kości, igły do aplikowania cementu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Wprowadzenia igły dokonuje się pod kontrolą TK. Po weryfikacji położenia igły rozpoczyna się podawanie cementu. Kontroli podawania cementu dokonuje się przy użyciu skopii bocznej.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta: opatrunek w miejscu wkłucia. Wartość dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta umieszczana jest w opisie zabiegu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	nie dotyczy
prąd [mA]	nie dotyczy
obrazy [obr/s]	nie dotyczy
Skopia	
napięcie [kV]	nie dotyczy
prąd [mA]	nie dotyczy
rodzaj	nie dotyczy
częstość [imp/s]	nie dotyczy

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: nie dotyczy.

Inne: brak specyficznych dla tej procedury.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Nie dotyczy.

131. Sakroplastyka pod kontrolą rentgenowską przy użyciu ramienia C - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.207

ICD 9: 81.670.300

2. Cel procedury.

Przezskórne podanie cementu w obręb osteoporotycznie złamanej kości krzyżowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Tomasz Lorenc, dr n. med. Hanna Kocoń, dr n. med. Wojciech Glinkowski, dr n. med. Piotr Palczewski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziaara

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Objawowe, przewlekłe złamanie kości krzyżowej w przebiegu osteoporozy.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie cementu akrylowego lub hydroksyapatytowego (u osób młodszych) wywiera efekt przeciwbólowy oraz prowadzi do wzmocnienia mechanicznego osteoporotycznie złamanej kości krzyżowej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) guzy z naciekiem nadtwardówkowym, powyżej 5 przerzutów w obrębie kręgosłupa,
 - c) złamanie przebiegające z zajęciem kanału kręgowego i z retropulsją odłamów kręgu do światła kanału kręgowego, gdy augmentacja jest podejmowana jako jedyny element leczenia,
 - d) epiduralne uwypuklenie się guza,
 - e) radikulopatia spowodowana usidleniem nerwu rdzeniowego lub jego gałęzi, w wyniku przyczyny innej niż złamanie,
 - f) inne przeciwwskazania względne występują u pacjentów, których stan zdrowia ulega znacznej poprawie wskutek leczenia zachowawczego;
- 2) bezwzględne:
 - a) skaza krwotoczna,
 - b) infekcja,
 - c) osteomyelitis kręgu będącego celem zabiegu,
 - d) nieleczona koagulopatia,
 - e) alergia na komponenty substancji użytych do augmentacji (np. akrylowe) lub na radiologiczny środek kontrastujący stosowany w substancji wypełniającej,
 - f) zastrzał,
 - g) wygojona deformacja trzonu kręgowego po przebytym złamaniu (rozstrzygające jest badaniem MRI),
 - h) bezwzględne przeciwwskazania występują u pacjentów z zapaleniem krążka międzykręgowego, objawami uogólnionej infekcji. Przeciwwskazania wygasają po całkowitym wyleczeniu infekcji gdy utrzymują się wskazania do przeprowadzenia takiej procedury.,
 - i) zabieg jest bezwzględnie przeciwwskazany jako postępowanie w celu profilaktyki złamań w przebiegu osteoporozy.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Zabiegi są wykonywane na bloku operacyjnym wyposażonym w aparat RTG z opcją fluoroskopii lub w radiologicznej pracowni zabiegowej wyposażonej w aparat RTG z opcją fluoroskopii RTG, aparaturę rejestrującą czynności życiowe pacjenta, gazy medyczne i bieżącą wodę. Obraz z zabiegu powinien być rejestrowany i utrwalany.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie ortopedii lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii);
- 3) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 4) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy: rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zależą od rodzaju stosowanego znieczulenia.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, niewłaściwe położenie igły w trakcie zabiegu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Szczególne znaczenie ma określenie położenia igły w stosunku do kanału kręgowego, żeby uniknąć uszkodzenia worka oponowego i struktur w jego obrębie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Zabieg powinien być wykonywany w warunkach szpitalnych, może odbywać się w trybie hospitalizacji jednodniowej. Po zabiegu pacjent zostaje przeniesiony na oddział pooperacyjny, w przypadku braku przeciwwskazań może zostać wypisany do domu w dobie

"0". Do codziennych aktywności można wrócić następnego dnia. Przeciwwskazane jest podnoszenie ciężkich przedmiotów i wykonywanie ćwiczeń zgięciowych. W przypadku niepowikłanego przebiegu pooperacyjnego pierwsza wizyta kontrolna ze zmianą opatrunku po 1 dniu – 2 dniach, następne w zależności od gojenia się rany. Kontroli skuteczności zabiegu dokonać można w RTG. W przypadku podejrzenia wycieku cementu w szczególności do kanału kręgowego, dokładniejszej oceny można dokonać w TK (wielkość wycieku) i MR (stan struktur nerwowych). Wskazania do tych badań ustala się na podstawie stanu klinicznego pacjenta.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Agarwal V., Sreedher G., Weiss KR, Hughes MA, *Sacroplasty for symptomatic sacral hemangioma: a novel treatment approach. A case report*, Interv Neuroradiol. 2013 Jun;19(2):245–9;
- 2) Pereira LP, Clarençon F., Cormier E., Rose M., Jean B., Le Jean L., Chiras J., *Safety and effectiveness of percutaneous sacroplasty: a single-centre experience in 58 consecutive patients with tumours or osteoporotic insufficient fractures treated under fluoroscopic guidance*, Eur Radiol. 2013 Oct;23(10):2764–72;
- 3) Barber SM, Livingston AD, Cech DA, *Sacral radiculopathy due to cement leakage from percutaneous sacroplasty, successfully treated with surgical decompression*, J Neurosurg Spine. 2013 May;18(5):524–8;
- 4) Dougherty RW, McDonald JS, Cho YW, Wald JT, Thielen KR, Kallmes DF., *Percutaneous sacroplasty using CT guidance for pain palliation in sacral insufficiency fractures*, J Neurointerv Surg. 2013 Jan 23. [Epub ahead of print];
- 5) Hirsch JA, Barr JD, Zoarski GH, *Sacroplasty: beyond the beginning*, J Neurointerv Surg. 2013 Sep 1;5(5):395;
- 6) Kortman K., Ortiz O., Miller T., Brook A., Tutton S., Mathis J., Georgy B., *Multicenter study to assess the efficacy and safety of sacroplasty in patients with osteoporotic sacral insufficiency fractures or pathologic sacral lesions*, J Neurointerv Surg. 2013 Sep 1;5(5):461–6;
- 7) Gupta AC, Yoo AJ, Stone J., Barr JC, Brook A., Tutton S., Ortiz O., Hirsch AE, Larvie M., Frey ME, Jayaraman MV, Hirsch JA, *Percutaneous sacroplasty*. J Neurointerv Surg. 2012 Sep;4(5):385–9;
- 8) Katsanos K., Sabharwal T., Adam A., *Percutaneous cementoplasty*, Semin Intervent Radiol. 2010 Jun;27(2):137–47;
- 9) Cho CH, Mathis JM, Ortiz O., *Sacral fractures and sacroplasty*, Neuroimaging Clin N Am. 2010 May;20(2):179–86;
- 10) Choi KM, Song JH, Ahn SK, Choi HC, *Therapeutic considerations of percutaneous sacroplasty for the sacral insufficiency fracture*, J Korean Neurosurg Soc. 2010 Jan;47(1):58–63;
- 11) Basile A., Tsetis D., Cavalli M., Fiumara P., Di Raimondo F., Coppolino F., Coppolino C., Mundo E., Desiderio C., Granata A., Patti MT, *Sacroplasty for local or massive localization of multiple myeloma*, Cardiovasc Intervent Radiol. 2010 Dec;33(6):1270–7;
- 12) Bayley E., Srinivas S., Boszczyk BM, *Clinical outcomes of sacroplasty in sacral insufficiency fractures: a review of the literature*, Eur Spine J. 2009 Sep;18(9):1266–71;

- 13) Zhang J., Wu CG, Gu YF, Li MH, *Percutaneous sacroplasty for sacral metastatic tumors under fluoroscopic guidance only*, Korean J Radiol. 2008 Nov–Dec;9(6):572–6;
- 14) Gjertsen O., Schellhorn T., Nakstad PH, *Fluoroscopy-guided sacroplasty: special focus on preoperative planning from three-dimensional computed tomography*, Acta Radiol. 2008 Nov;49(9):1042–8;
- 15) Whitlow CT, Mussat–Whitlow BJ, Mattern CW, Baker MD, Morris PP, *Sacroplasty versus vertebroplasty: comparable clinical outcomes for the treatment of fracture-related pain*, AJNR Am J Neuroradiol. 2007 Aug;28(7):1266–70;
- 16) Frey ME, Depalma MJ, Cifu DX, Bhagia SM, Carne W., Daitch JS, *Percutaneous sacroplasty for osteoporotic sacral insufficiency fractures: a prospective, multicenter, observational pilot study*, Spine J. 2008 Mar–Apr;8(2):367–73;
- 17) Betts A., *Sacral vertebral augmentation: confirmation of fluoroscopic landmarks by open dissection*, Pain Physician. 2008 Jan;11(1):57–65;
- 18) Briem D., Grossterlinden L., Begemann PG, Lehmann W., Rupprecht M., Nüchtern J., Barvencik F., Schumacher U., Rueger JM, *[CT-guided balloon-assisted sacroplasty. Preliminary results of a feasibility study]*, Unfallchirurg. 2008 Jun;111(6):381–6;
- 19) Binaghi S., Guntern D., Schnyder P., Theumann N., *A new, easy, fast, and safe method for CT-guided sacroplasty*, Eur Radiol. 2006 Dec;16(12):2875–8;
- 20) Strub WM, Hoffmann M., Ernst RJ, Bulas RV, *Sacroplasty by CT and fluoroscopic guidance: is the procedure right for your patient?*, AJNR Am J Neuroradiol. 2007 Jan;28(1):38–41;
- 21) Masala S., Konda D., Massari F., Simonetti G., *Sacroplasty and iliac osteoplasty under combined CT and fluoroscopic guidance*, Spine (Phila Pa 1976). 2006 Aug 15;31(18):E667–9;
- 22) Ehara S., *Percutaneous sacroplasty for osteoporotic insufficiency fractures*, AJR Am J Roentgenol. 2006 Feb;186(2):580; author reply 580–1;
- 23) Layton KF, Thielen KR, Wald JT, *Percutaneous sacroplasty using CT fluoroscopy*. AJNR Am J Neuroradiol. 2006 Feb;27(2):356–8
24. Ortiz AO, Brook AL: *Sacroplasty*. Tech Vasc Interv Radiol, 2009; 12(1): 51–63;
- 24) Pommersheima W., Huang–Hellingerb F., Bakera M., *Sacroplasty: A Treatment for Sacral Insufficiency Fractures*, AJNR, 2003; 24: 1003–1007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo, jednak należy pamiętać o nawodnieniu chorego. Wymagane jest założenie wenflonu do żyły;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: kość krzyżowa;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 60 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół anestezjologiczny: znieczulenie 90 minut;
- 3) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60 minut;
- 4) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

W postaci zapisu cyfrowego lub analogowego należy utrwalić przebieg igieł oraz podawanie cementu. Opis badania powinien zawierać – opis poziomów na których była wykonana sakroplastyka, ilość i rodzaj dostępów, ilość użytego cementu, przebieg zabiegu i ewentualne powikłania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Chory do zabiegu kwalifikowany jest przez lekarza specjalistę w zakresie ortopedii lub anestezjologii lub radiologii. Przed zabiegiem należy przeprowadzić badanie podmiotowe i przedmiotowe. Należy wykonać niezbędne badania laboratoryjne (morfologia, elektrolity, kreatynina, grupa krwi), ewentualnie APTT i INR. Pacjent powinien być na czczo, może otrzymać premedykację. Pacjent może wymagać podania kortykosteroidu lub leku antyhistaminowego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na ograniczenie badania do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie sakroplastyki, o rodzaju znieczulenia oraz o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach

narażonych na ekspozycję, możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Standardowym postępowaniem jest znieczulenie.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Na podstawie wykonanych wcześniej badań (RTG, TK, MR).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły do trepanacji kości, igły do aplikowania cementu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Opatrunek w miejscu wkłucia. Wartość dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta umieszczana jest w opisie zabiegu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	możliwie najwyższe bez utraty istotnych informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najniższy bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	≤ 3
Skopia	
napięcie [kV]	możliwie najwyższe bez utraty istotnych informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najniższy bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

≥ 3, inne – cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF)^{1,4}.

132.Sakroplastyka pod kontrolą TK - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.208

ICD 9: 81.670.500

2. Cel procedury.

Przezskórne podanie cementu w obręb osteoporotycznie złamanej kości krzyżowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Wojciech Glinkowski, lek. Tomasz Lorenc, dr n. med. Piotr Palczewski, dr n. med. Hanna Okoń, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Objawowe, przewlekłe złamanie kości krzyżowej w przebiegu osteoporozy.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podanie cementu akrylowego lub hydroksyapatytowego (u osób młodszych) wywiera efekt przeciwbólowy oraz prowadzi do wzmocnienia mechanicznego osteoporotycznie złamanej kości krzyżowej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) guzy z naciekiem nadtwardówkowym, powyżej 5 przerzutów w obrębie kręgosłupa,
 - c) złamanie przebiegające z zajęciem kanału kręgowego i z retropulsją odłamów kręgu do światła kanału kręgowego, gdy augmentacja jest podejmowana jako jedyny element leczenia,
 - d) epiduralne uwypuklenie się guza,
 - e) radikulopatia spowodowana usidleniem nerwu rdzeniowego lub jego gałęzi, w wyniku przyczyny innej niż złamanie,
 - f) inne przeciwwskazania względne występują u pacjentów, których stan zdrowia ulega znacznej poprawie wskutek leczenia zachowawczego;
- 2) bezwzględne:
 - a) skaza krwotoczna,
 - b) infekcja,
 - c) osteomyelitis kręgu będącego celem zabiegu,
 - d) nieleczona koagulopatia,
 - e) alergia na komponenty substancji użytych do augmentacji (np. akrylowe) lub na radiologiczny środek kontrastujący stosowany w substancji wypełniającej,
 - f) zastarzała,
 - g) wygojona deformacja trzonu kręgowego po przebyłym złamaniu (rozstrzygające jest badaniem MRI),
 - h) występują u pacjentów z zapaleniem krążka międzykręgowego, objawami uogólnionej infekcji. Przeciwwskazania wygasają po całkowitym wyleczeniu infekcji gdy utrzymują się wskazania do przeprowadzenia takiej procedury,
 - i) zabieg jest bezwzględnie przeciwwskazany jako postępowanie w celu profilaktyki złamań w przebiegu osteoporozy.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Zabiegi są wykonywane w radiologicznej pracowni zabiegowej wyposażonej w tomograf komputerowy z centratorem laserowym i/lub opcją fluoro-TK, aparaturę rejestrującą czynności życiowe pacjenta, gazy medyczne i bieżącą wodę. Obraz z zabiegu powinien być rejestrowany i utrwalany.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie ortopedii lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii);
- 3) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 4) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy: rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zależą od rodzaju stosowanego znieczulenia.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, niewłaściwe położenie igły w trakcie zabiegu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Szczególne znaczenie ma określenie położenia igły w stosunku do kanału kręgowego, żeby uniknąć uszkodzenia worka oponowego i struktur w jego obrębie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Zabieg powinien być wykonywany w warunkach szpitalnych, może odbywać się w trybie hospitalizacji jednodniowej. Po zabiegu pacjent zostaje przeniesiony na oddział pooperacyjny, w przypadku braku przeciwwskazań może zostać wypisany do domu w dobie "0". Do codziennych aktywności można wrócić następnego dnia. Przeciwwskazane jest podnoszenie ciężkich przedmiotów i wykonywanie ćwiczeń zgięciowych. W przypadku niepowikłanego przebiegu pooperacyjnego pierwsza wizyta kontrolna ze zmianą opatrunku po 1 dni – 2 dniach, następne w zależności od gojenia się rany. Kontroli skuteczności zabiegu dokonać można w RTG. W przypadku podejrzenia wycieku cementu w szczególności do kanału kręgowego, dokładniejszej oceny można dokonać w TK (wielkość wycieku) i MR (stan struktur nerwowych). Wskazania do tych badań ustala się na podstawie stanu klinicznego pacjenta.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Agarwal V., Sreedher G., Weiss KR, Hughes MA, Sacroplasty for symptomatic sacral hemangioma: a novel treatment approach. A case report, *Interv Neuroradiol.* 2013 Jun;19(2):245 – 9;
- 2) Pereira LP, Clarençon F., Cormier E., Rose M., Jean B., Le Jean L., Chiras J., Safety and effectiveness of percutaneous sacroplasty: a single – centre experience in 58 consecutive patients with tumours or osteoporotic insufficient fractures treated under fluoroscopic guidance, *Eur Radiol.* 2013 Oct;23(10):2764 – 72;
- 3) Barber SM, Livingston AD, Cech DA, Sacral radiculopathy due to cement leakage from percutaneous sacroplasty, successfully treated with surgical decompression. *J Neurosurg Spine.* 2013 May;18(5):524 – 8;
- 4) Dougherty RW, McDonald JS, Cho YW, Wald JT, Thielen KR, Kallmes DF, Percutaneous sacroplasty using CT guidance for pain palliation in sacral insufficiency fractures, *J Neurointerv Surg.* 2013 Jan 23. [Epub ahead of print];
- 5) Hirsch JA, Barr JD, Zoarski GH, Sacroplasty: beyond the beginning, *J Neurointerv Surg.* 2013 Sep 1;5(5):395;
- 6) Kortman K., Ortiz O., Miller T., Brook A., Tutton S., Mathis J., Georgy B., Multicenter study to assess the efficacy and safety of sacroplasty in patients with osteoporotic sacral insufficiency fractures or pathologic sacral lesions, *J Neurointerv Surg.* 2013 Sep 1;5(5):461 – 6;
- 7) Gupta AC, Yoo AJ, Stone J., Barr JC, Brook A., Tutton S., Ortiz O., Hirsch AE, Larvie M., Frey ME, Jayaraman MV, Hirsch JA, Percutaneous sacroplasty, *J Neurointerv Surg.* 2012 Sep;4(5):385 – 9;
- 8) Katsanos K., Sabharwal T., Adam A., Percutaneous cementoplasty, *Semin Intervent Radiol.* 2010 Jun;27(2):137 – 47;

- 9) Cho CH, Mathis JM, Ortiz O., Sacral fractures and sacroplasty, *Neuroimaging Clin N Am.* 2010 May;20(2):179 – 86;
- 10) Choi KM, Song JH, Ahn SK, Choi HC, Therapeutic considerations of percutaneous sacroplasty for the sacral insufficiency fracture, *J Korean Neurosurg Soc.* 2010 Jan;47(1):58 – 63;
- 11) Basile A., Tsetis D., Cavalli M., Fiumara P., Di Raimondo F., Coppolino F., Coppolino C., Mundo E., Desiderio C., Granata A., Patti MT, Sacroplasty for local or massive localization of multiple myeloma, *Cardiovasc Intervent Radiol.* 2010 Dec;33(6):1270 – 7;
- 12) Bayley E., Srinivas S., Boszczyk BM, Clinical outcomes of sacroplasty in sacral insufficiency fractures: a review of the literature, *Eur Spine J.* 2009 Sep;18(9):1266 – 71;
- 13) Zhang J., Wu CG, Gu YF, Li MH, Percutaneous sacroplasty for sacral metastatic tumors under fluoroscopic guidance only, *Korean J Radiol.* 2008 Nov – Dec;9(6):572 – 6;
- 14) Gjertsen O., Schellhorn T., Nakstad PH, Fluoroscopy – guided sacroplasty: special focus on preoperative planning from three – dimensional computed tomography, *Acta Radiol.* 2008 Nov;49(9):1042 – 8;
- 15) Whitlow CT, Mussat – Whitlow BJ, Mattern CW, Baker MD, Morris PP, Sacroplasty versus vertebroplasty: comparable clinical outcomes for the treatment of fracture – related pain. *AJNR Am J Neuroradiol.* 2007 Aug;28(7):1266 – 70;
- 16) Frey ME, Depalma MJ, Cifu DX, Bhagia SM, Carne W., Daitch JS, Percutaneous sacroplasty for osteoporotic sacral insufficiency fractures: a prospective, multicenter, observational pilot study. *Spine J.* 2008 Mar – Apr;8(2):367 – 73;
- 17) Betts A., Sacral vertebral augmentation: confirmation of fluoroscopic landmarks by open dissection, *Pain Physician.* 2008 Jan;11(1):57 – 65;
- 18) Briem D., Grossterlinden L., Begemann PG, Lehmann W., Rupprecht M., Nüchtern J., Barvencik F., Schumacher U., Rueger JM, [CT – guided balloon – assisted sacroplasty. Preliminary results of a feasibility study], *Unfallchirurg.* 2008 Jun;111(6):381 – 6;
- 19) Binaghi S., Guntern D., Schnyder P., Theumann N., A new, easy, fast, and safe method for CT – guided sacroplasty, *Eur Radiol.* 2006 Dec;16(12):2875 – 8
- 20) Strub WM, Hoffmann M., Ernst RJ, Bulas RV, Sacroplasty by CT and fluoroscopic guidance: is the procedure right for your patient?, *AJNR Am J Neuroradiol.* 2007 Jan;28(1):38 – 41;
- 21) Masala S., Konda D., Massari F., Simonetti G., Sacroplasty and iliac osteoplasty under combined CT and fluoroscopic guidance, *Spine (Phila Pa 1976).* 2006 Aug 15;31(18):E667 – 9;
- 22) Ehara S., Percutaneous sacroplasty for osteoporotic insufficiency fractures, *AJR Am J Roentgenol.* 2006 Feb;186(2):580; author reply 580 – 1;
- 23) Layton KF, Thielen KR, Wald JT, Percutaneous sacroplasty using CT fluoroscopy, *AJNR Am J Neuroradiol.* 2006 Feb;27(2):356 – 8 24;
- 24) Ortiz AO, Brook AL, Sacroplasty. *Tech Vasc Interv Radiol,* 2009; 12(1): 51 – 63;
- 25) Pommersheima W., Huang – Hellingerb F., Bakera M., Sacroplasty: A Treatment for Sacral Insufficiency Fractures, *AJNR,* 2003; 24: 1003 – 1007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo, jednak należy pamiętać o nawodnieniu chorego. Wymagane jest założenie wenflonu do żyły;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: krótkie badanie TK umożliwiające lokalizację zmian;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: możliwie najmniejsze wartości napięcia i natężenia prądu, bez utraty istotnych informacji z obrazu;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: osłona RTG na tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku, przeniesienie chorego na łóżko transportowe, sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej, wykonanie opisu zabiegu, rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 60 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół anestezjologiczny: znieczulenie 90 minut;
- 3) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60 minut;
- 4) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Substancja wypełniająca (PMMA, CPC, HA) zawiera środek kontrastujący. Z substancji resorbowalnych w czasie środek uwalnia się do organizmu wraz z resorpcją nośnika. Uwalniana objętość środka kontrastującego w organizmie zależy od charakterystyki produktu.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

W postaci zapisu cyfrowego lub analogowego należy utrwalić przebieg igieł oraz podawanie cementu. Opis badania powinien zawierać – opis poziomów na których była wykonana sakroplastyka, ilość i rodzaj dostępów. ilość użytego cementu, przebieg zabiegu i ewentualne powikłania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, odmowy ze strony chorego;

- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: jest związane z objętością podawanej substancji wypełniającej (np. W PMMA, kontrast wiąże się na stałe z substancją wypełniającą, w substancjach resorbowalnych środek kontrastujący uwalnia się do organizmu);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Chory do zabiegu kwalifikowany jest przez lekarza specjalistę w zakresie ortopedii lub anestezjologii lub radiologii. Przed zabiegiem należy przeprowadzić badanie podmiotowe i przedmiotowe, należy wykonać niezbędne badania laboratoryjne (morfologia, elektrolity, kreatynina, grupa krwi), ewentualnie APTT i INR. Pacjent powinien być na czczo, może otrzymać premedykację. Pacjent może wymagać podania kortykosteroidu lub leku antyhistaminowego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na ograniczenie badania do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie sakroplastyki, o rodzaju znieczulenia oraz o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Brak specyficznych dla tej procedury.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Na podstawie wykonanych wcześniej badań (RTG, TK, MR) wykonanie krótkiego badania TK pozwalającego na określenie miejsca wkłucia.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły do trepanacji kości, igły do aplikowania cementu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Używanie skopii w istotnych dla zabiegu momentach.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Opatrunek w miejscu wkłucia. Wartość dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta umieszczana jest w opisie zabiegu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	nie dotyczy
prąd [mA]	nie dotyczy
obrazy [obr/s]	nie dotyczy
Skopia	

napięcie [kV]	nie dotyczy
prąd [mA]	nie dotyczy
rodzaj	nie dotyczy
częstość [imp/s]	nie dotyczy

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Nie dotyczy.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Nie dotyczy.

133. Przeskórne iniekcje przeciwbólowe okołokorzeniowe i do stawów międzywyrostkowych kręgosłupa pod kontrolą TK - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.202

ICD 9: 84.590.500

2. Cel procedury.

Zabieg polega na przeskórnym ostrzyknięciu stawów międzykręgowych w celu przeciwbólowym lub diagnostycznym.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Tomasz Lorenc, dr n. med. Hanna Kocoń, dr n. med. Piotr Palczewski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Zespół stawów międzykręgowych, zespół bólowy kręgosłupa.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne:
 - a) brak zgody pacjenta,
 - b) skaza krwotoczna,
 - c) infekcja,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Zabiegi są wykonywane w radiologicznej pracowni zabiegowej wyposażonej w tomograf komputerowy z centratorem laserowym lub opcją fluoroTK, aparaturę rejestrującą czynności życiowe pacjenta, gazy medyczne i bieżącą wodę. Obraz z zabiegu powinien być rejestrowany i utrwalany.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie ortopedii lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii);
- 3) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 4) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy: rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zależą od rodzaju stosowanego znieczulenia.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, niewłaściwe położenie igły w trakcie zabiegu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Szczególne znaczenie ma określenie położenia pęczków naczyniowo–nerwowych, żeby uniknąć ich uszkodzenia oraz ocena położenia worka oponowego aby nie podać leków do przestrzeni podpajęczynówkowej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po zabiegu pacjent zostaje na kilkugodzinnej obserwacji, w przypadku braku przeciwwskazań może zostać wypisany do domu po kilku godzinach od zabiegu. Do codziennych aktywności (z wyjątkiem prowadzenia samochodu) może wrócić zaraz po wypisie.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Ghahreman A., Ferch R., Bogduk N., The efficacy of transforaminal injection of steroids for the treatment of lumbar radicular pain, *Pain Med.* 2010;11(8):1149–1168;
- 2) Dagenais S., Tricco AC, Haldeman S., Synthesis of recommendations for the assessment and management of low back pain from recent clinical practice guidelines, *Spine J.* 2010;10(6):514–529;
- 3) Pinto RZ, Maher CG, FerreiraML, et al., Epidural corticosteroid injections in the management of sciatica: a systematic review and meta–analysis, *Ann Intern Med.* 2012;157(12):865–877;
- 4) Cohen SP, Huang JH, Brummett C., Facet joint pain—advances in patient selection and treatment. *Nat Rev Rheumatol.* 2013;9(2):101–116.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: odpowiedni odcinek kręgosłupa;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: zgodnie z procedurą diagnostyczną dla odpowiedniego odcinka kręgosłupa;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Obserwacja pacjenta.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 20 minut;

- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 30 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Kilka mililitrów środka kontrastującego w miejscu wkłucia celem oceny prawidłowego położenia końca igły.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis wykonanej procedury z uwzględnieniem miejsca ostrzyknięcia, ilości i rodzaju podanych leków i ewentualnych powikłań.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Chory do zabiegu kwalifikowany jest przez lekarza specjalistę w zakresie ortopedii lub anestezjologii lub radiologii. Przed zabiegiem należy przeprowadzić badanie podmiotowe i przedmiotowe, w tym wywiad dotyczący uczulenia na jodowe środki kontrastujące.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Standardowym postępowaniem jest ułożenie pacjenta w pozycji leżącej na brzuchu. Mycie skóry w miejscu planowanego wkłucia i sterylne jej obłożenie.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Na podstawie wykonanych wcześniej badań (RTG, TK, MR) wybór miejsca ostrzyknięcia. W przypadku wykonywania procedury pod kontrolą TK wykonanie krótkiego badania TK pozwalającego na określenie miejsca wkłucia.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do zabiegów stosujemy igły do nakłuć lędźwiowych o średnicy od G 24 do G 16 i długości od 5 cm do 15 cm.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Używanie skopii w istotnych dla zabiegu momentach. W niektórych sytuacjach możliwe podanie kilku mililitrów środka kontrastującego celem określenia położenia końca igły przed lub po podaniu leków.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Opatrunek w miejscu wkłucia. Wartość dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta umieszczana jest w opisie zabiegu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	nie dotyczy
prąd [mA]	nie dotyczy
obrazy [obr/s]	nie dotyczy
Skopia	
napięcie [kV]	nie dotyczy
prąd [mA]	nie dotyczy
rodzaj	nie dotyczy
częstość [imp/s]	nie dotyczy

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: nie dotyczy, inne

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Nie dotyczy.

134. Kyfoplastyka pod kontrolą rentgenowską przy użyciu ramienia C - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 5.205

ICD 9: 81.660.300

2. Cel procedury.

Przezskórne podanie cementu do osteoporotycznie złamanego trzonu kręgowego z wytworzeniem przestrzeni na cement w obrębie trzonu kręgu i próbą odtworzenia wysokości trzonu kręgu; augmentacja trzonu kręgu z wytworzeniem przestrzeni wewnątrz trzonu kręgu oraz z repozycją (odtworzeniem wysokości) złamanego trzonu kręgu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. Tomasz Lorenc, dr n. med. Hanna Kocoń, dr n. med. Wojciech Glinkowski, dr n. med. Piotr Palczewski, dr n. med. Antoni Samojedny, mgr inż. Jerzy Kuźnicki, mgr Mateusz Koziara

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Objawowe, świeże złamanie kompresyjne trzonu/trzonów kręgosłupa w przebiegu osteoporozy.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podniesienie wysokości złamanego trzonu kręgu za pomocą rozprężalnego balona z następowym podaniem cementu akrylowego lub hydroksyapatytowego wywiera efekt przeciwbólowy oraz prowadzi do wzmocnienia mechanicznego złamanego patologicznie kręgu.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne:
 - a) brak zgody pacjenta,
 - b) skaza krwotoczna,
 - c) infekcja.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Zabiegi są wykonywane na bloku operacyjnym wyposażonym w aparat RTG z opcją fluoroskopii lub w radiologicznej pracowni zabiegowej wyposażonej w aparat RTG z opcją fluoroskopii RTG, aparaturę rejestrującą czynności życiowe pacjenta, gazy medyczne i bieżącą wodę. Obraz z zabiegu powinien być rejestrowany i utrwalany.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie ortopedii lub specjalista w dziedzinie neurochirurgii lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;

- 2) lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii);
- 3) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 4) pielęgniarka.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie (poza wymaganymi prawnie) musi zawierać następujące elementy – rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zależą od rodzaju stosowanego znieczulenia.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, niewłaściwe położenie igły w trakcie zabiegu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Szczególne znaczenie ma określenie położenia igły w stosunku do kanału kręgowego, żeby uniknąć uszkodzenia worka oponowego i struktur w jego obrębie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po zabiegu pacjent zostaje przeniesiony na oddział pooperacyjny, w przypadku braku przeciwwskazań może zostać wypisany do domu zwykle nie wcześniej niż w kolejnej dobie po zabiegu. Do codziennych aktywności można wrócić w kolejnej dobie po zabiegu pod warunkiem przestrzegania zaleceń lekarskich. Wskazane jest unikanie nadmiernego obciążania osiowego kręgosłupa, unikanie ćwiczeń zgięciowych kręgosłupa, dźwigania ciężarów i przedłużonego wysiłku fizycznego. W przypadku niepowikłanego przebiegu pooperacyjnego pierwsza wizyta kontrolna powinna odbyć się po jednym – kilku dniach celem zmiany opatrunku. Kontroli skuteczności zabiegu dokonać można w TK lub MR (wycofywanie się obrzęku szpiku kostnego w innych trzonach kręgów). Wskazania do tych badań ustala się na podstawie stanu klinicznego pacjenta. Zalecane jest stosowanie profilaktyki żyłnej choroby zakrzepowo–zatorowej przez okres 7 dni po zabiegu operacyjnym z możliwością przedłużenia w uzasadnionych przypadkach.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Gan M., Zou J., Song D., Zhu X., Wang G., Yang H., *Is balloon kyphoplasty better than percutaneous vertebroplasty for osteoporotic vertebral biconcave-shaped fractures?*, Acta Radiol. 2013 Nov 26;
- 2) Lamy O., Uebelhart B., Aubry-Rozier B., *Risks and benefits of percutaneous vertebroplasty or kyphoplasty in the management of osteoporotic vertebral fractures*, Osteoporos Int. 2013 Nov 22. [Epub ahead of print];
- 3) Korovessis P., Vardakastanis K., Vitsas V., Syrimpeis V., *Is KIVA Implant Advantageous to Balloon Kyphoplasty in Treating Osteolytic Metastasis to the Spine? Comparison of Two Percutaneous MIS Techniques. A Prospective Randomized Controlled Short-Term Study*, Spine (Phila Pa 1976). 2013 Nov 18. [Epub ahead of print];
- 4) Tolba R., Bolash RB, Shroll J., Costandi S., Dalton JE, Sanghvi C., Mekhail N., *Kyphoplasty Increases Vertebral Height, Decreases Both Pain Score and Opiate Requirements While Improving Functional Status*, Pain Pract. 2013 Oct 25. doi: 10.1111/papr.12131. [Epub ahead of print];
- 5) Bednar T., Heyde CE, Bednar G., Nguyen D., Volpi E., Przkora R., *Kyphoplasty for vertebral augmentation in the elderly with osteoporotic vertebral compression fractures: scenarios and review of recent studies*, Clin Ther. 2013 Nov;35(11):1721–7. doi: 10.1016/j.clinthera.2013.09.016. Epub 2013 Oct 16;
- 6) Yimin Y., Zhiwei R., Wei M., Jha R., *Current status of percutaneous vertebroplasty and percutaneous kyphoplasty—a review*, Med Sci Monit. 2013 Oct 7;19:826–36. doi: 10.12659/MSM.889479;
- 7) Hsieh MK, Chen LH, Chen WJ, *Current concepts of percutaneous balloon kyphoplasty for the treatment of osteoporotic vertebral compression fractures: evidence-based review*, Biomed J. 2013 Jul–Aug;36(4):154–61;
- 8) Kotwica Z., Saracen A (Eds), *Vertebroplastyka*. Zachodniopomorski Szpital Specjalistyczny „MEDICAM”, Gryfice, 2009;
- 9) Mathis JM, Ortiz AO, Zoarski GH, *Vertebroplasty versus Kyphoplasty: A Comparison and Contrast*, AJNR, 2004; 25:840–845.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: konsultacja anestezjologiczna przed zabiegiem, wywiad w kierunku przyjmowanych leków, w szczególności leków przeciwplatekcyjnych, antyagregacyjnych i przeciwzakrzepowych. Chory powinien być na czczo, jednak należy pamiętać o nawodnieniu chorego. Wymagane jest założenie wenflonu do żyły;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: odpowiedni odcinek kręgosłupa;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta, jeżeli są wymagane: fartuch miednicowy lub osłona na gonady, osłona RTG na tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku, przeniesienie chorego na łóżko transportowe, sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej, wykonanie opisu zabiegu, rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 30 minut – 60 minut na 1 krąg, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół anestezjologiczny: znieczulenie 90 minut, zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze – przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący używany jest do wypełniania balonów roboczych podczas ich ekspansji wewnątrz trzonu kręgu. W prawidłowo przebiegającej procedurze nie ma możliwości dostania się kontrastu do tkanek pacjenta. W przypadku pęknięcia balonu teoretycznie może dojść do wydostania się środka kontrastującego do kręgu a następnie przez układ żylny do krwioobiegu pacjenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

W postaci zapisu cyfrowego lub analogowego należy utrwalić przebieg igieł oraz podawanie cementu. Opis badania powinien zawierać – opis poziomów kręgosłupa, na których była wykonana kyfoplastyka, ilość i rodzaj dostępów, ilość użytego cementu, przebieg zabiegu i ewentualne powikłania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: projekcje skośne i projekcje celowane podczas śródoperacyjnego monitorowania przebiegu zabiegu przy pomocy fluoroskopii lub radiografii cyfrowej;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: odstępstwo od zabiegu lub konwersja do wertebroplastyki w przypadku niemożności rozprężenia balonów (stare złamanie, kompresja trzonu kręgu powodująca zwiększenie gęstości mineralnej kręgu);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Cześć zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Chory do zabiegu kwalifikowany jest przez lekarza specjalistę w zakresie ortopedii lub anestezjologii lub radiologii, przed zabiegiem należy przeprowadzić badanie podmiotowe i przedmiotowe, należy wykonać niezbędne badania laboratoryjne (morfologia, elektrolity, kreatynina, grupa krwi, glukoza), ewentualnie APTT i INR. Pacjent powinien być na czczo, może otrzymać premedykację. Pacjent może wymagać podania kortykosteroidu lub leku antyhistaminowego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na ograniczenie badania do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie kyfoplastyki, o rodzaju znieczulenia oraz o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, możliwej wielkości dawki i jej skutków. Niezbędne jest przygotowanie informacji w formie pisemnej i uzyskanie świadomej zgody pacjenta na przeprowadzenie procedury.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Na podstawie wykonanych wcześniej badań (RTG, TK, MR).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły do trepanacji kości, igły do aplikowania cementu, zestaw do kyfoplastyki.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Procedura wykonywana w odpowiedniej kolejności wykorzystująca groty Kirschnera po których wprowadzane są troakary a następnie kaniule robocze do podawania cementu. Wypełnianie środkiem kontrastującym balonu rozprężalnego wewnątrz trzonu kręgu. Kolejne etapy postępowania dokumentowane są obrazami radiologicznymi śródoperacyjnymi.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Opatrunek w miejscu wkłucia. Wartość dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta umieszczana jest w opisie zabiegu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania, UWAGA – unikać pracy w trybie automatycznym, szczególnie gdy w polu widzenia jest preparat cementowy lub narzędzie.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	możliwie najwyższe bez utraty istotnych informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najniższy bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	≤ 2 – 3 lub pojedyncze
Skopia	
napięcie [kV]	możliwie najwyższe bez utraty istotnych informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najniższy bez utraty istotnych informacji z obrazu

rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, jeśli to możliwe – nie większa, niż 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

2 do 3 lub pojedyncze, inne – cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF)^{1,4}.

135. Wentrykulografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.500

ICD 9: 88.533.000

2. Cel procedury.

Ocena funkcji komory serca, kurczliwości ogólnej, odcinkowej, zastawek przedsionkowo - komorowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. med. Andrzej Ochała, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Choroba niedokrwienna mięśnia sercowego, wady zastawkowe, wady wrodzone, diagnostyka powikłań mechanicznych zawału serca (VSD), kardiomiopatie, diagnostyka guzów lub innych struktur patologicznych w komorze serca.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wentrykulografia jest metodą badania komór serca za pomocą ich radiologicznej wizualizacji. Polega ona na wstrzyknięciu do badanej jamy serca środka kontrastującego, co pozwala na uwidocznienie badanych struktur. Wentrykulografia informuje głównie o morfologii. Rejestrację wykonuje się w typowych projekcjach prawych lub lewych skosach. Dla dokładnej oceny komorę dzielimy na segmenty. Przy ocenie kurczliwości odcinkowej oprócz stanu prawidłowego stwierdza się też hypokinezę, akinezę, dyskinezę. Badanie to stosowane jest od początku wykonywania cewnikowań serca, jest metodą rutynową, nie obciążoną ryzykiem większych powikłań. Możliwymi powikłaniami są: nadwrażliwość na kontrast, zatory płucne lub udary, pęknięcie komory. Przy starannym wykonaniu badania wszystkie te powikłania można wyeliminować.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Nadwrażliwość lub alergia na środki kontrastujące – podanie zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065, ostra niewydolność serca (wstrząs kardiogeny, obrzęk płuc), poważna skaza krwotoczna, źle kontrolowane, ciężkie nadciśnienie tętnicze, ciężka niewydolność nerek, niewyrównane zaburzenia elektrolitowe, skrzącepliny w badanej strukturze.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedury z zakresu radiologii zabiegowej mogą być wykonywane tylko wówczas, gdy są niezbędne dla ratowania zdrowia i życia matki. U kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii;
- 2) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 20 samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające poświadczane przez odpowiedniego Konsultanta Wojewódzkiego w zakresie Radiologii i Diagnostyki Obrazowej lub potwierdzone certyfikatem AISN PTK;
- 3) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej (2 techników elektroradiologii);
- 4) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 5) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne. Może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiętkowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, brak pełnej dokumentacji zabiegu. Nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja). Nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego; ostrożne powolne nakłucie naczynia pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Przeprowadzanie cewników po przewodniku.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory do wentrykulografii powinien być na czczo. U chorych leczonych przewlekle lekiem z grupy antagonistów witaminy K należy dwa dni przed procedurą zastąpić dotychczasowe leczenie heparyną drobnocząsteczkową, którą odstawiamy po procedurze.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po zabiegu chory zostaje objęty opieką Poradni Kardiologicznej lub kwalifikowany jest do dalszych działań diagnostycznych/zabiegowych.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Brzezińska – Rajszyś G., Dąbrowski M., Rużyłło W., Witkowski A., *Kardiologia Interwencyjna*, Warszawa 2009, wyd.1;

- 2) Eeckhout E., Serruys PW, Wijns W., Vahanian A., van Sambeek, de Palma R., *Percutaneous Interventional Cardiovascular Medicine*, The PCR – EAPCI Textbook, 2012, ed. 1.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: konieczne uwidocznienie jamy komory w 2 prostopadłych projekcjach; zwykle w przypadku wentrykulografii lewej komory serca wykonuje się wizualizację w projekcjach RAO 30° i LAO 40° – 60°; fluoroskopia pozwala na wizualizację zwapnień, implantów wewnątrzsercowych, szwów mostka;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewników i koszulek hemostatycznych, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 25 minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 50 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy niejonowy, zalecany podany dotętniczo ilości 5 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2 ml na s – 10 ml na s. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się

chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie kardiologii lub radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej, wynik obejmuje opis kurczliwości odcinkowej i globalnej, funkcji zastawek serca, obecności patologicznych struktur i połączeń międzykomorowych, opis ciśnień i wymiarów lewej komory serca, należy dołączyć dokumentację obrazową.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii komory serca oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w razie konieczności oceny powikłań naczyniowych w trakcie zabiegu;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej lub przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml na kg wagi ciała, w razie powikłań, na życzenie chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w razie konieczności oceny powikłań naczyniowych w trakcie zabiegu;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego, wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających, w przypadku dostępu promieniowego wskazane jest wykonanie testu Allena. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym, w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Należy zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków, kobiety powinny zostać poinformowane o niebezpieczeństwie dla płodu związanym z promieniowaniem i pouczone o konieczności wykonania testu ciążowego, lekarz wykonujący zabieg powinien sprawdzić, czy test ciążowy został wykonany, zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

W zależności od stanu klinicznego pacjenta. Znieczulenie ogólne – decyduje lekarz anestezjolog. Znieczulenie miejscowe w miejscach nakłucia przezskórnego, nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera. Wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są tętnica udowa wspólna i tętnica promieniowa lewa. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy dostępie promieniowym zalecane stosowanie zestawu do mikropunkcji i wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. Przy dostępie promieniowym koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego; ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły Seldingera, zestawy do mikropunkcji, cewniki angiograficzne typu pigtail i inne specjalistyczne, zalecane średnice 4 F – 5 F, przewodniki, koszulka hemostatyczna w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Cewnik typu pigtail wprowadzany jest do lewej komory pod kontrolą fluoroskopii. Po oparciu i podgięciu go na zastawce cewnik należy zrotować. Po przejściu przez zastawkę wykonywany jest pomiar ciśnienia metodą bezpośrednią. Wizualizacja lewej komory wymaga użycia odpowiedniej ilości środka kontrastującego (0,7 ml na kg, nie przekraczając 50 ml) przy prędkości przepływu ok. 15 ml na sekundę. Ilość środka kontrastującego należy dostosować do objętości komory i objętości końcoworozkurczowej.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po kontroli ACT lub APTT usuwana jest koszulka hemostatyczna z tętnicy udowej. Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez co najmniej 6 godzin po usunięciu ucisku. Chory pod kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. W przypadku dostępu promieniowego koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego. Ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. Alternatywnie można zastosować specjalistyczne zamykacze naczyniowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu; odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza możliwa konieczne do zarejestrowania procesu

Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od obszaru anatomicznego; jeśli to możliwe nie należy przekraczać częstości 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec] – 2 do 5, inne – cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

136. Cewnikowanie lewego serca - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.503

ICD 9: 37.220.000

2. Cel procedury.

Ocena funkcji i morfologii lewej komory serca i aorty oraz fali zwrotnej (niedomykalności) przez zastawki lewego serca, pomiar gradientu ciśnień przez zastawkę aortalną oraz obliczenie pola powierzchni zastawki.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. UM dr hab. med. Maciej Lesiak, dr med. Aleksander Araszkiwicz, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Niewydolność serca, zwężenie zastawki aortalnej, niedomykalność zastawki aortalnej, niedomykalność zastawki mitralnej, ubytek w przegrodzie międzykomorowej, wady wrodzone serca, kardiomiopatia rozstrzeniowa, kardiomiopatia przerostowa z zawężaniem drogi odpływu, tętniak rzekomy lewej komory, tętniak prawdziwy lewej komory serca.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Cewnikowanie lewego serca przeprowadza się celem oceny czynności (kurczliwości) i morfologii lewej komory serca i dużych naczyń oraz funkcji zastawek lewego serca. Badanie wykonuje się zwykle z nakłucia tętnicy udowej lub promieniowej. Po uzyskaniu dostępu naczyniowego wprowadza się do aorty i lewej komory cewnik (najczęściej typu pig - tail). Środek kontrastujący (zwykle 35 ml – 50 ml) podaje się strzykawką automatyczną (wentrykulografia). Wentrykulografia dostarcza informacji o anatomii serca i dużych naczyń oraz czynności lewej komory i odcinkowych zaburzeniach kurczliwości. Pozwala obliczyć

objętość końcoworozkurczową i końcowoskurczową lewej komory oraz frakcję wyrzutową. Badanie to jest wykorzystywane tradycyjnie do oceny zastawkowych fal zwrotnych na podstawie wizualnej oceny ich intensywności, umożliwia ocenę nieprawidłowych połączeń jam serca, skrzeplin oraz kardiomiopatii przerostowej z zawężaniem drogi odpływu. Cewnikowanie lewego serca obejmują również zapis krzywej ciśnienia tętniczego w aorcie i w lewej komorze. W przebiegu krzywej ciśnienia w lewej komorze wyróżnia się fazę szybkiego napełniania (w momencie rozpoczęcia fazy skurczu izowolumetrycznego rejestruje się wartość ciśnienia końcoworozkurczowego), fazę wolnego napełniania (z charakterystycznym plateau) oraz fazę dopełniania po skurczu przedsionka. Pole powierzchni zastawki można obliczyć z zastosowaniem wzoru Gorlinów: $\text{pole zastawki} = \frac{\text{przepływ przez zastawkę (ml na min)}}{\text{średni gradient (mm Hg)} \cdot \sqrt{2 \cdot K}}$, K – empiryczna stała (37,7 dla zastawki mitralnej oraz 44,3 dla zastawki aortalnej). Zmiany krzywej ciśnień w aorcie występują m.in. w zwężeniu ujścia aorty (wolne narastanie krzywej z charakterystycznymi ząbieniami, w niedomykalności zastawki aortalnej (duża amplituda skurczowo – rozkurczowa). Typowy dla zwężenia ujścia aorty lub koarktacji aorty jest skurczowy gradient ciśnień, świadczący o istotności wady.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Nadwrażliwość lub alergia na środki kontrastujące – podanie zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065, ostra niewydolność serca (wstrząs kardiogeny, obrzęk płuc), poważna skaza krwotoczna, źle kontrolowane, ciężkie nadciśnienie tętnicze, ciężka niewydolność nerek, niewyrównane zaburzenia elektrolitowe, aktywne infekcyjne zapalenia wsierdza.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży zabieg możliwy ze wskazań życiowych (bardzo rzadko) z odpowiednią protekcją płodu (osłona przeciw promieniowaniu rtg. na brzuch i miednicę), u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) specjalista w dziedzinie kardiologii;
- 2) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 20 samodzielnie, zaświadczenie

potwierdzające poświadczone przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub potwierdzone certyfikatem AISN PTK;

- 3) technik radiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej (2 techników elektroradiologii);
- 4) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 5) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwpłytkowych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Należy zachować szczególną ostrożność przy przechodzeniu cewnikiem pig – tail przez zastawkę aortalną, aby uniknąć możliwego uszkodzenia płatków zastawki oraz embolizacji. U chorych z objawami niewydolności serca należy dawkować ostrożnie ilość środka kontrastowego z uwagi na niebezpieczeństwo wywołania obrzęku płuc. Manipulacje cewnikiem w obrębie lewej komory powinny być delikatne ze względu na ryzyko perforacji

lewej komory. Chory powinien być monitorowany ze względu na możliwość indukcji niebezpiecznych dla życia arytmii komorowych.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym, w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. W przypadku nakłucia innej tętnicy niż promieniowa chory pozostaje w pozycji leżącej przez minimum 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W przypadku dostępu od tętnicy promieniowej nie ma potrzeby unieruchamiania chorego po zabiegu w pozycji leżącej. Ponadto, należy zadbać o właściwe nawodnienie chorego i kontrolować diurezę ze względu na działanie nefrotoksyczne środków kontrastujących. Po niepowikłanym zabiegu i uzyskaniu trwałej hemostazy pacjent powinien jak najszybciej zostać uruchomiony. U pacjentów pozostających w łóżku powyżej 12 godzin należy podać profilaktyczną dawkę heparyny drobnocząsteczkowej celem zapobiegania wystąpienia zakrzepicy żył głębokich kończyn dolnych.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Nguyen TN. *Practical handbook of advanced interventional cardiology*, Futura Publishing Company. Armonk, New York 2001;
- 2) Ellis S., Holmes DR, *Strategic approaches in coronary intervention*, Lippincott Williams & Wilkins, Philadelphia 2006;
- 3) King III SB, Yeung AC, *Interventional Cardiology Mc Graw Hill Medical*, New York, Chicago, San Francisco 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien pozostawać na czczo przynajmniej 6 godzin i być odpowiednio nawodniony dożylnie, pacjent powinien być odpowiednio poinformowany o celu zabiegu, jego ryzyku i możliwych powikłaniach;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: projekcja prawostronna lub lewostronna skośna z odchyleniem dogłowym lub doogonowym;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewników i koszulek hemostatycznych, zaopatrzenie miejsca dostępu: ucisk miejsca wkłucia aż do ustąpienia krwawienia lub zamknięcie tętnicy z pomocą urządzenia zamykającego i ewentualne założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 40 minut, wykonanie odpowiednich obliczeń off – line oraz opisu 30 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 70 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania wraz z obsługą panelu sterującego 50 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.; środek kontrastujący jodowy, niejonowy, nisko – lub izoosmolalny (360 mgJ – 400 mgJ) podawany za pomocą strzykawki automatycznej podawany sumarycznie w ilości (50 ml – 200 ml). Zalecane nieprzekraczanie dawki 4 ml na kg masy ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien zostać opisany przez specjalistę kardiologa, opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania oraz co najmniej informacje o drodze dostępu, a także opis funkcji lewej komory, nieprawidłowości dotyczących kurczliwości ścian lewej komory, obliczoną frakcję wyrzutową lewej komory, wraz z objętością końcowo-rozkurczową i końcowo skurczową, nieprawidłowości dotyczące funkcji zastawek, opis ciśnień w lewej komorze i aorcie, w opisie powinny znaleźć się również ewentualne powikłania zabiegu. Wskazane jest udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta oraz stosowane leki.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: celem lepszego obrazowania komory, można wykonać obrazowanie w dodatkowych niestandardowych projekcjach;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, przekroczenia maksymalnej dawki środka kontrastującego lub promieniowania rtg, odmowy ze strony chorego, wystąpienia ostrej niewydolności serca (obrzęku płuc);
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: maksymalna ilość środka kontrastującego zależy od masy ciała pacjenta oraz wydolności nerek. U chorych

z niewydolnością nerek maksymalne ograniczenie ilości podawanego kontrastu, konsultacja nefrologiczna;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Cześć zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie miejsca dostępu naczyniowego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie wykonania zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, wykonanie znieczulenia miejscowego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania X, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są tętnica udowa wspólna i tętnica promieniowa lewa. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy dostępie promieniowym zalecane stosowanie zestawu do mikropunkcji i wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. Przy dostępie promieniowym koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego; ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły Seldingera, zestawy do mikropunkcji, cewniki angiograficzne typu pigtail i inne specjalistyczne, zalecane średnice 4 F – 5 F, przewodniki, koszulka hemostatyczna w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po uzyskaniu dostępu naczyniowego wprowadza się do aorty i lewej komory cewnik (najczęściej typu pig – tail). Środek kontrastujący (zwykle 35 ml – 50 ml) podaje się strzykawką automatyczną (wentrykulografia). Cewnikowanie lewego serca obejmują również zapis krzywej ciśnienia tętniczego w aorcie i w lewej komorze. Podczas zabiegu chory wymaga ciągłego monitorowania elektrokardiograficznego oraz inwazyjnego monitorowania ciśnienia tętniczego. W niektórych sytuacjach może być również konieczne monitorowanie przy pomocy pulsoksymetrii. Chory powinien być uprzedzony o podawaniu przez strzykawkę automatyczną większej ilości środka kontrastowego.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Hemostaza miejsca wkłucia (opatrunek uciskowy lub urządzenie zamykające). Przy dostępie udowym chory pozostaje w pozycji leżącej przez 6 godzin – 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Przy dostępie z kończyny górnej pacjent może pozostawać w pozycji siedzącej bezpośrednio po zabiegu. Odnotowanie wielkości dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 3: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	10 – 30
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zalecane 7,5 do 15

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 10 do 30, inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

137. Pomiar gradientu przewężeniowego i cząstkowej rezerwy przepływu w tętnicach wieńcowych/obwodowych (FFR) - część szczegółowa

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.504

ICD 9: 89.692.000

2. Cel procedury.

Ocena wpływu widocznego w angiografii zwężenia tętnicy wieńcowej na upośledzenie faktycznego przepływu w naczyniu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. med. Andrzej Ochała, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Choroba niedokrwienna mięśnia sercowego.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Nadwrażliwość lub alergia na środki kontrastujące – podanie zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065, ostra niewydolność serca (wstrząs kardiogeny, obrzęk płuc), poważna skaza krwotoczna, źle kontrolowane, ciężkie nadciśnienie tętnicze, ciężka niewydolność nerek, niewyrównane zaburzenia elektrolitowe, warunki anatomiczne znacznie utrudniające bądź uniemożliwiające wykonanie zabiegu, wszystkie przeciwwskazania do wykonania koronarografii, brak wskazań do badania FFR. Przeciwwskazania do stosowania adenozyyny: nadwrażliwość na adenozynę, blok AV II lub III stopnia, niewydolność węzła zatokowego (z wyjątkiem osób z wszczepionym rozrusznikiem), astma oskrzelowa.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedury z zakresu radiologii zabiegowej mogą być wykonywane tylko wówczas, gdy są niezbędne dla ratowania zdrowia i życia matki, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. Adenozyyna: Kategoria C. Lek stosować w ciąży i okresie karmienia piersią wyłącznie w razie zdecydowanej konieczności.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta; wyposażenie dodatkowe – przewoźny panel sterowania do FFR.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standardów akredytacyjnych AISN PTK, wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt. za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg. Skierowanie powinno zawierać uzasadnienie konieczności zastosowania FFR oraz opis problemu klinicznego, jaki ma być rozwiązany w oparciu o wynik FFR, operator weryfikuje zasadność wykonania procedury w oparciu o dane na skierowaniu, ocenia czy nie występują przeciwwskazania do jej wykonania oraz czy zawiera wszystkie dane konieczne do bezpiecznego wykonania procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwpłytkowych i przeciwzkrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne. Może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego. Stosowanie adenozyiny może wiązać się z wystąpieniem interakcji z pochodnymi metyloksantyn, dipirydamolu, karbamazepiny, glikozydami naparstnicy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Sonda wewnątrzwieńcowa może powodować spazm tętnicy, dyssekcję szczególnie przy wprowadzaniu do krętej i wąskiej tętnicy wieńcowej, stosowanie adenozyiny może powodować blok serca, bradykardię, zaczerwienienie twarzy, spazm oskrzeli, asystolię, zahamowanie zatokowe, duszność.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. U chorych kierowanych planowo do zabiegu podanie kwasu acetylosalicylowy w dawce 75 mg – 100 mg dziennie oraz kłopidogrelu w dawce 75 mg dziennie przez minimum 7 dni. U chorych leczonych w trybie nagłym podanie dawki nasycającej 300 mg kwasu acetylosalicylowego i 500 mg kłopidogrelu. U chorych leczonych przewlekłe lekiem z grupy antagonistów witaminy K należy dwa dni przed procedurą zastąpić dotychczasowe leczenie heparyną drobnocząsteczkową, którą odstawiamy po procedurze. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po zabiegu chory, u którego stwierdzono istotną czynnościowo zmianę w tętnicy wieńcowej kwalifikowany jest do zabiegu angioplastyki wieńcowej lub chirurgicznej rewaskularyzacji.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Eeckhout E., Serruys PW, Wijns W., Vahanian A., van Sambeek, de Palma R., *Percutaneous Interventional Cardiovascular Medicine, The PCR – EAPCI Textbook*, 2012, ed. 1;
- 2) *Wytyczne dotyczące rewaskularyzacji mięśnia sercowego. Grupa Robocza Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego (ESC) do spraw rewaskularyzacji mięśnia sercowego oraz Europejskie Stowarzyszenie Chirurgii Serca i Klatki Piersiowej (EACTS)*, Opracowane przy szczególnym udziale EAPCI (European Association for Percutaneous Cardiovascular Interventions) Kardiologia Polska 2010; 68 (supl. VIII).

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować,
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja musi być dobrana tak, aby zapewnić kontrolę wprowadzania sondy do tętnicy wieńcowej i zależy od anatomii tętnic, po usunięciu sondy należy w 2 projekcjach skontrolować tętnice wieńcowe dla wykluczenia zakrzepicy, dyssekcji i spazmu, projekcje jak podczas standardowej koronarografii;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewników i koszulek hemostatycznych, ew. zaopatrzenie chirurgiczne miejsca dostępu; ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 60minut, wykonanie opisu 15 minut;

- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 90 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany ręcznie lub ze strzykawki iniekcyjnej ciśnieniowej podany zwykle w ilości 10 ml – 20 ml. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka cieniującego 4 ml na kg masy ciała. U chorych z przeciwwskazaniem do stosowania środków jodowych alternatywnie można zastosować środki gadolinowe.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa z doświadczeniem w wykonywaniu badań FFR Opis powinien zawierać ocenę wartości FFR. W opisie powinny znaleźć się również ewentualne powikłania zabiegu. Należy także opisać ilość użytego środka kontrastującego, dawkę pochłoniętą przez skórę pacjenta oraz stosowane leki oraz dokumentację obrazową.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic wieńcowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od wyniku badania lub wystąpienia powikłań może wystąpić konieczność wykonania angioplastyki wieńcowej ad hoc;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej lub przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml na kg wagi ciała, w razie powikłań, na życzenie chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: w razie konieczności oceny powikłań naczyniowych w trakcie zabiegu;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania; opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania X jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe w miejscach nakłucia przezskórnego, nasiękowe, ewentualnie sedacja dożylna.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są tętnica udowa wspólna i tętnica promieniowa lewa. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy dostępie promieniowym zalecone stosowanie zestawu do mikropunkcji i wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. Przy dostępie promieniowym koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego; ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki prowadzące o krzywiznie dostosowanej do badanej tętnicy. Sondy wewnątrzwieńcowe. Dowieńcowo podawane substancje wazoaktywne (adenozyna, papaweryna, nitrogliceryna).

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu przed wprowadzeniem przewodnika wieńcowego oraz sondy wieńcowej podawana jest heparyna, adenozylna (dowieńcowo 40 mikrogramów do prawej tętnicy wieńcowej, 40 µg – 80 µg do lewej tętnicy wieńcowej, alternatywnie wlew dożylny 140 µg, na kilogram minutę), NTG (200 µg), papaweryna (10 mg – 12 mg do prawej tętnicy wieńcowej, 15 mg – 20 mg do lewej tętnicy wieńcowej), dodatkowo podczas zabiegu mogą być podawane dożylnie płyny.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po kontroli ACT lub APTT usuwana jest koszulka hemostatyczna z tętnicy udowej, na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez co najmniej 6 godzin po usunięciu ucisku. Chory pod kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. W przypadku dostępu promieniowego koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego. Ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. Alternatywnie można zastosować zamykacze naczyniowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zalecane 10 do 20

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 do 5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

138. Koherentna tomografia optyczna tętnic wieńcowych/obwodowych (OCT) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.505

ICD 9: 88.560.001

2. Cel procedury.

Procedura diagnostyczna – badawcza stosowana w poznaniu anatomii tętnic wieńcowych oraz pomostów aortalno – wieńcowych, zmian miażdżycowych w naczyniach wieńcowych oraz oceny wyniku przezskórnej angioplastyki wieńcowej. Procedura stosowana u chorych z podejrzeniem choroby wieńcowej, w trakcie jej leczenia i podczas badań kontrolnych. Możliwe jest również zobrazowanie innych tętnic o odpowiedniej średnicy.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Paweł Tyczyński, prof. dr hab. med. Adam Witkowski, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Choroba wieńcowa, anomalie tętnic wieńcowych.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Do procedury kwalifikowani są chorzy z podejrzeniem choroby wieńcowej lub po jej uprzednim wykryciu i/lub ewentualnym leczeniu. Wskazaniem do zabiegu jest:

- 1) ocena morfologiczna i wolumetryczna natywnych tętnic wieńcowych oraz pomostów aortalno – wieńcowych w określonych sytuacjach klinicznych (stabilna/niestabilna choroba wieńcowa, ostre zespoły wieńcowe bez uniesienia odcinka ST oraz z uniesieniem odcinka ST);
- 2) optymalizacja zabiegów angioplastyki wieńcowej;
- 3) precyzyjna ocena wyników bezpośrednich angioplastyki wieńcowej oraz w obserwacji odległej (pomiar planimetryczne i wolumetryczne światła naczynia, apozycja stentu, gojenie się segmentu naczynia poddanego leczeniu interwencyjnemu – pokrycie stentu przez neointymę itd.).

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) udar mózgu w ciągu ostatniego miesiąca,
 - b) postępująca niewydolność nerek (nie jest to przeciwwskazanie w przypadku możliwości wykonania dializy),
 - c) czynne krwawienie (z przewodu pokarmowego, układu moczowego, dróg moczowych itd.) do czasu jego opanowania i wyrównania hemoglobiny,
 - d) czynne zakażenie,
 - e) gorączka o niejasnej etiologii,
 - f) znaczna niedokrwistość,
 - g) niekontrolowane nadciśnienie tętnicze,
 - h) znaczne zaburzenia elektrolitowe,
 - i) choroba psychiatryczna, która może zwiększyć ryzyko zabiegu na skutek braku współpracy pacjenta z zespołem,
 - j) zatrucie napaśtnicą,
 - k) ciężkie zaburzenia metaboliczne do czasu wyrównania,
 - l) reakcja alergiczna na środek kontrastujący stwierdzona na podstawie wywiadów bez odpowiedniego leczenia przed zabiegiem,
 - m) podanie chorym ze skłonnością do kwasicy metabolicznej metforminy w ciągu 48 godz. poprzedzających zabieg,
 - n) doustne skuteczne leczenie przeciwzakrzepowe (wymaga czasowego obniżenia wskaźnika INR<2),
 - o) nadwrażliwość na heparynę lub inne leki przeciwkrzepliwe.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedury z zakresu radiologii zabiegowej mogą być wykonywane tylko wówczas, gdy są niezbędne dla ratowania zdrowia i życia matki.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
----------	----------	----------	-----------	-----------

1	8	0	3	5
---	---	---	---	---

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w centymetrach; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 cm ± 5%.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii;
- 2) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 20 samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające poświadczone przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub potwierdzone certyfikatem AISN PTK;
- 3) technik radiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej (2 techników elektroradiologii);
- 4) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 5) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych

i przeciwwzkrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. U chorych kierowanych planowo do zabiegu podanie kwasu acetylosalicylowy w dawce 75 mg – 100 mg dziennie oraz kłopidogrelu w dawce 75 mg dziennie przez min 7 dni. U chorych leczonych w trybie nagłym podanie dawki nasycającej 300 mg kwasu acetylosalicylowego i 500 mg kłopidogrelu. U chorych leczonych przewlekle lekiem z grupy antagonistów witaminy K należy dwa dni przed procedurą zastąpić dotychczasowe leczenie heparyną drobnocząsteczkową, którą odstawiamy po procedurze. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia do tętnicy udowej stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, zabezpieczony przy pomocy opasek elastycznych o odpowiedniej długości i szerokości (mogą być również stosowane odpowiednie urządzenia uciskowe). Chory pozostaje w pozycji leżącej do 24 godzin (lub mniej w przypadku zastosowania odpowiednich systemów służących do zamknięcia miejsca nakłucia tętnicy udowej) z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. W przypadku wkłucia do tętnicy promieniowej stosuje się opaski uciskowe. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Prati F., Guagliumi G., Mintz GS, Costa M., Regar E., Akasaka T., Barlis P., Tearney GJ, Jang IK, Arbustini E., Bezerra HG, Ozaki Y., Bruining N., Dudek D., Radu M., Erglis A., Motreff P., Alfonso F., Toutouzas K., Gonzalo N., Tamburino C., Adriaenssens T., Pinto F., Serruys PW, Di Mario C., for the Expert's OCT Review Document. Expert review document part 2: methodology, terminology and clinical

applications of optical coherence tomography for the assessment of interventional procedures, Eur Heart J. 2012;33:2513 – 2520;

- 2) Tearney GJ, Regar E., Akasaka T., Adriaenssens T., Barlis P., Bezerra HG, Bouma B., Bruining N., Cho JM, Chowdhary S., Costa MA, de Silva R., Dijkstra J., Di Mario C., Dudek D., Falk E., Feldman MD, Fitzgerald P., Garcia – Garcia HM, Gonzalo N., Granada JF, Guagliumi G., Holm NR, Honda Y., Ikeno F., Kawasaki M., Kochman J., Koltowski L., Kubo T., Kume T., Kyono H., Lam CC, Lamouche G., Lee DP, Leon MB, Maehara A., Manfrini O., Mintz GS, Mizuno K., Morel MA, Nadkarni S., Okura H., Otake H., Pietrasik A., Prati F., Räber L., Radu MD, Rieber J., Riga M., Rollins A., Rosenberg M., Sirbu V., Serruys PW, Shimada K., Shinke T., Shite J., Siegel E., Sonoda S., Suter M., Takarada S., Tanaka A., Terashima M., Thim T., Uemura S., Ughi GJ, van Beusekom HM, van der Steen AF, van Es GA, van Soest G., Virmani R., Waxman S., Weissman NJ, Weisz G., International Working Group for Intravascular Optical Coherence Tomography (IWG – IVOCT), Consensus standards for acquisition, measurement, and reporting of intravascular optical coherence tomography studies: a report from the International Working Group for Intravascular Optical Coherence Tomography Standardization and Validation;
- 3) J Am Coll Cardiol. 2012;59:1058 – 72.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. W przypadku dostępu promieniowego wskazane jest wykonanie testu Allena. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: całkowita standaryzacja projekcji wykonywanych w trakcie umieszczania sondy optycznej tomografii koherentnej w danej tętnicy wieńcowej nie jest możliwa ze względu na osobniczą zmienność anatomii tętnic wieńcowych. W większości przypadków wykonanie standardowych projekcji zapewnia prawidłowe uwidocznienie obu tętnic wieńcowych (lewej i prawej). Badanie powinno dostarczyć dla każdej z trzech głównych tętnic wieńcowych co najmniej dwie, najlepiej ortogonalne w stosunku do siebie, projekcje. Każda z projekcji najlepiej obrazuje jedynie część segmentów tętniczych. W przypadku lewej tętnicy wieńcowej do wyboru są następujące projekcje:
 - prawy skos doogonowy – pień główny oraz początek gałęzi międzykomorowej przedniej i okalającej,
 - a) prawy skos dogłowy – środkowy i dystalny segment gałęzi międzykomorowej przedniej, z uniknięciem nakładania się gałęzi septalnych oraz diagonalnych,
 - b) lewy skos dogłowy – środkowy oraz dystalny segment gałęzi międzykomorowej przedniej oraz odejścia gałęzi diagonalnych,

- c) lewy skos doogonowy (tzw. spider) – pień lewej tętnicy wieńcowej oraz bliższy odcinek gałęzi okalającej,
- d) projekcja dogłowowa – środkowy i dystalny odcinek gałęzi międzykomorowej przedniej i gałęzie diagonalne.

W przypadku prawej tętnicy wieńcowej:

- a) lewa projekcja – segment proksymalny,
- b) prawy skos dogłowowy – gałęzie tylna – boczną oraz międzykomorowa tylna, projekcja boczna – środkowy segment.

Wymienione powyżej propozycje nie dotyczą pacjentów po operacji pomostowania aortalno – wieńcowego;

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy,
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy,
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewników i koszulek hemostatycznych, zaopatrzenie miejsca dostępu w tętnicy udowej lub promieniowej; ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 60minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 90 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 65 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.; środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany ręcznie lub ze strzykawki iniekcyjnej ciśnieniowej. Podany zwykle w ilości 10 ml – 20 ml. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka kontrastującego 4 ml na kg masy ciała. U chorych z przeciwwskazaniem do stosowania środków jodowych alternatywnie można zastosować środki gadolinowe.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis zabiegu powinien zawierać sposób jego wykonania oraz co najmniej informacje o drodze dostępu, opis anatomii tętnic wieńcowych, nazwę i rodzaj użytego sprzętu, wynik zabiegu oraz opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych. Wskazane jest

udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic wieńcowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml/kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania X jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków; zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie – miejscowe, nasiętkowe (mniejsza ilość w przypadku dostępu naczyniowego przez tętnicę promieniową).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są tętnica udowa wspólna i tętnica promieniowa lewa. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy dostępie promieniowym zalecane stosowanie zestawu do mikropunkcji i wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. Przy dostępie promieniowym koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego, ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły Seldingera, zestawy do mikropunkcji, cewniki angiograficzne typu pigtail i inne specjalistyczne, zalecane średnice 4 F – 6 F, przewodniki, koszulka hemostatyczna w miejscu

dostępu. cewniki prowadzące, o średnicy 5 F – 8 F o różnych krzywiznach. Prowadniki wewnętrzne służące do wprowadzenia sondy optycznej tomografii koherentnej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Do zabiegów stosuje się cewniki prowadzące, dostępne w średnicy 6 F o różnych krzywiznach odpowiednio dostosowanych od lewej i prawej tętnicy wieńcowej. Po znieczuleniu miejscowym, do tętnicy udowej lub promieniowej wprowadza się koszulkę naczyniową o średnicy odpowiedniej do planowanego użycia cewników prowadzących (6 F). W pierwszym etapie wykonuje się koronarografię. Przez koszulkę naczyniową, po przewodniku wprowadza się cewniki odpowiednio do prawej i lewej tętnicy wieńcowej. Po umieszczeniu cewnika w ujściu naczynia wieńcowego wykonywany jest pomiar ciśnienia w aorcie. Następnie podając kontrast do naczynia rejestruje się kolejno odpowiednie projekcje. Po zobrazowaniu naczyń wieńcowych, przed, w trakcie lub po wykonaniu zabiegu przezskórnej angioplastyki wieńcowej wykonuje się obrazowanie tętnic wieńcowych za pomocą optycznej tomografii koherentnej. W tym celu konieczne jest wprowadzenie do naczynia wieńcowego sondy optycznej tomografii koherentnej. W zależności od modelu sondę wprowadza się przy pomocy uprzednio wprowadzonego do naczynia przewodnika wewnątrzwieńcowego lub mikro – cewnika. Bezpośrednio w trakcie obrazowania światła naczynia przy użyciu optycznej tomografii koherentnej konieczne jest ciągle przepłukiwanie naczynia za pomocą kontrastu, który jest podawany ręcznie lub przez automatyczną pompę (preferowana obecnie metoda to tzw. technika nieokluzyjna). Przed wprowadzeniem instrumentarium do naczynia wieńcowego wymagana jest donaczyniowa antykoagulacja (heparyna niefrakcjonowana 100 jednostek na kg masy ciała).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia (sala pooperacyjna monitorowana, OINK). Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować specjalistyczne zamykacze naczyniowe zgodnie z zaleceniem producenta. Przy dostępie promieniowym opatrunek uciskowy może być usunięty w krótszym czasie. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1 Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3 Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 raz w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	

napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zalecane 10 do 20

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 do 5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

139. Biopsja endomiokardialna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.506

ICD 9: 37.250.000

2. Cel procedury.

Pobranie drogą przezskórną wycinków mięśnia sercowego do badania histopatologicznego. Biopsję endomiokardialną wykonuje się w celu ustalenia etiologii kardiomiopatii rozstrzeniowej, gdy istnieją kliniczne przesłanki, iż precyzyjne ustalenie konkretnej jednostki chorobowej prowadzącej do dysfunkcji lewej komory może prowadzić do wdrożenia skutecznego leczenia przyczynowego. Biopsję endomiokardialną wykonuje się również u pacjentów po przeszczepie serca w celu monitorowania procesu odrzucania przeszczepu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. UJ dr hab. med. Dariusz Dudek, dr n. med. Jacek Legutko, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Ostry zawał serca, ponowny zawał serca ("dorzut"), inne ostre postacie choroby niedokrwiennej serca.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Biopsja endomiokardialna (EMB) jest jedynym badaniem diagnostycznym, które pozwala na pewne rozpoznanie histopatologiczne wielu konkretnych jednostek chorobowych prowadzących do rozwoju kardiomiopatii. W chwili obecnej nie ma zbyt wielu wskazań do wykonania EMB w diagnostyce chorób serca. Istnieją jednak sytuacje kliniczne, w których wyniki EMB mogą znamienne wpływać na rokowanie lub ukierunkowywać terapię. Zostały one wymienione, powyżej, jako obowiązujące obecnie kliniczne wskazania do wykonania EMB. Rokowanie u dorosłych i dzieci, u których nagle wystąpiła ciężka niewydolność LV

w okresie do 2 tygodni od przebytej infekcji wirusowej, a EMB ujawniła typowe limfocytarne zapalenie mięśnia sercowego, jest bardzo dobre. Natomiast stwierdzenie zapalenia olbrzymiokomórkowego mięśnia sercowego (GCM) oraz martwiczego zapalenia eozynofilowego wskazuje na niepomyślne rokowanie i stanowi podstawę dla wdrożenia immunosupresyjnego. Skojarzone leczenie immunosupresyjne poprawia rokowanie u chorych z GCM i martwiczym eozynofilowym zapaleniem mięśnia sercowego. Zapalenie olbrzymiokomórkowe mięśnia sercowego towarzyszy różnym schorzeniom autoimmunologicznym, grasiczakowi i nadwrażliwości na leki. Tak więc do wykładników klinicznych sugerujących GCM i nakazujących wykonanie EMB zalicza się współistnienie innych chorób autoimmunologicznych lub grasiczaka, brak odpowiedzi na typowe leczenie oraz obecność całkowitego bloku serca lub wystąpienie częstoskurczu komorowego. Chorzy z ostrą niewydolnością serca na podłożu GCM szybko wracają do zdrowia po przeszczepie serca. Mimo że czułość diagnostyczna EMB w wypadku sarkoidozy serca jest niska, odróżnienie jej od GCM na podstawie badania histologicznego (a w obu tych chorobach w mięśniu sercowym występują komórki olbrzymie) ma duże znaczenie przy podejmowaniu decyzji terapeutycznych i ustalaniu rokowania. Odsetek chorych niepoddanych przeszczepowi, pozostających przy życiu po roku jest bowiem znacząco niższy w grupie chorych z potwierdzonym w biopsji idiopatycznym GCM niż w grupie chorych z sarkoidozą serca (21,9 vs 69,8%; $p < 0,0001$). Piśmiennictwo dostarcza sprzecznych danych co do tego, czy przeżywalność chorych z sarkoidozą serca jest taka sama, czy gorsza niż chorych z DCM. Sarkoidoza może reagować na leczenie kortykosteroidami. W pojedynczym badaniu retrospektywnym wykazano zwiększenie odsetka przeżyć w grupie chorych otrzymujących te leki w porównaniu z grupą terapii standardowej (64 vs 40%; $p=0,048$) [67]. Wyniki analiz niewielkich grup chorych oraz opisy kazuistyczne również wskazują na szansę poprawy stanu klinicznego i funkcji komór po kortykosteroidach, szczególnie jeżeli stosuje się je we wczesnym okresie choroby. Mniej pewny jest natomiast ich korzystny wpływ na występowanie komorowych zaburzeń rytmu serca. U chorych z częstoskurczami komorowymi na podłożu sarkoidozy skutecznym sposobem walki z arytmiami może być wszczepienie kardiowertera – defibrylatora. Gdy zwłóknienie LV jest znaczne, stosowanie steroidów jest prawdopodobnie mało skuteczne. Dlatego EMB jest uzasadniona w przypadku niewydolności serca o niewyjaśnionej etiologii, trwającej ponad 3 mies., z powiększeniem LV i nowymi komorowymi zaburzeniami rytmu, blokiem p – k II° typu Mobitz II lub blokiem III°, lub w razie braku odpowiedzi na typowe leczenie po 1 tygodniu – 2 tygodniach jego stosowania.

Zapalenie mięśnia sercowego z nadwrażliwości (HSM) to rzadka choroba o bardzo zmiennej prezentacji klinicznej. Może być przyczyną nagłego zgonu lub przebiegać w postaci gwałtownie postępującej niewydolności serca czy bardziej przewlekłej DCM. Wczesne wysunięcie podejrzenia i rozpoznanie HSM umożliwi odstąpienie winnych leków i podanie dużej dawki kortykosteroidów. Typowy dla HSM obraz histologiczny to występowanie nacieków śródmiąższowych, w których dominują eozynofile ze słabo nasiloną martwicą kardiomiocytów. Nadwrażliwość na leki może się też jednak objawiać jako GCM, zapalenie ziarniniakowi lub martwicze zapalenie eozynofilowe, od typowych form HSM można je odróżnić jedynie na podstawie EMB.

Wiadomo, że niektóre leki chemoterapeutyczne, szczególnie z grupy antracyklin, są kardiotoksyczne, zwłaszcza w wyższych dawkach skumulowanych. Toksyczne oddziaływanie tych leków na serce można monitorować na wiele sposobów, między innymi wykorzystując ocenę LVEF, frakcji skracania lub parametrów dysfunkcji rozkurczowej za pomocą echokardiografii bądź angiografii radioizotopowej. Zasadniczo jednak uznaje się, że za

pomocą tych metod możliwe jest wykrycie dopiero bardziej zaawansowanych uszkodzeń mięśnia sercowego, nie zaś zmian początkowych. Tym niemniej techniki te są nieinwazyjne i dlatego powszechnie wykorzystuje się je w codziennej praktyce klinicznej. Biopsja endomiokardialna, mimo inwazyjnego charakteru, uznawana jest za najbardziej czułą i swoistą metodę diagnostyczną w rozpoznawaniu toksycznego uszkodzenia mięśnia sercowego. Ze względu na inwazyjny charakter EMB, optymalne wydaje się korzystanie z tej metody u chorych leczonych środkami chemoterapeutycznymi w sytuacji, gdy pojawiają się wątpliwości co do przyczyny dysfunkcji serca, oraz w wybranych przypadkach, w których uzasadnione jest podanie większej niż uznana za maksymalną dawki leku. Biopsja endomiokardialna znajduje ponadto zastosowanie w badaniach klinicznych oceniających toksyczne oddziaływania nowych chemoterapeutyków i schematów chemoterapii.

Spośród trzech głównych kategorii czynnościowych kardiomiopatii (rozstrzeniowa, przerostowa i restrykcyjna) najrzadziej spotykana, zarówno u dzieci, jak i dorosłych, jest kardiomiopatia restrykcyjna. Biopsja może ujawnić obecność albo swoistej choroby z nacieczenia, np. amyloidozy czy hemochromatozy, albo włóknienia miokardium z przerostem kardiomiocytów, typowego dla idiopatycznej kardiomiopatii restrykcyjnej. Gdy jednak w CT lub CMR obserwuje się pogrubienie osierdzia, a fizjologia zaburzeń hemodynamicznych najlepiej odpowiada zaciskającemu zapaleniu osierdzia, EMB jest często zbędna. Ze względu na częstość występowania chorób poddających się leczeniu, wykonanie EMB jest uzasadnione w razie wystąpienia niewydolności serca w przebiegu kardiomiopatii restrykcyjnej o nieznannej etiologii.

Istnieją dziesiątki opisów kazuistycznych i jedno niewielkie badanie, w których zastosowano EMB w celu ustalenia rozpoznania histopatologicznego guzów serca. Od ok. 10 lat biopsje takie wykonuje się zwykle pod kontrolą echokardiografii przezprzełykowej (TEE). Materiał pobierano ze zmian zlokalizowanych we wszystkich 4 jamach serca, choć większość doniesień opisuje guzy prawego serca. Na podstawie biopsji rozpoznawano między innymi pierwotne chłoniaki serca, Chłoniakami niezziarnicze, mięsaki serca, raki szyjki macicy, czerniaki, raki wątroby oraz drobnokomórkowe raki płuc, zaś najczęściej opisuje się chłoniaki. Wykonanie EMB z powodu podejrzenia guza serca wydaje się uzasadnione, jeżeli: (1) rozpoznania nie można ustalić na podstawie badań nieinwazyjnych (np. CMR) lub mniej inwazyjnej biopsji (pozasercowej); (2) można oczekiwać, że rozpoznanie histopatologiczne wpłynie na sposób leczenia; (3) są przesłanki, by sądzić, że szansa na wykonanie udanej biopsji jest wystarczająco duża; (4) zabieg wykonuje doświadczony operator. Zawsze, gdy to możliwe, zaleca się wykonywanie biopsji pod kontrolą TEE lub CMR.

Biopsja endomiokardialna jest wykonywana rutynowo u chorych po przeszczepie serca w celu monitorowania procesu odrzucania przeszczepu.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Nadwrażliwość lub alergia na środki kontrastujące – podanie zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065, ostra niewydolność serca (wstrząs kardiogeny, obrzęk płuc), poważna skaza krwotoczna, źle kontrolowane, ciężkie nadciśnienie tętnicze, ciężka niewydolność nerek, niewyrównane zaburzenia elektrolitowe, stosowanie doustnych antykoagulantów z terapeutycznym wskaźnikiem INR>1,8, znaczne uszkodzenie mózgu lub istotne klinicznie upośledzenie zdolności poznawczych chorego, warunki anatomiczne znacznie utrudniające bądź uniemożliwiające wykonanie zabiegu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Należy pamiętać o potencjalnym ryzyku uszkodzenia płodu, zwłaszcza w I trymestrze ciąży. Zaleca się osłanianie ciężarnej macicy przed bezpośrednim promieniowaniem, a zwłaszcza skrócenie czasu napromieniania, zminimalizuje narażenie płodu. Zaleca się dostęp od żyły szyjnej i wykonywanie procedury przez doświadczonego operatora.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	5
1	4	0	2	5
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) specjalista w dziedzinie kardiologii;
- 2) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 20 samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające poświadczane przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub potwierdzone certyfikatem AISN PTK;
- 3) technik radiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej (2 techników elektroradiologii);
- 4) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 5) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu leków przeciwplatek i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulenia nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegów brak pełnej dokumentacji zabiegu. Nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja). Nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego. Powikłania EBM występują u około 6% pacjentów poddawanych zabiegowi. Zalicza się do nich powikłania związane z założeniem koszulki naczyniowej (2,7%): nakłucie tętnicy podczas znieczulenia miejscowego (2,0%), reakcja wazowagalna (0,4%), przedłużone krwawienie żyłne po usunięciu koszulki (0,2%) oraz związane z samą EMB (3,3%): zaburzenia rytmu serca (1,1%), zaburzenia przewodzenia (1,0%), możliwa perforacja (ból) (0,7%), potwierdzona perforacja (płyn w worku osierdziowym) (0,5%) mogąca być przyczyną zgonu. Inne rzadko występujące powikłanie EBM to odma opłucnowa. Ryzyko powikłań EMB zależy od stanu klinicznego chorego, doświadczenia operatora i dostępności wyspecjalizowanego patomorfologa. Jeżeli chory ze wskazaniami do EMB trafia do ośrodka niemającego doświadczenia w wykonywaniu biopsji i ocenie patomorfologicznej serca, należy poważnie rozważyć przekazanie go do wyspecjalizowanego w tym względzie ośrodka. Ponadto pacjenci we wstrząsie kardiogenym lub prezentujący niestabilne komorowe zaburzenia rytmu wymagają specjalistycznej opieki w zakresie farmakologicznego i chirurgicznego leczenia niewydolności serca, nie wykluczając wszczęcia układu mechanicznego wspomaganie komór, a nawet przeszczepu serca.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Powikłania miejscowe mogące wystąpić w trakcie procedury, krwiak w miejscu wkłucia, rozwarstwienie naczynia, przetoka tętniczo – żylna w miejscu wkłucia, perforacja naczynia, tętniak rzekomy. Ponad to szczególną uwagę należy zwrócić na przebicie mięśnia serca i ewentualna tamponadę.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. U chorych leczonych przewlekłe lekiem z grupy antagonistów witaminy K należy dwa dni przed procedurą zastąpić dotychczasowe leczenie heparyną drobnocząsteczkową, którą odstawiamy po procedurze. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po zabiegu część chorych jest kwalifikowanych do przeszczepu serca i pozostaje pod stałą opieką specjalistycznych poradni przeszczepowych.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Cooper LT, Baughman K., Feldman AM, Frustaci A., Jessup M., Kuhl U., Levine GN, Narula J., Starling RC, Towbin J., Virmani R., *The role of endomyocardial biopsy in the management of cardiovascular disease: a scientific statement from the American Heart Association, the American College of Cardiology, and the European Society of Cardiology*, Eur Heart J 2007; 28: 3076 – 3093. doi:10.1093/eurheartj/ehm456.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym, wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowe projekcje PA i skos przedni prawy 25°, obszar obrazowania: klatka piersiowa;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie bioptomu i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: 60 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 90 minut;
- 3) zespół technik elektroradiologii: 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis zabiegu powinien zawierać sposób wykonania, informacje o drodze dostępu, nazwę i rodzaj użytego sprzętu oraz opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych, miejsce i ilość pobranego materiału oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta. Wynikiem badania jest też opis histopatologiczny, wykonany przez specjalistę histopatologa.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: w przypadku nietypowego ułożenia serca w klatce piersiowej, powiększenia prawej komory lub prawego przedsionka u pacjenta z kardiomiopatią rozstrzeniową;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: zaburzenia w podstawowych funkcjach życiowych, istotne pogorszenie stanu ogólnego pacjenta, wystąpienie powikłań zagrażających życiu, złe warunki anatomiczne uniemożliwiające pobranie bioptatów do badania histopatologicznego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu. przygotowanie roztworu utrwalającego (10 – procentowy zubożony buforowany roztwór formaliny), w którym umieszcza się pobrane od pacjenta bioptaty mięśnia sercowego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania X jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe + ewentualnie sedacja dożylna.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Obecnie dostępne urządzenia jednorazowego użytku do przezskórnego pobierania wycinków mięśnia sercowego (bioptomy) umożliwiają wykonanie zabiegu z dostępu przez przezskórne nakłucie prawej i lewej żyły szyjnej wewnętrznej i zewnętrznej, prawej i lewej żyły podobojczykowej oraz prawej i lewej tętnicy udowej. Wybór dostępu oparty jest najczęściej o lokalne zwyczaje ośrodka oraz warunki anatomiczne u danego pacjenta. Biopsję endomiokardialną prawej komory najczęściej wykonuje się z dostępu przez przezskórne nakłucie prawej żyły szyjnej wewnętrznej lub prawej żyły udowej. Zastosowanie technik ultrasonograficznych do lokalizacji, określenia wielkości i oddechowej zmienności średnicy żyły szyjnej wewnętrznej skraca czas trwania zabiegu i redukuje powikłania. W celu wykonania biopsji lewej komory wykorzystuje się dostęp przez tętnicę udową. Wymaga to zastosowania perforowanej koszulki naczyniowej dla zapewnienia drożności tętnicy.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zestaw do biopsji endomiokardialnej. Decyzję o rodzaju sprzętu i substancjach terapeutycznych podawanych w trakcie badania podejmuje lekarz wykonujący badanie. Biopsję endomiokardialną wykonuje się z zastosowaniem specjalnie dedykowanych koszulek naczyniowych oraz giętkich urządzeń do przezskórnego pobierania wycinków mięśnia sercowego (bioptomów), z końcówką w postaci zastrzonych łyżeczek, umożliwiających pobieranie biopłatów poprzez wgrzanie się w tkankę mięśnia sercowego.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Zabieg polega na wprowadzeniu bioptomu pod kontrolą fluoroskopii do wnętrza prawej lub lewej komory i pobraniu wycinków mięśnia sercowego z przegrody międzykomorowej i/lub wolnej ściany lewej komory. Próbkę tkanek należy pobrać z więcej niż jednego obszaru przegrody międzykomorowej od strony prawej lub lewej komory. Powinno ich być 5 – 10, w zależności od rodzaju planowanych badań, każda o wielkości 1 mm³– 2 mm³. Z próbką należy się obchodzić ostrożnie, by do minimum ograniczyć występowanie artefaktów. Należy przenieść ją z bioptomu do roztworu utrwalającego (10 – procentowy zubożony buforowany roztwór formaliny) za pomocą jałowej igły, a nie szczypec. Roztwór powinien mieć temperaturę pokojową, co zapobiega powstawaniu pozornych węzłów skurczów. Podczas wykonywania biopsji należy monitorować rytm serca (elektrokardiograficznie), ciśnienie tętnicze oraz saturację krwi tlenem za pomocą puls oksymetru.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi; chory pozostaje w pozycji leżącej przez co najmniej 6 godzin po usunięciu ucisku, chory pod kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sekundę) przez okres 30 minut – 60 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania, czas ekspozycji na promieniowanie rentgenowskie zależy od przebiegu zabiegu.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	dla początkowych i końcowych scen minimum 12,5; dla ograniczenia dawki pacjenta w trakcie procedury można ograniczyć do 7 – 10
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	minimum 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: jak wyżej.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

140. Koronaroplastyka tętnic wieńcowych z użyciem balonu - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.507

ICD 9: 00.660.000

2. Cel procedury.

Poszerzenie co najmniej jednej, angiograficznie istotnej (>50% średnicy światła) zmiany miażdżycowej w tętnicy wieńcowej pod warunkiem, że istnieją dowody, takie jak objawy kliniczne i(lub) wyniki badań dodatkowych, świadczące o niedokrwieniu w obszarze mięśnia sercowego zaopatrywanym przez tę tętnicę.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Paweł Maciejewski, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Hemodynamicznie czynne zwężenie tętnicy wieńcowej.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Do procedury kwalifikowani są chorzy po wykonaniu koronarografii. Pacjenci na podstawie jej wyniku oraz obrazu klinicznego są kwalifikowani do koronaroplastyki wieńcowej, leczenia operacyjnego za pomocą CABG lub leczenia zachowawczego. W trakcie zabiegu angioplastyki wieńcowej zaleca się implantację stentu do zmian de Novo w naczyniach wieńcowych i w pomostach żylnych (klasa IA wg. Zaleceń Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego z 2005r). Jednak około 10% zabiegów kończy się jedynie angioplastyką balonową. Główną przyczyną jest brak możliwości wprowadzenia stentu do naczynia. Postępowanie to można uznać za prawidłowe, jeśli po zabiegu uzyskujemy zwężenie rezydualne <50% z przepływem TIMI – III (skuteczność angiograficzną).

Wskazania do wykonania angioplastyki wieńcowej (niezależnie czy z czy bez zastosowania stentu) są następujące:

- 1) zalecenia dotyczące rewaskularyzacji serca w celu poprawy rokowania chorych ze stabilną dławicą piersiową:
 - a) PCI lub CABG u chorych z odwracalnym niedokrwieniem w badaniach czynnościowych i udokumentowanymi częstymi epizodami niedokrwienia podczas codziennej aktywności (Klasa IIa);

- 2) zalecenia dotyczące rewaskularyzacji serca w celu zmniejszenia objawów u chorych ze stabilną dławicą piersiową:
 - a) PCI w chorobie jednonaczyniowej, gdy są techniczne warunki do wykonania przezskórnej rewaskularyzacji u chorych z umiarkowanymi lub ciężkimi objawami nieskutecznie kontrolowanymi za pomocą farmakoterapii, pod warunkiem, że ryzyko zabiegu nie przewyższa potencjalnych korzyści terapeutycznych (Klasa I),
 - b) PCI w chorobie wielonaczyniowej przy braku anatomicznych czynników ryzyka samego zabiegu, gdy są techniczne warunki do wykonania przezskórnej rewaskularyzacji u chorych z umiarkowanymi lub ciężkimi objawami nieskutecznie kontrolowanymi za pomocą farmakoterapii pod warunkiem, że ryzyko zabiegu nie przewyższa potencjalnych korzyści terapeutycznych (Klasa I),
 - c) PCI w chorobie jednonaczyniowej, gdy są techniczne warunki do wykonania przezskórnej rewaskularyzacji u chorych z dolegliwościami łagodnymi lub umiarkowanymi, których nie są oni w stanie zaakceptować pod warunkiem, że ryzyko zabiegu nie przewyższa potencjalnych korzyści terapeutycznych (Klasa IIa),
 - d) PCI w chorobie wielonaczyniowej, gdy są techniczne warunki do wykonania zabiegu u chorych z dolegliwościami łagodnymi lub umiarkowanymi, których nie są oni w stanie zaakceptować, pod warunkiem, że ryzyko zabiegu nie przewyższa potencjalnych korzyści terapeutycznych (Klasa IIa);
- 3) zalecenia dotyczące rewaskularyzacji serca u chorych zawałem serca z lub bez uniesieniem odcinka ST – Zalecenia dotyczą wykonania koronarografii, jako wstępu do zabiegu angioplastyki:
 - a) zawał serca z uniesieniem odcinka ST lub świeży blok lewej odnogi pęczka Hissa jako wstęp do udroźnienia i PCI tętnicy dozawałowej w ciągu 12 godzin od wystąpienia pierwszych objawów lub później w razie utrzymywania się objawów (klasa I),
 - b) wstrząs kardiogeny w przebiegu zawału serca niezależnie od opóźnienia (klasa I),
 - c) zawał serca po nieskutecznej fibrynolizie u chorych z rozległym zawałem, gdy może być wykonana w ciągu 12 h (klasa IIa),
 - d) zawał serca bez uniesienia ST – Wykonanie pilnej koronarografii zaleca się u chorych z oporną lub nawracającą dławicą oraz dynamicznymi zmianami odcinka ST w EKG, z niewydolnością serca, groźnymi dla życia zaburzeniami rytmu lub niestabilnych hemodynamicznie (klasa I),
 - e) zawał serca bez uniesienia ST – zaleca się wczesne (<72 godzin) wykonanie koronarografii, a następnie rewaskularyzacji (PCI lub CABG) u chorych z cechami umiarkowanego lub wysokiego ryzyka (klasa I).

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) poszerzenie dystalnego odcinka i rozwidlenia niezabezpieczonego chirurgicznie pnia LTW,
 - b) szczególnie u pacjentów z cukrzycą i znaczenie upośledzoną kurczliwością lewej komory (EF<35%) z uwagi na częstą restenozę,
 - c) brak zabezpieczenia kardiochirurgicznego w szpitalu lub brak podpisanej umowy o współpracy z ośrodkiem kardiochirurgicznym w innym szpitalu,
 - d) przewlekła niedrożność żylnego pomostu aortalno – wieńcowego,

- e) niedrożność tętnicy trwająca >6 miesięcy i/lub obraz angiograficzny przemawiający za niską przewidywalną skutecznością zabiegu,
 - f) „zmiana graniczna” (zwężenie 50% – 70%) w angiografii, bez jednoznacznych danych klinicznych lub danych z FFR przemawiających za niedokrwieniem obszaru unaczynienia przez zwężone naczynie,
 - g) brak możliwości zastosowania kontra pulsacji wewnątrzaoortalnej,
 - h) koagulopatie,
 - i) zmiany typu B i C w dwóch lub więcej tętnicach zaopatrujących duże obszary żywego mięśnia sercowego. Szczególnie dotyczy to chorych z wyraźnie obniżoną frakcją wyrzutową i zmianami zlokalizowanymi w gałęzi przedniej zstępującej, zwiększone ryzyko powikłań zabiegu, szczególnie zgonu.
 - j) przeciwwskazania do koronarografii, jako zabiegu poprzedzającego angioplastykę wieńcową – udar mózgu w ciągu ostatniego miesiąca,
 - k) postępująca niewydolność nerek (nie jest to przeciwwskazanie w przypadku możliwości wykonania dializy),
 - l) czynne krwawienie (z przewodu pokarmowego, układu moczowego, dróg moczowych itd.) do czasu jego opanowania i wyrównania hemoglobiny,
 - m) czynne zakażenie,
 - n) gorączka o niejasnej etiologii,
 - o) znaczna niedokrwistość,
 - p) niekontrolowane nadciśnienie tętnicze,
 - q) znaczne zaburzenia elektrolitowe,
 - r) choroba psychiatryczna, która może zwiększyć ryzyko zabiegu na skutek braku współpracy pacjenta z zespołem,
 - s) zatrucie naporstnicą,
 - t) ciężkie zaburzenia metaboliczne do czasu wyrównania,
 - u) reakcja alergiczna na środek kontrastujący stwierdzona na podstawie wywiadów bez odpowiedniego leczenia przed zabiegiem,
 - v) podanie choremu ze skłonnością do kwasicy metabolicznej metforminy w ciągu 48 godzin poprzedzających zabieg,
 - w) doustne skuteczne leczenie przeciwzakrzepowe (wymaga czasowego obniżenia wskaźnika INR<2;
- 2) bezwzględne:
- a) brak istotnej zmiany (>50% światła) w angiografii lub IVUS (pole powierzchni w miejscu zwężenia >4,0 mm² z wyłączeniem pnia LTW >5,9 mm²) i brak niedokrwienia w testach prowokacyjnych,
 - b) brak stentów w pracowni hemodynamiki.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych przy protekcji radiacyjnej płodu.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Hemoksymetr oraz aparatura rejestrująca stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii lub w trakcie specjalizacji po upływie 2 lat od jej rozpoczęcia, wykonanie przez każdego z w/w specjalistów samodzielnie (pod nadzorem) co najmniej 200 angioplastyk uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego operatora kardiologii inwazyjnej na okres 3 lat, co jest potwierdzone certyfikatem AISN PTK. Dla przedłużenia certyfikatu na kolejne 3 lata konieczne jest wykonanie średnio minimum 75 zabiegów terapeutycznych na rok (225 zabiegów terapeutycznych w ciągu trzech lat) oraz uzyskanie średnio 50 punktów rocznie za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK. Jeżeli operator wykona samodzielnie ponad 500 wieńcowych zabiegów terapeutycznych do przedłużenia certyfikatu na kolejne 3 lata wymagane jest uzyskanie średnio 50 punktów rocznie za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej;
- 2) technik radiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych;

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie rozmiaru cewnika balonowego, niewłaściwe umieszczenie cewnika balonowego w miejscu zwężenia, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego,

ostrożne powolne nakłucie naczynia pod kontrola reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Przeprowadzanie cewników na przewodniku diagnostycznym.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. U chorych kierowanych planowo do zabiegu podany kwas acetylosalicylowy w dawce 75mg – 100 mg dziennie oraz kłopidogrelu w dawce 75 mg dziennie przez min 7 dni. U chorych leczonych w trybie nagłym poidanie dawki nasycającej 300 mg kwasu acetylosalicylowego i 500 mg kłopidogrelu. U chorych leczonych przewlekłe lekiem z grupy antagonistów witaminy K należy dwa dni przed procedurą zastąpić dotychczasowe leczenie heparyną drobnocząsteczkową, którą odstawiamy po procedurze. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. W przypadku nakłucia innej tętnicy niż promieniowa chory pozostaje w pozycji leżącej przez minimum 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W przypadku dostępu od tętnicy promieniowej nie ma potrzeby unieruchamiania chorego po zabiegu w pozycji leżącej. Chory w późniejszym okresie objęty opieką poradni kardiologicznej.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Silber S., Albertson P., Aviles FF et al, *Guidelines for percutaneous coronary interventions. The Task Force for Percutaneous Coronary Interventions of the European Society of Cardiology*, Eur Heart J 2005;26:804 – 47;
- 2) Legutko J., *Nowe zasady przyznawania akredytacji operatorom i ośrodkom kardiologii inwazyjnej w Polsce – propozycje Zarządu AISN PTK*, Kardiologia Inwazyjna 2(7)2012, s. 25 – 29;
- 3) *Kardiologia Interwencyjna*, wydawnictwo lekarskie PZWL 2009;
- 4) *Wytyczne dotyczące postępowania w ostrym zawałe serca z utrzymującym się uniesieniem odcinka ST*, Eur Heart J 2008;29:2909 – 2945;
- 5) *Wytyczne dotyczące diagnostyki i leczenia ostrych zespołów wieńcowych bez uniesienia ST*, Eur Heart J 2007;28:1598 – 1660;
- 6) *Wytyczne postępowania w stabilnej dławicy piersiowej*, Eur Heart J 2006;27:1341 – 1381;
- 7) *Przezskórne interwencje wieńcowe – wytyczne postępowania Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego*, Eur Heart J 2005;26:804 – 847;
- 8) *Konsensus ekspertów Amerykańskiego Towarzystwa Kardiologicznego*, 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. W przypadku dostępu promieniowego wskazane jest wykonanie testu Allena, chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, umożliwiające lokalizację tętnic wieńcowych wraz z uwidocznieniem w dwóch przeciwstawnych projekcjach zwężenie poddanego angioplastyce;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Po zaprzestaniu działa heparyny usunięcie cewników i koszulek hemostatycznych, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego, przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko, sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej, wykonanie opisu zabiegu, rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 30 minut, wykonanie opisu: 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 90 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065. Środek kontrastujący jodowy (360 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej podany w ilości 5 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2 ml na s – 10 ml na s Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml)

celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez specjalistę kardiologa z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać sposób jego wykonania, informacje o drodze dostępu, opis anatomii tętnic wieńcowych i ich patologii, nazwę i rodzaj użytego sprzętu (cewniki balonowe, wynik zabiegu oraz opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu (heparyna, nitrogliceryna, bloker IIb/IIIa), udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie dodatkowych projekcji w trakcie koronarografii poprzedzającej angioplastykę może spowodować uwidocznienie nieistotnej zmiany i odstępianie od zabiegu. Zastosowanie badania FFR/IVUS może doprowadzić również do zaniechania zabiegu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: konieczność wszczęcia stentu wieńcowego;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości podania środka w przypadku rozszerzenia zabiegu na angioplastykę innych naczyń lub konieczność wszczęcia jednego lub kilku stentów. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania X jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Standardowym postępowaniem jest miejscowe znieczulenie nasiękowe miejsca nakłucia tętnicy udowej (standardowo 5 ml – 10 ml 1 % – 2 % środka znieczulającego) lub tętnicy promieniowej. W szczególnych przypadkach np. uczulenia na środek znieczulający decyzja o innym sposobie znieczulania podejmowana jest przez lekarza wykonującego badanie.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są tętnica udowa wspólna i tętnica promieniowa lewa. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy dostępie promieniowym zalecone stosowanie zestawu do mikropunkcji i wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. Przy dostępie promieniowym koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego; ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły Seldingera, zestawy do mikropunkcji, cewniki angiograficzne typu pigtail i inne specjalistyczne, zalecane średnice 4 F – 5F, przewodniki, koszulka hemostatyczna w miejscu dostępu, cewniki prowadzące o średnicy 5 F – 8 F o różnych krzywiznach odpowiednich do poszerzanej tętnicy wieńcowej, cewniki balonowe.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W znieczuleniu miejscowym do tętnicy udowej lub promieniowej zakładamy koszulkę naczyniową o średnicy odpowiedniej do planowanego użycia cewników diagnostycznych (5 F – 7F). Pacjent przed zabiegiem powinien otrzymać nasycającą dawkę heparyny (niefrakcjonowanej – zwykle 100 j. m. na kg masy ciała lub bivalirudyny – 0,75 mg na kg masy ciała, a następnie wlew 1,75 mg na kg na godzinę iv). Przez koszulkę naczyniową, po przewodniku diagnostycznym wprowadzamy cewniki odpowiednio do prawej i lewej tętnicy wieńcowej w celu wykonania standardowej koronarografii naczyń natywnych oraz ewentualnie pomostów wieńcowych. Następnie cewnik diagnostyczny wymieniamy na cewnik prowadzący odpowiednio dobrany do naczynia, które zamierzamy poszerzyć. Przez cewnik wprowadzamy lider wieńcowy po przez zmianę, którą zamierzamy poszerzyć. Po liderze wieńcowym wprowadzamy cewnik balonowy o wcześniej dobranych parametrach (długość, szerokość oraz rodzaj cewnika). Po umieszczeniu balonu w zmianie wykonujemy jedną lub kilkukrotną inflację za pomocą inflatora do nominalnego ciśnienia. W przypadku angioplastyki balonowej zabieg kończymy po skontrolowaniu efektu zabiegu, w co najmniej dwóch przeciwległych projekcjach, upewniając się, że po usunięciu lidera wieńcowego nie dojdzie do ostrego zamknięcia naczynia.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po zabiegu i skontrolowaniu czasu krzepnięcia usuwamy koszulkę naczyniową, zakładając ucisk na miejsce nakłucia tętnicy. Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez co najmniej 6 godzin po usunięciu ucisku, chory pod kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. W przypadku dostępu promieniowego koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po

zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego, ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach, alternatywnie można zastosować zamykacze naczyniowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu; odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	3 – 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 do 5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

141. Koronaroplastyka tętnic wieńcowych z użyciem balonu uwalniającego lek - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.508

ICD 9: 00.660.001

2. Cel procedury.

Jest poszerzenie co najmniej jedna, angiograficznie istotna (>50% średnicy światła) zmiana miażdżycowa w tętnicy wieńcowej pod warunkiem, że istnieją dowody, takie jak objawy kliniczne i(lub) wyniki badań dodatkowych, świadczące o niedokrwieniu w obszarze mięśnia sercowego zaopatrywanym przez tę tętnicę.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Paweł Maciejewski, dr n. med. Maciej Dąbrowski, dr n. med. prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

- 1) restenoza po już przeprowadzonym zabieg PTCA z użyciem balonu lub stentu;
- 2) pre – i post dylatacje przy wieńcowej implantacji stentu;
- 3) zmiany pierwotne, w tym zwężenia w obrębie małych naczyń, naczynia kręte.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Do procedury kwalifikowani są chorzy po wykonaniu koronarografii. Pacjenci na podstawie jej wyniku oraz obrazu klinicznego są kwalifikowani do koronaroplastyki wieńcowej, leczenia operacyjnego za pomocą CABG lub leczenia zachowawczego. Jedną z możliwych do zastosowania technik jest użycie balonu pokrytego lekiem cytotatycznym (paclitaxel). Technologia ta była oceniana w badaniach randomizacyjnych oraz rejestrach. Obecnie nie dysponujemy oficjalnymi zaleceniami Towarzystw Kardiologicznych, a jedynie dostępnymi publikacjami badań oraz artykułami poglądowymi. Na podstawie dostępnych danych można określić wskazania do zastosowania balonu pokrytego substancją antyproliferacyjną.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) powinno się unikać jednoczesnego użycia balonu pokrytego lekiem i stentu uwalniającego lek w obrębie tej samej zmiany, ponieważ nie można wykluczyć przedawkowania leku lub interakcji substancji czynnych,
 - b) pacjenci z frakcją wyrzutową < 30 %,
 - c) szacowana referencyjna średnica naczynia < 2,25 mm,
 - d) poszerzenie dystalnego odcinka i rozwidlenia niezabezpieczonego chirurgicznie pnia LTW, szczególnie u pacjentów z cukrzycą i znaczenie upośledzoną kurczliwością lewej komory (EF<35%) z uwagi na częstą restenozę,
 - e) brak zabezpieczenia kardiochirurgicznego w szpitalu lub brak podpisanej umowy o współpracy z ośrodkiem kardiochirurgicznym w innym szpitalu,
 - f) przewlekła niedrożność żylnego pomostu aortalno – wieńcowego,
 - g) niedrożność tętnicy trwająca >6 miesięcy i/lub obraz angiograficzny przemawiający za niską przewidywalną skutecznością zabiegu,
 - h) „zmiana graniczna” (zwężenie 50 – 70%) w angiografii, bez jednoznacznych danych klinicznych przemawiających za niedokrwieniem obszaru unaczynienia przez zwężone naczynie,
 - i) brak możliwości zastosowania kontra pulsacji wewnątrzortalnej,
 - j) koagulopatie,
 - k) zmiany typu B i C w dwóch lub więcej tętnicach zaopatrujących duże obszary żywego mięśnia sercowego, szczególnie dotyczy to chorych z wyraźnie obniżoną frakcją wyrzutową i zmianami zlokalizowanymi w gałęzi przedniej zstępującej,
 - l) zwiększone ryzyko powikłań zabiegu, szczególnie zgonu,
 - m) duże prawdopodobieństwo późnych incydentów sercowych z uwag na zwiększone prawdopodobieństwo restenozy (cukrzyca, zmiany obejmujące ujście tętnic, zwężenie rozwidlenia,
 - n) rozsiane zmiany w żylnych pomostach aortalno – wieńcowych),
 - o) obowiązują względne przeciwwskazania do koronarografii, jako zabiegu poprzedzającego angioplastykę wieńcową:

- udar mózgu w ciągu ostatniego miesiąca,
- postępująca niewydolność nerek (nie jest to przeciwwskazanie w przypadku możliwości wykonania dializy),
- czynne krwawienie (z przewodu pokarmowego, układu moczowego, dróg moczowych itd.) do czasu jego opanowania i wyrównania hemoglobiny,
- czynne zakażenie,
- gorączka o niejasnej etiologii,
- znaczna niedokrwistość,
- niekontrolowane nadciśnienie tętnicze,
- znaczne zaburzenia elektrolitowe,
- choroba psychiatryczna, która może zwiększyć ryzyko zabiegu na skutek braku współpracy pacjenta z zespołem,
- zatrucie naparstnicą,
- ciężkie zaburzenia metaboliczne do czasu wyrównania,
- reakcja alergiczna na środek kontrastujący stwierdzona na podstawie wywiadów bez odpowiedniego leczenia przed zabiegiem,
- podanie chorym ze skłonnością do kwasicy metabolicznej metforminy w ciągu 48 godzin poprzedzających zabieg,
- doustne skuteczne leczenie przeciwzakrzepowe (wymaga czasowego obniżenia wskaźnika INR<2;

2) bezwzględne:

- a) nietolerancja lub alergia na paclitaxel,
- b) brak możliwości stosowania podwójnego leczenia przeciwplatekowego przez minimum 3 miesiące.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych z protekcją radiacyjną płodu.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Hemoksymetr oraz aparatura rejestrująca stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii lub w trakcie specjalizacji po upływie 2 lat od jej rozpoczęcia, wykonanie przez każdego z w/w specjalistów samodzielnie (pod nadzorem) co najmniej 200 angioplastyk uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego operatora kardiologii inwazyjnej na okres 3 lat, co jest potwierdzone certyfikatem AISN PTK. Dla przedłużenia certyfikatu na kolejne 3 lata konieczne jest wykonanie średnio minimum 75 zabiegów terapeutycznych na rok (225 zabiegów terapeutycznych w ciągu trzech lat) oraz uzyskanie średnio 50 punktów rocznie za

uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK. Jeżeli operator wykona samodzielnie ponad 500 wieńcowych zabiegów terapeutycznych do przedłużenia certyfikatu na kolejne 3 lata wymagane jest uzyskanie średnio 50 punktów rocznie za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej;

- 2) technik radiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych;

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie rozmiaru cewnika balonowego, niewłaściwe umieszczenie cewnika balonowego w miejscu zwężenia, brak pełnej dokumentacji zabiegu. Nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja). Nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia, wprowadzanie prowadników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, ostrożne powolne nakłucie naczyń pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Przeprowadzanie cewników po prowadniku. Możliwość przyjmowania podwójnego leczenia przeciwplatekowego przez minimum trzy miesiące.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. U chorych kierowanych planowo do zabiegu podany kwas acetylosalicylowy w dawce 75 mg – 100 mg dziennie oraz clopidogrelu w dawce 75 mg dziennie przez min 7 dni. U chorych leczonych w trybie nagłym podanie dawki nasycającej kwas acetylosalicylowy (150 mg – 325 mg doustnie lub 250 mg – 500 mg

iv, jeśli nie jest możliwe podanie doustne), clopidogrelu (300 mg, optymalnie 600 mg) U chorych leczonych przewlekłe lekiem z grupy antagonistów witaminy K należy dwa dni przed procedurą zastąpić dotychczasowe leczenie heparyną drobnocząsteczkową, którą odstawiamy po procedurze. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. W przypadku nakłucia innej tętnicy niż promieniowa chory pozostaje w pozycji leżącej przez minimum 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W przypadku dostępu od tętnicy promieniowej nie ma potrzeby unieruchamiania chorego po zabiegu w pozycji leżącej. Chory w późniejszym okresie objęty opieką Poradni Kardiologicznej.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Silber S., Albertson P., Aviles FF et al, Guidelines for percutaneous coronary interventions. The Task Force for Percutaneous Coronary Interventions of the European Society of Cardiology, Eur Heart J 2005;26:804 – 47;
- 2) Legutko J., Nowe zasady przyznawania akredytacji operatorom i ośrodkom kardiologii inwazyjnej w Polsce – propozycje Zarządu AISN PTK, Kardiologia Inwazyjna 2(7)2012, s. 25 – 29;
- 3) Kardiologia Interwencyjna, wydawnictwo lekarskie PZWL 2009;
- 4) Wytyczne dotyczące postępowania w ostrym zawale serca z utrzymującym się uniesieniem odcinka ST, Eur Heart J 2008;29:2909 – 2945;
- 5) Wytyczne dotyczące diagnostyki i leczenia ostrych zespołów wieńcowych bez uniesienia ST, Eur Heart J 2007;28:1598 – 1660;
- 6) Wytyczne postępowania w stabilnej dławicy piersiowej, Eur Heart J 2006;27:1341 – 1381;
- 7) Przeszkórne interwencje wieńcowe – wytyczne postępowania Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego, Eur Heart J 2005;26:804 – 847;
- 8) Konsensus ekspertów Amerykańskiego Towarzystwa Kardiologicznego, 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. W przypadku dostępu promieniowego wskazane jest wykonanie testu Allena. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, umożliwiające lokalizację tętnic wieńcowych wraz z uwidocznieniem w dwóch przeciwstawnych projekcjach zwężenia poddanego angioplastyce;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego, przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko, sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej, wykonanie opisu zabiegu, rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 40 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 90 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Podanie środka kontrastującego zgodne z załącznikiem do procedury 3.065. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany ręcznie lub ze strzykawki iniekcyjnej ciśnieniowej. Podany zwykle w ilości 10 ml – 20 ml. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka cieniującego 4 ml na kg masy ciała. U chorych z przeciwwskazaniem do stosowania środków jodowych alternatywnie można zastosować środki gadolinowe.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę radiologa z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać sposób jego wykonania, z informacjami o drodze dostępu, opis anatomii tętnic wieńcowych i ich patologii, nazwę i rodzaj użytego sprzętu (cewniki balonowe), wynik zabiegu oraz opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu (heparyna,

nitrogliceryna, bloker IIb/IIIa), udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie dodatkowych projekcji w trakcie koronarografii poprzedzającej angioplastykę może spowodować uwidocznienie nieistotnej zmiany i odstąpienie od zabiegu. Zastosowanie badania FFR/IVUS może doprowadzić również do zaniechania zabiegu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: konieczność wszczęcia stentu metalowego lub uwalniającego lek;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości podana środka w przypadku rozszerzenia zabiegu na angioplastykę innych naczyń lub konieczność wszczęcia jednego lub kilku stentów. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Standardowym postępowaniem jest miejscowe znieczulenie nasiękowe miejsca nakłucia tętnicy udowej lub tętnicy promieniowej. W szczególnych przypadkach np. uczulenia na środek znieczulający decyzja o innym sposobie znieczulania podejmowana jest przez lekarza wykonującego badanie.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są tętnica udowa wspólna i tętnica promieniowa lewa. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie prowadnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy dostępie promieniowym zalecane stosowanie zestawu do mikropunkcji i wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. Przy dostępie promieniowym koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego, ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzina –

2 godziny. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły Seldingera, zestawy do mikropunkcji, cewniki angiograficzne typu pigtail i inne specjalistyczne, zalecane średnice 4 F – 5F, przewodniki, koszulka hemostatyczna w miejscu dostępu, cewniki prowadzące, o średnicy 5 F – 8 F o różnych krzywiznach odpowiednich do poszerzanej tętnicy wieńcowej, cewniki balonowy, lider wieńcowy, cewnik z balonem lekowym.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W znieczuleniu miejscowym do tętnicy udowej lub promieniowej zakładamy koszulkę naczyniową o średnicy odpowiedniej do planowanego użycia cewników terapeutycznego (5 F – 7F). Przez koszulkę naczyniową, po przewodniku diagnostycznym wprowadzamy cewniki odpowiednio do prawej i lewej tętnicy wieńcowej w celu wykonania standardowej koronarografii naczyń natywnych oraz ewentualnie pomostów wieńcowych. Następnie cewnik diagnostyczny wymieniamy na cewnik prowadzący odpowiednio dobrany do naczynia, które zamierzamy poszerzyć. Przez cewnik wprowadzamy lider wieńcowy poprzez zmianę, którą zamierzamy poszerzyć. Po liderze wieńcowym wprowadza się cewnik balonowy w celu poszerzenia zmiany. Po wprowadzeniu balonu na wysokość zmiany zaleca się wykonanie kontrolnej koronarografii, jeżeli to konieczne w kilku projekcjach. Zaleca się by balon pokryty lekiem nieco wystawał poza poszerzaną zmianę, którą najczęściej jest restenoza w obrębie uprzednio implantowanego stentu. Balon następnie rozpręża się stosując ciśnienia zalecane przez producenta przez okres najczęściej 60 minut, nie zaleca się ponownego użycia cewnika. Po wykonaniu inflacji na wysokość zmiany zaleca się wykonanie kontrolnej koronarografii, jeżeli to konieczne w kilku projekcjach. Zabieg kończymy po skontrolowaniu efektu zabiegu, w co najmniej dwóch przeciwległych projekcjach, upewniając się, że po usunięciu lidera wieńcowego nie dojdzie do ostrego zamknięcia naczynia.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po zabiegu usuwamy koszulkę naczyniową, na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez co najmniej 6 godzin po usunięciu ucisku, chory pod kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, w przypadku dostępu promieniowego koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego, ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach, alternatywnie można zastosować zamykacze naczyniowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu

obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 do 5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

142. Koronaroplastyka tętnic wieńcowych ze stentem metalowym - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.509

ICD 9: 36.061.000

2. Cel procedury.

Poszerzenie co najmniej jednej, angiograficznie istotnej (>50% średnicy światła) zmiany miażdżycowej w tętnicy wieńcowej pod warunkiem, że istnieją dowody, takie jak objawy kliniczne lub wyniki badań dodatkowych, świadczące o niedokrwieniu w obszarze mięśnia sercowego zaopatrywanym przez tę tętnicę.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Paweł Maciejewski, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Do procedury kwalifikowani są chorzy po wykonaniu koronarografii. Pacjenci na podstawie jej wyniku oraz obrazu klinicznego są kwalifikowani do koronaroplastyki wieńcowej, leczenia operacyjnego za pomocą CABG lub leczenia zachowawczego. W trakcie zabiegu angioplastyki wieńcowej zaleca się implantację stentu do zmian de novo w naczyniach wieńcowych i w pomostach żylnych (klasa IA wg. Zaleceń Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego od 2005r). Wskazania do wykonania angioplastyki wieńcowej (niezależnie czy z czy bez zastosowania stentu) są następujące:

- 1) zalecenia dotyczące rewaskularyzacji serca w celu poprawy rokowania chorych ze stabilną dławicą piersiową:
 - a) PCI lub CABG u chorych z odwracalnym niedokrwieniem w badaniach czynnościowych i udokumentowanymi częstymi epizodami niedokrwienia podczas codziennej aktywności (Klasa IIa);
- 2) zalecenia dotyczące rewaskularyzacji serca w celu zmniejszenia objawów u chorych ze stabilną dławicą piersiową:
 - a) PCI w chorobie jednonaczyniowej, gdy są techniczne warunki do wykonania przezskórnej rewaskularyzacji u chorych z umiarkowanymi lub ciężkimi objawami nieskutecznie kontrolowanymi za pomocą farmakoterapii, pod warunkiem, że ryzyko zabiegu nie przewyższa potencjalnych korzyści terapeutycznych (Klasa I),
 - b) PCI w chorobie wielonaczyniowej przy braku anatomicznych czynników ryzyka samego zabiegu, gdy są techniczne warunki do wykonania przezskórnej rewaskularyzacji u chorych z umiarkowanymi lub ciężkimi objawami nieskutecznie kontrolowanymi za pomocą farmakoterapii pod warunkiem, że ryzyko zabiegu nie przewyższa potencjalnych korzyści terapeutycznych (Klasa I),
 - c) PCI w chorobie jednonaczyniowej, gdy są techniczne warunki do wykonania przezskórnej rewaskularyzacji u chorych z dolegliwościami łagodnymi lub umiarkowanymi, których nie są oni w stanie zaakceptować pod warunkiem, że ryzyko zabiegu nie przewyższa potencjalnych korzyści terapeutycznych (Klasa IIa),
 - d) PCI w chorobie wielonaczyniowej, gdy są techniczne warunki do wykonania zabiegu u chorych z dolegliwościami łagodnymi lub umiarkowanymi, których nie są oni w stanie zaakceptować, pod warunkiem, że ryzyko zabiegu nie przewyższa potencjalnych korzyści terapeutycznych (Klasa IIa);
- 3) zalecenia dotyczące rewaskularyzacji serca u chorych zawałem serca z lub bez uniesieniem odcinka ST – Zalecenia dotyczą wykonania koronarografii, jako wstępu do zabiegu angioplastyki:
 - a) zawał serca z uniesieniem odcinka ST lub świeży blok lewej odnogi pęczka Hisa jako wstęp do udroźnienia i PCI tętnicy dozawałowej w ciągu 12 godzin od wystąpienia pierwszych objawów lub później w razie utrzymywania się objawów (klasa I),
 - b) wstrząs kardiogeny w przebiegu zawału serca niezależnie od opóźnienia (klasa I),
 - c) zawał serca po nieskutecznej fibrynolizie u chorych z rozległym zawałem, gdy może być wykonana w ciągu 12 h (klasa IIa),
 - d) zawał serca bez uniesienia ST – Wykonanie pilnej koronarografii zaleca się u chorych z oporną lub nawracającą dławicą oraz dynamicznymi zmianami odcinka ST w EKG, z niewydolnością serca, groźnymi dla życia zaburzeniami rytmu lub niestabilnych hemodynamicznie (klasa I),
 - e) zawał serca bez uniesienia ST – Zaleca się wczesne (<72 godz.) wykonanie koronarografii, a następnie rewaskularyzacji (PCI lub CABG) u chorych z cechami umiarkowanego lub wysokiego ryzyka (klasa I).

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) poszerzenie dystalnego odcinka i rozwidlenia niezabezpieczonego chirurgicznie pnia LTW, szczególnie u pacjentów z cukrzycą i znaczenie upośledzoną kurczliwością lewej komory (EF<35%) z uwagi na częstą restenozę,

- b) brak zabezpieczenia kardiochirurgicznego w szpitalu lub brak podpisanej umowy o współpracy z ośrodkiem kardiochirurgicznym w innym szpitalu,
 - c) przewlekła niedrożność żylnego pomostu aortalno – wieńcowego,
 - d) niedrożność tętnicy trwająca >6 miesięcy i/lub obraz angiograficzny przemawiający za niską przewidywalną skutecznością zabiegu,
 - e) „zmiana graniczna” (zwężenie 50 – 70%) w angiografii, bez jednoznacznych danych klinicznych lub danych z FFR przemawiających za niedokrwieniem obszaru unaczynienia przez zwężone naczynie,
 - f) brak możliwości zastosowania kontra pulsacji wewnątrzortalnej,
 - g) koagulopatie,
 - h) zmiany typu B i C w dwóch lub więcej tętnicach zaopatrujących duże obszary żywego mięśnia sercowego. Szczególnie dotyczy to chorych z wyraźnie obniżoną frakcją wyrzutową i zmianami zlokalizowanymi w gałęzi przedniej zstępującej,
 - i) zwiększone ryzyko powikłań zabiegu, szczególnie zgonu,
 - j) obowiązują względne przeciwwskazania do koronarografii, jako zabiegu poprzedzającego angioplastykę wieńcową:
 - udar mózgu w ciągu ostatniego miesiąca,
 - postępująca niewydolność nerek (nie jest to przeciwwskazanie w przypadku możliwości wykonania dializy),
 - czynne krwawienie (z przewodu pokarmowego, układu moczowego, dróg moczowych itd.) do czasu jego opanowania i wyrównania hemoglobiny,
 - czynne zakażenie,
 - gorączka o niejasnej etiologii,
 - znaczna niedokrwistość,
 - niekontrolowane nadciśnienie tętnicze,
 - znaczne zaburzenia elektrolitowe,
 - choroba psychiatryczna, która może zwiększyć ryzyko zabiegu na skutek braku współpracy pacjenta z zespołem,
 - zatrucie napaństwem,
 - ciężkie zaburzenia metaboliczne do czasu wyrównania,
 - reakcja alergiczna na środek kontrastujący stwierdzona na podstawie wywiadów bez odpowiedniego leczenia przed zabiegiem,
 - podanie chorym ze skłonnością do kwasicy metabolicznej metforminy w ciągu 48 godzin poprzedzających zabieg,
 - doustne skuteczne leczenie przeciwzakrzepowe (wymaga czasowego obniżenia wskaźnika INR<2;
- 2) bezwzględne:
- a) brak istotnej zmiany (>50% światła) w angiografii i/lub IVUS (pole powierzchni w miejscu zwężenia >4,0mm² z wyłączeniem pnia LTW >5,9mm²) i brak niedokrwienia w testach prowokacyjnych,
 - b) brak stentów w pracowni hemodynamiki.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii lub w trakcie specjalizacji po upływie 2 lat od jej rozpoczęcia, wykonanie przez każdego z w/w specjalistów samodzielnie (pod nadzorem) co najmniej 200 angioplastyk uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego operatora kardiologii inwazyjnej na okres 3 lat, co jest potwierdzone certyfikatem AISN PTK. Dla przedłużenia certyfikatu na kolejne 3 lata konieczne jest wykonanie średnio minimum 75 zabiegów terapeutycznych na rok (225 zabiegów terapeutycznych w ciągu trzech lat) oraz uzyskanie średnio 50 punktów rocznie za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK. Jeżeli operator wykona samodzielnie ponad 500 wieńcowych zabiegów terapeutycznych do przedłużenia certyfikatu na kolejne 3 lata wymagane jest uzyskanie średnio 50 punktów rocznie za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej;
- 2) technik radiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych;

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie rozmiaru cewnika balonowego, niewłaściwe umieszczenie cewnika balonowego w miejscu zwężenia, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione

nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia – przy dostępie udowym poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, ostrożne powolne nakłucie naczynia pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Przeprowadzanie cewników na liderze diagnostycznym. Możliwość przyjmowania podwójnego leczenia przeciwplatekowego przez minimum miesiąc.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. U chorych kierowanych planowo do zabiegu podany kwas acetylosalicylowy w dawce 75 mg – 100 mg dziennie oraz clopidogrelu w dawce 75 mg dziennie przez min 7 dni. U chorych leczonych w trybie nagłym podanie dawki nasycającej kwas acetylosalicylowy (150 mg – 325 mg doustnie, lub 250 mg – 500mg iv, jeśli nie jest możliwe podanie doustne), clopidogrelu (300 mg, optymalnie 600 mg). U chorych leczonych przewlekłe lekiem z grupy antagonistów witaminy K należy dwa dni przed procedurą zastąpić dotychczasowe leczenie heparyną drobnocząsteczkową, którą odstawiamy po procedurze. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przyklepcami. W przypadku nakłucia innej tętnicy niż promieniowa chory pozostaje w pozycji leżącej przez minimum 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W przypadku dostępu od tętnicy promieniowej nie ma potrzeby unieruchamiania chorego po zabiegu w pozycji leżącej. Chory w późniejszym okresie objęty opieką Poradni Kardiologicznej.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Silber S., Albertson P., Aviles FF et al., *Guidelines for percutaneous coronary interventions. The Task Force for Percutaneous Coronary Interventions of the European Society of Cardiology*, Eur Heart J 2005;26:804 – 47;
- 2) Legutko J., *Nowe zasady przyznawania akredytacji operatorom i ośrodkom kardiologii inwazyjnej w Polsce – propozycje Zarządu AISN PTK*, Kardiologia Inwazyjna 2(7)2012, s. 25 – 29;
- 3) *Wytyczne dotyczące postępowania w ostrym zawałe serca z utrzymującym się uniesieniem odcinka ST*, Eur Heart J 2008;29:2909 – 2945;

- 4) *Wytyczne dotyczące diagnostyki i leczenia ostrych zespołów wieńcowych bez uniesienia ST*, Eur Heart J 2007;28:1598 – 1660;
- 5) *Wytyczne postępowania w stabilnej dławicy piersiowej*, Eur Heart J 2006;27:1341 – 1381;
- 6) *Przezskórne interwencje wieńcowe – wytyczne postępowania Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego*, Eur Heart J 2005;26:804 – 847;
- 7) *Kardiologia Interwencyjna – wydawnictwo lekarskie*, PZWL – 2009;
- 8) *Konsensus ekspertów Amerykańskiego Towarzystwa Kardiologicznego*, 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. W przypadku dostępu promieniowego wskazane jest wykonanie testu Allena. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, umożliwiające lokalizację tętnic wieńcowych wraz z uwidocznieniem w dwóch przeciwstawnych projekcjach zwężenia poddanego angioplastyce;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 40 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 90 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065. Podanie środka kontrastującego zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany ręcznie lub ze strzykawki iniekcyjnej ciśnieniowej. Podany zwykle w ilości 10 ml – 20 ml. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka cieniującego 4 ml na kg masy ciała. U chorych z przeciwwskazaniem do stosowania środków jodowych alternatywnie można zastosować środki gadolinowe.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez lekarza specjalistę kardiologa lub lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki. Opis zabiegu powinien zawierać sposób jego wykonania, informacje o drodze dostępu, opis anatomii tętnic wieńcowych i ich patologii, nazwę i rodzaj użytego sprzętu (cewniki balonowe), wynik zabiegu oraz opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakoterapii w trakcie zabiegu (heparyna, nitrogliceryna, bloker IIb/IIIa), udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie dodatkowych projekcji w trakcie koronarografii poprzedzającej angioplastykę może spowodować uwidocznienie nieistotnej zmiany i odstępianie od zabiegu. Zastosowanie badania FFR/IVUS może doprowadzić również do zaniechania zabiegu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak możliwości wszczęcia stentu i wykonanie angioplastyki balonowej;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka cieniującego w ilości 4 ml na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości podana środka w przypadku rozszerzenia zabiegu na angioplastykę innych naczyń lub konieczność wszczęcia jednego lub kilku stentów. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe w miejscach nakłucia przezskórnego, nasiękowe + ewentualnie sedacja dożylna. W szczególnych przypadkach np. uczulenia na środek znieczulający decyzja o innym sposobie znieczulania podejmowana jest przez lekarza wykonującego badanie.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są tętnica udowa wspólna i tętnica promieniowa lewa. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy dostępie promieniowym zalecone stosowanie zestawu do mikropunkcji i wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. Przy dostępie promieniowym koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego; ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły Seldingera, zestawy do mikropunkcji, cewniki angiograficzne typu pigtail i inne specjalistyczne, zalecane średnice 4 F – 5F, przewodniki, koszulka hemostatyczna w miejscu dostępu. cewniki prowadzące, o średnicy 5 F – 8 F o różnych krzywiznach odpowiednich do poszerzanej tętnicy wieńcowej. cewniki balonowe, stenty.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W znieczuleniu miejscowym do tętnicy udowej lub promieniowej zakładamy koszulkę naczyniową o średnicy odpowiedniej do planowanego użycia cewników terapeutycznego (5 F – 7F). W trakcie zabiegu podanie heparyny (niefrakcjonowanej – zwykle 100 jednostek na kg masy ciała lub biwalirudyny – 0,75 mg na kg masy ciała, a następnie we wlewie 1,75 mg na kg na godzinę i.v. Przez koszulkę naczyniową, po liderze diagnostycznym wprowadzamy cewniki odpowiednio do prawej i lewej tętnicy wieńcowej w celu wykonania standardowej koronarografii naczyń natywnych oraz ewentualnie pomostów wieńcowych. Następnie cewnik diagnostyczny wymieniamy na cewnik prowadzący odpowiednio dobrany do naczynia, które zamierzamy poszerzyć. Przez cewnik wprowadzamy lider wieńcowy po przez zmianę, którą zamierzamy poszerzyć. Po liderze wieńcowym wprowadza się cewnik z zamontowanym stentem na balonie w celu poszerzenia zmiany. W większości przypadków przed implantacją stentu zaleca się wcześniejsze poszerzenie zmiany cewnikiem balonowym. Po wprowadzeniu stentu na wysokość zmiany zaleca się wykonanie kontrolnej koronarografii, jeżeli to konieczne w kilku projekcjach. Stent, następnie rozpręża się stosując ciśnienia 12 atm – 14 atm przez 15 sekund – 20 sekund, możliwe jest stosowanie wysokich ciśnień (18 atm – 20 atm) w celu dobrego dopasowania stentu do zmiany. Po zabiegu implantacji stentu, w wybranych przypadkach stosuje się postdylatację stosując cewniki balonowe niepodatne o wymiarach 1,0 – 1,1 w stosunku do odcinka referencyjnego z zastosowaniem ciśnienia 12

atm – 18 atm. Zabieg kończymy po skontrolowaniu efektu zabiegu, w co najmniej dwóch przeciwległych projekcjach, upewniając się, że po usunięciu lidera wieńcowego nie dojdzie do ostrego zamknięcia naczynia.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi.. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia (sala pooperacyjna monitorowana, OINK). Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować specjalistyczne zamykacze naczyniowe zgodnie z zaleceniem producenta. Przy dostępie promieniowym opatrunek uciskowy może być usunięty w krótszym czasie. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1 Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3 Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 razy w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od obszaru anatomicznego; zalecane 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 7.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

143. Koronaroplastyka tętnic wieńcowych z użyciem stentu lub stentów uwalniających lek (DES) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.510

ICD 9: 36.070.000

2. Cel procedury.

Poszerzenie co najmniej jednej, angiograficznie istotnej (>50% średnicy światła) zmiany miażdżycowej w tętnicy wieńcowej pod warunkiem, że istnieją dowody, takie jak objawy kliniczne lub wyniki badań dodatkowych, świadczące o niedokrwieniu w obszarze mięśnia sercowego zaopatrywanym przez tę tętnicę.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Paweł Maciejewski, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Do procedury kwalifikowani są chorzy po wykonaniu koronarografii. Pacjenci na podstawie jej wyniku oraz obrazu klinicznego są kwalifikowani do koronaroplastyki wieńcowej, leczenia operacyjnego za pomocą CABG lub leczenia zachowawczego. W trakcie zabiegu angioplastyki wieńcowej zaleca się implantację stentu do zmian de novo w naczyniach wieńcowych i w pomostach żylnych (klasa IA wg. Zaleceń Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego od 2005r). Wskazania do wykonania angioplastyki wieńcowej (niezależnie czy z czy bez zastosowania stentu) są następujące:

- 1) zalecenia dotyczące rewaskularyzacji serca w celu poprawy rokowania chorych ze stabilną dławicą piersiową:
 - a) PCI lub CABG u chorych z odwracalnym niedokrwieniem w badaniach czynnościowych i udokumentowanymi częstymi epizodami niedokrwienia podczas codziennej aktywności (Klasa IIa);
- 2) zalecenia dotyczące rewaskularyzacji serca w celu zmniejszenia objawów u chorych ze stabilną dławicą piersiową:
 - a) PCI w chorobie jednonaczyniowej, gdy są techniczne warunki do wykonania przezskórnej rewaskularyzacji u chorych z umiarkowanymi lub ciężkimi objawami nieskutecznie kontrolowanymi za pomocą farmakoterapii, pod warunkiem, że ryzyko zabiegu nie przewyższa potencjalnych korzyści terapeutycznych (Klasa I),
 - b) PCI w chorobie wielonaczyniowej przy braku anatomicznych czynników ryzyka samego zabiegu, gdy są techniczne warunki do wykonania przezskórnej rewaskularyzacji u chorych z umiarkowanymi lub ciężkimi objawami nieskutecznie kontrolowanymi za pomocą farmakoterapii pod warunkiem, że ryzyko zabiegu nie przewyższa potencjalnych korzyści terapeutycznych (Klasa I),
 - c) PCI w chorobie jednonaczyniowej, gdy są techniczne warunki do wykonania przezskórnej rewaskularyzacji u chorych z dolegliwościami łagodnymi lub umiarkowanymi, których nie są oni w stanie zaakceptować pod warunkiem, że ryzyko zabiegu nie przewyższa potencjalnych korzyści terapeutycznych (Klasa IIa),
 - d) PCI w chorobie wielonaczyniowej, gdy są techniczne warunki do wykonania zabiegu u chorych z dolegliwościami łagodnymi lub umiarkowanymi, których nie

są oni w stanie zaakceptować, pod warunkiem, że ryzyko zabiegu nie przewyższa potencjalnych korzyści terapeutycznych (Klasa IIa).

- 3) zalecenia dotyczące rewaskularyzacji serca u chorych zawałem serca z lub bez uniesieniem odcinka ST – zalecenia dotyczą wykonania koronarografii, jako wstępu do zabiegu angioplastyki:
 - a) zawał serca z uniesieniem odcinka ST lub świeży blok lewej odnogi pęczka Hissa jako wstęp do udroźnienia i PCI tętnicy dozawałowej w ciągu 12 godzin od wystąpienia pierwszych objawów lub później w razie utrzymywania się objawów (klasa I),
 - b) wstrząs kardiogeny w przebiegu zawału serca niezależnie od opóźnienia (klasa I),
 - c) zawał serca po nieskutecznej fibrynolizie u chorych z rozległym zawałem, gdy może być wykonana w ciągu 12 h (klasa IIa),
 - d) zawał serca bez uniesienia ST – wykonanie pilnej koronarografii zaleca się u chorych z oporną lub nawracającą dławicą oraz dynamicznymi zmianami odcinka ST w EKG, z niewydolnością serca, groźnymi dla życia zaburzeniami rytmu lub niestabilnych hemodynamicznie (klasa I),
 - e) zawał serca bez uniesienia ST – zaleca się wczesne (<72 godz.) wykonanie koronarografii, a następnie rewaskularyzacji (PCI lub CABG) u chorych z cechami umiarkowanego lub wysokiego ryzyka (klasa I).

Zasady kwalifikacji pacjentów do zastosowania stentu uwalniającego lek są szerokie i obecnie pokrywają się ze wskazaniami do stosowania stentu metoalowego. Z procedury tej należy wykluczyć pacjentów którzy nie mogą lub nie będą skutecznie stosować podwójnego leczenia przeciwplatekowego, lub mają planowany w ciągu najbliższego czasu (12 miesięcy) zabieg inwazyjny wymagający odstawienia leków przeciwplatekowych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) poszerzenie dystalnego odcinka i rozwidlenia niezabezpieczonego chirurgicznie pnia LTW, szczególnie u pacjentów z cukrzycą i znaczenie upośledzoną kurczliwością lewej komory (EF<35%) z uwagi na częstą restenozę,
 - b) wysoki SYNTAX score,
 - c) brak zabezpieczenia kardiochirurgicznego w szpitalu lub brak podpisanej umowy o współpracy z ośrodkiem kardiochirurgicznym w innym szpitalu,
 - d) przewlekła niedrożność żylnego pomostu aortalno – wieńcowego,
 - e) niedrożność tętnicy trwająca >6 miesięcy i/lub obraz angiograficzny przemawiający za niską przewidywalną skutecznością zabiegu,
 - f) „zmiana graniczna” (zwężenie 50 – 70%) w angiografii, bez jednoznacznych danych klinicznych lub danych z FFR przemawiających za niedokrwieniem obszaru unaczynienia przez zwężone naczynie,
 - g) brak możliwości zastosowania kontrapulsacji wewnątrzaoortalnej,
 - h) koagulopatie,
 - i) zmiany typu B i C w dwóch lub więcej tętnicach zaopatrujących duże obszary żywego mięśnia sercowego. Szczególnie dotyczy to chorych z wyraźnie obniżoną frakcją wyrzutową i zmianami zlokalizowanymi w gałęzi przedniej zstępującej, zwiększone ryzyko powikłań zabiegu, szczególnie zgonu.
 - j) przeciwwskazania do zastosowania stentów uwalniających lek:
 - trudności z uzyskaniem wywiadu,
 - oczekiwane słabe przestrzeganie zaleceń terapeutycznych,

- konieczność przeprowadzenia operacji wymagającej przerwania leczenia przeciwplatekowego,
 - zwiększone ryzyko krwawienia,
 - uczulenie na ASA i kłopidogrel, prasugrel, tikagrelor,
 - bezwzględne wskazanie do długotrwałego leczenia przeciwzakrzepowego;
- k) obowiązują względne przeciwwskazania do koronarografii, jako zabiegu poprzedzającego angioplastykę wieńcową:
- udar mózgu w ciągu ostatniego miesiąca,
 - postępująca niewydolność nerek (nie jest to przeciwwskazanie w przypadku możliwości wykonania dializy),
 - czynne krwawienie (z przewodu pokarmowego, układu moczowego, dróg moczowych itd.) do czasu jego opanowania i wyrównania hemoglobiny,
 - czynne zakażenie,
 - gorączka o niejasnej etiologii,
 - znaczna niedokrwistość,
 - niekontrolowane nadciśnienie tętnicze,
 - znaczne zaburzenia elektrolitowe,
 - choroba psychiatryczna, która może zwiększyć ryzyko zabiegu na skutek braku współpracy pacjenta z zespołem,
 - zatrucie naparstnicą,
 - ciężkie zaburzenia metaboliczne do czasu wyrównania,
 - reakcja alergiczna na środek kontrastujący stwierdzona na podstawie wywiadów bez odpowiedniego leczenia przed zabiegiem, ,
 - podanie chorym ze skłonnością do kwasicy metabolicznej metforminy w ciągu 48 godzin poprzedzających zabieg,
 - doustne skuteczne leczenie przeciwzakrzepowe (wymaga czasowego obniżenia wskaźnika INR<2.
- 2) bezwzględne:
- a) brak istotnej zmiany (>50% światła) w angiografii i/lub IVUS (pole powierzchni w miejscu zwężenia >4,0mm² z wyłączeniem pnia LTW >5,9mm²) i brak niedokrwienia w testach prowokacyjnych,
 - b) brak stentów w pracowni hemodynamiki.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii lub w trakcie specjalizacji po upływie 2 lat od jej rozpoczęcia, wykonanie przez każdego z w/w specjalistów samodzielnie (pod nadzorem) co najmniej 200 angioplastyk uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego operatora kardiologii inwazyjnej na okres 3 lat, co jest potwierdzone certyfikatem AISN PTK. Dla przedłużenia certyfikatu na kolejne 3 lata konieczne jest wykonanie średnio minimum 75 zabiegów terapeutycznych na rok (225 zabiegów terapeutycznych w ciągu trzech lat) oraz uzyskanie średnio 50 punktów rocznie za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK. Jeżeli operator wykona samodzielnie ponad 500 wieńcowych zabiegów terapeutycznych do przedłużenia certyfikatu na kolejne 3 lata wymagane jest uzyskanie średnio 50 punktów rocznie za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej;
- 2) technik radiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie rozmiaru cewnika balonowego, niewłaściwe umieszczenie cewnika balonowego w miejscu zwężenia, brak pełnej dokumentacji zabiegu. Nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja). Nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia – przy dostępie udowym poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, ostrożne powolne nakłucie naczynia pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Przeprowadzanie cewników na liderze

diagnostycznym. Możliwość przyjmowania podwójnego leczenia przeciwplatekowego przez minimum 3 miesiące.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. U chorych kierowanych planowo do zabiegu podany kwas acetylosalicylowy w dawce 75 mg – 100 mg dziennie oraz clopidogrelu w dawce 75 mg dziennie przez min 7 dni. U chorych leczonych w trybie nagłym podanie dawki nasycającej kwas acetylosalicylowy (150 mg – 325 mg doustnie, lub 250 mg – 500mg iv, jeśli nie jest możliwe podanie doustne), clopidogrelu (300 mg, optymalnie 600 mg). U chorych leczonych przewlekle lekiem z grupy antagonistów witaminy K należy dwa dni przed procedurą zastąpić dotychczasowe leczenie heparyną drobnocząsteczkową, którą odstawiamy po procedurze. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym, w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. W przypadku nakłucia innej tętnicy niż promieniowa chory pozostaje w pozycji leżącej przez minimum 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W przypadku dostępu od tętnicy promieniowej nie ma potrzeby unieruchamiania chorego po zabiegu w pozycji leżącej. Chory w późniejszym okresie objęty opieką Poradni Kardiologicznej.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Silber S., Albertson P., Aviles FF et al., *Guidelines for percutaneous coronary interventions. The Task Force for Percutaneous Coronary Interventions of the European Society of Cardiology*, Eur Heart J 2005;26:804 – 47;
- 2) Legutko J., *Nowe zasady przyznawania akredytacji operatorom i ośrodkom kardiologii inwazyjnej w Polsce – propozycje Zarządu AISN PTK*, Kardiologia Inwazyjna 2(7)2012, s. 25 – 29;
- 3) *Wytyczne dotyczące postępowania w ostrym zawale serca z utrzymującym się uniesieniem odcinka ST*, Eur Heart J 2008;29:2909 – 2945;
- 4) *Wytyczne dotyczące diagnostyki i leczenia ostrych zespołów wieńcowych bez uniesienia ST*, Eur Heart J 2007;28:1598 – 1660;
- 5) *Wytyczne postępowania w stabilnej dławicy piersiowej*, Eur Heart J 2006;27:1341 – 1381;
- 6) *Przezskórne interwencje wieńcowe – wytyczne postępowania Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego*, Eur Heart J 2005;26:804 – 847;
- 7) *Kardiologia Interwencyjna*, PZWL – 2009;
- 8) *Konsensus ekspertów Amerykańskiego Towarzystwa Kardiologicznego*, 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. W przypadku dostępu promieniowego wskazane jest wykonanie testu Allena. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, umożliwiające lokalizację tętnic wieńcowych wraz z uwidocznieniem w dwóch przeciwstawnych projekcjach zwężenie poddanego angioplastyce;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 40 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 90 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 90 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany ręcznie lub ze strzykawki iniekcyjnej ciśnieniowej podany zwykle w ilości 10 ml – 20 ml. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka kontrastującego 4 ml na kg masy ciała. U chorych z przeciwwskazaniem do stosowania środków jodowych alternatywnie można zastosować środki gadolinowe.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę radiologa z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, opis anatomii tętnic wieńcowych i ich patologii, nazwę i rodzaj użytego sprzętu (cewniki balonowe, wynik zabiegu oraz opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakoterapii w trakcie zabiegu (heparyna, nitrogliceryna, bloker IIb/IIIa) Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta. Wskazane jest udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: wykonanie dodatkowych projekcji w trakcie koronarografii poprzedzającej angioplastykę może spowodować uwidocznienie nieistotnej zmiany i odstępianie od zabiegu. Zastosowanie badania FFR/IVUS może doprowadzić również do zaniechania zabiegu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak możliwości wszczęcia stentu i wykonanie angioplastyki balonowej;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenie dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości podana środka w przypadku rozszerzenia zabiegu na angioplastykę innych naczyń lub konieczność wszczęcia jednego lub kilku stentów. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania X jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe w miejscach nakłucia przezskórnego, nasiękowe + ewentualnie sedacja dożylna. W szczególnych przypadkach np. uczulenia na środek znieczulający decyzja o innym sposobie znieczulania podejmowana jest przez lekarza wykonującego badanie.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są

tętnica udowa wspólna i tętnica promieniowa lewa. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy dostępie promieniowym zalecane stosowanie zestawu do mikropunkcji i wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. Przy dostępie promieniowym koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego; ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły Seldingera, zestawy do mikropunkcji, cewniki angiograficzne typu pigtail i inne specjalistyczne, zalecane średnice 4 F – 5F, przewodniki, koszulka hemostatyczna w miejscu dostępu. cewniki prowadzące, o średnicy 5 F – 8 F o różnych krzywiznach odpowiednich do poszerzanej tętnicy wieńcowej. cewniki balonowy, stenty, lider wieńcowy, cewnik z zamontowanym stentem lekowym na balonie.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W znieczuleniu miejscowym do tętnicy udowej lub promieniowej zakładamy koszulkę naczyniową o średnicy odpowiedniej do planowanego użycia cewników terapeutycznego (5 F – 7F). W trakcie zabiegu podanie heparyny (niefrakcjonowanej – zwykle 100 jednostek na kg masy ciała lub biwalirudyny – 0,75 mg na kg masy ciała, a następnie we wlewie 1,75 mg na kg na godzinę i.v. Przez koszulkę naczyniową, po liderze diagnostycznym wprowadzamy cewniki odpowiednio do prawej i lewej tętnicy wieńcowej w celu wykonania standardowej koronarografii naczyń natywnych oraz ewentualnie pomostów wieńcowych. Następnie cewnik diagnostyczny wymieniamy na cewnik prowadzący odpowiednio dobrany do naczynia, które zamierzamy poszerzyć. Przez cewnik wprowadzamy lider wieńcowy poprzez zmianę, którą zamierzamy poszerzyć. Po liderze wieńcowym wprowadza się cewnik z zamontowanym stentem na balonie w celu poszerzenia zmiany. W większości przypadków przed implantacją stentu zaleca się wcześniejsze poszerzenie zmiany cewnikiem balonowym. Po wprowadzeniu stentu na wysokość zmiany zaleca się wykonanie kontrolnej koronarografii, jeżeli to konieczne w kilku projekcjach. Stent, następnie rozpręża się stosując ciśnienia 12 atm – 14 atm przez 15 sekund – 20 sekund, możliwe jest stosowanie wysokich ciśnień (18 atm – 20 atm) w celu dobrego dopasowania stentu do zmiany. Po zabiegu implantacji stentu, w wybranych przypadkach stosuje się postdylatację stosując cewniki balonowe niepodatne o wymiarach 1,0 – 1,1 w stosunku do odcinka referencyjnego z zastosowaniem ciśnienia 12 atm – 18 atm. Zabieg kończymy po skontrolowaniu efektu zabiegu, w co najmniej dwóch przeciwległych projekcjach, upewniając się, że po usunięciu lidera wieńcowego nie dojdzie do ostrego zamknięcia naczynia.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia (sala pooperacyjna monitorowana, OINK). Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować specjalistyczne zamykacze naczyniowe zgodnie z zaleceniem producenta. Przy dostępie

promieniowym opatrunek uciskowy może być usunięty w krótszym czasie. Odnotowanie wielkości dawki.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od obszaru anatomicznego; zalecane 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: zalecane 7.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

144. Koronaroplastyka żylnego(ych) pomostu(ów) aortalno – wieńcowego(ych) z użyciem stentu(ów) konwencjonalnego lub (DES) i systemu protekcji dystalnej lub proksymalnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.511

ICD 9: 36.101.001

2. Cel procedury.

Eliminacja spoczynkowego lub wysiłkowego niedokrwienia mięśnia sercowego, wywołanego zwężeniem lub niedrożnością żylnego pomostu aortalno – wieńcowego, poprzez implantację stentu metalowego (BMS) lub uwalniającego lek (DES) w zabezpieczeniu systemie zapobiegającym dystalnej embolizacji.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jacek Legutko, prof. UJ dr hab. med. Dariusz Dudek, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Dusznicza bolesna, ostry zawał serca, ponowny zawał serca ("dorzut"), inne ostre postacie choroby niedokrwiennej serca, przewlekła choroba niedokrwienności serca.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Poszerzenie niedrożnego lub zwężonego żylnego pomostu aortalno – wieńcowego, poprzez implantację stentu wieńcowego prowadzi do eliminacji spoczynkowego lub indukowanego niedokrwienia mięśnia sercowego w obszarze zaopatrywanym przez dany pomost. W przypadku zawału serca prowadzi to do zmniejszenia śmiertelności szpitalnej oraz ograniczenia strefy zawału. W przypadku przewlekłej choroby niedokrwiennej serca powoduje zmniejszenie dolegliwości stenokardialnych a w przypadku, gdy dany pomost zaopatruje powyżej 10% masy mięśnia lewej komory zmniejsza ryzyko zgonu i zawału serca w obserwacji odległej. Zastosowanie stentu stalowego (BMS) do poszerzenia żylnego pomostu aortalno – wieńcowego zmniejsza istotnie częstość nawrotów zwężenia w porównaniu z klasyczną angioplastyką balonową. Zastosowanie stentów uwalniających leki (DES) może być korzystne, szczególnie w przypadkach zwiększonego ryzyka reestenozy. Ze względu na duże ryzyko wystąpienia dystalnej embolizacji fragmentami zmian miażdżycowych i/lub zakrzepu podczas poszerzania żylnego pomostu aortalno – wieńcowego zalecane jest zastosowanie systemu dystalnej lub proksymalnej protekcji. Prowadzi to do istotnego zmniejszenia ryzyka zawału serca w obserwacji wczesnej i odległej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) nadwrażliwość lub alergia na środki kontrastujące – podanie zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065;
- 2) ostra niewydolność serca (wstrząs kardiogeny, obrzęk płuc);
- 3) poważna skaza krwotoczna;
- 4) ciężka niewydolność nerek;
- 5) niewyrównane zaburzenia elektrolitowe;
- 6) brak możliwości zastosowania podwójnej terapii przeciwplatekowej;
- 7) zwężenie żylnego pomostu aortalno – wieńcowego <50% w angiografii ilościowej (QCA);
- 8) brak dolegliwości wieńcowych przy optymalnej farmakoterapii lub brak dokumentacji na obecność istotnego niedokrwienia serca w badaniach czynnościowych;
- 9) świeża niedrożność żylnego pomostu aortalno – wieńcowego po zabiegu CABG (poniżej jednego miesiąca).

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Należy pamiętać o potencjalnym ryzyku uszkodzenia płodu, zwłaszcza w I trymestrze ciąży. W ostrym zawałe serca z uniesieniem odcinka ST u kobiet w ciąży wszystkie opisywane przypadki implantacji stentów były wykonane za pomocą stentów metalowych, bezpieczeństwo stosowania stentów uwalniających leki u kobiet w ciąży nie zostało określone, ponieważ stenty uwalniające leki wymagają również dłuższego okresu stosowania podwójnej terapii przeciwplatekowej, powinno się unikać ich stosowania u kobiet w ciąży. Zaleca się osłanianie ciężarnej macicy przed bezpośrednim promieniowaniem, a zwłaszcza skrócenie czasu napromieniania, zminimalizuje narażenie płodu. Zaleca się dostęp od tętnicy

promieniowej i wykonywanie procedury przez doświadczonego operatora. Procedury planowe powinny być wykonywane powyżej 12 tygodnia ciąży.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii lub w trakcie specjalizacji po upływie 2 lat od jej rozpoczęcia, wykonanie przez każdego z w/w specjalistów samodzielnie (pod nadzorem) co najmniej 200 angioplastyk uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego operatora kardiologii inwazyjnej na okres 3 lat, co jest potwierdzone certyfikatem AISN PTK. Dla przedłużenia certyfikatu na kolejne 3 lata konieczne jest wykonanie średnio minimum 75 zabiegów terapeutycznych na rok (225 zabiegów terapeutycznych w ciągu trzech lat) oraz uzyskanie średnio 50 punktów rocznie za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK. Jeżeli operator wykona samodzielnie ponad 500 wieńcowych zabiegów terapeutycznych do przedłużenia certyfikatu na kolejne 3 lata wymagane jest uzyskanie średnio 50 punktów rocznie za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej;
- 2) technik radiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne. Może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie

zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie rozmiaru cewnika balonowego, niewłaściwe umieszczenie cewnika balonowego w miejscu zwężenia, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego. Kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieprecyzyjne dobranie stentu, jego za małej lub za dużej średnicy, jatrogenne uszkodzenie tętnicy wieńcowej (dyssekcja, perforacja), nieprecyzyjne dobranie rozmiaru systemu protekcji proksymalnej lub dystalnej (za mały lub za duży wymiar filtra lub balonika okluzyjnego).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, ostrożne powolne nakłucie naczynia pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Przeprowadzanie cewników po przewodniku. Możliwość przyjmowania podwójnego leczenia przeciwplatekowego przez minimum trzy miesiące, odpowiedni dobór systemu protekcyjnego w stosunku do lokalizacji zwężenia, odpowiedni wybór stentu (BMS lub DES) w zależności od morfologii zmiany oraz obecności przeciwwskazań do przedłużonej (6 miesięcy – 12 miesięcy) podwójnej terapii przeciwplatekowej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. U chorych kierowanych planowo do zabiegu podany kwas acetylosalicylowy w dawce 75 mg – 100 mg dziennie oraz clopidogrelu w dawce 75 mg dziennie przez min 7 dni. U chorych leczonych w trybie nagłym podanie dawki nasycającej kwas acetylosalicylowy (150 mg – 325 mg doustnie, lub 250 mg – 500mg iv, jeśli nie jest możliwe podanie doustne), clopidogrelu (300 mg, optymalnie 600 mg) U chorych leczonych przewlekle lekiem z grupy antagonistów witaminy K należy dwa dni przed procedurą zastąpić dotychczasowe leczenie heparyną drobnocząsteczkową, którą odstawiamy po procedurze. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. W przypadku nakłucia innej tętnicy niż promieniowa chory pozostaje w pozycji leżącej przez minimum 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować specjalistyczne zamykacze naczyniowe przy dostępie pachwinowym. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W przypadku dostępu od tętnicy promieniowej nie ma potrzeby unieruchamiania chorego po zabiegu w pozycji leżącej.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Wijns W., i wsp., *Wytyczne dotyczące rewaskularyzacji mięśnia sercowego*, Kardiologia Polska 2010; 68, supl. VIII: 569 – 638;
- 2) Regitz – Zagrosek V., i wsp., *Wytyczne ESC dotyczące postępowania w chorobach sercowo – naczyniowych u kobiet w ciąży*, Kardiologia Polska 2011; 69, supl. VII: 341 – 400.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. W przypadku dostępu promieniowego wskazane jest wykonanie testu Allena. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zaleca się wykonywania zabiegu w projekcji umożliwiającej najlepsze obrazowanie pomostu żylnego poddawanego zabiegowi. Liczbę akwizycji należy ograniczyć do niezbędnego minimum;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: 90 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 120 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: 120 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Podanie środka kontrastującego zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany ręcznie lub ze strzykawki iniekcyjnej ciśnieniowej podany zwykle w ilości 10 ml – 20 ml. Po podaniu

obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka cieniującego 4 ml na kg masy ciała. U chorych z przeciwwskazaniem do stosowania środków jodowych alternatywnie można zastosować środki gadolinowe.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, informacje o drodze dostępu, opis anatomii tętnic wieńcowych i ich patologii, nazwę i rodzaj użytego sprzętu (cewniki balonowe, systemu do protekcji proksymalnej lub dystalnej), wynik zabiegu oraz opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu (heparyna, nitrogliceryna, bloker IIb/IIIa), udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żylnego pomostu aortalno – wieńcowego oraz stwierdzanej w trakcie zabiegu patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: zaburzenia w podstawowych funkcjach życiowych, istotne pogorszenie stanu ogólnego pacjenta, wystąpienie powikłań zagrażających życiu, złe warunki anatomiczne uniemożliwiające wykonanie trombektomii;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe nasiękowe + ewentualnie sedacja dożylna.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są tętnica udowa wspólna i tętnica promieniowa lewa. Przy drożnych tętnicach biodrowych,

dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy dostępie promieniowym zalecone stosowanie zestawu do mikropunkcji i wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. Przy dostępie promieniowym koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego; ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły Seldingera, zestawy do mikropunkcji, cewniki angiograficzne typu pig - tail i inne specjalistyczne, zalecane średnice 4 F – 5F, przewodniki, koszulka hemostatyczna w miejscu dostępu, cewniki prowadzące, o średnicy 5 F – 8 F o różnych krzywiznach odpowiednich do poszerzanej tętnicy wieńcowej, cewniki balonowy, lider wieńcowy, zestaw do protekcji proksymalnej lub dystalnej, stent BMS lub DES.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Zabieg wykonuje się pod kontrolą fluoroskopii. Po założeniu cewnika prowadzącego do ujścia pomostu aortalno – wieńcowego należy wykonać angiografię w celu uwidocznienia zwężenia. W następnym etapie do wnętrza pomostu zakłada się odpowiedni system do protekcji dystalnej. Filtry oraz system do protekcji dystalnej z balonikiem okluzyjnym wprowadza się dystalnie do miejsca zwężenia a warunkiem ich użycia jest obecność zdrowego odcinka pomostu 4 cm – 5 cm dystalnie od zwężenia. Jeżeli nie ma możliwości przeprowadzenia systemu protekcji dystalnej poprzez miejsce zwężenia (okluzji) pomostu dopuszczalne jest wstępne poszerzenie zmiany cewnikiem balonowym o małej średnicy (najczęściej 2,0 cm – 2,5 mm). W przypadku systemu do protekcji proksymalnej wprowadza się go do początkowego odcinka pomostu około 4 cm – 5 cm proksymalnie do miejsca zwężenia a warunkiem jego użycia jest obecność odpowiedniej długości zdrowego odcinka pomostu proksymalnie do zwężenia, ponieważ wyniki badań z zastosowaniem różnych systemów protekcji są porównywalne o wyborze jednego z nich decyduje anatomia pomostu oraz doświadczenie operatora ze stosowaniem poszczególnych systemów protekcji. Po skutecznym założeniu systemu protekcyjnego wykonuje się implantację stentu. Preferowana jest technika bezpośredniego stentowania bez wstępnej predylatacji. Stosunek wymiaru stentu do wymiaru referencyjnego pomostu powinien wynosić 1:1. O wyborze stentu BMS lub DES decyduje anatomia zwężenia (spodziewane ryzyko restenozy) oraz obecność ewentualnych przeciwwskazań do przedłużonej, podwójnej terapii przeciwplatekowej. Po implantacji stentu możliwe jest doprężenie stentu cewnikiem balonowym aż do uzyskania optymalnego wyniku zabiegu. każda inflacja balonu w obrębie żylnego pomostu powinna być zabezpieczona systemem protekcji, który należy usunąć dopiero po uzyskaniu optymalnego wyniku zabiegu. W przypadku wystąpienia zjawiska "slow – flow" lub "no – reflow" zaleca się dowieńcowe podanie w bolusach adenozyliny, werapamilu lub nitroprusydku sodu.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po zabiegu usuwamy koszulkę naczyniową, na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez co najmniej 6 godzin po usunięciu ucisku, chory pod kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, w przypadku dostępu promieniowego koszulka hemostatyczna usuwana jest

bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego, ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach, alternatywnie można zastosować zamykacze naczyniowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu; odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

30 minut do 60 minut, uwaga – przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	dla początkowych i końcowych scen minimum 12,5 klatek/sek. Dla ograniczenia dawki pacjenta w trakcie procedury można ograniczyć do 7 – 10 klatek/sek
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	minimum 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]:

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

145. Wałwuloplastyka balonowa zastawki mitralnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.512

ICD 9: 35.961.001

2. Cel procedury.

Procedura terapeutyczna stosowana w celu nieoperacyjnego poszerzenia zwężonej zastawki mitralnej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. med. Zbigniew Chmielak, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Do procedury kwalifikowani są chorzy objawowi z poreumatycznym zwężeniem zastawki mitralnej. Wskazaniem do wykonania przezskórnej walwuloplastyki mitralnej jest istotne zwężenie zastawki mitralnej: pole powierzchni zastawki <1.5 cm² oraz obecność cech niewydolności serca (≥ 2 klasa NYHA).

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze: naukowe podstawy metody: zgodnie z aktualnymi wytycznymi Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego opublikowanymi w European Heart Journal (2012) 33, 2451 – 2496.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Brak.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) obecna skrzeplina w lewym przedsionku,
- 2) istotna hemodynamicznie niedomykalność zastawki mitralnej,
- 3) masywne zwapnienia,
- 4) obustronne zwapnienie spoidła,
- 5) ciężka współistniejąca wada zastawki aortalnej lub zastawki trójdzielnej,
- 6) choroba tętnic wieńcowych wymagająca leczenia operacyjnego.
- 7) do zabiegu nie są kwalifikowani chorzy z prawidłową wydolnością fizyczną niezależnie od - - wielkości pola powierzchni zastawki,
- 8) nadwrażliwość lub alergia na środki kontrastujące,
- 9) ostra niewydolność serca (wstrząs kardiogeny, obrzęk płuc),
- 10) poważna skaza krwotoczna,
- 11) źle kontrolowane, ciężkie nadciśnienie tętnicze,
- 12) ciężka niewydolność nerek,
- 13) niewyrównane zaburzenia elektrolitowe.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży przezskórną walwuloplastykę mitralną można wykonywane tylko wówczas, gdy jest niezbędna dla ratowania zdrowia i życia matki z zastosowaniem protekcji radiacyjnej płodu.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Hemoksymetr oraz aparatura rejestrująca stan hemodynamiczny pacjenta, rozrusznik zewnętrzny serca, aparat do ECHO serca z głowicą przezprzełykową, aparat do pomiaru ACT.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) przezskórna walwuloplastyka mitralna wykonywana jest przez dwóch kardiologów interwencyjnych, z których lekarz nadzorujący zabieg powinien wykonać samodzielnie co najmniej 30 zabiegów przezskórnej walwuloplastyki mitralnej;
- 2) w zabiegu powinny wziąć udział dwie pielęgniarki przeszkolone w procedurach kardiologicznych;
- 3) technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg. Konieczny jest również wynik badania echokardiograficznego wykonanego w okresie 30 dni przed zabiegiem.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie rozmiaru cewnika balonowego, niewłaściwe umieszczenie cewnika balonowego w miejscu zwężenia, brak pełnej dokumentacji zabiegu. Nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja). Nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. U chorych leczonych przewlekle lekiem z grupy antagonistów witaminy K należy dwa dni przed procedurą zastąpić dotychczasowe leczenie heparyną drobnocząsteczkową, którą odstawiamy po procedurze. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przyłepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez minimum 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Następnego dnia chory ma wykonywane kontrolne badanie echokardiograficzne. Chory w późniejszym okresie objęty opieką Poradni Kardiologicznej.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *Wytyczne dotyczące postępowania w zastawkowych wadach serca Grupa Robocza Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego (ESC) ds. postępowania w zastawkowych wadach serca*, Kardiologia Polska 2007; 65: 5. European Heart Journal (2012) 33, 2451 – 2496.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, umożliwiające odpowiednie obrazowanie zastawki mitralnej, dostosowanie kolejnych projekcji do warunków anatomicznych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewników i koszulek hemostatycznych, zaopatrzenie chirurgiczne lub systemem do zapewnienia hemostazy miejsca dostępu: żyły/tętnice udowe; ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego, przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko, sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej, wykonanie opisu zabiegu, rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 90 minut, wykonanie opisu 15 minut;

- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 120 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 120 minut, wykonanie dostępu naczyniowego 15 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Podanie środka kontrastującego zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany ręcznie lub ze strzykawki iniekcyjnej ciśnieniowej podany zwykle w ilości 10 ml – 20 ml. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka cieniującego 4 ml na kg masy ciała. U chorych z przeciwwskazaniem do stosowania środków jodowych alternatywnie można zastosować środki gadolinowe.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Procedura powinna być opisana przez specjalistę kardiologa z doświadczeniem w kardiologii interwencyjnej. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje wykonanie wentrykulografii lewej komory z uwidocznieniem zastawki mitralnej i jej ew. niedomykalności, przed i po zabiegu. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, informacje o drodze dostępu, opis anatomii i patologii, nazwę i rodzaj użytego sprzętu (cewniki balonowe do walwuloplastyki) wynik zabiegu oraz opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu (heparyna, nitrogliceryna, bloker IIb/IIIa), udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do warunków anatomicznych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta). U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie wykonania zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania X jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe lub w szczególnych sytuacjach sedacja – w zależności od stanu klinicznego pacjenta – decyduje lekarz wykonujący zabieg, w miejscach nakłucia przezskórnego naczyń poza obszarem znieczulonym – miejscowe, nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem jest tętnica udowa wspólna. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail, cournand, zalecane średnice 5 F – 6F. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscach dostępu. Przewodniki angiograficzne. Dedykowany do nakłucia przegrody międzyprzedsionkowej zestaw wraz z igłą, igła do nakłucia osierdza, balon typu Inoue do walwuloplastyki zastawki mitralnej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu wymagane jest stosowanie systemu do nakłucia przegrody międzyprzedsionkowej. Podanie i.v. Heparyny (dawka standardowa – 1 mg na kg masy ciała, modyfikacja ilości – w zależności od stanu klinicznego pacjenta, ewentualnych przeciwwskazań i czasu trwania zabiegu).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską, odnotowanie wielkości dawki.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)

napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od obszaru anatomicznego; zalecane 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 do 7.

Inne: DSA, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

146. Mechaniczne usunięcie skrzepliny z tętnicy wieńcowej (trombektomia) w zawale serca - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.515

ICD 9: 36.390.001

2. Cel procedury.

Usunięcie skrzepliny z tętnicy wieńcowej, żylnego pomostu aortalno – wieńcowego lub pomostu tętniczego w celu zapobiegania zjawisku zatorowości obwodowej fragmentami zakrzepu i lub blaszki miażdżycowej podczas zabiegu koronaroplastyki tętnicy odpowiedzialnej za zawał serca lub koronaroplastyki w przebiegu zakrzepicy w uprzednio implantowanym stencie wieńcowym.

3. Sopiań (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jacek Legutko, prof. UJ dr hab. med. Dariusz Dudek, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Ostry zawał serca, ponowny zawał serca ("dorzut"), inne ostre postacie choroby niedokrwiennej serca.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Udrażnianie tętnicy odpowiedzialnej za zawał serca niesie ze sobą ryzyko wystąpienia zjawiska zatorowości obwodowej jej dystalnych odgałęzień nasierdziowych i/lub naczyń mikrokrążenia wieńcowego fragmentami zakrzepu lub blaszki miażdżycowej. Wystąpienia

tego zjawiska wiąże się ze zwiększeniem stopnia uszkodzenia mięśnia sercowego po zawale a w konsekwencji większym ryzykiem zgonu i zawału serca w obserwacji odległej. Wykazano, iż całkowite lub częściowe usunięcie skrzepliny ze światła naczynia dozawałowego za pomocą cewnika dedykowanego do przezskórnego usuwania skrzeplin wewnątrznaczyniowych przed implantacją stentu prowadzi do poprawy reperfuzji mikrokrążenia wieńcowego, a w konsekwencji do zmniejszenia ryzyka zgonu i zawału serca w obserwacji odległej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Nadwrażliwość lub alergia na środki kontrastujące, poważna skaza krwotoczna, niewyrównane zaburzenia elektrolitowe, brak możliwości zastosowania podwójnej terapii przeciwplatekowej.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Należy pamiętać o potencjalnym ryzyku uszkodzenia płodu, zwłaszcza w I trymestrze ciąży. Zaleca się osłanianie ciężarnej macicy przed bezpośrednim promieniowaniem, a zwłaszcza skrócenie czasu napromieniania, zminimalizuje narażenie płodu. Zaleca się dostęp od tętnicy promieniowej i wykonywanie procedury przez doświadczonego operatora.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Hemoksymetr oraz aparatura rejestrująca stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii lub w trakcie specjalizacji po upływie 2 lat od jej rozpoczęcia, wykonanie przez każdego z w/w specjalistów samodzielnie (pod nadzorem) co najmniej 200 angioplastyk uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego operatora kardiologii inwazyjnej na okres 3 lat, co jest potwierdzone certyfikatem AISN PTK. Dla przedłużenia certyfikatu na kolejne 3 lata konieczne jest wykonanie średnio minimum 75 zabiegów terapeutycznych na rok (225 zabiegów terapeutycznych w ciągu trzech lat) oraz uzyskanie średnio 50 punktów rocznie za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK. Jeżeli operator wykona samodzielnie ponad 500 wieńcowych zabiegów terapeutycznych do przedłużenia certyfikatu na kolejne 3 lata wymagane jest uzyskanie średnio 50 punktów rocznie za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej;
- 2) technik radiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych;

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie rozmiaru cewnika balonowego, niewłaściwe umieszczenie cewnika balonowego w miejscu zwężenia, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieprecyzyjne dobranie rozmiaru cewnika do trombektomii, jatrogenne uszkodzenie tętnicy wieńcowej (dyssekcja, perforacja).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, ostrożne powolne nakłucie naczynia pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Przeprowadzanie cewników po przewodniku, odpowiedni dobór rozmiaru cewnika do trombektomii w stosunku do średnicy tętnicy dozawalowej, utrzymywanie cewnika prowadzącego w ujściu tętnicy wieńcowej w trakcie wycofywania cewnika do trombektomii ze światła tętnicy, utrzymywanie ujemnego ciśnienia wewnątrz cewnika do trombektomii w trakcie jego wycofywania ze światła naczynia, aspiracja krwi ze światła cewnika prowadzącego po bezpośrednio usunięciu z niego trombektomu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. U chorych kierowanych planowo do zabiegu podany kwas acetylosalicylowy w dawce 75 mg – 100 mg dziennie oraz clopidogrelu w dawce 75 mg dziennie przez min 7 dni. U chorych leczonych w trybie nagłym podanie dawki nasycającej kwas acetylosalicylowy (150 mg– 325 mg doustnie, lub 250 mg – 500mg iv, jeśli nie jest możliwe podanie doustne), clopidogrelu (300 mg, optymalnie 600 mg) U chorych leczonych przewlekle lekiem z grupy antagonistów witaminy K należy dwa dni przed procedurą zastąpić dotychczasowe leczenie heparyną drobnocząsteczkową, którą

odstawiamy po procedurze. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. W przypadku nakłucia innej tętnicy niż promieniowa chory pozostaje w pozycji leżącej przez minimum 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W przypadku dostępu od tętnicy promieniowej nie ma potrzeby unieruchamiania chorego po zabiegu w pozycji leżącej. Chory w późniejszym okresie objęty opieką Poradni Kardiologicznej.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Wijns W., i wsp., *Wytyczne dotyczące rewaskularyzacji mięśnia sercowego*, Kardiologia Polska, 2010; 68, supl. VIII: 569 – 638;
- 2) Steg G., et al., *ESC Guidelines for the management of acute myocardial infarction in patients presenting with ST – segment elevation*, European Heart Journal doi:10.1093/eurheartj/ehs215.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. W przypadku dostępu promieniowego wskazane jest wykonanie testu Allena. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zaleca się wykonywania zabiegu w projekcji umożliwiającej najlepsze obrazowanie tętnicy wieńcowej poddawanej trombektomii. Liczbę akwizycji należy ograniczyć do niezbędnego minimum;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: 30 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 30 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Podanie środka kontrastującego zgodne z załącznikiem do procedury 3.065. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany ręcznie lub ze strzykawki iniekcyjnej ciśnieniowej. Podany zwykle w ilości 10 ml – 20 ml. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka cieniującego 4 ml na kg masy ciała. U chorych z przeciwwskazaniem do stosowania środków jodowych alternatywnie można zastosować środki gadolinowe.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, informacje o drodze dostępu, opis anatomii tętnic wieńcowych i ich patologii, nazwę i rodzaj użytego sprzętu (cewniki balonowe, nazwę i rodzaj użytego cewnika do trombektomii), wynik zabiegu oraz opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu (heparyna, nitrogliceryna, bloker IIb/IIIa), udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic wieńcowych oraz stwierdzonej w trakcie zabiegu patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: zaburzenia w podstawowych funkcjach życiowych, istotne pogorszenie stanu ogólnego pacjenta, wystąpienie powikłań zagrażających życiu, złe warunki anatomiczne uniemożliwiające wykonanie trombektomii;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: wracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe nasiąkowe + ewentualnie sedacja dożylna.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są tętnica udowa wspólna i tętnica promieniowa lewa. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy dostępie promieniowym zalecone stosowanie zestawu do mikropunkcji i wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. Przy dostępie promieniowym koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego; ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły Seldingera, zestawy do mikropunkcji, cewniki angiograficzne typu pig-tail i inne specjalistyczne, zalecane średnice 4 F – 5F, przewodniki, koszulka hemostatyczna w miejscu dostępu. cewniki prowadzące, o średnicy 5 F – 8 F o różnych krzywiznach odpowiednich do poszerzanej tętnicy wieńcowej. cewniki balonowy, lider wieńcowy, zestaw do przezskórnego usuwania skrzeplin wewnątrznaczyniowych.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Zabieg wykonuje się pod kontrolą fluoroskopii. Cewnik do trombektomii wprowadzany jest do światła tętnicy wieńcowej po standardowym przewodniku angioplastycznym przez cewnik prowadzący. Cewnik do trombektomii należy wprowadzić do naczynia około 1 cm przed miejscem zawierającym skrzeplinę, rozpocząć aspirację skrzepliny i kontynuować ją przesuając powoli cewnik do dystalnego odcinka naczynia. Aspirację skrzepliny wykonuje się najczęściej kilka razy, aż do uzyskania gładkich obrysów naczynia w kontrolnej angiografii. W trakcie wykonywania trombektomii nie powinno się podawać środka kontrastującego do wnętrza tętnicy. W trakcie usuwania cewnika do trombektomii ze światła naczynia cewnik prowadzący powinien znajdować się w ujściu tętnicy. Należy pamiętać o utrzymaniu negatywnego ciśnienia wewnątrz cewnika do trombektomii w trakcie jego wycofywania z cewnika prowadzącego. Po usunięciu trombektomu z cewnika prowadzącego należy zaaspirować krew z cewnika i dopiero potem podać kontrast rtg w celu udokumentowania wyniku zabiegu.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po zabiegu usuwamy koszulkę naczyniową, na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez co najmniej 6 godzin po usunięciu ucisku, chory pod kontrolą lekarską i pielęgniarstwa miejsca wkłucia, w przypadku dostępu promieniowego koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego, ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. Alternatywnie można zastosować specjalistyczne zamykacze naczyniowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu zgodnie z zaleceniem producenta; odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Średnio 15 minut, uwaga – przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	dla początkowych i końcowych scen minimum 12,5. Dla ograniczenia dawki pacjenta w trakcie procedury można ograniczyć do 7 – 10
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	minimum 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec] , inne – cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

147. Udrożnienie przewlekle zamkniętej tętnicy wieńcowej metodą klasyczną - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.516

ICD 9: 36.091.001

2. Cel procedury.

Przywrócenie drogą przezskórną przepływu krwi przez przewlekle okludowaną tętnicę wieńcową w celu poprawy ukrwienia żywego mięśnia sercowego, zmniejszenia dolegliwości dławicowych i poprawy rokowania.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. med. Wojciech Wojakowski, dr hab. med. Andrzej Ochała, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Choroba wieńcowa.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Brak specyficznych dla tej procedury.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) analogiczne jak we wszystkich typach angioplastyki wieńcowej a szczególnie obecność łagodnych lub brak dolegliwości dławicowych u pacjentów, których nie otrzymywali jak dotąd odpowiedniego leczenia farmakologicznego lub nie wykazują niedokrwienia serca, lub demonstrować tylko niedokrwienie o ograniczonym zasięgu w badaniach nieinwazyjnych,
- b) chorzy z wysokim ryzykiem powikłań i zgonów związanych z zabiegiem z wyjątkiem sytuacji, kiedy ryzyko równoważone jest poprzez oczekiwaną istotną poprawę rokowania co do życia lub jeśli jakość życia chorego bez zabiegu jest niezwykle niska,
- c) nadwrażliwość lub alergia na środki kontrastujące – podanie zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065,
- d) ostra niewydolność serca (wstrząs kardiogeny, obrzęk płuc),
- e) poważna skaza krwotoczna,
- f) źle kontrolowane,
- g) ciężkie nadciśnienie tętnicze,
- h) ciężka niewydolność nerek,
- i) niewyrównane zaburzenia elektrolitowe,
- j) brak możliwości zastosowania podwójnej terapii przeciwplatekowej;

2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Wykonywanie zabiegów u osób poniżej 16 roku życia – nie dotyczy. Wykonywanie badań rentgenodiagnostycznych u kobiet w ciąży jest ograniczone do niezbędnych przypadków, jeżeli nie mogą być one wykonane po rozwiązaniu i jeśli są niezbędne dla ratowania zdrowia i życia matki. Karmienie piersią nie jest przeciwwskazaniem do wykonania zabiegu.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii lub specjalista w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki. Odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standardów akredytacyjnych AISN PTK. Wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie rozmiaru cewnika balonowego, niewłaściwe umieszczenie cewnika balonowego w miejscu zwiężenia, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego. kolimacja wiązki promieniowania

za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieprecyzyjne dobranie rozmiaru cewnika balonowego/stentu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, ostrożne powolne nakłucie naczyń pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Przeprowadzanie cewników po przewodniku. Możliwość przyjmowania podwójnego leczenia przeciwplatekowego przez minimum trzy miesiące.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. U chorych kierowanych planowo do zabiegu podany kwas acetylosalicylowy w dawce 75 mg – 100 mg dziennie oraz clopidogrelu w dawce 75 mg dziennie przez min 7 dni. U chorych leczonych w trybie nagłym podanie dawki nasycającej kwas acetylosalicylowy (150 mg – 325 mg doustnie, lub 250 mg – 500 mg iv, jeśli nie jest możliwe podanie doustne), clopidogrelu (300 mg, optymalnie 600 mg). U chorych leczonych przewlekle lekiem z grupy antagonistów witaminy K należy dwa dni przed procedurą zastąpić dotychczasowe leczenie heparyną drobnocząsteczkową, którą odstawiamy po procedurze. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. W przypadku nakłucia innej tętnicy niż promieniowa chory pozostaje w pozycji leżącej przez minimum 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W przypadku dostępu od tętnicy promieniowej nie ma potrzeby unieruchamiania chorego po zabiegu w pozycji leżącej. Chory w późniejszym okresie objęty opieką Poradni Kardiologicznej. Wskazana jest kontrola stężenia kreatyniny oraz ewentualna konsultacja nefrologiczna w przypadku wystąpienia nefropatii pokontrastowej oraz dermatologiczna i hematologiczna w przypadku powikłań związanych z promieniowaniem rentgenowskim.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European perspective In the recanalisation of chronic Total occlusions (CTO): consensus dokument from the EuroCTO Club*, Di Mario C. et al. *Eurointervention* 2007;3:30 – 43;
- 2) *Wytyczne Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego (ESC) dotyczące postępowania w stabilnej dławicy piersiowej*, (Eur Heart J 2006;27:1341 – 81).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. W przypadku dostępu promieniowego wskazane jest wykonanie testu Allena. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja musi być dobrana tak, aby zapewnić kontrolę wprowadzania sondy do tętnicy wieńcowej i zależy od anatomii tętnic. Po usunięciu sondy należy w 2 projekcjach skontrolować tętnice wieńcowe dla wykluczenia zakrzepicy, dyssekcji i spazmu. Projekcje jak podczas standardowej koronarografii;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 90 minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 120 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 130 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: wykonanie znieczulenia i wyprowadzenie ze znieczulenia 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Podanie środka kontrastującego zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany ręcznie lub ze strzykawki iniekcyjnej ciśnieniowej podany zwykle w ilości 10 ml – 20 ml. Po podaniu

obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka cieniującego 4 ml na kg masy ciała. U chorych z przeciwwskazaniem do stosowania środków jodowych alternatywnie można zastosować środki gadolinowe.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, opis anatomii tętnic wieńcowych i ich patologii, nazwę i rodzaj użytego sprzętu (cewniki balonowe, stenty), wynik zabiegu (efekt końcowy przepływ w skali TIMI) oraz opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu (heparyna, nitrogliceryna, bloker IIb/IIIa), udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic wieńcowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta). U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej. Chory powinien być poinformowany o możliwości wystąpienia popromiennych zmian skórnych oraz zaburzeń układu krwiotwórczego.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe w miejscach nakłucia przezskórnego nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są tętnica udowa wspólna i tętnica promieniowa lewa. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy dostępie promieniowym zalecone stosowanie zestawu do mikropunkcji i wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. Przy dostępie promieniowym koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego; ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły Seldingera, zestawy do mikropunkcji, cewniki angiograficzne typu pigtail i inne specjalistyczne, zalecane średnice 4 – 5F, przewodniki, koszulka hemostatyczna w miejscu dostępu, cewniki prowadzące o średnicy 5 F – 8 F o różnych krzywiznach odpowiednich do poszerzanej tętnicy wieńcowej, cewniki balonowy, lider wieńcowy, cewnik z balonem, stenty.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Zabieg wykonywany jest według ogólnych zasad obowiązujących podczas każdego zabiegu przezskórnej angioplastyki wieńcowej. Balon tnący wprowadza się do wnętrza naczynia za pośrednictwem standardowego przewodnika angioplastycznego i pozycjonuje w miejscu zwężenia. Kluczowe znaczenie ma właściwe dobranie rozmiaru balonu tnącego do rozmiaru naczynia, który w żadnym wypadku nie powinien przekraczać stosunku wymiarów średnicy balonu tnącego i wymiaru naczynia 1,1 : 1. W trakcie inflacji balonu stosuje się ciśnienia inflacji zalecane przez producenta danego balonu, zwykle 8 atm.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po zabiegu usuwamy koszulkę naczyniową, na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi; chory pozostaje w pozycji leżącej przez co najmniej 6 godzin po usunięciu ucisku, chory pod kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, w przypadku dostępu promieniowego koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego, ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach, alternatywnie można zastosować zamykacze naczyniowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2 – 5

Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od obszaru anatomicznego; zalecane 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2 – 5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

148. Udrożnienie przewlekle zamkniętej tętnicy wieńcowej metodą wsteczną - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.517

ICD 9: 36.091.002

2. Cel procedury.

Przywrócenie drogą przezskórną przepływu krwi przez przewlekle okludowaną tętnicę wieńcową w celu poprawy ukrwienia żywego mięśnia sercowego, zmniejszenia dolegliwości dławicowych i poprawy rokowania.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. med. Wojciech Wojakowski, dr hab. med. Andrzej Ochała, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Miażdżycowe zwężenie tętnicy wieńcowej.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Brak specyficznych dla tej procedury.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Chorzy z wysokim ryzykiem powikłań i zgonów związanych z zabiegiem z wyjątkiem sytuacji, kiedy ryzyko równoważone jest poprzez oczekiwaną istotną poprawę rokowania co do życia lub jeśli jakość życia chorego bez zabiegu jest niezwykle niska, obecność przeciwwskazań do stosowania aspiryny lub tienopirydyny, uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U osób poniżej 16 roku życia – nie dotyczy. U kobiet w ciąży jest ograniczone do niezbędnych przypadków, jeżeli nie mogą być one wykonane po rozwiązaniu i jeśli są niezbędne dla ratowania zdrowia i życia matki. Karmienie piersią nie jest przeciwwskazaniem do wykonania zabiegu.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii lub specjalista w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki, odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standardów akredytacyjnych AINS PTK. Wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AINS PTK;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie

zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie rozmiaru cewnika balonowego, niewłaściwe umieszczenie cewnika balonowego w miejscu zwężenia, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, ostrożne powolne nakłucie naczynia pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Przeprowadzanie cewników po przewodniku. Możliwość przyjmowania podwójnego leczenia przeciwplatekowego przez minimum trzy miesiące.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. U chorych kierowanych planowo do zabiegu podany kwas acetylosalicylowy w dawce 75 mg – 100 mg dziennie oraz clopidogrelu w dawce 75 mg dziennie przez min 7 dni. U chorych leczonych w trybie nagłym podanie dawki nasycającej kwas acetylosalicylowy (150 mg – 325mg doustnie, lub 250 mg – 500mg iv, jeśli nie jest możliwe podanie doustne), clopidogrelu (300 mg, optymalnie 600 mg). U chorych leczonych przewlekle lekiem z grupy antagonistów witaminy K należy dwa dni przed procedurą zastąpić dotychczasowe leczenie heparyną drobnocząsteczkową, którą odstawiamy po procedurze. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. W przypadku nakłucia innej tętnicy niż promieniowa chory pozostaje w pozycji leżącej przez minimum 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W przypadku dostępu od tętnicy promieniowej nie ma potrzeby unieruchamiania chorego po zabiegu w pozycji leżącej. Chory w późniejszym okresie objęty opieką Poradni Kardiologicznej. Wskazana jest kontrola stężenia kreatyniny oraz ewentualna konsultacja nefrologiczna w przypadku wystąpienia nefropatii kontrastowej oraz dermatologiczna i hematologiczna w przypadku powikłań związanych z promieniowaniem rentgenowskiego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European perspective In the recanalisation of chronic Total occlusions (CTO): consensus dokument from the EuroCTO Club*, Di Mario C. et al. Eurointervention 2007;3:30 – 43;

- 2) *Wytyczne Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego (ESC) dotyczące postępowania w stabilnej dławicy piersiowej*, (Eur Heart J 2006;27:1341 – 81).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godz.in, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. W przypadku dostępu promieniowego wskazane jest wykonanie testu Allena. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: liczba i rodzaj projekcji musi zapewnić wizualizację tętnicy rekanalizowanej oraz tętnicy przez którą uzyskuje się dostęp do koła terali;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 90 minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 120 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 130 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany ręcznie lub ze strzykawki iniekcyjnej ciśnieniowej podany zwykle w ilości 10 ml – 20 ml. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka cieniującego 4

ml na kg masy ciała. U chorych z przeciwwskazaniem do stosowania środków jodowych alternatywnie można zastosować środki gadolinowe.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, opis anatomii tętnic wieńcowych i ich patologii, nazwę i rodzaj użytego sprzętu (cewniki balonowe, stenty), wynik zabiegu (efekt końcowy przepływ w skali TIMI), opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu (heparyna, nitrogliceryna, bloker IIb/IIIa), udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty i poziomu odejścia tętnic nerkowych oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml/ na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta). U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Cześć zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej. Chory powinien być poinformowany o możliwości wystąpienia popromiennych zmian skórnych oraz zaburzeń układu krwiotwórczego. Ryzyko wystąpienia powikłań związanych ze zwiększoną dawką promieniowania rentgenowskiego jest w przypadku zabiegów rekanalizacji CTO większe niż w przypadku angioplastyki zmian nie będących CTO.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe w miejscach nakłucia przezskórnego, nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są tętnica udowa wspólna i tętnica promieniowa lewa. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy dostępie promieniowym zalecone stosowanie zestawu do mikropunkcji i wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. Przy dostępie promieniowym koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego; ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły Seldingera, zestawy do mikropunkcji, cewniki angiograficzne typu pig-tail i inne specjalistyczne – zalecane średnice 4 F – 5 F, mikrocewniki, przewodniki, koszulka hemostatyczna w miejscu dostępu, cewniki prowadzące o średnicy 5 F – 8 F o różnych krzywiznach odpowiednich do poszerzanej tętnicy wieńcowej, cewniki balonowy, lider wieńcowy, cewnik z balonem, stenty.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Zabieg wykonywany jest według ogólnych zasad obowiązujących podczas każdego zabiegu przezskórnej angioplastyki wieńcowej. N tnący wprowadza się do wnętrza naczynia za pośrednictwem standardowego przewodnika angioplastycznego i pozycjonuje w miejscu zwężenia. W pierwszym etapie przez kolaterale przeprowadzany jest miękki przewodnik pokrywany polimerem aż do dystalnego końca okluzji, która zwykle łatwiej jest sforsować przewodnikiem niż proksymalny koniec. Następnie przeprowadza się przez kolaterale niskoprofilowy balon OTW (1,0 mm – 1,25 mm) lub dedykowany dylator (Corsair), poszerza kolaterale i wprowadza balon OTW o większej średnicy, który pozwala na wymianę przewodnicy na twardszą. Odpowiednie wsparcie uzyskuje się wypełniając balon OTW w odcinku dystalnym. Przejście przez miejsce okluzji może odbyć się na kilka sposobów: „prawdziwy” wsteczny (wstecznie przeprowadzony przewodnik i balon) lub z użyciem 2 przewodników „kissing wire” (jednocześnie wprowadzany jest przewodnik drogą klasyczną). W przypadku wejścia przewodnicy w fałszywe światło, możliwe jest także zastosowanie techniki CART, lub odwróconej techniki CART, która pozwala na wprowadzenie przewodnicy od odcinka proksymalnego do prawdziwego światła tętnicy w odcinku dystalnym po poszerzeniu balonem miejsca dysekcji śródściennej. Po sforsowaniu przewodnicą miejsca okluzji wprowadzany jest niskoprofilowy balon (lub kolejno balony o wzrastającej średnicy) i miejsce okluzji jest poszerzane. Implantację stentu wykonuje się klasyczną drogą od odcinka proksymalnego po odpowiednim poszerzeniu miejsca okluzji.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po zabiegu usuwamy koszulkę naczyniową, na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez co najmniej 6 godz. po usunięciu ucisku, chory pod kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca

wkłucia, w przypadku dostępu promieniowego koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego, ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach, alternatywnie można zastosować zamykacze naczyniowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2 – 5
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od obszaru anatomicznego; zalecane 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2 – 5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

149. Implantacja stentu dedykowanego do bifurkacji (rozwidlenia) tętnicy wieńcowej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.518

ICD 9: 00.440.001

2. Cel procedury.

Poszerzenie drogą przezskórną zwichnięcia zlokalizowanego na rozwidleniu tętnic wieńcowych w celu poprawy przepływu krwi w mięśniu sercowym, zmniejszenia dolegliwości dławicowych i poprawy rokowania.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. med. Wojciech Wojakowski, dr hab. med. Andrzej Ochała, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Miażdżycowe zwężenie tętnicy wieńcowej.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Brak specyficznych dla tej procedury.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: jak do każdej angioplastyki wieńcowej;
- 2) bezwzględne: brak istotnej zmiany w angiografii lub IVUS i brak niedokrwienia w testach prowokacyjnych,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Wykonywanie badań rentgenodiagnostycznych u osób poniżej 16 roku życia – nie dotyczy. Wykonywanie badań rentgenodiagnostycznych u kobiet w ciąży jest ograniczone do niezbędnych przypadków, jeżeli nie mogą być one wykonane po rozwiązaniu i jeśli są niezbędne dla ratowania zdrowia i życia matki. Karmienie piersią nie jest przeciwwskazaniem do wykonania zabiegu.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki. Odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standartów akredytacyjnych AISN PTK. Wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PT;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w

dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki);

- 5) wykonanie dostępu naczyniowego do implantacji stentografatu – lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie rozmiaru cewnika balonowego, niewłaściwe umieszczenie cewnika balonowego w miejscu zwężenia, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, ostrożne powolne nakłucie naczynia pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Przeprowadzanie cewników po przewodniku. Możliwość przyjmowania podwójnego leczenia przeciwplatekowego przez minimum trzy miesiące.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. U chorych kierowanych planowo do zabiegu podany kwas acetylosalicylowy w dawce 75 mg – 100 mg dziennie oraz clopidogrelu

w dawce 75 mg dziennie przez min 7 dni. U chorych leczonych w trybie nagłym podanie dawki nasycającej kwas acetylosalicylowy (150 mg – 325 mg doustnie, lub 250 mg – 500mg iv, jeśli nie jest możliwe podanie doustne), clopidogrelu (300 mg, optymalnie 600 mg) U chorych leczonych przewlekle lekiem z grupy antagonistów witaminy K należy dwa dni przed procedurą zastąpić dotychczasowe leczenie heparyną drobnocząsteczkową, którą odstawiamy po procedurze. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym, w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. W przypadku nakłucia innej tętnicy niż promieniowa chory pozostaje w pozycji leżącej przez minimum 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W przypadku dostępu od tętnicy promieniowej nie ma potrzeby unieruchamiania chorego po zabiegu w pozycji leżącej. Chory w późniejszym okresie objęty opieką Poradni Kardiologicznej.. Wskazana jest kontrola stężenia kreatyniny oraz ewentualna konsultacja nefrologiczna w przypadku wystąpienia nefropatii kontrastowej oraz dermatologiczna i hematologiczna w przypadku powikłań związanych z promieniowaniem rentgenowskiego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Brzezińska – Rajszyś G., Dąbrowski M., Rużyłło W., Witkowski A., *Kardiologia Interwencyjna*, Warszawa 2009, wyd.1;
- 2) Eeckhout E, Serruys PW, Wijns W., Vahanian A., van Sambeek, de Palma R., *Percutaneous Interventional Cardiovascular Medicine*, The PCR – EAPCI Textbook, 2012, ed. 1.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. W przypadku dostępu promieniowego wskazane jest wykonanie testu Allena. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: liczba i rodzaj projekcji musi zapewnić optymalną wizualizację bifurkacji tętnicy, jednocześnie konieczne jest zminimalizowanie dawki promieniowania i ilości środka kontrastującego. Efekt angiograficzny należy udokumentować w 2 prostopadłych projekcjach;

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego, przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko, sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej, wykonanie opisu zabiegu, rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 60 minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 120 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 130 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: wykonanie znieczulenia i wyprowadzenie ze znieczulenia 40 minut;
- 5) wykonanie dostępu naczyniowego do implantacji stentgrfatu (chirurg naczyniowy) 20 minut, chirurgiczne zaopatrzenie miejsca implantacji 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany ręcznie lub ze strzykawki iniekcyjnej ciśnieniowej podany zwykle w ilości 10 ml – 20 ml. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka cieniującego 4 ml na kg masy ciała. U chorych z przeciwwskazaniem do stosowania środków jodowych alternatywnie można zastosować środki gadolinowe.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, opis anatomii tętnic wieńcowych i ich patologii, nazwę i rodzaj użytego sprzętu (cewniki balonowe, stenty), wynik zabiegu (efekt końcowy przepływ w skali TIMI) oraz opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie

zabiegu (heparyna, nitrogliceryna, bloker IIb/IIIa), udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: jeśli konieczna jest dokładniejsza wizualizacja, w razie powikłań, przy konieczności implantacji dodatkowych stentów;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml/kg masy ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml/ na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta). U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Chory powinien być na czczo. Zabieg wymaga wcześniejszego podania leków przeciwplatekcyjnych (kwas acetylosalicylowy, kłopidogrel), wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie wykonania zabiegu, wykonanie znieczulenia nasiękowego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej. Chory powinien być poinformowany o możliwości wystąpienia popromiennych zmian skórnych oraz zaburzeń układu krwiotwórczego.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe w miejscach nakłucia przezskórnego, nasiękowe w ilości do 10 ml w stężeniu 1 % – 2%.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Możliwe jest wykonanie angioplastyki z dostępu przez tętnicę udową, promieniową lub ramieniową. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie prowadnika pod kontrolą rentgenoskopii. Standardowym dostępem są tętnica udowa i tętnica promieniowa lewa. Przy dostępie promieniowym wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu

z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do zabiegów stosujemy cewniki prowadzące, o średnicy 5 F – 8 F o różnych krzywiznach odpowiednich do poszerzanej tętnicy wieńcowej. W celu wykonania PCI stosuje się przewodnik wieńcowy, po którym wprowadza się cewnik balonowy oraz cewnik balonowy ze stentem.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Systemy stentów dedykowanych do bifurkacji dzielą się na pierwszą generację oraz nowsze konstrukcje drugiej generacji. Pod względem konstrukcji można podzielić je na:

- stenty, których główną rolą jest zapewnienie dostępu do gałęzi bocznej (nie wymagają ponownego przechodzenia przewodnicą i balonem przez oczka stentu) i ułatwiają implatację drugiego stentu w gałęzi bocznej w razie potrzeby (provisional stenting) oraz,
- systemy wymagające a priori implantacji drugiego stentu. Systemy te różnią się charakterystyką materiału, wielkością systemu wprowadzającego, obecnością leku antyproliferacyjnego oraz techniką implantacji. Z obecnie dostępnych systemów większość jest implantowana za pomocą balonu lub są samorozprężalne. Większość dostępnych stentów dedykowanych do bifurkacji wymaga systemu wprowadzającego 6 F. Trzy systemy są oparte o technologię DES (paklitaksel, biolimus A9).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Miejsca odsłoniętej tętnicy – zaopatrzenie chirurgiczne. Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia (sala pooperacyjna monitorowana, OIOM). Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować specjalistyczne zamykacze naczyniowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu, odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2 – 5
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od obszaru anatomicznego; zalecane 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2 – 5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

150. Przeszkórna angioplastyka wieńcowa z wykorzystaniem urządzeń ablacyjnych (rotablacja, laser) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.519

ICD 9: 00.662.000

2. Cel procedury.

Angioplastyka wieńcowa przy pomocy urządzeń ablacyjnych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. med. Dariusz Dudek, dr med. Jacek Legutko, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Choroba niedokrwienna serca.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Urządzenia ablacyjne (aterektomia kierunkowa, aterektomia rotacyjna, laser) stosowane są podczas standardowych zabiegów angioplastyki wieńcowej w celu zmniejszenia objętości blaszki miażdżycowej zwężającej światło tętnicy wieńcowej, zwykle przed implantacją stentu wieńcowego. Wprowadzenie aterektomii kierunkowej (DCA) było etapem poszukiwania sposobów na zmniejszenie restenozy. Ogólna zasada działania DCA polega na stopniowym ścinaniu tkanek wpuklających się do światła tętnicy lub żylnego pomostu aortalno – wieńcowego, a następnie usunięciu ich łącznie na zewnątrz. Aterektomia tnąca jest w chwili obecnej najczęściej stosowana w celu usunięcia złogów miażdżycowych z przed implantacją stentu wieńcowego. Wiele badań prowadzonych samodzielnie przez ośrodki stosujące tę metodę, a także dane pochodzące z badań wieloośrodkowych i z rejestrów wykazały, że aterektomia jest metodą bezpieczną i skuteczną w rękach doświadczonego operatora. Jej skuteczność jest oceniana na 80 – 99% przy częstości powikłań 1,5 – 10%. Wyniki trzech randomizowanych badań porównujących DCA z PTCA w tętnicach wieńcowych – CAVEAT I, CCAT, BOAT – i w pomostach żylnych – CAVEAT II – wykazały wyższą skuteczność DCA, większe światło poszerzanego naczynia po zabiegu i podobną częstość powikłań. Nie ma jednoznacznego stanowiska dotyczącego optymalizacji balonem efektu uzyskanego za pomocą DCA. Powyższe badania nie wykazały zmniejszenia częstości restenozy po DCA. Jednak w tych badaniach nie uzyskano optymalnego efektu poszerzenia światła naczynia. W badaniu BOAT i OARS optymalna DCA pozwoliła zmniejszyć częstość restenozy w porównaniu do DCA. Najczęstsze powikłania DCA to: nagłe zamknięcie naczynia, no –

flow, slow – flow, rozległe oporne na leczenie kurcze naczyń, dysekcje, pęknięcia naczyń, perforacje naczyń prowadzące do tamponady, wzrost enzymów sercowych. Obecnie DCA stosuje się rzadko w zmianach de novo o lokalizacji ostialnej lub na rozwidleniu tętnic przy wymaganym doświadczeniu kardiologa interwencyjnego (Zalecenie Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego klasy IIb, poziom C) Ideą aterektomii rotacyjnej (rotablacji) jest zeszlifowanie złogów wapnia z wewnątrznaczyniowej powierzchni blaszki miażdżycowej za pomocą szybkoobrotowego bora. Rotablacji nie traktuje się jako ostatecznego zabiegu mogącego dać wystarczające poszerzenie światła naczyń a jedynie przygotowanie do angioplastyki balonowej i/lub stentowania. Odległe wyniki rotablacji zależą od tego jakiej techniki towarzyszącej użyto, aby uzyskać optymalny efekt poszerzenia światła tętnicy. Najniższą częstość restenozy obserwuje się po skojarzeniu rotablacji z implantacją stentów, szczególnie jeśli optymalny efekt bezpośredni zostaje potwierdzony badaniem IVUS. Rotablacje zaleca się w przypadkach zwłókniałych lub znacznie uwapnionych zmian uznanych za trudne do sforsowania balonem lub niedostatecznie poszerzone planują implantacją stentu (zalecenie Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego klasy D). Laserowa angioplastyka wieńcowa (ELCA) polega na redukcji wielkości zmiany miażdżycowej zlokalizowanej w tętnicy wieńcowej przez poddanie jej oddziaływaniu monochromatycznej wiązki światła lasera o odpowiedniej długości i energii za pośrednictwem fiberoptycznego cewnika umieszczonego wewnątrzwieńcowo. Do potencjalnych zastosowań ELCA należą szczególne typy zmian miażdżycowych, zazwyczaj trudne do optymalnego zaopatrzenia z zastosowaniem konwencjonalnych technik przezskórnej rewaskularyzacji. Wymieniane są: twarde zwapniałe blaszki miażdżycowe, konieczność redukcji blaszki miażdżycowej w celu umożliwienia wprowadzenia i implantacji stentu, zmiany długoodcinkowe, niedrożność tętnic wieńcowych, zabiegi w żylnych pomostach aortalno – wieńcowych, skrzepliny w świetle naczyń, restenoza w stencie, zmiany ogniskowe u chorych po przeszczepie serca.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Obecność przeciwwskazań do stosowania aspiryny lub tienopirydyny, niewydolność nerek uniemożliwiająca podanie środka kontrastującego, alergia na środek kontrastujący, wymiar naczyń mniejszy niż wymiar cewnika, bardzo kręty przebieg naczyń.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki. Odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standardów akredytacyjnych AISON PTK, wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISON PTK;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie rozmiaru cewnika balonowego, niewłaściwe umieszczenie cewnika balonowego w miejscu zwężenia, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia, wprowadzanie prowadników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, ostrożne powolne nakłucie naczyń pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Przeprowadzanie cewników po prowadniku. Możliwość przyjmowania podwójnego leczenia przeciwplatekowego przez minimum trzy miesiące.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. U chorych kierowanych planowo do zabiegu podany kwas acetylosalicylowy w dawce 75 mg – 100 mg dziennie oraz clopidogrelu w dawce 75 mg dziennie przez min 7 dni. U chorych leczonych w trybie nagłym podanie dawki nasycającej kwas acetylosalicylowy (150 mg – 325 mg doustnie, lub 250 mg – 500mg iv, jeśli nie jest możliwe podanie doustne), clopidogrelu (300 mg, optymalnie 600 mg) U chorych leczonych przewlekłe lekiem z grupy antagonistów witaminy K należy dwa dni przed procedurą zastąpić dotychczasowe leczenie heparyną drobnocząsteczkową, którą odstawiamy po procedurze. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. W przypadku nakłucia innej tętnicy niż promieniowa chory pozostaje w pozycji leżącej przez minimum 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W przypadku dostępu od tętnicy promieniowej nie ma potrzeby unieruchamiania chorego po zabiegu w pozycji leżącej. Chory w późniejszym okresie objęty opieką Poradni Kardiologicznej.. Wskazana jest kontrola stężenia kreatyniny oraz ewentualna konsultacja nefrologiczna w przypadku wystąpienia nefropatii kontrastowej oraz dermatologiczna i hematologiczna w przypadku powikłań związanych z promieniowaniem rentgenowskiego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) *Aktualne wytyczne Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego (ESC)*;
- 2) Safian R.D., *Coronary atherectomy: directional and extraction techniques. Text Book of Interventional Cardiology*, Sanders 2003;523 – 548;
- 3) Bertrand M., Van Belle E., *Rotational atherectomy. Text Book of Interventional Cardiology*, Sanders 2003;549 – 557;
- 4) Topaz O., Das T., Dahm J., Madyhoon H., Perin E., Ebersole D., *Excimer laser revascularisation: current indications, applications and techniques*, Lasers Med Sci. 2001;16(2):72 – 7. Review.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. W przypadku dostępu promieniowego wskazane jest wykonanie testu Allena. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: standardowe projekcje koronarograficzne pozwalające uwidocznić zmianę w sposób optymalny;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 60 minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 70 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 70 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany ręcznie lub ze strzykawki iniekcyjnej ciśnieniowej podany zwykle w ilości 10 ml – 20 ml. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka cieniującego 4 ml na kg masy ciała. U chorych z przeciwwskazaniem do stosowania środków jodowych alternatywnie można zastosować środki gadolinowe.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, opis anatomii tętnic wieńcowych i ich patologii, nazwę i rodzaj użytego sprzętu (cewniki balonowe, stenty), wynik zabiegu (efekt końcowy przepływ w skali TIMI) oraz opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu (heparyna, nitrogliceryna, bloker IIb/IIIa), udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic wieńcowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta), u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, założenie cewnika do pęcherza moczowego (jeśli wymagany), odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie wykonania zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, wykonanie znieczulenia miejscowego.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania X jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są tętnica udowa i tętnica promieniowa lewa. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy dostępie promieniowym zalecone stosowanie zestawu do mikropunkcji i wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. Przy dostępie promieniowym koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego; ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail, headhunter, inne specjalistyczne, zalecane średnice 4 F – 5F, przewodniki, koszulka hemostatyczna w miejscu dostępu, cewniki prowadzące o średnicy 5 F – 8 F o różnych krzywiznach odpowiednich do poszerzonej tętnicy wieńcowej, cewnik balonowy, stenty, zestawy do ablacji.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu można zastosować przewodniki hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. Heparyny (dawka standardowa – 100 jednostek na kg masy ciała modyfikacja ilości – w zależności od stanu klinicznego pacjenta i ewentualnych przeciwwskazań).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia (sala pooperacyjna monitorowana, OINK). Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować specjalistyczne zamykacze naczyniowe zgodnie z zaleceniem producenta. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1 Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3 Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	dla początkowych i końcowych scen minimum 12,5. Dla ograniczenia dawki pacjenta w trakcie procedury można ograniczyć do 7 – 10
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	minimum 10, zalecane 15

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 do 5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

151. Przezskórna angioplastyka wieńcowa z zastosowaniem balonu tnącego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.520

ICD 9: 00.661.000

2. Cel procedury.

Podczas angioplastyki zmiany będącej przyczyną restenozy w stencie można rozważyć IIB C (ESC) – zastosowanie balonu tnącego lub nacinającego w celu uniknięcia uszkodzenia sąsiednich segmentów naczynia spowodowanego ześlizgnięciem się balonu.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. UJ dr hab. med. Dariusz Dudek, lek med. Roman Wojdyła, dr n. med. Jacek Legutko, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Choroba niedokrwienna serca.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Cewnik balonowy tnący jest wytwarzany z niepodatnego materiału (non compliant). Na powierzchni pokrytej hydrofilną substancją wzdłuż długiej osi umieszczone są 3 lub przy średnicy balonu powyżej 3,5 mm i więcej 4 laserowo wycinane klinowate ostrza o długości od 6 mm – 15 mm. Wysokość ostrza wynosi około 0,25 mm. Ostatnie generacje balonów tnących na każdym ostrzu posiadają 1 wcięcie lub 2 wcięcia, co zwiększyło giętkość urządzenia. Cewniki wytwarzane są w systemie „rapid exchange” oraz „over the wire” współpracują z przewodnikami 0,014 cala. Podczas deflacji ostrza zapadają się do wnętrza balonu, co minimalizuje możliwość uszkodzenia naczynia w trakcie manipulacji i pozycjonowania urządzenia. Balony tnące stosuje się celem zastąpienia przypadkowego i niekontrolowanego pęknięcia błony wewnętrznej i nierzadko środkowej pod wpływem rozciągania jej balonem podczas inflacji przez kontrolowane nacięcia blaszki naczyniowej i błony wewnętrznej przez ostrza balonu. Obecnie cewniki balonowe tnące stosuje się w celu wstępnego poszerzenia zwężeń miażdżycowych przed implantacją stentu wieńcowego w celu umożliwienia optymalnego rozprężenia stentu w świetle naczynia. Dotyczy to szczególnie zwężeń zlokalizowanych w ujściu lub na rozwidleniu tętnicy oraz zmian zwłókniałych i zwapniałych. Dzięki zastosowaniu balonu tnącego do wstępnego poszerzenia zwężeń niepodatnych uzyskuje się większe światło naczynia co może zmniejszać ryzyko wystąpienia restenozy i zakrzepicy w stencie. Zastosowanie balonu tnącego jest alternatywą dla zabiegu rota ablacji, która wymaga specjalnego sprzętu i odpowiednio przeszkolonego personelu. Restenoza w stencie (ISR) podczas rozprężania cewnika balonowego tnącego w stencie ostrza działają jak kotwice blokując ślizganie się cewnika balonowego na twardej i gładkiej tkance neointymy. Przesuwanie się względem stentu tradycyjnego cewnika balonowego grozi uszkodzeniem a nawet rozwarstwieniem ściany naczynia, zwiększając ryzyko ostrej i podostrej okluzji naczynia. W badaniu RESCUT wykazano, iż rzadziej w przypadku użycia w ISR balonu tnącego zachodzi konieczność implantacji kolejnego stentu. W zaleceniach ESC w restenozie w stencie należy rozważyć zastosowanie balonu tnącego IIB C.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Przeciwwskazania takie same jak w przypadku standardowego zabiegu angioplastyki wieńcowej.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W ciąży ze wskazań życiowych, należy pamiętać o potencjalnym ryzyku uszkodzenia płodu, zwłaszcza w I trymestrze ciąży. Zaleca się osłanianie ciężarnej macicy przed bezpośrednim promieniowaniem, a zwłaszcza skrócenie czasu napromieniania, zminimalizuje narażenie płodu.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki. Odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standartów akredytacyjnych AISN PTK. Wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Powikłania po donaczyniowym podaniu jodowych środków kontrastujących. po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki,

pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie rozmiaru cewnika tnącego, niewłaściwe umieszczenie cewnika tnącego w miejscu zwężenia, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, ostrożne powolne nakłucie naczynia pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Przeprowadzanie cewników po przewodniku. Możliwość przyjmowania podwójnego leczenia przeciwplatekowego przez minimum trzy miesiące. Kluczowe znaczenie to właściwe dobranie rozmiaru balonu do rozmiaru naczynia w żadnym wypadku nie powinno się przekraczać stosunku wymiarów średnicy balonu i naczynia 1,1 : 1, unikanie wysokich ciśnień powolne generowanie ciśnienia inflacji oraz ostrożne manewrowanie sprzętem.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. U chorych kierowanych planowo do zabiegu podany kwas acetylosalicylowy w dawce 75 mg – 100 mg dziennie oraz clopidogrelu w dawce 75 mg dziennie przez min 7 dni. U chorych leczonych w trybie nagłym podanie dawki nasycającej kwas acetylosalicylowy (150 mg – 325 mg doustnie, lub 250 mg – 500 mg iv, jeśli nie jest możliwe podanie doustne), clopidogrelu (300 mg, optymalnie 600 mg). U chorych leczonych przewlekle lekiem z grupy antagonistów witaminy K należy dwa dni przed procedurą zastąpić dotychczasowe leczenie heparyną drobnocząsteczkową, którą odstawiamy po procedurze. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. W przypadku nakłucia innej tętnicy niż promieniowa chory pozostaje w pozycji leżącej przez minimum 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W przypadku dostępu od tętnicy promieniowej nie ma potrzeby unieruchamiania chorego po zabiegu w pozycji leżącej. Chory w późniejszym

okresie objęty opieką Poradni Kardiologicznej.. Wskazana jest kontrola stężenia kreatyniny oraz ewentualna konsultacja nefrologiczna w przypadku wystąpienia nefropatii kontrastowej oraz dermatologiczna i hematologiczna w przypadku powikłań związanych z promieniowaniem rentgenowskiego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Wijns W., i wsp., *Wytyczne dotyczące rewaskularyzacji mięśnia sercowego*, Kardiologia Polska 2010; 68, supl. VIII: 569 – 638.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. W przypadku dostępu promieniowego wskazane jest wykonanie testu Allena. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zaleca się wykonywania zabiegu w projekcji umożliwiającej najlepsze obrazowanie tętnicy wieńcowej poddawanej angioplastyce z użyciem cewnika balonowego tnącego. Liczbę akwizycji należy ograniczyć do niezbędnego minimum;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: 30 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 30 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy,

nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany ręcznie lub ze strzykawki iniekcyjnej ciśnieniowej podany zwykle w ilości 10 ml – 20 ml. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka cieniującego 4 ml na kg masy ciała. U chorych z przeciwwskazaniem do stosowania środków jodowych alternatywnie można zastosować środki gadolinowe.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, opis anatomii tętnic wieńcowych i ich patologii, nazwę i rodzaj użytego sprzętu (cewniki balonowe, stenty), wynik zabiegu (efekt końcowy przepływ w skali TIMI), opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmkologii w trakcie zabiegu (heparyna, nitrogliceryna, bloker IIb/IIIa), udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic wieńcowych oraz stwierdzanej w trakcie zabiegu patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: zaburzenia w podstawowych funkcjach życiowych, istotne pogorszenie stanu ogólnego pacjenta, wystąpienie powikłań zagrażających życiu, brak zgody chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania X jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe w miejscach nakłucia przezskórnego, nasiękowe + ewentualnie sedacja dożylna.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są tętnica udowa i tętnica promieniowa lewa. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii.. Przy dostępie promieniowym zalecone stosowanie zestawu do mikropunkcji i wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. Przy dostępie promieniowym koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego; ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail, inne specjalistyczne, zalecane średnice 4 F – 5F. przewodniki, koszulka hemostatyczna w miejscu dostępu. cewniki prowadzące, o średnicy 5 F – 8 F o różnych krzywiznach odpowiednich do poszerzanej tętnicy wieńcowej. cewnik balonowy, stenty, cewnik balonowy tnący.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Zabieg wykonywany jest według ogólnych zasad obowiązujących podczas każdego zabiegu przezskórnej angioplastyki wieńcowej. Jednorazowego użytku cewnik balonowy tnący wprowadza się do wnętrza naczynia za pośrednictwem standardowego przewodnika angioplastycznego i pozycjonuje w miejscu zwężenia. Kluczowe znaczenie ma właściwe dobranie rozmiaru balonu tnącego do rozmiaru naczynia, który w żadnym wypadku nie powinien przekraczać stosunku wymiarów średnicy balonu tnącego i wymiaru naczynia 1,1 : 1. W trakcie inflacji balonu stosuje się ciśnienia inflacji zalecane przez producenta danego balonu, zwykle 8 atm.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po zabiegu usuwamy koszulkę naczyniową, na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez co najmniej 6 godzin po usunięciu ucisku, chory pod kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, w przypadku dostępu promieniowego koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego, ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach, alternatywnie można zastosować zamykacze naczyniowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania, zaś ekspozycji na promieniowanie rentgenowskie zależy od przebiegu zabiegu.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu

obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu, zalecane 2 – 7
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od obszaru anatomicznego; zalecane 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 do 7.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

152. Zabieg radiologiczny – podanie leku do tętnicy wieńcowej przez cewnik perfuzyjny

- część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.521

ICD 9: 37.920.001

2. Cel procedury.

Selektywne dostarczenie leku (abciximab) u pacjenta z ostrym zawałem serca z uniesieniem odcinka ST do obszaru skrzepliny i pękniętej blaszki miażdżycowej pozwalające na bardziej selektywne i bezpieczne zastosowanie abciximabu w stosunku do podania systemowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. UJ dr hab. med. Dariusz Dudek dr med. Grzegorz Heba, dr med. Jacek Legutko, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Choroba niedokrwienna serca. Ostry zawał serca, ponowny zawał serca ("dorzut"), inne ostre postacie choroby niedokrwiennej serca.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Podstawy zastosowania leku abciximab do tętnicy wieńcowej przez cewnik perfuzyjny u pacjentów z ostrym zawałem serca z uniesieniem odcinka ST opierają się na założeniu, że kontrolowane uwalnianie leku w wysokim stężeniu w obszarze pękniętej blaszki miażdżycowej odpowiedzialnej za zawał serca ma silniejszy efekt i większe bezpieczeństwo aniżeli podanie systemowe. Związane jest to z krótkim okresem półtrwania leku oraz wysokim powinowactwem do receptorów, co powoduje wystąpienie wysokich stężeń leku

(ok. 300 – krotnie więcej w stosunku do podania dożylnego) oraz optymalizację dyfuzji w obrębie skrzepliny po podaniu dowieńcowo poprzez cewnik infuzyjny. Podanie leku do tętnicy wieńcowej przez cewnik perfuzyjny pozwala również na zwiększenie efektów związanych z działaniem przeciwzapalnym leku, co sprzyja zmniejszeniu efekty uszkodzenia poreperfuzyjnego. Prowadzi to do polepszenia przepływu na poziomie mięśnia sercowego oraz zapobiega upośledzeniu rezerwy wieńcowej. Ponadto podanie leku do tętnicy wieńcowej przez cewnik perfuzyjny zmniejsza ryzyko powikłań krwotocznych. Aktualne wytyczne PTK/ESC pt. "Postępowanie w ostrym zawałe serca z utrzymującym się uniesieniem odcinka ST" nie uwzględniają opcji leczenia poprzez podanie leku do tętnicy wieńcowej przez cewnik perfuzyjny natomiast podanie abciximabu jest umiejscowiona w klasie wskazań IIaA. Przeprowadzone badania kliniczne wskazują jednak, że podanie abciximabu bezpośrednio do naczynia wieńcowego w porównaniu do systemowego podania dożylnego może poprawić wynik kliniczny oraz zmniejszyć obszar zawału serca. Whore i wsp. w swojej publikacji opisali randomizowane badanie kliniczne u 403 pacjentów z ostrym zespołem wieńcowym leczonych przez dowieńcowe podanie abciximabu, a w grupie kontrolnej systemowe podanie leku. Badacze zademonstrowali redukcje wystąpienia niepożądanych zdarzeń sercowo – naczyniowych w obserwacji 30 dniowej (10,2% IC vs. 20,2% IV, $p < 0,0008$). Podobne wyniki istotnej statystycznie redukcji niepożądanych zdarzeń sercowo – naczyniowych zaprezentował Kakkar i wsp. u pacjentów w obserwacji 6 miesięcznej. Thiele i wsp. opublikowali badanie u 154 pacjentów, w którym wykazano redukcję wielkości zawału serca (15,1 % IC vs. 23,4% IV, $p=0,01$) i zwiększenie rezolucji odcinka ST (77,8% vs. 70% IV, $p=0,006$) oraz trend w kierunku redukcji ilości niepożądanych zdarzeń sercowo – naczyniowych (5,2% IC vs. 15,5 IV, $p=0,06$). Wewnątrzwieńcowe podanie abciximabu w stosunku do podania systemowego powoduje zmniejszenie wielkości zawału serca, obstrukcji mikro krążenia, polepszenia perfuzji w czasie pierwotnej angioplastyki wieńcowej u pacjentów z ostrym zespołem wieńcowym.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Udar krwotoczny lub udar o nieznanym pochodzeniu w jakimkolwiek czasie, udar niedokrwienny w czasie ostatnich 6 miesięcy, uraz lub nowotwory ośrodkowego układu nerwowego, wywiad tętniaków, przetok tętniczo – żylnych, niedawny rozległy uraz/operacja/uszkodzenie głowy (w ostatnich 3 tygodniach), wywiad krwawienia z przewodu pokarmowego lub układu moczowo płciowego, w ostatnim miesiącu, rozwarstwienie aorty, nakłucia, których nie można ucisnąć (np. biopsja wątroby, nakłucie lędźwiowe), duża operacja w przeciągu 6 miesięcy, płytki $< 100,000$ cells/mm³, or Hgb < 10 g/Dl, znana nadwrażliwość na przeciwwskazania do zastosowania abciximabu, aspiryny, bivalirudiny, kłopidogrelu, lub prasugrelu, aktualna terapia lekami przeciwkrzepliwymi, leczenie doustnymi lekami przeciwzakrzepowym, ciąża lub 1. tydzień połogu (względne), nadciśnienie tętnicze odporne na leczenie farmakologiczne (skurczowe ciśnienie krwi > 180 mmHg i/lub rozkurczowe > 110 mmHg), zaawansowane choroby wątroby, infekcyjne zapalenie wsierdzia, czynny wrzód trawienny, nieskuteczna resuscytacja, przeszczep organów lub oczekiwanie na przeszczep.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Należy pamiętać o potencjalnym ryzyku uszkodzenia płodu, zwłaszcza w I trymestrze ciąży. Zaleca się osłanianie ciężarnej macicy przed bezpośrednim promieniowaniem, a zwłaszcza

skrócenie czasu napromieniania, zminimalizuje narażenie płodu. Zaleca się dostęp od tętnicy promieniowej i wykonywanie procedury przez doświadczonego operatora.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki. Odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standardów akredytacyjnych AISCN PTK. Wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISCN PTK;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następującą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne. Może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego. Stosowanie abciximabu razem z heparyną i kwasem acetylosalicylowym wymaga monitorowania parametrów krzepnięcia. Nie stwierdzano niekorzystnych interakcji z pochodnymi kumaryny stosowanymi przed angioplastyką i po niej, β – adrenolitykami, antagonistami wapnia, inhibitorami ACE, azotanami.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, nieprecyzyjne umieszczenie cewnika perfuzyjnego, niewłaściwie dobrana dawka leku trombolitycznego, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja). nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, ostrożne powolne nakłucie naczynia pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Przeprowadzanie cewników po przewodniku. Możliwość przyjmowania podwójnego leczenia przeciwplatekowego przez minimum trzy miesiące.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

W przypadku pilnych wskazań do zabiegu (ostry zawał mięśnia sercowego) przed zabiegiem chory powinien otrzymywać Aspirynę w dawce nasycającej 300 mg a następnie 75 mg dziennie, oraz kłopidogrel w dawce nasycającej 600 mg i podtrzymującej 75 mg dziennie. Przed zabiegiem chory powinien mieć pobrane próbki krwi celem wykonania podstawowych badań laboratoryjnych obejmujących oznaczenie grupy krwi, morfologii, elektrolitów oraz układu krzepnięcia. Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym, w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. W przypadku nakłucia innej tętnicy niż promieniowa chory pozostaje w pozycji leżącej przez minimum 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. W przypadku dostępu od tętnicy promieniowej nie ma potrzeby unieruchamiania chorego po zabiegu w pozycji leżącej. Chory w późniejszym okresie objęty opieką Poradni Kardiologicznej. Wskazana jest kontrola stężenia kreatyniny oraz ewentualna konsultacja nefrologiczna w przypadku wystąpienia nefropatii kontrastowej oraz dermatologiczna i hematologiczna w przypadku powikłań związanych z promieniowaniem rentgenowskiego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Thiele H., Schindler K., Friedenberger J., Eitel I., Föhn G., Grebe E., Erbs S., Linke A., Möbius – Winkler S., Kivelitz D., Schuler G., *Intracoronary compared with intravenous bolus abciximab application in patients with ST – elevation myocardial*

infarction undergoing primary percutaneous coronary intervention: the randomized Leipzig immediate percutaneous coronary intervention abciximab IV versus IC in ST – elevation myocardial infarction trial, Circulation. 2008;118:49 – 57;

- 2) Wohrle J., Grebe OC, Nusser T., et al., *Reduction of adverse cardiac events with intracoronary compared with intravenous bolus application of abciximab in patients with acute myocardial infarction or unstable angina undergoing coronary angioplasty*, Circulation 2003;107(14):1840 – 1843;
- 3) Kakkar AK, Moustapha A., Hanley HG, et al., *Comparison of intracoronary vs. intravenous administration of Abciximab in coronary stenting*, Catheter Cardiovasc Interv 2004;61(1):31 – 34;
- 4) *Aktualne wytyczne PTK/ESC pt. "Postępowanie w ostrym zawale serca z utrzymującym się uniesieniem odcinka ST.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie sprzętu jednorazowego używanego standardowo do zabiegu (igła do nakłucia, przewodniki, zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik prowadzący, cewnik perfuzyjny);
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. W przypadku dostępu promieniowego wskazane jest wykonanie testu Allena. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zaleca się wykonywania zabiegu w projekcji umożliwiającej najlepsze obrazowanie dozawałowej tętnicy wieńcowej, do której podawany jest lek przez cewnik perfuzyjny. Liczbę akwizycji należy ograniczyć do niezbędnego minimum;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: 30 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 30 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany ręcznie lub ze strzykawki iniekcyjnej ciśnieniowej. Podany zwykle w ilości 10 ml – 20 ml. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka cieniującego 4 ml na kg masy ciała. U chorych z przeciwwskazaniem do stosowania środków jodowych alternatywnie można zastosować środki gadolinowe.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, opis anatomii tętnic wieńcowych i ich patologii, nazwę i rodzaj użytego sprzętu (cewniki balonowe, stenty) wynik zabiegu (efekt końcowy przepływ w skali TIMI) oraz opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu (heparyna, nitrogliceryna, bloker IIb/IIIa i inn.), udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic wieńcowych oraz stwierdzonej w trakcie zabiegu patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: zaburzenia w podstawowych funkcjach życiowych, istotne pogorszenie stanu ogólnego pacjenta, wystąpienie powikłań zagrażających życiu, złe warunki anatomiczne uniemożliwiające podanie leku do tętnicy wieńcowej przez cewnik perfuzyjny;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe w miejscach nakłucia przezskórnego, nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są tętnica udowa wspólna i tętnica promieniowa lewa. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy dostępie promieniowym zalecone stosowanie zestawu do mikropunkcji i wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. Przy dostępie promieniowym koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego; ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły Seldingera, zestawy do mikropunkcji, cewniki angiograficzne typu pigtail i inne specjalistyczne, zalecane średnice 4 F – 5F, mikrocewniki, przewodniki, koszulka hemostatyczna w miejscu dostępu. cewniki prowadzące, o średnicy 5 F – 8 F o różnych krzywiznach lider wieńcowy, cewnik perfuzyjny.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Zabieg wykonywany jest według ogólnych zasad obowiązujących podczas każdego zabiegu przezskórnej angioplastyki wieńcowej. Jednorazowego użytku cewnik perfuzyjny do dowieńcowego podawania leków wprowadza się do wnętrza naczynia za pośrednictwem standardowego przewodnika angioplastycznego i pozycjonuje w miejscu zwężenia/ okluzji tętnicy wieńcowej. Miejscem uwalniania leku jest cała powierzchnia balonu posiadającego mikropory, będącego integralną częścią cewnika perfuzyjnego. Lek jest wstrzykiwany do wnętrza tętnicy w trakcie niskociśnieniowej inflacji balonu. Po całkowitym przejściu zmiany lub jej częściowej penetracji (przynajmniej 1 mm) należy podać wewnątrzwieńcową dawkę abciximabu. Dawkowanie abciximabu jest zgodne z zaleceniami (0,25 mg na kg masy ciała) we wstrzyknięciu dowieńcowym trwającym ok. 1 minuty, a następnie stały wlew dożylny w dawce 0,125 µg na kg masy ciała na minutę (nie więcej niż 10 µg na minutę) do decyzji lekarza wykonującego procedurę. Jeśli nie uda się przejść zmiany lub jej częściowo spenetrować, należy usunąć cewnik infuzyjny i wykonać predylatację standardowym cewnikiem balonowym o średnicy 2,0 mm. Następnie wykonać ponowną próbę przejścia cewnikiem perfuzyjnym. Jeśli ponownie nie uda się pokonać zwężenia, należy wykonać inflację cewnikiem infuzyjnym proksymalnie do zmiany i dokonać infuzji leku. Po zakończeniu infuzji należy zastosować negatywne ciśnienie na balonie infuzyjnym i usunąć system z ciała pacjenta.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po zabiegu usuwamy koszulkę naczyniową, na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez co

najmniej 6 godzin po usunięciu ucisku, chory pod kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, w przypadku dostępu promieniowego koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego, ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach, alternatywnie można zastosować zamykacze naczyniowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania, zaś ekspozycji na promieniowanie rentgenowskie zależy od przebiegu zabiegu.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu, zalecane 15
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od obszaru anatomicznego; zalecane 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 do 5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

153. Wprowadzenie balonu do aorty i kontrapulsacja wewnątrzortalna (IABP) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.522

ICD 9: 37.610.000

2. Cel procedury.

Urządzenie do kontrapulsacji wewnątrzortalnej (IABP) stosuje się w celu mechanicznego wspomaganie układu krążenia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. med. Wojciech Wojakowski, dr hab. med. Andrzej Ochała, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Lewokomorowa niewydolność serca/wstrząs kardiogeny, dławica niestabilna oporna na leczenie, komorowe zaburzenia rytmu spowodowane niedokrwieniem mięśnia sercowego, wsparcie i stabilizacja układu krążenia u pacjentów wysokiego ryzyka podczas zabiegów angioplastyki wieńcowej, powikłania mechaniczne spowodowane zawałem mięśnia sercowego (niedomykalność zastawki mitralnej, ubytek przegrody międzykomorowej, pęknięcie mięśnia brodawkowatego), profilaktyczne wsparcie podczas operacji kardiochirurgicznych lub u pacjentów z wysokim ryzykiem sercowym poddawanych zabiegom pozasercowym, wychodzenie z krążenia pozaustrojowego, stłuczenie serca, wstrząs septyczny z niewydolnością lewokomorową.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Głównym efektem hemodynamicznym zastosowania IABP jest poprawa perfuzji wieńcowej na skutek przemieszczenia krwi do proksymalnego odcinka aorty przez rozprężenie balonu podczas rozkurczu serca oraz zmniejszenie obciążenia następczego i zapotrzebowania na tlen poprzez deflację balonu podczas skurczu serca. Powoduje to zmniejszenie napięcia ścian lewej komory i zwiększenie rzutu serca. Korzyści z tej metody zależą od objętości i umiejscowienia balonu, czynności serca, podatności aorty i obwodowego oporu naczyniowego. Zastosowanie IABP prowadzi do spadku ciśnienia skurczowego (o ok. 20%), wzrostu ciśnienia rozkurczowego (o ok. 30%), niewielkiego zwolnienia czynności serca, zmniejszenia średniego ciśnienia zaklinowania w tętnicy płucnej (o ok 20%) i zwiększenia rzutu serca (o ok 20%). W najnowszych wytycznych Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego dotyczących leczenia zawału mięśnia sercowego z uniesieniem odcinka ST, zastosowanie kontrapulsacji wewnątrzaoortalnej u pacjentów we wstrząsie kardiogenym uzyskało siłę zaleceń klasy IIb z poziomem dowodów B.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) tętniak aorty piersiowej lub brzusznej,
- b) zaawansowane zmiany miażdżycowe w tętnicach biodrowych i aorcie,
- c) obecność pomostów udowo-podkolanowych,
- d) zaburzenia krzepnięcia,
- e) przeciwwskazania do stosowania heparyny;

2) bezwzględne:

- a) ciężka i umiarkowana niedomykalność zastawki aortalnej,
- b) rozwarstwienie aorty,
- c) brak zgody pacjenta.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedury z zakresu radiologii zabiegowej mogą być wykonywane tylko wówczas, gdy są niezbędne dla ratowania zdrowia i życia matki. U kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta, przewoźny panel sterowania do IABP, sprzęt i leki niezbędne do reanimacji, zapasowe pojemniki z helem, balony IABP o zróżnicowanych wymiarach do stosowania według wzrostu pacjenta (wzrost <160 cm – balon 34 ml, wzrost 160 cm – 182 cm – balon 40 ml, wzrost >182 cm – balon 50 ml).

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki. Odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standartów akredytacyjnych AINSN PTK. Wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AINSN PTK;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg. Skierowanie musi zawierać opis lub wnioski z badania UKG wykluczającego przeciwwskazania do założenia IABP.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne. Może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie rozmiaru cewnika balonowego, niewłaściwe umieszczenie cewnika balonowego w miejscu zwężenia, brak pełnej dokumentacji zabiegu. Nieuzasadnione

nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja). Nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, ostrożne powolne nakłucie naczyń pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przeprowadzanie cewników po przewodniku. Górna część balonu powinna znajdować się 1 cm – 2 cm dystalnie od lewej tętnicy podobojczykowej, dolna powyżej tętnic nerkowych. Należy unikać nadmiernej siły, w przeciwnym razie może dojść do uszkodzenia błony balonu lub rozwarstwienia tętnicy. Położenie balonu zawsze należy potwierdzić przy użyciu fluoroskopii lub radiogramu klatki piersiowej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po zabiegu chory powinien być leczony w oddziale intensywnej terapii kardiologicznej. Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek z jałowych gazików oraz zabezpieczenie koszulki hemostatycznych i cewnika balonowego za pomocą szwów skórnych. Zaleca się leczenie heparyną pod kontrolą ACT. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez cały czas stosowania IABP oraz przez 12 godzin po jego usunięciu.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *ESC Guidelines for the management of acute myocardial infarction in patients presenting with ST, segment elevation* 2012;
- 2) Brzezińska – Rajszyś G., Dąbrowski M., Rużyło W., Witkowski A., *Kardiologia Interwencyjna*, Warszawa 2009, wyd.1;
- 3) Eeckhout E., Serruys PW, Wijns W., Vahanian A., van Sambeek, de Palma R., *Percutaneous Interventional Cardiovascular Medicine, The PCR – EAPCI Textbook*, 2012, ed. 1.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: jeśli pozwala na to stan kliniczny chory powinien być na czczo, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu procedury i zagrożeniu radiacyjnym;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA umożliwiające lokalizację odejścia tętnicy podobojczykowej lewej, obejmujące zakresem badania rozwidlenie aorty oraz tętnice biodrowe łącznie z odejściem tętnic biodrowych wewnętrznych, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Stabilizacja koszulki hemostatycznej oraz cewnika balonu za pomocą szwów skórnych, założenie opatrunku jałowego, usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej po kilku godzinach po kontroli INR, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 20 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 40 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Podanie środka kontrastującego zgodne z załącznikiem do procedury 3.065. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany ręcznie lub ze strzykawki iniekcyjnej ciśnieniowej. Podany zwykle w ilości 10 ml – 20 ml. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka cieniującego 4 ml na kg masy ciała. U chorych z przeciwwskazaniem do stosowania środków jodowych alternatywnie można zastosować środki gadolinowe.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, opis anatomii naczyń i ich patologii, nazwę i rodzaj użytego sprzętu oraz

opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu, udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta. Opis procedury powinien także uwzględnić rozmiar balonu, potwierdzenie skuteczności sterowania kontrapulsacji, stopień wspomaganie (1:1 – 1:3), opis podstawowych parametrów życiowych.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: powikłania badania;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, ew. założenie cewnika do pęcherza moczowego, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie wykonania zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Kolimacja do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej. Chory powinien być poinformowany o możliwości wystąpienia popromiennych zmian skórnych oraz zaburzeń układu krwiotwórczego. Kobiety powinny zostać poinformowane o niebezpieczeństwie dla płodu związanym z promieniowaniem i pouczone o konieczności wykonania testu ciążowego (jeśli stan kliniczny i tryb zabiegu na to pozwalają). Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

W zależności od stanu klinicznego pacjenta. Znieczulenie ogólne decyduje lekarz anestezjolog. Znieczulenie miejscowe, nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Zalecane stosowanie igły jednoczęściowej. Do wprowadzenia balonu używana jest prowadnica dostarczana w zestawie z balonem. Zabieg może być wykonany bez użycia koszulki naczyniowej jednak może zwiększyć to ryzyko krwawienia w miejscu wkłucia. Możliwe jest także założenie IABP z dostępu przez tętnicę ramieniową.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Koszulka hemostatyczna 8 F, prowadnica, ewentualnie cewniki angiograficzne typu pig-tail 6 F jeśli procedura wymaga wizualizacji tętnic udowych i biodrowych.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu można zastosować prowadniki hydrofilne dla przejścia przez kręte tętnice udowe a następnie wymienić je na prowadnice do założenia balonu za pomocą cewnika angiograficznego. Wskazane podanie dożylnie heparyny niefrakcjonowanej (dawka 70U na kg, pod kontrolą ACT). Po wprowadzeniu prowadnika do łuku aorty wprowadzany jest po nim balon w ten sposób aby jego koniec znajdował się dystalnie od odejścia tętnicy podobojczykowej lewej, a proksymalny odcinek powyżej odejścia tętnic nerkowych.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po zabiegu miejsce wkłucia zabezpieczone jałowym opatrunkiem. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez cały czas stosowania kontrapulsacji pod kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia na sali OIOK. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Pielęgniarka i lekarz powinni regularnie kontrolować ocieplenie kończyny w celu oceny ryzyka niedokrwienia. Po zakończeniu stosowania IABP i uzyskaniu normalizacji parametrów krzepnięcia usunięcie balonu oraz koszulki tętniczej z zastosowaniem ucisku przez około 30 minut. Alternatywnie można zastosować specjalistyczne zamykacze naczyniowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu; odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, (zalecane 10 pulsów na sek). Uwaga – przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	2 – 5
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu, zalecane 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: 2 – 5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

154. Wprowadzenie urządzenia do przezskórnego wspomaganie pracy lewej komory (LVAD) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.523

ICD 9: 37.622.000

2. Cel procedury.

Wprowadzenie do jamy lewej komory drogą przezskórną urządzenia w celu mechanicznego wspomaganie lewej komory.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Łukasz Lewicki, dr n. med. Dariusz Ciećwierz, prof. dr hab. Andrzej Rynkiewicz, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną, ostry zawał serca, wstrząs kardiogeny, ostra niewydolność serca.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wstrząs kardiogeny, który występuje u 5% – 10% chorych z ostrym zawałem serca jest najczęstszą przyczyną zgonu tych pacjentów w szpitalu. Pomimo dynamicznego rozwoju technik leczenia inwazyjnego i operacyjnego śmiertelność wewnątrzszpitalna pozostaje wysoka i wynosi 50 % – 60%. Urządzenia do wspomaganie lewej komory (LVAD) serca umożliwiają częściowe lub całkowite wspomaganie krążenia w sytuacji ostrej niewydolności serca. W odróżnieniu od szeroko obecnie stosowanej kontrapulsacji wewnątrzaoortalnej (IABP), której użycie powoduje niewielki wzrost rzutu serca głównie poprzez redukcję obciążenia następczego (afterload), LVAD zapewniają aktywne zwiększenie rzutu serca zastępując niewydolne serce. W odróżnieniu od zestawu krążenia pozaustrojowego, mechanizm działania LVAD oparty na aktywnej aspiracji utlenionej krwi z lewego przedsionka lub lewej komory i bezpośredniej podaży do aorty, nie wymaga zastosowania oksygenatora. Wśród szeregu dostępnych urządzeń LVAD do najlepiej opisanych i najczęściej stosowanych zaliczyć należy: system TandemHeart (Cardiac Assist Inc, USA) oraz system Impella Recover LP 2,5 (Impella Cardiosystems, AG Aachen, Niemcy). Skuteczność pierwszego z wymienionych poddano ocenie w randomizowanym badaniu porównującym zastosowanie TandemHeart i IABP u pacjentów z ostrym zawałem serca powikłanym wstrząsem kardiogenym. Wykazano istotny statystycznie wzrost wskaźnika sercowego w grupie chorych, u których zastosowano TandemHeart w porównaniu z grupą pacjentów leczonych IABP. Podobny korzystniejszy dla LVAD efekt obserwowano w zakresie redukcji ciśnienia zaklinowania w tętnicy płucnej. Nie zaobserwowano natomiast istotnych statystycznie różnic w redukcji śmiertelności w grupach TandemHeart i IABP, na co wpływ mógł mieć odnotowany wyższy odsetek powikłań w grupie LVAD takich jak: konieczność transfuzji krwi, zespół wykrzepiania wewnątrznaczyniowego (DIC), gorączka oraz niedokrwienie kończyn dolnych. System TandemHeart zapewnia przepływ krwi na poziomie ok. 4 l/min, redukcję ciśnienia zaklinowania w tętnicy płucnej (PAWP) oraz zapotrzebowania mięśnia sercowego na tlen, a także powoduje wzrost rzutu serca oraz

średniego ciśnienia tętniczego. System Impella Recover LP 2,5 powoduje istotny wzrost rzutu serca, średniego ciśnienia tętniczego oraz obniżenie PAWP. W odróżnieniu od TandemHeart procedura zakładania systemu Impella jest znacznie prostsza. Wymaga mniejszego rozmiaru pochewki naczyniowej (13 F), oparta jest na standardowej i dobrze znanej operatorom technice wstecznego umieszczenia urządzenia na przewodniku w lewej komorze serca. Ponadto nie wymaga dojścia transseptalnego do lewego przedsionka oraz zastosowania krążenia pozaustrojowego. System Impella Recover 2,5 LP generuje rzut na poziomie 2,5 l/min, co zapewnia wystarczające wsparcie hemodynamiczne niewydolnego serca w trakcie zabiegu angioplastyki wieńcowej. Obecnie doświadczenie z systemem Impella oparte jest na ponad 600 przypadkach klinicznych i nielicznych badaniach randomizacyjnych. W jednym z nich porównującym skuteczność zastosowania Impella i IABP u chorych z ostrym zawałem serca powikłanym wstrząsem kardiogenym wykazano statystycznie istotny wzrost rzutu serca po 30 minutach w grupie pacjentów leczonych systemem LVAD. Nie wykazano zmniejszenia śmiertelności w grupie LVAD.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Znaczne i nieodwracalne poresuscytacyjne uszkodzenie mózgu, warunki anatomiczne znacznie utrudniające bądź uniemożliwiające wykonanie zabiegu, zwłaszcza zaawansowana miażdżyca tętnic kończyn dolnych, obecność skrzepliny w lewej komorze serca, kardiomiopatia przerostowa z zawężeniem drogi odpływu, istotna wada zastawki aortalnej oraz obecność sztucznej zastawki w pozycji aortalnej, obecność przeciwwskazań do stosowania heparyny, ciężkie, czynne krwawienie, sepsa.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) przy wykonywaniu procedury wprowadzenia urządzenia do przezskórnego wspomaganie pracy lewej komory bierze udział dwóch lekarzy (według standardów Sekcji Interwencji Sercowo – Naczyniowych PTK jeden z lekarzy wykonujących zabieg musi być kardiologiem interwencyjnym posiadającym doświadczenie w przeprowadzaniu zabiegów terapeutycznych w obrębie tętnic wieńcowych); lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii lub lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II

stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki. Odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standardów akredytacyjnych AISON PTK. Wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISON PTK;

- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie procedur kardiologicznych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych i klinicznych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po donaczyniowym podaniu jodowych środków kontrastujących. po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatek i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne. Może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca dostępu, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. Chory powinien być nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Implantacja LVAD wymaga pełnej heparynizacji do czasu zakończenia pracy urządzenia.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po zabiegu chory powinien być leczony w oddziale intensywnej terapii kardiologicznej. Po usunięciu urządzenia, na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Opieka anesteziologa – typowa w zależności od zastosowanego znieczulenia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Thiele H., *Aktualne wytyczne Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego (ESC) postępowania w ostrej niewydolności serca, ostrym zawale mięśnia sercowego oraz przezskórnych interwencji wieńcowych*, European Heart Journal, 2005;26:1276 – 83;
- 2) Bavry A *Impella LP, Randomized comparison of intra – aortic balloon support with a percutaneous left ventricular assist device in patients with revascularized acute myocardial infarction complicated by cardiogenic shock, 2.5 vs. IABP in Cardiogenic Shock (ISAR – SHOCK) The American College of Cardiology Cardiosource 2008.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Należy prowadzić monitoring EKG, pulsoksymetrii i ciśnienia tętniczego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja LAO 60 stopni umożliwiająca lokalizację zastawki aortalnej, aorty wstępującej i lewej komory;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Po zabiegu chory powinien być leczony w oddziale intensywnej terapii kardiologicznej. Po usunięciu urządzenia, na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Opieka anesteziologa – typowa w zależności od zastosowanego

znieczulenia. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko. Sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej. Wykonanie opisu zabiegu. Rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

Założenie przezskórne urządzenia zajmuje około 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie wymagane.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Nie dotyczy.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: nie dotyczy;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Cześć zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe w miejscach nakłucia przezskórnego, nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Nie dotyczy.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W znieczuleniu miejscowym do tętnicy udowej zakładana jest pochwka naczyniowa 6 F, która następnie jest wymieniana na pochwę z przygotowanego zestawu urządzenia. Prowadnik angiograficzny umieszczany jest w jamie lewej komory serca. Następnie po przewodniku do lewej komory wprowadzana jest pompa i podłączona do zewnętrznego urządzenia sterującego. Prawidłowe położenie urządzenia potwierdzone jest za pomocą skopii rentgenowskiej. W trakcie zabiegu wymagana jest heparynizacja pod kontrolą APTT.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po zabiegu chory powinien być leczony w oddziale intensywnej terapii kardiologicznej. Po usunięciu urządzenia, na miejsce wkłucia przezskórno stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Opieka anestezjologa – typowa w zależności od zastosowanego znieczulenia. Wartość dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta umieszczana jest w opisie zabiegu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	3 – 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec] ≤ 7 .

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazu.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

155. Przeskórna implantacja sztucznej zastawki płucnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.530

ICD 9: 35.263.001

2. Cel procedury.

Naprawa drogi odpływu prawej komory u pacjentów z dysfunkcją homograftu płucnego, wszczepionego u nich przed laty w celu korekcji złożonej wady serca.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n.med. Marcin Demkow, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną, dysfunkcja konduitu (zwężenie homograftu lub niedomykalność zastawki homograftu) łączącego prawą komorę z tętnicą płucną u pacjentów po korekcji złożonej wrodzonej wady serca (tetralogia Fallota, atrezja płucna, przełożenie pni tętnicznych czy wrodzone zwężenie zastawki aorty po korekcji metodą Rossa).

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Kandydatami do zabiegu przeznaczyniowego są pacjenci którzy przebyli w przeszłości operacje korekcji wad serca z wszczepieniem homograftu płucnego (pobranego ze zwłok), łączącego drogę odpływu prawej komory z tętnicą płucną i u których w wyniku zmian degeneracyjnych doszło do dysfunkcji zastawki homograftu. Do zabiegu kwalifikowani być mogą również pacjenci u których wykonano korekcję drogi odpływu prawej komory przy pomocy łąty. Największą grupę pacjentów stanowią chorzy po operacji tetralogii Fallota a następnie w kolejności, chorzy po korekcji atrezji płucnej, przełożenia wielkich naczyń ze stenozą płucną i pacjenci u których wrodzone zwężenie zastawki aorty leczono przy pomocy operacji Rossa (homograf został wszczepiony w miejsce przeszczepionej w ujście aortalne własnej zastawki płucnej). Wskazaniem do wszczepienia zastawki jest: istotne zwężenie i/lub istotna (umiarkowana/duża) niedomykalność zastawki homograftu, rozstrzeń prawej komory i/lub uporczywe zaburzenia rytmu. Są to zwykle młodzi ludzie (w drugiej lub trzeciej dekadzie życia), którzy przebyli operacje korekcyjne we wczesnym dzieciństwie. Niektórzy wymagali już drugiej i kolejnej reoperacji której celem była wymiana zdegenerowanego homograftu. Do dysfunkcji homograftu dochodzi średnio po około 10 latach. Kolejne operacje obarczone są coraz wyższym ryzykiem. Dostęp operacyjny do leżącego za mostkiem konduitu, często zrośniętego ze ścianą klatki piersiowej i zwapniałego, jest znacznie bardziej niebezpieczny i nieoperacyjne wszczepienie zastawki może być jedyną opcją terapeutyczną. Kilkuletnie doświadczenia pokazują wysoką skuteczność zabiegu i niewielki odsetek powikłań. Nie opisano zgonów związanych z procedurą. Najczęstszym powikłaniem późnym było pęknięcie stelażu zastawki, które obserwowano u 1/5 chorych a niektórzy wymagali powtórzenia zabiegu. Ze względu na krótki okres obserwacji nie jest znana trwałość zastawki wszczepianej przezskórnie. Zabieg jednak może być powtarzany.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) przeciwwskazania do znieczulenia ogólnego,
 - b) uczulenie na aspirynę i heparynę;
- 2) bezwzględne:

- a) ostra lub przewlekła infekcja ogólna lub stwierdzana obecność ognisk infekcji,
- b) brak dostępu przez naczyniowego,
- c) niesprzyjająca anatomia drogi odpływu prawej komory,
- d) anatomia żylna uniemożliwiająca wprowadzenie koszulki 22 French,
- e) niedrożność żył systemowych,
- f) niesprzyjająca do wszczepienia anatomia drogi odpływu prawej komory,
- g) infekcja i aktywne zapalenie wsierdza oraz uczulenie na aspirynę i heparynę,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Nie wykonuje się u kobiet w ciąży. Karmienie piersią nie jest przeciwwskazaniem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] ± 5%

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii (lekarz z dużym doświadczeniem w wykonywaniu przeznaczeniowych zabiegów interwencyjnych w strukturalnych chorobach serca). Odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standardów akredytacyjnych AISN PTK. Wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) w zabiegu powinny wziąć udział dwie pielęgniarki przeszkolone w procedurach kardiologicznych;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego

i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych i klinicznych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne. Może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie rozmiaru zastawki, brak pełnej dokumentacji zabiegu. Nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja). Nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego. Bardzo istotna jest precyzyjna ocena anatomii drogi odpływu prawej komory i związana z tym kwalifikacja do zabiegu oraz wybór odpowiedniej wielkości zastawki. W przeciwnym wypadku istnieje ryzyko niepowodzenia zabiegu w postaci przemieszczenia zastawki lub jej embolizacji w okresie okołozabiegowym lub później.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, ostrożne powolne nakłucie naczyń pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu). Przeprowadzanie cewników po przewodniku. Możliwość przyjmowania podwójnego leczenia przeciwplatekowego przez minimum trzy miesiące. Specjalnej ostrożności wymaga manipulowanie stosunkowo sztywnymi urządzeniami w jamach serca w czasie zabiegu. Stąd wynika konieczność wykonywania wszystkich manewrów pod kontrolą skopii rentgenowskiej. Szczególną uwagę należy zwrócić na odpowietrzanie systemu koszulek i cewników w czasie zabiegu oraz skuteczne leczenie przeciwzakrzepowe (heparyna). Bardzo istotna jest precyzyjna ocena anatomii drogi odpływu prawej komory i związana z tym kwalifikacja do zabiegu oraz wybór odpowiedniej wielkości zastawki. W przeciwnym wypadku istnieje ryzyko niepowodzenia zabiegu w postaci przemieszczenia zastawki lub jej embolizacji w okresie okołozabiegowym lub później.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. U chorych leczonych przewlekle lekiem z grupy antagonistów witaminy K należy dwa dni przed procedurą zastąpić dotychczasowe leczenie heparyną drobnocząsteczkową, którą odstawiamy po procedurze. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bezpośrednio po zabiegu, chorzy wracają do swojego oddziału. Następnego dnia chory ma wykonywane kontrolne badanie echokardiograficzne. W kolejnej dobie może być wypisywany jest do domu. Miesiąc, 6 miesięcy i rok po zabiegu wskazane są ambulatoryjne wizyty kontrolne w celu oceny stanu pacjenta oraz skuteczności zabiegu. Wskazane jest wykonanie echokardiografii przezklatkowej oraz badania rtg klatki piersiowej. Zalecane leczenie farmakologiczne: kwas acetylosalicylowy w dawce 100 mg – 150 mg przez 6 miesięcy po implantacji.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *ESC Guidelines for the management of grown – up congenital heart disease (new version 2010). The Task Force on the Management of Grown – up Congenital HeartDisease of the European Society of Cardiology (ESC), Endorsed by the Association for European Paediatric Cardiology (AEPC)European Heart Journal (2010) 31, 2915 – 2957;*
- 2) Bonhoeffer P., Boudjemline Y., Qureshi SA i wsp., *Percutaneous insertion of the pulmonary valve*, J Am Coll Cardiol. 2002; 39, 1664 – 9;
- 3) Khambadkone S., Bonhoeffer P., *Nonsurgical pulmonary valve replacement: why, when, and how?*,Catheter Cardiovasc Interv. 2004; 62, 401 – 8;
- 4) Demkow M., Rużyłło W., Włodarska EK i wsp., *Nieoperacyjne wszczepienie zastawki płucnej – pierwsze doświadczenia*, Kardiol Pol, 2009, 67, 110 – 114;
- 5) Kusa J., Szkutnik M., Białkowski J. i wsp., *Pierwsze doświadczenia w przezcewnikowym wszczepieniu zastawki płucnej w leczeniu złożonych wrodzonych wad serca*, Kardiol Pol, 2009, 67, 348 – 352;
- 6) Rużyłło W., Włodarska EK, Demkow M. i wsp., *Przeznaczeniowe wszczepienie zastawki płucnej – wczesne wyniki pierwszych zabiegów w Polsce*, Post Kardiol Interw, 2009, 5, 7 – 17;
- 7) Lurz P., Coats L., Khambadkone S. i wsp., *Percutaneous pulmonary valve implantation: impact of evolving technology and learning curve on clinical outcome*, Circulation 2008, 117, 1964 – 72.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. Chory powinien być poinformowany

o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowe projekcje – lewoboczna i skos przedni prawy (RAO) 30 do 45 stopni z dogłównym (cranial) odchyleniem ramienia C o 15 – 30 stopni, obszar obrazowania – droga odpływu prawej komory. W przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych tak, aby najlepiej zobrazować miejsce wszczęcia zastawki;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko, sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej, wykonanie opisu zabiegu, rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 150 minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 190 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 190 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: wykonanie znieczulenia i wyprowadzenie ze znieczulenia 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy 300 mgJ – 400 mgJ w ilości 120 ml – 200 ml niejonowy, zalecany izotoniczny, podany do drogi odpływu prawej komory wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 30 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 15 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na

objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, anatomii, stwierdzonej patologii, kolejności wykonanych czynności, opis balonu użytego do wszczęcia dodatkowego stentu, opis rodzaju wszczępionego stentu, oraz opis rodzaju i wielkości wszczępionej zastawki, a także opis bezpośredniego wyniku zabiegu, opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu, udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje powinny być dostosowane do anatomii drogi odpływu prawej komory;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: zaburzenia w podstawowych funkcjach życiowych, istotne pogorszenie stanu ogólnego pacjenta, wystąpienie powikłań zagrażających życiu, złe warunki anatomiczne uniemożliwiające wykonanie zabiegu;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania X jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie – ogólne dotchawicze lub sedacja – decyduje lekarz anestezjolog; w miejscach nakłucia przezskórnego znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej. Przy drożnych żyłach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego. W przypadku niedrożności żył biodrowych możliwy dostęp od żyły szyjnej.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail, multitrack, zlecane średnice 6 F. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscach dostępu. Prowadniki angiograficzne i prowadniki o zwiększonej sztywności (do wprowadzenia i stabilizacji balonów i systemu z zastawką, w drodze odpływu prawej komory. Dedykowany do implantowanej protezy zastawkowej system wprowadzający. Balon do wszczepienia dodatkowego stentu i balon wysokociśnieniowy do jego ewentualnego doprężenia lub do ewentualnej optymalizacji protezy po jej implantacji.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu wymagane jest stosowanie prowadników o odpowiedniej sztywności pozwalające na bezpieczne i stabilne przeprowadzenie systemu do implantacji wraz z protezą płucną do miejsca jej implantacji. Podanie i.v. Heparyny (dawka standardowa – 100 jednostek na kg).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Średnio 30 minut – 60 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	3 – 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 do 7.

Inne: DSA, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

156. Zamknięcie przetrwałego otworu owalnego (PFO) przy pomocy zapinki typu Amplatz - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.532
ICD 9: 35.712.000

2. Cel procedury.

Uszczelnienie przegrody międzyprzedsionkowej w celu wtórnej prewencji zatorowości systemowej w mechanizmie zatorów skrzyżowanych przez drożny otwór owalny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n.med. Marcin Demkow, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Zatorowość systemowa w udowodnionym (pewnym) lub przypuszczalnym mechanizmie zatoru skrzyżowanego przez drożny otwór owalny (w tym pacjenci z drożnym otworem owalnym którzy przebyli mózgowy udar kryptogeny).

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

U co czwartego człowieka nie dochodzi do zarośnięcia otworu owalnego i pozostaje on drożny, stanowiąc potencjalną drogę dla przecieku z prawego do lewego przedsionka w sytuacjach, gdy gradient ciśnień przez przegrodę ulegnie odwróceniu. W przeciwnym razie przegroda zwykle pozostaje szczelna. Nadmiernie ruchoma, wiotka przegroda międzyprzedsionkowa zwana jest potocznie przez echokardiografistów tętniakiem i jest wynikiem nadmiaru tkanki w okolicy otworu owalnego. Częstość występowania tętniaka ocenia się na około 2% populacji, a 50 % – 80% ludzi z tętniakiem ma drożny otwór owalny. U osób z drożnym otworem owalnym obecność tętniakowatej przegrody międzyprzedsionkowej wiąże się z możliwością szerszego otwierania się otworu. Należy podkreślić, że drożny otwór owalny oraz tętniak przegrody międzyprzedsionkowej są wariantem anatomicznym zdrowego serca. Drożny otwór owalny może w pewnych sytuacjach stać się wrotami dla przedostawania się materiału zatorowego z systemowego krążenia żylnego do dużego krążenia tętniczego (zator skrzyżowany). Przejście materiału zatorowego może nastąpić tylko wtedy, gdy ciśnienie po prawej stronie przekroczy ciśnienie w lewym przedsionku. U pacjentów bez współistniejącej choroby serca czy płuc, taka sytuacja jest wynikiem wzmożonego powrotu żylnego po zwolnieniu napięcia w czasie próby Valsalvy (również np., kaszel, defekacja). U niektórych ludzi przeciek prawo – lewy może mieć również miejsce w czasie normalnego wdechu. W szczególnych sytuacjach, w „spoczynku” strumień krwi spływającej z żyły głównej dolnej kierowany przez zastawkę Eustachiusza może otwierać otwór owalny, jak w krążeniu płodowym. Uszczelnienie przegrody międzyprzedsionkowej u osób z PFO może być wskazane tylko jako prewencja wtórna w pewnych sytuacjach klinicznych które przedstawiono poniżej. Udowodniona pewna zatorowość skrzyżowana. Zatorowość skrzyżowana jest praktycznie pewna, gdy istnieje droga dla prawo – lewego przecieku oraz zidentyfikowano źródło zatorów w żylnym krążeniu systemowym lub prawym przedsionku, przy braku takiego źródła w lewym sercu (np. nawracające mózgowo epizody niedokrwienne czy zatory systemowe u chorych

z zakrzepowym zapaleniem żył czy stwierdzanymi skrzeplinami w systemowym krążeniu żylnym, zatorowość płucna). W tych sytuacjach uszczelnienie przegrody międzyprzedsionkowej zabezpiecza przed nawrotami epizodów zatorowych.

Mózgowy udar kryptogeny.

U 35 % – 40% pacjentów młodszych niż 55 lat, którzy przebyli niedokrwienny udar mózgu nie udaje się ustalić przyczyny tego epizodu. Udary te nazywane są kryptogennymi. Drożny otwór owalny występuje wyraźnie częściej u pacjentów z udarem kryptogennym (45 % – 60%), niż u zdrowych (22 % – 32%). Zatorowość paradoksalna (skrzyżowana, przez PFO) jest sugerowanym mechanizmem odpowiedzialnym za udary kryptogenne, pomimo że zwykle brak jest bezpośrednich dowodów dla jego potwierdzenia. Rozpoznanie zatorowości skrzyżowanej stawiane jest jednak „przez wykluczenie” i zawiera różny stopień prawdopodobieństwa a nie pewność. Tylko zalecenia Amerykańskiej Akademii Neurologii precyzują wskazania do zabiegów przeznaczyniowych zamknięcia otworu owalnego. Według tych zaleceń zabiegi te powinny być wykonywane u osób z drożnym otworem owalnym (z tętniakiem lub bez), u których wystąpiły nawrotowe udary kryptogenne mimo stosowanego leczenia przeciwkrzepliwego/przeciwpłytkowego. Bardziej rozległe wskazania są przedmiotem dyskusji i zostaną wyjaśnione po wynikach badań wieloośrodkowych z randomizacją do leczenia zachowawczego i zabiegowego. Pomimo tego, że nie ma wyników prospektywnych badań z randomizacją, porównujących leczenie zachowawcze z mechanicznym zamknięciem drożnego otworu owalnego, dostępne są wyniki wielu badań prospektywnych, w których oceniano skuteczność i bezpieczeństwo zabiegów zamykania otworu. Nawroty udarów mózgowych są wyraźnie rzadsze po zabiegach przeznaczyniowych w porównaniu do leczenia zachowawczego. Przyczyną nawrotu epizodu mózgowego, pomimo szczelnego zamknięcia otworu owalnego u pacjenta po udarze kryptogennym może być to, że przyczyną epizodów nie jest zatorowość skrzyżowana.

Choroba dekompresyjna u nurków.

Pojęcie choroby dekompresyjnej obejmuje dolegliwości związane z banieczkami gazu uwalnianymi w trakcie dekompresji przy wynurzeniu u nurków oddychających sprężonym powietrzem. Ich obecność stwierdza się w krążeniu żylnym u wszystkich nurków do kilku godzin po wynurzeniu, nawet u tych, którzy przestrzegali profilu bezpiecznego wynurzenia. Banieczki gazu są filtrowane w płucach i wydalone na zewnątrz. Alternatywną drogą z krążenia żylnego do tętnic systemowych (wystąpienia zatorowości gazowej) nawet dla małych banieczek gazu może być przeciek międzyprzedsionkowy przy obecności PFO. Sama obecność PFO nie jest jednak synonimem ryzyka wystąpienia choroby dekompresyjnej, a wielu nurków z PFO nigdy nie miało objawów. Gazowa zatorowość skrzyżowana przez PFO jest tylko jednym z możliwych mechanizmów choroby. Obecnie nie ma zdefiniowanych zaleceń dotyczących zapobiegania chorobie dekompresyjnej u nurkujących osób z PFO.

Proponowane jest następujące postępowanie:

U zawodowych nurków zalecane jest rutynowe przezklatkowe badanie echokardiograficzne z podaniem kontrastu pęcherzykowego (sól fizjologiczna). Jeżeli badanie kontrastowe wypadnie pozytywnie, lub nurek przeżył epizod choroby dekompresyjnej, wskazane jest wykonanie badania przezprzełykowego w celu oceny cech anatomicznych PFO, jak wielkość otworu i ruchomość przegrody (ewentualna obecność tętniaka). Spoczynkowy prawo – lewy przeciek przy bardzo ruchomej przegrodzie i szeroko otwierającym się otworze jest istotnym czynnikiem ryzyka choroby dekompresyjnej i należy rozważyć przeznaczyniowe zamknięcie otworu jeżeli nurek zamierza kontynuować swoją pracę, niezależnie od tego, czy przeżył wcześniej epizod choroby. Jeżeli objawy choroby miały wcześniej miejsce, zamknięcie PFO powinno być wymagane.

Migrena

Spontaniczny, napadowy, nawracający ból głowy (migrena) jest najczęstszą chorobą układu nerwowego. Stwierdzono związek migreny z aurą z obecnością drożnego otworu owalnego. PFO występuje dwukrotnie częściej u osób cierpiących na tego typu bóle głowy niż w grupie kontrolnej. Aż 65 % – 90% osób cierpiących na migrenę odczuło zmniejszenie występowania bólów głowy u pacjentów, u których wykonano zabieg przeznaczeniowego zamknięcia drożnego otworu owalnego w związku z przebytymi udarami kryptogennymi mózgu. Związek migreny z aurą z PFO mogą wyjaśniać dwie teorie. Mikrozatorowość paradoksalna przez PFO może powodować kurcz tętnicy mózgowej z przemijającym niedokrwieniem i odruchowym, uogólnionym zmniejszonym przepływem mózgowym prowadzącym do aury migrenowej. Według innych, substancje wazoaktywne (aminokwasy, steroidy, prostaglandyny) mogą przedostawać się przez PFO do dużego krążenia i omijając filtr płucny inicjują objawy migreny. Prowadzone są randomizowane badania wieloośrodkowe oceniające skuteczność przeznaczeniowego uszczelnienia przegrody międzyprzedsionkowej u pacjentów z migreną z aurą. Badania te mogą ustalić u których pacjentów z migreną i PFO uszczelnienie przegrody międzyprzedsionkowej może przynieść korzyść. Zamknięcie PFO nie jest obecnie zalecane jako rutynowy zabieg dla pacjentów z migreną.

Zabiegi przeznaczeniowe zastąpiły obecnie operacyjne zamykanie drożnego otworu owalnego. Dostępnych jest obecnie kilka implantów różniących się konstrukcją i techniką wszczepiania. Okludery te zbudowane są zwykle na zasadzie dwóch krążków, lub „parasolek”, połączonych ze sobą wąską talią w części centralnej. Zabiegi wykonywane są przez nakłucie żyły udowej w pachwinie, pod kontrolą echokardiografii przezprzełykowej, w znieczuleniu ogólnym lub miejscowym. Przez trzy miesiące po zabiegu zalecane jest pełne leczenie przeciwplatekcyjne (kwas acetylosalicylowy w dawce 75 – 100 mg z kłopidogrelem 1x75mg lub z tiklopidyną 2x250mg). Po tym okresie przez co najmniej trzy następne miesiące zalecane jest przyjmowanie samego kwasu acetylosalicylowego w dawce 100 – 150 mg. Nie ma zgodności odnośnie stosowania kwasu acetylosalicylowego w późniejszym okresie u pacjentów po udarze kryptogennym. Po wszczepieniu okludera, przez okres 6 miesięcy (czas pokrywania się implantu tkanką łączną i śródbłonkiem) zalecane jest stosowanie profilaktyki infekcyjnego zapalenia wsierdza. Skuteczne wszczepienie okludera możliwe jest praktycznie u wszystkich pacjentów z PFO. Całkowite uszczelnienie przegrody uzyskuje się u 80 – 99%. Ryzyko okołozabiegowych poważnych powikłań (przemieszczenie implantu w trakcie zabiegu, tamponada serca, przejściowe epizody niedokrwienne) jest niskie i wynosi 1 – 1,5%. Śmiertelność okołozabiegowa jest bliska zera. W pojedynczych przypadkach w czasie obserwacji opisywane są skrzepliny powstałe na implancie, co może wymagać operacyjnego usunięcia okludera.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) niesprzyjająca anatomia otworu,
 - b) przeciwwskazania do znieczulenia ogólnego,
 - c) niemożność wykonania echokardiografii przezprzełykowej;
- 2) bezwzględne:
 - a) ostra lub przewlekła infekcja ogólna lub stwierdzana obecność ognisk infekcji,
 - b) brak dostępu przez naczyniowego.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Nie wykonuje się u kobiet w ciąży. Karmienie piersią nie jest przeciwwskazaniem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii (lekarz z dużym doświadczeniem w wykonywaniu przeznaczeniowych zabiegów interwencyjnych w strukturalnych chorobach serca). Odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standardów akredytacyjnych AISN PTK. Wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt. za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK, lekarz z doświadczeniem w USG serca;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) w zabiegu powinny wziąć udział dwie pielęgniarki przeszkolone w procedurach kardiologicznych;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych i klinicznych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne. Może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie rozmiaru cewnika tnącego, niewłaściwe umieszczenie cewnika tnącego w miejscu zwężenia, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego. Bardzo istotna jest precyzyjna ocena anatomii otworu owalnego i przegrody międzyprzedsionkowej i związana z tym kwalifikacja do zabiegu oraz wybór odpowiedniej wielkości i rodzaju implantu. W przeciwnym wypadku istnieje ryzyko niepowodzenia zabiegu w postaci przemieszczenia lub embolizacji urządzenia w okresie okołozabiegowym lub później.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bardzo istotna jest precyzyjna ocena anatomii otworu owalnego i przegrody międzyprzedsionkowej i związana z tym kwalifikacja do zabiegu oraz wybór odpowiedniej wielkości i rodzaju implantu. W przeciwnym wypadku istnieje ryzyko niepowodzenia zabiegu w postaci przemieszczenia lub embolizacji urządzenia w okresie okołozabiegowym lub później. Specjalnej ostrożności wymaga manipulowanie stosunkowo sztywnymi urządzeniami w jamach serca w czasie zabiegu. Stąd wynika konieczność wykonywania wszystkich manewrów pod kontrolą skopii rentgenowskiej oraz echokardiografii przezprzełykowej. Szczególną uwagę należy zwrócić na odpowietrzanie systemu koszulek i cewników w czasie zabiegu oraz skuteczne leczenie przeciwzakrzepowe (heparyna).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego, chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym, w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bezpośrednio po zabiegu, chorzy wracają do swojego oddziału. Następnego dnia chory ma wykonywane kontrolne badanie echokardiograficzne. W kolejnej dobie może być wypisywany jest do domu. Miesiąc, 6 miesięcy i rok po zabiegu wskazane są ambulatoryjne wizyty kontrolne w celu oceny stanu pacjenta oraz skuteczności zabiegu. Wskazane jest wykonanie echokardiografii przezklatkowej oraz badania rtg klatki piersiowej. Zalecane leczenie farmakologiczne: kwas acetylosalicylowy w dawce 75 mg – 100 mg i kłopidogrel przez 3 miesiące, a później kwas acetylosalicylowy przez co najmniej 3 miesiące.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Mas JL, Arquizan C., Lamy C. i wsp., *for the Patent Foramen Ovale and Atrial Septal Aneurysm Study Group. Recurrent cerebrovascular events associated with patent foramen ovale, atrial septal aneurysm, or both*, N Eng J Med. 2001;345:1740 – 1746;
- 2) Homma S., Sacco RL, Di Tullio MR i wsp., *Effect of medical treatment in stroke patients with patent foramen ovale: patent foramen ovale in cryptogenic stroke study*, Circulation 2002;105:2625 – 2631;
- 3) Kwieciński H., Mieszkowski J., Torbicki A. i wsp., *Wykrywanie drożnego otworu owalnego w badaniu przezczaszkowej ultrasonografii Dopplera*, Neurol Neurochir Pol 1994;28: Supl.1,29 – 34;
- 4) Lechat P., Mass JL, Lascault G. i wsp., *Prevalence of patent foramen ovale in patients with stroke*. N Engl J Med. 1998;318:1148 – 1152;
- 5) Bogousslavsky J., Garazi S., Jeanrenaud X. i wsp., *Stroke recurrence in patients with patent foramen ovale: the Lausanne Study. Lausanne Stroke with paradoxical Embolism Study Group*, Neurology 1996;46:1301 – 1305;
- 6) Windecker S., Wahl A., Chatterjee T. i wsp., *Percutaneous closure of patent foramen ovale in patients with paradoxical embolism*. Circulation 2000;101:893 – 898;
- 7) Wu LA, Malouf JF, Dearani JA, *Patent foramen ovale in cryptogenic stroke. Current understanding and management options*, Arch Intern Med 2004;164:950 – 956;
- 8) Landzberg MJ, Khairy P., *Indications for the closure of patent foramen ovale*, Heart 2004;90:219 – 224;
- 9) Demkow M., Rużyło W., Kępka C. i wsp., *Transcatheter closure of patent foramen ovale in patients with cryptogenic stroke*, Kardiologia Pol 2004;61:101 – 109;
- 10) Moon RE, Camporesi EM, Kisslo JA., *Patent foramen ovale and decompression illness in divers*, Lancet 1989;1:513 – 514;
- 11) Walsh KP, Wilmshurst PT, Morrison WL., *Transcatheter closure of patent foramen ovale using the Amplatzer septal occluder to prevent recurrence of neurological decompression illness in divers*, Heart 1999;81:257 – 261;
- 12) Domitrz I., Kwieciński H., *Czy istnieje związek między obecnością PFO i migreną?*, Kardiologia po Dyplomie 2005;3:35 – 39;
- 13) Anzola GP i wsp., *Potential source of cerebral embolism in migraine with aura*. Neurologii 1999;52:1622 – 25;
- 14) Giardini A., Donti A., Formigari R. i wsp., *Transcatheter patent foramen ovale closure mitigates aura migraine headaches abolishing spontaneous right – to – left shunting*, Am Heart J 2006;151:922 – 925;
- 15) Onorato E., Melzi G., Casilli F. i wsp., *Patent foramen ovale with paradoxical embolism: mid – term results of transcatheter closure in 256 patients*, J Interv Cardiol 2003;16:43 – 50;
- 16) *ESC Guidelines for the management of grown – up congenital heart disease (new version 2010). The Task Force on the Management of Grown – up Congenital HeartDisease of the European Society of Cardiology (ESC). Endorsed by the Association for European Paediatric Cardiology (AEPC)European Heart Journal (2010) 31, 2915 – 2957.*

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i lewy skos 35° z ramieniem C odchylonym dogłowowo o 15% umożliwiające odpowiednie projektowanie przegrody międzyprzedsionkowej, ewentualne dostosowanie kolejnych projekcji do warunków anatomicznych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 45 minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 75 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 75 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: wykonanie znieczulenia i wyprowadzenie ze znieczulenia 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Środek kontrastujący nie jest podawany.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, anatomii, stwierdzanej patologii, kolejności wykonanych czynności, a także bezpośredni wynik zabiegu w ocenie echokardiograficznej, opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu, opis ewentualnych

dalszych zaleceń dla pacjenta. Powinna być sfilmowana pozycja okludera bezpośrednio po zabiegu w co najmniej jednej projekcji.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być dostosowane do anatomii serca;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: zaburzenia w podstawowych funkcjach życiowych, istotne pogorszenie stanu ogólnego pacjenta, wystąpienie powikłań zagrażających życiu, złe warunki anatomiczne uniemożliwiające wykonanie zabiegu;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania X jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Zabieg może być wykonany w znieczuleniu ogólnym z intubacją dotchawiczą, bądź w znieczuleniu miejscowym z sedacją dożylną. Znieczulenie ogólne bądź sedacja wskazane są ze względu na obecność głowicy echokardiograficznej do monitorowania zabiegu. Znieczulenie miejscowe w miejscach narkotyków przezskórnego, nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej. Dostęp żylny w pachwinie 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscach dostępu. Cewnik diagnostyczny Cournand, zlecona średnica 6F. Prowadnik o zwiększonej sztywności (do wprowadzenia koszulki dostarczającej). Zestaw dedykowany do wprowadzenia implantu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu wymagane jest stosowanie prowadników o odpowiedniej sztywności pozwalające na bezpieczne i stabilne przeprowadzenie systemu do implantacji okludera. Podanie i.v. Heparyny (dawka standardowa – 100 jednostek na kg).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 12 godzin pod kontrolą lekarską i pielęgniarską.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Standardowo 30 minut – 60 minut, uwaga – przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 do 7.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej:

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

157. Usuwanie ciał obcych z jam serca i naczyń wieńcowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.538

ICD 9: 39.994.001

2. Cel procedury.

Usunięcie ciała obcego z jam serca lub tętnicy wieńcowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. UM dr hab. med. Maciej Lesiak, dr med. Aleksander Araszkiwicz, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Obecność ciała obcego w jamach serca lub tętnicy wieńcowej najczęściej stwierdza się jako powikłanie zabiegu endowaskularnego lub kardiochirurgicznego. Ciało obce w prawym przedsionku lub prawej komorze może być następstwem przerwania ciągłości cewnika, kaniuli do podawania leku (tzw. kontakt centralny) lub elektrody do stymulacji serca. Pozostawienie ciała obcego w jamach serca lub tętnicy wieńcowej wiąże się z niekorzystnym rokowaniem, zwiększa chorobowość, wydłuża hospitalizację i może bezpośrednio przyczynić się do zgonu pacjenta. Do najważniejszych powikłań związanych z pozostawieniem ciała obcego w jamach serca należą: zator tętnicy płucnej, udar mózgu, zator tętnic obwodowych z ostrym niedokrwieniem narządów, powikłania septyczne, perforacja ściany jamy serca, tamponada, arytmia i inne. Ciało obce w tętnicy wieńcowej stwarza ryzyko wystąpienia zawału serca, perforacji naczynia, groźnej arytmii i nagłego zgonu. Wczesne rozpoznanie i usunięcie ciała obcego pozwala zazwyczaj uniknąć opisanych powikłań.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny pacjenta przy niewielkim ryzyku pozostawienia ciała obcego do czasu poprawy stanu klinicznego;
- 2) bezwzględne: brak.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży zabieg możliwy ze wskazań życiowych z odpowiednią protekcją płodu (osłona przeciw promieniowaniu rtg. na brzuch i miednicę). U kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii, lub w trakcie specjalizacji, posiadający certyfikat samodzielnego operatora Asocjacji Interwencji Sercowo – Naczyniowych Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego;
- 2) technik radiologii z odpowiednim przeszkoleniem w zakresie pracy w pracowni hemodynamiki lub pracowni radiologii zabiegowej;
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w pracowni hemodynamiki lub pracowni radiologii zabiegowej;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista

anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i intensywnej terapii), lekarz specjalista anestezjologii lub anestezjologii i reanimacji i pielęgniarca anestezjologiczna (tj. pielęgniarca, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarca, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarca w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych i klinicznych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych i przeciwzakrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne. Może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego. Brak odpowiedniego asortymentu urządzeń stosowanych w tego typu zabiegach (pętla, kleszczyki i inne).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, ostrożne powolne nakłucie naczynia pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu). Wymagana duża precyzja w czasie zabiegu. Niewłaściwe uchwycenie ciała obcego grozi embolizacją obwodową z następowym powikłaniem takim jak zator płuc, udar mózgu, ostre niedokrwienie kończyny lub narządu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego, chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym,

w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po zabiegu należy obserwować miejsce wkłucia (tętnica lub żyła), ze względu na możliwość wystąpienia krwawienia lub powstanie krwiaka. Ponadto, należy zadbać o właściwe nawodnienie chorego i kontrolować diurezę ze względu na działanie nefrotoksyczne środków cieniujących. Po niepowikłanym zabiegu i uzyskaniu trwałej hemostazy pacjent powinien jak najszybciej zostać uruchomiony. U pacjentów pozostających w łóżku powyżej 12 godzin należy podać profilaktyczną dawkę heparyny drobnocząsteczkowej celem zapobiegania wystąpienia zakrzepicy żył głębokich kończy dolnych.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Nguyen TN. *Practical handbook of advanced interventional cardiology*. Futura Publishing Company. Armonk, New York 2001;
- 2) Ellis S., Holmes DR., *Strategic approaches in coronary intervention*, Lippincott Williams & Wilkins, Philadelphia 2006;
- 3) King III SB, Yeung AC., *Interventional Cardiology Mc Graw Hill Medical*. New York, Chicago, San Francisco 2007.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien pozostawać na czczo przynajmniej 6 godzin i być odpowiednio nawodniony dożylnie. Pacjent powinien być odpowiednio poinformowany o celu zabiegu, jego ryzyku i możliwych powikłaniach;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: brak specyficznych projekcji dla tej procedury;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewników i koszulek hemostatycznych, zaopatrzenie miejsca dostępu: ucisk miejsca wkłucia aż do ustąpienia krwawienia lub zamknięcie tętnicy z pomocą urządzenia zamykającego i ewentualne założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 120 minut, wykonanie opisu 15 minut;

- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 150 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania wraz z obsługą panelu sterującego 130 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy 300 mgJ – 400 mgJ niejonowy, zalecany izotoniczny, podany do drogi odpływu prawej komory wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 30 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 15 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, anatomii, stwierdzanej patologii, kolejności wykonanych czynności, rodzaju użytego sprzętu a także opis bezpośredniego wyniku zabiegu, opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu, udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badań: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, przekroczenia maksymalnej dawki środka kontrastującego lub promieniowania rtg, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania X, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe. Dopuszczalna sedacja dożylna.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są tętnica/żyła udowa wspólna. Dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych. Dla ciał obcych znajdujących się w jamach prawego serca lub w lewym przedsionku stosuje się dostęp żylny, z lewej komory lub tętnic wieńcowych dostęp tętniczy.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki diagnostyczne, prowadzące o średnicy 5 F – 8 F, przewodniki angiograficzne. Różnego rodzaju pętle, koszyki lub kleszczyki do ekstrakcji ciał obcych. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Sposób przeprowadzenia zabiegu oraz dobór sprzętu jednorazowego bardzo indywidualny, uzależniony od anatomii, położenia, możliwości dostępu i wielkości usuwanego ciała obcego.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Hemostaza miejsca wkłucia (opatrunek uciskowy lub urządzenie zamykające). Przy dostępie udowym chory pozostaje w pozycji leżącej przez 6 godzin – 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Przy dostępie z kończyny górnej pacjent może pozostawać w pozycji siedzącej bezpośrednio po zabiegu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Średnio 45 minut.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	

napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 10 – 30.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

158. Ablacja alkoholowa przegrody międzykomorowej w kardiomiopatii przerostowej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.539

ICD 9: 39.793.001

2. Cel procedury.

Procedura terapeutyczna – stosowana w celu obniżenia gradientu w drodze odpływu lewej komory serca (LVOT) u pacjentów z kardiomiopatią przerostową z zawężaniem w drodze odpływu lewej komory (HOCM) i zmniejszenia nasilenia objawów klinicznych; polega na niechirurgicznej redukcji grubości przypodstawnej części przegrody międzykomorowej poprzez obliterację tętnicy przegrodowej przy pomocy selektywnego podania do jej światła alkoholu absolutnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Kardiomiopatia przerostowa z zawężaniem drogi odpływu lewej komory.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Kardiomiopatia przerostowa (ang. hypertrophic cardiomyopathy, HCM) jest najczęstszą, genetycznie uwarunkowaną chorobą mięśnia sercowego. Szacuje się, że HCM występuje u 0,2% ogólnej populacji, a w 70% przypadków ma przebieg rodzinny. Cechą charakterystyczną HCM jest asymetryczny przerost mięśnia najbardziej nasilony w obrębie przegrody międzykomorowej. Duże badania wykazały, że u 35 – 50% pacjentów z HCM występuje dynamiczne zawężanie w LVOT. Chorzy, u których optymalne leczenie farmakologiczne nie powoduje poprawy wydolności fizycznej i zmniejszenia nasilenia

objawów choroby, z objawami niewydolności serca, u których spoczynkowy gradient w LVOT wynosi ≥ 50 mmHg, wymagają leczenia inwazyjnego: chirurgicznego zabiegu miektomii lub ablacji alkoholowej IVS (ang. alcohol septal ablation, ASA).

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) gradient spoczynkowy w LVOT < 50 mmHg,
- b) uczulenie na stosowane środki kontrastowe,
- c) ciężka niewydolność nerek,
- d) ciężka skaza krwotoczna,
- e) obrzęk płuc,
- f) zaburzenia elektrolitowe,
- g) ciężkie nadciśnienie tętnicze,
- h) czynne krwawienie z przewodu pokarmowego,
- i) świeżo przebyty udar mózgu (6 miesięcy do 12 miesięcy – do decyzji zespołu kwalifikującego do zabiegu),
- j) ciężka niedokrwistość,
- k) zatrucie glikozydami naparstnicy,
- l) zaawansowany proces miażdżycowy ograniczający dostęp naczyniowy,
- m) ciężka współistniejąca choroba,
- n) zapalenie wsierdza zlokalizowane na zastawce aortalnej,
- o) jawna klinicznie nadczynność tarczycy,
- p) brak współpracy ze strony pacjenta;

2) bezwzględne:

- a) do zabiegu nie są kwalifikowani pacjenci z kardiomiopatią przerostową z zawężaniem LVOT dobrze odpowiadający na leczenie farmakologiczne, z grubością segmentu przypodstawnego przegrody < 18 mm oraz pacjenci z obecnością: zmian zastawki mitralnej lub jej aparatu podzastawkowego, które są odpowiedzialne za zawężanie w LVOT i wymagają rekonstrukcji chirurgicznej, zawężania dwupoziomowego (nie tylko na wysokości przypodstawnego segmentu przegrody, ale również niżej, często na poziomie mięśni brodawkowatych), dużą niedomykalnością zastawki mitralnej, anatomicznym układem tętnic przegrodowych uniemożliwiających skuteczne i/lub bezpieczne przeprowadzenie zabiegu,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedury z zakresu radiologii zabiegowej mogą być wykonywane tylko wówczas, gdy są niezbędne dla ratowania zdrowia i życia matki. Konieczna protekcja radiacyjna płodu. W przypadku gdy doszło do napromienienia zarodka lub płodu bezpośrednią wiązką promieniowania, fizyk medyczny dokonuje obliczenia dawki dla zarodka lub płodu. Kobiety w ciąży należy niezwłocznie poinformować na piśmie o wynikach obliczeń dotyczących dawki pochłoniętej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

System ciągłego monitorowania zapisu EKG (co najmniej 3 odprowadzenia) i ciśnienia tętniczego krwi metodą krwawą (2 kanały ciśnieniowe umożliwiające pomiar jednoczasowy).

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii (lekarz z dużym doświadczeniem w wykonywaniu przeznaczyniowych zabiegów interwencyjnych). Odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standardów akredytacyjnych AISN PTK. Wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK;
- 2) w trakcie wykonywania zabiegu niezbędna jest obecność co najmniej 2 lekarzy interwencyjnych, kardiologa wykonującego ECHO serca;
- 3) pielęgniarki przeszkolone w zakresie kardiologii interwencyjnej – 2 pielęgniarki;
- 4) technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych i klinicznych w tym: badania echo serca i innych istotnych będących podstawą skierowania. Podpis i pieczęć lekarza prowadzącego lub ordynatora, data wystawienia skierowania, pieczęć nagłówkowa oddziału, lub szpitala kierującego, informacja o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Podczas zabiegów ablacji alkoholowej oraz w ramach przygotowania do zabiegu i bezpośrednio po nim mogą być stosowane leki służące m.in. uzyskania reakcji wazopresyjnej, wazodylatacji, normalizacji ciśnienia tętniczego, modyfikujące rytm serca, antybiotyki, leki obniżające ewentualną reakcję uczuleniową, substancje służące nefroprotekcji, leki przeciwbólowe i inne. Decyzja o podaniu leków, uwzględniająca ewentualne interakcje lekowe, należy do lekarza wykonującego badanie i/lub do lekarza prowadzącego. Ponadto w czasie zabiegu pacjentowi zostaje podany środek kontrastujący. Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie i umiejscowienie cewnika balonowego, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego

(skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia, ok. 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego; przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Założenie elektrody do prawej komory i weryfikacja w kontrastowym badaniu echo serca, "dorzecza" ablowanej t. przegrodowej przed podaniem alkoholu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu, możliwych jego powikłaniach i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon (jedynie w uzasadnionych przypadkach) przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia przezskórne stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez ok. 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować specjalistyczne zamykacze naczyniowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Ze względu na możliwość wystąpienia zaburzeń przewodzenia przedsionkowo – komorowego i śródkomorowego w czasie pierwszych godzin i dni po ASA, u wszystkich pacjentów wymagane jest pozostawienie elektrody w prawej komorze na okres minimum 48 godzin po zabiegu. W tym czasie pacjent powinien przebywać na sali pooperacyjnej lub intensywnego nadzoru kardiologicznego pod opieką lekarską i pielęgniarską.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Maron BJ, McKenna WJ, Danielson GK, et al., *for the American College of Cardiology/European Society of Cardiology clinical expert consensus document on hypertrophic cardiomyopathy. A report of the American College of Cardiology Foundation on Clinical Expert Consensus Document and the European Society of Cardiology Committee for Practice Guidelines*, J Am Coll Cardiol 2003;42:1687 – 713;
- 2) Maron MS, Olivotto I, Betocchi S, i wsp., *Effect of left ventricular outflow tract obstruction on clinical outcome in hypertrophic cardiomyopathy*, N Engl J Med 2003;348:295 – 303;
- 3) Firoozi S., Elliott PM, Sharma S. i wsp., *Septal myotomy – myectomy and transcatheter septal alcohol ablation in hypertrophic cardiomyopathy*, Eur Heart J 2002; 23: 1617 – 1624;

- 4) Faber L., Meissner A., Ziemssen P. i wsp., *Percutaneous transluminal septal myocardial ablation for hypertrophic obstructive cardiomyopathy: long term follow up of the first series of 25 patients*, Heart 2000; 83: 326 – 331;
- 5) Kuhn H., Lawrenz T., Lieder F., Leuner C., Strunk – Mueller C., Obergassel L., Bartelsmeier M., Stellbrink C., *Survival after transcatheter ablation of septal hypertrophy in hypertrophic obstructive cardiomyopathy (TASH): a 10 year experience*, Clin Res Cardiol. 2008 Apr;97(4):234 – 43;
- 6) Leonardi RA, Kransdorf EP, Simel DL, Wang A., *Meta – analyses of septal reduction therapies for obstructive hypertrophic cardiomyopathy: comparative rates of overall mortality and sudden cardiac death after treatment*, Circ Cardiovasc Interv. 2010 Apr;3(2):97 – 104.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godz.in, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, umożliwiające precyzyjne obrazowanie GPZ i gałęzi septalnych, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 90 minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 120 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 120 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy 300 mgJ – 400 mgJ niejonowy, zalecany izotoniczny, podany do lewej tętnicy wieńcowej ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5 ml – 8 ml na każde wstrzyknięcie. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, anatomii, stwierdzonej patologii, kolejności wykonanych czynności, średnicą balonu/balonów typu OTW użytych do zamknięcia gałęzi septalnej i podania do jej światła alkoholu, ilości alkoholu użytego do obliteracji gałęzi septalnej, a także opis bezpośredniego wyniku zabiegu, opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu, udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii lewej tętnicy wieńcowej;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości podań środka kontrastującego w przypadku trudności z kaniulacją LTW, gałęzi septalnej, koniecznością kaniulacji kolejnej gałęzi septalnej lub decyzji o obrazowaniu z zastosowaniem angiografii rotacyjnej (3D). U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania X jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie w miejscach nakłucia przezskórnego tętnic poza obszarem znieczulonym – miejscowe, nasiękowe. Dopuszczalna sedacja dożylna.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są tętnica udowa wspólna i tętnica promieniowa lewa. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy dostępie promieniowym zalecone stosowanie zestawu do mikropunkcji i wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. Przy dostępie promieniowym koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego, ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail 5 F i prowadzące np. typu Judkins Left 6 F. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Prowadniki angiograficzne hydrofilne i prowadniki wieńcowe o zwiększonej długości pozwalające na bezpieczne wprowadzenie baloników typu OTW do światła tt. septalnych.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Zabieg obejmuje wykonanie angiografii lewej tętnicy wieńcowej z uwidocznieniem odchodzących od niej tętnic przegrodowych, kaniulację wybranej gałęzi septalnej cewnikiem balonowym typu OTW o odpowiedniej średnicy, echograficzną weryfikację obszaru unaczynienia wybranej gałęzi septalnej, obliterację tętnicy przez podanie alkoholu do wybranej gałęzi przegrodowej przez światło cewnika balonowego typu OTW, kontrolną angiografię lewej tętnicy wieńcowej. W trakcie zabiegu można różne rodzaje przewodników wieńcowych o odpowiedniej sztywności dostosowanych do warunków anatomicznych. Podanie dożlnie Heparyny (dawka standardowa – 5 tysięcy jednostek; modyfikacja ilości – w zależności od stanu klinicznego pacjenta, ewentualnych przeciwwskazań i czasu trwania zabiegu). W celu wizualizacji obszaru unaczynienia ablowanego naczynia w badaniu echograficznym należy stosować środek kontrastujący przeznaczony do badań ultrasonograficznych.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. w związku z pozostawioną na okres 48 godzin elektrodą w prawej komorze,

chory w tym czasie pozostaje w pozycji leżącej w warunkach Oddziału Intensywnej Opieki Lekarskiej. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	3 – 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 do 5.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

159. Ablacja przegrody międzykomorowej przy pomocy spiral w kardiomiopatii przerostowej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.540

ICD 9: 39.791.001

2. Cel procedury.

Procedura terapeutyczna – stosowana w celu obniżenia gradientu w drodze odpływu lewej komory serca (LVOT) u pacjentów z kardiomiopatią przerostową z zawężaniem w drodze odpływu lewej komory (HOCM) i zmniejszenia nasilenia objawów klinicznych; polega na niechirurgicznej redukcji grubości przypodstawnej części przegrody międzykomorowej poprzez obliterację t. przegrodowej przy pomocy selektywnego podania do jej światła alkoholu absolutnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Kardiomiopatia przerostowa z zawężaniem drogi odpływu lewej komory.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Kardiomiopatia przerostowa (ang. hypertrophic cardiomyopathy, HCM) jest najczęstszą, genetycznie uwarunkowaną chorobą mięśnia sercowego. Szacuje się, że HCM występuje u 0,2% ogólnej populacji, a w 70% przypadków ma przebieg rodzinny. Cechą charakterystyczną HCM jest asymetryczny przerost mięśnia najbardziej nasilony w obrębie przegrody międzykomorowej. Duże badania wykazały, że u 35 – 50% pacjentów z HCM występuje dynamiczne zawężanie w LVOT. Chorzy, u których optymalne leczenie farmakologiczne nie powoduje poprawy wydolności fizycznej i zmniejszenia nasilenia objawów choroby, z objawami niewydolności serca, u których spoczynkowy gradient w LVOT wynosi ≥ 50 mmHg, wymagają leczenia inwazyjnego: chirurgicznego zabiegu miektomii lub ablacji alkoholowej IVS (ang. alcohol septal ablation, ASA), w szczególnych przypadkach obliteracji t. przegrodowej przy pomocy platynowych koili.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) gradient spoczynkowy w LVOT < 50 mmHg,
- b) uczulenie na stosowane środki kontrastowe,
- c) ciężka niewydolność nerek,
- d) ciężka skaza krwotoczna,
- e) obrzęk płuc,
- f) zaburzenia elektrolitowe,
- g) ciężkie nadciśnienie tętnicze,
- h) czynne krwawienie z przewodu pokarmowego,
- i) świeżo przebyty udar mózgu (6 miesięcy do 12 miesięcy – do decyzji zespołu kwalifikującego do zabiegu),
- j) ciężka niedokrwistość,
- k) zatrucie glikozydami naparstnicy,
- l) zaawansowany proces miażdżycowy ograniczający dostęp naczyniowy,
- m) ciężka współistniejąca choroba,
- n) zapalenie wsierdzia zlokalizowane na zastawce aortalnej,
- o) jawna klinicznie nadczynność tarczycy,
- p) brak współpracy ze strony pacjenta;

2) bezwzględne:

- a) do zabiegu nie są kwalifikowani pacjenci z kardiomiopatią przerostową z zawężaniem LVOT dobrze odpowiadający na leczenie farmakologiczne, z grubością segmentu przypodstawnego przegrody < 18 mm oraz pacjenci z obecnością zmian zastawki mitralnej lub jej aparatu podzastawkowego, które są odpowiedzialne za zawężanie w LVOT i wymagają rekonstrukcji chirurgicznej, zawężania dwupoziomowego (nie tylko na wysokości przypodstawnego segmentu przegrody, ale również niżej, często na poziomie mięśni brodawkowatych), dużą niedomykalnością zastawki mitralnej, anatomicznym układem tętnic

przegrodowych uniemożliwiających skuteczne i/lub bezpieczne przeprowadzenie zabiegu,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedury z zakresu radiologii zabiegowej mogą być wykonywane tylko wówczas, gdy są niezbędne dla ratowania zdrowia i życia matki. Konieczna protekcja radiacyjna płodu. W przypadku gdy doszło do napromienienia zarodka lub płodu bezpośrednią wiązką promieniowania, fizyk medyczny dokonuje obliczenia dawki dla zarodka lub płodu. Kobieta w ciąży należy niezwłocznie poinformować na piśmie o wynikach obliczeń dotyczących dawki pochłoniętej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

System ciągłego monitorowania zapisu EKG (co najmniej 3 odprowadzenia) i ciśnienia tętniczego krwi metodą krwawą (2 kanały ciśnieniowe umożliwiające pomiar jednoczasowy).

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii (lekarz z dużym doświadczeniem w wykonywaniu przeznaczyniowych zabiegów interwencyjnych). Odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standardów akredytacyjnych AISN PTK. Wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK;
- 2) w trakcie wykonywania zabiegu niezbędna jest obecność co najmniej 2 lekarzy interwencyjnych, kardiologa wykonującego ECHO serca;
- 3) pielęgniarki przeszkolone w zakresie kardiologii interwencyjnej – 2 pielęgniarki;
- 4) technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych i klinicznych w tym: badania echo serca i innych istotnych będących podstawą skierowania. Podpis i pieczętka lekarza prowadzącego lub ordynatora, data wystawienia skierowania, pieczętka nagłówkowa oddziału, lub szpitala kierującego, informacja o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia,

pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie i umiejscowienie cewnika balonowego, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia, ok. 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Założenie elektrody do prawej komory i weryfikacja w kontrastowym badaniu echo serca, "dorzecza" ablowanej t. przegrodowej przed jej obliteracją z zastosowaniem koili.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu, możliwych jego powikłaniach i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon (jedynie w uzasadnionych przypadkach) przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez ok. 12 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować specjalistyczne zamykacze naczyniowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Ze względu na możliwość wystąpienia zaburzeń przewodzenia przedsionkowo – komorowego i śródkomorowego w czasie pierwszych godzin i dni po zabiegu, u wszystkich pacjentów wymagane jest pozostawienie elektrody w prawej komorze na okres minimum 48 godziny po zabiegu. W tym czasie pacjent powinien przebywać na sali pooperacyjnej lub intensywnego nadzoru kardiologicznego pod opieką lekarską i pielęgniarską.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Maron BJ, McKenna WJ, Danielson GK, et al., *for the American College of Cardiology/European Society of Cardiology clinical expert consensus document on hypertrophic cardiomyopathy. A report of the American College of Cardiology Foundation on Clinical Expert Consensus Document and the European Society of*

Cardiology Committee for Practice Guidelines, J Am Coll Cardiol 2003;42:1687 – 713;

- 2) Maron MS, Olivotto I., Betocchi S., I wsp., *Effect of left ventricular outflow tract obstruction on clinical outcome in hypertrophic cardiomyopathy*, *N Engl J Med* 2003;348:295 – 303.24;
- 3) Dąbrowski M., Chojnowska L., *Non – surgical methods of septal myocardial reduction for hypertrophic obstructive cardiomyopathy*, *Post Kardiol Interw* 2008; 4, 2 (12): 68 – 73;
- 4) Dąbrowski M., Witkowski A., Brzozowski K., Konka M., Chojnowska L., *Nonsurgical septal reduction by coil embolisation in patients with hypertrophic obstructive cardiomyopathy. An alternative for alcohol ablation*, *Post Kardiol Interw*. 2011; 7, 2 (24);
- 5) Kuhn H., Lawrenz T., Lieder F., Leuner C., Strunk – Mueller C., Obergassel L., Bartelsmeier M., Stellbrink C., *Survival after transcatheter ablation of septal hypertrophy in hypertrophic obstructive cardiomyopathy (TASH): a 10 year experience*, *Clin Res Cardiol*. 2008 Apr;97(4):234 – 43;
- 6) Leonardi RA, Kransdorf EP, Simel DL, Wang A., *Meta – analyses of septal reduction therapies for obstructive hypertrophic cardiomyopathy: comparative rates of overall mortality and sudden cardiac death after treatment*, *Circ Cardiovasc Interv*. 2010 Apr;3(2):97 – 104.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna umożliwiające precyzyjne obrazowanie GPZ i gałęzi septalnych. W przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej, nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewników i koszulek hemostatycznych, zaopatrzenie miejsca dostępu w tętnicy/tętnicach udowych, ucisk miejsca wkłucia aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 90 minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 120 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 120 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Podanie środka kontrastującego zgodne z załącznikiem do procedury 3.065. Środek kontrastujący jodowy 300 mgJ – 400 mgJ niejonowy, zalecany izotoniczny, podany do lewej tętnicy wieńcowej ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5 ml – 8 ml na każde wstrzyknięcie. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, anatomii, stwierdzonej patologii, kolejności wykonanych czynności, średnicę balonu/balonów typu OTW użytych do zamknięcia gałęzi septalnej, ilość mikrokoili użytych do embolizacji gałęzi septalnej, opis bezpośredniego wyniku zabiegu, ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu, udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii lewej tętnicy wieńcowej;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości podań środka kontrastującego w przypadku trudności z kaniulacją LTW, gałęzi septalnej, koniecznością kaniulacji kolejnej gałęzi septalnej lub decyzji o obrazowaniu z zastosowaniem angiografii rotacyjnej (3D). U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie w miejscach nakłucia przezskórnego tętnic poza obszarem znieczulonym – miejscowe, nasiękowe. Dopuszczalna sedacja dożylna.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są tętnica udowa wspólna i tętnica promieniowa lewa. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii. Przy dostępie promieniowym zalecone stosowanie zestawu do mikropunkcji i wcześniejsze sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego. Przy dostępie promieniowym koszulka hemostatyczna usuwana jest bezpośrednio po zabiegu z użyciem systemu kompresyjnego; ucisk po kontroli hemostazy usuwany po ok. 1 godzinie – 2 godzinach. W przypadku braku możliwości wykonania zabiegu z powyższych miejsc możliwe jest wykonanie zabiegu z dostępu przez tętnicę ramienną lub pachową, jednak miejsca te są związane z podwyższonym ryzykiem powikłań miejscowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail 5 F i prowadzące np. typu Judkins Left 6F mikrocewniki. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Prowadniki angiograficzne hydrofilne i prowadniki wieńcowe o zwiększonej długości pozwalające na bezpieczne wprowadzenie baloników typu OTW do światła tętnic septalnych, mikrokoile.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje wykonanie angiografii lewej tętnicy wieńcowej z uwidocznieniem odchodzących od niej tętnic przegrodowych, kaniulację wybranej gałęzi septalnej cewnikiem balonowym typu OTW o odpowiedniej średnicy. Echograficzną weryfikację obszaru unaczynienia wybranej gałęzi septalnej, obliterację tętnicy przez wprowadzenie mikrokoila/koili do wybranej gałęzi przegrodowej przez światło mikrocewnika, kontrolną angiografię lewej tętnicy wieńcowej, w trakcie zabiegu można różne rodzaje przewodników wieńcowych o odpowiedniej sztywności dostosowanych do warunków anatomicznych. Podanie i.v. Heparyny (dawka standardowa – 5 tysięcy jednostek; modyfikacja ilości – w zależności od stanu klinicznego pacjenta, ewentualnych przeciwwskazań i czasu trwania zabiegu). W celu wizualizacji obszaru unaczynienia ablowanego naczynia w badaniu echograficznym należy stosować środek kontrastujący

przeznaczony do użytku w czasie badań ultrasonograficznych. W celu dostarczenia koili do miejsca ich implantacji należy wykorzystać załączone zwykle w zestawach mikrocewniki.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. w związku z pozostawioną na okres 48 godzin elektrodą w prawej komorze, chory w tym czasie pozostaje w pozycji leżącej w warunkach Oddziału Intensywnej Opieki Lekarskiej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	2 – 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 10.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

160. Zamknięcie uszka lewego przedsionka - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.541

ICD 9: 37.490.001

2. Cel procedury.

Prewencja udarów niedokrwiennych u pacjentów z migotaniem przedsionków i wysokim ryzykiem powikłań zatorowych, oraz z przeciwwskazaniami do leczenia przeciwkrzepliowego lub niepowodzeniem leczenia przeciwkrzepliowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. dr hab. n.med. Marcin Demkow, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Migotanie przedsionków nie związane z wadą serca, u pacjentów z wysokim ryzykiem incydentów zakrzepowo – zatorowych.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Migotanie przedsionków (AF) dotyka od 3 do 5% populacji w wieku powyżej 65 lat (5% populacji ogólnej), a jego częstość wzrasta wraz z wiekiem chorych. AF jest odpowiedzialne za 15 – 20% przypadków udarów niedokrwiennych. W grupie osób z AF, u których wystąpił udar niedokrwienny 28% pacjentów doświadcza poważnych uszkodzeń OUN, a w 31% przypadkach udar kończy się zgonem chorego. Stratyfikacji ryzyka wystąpienia udaru niedokrwiennego u pacjentów z AF dokonuje się na podstawie skali CHADS2 obejmującej: zastoinową niewydolność serca, nadciśnienie tętnicze, cukrzycę, przebyty udar lub TIA i wiek ≥ 75 lat (przy wyniku 6 punktów w skali CHADS2 roczne ryzyko wystąpienia udaru niedokrwiennego wynosi 13,7%). W przypadku chorych z migotaniem przedsionków i wysokim ryzykiem incydentów zakrzepowo – zatorowych leczeniem z wyboru pozostają antagoniści witaminy K. W wieloośrodkowych randomizowanych badaniach klinicznych ustalono skuteczność doustnego leczenia p/krzepliwego – 64% zmniejszenie ryzyka wystąpienia udaru niedokrwiennego. Jednakże wspomniane leczenie jest przeciwwskazane w grupie od 14 do 47% osób z wysokim ryzykiem incydentów zakrzepowo – zatorowych. Wąski zakres terapeutyczny, konieczność dokładnego monitorowania oraz farmakologiczne interakcje z lekami i pożywieniem, a także wzrost ryzyka krwawień wewnątrzczaszkowych w populacji osób powyżej 75 roku życia sprawiają, iż wskaźnik przerywania leczenia jest szacowany na 38% na rok. Alternatywą do leczenia farmakologicznego dla opisywanej grupy chorych może być przeszskórne zamknięcie uszka lewego przedsionka stanowiącego źródło ok. 90% skrzeplin odpowiedzialnych za udar niedokrwienny w przebiegu migotania przedsionków. Kandydatami do zastosowania metody przeszskórnego zamknięcia uszka lewego przedsionka są:

- 1) chorzy z migotaniem przedsionków nie związanym z wadą serca i z wysokim ryzykiem incydentów zakrzepowo – zatorowych (w skali CHADS2 – dwa punkty i więcej);
- 2) mający jednocześnie przeciwwskazania do leczenia przeciwkrzepliwego, (na podstawie: „Leki współczesnej terapii, J. Podlewski, A. Podlewska, wyd. XIX, Warszawa 2009, s. 7”): skaza krwotoczna z wyjątkiem zespołu wewnątrznaczyniowego wykrzepiania (DIC);
- 3) czynna choroba wrzodowa;
- 4) nowotwór przewodu pokarmowego;
- 5) wrzodziejące zapalenie jelita grubego;
- 6) tętniak rozwarstwiający aorty;
- 7) guz mózgu, ciśnienie tętnicze $> 200/100$ mmHg;
- 8) czynna gruźlica jamista płuc;
- 9) nadwrażliwość na pochodne kumaryny;
- 10) u których ryzyko krwawienia jest wyższe niż potencjalne korzyści wynikającego ze stosowania tego typu leczenia;
- 11) u których nie można utrzymać stabilnego poziomu wskaźnika $1,5 < \text{INR} < 3,5$;

12) u których występują incydenty zakrzepowo – zatorowe pomimo leczenia antagonistami witaminy K (leczenie jest nieskuteczne).

Zabieg przeprowadzany jest z nakłucia żyły udowej w znieczuleniu ogólnym w asyście zespołu anestezjologicznego oraz lekarza echokardiografisty wykonującego echo przezprzełykowe w celu monitorowania jego przebiegu. Po nakłuciu otworu owalnego implant jest wprowadzany do lewego przedsionka serca, a następnie do jego uszka. Ostatnio ukazało się doniesienie dotyczące wyników badania PROTECT AF (1). W badaniu tym oceniano skuteczność i bezpieczeństwo przeznaczyniowego zamknięcia uszka lewego przedsionka w porównaniu z leczeniem warfaryną u pacjentów z migotaniem przedsionków. Zrandomizowano 707 pacjentów w stosunku 2:1 do grupy, w której wszczepiano okluder (WATCHMAN Left Atrial Appendage System) i u których odstawiano leczenie przeciwkrzepliwe (n=463), oraz do grupy pacjentów leczonych warfaryną (grupa kontrolna, n=244). Okres obserwacji wynosił 1065 „pacjento – lat”. Stwierdzono nie gorszą skuteczność zabiegu w zapobieganiu epizodom zatorów systemowych i zgonów w porównaniu z leczeniem farmakologicznym. Stwierdzono większą ilość zdarzeń niepożądanych w pierwszej grupie, które najczęściej wystąpiły w okresie okołozabiegowym. Wnioskiem z badania PROTECT AF było, że zamknięcie uszka lewego przedsionka może stanowić alternatywę do przewlekłego leczenia warfaryną w celu prewencji udarów u pacjentów z niezastawkowym migotaniem przedsionków. W początkowym okresie wprowadzania tego zabiegu proponuje się aby kwalifikować do zabiegów pacjentów z migotaniem przedsionków i wysokim ryzykiem mózgowych incydentów niedokrwienych, którzy nie mogą przyjmować leczenia przeciwkrzepliwego. W późniejszym okresie dyskutowane będzie ewentualne szersze zastosowanie zabiegu (zamiast leczenia przeciwkrzepliwego).

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) przeciwwskazania do znieczulenia ogólnego,
 - b) niemożność wykonania echokardiografii przezprzełykowej;
- 2) bezwzględne:
 - a) obecność skrzepliny w uszku lewego przedsionka,
 - b) ciąża,
 - c) ostra lub przewlekła infekcja ogólna lub stwierdzana obecność ognisk infekcji,
 - d) brak dostępu przez naczyniowego,
 - e) niesprzyjająca anatomia uszka lewego przedsionka.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Nie wykonuje się u kobiet w ciąży. Karmienie piersią nie jest przeciwwskazaniem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii (lekarz z dużym doświadczeniem w wykonywaniu przeznaczyniowych zabiegów interwencyjnych). Odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standardów akredytacyjnych AISN PTK. Wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK;
- 2) w trakcie wykonywania zabiegu niezbędna jest obecność kardiologa wykonującego ECHO serca;
- 3) pielęgniarki przeszkolone w zakresie kardiologii interwencyjnej – 2 pielęgniarki;
- 4) technik elektroradiologii;
- 5) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych i klinicznych w tym – badania echo serca i innych istotnych będących podstawą skierowania. Podpis i pieczęć lekarza prowadzącego lub ordynatora, data wystawienia skierowania, pieczęć nagłwkowa oddziału, lub szpitala kierującego, informacja o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Powikłania po donaczyniowym podaniu jodowych środków kontrastujących. Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Związana z zabiegiem farmakoterapia wymaga podania leków przeciwkrzepliwych (heparyna) i przeciwplatekcyjnych (kwas acetylosalicylowy, kłopidogrel). Pacjent jest teoretycznie narażony na ryzyko powikłań krwotocznych. Może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie

zabiegowe, nieprecyzyjne dobranie i umiejscowienie cewnika balonowego, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Bardzo istotna jest precyzyjna ocena anatomii uszka lewego przedsionka i związana z tym kwalifikacja do zabiegu oraz wybór odpowiedniej wielkości implantu. W przeciwnym wypadku istnieje ryzyko niepowodzenia zabiegu w postaci przemieszczenia lub embolizacji urządzenia w okresie okołozabiegowym lub później. Specjalnej ostrożności wymaga manipulowanie stosunkowo sztywnymi urządzeniami w jamach serca w czasie zabiegu. Stąd wynika konieczność wykonywania wszystkich manewrów pod kontrolą skopii rentgenowskiej oraz echokardiografii przezprzetykowej. Szczególną uwagę należy zwrócić na odpowietrzanie systemu koszulek i cewników w czasie zabiegu oraz skuteczne leczenie przeciwzakrzepowe (heparyna).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godz.in, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu, możliwych jego powikłaniach i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Bezpośrednio po zabiegu chorzy wracają do swojego oddziału. Następnego dnia chory ma wykonywane kontrolne badanie echokardiograficzne. W kolejnej dobie może być wypisany do domu. Miesiąc, 6 miesięcy i rok po zabiegu wskazane są ambulatoryjne wizyty kontrolne w celu oceny stanu pacjenta oraz skuteczności zabiegu. Wskazane jest wykonanie echokardiografii przezklatkowej oraz badania rtg klatki piersiowej. Zalecane leczenie farmakologiczne, kwas acetylosalicylowy w dawce 75 mg – 100 mg i kłopidogrel przez 3 miesiące, a później kwas acetylosalicylowy bezterminowo.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) 2012 *focused update of the ESC Guidelines for the management of atrial fibrillation. An update of the 2010 ESC Guidelines for the management of atrial fibrillation. Developed with the special contribution of the European Heart Rhythm Association, European Heart Journal.* doi:10.1093/eurheartj/ehs253;
- 2) Holmes DR, Reddy VI, Doshi SK i wsp., (for the PROTECT AF Investigators). *Percutaneous closure of the left atrial appendage versus warfarin therapy for prevention of stroke on patients with atrial fibrillation: a randomized non – inferiority trial*, Lancet 2009,374,534 – 42;
- 3) Kukuła K., Kłopotowski M., Konka M., Witkowski A., Rużyło W., *Zamknięcie uszka lewego przedsionka u chorych wysokiego ryzyka z migotaniem przedsionków – obserwacja długoterminowa*, Post Kardiol Interw. 2009,5,2(16),51 – 57.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowe projekcje – przy nakłuciu przegrody międzyprzedsionkowej AP, do oceny anatomii uszka i przy wykonywaniu implantacji: RAO 30, RAO 30 + CR 20 i RAO 30 + CAUD 20 stopni. Ewentualne dostosowanie kolejnych projekcji do warunków anatomicznych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego, przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko, sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej, wykonanie opisu zabiegu, rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 60 minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 90 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 90 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: wykonanie znieczulenia i wyprowadzenie ze znieczulenia 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy 300 mgJ – 400 mgJ niejonowy zalecany izotoniczny, podany ręcznie

lub ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 10 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę radiologa z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, anatomii, stwierdzonej patologii, kolejności wykonanych czynności, rodzaju okludera także opis bezpośredniego wyniku zabiegu, ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu, udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być dostosowane do anatomii serca;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: zaburzenia w podstawowych funkcjach życiowych, istotne pogorszenie stanu ogólnego pacjenta, wystąpienie powikłań zagrażających życiu, złe warunki anatomiczne uniemożliwiające wykonanie zabiegu;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Opcjonalnie dostęp do funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Zabieg może być wykonany w znieczuleniu ogólnym z intubacją dotchawiczą, bądź w znieczuleniu miejscowym z sedacją dożylną. Znieczulenie ogólne bądź sedacja wskazane są ze względu na obecność głowicy echokardiograficznej do monitorowania zabiegu. Znieczulenie miejscowe, nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, wybór dostępu naczyniowego zależy od praktyki i doświadczenia operatora w danym ośrodku oraz warunków anatomicznych. Standardowym dostępem są żyła udowa wspólna, dostęp pachwinowy 1,5 cm – 2,0 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail, courmand, zalecane średnice 5 F – 6F. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscach dostępu. Przewodniki angiograficzne. Dedykowany do nakłucia przegrody międzyprzedsionkowej zestaw wraz z igłą. Dedykowany do zabiegu zestaw z okluderem.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu wymagane jest stosowanie systemu do nakłucia przegrody międzyprzedsionkowej. Podanie i.v. Heparyny (dawka standardowa – 1 mg na kg masy ciała; modyfikacja ilości – w zależności od stanu klinicznego pacjenta, ewentualnych przeciwwskazań i czasu trwania zabiegu).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, odnotowanie wielkości dawki.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna przez okres 30 minut – 60 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	3 – 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 do 7.

Inne: DSA, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

161. Wprowadzenie elektrody do jamy prawej komory i stymulacja czasowa serca -
część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.542

ICD 9: 39.711.400

2. Cel procedury.

Uzyskanie skutecznej stymulacji serca w ostrych stanach kardiologicznych przebiegających z bradykardią objawową, zwykle wtórną do zaburzeń przewodzenia; leczenie niektórych objawowych tachyarytmii (overdrive pacing).

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Krzysztof Kukuła, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Wszystkie stany chorobowe przebiegające z objawową bradykardią.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wprowadzenie elektrody do prawej komory i czasowa stymulacja serca za pomocą zewnętrznego stymulatora i elektrody endokawitarnej jest zabiegiem stosowanym w ostrych stanach kardiologicznych przebiegających z objawową bradykardią, często ze wskazań życiowych. Niekiedy wprowadzenie elektrody do prawej komory wykonuje się dla zabezpieczenia niektórych innych zabiegów kardiologicznych, których częstym powikłaniem bywają zaburzenia przewodzenia. Elektrode zakładają się z dostępu przezżylnego. Może to być żyła udowa, żyła podobojczykowa, żyła szyjna wewnętrzna, rzadziej dużego kalibru żyła obwodowa. Elektrode wprowadza się najczęściej pod kontrolą fluoroskopii przez prawy przedsionek do prawej komory (zwykle okolica koniuszka lub dolna część przegrody międzykomorowej) i podłącza do stymulatora zewnętrznego. W warunkach ratowania życia zabieg można wykonać bez fluoroskopii, jedynie pod kontrolą EKG.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) zaburzenia krzepnięcia,
 - b) niewyrównana niewydolność krążenia;
- 2) bezwzględne: brak,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych. Konieczne zastosowanie protekcji radiacyjnej płodu, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pracownia hemodynamiczna wyposażona w hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii w przypadku zakładania elektrody pod kontrolą fluoroskopową, w pozostałych przypadkach również w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (o którym w mowa w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie standardów postępowania medycznego w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii dla podmiotów wykonujących działalność leczniczą (Dz. U. z 2013 r. poz. 15), medycyny ratunkowej, chorób wewnętrznych, lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, z doświadczeniem w procedurach endowaskularnych;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze;
- 3) technik elektroradiologii;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

W przypadku zabiegu ze wskazań życiowych skierowanie nie musi być wymagane. Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych i klinicznych w tym: badania echo serca, i innych istotnych będących podstawą skierowania, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – zależny od trybu zabiegu, doświadczeń operatora i ośrodka. Zalecane wprowadzanie elektrod pod kontrolą rentgenoskopii.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Jeśli to możliwe, chory powinien być na czczo min 6 godz., nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu, możliwych jego powikłaniach i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Miejsce wkłucia należy zaopatrzyć jałowym opatrunkiem, a elektrodę umocować, by zapobiec jej dyslokacji. Pacjent musi pozostawać w obrębie łóżka.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Rużyło W., Purzycki Z., *Diagnostyka Hemodynamiczna Serca*, PZWL – 1984;
- 2) Harrigan R.A. i wsp., *Temporary transvenous pacemaker placement in the emergency department, Journal of Emergency Medicine*, 1/2007, 105 – 111;
- 3) Gammage M.D., *Temporary cardiac pacing*, Heart. 6/2000, 715 – 20.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja to projekcja PA oraz dodatkowo projekcja lewa skośna ok. 60° w celu wizualizacji przegrody;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Zabezpieczenie miejsca wkłucia i elektrody szwami i opatrunkiem tak, aby zminimalizować ryzyko jej wysunięcia.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 120 minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 150 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 130 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, anatomii, kolejności wykonanych czynności, użytego sprzętu, opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu. Należy udokumentować skuteczną stymulację przez elektrodę oraz parametry stymulacji wraz z progiem stymulacji.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniające warunki anatomiczne mogą być konieczne;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w przypadku wystąpienia powikłań;
- 3) przerwanie badania: w przypadku wystąpienia powikłań;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkazanie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Należy zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie żyły wykonuje się najczęściej techniką Seldingera. Wykorzystuje się zwykle żyłę udową, podobojczykową lub szyjną wewnętrzną. Możliwe jest niekiedy wykorzystanie mniejszego naczynia żylnego.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Elektroda endokawitarna średnicy 5 F lub 6 F.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Podczas zabiegu chory wymaga ciągłego monitorowania elektrokardiograficznego, chorzy niestabilni hemodynamicznie wymagają inwazyjnego monitorowania ciśnienia tętniczego. W niektórych sytuacjach może być również wskazane monitorowanie przy pomocy pulsoksymetrii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Hemostaza miejsca wkłucia oraz zamocowanie elektrody, zwykle przy użyciu szwów i opatrunku, aby zabezpieczyć ją przed przypadkowym wysunięciem lub przemieszczeniem. Przy dostępie udowym chory pozostaje w pozycji leżącej. Przy dostępie z kończyny górnej, okolicy podobojczykowej lub szyi pacjent może pozostawać w pozycji półsiedzącej. Odnotowanie wielkości dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Konieczne jest jedynie stosowanie skopii przy manipulacjach elektrodą.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu, zalecane 10 – 30
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu, zalecane 7,5 – 15

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec] – nie jest konieczne.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

162. Przewodnikowa przekoniuszkowa implantacja zastawki aortalnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 8.543

ICD 9: 35.223.004

2. Cel procedury.

Procedura terapeutyczna stosowana w celu redukcji gradientu przez natywną zastawkę aortalną i uzyskania poprawy stanu klinicznego u pacjentów z jej nabytym istotnym zwężeniem przebiegającym ze zwapnieniem płatków, których ryzyko operacyjnej wymiany zastawki jest wysokie (Logistic EuroScore \geq 20%, STS Score \geq 10%) lub spełnione są inne warunki uniemożliwiające leczenie chirurgiczne. Procedura stosowana jest w wypadku braku warunków anatomicznych dla implantacji zastawki drogą przeznaczyniową.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr hab. Adam Witkowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Nabyte zwężenie zastawki aortalnej przebiegające ze zwapnieniem jej płatków.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Zgodnie z aktualnymi wytycznymi postępowania w zastawkowych wadach serca European Society of Cardiology (ESC), European Association on Percutaneous Cardiovascular Interventions (EAPCI) przedstawionymi w czasie Kongresu ESC w sierpniu 2012r oraz wytycznymi opublikowanymi w European Heart Journal 2008; 29: 1463 – 70 i w European Journal of Cardio – Thoracic Surgery 2008; 34: 1 – 8.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) niekontrolowane migotanie przedsionków,
- b) zbyt niska wysokość zatok Valsalvy,
- c) zbyt mała średnica opuszki aorty,
- d) zbyt duża średnica aorty wstępującej,
- e) kąt nachylenia aorty wstępującej do pierścienia zastawki uniemożliwiający osiowe ustawienie protezy w ujściu aortalnym,
- f) obecność tętniaka aorty (ale nie aorty zstępującej),
- g) znaczny przerost mięśnia lewej komory,

- h) rozległe zmiany miażdżycowe,
 - i) brak dostępu uniemożliwiający bezpieczne wykonanie zabiegu,
 - j) niedawno przebyty zawał serca lub incydent naczyniowo – mózgowy,
 - k) obecność istotnych zwężeń w proksymalnych odcinkach tętnic wieńcowych ($\geq 70\%$) nie kwalifikujących się do przezskórnej interwencji wieńcowej,
 - l) niedomykalność zastawki mitralnej lub trójdzielnej (> II stopnia przy przyczynie organicznej),
 - m) obecność innej choroby postępującej z przewidywanym okresem przeżycia <1 roku lub klirens kreatyniny <20 ml/min,
 - n) nadwrażliwość lub przeciwwskazania do przyjmowania leków przeciwplatekcyjnych,
 - o) sepsa lub aktywne zapalenie wsierdza,
 - p) zaburzenia krzepnięcia;
- 2) bezwzględne:
- a) obecność skrzepliny w lewym przedsionku lub w lewej komorze,
 - b) frakcja wyrzutowa lewej komory <20% przy braku rezerwy skurczowej,
 - c) zbyt duży lub zbyt mały w stosunku do dostępnych rozmiarów protez zastawkowych wymiar pierścienia aortalnego,
 - d) zbyt niskie w stosunku do płaszczyzny pierścienia aortalnego odejście tętnic wieńcowych.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedury z zakresu radiologii zabiegowej mogą być wykonywane tylko wówczas, gdy są niezbędne dla ratowania zdrowia i życia matki. W przypadku gdy doszło do napromienienia zarodka lub płodu bezpośrednią wiązką promieniowania, fizyk medyczny dokonuje obliczenia dawki dla zarodka lub płodu. Kobieta w ciąży należy niezwłocznie poinformować na piśmie o wynikach obliczeń dotyczących pochłoniętej dawki promieniowania, oraz o rodzajach zagrożeń dla zarodka lub płodu i poziomie ryzyka ich wystąpienia.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Preferowana jest tzw. sala hybrydowa, hemodynamiczno – chirurgiczna, zabiegi można także wykonywać w klasycznej sali hemodynamicznej przystosowanej do wykonywania zabiegów interwencyjnych na tętnicach wieńcowych i zabiegów interwencyjnych w chorobach strukturalnych i zastawkowych serca, niezbędny jest system ciągłego monitorowania zapisu EKG (co najmniej 3 odprowadzenia) i ciśnienia tętniczego krwi metodą krwawą (2 kanały ciśnieniowe umożliwiające pomiar jednoczasowy), zabiegi mogą być wykonywane tylko w szpitalach, w których znajduje się klinika/oddział kardiologii. Na sali hemodynamicznej lub hybrydowej podczas zabiegu implantacji zastawki aortalnej powinien

znajdować się, aparat do echokardiografii (ECHO) serca z głowicą przezprzełykową, aparat do pomiaru ACT.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii (lekarz z dużym doświadczeniem w wykonywaniu przeznaczeniowych zabiegów interwencyjnych w strukturalnych chorobach serca). Odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standartów akredytacyjnych AISN PTK. Wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt. za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK;
- 2) lekarz z doświadczeniem w USG serca;
- 3) w trakcie wykonywania zabiegu niezbędna jest obecność co najmniej:
 - a) lekarza specjalisty w dziedzinie kardiologii interwencyjnej,
 - b) lekarza specjalisty w dziedzinie kardiochirurgii,
 - c) lekarza anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii),
 - d) lekarza specjalisty w dziedzinie kardiologii wykonującego ECHO serca przezprzełykowe,
 - e) 2 pielęgniarek przeszkolonych w zakresie kardiologii interwencyjnej;
 - f) 2 pielęgniarek przeszkolonych w zakresie instrumentowania, lub pielęgniarek z ukończonym kursem kwalifikacyjnym w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego lub pielęgniarek z tytułem specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego;
 - g) pielęgniarki anestezjologicznej (tj. pielęgniarki, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki);
 - h) technika elektroradiologii.

Zalecana jest współpraca z ośrodkiem chirurgii naczyniowej (w lokalizacji lub w innym szpitalu w odległości do 60 minut transportu).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym: badania echo serca (badanie przezklatkowe i przezprzełykowe), CT, gastroskopii, koronarografii i innych istotnych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Podczas zabiegów przezcewnikowej implantacji zastawki aortalnej oraz w ramach przygotowania do zabiegu i bezpośrednio po nim mogą być stosowane leki służące m.in. uzyskaniu reakcji wazopresyjnej, wazodylatacji, normalizacji ciśnienia tętniczego,

modyfikujące rytm serca, antybiotyki, leki obniżające ewentualną reakcję uczuleniową, substancje służące nefroprotekcji, leki przeciwbólowe i inne. Decyzja o podaniu leków, uwzględniająca ewentualne interakcje lekowe, należy do lekarza wykonującego badanie i/lub do lekarza prowadzącego. Ponadto w czasie zabiegu pacjentowi zostaje podany środek cieniujący. Po podaniu środka cieniującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca dostępu, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieprawidłowe dobranie cewników/balonika do warunków anatomicznych aorty, zastawki aortalnej i lewej komory serca, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

W trakcie zabiegu może dojść do rozwarstwienia/zamknięcia tętnicy pachowej, podobojczykowej/aorty, udaru mózgu (przede wszystkim w mechanizmie zatorowym), ostrego zawału serca (np. na skutek zamknięcia ujścia tętnicy wieńcowej po implantacji sztucznej protezy aortalnej), groźnych zaburzeń rytmu lub przewodzenia, tamponady serca z powodu przebicia mięśnia lewej lub prawej komory serca, odmy opłucnowej, zgonu. Przede wszystkim źródłem błędów jest brak odpowiedniego przeszkolenia zespołu wykonującego zabiegi. Lekarze wykonujący zabieg powinni zostać przeszkoleni (zajęcia teoretyczne, ćwiczenia na symulatorach, obserwacja przypadku „na żywo”).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 12 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu, możliwych jego powikłaniach i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po zabiegu pacjent powinien pozostać w Oddziale Pooperacyjnym (POP) przez średnio 24 godziny – 48 godzin. Należy monitorować rytm serca, ciśnienie tętnicze krwi, ciśnienie w tętnicy płucnej i zaklinowania, parametry oddechowe, diurezę, morfologię, poziom kreatyniny i elektrolitów. ECHO serca przezklatkowe należy wykonać w ciągu 24 godzin od zakończenia zabiegu. Po przeniesieniu z POP pacjent powinien pozostawać na oddziale kardiologicznym przez średnio 7 dni – 14 dni. Po zdjęciu szwów na skórze klatki piersiowej, przy braku powikłań i prawidłowej funkcji sztucznej zastawki w badaniu ECHO serca może być wypisany do domu z zaleceniem okresowej kontroli (zalecana po 1 miesiącu – 3 miesiącach – 6 miesiącach – 12 miesiącach po zabiegu).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) www.escardio.org/guidelines-surveys/esc-guidelines/pages/valvular-heart-disease.aspx;
- 2) *European Heart Journal*, 2008; 29: 1463 – 70;
- 3) *European Journal of Cardio – Thoracic Surgery*, 2008; 34: 1 – 8.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 12 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, umożliwiające odpowiednie obrazowanie pierścieni zastawki aortalnej, ponadto obejmujące zakresem badania rozwidlenie aorty oraz tętnice biodrowe łącznie z odejściem tętnic biodrowych wewnętrznych, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Można zastosować angiografię rotacyjną w celu wyboru optymalnej projekcji podczas implantacji protezy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewników i koszulek hemostatycznych, zaopatrzenie chirurgiczne lub systemem do zapewnienia hemostazy miejsca dostępu w tętnicy/tętnic udowych, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 160 minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 220 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 220 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: wykonanie znieczulenia i wyprowadzenie ze znieczulenia (anestezjolog) 40 minut;

5) wykonanie dostępu naczyniowego do implantacji protezy (kardiolog/chirurg naczyniowy) 20 minut, chirurgiczne zaopatrzenie miejsca implantacji 20 minut.
W sumie cała procedura 220 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy 300 mgJ – 400 mgJ niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do aorty wstępującej wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 15 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 8 ml na s – 12 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę kardiochirurga z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, anatomii, stwierdzanej patologii, kolejności wykonanych czynności, średnicę balonu/balonów użytych do walwuloplastyki ujścia aortalnego i ewentualnej postdylatacji protezy, wielkość i rodzaj wszczepionej protezy, a także opis bezpośredniego wyniku zabiegu, opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii, udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty i poziomu odejścia tętnic nerkowych oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta). U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania X jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie – ogólne dotchawicze lub sedacja – w zależności od stanu klinicznego pacjenta – decyduje lekarz anestezjolog, w miejscach nakłucia przezskórnego tętnic poza obszarem znieczulonym – miejscowe, nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Dostęp do koniuszka lewej komory uzyskuje się przez jego chirurgiczne odsłonięcie. Przy drożnych tętnicach biodrowych, uzyskuje się dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, zalecenie stosowanie igły jednoczęściowej. Alternatywnym dostępem tętniczym jest dostęp przez nakłucie tętnicy promieniowej.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail, amplatz, Judkins R, mammograficzny, zalecane średnice 5 – 6F, elektroda endokawitarna 5 F (preferowana z balonikiem sterującym), cewnik balonowy o standardowych średnicach dostosowanych do średnicy pierścienia zastawki aortalnej, system wprowadzający sztuczną zastawkę przez koniuszek. Koszulki hemostatyczne w miejscach dostępu. Przewodniki angiograficzne i przewodniki o zwiększonej sztywności (do wprowadzenia i stabilizacji systemu w ujściu aortalnym); Dedykowany do implantowanej protezy zastawkowej system wprowadzający. Balon do walwułoplastyki i ewentualnej optymalizacji protezy po jej implantacji o średnicy dostosowanej do średnicy pierścienia natywnej zastawki aortalnej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Przez żyłę szyjną zakłada się elektrodę endokawitarną do jamy prawej komory. Do tętnicy udowej lub promieniowej koszulkę zapewniającą dostęp tętniczy. Nakłucia koniuszka serca i wprowadzenia koszulki dokonuje się po odsłonięciu koniuszka przez kardiochirurga. Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje wykonanie angiografii aorty wstępującej z uwidocznieniem zastawki aortalnej, zatok wieńcowych, poziomego odejścia tętnic wieńcowych i aorty wstępującej przed, w trakcie i po implantacji protezy w ujście aortalne. W trakcie zabiegu wymagane jest stosowanie przewodników o odpowiedniej sztywności pozwalające na bezpieczne i stabilne przeprowadzenie systemu do implantacji wraz z protezą aortalną do miejsca jej implantacji. Podanie i.v. Heparyny (dawka standardowa – 5 tysięcy jednostek; modyfikacja ilości – w zależności od stanu klinicznego pacjenta, ewentualnych przeciwwskazań i czasu trwania zabiegu).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Miejsca odsłoniętego koniuszka – zaopatrzenie chirurgiczne. Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, do zamknięcia naczynia wykorzystuje się system zamykający pozwalający na szybkie uzyskanie hemostazy. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 – 48 godz. pod kontrolą lekarską i pielęgniarską (sala pooperacyjna monitorowana, OIOM); odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 do 7, inne – cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

163. Przewodnikowa przezobojczykowa implantacja zastawki aortalnej (Przewodnikowa, przezpodobojczykowa implantacja samorozprężalnej sztucznej bioprotezy zastawki aortalnej typu - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.544

ICD 9: 35.223.002

2. Cel procedury.

Procedura terapeutyczna stosowana w celu redukcji gradientu przez natywną zastawkę aortalną i uzyskania poprawy stanu klinicznego u pacjentów z jej nabytym istotnym zwężeniem przebiegającym ze zwapnieniem płatków, których ryzyko operacyjnej wymiany zastawki jest wysokie (Logistic EuroScore \geq 20%, STS Score \geq 10%) lub spełnione są inne warunki uniemożliwiające leczenie chirurgiczne. Z kolei implantacja od tętnicy udowej jest niemożliwa z uwagi na zmiany miażdżycowe i/lub zbyt małą średnicę tętnic udowych i/lub biodrowych (średnica < 6 mm).

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Maciej Dąbrowski prof. dr hab. Adam Witkowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Nabyte zwężenie zastawki aortalnej przebiegające ze zwapnieniem jej płatków.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Zgodnie z aktualnymi wytycznymi postępowania w zastawkowych wadach serca European Society of Cardiology (ESC), European Association on Percutaneous Cardiovascular Interventions (EAPCI) przedstawionymi w czasie Kongresu ESC w sierpniu 2012r oraz wytycznymi opublikowanymi w European Heart Journal 2008; 29: 1463 – 70 i w European Journal of Cardio – Thoracic Surgery 2008; 34: 1 – 8.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) niekontrolowane migotanie przedsionków,
- b) zbyt niska wysokość zatok Valsalvy,
- c) zbyt mała średnica opuszki aorty,
- d) zbyt duża średnica aorty wstępującej,
- e) kąt nachylenia aorty wstępującej do pierścienia zastawki uniemożliwiający osiowe ustawienie protezy w ujściu aortalnym,
- f) obecność tętniaka aorty (ale nie aorty zstępującej),
- g) znaczny przerost mięśnia lewej komory,
- h) rozległe zmiany miażdżycowe,
- i) brak dostępu naczyniowego uniemożliwiający bezpieczne wykonanie zabiegu,
- j) niedawno przebyty zawał serca lub incydent naczyniowo – mózgowy,
- k) obecność istotnych zwężeń w proksymalnych odcinkach tętnic wieńcowych ($\geq 70\%$) nie kwalifikujących się do przeszłokrojowej interwencji wieńcowej,
- l) niedomykalność zastawki mitralnej lub trójdzielnej (> II stopnia przy przyczynie organicznej),
- m) obecność innej choroby postępującej z przewidywanym okresem przeżycia <1 roku lub klirens kreatyniny <20 ml/min,
- n) nadwrażliwość lub przeciwwskazania do przyjmowania leków;

2) bezwzględne:

- a) obecność skrzepliny w lewym przedsionku lub w lewej komorze,
- b) frakcja wyrzutowa lewej komory <20% przy braku rezerwy skurczowej,
- c) zbyt duży lub zbyt mały w stosunku do dostępnych rozmiarów protez zastawkowych wymiar pierścienia aortalnego,
- d) zbyt niskie w stosunku do płaszczyzny pierścienia aortalnego odejście tętnic wieńcowych, przeciwłątkowych,
- e) sepsa lub aktywne zapalenie wsierdzia,
- f) zaburzenia krzepnięcia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedury z zakresu radiologii zabiegowej mogą być wykonywane tylko wówczas, gdy są niezbędne dla ratowania zdrowia i życia matki.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Preferowana jest tzw. sala hybrydowa, hemodynamiczno – chirurgiczna; zabiegi można także wykonywać w klasycznej sali hemodynamicznej przystosowanej do wykonywania zabiegów interwencyjnych na tętnicach wieńcowych i zabiegów interwencyjnych w chorobach strukturalnych i zastawkowych serca; niezbędny jest system ciągłego monitorowania zapisu EKG (co najmniej 3 odprowadzenia) i ciśnienia tętniczego krwi metodą krwawą (2 kanały ciśnieniowe umożliwiające pomiar jednoczasowy); zabiegi mogą być wykonywane tylko w szpitalach, w których znajduje się klinika/oddział kardiologii. Na sali hemodynamicznej lub hybrydowej podczas zabiegu implantacji zastawki aortalnej powinien znajdować się aparat do echokardiografii (ECHO) serca z głowicą przezprzełykową, aparat do pomiaru ACT.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii (lekarz z dużym doświadczeniem w wykonywaniu przeznaczyniowych zabiegów interwencyjnych w strukturalnych chorobach serca). Odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standardów akredytacyjnych AISN PTK. Wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt. za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK. lekarz z doświadczeniem w USG serca;
- 2) w trakcie wykonywania zabiegu niezbędna jest obecność (podano liczby minimalne):
 - a) lekarza specjalisty w dziedzinie kardiologii interwencyjnej,
 - b) lekarza specjalisty w dziedzinie kardiologii,
 - c) lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii);
 - d) lekarza specjalisty w dziedzinie kardiologii wykonującego ECHO serca przezprzełykowe;
 - e) 2 pielęgniarek przeszkolonych w zakresie kardiologii interwencyjnej;

- f) 2 pielęgniarek przeszkolonych w zakresie instrumentowania, lub pielęgniarek z ukończonym kursem kwalifikacyjnym w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego lub pielęgniarek z tytułem specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego;
- g) pielęgniarki anestezyjologicznej (tj. pielęgniarki, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki);
- h) technika elektroradiologii.

Zalecana jest współpraca z ośrodkiem chirurgii naczyniowej (w lokalizacji lub w innym szpitalu w odległości do 60 minut transportu).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym: badania echo serca (badanie przezklatkowe i przezprzełykowe), CT, gastroskopii, koronarografii i innych istotnych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Podczas zabiegów przezcewnikowej implantacji zastawki aortalnej CoreValve oraz w ramach przygotowania do zabiegu i bezpośrednio po nim mogą być stosowane leki służące m.in. uzyskania reakcji wazopresyjnej, wazodylatacji, normalizacji ciśnienia tętniczego, modyfikujące rytm serca, antybiotyki, leki obniżające ewentualną reakcję uczuleniową, substancje służące nefroprotekcji, leki przeciwbólowe i inne. Decyzja o podaniu leków, uwzględniająca ewentualne interakcje lekowe, należy do lekarza wykonującego badanie i/lub do lekarza prowadzącego. Po podaniu środka cieniującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panela cyfrowego (wzmacniacza), niewłaściwy wybór miejsca wklucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, przygotowanie sprzętu używanego w czasie przeprowadzania procedury niezgodne z zaleceniami producenta, nieprawidłowe dobranie cewników/balonika do warunków anatomicznych aorty, zastawki aortalnej i lewej komory serca. Przede wszystkim źródłem błędów jest brak odpowiedniego przeszkolenia zespołu wykonującego zabiegi. Lekarze wykonujący zabieg powinni zostać przeszkoleni (zajęcia teoretyczne, ćwiczenia na symulatorach, obserwacja przypadku „na żywo”) Brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Należy zapewnić dostęp do t. szyjnej o średnicy przynajmniej 5 F (droga wprowadzenia elektrody do prawej komory). Dostęp do tętnicy udowej lub promieniowej z koszulką naczyniową 5 F. W sposób chirurgiczny preparuje się lewą (preferencyjnie) tętnicę podobojczykową, a następnie zakłada się koszulkę naczyniową dedykowaną do systemu wprowadzającego protezę zastawkową.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 12 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu, możliwych jego powikłaniach i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon (jedynie w uzasadnionych przypadkach) przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po zabiegu pacjent będzie przewieziony do oddziału opieki pooperacyjnej (POP), gdzie pozostanie przez minimum 24 godziny. Z uwagi na możliwość wystąpienia zaburzeń przewodzenia w sercu przez 48 godzin po zabiegu zaleca się pozostawienie elektrody endokawitarnej w prawej komorze serca oraz monitorowanie telemetryczne EKG przez 5 dni. Leczenie przeciwplatek zainicjowane przed zabiegiem obejmuje kwas acetylosalicylowy (dawka nasycająca 300 mg, a następnie 75mg na d) oraz kłopidogrel (dawka nasycająca 300 mg, a następnie 75 mg na d) kontynuowany przez 6 miesięcy. W trakcie zabiegu chorzy otrzymają dostosowaną do wagi dawkę heparyny niefrakcjonowanej (UFH). Profilaktyka infekcyjnego zapalenia wsierdza obejmuje dożylne podanie antybiotyku przed zabiegiem oraz kontynuację antybiotykoterapii przez 48 godzin. Bezpośrednio po zabiegu oraz w dobie następnej należy wykonać ECHO serca przezklatkowe w celu monitorowania funkcji sztucznej zastawki, oceny ciśnienia w tętnicy płucnej i płynu w osierdziu.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) www.escardio.org/guidelines-surveys/esc-guidelines/pages/valvular-heart-disease.aspx;
- 2) *European Heart Journal* 2008; 29: 1463 – 70;
- 3) *European Journal of Cardio-Thoracic Surgery*, 2008; 34: 1 – 8.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 12 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna umożliwiające odpowiednie obrazowanie pierścienia zastawki aortalnej, ponad to obejmujące zakresem badania rozwidlenie aorty oraz tętnice biodrowe łącznie z odejściem tętnic biodrowych wewnętrznych, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Można zastosować angiografię rotacyjną w celu wyboru optymalnej projekcji podczas implantacji protezy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej, nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewników i koszulek hemostatycznych, zaopatrzenie chirurgiczne lub systemem do zapewnienia hemostazy miejsca dostępu w tętnicy podobojczykowej, tętnicy/tętnic udowych, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 160 minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 220 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 220 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: wykonanie znieczulenia i wyprowadzenie ze znieczulenia (anestezjolog) 40 minut;
- 5) wykonanie dostępu naczyniowego do implantacji protezy (kardiolog/chirurg naczyniowy) 20 minut, chirurgiczne zaopatrzenie miejsca implantacji 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Podanie środka kontrastującego zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065. Środek kontrastujący jodowy 300 mgJ – 400 mgJ niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do aorty wstępującej wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 15 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 8 ml na s – 12 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych

objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę kardiochirurga z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, anatomii, stwierdzonej patologii, kolejności wykonanych czynności, średnicę balonu/balonów użytych do walwuloplastyki ujścia aortalnego i ewentualnej postdylatacji protezy, wielkość i rodzaj wszczepionej protezy a także opis bezpośredniego wyniku zabiegu, opis ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii, udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty i poziomu odejścia tętnic wieńcowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanej, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta). U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie – ogólne dotchawicze lub sedacja – w zależności od stanu klinicznego pacjenta – decyduje lekarz anestezjolog; w miejscach nakłucia przezskórnego tętnic poza obszarem znieczulonym – miejscowe, nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Dostęp do tętnicy podobojczykowej lewej uzyskuje się poprzez chirurgiczne jej odsłonięcie, a następnie nakłucie. Dostęp do tętnic udowych metodą Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, zalecenie stosowanie igły jednoczęściowej. Odsłonięcie chirurgiczne tętnicy udowej wspólnej w przypadku masywnych zwapnień naczynia (opcjonalnie – decyduje Zespół Sercowy w czasie procesu kwalifikacji do zabiegu).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail, amplatz, Judkins R, mammograficzny, zalecane średnice 5 F – 6 F. Elektroda endokawitarna. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscach dostępu. Przewodniki angiograficzne i przewodniki o zwiększonej sztywności (do wprowadzenia i stabilizacji systemu w ujściu aortalnym), dedykowany do implantowanej protezy zastawkowej system wprowadzający. Balon do walwuloplastyki i ewentualnej optymalizacji protezy po jej implantacji o średnicy dostosowanej do średnicy pierścienia natywnej zastawki aortalnej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Wykonanie dostępu żylnego (żyła szyjna), założenie elektrody do prawej komory, prawidłowo wykonany zabieg obejmuje wykonanie angiografii aorty wstępującej z uwidocznieniem zastawki aortalnej, zatok wieńcowych, poziomego odejścia tętnic wieńcowych i aorty wstępującej przed, w trakcie i po implantacji protezy w ujście aortalne. W trakcie zabiegu wymagane jest stosowanie przewodników o odpowiedniej sztywności pozwalające na bezpieczne i stabilne przeprowadzenie systemu do implantacji wraz z protezą aortalną do miejsca jej implantacji. Podanie i.v. Heparyny (dawka standardowa – 5 tysięcy jednostek; modyfikacja ilości – w zależności od stanu klinicznego pacjenta, ewentualnych przeciwwskazań i czasu trwania zabiegu).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Miejsca odsłoniętej tętnicy – zaopatrzenie chirurgiczne. Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, do zamknięcia naczynia wykorzystuje się systemy zamykające pozwalające na szybkie uzyskanie hemostazy. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny – 48 godzin pod kontrolą lekarską i pielęgniarską (sala pooperacyjna monitorowana, OIOM).

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu

rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 do 7.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

164. Przecewnikowa przezudowa implantacja zastawki aortalnej (Przecewnikowa, przezudowa implantacja samorozpreżalnej sztucznej bioprotezy zastawki aortalnej) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.545

ICD 9: 35.223.003

2. Cel procedury.

Procedura terapeutyczna stosowana w celu redukcji gradientu przez natywną zastawkę aortalną i uzyskania poprawy stanu klinicznego u pacjentów z jej nabytym istotnym zwężeniem przebiegającym ze zwapnieniem płatków, których ryzyko operacyjnej wymiany zastawki jest wysokie (Logistic EuroScore \geq 20%, STS Score \geq 10%) lub spełnione są inne warunki uniemożliwiające leczenie chirurgiczne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr hab. Adam Witkowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Nabyte zwężenie zastawki aortalnej przebiegające ze zwapnieniem jej płatków.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Zgodnie z aktualnymi wytycznymi postępowania w zastawkowych wadach serca European Society of Cardiology (ESC), European Association on Percutaneous Cardiovascular Interventions (EAPCI) przedstawionymi w czasie Kongresu ESC w sierpniu 2012r oraz wytycznymi opublikowanymi w European Heart Journal 2008; 29: 1463 – 70 i w European Journal of Cardio – Thoracic Surgery 2008; 34: 1 – 8.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) niekontrolowane migotanie przedsionków,
 - b) zbyt niska wysokość zatok Valsalvy,
 - c) zbyt mała średnica opuszki aorty,
 - d) zbyt duża średnica aorty wstępującej,
 - e) kąt nachylenia aorty wstępującej do pierścienia zastawki uniemożliwiający osiowe ustawienie protezy w ujściu aortalnym,
 - f) obecność tętniaka aorty (ale nie aorty zstępującej),
 - g) znaczny przerost mięśnia lewej komory,
 - h) rozległe zmiany miażdżycowe,
 - i) brak dostępu naczyniowego uniemożliwiający bezpieczne wykonanie zabiegu,
 - j) niedawno przebyty zawał serca lub incydent naczyniowo – mózgowy,
 - k) obecność istotnych zwężeń w proksymalnych odcinkach tętnic wieńcowych ($\geq 70\%$) nie kwalifikujących się do przeszskórnej interwencji wieńcowej,
 - l) niedomykalność zastawki mitralnej lub trójdzielnej (> II stopnia przy przyczynie organicznej),
 - m) obecność innej choroby postępującej z przewidywanym okresem przeżycia <1 roku lub klirens kreatyniny <20 ml/min,
 - n) nadwrażliwość lub przeciwwskazania do przyjmowania leków przeciwplatekcyjnych,
 - o) sepsa lub aktywne zapalenie wsierdzia,
 - p) zaburzenia krzepnięcia;
- 2) bezwzględne:
- a) obecność skrzepliny w lewym przedsionku lub w lewej komorze,
 - b) frakcja wyrzutowa lewej komory <20% przy braku rezerwy skurczowej,
 - c) zbyt duży lub zbyt mały w stosunku do dostępnych rozmiarów protez zastawkowych wymiar pierścienia aortalnego,
 - d) zbyt niskie w stosunku do płaszczyzny pierścienia aortalnego odejście tętnic wieńcowych,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedury z zakresu radiologii zabiegowej mogą być wykonywane tylko wówczas, gdy są niezbędne dla ratowania zdrowia i życia matki. W przypadku gdy doszło do napromienienia zarodka lub płodu bezpośrednią wiązką promieniowania, fizyk medyczny dokonuje obliczenia dawki dla zarodka lub płodu. Kobietę w ciąży należy niezwłocznie poinformować na piśmie o wynikach obliczeń dotyczących pochłoniętej dawki promieniowania, oraz o rodzajach zagrożeń dla zarodka lub płodu i poziomie ryzyka ich wystąpienia.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Preferowana jest tzw. sala hybrydowa, hemodynamiczno – chirurgiczna, zabiegi można także wykonywać w klasycznej sali hemodynamicznej przystosowanej do wykonywania zabiegów interwencyjnych na tętnicach wieńcowych i zabiegów interwencyjnych w chorobach strukturalnych i zastawkowych serca; niezbędny jest system ciągłego monitorowania zapisu EKG (co najmniej 3 odprowadzenia) i ciśnienia tętniczego krwi metodą krwawą (2 kanały ciśnieniowe umożliwiające pomiar jednoczasowy); zabiegi mogą być wykonywane tylko w szpitalach, w których znajduje się klinika/oddział kardiologii. Na sali hemodynamicznej lub hybrydowej podczas zabiegu implantacji zastawki aortalnej powinien znajdować się aparat do echokardiografii (ECHO) serca z głowicą przezprzełykową, aparat do pomiaru ACT.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii (lekarz z dużym doświadczeniem w wykonywaniu przeznaczeniowych zabiegów interwencyjnych w strukturalnych chorobach serca). Odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standartów akredytacyjnych AISCN PTK. Wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISCN PTK;
- 2) lekarz z doświadczeniem w USG serca;
- 3) w trakcie wykonywania zabiegu niezbędna jest obecność (podano liczby minimalne):
 - a) lekarza specjalisty w dziedzinie kardiologii interwencyjnej,
 - b) lekarza specjalisty w dziedzinie kardiologii,
 - c) lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii);
 - d) lekarza specjalisty w dziedzinie kardiologii wykonującego ECHO serca przezprzełykowe;
 - e) 2 pielęgniarek przeszkolonych w zakresie kardiologii interwencyjnej;
 - f) 2 pielęgniarek przeszkolonych w zakresie instrumentowania, lub pielęgniarek z ukończonym kursem kwalifikacyjnym w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego lub pielęgniarek z tytułem specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego –;
 - g) pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki);
 - h) technika elektroradiologii.

Zalecana jest współpraca z ośrodkiem chirurgii naczyniowej (w lokalizacji lub w innym szpitalu w odległości do 60 minut transportu).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym: badania echo serca (badanie przezklatkowe

i przezprzełykowe), CT, gastroskopii, koronarografii i innych istotnych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Podczas zabiegów przezcewnikowej implantacji zastawki aortalnej oraz w ramach przygotowania do zabiegu i bezpośrednio po nim mogą być stosowane leki służące m.in. uzyskania reakcji wazopresyjnej, wazodylatacji, normalizacji ciśnienia tętniczego, modyfikujące rytm serca, antybiotyki, leki obniżające ewentualną reakcję uczuleniową, substancje służące nefroprotekcji, leki przeciwbólowe i inne. Decyzja o podaniu leków, uwzględniająca ewentualne interakcje lekowe, należy do lekarza wykonującego badanie i/lub do lekarza prowadzącego. Ponadto w czasie zabiegu pacjentowi zostaje podany środek cieniujący. Po podaniu środka cieniującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieprawidłowe dobranie cewników/balonika do warunków anatomicznych aorty, zastawki aortalnej i lewej komory serca; podstawowym źródłem błędów jest brak odpowiedniego przeszkolenia zespołu wykonującego zabiegi; lekarze wykonujący zabieg powinni zostać przeszkoleni (zajęcia teoretyczne, ćwiczenia na symulatorach, obserwacja przypadku „na żywo”), nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

W trakcie zabiegu może dojść do rozwarstwienia/zamknięcia tętnicy pachowej, podobojczykowej/aorty, udaru mózgu (przede wszystkim w mechanizmie zatorowym), ostrego zawału serca (np. na skutek zamknięcia ujścia tętnicy wieńcowej po implantacji sztucznej protezy aortalnej), groźnych zaburzeń rytmu i/lub przewodzenia, tamponady serca z powodu przebiccia mięśnia lewej lub prawej komory serca, odmy opłucnowej, zgonu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 12 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu, możliwych jego powikłaniach i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon (jedynie w uzasadnionych przypadkach) przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po zabiegu pacjent będzie przewieziony do Oddziału Intensywnej Opieki Kardiologicznej, gdzie pozostanie przez minimum 48 godziny. Z uwagi na możliwość wystąpienia zaburzeń przewodzenia w sercu przez 48 godzin po zabiegu zaleca się pozostawienie elektrody endokawitarnej w prawej komorze serca oraz monitorowanie telemetryczne EKG przez 5 dni. Leczenie przeciwplatek zainicjowane przed zabiegiem obejmie kwas acetylosalicylowy (dawka nasycająca 300 mg, a następnie 75 mg na d) oraz klopidogrel (dawka nasycająca 300 mg, a następnie 75 mg na d) kontynuowany przez 6 miesięcy. W trakcie zabiegu chorzy otrzymają dostosowaną do wagi dawkę heparyny niefrakcjonowanej (UFH). Profilaktyka infekcyjnego zapalenia wsierdza obejmie dożylne podanie antybiotyku przed zabiegiem oraz kontynuację antybiotykoterapii przez 48 godz. Bezpośrednio po zabiegu oraz w dobie następnej należy wykonać ECHO serca przezklatkowe w celu monitorowania funkcji sztucznej zastawki, oceny ciśnienia w tętnicy płucnej i płynu w osierdziu.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) www.escardio.org/guidelines-surveys/esc-guidelines/pages/valvular-heart-disease.aspx;
- 2) *European Heart Journal*, 2008; 29: 1463 – 70;
- 3) *European Journal of Cardio, Thoracic Surgery* 2008; 34: 1 – 8.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 12 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, umożliwiające odpowiednie obrazowanie pierścienia zastawki aortalnej, ponad to obejmujące zakresem badania rozwidlenie aorty oraz tętnice biodrowe łącznie z odejściem tętnic biodrowych wewnętrznych, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, można zastosować angiografię rotacyjną w celu wyboru optymalnej projekcji podczas implantacji protezy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewników i koszulek hemostatycznych, zaopatrzenie chirurgiczne lub systemem do zapewnienia hemostazy miejsca dostępu w tętnicy/tętnic udowych, ucisk miejsca wkłucia, aż

do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 160 minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 220 minut,
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 220 minut;
- 4) zespół anestezyjologiczny: wykonanie znieczulenia i wyprowadzenie ze znieczulenia 40 minut;
- 5) wykonanie dostępu naczyniowego do implantacji protezy (kardiolog/chirurg naczyniowy) 20 minut, chirurgiczne zaopatrzenie miejsca implantacji 20minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Podanie środka kontrastującego zgodne z załącznikiem do procedury 3.065. Środek kontrastujący jodowy 300 mgJ – 400 mgJ niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do aorty wstępującej wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 15 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 8 ml na s – 12 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę kardiochirurga z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, anatomii, stwierdzonej patologii, kolejności wykonanych czynności, średnicę balonu/balonów użytych do walwuloplastyki ujścia aortalnego i ewentualnej postdylatacji protezy, wielkość i rodzaj wszczepionej protezy, a także opis bezpośredniego wyniku zabiegu, ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii, udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty i poziomu odejścia tętnic wieńcowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;

- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta). U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie – ogólne dotchawicze lub sedacja – w zależności od stanu klinicznego pacjenta – decyduje lekarz anestezjolog; w miejscach nakłucia przezskórnego tętnic poza obszarem znieczulonym – miejscowe, nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, zalecenie stosowanie igły jednoczęściowej. Odslonięcie chirurgiczne tętnicy udowej wspólnej w przypadku masywnych zwapnień naczynia (opcjonalnie – decyduje Zespół Sercowy w czasie procesu kwalifikacji do zabiegu).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail, amplatz, Judkins R, mammograficzny, zalecane średnice 5 F – 6F. Elektroda endokawitarna. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscach dostępu. Przewodniki angiograficzne i przewodniki o zwiększonej sztywności (do wprowadzenia i stabilizacji systemu w ujściu aortalnym), dedykowany do implantowanej protezy zastawkowej system wprowadzający. Balon do walwuloplastyki i ewentualnej optymalizacji protezy po jej implantacji o średnicy dostosowanej do średnicy pierścienia natywnej zastawki aortalnej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Do żyły szyjnej zakłada się koszulkę 5 F, do tętnicy udowej lub promieniowej zakłada się koszulkę 5 F, Poprzez nakłucie lub chirurgiczne odsłonięcie (decyzja Zespołu Sercowego na podstawie przeprowadzonych w czasie procesu kwalifikacji badań) uzyskuje się dostęp do t. udowej, w drugiej kolejności do tętnicy udowej wprowadza się dostosowaną do średnicy systemu do implantacji, wyposażoną w zastawkę hemostatyczną koszulkę naczyniową. W trakcie zabiegu wymagane jest stosowanie przewodników o odpowiedniej sztywności pozwalające na bezpieczne i stabilne przeprowadzenie systemu do implantacji wraz z protezą aortalną do miejsca jej implantacji. Podanie i.v. heparyny (dawka standardowa – 5 tysięcy jednostek; modyfikacja ilości – w zależności od stanu klinicznego pacjenta, ewentualnych przeciwwskazań i czasu trwania zabiegu).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Miejsca odsłoniętej tętnicy – zaopatrzenie chirurgiczne. Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, do zamknięcia tętnicy wykorzystuje się systemy zamykające pozwalający na szybkie uzyskanie hemostazy. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny – 48 godzin pod kontrolą lekarską i pielęgniarską (sala pooperacyjna monitorowana, OIOM). odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 do 7.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

165. Walwuloplastyka balonowa nabytego zwężenia zastawki aortalnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.546

ICD 9: 35.961.002

2. Cel procedury.

Procedura terapeutyczna stosowana w celu nieoperacyjnego poszerzenia zwężonej zastawki aortalnej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. med. Zbigniew Chmielak, prof. dr hab. n. med. Adam Witkowski, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Nabyte zwężenie zastawki aortalnej.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Naukowe podstawy metody zgodnie z aktualnymi Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego European Heart Journal (2012) 33, 2451 – 2496.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Nieistotne hemodynamicznie zwężenie zastawki aortalnej. Poza szczególnymi przypadkami procedura nie powinna być wykonywana jeśli nie jest planowane wszczęcie zastawki sztucznej.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży oraz kobiet karmiących, przezskórną valvuloplastykę mitralną można wykonywać tylko wówczas, gdy jest niezbędna dla ratowania zdrowia i życia matki. W przypadku gdy doszło do napromienienia zarodka lub płodu bezpośrednią wiązką promieniowania, fizyk medyczny dokonuje obliczenia dawki dla zarodka lub płodu. Kobiety w ciąży należy niezwłocznie poinformować na piśmie o wynikach obliczeń, o których mowa w ust. 4, oraz o rodzajach zagrożeń dla zarodka lub płodu i poziomie ryzyka ich wystąpienia.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Zabiegi mogą być wykonywane tylko w szpitalach, w których znajduje się klinika/oddział kardiologii. Na sali hemodynamicznej lub hybrydowej podczas zabiegu implantacji zastawki aortalnej powinien znajdować się, rozrusznik zewnętrzny serca umożliwiający stymulację prawej komory serca z częstością > 200/minutę, aparat do ECHO serca z głowicą przezprzełykową, aparat do pomiaru ACT. Wskazane jest umieszczenie drugiego monitora

przekazującego obraz angiograficzny po przeciwległej stronie stołu zabiegowego („lustrzane odbicie”).

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii (lekarz z dużym doświadczeniem w wykonywaniu przeznaczyniowych zabiegów interwencyjnych w strukturalnych chorobach serca). Odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standardów akredytacyjnych AISN PTK. Wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt. za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AISN PTK;
- 2) lekarz z doświadczeniem w USG serca;
- 3) w trakcie wykonywania zabiegu niezbędna jest obecność (podano liczby minimalne):
 - a) lekarza specjalisty w dziedzinie kardiologii interwencyjnej,
 - b) lekarza specjalisty w dziedzinie kardiochirurgii,
 - c) lekarza anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii);
 - d) lekarza specjalisty w dziedzinie kardiologii wykonującego ECHO serca przezprzelykowe;
 - e) 2 pielęgniarek przeszkolonych w zakresie kardiologii interwencyjnej;
 - f) 2 pielęgniarek przeszkolonych w zakresie instrumentowania, lub pielęgniarek z ukończonym kursem kwalifikacyjnym w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego lub pielęgniarek z tytułem specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego –;
 - g) pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki);
 - h) technika elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym: badania echo serca (badanie przezklatkowe i przezprzelykowe), CT, koronarografii i innych istotnych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka cieniującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niestaranne, "za małe" przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niestaranne ułożenie serwet sterylnych, brak pokrycia sterylnego całego stołu zabiegowego i stolika oraz panela cyfrowego (wzmacniacza), niewłaściwy wybór miejsca wklucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, przygotowanie sprzętu używanego w czasie przeprowadzania procedury niezgodne z zaleceniami producenta, nieprawidłowe dobranie cewników/balonika do warunków anatomicznych aorty, zastawki aortalnej. Brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zabieg walwuloplastyki balonowej należy wykonywać przy szybkiej stymulacji komór. Szybką stymulację komór należy rozpocząć jeśli ciśnienie skurczowe w aorcie wynosi > 100 mmHg. Wypełnianie balonu rozpoczynamy dopiero w chwili kiedy ciśnienie obniży się < 50 mmHg. Niedostateczne obniżenie ciśnienia tętniczego lub zbyt szybkie wyłączenie stymulacji komór powoduje przemieszczanie się balonu i niedostateczne poszerzenie zastawki aortalnej. Średnica zastosowanego balonu powinna być mniejsza od średnicy pierścienia zastawki aortalnej.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 12 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu, możliwych jego powikłaniach i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon (jedynie w uzasadnionych przypadkach) przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Chorzy, u których bezpośrednio po walwuloplastyce balonowej dokonano wszczepienia sztucznej zastawki aortalnej przenoszeni są po procedurze do oddziału pooperacyjnego i prowadzeni jak chorzy po operacji kardiochirurgicznej, chorzy, którzy mieli wykonaną tylko walwuloplastykę balonową bezpośrednio po zabiegu wracają do swojego oddziału, następnego dnia chory ma wykonywane kontrolne badanie echokardiograficzne.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) *European Heart Journal*, (2012) 33, 2451 – 2496.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 12 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym.

Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, umożliwiające odpowiednie obrazowanie zastawki aortalnej, dostosowanie kolejnych projekcji do warunków anatomicznych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewników i koszulek hemostatycznych, zaopatrzenie chirurgiczne lub systemem do zapewnienia hemostazy miejsca dostępu w tętnicy/tętnic udowych; ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 90 minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 120 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 120 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Podanie środka kontrastującego zgodne z załącznikiem do procedury 3.065. Środek kontrastujący jodowy 300 mgJ – 400 mgJ niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do aorty wstępującej wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 15 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 8 ml na s – 12 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę kardiochirurga z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, anatomii, stwierdzanej patologii, kolejności wykonanych czynności, średnicę balonu/balonów użytych do walwuloplastyki ujścia aortalnego a także opis bezpośredniego wyniku zabiegu, ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii, udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty i poziomu odejścia tętnic wieńcowych oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka cieniującego w ilości 4 ml na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka cieniującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta). U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Opcjonalnie dostęp do funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie – ogólne dotchawicze lub sedacja – w zależności od stanu klinicznego pacjenta – decyduje lekarz anestezjolog, w miejscach nakłucia przezskórnego tętnic poza obszarem znieczulonym – miejscowe, nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych naczyniach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego,

wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, zalecenie stosowanie igły jednoczęściowej.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail, amplatz, zalecane średnice 5 F – 6F. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscach dostępu. Przewodniki angiograficzne o większej sztywności. Dopasowany do średnicy pierścienia zastawki natywnej balon do walwuloplastyki.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu wymagane jest stosowanie przewodników o zwiększonej sztywności i balonu do walwuloplastyki aortalnej. Podanie i.v. Heparyny (dawka standardowa – 1 mg na kg masy ciała, modyfikacja ilości – w zależności od stanu klinicznego pacjenta, ewentualnych przeciwwskazań i czasu trwania zabiegu).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się systemy zamykające lub opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycji pochłoniętej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 1 do 5.

Inne: DSA, cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

166. Przezskórna, przezwątrobowa portografia z jednoczasową oceną hemodynamiki - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.568

ICD 9: 88.641.100

2. Cel procedury.

Ocena rozległości naciekania żyły wrotnej przy nowotworach złośliwych wnęki wątroby i trzustki.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr med. Rafał Maciąg, prof. dr hab. Olgierd Rowiński, dr hab. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Rak głowy trzustki lub wnęki wątroby.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Metoda przezskórnej wątrobowej portografii ma na celu dokładną ocenę struktur żyły wrotnej w niektórych przypadkach z zastosowaniem IVUS w relacji do nacieku nowotworowego wychodzącego z głowy trzustki lub dróg żółciowych wnęki wątroby. Umożliwia ona podjęcie decyzji odnośnie resekcyjności nowotworu. Jednocześnie metoda może stanowić alternatywny dostęp embolizacyjny do żyłaków przetyku w przypadku niemożności wykonania ostrzyknięcia żyłaków w gastrokopii.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) zakrzepica w układzie wrotnym,
 - c) niedrożność żył wątrobowych,
 - d) ciężka koagulopatia (INR>5),
 - e) trombocytopenia < 20 tysięcy na mm,
 - f) umiarkowane nadciśnienie płucne;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
---	---	---	----	----

0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wykonanie co najmniej 40 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 20 samodzielnie. Zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej (2 techników elektroradiologii);
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym z badania USG dopplerowskiego, CT (alternatywnie MR) i innych istotnych, będących podstawą skierowania, informację o wcześniej podawanych lekach i środkach kontrastujących, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach. (zalecane wspomaganie badaniem USG dopplerowskim). Wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo (min. 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Można odstąpić od 6 godzinnego okresu przebywania na czczo jeśli potencjalne zalety szybkiego wdrożenia leczenia przewyższają ryzyko znieczulenia pacjenta z pełnym żołądkiem. Pacjent powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia tętniczego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (USG dopplerowskie, angioCT lub angioMR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Stein M., Schneider PD, Ho HS, Eckert R., Urayama S, Bold RJ, *Percutaneous transhepatic portography with intravascular ultrasonography for evaluation of venous involvement of hepatobiliary and pancreatic tumors*, J Vasc Interv Radiol., 2002 Aug;13(8):805-14;
- 2) Kaneko T., Nakao A., Inoue S., Harada A., Nonami T., Itoh S., Endo T., Takagi H., *Intraportal endovascular ultrasonography in the diagnosis of portal vein invasion by pancreatobiliary carcinoma*, Ann Surg. 1995 Dec;222(6):711-8;
- 3) Hannesson PH, Lundstedt C., Dawiskiba S., Stridbeck H., Ihse I., *Transhepatic intravascular ultrasound for evaluation of portal venous involvement in patients with cancer of the pancreatic head region*, Eur Radiol. 2002 May;12(5):1150-4. Epub 2001 Nov 20.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;

- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo (minimum 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, z wygolonym miejscem planowanego nakłucia, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Pacjent powinien mieć założone dożylne obwodowe;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastującego i ilości ekspozycji. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu jednorazowego użytku; ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia; czasowy ucisk aż do ustania wypływu krwi.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 40 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 15 minut, czas zabiegu 40 minut, sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania 15 minut, obsługa panelu sterującego podczas zabiegu 40 minut, wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4 ml na s – 20 ml na s przy ciśnieniu 100 PSI – 900 PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2 ml – 5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość

podanego środka kontrastującego to 4 ml na kg masy ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej; zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego, wynikiem procedury jest dokumentacja obrazowa oraz opis, dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości żyłę wrotną; naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane, ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu oraz wysokość dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych, muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu. Niedrożność żył wątrobowych lub żyły wrotnej;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, np. podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności, przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego – powyżej 4 ml na kg wagi ciała, przekroczenie dawki promieniowania, odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i zaleceń producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu, założenie dostępu do żyły obwodowej, przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Dostępność funkcji road mapping oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D. Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml + sedacja. Niektórzy pacjenci mogą wymagać znieczulenia ogólnego.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Standardowy dostęp przez X przestrzeń międzyżebrową w linii pachowej środkowej prawej. Niestandardowy od strony dolka podsercowego. Staranny wybór miejsca wkłucia nad górnym brzegiem dolnego żebra (zalecany pod kontrolą skopii lub USG) uwzględniający położenie przepony, stosowanie sprzętu niskoprofilowego. Do wykonania bezpiecznego nakłucia można wykorzystać obrazowanie USG. Selektywne cewnikowanie rozgałęzienia żyły wrotnej. Portografia bezpośrednia z oceną hemodynamiki przepływu i za pomocą IVUS ocena odgałęzień i spływu żyły wrotnej.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Chiba lub podobna, przewodnik niskoprofilowy, introduktor naczyniowy, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik prosty z bocznymi otworami lub o dostosowanych krzywiznach (zalecane średnice 4 F – 5 F), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące, cewnik prowadzący i sonda IVUS. Heparyna niefrakcjonowana. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp przez X przestrzeń międzyżebrową w linii pachowej środkowej prawej z użyciem igły niskoprofilowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszuli naczyniowej, wykonanie wstrzyknięcia środka kontrastującego przez cewnik diagnostyczny i zobrazowanie żyły wrotnej, ocena żyły wrotnej i żył wątrobowych, pomiary ciśnienia w żyły wrotnej metoda bezpośrednią, usunięcie zestawu.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Zależny od osiągnięcia całego obszaru zainteresowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza możliwa konieczne do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 1 do 3, inne: DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

167. Flebografia wątrobowa, technika zaklinowania lub wolna, z jednoczasową oceną hemodynamiki - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.569

ICD 9: 88.651.103

2. Cel procedury.

Obrazowa i ilościowa ocena nadciśnienia wrotnego w marskości wątroby.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr med. Rafał Maciąg, prof. dr hab. Olgierd Rowiński, dr hab. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną, marskość wątroby, nadciśnienie wrotne.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Flebografia żył wątrobowych ma na celu ocenę obrazową żył wątrobowych i zmian w ich strukturze związanych z nasileniem procesu marskiego. Pomiar ciśnienia wolnego i zaklinowanego ma celu ilościową ocenę stopnia nadciśnienie wrotnego. Wykonuje się ją metodą zaklinowania cewnika i metodą wolną oceniając zarówno ciśnienie na granicy układu wrotnego i systemowego jak i również wsteczne przenikanie środka kontrastującego do układu wrotnego.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) zakrzepica w układzie wrotnym,
 - c) niedrożność żył wątrobowych,
 - d) ciężka koagulopatia (INR>5),
 - e) trombocytopenia < 20 tysięcy na mm,
 - f) umiarkowane nadciśnienie płucne;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,

b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostykiz udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wykonanie co najmniej 20 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 10 samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej (2 techników elektroradiologii);
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym z badania USG dopplerowskiego, CT (alternatywnie MR) i innych istotnych, będących podstawą skierowania, informację o wcześniej podawanych lekach i środkach kontrastujących, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację

o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwe przygotowanie pola operacyjnego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, stosowanie wielorazowo sprzętu jednorazowego użytku, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach. (zalecane wspomaganie badaniem USG dopplerowskim). Wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej. Chory powinien być na czczo (minimum 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Można odstąpić od 6 godzinnego okresu przebywania na czczo jeśli potencjalne zalety szybkiego wdrożenia leczenia przewyższają ryzyko znieczulenia pacjenta z pełnym żołądkiem. Pacjent powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia tętniczego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (usg dopplerowskie, angioCT lub angioMR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Smith G. W., Westgaard T., Björn R., *Hepatic venous angiography in the evaluation of cirrhosis of the liver*, Hansen Ann Surg. 1971 April; 173(4): 469–480;
- 2) Armonis A., Patch D., Burroughs A., *Hepatic venous pressure measurement: an old test as a new prognostic marker in cirrhosis?*, Hepatology. 1997 Jan;25(1):245-8. Review.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo (minimum 6 godzin po jedzeniu) nawodniony, z wygolonym miejscem planowanego nakłucia, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Pacjent powinien mieć założone dożycie do żyły obwodowej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastującego i ilości ekspozycji. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu jednorazowego użytku, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, czasowy ucisk aż do ustania wpływu krwi.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 40 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 15 minut, czas zabiegu 40 minut, sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania 15 minut, obsługa panelu sterującego podczas zabiegu 80 minut, wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4 ml na s – 20 ml na s przy ciśnieniu 100 PSI – 900 PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru

zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2 ml – 5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4 ml na kg masy ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej, zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego, wynikiem procedury jest dokumentacja obrazowa oraz opis, dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości żyłę wątrobową, naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane, obrazy powinny być podpisane z krótką informacją o stencie, w wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, pomiary ciśnień zaklinowania i wolnych; ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu oraz wysokość dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu. Niedrożność żył wątrobowych lub żyły wrotnej;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, np. podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego – powyżej 4 ml na kg wagi ciała. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu, założenie dostępu do żyły obwodowej, przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Dostępność funkcji road ma ping. Uwaga – zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiętkowe w ilości do 10 ml. Niektórzy pacjenci mogą wymagać znieczulenia ogólnego.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Standardowy dostęp przez prawą żyłę szyjną z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej. Do wykonania bezpiecznego nakłucia można wykorzystać obrazowanie usg. Selektywne cewnikowanie żyły wątrobowej, najczęściej prawej z użyciem cewnika jednocentrowego i zaklinowanie go w końcowej gałęzi żyły wątrobowej. Flebografia z przyparcia cewnika. Zamiana na cewnik wielocentrowy i kolejna, tym razem "wolna" flebografia.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik z bocznymi otworami i pojedynczym otworem (zalecane średnice 4-5F.), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące. Heparyna niefrakcjonowana. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp przez prawą żyłę szyjną z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, cewnika i zacewnikowano żyły wątrobowej. Wstrzyknięcia środka kontrastującego przez cewnik diagnostyczny i zobrazowanie żył wątrobowych. Flebografia z zaklinowania i wolna z oceną hemodynamiki przepływu. Usunięcie zestawu.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1 Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3 Gy powiadomić lekarza prowadzącego i odnotować w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 raz w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna 10 minut – 30 minut, należy wystrzegać się niepotrzebnego włączania skopii – używać tylko w momencie manipulacji sprzętem wewnątrznaczyniowym.

10. Tabela 3: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza możliwa konieczne do zarejestrowania procesu
Skopia	

napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 1 do 3, inne DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

168. Wewnątrznaczyniowa implantacja stentgraftu do tętniaka aorty brzusznej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.574

ICD 9: 39. 714.100

2. Cel procedury.

Wyłączenie tętniaka z krążenia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Tętniak aortalny jest patologicznym odcinkowym rozcięciem ściany tętnicy głównej. Powstanie tętniaka może być związane z miażdżycą, genetycznie uwarunkowanymi chorobami tkanki łącznej, zmianami zapalnymi – zakażeniami bakteryjnymi. Może powstać również w następstwie urazu. Powiększanie się tętniaka może doprowadzić do jego pęknięcia i krwotoku stanowiącego bezpośrednie zagrożenie życia. Tętnikowi może towarzyszyć rozwarstwienie lub pęknięcie ściany aorty. Leczenie tętniaków może być chirurgiczne (wycięcie, wszycie protezy) lub poprzez wewnątrznaczyniową implantację stentgraftu – samorozprężalnej protezy zakładanej przy użyciu skopii rentgenowskiej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: niewyrównana niewydolność krążenia;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,

b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w centymetrach; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 cm ± 5%.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej lub kardiologii, z udokumentowanym doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów wewnątrznaczyniowych naczyń obwodowych co najmniej w trzech obszarach zabiegowych, w zespole z lekarzem posiadającym tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarzem posiadającym specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej (wykonanie przez każdego z w/w specjalistów w ciągu ostatnich 12 miesięcy: co najmniej 50 zabiegów naczyń obwodowych w co najmniej trzech obszarach zabiegowych, oraz wykonanie przez każdego z w/w specjalistów co najmniej 15 zabiegów implantacji stentgraftów aortalnych w tym co najmniej 10 samodzielnie), zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej (2 techników elektroradiologii);
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego

i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym z badania USG dopplerowskiego, CT (alternatywnie MR) i innych istotnych, będących podstawą skierowania, informację o wcześniej podawanych lekach i środkach kontrastujących, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieprawidłowe dobranie protezy do warunków anatomicznych aorty i tętnic biodrowych.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy przezskórnej implantacji protezy – ok. 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym – w celu założenia cewnika diagnostycznego – ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Odslonięcie chirurgiczne dostępu do tętnicy udowej – umożliwiające bezpieczne wprowadzenie systemu stentgraftu do aorty.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami i pachami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon (jedynie w uzasadnionych przypadkach) przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Miejsce odsloniętej tętnicy – zaopatrzone chirurgicznie. Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji

leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Ze względu na chirurgiczne odsłonięcie tętnic udowych w celu implantacji protezy, pacjent powinien przebywać na sali pooperacyjnej pod opieką lekarską i pielęgniarzką. Opieka anestezyjologa - typowa w zależności od zastosowanego znieczulenia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pasierski T., Gaciong Z., Torbicki A., Szmidt J., *Angiologia*, PZWL;
- 2) Harris P., *on Behaf of tte EUROSTAR Collaborators, Endovascular AAA Repair is not failed experiment*, *J Endovasc Ther*, 2003;10:I-1-I-51.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo min 6 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami lub pachami przy tymże dostępie, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, umożliwiające lokalizację odejścia tętnic nerkowych, obejmujące zakresem badania rozwidlenie aorty oraz tętnice biodrowe łącznie z odejściem tętnic biodrowych wewnętrznych; w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych; można zastosować angiografię rotacyjną w celu wyboru optymalnej projekcji podczas implantacji protezy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie wymagane.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewników i koszulek hemostatycznych, zaopatrzenie chirurgiczne miejsca dostępu w tętnicy udowej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 60 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 100 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 80 minut;
- 4) zespół anestezyjologiczny: wykonanie znieczulenia 20 minut;

- 5) zespół chirurgów naczyniowych: wykonanie dostępu naczyniowego do implantacji stentgrfatu 20 minut + chirurgiczne zaopatrzenie miejsca implantacji 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do aorty brzusznej wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 5 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje wykonanie angiografii brzusznej z uwidocznieniem poziomu odejścia tętnic nerkowych i obejmującej tętnice biodrowe łącznie z miejscem odejścia tętnic biodrowych wewnętrznych oraz wykonanie implantacji stentgrfatu celem wyłączenia tętniaka, naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane, wynik obejmuje ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenia szerokość aorty, poziom odejścia tętnic nerkowych, drożność tętnic biodrowych i udowych, uwzględnia odmiany anatomiczne odejść, ocenia wielkość i lokalizację worka tętniaka w stosunku do tętnic nerkowych i biodrowych wewnętrznych, określa rodzaj użytego stentgrfatu (typ, producent), ocenia skuteczności zabiegu pod kątem przecieków, wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis, część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej, zabieg powinien być opisany przez lekarza wykonującego, ponadto należy podać ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu oraz wysokość dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty i poziomu odejścia tętnic nerkowych oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4ml na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;

- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, założenie cewnika do pęcherza moczowego, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie wykonania zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających; wykonanie znieczulenia (o rodzaju znieczulenia decyduje anestezjolog).

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Dostępność funkcji road mapping, opcjonalnie angiografia rotacyjna. Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Standardowo znieczulenie ogólne lub rdzeniowe. Znieczulenie w zależności od stanu klinicznego pacjenta – decyduje lekarz anestezjolog, w miejscach nakłucia przezskórnego tętnic poza obszarem znieczulonym – miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2-częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym (w celu założenia cewników diagnostycznych) zalecenie stosowanie igły jednocześnie lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail, headhunter, zalecane średnice 4 F – 5 F. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Przewodniki angiograficzne hydrofilne i przewodniki o zwiększonej sztywności (do implantacji stentgraftu), stentgraft aortalny rozwidlony lub jednocześnie. W przypadku stosowania stentgraftu jednostronnego (unilateral) – wykonanie pomostu nadłonowego.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu można zastosować road mapping, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. Heparyny (dawka standardowa – 5 tysięcy jm; modyfikacja ilości – w zależności od stanu klinicznego pacjenta i ewentualnych przeciwwskazań). W przypadkach zastosowania stentgraftu typu uniiliac – chirurgiczne wykonanie pomostu nadłonowego w celu zapewnienia prawidłowego dopływu krwi do kończyn dolnych. W przypadku wąskich lub odcinkowo niedrożnych tętnic udowych lub biodrowych możliwe jest wprowadzenie stentgraftu do aorty poprzez chirurgicznie wykonany mankiet roboczy. W przypadku gdy tętniak obejmuje również tętnice biodrowe

zewnątrzne (a także w przypadku implantacji stentgraftu typu unilateral) można przed implantacją stentgraftu, wykonać embolizację gałęzi tętnicy biodrowej wewnątrz spiralami lub korkami embolizacyjnymi. W zależności od typu protezy – można stosować mechaniczne doprężenie stentgraftu balonem o parametrach zgodnych z instrukcją producenta protezy.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Miejsca odsłoniętej tętnicy – zaopatrzenie chirurgiczne. Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny, z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia (sala pooperacyjna monitorowana). Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza możliwa konieczne do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 1 do 3, inne DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

169. Pankreatocholangiografia wsteczna (ERCP) - część ogólna

1 Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.582

ICD 9: 51.101.100

2. Cel procedury.

Wprowadzenie za pomocą endoskopu cewnika do ujścia przewodu żółciowego wspólnego i podanie środka kontrastującego celem uzyskania obrazu dróg żółciowych zewnątrz i wewnątrzwątrobowych, a w niektórych przypadkach przewodu trzustkowego. Zabieg wykonywany dla diagnostyki patologii w obrębie dróg żółciowych i trzustki.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jarosław Wierzbicki, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Patologia dróg żółciowych lub trzustki wymagająca interwencji zabiegowej lub diagnostyki.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wprowadzony pozytywny środek cieniujący obrazuje odlew przewodów żółciowych i trzustkowych umożliwiając ich. Ocenę anatomiczną i wyciągnięcie wniosków diagnostycznych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący,
 - c) ciąża;
- 2) bezwzględne:
 - a) wstrząs,
 - b) świeży zawał serca,
 - c) ostra niewydolność krążeniowo-oddechowa,
 - d) zwężenie przełyku o średnicy mniejszej niż średnica duodenoskopu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych z zasadą osłonięcia macicy w celu minimalizacji narażenia płodu na promieniowanie jonizujące, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Urządzenia zapewniające wykonanie dekontaminacji endoskopów i akcesoriów endoskopowych zgodnie z osobnymi przepisami.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) specjalista w dziedzinie gastroenterologii, chirurgii, chorób wewnętrznych, lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w zabiegach endoskopowych lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w zabiegach endoskopowych; samodzielne wykonanie przynajmniej 160 zabiegów, w tym przynajmniej 100 z intencją terapeutyczną;
- 2) pielęgniarka posiadająca ukończony kurs specjalistyczny w zakresie endoskopii oraz asysta przy min. 100 zabiegach.;
- 3) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w zabiegach endoskopowych;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym z badania USG, zalecane dodatkowo CT lub MR i innych istotnych, będących podstawą skierowania, informację o wcześniej podawanych lekach i środkach kontrastujących, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrzprzewodowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do przewodów żółciowych może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, dreszczy, gorączki.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowa dekontaminacja, wielokrotne stosowanie sprzętu jednorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania. Nieadekwatne do stanu klinicznego pacjenta i potrzeb wypełnienie dróg żółciowych środkiem kontrastującym.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Unikanie niezamierzonego cewnikowania przewodu trzustkowego, kontrola położenia cewnika bezkontrastowo z użyciem przewodnic, kontrastowanie selektywne dróg żółciowych i trzustki, kontrastowanie przewodu trzustkowego wyłącznie w zamierzonym celu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej, chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, wykąpany, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Zalecana sedacja i asysta anestezjologa. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgnarską na oddziale kierującym.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Ginsberg G., Kochman M., Norton I., Gostout Ch., *Kliniczna endoskopia przewodu pokarmowego- wydanie polskie*, Medipage 2009;
- 2) Marek T.: *Kliniczna endoskopia przewodu pokarmowego w Gastroenterologia po red. A. Dąbrowskiego*, Medical Tribune Polska 2011;
- 3) Nowakowska – Duława E., Romańczyk T., Marek T.: *Endoskopowa wsteczna cholangiopankreatografia- przegląd piśmiennictwa z ostatnich dwóch lat*, Przegląd Gastroenterologiczny 2008; 3 (4): 169–175.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta:
 - a) wykonanie badań laboratoryjnych wg odpowiednich zaleceń (np. morfologia, układ krzepnięcia, grupa krwi, inne badania konieczne do oceny przed wykonaniem znieczulenia),
 - b) powstrzymanie się przez chorego od przyjmowania posiłków i płynów przez przynajmniej 6 godzin przed badaniem. Chory może przyjąć stosowane stale leki (poza lekami hipoglikemizującymi oraz wpływającym na układ hemostazy) popijając je niewielką ilością wody,
 - c) założenie dostępu żylnego w miejscu odpowiednim do ustawienia zespołu anestezjologicznego w trakcie zabiegu (z reguły prawe lub lewe przedramię, należy unikać zakładania dostępu w dole łokciowym),
 - d) odpowiednie nawodnienie,
 - e) podanie na 30 minut przed badaniem niesteroidowych leków przeciwzapalnych drogą doodbytniczą; postępowanie to zmniejsza częstość ostrego zapalenia trzustki po zabiegu,
 - f) u chorych z żółtaczką mechaniczną lub torbielami trzustki zastosowanie profilaktycznej antybiotykoterapii wg odpowiednich zaleceń,
 - g) w razie potrzeby zastosowanie odpowiednich osłon przed promieniowaniem;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania od miejsca wprowadzenia cewnika do spływu do dwunastnicy (jelita cienkiego) + drogi żółciowe zewnątrz i wewnątrzwątrobowe i trzustkowe;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z materiału osłonnego na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu służącego do dostępu do dróg żółciowych. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko, sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią, żółcią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej, wykonanie opisu zabiegu, rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania 30 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 30 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Środek kontrastujący podaje się pod kontrolą wzroku do momentu dobrego wypełnienia obszarów zainteresowania.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Część diagnostyczna zabiegu może być opisana przez specjalistę wykonującego ECPW i/lub specjalistę w dziedzinie radiologii. Opis powinien oceniać cały obszar badany, począwszy od dwunastnicy, brodawki większej i/lub mniejszej dwunastnicy oraz cały obszar dróg żółciowych i/lub trzustkowych, które zostały wypełnione środkiem kontrastowym. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii przewodów żółciowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach mogą być wymagane dodatkowe projekcje lub podanie środków farmakologicznych;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie wymaga;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Cześć zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na lewym lub na prawym przedramieniu. Sedacja lub znieczulenie ogólne, poinformowanie chorego o sposobie przeprowadzenia zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, w miarę potrzeb podanie tlenu,

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne lub sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nie wymaga nakłucia, środek kontrastujący podawany bezpośrednio do przewodu żółciowego wspólnego po zacewnikowaniu ujścia na brodawce Vatera.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Endoskop, cewniki do dróg żółciowych, przewodnice.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po wprowadzeniu do dwunastnicy duodenoskopu i uwidocznieniu brodawki Vatera cewnikiem wykonuje się kaniulację przewodu żółciowego wspólnego lub przewodu trzustkowego. Cewnikowanie należy wykonać w sposób wybiórczy, unikając niezamierzonego cewnikowania przewodu trzustkowego. pomocne w wykonaniu prawidłowego wybiórczego cewnikowania jest zastosowanie przewodników hydrofilnych.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym, w przypadku powikłań lub ciężkiego stanu ogólnego wskazane umieszczenie chorego przez 24 godziny na oddziale intensywnego nadzoru medycznego, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 40 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza możliwa konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 7 – 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 1 do 2, inne DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

170. Pankreatocholangiografia wsteczna (ERCP) ze sfinkterotomią - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.583

ICD 9: 51.851.100

2. Cel procedury.

Poszerzenie zwężonego ujścia przewodu żółciowego wspólnego w obrębie brodawki Vatera. Wprowadzenie za pomocą endoskopu sfinkterotomu do ujścia brodawki Vatera i po wykonaniu wybiórczego cewnikowania przewodu żółciowego wspólnego lub w niektórych przypadkach przewodu trzustkowego, podanie środka kontrastującego celem uzyskania obrazu dróg żółciowych zewnątrz i wewnątrzwątrobowych, albo przewodu trzustkowego. Po zakontrastowaniu przy pomocy prądu diatermicznego wykonuje się rozcięcie zwieracza brodawki Vatera. Zabieg wykonywany w celu leczenia nie których patologii w obrębie dróg żółciowych i trzustki, lub uzyskania łatwego dostępu do dróg żółciowych lub przewodu trzustkowego w celu wykonania kolejnych zabiegów.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jarosław Wierzbicki, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualną wiedzą medyczną. Patologia dróg żółciowych lub trzustki wymagająca interwencji zabiegowej, zwężenie brodawki Vatera, dysfunkcje zwieracza Oddiego.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Po zakontrastowaniu przewodów żółciowych przy pomocy prądu diatermicznego wykonuje się rozcięcie zwieracza brodawki Vatera. Zabieg wykonywany w celu odbarczenia dróg żółciowych, leczenia niektórych patologii w obrębie dróg żółciowych i trzustki, lub uzyskania łatwego dostępu do dróg żółciowych lub przewodu trzustkowego w celu wykonania kolejnych zabiegów.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący,
 - c) ciąża;
- 2) bezwzględne:
 - a) wstrząs,
 - b) świeży zawał serca,
 - c) ostra niewydolność krążeniowo-oddechowa,
 - d) zwężenie przełyku o średnicy mniejszej niż średnica duodenoskopu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Urządzenia zapewniające wykonanie dekontaminacji endoskopów i akcesoriów endoskopowych zgodnie z osobnymi przepisami.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) specjalista w dziedzinie gastroenterologii, chirurgii, chorób wewnętrznych, lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w zabiegach endoskopowych lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w zabiegach endoskopowych. Samodzielne wykonanie przynajmniej 160 zabiegów, w tym przynajmniej 100 z intencją terapeutyczną;

- 2) pielęgniarka posiadająca ukończony kurs specjalistyczny w zakresie endoskopii oraz asysta przy min. 100 zabiegach.;
- 3) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w zabiegach endoskopowych;
- 4) pielęgniarka przeszkolona w ramach szkolenia wewnętrznego w zakresie badań i zabiegów endoskopowych oraz do sprawowania opieki nad pacjentem przed i po endoskopii;
- 5) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym z badania USG ,zalecane dodatkowo CT lub MR i innych istotnych, będących podstawą skierowania, informację o wcześniej podawanych lekach i środkach kontrastujących, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrzprzewodowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do przewodów żółciowych może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna - anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, dreszczy, gorączki.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowa dekontaminacja endoskopu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Unikanie niezamierzonego cewnikowania przewodu trzustkowego, kontrola położenia cewnika lub sfinkterotomu bez kontrastowo z użyciem prowadnic, kontrastowanie selektywne dróg żółciowych i trzustki, kontrastowanie przewodu trzustkowego wyłącznie w zamierzonym celu, wykonywanie nacięcia na prowadnicy wprowadzonej głęboko do dróg żółciowych, w razie konieczności wykonanie nacięcia wstępnego – (precutting).

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej, chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Zalecana sedacja i asysta anestezjologa. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Ginsberg G., Kochman M., Norton I., Gostout Ch., *Kliniczna endoskopia przewodu pokarmowego- wydanie polskie*, Medipage 2009;
- 2) Marek T.: *Kliniczna endoskopia przewodu pokarmowego w Gastroenterologia po red. A. Dąbrowskiego*, Medical Tribune Polska 2011;
- 3) Nowakowska – Duława E., Romańczyk T., Marek T.: *Endoskopowa wsteczna cholangiopankreatografia- przegląd piśmiennictwa z ostatnich dwóch lat*, Przegląd Gastroenterologiczny 2008; 3 (4): 169–175.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania od miejsca wprowadzenia cewnika do splotu do dwunastnicy (jelita cienkiego) + drogi żółciowe zewnętrzne i wewnątrzwątrobowe i trzustkowe;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu służącego do dostępu do dróg żółciowych.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania 30 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 30 minut;

- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący podaje się pod kontrolą wzroku do momentu dobrego wypełnienia obszarów zainteresowania.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Cześć diagnostyczna zabiegu może być opisana przez specjalistę wykonującego ECPW i/lub specjalistę w dziedzinie radiologii. Opis powinien oceniać cały obszar badany, począwszy od dwunastnicy, brodawki większej i/lub mniejszej dwunastnicy oraz cały obszar dróg żółciowych i/lub trzustkowych, które zostały wypełnione środkiem kontrastowym. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii przewodów żółciowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach mogą być wymagane dodatkowe projekcje lub podanie środków farmakologicznych;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie wymaga;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na lewym lub na prawym przedramieniu. Sedacja lub znieczulenie ogólne, poinformowanie chorego o sposobie przeprowadzenia zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, w miarę potrzeb podanie tlenu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne lub sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nie wymaga nakłucia, środek kontrastujący podawany bezpośrednio do przewodu żółciowego wspólnego po zacewnikowaniu ujścia na brodawce Vatera.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Papillotomy – sfinkterotomy, cewniki do dróg żółciowych, prowadnice, papillotomy igłowe.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po wprowadzeniu do dwunastnicy duodenoskopu i uwidocznieniu brodawki Vatera cewnikiem lub sfinkterotomem wykonuje się kaniulację przewodu żółciowego wspólnego lub przewodu trzustkowego. Cewnikowanie należy wykonać w sposób wybiórczy, unikając niezamierzonego cewnikowania przewodu trzustkowego. pomocne w wykonaniu prawidłowego wybiórczego cewnikowania jest zastosowanie prowadników hydroflinych. Po zacewnikowaniu i zakontrastowaniu dróg żółciowych ew. przewodu trzustkowego przy pomocy sfinkterotomu prądem diatermii wykonuje się rozcięcie zwieracza Oddiego. Zalecane jest użycie diatermii z funkcją Endo-cat, zwiększającą precyzję zabiegu i zmniejszającą ryzyko krwawienia.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym, w przypadku powikłań lub ciężkiego stanu ogólnego wskazane umieszczenie chorego przez 24 godziny na oddziale intensywnego nadzoru medycznego. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1 Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3 Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 razy w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 40 minut. Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza możliwa konieczne do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 7 – 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 1 do 2, inne: DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

171. Pankreatocholangiografia wsteczna (ERCP) z usunięciem złożeń lub ciała obcego - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.584

ICD 9: 51.881.100

2. Cel procedury.

Usunięcie konkrementów lub ciał obcych z dróg żółciowych i odbarczenie dróg żółciowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jarosław Wierzbicki, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualną wiedzą medyczną. Kamica dróg żółciowych, ciała obce.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Pozostawione w drogach żółciowych złoże (za wyjątkiem drożnych protez i stentów) są przyczyną zapalenia dróg żółciowych i żółtaczki mechanicznej z jej następstwami. Usunięcie przeszkody w drogach żółciowych powoduje ich odbarczenie.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciężki stan ogólny chorego,
- b) uczulenie na środek kontrastujący,
- c) ciąża;

2) bezwzględne:

- a) wstrząs,
- b) świeży zawał serca,
- c) ostra niewydolność krążeniowo-oddechowa,
- d) zwężenie przełyku o średnicy mniejszej niż średnica duodenoskopu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
---	---	---	----	----

0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Urządzenia zapewniające wykonanie dekontaminacji endoskopów i akcesoriów endoskopowych zgodnie z osobnymi przepisami.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) specjalista w dziedzinie gastroenterologii, chirurgii, chorób wewnętrznych, lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w zabiegach endoskopowych lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w zabiegach endoskopowych. Samodzielne wykonanie przynajmniej 160 zabiegów, w tym przynajmniej 100 z intencją terapeutyczną;
- 2) pielęgniarka posiadająca ukończony kurs specjalistyczny w zakresie endoskopii oraz asysta przy min. 100 zabiegach;
- 3) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w zabiegach endoskopowych;
- 4) pielęgniarka przeszkolona w ramach szkolenia wewnętrznego w zakresie badań i zabiegów endoskopowych oraz do sprawowania opieki nad pacjentem przed i po endoskopii;
- 5) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym z badania USG, zalecane dodatkowo CT lub MR i innych istotnych, będących podstawą skierowania, informację o wcześniej podawanych lekach i środkach kontrastujących, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrzprzewodowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do przewodów żółciowych może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia,

pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, dreszczy, gorączki.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowa dekontaminacja, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Unikanie niezamierzonego cewnikowania przewodu trzustkowego, kontrola położenia cewnika lub sfinkterotomu bezkontrastowo z użyciem prowadnicy, kontrastowanie selektywne dróg żółciowych i trzustki, kontrastowanie przewodu trzustkowego wyłącznie w zamierzonym celu, wykonywanie nacięcia na prowadnicy wprowadzonej głęboko do dróg żółciowych, w razie konieczności wykonanie nacięcia wstępnego – (precutting), w przypadku trudności w wejściu do dróg żółciowych użycie kosza do usuwania złogów na prowadnicy, w przypadku dużych złogów kosza z możliwością litotrypsji, litotryptora mechanicznego, lub awaryjnego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej, chory powinien być na czczo minimum 6 godzin poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Zalecana sedacja i asysta anestezjologa. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Brak specyficznych dla tej procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Ginsberg G., Kochman M., Norton I., Gostout Ch., *Kliniczna endoskopia przewodu pokarmowego- wydanie polskie*, Medipage 2009;
- 2) Marek T.: *Kliniczna endoskopia przewodu pokarmowego w Gastroenterologia po red. A. Dąbrowskiego*, Medical Tribune Polska 2011;
- 3) Nowakowska – Duława E., Romańczyk T., Marek T.: *Endoskopowa wsteczna cholangiopankreatografia- przegląd piśmiennictwa z ostatnich dwóch lat*, Przegląd Gastroenterologiczny 2008; 3 (4): 169–175.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo co najmniej 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania od miejsca wprowadzenia cewnika do spływu do dwunastnicy (jelita cienkiego) + drogi żółciowe zewnątrz i wewnątrzwątrobowe, i trzustkowe;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu służącego do dostępu do dróg żółciowych.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania 30 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 30 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący podaje się pod kontrolą wzroku do momentu dobrego wypełnienia obszarów zainteresowania.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Cześć diagnostyczna zabiegu może być opisana przez specjalistę wykonującego ECPW i/lub specjalistę w dziedzinie radiologii. Opis powinien oceniać cały obszar badany, począwszy od dwunastnicy, brodawki większej i/lub mniejszej dwunastnicy oraz cały obszar dróg żółciowych i/lub trzustkowych, które zostały wypełnione środkiem kontrastowym. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii przewodów żółciowych oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach mogą być wymagane dodatkowe projekcje lub podanie środków farmakologicznych;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, odmowa ze strony chorego;

- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie wymaga;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na prawym lub na lewym przedramieniu. Sedacja lub znieczulenie ogólne. Poinformowanie chorego o sposobie przeprowadzenia zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, w miarę potrzeb podanie tlenu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne lub sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Środek kontrastujący podaje się do dróg żółciowych lub do dróg trzustkowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Endoskop, sprzęt specjalistyczny dedykowany do dróg żółciowych.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Cewnikowanie może dotyczyć układu dróg żółciowych lub trzustkowych. Cewnikowanie należy wykonać w sposób wybiórczy, podając środek kontrastujący do przewodu będącego przedmiotem zainteresowania w trakcie badania. Należy unikać cewnikowania przewodu trzustkowego, jeśli celem zabiegu jest cewnikowanie dróg żółciowych.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

O sposobie postępowania po zabiegu decyduje lekarz prowadzący uwzględniając stan chorego. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Średni czas poniżej 10 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza możliwa konieczne do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna

częstość [imp/s] | zależna od warunków anatomicznych, zalecana 7 – 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 1 do 2, inne DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

172. Pankreatocholangiografia wsteczna (ERCP) z protezowaniem dróg żółciowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.585

ICD 9: 51.871.100

2. Cel procedury.

Wprowadzenie za pomocą endoskopu sfinkterotomu do ujścia brodawki Vatera i po wykonaniu wybiórczego cewnikowania przewodu żółciowego wspólnego, podanie środka kontrastującego celem uzyskania obrazu dróg żółciowych zewnątrz i wewnątrzwątrobowych. Po zakontrastowaniu i uzyskaniu obrazu zwężenia dróg żółciowych wprowadza się w miejsce zwężenia protezę umożliwiającą spływ żółci przez zwężony odcinek.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jarosław Wierzbicki, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualną wiedzą medyczną. Zwężenia nowotworowe lub łagodne dróg żółciowych.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znaczne zwężenia i niedrożności dróg żółciowych są przyczyną zapalenia dróg żółciowych i żółtaczki mechanicznej z jej następstwami. Po zakontrastowaniu i uzyskaniu obrazu zwężenia lub niedrożności dróg żółciowych wprowadza się w miejsce zwężenia protezę umożliwiającą spływ żółci przez zwężony odcinek i odbarczenie dróg żółciowych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący;
- 2) bezwzględne:
 - a) jak do endoskopii – wstrząs,
 - b) świeży zawał serca,
 - c) ostra niewydolność krążeniowo-oddechowa,

d) zwężenie przetyku o średnicy mniejszej niż średnica duodenoskopu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 r. życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Urządzenia zapewniające wykonanie dekontaminacji endoskopów i akcesoriów endoskopowych zgodnie z osobnymi przepisami.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) specjalista w dziedzinie gastroenterologii, chirurgii, chorób wewnętrznych, lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w zabiegach endoskopowych lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w zabiegach endoskopowych. Samodzielne wykonanie przynajmniej 160 zabiegów, w tym przynajmniej 100 z intencją terapeutyczną;
- 2) pielęgniarka posiadająca ukończony kurs specjalistyczny w zakresie endoskopii oraz asysta przy min. 100 zabiegach;
- 3) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w zabiegach endoskopowych;
- 4) pielęgniarka przeszkolona w ramach szkolenia wewnętrznego w zakresie badań i zabiegów endoskopowych oraz do sprawowania opieki nad pacjentem przed i po endoskopii;
- 5) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym z badania USG, zalecane dodatkowo CT lub MR i innych istotnych, będących podstawą skierowania, informację o wcześniej podawanych lekach i środkach kontrastujących, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrzprzewodowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do przewodów żółciowych może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, dreszczy, gorączki.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieprawidłowa dekontaminacja endoskopu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Unikanie niezamierzonego cewnikowania przewodu trzustkowego, kontrola położenia cewnika lub sfinkterotomu bezkontrastowo z użyciem prowadnic, kontrastowanie selektywne dróg żółciowych i trzustki, kontrastowanie przewodu trzustkowego wyłącznie w zamierzonym celu, wykonywanie nacięcia na prowadnicy wprowadzonej głęboko do dróg żółciowych, w razie konieczności wykonanie nacięcia wstępnego – (precutting), w przypadku dużego zwężenia przed protezowaniem należy wykonać poszerzenie zwężenia rozszerzaczami mechanicznymi lub balonem w celu łatwiejszego wprowadzenia stentu/protezy.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej, chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Zalecana sedacja i asysta anestezjologa. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Chory pozostaje 6 godzin – 24 godziny. pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Ginsberg G., Kochman M., Norton I., Gostout Ch., *Kliniczna endoskopia przewodu pokarmowego- wydanie polskie*, Medipage 2009;
- 2) Marek T.: *Kliniczna endoskopia przewodu pokarmowego w Gastroenterologia po red. A. Dąbrowskiego*, Medical Tribune Polska 2011;

- 3) Nowakowska – Duława E., Romańczyk T., Marek T.: *Endoskopowa wsteczna cholangiopankreatografia- przegląd piśmiennictwa z ostatnich dwóch lat*, Przegląd Gastroenterologiczny 2008; 3 (4): 169–175.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo co najmniej 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania od miejsca wprowadzenia cewnika do splotu do dwunastnicy (jelita cienkiego) + drogi żółciowe zewnętrzne i wewnątrztrętrowe, i trzustkowe;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu służącego do dostępu do dróg żółciowych.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania 30 min, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 30 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący podaje się pod kontrolą wzroku do momentu dobrego wypełnienia obszarów zainteresowania.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu może być opisana przez specjalistę wykonującego ECPW i/lub specjalistę w dziedzinie radiologii . Opis powinien oceniać cały obszar badany, począwszy od

dwunastnicy, brodawki większej i/lub mniejszej dwunastnicy oraz cały obszar dróg żółciowych i/lub trzustkowych, które zostały wypełnione środkiem kontrastowym. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii przewodów żółciowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: u chorych z planowanym zabiegiem endowaskularnym lub w niektórych patologiach mogą być wymagane dodatkowe projekcje lub podanie środków farmakologicznych;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na lewym lub na prawym przedramieniu. Sedacja lub znieczulenie ogólne, poinformowanie chorego o sposobie przeprowadzenia zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, w miarę potrzeb podanie tlenu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne lub sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nie wymaga nakłucia, środek cieniujący podawany bezpośrednio do przewodu żółciowego wspólnego po zacewnikowaniu ujścia na brodawce Vatera.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Papillotomy - sfinkterotomy, cewniki do dróg żółciowych, prowadnice, papillotomy igłowe, rozszerzadła mechaniczne do poszerzania zwężeń dróg żółciowych, balony do poszerzania zwężeń, protezy stałe średnicy 7 F – 12 F o odpowiedniej do zwężenia długości, zestawy do protezowania, stenty samorozprężalne wraz z systemem wprowadzającym.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po wprowadzeniu do dwunastnicy duodenoskopu i uwidocznieniu brodawki Vatera cewnikiem lub sfinkterotomem wykonuje się kaniulację przewodu żółciowego wspólnego oraz jego zakontrastowanie umożliwiające określenie lokalizacji, długości i charakteru zwężenia, a następnie sfinkterotomię. Po uzyskaniu łatwego dostępu do dróg żółciowych po sfinkterotomii wprowadza się przez zwężenie prowadnicę, po której następuje wprowadzenie

w miejsce zwężenia odpowiednio dobranej protezy stałej lub samorozprężalnej szynującej zwężenie. W przypadku zmian położonych we wnęce wątroby może być konieczne wprowadzenie 2 protez zapewniających spływ żółci z obu płatów wątroby. W przypadku dużego zwężenia przed protezowaniem wykonuje się poszerzenie zwężenia mechaniczne lub balonem w celu umożliwienia łatwiejszego i bezpiecznego wprowadzenia stentu. O ile istnieje potrzeba przed protezowaniem pobiera się materiał ze zwężenia do badania histopatologicznego szczypcami lub szczotką cytologiczną w celu ustalenia charakteru zwężenia.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym, w przypadku powikłań lub ciężkiego stanu ogólnego wskazane umieszczenie chorego przez 24 godziny na oddziale intensywnego nadzoru medycznego, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 40 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza możliwa konieczne do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 7 – 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 1 do 2, inne DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

173. Jednoczasowe przezskórne i oddwunastnicze protezowanie dróg żółciowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.586

ICD 9: 51.871.200

2. Cel procedury.

W przypadkach utrudnionego dostępu endoskopowego do brodawki Vatera lub trudnego cewnikowania - co najmniej 2 nieudane próby uzyskania endoskopowego dostępu do dróg żółciowych wykonuje się jednocześnie zabieg przezskórny i endoskopowy celem

odbarczenia niedrożnych lub zwężonych przewodów żółciowych. Końcowym celem jest wprowadzenie protezy w miejsce przeszkody i udrożnienie przewodu żółciowego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Jarosław Wierzbicki, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualną wiedzą medyczną. Zwężenia nowotworowe lub łagodne dróg żółciowych, uszkodzenia dróg żółciowych jatrogenne (po cholecystektomii laparoskopowej).

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Wprowadzony pozytywny środek kontrastujący obrazuje odlew przewodów żółciowych i trzustkowych umożliwiając ocenę ich anatomii, wyciągnięcie wniosków diagnostycznych i leczniczych. Znaczne zwężenia i niedrożności dróg żółciowych są przyczyną zapalenia dróg żółciowych i żółtaczki mechanicznej z jej następstwami. Po zakontrastowaniu i uzyskaniu obrazu zwężenia lub niedrożności dróg żółciowych wprowadza się w miejsce zwężenia protezę umożliwiającą spływ żółci przez zwężony odcinek i odbarczenie dróg żółciowych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący,
 - c) ciąża;
- 2) bezwzględne:
 - a) wstrząs,
 - b) świeży zawał serca,
 - c) ostra niewydolność krążeniowo-oddechowa,
 - d) zwężenie przełyku o średnicy mniejszej niż średnica duodenoskopu.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących badanie nie jest przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Myjka i urządzenia zapewniające wykonanie dekontaminacji endoskopów i akcesoriów endoskopowych zgodnie z osobnymi przepisami.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) 2 lekarzy specjalistów: specjalista w dziedzinie gastroenterologii, chirurgii, chorób wewnętrznych, lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki z udokumentowanym doświadczeniem w zabiegach endoskopowych lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w zabiegach endoskopowych. Samodzielne wykonanie przynajmniej 160 zabiegów, w tym przynajmniej 100 z intencją terapeutyczną;
- 2) pielęgniarka posiadająca ukończony kurs specjalistyczny w zakresie endoskopii oraz asysta przy min. 100 zabiegach;
- 3) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w zabiegach endoskopowych;
- 4) pielęgniarka przeszkolona w ramach szkolenia wewnętrznego w zakresie badań i zabiegów endoskopowych oraz do sprawowania opieki nad pacjentem przed i po endoskopii;
- 5) lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym z badania USG, zalecane dodatkowo CT lub MR i innych istotnych, będących podstawą skierowania, informację o wcześniej podawanych lekach i środkach kontrastujących, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrzprzewodowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do przewodów żółciowych może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, dreszczy, gorączki.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe dobranie protezy co do jej szerokości i długości, wadliwa implantacja protezy.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia (zalecany pod kontrolą skopii lub USG) uwzględniający położenie przepony, preferowanie dostępu w linii pachowej środkowej prawej, stosowanie cienkich igieł (zalecane stosowanie zestawów dedykowanych do nakłucia dróg, żółciowych), cholangiografia przed zabiegiem, wykonywanie nacięcia na przewodnicy wprowadzonej głęboko do dróg żółciowych, w przypadku dużego zwężenia przed protezowaniem należy wykonać poszerzenie zwężenia rozszerzadłami mechanicznymi lub balonem w celu łatwiejszego wprowadzenia stentu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej, chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Zalecana sedacja i asysta anestezjologa. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. Kontrola USG co 4 tygodnie – 8 tygodni lub w momencie wystąpienia objawów klinicznych upośledzonej drożności lub badanie CT, MR (w przypadku stentów nitinolowych lub protez z tworzywa sztucznego).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Ginsberg G., Kochman M., Norton I., Gostout Ch., *Kliniczna endoskopia przewodu pokarmowego- wydanie polskie*, Medipage 2009;
- 2) Marek T.: *Kliniczna endoskopia przewodu pokarmowego w Gastroenterologia po red. A. Dąbrowskiego*, Medical Tribune Polska 2011;
- 3) Nowakowska – Duława E., Romańczyk T., Marek T.: *Endoskopowa wsteczna cholangiopankreatografia- przegląd piśmiennictwa z ostatnich dwóch lat*, Przegląd Gastroenterologiczny 2008; 3 (4): 169–175.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania od miejsca wprowadzenia cewnika do spływu do dwunastnicy (jelita cienkiego) + drogi żółciowe zewnętrzne i wewnątrzwątrobowe, i trzustkowe;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu służącego do dostępu do dróg żółciowych.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania 50 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 70 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący podaje się pod kontrolą wzroku do momentu dobrego wypełnienia obszarów zainteresowania.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Cześć diagnostyczna zabiegu może być opisana przez specjalistę wykonującego ECPW i/lub specjalistę w dziedzinie radiologii. Opis powinien oceniać cały obszar badany, począwszy od dwunastnicy, brodawki większej i/lub mniejszej dwunastnicy oraz cały obszar dróg żółciowych i/lub trzustkowych, które zostały wypełnione środkiem kontrastowym. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje skośne i boczne uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii przewodów żółciowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w niektórych patologiach może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);

- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądaney, utraty przytomności, odmowa ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: nie wymaga;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na lewym lub na prawym przedramieniu. Sedacja lub znieczulenie ogólne. Poinformowanie chorego o sposobie przeprowadzenia zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, w miarę potrzeb podanie tlenu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne lub sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Standardowo nakłucie w linii pachowej środkowej w kierunku wyrostka mieczykowatego, pod kontrolą rentgenoskopii (lub USG) z uwzględnieniem położenia przepony w spoczynku i na wdechu. Drugie miejsce – dołek podsercowy (zalecane w przypadku patologii lewego płata wątroby). Nakłucie przy zatrzymanym oddechu. Po odpowiednim wprowadzeniu igły powolne jej wycofywanie z jednoczesnym delikatnym podawaniem środka cieniującego do momentu uzyskania zacienienia fragmentu drogi żółciowej, następnie wykonanie cholangiografii i wprowadzenie przewodnika.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Papillotomy – sfinkterotomy, zestawy dedykowane do nakłucia przeskrórnego dróg żółciowych, koszulki hemostacyjne, przewodniki angiograficzne specjalistyczne, cewniki do dróg żółciowych, przewodnice, papillotomy igłowe, rozszerzadła mechaniczne do poszerzania zwężeń dróg żółciowych, cewniki balonowe wysokociśnieniowe do poszerzania zwężeń, protezy stałe średnicy 7 Fr – 12 Fr o odpowiedniej do zwężenia długości, zestawy do protezowania, stenty samorozprężalne wraz z systemem wprowadzającym.

7. Zlecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po przeskrórnym przezwątrobowym nakłuciu dróg żółciowych wykonanie cholangiografii i wprowadzenie przewodnika do dróg żółciowych. Sforsowanie niedrożności lub zwężenia przewodnikiem i wprowadzenie przewodnika do dwunastnicy. Uchwycenie pętlą wprowadzoną przez endoskop przewodnika w dwunastnicy i wyciągnięcie go przez kanał duodenoskopu. Na przewodniku wprowadza się do brodawki Vatera sfinkterotom, wykonuje się kaniulację przewodu żółciowego wspólnego oraz jego zakontrastowanie uzupełniające do cholangiografii przezskórnej, a następnie sfinkterotomię. Po przewodniku następuje wprowadzenie w miejsce zwężenia odpowiednio dobranej protezy stałej lub samorozprężalnej szynującej zwężenie. W przypadku twardych ciasnych zwężeń predylatacja cewnikiem

z balonem wysokociśnieniowym, lub rozszerzadłami mechanicznymi (Soehendy, Cottona) o średnicy dostosowanej do przewodu oddwunastniczo lub przezskórnio. Do implantacji stosuje się stenty nitinolowe lub protezy z tworzywa sztucznego dedykowane do dróg żółciowych. Średnica stentu dostosowana do szerokości przewodu żółciowego, długość dobierana indywidualnie w zależności od anatomii przebiegu przewodu i długości zmiany patologicznej. Możliwe stosowanie wielu stentów. O ile istnieje potrzeba przed protezowaniem pobiera się materiał ze zwężenia do badania histopatologicznego szczypcami lub szczotką cytologiczną w celu ustalenia charakteru zwężenia.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym, w przypadku powikłań lub ciężkiego stanu ogólnego wskazane umieszczenie chorego przez 24 godziny na oddziale intensywnego nadzoru medycznego, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza możliwa konieczne do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 7 – 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 1 do 2, inne: DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

174. Biopsja wątroby z dostępu przez żyłę szyjną z pomiarem ciśnienia w żyłach wątrobowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.587

ICD 9: 88.651.200

2. Cel procedury.

Ocena histopatologiczna zmian ogniskowych w wątrobie.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr med. Rafał Maciąg, prof. dr hab. Olgięrd Rowiński, dr hab. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Rak wątroby lub głowy trzustki.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Metoda przezwątrobowej biopsji stosowana jest do diagnostyki histopatologicznej zmian ogniskowych w wątrobie, które nie mogą być wykonane z nakłucia przezskórnego. Umożliwia ono jednoczesową ocenę ciśnienia w żyłach wątrobowych jako element diagnostyki marskości wątroby.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciężki stan ogólny chorego,
 - b) zakrzepica w układzie wrotnym,
 - c) niedrożność żył wątrobowych,
 - d) ciężka koagulopatia (INR>5),
 - e) trombocytopenia < 20 tysięcy na mm,
 - f) umiarkowane nadciśnienie płucne;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) uczulenie na środek kontrastujący,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostykiz udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Samodzielne wykonanie przynajmniej 160 zabiegów, w tym przynajmniej 100 z intencją terapeutyczną;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej (2 techników rtg);
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy – rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia. Korzystając z USG można zwiększyć bezpieczeństwo nakłucia żyły szyjnej. Unikanie siłowego i niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej, chory powinien być na czczo (minimum 6 godzin po jedzeniu), nawodniony, z ogolonym miejscem wkłucia, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Pacjent powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw gazy jałowej, odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowany przyklepcem. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 6 godzin pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Sporea I., Popescu A., Sirlu R., *Why, who and how should perform liver biopsy in chronic liver diseases*, World J Gastroenterol. 2008 Jun 7;14(21):3396-402. Review;
- 2) Kalambokis G., Manousou P., Vibhakorn S., Marelli L., Cholongitas E., Senzolo M., Patch D., Burroughs AK, *Transjugular liver biopsy--indications, adequacy, quality of specimens, and complications--a systematic review*, J Hepatol. 2007 Aug;47(2):284-94. Epub 2007 May 24. Review;
- 3) Senzolo M., Burra P., Cholongitas E., Lodato F., Marelli L., Manousou P., Patch D., Sturniolo GC, Burroughs AK, *The transjugular route: the key hole to the liver world*, Dig Liver Dis. 2007 Feb;39(2):105-16. Epub 2006 Dec 29. Review;
- 4) Cholongitas E., Senzolo M., Standish R., Marelli L., Quaglia A., Patch D., Dhillon AP, Burroughs AK, *A systematic review of the quality of liver biopsy specimens*, Am J Clin Pathol. 2006 May;125(5):710-21. Review.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo co najmniej 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Pacjent powinien mieć założone dożycie do żyły obwodowej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe. Ograniczanie do niezbędnego minimum ilości

wstrzyknąć środka kontrastującego i ilości ekspozycji. Konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu;

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy ołowiowej na genitalia u mężczyzn, na okolice jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu jednorazowego użytku. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, czasowy ucisk aż do ustania wypływu krwi.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 60 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 15 minut, czas zabiegu 60 minut, sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania 15 minut, obsługa panelu sterującego podczas zabiegu 60 minut, wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ - 400 mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4 ml na s – 20 ml na s przy ciśnieniu 100 PSI – 900 PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2 ml – 5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4 ml na kg masy ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ewentualnie dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę radiologa z doświadczeniem w radiologii zabiegowej, część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynikiem badania jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości badaną żyłę wątrobową i miejsce pobrania materiału do badania histopatologicznego. Naczynia muszą być

wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. W wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, ilość próbek pobranych do badania histopatologicznego, pomiary ciśnienia zaklinowania. Ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych. Po wykonaniu dodatkowych projekcji można wykonać procedurę, albo odstąpić w przypadku wykazania braku możliwości osiągnięcia zmiany patologicznej;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu. Niedrożność żył wątrobowych lub żyły wrotnej;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego środka kontrastującego lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, np. podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności. Przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego - powyżej 4ml/kg wagi ciała. Przekroczenie dawki promieniowania. Odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i zaleceń producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu, założenie dostępu do żyły obwodowej, przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA, dostępność funkcji road mapping oraz opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D. Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml. Niektórzy pacjenci mogą wymagać znieczulenia ogólnego.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Standardowy dostęp przez prawą żyłę szyjną z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej. Do wykonania bezpiecznego nakłucia można wykorzystać obrazowanie USG. Selektywne cewnikowanie żyły wątrobowej przylegającej do zmiany i jej nakłucie wspomagane przez przezskórne USG. Ocena nasilenia marskości wątroby przez pomiar ciśnienia w żyłach wątrobowych.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik pig – tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami (zalecane średnice 4 F – 5 F), cewnik z igłą biopsyjną do nakłucia przezwątrobowego, cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące, cewnik prowadzący i sonda IVUS. Heparyna niefrakcjonowana. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp przez prawą żyłę szyjną z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszuli naczyniowej, wykonanie wstrzyknięcia środka kontrastującego przez cewnik diagnostyczny i zobrazowanie żył wątrobowych. Ocena żył wątrobowych i wrotnych w usg przezskórnym i wybór odpowiedniego miejsca do biopsji. Pobranie materiału histopatologicznego z nakłutej zmiany. Ocena ciśnienia w żyłach wątrobowych metodą zaklinowaną i wolną. Usunięcie zestawu.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia. Należy pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych przez okres 10 minut – 30 minut. Należy wystrzegać się niepotrzebnego włączania skopii – używać tylko w momencie manipulacji sprzętem wewnątrznaczyniowym.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza możliwa konieczne do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 7 – 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 1 do 2, inne DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

175. Nefrostomia przezskórna, cewnikowanie miedniczki nerkowej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.590

ICD 9: 59.990.300

2. Cel procedury.

Zabieg przezskórnego wprowadzenia cewnika drenującego do miedniczki nerkowej celem odbarczenia zastoju moczu w układzie kielichowo-miedniczkowym.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. med. Tomasz Jargiełło, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Celem nefrostomii przezskórnej jest małoinwazyjne odbarczenie wodonercza bez względu na przyczyny jego powstania.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) bakteriemia,
 - c) brak współpracy i zgody chorego,

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabiegi nie są przeciwwskazane. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostykiz udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wykonanie co najmniej 20 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 10 samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej (2 techników elektroradiologii);
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać – rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG dopplerowskiego, i innych istotnych będących podstawą skierowania. Sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania małoinwazyjnej procedury leczniczej pod kontrolą rtg i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz możliwych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do dróg moczowych nie stwierdza się objawów ubocznych.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalnej uwagi wymaga wyznaczenie miejsca nakłucia przezskórnego – najczęściej w okolicy łądźwiowej pod kontrolą USG i fluoroskopii.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej na brzuchu, chory powinien być na czczo minimum 4 godziny przed zabiegiem, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po wprowadzeniu cewnika drenującego do miedniczki nerkowej, wymaga on ufixowania do skóry - najczęściej szwem skórny lub specjalnego zestawu mocującego. Chory nie wymaga innych zabezpieczeń, wskazana jest jednak systematyczna (codzienna) kontrola drożności cewnika przez okresowe (zalecone minimum 2 razy na dobę) płukanie solą fizjologiczną. Wskazana również okresowa kontrola USG, najlepiej raz w tygodniu.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Steinberg PL, Semins MJ, Wason SE, Matlaga BR, Pais VM, *Fluoroscopy-guided percutaneous renal access*, Endourol. 2009 Oct;23(10):1627-31, J 2012-07-05;
- 2) Miller NL, Matlaga BR, Lingeman JE., *Techniques for fluoroscopic percutaneous renal access*, Urol. 2007 Jul;178(1):15-23.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo co najmniej 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania to okolica lędźwiowa i miednica mała, czyli rzut układu wyprowadzającego mocz (nerka, moczowód, pęcherz moczowy);
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonnej na jądra u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Umocowanie cewnika drenującego do skóry – szew skórny lub specjalny zestaw mocujący. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko. Sprzątnięcie sprzętu z rozdzielaniem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej, wykonanie opisu zabiegu, rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 45 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60 minut – 70 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, podany ręcznie do miedniczki nerkowej przez igłę punkcyjną. Ilość dobierana indywidualnie, zależna od zaawansowania zastoju moczu. Po podaniu środka kontrastującego do dróg moczowych nie obserwujemy objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynikiem zabiegu jest dokumentacja zdjęciowa oraz opis. Opis zabiegu powinien zawierać sposób wykonania zabiegu, oraz jego efekt końcowy, podane środki farmakologiczne i inne w trakcie zabiegu. Zalecenia po wykonaniu procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii układu zbiorczego nerek oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: utrudniona pozycja leżąca na brzuchu, zmiana pozycji chorego przy zabiegu np. ułożenie skośne lub na boku;
- 3) przerwanie badania: brak możliwości nakłucia przezskórnego układu kielichowo-miedniczkowego lub brak możliwości przeprowadzenia przewodnika lub cewnika drenującego do układu kielichowo-miedniczkowego, odmowa ze strony chorego, pogorszenie się stanu chorego w trakcie zabiegu;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: zabiegi nie wymagają modyfikacji ilości podawanego środka kontrastującego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i oczekiwanym sposobie zachowania się chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie przezskórne metodą Seldingera z użyciem igły Chiba 20 G – miejsce wkłucia ustalone po wstępnym badaniu USG w sali zabiegowej.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Chiba, mikroprzewodnik, rozszerzacz pozwalający na wymianę mikroprzewodnika na przewodnik sztywny 0,035 cala (np. zestaw typu Cope). Przewodnik 0,035 cala (sztywny) oraz cewnik drenujący typu pigtail lub inny cewnik drenujący o średnicy 5 F – 9 F. Zestaw mocujący cewnik drenujący do skóry, szwy skórne. Do przepłukiwania igły i cewników 0,9% NaCl.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po nakłuciu układu kielichowo-miedniczkowego wprowadza się przez igłę Chiba mikroprzewodnik, a po nim rozszerzacz pozwalający na wymianę mikroprzewodnika na przewodnik sztywny 0,035 cala (np. zestaw typu Cope). Po przewodniku sztywnym wprowadza się cewnik drenujący typu pigtail lub inny cewnik drenujący o średnicy 5 F – 9 F. Zaleca się stosowanie zestawu mocującego cewnik drenujących do skóry oraz szwy skórne. Do przepłukiwania igły i cewników 0,9 NaCl.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Umocowanie cewnika drenującego do skóry i poinformowanie chorego o ostrożność, aby nie wysunąć cewnika. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 30 minut Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie nakłucia UKM oraz manipulacji w trakcie wprowadzania i pozycjonowania cewnika drenującego.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza możliwa konieczne do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10, w trudnych warunkach anatomicznych (otyły chory) 15 – 20

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 1 do 2, inne DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

176. Nefrostomia przezskórna z szynowaniem moczowodu - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.591

ICD 9: 59.990.400

2. Cel procedury.

Zabieg przezskórnego wprowadzenia cewnika typu "double J" drenującego mocz z miedniczki nerkowej do pęcherza moczowego celem umożliwienia odpływu moczu normalną drogą – u chorych ze zwężeniami moczowodów.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. med. Tomasz Jargiełło, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Celem przezskórnej nefrostomii z szynowaniem moczowodu jest małoinwazyjne odbarczenie wodonercza do pęcherza moczowego za pomocą cewnika łączącego miedniczkę nerkową i pęcherz moczowy – tzw. drenaż wewnętrzny. Zabieg wykonuje się po uprzedniej nefrostomii przezskórnej lub poprzez cewkę moczową po uprzednim umieszczeniu prowadnika w miedniczce nerkowej metodą cystoskopową.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,
 - b) bakteriemia,
 - c) brak współpracy i zgody chorego.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabiegi nie są przeciwwskazane, u osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostykiz udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wykonanie co najmniej 20 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 10 samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej (2 techników elektroradiologii);
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać – rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym obowiązkowo z badania USG lub CT, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania małoinwazyjnej procedury leczniczej pod kontrolą rtg, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego do dróg moczowych nie stwierdza się objawów ubocznych.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalnej uwagi wymaga wyznaczenie miejsca nakłucia przezskórnego – najczęściej w okolicy lędźwiowej pod kontrolą USG i fluoroskopii.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej na brzuchu, chory powinien być na czczo minimum 4 godziny przed zabiegiem, wykąpany, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po wprowadzeniu cewnika drenującego typu "double J" ułożonego pomiędzy miedniczką nerkową, a pęcherzem moczowym usuwa się wszystkie instrumenty wprowadzające. Zaopatrzenia opatrunkiem wymaga miejsce dostępu przezskórnego. Chory nie wymaga innych zabezpieczeń, wskazana jest jednak okresowa kontrola USG – raz na miesiąc.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Regan SM, Beck SD, Bihrl R, Foster RS, *Role of routine stentograms following urinary diversion in modern practice*, Can J Urol. 2009 Jun;16(3):4660-3;
- 2) Barton DP, Morse SS, Fiorica JV, Hoffman MS, Roberts WS, Cavanagh D, *Percutaneous nephrostomy and ureteral stenting in gynecologic malignancies*, Obstet Gynecol. 1992 Nov;80(5):805-11, 2012-07-05;
- 3) Goldfischer ER, Gerber GS, *Endoscopic management of ureteral strictures*, J Urol. 1997 Mar;157(3):817.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo co najmniej 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zlecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania to okolica lędźwiowa i miednica mała, czyli rzut układu wyprowadzającego mocz (nerka, moczowód, pęcherz moczowy);
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na jądra u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Po wprowadzeniu cewnika (szyny) miedniczkowo – pęcherzowego (double J) należy zaopatrzyć opatrunkiem miejsce dostępu przezskórnego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 45 minut – 60 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 50 minut – 70 minut;
- 3) technik: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego ok. 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, podany ręcznie do układu kielichowo miedniczkowego nerkowej przez igłę punkcyjną. Ilość dobierana indywidualnie, zależna od zaawansowania zastoju moczu. Po podaniu środka kontrastującego do dróg moczowych nie obserwujemy objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynikiem zabiegu jest dokumentacja obrazowa oraz opis. W opisie podany musi być sposób wykonania zabiegu, oraz jego efekt końcowy, podane środki farmakologiczne i inne w trakcie zabiegu. Zalecenia po wykonaniu procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii układu moczowego oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: utrudniona pozycja leżąca na brzuchu, zmiana pozycji chorego przy zabiegu np. ułożenie skośne lub na boku;
- 3) przerwanie badania: brak możliwości nakłucia przezskórnego układu kielichowo-miedniczkowego lub brak możliwości przeprowadzenia przewodnika lub cewnika drenującego do układu kielichowo-miedniczkowego, odmowa ze strony chorego, pogorszenie się stanu chorego w trakcie zabiegu;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zabiegi nie wymagają modyfikacji ilości podawanego środka kontrastującego;

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Brak specyficznych dla tej procedury.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

DSA.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie przezskórne metodą Seldingera z użyciem igły Chiba 20 G – miejsce wkłucia ustalone po wstępnym badaniu USG w sali zabiegowej. Można przeprowadzić zabieg przez cewkę moczową, po uprzednim cystoskopowym wprowadzeniu przewodnika do miedniczki nerkowej.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Chiba, mikroprowadnik, rozszerzacz pozwalający na wymianę mikroprowadnika na prowadnik sztywny 0,035 cala (np. zestaw typu Cope). Prowadnik 0,035 cala (sztywny), cewnik drenujący typu double „J” o średnicy 5 F – 9 F oraz tzw. popychacz cewnika drenującego. Do przepłukiwania igły i cewników 0,9% NaCl.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Po nakłuciu układu kielichowo-miedniczkowego wprowadza się przez igłę Chiba mikroprowadnik, a po nim rozszerzacz pozwalający na wymianę mikroprowadnika na prowadnik sztywny 0,035 cala (np. zestaw typu Cope). Po prowadniku sztywnym wprowadza się cewnik wybiórczy pozwalający na przeprowadzenie przewodnika zabiegowego przez moczowód do pęcherza moczowego. Po prowadniku zabiegowym wprowadza się cewnik drenujący typu double J średnicy 5 F – 9 F. Do przepłukiwania igły i cewników 0,9% NaCl.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Zaopatrzenie miejsce dostępu przezskórnego opatrunkiem, odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 30 minut. Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie nakłucia UKM, oraz manipulacji w trakcie wprowadzania i pozycjonowania cewnika drenującego.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza możliwa konieczna do zarejestrowania procesu

Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 10, w trudnych warunkach anatomicznych (otyły chory) 15 – 20

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 1 do 3, inne DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

177. Przeznaczeniowa implantacja stentu do tętnicy obwodowej – innej niż wieńcowa i domózgowa (użycie dwóch lub więcej stentów) - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.624

ICD 9: 39.901.200

2. Cel procedury.

Udrożnienie zwężonych lub zamkniętych tętnic.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. med. Aleksander Falkowski, dr hab. n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczna.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Stosowanie stentów metalowych montowanych na balonie i stentów samorozprężalnych nitynolowych. Wszczepiony stent mechanicznie poszerza światło tętnicy do prawidłowej średnicy. Zapobiega mechanizmom nawrotu zwężenia – wczesnemu elastycznemu odbiciu (elastic recoil) i późnej przebudowie naczynia (remodeling). Nie zapobiega intymalnemu rozrostowi (neointimal hyperplasia). Metoda ta jest zaakceptowana i rekomendowana międzynarodowym konsensusem TASC I i TASC II.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciężki stan ogólny chorego;
- 2) bezwzględne:
 - a) sepsa,

b) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży ze wskazań życiowych, u kobiet karmiących zabieg nie jest przeciwwskazany. U osób poniżej 16 roku życia z użyciem osłon na gonady.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	4	0	3	5
1	8	0	3	5

Wartość w tabeli (pola 14, 15) oznacza średnicę nominalną elektronowego wzmacniacza obrazu podaną w [cm]; dla panelu cyfrowego wymiar dłuższego boku wynosi co najmniej: 40 [cm] ± 5%

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Brak specyficznych dla tej procedury.

11. Wzskazy personelu biorącego udział w realizacji procedur i kwalifikacje wzmagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub chirurgii naczyniowej z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 20 samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej (2 techników elektroradiologii);
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (pielęgniarka anestezjologiczna to pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe: podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym z badania USG dopplerowskiego, zalecane CT lub MR i innych istotnych, będących podstawą skierowania, informację o wcześniej podawanych lekach i środkach kontrastujących, sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej wewnątrznaczyniowej, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo, może wystąpić uczucie ciepła, bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, duszności, wystąpienie potów, spadku ciśnienia krwi, wstrząsu, utraty przytomności.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, nieprawidłowa kolimacja wiązki promieniowania – za szeroka lub za mała w stosunku do obszaru zainteresowania, niewłaściwe obrazowanie radiologiczne.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim). W przypadkach zaawansowanych zmian miażdżycowych wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Przy wyborze dostępu wkłucia uwzględnienie średnicy naczynia pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do wymogów związanych ze średnicą stenta. W przypadku stosowania stentów metalowych montowanych na balonie uwzględnienie warunków anatomicznych – ostrożność w sytuacji stosowania metody cross-over i w krętym przebiegu naczyń.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Zabieg wykonany w pozycji leżącej, chory powinien być na czczo (minimum 6 godzin po jedzeniu), wykąpany, nawodniony, z ogolonym miejscem wkłucia, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. Powinien mieć wykonane podstawowe badania laboratoryjne z oceną czasu krzepnięcia oraz poziomem kreatyniny i mocznika. Przy braku przeciwwskazań należy zastosować leczenie antyagregacyjne (ASA, ticlopidyna, clopidogrel) w dawce nasycającej, zalecane standardowo przynajmniej 3 dni przed planowanym zabiegiem. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw gazy jałowej, odpowiedniej długości i szerokości, ufixowany opaskami elastycznymi lub przylepcem, bądź stosuje się urządzenia do zamykania miejsca wkłucia w naczyniu. Należy pouczyć chorego

o własnej kontroli miejsca wkłucia. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską na oddziale kierującym. W okresie hospitalizacji możliwa terapia heparyną zależnie od rodzaju i przebiegu zabiegu. Leczenie standardowe ASA do końca życia. Nakaz ograniczenia czynników ryzyka choroby miażdżycowej (nikotynizm, hipercholesterolemia, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca). Zalecenie ćwiczeń fizycznych. Konieczna dalsza kontrola ambulatoryjna wraz z badaniami dodatkowymi, wybranymi zależnie od wskazań (USG dopplerowskie, angioCT lub angioMR).

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Bosch J.L., Hunink M.G.M, *Meta-analysis of the results of percutaneous transluminal angioplasty and stent placement for aortoiliac occlusive disease*, Radiology, 1997, 204, 87–96;
- 2) Gray B.H., Olin J.W., *Limitations of percutaneous transluminal angioplasty with stenting for femoropopliteal arterial occlusive disease*, Semm. Vasc. Surg. 1997, 10, 8–16;
- 3) Cheng S.W., Ting A.C., Wong J., *Endovascular stenting of superficial femoral artery stenosis and occlusions: results and risk factor analysis*, Cardiovasc. Surg. 2001, 9, 133–140;
- 4) Cejna M., Thurner S., Illiasch H. et al, *PTA versus Palmaz stent placement in femoropopliteal artery obstructions; a multicenter prospective randomized study*, J. Vasc. Interv. Radiol. 2001, 12, 23–31;
- 5) *Guidelines for percutaneous transluminal angioplasty. Standards of practice committee of the Society of Cardiovascular and Interventional Radiology*, Radiology, 1990, 177, 619–626;
- 6) *Transatlantic inter-society consensus (TASC). Management of peripheral arterial disease (PAD)*, J. Vasc. Surg. 2000, Suppl. 31, 1–296;
- 7) Pearce B.J., McKinsey J.F., *Current status of intravascular stents as delivery devices to prevent restenosis*, J. Vasc. Endovasc. Surg. 2003, 4, 231–237;
- 8) Muradin G., Bosch J., Stijnen T., Hunink M., *Balloon dilation and stent implantation for treatment of femoropopliteal arterial disease: meta-analysis*, Radiology, 2001, 137–145;
- 9) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby-Year Book 1995, 1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent powinien być na czczo (minimum 6 godzin po jedzeniu) nawodniony, z wygolonym miejscem planowanego nakłucia, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Pacjent powinien mieć założone dożycie do żyły obwodowej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do

warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe, ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastującego i ilości ekspozycji; konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu;

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z materiału osłonnego na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu jednorazowego użytku. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie tętnicy odpowiednim urządzeniem.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 50 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu 10 minut, czas zabiegu 50 minut, sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 10 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania 10 minut, obsługa panelu sterującego podczas zabiegu 50 minut, wykonanie dokumentacji obrazowej po zabiegu 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, podany do wybranego naczynia wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany z szybkością 4 ml na s–20 ml na s przy ciśnieniu 100 PSI – 900 PSI. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od kalibru naczynia i wielkości obszaru zainteresowania. Przed wstrzyknięciem podstawowym należy podać niewielką ilość środka kontrastującego (2 ml – 5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy reakcje chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość podanego środka kontrastującego to 4 ml na kg masy ciała. U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego kontrastu do niezbędnego minimum, ponadto zalecana konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; dokumentacja obrazowa musi obejmować widoczną w całości leczoną tętnicę przed i po zabiegu oraz leczoną zmianę i zmianę po implantacji stentów; poza tym naczynia doprowadzające i odprowadzające leczoną tętnicę; naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób

dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane; obrazy powinny być podpisane z krótką informacją o stentach; w wyniku musi być podany sposób wykonania zabiegu, rodzaj i rozmiar stosowanego stentów, opis anatomiczny miejsca wykonanego zabiegu oraz wynik końcowy stentowania w aspekcie drożności naczynia; ponadto powinna być podana ilość i rodzaj środków farmakologicznych użytych podczas zabiegu i zalecenia dotyczące prowadzenia chorego po zabiegu; odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje mogą być wykonane w przypadku wątpliwości diagnostycznych i zabiegowych. Muszą być dostosowane do anatomii naczyń oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii. Przy ich planowaniu powinno się uwzględnić wyniki badań dodatkowych. Po wykonaniu dodatkowych projekcji można wykonać procedurę, albo odstąpić w przypadku wykazania niemożności implantacji stentów;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zmiany w obrazie naczyń w stosunku do badania, na podstawie którego kwalifikowano do zabiegu. Obraz naczyń który uniemożliwia skuteczną implantację stentów;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego na środek kontrastujący lub wystąpienia poważnych objawów klinicznych z innych powodów, np. podwyższenie ciśnienia krwi, utrata przytomności, przekroczenie dawki podanego niejonowego środka kontrastującego – powyżej 4ml/kg wagi ciała, przekroczenie dawki promieniowania, odmowa zgody na zabieg ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: modyfikacja indywidualna dla pacjenta zależnie od wagi, współistniejących chorób, anatomii, miejsca i zakresu leczonych zmian. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 5 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Udzielenie choremu wszelkich informacji na temat zabiegu i poinformowanie o właściwym zachowaniu chorego w trakcie zabiegu, założenie dostępu do żyły obwodowej, przygotowanie pola operacyjnego – odkażenie i obłożenie jałowymi serwetami. W uzasadnionych przypadkach kontrola ciśnienia, czynności serca i saturacji krwi.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Dostępność funkcji road map.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml. U pacjentów z bólem spoczynkowym nie pozwalającym na spokojne leżenie znieczulenie zewnątrzoponowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Przy standardowym dostępie pachwinowym przez tętnicę udową wspólną nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, w miejscu wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej. Można wybrać nakłucie alternatywne (tętnic kończyny górnej lub wkłucie udowe wsteczne) w przypadku niedostępności przez tętnicę udową wspólną lub w przypadku lepszej dostępności do leczonej zmiany. Przy wyborze dostępu z innej tętnicy obwodowej należy uwzględnić jej średnicę pod kątem wymiarów koszulki odpowiedniej do wymogów związanych ze średnicą stenta.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igła Seldingera lub podobna jedno lub dwuczęściowa, introduktor naczyniowy, przewodniki hydrofobowe i hydrofilne typu "J" lub proste, cewnik pig– tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami (zalecane średnice 4 F – 5 F), cewniki prowadzące i specjalistyczne o różnych kształtach i średnicach, koszule prowadzące. Do angioplastyki cewniki z balonem. Stenty samorozprężalne i montowane na balonie. Heparyna niefrakcjonowana. Do przepłukiwania 0,9% NaCl heparynizowana.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszulki naczyniowej, wykonanie wstrzyknięcia środka kontrastującego przez cewnik diagnostyczny. Przejście przewodnikiem poza lezoną zmianę. Przed zabiegiem podanie 5000 jednostek heparyny niefrakcjonowanej i.a. w bolusie (2500 jednostek u chorych dializowanych). W uzasadnionych przypadkach wykonanie predylatacji cewnikiem balonowym dobranym do średnicy zdrowego naczynia, nie przekraczającej 20% średnicy naczynia. Wszczepienie stentów. Rodzaj, średnica i długość stentu dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany, średnicy, przebiegu i rodzaju leczonego naczynia według aktualnych zaleceń klinicznych. W przypadku rezydualnego zwężenia wykonanie postdylatacji cewnikiem z balonem dostosowanym do średnicy stenta. Po wszczepieniu stentów wykonanie kontrolnej arteriografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego złożonego z gazy jałowej odpowiedniej długości i szerokości, ufiksowanej opaskami elastycznymi lub przylepcem, względnie zamknięcie naczynia za pomocą specjalnego urządzenia do zamykania naczyń. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarstwa. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia; odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 30 minut, należy wystrzegać się niepotrzebnego włączania skopii – używać tylko w momencie manipulacji sprzętem wewnątrznaczyniowym i krótko w trakcie pozycjonowania stentu.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza możliwa konieczne do zarejestrowania procesu

Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 7 – 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 1 do 2, inne DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

178. Ablacja przezskórna nowotworów (termiczna, ultradźwiękowa) pod kontrolą TK - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.637

ICD 9: 54.999.301

2. Cel procedury.

Zniszczenie nowotworu w dowolnym regionie ciała za pomocą fali termicznej lub innej podobnie działającej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Mirosław L. Nowicki, dr hab. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Ablacja przezskórna nowotworów wykonywana jest jako zabieg właściwy lub jako zabieg uzupełniający chirurgiczne usunięcie guza. Poprzez wprowadzenie w obręb guza nowotworowego (pod kontrolą TK) sondy/elektrody połączonej z aparatem do ablacji uzyskuje się destrukcję guza. W zależności od wielkości guza można wprowadzić jedną lub kilka elektrod/sond. Ablacji mogą być poddane guzy jamy brzusznej, klatki piersiowej oraz o innej lokalizacji. Nie wykonuje się ablacji w bezpośrednim sąsiedztwie nerwów i naczyń.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) bezwzględne:

- a) sepsa,
- b) ciężki stan ogólny chorego,

- c) wysokie niestabilne nadciśnienie,
- d) ostra niewydolność krążenia,
- e) nieskompensowana niewydolność wątroby,
- f) zajęcie przez nowotwór ważnego życiowo obszaru.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet karmiących piersią nie jest przeciwwskazany, ograniczenia do wskazań życiowych w wykonywaniu zabiegu u kobiet w ciąży pod kontrola TK.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostykiz udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wykonanie co najmniej 25 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 10 samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej (2 techników elektroradiologii);
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać następujące elementy: rozpoznania dodatkowe – podsumowanie z wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych (np. USG, CT, MR i innych istotnych będących podstawą skierowania), sugestie dotyczące rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej, informacje o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dot.

wcześniej podawanych leków i środków cieniujących oraz możliwych powikłań z następującą świadomą zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe skutkujące możliwością zakażenia sprzętu, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieodpowiedni rodzaj znieczulenia w zależności od stanu klinicznego pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – w zależności od obszaru ciała poddanego zabiegowi.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Opieka anestetyczna – w zależności od zastosowanego znieczulenia. W przypadku wykonywania zabiegu w obrębie klatki piersiowej konieczna ocena wykluczająca powstanie odmy opłucnowej.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Howard JH, Tzeng CW, Smith JK et al, *Radiofrequency ablation for unresectable tumors of liver*, Am Surg. Jul 2008;74(7):594–600;
- 2) Smith S, Gilliams A, *Imaging appearances following thermal ablation*, Clin Radiol. Jan 2008;63(1):1–11;
- 3) Atwell TD, Farrell MA, Leibovich BC et al, *Percutaneous renal cryoablation: experience treating 115 tumors*, J Urol 2008, 179:2136–2141.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA (inna – w zależności od położenia zmiany). Obszar zainteresowania zawiera miejsce występowania patologii;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: protokół w zależności od miejsca nakłucia, zaleca się zastosować skopię TK z parametrami automatycznie ustawianymi dla danego typu aparatu TK;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z materiału osłonowego na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet – tylko jeśli nie uniemożliwia to wykonanie zabiegu.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sondy ablacyjnej i koszulki hemostatycznej (jeśli była stosowana), hemostaza – aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku jałowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania 40 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut (modyfikacja czasu zabiegu zależna od rodzaju zastosowanej ablacji i wielkości guza).

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący – niejonowy, niskoosmolalny, podawany typowo jak w badaniu TK, w zależności od potrzeb wizualizacji zmian ogniskowych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wynik obejmuje – rodzaj procedury, ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy procedury, ocenia rodzaj patologii i skuteczność ablacji. Podać (typ i producent) aparatu do ablacji, metodę wizualizacji, dawkę, czas zabiegu, rodzaj zastosowanego znieczulenia. Określić obecność powikłań. Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis. Dokumentacja zdjęciowa zawiera wybrane elementy przedstawiające patologię.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: jeśli konieczne;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od typu aparatu TK;
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, wystąpienia krwotoku niemożliwego do natychmiastowego zatamowania lub odmy opłucnowej zagrażającej bezpośrednio życiu chorego, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zależna od warunków anatomicznych;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza wykonującego w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego i obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, założenie cewnika do pęcherza moczowego, monitorowanie czynności życiowych.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Przy zastosowaniu aparatu TK można stosować fluoro-TK lub standardowe akwizycje.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Sedacja, znieczulenie miejscowe nasiętkowe w ilości do 10 ml lub inne. Znieczulenie ogólne – zależne od stanu klinicznego chorego, wielkości i lokalizacji zmiany. Decyzja w kompetencji lekarza anestezjologa.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Zależne od lokalizacji ogniska patologicznego – ustala lekarz wykonujący zabieg.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Aparat do ablacji z kompletem sond/elektrod. Koszulka wprowadzająca – jeśli wymaga tego rodzaj sondy.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje wkłucie sondy w obszar patologii i wykonanie ablacji. Ocena miejsca wkłucia sondy ablacyjnej, dokładne umieszczenie sondy (sond) w obrębie zmiany i włączenie aparatu zasilającego. Ocena ewentualnego krwawienia lub odmy opłucnowej.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi lub przylepcami, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii TK tylko w momencie manipulacji i w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	nie dotyczy
prąd [mA]	
obrazy [obr/s]	
Skopia	
napięcie [kV]	w zależności od typu tomografu komputerowego
prąd [mA]	
rodzaj	
częstość [imp/s]	

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: parametry w zależności od typu Tomografu Komputerowego.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

179. Przeskórna przezudowa implantacja zastawki aortalnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.669

ICD 9: 35.223.005

2. Cel procedury.

Procedura terapeutyczna stosowana w celu redukcji gradientu przez natywną zastawkę aortalną i uzyskania poprawy stanu klinicznego u pacjentów z jej nabytym istotnym zwężeniem przebiegającym ze zwapnieniem płatków, których ryzyko operacyjnej wymiany zastawki jest wysokie (Logistic EuroScore $\geq 20\%$, STS Score $\geq 10\%$) lub spełnione są inne warunki uniemożliwiające leczenie chirurgiczne.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Maciej Dąbrowski prof. dr hab. Adam Witkowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Nabyte zwężenie zastawki aortalnej przebiegające ze zwapnieniem jej płatków.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Zgodnie z aktualnymi wytycznymi postępowania w zastawkowych wadach serca European Society of Cardiology (ESC), European Association on Percutaneous Cardiovascular Interventions (EAPCI) przedstawionymi w czasie Kongresu ESC w sierpniu 2012r oraz wytycznymi opublikowanymi w European Heart Journal 2008; 29: 1463 – 70 i w European Journal of Cardio – Thoracic Surgery 2008; 34: 1 – 8.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) niekontrolowane migotanie przedsionków,
- b) zbyt niska wysokość zatok Valsalvy,
- c) zbyt mała średnica opuszki aorty,
- d) zbyt duża średnica aorty wstępującej,
- e) kąt nachylenia aorty wstępującej do pierścienia zastawki uniemożliwiający osiowe ustawienie protezy w ujściu aortalnym,
- f) obecność tętniaka aorty (ale nie aorty zstępującej),
- g) znaczny przerost mięśnia lewej komory,
- h) rozległe zmiany miażdżycowe,
- i) brak dostępu naczyniowego uniemożliwiający bezpieczne wykonanie zabiegu,
- j) niedawno przebyty zawał serca lub incydent naczyniowo – mózgowy,
- k) obecność istotnych zwężeń w proksymalnych odcinkach tętnic wieńcowych ($\geq 70\%$) nie kwalifikujących się do przeszłokrojowej interwencji wieńcowej,
- l) niedomykalność zastawki mitralnej lub trójdzielnej (> II stopnia przy przyczynie organicznej),
- m) obecność innej choroby postępującej z przewidywanym okresem przeżycia <1 roku lub klirens kreatyniny <20 ml na min,
- n) nadwrażliwość lub przeciwwskazania do przyjmowania leków przeciwplatekcyjnych,
- o) sepsa lub aktywne zapalenie wsierdza,
- p) zaburzenia krzepnięcia;

2) bezwzględne:

- a) obecność skrzepliny w lewym przedsionku lub w lewej komorze,
- b) frakcja wyrzutowa lewej komory <20% przy braku rezerwy skurczowej,
- c) zbyt duży lub zbyt mały w stosunku do dostępnych rozmiarów protez zastawkowych wymiar pierścienia aortalnego,
- d) zbyt niskie w stosunku do płaszczyzny pierścienia aortalnego odejście tętnic Wieńcowych.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedury z zakresu radiologii zabiegowej mogą być wykonywane tylko wówczas, gdy są niezbędne dla ratowania zdrowia i życia matki. W przypadku gdy doszło do napromienienia zarodka lub płodu bezpośrednią wiązką promieniowania, fizyk medyczny dokonuje obliczenia dawki dla zarodka lub płodu. Kobiety w ciąży należy niezwłocznie poinformować na piśmie o wynikach obliczeń dotyczących pochłoniętej dawki promieniowania, oraz o rodzajach zagrożeń dla zarodka lub płodu i poziomie ryzyka ich wystąpienia.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Preferowana jest tzw. sala hybrydowa, hemodynamiczno – chirurgiczna; zabiegi można także wykonywać w klasycznej sali hemodynamicznej przystosowanej do wykonywania zabiegów interwencyjnych na tętnicach wieńcowych i zabiegów interwencyjnych w chorobach strukturalnych i zastawkowych serca, niezbędny jest system ciągłego monitorowania zapisu EKG (co najmniej 3 odprowadzenia) i ciśnienia tętniczego krwi metodą krwawą (2 kanały ciśnieniowe umożliwiające pomiar jednoczasowy), zabiegi mogą być wykonywane tylko w szpitalach, w których znajduje się klinika/oddział kardiologii. Na sali hemodynamicznej lub hybrydowej podczas zabiegu implantacji zastawki aortalnej powinien znajdować się aparat do echokardiografii (ECHO) serca z głowicą przezprzetykową, aparat do pomiaru ACT.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w dziedzinie kardiologii (lekarz z dużym doświadczeniem w wykonywaniu przeznaczeniowych zabiegów interwencyjnych w strukturalnych chorobach serca). Odbycie szkolenia co najmniej 6 miesięcznego w pracowni która uzyskała co najmniej klasę B wg standartów akredytacyjnych AINSN PTK. Wykonanie podczas szkolenia samodzielnie co najmniej 300 koronarografii, uzyskuje wówczas tytuł samodzielnego diagnosty. W ciągu szkolenia wymagane jest zgromadzenie co najmniej 50 pkt. za uczestnictwo w kongresach kardiologii inwazyjnej rekomendowanych przez AINSN PTK, lekarz z doświadczeniem w USG serca;
- 2) w trakcie wykonywania zabiegu niezbędna jest obecność (podano liczby minimalne):
 - a) lekarza specjalisty w dziedzinie kardiologii interwencyjnej,
 - b) lekarza specjalisty w dziedzinie kardiologii,
 - c) lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii);
 - d) lekarza specjalisty w dziedzinie kardiologii wykonującego ECHO serca przezprzetykowe;
 - e) 2 pielęgniarek przeszkolonych w zakresie kardiologii interwencyjnej;
 - f) 2 pielęgniarek przeszkolonych w zakresie instrumentowania, lub pielęgniarek z ukończonym kursem kwalifikacyjnym w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego lub pielęgniarek z tytułem specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego –;
 - g) pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki);
 - h) technika elektroradiologii.

Zalecana jest współpraca z ośrodkiem chirurgii naczyniowej (w lokalizacji lub w innym szpitalu w odległości do 60 min. transportu).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych w tym: badania echo serca (badanie przezklatkowe i przezprzełykowe), CT, gastroskopii, koronarografii i innych istotnych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Podczas zabiegów przezcewnikowej implantacji zastawki aortalnej oraz w ramach przygotowania do zabiegu i bezpośrednio po nim mogą być stosowane leki służące m.in. uzyskania reakcji wazopresyjnej, wazodylatacji, normalizacji ciśnienia tętniczego, modyfikujące rytm serca, antybiotyki, leki obniżające ewentualną reakcję uczuleniową, substancje służące nefroprotekcji, leki przeciwbólowe i inne. Decyzja o podaniu leków, uwzględniająca ewentualne interakcje lekowe, należy do lekarza wykonującego badanie lub do lekarza prowadzącego. Ponadto w czasie zabiegu pacjentowi zostaje podany środek kontrastujący. Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów, może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, nieprawidłowe dobranie cewników/balonika do warunków anatomicznych aorty, zastawki aortalnej i lewej komory serca; podstawowym źródłem błędów jest brak odpowiedniego przeszkolenia zespołu wykonującego zabiegi, lekarze wykonujący zabieg powinni zostać przeszkoleni (zajęcia teoretyczne, ćwiczenia na symulatorach, obserwacja przypadku „na żywo”). Brak pełnej dokumentacji zabiegu, nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja), nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

W trakcie zabiegu może dojść do rozwarstwienia/zamknięcia tętnicy pachowej, podobojczykowej/aorty, udaru mózgu (przede wszystkim w mechanizmie zatorowym), ostrego zawału serca (np. na skutek zamknięcia ujścia tętnicy wieńcowej po implantacji sztucznej protezy aortalnej), groźnych zaburzeń rytmu i/lub przewodzenia, tamponady serca z powodu przebicia mięśnia lewej lub prawej komory serca, odmy opłucnowej, zgonu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Chory powinien być na czczo minimum 12 godz., wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu, możliwych jego powikłaniach i zagrożeniu

radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon (jedynie w uzasadnionych przypadkach) przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po zabiegu pacjent będzie przewieziony do Oddziału Intensywnej Opieki Kardiologicznej, gdzie pozostanie przez minimum 48 godz. Z uwagi na możliwość wystąpienia zaburzeń przewodzenia w sercu przez 48 godzin po zabiegu zaleca się pozostawienie elektrody endokawitarnej w prawej komorze serca oraz monitorowanie telemetryczne EKG przez 5 dni. Leczenie przeciwplatek zainicjowane przed zabiegiem obejmuje kwas acetylosalicylowy (dawka nasycająca 300mg, a następnie 75mg/d) oraz kłopidogrel (dawka nasycająca 300mg, a następnie 75mg/d) kontynuowany przez 6 miesięcy. W trakcie zabiegu chorzy otrzymają dostosowaną do wagi dawkę heparyny niefrakcjonowanej (UFH). Profilaktyka infekcyjnego zapalenia wsierdza obejmuje dożylną podanie antybiotyku przed zabiegiem oraz kontynuację antybiotykoterapii przez 48 godz. Bezpośrednio po zabiegu oraz w dobie następnej należy wykonać ECHO serca przezklatkowe w celu monitorowania funkcji sztucznej zastawki, oceny ciśnienia w tętnicy płucnej i płynu w osierdziu.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) www.escardio.org/guidelines-surveys/esc-guidelines/pages/valvular-heart-disease.aspx ;
- 2) *European Heart Journal*, 2008; 29: 1463 – 70;
- 3) *European Journal of Cardio, Thoracic Surgery* 2008; 34: 1 – 8.

Cześć szczegółowa

1 Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 12 godzin, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. Istotne jest odpowiednie nawodnienie chorego. Wskazane cewnikowanie pęcherza moczowego u chorych tego wymagających. Chory powinien być poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, umożliwiające odpowiednie obrazowanie pierścienia zastawki aortalnej, ponad to obejmujące zakresem badania rozwidlenie aorty oraz tętnice biodrowe łącznie z odejściem tętnic biodrowych wewnętrznych, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, można zastosować angiografię rotacyjną w celu wyboru optymalnej projekcji podczas implantacji protezy;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewników i koszulek hemostatycznych, zaopatrzenie chirurgiczne lub systemem do zapewnienia hemostazy miejsca dostępu w tętnicy/tętnic udowych, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 160 minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 220 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 220 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: wykonanie znieczulenia i wyprowadzenie ze znieczulenia 40 minut;
- 5) wykonanie dostępu naczyniowego do implantacji protezy (kardiolog/chirurg naczyniowy) 20 minut, chirurgiczne zaopatrzenie miejsca implantacji 20minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy 300 mgJ – 400 mgJ niejonowy, zalecany izotoniczny, podany dotętniczo do aorty wstępującej wstrzykiwaczem wysokociśnieniowym, sprzężonym z aparatem rtg lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 15 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 8 ml na s – 12 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Nie należy przekraczać dawki środka kontrastującego 4 ml/kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę kardiologa lub specjalistę kardiochirurga z doświadczeniem w kardiologii inwazyjnej. Opis zabiegu powinien zawierać dane o sposobie jego wykonania, o drodze dostępu, anatomii, stwierdzonej patologii, kolejności wykonanych czynności, średnicę balonu/balonów użytych do walwuloplastyki ujścia aortalnego i ewentualnej postdylatacji protezy, wielkość i rodzaj wszczepionej protezy, a także opis bezpośredniego wyniku zabiegu, ewentualnych powikłań śródzabiegowych oraz stosowanej farmakologii w trakcie zabiegu, udokumentowanie ilości zużytego środka kontrastującego oraz opis ewentualnych dalszych zaleceń dla pacjenta.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty i poziomu odejścia tętnic wieńcowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: może być przeprowadzona angiografia rotacyjna (3D);
- 3) przerwanie badania: w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, przekroczenia dawki środka kontrastującego w ilości 4 ml na kg wagi ciała, odmowy ze strony chorego;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta). U chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Dostępność opcjonalnie funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania X jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie – ogólne dotchawicze lub sedacja – w zależności od stanu klinicznego pacjenta – decyduje lekarz anestezjolog, w miejscach nakłucia przezskórnego tętnic poza obszarem znieczulonym – miejscowe, nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, zalecenie stosowanie igły jednoczęściowej. Odsłonięcie chirurgiczne t. udowej wspólnej w przypadku masywnych zwapnień naczynia (opcjonalnie – decyduje zespół sercowy w czasie procesu kwalifikacji do zabiegu).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki angiograficzne typu pigtail, amplatz, Judkins R, Mammograficzny, zalecane średnice 5 F – 6 F. Elektroda endokawitarna. Konieczne stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscach dostępu. Przewodniki angiograficzne i przewodniki o zwiększonej sztywności (do wprowadzenia i stabilizacji systemu w ujściu aortalnym), dedykowany do implantowanej protezy zastawkowej system wprowadzający. Balon do walwuloplastyki i ewentualnej optymalizacji protezy po jej implantacji o średnicy dostosowanej do średnicy pierścienia natywnej zastawki aortalnej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Do żyły szyjnej zakłada się koszulkę 5 F, do tętnicy udowej lub promieniowej zakłada się koszulkę 5 F, poprzez nakłucie lub chirurgiczne odsłonięcie (decyzja Zespołu Sercowego na podstawie przeprowadzonych w czasie procesu kwalifikacji badań) uzyskuje się dostęp do t. udowej, w drugiej kolejności do t. udowej wprowadza się dostosowaną do średnicy systemu do implantacji, wyposażoną w zastawkę hemostatyczną koszulkę naczyniową. W trakcie zabiegu wymagane jest stosowanie przewodników o odpowiedniej sztywności pozwalające na bezpieczne i stabilne przeprowadzenie systemu do implantacji wraz z protezą aortalną do miejsca jej implantacji. Podanie i.v. heparyny (dawka standardowa – 5 tysięcy jednostek; modyfikacja ilości – w zależności od stanu klinicznego pacjenta, ewentualnych przeciwwskazań i czasu trwania zabiegu).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Miejsca odsłoniętej tętnicy – zaopatrzenie chirurgiczne. Na miejsce wkłucia przezskórnego stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, do zamknięcia naczynia wykorzystuje się system zamykający pozwalający na bardzo szybkie uzyskanie hemostazy. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny – 48 godzin pod kontrolą lekarską i pielęgniarską (sala pooperacyjna monitorowana, OIOM), odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i na krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od obszaru anatomicznego; zalecane 10

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 do 7, inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

180. Atriografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 8.501

ICD 9: 88.540.000

2. Cel procedury.

Ocena anatomii przedsionków serca i ich funkcji, uwidocznienie dodatkowych patologicznych struktur w ich obrębie, pomocniczo podczas zabiegów zamknięcia uszka lewego przedsionka oraz badań elektrofizjologicznych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n med. Jan Peruga, dr n. med. Maciej Dąbrowski, prof. dr n. med. Jerzy Garcarek, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Wady wrodzone, kardiomiopatie. Diagnostyka guzów lub innych struktur patologicznych w przedsionku serca. Zapobieganie powikłaniom zatorowym u chorych z migotaniem przedsionków i p/wskazaniami do leczenia p/krzepliwego – zamknięcie uszka lewego przedsionka. Badania elektrofizjologiczne.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Atriografia jest metodą badania przedsionków serca za pomocą ich radiologicznej wizualizacji. Polega ona na bezpośrednim wstrzyknięciu do badanej jamy serca środka kontrastującego lub w przypadku badania techniką tomografii komputerowej dożylnie. Uzyskane obrazy pozwalają na uwidocznienie badanych struktur. Atriografia informuje głównie o morfologii. Rejestrację wykonuje się w projekcjach prawych lub lewych skosach oraz odchyleniach głowowych lub ogonowych – w zależności od potrzeby wizualizacji. Badanie to stosowane jest stosunkowo rzadko – głównie podczas zabiegów zamykania uszka lewego przedsionka lub zabiegach elektrofizjologicznych. Możliwymi powikłaniami są: nadwrażliwość na kontrast, zatory płucne lub udary, pęknięcie wolnej ściany przedsionka. Przy starannym wykonaniu badania wszystkie te powikłania można wyeliminować. W przypadku podejrzenia obecności patologicznych struktur w jamach przedsionka (skrzeplina, guzy nowotworowe) bezpieczniejszą formą ich obrazowania jest tomografia komputerowa.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

Nadwrażliwość lub alergia na środki kontrastujące – podanie zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065, ostra niewydolność serca (wstrząs kardiogeny, obrzęk płuc), poważna skaza krwotoczna, źle kontrolowane, ciężkie nadciśnienie tętnicze, ciężka niewydolność nerek, niewyrównane zaburzenia elektrolitowe, skrzepliny w badanej strukturze.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Nie wykonuje się u kobiet w ciąży, karmienie piersią nie jest przeciwwskazaniem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	2	5

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Hemoksymetr oraz aparaturę rejestrującą stan hemodynamiczny pacjenta.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) specjalista w dziedzinie kardiologii, lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostykiz udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej lub inny specjalista w zakresie swojej specjalności z udokumentowanym doświadczeniem w radiologii zabiegowej, wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 20 samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające poświadczane przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub potwierdzone certyfikatem AISN PTK;
- 2) technik radiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej (2 techników elektroradiologii);
- 3) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze i pielęgniarka asystująca;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, informację o możliwych powikłaniach i krótką ankietę dotyczącą wcześniej podawanych leków i środków kontrastujących oraz wcześniejszych powikłań z następową zgodą chorego na zabieg.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Po podaniu leków przeciwplatekcyjnych

i przeciwwzkrzepowych mogą wystąpić powikłania krwotoczne. Może wystąpić reakcja uczuleniowa na środek do znieczulania nasiękowego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, brak pełnej dokumentacji zabiegu. Nieuzasadnione nadmierne użycie promieniowania jonizującego (skopia + akwizycja). Nieuzasadnione nadmierne duplikowane podania środka kontrastującego. Brak informacji o obecności nieprawidłowych struktur w jamach przedsionka – guz, skrzeplina niestaranne nakłucie naczynia, w przypadku atriografii lewego przedsionka z dostępu żylnego – nieprawidłowe nakłucie przegrody międzyprzedsionkowej.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia, wprowadzanie przewodników pod kontrolą rentgenoskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego; ostrożne powolne nakłucie naczynia pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym – sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Przeprowadzanie cewników po przewodniku.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Przed zabiegiem chory powinien mieć wykonane oznaczenie grupy krwi, oraz układu krzepnięcia, oznaczenie przesączania kłębuszkowego. Chory powinien być nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu zabiegu i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować, chory powinien być na czczo min 6 godz., nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia żylnego stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcami, chory pozostaje w pozycji leżącej przez okres 2 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Calkins H., Burgada J., Packer DL. et al, *HRS/EHRA/ECAS Expert Consensus Statement on Catheter and Surgical Ablation of Atrial Fibrillation: Recommendations for Personnel, Policy Procedures and Follow up*. Hearst Rythm 2007; 4:816 – 861.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;

- 2) pacjenta: chory powinien być na czczo minimum 6 godzin, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym; w przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy je umieścić w odpowiednim miejscu i umocować;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: konieczne uwidocznienie jamy w 2 prostopadłych projekcjach, w zależności od warunków anatomicznych, fluoroskopia pozwala na wizualizację zwapnień, implantów wewnątrzsercowych, szwów mostka;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona z gumy osłonowej na genitalia u mężczyzn, na okolicę jajników u kobiet.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku jałowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 20 minut, wykonanie opisu 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 50 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, podany ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej podany zwykle w ilości 100 ml – 200 ml. Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka cieniującego (2 ml – 5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość środka kontrastującego 4 ml na kg masy ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez specjalistę kardiologa lub radiologa z doświadczeniem w radiologii zabiegowej, wynik badania powinien zawierać opis kurczliwości przedsionka, funkcji zastawki, obecności patologicznych struktur i połączeń

międzyprzedsionkowych, opis ciśnień i wymiarów jamy serca; należy dołączyć dokumentację obrazową.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii serca oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: zaburzenia w podstawowych funkcjach życiowych, istotne pogorszenie stanu ogólnego pacjenta, wystąpienie powikłań zagrażających życiu, złe warunki anatomiczne uniemożliwiające wytworzenie przetoki;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: u chorych z niewydolnością nerek ograniczenie ilości podanego środka kontrastującego do niezbędnego minimum. Konsultacja nefrologiczna i ew. dializoterapia po przeprowadzonej procedurze;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Pisemna informacja o ryzyku radiacyjnym dla pacjenta.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera, standardowo dostęp żylny pachwinowy 1 – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Igły Seldingera, cewniki angiograficzne typu pigtail i inne specjalistyczne, zalecane średnice 4 F – 5 F, przewodniki, koszulka hemostatyczna w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Cewnik typu pigtail wprowadzany jest do prawego przedsionka pod kontrolą fluoroskopii i wykonywany jest pomiar ciśnienia metodą bezpośrednią. Wizualizacja 1 wymaga użycia odpowiedniej ilości środka cieniującego (0,7 ml na kg, nie przekraczając 50 ml) przy prędkości przepływu ok. 15 ml na sekundę.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Kontrola pacjenta w oddziale przez co najmniej dobę.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Średnio 5 minut, uwaga – przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania. Zaś ekspozycji na promieniowanie X zależy od przebiegu zabiegu.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	10 – 30
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zalecane 7,5 do 15

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 10 do 30, inne – DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

181. Cystografia, mikcyjna z wzmocnieniem kontrastowym (przez cewkę) - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.058

ICD 9: 87.770.310.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

doc. dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, lek. med. Jarosław Szymański,

lek. med. Izabela Sackiewicz, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) stan zapalny cewki moczowej,
- c) zmiany ropne w okolicy cewki,
- d) zwężenie cewki moczowej,
- e) uszkodzenie (rozerwania) cewki moczowej.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np.:

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- a) wybór właściwej techniki badania,
- b) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	2	2
0	5	0	2	2
0	6	0	2	2
0	7	0	2	2
0	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) współwykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie urologii.
- 4) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja kontrastu w przeszłości, astma oskrzelowa, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłona na tarczycę.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Poszerzenie zakresu badania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic image.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie zestawu do cewnikowania pęcherza moczowego. Przygotowanie zestawu do podania 20% środka kontrastującego;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego,
- 3) personelu: rękawiczki jednorazowe, jałowe.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od przepon do spojenia łonowego AP przed mikcją, skośna lewa i skośna prawa w trakcie mikcji, AP po mikcji;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia	
napięcia [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr (s) ⁻¹]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcia [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu

rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls (s) ⁻¹]	zależna od warunków anatomicznych

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent pozostaje pod kontrolą personelu przez 30 minut po badaniu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) ocenie podlegają pęcherz i cewka moczowa, należy ocenić zaleganie kontrastu w pęcherzu moczowym po mikcji;
- 2) opis: odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: o liczbie i rodzaju projekcji decyduje lekarz radiolog;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od problemu klinicznego,
- 3) przerwanie badania: możliwe w razie nasilonych objawów ubocznych po podaniu środka kontrastującego lub w przypadku braku współpracy pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wagi pacjenta i problemu klinicznego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

182. Cystoureterografia, mikcyjna z wzmocnieniem kontrastowym (przez nakłucie nadłonowe pęcherza) - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.059.

ICD 9: 87.760.111.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

doc. dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, lek. med. Jarosław Szymański, lek. med. Izabela Sackiewicz, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- 1) ciąża,
- 2) stan zapalny,
- 3) zmiany ropne w miejscu nakłucia.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np.:

Badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- 1) wybór właściwej techniki badania,
- 2) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	2	2
0	5	0	2	2
0	6	0	2	2
0	7	0	2	2
0	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) współwykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie urologii;
- 4) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja kontrastu w przeszłości, astma oskrzelowa, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłona na tarczycę.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Poszerzenie zakresu badania.

18. Wzkey piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie zestawu do nakłucia nadłonowego. Przygotowanie zestawu do podania 20% środka kontrastującego;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania

badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od przepony do spojenia łonowego AP przed mikcją, skośna lewa i skośna prawa w trakcie mikcji, AP po mikcji;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia	
napięcia [kV]	70 - 80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr (s) ⁻¹]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcia [kV]	65 - 75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls (s) ⁻¹]	zależna od warunków anatomicznych

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent pozostaje pod kontrolą personelu przez 30 minut po badaniu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 5 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) ocenie podlegają pęcherz i cewka moczowa, należy ocenić zaleganie kontrastu w pęcherzu moczowym po mikcji;
- 2) opis odpowiedzi na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: o liczbie i rodzaju projekcji decyduje lekarz radiolog;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od problemu klinicznego;
- 3) przerwanie badania: możliwe w razie nasilonych objawów ubocznych po podaniu środka kontrastującego lub w przypadku braku współpracy pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wagi pacjenta i problemu klinicznego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

183. Cystoureterografia, mikcyjna z wzmocnieniem kontrastowym (przez istniejącą przetokę nadłonową) - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.060.

ICD 9: 87.760.112.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

doc. dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, lek. med. Jarosław Szymański, lek. med. Izabela Sackiewicz, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) stanu zapalnego,
 - c) zmiany ropne w miejscu istniejącej przetoki.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U kobiet w ciąży procedura powinna być ograniczona do niezbędnych przypadków, jeżeli nie może być wykonana po rozwiązaniu, względnie zastąpiona inną metodą diagnostyczną, np.: badanie wykonywać w sposób zapewniający maksymalną ochronę płodu:

- a) wybór właściwej techniki badania,
- b) stosować odpowiednie osłony osobiste na okolicę brzucha i miednicy mniejszej.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	2	2
0	5	0	2	2
0	6	0	2	2
0	7	0	2	2
0	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) współwykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie urologii;
- 4) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak

14. Możliwe źródła błędów.

Ułożenie, nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Ciąża, uraz, udokumentowana nietolerancja kontrastu w przeszłości, astma oskrzelowa, reakcje alergiczne na leki w wywiadzie.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłona na tarczycę.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Poszerzenie zakresu badania.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: przygotowanie zestawu do podania 20% środka kontrastującego;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: od przepon do spojenia łonowego AP przed mikcją, skośna lewa i skośna prawa w trakcie mikcji, AP po mikcji;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia	
napięcia [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr (s) ⁻¹]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcia [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls (s) ⁻¹]	zależna od warunków anatomicznych

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Pacjent pozostaje pod kontrolą personelu przez 30 minut po badaniu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 30 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół pielęgniarek: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) ocenie podlegają pęcherz i cewka moczowa, należy ocenić zaleganie kontrastu w pęcherzu moczowym po mikcji;
- 2) opis odpowiedzi na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: o liczbie i rodzaju projekcji decyduje lekarz radiolog;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od problemu klinicznego;
- 3) przerwanie badania: możliwe w razie nasilonych objawów ubocznych po podaniu środka kontrastującego lub w przypadku braku współpracy pacjenta;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od wagi pacjenta i problemu klinicznego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

184. Histerosalpingografia (HSG) - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.061.
ICD 9: 87 830 113.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

doc. dr hab. n. med. Urszula Łebkowska, lek. med. Dorota Żukowska-Franciszkiewicz, lek.med. Izabela Sackiewicz, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) stopień czystości pochwy III – IV,
- c) podwyższone OB,
- d) uczulenie na środek kontrastujący.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony na tarczyce.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	2	2
0	5	0	2	2
0	6	0	2	2
0	7	0	2	2
0	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie położnictwa i ginekologii

4) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Złe założenie wziernika i/lub jego uszkodzenie, awaria aparatu rtg, złe warunki techniczne.

15. Okoliczności wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Uczulenie na środek kontrastujący.

16. Przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniające zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Ochrona radiologiczna kobiety, radiologa, ginekologa.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Wątpliwy wynik badania, poszerzenie diagnostyki.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1;
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: wziernik dwużyłkowy lub wziernik typu Cusco, korcang, kulociąg, sonda, jałowe rękawice, gaziki, aparat Shultzego, środek kontrastujący; właściwe oznaczenie stron;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego. Usunięcie z obszaru istotnego klinicznie elementów mogących wpływać na jakość uzyskiwanego obrazu. Pacjentka w pierwszej fazie cyklu/ ujemny test ciąży; oznaczony w dniu badania stopień czystości pochwy I – II/III, stopień III, IV dyskwalifikuje pacjentkę; prawidłowe OB;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia

napięcia [kV]	70-80
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
obrazy [obr (s) ⁻¹]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcia [kV]	65-75
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [puls (s) ⁻¹]	zależna od warunków anatomicznych

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: nie dotyczy.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Po badaniu pacjentka jest obserwowana na oddziale przez 2 godziny. Z wynikiem idzie tego samego dnia do domu.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół pielęgniarek: 5 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 3) zespół lekarzy ginekologów: 15 minut;
- 4) zespół lekarzy radiologów: 10 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie badanej okolicy – jamy macicy, jajowodów;
- 2) opis: odpowiedź na pytanie zawarte w rozpoznaniu, określenie innych widocznych patologii.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: nie dotyczy;
- 3) przerwanie badania: w przypadku wystąpienia reakcji uczuleniowej na środek kontrastujący, zaślabnięcie pacjentki;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od stopnia zakontrastowania badanej okolicy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

185. Przetoka, z wzmocnieniem kontrastowym (fistulografia) - część ogólna

1. Identyfikator procedury:

Kod główny: 3.063.

ICD 9: 88. 140.312.

2. Cel procedury.

Diagnostyka.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury:

doc. dr hab. n. med. Urszula Łebkowska dr n. med. Maria Jolanta Niedźwiecka,
lek. Izabela Sackiewicz, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr inż. Piotr Woźniak.

4. Data umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rtg badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne: ciąża.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Osłony na tarczyce.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury:

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie chirurgii ogólnej
- 4) pielęgniarka w procedurach planowych.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Brak.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Nieodpowiednie warunki ekspozycji, brak pełnej współpracy pacjenta.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Uczulenie na środek kontrastujący.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Osłona na tarczycę, pacjent na diecie bezresztkowej lub diecie "0".

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Wątpliwy wynik badania, poszerzenie diagnostyki.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych:

- 1) Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań, Bogdan Pruszyński – Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000, wyd. 1:
- 2) European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images.

Część szczegółowa

1 Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem i zgody na wykonanie badania. Ogólne poinformowanie chorego o celu i sposobie wykonania badania, konieczności pozostania bez ruchu podczas jego trwania. Przekazanie informacji o ryzyku związanym ze stosowaniem promieniowania jonizującego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczba i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zdjęcia celowane na badaną okolice, o ilości wykonanych zdjęć decyduje lekarz w trakcie badania;
- 2) zgodnie z tabelą 2;

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Grafia	
napięcia [kV]	zależne od obszaru anatomicznego
prąd [mA]	zależne od obszaru anatomicznego
obrazy [obr (s) ⁻¹]	zależne od obszaru anatomicznego
Skopia	
napięcia [kV]	zależne od obszaru anatomicznego
prąd [mA]	zależne od obszaru anatomicznego
rodzaj	zależne od obszaru anatomicznego
częstość [puls (s) ⁻¹]	zależne od obszaru anatomicznego

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 10 minut;
- 2) zespół lekarzy chirurgów: 15 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 10minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich:

- 1) uwidocznienie obszaru wskazanego przez chirurga, ewentualnej przetoki.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: w zależności od stanu pacjenta;
- 3) przerwanie badania, w przypadku wystąpienia reakcji uczuleniowej na środek kontrastujący;
- 4) modyfikacja ilości podawanego środka kontrastującego: w zależności od stopnia zakontrastowania badanej okolicy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

IV. Pediatriayczne zabiegi radiologiczne

1. Pielografia wstepujaca - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.434

ICD 9: 87.740.201

2. Cel procedury.

Diagnostyczny, po wykonaniu innych procedur, procedura zabiegowa.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Przemysław Bombiński, lic. Adam Ferenc, dr n. med. Michał Brzewski, dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Po wykonaniu innych procedur. Wskazane w przypadku, kiedy nerka nie wydziela, a uwidocznienie miedniczki i kielichów jest bezwzględnie konieczne.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej, znajomość działań środków kontrastujących.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) brak zgody rodzica lub opiekuna,
- c) odwodnienie pacjenta,
- d) aktualne zakażenie układu moczowego (niejałowy posiew moczu – dotyczy badań planowych,
- e) dopuszcza się wykonanie badania w trybie pilnym u pacjenta z niejałowym posiewem moczu);

2) bezwzględne: uczulenie na środek kontrastujący (u dzieci stosuje się izo- lub niskoosmolalne niejonowe środki kontrastujące).

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane jest wykonanie wstępnej diagnostyki z wykorzystaniem mniej obciążających procedur. Przed badaniem należy ocenić i ustabilizować gospodarkę wodno-elektrolitową pacjenta. Do rozważenia włączenie profilaktyki przeciw zakażeniu – ryzyko

wprowadzenia zakażenia drogą wstępującą – do decyzji lekarza prowadzącego pacjenta. W przypadku najmłodszych dzieci dopuszcza się obecność podczas badania osoby towarzyszącej, z bezwzględnym wyłączeniem kobiet w ciąży – przed badaniem należy o tym poinformować oraz potwierdzić na piśmie (np. na skierowaniu). Należy stosować osłony osobiste na rejon ciała nie objęte badaniem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0
0	9	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwozproszeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Pokój badań wyposażony w zestaw reanimacyjny, pokój przygotowawczy i pokój do opisów z dodatkową konsolą roboczą. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej pod nadzorem lekarza specjalisty (nadzór i interpretacja);
- 2) urolog dziecięcy (założenie cewnika do moczowodu) lub urolog;
- 3) technik elektroradiologii (wykonanie radiogramów);
- 4) pielęgniarka (przygotowanie środka kontrastującego, podanie środka kontrastującego, asysta w trakcie badania).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie powinno zawierać informacje o chorobach towarzyszących, wynikach badań dodatkowych oraz poprzednich badaniach obrazowych pacjenta, ocena obecności aktualnego zakażenia układu moczowego w badaniach laboratoryjnych (posiew moczu) – odpowiednia adnotacja powinna znaleźć się na skierowaniu.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas cewnikowania, podawania środka kontrastującego i w trakcie badania.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie dziecka, osłony na rejonach anatomicznych nie objętych badaniem, osoba towarzysząca w razie potrzeby, ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta po badaniu, przez około 15 minut – w razie wystąpienia reakcji alergicznej – odpowiednia ocena stanu pacjenta, leczenie lub wezwanie zespołu reanimacyjnego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) pod redakcją Pruszyński B., *Diagnostyka Obrazowa Podstawy Teoretycznej Metodyka Badania*, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, wyd. I, Warszawa 2000;
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. Nr 59 poz. 365, z późn. zm.).

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: określenie przeciwwskazań do przeprowadzenia badania, w tym sprawdzenie wyników laboratoryjnych posiewu moczu, założenie cewnika do moczowodu;
- 3) personelu: lekarz radiolog – zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania, omówienie badania z pacjentem lub opiekunem pacjenta, lekarz urolog dziecięcy – założenie cewnika do moczowodu.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent układany jest na plecach, środek kontrastujący podawany jest wstecznie przez cewnik moczowodowy do miedniczki nerkowej (pod kontrolą fluoroskopii pulsacyjnej), następnie wykonywane są zdjęcia rentgenowskie, obrazy powinny obejmować obszar nerki, moczowodu i pęcherza moczowego po stronie badanej, obszar badania może zostać poszerzony – do decyzji lekarza nadzorującego, dopuszcza się zmianę pozycji pacjenta i wykonanie zdjęć w różnych projekcjach, w celu lepszego uwidocznienia obszaru badanego – do decyzji lekarza nadzorującego badanie; należy kontrolować stopień wypełnienia układu moczowego;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60 – 70 (dziecko od 0 rok życia do 8 rok życia); 80 – 100 (dziecko od 8 rok życia do 17 rok życia)
ognisko	≤0,6 (1,3)
filtracje [mm Al.]	≥1 + 0,1 lub 0,2 mm Cu

FFD [cm]	100 – 115
komora AEC	nie dotyczy (0 rok życia do 8 rok życia); środkowa komora (analog, CR) lub środkowa część detektora (DDR) (8 rok życia do 17 rok życia)
czułość błona/folia	400/800
czas [ms]	≤ 50
kratka	bez (0 rok życia do 8 rok życia); z (8 rok życia do 17 rok życia)

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony w postaci fartuchów ołowianych dla operatora, rodzica/opiekuna dziecka, osłony dla pacjenta.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika moczowodowego, po opróżnieniu górnych dróg moczowych ze środka kontrastującego, obserwacja pacjenta po badaniu, przez około 15 minut – w razie wystąpienia reakcji alergicznej – odpowiednia ocena stanu pacjenta, leczenie lub wezwanie zespołu reanimacyjnego, do rozważenia włączenie profilaktyki przeciw zakażeniu – ryzyko wprowadzenia zakażenia drogą wstępującą – do decyzji lekarza prowadzącego pacjenta.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 40 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 60 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologicznych: 50 minut;
- 4) lekarz urolog dziecięcy lub urolog: 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. U dzieci stosuje się izo- lub niskoosmolalne niejonowe środki kontrastujące. Środek kontrastujący podawany jest wstecznie przez cewnik moczowodowy do miedniczki nerkowej. Ilość kontrastu zależna od pacjenta. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i przez około 15 minut po badaniu. W trakcie badania należy kontrolować stopień wypełnienia układu moczowego. Zgodnie z zasadami określonymi w załączniku do procedury 3.065.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: zarysów nerki, układu kielichowo-miedniczkowego i moczowodu (po stronie badanej), pęcherza moczowego, obszar badania może zostać poszerzony;
- 2) struktury krytyczne: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) opis wyniku: należy uwzględnić możliwość zniekształcenia układu kielichowo-miedniczkowego z powodu wytworzenia nadmiernego, nefizjologicznego ciśnienia.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: do decyzji lekarza nadzorującego badanie;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: do decyzji lekarza nadzorującego badanie;

- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania, awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: do decyzji lekarza nadzorującego badanie. Ilość środka kontrastującego zależna od pacjenta. Należy kontrolować stopień wypełnienia układu moczowego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny, w tym sprawdzenie wyników laboratoryjnych posiewu moczu. Premedykacja prowadzona według zaleceń lekarza kierującego lub urologa dziecięcego lub lekarza anestezjologa. Lekarz urolog dziecięcy lub urolog – założenie cewnika do moczowodu.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: wracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodzica/opiekuna prawnego o narażeniu na ryzyko radiacyjne, działaniach na rzecz ograniczenia dawki i konieczności wykonania badania.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Każdorazowo powinno być rozważone znieczulenie ogólne, do decyzji lekarza kierującego lub lekarza urologa lub lekarza anestezjologa.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nie dotyczy.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki moczowodowe, rozmiary zgodnie z warunkami anatomicznymi pacjenta.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Założenie cewnika do moczowodu w warunkach sali operacyjnej (procedura wykonywana w znieczuleniu), założenie cewnika do pęcherza moczowego, unieruchomienie cewnika–sondy moczowodowej – lekarz urolog dziecięcy lub urolog. W Pracowni Radiologicznej podanie środka kontrastującego do cewnika moczowodowego, wykonanie dokumentacji zdjęciowej – lekarz radiolog

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Usunięcie cewnika moczowodowego w warunkach oddziału urologii lub chirurgii dziecięcej. Kontrola USG dla oceny moczowodu i miedniczki. Następnego dnia po badaniu kontrolne badanie laboratoryjne posiew moczu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Do 5 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 3: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	klasyczna radiografia wg wymagań określonych w części szczegółowej, punkt 2 b
prąd [mA]	
obrazy [obr/s]	

Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 1 do 3

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Nie dotyczy.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

2. Pielografia zstępująca - część ogólna

1 Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.435

ICD 9: 87.750.201

2. Cel procedury.

Diagnostyczny, po wykonaniu innych procedur, procedura zabiegowa.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

lek. med. Przemysław Bombiński, lic. Adam Ferenc, dr n. med. Michał Brzewski, dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Wskazane w przypadku, kiedy nerka nie wydziela, a uwidocznienie miedniczki i kielichów jest bezwzględnie konieczne.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskiego badanej okolicy anatomicznej, znajomość działań środków kontrastujących.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) brak zgody rodzica lub opiekuna,
- c) odwodnienie pacjenta;

2) bezwzględne: uczulenie na środek kontrastujący (u dzieci stosuje się izo- lub niskosmolalne niejonowe środki kontrastujące).

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

W przypadku dzieci zalecane jest wykonanie wstępnej diagnostyki z wykorzystaniem mniej obciążających procedur. Przed badaniem należy ocenić i ustabilizować gospodarkę wodno-elektrolitową pacjenta. W przypadku najmłodszych dzieci dopuszcza się obecność podczas badania osoby towarzyszącej, z bezwzględnym wyłączeniem kobiet w ciąży – przed badaniem należy o tym poinformować oraz potwierdzić na piśmie (np. na skierowaniu). Należy stosować osłony osobiste na rejonu ciała nie objęte badaniem.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	4	0	3	0
0	5	0	3	0
0	6	0	3	0
0	7	0	3	0
0	8	0	3	0
0	9	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwozproszeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Wykonanie nefrostomii w warunkach sali operacyjnej w znieczuleniu ogólnym poza tym bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej pod nadzorem lekarza specjalisty (nadzór i interpretacja), lekarz radiolog (j.w.) lub chirurg dziecięcy lub urolog dziecięcy – (założenie cewnika do nefrostomii, nakłucie miedniczki nerkowej) lub urolog;
- 2) technik elektroradiologii: wykonanie radiogramów;
- 3) pielęgniarka: (przygotowanie środka kontrastującego, podanie środka kontrastującego, asysta w trakcie badania);
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie powinno zawierać informacje o chorobach towarzyszących, wynikach badań dodatkowych oraz poprzednich badaniach obrazowych.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

- 1) Metformina
- 2) leki o działaniu nefrotoksycznym :Cyklosporyna, Cisplatyna, Aminoglikozydy,
- 3) niesterydowe leki przeciwzapalne
- 4) Beta - blokery
- 5) neuroleptyki
- 6) biguanidy
- 7) interleukina 2
- 8) ca blokery
- 9) beta-adrenolityki
- 10) leki przeciwdepresyjne
- 11) substancje radioaktywne stosowane w leczeniu tarczycy

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta podczas nakłucia miedniczki/cewnikowania nefrostomii, podawania środka kontrastującego i w trakcie badania. Unieruchomienie dziecka i zabezpieczenie przed urazami mechanicznymi.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Unieruchomienie dziecka, osłony na rejony anatomiczne nie objęte badaniem. Osoba towarzysząca w razie potrzeby. Ustawienie parametrów technicznych procedur odpowiednich do wieku, wzrostu i wagi badanego dziecka.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Obserwacja pacjenta po badaniu, przez około 15 minut – w razie wystąpienia reakcji alergicznej – odpowiednia ocena stanu pacjenta, leczenie lub wezwanie zespołu reanimacyjnego.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Pod redakcją Pruszyński B., *Diagnostyka Obrazowa Podstawy Teoretycznej Metodyka Badania*, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, wyd. I, Warszawa 2000;
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie minimalnych wymagań dla jednostek ochrony zdrowia udzielających świadczeń zdrowotnych z zakresu rentgenodiagnostyki, radiologii zabiegowej oraz diagnostyki i terapii radioizotopowej chorób nienowotworowych (Dz. U. z 2011 r. Nr 48, poz. 253).

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) personelu:
 - a) lekarz radiolog: zapoznanie się z treścią skierowania i potwierdzenie lub zmiana parametrów technicznych badania, omówienie badania z pacjentem lub opiekunem pacjenta,

- b) pielęgniarka: przygotowanie pacjenta do badania, przygotowanie zestawu do nakłucia miedniczki nerkowej lub cewnikowania nefrostomii, przygotowanie środka kontrastującego,
- c) lekarz radiolog lub chirurg dziecięcy lub urolog dziecięcy: założenie cewnika do nefrostomii lub nakłucie miedniczki nerkowej.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pacjent układany jest na plecach lub na boku. Środek kontrastujący wprowadzany jest bezpośrednio do miedniczki nerkowej (pod kontrolą fluoroskopii pulsacyjnej), poprzez nakłucie miedniczki lub podanie do cewnika nefrostomijnego. Następnie wykonywane są zdjęcia rentgenowskie. Obrazy powinny obejmować obszar nerki, moczowodu i pęcherza moczowego po stronie badanej, obszar badania może zostać poszerzony – do decyzji lekarza nadzorującego. Dopuszcza się zmianę pozycji pacjenta i wykonanie zdjęć w różnych projekcjach, w celu lepszego uwidocznienia obszaru badanego – do decyzji lekarza nadzorującego badanie. Należy kontrolować stopień wypełnienia układu moczowego. Do rozważenia wykonanie dodatkowych późnych zdjęć, w celu oceny spływu zakontrastowanego moczu z nerki;
- 2) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii:

Parametr	Wartość
napięcie [kV]	60 – 70 (dziecko od 0 rok życia do 8 rok życia); 80 – 100 (dziecko od 8 rok życia do 17 rok życia)
ognisko	≤0,6 (1,3)
filtracje [mm Al.]	≥1 + 0,1 lub 0,2 mm Cu
FFD [cm]	100 – 115
komora AEC	nie dotyczy (0 rok życia do 8 rok życia); środkowa komora (analog, CR) lub środkowa część detektora (DDR) (8 rok życia do 17 rok życia)
czułość błona/folia	400/800
czas [ms]	≤ 50
kratka	bez (0 rok życia do 8 rok życia); z (8 rok życia do 17 rok życia)

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy,
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony w postaci fartuchów osłonnych dla operatora, rodzica/opiekuna dziecka, osłony dla pacjenta.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika nefrostomijnego, obserwacja pacjenta po badaniu, przez około 15 minut – w razie wystąpienia reakcji alergicznej – odpowiednia ocena stanu pacjenta, leczenie lub wezwanie zespołu reanimacyjnego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół techników elektroradiologii: 40 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 60 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: 50 minut;
- 4) lekarz radiolog lub chirurg dziecięcy lub urolog dziecięcy: 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący podawany jest bezpośrednio do miedniczki nerkowej, poprzez nakłucie miedniczki lub podanie do cewnika nefrostomijnego, ilość środka kontrastującego zależna od pacjenta. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i przez około 15 minut po badaniu. W trakcie badania należy kontrolować stopień wypełnienia układu moczowego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: zarysów nerki, układu kielichowo-miedniczkowego i moczowodu (po stronie badanej), pęcherza moczowego;
- 2) struktury krytyczne: miedniczka nerkowa, moczowód uwidocznienie ewentualnej przeszkody w odpływie moczu;
- 3) opis wyniku: należy uwzględnić możliwość zniekształcenia układu kielichowo-miedniczkowego z powodu wytworzenia nadmiernego, нефизjologicznego ciśnienia.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: do decyzji lekarza nadzorującego badanie;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: do decyzji lekarza nadzorującego badanie;
- 3) przerwanie badania: stan zdrowia pacjenta nie pozwalający na kontynuowanie badania, awaria aparatu zagrażająca zdrowiu pacjenta;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: do decyzji lekarza nadzorującego badanie. Ilość środka kontrastującego zależna od pacjenta. Należy kontrolować stopień wypełnienia układu moczowego;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny. Premedykacja prowadzona według zaleceń lekarza kierującego lub urologa dziecięcego lub lekarza anestezjologa. Lekarz radiolog lub chirurg dziecięcy lub urolog dziecięcy lub urolog – założenie cewnika do nefrostomii lub nakłucie miedniczki nerkowej.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodzica/opiekuna prawnego o narażeniu na ryzyko radiacyjne, działaniach na rzecz ograniczenia dawki i konieczności wykonania badania.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Każdorazowo powinno być rozważone znieczulenie ogólne, do decyzji lekarza kierującego lub lekarza urologa lub lekarza anestezjologa.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Lekarz radiolog – pod kontrolą USG.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki moczowodowe, rozmiary zgodnie z warunkami anatomicznymi pacjenta. Zestaw do nakłucia miedniczki nerkowej (w sytuacjach ratowania życia) lub wytworzenia nefrostomii/cewnikowania nefrostomii.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Lekarz radiolog – kontrola założonej nefrostomii w badaniu USG. Podanie środka kontrastującego do założonego cewnika moczowodowego pod kontrolą RTG, decyzja o włączeniu skopii TV, nagranie badania, wykonanie dokumentacji zdjęciowej (elektronicznej), usunięcie cewnika z nefrostomii, podłączenie do nefrostomii worka do zbiórki moczu, sprawdzenie drożności nefrotomii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Po nakłuciu nefrostomii kontrolne badanie – posiew moczu; do 24 godzin kontrola USG dla oceny układu zbiorczego nerki.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Do 5 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 3: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	klasyczna radiografia wg wymagań określonych w części szczegółowej, punkt 2 b
prąd [mA]	
obrazy [obr/s]	
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 1 do 3

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Nie dotyczy.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

3. Fistulografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.436

ICD 9: 88.140.201

2. Cel procedury.

Zabieg ma na celu uwidocznienie kanału i ujścia wewnętrznego przetoki.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. med. Wojciech Korlacki, dr n. med. Andrzej Grabowski, dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr Paweł Bożek, Jolanta Myga - Prosiło, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną; Wrodzone zarośnięcie odbytu, przetrwałe elementy przewodu pępkowo – jelitowego, przetrwałe elementy moczownika, przetrwałe pozostałości łuków i kieszonek skrzelowych, przetoka około odbytnicza.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem X badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący badanie: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej pod nadzorem specjalisty,
 - a) sondowanie przetoki: lekarz specjalista w zakresie chirurgii lub chirurgii dziecięcej, lekarz w trakcie odbywania tej specjalizacji,

- b) pielęgniarka, opcjonalnie pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze,
- c) dokumentacja: technik elektroradiologii.

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych, będących podstawą skierowania.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

W zakresie samej procedury nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości zakontrastowania przetoki – brak wypełnienia lub inna niedrożność jej światła; niedopasowanie średnic drenów do średnicy światła przetoki; średnica światła przetoki poniżej rozdzielczości aparatu RTG; superpozycja cieni tła uniemożliwiająca stwierdzenie przebiegu światła przetoki.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy wprowadzaniu środka kontrastującego do ujścia zewnętrznego kontrola w fluoroskopii lub wykonanie pojedynczego zdjęcia RTG; kontrolne zdjęcie uwidocznionego przebiegu przetoki, optymalnie przynajmniej w dwóch płaszczyznach; unikanie siłowego, niekontrolowanego wprowadzania drenu do światła przetoki.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być poinformowany o metodzie leczenia i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda na zabieg operacyjny pacjenta/Rodzica/Opiekuna); konieczność stosowania osłon na obszary nieobjęte wiązką promieniowania; przygotowanie skóry wokół ujścia zewnętrznego przez zwykłe umycie.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Nie dotyczy.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Alves JC, Sidler D, Lotz JW, Pitcher RD, *Comparison of MR and fluoroscopic mucous fistulography in the pre-operative evaluation of infants with anorectal malformation: a pilot study*, *Pediatr Radiol*. 2013 Mar 5;
- 2) Goff CJ, Allred C, Glade RS, *Current management of congenital branchial cleft cysts, sinuses, and fistulae*. *Curr Opin Otolaryngol Head Neck Surg*, 2012 Dec;20(6):533-9.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: szczegółowe poinformowanie chorego i rodziców/opiekunów o celu i sposobie wykonania zabiegu w tym o zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna);
- 3) personelu:

- a) pielęgniarka instrumentująca: sprawdza i wpisuje dane pacjenta do protokołu, zapewnia osłony dla pacjenta, instrumentuje do zabiegu,
- b) lekarz chirurg: zapoznaje się z treścią skierowania i danymi pacjenta, kwalifikuje pacjenta do procedury, z uwzględnieniem wszystkich przeciwwskazań, wykonuje procedurę wprowadzenia drenu do światła przetoki, podaje środek kontrastujący,
- c) lekarz radiolog: zapoznaje się z treścią skierowania i danymi pacjenta. Kwalifikuje pacjenta do badania, dobiera właściwe parametry badania, rodzaj i stężenie środka kontrastującego. Kontroluje przebieg badania w fluoroskopii lub pojedynczymi zdjęciami,
- d) technik elektroradiologii: obsługuje aparat RTG, wprowadza dobrane parametry badania.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: obszar zainteresowania uwzględnia obszar ujścia zewnętrznego przetoki oraz całą długość jej kanału. Podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowych warunków dostosowanie projekcji do potrzeby, umożliwiające zobrazowanie kanału przetoki;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady i/lub szyję.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie środka kontrastującego z przetoki, założenie opatrunku w razie potrzeby; rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy chirurgów: wykonanie badania i założenie opatrunku 15 – 30 minut, wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie instrumentowania, lub pielęgniarek z ukończonym kursem kwalifikacyjnym w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego lub pielęgniarek z tytułem specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego: przygotowanie do badania 10 minut + czas badania 15 – 30 minut + sprzątnięcie sprzętu po badaniu 10 minut;
- 3) zespół lekarzy radiologów: wykonanie badania 15 – 30 minut, wykonanie opisu zabiegu 20 minut;
- 4) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 30 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (360 – 400 mgJ) niejonowy, podawany jest w trakcie wprowadzania drenu do przetoki.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem zabiegu jest opis przeprowadzonej procedury zawierający opis przetoki oraz dokumentacja obrazowa (zdjęcia, filmy z fluoroskopii); w dokumentacji należy umieścić także informację o dawce pochłoniętej i okolicy naświetlanej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zgodnie z obrazem uzyskanym w trakcie badania;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie zabiegu ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości podania środka kontrastującego w zależności od wielkości przetoki;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Szczegółowe poinformowanie chorego i rodziców/opiekunów o celu i sposobie wykonania badania w tym o zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna), poinformowanie pacjenta i/lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na jej wykonanie na piśmie, przygotowanie sterylnego sprzętu: dren, strzykawka, łącznik, gaza.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Pojedyncze zdjęcia lub fluoroskopia ciągła w fazie wypełniania kanału przetoki.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

W większości przypadków zbędne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nie dotyczy.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Nie dotyczy.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Obszar zainteresowania uwzględnia obszar ujścia zewnętrznego przetoki oraz całą długość jej kanału. Podstawowa projekcja PA i boczna i/lub skośna, w przypadku nietypowych warunków dostosowanie projekcji do potrzeby. Metodyka zabiegu: identyfikacja ujścia zewnętrznego przetoki, wprowadzenie cewnika do ujścia, podanie środka kontrastowego celem zobrazowania przebiegu kanału przetoki.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Usunięcie środka kontrastującego z przetoki, założenie opatrunku w razie potrzeby; odnotowanie wielkości dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Pojedyncze zdjęcia RTG lub fluoroskopia ciągła w fazie wypełniania kanału przetoki. Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie wprowadzania cewnika i w trakcie wypełniania światła przetoki środkiem kontrastowym.

10. Tabela 3: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	ustawiane ręcznie – najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	ustawiane ręcznie – możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	≤ 7
Skopia	
napięcie [kV]	ustawiane ręcznie – najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	ustawiane ręcznie – możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	częstość zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s] ≤ 7, inne – cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego BSF 1,4

4. Biopsje guzów pod kontrolą fluoro-TK - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.438

ICD 9: 88.380.616

2. Cel procedury.

Uzyskanie materiału biologicznego/cytologicznego/histopatologicznego/mikrobiologicznego

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n. med. Tomasz Legaszewski, Rafał Kachel, technik elektroradiologii Damian Duda, technik elektroradiologii Krzysztof Lewandowski, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) brak możliwości sedacji/znieczulenia ogólnego,
 - c) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki mający potwierdzenie wykonania co najmniej 25 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 10 samodzielnie;
- 2) wykonujący:
 - a) technik elektroradiologii (wykonanie radiogramów),
 - b) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej (pod nadzorem),
 - c) pielęgniarka przeszkolona w zakresie instrumentowania, lub pielęgniarka z ukończonym kursem kwalifikacyjnym w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego lub pielęgniarka z tytułem specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu miejscowego znieczulenia, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy biopsji guzów położonych wewnątrz klatki piersiowej zagrożenie wystąpienia odmy. Przy położeniu guza na granicy płuca i opłucnej unikanie nakłucia płuca. Rozpoznanie planowanego toru wkłucia do guza na podstawie wcześniejszych badań obrazowych z uwzględnieniem sąsiadujących naczyń żylnych i tętniczych.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, wykąpany, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Konieczność stosowania osłon na obszary nieobjęte badaniem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek z jałowych gazików. Chory pozostaje przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską, ze szczególnym nadzorem pacjentów po biopsji guzów wymagających nakłucia jam opłucnowych pod kątem rozwinięcia się odmy.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Krzakowski M. i wsp., *Zalecenia postępowania diagnostyczno-terapeutycznego w nowotworach złośliwych. Tom 1*, (2011), Gdańsk;
- 2) Lingren PG, *Percutaneous needle biopsy: a new technique*, ActaRadiolDiagn 23: 653-656, 1982;
- 3) Manhire A., Charig M., Clelland C, Gleeson F., Miller F., H Moss, Pointon K., Richardson C., Sawicka E. BTS, *Guidelines. Guidelines for radiologically guided lung biopsy. Thorax*, 58:920–936, 2003;
- 4) Kim G, Hur J, Min Lee S, Lee HJ, Hong HJ, Nam JE, Kim HS, Kim YJ, Choi BW, Kim TH, Choe KO, *CT fluoroscopy-guided lung biopsy versus conventional CT-guided lung biopsy: a prospective controlled study to assess radiation doses and diagnostic performance*, EurRadiol 21:232–239, 2011.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo, czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony;

- 3) personelu: lekarz radiolog – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta, wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania, określa optymalny tor wkłucia do guza na podstawie przedstawionych dotychczasowych badań obrazowych, lekarz anestezjolog kwalifikuje do znieczulenia, przeprowadza znieczulenie.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: według procedur wzorcowych dla poszczególnych obszarów ciała, w zależności od lokalizacji guza, zakres objęty badaniem powinien obejmować cały obszar istotny klinicznie (obszar guza) z marginesem uwzględniającym amplitudę ruchów oddechowych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	według procedur wzorcowych dla poszczególnych obszarów ciała
grubość warstwy [mm]	≤ 5
odległość między warstwami	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	dostosowane do najszerszego wymiaru badanego obszaru
kąt pochylenia gantry	bez pochylenia gantry
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty informacji z obrazu
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanek miękkich

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na nie objęte badaniem części ciała.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku, wykonanie skanu kontrolnego w przypadku biopsji guza w klatce piersiowej celem wykluczenia pozabiegowej odmy opłucnowej, zabezpieczenie uzyskanego materiału po biopsji.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) lekarz: wykonanie badania 30 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 10 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu i zabezpieczenie preparatów 40 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 40 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesedacja), monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania są – wykonane preparaty biologiczne (cytologiczne lub histologiczne lub kultury mikrobiologiczne), dokumentacja obrazowa oraz opis.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: nie dotyczy;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Brak specyficznych dla tej procedury.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Według procedur wzorcowych dla poszczególnych obszarów ciała.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego (rodzica/opiekuna prawnego) o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego i jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków (zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej).

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml; znieczulenie ogólne – w przypadku pacjentów niewspółpracujących (np. małe dzieci).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Lekarz radiolog: zapoznaje się z treścią skierowania i danymi pacjenta, określa optymalny tor wkłucia do guza na podstawie przedstawionych dotychczasowych badań obrazowych, modyfikuje optymalny tor wkłucia na podstawie bieżącej obserwacji TK.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Rodzaje igieł, ich długość i średnice wybiera zgodnie z obowiązującą wiedzą medyczną.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje część diagnostyczną, podczas której potwierdza się istnienie guza, określa się jego lokalizację oraz potwierdza tor biopsyjny, wybrany na podstawie wstępnych badań kwalifikacyjnych; prawidłowo wykonany zabieg oznacza wprowadzenie igły biopsyjnej w obręb guza ze skutecznym pobraniem materiału i wytworzeniem odpowiedniego preparatu, dopuszczalne jest powtarzanie wkłuć w obręb guza ze względu na brak materiału biologicznego, każdorazowo wymaga to oceny możliwych powikłań po wcześniejszych wkłuciach.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z jałowych gazików, chory pozostaje przez 24 godziny pod kontrolą lekarską i pielęgniarską, ze szczególnym nadzorem pacjentów po biopsji guzów wymagających nakłucia jam opłucnowych pod kątem rozwinięcia się odmy, odnotowanie wielkości dawki na skórę pacjenta w dokumentacji zabiegu.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Nie dotyczy.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Nie dotyczy.

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Nie dotyczy.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Nie dotyczy.

5. Biopsja pod kontrolą TK - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.440

ICD 9: 88.380.615

2. Cel procedury.

Diagnostyczny.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr n. med. Tomasz Legaszewski, dr n. med. Rafał Kachel, dr Paweł Bożek, technik elektroradiologii Damian Duda, dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
- c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
- d) jawna nadczynność tarczycy,
- e) planowane leczenie radiojodem,
- f) policytemia,
- g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;

2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Po badaniu TK z dożylnym podaniem środka kontrastowego u pacjentki ciężarnej należy ocenić funkcję gruczołu tarczowego u noworodka w pierwszym tygodniu życia. Postępowanie zgodnie z danymi producenta środka kontrastującego.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
2	0	2	0	1

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki;
- 2) wykonujący: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki, lub radiodiagnostyki lub lekarz w trakcie specjalizacji w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej, technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak specyficznych dla tej procedury.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Znieczulenie ogólne u dzieci niewspółpracujących, przygotowanie pacjenta zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Po znieczuleniu – 3 godziny – 5 godzin obserwacja pacjenta zgodnie z procedurami anestezjologicznymi.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Prokop M., Galanski M., Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka. Thieme 2007;
- 2) European Guidelines on Quality Criteria for Computed Tomography, European guidelines on quality criteria for diagnostic radiographic images, Report EUR 16260, 1996;
- 3) Quality Criteria for Diagnostic Radiographic Images in Pediatrics, (Office for Official Publications of the European Communities, Luxembourg), Report EUR 16261, 1996;
- 4) Quality Criteria for Computed Tomography, Report EUR 16262, 1999.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: w przypadku badań w znieczuleniu, przed przeprowadzeniem badania – kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny, po ustaleniu terminu uprzedzenie pacjenta/dziecka o konieczności zgłoszenia się na badanie na czczo – wstrzymanie się z przyjmowaniem posiłków przez 4 godziny – 6 godzin poprzedzających badanie i wstrzymywanie się 2 godziny od przyjmowania płynów; założone wkłucie po żyły obwodowej; wykonanie badań określających parametry krzepnięcia krwi, w tym liczbę płytek krwi;
- 3) personelu: lekarz: zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta oraz dostępnymi poprzednimi badaniami obrazowymi, kwalifikuje do badania, wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania, pielęgniarka – przygotowuje zestaw do biopsji, zestaw do utrwalenia materiału biopsyjnego.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: wykonanie skanów pilotażowych w płaszczyznach czołowej i bocznej, obszar istotny klinicznie – obejmujący zmianę poddawaną biopsji wraz z końcówką igły biopsyjnej, pojedyncze skany lub grubowarstwowy skan spiralny obejmujące zmianę poddawaną biopsji wraz i z końcówką igły biopsyjnej, przed wykonaniem opisywanej procedury zaleca się wykonanie podstawowego badania diagnostycznego TK w celu precyzyjnego umiejscowienia zmiany poddawanej biopsji i zaplanowania drogi dostępu; badanie to może być wykonane bezpośrednio przed procedurą 7.440, zawsze z podaniem środka kontrastującego, a w przypadku biopsji w obrębie jamy brzusznej zaleca się również podanie kontrastu doustnie lub doodbytniczo; w przypadku planowania trudnych dróg dojścia dopuszcza się również wykonanie badania bez dożylnego podania kontrastu

obejmującego zaplanowaną drogę bezpośrednio przed biopsją już po ułożeniu pacjenta do zabiegu;

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zgodnie z tabelą 2:

Tabela 2: zalecany protokół badania w tomografii komputerowej:

Parametr	Wartość
pozycja	na plecach, brzuchu lub skośnie zależnie od planowanej drogi dostępu do zmiany, pozycja wygodna dla pacjenta z przynajmniej jedną uniesioną ręką (w celu zminimalizowania artefaktów)
grubość warstwy [mm]	2,5 – 10
odległość między warstwami	taka, aby warstwy nie nakładały się krawędziowo
FoV	dopasowane do wymiarów anatomicznych obejmujący całą drogę dostępu do zmiany
kąt pochylenia gantry	bez pochylenia gantry
napięcie [kV]	typowe dla urządzenia – najmniejsze możliwe do uwidocznienia igły
obciążenie [mAs]	możliwie najmniejsze, bez utraty widoczności igły i zmiany
algorytm rekonstrukcyjny	dla tkanek miękkich

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na niebadane obszary ciała.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Brak specyficznych dla tej procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy radiologów: 20 minut - 25 minut;
- 2) zespół techników elektroradiologii: 15 minut;
- 3) zespół anestezjologiczny: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Niejonowy jodowy kontrast w ilości 1 ml na kg masy ciała (maksymalnie 3 ml na kg masy ciała) z dostępu dożylnego podawany strzykawką automatyczną z maksymalną prędkością 2 ml na sekundę. Obserwacja pacjenta podczas podawania środka kontrastującego, w trakcie badania i do 30 minut po podaniu środka kontrastującego. Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 ICD 88.011.502. Standardowo stosuje się niejonowe, niskoosmolalne środki kontrastujące. Podanie dożylne środka kontrastującego:

- 1) przykładowe dane dla aparatu 1 – warstwowego – objętość: noworodki i niemowlęta: 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat: 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała. Przepływ: 2 ml na sekundę. Opóźnienie: 30 sekund – 80 sekund;
- 2) dla aparat 4 – warstwowego - objętość: noworodki i niemowlęta: 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat: 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała. Przepływ: 2 ml na sekundę. Opóźnienie: 30 sekund – 80 sekund;

- 3) dla aparat 16 – warstwowego – objętość: noworodki i niemowlęta: 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat: 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała. Przepływ: 2 ml na sekundę. Opóźnienie: 30 sekund – 80 sekund.

Uwagi: przepływ środka kontrastującego uzależniony od rodzaju i miejsca wkłucia – zalecany cewnik do prawej żyły łokciowej.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

- 1) uwidocznienie: igły biopsyjnej, w całości planowanej drogi dostępu do zmiany, krytycznych struktur anatomicznych w bezpośrednim sąsiedztwie miejsca biopsji;
- 2) struktury krytyczne: końca igły biopsyjnej, zmiany poddawanej biopsji, istotnych struktur anatomicznych w bezpośrednim sąsiedztwie zmiany;
- 3) szerokość okna: 300 j. H. – 600 j. H. (tkanki miękkie) – możliwość modyfikacji w zależności od miejsca biopsji, 800 j. H. – 1600 j. H. (tkanka płuc) – możliwość modyfikacji w zależności od miejsca biopsji;
- 4) poziom okna: 30 j. H. – 60 j. H. (tkanki miękkie) – możliwość modyfikacji w zależności od miejsca biopsji, 500 j. H. – 700 j. H. (tkanka płuc) – możliwość modyfikacji w zależności od miejsca biopsji;
- 5) opis wyniku: opis zawierający minimum: istotne informacje dotyczące procesu diagnostycznego w tym metodyka badania oraz dane kliniczne dostępne na skierowaniu, informacje dotyczące udzielonych świadczeń zdrowotnych w tym nazwa wykonanej procedury, warianty anatomiczne, wady wrodzone lub zniekształcenia, informację o stwierdzeniu ewentualnych powikłań miejscowych biopsji oraz szczególne zalecenia dotyczące postępowania z pacjentem po zabiegu.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta: do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Biopsja cienkoigłowa bez przygotowania farmakologicznego, wykonanie dostępu żylnego na lewym przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Pojedyncze zdjęcia lub fluoroskopia ciągła w fazie wypełniania kanału przetoki.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na

ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

W większości przypadków zbędne, biopsja cienkoigłowa bez znieczulenia, u osób wrażliwych – znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml zalecana sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie w linii zapewniającej jak najkrótszy dystans do bioptowanej zmiany, możliwie z ominięciem naczyń, pęczków nerwowych i organów sąsiednich, w przypadku podejrzenia procesu ropnego wskazane także ominięcie jam ciała, nakłucie przy zatrzymanym oddechu, po odpowiednim wprowadzeniu igły i kontroli położenia jej końca wycofanie mandrynu – procedura pobrania (podciśnienie i manipulacja 1 cm – 2 cm w torze wkłucia, lub pobranie automatyczne). W przypadku kolekcji płynowych ewakuacja zawartości, przygotowanie i zabezpieczenie materiału w zależności od procedury badania (w przypadku kolekcji płynowych jeśli wskazane z tego samego wkłucia podanie środka kontrastującego, leku bakteriobójczego lub środka obliterującego). w biopsji cytologicznej lub histopatologicznej wycofywanie igły z minimalnym podciśnieniem dla zachowania materiału w igle (nie dotyczy automatycznych zestawów tnących).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Nakłucie cienkimi igłami iniekcyjnymi, w biopsjach zmian położonych powyżej 2 cm pod skórą zalecane zestawy dedykowane do biopsji cytologicznej (z mandrynem), igły tnące lub zestawy automatyczne do biopsji histopatologicznej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pobraný materiał podlega wstępnej ocenie w trakcie dokonywania rozmazu lub przenoszenia do utrwalacza. W razie nie uzyskania materiału, uzyskania go w niewystarczającej ilości lub uzyskania materiału skrwawionego wskazane powtórzenie procedury po wybraniu innego toru wkłucia.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików mocowany plastrem. W przypadku powikłań krwotocznych wskazane umieszczenie chorego na sali pooperacyjnej i działanie farmakologiczne. Bardzo ważne! Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki pochłoniętej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Grubość warstwy dobrana do wielkości zmiany.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury.

Nie dotyczy.

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec] ≤ 3, inne – nie dotyczy.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Nie dotyczy.

6. Biopsja pod kontrolą fluoroskopii rentgenowskiej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.441
ICD 9: 88.990.401

2. Cel procedury.

Uzyskanie materiału do badań cytologicznych, histopatologicznych, bakteriologicznych lub innych laboratoryjnych z narządów i zmian położonych powierzchownie – do 4 cm od powierzchni skóry.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, dr n. med. Tomasz Legaszewski, dr n. med. Rafał Kachel, technik elektroradiologii Krzysztof Lewandowski, technik elektroradiologii Damian Duda, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodne z aktualną wiedzą medyczną. Konieczność ustalenia charakteru litych zmian ogniskowych, kolekcji płynowych lub zmian rozlanych narządów mięszzowych.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej. Wprowadzenie igły lub innego sprzętu sondującego w obręb zmiany ogniskowej, kolekcji płynowej lub zmienionego narządu w celu pobrania materiału do wykonania koniecznych badań diagnostycznych. Jest to zabieg diagnostyczny, lecz może być połączony z działaniem terapeutycznym (ewakuacją płynu, podaniem miejscowym leku, etc).

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

U osób poniżej 16 roku życia wskazane rozważenie wykonania badania pod kontrolą obrazu USG, w przypadku konieczności zastosowania promieniowania jonizującego ze wskazań życiowych lub z użyciem osłon na gonady i macicę.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	7	0	2	2
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2

1	8	0	2	2
---	---	---	---	---

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki; wykonanie co najmniej 50 zabiegów w danym obszarze, w tym co najmniej 30 samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Skierowanie musi zawierać – rozpoznania dodatkowe, podsumowanie wyników wcześniej przeprowadzonych badań obrazowych będących podstawą skierowania, sugestie dotyczące badań na które materiał ma być pobrany i sposobu jego zabezpieczenia lub utrwalenia, rozszerzenia diagnostyki lub wykonania procedury leczniczej.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

W zakresie samej procedury nie dotyczy.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania; zastosowanie sprzętu niewłaściwego dla pobrania odpowiedniej ilości materiału; niedostateczna liczba próbkowań; niewłaściwe zabezpieczenie materiału.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Staranny wybór miejsca wkłucia (zalecany pod kontrolą skopi lub USG) uwzględniający położenie zmiany z ominięciem naczyń krwionośnych, głównych pni nerwowych oraz innych narządów, stosowanie możliwie cienkich igieł (zalecane stosowanie zestawów automatycznych w przypadku biopsji gruboigłowej). Wskazane kontrolne badania obrazowe w przypadku podejrzenia uszkodzenia narządu lub naczyń.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Badanie wykonane w pozycji leżącej, wyjątkowo punkcja jam opłucnowych może być wykonywana w pozycji siedzącej – chory pochylony do przodu asekurowany. Chory

powinien być na czczo min 6 godzin, poinformowany o celu badania i ewentualnym zagrożeniu radiacyjnym. Zalecana sedacja w przypadku biopsji gruboigłowej. W przypadku stosowania osłon przed przygotowaniem należy ją umieścić w odpowiednim miejscu i umocować. Powinna być podpisana świadoma zgoda na zabieg pacjenta/rodzica/opiekuna. Konieczność stosowania osłon na obszary nieobjęte badaniem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Nie dotyczy.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Krzakowski M. i wsp., *Zalecenia postępowania diagnostyczno – terapeutycznego w nowotworach złośliwych*, Tom 1, (2011). Gdańsk;
- 2) Lingren PG, *Percutaneous needle biopsy: a new technique*, ActaRadiolDiagn, (1982), 23: 653 – 656;
- 3) Manhire A., Charig M., Clelland C., Gleeson F., Miller F., H Moss., Pointon K., Richardson C., Sawicka E., *BTS Guidelines. Guidelines for radiologically guided lung biopsy*, (2003), Thorax 58:920 – 936;
- 4) Prokop M., Galanski M., *Spiralna i wielorzędowa tomografia komputerowa człowieka*, MediPage 2007 Warszawa;
- 5) Schmidt G., *Ultrasonografia*, MediPage 2008 Warszawa;
- 6) Marciński A., *Ultrasonografia pediatryczna*, Sanmedia, 1994 Warszawa.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: ułożenie chorego na stole zabiegowym, odsłonięcie miejsca dostępu i odkażenie z dużym marginesem (20 cm) pola operacyjnego;
- 3) personelu: lekarz wykonujący biopsję – zapoznaje się z treścią skierowania i danymi pacjenta; kwalifikuje pacjenta do badania, z uwzględnieniem wszystkich przeciwwskazań, kontroluje przebieg badania w fluoroskopii lub dokumentuje pojedynczymi zdjęciami.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: obszar zainteresowania uwzględnia okolicę zmiany przeznaczonej do biopsji; podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowych warunków dostosowanie projekcji do warunków anatomicznych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej, nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony na gonady lub tarczycę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie sprzętu do biopsji, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku; przekazanie pobranego materiału do badań.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: 15 minut;
- 2) zespół pielęgniarek: 20 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: 20 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy (300 mgJ – 400 mgJ) niejonowy, podany ręcznie przez igłę do kolekcji płynowych strzykawką iniekcyjną. Podany z szybkością 1 ml – 5 ml na sekundę. Ilość dobierana indywidualnie, ściśle zależna od wielkości zmiany i obszaru zainteresowania, średnio 5 ml – 20 ml na jedno wstrzyknięcie. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, dreszcze, wystąpienie innych objawów niepożądanych.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem zabiegu jest opis przeprowadzonej procedury oraz dokumentacja obrazowa (zdjęcia, filmy z fluoroskopii), w dokumentacji należy umieścić informację o dawce na skórze pacjenta, prawidłowo wykonane badanie obejmuje obraz kolekcji płynowej w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowany, wynik obejmuje obszar biopowiany, obraz patologii, w wyniku podany musi być sposób wykonania zabiegu, ilość pobrań, jakość materiału (płyn z opisem barwy i konsystencji, ropa, materiał skrwawiony) oraz na jakie badanie przekazano biopat, podane środki farmakologiczne w trakcie badania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii badanego narządu oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie zabiegu ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, w wypadku ciężkiej reakcji niepożądanego, utraty przytomności, wystąpienia krwawienia, odmowa ze strony chorego, awaria sprzętu;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: zwiększenie ilości podania środka kontrastującego w zależności od wielkości zbiornika jeżeli biopsja dotyczyła zbiornika treści płynnej;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Biopsja cienkoigłowa bez przygotowania farmakologicznego, wykonanie dostępu żylnego na lewym przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Pojedyncze zdjęcia lub fluoroskopia ciągła w fazie wypełniania kanału przetoki.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

W większości przypadków zbędne, biopsja cienkoigłowa bez znieczulenia, u osób wrażliwych – znieczulenie miejscowe, nasiękowe zalecana sedacja.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie w linii zapewniającej jak najkrótszy dystans do bioputowanej zmiany, możliwie z ominięciem naczyń, pęczków nerwowych i organów sąsiednich, w przypadku podejrzenia procesu ropnego wskazane także ominięcie jam ciała, nakłucie przy zatrzymanym oddechu, po odpowiednim wprowadzeniu igły i kontroli położenia jej końca wycofanie mandrynu – procedura pobrania (podciśnienie i manipulacja 1 cm – 2 cm w torze wkłucia, lub pobranie automatyczne). W przypadku kolekcji płynowych ewakuacja zawartości, przygotowanie i zabezpieczenie materiału w zależności od procedury badania (w przypadku kolekcji płynowych jeśli wskazane z tego samego wkłucia podanie środka kontrastującego, leku bakteriobójczego lub środka obliterującego). W biopsji cytologicznej lub histopatologicznej wycofywanie igły z minimalnym podciśnieniem dla zachowania materiału w igle (nie dotyczy automatycznych zestawów tnących).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Nakłucie cienkimi igłami iniekcyjnymi, w biopsjach zmian położonych powyżej 2 cm pod skórą zalecane zestawy dedykowane do biopsji cytologicznej (z mandrynem), igły tnące lub zestawy automatyczne do biopsji histopatologicznej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pobrany materiał podlega wstępnej ocenie w trakcie dokonywania rozmazu lub przenoszenia do utrwalacza. W razie nie uzyskania materiału, uzyskania go w niewystarczającej ilości lub uzyskania materiału skrwawionego wskazane powtórzenie procedury po wybraniu innego toru wkłucia.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek złożony z kilku warstw jałowych gazików mocowany plastrem. W przypadku powikłań krwotocznych wskazane umieszczenie chorego na sali pooperacyjnej i działanie farmakologiczne. Bardzo ważne! Należy również pouczyć chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki pochłoniętej przez skórę w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Pojedyncze zdjęcia rentgenowskie lub fluoroskopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, przez okres 3 – 5 minuty.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pobrania.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66

	- 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	≤ 3
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: ≤ 3, inne – cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1,4.

7. Zabiegi chirurgiczno-ortopedyczne pod kontrolą fluoroskopii - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.442

ICD 9: 88.990.402

2. Cel procedury.

Repozycja i fiksacja odłamów kostnych łącznikiem metalowym.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab. n. md Wojciech Korlacki, dr n. med. Andrzej Grabowski, dr Paweł Bożek, technik elektroradiologii Damian Duda, dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną. Złamania kości długich.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne: ciąża;
- 2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	0	0
1	4	0	0	0

Wielkość rejestratora obrazu zależna od obszaru anatomicznego objętego procedurą.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez dodatkowych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) odpowiedzialny: lekarz specjalista w zakresie ortopedii lub chirurgii dziecięcej;
- 2) wykonujący:
 - a) lekarz specjalista w zakresie ortopedii lub chirurgii dziecięcej, lekarz w trakcie odbywania specjalizacji,
 - b) pielęgniarka przeszkolona w zakresie instrumentowania, lub pielęgniarka z ukończonym kursem kwalifikacyjnym w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego lub pielęgniarka z tytułem specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego,
 - c) technik elektroradiologii;
- 3) w uzasadnionych przypadkach: lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

W zakresie samej procedury – nie dotyczy. W zakresie znieczulenia ogólnego – zgodnie z aktualną wiedzą medyczną i standardami anestezjologii.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia ramienia "C" w dowolnych płaszczyznach zależne od pozostałego wyposażenia sali operacyjnej, brak możliwości ustawienia kończyny w dwóch prostopadłych płaszczyznach, osiowe przemieszczenie odłamów przy zmianie kierunku podglądu, niewyłączenie układów automatycznej kontroli parametrów przy obecności w polu wiązki elementów silnie pochłaniających promieniowanie (narzędzie, proteza etc).

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy wprowadzaniu łącznika kontrola kierunku wprowadzania w czasie fluoroskopii lub pojedynczym zdjęciem. Przy przeprowadzaniu łącznika przez szczelinę złamania kontrola czynności w fluoroskopii lub pojedynczym zdjęciem w przynajmniej dwóch płaszczyznach przecinających się pod kątem prostym. Kontrola RTG (zdjęcie) końcowego miejsca wprowadzenia łącznika przed i po skróceniu łącznika.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, poinformowany o metodzie leczenia i zagrożeniu radiacyjnym.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na kończynę zakłada się unieruchomienie (gips/orteza). Konieczne monitorowanie saturacji w dystalnych partiach kończyny. Konieczne wykonanie zdjęcia rentgenowskiego w dwóch płaszczyznach.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Dzielicki J., Korlacki W., Skrzypiec W., *Intramedullary stabilization with Ender nails in treatment of femur fractures in children*, Surg.Child.Int.1998; Vol.6 No.3, p.166 – 168;
- 2) Dzielicki J., Korlacki W., Skrzypiec W., *The use of intra – medullar stabilisation with Kirschner's wires in treatment of fractures of bones in children*, Adv.Clin.Exp.Med.2003; Vol.12, s.176.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: brak specyficznych dla tej procedury;
- 3) personelu: lekarz chirurg/ortopeda – zapoznaje się z treścią skierowania i danymi pacjenta, technik elektroradiologii – włącza aparat ustawia aparat w zależności od regionu operowanego, lekarz anestezjolog – kwalifikuje pacjenta do zabiegu, z uwzględnieniem wszystkich przeciwwskazań, pielęgniarka anestezjologiczna – przygotowuje sprzęt do znieczulenia, asystuje przy znieczuleniu.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: obszar zainteresowania uwzględnia obszar złamania oraz całą długość danej kości z uwzględnieniem sąsiadujących stawów, podstawowa projekcja AP i boczna, w przypadku nietypowych warunków konieczność dostosowania projekcji;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Zaopatrzenie chirurgiczne rany, założenie opatrunku uciskowego, unieruchomienie kończyny (gips/orteza).

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu + zaopatrzenie rany i założenie opatrunku – 60 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie instrumentowania, lub pielęgniarek z ukończonym kursem kwalifikacyjnym w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego lub pielęgniarek z tytułem specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa operacyjnego: 90 minut;
- 3) zespół anestezyjologiczny: 70 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Nie dotyczy.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem zabiegu jest opis oraz dokumentacja obrazowa śródoperacyjna, wynik zabiegu musi być udokumentowany klasycznym zdjęciem rentgenowskim w dwóch projekcjach wykonanym po zabiegu, w dokumentacji należy umieścić także informację o dawce pochłoniętej przez skórę pacjenta i obszarze objętym wiązką promieniowania.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zgodnie z obrazem śródoperacyjnym;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania, zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie zabiegu ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Cześć zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Szczegółowe poinformowanie chorego i rodziców/opiekunów o celu i sposobie wykonania zabiegu w tym o zagrożeniu radiacyjnym, sprawdzenie czy badane dziecko jest na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Pojedyncze zdjęcia (preferowane) lub skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne z intubacją dotchawiczą i zwiotczeniem pacjenta.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nie dotyczy.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Nie dotyczy.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Obszar zainteresowania uwzględnia obszar złamania oraz całą długość danej kości z uwzględnieniem sąsiadujących stawów, podstawowa projekcja AP/PA i boczna, w przypadku nietypowych warunków dostosowanie projekcji do potrzeby.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Zaopatrzenie chirurgiczne rany, założenie opatrunku uciskowego, unieruchomienie kończyny (gips/orteza).

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Pojedyncze zdjęcia (preferowane) lub skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, przestrzegać włączanie skopi tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 47 – 50, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 45 – 60
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	≤ 3
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu; dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane: 47 – 50; dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane: 45 – 60
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: ≤ 3, inne – zalecany tryb pojedynczych zdjęć, ewentualnie skopi pulsacyjnej w trybie automatycznym, dokumentacja z zabiegu potwierdzająca uzyskania fiksacji.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

8. Angiografia, mózg, z nakłucia tętnicy szyjnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.444

ICD 9: 88.419.400

2. Cel procedury.

Widocznienie odgałęzień naczyń mózgowych (faza tętnicza, włośniczkowa i żylna). Rozpoznanie malformacji naczyniowych (celem ich ewentualnej kwalifikacji do leczenia wewnątrznaczyniowego), patologicznego unaczynienia zmian rozrostowych, obecności odmian rozwojowych naczyń mózgowych, patologii układu żylnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chelstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej. Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (mięszkową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
- c) jawna nadczynność tarczycy,
- d) planowane leczenie radiojodem,
- e) policytomia,
- f) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;

2) bezwzględne:

- a) badanie nieuzasadnione,
- b) brak świadomej zgody pacjenta lub opiekuna.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie – co najmniej 50 angiografii wykonanych samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania kontrastu zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie szyjnym miejsce wkłucia położone jest mniej więcej 2 cm poniżej maksymalnie wyczuwalnego pulsu (miejsce to odpowiada bifurkacji), wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badań diagnostycznych lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Konieczność stosowania osłon na obszary nieobjęte badaniem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Miejsce wkłucia uciska się ok 10 minut – 15 minut, stosując nacisk, który nie zaciska naczyń, w miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI, *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby–Year Book 1995,1–30;
- 4) in Collaboration with Karel Ter Brugge, *Vascular Diseases in Neonates, Infants and Children : Interventional Neuroradiology Management: Pierre Lasjaunias*, Springer, 1997 – 707;
- 5) Berenstein A., ter Brugge K.G., Lasjaunias P., *Surgical Neuroangiography: 1 Clinical Vascular Anatomy and Variations*, Springer, 20 lip 2001 – 773.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: tętnica szyjna wewnętrzna – 4 podstawowe: 2 projekcje PA: 1) RAO/LAO 0, CRA 25, 2) RAO/LAO 0, CRA/CAU 0, projekcja boczna: RAO/LAO 90, CAU/CRA 0, projekcja skośna: RAO/LAO 20, CRA 25. W przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z obszarem zaopatrywanym przez tą tętnicę;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną i miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania + założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezyjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesacja, monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane: 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4 ml na kg wagi ciała. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczępienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej, opis wyniku badania powinien zawierać ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia, uwzględnia odmiany anatomiczne odejść, ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo - żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z obszarem zaopatrywanym przez tą tętnicę; naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania (np. skurcz naczyniowy);
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta – do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezyjologiczny, przygotowanie automatycznej strzykawki.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodzica/opiekuna prawnego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml, znieczulenie ogólne – w przypadku pacjentów niewspółpracujących (np. małe dzieci).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic dogłowych, zalecane średnice 4 F – 5 F, zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Podanie i.v. Heparyny (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego), podawanie dotętniczo środków wasodilacyjnych w przypadku wystąpienia cech skurczu naczyniowego.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Miejsce wkucia uciska się ok 10 minut – 15 minut, stosując nacisk, który nie zaciska naczyń. W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych

gazików. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu, inne – cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

9. Angiografia, tętnice szyjne - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.445

ICD 9: 7.445

2. Cel procedury.

Uwidocznienie tętnic szyjnych wspólnych, zewnętrznych i wewnętrznych oraz ich patologii.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chełstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej. Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - c) jawna nadczynność tarczycy,
 - d) planowane leczenie radiojodem,
 - e) polycytemia,
 - f) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne:
 - a) badanie nieuzasadnione,
 - b) brak świadomej zgody pacjenta lub opiekuna.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 50 angiografii wykonanych samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;

- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania kontrastu zgodnie z zaleceniami w załączniku do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych); u pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI, *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby–Year Book 1995,1–30;
- 4) in Collaboration with Karel Ter Brugge, *Vascular Diseases in Neonates, Infants and Children : Interventional Neuroradiology Management: Pierre Lasjaunias*, Springer, 1997 – 707;
- 5) Berenstein A., ter Brugge K.G., Lasjaunias P., *Surgical Neuroangiography: 1 Clinical Vascular Anatomy and Variations*, Springer, 20 lip 2001 – 773.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna), poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków, zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych; projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną, obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z obszarem zaopatrywanym przez tę tętnicę;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania + założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;

- 4) zespół anestezyjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgosedacja, monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 80 minut).

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane – 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 3 ml na kg wagi ciała. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia, uwzględnia odmiany anatomiczne odcinków, ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo - żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia. Powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania (np. skurcz naczyniowy);
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta – do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze – 1 ml na kg masy ciała. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4–7 ml/s x ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny, wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, opieka anestezjologiczna – podłączenie aparatury monitorującej parametry życiowe.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania; opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodzica/opiekuna prawnego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml, znieczulenie ogólne – w przypadku pacjentów niewspółpracujących (np. małe dzieci).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej, przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego; specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic dogłowych, zalecane średnice 4 F – 5 F, zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zalecane wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do łuku aorty u chorych z "trudną" anatomią łuku, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. Heparyny (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z Ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego). Podawanie dotętniczo papaweryny w przypadku wystąpienia cech skurczu naczyniowego.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia,

należy również poinstruować chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia, alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu, wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu, inne - cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

10. Angiografia, twarzoczaszka - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.446

ICD 9: 88.419.403

2. Cel procedury.

Uwidocznienie odgałęzień tętnic szyjnych zewnętrznych i wewnętrznych (faza tętnicza, włóściwkowa i żylna), rozpoznanie malformacji naczyniowych (celem ich ewentualnej kwalifikacji do leczenia wewnątrznaczyniowego), patologicznego unaczynienia zmian rozrostowych, obecności odmian rozwojowych naczyń, patologii układu żylnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chelstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej. Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętniczym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - c) jawna nadczynność tarczycy,
 - d) planowane leczenie radiojodem,
 - e) polycytemia,
 - f) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne:
 - a) badanie nieuzasadnione,
 - b) brak świadomej zgody pacjenta lub opiekuna.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie – co najmniej 50 angiografii wykonanych samodzielnie

- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej
- 3) pielęgniarka,
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania kontrastu zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badań diagnostycznych lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufixowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca

wkłucia, należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI, *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby–Year Book 1995,1–30;
- 4) in Collaboration with Karel Ter Brugge, *Vascular Diseases in Neonates, Infants and Children : Interventional Neuroradiology Management: Pierre Lasjaunias*, Springer, 1997 – 707;
- 5) Berenstein A., ter Brugge K.G., Lasjaunias P., *Surgical Neuroangiography: 1 Clinical Vascular Anatomy and Variations*, Springer, 20 lip 2001 – 773.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna), poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: tętnica szyjna zewnętrzna 2 projekcje PA, bok, tętnica szyjna wewnętrzna PA i bok w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z obszarem zaopatrywanym przez tą tętnicę;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania + założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;

- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesacja, monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 80 minut).

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane: 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 4ml na kg wagi ciała. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia, uwzględnia odmiany anatomiczne odciejść, ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo - żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii rozgałęzień tętnic szyjnych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania (np. skurcz naczyniowy);

- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta – do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny, wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, opieka anestezjologiczna – podłączenie aparatury monitorującej parametry życiowe.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodzica/opiekuna prawnego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml; znieczulenie ogólne – w przypadku pacjentów niewspółpracujących (np. małe dzieci).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badań diagnostycznych lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic dogłowych, zalecane średnice 4 F – 5 F, zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zalecane wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do łuku aorty u chorych z "trudną" anatomią łuku, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. Heparyny (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z Ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego). Podawanie dotętniczo papaweryny w przypadku wystąpienia cech skurczu naczyniowego.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, należy również poinstruować chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia, alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu, wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minuty – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótka w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 3 – 7, inne - cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

11. Aortografia - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.447

ICD 9: 88.429.400

2. Cel procedury.

Uwidocznienie aorty piersiowej i jej odgałęzień oraz narządów przez nie zaopatrywanych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chełstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej, zasady działania fluoroskopii. Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą fluoroskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
 - c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - d) jawna nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) polycytemia,
 - g) wysokie niestabilne nadciśnienie;
- 2) bezwzględne: sepsa.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej lub specjalista w dziedzinie kardiologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 50 angiografii wykonanych samodzielnie lub certyfikat ASIN PTK;

- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania kontrastu zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, źle zainstalowane osłony osobiste.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufixowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI, *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna); poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków; zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: lekarz radiolog – zapoznanie się z treścią skierowania i danymi pacjenta; wydaje dyspozycje odnośnie potwierdzenia lub zmiany parametrów technicznych badania; na podstawie dostępnych badań i stanu klinicznego decyduje o miejscu i sposobie nakłucia (pachowe, pachwinowe), lekarz anestezjolog – kwalifikuje pacjenta do zabiegu, z uwzględnieniem wszystkich przeciwwskazań, pielęgniarka anestezjologiczna – przygotowuje sprzęt do nakłucia, przygotowuje strzykawkę automatyczną.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: aortografia piersiowa – podstawowa projekcja LAO 20 - 30 stopni z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig - tail) do części wstępującej aorty powyżej zastawek, stosowanie prowadników standardowych i hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach, aortografia brzuszna – podstawowa projekcja PA i, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku diagnostyki naczyń trzewnych projekcja boczna, obszar zainteresowania uwzględnia aortę zstępującą, od wysokości przepony do połowy długości tętnic biodrowych wspólnych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia – alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania + założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek zabiegowych: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesja), monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4 ml na kg wagi ciała. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis, zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis

obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia, uwzględnia odmiany anatomiczne odejść, ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo - żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty, odgałęzień brzusznych oraz odejścia tętnic dogłowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta: do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, opieka anestezjologiczna – podłączenie aparatury monitorującej parametry życiowe.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D + bolus chassing.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków, zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych

tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik pig - tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami do aortografii, zalecane średnice 4 F – 5 F, zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Aortografia piersiowa w projekcji LAO 20–30 stopni z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig– tail) do części wstępującej aorty powyżej zastawek, stosowanie przewodników standardowych i hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. Heparyny (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/ opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 3 – 7.

Inne - cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

12. Przeskórna angioplastyka balonowa aorty - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.448

ICD 9: 39.905.400

2. Cel procedury.

Poszerzenie zwężenia aorty.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chełstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej. Zasady działania fluoroskopii. Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą fluoroskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
- c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
- d) jawna nadczynność tarczycy,
- e) planowane leczenie radiojodem,
- f) policytemia,
- g) wysokie niestabilne nadciśnienie;

2) bezwzględne: sepsa.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 50 angiografii wykonanych samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania środka kontrastującego zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, źle zainstalowane osłony osobiste.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym

ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Hernandez–Gonzalez M., Solorio S., Conde–Carmona I., et al, *Intraluminal aortoplasty vs. surgical aortic resection in congenital aortic coarctation. A clinical random study in pediatric patients*, Arch Med Res 34 2003 305–310;
- 2) Pedra C.A., Fontes V.F., Esteves C.A., et al, *Stenting vs. balloon angioplasty for discrete unoperated coarctation of the aorta in adolescents and adults*, Catheter Cardiovasc Interv 64 2005 495–506;
- 3) Pedra C.A., Fontes V.F., Esteves C.A., et al, *Use of covered stents in the management of coarctation of the aorta*, Pediatr Cardiol 26 2005 431–439;
- 4) Mahadevan V.S., Vondermuhll I.F., Mullen M.J., *Endovascular aortic coarctation stenting in adolescents and adults: angiographic and hemodynamic outcomes*, Catheter Cardiovasc Interv 67 2006 268–275.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:0

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna), poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków, zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pierwszym etapem jest aortografia w projekcji PA z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig– tail). Obszar badany obejmuje aortę w miejscu

zwążenia. Podanie i.v. Heparyny (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego);

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania + założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesja), monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane – 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo – 4 ml na kg wagi ciała. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych

tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia, uwzględnia odmiany anatomiczne odejść, ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo - żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Dodać jaki sprzęt był używany (balon– średnica) opis i wynik zabiegu ew. podane leki i zalecenia pozabiegowe. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do miejsca zabiegu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta– do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, opieka anestezjologiczna– podłączenie aparatury monitorującej parametry życiowe.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania; opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewniki prowadzące, cewniki diagnostyczne, przewodniki, mikroprzewodniki, cewnik balonowy.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Część diagnostyczna: dostęp naczyniowy uzyskać metodą Seldingera poprzez nakłucie tętnicy udowej lub w szczególnych przypadkach tętnicy ramiennej. Po uzyskaniu dostępu w naczyniu umieścić introduktor (5 F, 6 F lub 7 F). Poprzez introduktor wprowadzić cewnik diagnostyczny na przewodniku do aorty, następnie wyjąć przewodnik i cewnik diagnostyczny połączyć ze strzykawką automatyczną lub środek kontrastujący podać ręcznie. Poprzez podanie środka kontrastującego przez cewnik diagnostyczny wykonać badanie cyfrowej angiografii subtrakcyjnej. Zakres objęty badaniem obejmuje aortę w miejscu zwężenia. Część zabiegowa: po wykonaniu badania cyfrowej angiografii subtrakcyjnej podać 50 jednostek na kg maksymalnie 5000 jednostek Heparyny niefrakcjonowanej i na przewodniku do zwężonej tętnicy wprowadzić introduktor prowadzący o średnicy proporcjonalnej do średnicy naczynia i stopnia zwężenia. Poprzez cewnik wprowadzony na przewodniku, wprowadza się do naczynia cewnik balonowy. Balon umieszcza się na wysokości zwężenia. Balon napompowuje się aż do uzyskania ciśnienia w balonie zalecanego przez producenta a następnie wypompowuje. Czynność napompowywania balonu można powtarzać aż do osiągnięcia pożądanego efektu. Po wypompowaniu balonu, cewnik balonowy wyjmuje się poprzez mikrocewnik. Wykonać kontrolne badanie angiograficzne. Po zakończeniu badania usunąć introduktor z naczynia. Zastosować ucisk aż do ustąpienia krwawienia. Oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie miejsca wkłucia systemem mechanicznie zamykającym.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufixowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi; chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, należy również poinstruować chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia, alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu, wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	Zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 3 – 7.

Inne - cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

13. Przeskórna implantacja stentu do aorty - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.449

ICD 9: 39.905.401

2. Cel procedury.

Poszerzenie zwężenia aorty.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chelstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej. Zasady działania fluoroskopii. Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi.

Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą fluoroskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
 - c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - d) jawna nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) polycytemia,
 - g) wysokie niestabilne nadciśnienie;
- 2) bezwzględne: sepsa.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwozproszeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie. W przypadku badań w znieczuleniu wydzielone pomieszczenie wybudzeń w ramach struktury organizacyjnej jednostki.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 50 angiografii wykonanych samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka,

która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania środka kontrastującego zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, źle zainstalowane osłony.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Hernandez–Gonzalez M., Solorio S., Conde–Carmona I., et al, *Intraluminal aortoplasty vs. surgical aortic resection in congenital aortic coarctation. A clinical random study in pediatric patients*, Arch Med Res 34 2003 305–310;
- 2) Pedra C.A., Fontes V.F., Esteves C.A., et al, *Stenting vs. balloon angioplasty for discrete unoperated coarctation of the aorta in adolescents and adults*, Catheter Cardiovasc Interv 64 2005 495–506;
- 3) Pedra C.A., Fontes V.F., Esteves C.A., et al, *Use of covered stents in the management of coarctation of the aorta*, Pediatr Cardiol 26 2005 431–439;
- 4) Mahadevan V.S., Vondermuhll I.F., Mullen M.J., *Endovascular aortic coarctation stenting in adolescents and adults: angiographic and hemodynamic outcomes*, Catheter Cardiovasc Interv 67 2006 268–275.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pierwszym etapem jest aortografia w projekcji PA z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig - tail). Obszar badany obejmuje aortę w miejscu zwężenia. Podanie i.v. Heparyny (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego);
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania + założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezyjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgosedacja, monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 80 minut).

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo – 4 ml na kg wagi ciała. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia, uwzględnia odmiany anatomiczne odejść; ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo - żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Dodać jaki sprzęt był używany (balon – średnica/stent średnica długość) opis i wynik zabiegu ew. podane leki i zalecenia pozabiegowe. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do miejsca zabiegu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta– do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny, wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, opieka anestezjologiczna– podłączenie aparatury monitorującej parametry życiowe.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1–1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewniki prowadzące, cewniki diagnostyczne, przewodniki, do angioplastyki cewniki z balonem, stent samorozprężalny lub montowany na balonie.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Część diagnostyczna – dostęp naczyniowy uzyskać metodą Seldingera poprzez nakłucie tętnicy udowej lub w szczególnych przypadkach tętnicy ramiennej. Po uzyskaniu dostępu w

naczyniu umieścić introduktor (5 F, 6 F lub 7 F). Poprzez introduktor wprowadzić cewnik diagnostyczny na przewodniku do aorty, następnie wyjąć przewodnik i cewnik diagnostyczny połączyć ze strzykawką automatyczną lub środek cieniujący podać ręcznie. Poprzez podanie środka cieniującego przez cewnik diagnostyczny wykonać badanie cyfrowej angiografii subtrakcyjnej. Zakres objęty badaniem obejmuje aortę w miejscu zwężenia. Część zabiegowa – po wykonaniu badania cyfrowej angiografii subtrakcyjnej podać 50 jednostek na kg maksymalnie 5000 jednostek Heparyny niefrakcjonowanej i na przewodniku do zwężonej tętnicy wprowadzić introduktor prowadzący o średnicy proporcjonalnej do średnicy naczynia i stopnia zwężenia. Poprzez cewnik wprowadzony na przewodniku, wprowadza się do naczynia cewnik balonowy. Balon umieszcza się na wysokości zwężenia. Balon napompowuje się aż do uzyskania ciśnienia w balonie zalecanego przez producenta, a następnie wypompowuje. Czynność napompowywania balonu można powtarzać aż do osiągnięcia pożądanego efektu. W uzasadnionych przypadkach wszczęcie stentu. Rodzaj, średnica i długość stentu dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany, średnicy, przebiegu i rodzaju leczonego naczynia według aktualnych zaleceń klinicznych. W przypadku rezydualnego zwężenia wykonanie postdylatacji cewnikiem z balonem dostosowanym do średnicy stentu. Po wszczęciu stentu wykonanie kontrolnej arteriografii. Po zakończeniu badania usunąć introduktor z naczynia. Zastosować ucisk aż do ustąpienia krwawienia. Oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie miejsca wkłucia systemem mechanicznie zamykającym.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/ rodziców/ opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu – wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin; odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 3 do 7.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

14. Angiografia tętnic międzyżebrowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.450

ICD 9: 88.430.400

2. Cel procedury.

Uwidocznienie tętnic unaczyniających rdzeń kręgowy i ścianę klatki piersiowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chełstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej. Zasady działania fluoroskopii. Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą fluoroskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
- c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
- d) jawna nadczynność tarczycy,
- e) planowane leczenie radiojodem,
- f) policytemia,
- g) wysokie niestabilne nadciśnienie;

2) bezwzględne: sepsa.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwrozproszeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 50 angiografii wykonanych samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania środka kontrastującego zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, źle zainstalowane osłony.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby–Year Book 1995,1–30;
- 4) pod redakcją, Leland A., Adelson P., Pollack I., *Principles and practice of pediatric neurosurgery*, Thieme, 2008 – 1286.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna), poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków, zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: aortografia piersiowa i brzuszna wstępna projekcja w celu oceny anatomii aorty, następnie kolejne wstrzyknięcia do poszczególnych tętnic międzykręgowych z zastosowaniem przewodników standardowych i hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podstawowa projekcja PA i w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania klinicznego uwzględnia wszystkie tętnice międzyżebrowe oraz t. lędźwiową jeśli od niej odchodzi tętnica Adamkiewicza;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: stosowanie osłon na obszary ciała nie objęte badaniem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufixowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania + założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezyjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesacja, monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia

położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4 ml na kg wagi ciała. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczępienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia, uwzględnia odmiany anatomiczne odejść, ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo - żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty odejścia tętnic międzyżebrowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta – do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, opieka anestezjologiczna - podłączenie aparatury monitorującej parametry życiowe.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania; opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml lub ogólne u małych dzieci, sposób znieczulenia zależny od decyzji anestezjologa.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik pig - tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami do aortografii, zalecane średnice 4 F – 5 F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki wybiórcze do cewnikowania tętnic międzyżebrowych.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Aortografia piersiowa i brzuszna wstępna projekcja w celu oceny anatomii aorty, następnie kolejne wstrzyknięcia do poszczególnych tętnic międzykręgowych z zastosowaniem przewodników standardowych i hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podstawowa projekcja PA i w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania klinicznego uwzględnia wszystkie tętnice międzyżebrowe oraz t. lędźwiową jeśli od niej odchodzi t. Adamkiewicza. Podanie heparyny w ilości 50 jednostek na kg max 5000 jednostek, z wyłączeniem pacjentów podejrzanych o krwawienie w OUN i z przewodu pokarmowego.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi; chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, należy również poinstruować chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia, alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu, wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 3 – 7.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

15. Angiografia obu tętnic nerkowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.451

ICD 9: 88.470.400

2. Cel procedury.

Uwidocznienie odgałęzień naczyń nerkowych (faza tętnicza, włośniczkowa i żylna), rozpoznanie zwężenia tętnic nerkowych (celem diagnostyki nadciśnienia i ewentualnej kwalifikacji do leczenia wewnątrznacyniowego), patologicznego unaczynienia zmian rozrostowych, obecności odmian rozwojowych naczyń, patologii układu żylnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chełstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
 - c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - d) jawna nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) polycytemia,
 - g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwrozproszeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 50 angiografii wykonanych samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania kontrastu zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badań diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania

i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna), poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków; zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;

3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pierwszym etapem jest aortografia brzuszna w projekcji PA z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pigtail), stosowanie przewodników standardowych i hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Obszar badany obejmuje wszystkie tętnice nerkowe i ich rozgałęzienia, fazę mięszową i żylną. Podanie i.v. Heparyny (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego);
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko. Sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej. Wykonanie opisu zabiegu. Rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania + założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezyjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesedacja, monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastowego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis, zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia, uwzględnia odmiany anatomiczne odejść, ocenia

drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo - żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Opis wyniku badania powinien zawierać całą wybraną tętnicę, lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem cieniującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Wynik obejmuje ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia. Uwzględnia odmiany anatomiczne odcęsk. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo-żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania (np. skurcz naczyniowy);
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta – do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, opieka anestezjologiczna – podłączenie aparatury monitorującej parametry życiowe.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik pigtail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami do aortografii – cewniki selektywne, zalecane średnice 4 F – 5 F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pierwszym badaniem jest aortografia brzuszna w projekcji PA z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig– tail), stosowanie przewodników standardowych i hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Obszar badany obejmuje wszystkie tętnice nerkowe i ich rozgałęzienia, fazę mięszową i żylną. Podanie i.v. Heparyny (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufixowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu–wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna

częstość [imp/s] | zależna od warunków anatomicznych, zalecana 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 3 do 7.

Inne: zalecany tryb DSA.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

16. Angiografia tętnicy nerkowej – jednostronna - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.452

ICD 9: 88.470.401

2. Cel procedury.

Uwidocznienie odgałęzień naczyń nerkowych (faza tętnicza, włósczkowa i żylna). Rozpoznanie zwężenia tętnic nerkowych (celem diagnostyki nadciśnienia i ewentualnej kwalifikacji do leczenia wewnątrznaczyniowego), patologicznego unaczynienia zmian rozrostowych, obecności odmian rozwojowych naczyń, patologii układu żylnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chełstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziera

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
- c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
- d) jawna nadczynność tarczycy,
- e) planowane leczenie radiojodem,
- f) policytemia,
- g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;

2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2

Możliwość usuwania kratki przeciwrozproszeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 50 angiografii wykonanych samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania środka kontrastującego zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, stosowanie sprzętu

wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pierwszym etapem jest aortografia brzuszna w projekcji PA z wprowadzonym cewnikiem

z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig-tail), stosowanie przewodników standardowych i hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Obszar badany obejmuje tętnicę nerkową i jej rozgałęzienia, fazę mięsistą i żyłę. Podanie i.v. Heparyny (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego);

- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania + założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesja), monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy, ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, przy czym u młodszych dzieci należy pamiętać o maksymalnym ograniczeniu wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane – 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi,

wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo – 4 ml na kg wagi ciała. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis, zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia; uwzględnia odmiany anatomiczne odejść; ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo - żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania (np. skurcz naczyniowy);
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta – do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, opieka anestezjologiczna – podłączenie aparatury monitorującej parametry życiowe.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania; opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik pig - tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami do aortografii – cewniki selektywne, zalecane średnice 4 F – 5 F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pierwszym etapem jest aortografia brzuszna w projekcji PA z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig– tail), stosowanie przewodników standardowych i hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Obszar badany obejmuje tętnicę nerkową i jej rozgałęzienia, fazę mięszsową i żylną. Podanie i.v. Heparyny (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury .

Tabela 2:

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77

prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	Zależna od warunków anatomicznych, zalecana 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 3 do 7.

Inne: zalecany tryb DSA. Skopia w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

17. Angiografia nerki przeszczepionej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.453

ICD 9: 88.470.402

2. Cel procedury.

Uwidocznienie odgałęzień naczyń nerkowych (faza tętnicza, włóściwkowa i żylna), ocena układu tętniczego, żylnego i fazy mięszonej w nerce przeszczepionej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chełstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
- c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
- d) jawna nadczynność tarczycy,
- e) planowane leczenie radiojodem,
- f) polycytomia,

- g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
 2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Brak specyficznych dla tej procedury.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2

Możliwość usuwania kratki przeciwrozproszeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 50 angiografii wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności,

spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania środka kontrastującego zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufixowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI., Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique, Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P., Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta, Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Wojtowycz M., Handbook of Interventional Radiology and Angiography, second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna), poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego

- skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pierwszym etapem jest angiografia t. biodrowej wspólnej (lub aorty w zależności od miejsca przeszczepu) w projekcji PA z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig – tail), stosowanie przewodników standardowych i hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Obszar badany obejmuje tętnice nerki przeszczepionej i jej rozgałęzienia, fazę mięszową i żylną. Podanie i.v. Heparyny (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego);
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak szczególnych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania - założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezyjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesja), monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy

chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4ml na kg wagi ciała. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczępienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia; uwzględnia odmiany anatomiczne odejść; ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo - żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania (np. skurcz naczyniowy);
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, opieka anestezjologiczna – podłączenie aparatury monitorującej parametry życiowe.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2-częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik pig – tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami do aortografii – cewniki selektywne, zalecane średnice 4 F – 5 F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pierwszym etapem jest angiografia tętnicy biodrowej wspólnej (lub aorty w zależności od miejsca przeszczepu) w projekcji PA z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig – tail), stosowanie przewodników standardowych i hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Obszar badany obejmuje tętnice nerki przeszczepionej i jej rozgałęzienia, fazę mięszową i żylną. Podanie i.v. Heparyny (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 3: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77

prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 3 do 7.

Inne: zalecany tryb DSA, skopia w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego BSF 1,4

18. Przeskórna plastyka balonowa tętnic nerkowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.454

ICD 9: 39.501.400

2. Cel procedury.

Poszerzenie zżężenia tętnic nerkowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chełstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej. Zasady działania fluoroskopii. Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą fluoroskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
 - b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
 - c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - d) jawna nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) policytomia,
 - g) wysokie niestabilne nadciśnienie;
- 2) bezwzględne: sepsa.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 50 angiografii wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania kontrastu zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, źle zainstalowane osłony osobiste.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Przygotowanie lekami p/łytkowymi.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1–14.;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography*, second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo - czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/Rodzica/Opiekuna). Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: pierwszym etapem jest aortografia brzuszna w projekcji PA z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig – tail), następnie wybiórcza angiografia zwężonej tętnicy nerkowej, w razie wątpliwości selektywna angiografia pozostałych tętnic nerkowych. Stosowanie przewodników standardowych i hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. Heparyny (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego);
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak szczególnych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania – założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut. Opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesedacja, monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. środek kontrastujący jodowy ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4ml na kg wagi ciała. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia, uwzględnia odmiany anatomiczne odejść, ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo - żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Wymienić jaki sprzęt był używany (balon- średnica) opis i wynik zabiegu ew. podane leki i zalecenia pozabiegowe. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do miejsca zabiegu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, opieka anestezjologiczna – podłączenie aparatury monitorującej parametry życiowe.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2-częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewniki prowadzące, cewniki diagnostyczne, przewodniki, mikroprowadniki, cewnik balonowy, koszulki prowadzące, rodzaje przewodników, balonów.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Część diagnostyczna – dostęp naczyniowy uzyskać metodą Seldingera poprzez nakłucie tętnicy udowej lub w szczególnych przypadkach tętnicy ramiennej. Po uzyskaniu dostępu w naczyniu umieścić introduktor (5 F, 6 F lub 7 F). Poprzez introduktor wprowadzić cewnik diagnostyczny na przewodniku do wybranej tętnicy, następnie wyjąć przewodnik i cewnik diagnostyczny połączyć ze strzykawką automatyczną lub środek kontrastujący podać ręcznie. Poprzez podanie środka kontrastującego przez cewnik diagnostyczny wykonać badanie cyfrowej angiografii subtrakcyjnej. Zakres objęty badaniem: aorta brzuszna i tętnice nerkowe. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Część zabiegowa – po wykonaniu badania cyfrowej angiografii subtrakcyjnej podać 5000 jednostek Heparyny niefrakcjonowanej i na przewodniku do zwężonej tętnicy wprowadzić introduktor prowadzący o średnicy proporcjonalnej do średnicy naczynia i stopnia zwężenia. Poprzez mikrocewnik wprowadzony na mikroprowadniku, wprowadza się do naczynia cewnik balonowy. Balon

umieszcza się na wysokości zwężenia. Balon napompowuje się aż do uzyskania ciśnienia w balonie zalecanego przez producenta, a następnie wypompowuje. Czynność napompowywania balonu można powtarzać aż do osiągnięcia pożądanego efektu. Po wypompowaniu balonu, cewnik balonowy wyjmuje się poprzez mikrocewnik. Wykonać kontrolne badanie angiograficzne. Po zakończeniu badania usunąć introduktor z naczynia. Zastosować ucisk aż do ustąpienia krwawienia. Oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie miejsca wkłucia systemem mechanicznie zamykającym.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 3: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 3 do 7.

Inne: zalecany tryb DSA, skopia w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego BSF 1,4

19. Przeskórna implantacja stentu do tętnicy nerkowej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.455

ICD 9: 39.901.400

2. Cel procedury.

Udrożnienie zwężonej lub zamkniętej tętnicy nerkowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chelstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziera

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
 - c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - d) jawna nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) policytemia,
 - g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz specjalista w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 50 angiografii wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż

pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczone przez odpowiedniego Konsultanta Wojewódzkiego w dziedzinie Radiologii i Diagnostyki Obrazowej;

- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania kontrastu zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Przygotowanie lekami p/łytkowymi.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufixowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Bosch J.L., Hunink M.G.M., *Meta-analysis of the results of percutaneous transluminal angioplasty and stent placement for aortoiliac occlusive disease*, Radiology, 1997, 204, 87–96;
- 2) Gray B.H., Olin J.W., *Limitations of percutaneous transluminal angioplasty with stenting for femoropopliteal arterial occlusive disease*, Semm. Vasc. Surg. 1997, 10, 8–16;
- 3) Cheng S.W., Ting A.C., Wong J., *Endovascular stenting of superficial femoral artery stenosis and occlusions: results and risk factor analysis*, Cardiovasc. Surg. 2001, 9, 133–140;
- 4) Cejna M., Thurner S., Illiasch H. et al., *PTA versus Palmaz stent placement in femoropopliteal artery obstructions; a multicenter prospective randomized study*, J. Vasc. Interv. Radiol. 2001, 12, 23–31;
- 5) *Guidelines for percutaneous transluminal angioplasty. Standards of practice committee of the Society of Cardiovascular and Interventional Radiology*, Radiology, 1990, 177, 619–626;
- 6) *Transatlantic inter-society consensus, (TASC) Management of peripheral arterial disease, (PAD)*, J. Vasc. Surg. 2000, Suppl. 31, 1–296;
- 7) Pearce B.J., McKinsey J.F., *Current status of intravascular stents as delivery devices to prevent restenosis*, J. Vasc. Endovasc. Surg. 2003, 4, 231–237;
- 8) Muradin G., Bosch J., Stijnen T., Hunink M., *Balloon dilation and stent implantation for treatment of femoropopliteal arterial disease: meta-analysis*, Radiology, 2001, 137–145;
- 9) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby-Year Book 1995, 1-30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania X jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: zależne od miejsca planowanego zabiegu, zalecane 2 projekcje AP (PA) i profil;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;

- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak szczególnych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia, należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania – założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzętowanie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezyjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesacja, monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. środek kontrastujący jodowy ilość środka kontrastującego musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4ml na kg wagi ciała. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawdopodobnie wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia, uwzględnia odmiany anatomiczne odejść, ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo – żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Wymienić jaki sprzęt był używany (balon- średnica) opis i wynik zabiegu ew. podane leki i zalecenia pozabiegowe. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do miejsca zabiegu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, opieka anestezjologiczna – podłączenie aparatury monitorującej parametry życiowe.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2-częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii. Unikanie siłowego niekontrolowanego

wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik pig- tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami do aortografii – cewniki selektywne, zalecane średnice 4 F – 5 F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Koszulki prowadzące, rodzaje przewodników, balonów, stentów.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Dostęp metodą Seldingera z użyciem igły jedno lub dwuczęściowej, wprowadzenie przewodnika, założenie koszuli naczyniowej, wykonanie wstrzyknięcia środka kontrastowego przez cewnik diagnostyczny. Przejście przewodnikiem poza leczoną zmianę. Przed zabiegiem podanie 50 jednostek na kg maksymalnie 5000 jednostek heparyny niefrakcjonowanej i.a. w bolusie. W uzasadnionych przypadkach wykonanie predylatacji cewnikiem balonowym dobranym do średnicy zdrowego naczynia, nie przekraczającej 20% średnicy naczynia. Wszczepienie stentu. Rodzaj, średnica i długość stentu dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany, średnicy, przebiegu i rodzaju leczonego naczynia według aktualnych zaleceń klinicznych. W przypadku rezydualnego zwężenia wykonanie postdylatacji cewnikiem z balonem dostosowanym do średnicy stentu. Po wszczepieniu stentu wykonanie kontrolnej arteriografii.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin; odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 3: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 3 do 7.

Inne: zalecany tryb DSA, skopia w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego BSF 1,4

20. Arteriografia naczyń trzewnych - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kodgłówny: 7.456

ICD 9: 88.470.403

2. Cel procedury.

Uwidocznienie aorty brzusznej, jej odgałęzień i pnia trzewnego oraz narządów przez nie zaopatrywanych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chełstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej. Zasady działania fluoroskopii. Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą fluoroskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
- c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
- d) jawna nadczynność tarczycy,
- e) planowane leczenie radiojodem,
- f) policytemia,
- g) wysokie niestabilne nadciśnienie;

2) bezwzględne: sepsa.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

Możliwość usuwania kratki przeciwrozproszeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 200 angiografii wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania kontrastu zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, źle zainstalowane osłony osobiste.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography* second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna), poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków, zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;

- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: skopia pulsacyjna z częstością zależną od warunków anatomicznych, DSA
Uwaga: Zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania.
Aortografia brzuszna – podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń, dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych w celu uwidocznienia naczyń trzewnych; projekcja boczna; obszar zainteresowania uwzględnia aortę zstępującą i naczynia trzewne;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak szczególnych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia, należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania – założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu – czas zabiegu – sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesacja), monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. środek kontrastujący jodowy ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w

zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4ml na kg wagi ciała. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia; uwzględnia odmiany anatomiczne odcęsk, ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo – żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii aorty, odgałęzień brzusznych oraz odcęski tętnic dogłowych;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia. Powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze 1 ml na kg masy ciała Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja pacjenta do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania; opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na

ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2-częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik pig – tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami do aortografii – cewniki selektywne, zalecane średnice 4 F – 5 F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Pierwszym etapem jest aortografia brzuszna w projekcji LAO 20 stopni – 30 stopni z wprowadzonym cewnikiem z otworami bocznymi (zalecany cewnik pig – tail), stosowanie przewodników standardowych i hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. Heparyny (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 3: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	

napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2-5.

Inne: zalecany tryb DSA, skopia w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego BSF 1,4

21. Przeskórna plastyka balonowa tętnic obwodowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.457

ICD 9: 39.501.401

2. Cel procedury.

Poszerzenie zwężenia tętnic obwodowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chełstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziera

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej. Zasady działania fluoroskopii. Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą fluoroskopii można zobrazować ""odlew"" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
- c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,

- d) jawna nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) policytomia,
 - g) wysokie niestabilne nadciśnienie;
- 2) bezwzględne: sepsa.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	5

Możliwość usuwania kratki przeciwrozproszeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 200 angiografii wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno-anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki,

pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania środka kontrastującego zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, źle zainstalowane osłony.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Dodać przygotowanie lekami p/łytkowymi.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography* second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;

- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: uważać na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania. Zależne od miejsca planowanego zabiegu, zalecane 2 projekcje AP (PA) i profil;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: stosowanie osłon na obszary ciała nie objęte badaniem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania – założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu – czas zabiegu – sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania – obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezyjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesacja, monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. środek kontrastujący jodowy ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką

automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 2 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący. Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4ml na kg wagi ciała. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia; uwzględnia odmiany anatomiczne odcęsk; ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo – żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wymienić jaki sprzęt był używany (balon- średnica) opis i wynik zabiegu ew. podane leki i zalecenia pozabiegowe.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do miejsca zabiegu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja pacjenta do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiętkowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2-częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewniki prowadzące, cewniki diagnostyczne, przewodniki, mikroprowadniki, cewnik balonowy.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Część diagnostyczna – dostęp naczyniowy uzyskać metodą Seldingera poprzez nakłucie tętnicy udowej lub w szczególnych przypadkach tętnicy ramiennej. Po uzyskaniu dostępu w naczyniu umieścić introduktor (5 F, 6 F lub 7 F). Poprzez introduktor wprowadzić cewnik diagnostyczny na przewodniku do wybranej tętnicy, następnie wyjąć przewodnik i cewnik diagnostyczny połączyć ze strzykawką automatyczną lub środek kontrastujący podać ręcznie. Poprzez podanie środka kontrastującego przez cewnik diagnostyczny wykonać badanie cyfrowej angiografii subtrakcyjnej. Zakres objęty badaniem zależy od miejsca zwężenia. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Część zabiegowa: po wykonaniu badania cyfrowej angiografii subtrakcyjnej podać 5000 jednostek Heparyny niefrakcjonowanej i na przewodniku do zwężonej tętnicy wprowadzić introduktor prowadzący o średnicy proporcjonalnej do średnicy naczynia i stopnia zwężenia. Poprzez mikrocewnik wprowadzony na mikroprowadniku, wprowadza się do naczynia cewnik balonowy. Balon umieszcza się na wysokości zwężenia. Balon napompowuje się aż do uzyskania ciśnienia w balonie zalecanego przez producenta, a następnie wypompowuje. Czynność napompowywania balonu można powtarzać aż do osiągnięcia pożądanego efektu. Po wypompowaniu balonu, cewnik balonowy wyjmuje się poprzez mikrocewnik. Wykonać kontrolne badanie angiograficzne. Po zakończeniu badania usunąć introduktor z naczynia. Zastosować ucisk aż do ustąpienia krwawienia. Oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie miejsca wkłucia systemem mechanicznie zamykającym.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca

wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 3: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 – 5.

Inne: zalecany tryb DSA; skopia w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego BSF 1,4.

22. Angiografia tętnic kończyn górnych - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.458

ICD 9: 88.481.400

2. Cel procedury.

Uwidocznienie odgałęzień naczyń kończyn górnych (faza tętnicza, włóścikowa i żylna). Rozpoznanie malformacji naczyniowych (celem ich ewentualnej kwalifikacji do leczenia wewnątrznaczyniowego), patologicznego unaczynienia zmian rozrostowych, obecności odmian rozwojowych naczyń, patologii układu żylnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chełstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
 - c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - d) jawna nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) policytomia,
 - g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 200 angiografii wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista

anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania środka kontrastującego zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badań diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufixowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography* second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo - czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: obszar zainteresowania uwzględnia łuk aorty, tętnice podobojczykowe oraz tętnice kończyn górnych do poziomu dłoni. Podstawowa projekcja PA i bok, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na jamę brzuszną/klatkę piersiową i miednicę.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia; należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania – założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;

4) zespół anestezjologiczny: 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. środek kontrastujący jodowy, ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4 ml na kg wagi ciała. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia; uwzględnia odmiany anatomiczne odejść; ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo – żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic kończyn górnych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania (np. skurcz naczyniowy);
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała Zwiększenie ilości środka kontrastującego

- w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja pacjenta do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania; opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedur.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiętkowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badań diagnostycznych lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych). Angiografię tętnic jednej kończyny górnej można wykonać z dostępu pachowego, przy dostępie pachowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik pig – tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami do aortografii, zalecane średnice 4 F – 5 F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki specjalistyczne do arteriografii wybiórczej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Obszar zainteresowania uwzględnia łuk aorty, tętnice podobojczykowe oraz tętnice kończyn górnych do poziomu dłoni. Podstawowa projekcja PA i bok, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Podanie i.v. Heparyny (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 3: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 – 5.

Inne: zalecany tryb DSA; skopia w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego BSF 1,4.

23. Angiografia tętnic kończyn dolnych - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.459

ICD 9: 88.480.400

2. Cel procedury.

Uwidocznienie odgałęzień naczyń kończyn dolnych (faza tętnicza, włóścikowa i żylna). Rozpoznanie malformacji naczyniowych (celem ich ewentualnej kwalifikacji do leczenia wewnątrznaczyniowego), patologicznego unaczynienia zmian rozrostowych, obecności odmian rozwojowych naczyń, patologii układu żylnego.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chelstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
 - c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - d) jawna nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) policytemia,
 - g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwozproszeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 200 angiografii wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka,

która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezyjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania środka kontrastującego zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badań diagnostycznych lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1–14;

- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography* second edition, Mosby–Year Book 1995,1–30.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i w przypadku nietypowej anatomii oraz nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak szczególnych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania – założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania – obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy,

nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. środek kontrastujący jodowy ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z prędkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4 ml na kg wagi ciała. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia; uwzględnia odmiany anatomiczne odejść; ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo – żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii naczyń kończyn dolnych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia. Powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania (np. skurcz naczyniowy);
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta: do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja pacjenta do znieczulenia w uzasadnionych przypadkach przez zespół anestezjologiczny.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Informowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2-częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewnik pig – tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami do aortografii, zalecane średnice 4 F – 5 F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Obszar zainteresowania uwzględnia tętnicę biodrową zewnętrzną, tętnicę udową do poziomu stawów skokowych. Podstawowa projekcja PA i bok, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Podanie i.v. Heparyny (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego).

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarstwa miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 3: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 – 5.

Inne: zalecany tryb DSA; skopia w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego BSF 1,4.

24. Angiografia żyły głównej górnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.460

ICD 9: 88.512.400

2. Cel procedury.

Uwidocznienie żyły głównej górnej całej długości wraz z żyłami górnego otworu klatki piersiowej, ocena drożności i ew. zmian patologicznych w żyłę główną górną i pniach ramienno – głowowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chelstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

a) ciąża,

b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,

- c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - d) jawna nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) polycytemia,
 - g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwozproszeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 200 angiografii wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczone przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania środka kontrastującego zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania. Wklucie z przebicciem żyły "na wylot", podanie środka kontrastującego pozanaczyniowo, pęknięcie żyły w trakcie podawania środka kontrastującego, zbyt szybkie podawanie środka kontrastującego, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Kontrola miejsca wkłucia podczas podawania środka kontrastującego i przerwanie procedury w razie stwierdzenia wynaczynienia, dokładne mocowanie pasami do powierzchni stołu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcem. Po badaniu należy usunąć zalegający środek kontrastujący w układzie żylnym poprzez uniesienie kończyny powyżej poziomu głowy, a w przypadku braku objawów zakrzepicy, masaż kończyny. Należy również pouczyć chorego/rodzica/opiekuna prawnego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Rabinov K, Paulin S., *Roentgen diagnosis of venous trombosis in the leg*, Arch. Surg. 1972,104,133-144;
- 2) Baum S., Pentecost M.J., *Abrams` Angiography Interventional Radiology*, Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography* second edition, Mosby-Year Book 1995,1-30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego

- skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych; obszar zainteresowania uwzględnia miejsce spływu żył podobojczykowych do wysokości prawego przedsionka włącznie;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak szczególnych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania – założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia żyły 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. środek kontrastujący jodowy ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z prędkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy

zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia; uwzględnia odmiany anatomiczne odejść, ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo – żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żył centralnych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: brak szczególnych dla tej procedury;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury i dokumentacji pacjenta.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja pacjenta do znieczulenia w uzasadnionych przypadkach przez zespół anestezyjologiczny.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: wracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania; opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metodą z wyboru jest jednoczasowy dostęp żylny z kończyn górnych (zalecane przedramię, dół łokciowy). Przy dostępie pachwinowym. Nakłucie metodą Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2-częściowej lub venflonu o średnicy 1,2 mm – 1,4 mm z miejscem wkłucia 1

cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, 1 cm – 1,5 cm przyśrodkowo od wyczuwalnego tętnienia tętnicy udowej wspólnej. prowadzenie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego igła Seldingera lub podobna 1 częściowa albo 2-częściowa albo venflon o średnicy od 1 mm – 1,4 mm. Przy dostępie z kończyny górnej cewnik pig – tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami zalecane średnice 4 F – 5 F. Przewodnik typu "J".

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Metodą z wyboru jest jednoczasowy dostęp żylny z kończyn górnych (zalecane przedramię, dół łokciowy). Przy niediagnostycznej flebografii z kończyn górnych zalecany dostęp pachwinowym metodą Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2-częściowej, wprowadzanie przewodnika "J" pod kontrolą rentgenoskopii, użycie cewnika z bocznymi otworami (zalecany pig – tail). Cewnik wprowadzony maksymalnie wysoko do żyły głównej górnej.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia. Odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

2,5 minuty do 10 minut.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 3: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 – 5.

Inne: zalecany tryb DSA, skopia w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego BSF 1,4.

25. Angiografia żyły głównej dolnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.461

ICD 9: 88.511.400

2. Cel procedury.

Uwidocznienie żyły głównej dolnej całej długości od spływu żył biodrowych, ocena drożności i ew. zmian patologicznych w żyłach głównej dolnej i osiach biodrowych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chełstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
- c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
- d) jawna nadczynność tarczycy,
- e) planowane leczenie radiojodem,
- f) policytomia,
- g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;

2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwozproszeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 200 angiografii wykonanych samodzielnie, zaświadczenie potwierdzające 2 letni staż pracy w zakresie wykonywanych procedur poświadczony przez odpowiedniego konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczno–anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania środka kontrastującego zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania. Wklucie z przebicciem żyły "na wylot", podanie środka kontrastującego pozanaczyniowo, pęknięcie żyły w trakcie podawania środka kontrastującego, zbyt szybkie podawanie środka kontrastującego, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Kontrola miejsca wkłucia podczas podawania środka kontrastującego i przerwanie procedury w razie stwierdzenia wynaczynienia, dokładne mocowanie pasami do powierzchni stołu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcem. Po badaniu należy usunąć zalegający środek kontrastujący w układzie żylnym poprzez uniesienie kończyny powyżej poziomu głowy, a w przypadku braku objawów zakrzepicy, masaż kończyny. Należy również pouczyć chorego/rodzica/opiekuna prawnego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Rabinov K, Paulin S., *Roentgen diagnosis of venous thrombosis in the leg*, Arch. Surg. 1972, 104, 133-144;
- 2) Baum S., Pentecost M.J., *Abrams` Angiography Interventional Radiology*, Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 3) Wójtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography* second edition, Mosby-Year Book 1995, 1-30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego, jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania uwzględnia miejsce spływu żył biodrowych zwykle na wysokości L5-S1 do wysokości prawego przedsiotka włącznie. Przy dostępie pachwinowym i z kończyn dolnych zalecane uwzględnienie żył biodrowych od wysokości więzadła pachwinowego do spływu żylnego żyły głównej dolnej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak szczególnych do tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i sprzętu służącego do dostępu żylnego, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku. Uniesienie kończyny powyżej poziomu głowy przez okres 1 minuty do 2 minut lub masaż uniesionej kończyny począwszy od kostek w kierunku dogłowym przy braku objawów zakrzepicy. Chory po badaniu może chodzić w asyście, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania – założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia żyły 40 minut opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii – przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezyjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesacja, monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. środek kontrastujący jodowy ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z prędkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia, uwzględnia odmiany anatomiczne odejść; ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo – żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie

radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żył centralnych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: brak szczególnych dla tej procedury;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury i dokumentacji pacjenta.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja pacjenta do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania uwzględnia miejsce spływu żył biodrowych zwykle na wysokości L5-S1 do wysokości prawego przedsionka włącznie. Przy dostępie pachwinowym i z kończyn dolnych zalecane uwzględnienie żył biodrowych od wysokości więzadła pachwinowego do spływu żylnego żyły głównej dolnej.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego igła Seldingera lub podobna 1 częściowa albo 2-częściowa albo venflon o średnicy od 1 do 1,4 mm. Przy dostępie z kończyny górnej cewnik pig – tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami zalecane średnice 4 F – 5 F. Prowadnik typu "J".

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Metodą z wyboru przy drożnych żyłach biodrowych jest dostęp pachwinowy. W przypadku łączenia flebografii kończyn dolnych z flebografią żyły głównej dolnej można wykorzystać dostęp żylny na stopach. Przy niedrożnych żyłach biodrowych dostęp z kończyny górnej. W dostępie pachwinowym można wykorzystać głęboko wprowadzone wenflony lub koszulki hemostatyczne przy pomocy odpowiedniego kalibru prowadników "J" pod kontrolą rentgenoskopii i bezpośrednio przez nie podać środek kontrastujący. Zalecane stosowanie "Y" konektora. Przy dostępie z kończyny górnej stosowanie prowadników długich "J". Cewnik

wprowadzony w miejsce zlewiska biodrowego, w przypadku przeszkody (skrzepliny), nieco powyżej miejsca wyczuwalnego oporu.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Od 2,5 minuty do 10 minut.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 3: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	Zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 – 5.

Inne: zalecany tryb DSA, skopia w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego BSF 1,4.

26. Angiografia żył kończyny górnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.462

ICD 9: 88.660.401

2. Cel procedury.

Uwidocznienie żył kończyny górnej z oceną ich drożności i patologii.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chelstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
 - c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - d) jawna nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) policytomia,
 - g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwrozproszeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 200 angiografii wykonanych samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista

anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania kontrastu zgodnie z zaleceniami Komisji do spraw Bezpieczeństwa Stosowania Środków Kontrastowych Europejskiego Towarzystwa Radiologicznego.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania. Wklucie z przebiegiem żyły „na wylot”, podanie środka kontrastującego pozanaczyniowo, pęknięcie żyły w trakcie podawania środka kontrastującego, zbyt szybkie podawanie środka kontrastującego, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Kontrola miejsca wkłucia podczas podawania środka kontrastującego i przerwanie procedury w razie stwierdzenia wynaczynienia, dokładne mocowanie pasami do powierzchni stołu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Konieczność stosowania osłon na obszary nieobjęte badaniem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Rabinov K., Paulin S., *Roentgen diagnosis of venous trombosis in the leg*, Arch. Surg. 1972, 104, 133 – 144;
- 2) Baum S., Pentecost M. J., *Abrams` Angiography Interventional Radiology*, Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby – Year Book 1995, 1 – 30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Konieczność stosowania osłon na obszary nieobjęte badaniem. Konieczność stosowania osłon na obszary nieobjęte badaniem. Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Obszar zainteresowania od miejsca wprowadzenia cewnika do spływu do żyły centralnej. Ręka powinna być ułożona w supinacji i niewielkim odwiedzeniu aby uniknąć obrazu pseudo zwężenia w okolicy pachowej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłony.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i sprzętu służącego do dostępu żylnego, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku; chory po badaniu może chodzić w asyście; odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania – założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia żyły 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania – obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane – 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z prędkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę radiologa z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje kończynę górną, żyłę podobojczykową, ramiennie głowową i spływ do żyły czczej górnej. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Żyła nie może być wypełniona nadmiernie stężonym środkiem kontrastującym. Wynik obejmuje rodzaj badania – ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania. Uwzględnia odmiany anatomiczne. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach, drogi krążenia obocznego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żył kończyn oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: brak specyficznych dla tej procedury;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta – do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja pacjenta do znieczulenia w uzasadnionych przypadkach przez zespół anestezjologiczny.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedur.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na

ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie żyły venflonem o średnicy 0,8 mm – 1,4 mm na dłoni.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Venflon o średnicy od 0,8 mm – 1,4 mm.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Nakłucie żyły powierzchownej grzbietu dłoni venflonem o średnicy 0,8 mm – 1,4 mm na dłoni. Jeśli nie można znaleźć żyły na dłoni możliwe jest zakłucie powierzchownej żyły dalszej części przedramienia. Kontrast podawany ręcznie lub ze strzykawki automatycznej.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjent.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1 Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3 Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 x w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

2,5 minuty – 10 minut.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 2 do 4

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec], DSA 2 – 4 obrazów/sekundę, dopuszczalne pojedyncze zdjęcia bez DSA z aktywnym przemieszczaniem pola widzenia w zależności od przemieszczającego się środka kontrastującego; cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

27. Angiografia żył kończyny dolnej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.463

ICD 9: 88.660.400

2. Cel procedury.

Uwidocznienie żył kończyny z oceną ich drożności i patologii.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chelstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
- c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
- d) jawna nadczynność tarczycy,
- e) planowane leczenie radiojodem,
- f) policytemia,
- g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;

2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwrozproseniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 200 angiografii wykonanych samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania kontrastu zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w identyfikacji pacjenta, źle dobrane parametry techniczne, zła metodyka badania. Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania. Wklucie z przebicciem żyły "na wylot", podanie środka kontrastującego pozanaczyniowo, pęknięcie żyły w trakcie podawania środka cieniującego, zbyt szybkie podawanie środka cieniującego, użycie niewłaściwych środków odkażających, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia, zainfekowanie miejsca odkażonego poprzez dotknięcie miejsca wkłucia narzędziem lub niesterylną ręką, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Kontrola miejsca wkłucia podczas podawania środka kontrastującego i przerwanie procedury w razie stwierdzenia wynaczynienia, dokładne mocowanie pasami do powierzchni stołu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Konieczność stosowania osłon na obszary nieobjęte badaniem.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Po badaniu należy usunąć zalegający środek kontrastujący w układzie żylnym poprzez uniesienie kończyny powyżej poziomu głowy. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Rabinov K., Paulin S., *Roentgen diagnosis of venous trombosis in the leg*, Arch. Surg.1972,104,133 – 144;
- 2) Baum S., Pentecost M. J., *Abrams` Angiography Interventional Radiology*, Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby – Year Book 1995,1 – 30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: obszar badania obejmuje żyły od wysokości stawu skokowego aż do spływu żył biodrowych do żyły głównej dolnej. Obszary zdjęciowe muszą się pokrywać. Każdy z obszarów minimalnie w 2 projekcjach skośnych. Przy szerokości obrazowania 35 cm minimalne projekcje to: 2 radiogramy obejmujące podudzia ze stawem skokowym + 2 radiogramy podudzia, obejmujące szparę stawu kolanowego + 2 radiogramy dystalnej części uda z ujęciem szpary stawu kolanowego + 2 radiogramy bliższej części uda do panewki stawu biodrowego + minimum 1 radiogram w pozycji skośnej osi biodrowej razem minimum 9 radiogramów. Dodatkowo przy diagnostyce dołu podkolanowego zdjęcie w projekcji bocznej;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;

- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: osłona na narządy nieobjęte badaniem.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i sprzętu służącego do dostępu żylnego, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku. Uniesienie kończyny powyżej poziomu głowy przez okres 1 minuty – 2 minut lub masaż uniesionej kończyny począwszy od kostek w kierunku dogłowym przy braku objawów zakrzepicy. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko. Sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej. Wykonanie opisu zabiegu. Rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania + założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia żyły 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z prędkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Zabieg powinien być opisany przez specjalistę radiologa z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje układ żylny kończyny dolnej aż do spływu do żyły głównej dolnej. Naczynia muszą być wypełnione środkiem cieniującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane. Żyła nie może być wypełniona nadmiernie stężonym środkiem cieniującym. Wynik obejmuje – nagłówek z wpisanym

rodzajem i badania – ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania. Uwzględnia odmiany anatomiczne. Ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach, drogi krążenia obocznego.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żył kończyn oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta – do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury i dokumentacji pacjenta.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja pacjenta do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Kwalifikacja pacjenta do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania; opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiętkowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Nakłucie żyły wenflonem o średnicy 0,8mm – 1,2 mm na grzbiecie stopy. Polecane miejsce nakłucia – żyły na grzbiecie palucha.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Venflon o średnicy od 0,8 mm – 1,4 mm.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Badanie wykonuje się na stole ruchomym w pozycji pionowej skośnej 40° – 45° w ułożeniu chorego na plecach. Chory przymocowany do stołu pasami umieszczonymi pod pachami. Przed podaniem środka kontrastującego można zastosować opaski uciskowe na okolicę nieco powyżej kostek i podkolanową. Opaski w trakcie badania powinny być zdjęte przed wykonaniem radiogramu. Badana kończyna musi być w odciążeniu (zalecane podłożenie podkładki grubości kilku centymetrów pod kończynę drugostronną). Łydka odsunięta od powierzchni stołu. Aby uzyskać dostateczne wypełnienie żył osi biodrowej można chorego w trakcie badania przenieść do pozycji leżącej i unieść kończynę. Dla zobrazowania refluksu można zastosować próbę Valsalvy.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Po badaniu należy usunąć zalegający środek kontrastujący w układzie żylnym poprzez uniesienie kończyny

powyżej poziomu głowy, a w przypadku braku objawów zakrzepicy, masaż kończyny. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia; odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury. Odnotowanie wielkości dawki ekspozycyjnej w książce operacyjnej. W przypadku przekroczenia dawki 1 Gy powiadomienie lekarza prowadzącego i odnotowanie w opisie badania. W przypadku przekroczenia dawki 3 Gy powiadomienie lekarza prowadzącego, odnotowanie w opisie badania z zaleceniem kontroli specjalistycznej (dermatologicznej i w razie potrzeby hematologicznej) 1 raz w tygodniu przez okres 3 tygodni.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

2,5 minuty – 10 minut.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 2 do 4

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: DSA 2 – 4 obrazów/sek. Dopuszczalne pojedyncze zdjęcia bez DSA z aktywnym przemieszczaniem pola widzenia w zależności od przemieszczającego się środka cieniującego; cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

28. Cewnikowanie zatok skalistych mózgu - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.464

ICD 9: 88.610.400

2. Cel procedury.

Diagnostyka ACTH – zależnej hiperkortyzolemii o nieznannej etiologii poprzez obliczenie gradientu stężenia poziomu ACTH w obrębie zatok skalistych do poziomu stężenia ACTH w krwi obwodowej wyjściowo oraz w 2, 3 – 5, 8 – 10, 13 – 15min po podaniu CRH.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chelstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
 - c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - d) jawna nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) polycytemia,
 - g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwrozproseniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii

- naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 200 angiografii wykonanych samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
 - 3) pielęgniarka;
 - 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka cieniującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania środka kontrastującego zgodnie z zaleceniami Komisji do spraw Bezpieczeństwa Stosowania Środków Kontrastowych Europejskiego Towarzystwa Radiologicznego. Po podaniu leku zawierającego Corticorelin mogą wystąpić przejściowe objawy w postaci, duszności, tachykardii, hipotonii.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania. Wkłucie z przebicciem żyły "na wylot", podanie środka kontrastującego pozanaczyniowo, pęknięcie żyły w trakcie podawania środka kontrastującego, zbyt szybkie podawanie środka kontrastującego, niewłaściwy wybór miejsca wkłucia.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Kontrola miejsca wkłucia podczas podawania środka kontrastującego i przerwanie procedury w razie stwierdzenia wynaczynienia, dokładne mocowanie pasami do powierzchni stołu.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z kilku warstw jałowych gazików, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości przylepcem. Po badaniu należy

usunąć zalegający środek kontrastujący w układzie żylnym poprzez uniesienie kończyny powyżej poziomu głowy, a w przypadku braku objawów zakrzepicy, masaż kończyny. Należy również pouczyć chorego/rodzica/opiekuna prawnego o własnej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Rabinov K., Paulin S., *Roentgen diagnosis of venous trombosis in the leg*, Arch. Surg. 1972, 104, 133 – 144;
- 2) Baum S., Pentecost M. J., *Abrams` Angiography Interventional Radiology*, Lippincott Williams & Wilkins second edition 2006;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby – Year Book 1995, 1 – 30;
- 4) Kaskarelis JS, Tsatalou EG, Benakis SV et al, *Bilateral Inferior Petrosal Sinuses Sampling in the Routine Investigation of Cushing's Syndrome: A Comparison with MRI*, AJR 2006; 187:562 – 570;
- 5) Deipolyi A , Karaosmanoglu A , Habito C , Brannan S , Wicky S , Hirsch J , Oklu R., *The role of bilateral inferior petrosal sinus sampling in the diagnostic evaluation of cushing syndrome*, Diagn Interv Radiol. 2012 Jan; 18(1):132 – 8.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Konieczne zwrócenie uwagi na symetryczne ustawienie końców cewników w zatokach skalistych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i sprzętu służącego do dostępu żylnego, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku. Uniesienie kończyny powyżej poziomu głowy przez okres 1 minuty – 2 minut. Chory po badaniu może chodzić w asyście. Przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko. Sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej. Wykonanie opisu zabiegu. Rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania – założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia żyły 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość kontrastu musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknień próbnych, u młodzieży zalecane – 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z prędkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia; uwzględnia odmiany anatomiczne odejść; ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo – żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii żył kończyn oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;

- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia. Powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania,;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta – do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury i dokumentacji pacjenta.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja pacjenta do znieczulenia w uzasadnionych przypadkach przez lekarza anestezjologa.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: wracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania; opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Zależnie od wieku dziecka, znieczulenie ogólne lub znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metodą z wyboru przy drożnych żyłach biodrowych jest dostęp pachwinowy. Przy niedrożnych żyłach biodrowych dostęp z kończyny górnej.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Do dostępu żylnego igła Seldingera lub podobna 1 częściowa lub 2 częściowa, lub venflon o średnicy od 1 mm – 1,4 mm. Przy dostępie z kończyny górnej cewnik pig – tail z bocznymi otworami lub prosty z bocznymi otworami zalecane średnice 4 F – 5 F. Prowadnik typu "J".

7. Zlecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Metodą z wyboru przy drożnych żyłach biodrowych jest dostęp pachwinowy. Przy niedrożnych żyłach biodrowych dostęp z kończyny górnej. W dostępie pachwinowym można wykorzystać głęboko wprowadzone wenflony lub koszulki hemostatyczne przy pomocy odpowiedniego kalibru prowadników "J" pod kontrolą rentgenoskopii i bezpośrednio przez nie podać środek cieniujący. Zalecane stosowanie "Y" konektora. Przy dostępie z kończyny górnej stosowanie prowadników długich "J". Cewnikujemy obie żyły udowe (w przypadku ich niedrożności jak wyżej), podajemy 3000 jednostek – 5000 jednostek heparyny iv. Cewnikujemy obie żyły szyjne wewnętrzne używając hydrofilnych prowadników, dochodzimy do poziomu C1/C2, podajemy ręcznie niewielką ilość kontrastu w celu oceny anatomii zatoki skalistej dolnej, jamistej. Ustawiamy końcówki cewników symetrycznie w zatokach skalistych dolnych, na tych samych poziomach. Z każdej żyły pobieramy próbkę krwi (poziom wyjściowy), następnie podajemy do żyły obwodowej CRH (lek zawierający Corticorelin, w dawce 1 mikrogram na kg masy ciała), pobieramy próbki z obu zatok skalistych dolnych i żyły obwodowej w 2 minucie, 3 minucie – 5 minucie, 8 minucie – 10 minucie, 13 minucie – 15 minucie od podania obwodowego CRH. Ocena wyników pomiarów.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 8 godzin z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

2,5 minuty – 10 minut.

Uwaga: przestrzegać włączania skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 2 do 4

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 2 do 4.

Inne: zalecany tryb DSA, skopia w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

29. Przeskórna angioplastyka balonowa lub stentowanie zwężonych pochirurgicznych zespołów - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.465

ICD 9: 39.901.400

2. Cel procedury.

Poszerzenie zwężenia pochirurgicznych zespołów.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chelstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej. Zasady działania fluoroskopii. Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą fluoroskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
 - c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - d) jawna nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) policytemia,
 - g) wysokie niestabilne nadciśnienie;
- 2) bezwzględne: sepsa.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwwrozproszeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 200 angiografii wykonanych samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;

- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania kontrastu zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, stosowanie sprzętu wielorazowego użytku, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania, źle zainstalowane osłony.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Wybór miejsca wkłucia – przy dostępie pachwinowym 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego, przy dostępie pachowym ostrożne powolne nakłucie pod kontrolą reakcji chorego na promieniujący ból (możliwość uszkodzenia nerwu), przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacjach naprawczych tętnic, szczególnie wszczepienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory

pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Funaki B., Rosenblum JD, Leef JA, Zaleski GX, Farrell T., Lorenz J., Brady L., *Percutaneous treatment of portal venous stenosis in children and adolescents with segmental hepatic transplants: long – term results*, Radiology. 2000;215(1):147 – 51;
- 2) Lautz TB, Kim ST, Donaldson JS, Superina RA, *Outcomes of percutaneous interventions for managing stenosis after meso – Rex bypass for extrahepatic portal vein obstruction*, J Vasc Interv Radiol. 2012 Mar;23(3):377 – 83. doi: 10.1016/j.jvir.2011.11.030;
- 3) Bruno S., Remuzzi G., Ruggenti P., *Transplant Renal Artery Stenosis. Journal of the American Society of Nephrology*, JASN 1, 2004 15 ; 1: 134 – 141;
- 4) Nakanishi T., Matsumoto Y., Seguchi M., Nakazawa M., Imai Y., Momma K., *Balloon angioplasty for postoperative pulmonary artery stenosis in transposition of the great arteries*, Am Coll Cardiol. 1993;22(3):859 – 866.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych, w przypadku niedostatecznego obrazowania leczonej zmiany projekcje dodatkowe; ograniczanie do niezbędnego minimum ilości wstrzyknięć środka kontrastującego i ilości ekspozycji, konieczne wykonanie kontrolnej dokumentacji zdjęciowej po wykonanym zabiegu;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych wymagań.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia; należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu

w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarz: wykonanie badania – założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny – przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesacja, monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość środka kontrastującego musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane – 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z prędkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia, uwzględnia odmiany anatomiczne odejść; ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo – żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wymienić jaki sprzęt był używany (balon – średnica./stent śr, dł.) opis i wynik zabiegu ew. podane leki i zalecenia pozabiegowe.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do miejsca zabiegu;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta – do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny. Wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, opieka anestezjologiczna: podłączenie aparatury monitorującej parametry życiowe.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą rentgenoskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrz naczyniowego.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewniki prowadzące, cewniki diagnostyczne, przewodniki, mikroprowadniki, do angioplastyki cewniki z balonem, stent samorozprężalny lub montowany na balonie. Cewnik balonowy tnący.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Część diagnostyczna – dostęp naczyniowy uzyskać metodą Seldingera poprzez nakłucie tętnicy udowej lub w szczególnych przypadkach tętnicy ramiennej. Po uzyskaniu dostępu w naczyniu umieścić introduktor (5 F, 6 F lub 7 F). Poprzez introduktor wprowadzić cewnik diagnostyczny na przewodniku do wybranej tętnicy, następnie wyjąć przewodnik i cewnik

diagnostyczny połączyć ze strzykawką automatyczną lub środek cieniujący podać ręcznie. Poprzez podanie środka cieniującego przez cewnik diagnostyczny wykonać badanie cyfrowej angiografii subtrakcyjnej. Naczynia muszą być wypełnione środkiem cieniującym w sposób dostatecznie diagnostyczny. Część zabiegowa – po wykonaniu badania cyfrowej angiografii subtrakcyjnej podać 50 jednostek na kg maksymalnie 5000 jednostek Heparyny niefrakcjonowanej i na przewodniku do zwężonej tętnicy wprowadzić introduktor prowadzący o średnicy proporcjonalnej do średnicy naczynia i stopnia zwężenia. Poprzez cewnik wprowadzony na przewodniku, wprowadza się do naczynia cewnik balonowy. Balon umieszcza się na wysokości zwężenia. Balon napompowuje się aż do uzyskania ciśnienia w balonie zalecanego przez producenta, a następnie wypompowuje. Czynność napompowywania balonu można powtarzać aż do osiągnięcia pożądanego efektu. W uzasadnionych przypadkach wszczęcie stentu. Rodzaj, średnica i długość stentu dobierana indywidualnie w zależności od lokalizacji, rodzaju i długości zmiany, średnicy, przebiegu i rodzaju leczonego naczynia według aktualnych zaleceń klinicznych. W przypadku rezidualnego zwężenia wykonanie postdylatacji cewnikiem z balonem dostosowanym do średnicy stenta. Po wszczęciu stentu wykonanie kontrolnej arteriografii. Wykonać kontrolne badanie angiograficzne. Po zakończeniu badania usunąć introduktor z naczynia. Zastosować ucisk aż do ustąpienia krwawienia. Oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie miejsca wkłucia systemem mechanicznie zamykającym.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 3 do 7.

Inne: zalecany tryb DSA, skopia w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

30. Embolizacja tętniaka mózgu - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.466

ICD 9: 00.491.400

2. Cel procedury.

Wyłączenie tętniaka z krążenia z zastosowaniem spiral odczepianych.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chelstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

1) względne:

- a) ciąża,
- b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
- c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
- d) jawna nadczynność tarczycy,
- e) planowane leczenie radiojodem,
- f) policytomia,
- g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;

2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwozprośeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz: do wykonywania zabiegów z zakresu pediatrycznej neuroradiologii zabiegowej dopuszcza się lekarza posiadającego tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarza posiadającego specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalizację w dziedzinie neurochirurgii lub neurochirurgii i neurotraumatologii, lub w dziedzinie neurologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej, który:
 - a) wykonał samodzielnie, pod nadzorem, przynajmniej 100 niejednorodnych, udokumentowanych zabiegów w obszarze ośrodkowego układu nerwowego w ciągu 2 kolejnych lat oraz 300 angiografii mózgowych.
 - b) oświadczenie lekarza, w treści którego potwierdza 2 letni staż pracy oraz wykonanie przez siebie wymaganej ilości zabiegów z zakresu neuroradiologii zgodne z punktem 11 podpunkt należy przesłać do Zarządu Sekcji Neuroradiologii Zabiegowej Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego. Zarząd po otrzymaniu oświadczenia weryfikuje i opiniuje oświadczenie lekarza, a następnie przesyła dokument do akceptacji odpowiedniemu konsultantowi wojewódzkiemu w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania kontrastu zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Przygotowanie lekami p/łytkowymi.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia. Po embolizacji tętniaka pacjenta przewieźć na OIOM do wybudzenia, a następnie w zależności od stanu klinicznego na odpowiedni oddział.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368 – 376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1 – 14;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby – Year Book 1995, 1 – 30;
- 4) Lasjaunias P. in Collaboration with Ter Brugge K., *Vascular Diseases in Neonates, Infants and Children : Interventional Neuroradiology Management*, Springer, 1997 – 707;
- 5) P. Lasjaunias, A. Berenstein, K.G. ter Brugge, *Surgical Neuroangiography: Clinical Vascular Anatomy and Variations*, Springer, 20 lip 2001 – 773.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału; brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;

3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, projekcja robocza – projekcja która najlepiej obrazuje morfologię tętniaka; projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną, obszar zainteresowania uwzględnia tętnicę wraz z tętniakiem i jej odgałęzienia;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych wymagań.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania – założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) pielęgniarka przeszkolona w zakresie czynności wykonywanych: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość środka kontrastującego musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane – 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z prędkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy

zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia; uwzględnia odmiany anatomiczne odejść; ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo – żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wymienić jaki sprzęt był używany opis i wynik zabiegu ew. podane leki i zalecenia pozabiegowe.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania (np. skurcz naczyniowy);
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta – do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania; opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodzica/opiekuna prawnego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml, znieczulenie ogólne – w przypadku pacjentów niewspółpracujących (np. małe dzieci). W części zabiegowej obligatoryjnie ogólne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami, cewniki prowadzące do zabiegów neuroradiologicznych, mikrocewniki do dostarczania spiral, mikrocewniki infuzyjne, mikroprzewodniki, spirale embolizacyjne, balony do remodelingu, stenty, protezy zmieniające przepływ lub inne substancje embolizacyjne posiadające dopuszczenie do stosowania w zakresie neuroradiologii zabiegowej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zaleca się wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do wybranej tętnicy mózgowej (w zależności od lokalizacji tętniaka) stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. heparyny niefrakcjonowanej. Część diagnostyczna: umieszczenie cewnika prowadzącego w miejscu dostępu naczyniowego (tętnica udowa lub ramienna), wprowadzenie cewnika diagnostycznego na przewodniku do wybranej tętnicy szyjnej wewnętrznej lub kręgowej, wyjęcie przewodnika i cewnika diagnostycznego oraz połączenie go ze strzykawką automatyczną lub środek cieniujący podać ręcznie. Część zabiegowa – wprowadzenie mikrocewnika na mikroprzewodniku w naczyniu macierzystym tętniaka oraz znalezienie projekcji roboczej. W projekcji roboczej, na powiększeniu, poprzez mikrocewnik wprowadza się koniec mikrocewnika do worka tętniaka. Następnie wprowadza się poprzez mikrocewnik spiralę, a następnie odczepia mechanizmem zależnym od typu spirali (np. hydraulicznie, mechanicznie, hydrolitycznie, elektrolitycznie). Kolejne spirale umieszcza się do momentu uzyskania całkowitego wypełnienia spiralami worka tętniaka lub do momentu, w którym niemożliwe jest umieszczenie kolejnej spirali w worku tętniaka. Po zakończeniu embolizacji wykonuje się angiografię kontrolną. Wyjmuje się mikroprzewodnik, cewnik prowadzący. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie miejsca wkłucia systemem mechanicznie zamykającym.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i wałeczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótka w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 3 do 7.

Inne: zalecany tryb DSA, skopia w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

31. Embolizacja malformacji naczyniowej mózgowia - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.467

ICD 9: 39.723.400

2. Cel procedury.

Embolizacja przezcewnikowa malformacji tętniczo – żylniej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chelstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
 - c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - d) jawna nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) policytemia,
 - g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwrozproseniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz: do wykonywania zabiegów z zakresu pediatrycznej neuroradiologii zabiegowej dopuszcza się lekarza posiadającego tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarza posiadającego specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalizację w dziedzinie neurochirurgii lub neurochirurgii i neurotraumatologii, lub w dziedzinie neurologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów z zakresu neuroradiologii zabiegowej, który:
 - a) wykonał samodzielnie, pod nadzorem, przynajmniej 100 niejednorodnych, udokumentowanych zabiegów w obszarze ośrodkowego układu nerwowego w ciągu 2 kolejnych lat oraz 300 angiografii mózgowych.
 - b) oświadczenie lekarza, w treści którego potwierdza 2 letni staż pracy oraz wykonanie przez siebie wymaganej ilości zabiegów z zakresu neuroradiologii zgodnie z punktem 11 podpunkt należy przesłać do Zarządu Sekcji Neuroradiologii Zabiegowej Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego. Zarząd po otrzymaniu oświadczenia weryfikuje i opiniuje oświadczenie lekarza, a następnie przesyła dokument do akceptacji odpowiedniemu konsultantowi wojewódzkiemu w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej.
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w

dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania kontrastu zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowań.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badań diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Przygotowanie lekami p/łytkowymi.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i wateczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia. Po embolizacji tętniaka pacjenta przewieźć na OIOM do wybudzenia, a następnie w zależności od stanu klinicznego na odpowiedni oddział..

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368 – 376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1 – 14;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby – Year Book 1995,1 – 30;
- 4) Lasjaunias P. in Collaboration with Ter Brugge K., *Vascular Diseases in Neonates, Infants and Children : Interventional Neuroradiology Management*, Springer, 1997 – 707;
- 5) P. Lasjaunias, A. Berenstein, K.G. ter Brugge, *Surgical Neuroangiography: Clinical Vascular Anatomy and Variations*, Springer, 20 lip 2001 – 773.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, projekcja robocza – projekcja która najlepiej obrazuje morfologię oraz naczynia doprowadzające malformacji, projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną, obszar zainteresowania uwzględnia tętnicę będącą źródłem gałęzi zaopatrujących malformację oraz nidus malformacji;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania – założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość środka kontrastującego musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane – 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z prędkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia, uwzględnia odmiany anatomiczne odejść; ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo – żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wymienić jaki sprzęt był używany opis i wynik zabiegu ew. podane leki i zalecenia pozabiegowe.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;

- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania (np. skurcz naczyniowy);
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta – do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodzica/opiekuna prawnego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml, znieczulenie ogólne – w przypadku pacjentów niewspółpracujących (np. małe dzieci). W części zabiegowej obligatoryjnie ogólne.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrz naczyniowego.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami, cewniki prowadzące do zabiegów neuroradiologicznych, mikrocewniki do dostarczania spiral, mikrocewniki infuzyjne, mikroprowadniki, spirale embolizacyjne lub inne substancje embolizacyjne użyte według wskazań posiadające dopuszczenie do stosowania w zakresie neuroradiologii zabiegowej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje część diagnostyczną, podczas której potwierdza się istnienie malformacji, określenie jej lokalizacji oraz identyfikację naczyń doprowadzających. Wybiera się projekcję roboczą oraz wykonuje część zabiegową. Projekcja robocza oznacza projekcję w powiększeniu obrazującą w sposób najbardziej optymalny morfologię malformacji oraz jego naczynia doprowadzające oraz pozwalającą na bezpieczne wykonanie zabiegu embolizacji. Część zabiegowa: podanie odpowiedniej ilości Heparyny niefrakcjonowanej

w zależności od wskazań klinicznych, wprowadzenie materiału embolizacyjnego pod postacią spiral odczepialnych lub kleju tkankowego do łożyska malformacji. Prawidłowo wykonany zabieg oznacza całkowitą embolizację malformacji za pomocą materiału embolizacyjnego wprowadzonego do naczyń jej łożyska lub do naczyń żywiących malformację.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótka w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 3 do 7.

Inne: zalecany tryb DSA, skopia w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

32. Embolizacja malformacji naczyń obwodowych - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.468

ICD 9: 39.991.400

2. Cel procedury.

Embolizacja przezcewnikowa malformacji tętniczo – żylniej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chelstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
 - c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - d) jawna nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) policytomia,
 - g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwrozproszeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii

- naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 200 angiografii wykonanych samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
 - 3) pielęgniarka;
 - 4) w uzasadnionych przypadkach le lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania kontrastu zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Przygotowanie lekami p/łytkowymi.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368 – 376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1 – 14;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby – Year Book 1995,1 – 30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, projekcja robocza – projekcja która najlepiej obrazuje morfologię oraz naczynia doprowadzające malformacji, projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną, obszar zainteresowania uwzględnia tętnicę będącą źródłem gałęzi zaopatrujących malformację oraz nidus malformacji;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych wymagań dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia; należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania – założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;’
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół technik elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość środka kontrastującego musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane – 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z prędkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenie położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia; uwzględnia odmiany anatomiczne odcęsk; ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo – żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wymienić jaki sprzęt był używany opis i wynik zabiegu ew. podane leki i zalecenia pozabiegowe.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;

- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania (np. skurcz naczyniowy);
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta – do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania; opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodzica/opiekuna prawnego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml, znieczulenie ogólne – w przypadku pacjentów niewspółpracujących (np. małe dzieci).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami, cewniki prowadzące, mikrocewniki do dostarczania spiral, mikrocewniki infuzyjne, mikroprowadniki, spirale embolizacyjne lub klej tkankowy.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Prawidłowo wykonany zabieg obejmuje część diagnostyczną, podczas której potwierdza się istnienie malformacji, określenie jej lokalizacji oraz identyfikację naczyń doprowadzających. Wybiera się projekcję roboczą. Projekcja robocza oznacza projekcję w powiększeniu obrazującą w sposób najbardziej optymalny morfologię malformacji oraz jego naczynia doprowadzające oraz pozwalającą na bezpieczne wykonanie zabiegu embolizacji. Część zabiegowa: podanie 5000 jednostek Heparyny niefrakcjonowanej i wprowadzenie materiału embolizacyjnego pod postacią spiral odczepialnych lub kleju tkankowego do łożyska malformacji. Prawidłowo wykonany zabieg oznacza całkowitą embolizację malformacji za

pomocą materiału embolizacyjnego wprowadzonego do naczyń jej łożyska lub do naczyń żywiających malformację.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótka w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	Zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 3 do 7.

Inne: zalecany tryb DSA, skopia w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

33. Fibrynoliza celowana - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.469

ICD 9: 39.753.101

2. Cel procedury.

Przywrócenie przepływu w zamkniętym zakrzepem segmencie naczynia.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chełstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
 - c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - d) jawna nadczynność tarczycy,
 - e) planowane leczenie radiojodem,
 - f) policytemia,
 - g) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwrozproszeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 200 angiografii wykonanych samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;

- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania kontrastu zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badań diagnostycznych lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Przygotowanie lekami p/płytkowymi.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368 – 376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1 – 14;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby – Year Book 1995,1 – 30.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/ rodzica/ opiekuna). Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, w przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych; projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych wymagań dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia, należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania – założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;

- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezyjologiczny: przygotowanie pacjenta do badania (założenie wkłucia dożylnego i analgesodacja, monitorowanie stanu pacjenta podczas i po badaniu 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość środka kontrastującego musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane – 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z prędkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia; uwzględnia odmiany anatomiczne odcinków; ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo – żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wymienić jaki sprzęt był używany opis i wynik zabiegu ew. podane leki dawki, i zalecenia pozabiegowe.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania (np. skurcz naczyniowy);
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta – do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci

starsze: 1 ml na kg masy ciała Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodzica/opiekuna prawnego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml, znieczulenie ogólne – w przypadku pacjentów niewspółpracujących (np. małe dzieci).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic, zalecane średnice 4 F – 5F. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Cewniki specjalistyczne do trombolizy celowanej.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Część diagnostyczna: w miejscu wkłucia dotętniczego wprowadza się introduktor z zastawką hemostatyczną. Następnie przez introduktor wprowadza się cewnik diagnostyczny i wykonuje się angiografię diagnostyczną, która pozwala na ocenę zamkniętego odcinka naczynia oraz naczyń krążenia obocznego. Wybór projekcji roboczej, która w sposób najbardziej optymalny pozwoli na bezpieczne przeprowadzenie embolizacji. Część zabiegowa – przez cewnik diagnostyczny wprowadza się przewodnik a na nim cewnik prowadzący (5 F lub 6 F). Następnie wprowadza się na mikroprowadniku mikrocewnik do zamkniętego naczynia. Koniec mikrocewnika umieszcza się w odcinku dystalnym, w zakrzepie. Podaje się małą ilość leku trombolitycznego w bolusie. Następnie mikrocewnik wycofuje się proksymalnie do zakrzepu. Podaje się lek trombolityczny do momentu rekanalizacji naczynia, w dawce całkowitej nie przekraczającej zaleceń producenta dla drogi przez tętniczej. Wykonuje się selektywną angiografię w celu oceny postępu zabiegu. Po zakończeniu trombolizy, wykonuje się kontrolną angiografię. Usuwa się cewnik prowadzący, koszulkę hemostatyczną. Ucisk

miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie. Odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarstwa miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótka w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 3 do 7.

Inne: zalecany tryb DSA, skopia w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

34. Embolizacja tętnic - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.470

ICD 9: 39.991.401

2. Cel procedury.

Embolizacja patologicznych tętnic, tętnic unaczyniających patologię lub miejsc krwawienia z tętnic.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chelstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący,
 - c) niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - d) jawna nadczynność tarczycy, planowane leczenie radiojodem,
 - e) policytomia,
 - f) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne: brak specyficznych dla tej procedury.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	3	0
1	4	0	3	0
1	8	0	3	0

Możliwość usuwania kratki przeciwrozproszeniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii naczyniowej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie, co najmniej 200 angiografii wykonanych samodzielnie;

- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów. Warunki podania kontrastu zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego. Specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badań diagnostycznych i/lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych). U pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, wykąpany, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Przygotowanie lekami p/płytkowymi.

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufixowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca

wkłucia. Należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI., *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368 – 376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1 – 14;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby – Year Book 1995,1 – 30;
- 4) Pierre Lasjaunias ; in Collaboration with Karel Ter Brugge, *Vascular Diseases in Neonates, Infants and Children : Interventional Neuroradiology Management*, Springer, 1997 – 707;
- 5) P. Lasjaunias, A. Berenstein, K.G. ter Brugge, *Surgical Neuroangiography: Clinical Vascular Anatomy and Variations*, Springer, 20 lip 2001 – 773.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) a) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) b) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna). Poinformowanie chorego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: podstawowa projekcja PA i boczna lub skośna, projekcja robocza – projekcja która najlepiej obrazuje co. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia tętnicę wraz z tętniakiem i jej odgałęzienia;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych wymagań dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego. Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarzką miejsca wkłucia; należy również poinstruować chorego o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania – założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut, opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość środka kontrastującego musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane – 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej. Podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z prędkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia). Przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący). Po podaniu obserwujemy zachowanie się chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych. Maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo 4 ml na kg wagi ciała.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis; zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tą tętnicę. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia; uwzględnia odmiany anatomiczne odejść; ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo – żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl). Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wymienić jaki sprzęt był używany opis i wynik zabiegu ew. podane leki i zalecenia pozabiegowe.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych oraz stwierdzonej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;

- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania (np. skurcz naczyniowy);
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta – do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci starsze: 1 ml na kg masy ciała. Zwiększenie ilości środka kontrastującego w angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia w uzasadnionych przypadkach przez zespół anestezyjologiczny.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodzica/opiekuna prawnego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml, znieczulenie ogólne – w przypadku pacjentów niewspółpracujących (np. małe dzieci).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej. Przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Zestaw wprowadzający z koszulką hemostatyczną, cewnik diagnostyczny pig tail lub prosty z bocznymi otworami, cewniki prowadzące do zabiegów neuroradiologicznych, mikrocewniki do dostarczania spiral, mikrocewniki infuzyjne, mikroprzewodniki, spirale embolizacyjne. Zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu. Kleje tkankowe.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zaleca się wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do wybranej tętnicy (w zależności od lokalizacji patologii) stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. heparyny niefrakcjonowanej. Część diagnostyczna: umieszczenie cewnika prowadzącego w miejscu dostępu naczyniowego (tętnica udowa lub ramienna), wprowadzenie cewnika diagnostycznego na przewodniku do wybranej tętnicy, wyjęcie przewodnika i cewnika diagnostycznego oraz połączenie go ze strzykawką automatyczną lub środek kontrastujący podać ręcznie. Część zabiegowa: wprowadzenie cewnika do tętnicy lub tętnic doprowadzających. Kontrola ustawienia cewnika,

wprowadzenie poprzez cewnik spiral lub innego materiału embolizującego w ilości koniecznej do całkowitego ustania przepływu przez zmianę lub znacznego jego ograniczenia (w zależności od rodzaju patologii). Po zakończeniu embolizacji wykonuje się angiografię kontrolną. Wyjmuje się prowadnik, cewnik prowadzący. Ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego lub zamknięcie miejsca wkłucia systemem mechanicznie zamykającym.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi. Chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia. Należy również pouczyć chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia. Alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu. Wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótka w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: 3 – 7.

Inne: zalecany tryb DSA, skopia w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

35. Balonowa plastyka zwożeń przeliku - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.471

ICD 9: 42.920.401

2. Cel procedury.

Poszerzenie zwiężenia przetyku za pomocą sondy balonowej lub rozszerzadeł Savary – Gilliarda.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

dr hab.n.md Wojciech Korlacki, dr n. med Andrzej Grabowski, dr Paweł Bożek, technik elektroradiologii Damian Duda, dr hab. n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Piotr Woźniak

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualna wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) nowotworowe tło zwiężenia,
 - b) ciąża,
 - c) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne: krótki czas od urazu (oparzenia).

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
0	8	0	2	2
1	4	0	2	2
1	8	0	2	2

Możliwość usuwania kratki przeciwrozproseniowej z toru wiązki.

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie chirurgii

pediatrycznej z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu zabiegów wykonanych samodzielnie;

- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem;
- 3) pielęgniarka;
- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

W zakresie samej procedury – nie dotyczy. W zakresie znieczulenia ogólnego – zgodnie z aktualną wiedzą medyczną i standardami anestezjologii. W razie pęknięcia balonu i przedostania się środka kontrastującego do przewodu pokarmowego może wystąpić reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Błąd w doborze średnicy rozszerzadła; uszkodzenie balonu.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy wprowadzaniu przewodnicy balonu bądź rozszerzadła kontrola w fluoroskopii lub pojedynczym zdjęciem. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu. Przy wypełnianiu balonu i jego przeprowadzaniu wstecznym przez miejsce zwężone kontrola czynności w fluoroskopii.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, poinformowany o metodzie leczenia i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda na zabieg operacyjny pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W sytuacjach uzasadnionych badanie rtg klatki piersiowej AP lub badanie kontrastowe górnego odcinka przewodu pokarmowego z oceną przełyku.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Dewessee DD., *Esophageal dilatation; indication and procedures*, Portland Clin Bull. 1952 Sep;6(2):35 – 40;
- 2) Lan LC, Wong KK, Lin SC, Sprigg A., Clarke S., Johnson PR, Tam PK. J, *Endoscopic balloon dilatation of esophageal strictures in infants and children: 17 years' experience and a literature review*, *Pediatr Surg.* 2003 Dec;38(12):1712 – 5;
- 3) Piotet E., Escher A., Monnier P., *Esophageal and pharyngeal strictures: report on 1,862 endoscopic dilatations using the Savary – Gilliard technique*, *Eur Arch Otorhinolaryngol.* 2008 Mar;265(3):357 – 64.

Cześć szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta, Identyfikacja pacjenta: sprawdzenie zgodności danych badanego ze skierowaniem, poinformowanie pacjenta lub jego opiekunów o przebiegu procedury oraz sprawdzenie czy jest uzyskana zgoda na jej wykonanie na piśmie, sprawdzenie czy badane dziecko jest na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: obszar zainteresowania uwzględnia odcinek piersiowy przełyku: podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej, nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: brak specyficznych dla tej procedury.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie prowadnicy z przełyku, odessanie treści z jamy ustnej.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie zabiegu 40 minut, wykonanie opisu 20 minut;
- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 60 minut;
- 3) zespół anestezjologiczny: 60 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący niejonowy, ilość środka kontrastującego dobrana do pojemności balonu rozszerzającego.

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis, zalecane udokumentowanie stanu przed i po zabiegu. Część diagnostyczna zabiegu powinna być opisana przez lekarza specjalistę w zakresie radiologii i diagnostyki obrazowej lub II st. w zakresie radiodiagnostyki z doświadczeniem w radiologii zabiegowej. Wymienić jaki sprzęt był używany opis i wynik zabiegu ew. podane leki i zalecenia pozabiegowe.

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: zgodnie z obrazem śródoperacyjnym;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia;
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: nie dotyczy;
- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Część zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Brak specyficznych dla tej procedury.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: zwracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodziców/opiekunów prawnych o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie ogólne z intubacją dotchawiczą i zwiotczeniem pacjenta.

5. Ustalenie miejsca i sposobu wklucia.

Nie dotyczy.

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Prowadnik, cewnik balonowy wysokociśnieniowy, rozszerzadła Savary – Gilliarda rozmiar 7 mm – 20 mm (odpowiednio do zaplanowanej docelowej średnicy światła przełyku).

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

Obszar zainteresowania uwzględnia odcinek piersiowy przełyku Podstawowa projekcja PA, w przypadku nietypowej anatomii dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Wprowadzenie prowadnicy do światła przełyku, przeprowadzenie jej do żołądka. Wypełnienie balonu środkiem kontrastowym. Wsteczne rozszerzenie zwężenia. Opcjonalnie – wypełnienie balonu na wysokości zwężenia. W razie braku możliwości przeprowadzenia prowadnika – użycie rozszerzadeł Savary – Gilliarda.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Usunięcie prowadnicy z przełyku, odessanie treści z jamy ustnej, wybudzenie pacjenta, utrzymanie na czczo przez 4 godziny, odnotowanie dawki otrzymanej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

Przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana 3 do 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/s]: zależna od obszaru anatomicznego, jeśli to możliwe nie należy przekraczać częstości 3 do 7.

Inne: zalecany tryb pojedynczych zdjęć ewentualnie skopii pulsacyjnej w trybie automatycznym.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.

36. Angiografia, mózg, z nakłucia tętnicy udowej - część ogólna

1. Identyfikator procedury.

Kod główny: 7.443

ICD 9: 88.419.400

2. Cel procedury.

Uwidocznienie odgałęzień naczyń mózgowych (faza tętnicza, włosniczkowa i żylna). Rozpoznanie malformacji naczyniowych (celem ich ewentualnej kwalifikacji do leczenia wewnątrznaczyniowego), patologicznego unaczynienia zmian rozrostowych, obecności odmian rozwojowych naczyń mózgowych, patologii układu żylnego, w procedurze stwierdzenia śmierci mózgowej.

3. Stopień (tytuł) naukowy oraz imię i nazwisko autora (autorów) procedury.

prof. nadzw. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz, lek. med. Katarzyna Nowak, mgr inż. Sylwia Chelstowska, dr n. med. Ewa Kluczevska, mgr inż. Ryszard Kowski, mgr Mateusz Koziara.

4. Datę umieszczenia procedury w wykazie:

.....

5. Wykaz jednostek chorobowych, do których dana procedura ma zastosowanie, w zakresie diagnozowania lub leczenia.

Zgodnie z aktualną wiedzą medyczną.

6. Zasadnicze informacje o naukowych podstawach metod diagnostycznych lub leczniczych zastosowanych w procedurze.

Znajomość zasad i praw rządzących powstawaniem obrazu rentgenowskiego po poddaniu ekspozycji promieniowaniem rentgenowskim badanej okolicy anatomicznej. Podanie środka kontrastującego pozytywnego do układu naczyniowego w odpowiedniej koncentracji powoduje jego przemieszczanie zgodnie z prądem krwi. Wykonując serię zdjęć radiograficznych lub pod kontrolą rentgenoskopii można zobrazować "odlew" badanych naczyń do kalibru submilimetrowego jak i łożyska naczyniowego narządów zaopatrywanych. W badaniu po podaniu dotętnicznym można zobrazować fazę tętniczą, kapilarną (miąższową) i czasami żylną. Badanie służy do oceny patologii samych naczyń jak i narządów przez nie unaczynionych.

7. Bezwzględne i względne przeciwwskazania medyczne do zastosowania procedury.

- 1) względne:
 - a) ciąża,
 - b) udokumentowane uczulenie na niejonowy środek kontrastujący niewydolność nerek – przeciwwskazanie kliniczne,
 - c) jawna nadczynność tarczycy,
 - d) planowane leczenie radiojodem,
 - e) policytemia,
 - f) brak możliwości przyjęcia pozycji leżącej;
- 2) bezwzględne:
 - a) badanie nieuzasadnione,
 - b) brak świadomej zgody pacjenta lub opiekuna.

8. Wymagania dotyczące postępowania z kobietami w ciąży, karmiącymi piersią, jeżeli procedura tego wymaga, oraz z osobami poniżej 16 roku życia, ze szczególnym uwzględnieniem niemowląt.

Bez dodatkowych wymagań.

9. Zalecane rodzaje urządzeń radiologicznych oraz ich podstawowe parametry techniczne istotne dla stosowanej procedury.

Tabela 1: Pole

1	2	8	14	15
1	8	0	3	0

10. Wymagania dotyczące pomieszczeń i wyposażenia pomocniczego.

Bez szczególnych wymagań w stosunku do zalecanych prawnie.

11. Wykaz personelu biorącego udział w realizacji procedury i kwalifikacje wymagane od tego personelu.

- 1) lekarz posiadający tytuł specjalisty w dziedzinie radiologii i diagnostyki obrazowej lub lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie radiologii lub rentgenodiagnostyki lub radiodiagnostyki, lub specjalista w dziedzinie angiologii, z odpowiednim doświadczeniem w wykonywaniu angiografii wykonanych samodzielnie – co najmniej 50 angiografii wykonanych samodzielnie;
- 2) technik elektroradiologii z odpowiednim przeszkoleniem w radiologii naczyniowej;
- 3) pielęgniarka;

- 4) w uzasadnionych przypadkach lekarz anestezjolog (lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) albo lekarz specjalista anestezjologii i intensywnej terapii (lekarz posiadający specjalizację II stopnia w dziedzinie anestezjologii, anestezjologii i reanimacji lub anestezjologii i intensywnej terapii lub uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie anestezjologii i intensywnej terapii) i pielęgniarka anestezjologiczna (tj. pielęgniarka, która ukończyła specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka, która ukończyła kurs kwalifikacyjny w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki, lub pielęgniarka w trakcie specjalizacji w dziedzinie pielęgniarstwa anestezjologicznego i intensywnej opieki).

12. Zasady oceny skierowania na badanie lub leczenie.

Brak specyficznych dla tej procedury.

13. Opis możliwości wystąpienia interakcji lekowych.

Po podaniu środka kontrastującego donaczyniowo może wystąpić uczucie bólu, reakcja alergiczna – anafilaktyczna pod postacią zaczerwienienia skóry, uczucia pieczenia, pokrzywki, pęcherzyków na skórze i błonach śluzowych, wstrząsu, utraty przytomności, spadku ciśnienia krwi, wystąpienie potów; warunki podania środka kontrastującego zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065.

14. Opis możliwych źródeł błędów proceduralnych lub technicznych.

Brak możliwości ustawienia monitorów zabiegowych w odpowiedniej odległości od operatora, za ciasne, przeładowane sprzętem pomieszczenie zabiegowe, kolimacja wiązki promieniowania za szeroka w stosunku do obszaru zainteresowania.

15. Informacje o okolicznościach wymagających specjalnej uwagi i ostrożności w stosowaniu procedury.

Przy dostępie pachwinowym miejsce wkłucia 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego; specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia, w przypadku wcześniej przeprowadzonych procedur diagnostycznych lub operacji naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych), u pacjentów znieczulonych brak możliwości kontroli reakcji chorego na ból.

16. Opis przygotowania pacjenta do badania lub leczenia uwzględniający zasady ochrony radiologicznej pacjenta.

Pacjent powinien być na czczo zgodnie z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami, poinformowany o celu badania i zagrożeniu radiacyjnym (podpisana świadoma zgoda pacjenta/rodzica/opiekuna).

17. Wykaz zagadnień wymagających dalszych badań lub postępowania leczniczego po zastosowaniu procedury.

W miejscu wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy składający się z jałowych gazików i waleczka, ufiksowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godz. z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, należy również poinstruować pacjenta/opiekuna/rodzica o właściwej kontroli miejsca wkłucia.

18. Wykaz piśmiennictwa naukowego mającego zastosowanie do opracowania procedury, w tym zalecenia Komisji Europejskiej i towarzystw naukowych.

- 1) Seldinger SI, *Catheter placement of needles in percutaneous arteriography: a new technique*, Acta Radiol. 1953;39:368–376;
- 2) Ödman P., *Percutaneous selective angiography of the main branches of the aorta*, Acta Radiol. 1956;45:1–14;
- 3) Wojtowycz M., *Handbook of Interventional Radiology and Angiography second edition*, Mosby–Year Book 1995,1–30;
- 4) in Collaboration with Karel Ter Brugge, *Vascular Diseases in Neonates, Infants and Children : Interventional Neuroradiology Management: Pierre Lasjaunias*, Springer, 1997 – 707;
- 5) Berenstein A., ter Brugge K.G., Lasjaunias P., *Surgical Neuroangiography: 1 Clinical Vascular Anatomy and Variations*, Springer, 20 lip 2001 – 773.

Część szczegółowa

1. Opis czynności przygotowawczych przed badaniem dotyczących:

- 1) sprzętu i materiału: brak specyficznych dla tej procedury;
- 2) pacjenta: pacjent musi być na czczo – czas zgodny z procedurami znieczulenia ogólnego, nawodniony, z wygolonymi pachwinami;
- 3) personelu: brak specyficznych dla tej procedury.

2. Zalecany sposób przeprowadzenia badania, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj projekcji, z uwzględnieniem obszaru istotnego klinicznie: tętnica szyjna wewnętrzna – 4 podstawowe: 2 projekcje PA: 1) RAO/LAO 0, CRA 25, 2) RAO/LAO 0, CRA/CAU 0, projekcja boczna: RAO/LAO 90, CAU/CRA 0, projekcja skośna: RAO/LAO 20, CRA 25, tętnice kręgowe – 2 podstawowe: PA: RAO/LAO 0, CRA 35–40; boczna: RAO/LAO 90, CRA/CAU 0. W przypadku nietypowej anatomii i nakładania się naczyń dostosowanie następnej projekcji do warunków anatomicznych. Projekcje mogą być zastąpione arteriografią rotacyjną. Obszar zainteresowania uwzględnia wybraną tętnicę lub jej odgałęzienia wraz z obszarem zaopatrywanym przez tę tętnicę;
- 2) zakres rutynowo wybieranych parametrów ekspozycji w radiografii: nie dotyczy;
- 3) zalecany protokół badania w tomografii komputerowej: nie dotyczy;
- 4) rodzaj osłon osobistych dla pacjenta jeżeli są wymagane: na tarczycę i gruczoły piersiowe, jeśli nie wchodzi w pole wiązki.

3. Opis czynności po wykonaniu badania.

Usunięcie cewnika i koszulki hemostatycznej, ucisk miejsca wkłucia, aż do ustąpienia krwawienia, oczyszczenie i odkażenie okolicy miejsca wkłucia, założenie opatrunku uciskowego, przeniesienie chorego na wózek transportowy lub łóżko, sprzątnięcie sprzętu z rozdziałem do pojemników na sprzęt zanieczyszczony krwią i nie mający styczności z krwią, odkażenie stołu i sprzątnięcie sali zabiegowej, wykonanie opisu zabiegu, rejestracja zużytych środków i sprzętu jednorazowego.

4. Określenie minimalnego czasu koniecznego do wykonania procedury w odniesieniu do poszczególnych jej wykonawców.

- 1) zespół lekarzy: wykonanie badania + założenie opatrunku uciskowego w miejscu nakłucia tętnicy 40 minut; opracowanie badania i wykonanie opisu 20 minut;

- 2) zespół pielęgniarek przeszkolonych w zakresie czynności wykonywanych w tej procedurze: przygotowanie do zabiegu + czas zabiegu + sprzątnięcie sprzętu po zabiegu 80 minut;
- 3) zespół techników elektroradiologii: przygotowanie do badania + obsługa panelu sterującego 50 minut;
- 4) zespół anestezjologiczny: 80 minut.

5. Warunki ewentualnego podawania środka kontrastującego (rodzaj, ilość, sposób podania, nadzór nad pacjentem w czasie i po badaniu), jeżeli dotyczy to procedury.

Zgodnie z załącznikiem do procedury 3.065 (ICD 9: 88.011.501) lub aktualną wersją European Society of Urogenital Radiology Guidelines on Contrast Media (<http://www.esur.org/guidelines/pl/index.php#a>) jodowy środek kontrastujący, niejonowy, nisko- lub izoosmolalny. Pozostałe warunki zgodnie z zaleceniami producenta. Środek kontrastujący jodowy ilość środka kontrastującego musi być dostosowana do wagi i wieku dziecka, u młodszych dzieci z maksymalnym ograniczeniem wstrzyknięć próbnych, u młodzieży zalecane: 360 mgJ – 400 mgJ podany dotętniczo do wybranego naczynia strzykawką automatyczną lub ręcznie ze strzykawki iniekcyjnej podany w ilości 2 ml – 20 ml na każde wstrzyknięcie z szybkością 1 ml na s – 10 ml na s przy ciśnieniu 300 PSI – 700 PSI (w zależności od badanego naczynia i miejsca wstrzyknięcia), przed wstrzyknięciem podstawowym można podać niewielką ilość środka kontrastującego (5 ml) celem ustalenia położenia cewnika i reakcji na podany środek kontrastujący), po podaniu obserwujemy chorego, zwracamy uwagę na objawy skórne, ciśnienie tętnicze krwi, wystąpienie innych objawów niepożądanych, maksymalna ilość niejonowego środka kontrastującego podanego donaczyniowo: 3 ml na kg wagi ciała, specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych operacji naprawczych tętnic, szczególnie wszczępienia pomostów naczyniowych (należy wspomagać się badaniem dopplerowskim).

6. Kryteria prawidłowej formy przedstawienia wyniku badania i jego opisu, w tym kryteria prawidłowo wykonanych zdjęć rentgenowskich.

Wynikiem badania jest dokumentacja obrazowa oraz opis, zalecane udokumentowanie wybranych elementów przedstawiających patologię w postaci analogowej. Prawidłowo wykonane badanie obejmuje całą wybraną tętnicę lub jej odgałęzienie wraz z narządem zaopatrywanym przez tę tętnicę aż do fazy żyłnej. Naczynia muszą być wypełnione środkiem kontrastującym w sposób dostatecznie diagnostyczny, ostro odwzorowane do kalibru submilimetrowego. Opis obejmuje również ewentualne dodatkowe projekcje i inne zakresy badania, ocenę szerokości tętnicy, jej przebieg oraz odgałęzienia, uwzględnia odmiany anatomiczne odejść, ocenia drożność wymienionych naczyń oraz patologię w samych naczyniach (tętniaki, malformacje tętniczo - żyłne) i patologię w narządach zaopatrywanych (unaczynienie patologiczne – npl).

7. Warunki odstępstwa od procedury w sytuacjach uzasadnionych klinicznie, w tym:

- 1) wykonanie dodatkowych projekcji: dodatkowe projekcje uwzględniają badanie podstawowe i muszą być dostosowane do anatomii tętnic mózgowych oraz stwierdzanej w trakcie badania patologii;
- 2) ograniczenie lub zmiana warunków badania: zgodnie z aktualną wiedzą medyczną;
- 3) przerwanie badania: przerwanie badania ze wskazań życiowych w stanie zagrożenia życia, powikłania naczyniowe uniemożliwiające dalsze prowadzenie badania (np. skurcz naczyniowy);
- 4) modyfikację ilości podawanego środka kontrastowego: noworodki i niemowlęta do 3 ml na kg masy ciała, dzieci w wieku 1 rok – 5 lat do 2 ml na kg masy ciała, dzieci

starsze: 1 ml na kg masy ciała Zwiększenie ilości środka kontrastującego angiografii rotacyjnej z szybkością 4 ml na s – 7 ml na s razy ilość sekund potrzebnych na rotację lampy (czas zależny od typu aparatu i producenta);

- 5) sposób dokumentowania odstępstwa od procedury: adnotacja lekarza w dokumentacji procedury.

Cześć zabiegowa

1. Postępowanie medyczne przed zabiegiem.

Kwalifikacja do znieczulenia przez zespół anestezjologiczny, wykonanie dostępu żylnego na przedramieniu, odkażenie pola operacyjnego, obłożenie jałowymi serwetami, poinformowanie chorego o sposobie zabiegu i samokontroli chorego w trakcie zabiegu, podanie tlenu u chorych tego wymagających, opieka anestezjologiczna – podłączenie aparatury monitorującej parametry życiowe.

2. Wymagania dotyczące obrazowania diagnostycznego.

Uwaga: wracać uwagę na kolimację do niezbędnego obszaru zainteresowania, opcjonalnie dostępność funkcji angiografii rotacyjnej dla uzyskania rekonstrukcji 3D.

3. Wytyczne dotyczące przygotowania informacji dla pacjenta o ryzyku radiacyjnym, wynikającym z zastosowania procedury.

Poinformowanie chorego/rodzica/opiekuna prawnego o sposobie działania promieniowania rentgenowskiego jego skutkach biologicznych, miejscach narażonych na ekspozycję, oraz możliwej wielkości dawki i jej skutków. Zalecane przygotowanie informacji w formie pisemnej.

4. Zalecane sposoby znieczulenia.

Znieczulenie miejscowe, nasiękowe w ilości do 10 ml, znieczulenie ogólne – w przypadku pacjentów niewspółpracujących (np. małe dzieci).

5. Ustalenie miejsca i sposobu wkłucia.

Metoda Seldingera z użyciem igły 1 częściowej lub 2 częściowej, przy drożnych tętnicach biodrowych, dostęp pachwinowy 1 cm – 1,5 cm poniżej więzadła pachwinowego, wprowadzanie przewodnika pod kontrolą fluoroskopii, przy dostępie pachowym i promieniowym zalecenie stosowania igły jednoczęściowej lub zestawu do mikropunkcji przy dostępie promieniowym sprawdzenie wydolności łuku dłoniowego przed przeprowadzeniem zabiegu. Unikanie siłowego niekontrolowanego wprowadzania sprzętu wewnątrznaczyniowego; specjalna uwaga przy wyborze miejsca wkłucia w przypadku wcześniej przeprowadzonych badaniach diagnostycznych lub operacjach naprawczych tętnic, należy wspomagać się badaniem dopplerowskim (krążenie oboczne, niedrożność głównych pni naczyniowych).

6. Rodzaje stosowanych cewników oraz elementów i substancji terapeutycznych.

Cewniki specjalistyczne przeznaczone do arteriografii tętnic dogłowych, zalecane średnice 4 F – 5 F, zalecane stosowanie koszulki hemostatycznej w miejscu dostępu.

7. Zalecenia dotyczące postępowania medycznego w trakcie zabiegu z uwzględnieniem stosowanego sprzętu i urządzeń radiologicznych oraz sposobu wykonania zabiegu dla poszczególnych specjalności klinicznych i radiologicznych.

W trakcie zabiegu zalecane wykonanie road mappingu z wstrzyknięcia do łuku aorty u chorych z "trudną" anatomią łuku, stosowanie przewodników hydrofilnych o odpowiedniej sztywności w krętych i "trudnych" naczyniach. Podanie i.v. Heparyny (bezwzględnie przeciwwskazane przy objawach krwawienia z ośrodkowego układu nerwowego i krwawieniach z przewodu pokarmowego). Podawanie dotętniczo papaweryny w przypadku wystąpienia cech skurczu naczyniowego.

8. Sposób postępowania po przeprowadzeniu zabiegu, z uwzględnieniem dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta.

Na miejsce wkłucia stosuje się opatrunek uciskowy złożony z jałowych gazików i waleczka, ufixowanych odpowiedniej długości i szerokości opaskami elastycznymi, chory pozostaje w pozycji leżącej przez 24 godziny z kontrolą lekarską i pielęgniarską miejsca wkłucia, należy również poinstruować chorego/rodziców/opiekunów prawnych o własnej kontroli miejsca wkłucia, alternatywnie można zastosować aparaty szewne lub gwiazdkowe do zamknięcia otworu w miejscu dostępu, wówczas pozostawanie w pozycji leżącej można skrócić do 2 godzin. Odnotowanie wielkości dawki pochłoniętej przez skórę pacjenta w dokumentacji procedury.

9. Zalecane czasy emisji promieniowania.

10 minut – 15 minut.

Uwaga: przestrzegać włączanie skopii tylko w momencie manipulacji i krótko w trakcie pozycjonowania.

10. Tabela 2: Zalecane fizyczne parametry pracy lampy rentgenowskiej istotne dla stosowanej procedury

Grafia (akwizycja)	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu. Dla pacjentów poniżej 20 kg zalecane 60 – 66, dla pacjentów powyżej 20 kg zalecane 66 – 77
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
obrazy [obr/s]	najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu
Skopia	
napięcie [kV]	najwyższe możliwe, bez utraty informacji z obrazu
prąd [mA]	możliwie najmniejszy, bez utraty istotnych informacji z obrazu
rodzaj	pulsacyjna
częstość [imp/s]	zależna od warunków anatomicznych, zalecana poniżej 7

11. Zalecane obrazowanie akwizycyjne.

Częstość [obr/sec]: najmniejsza konieczna do zarejestrowania procesu.

Inne: cyfrowe przetwarzanie obrazów.

12. Wymagania dotyczące oceny dawki wejściowej.

Współczynnik uwzględniający dawkę od wstecznego promieniowania rozproszonego (BSF) 1.4.